

බුද්දකනිකායෙ

ධම්මපද-අට්ඨකථා

(පටිමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

1. මහාමොහනමොනද්ධෙ , ලොකෙ ලොකන්තදස්සිනා;
යෙන සද්ධම්මපජ්ජොතො, ජාලිතො ජලිනිද්ධිනා.
2. තස්ස පාදෙ නමස්සිත්වා, සම්බුද්ධස්ස සිරිමනො;
සද්ධම්මඤ්චස්ස පූජෙත්වා, කත්වා සඬ්ඝස්ස චඤ්ජලිං.
3. තං තං කාරණමාගම්ම, ධම්මාධම්මෙසු කොච්ඤා;
සම්පත්තසද්ධම්මපදො, සත්ථා ධම්මපදං සුභං.
4. දෙසෙසි කරුණාවෙග-සමුස්සාහිතමානසො;
යං වෙ දෙවමනුස්සානං, පිතිපාමොජ්ජවඩ්ඪිතං.
5. පරම්පරාහතා තස්ස, නිපුණා අත්ථවණ්ණනා;
යා තම්බපණ්ණිදීපමිහි, දීපභාසාය සණ්ඨිතා.
6. න සාධයති සෙසානං, සත්තානං හිතසම්පදං;
අජ්ජෙව නාම සාධෙය්‍යා, සබ්බලොකස්ස සා හිතං.
7. ඉති ආසිසමානෙන, දන්තෙන සමචාරිනා;
කුමාරකස්සපෙනාහං, ථෙරෙන ථීරවෙනසා.
8. සද්ධම්මට්ඨිතිකාමෙන , සක්කච්චං අභියාචිතො;
තං භාසං අතිවිත්ථාර-ගතඤ්ච චචනක්කමං.
9. පභායාරොපයිත්වාන , තන්තිභාසං මනොරමං;
ගාථානං ඛ්‍යාඤ්ජනපදං, යං තත්ථ න විභාවිතං.
10. කෙවලං තං විභාවෙත්වා, සෙසං තමෙව අත්ථතො;
භාසන්තරෙන භාසිස්සං, ආවහන්තො විභාවිතං;
මනසො පිතිපාමොජ්ජං, අත්ථධම්මපනිස්සිතන්ති.

1. යමකවග්ගො

1. චක්ඛුපාලත්ථෙරවත්ථු

1. “මනොපුබ්බිගගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා;
මනසා චෙ පද්ධියෙන, භාසති වා කරොති වා;
තතො නං දුක්ඛමන්වෙති, චක්ඛංව වහතො පද”න්ති. —

අයං ධම්මදෙසනා කත්ථ භාසිතාති? සාවත්ථීයං. කං ආරබ්භාති? චක්ඛුපාලත්ථෙරං.

සාවත්ථීයං කිර මහාසුචණ්ණො නාම කුටුම්භිකො අහොසි අඛිඤ්ඤා මහද්ධනො මහාභොගො අපුත්තකො. සො එකදිවසං න්භානතිත්ථං න්භත්වා නත්වා ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ සම්පන්නපත්තසාධං එකං වනප්පතිං දිස්වා “අයං මහෙසක්ඛාය දෙවනාය පරිග්ගහිතො භවිස්සති”ති තස්ස භෙට්ඨාභාගං සොධාපෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපං කාරාපෙත්වා වාලුකං ඔකිරාපෙත්වා ධජපටාකං උස්සාපෙත්වා වනප්පතිං අලඬකරිත්වා අඤ්ජලිං කරිත්වා “සචෙ පුත්තං වා ධිතරං වා ලභෙය්‍යං, තුම්භාකං මහාසක්කාරං කරිස්සාමි”ති පත්ථනං කත්වා පක්කාමි.

අථස්ස න චිරස්සෙව භරියාය කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤාත්වා තස්ස ආරොචෙසි. සො තස්සා ගබ්භස්ස පරිහාරමදාසි. සා දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජාසි. තං නාමග්ගහණදිවසෙ සෙට්ඨී අත්තනා පාලිතං වනප්පතිං නිස්සාය ලද්ධන්තා තස්ස පාලොති නාමං අකාසි. සා අපරභාගෙ අඤ්ඤමිපි පුත්තං ලභී. තස්ස චූළපාලොති නාමං කත්වා ඉතරස්ස මහාපාලොති නාමං අකාසි. තෙ වයප්පත්තෙ සරඛන්ධනෙන ඛන්ධිංසු. අපරභාගෙ මාතෘපිතරො කාලමකංසු. සබ්බමිපි විභවං ඉතරෙයෙව විචාරිංසු.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා පවත්තිතවරධම්මවක්කො අනුපුබ්බෙනාගන්ත්වා අනාථපිණ්ඩිකෙන මහාසෙට්ඨිනා චතුපණ්ණාසකොට්ඨනං විස්සජ්ජෙත්වා කාරිතෙ ජෙනවනමහාවිභාරෙ විහරති මහාජනං සග්ගමග්ගෙ ව මොක්ඛමග්ගෙ ව පතිට්ඨාපයමානො. තථාගතො හි මානිපක්ඛතො අසීතියා, පිතිපක්ඛතො අසීතියාති ද්වෙඅසීතිඤාතිකුලසහස්සෙහි කාරිතෙ නිග්‍රොධමහාවිභාරෙ එකමෙව වස්සාවාසං වසී, අනාථපිණ්ඩිකෙන කාරිතෙ ජෙනවනමහාවිභාරෙ එකුනවිසතිවස්සාති, විසාඛාය සත්තවිසතිකොට්ඨනපරිව්වාගෙන කාරිතෙ පුබ්බාරාමෙ ඡබ්බස්සාතිති ද්විත්තං කුලානං ගුණමහත්තං පටිච්ච සාවත්ථී. නිස්සාය පඤ්චවිසතිවස්සාති වස්සාවාසං වසී. අනාථපිණ්ඩිකොපි විසාඛාපි මහාඋපාසිකා නිඛද්ධං දිවසස්ස ද්වෙ වාරෙ තථාගතස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තා ව “දහරසාමණෙරා නො භත්ථෙ ඔලොකෙස්සන්ති”ති තුව්ඡහත්ථා න ගතපුබ්බා. පුරෙහත්තං ගච්ඡන්තා ඛදනීයභොජනීයාදීනි ගහෙත්වාව ගච්ඡන්ති, පච්ඡාහත්තං ගච්ඡන්තා පඤ්ච භෙසජ්ජාති අට්ඨ ව පානාති. නිවෙසනෙසු පන තෙසං ද්විත්තං ද්විත්තං භික්ඛුසහස්සානං නිච්චං පඤ්ඤන්තාසනානෙව භොන්ති. අන්තපානභෙසජ්ජෙසු යො යං ඉච්ඡති, තස්ස තං යටිච්ඡිතමෙව සම්පජ්ජති. තෙසු අනාථපිණ්ඩිකෙන එකදිවසමිපි සත්ථා පඤ්ඤං න පුච්ඡිතපුබ්බො. සො කිර “තථාගතො බුද්ධසුබ්බමාලො ඛන්තියසුබ්බමාලො, ‘බහුපකාරො මෙ, ගහපති’ති මය්‍හං ධම්මං දෙසෙන්නො කිලමෙය්‍යා”ති සත්ථර අධිමත්තසිනෙහෙන පඤ්ඤං න පුච්ඡති. සත්ථා පන තස්මිං නිසින්නමත්තෙයෙව “අයං සෙට්ඨී මං අරක්ඛිතබ්බට්ඨානෙ රක්ඛති. අහඤ්චි කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬබොය්‍යාති අලඬකතපටියත්තං අත්තනො සීසං ඡින්දිත්වා අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා හදයමංසං උප්පාටෙත්වා පාණසමං පුත්තදාරං පරිච්චිත්වා පාරමියො පුරෙන්නො පරෙසං ධම්මදෙසනත්ථමෙව පුරෙසිං. එස මං අරක්ඛිතබ්බට්ඨානෙ රක්ඛති”ති එකං ධම්මදෙසනං කට්ඨෙයෙව.

තදා සාවත්ථීයං සත්ත මනුස්සකොට්ඨෙයො වසන්ති. තෙසු සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පඤ්චකොට්මත්තා මනුස්සා අරියසාවකා ජාතා, ද්වෙකොට්මත්තා මනුස්සා පුට්ඨජ්ජනා. තෙසු අරියසාවකානං ද්වෙයෙව කිච්චාති අහෙසුං — පුරෙහත්තං දානං දෙන්ති, පච්ඡාහත්තං ගන්ධමාලාදිහත්ථා වත්ථභෙසජ්ජපානකාදීනි ගාභාපෙත්වා ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡන්ති. අට්ඨකදිවසං මහාපාලො අරියසාවකෙ ගන්ධමාලාදිහත්ථෙ විහාරං ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “අයං මහාජනො කුභිං ගච්ඡති”ති පුච්ඡිත්වා “ධම්මස්සවනායා”ති සුත්වා “අහමිපි ගමිස්සාමි”ති ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පරිසපරියන්තෙ නිසිදි.

බුද්ධා ව නාම ධම්මං දෙසෙන්නා සරණසීලපබ්බජ්ජාදීනං උපනිස්සයං ඔලොකෙත්වා අප්ඤ්ඤාසයවසෙන ධම්මං දෙසෙන්නි, තස්මා තං දිවසං සත්ථා තස්ස උපනිස්සයං ඔලොකෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො අනුපුබ්බිකථං කට්ඨෙසි. සෙය්‍යාටිදං — දානකථං, සීලකථං, සග්ගකථං, කාමානං ආදීනවං, ඔකාරං සංකිලෙසං, නෙක්ඛමිමෙ ආනිසංසං පකාසෙසි. තං සුත්වා මහාපාලො කුටුම්භිකො වින්තෙසි — “පරලොකං ගච්ඡන්තං පුත්තධිතරො වා භාතරො වා භොගා වා නානුගච්ඡන්ති, සරිරමිපි අත්තනා සද්ධිං න ගච්ඡති, කිං මෙ සරාවාසෙන පබ්බජ්ජසාමි”ති. සො දෙසනාපරියොසානෙ සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. අථ නං සත්ථා — “අත්ථී තෙ කොචි ආපුච්ඡිතබ්බසුත්තකො ඤාති”ති ආහ. “කනිට්ඨභාතා මෙ අත්ථී, භන්තෙ”ති. “තෙන හි තං ආපුච්ඡාහී”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිත්ථා සත්ථාරං වන්දිත්වා ගෙහං ගන්ත්වා කනිට්ඨං පක්කොසාපෙත්වා — “තාත, යං මය්‍හං ඉමස්මිං ගෙහෙ සවිඤ්ඤාණකමිපි අවිඤ්ඤාණකමිපි ධනං කිඤ්චි අත්ථී, සබ්බං තං තච භාරො, පටිපජ්ජාහි න”න්ති. “තුම්භෙ

පන කිං කරිස්සා”ති ආහ. “අහං සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “කිං කපෙසි භාතික, ත්වං මෙ මාතරි මනාය මාතා විය, පිතරි මතෙ පිතා විය ලද්දො, ගෙහෙ තෙ මහාවිහවො, සක්කා ගෙහං අප්පකාමසන්තෙහෙව පුඤ්ඤානි කාතුං, මා එවං කරිත්ථා”ති. “තාත, අහං සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සරාවාසෙ වසිතුං න සක්කොමි. සත්ථාරා හි අතිසංඝහස්සුමං තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා ආදිමජ්ඣපරියොසානකල්‍යාණො ධම්මො දෙසිතො, න සක්කා සො අගාරමජ්ඣෙ වසන්තෙන පුරෙතුං, පබ්බජිස්සාමි, තාතා”ති. “භාතික, තරුණායෙව තාවත්ථ, මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “තාත, මහල්ලකස්ස හි අත්තනො හත්ථපාදාපි අනස්සවා භොන්ති, න අත්තනො වසෙ වත්තන්ති, කිමඛිගං පන ඤාතකා, ස්වාහං තව කථං න කරොමි, සමණපටිපත්තියෙව පුරෙස්සාමි”.

“ජරාජප්පරිතා භොන්ති, හත්ථපාදා අනස්සවා;
යස්ස සො විහතත්ථාමො, කථං ධම්මං වරිස්සති”. —

පබ්බජිස්සාමෙවාහං, තාතාති තස්ස විරවන්තස්සෙව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා ලද්ධපබ්බජ්ජපසම්පදො ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ පඤ්ච වස්සානි වසිත්වා චූට්ඨවස්සො පචාරෙත්වා සත්ථාරමුපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා පුච්ඡි — “භන්තෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ කති ධුරාති”ති? “ගන්ථධුරං, විපස්සනාධුරන්ති ද්වෙයෙව ධුරාති භික්ඛු”ති. “කතමං පන, භන්තෙ, ගන්ථධුරං, කතමං විපස්සනාධුර”න්ති? “අත්තනො පඤ්ඤානුරූපෙන එකං වා ද්වෙ වා නිකායෙ සකලං වා පන තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා තස්ස ධාරණං, කථනං, වාචනන්ති ඉදං ගන්ථධුරං නාම, සල්ලභුකචුත්තිතො පන පන්තසෙනාසනාභිරතස්ස අත්තභාවෙ බයවයං පට්ඨපෙත්වා සාතච්චකිරියවසෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්ග්ගහණන්ති ඉදං විපස්සනාධුරං නාමා”ති. “භන්තෙ, අහං මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතො ගන්ථධුරං පුරෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, විපස්සනාධුරං පන පුරෙස්සාමි, කම්මට්ඨානං මෙ කපෙමා”ති. අපස්ස සත්ථා යාව අරහත්තං කම්මට්ඨානං කපෙසි.

සො සත්ථාරං වන්දිත්වා අත්තනා සහගාමිතො භික්ඛු පරියෙසන්තො සට්ඨි භික්ඛු ලභිත්වා තෙහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා විසයොජනසතමග්ගං ගන්ත්වා එකං මහන්තං පච්චන්තගාමං පත්වා තත්ථ සපරිවාරො පිණ්ඩාය පාවිසි. මනුස්සා වත්තසම්පන්නෙ භික්ඛු දිස්වාච පසන්නවිත්තා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා නිසිදාපෙත්වා පණිතෙනාභාරෙන පරිවිසිත්වා, “භන්තෙ, කුහිං අය්‍යා ගච්ඡන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “යථාචාසුකට්ඨානං උපාසකා”ති චුත්තෙ පණ්ඩිතා මනුස්සා “වස්සාවාසං සෙනාසනං පරියෙසන්ති හදන්තා”ති ඤත්වා, “භන්තෙ, සචෙ අය්‍යා ඉමං තෙමාසං ඉධ වසෙය්‍යං, මයං සරණෙසු පතිට්ඨාය සීලානි ගණ්හෙය්‍යාමා”ති ආහංසු. තෙපි “මයං ඉමානි කුලානි නිස්සාය හවනිස්සරණං කරිස්සාමා”ති අධිවාසෙසු.

මනුස්සා තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා විහාරං පටිජග්ගිත්වා රත්තිට්ඨානදිව්‍යාට්ඨානානි සම්පාදෙත්වා අදංසු. තෙ නිබද්ධං තමෙව ගාමං පිණ්ඩාය පවිසන්ති. අථ නෙ එකො චෙජ්ජො උපසඬකමිත්වා, “භන්තෙ, බහුනං වසනට්ඨානෙ අචාසුකමිපි නාම භොති, තස්මිං උප්පන්නෙ මය්‍හං කපෙය්‍යාථ, හෙසජ්ජං කරිස්සාමි”ති පචාරෙසි. ථෙරො වස්සුපනායිකදිවසෙ තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා පුච්ඡි, “ආචුසො, ඉමං තෙමාසං කතිහි ඉරියාපටෙහි විනිනාමෙස්සාමි”ති? “චතුහි, භන්තෙ”ති. “කිං පනෙතං, ආචුසො, පතිරූපං, නනු අප්පමත්තෙහි හවිතබ්බං”? “මයඤ්ඤි ධර්මානකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ආගතා, බුද්ධා ව නාම න සක්කා පමාදෙන ආරාධෙතුං, කල්‍යාණජ්ඣාසයෙන තෙ වො ආරාධෙතබ්බා. පමත්තස්ස ව නාම වත්තාරො අපායා සකගෙහසදිසා, අප්පමත්තා භොටාචුසො”ති. “කිං කුමිහෙ පන, භන්තෙ”ති? “අහං තිහි ඉරියාපටෙහි විනිනාමෙස්සාමි, පිට්ඨිං න පසාරෙස්සාමි, ආචුසො”ති. “සාධු, භන්තෙ, අප්පමත්තා භොටා”ති.

අථ ථෙරස්ස නිද්දං අනොක්කමන්තස්ස පට්ඨමාසෙ අතික්කන්තෙ මජ්ඣිමමාසෙ සම්පන්නෙ අක්ඛිරොගො උප්පජ්ජි. ඡිද්දසටතො උදකධාරා විය අක්ඛිති අස්සුධාරා පග්ගරන්ති. සො සබ්බරත්තිං සමණධම්මං කත්වා අරුණුග්ගමනෙ ගබ්භං පවිසිත්වා නිසිදි. භික්ඛු භික්ඛාචාරවෙලාය ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “භික්ඛාචාරවෙලා, භන්තෙ”ති ආහංසු. “තෙන හි, ආචුසො, ගණ්හථ පත්තව්වර”න්ති. අත්තනො පත්තව්වරං ගාභාපෙත්වා නික්ඛමි. භික්ඛු තස්ස අක්ඛිති අස්සුති පග්ගරන්තෙ දිස්වා, “කිමෙතං, භන්තෙ”ති පුච්ඡිසු. “අක්ඛිති මෙ, ආචුසො, වාතා විජ්ඣන්ති”ති. “නනු, භන්තෙ, චෙජ්ජෙන පචාරිතමිහා, තස්ස කපෙමා”ති. “සාධාචුසො”ති තෙ චෙජ්ජස්ස කථංසු. සො තෙලං පවිත්වා පෙසෙසි. ථෙරො නාසාය තෙලං ආසිඤ්චන්තො නිසින්තකොච ආසිඤ්චිත්වා අන්තොගාමං පාවිසි. චෙජ්ජො තං දිස්වා ආහ — “භන්තෙ, අය්‍යස්ස කිර අක්ඛිති වාතො විජ්ඣති”ති? “ආම, උපාසකා”ති. “භන්තෙ, මයා තෙලං පවිත්වා පෙසිතං, නාසාය වො තෙලං ආසිත්ත”න්ති? “ආම, උපාසකා”ති. “ඉදානි කීදිස”න්ති? “රූජ්ජතෙව උපාසකා”ති. චෙජ්ජො “මයා එකචාරෙතෙව චූපසමනසමත්ථං තෙලං පහිතං, කිං නු බො රොගො න චූපසන්නො”ති වින්තෙත්වා, “භන්තෙ, නිසිදිත්වා වො තෙලං ආසිත්තං, නිපජ්ජිත්වා”ති පුච්ඡි. ථෙරො තුණ්හි අහොසි, පුනස්සුතං පුච්ඡියමානොපි න කපෙසි. සො “විහාරං ගන්ත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ඔලොකෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා — “තෙන හි, භන්තෙ, ගච්ඡමා”ති ථෙරං විස්සජ්ජෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ඔලොකෙත්තො වඩ්ඬකමනානිසිදනට්ඨානමෙව දිස්වා සයනට්ඨානං අදිස්වා, “භන්තෙ, නිසින්තෙහි වො ආසිත්තං, නිපන්නෙහි”ති පුච්ඡි. ථෙරො තුණ්හි අහොසි. “මා, භන්තෙ, එවං කරිත්ථ, සමණධම්මො නාම සරිරං යාපෙන්නෙන සක්කා කාතුං, නිපජ්ජිත්වා ආසිඤ්චමා”ති පුනස්සුතං යාවි. “ගච්ඡ ත්වං තාවාචුසො, මන්තෙත්වා ජානිස්සාමි”ති චෙජ්ජං උය්‍යාපෙසි. ථෙරස්ස ව තත්ථ තෙව ඤාතී, න සාලොභිතා අත්ථී, තෙන සද්ධිං මන්තෙය්‍යා? කරජකායෙන පන සද්ධිං මන්තෙත්තො “චදෙහි තාව, ආචුසො පාලිත, ත්වං කිං අක්ඛිති ඔලොකෙස්සසි, උදාහු බුද්ධසාසනං?

අනමතග්ගස්මිඤ්ඤි සංසාරච්චටෙ තව අක්ඛිකාණස්ස ගණනා නාම නත්ථි, අනෙකානි පන බුද්ධසතානි බුද්ධසහස්සානි අතීතානි. තෙසු තෙ එකබුද්ධොපි න පරිවිණ්ණො, ඉදානි ඉමං අන්තොවස්සං තයො මාසෙ න නිපජ්ජිස්සාමිති තෙමාසං නිබද්ධවිරියං කරිස්සාමි. තස්මා තෙ චක්ඛුනි නස්සන්තු වා භිජ්ජන්තු වා, බුද්ධසාසනමෙව ධාරෙහි, මා චක්ඛුනි”ති භූතකායං ඔවදන්තො ඉමා ගාථායො අභාසි –

“චක්ඛුනි භායන්තු මමායිතානි,
සොතානි භායන්තු තට්ථ කායො;
සබ්බමපිදං භායතු දෙහනිස්සිතං,
කිං කාරණා පාලිත ත්වං පමජ්ජසි.

“චක්ඛුනි ජීරන්තු මමායිතානි,
සොතානි ජීරන්තු තට්ථ කායො;
සබ්බමපිදං ජීරතු දෙහනිස්සිතං,
කිං කාරණා පාලිත ත්වං පමජ්ජසි.

“චක්ඛුනි භිජ්ජන්තු මමායිතානි,
සොතානි භිජ්ජන්තු තට්ථ කායො;
සබ්බමපිදං භිජ්ජතු දෙහනිස්සිතං,
කිං කාරණා පාලිත ත්වං පමජ්ජසි”ති.

එවං තීහි ගාථාහි අත්තනො ඔවාදං දන්වා නිසින්තකොච නත්ථුකම්මං කත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. චෙජ්ජො නං දිස්වා “කිං, භන්තෙ, නත්ථුකම්මං කත”න්ති පුච්ඡි. “ආම, උපාසකා”ති. “කිදිසං, භන්තෙ”ති? “රුජ්ජතෙව උපාසකා”ති. “නිසිදිත්වා වො, භන්තෙ, නත්ථුකම්මං කතං, නිපජ්ජිත්වා”ති. ථෙරො තුණ්හි අහොසි, පුනස්පුනං පුච්ඡියමානොපි න කිඤ්චි කට්ඨෙසි. අප් නං චෙජ්ජො, “භන්තෙ, තුම්හෙ සජ්ජායං න කරොථ, අජ්ජතො පට්ඨාය ‘අසුකෙන මෙ තෙලං පක්ක’න්ති මා වදිත්ථ, අභමපි ‘මයා වො තෙලං පක්ක’න්ති න චක්ඛාමි”ති ආහ. සො චෙජ්ජෙන පච්චක්ඛානො විහාරං ගන්ත්වා ත්වං චෙජ්ජෙනාපි පච්චක්ඛානොසි, ඉරියාපථං මා විස්සජ්ජි සමණානි.

“පටික්ඛිත්තො තිකිච්ජාය, චෙජ්ජෙනාපි විචජ්ජිතො;
නියතො මච්චුරාජස්ස, කිං පාලිත පමජ්ජසි”ති. –

ඉමාය ගාථාය අත්තානං ඔවදිත්වා සමණධම්මං අකාසි. අප්ස්ස මජ්ඣිමයාමෙ අතික්කන්තෙ අපුබ්බං අවර්මං අක්ඛිනි චෙව කිලෙසා ව භිජ්ජිංසු. සො සුක්ඛවිපස්සකො අරහා හුත්වා ගබ්භං පටිසිත්වා නිසිදි.

භික්ඛු භික්ඛාචාරවෙලාය ආගන්ත්වා “භික්ඛාචාරකාලො, භන්තෙ”ති ආහංසු. “කාලො, ආවුසො”ති? “ආම, භන්තෙ”ති. “තෙන හි ගච්ඡා”ති. “කිං තුම්හෙ පන, භන්තෙ”ති? “අක්ඛිනි මෙ, ආවුසො, පරිහීනානි”ති. තෙ තස්ස අක්ඛිනි ඔලොකෙන්වා අස්සුපුණ්ණතෙන්තා හුත්වා, “භන්තෙ, මා චිත්තයිත්ථ, මයං වො පටිපග්ගිස්සාමා”ති ථෙරං සමස්සාසෙන්වා කත්තබ්බයුත්තකං චත්තපට්චත්තං කත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. මනුස්සා ථෙරං අදිස්වා, “භන්තෙ, අම්භාකං අයොසා කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා තං පචත්තිං සුත්වා යාගුං පෙසෙන්වා සයං පිණ්ඩපාතමාදාය ගන්ත්වා ථෙරං චන්දිත්වා පාදමුලෙ පරිවත්තමානා රොදිත්වා, “භන්තෙ, මයං වො පටිපග්ගිස්සාම, තුම්හෙ මා චිත්තයිත්ථා”ති සමස්සාසෙන්වා පක්කමිංසු.

තතො පට්ඨාය නිබද්ධං යාගුහත්තං විහාරමෙව පෙසෙන්ති. ථෙරොපි ඉතරෙ සට්ඨි භික්ඛු නිරන්තරං ඔවදති. තෙ තස්සොවාදෙ යත්වා උපකට්ඨාය පචාරණාය සබ්බෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු. තෙ වුට්ඨවස්සා ව පන සත්ථාරං දට්ඨුකාමා හුත්වා ථෙරමාහංසු, “භන්තෙ, සත්ථාරං දට්ඨුකාමම්භා”ති. ථෙරො තෙසං වචනං සුත්වා චිත්තෙසි – “අහං දුබ්බලො, අන්තරාමග්ගෙ ව අමනුස්සපරිග්ගහිතා අට්ඨි අත්ථි, මයි එතෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙ කිලමිස්සන්ති, භික්ඛමපි ලහිතුං න සක්ඛිස්සන්ති, ඉමෙ පුරෙතරමෙව පෙසෙස්සාමි”ති. අප් නෙ ආහ – “ආවුසො, තුම්හෙ පුරතො ගච්ඡා”ති. “තුම්හෙ පන භන්තෙ”ති? “අහං දුබ්බලො, අන්තරාමග්ගෙ ව අමනුස්සපරිග්ගහිතා අට්ඨි අත්ථි, මයි තුම්හෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තෙ සබ්බෙ කිලමිස්සථ, තුම්හෙ පුරතො ගච්ඡා”ති. “මා, භන්තෙ, එවං කරිත්ථ, මයං තුම්හෙහි සද්ධිංයෙව ගමිස්සාමා”ති. “මා වො, ආවුසො, එවං රුචිචිත්ථ, එවං සන්තෙ මය්හං අචාසුකං භවිස්සති, මය්හං කනිට්ඨො පන තුම්හෙ දිස්වා පුච්ඡිස්සති, අප්ස්ස මම චක්ඛුනං පරිහීනභාවං ආරොවෙය්සාථ, සො මය්හං සන්තිකං කඤ්චිදෙව පහිණිස්සති, තෙන සද්ධිං ආගච්ඡිස්සාමි, තුම්හෙ මම වචනෙන දසබ්බලඤ්ච අසීතිමභාට්ඨෙරෙ ව චන්දා”ති තෙ උයොපෙසි.

තෙ ථෙරං බමාපෙන්වා අන්තොගාමං පටිසිංසු. මනුස්සා තෙ දිස්වා නිසිදාපෙන්වා භික්ඛං දන්වා “කිං, භන්තෙ, අය්සානං ගමනාකාරො පඤ්ඤායති”ති? “ආම, උපාසකා, සත්ථාරං දට්ඨුකාමම්භා”ති. තෙ පුනස්පුනං යාචිත්වා තෙසං ගමනාජන්දමෙව ඤාත්වා අනුගන්ත්වා පරිදෙවිත්වා නිවත්තිංසු. තෙපි අනුපුබ්බෙන ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරඤ්ච අසීතිමභාට්ඨෙරෙ ව ථෙරස්ස වචනෙන චන්දිත්වා පුනදිවසෙ යත්ථ ථෙරස්ස කනිට්ඨො වසති, තං වීරිං පිණ්ඩාය

පවිසිංසු. කුටුම්භිකො තෙ සඤ්ජානිත්වා නිසිදාපෙත්වා කතපට්ඨන්තො “භාතිකත්තෙරො මෙ, භන්තෙ, කුභි”න්ති පුච්ඡි. අපස්ස තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සො තං සුත්වා ව තෙසං පාදමුලෙ පරිවත්තෙත්තො රොදිත්වා පුච්ඡි – “ඉදානි, භන්තෙ, කිං කාතබ්බ”න්ති? “ටෙරො ඉතො කස්සචි ආගමනං පච්චාසිසති, තස්ස ගතකාලෙ තෙන සද්ධිං ආගමිස්සති”ති. “අයං මෙ, භන්තෙ, භාගිනෙයො පාලිතො නාම, එතං පෙසෙට්ඨා”ති. “එවං පෙසෙතුං න සක්කා, මග්ගෙ පරිපත්තො අත්ථි, තං පබ්බාපෙත්වා පෙසෙතුං වට්ඨති”ති. “එවං කත්වා පෙසෙට්ඨ, භන්තෙ”ති. අප් නං පබ්බාපෙත්වා අඬ්ඨමාසමත්තං පත්තච්චරග්ගණාදීනි සික්ඛාපෙත්වා මග්ගං ආචික්ඛිත්වා පභිණංසු.

සො අනුපුබ්බෙන තං ගාමං පත්වා ගාමද්වාරෙ එකං මහල්ලකං දිස්වා, “ඉමං ගාමං නිස්සාය කොචි ආරඤ්ඤකො විහාරො අත්ථි”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, භන්තෙ”ති. “කො නාම තත්ථ වසති”ති? “පාලිතත්තෙරො නාම, භන්තෙ”ති. “මග්ගං මෙ ආචික්ඛට්ඨා”ති. “කොසි ත්වං, භන්තෙ”ති? “ටෙරස්ස භාගිනෙයොමිති”ති. අප් නං ගහෙත්වා විහාරං නෙසි. සො ටෙරං වන්දිත්වා අඬ්ඨමාසමත්තං වත්තපට්ඨත්තං කත්වා ටෙරං සම්මා පට්ඨගිත්වා, “භන්තෙ, මාතුලකුටුම්භිකො මෙ තුම්භාකං ආගමනං පච්චාසිසති, එට්, ගච්ඡාමා”ති ආහ. “තෙන හි ඉමං මෙ යට්ඨිකොටිං ගණ්භාහි”ති. සො යට්ඨිකොටිං ගහෙත්වා ටෙරෙන සද්ධිං අත්තොගාමං පාචිසි. මනුස්සා ටෙරං නිසිදාපෙත්වා “කිං, භන්තෙ, ගමනාකාරො වො පඤ්ඤායති”ති පුච්ඡිංසු. “ආම, උපාසකා, ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිස්සාමි”ති. තෙ නානාප්පකාරෙන යාචිත්වා අලභන්තා ටෙරං උයොපෙත්වා උපඬ්ඨපට්ඨං ගන්ත්වා රොදිත්වා නිවත්තිංසු. සාමණෙරො ටෙරං යට්ඨිකොටියා ආදාය ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ අට්ඨියං කට්ඨනගරං නාම ටෙරෙන උපනිස්සාය වුට්ඨපුබ්බං ගාමං සම්පාපුණි, සො ගාමතො නික්ඛමිත්වා අරඤ්ඤෙ ගීතං ගායිත්වා දාරුනි උද්ධරන්ති යා එකස්සා ඉත්ථියා ගීතසද්දං සුත්වා සරෙ නිමිත්තං ගණ්භි. ඉත්ථිසද්දො විය හි අඤ්ඤො සද්දො පුරිසානං සකලසරීරං ඵරිත්වා යාතුං සමත්තො නාම නත්ථි. තෙනාහ භගවා –

“නාහං, භික්ඛවෙ, අඤ්ඤං එකසද්දමිපි සමනුපස්සාමි, යං එවං පුරිසස්ස චිත්තං පරියාදාය තිට්ඨති,
යට්ඨිදං, භික්ඛවෙ, ඉත්ථිසද්දො”ති (අ. නි. 1.2).

සාමණෙරො තත්ථ නිමිත්තං ගහෙත්වා යට්ඨිකොටිං විස්සජ්ජෙත්වා “තිට්ඨට්ඨ නාව, භන්තෙ, කිච්චං මෙ අත්ථි”ති තස්සා සන්තිකං ගතො. සා තං දිස්වා තුණ්හි අහොසි. සො තාය සද්ධිං සීලවිපත්තිං පාපුණි. ටෙරො වින්තෙසි – “ඉදානෙව එකො ගීතසද්දො සුයයිත්ථ. සො ව බො ඉත්ථියා සද්දො ඡීජ්ජි, සාමණෙරොපි විරායති, සො තාය සද්ධිං සීලවිපත්තිං පත්තො භවිස්සති”ති. සොපි අත්තො කිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා ආගන්ත්වා “ගච්ඡාම, භන්තෙ”ති ආහ. අප් නං ටෙරො පුච්ඡි – “පාපොජානොසි සාමණෙරා”ති. සො තුණ්හි හුත්වා ටෙරෙන පුනස්පුනං පුට්ඨොපි න කිඤ්චි කට්ඨෙසි. අප් නං ටෙරො ආහ – “තාදිසෙන පාපෙන මම යට්ඨිකොටිග්ගණකිච්චං නත්ථි”ති. සො සංවෙගප්පත්තො කාසායානි අපනෙත්වා ගිහිනියාමෙන පරිදහිත්වා, “භන්තෙ, අහං පුබ්බෙ සාමණෙරො, ඉදානි පනම්හි ගිහි ජාතො, පබ්බජන්තොපි ව ස්වාහං න සද්ධාය පබ්බජිතො, මග්ගපරිපන්ථගයෙන පබ්බජිතො, එට් ගච්ඡාමා”ති ආහ. “ආවුසො, ගිහිපාපොපි සමණපාපොපි පාපොයෙව, ත්වං සමණභාවෙ යත්වාපි සීලමත්තං පුරෙතුං නාසක්ඛි, ගිහි හුත්වා කිං නාම කල්‍යාණං කරස්සසි, තාදිසෙන පාපෙන මම යට්ඨිකොටිග්ගණකිච්චං නත්ථි”ති ආහ. “භන්තෙ, අමනුස්සපද්දවො මග්ගො, තුම්භෙ ව අත්ඨා අපරිණායකා, කථං ඉධ වසිස්සට්ඨා”ති? අප් නං ටෙරො, “ආවුසො, ත්වං මා එවං වින්තයි, ඉධෙව මෙ නිපජ්ජිත්වා මරන්තස්සාපි අපරාපරං පරිවත්තන්තස්සාපි තයා සද්ධිං ගමනං නාම නත්ථි”ති වත්වා ඉමා ගාටා අභාසි –

“භන්දාහං භතචක්ඛුස්මි, කන්තාරද්ධානමාගතො;
සෙයාමානො න ගච්ඡාමි, නත්ථි බාලෙ සභායතා.

“භන්දාහං භතචක්ඛුස්මි, කන්තාරද්ධානමාගතො;
මරිස්සාමි නො ගමිස්සාමි, නත්ථි බාලෙ සභායතා”ති.

තං සුත්වා ඉතරො සංවෙගජාතො “භාරියං වත මෙ සාහසිකං අනනුච්ඡිකං කම්මං කත”න්ති බාහා පග්ගස්භ කන්දන්තො වතසණ්ඩං පක්ඛන්දිත්වා තථා පක්කන්තොව අහොසි. ටෙරස්සාපි සීලතෙජෙන සට්ඨියොජනායාමං පඤ්ඤාසයොජනවිත්ථතං පන්තරසයොජනබහලං ජයසුමනපුප්ඵවණ්ණං නිසිදනුට්ඨගතකාලෙසු ඔනමනුන්තමනපකතිකං සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පණ්ඩුකම්බලසීලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කො නු බො මං යානා වාවතුකාමො”ති ඔලොකෙන්තො දිබ්බෙන චක්ඛුනා ටෙරං අද්දස. තෙනාහු පොරාණා –

“සහස්සනෙත්තො දෙවින්දො, දිබ්බචක්ඛුං විසොධයි;
පාපගර්හි අයං පාලො, ආජීවං පරිසොධයි.

“සහස්සනෙත්තො දෙවින්දො, දිබ්බචක්ඛුං විසොධයි;
ධම්මගරුකො අයං පාලො, නිසින්තො සාසනෙ රතො”ති.

අපස්ස එතදහොසි – “සවාහං ඵවරුපස්ස පාපගර්හිනො ධම්මගරුකස්ස අයාස්ස සන්තිකං න ගමිස්සාමි, මුද්ධා මෙ සත්තධා ඵලෙයා, ගමිස්සාමි තස්ස සන්තික”න්ති. තතො –

“සහස්සනෙත්තො දෙවින්දො, දෙවරජ්ජසිරින්ධරො;
තඬ්ඛණෙන ආගන්ත්වාන, වක්ඛුපාලමුපාගමී”.

උපගන්ත්වා ව පන ථෙරස්ස අවිදුරෙ පදසද්දමකාසී. අථ නං ථෙරො පුච්ඡි – “කො එසො”ති? “අහං, හන්තෙ, අද්ධිකො”ති. “කුභිං යාසී උපාසකා”ති? “සාවත්ථියං, හන්තෙ”ති. “යාහි, ආවුසො”ති. “අයො පන, හන්තෙ, කුභිං ගමිස්සති”ති? “අහමිපි තත්ථෙව ගමිස්සාමි”ති. “තෙන හි එකතොව ගච්ඡාම, හන්තෙ”ති. “අහං, ආවුසො, දුබ්බලො, මයා සද්ධිං ගච්ඡන්තස්ස තව පපඤ්චො හවිස්සති”ති. “මය්හං අව්වායිකං නත්ථි, අහමිපි අයොන සද්ධිං ගච්ඡන්තො දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු එකං ලභිස්සාමි, එකතොව ගච්ඡාම, හන්තෙ”ති. ථෙරො “එසො සප්පුරිසො හවිස්සති”ති චින්තෙත්වා – “තෙන හි සද්ධිං ගමිස්සාමි, යට්ඨිකොටිං ගණ්හ උපාසකා”ති ආහ. සක්කො තථා කත්වා පථවිං සඬ්ඛිපන්තො සායන්හසමයෙ ජෙනවනං සමිපාපෙසී. ථෙරො සඬ්ඛපණවාදිසද්දං සුත්වා “කත්ථෙසො සද්දො”ති පුච්ඡි. “සාවත්ථියං, හන්තෙ”ති? “පුබ්බෙ මයං ගමනකාලෙ චිරෙන ගමිමිහා”ති. “අහං උජුමග්ගං ජානාමි, හන්තෙ”ති. තස්මිං ඛණෙ ථෙරො “නායං මනුස්සො, දෙවතා හවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙසී.

“සහස්සනෙත්තො දෙවින්දො, දෙවරජ්ජසිරින්ධරො;
සඬ්ඛිපිත්වාන තං මග්ගං, ඛිජ්ජං සාවත්ථිමාගමී”ති.

සො ථෙරං නෙත්වා ථෙරස්සෙවත්ථාය කනිට්ඨකුටුම්භිකෙන කාරිතං පණ්ණසාලං නෙත්වා එලකෙ නිසීදාපෙත්වා පියසභායකවණ්ණෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “සම්ම, වුළුපාලා”ති පක්කොසී. “කිං, සම්මා”ති? “ථෙරස්සාගතභාවං ජානාමි”ති? “න ජානාමි, කිං පන ථෙරො ආගතො”ති? “ආම, සම්ම, ඉදානි අහං විහාරං ගන්ත්වා ථෙරං තයා කාරිතපණ්ණසාලාය නිසින්තකං දිස්වා ආගතොමිහි”ති වත්වා පක්කාමි. කුටුම්භිකොපි විහාරං ගන්ත්වා ථෙරං දිස්වා පාදමුලෙ පරිවත්තන්තො රොදිත්වා “ඉදං දිස්වා අහං, හන්තෙ, තුම්භාකං පබ්බජිතුං නාදාමි”න්තිආදීනි වත්වා ද්වෙ දාසදාරකෙ භුජිස්සෙ කත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාපෙත්වා “අන්තොගාමතො යාගුහන්තාදීනි ආහරිත්වා ථෙරං උපට්ඨහ්වා”ති පටියාදෙසී. සාමණෙරා වත්තපටිවත්තං කත්වා ථෙරං උපට්ඨහිංසු.

අපේකදිවසං දිසාවාසිනො හික්ඛු “සත්ථාරං පස්සිස්සාමා”ති ජෙනවනං ආගන්ත්වා තථාගතං වන්දිත්වා අසීතිමහාථෙරෙ ව, වන්දිත්වා විහාරවාරිකං වරන්තා වක්ඛුපාලත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පත්වා “ඉදමිපි පස්සිස්සාමා”ති සායං තදහිමුඛා අහෙසුං. තස්මිං ඛණෙ මහාමෙසො උට්ඨහි. තෙ “ඉදානි අතිසායන්හො, මෙසො ව උට්ඨිනො, පාතොව ගන්ත්වා පස්සිස්සාමා”ති නිවත්තිංසු. දෙවො පට්ඨායාමං වස්සිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ විගතො. ථෙරො ආරද්ධවිරියො ආචණ්ණවඩ්ඤාමනො, තස්මා පච්ඡිමයාමෙ වඩ්ඤාමනං ඔතරි. තදා ව පන නවවුට්ඨාය භුමියා බහු ඉන්ද්‍රියොපකා උට්ඨහිංසු. තෙ ථෙරෙ වඩ්ඤාමන්තෙ යෙභුයොන විපජ්ජිංසු. අන්තෙවාසිකා ථෙරස්ස වඩ්ඤාමනට්ඨානං කාලස්සෙව න සම්මජ්ජිංසු. ඉතරෙ හික්ඛු “ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පස්සිස්සාමා”ති ආගන්ත්වා වඩ්ඤාමනෙ මතපාණකෙ දිස්වා “කො ඉමස්මිං වඩ්ඤාමති”ති පුච්ඡිංසු. “අම්භාකං උපජ්ඣායො, හන්තෙ”ති. තෙ උප්ඣායංසු “පස්සථාවුසො, සමණස්ස කම්මං, සවක්ඛුකකාලෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තො කිඤ්චි අකත්වා ඉදානි වක්ඛුච්ඤාකාලෙ ‘වඩ්ඤාමාමි’ති එත්තකෙ පාණකෙ මාරෙසී ‘අත්ථං කරිස්සාමි’ති අනත්ථං කරොති”ති.

අථ බො තෙ ගන්ත්වා තථාගතස්ස ආරොවෙසුං, “හන්තෙ, වක්ඛුපාලත්ථෙරො ‘වඩ්ඤාමාමි’ති බහු පාණකෙ මාරෙසී”ති. “කිං පන සො තුම්භෙහි මාරෙන්තො දිට්ඨො”ති? “න දිට්ඨො, හන්තෙ”ති. “යථෙව තුම්භෙ තං න පස්සථ, තථෙව සොපි තෙ පාණෙ න පස්සති. බිණාසවානං මරණවෙනනා නාම නත්ථි, හික්ඛවෙ”ති. “හන්තෙ, අරහත්තස්ස උපනිස්සයෙ සති කස්මා අන්ධො ජාතො”ති? “අත්තනො කතකම්මවසෙන, හික්ඛවෙ”ති. “කිං පන, හන්තෙ, තෙන කත”න්ති? තෙන හි, හික්ඛවෙ, සුණාථ –

අතිතෙ බාරාණසියං කාසිරඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ එකො වෙජ්ජො ගාමනිගමෙසු වරින්වා වෙජ්ජකම්මං කරොන්තො එකං වක්ඛුදුබ්බලං ඉන්ථිං දිස්වා පුච්ඡි – “කිං තෙ අථාසුක”න්ති? “අක්ඛිති න පස්සාමි”ති. “භෙසජ්ජං තෙ කරිස්සාමි”ති? “කරොහි, සාමි”ති. “කිං මෙ දස්සමි”ති? “සවෙ මෙ අක්ඛිති පාකතිකානි කාතුං සක්ඛිස්සමි, අහං තෙ සද්ධිං පුත්තධිතාහි දාසී හවිස්සාමි”ති. සො “සාධු”ති භෙසජ්ජං සංවිදහි, එකභෙසජ්ජෙනෙව අක්ඛිති පාකතිකානි අහෙසුං. සා චින්තෙසී – “අහමෙතස්ස සපුත්තධිතා දාසී හවිස්සාමි”ති පටිජානිං, “න බො පන මං සණ්ඨෙත සම්මාචාරෙන සමුදාවරිස්සති, වඤ්චෙස්සාමි න”න්ති. සා වෙජ්ජෙනාගන්ත්වා “කිදිසං, හද්දෙ”ති පුට්ඨා “පුබ්බෙ මෙ අක්ඛිති ථොකං රුජ්ජිංසු, ඉදානි පන අතිරෙකතරං රුජ්ජන්ති”ති ආහ. වෙජ්ජො “අයං මං වඤ්චෙත්වා කිඤ්චි අදාතුකාමා, න මෙ එතාය දින්නාය හතියා අත්ථො, ඉදානෙව නං අත්ථං කරිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා ගෙහං ගන්ත්වා හරියාය එතමත්ථං ආචික්ඛි. සා තුණ්හි අහොසී. සො එකං භෙසජ්ජං යොජෙත්වා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “හද්දෙ, ඉමං භෙසජ්ජං අඤ්ඤෙහි”ති අඤ්ඤාපෙසී. අථස්සා ද්වෙ අක්ඛිති දිපසිඛා විය විජ්ඣායංසු. සො වෙජ්ජො වක්ඛුපාලො අහොසී.

හික්ඛවෙ, තදා මම පුත්තෙන කතකම්මං පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො අනුබන්ධි. පාපකම්මඤ්ඤි නාමෙතං ධුරං වහතො බලිබද්දස්ස පදං වක්කං විය අනුගච්ඡතිති ඉදං වත්ථුං කථෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා පතිට්ඨාපිතමත්තිකං සාසනං රාජමුද්දාය ලඤ්ඡන්තො විය ධම්මරාජා ඉමං ගාථමාහ –

1. “මනොපුබ්බගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා;
මනසා වෙ පදුට්ඨෙන, භාසති වා කරොති වා;
තතො නං දුක්ඛමන්වෙති, වක්ඛංව වහතො පද”න්ති.

තත්ථ මනොති කාමාවචරකුසලාදිභෙදං සබ්බමිපි වතුභූමිකචිත්තං. ඉමස්මිං පන පදෙ තදා තස්ස වෙජ්ජස්ස උප්පන්තචිත්තවසෙන නියමියමානං වචන්ටාපියමානං පරිච්ඡේදියමානං දොමනස්සසහගතං පටිසසම්පයුත්තචිත්තමෙව ලබ්භති. පුබ්බගමාති තෙන පටිගාමිනා හුත්වා සමන්තාගතා. ධම්මාති ගුණදෙසනාපරියන්තිනිස්සත්තනිජ්ජීවවසෙන වත්තාරො ධම්මා නාම. තෙසු –

“න හි ධම්මො අධම්මො ව, උභො සමච්ඡාකිනො;
අධම්මො නිරයං නෙති, ධම්මො පාපෙති සුග්ගති”න්ති. (ථෙරගා. 304; ඡා. 1.15.386) –

අයං ගුණධම්මො නාම. “ධම්මං වො, භික්ඛවෙ, දෙසෙස්සාමි ආදිකල්‍යාණ”න්ති (ම. නි. 3.420) අයං දෙසනාධම්මො නාම. “ඉධ පන, භික්ඛවෙ, එකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං ගෙයා”න්ති (ම. නි. 1.239) අයං පරියන්තිධම්මො නාම. “තස්මිං බො පන සමයෙ ධම්මා භොන්ති, බන්ධා භොන්ති”ති (ධ. ස. 121) අයං නිස්සත්තධම්මො නාම, නිජ්ජීවධම්මොතිපි එසො එව. තෙසු ඉමස්මිං යානෙ නිස්සත්තනිජ්ජීවධම්මො අධිප්පෙතො. සො අත්ථතො තයො අරුපිතො බන්ධා වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඛ්ඛාරක්ඛන්ධොති. එතෙ හි මනො පුබ්බගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බගමා නාම.

කථං පනෙතෙහි සද්ධිං එකවත්ථුකො එකාරම්මණො අපුබ්බං අවර්මං එකක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානො මනො පුබ්බගමො නාම භොතිති? උප්පාදපච්චයට්ඨෙන. යථා හි බහුසු එකතො ගාමසාතාදීනි කම්මානි කරොන්තෙසු “කො එතෙසං පුබ්බගමො”ති වුත්තෙ යො තෙසං පච්චයො භොති, යං නිස්සාය තෙ තං කම්මං කරොන්ති, සො දත්තො වා මිත්තො වා තෙසං පුබ්බගමොති වුව්චති, එවංසම්පදමිදං වෙදිතබ්බං. ඉති උප්පාදපච්චයට්ඨෙන මනො පුබ්බගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බගමා. න හි තෙ මනෙ අනුප්පජ්ජන්තෙ උප්පජ්ජිතුං සක්කොන්ති, මනො පන එකච්චෙසු වෙතසිකෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසුපි උප්පජ්ජතිසෙව. අධිපතිවසෙන පන මනො සෙට්ඨො එතෙසන්ති මනොසෙට්ඨො. යථා හි වොරාදිතං වොරපෙට්ඨකාදයො අධිපතිනො සෙට්ඨා. තථා තෙසමිපි මනො අධිපති මනොව සෙට්ඨා. යථා පන දාරුආදීනි නිජ්ජන්තානි තානි තානි භණ්ඩානි දාරුමයාදීනි නාම භොන්ති, තථා තෙපි මනතො නිජ්ජන්තන්තා මනොමයා නාම.

පදුට්ඨෙනාති ආගන්තුකෙහි අභිජ්ඣාදීනි දොසෙහි පදුට්ඨෙන. පකතිමනො හි භවභවිත්තං, තං අපදුට්ඨං. යථා හි පසන්තං උදකං ආගන්තුකෙහි නිලාදීනි උපක්කිලිට්ඨං නිලොදකාදිභෙදං භොති, න ව නවං උදකං, නාපි පුරිමං පසන්තඋදකමෙව, තථා තමිපි ආගන්තුකෙහි අභිජ්ඣාදීනි දොසෙහි පදුට්ඨං භොති, න ව නවං චිත්තං, නාපි පුරිමං භවභවිත්තමෙව, තෙනාහ භගවා – “පහස්සරමිදං, භික්ඛවෙ, චිත්තං, තඤ්ච බො ආගන්තුකෙහි උපක්කිලෙසෙහි උපක්කිලිට්ඨ”න්ති (අ. නි. 1.49). එවං මනසා වෙ පදුට්ඨෙන, භාසති වා කරොති වා සො භාසමානො වතුබ්බං වච්ඡුවරිතමෙව භාසති, කරොන්තො තිව්ධං කායදුච්චරිතමෙව කරොති, අභාසන්තො අකරොන්තො තාය අභිජ්ඣාදීනි පදුට්ඨමානසතාය තිව්ධං මනොදුච්චරිතං පුරෙති. එවමස්ස දස අකුසලකම්මපථා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති.

තතො නං දුක්ඛමන්වෙතිති තතො තිව්ධදුච්චරිතතො තං පුග්ගලං දුක්ඛං අන්වෙති, දුච්චරිතානුභාවෙන වතුසු අපායෙසු, මනුස්සෙසු වා තමත්තභාවං ගච්ඡන්තං කායවත්ථුකමිපි ඉතරම්පිති ඉමිනා පරියායෙන කායිකවෙතසිකං විපාකදුක්ඛං අනුගච්ඡති. යථා කිං? වක්ඛංව වහතො පදන්ති ධුරෙ යුත්තස්ස ධුරං වහතො බලිබද්දස්ස පදං වක්ඛං විය. යථා හි සො එකමිපි දිවසං ද්වෙපි පඤ්චපි දසපි අභිසමාසමිපි මාසමිපි වහන්තො වක්ඛං නිවත්තෙතුං ජහිතුං න සක්කොති, අථ බිවස්ස පුරතො අභික්කමන්තස්ස යුගං ගිවං බාධති, පච්ඡතො පටික්කමන්තස්ස වක්ඛං උරුමංසං පටිහනති. ඉමෙහි ද්විති ආකාරෙහි බාධන්තං වක්ඛං තස්ස පදානුපදිකං භොති; තථෙව මනසා පදුට්ඨෙන තිණි දුච්චරිතානි පුරෙත්වා ජිතං පුග්ගලං නිරයාදියු තත්ථ තත්ථ ගතගතට්ඨානෙ දුච්චරිතමූලකං කායිකමිපි වෙතසිකමිපි දුක්ඛමනුබන්ධිති.

ගාථාපරියොසානෙ තිංසසහස්සා භික්ඛු සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු. සම්පත්තපරිභායපි දෙසනා සාන්ටිකා සඵලා අභොසිති.

වක්ඛුපාලත්ථෙරවත්ථු පට්ඨමං

2. මට්ඨකුණ්ඩලිවත්ථු

2. මනොපුබ්බගමා ධම්මාති දුතියගාථාපි සාවත්ථියංයෙව මට්ඨකුණ්ඩලිං ආරබ්භ භාසිතා.

සාවත්ථියං කිර අදින්තපුබ්බකො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. තෙන කස්සචි කිඤ්චි න දින්තපුබ්බං, තෙන නං “අදින්තපුබ්බකො”ත්වෙව සඤ්ජානිංසු. තස්ස එකපුත්තකො අහොසි පියො මනාපො. අථස්ස පිලන්ධනං කාරෙතුකාමො “සවෙ සුවණ්ණකාරෙ කාරෙස්සාමි, භත්තවෙනනං දාතබ්බං භවිස්සති”ති සයමෙව සුවණ්ණං කොට්ටෙන්වා මට්ඨානි කුණ්ඩලානි කත්වා අදාසි. තෙනස්ස පුත්තො මට්ඨකුණ්ඩලීත්වෙව පඤ්ඤායිත්ථ. තස්ස සොළසවස්සිකකාලෙ පණ්ඩුරොගො උදපාදි. තස්ස මාතා පුත්තං ඔලොකෙන්වා, “බ්‍රාහ්මණ, පුත්තස්ස තෙ රොගො උප්පන්නො, තිකිච්ඡාපෙහි න”න්ති ආහ. “හොති සවෙ වෙජ්ජං ආනෙස්සාමි, භත්තවෙනනං දාතබ්බං භවිස්සති; කිං ත්වං මම ධනච්ඡෙදං න ඔලොකෙස්සසි”ති? “අථ නං කිං කරිස්සසි, බ්‍රාහ්මණ”ති? “යථා මෙ ධනච්ඡෙදො න හොති, තථා කරිස්සාමි”ති. සො වෙජ්ජානං සන්තිකං ගන්ත්වා “අසුකරොගස්ස නාම තුම්හෙ කිං හෙසජ්ජං කරොථා”ති පුච්ඡි. අථස්ස තෙ යං වා තං වා රුක්ඛතවාදිං ආචික්ඛන්ති. සො තමාහරිත්වා පුත්තස්ස හෙසජ්ජං කරොති. තං කරොන්තස්සෙවස්ස රොගො බලවා අහොසි, අතෙකිච්ඡභාවං උපාගමි. බ්‍රාහ්මණො තස්ස දුබ්බලභාවං ඤත්වා එකං වෙජ්ජං පක්කොසි. සො තං ඔලොකෙන්වා “අම්හාකං එකං කිච්චං අත්ථි, අඤ්ඤං වෙජ්ජං පක්කොසිත්වා තිකිච්ඡාපෙහි”ති තං පහාය නික්ඛමි. බ්‍රාහ්මණො තස්ස මරණසමයං ඤත්වා “ඉමස්ස දස්සන්ත්ථාය ආගතා අන්තොගෙහෙ සාපතෙය්‍යං පස්සිස්සන්ති, බහි නං කරිස්සාමි”ති පුත්තං නිහරිත්වා බහිආලින්දෙ නිපජ්ජාපෙසි.

තං දිවසං භගවා බලවපච්චුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිනො වුට්ඨාය පුබ්බබුද්ධෙසු කතාධිකාරානං උස්සන්තකුසලමූලානං වෙනෙය්‍යබන්ධවානං දස්සන්තථං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්තො දසසහස්සවක්කවාලෙසු ඤාණජාලං පත්ථරි. මට්ඨකුණ්ඩලී බහිආලින්දෙ නිපන්තාකාරෙනෙව තස්ස අන්තො පඤ්ඤායි. සත්ථා තං දිස්වා තස්ස අන්තොගෙහා නිහරිත්වා තත්ථ නිපජ්ජාපිතභාවං ඤත්වා “අත්ථි නු බො මය්හං එත්ථ ගතපච්චයෙන අත්ථො”ති උපධාරෙන්තො ඉදං අද්දස – අයං මාණවො මයි චිත්තං පසාදෙන්වා කාලං කත්වා තාවතිංසදෙවලොකෙ තිංසයොජනිකෙ කතකච්ඡානෙ නිබ්බන්තිස්සති, අච්ඡරාසහස්සපරිවාරො භවිස්සති, බ්‍රාහ්මණොපි තං ඤාපෙන්වා රොදන්තො ආළාහනෙ විචරිස්සති. දෙවපුත්තො තිගාවුතප්පමාණං සට්ඨිසකට්ඨාරාලධිකාරපටිමණ්ඩිතං අච්ඡරාසහස්සපරිවාරං අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා “කෙන නු බො කම්මෙන මයා අයං සිරිසම්පත්ති ලද්ධා”ති ඔලොකෙන්වා මයි චිත්තප්පසාදෙන ලද්ධභාවං ඤත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො ධනච්ඡෙදහයෙන මම හෙසජ්ජමකත්වා ඉදානි ආළාහනං ගන්ත්වා රොදති, විජ්ජකාරජ්ජත්තං නං කරිස්සාමි”ති පිතරි රොදන්තෙ මට්ඨකුණ්ඩලිවණ්ණෙන ආගන්ත්වා ආළාහනස්සාවිදුරෙ නිපජ්ජිත්වා රොදිස්සති. අථ නං බ්‍රාහ්මණො “කොසි ත්ව”න්ති පුච්ඡිස්සති. “අහං තෙ පුත්තො මට්ඨකුණ්ඩලී”ති ආචික්ඛිස්සති. “කුහිං නිබ්බන්තොසි”ති? “තාවසිංසභවනෙ”ති. “කිං කම්මං කත්වා”ති වුත්තෙ මයි චිත්තප්පසාදෙන නිබ්බන්තභාවං ආචික්ඛිස්සති. බ්‍රාහ්මණො “තුම්හෙසු චිත්තං පසාදෙන්වා සග්ගෙ නිබ්බන්තො නාම අත්ථි”ති මං පුච්ඡිස්සති. අථස්සාහං “එත්තකානි සතානි වා සහස්සානි වා සතසහස්සානි වානි න සක්කා ගණනා පරිච්ඡිත්තිදිතු”න්ති වත්වා ධම්මපදෙ ගාථං භාසිස්සාමි. ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති, මට්ඨ කුණ්ඩලී සොතාපන්තො භවිස්සති. තථා අදින්තපුබ්බකො බ්‍රාහ්මණො. ඉති ඉමං කුලපුත්තං නිස්සාය මහාධම්මාභිසමයො භවිස්සතිති දිස්වා පුනදිවසෙ කතසරිපට්ඨග්ගෙන මහාභික්ඛුසඨසපරිවුතො සාවත්ථිං පිණ්ඩාය පච්ඡිත්වා අනුපුබ්බෙන බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහද්වාරං ගතො.

තස්මිං බණෙ මට්ඨකුණ්ඩලී අන්තොගෙහාහිමුබ්බො නිපන්තො හොති. අථස්ස සත්ථා අත්තනො අපස්සනභාවං ඤත්වා එකං රස්මිං විස්සජ්ජෙසි. මාණවො “කිං ඔහාසො නාමෙසො”ති පරිවත්තෙන්වා නිපන්තොව සත්ථාරං දිස්වා, “අන්ධබාලපිතරං නිස්සාය එවරුපං බුද්ධං උපසඬකමිත්වා කායවෙය්‍යාවටිකං වා කාතුං දානං වා දාතුං ධම්මං වා සොතුං නාලත්ථං, ඉදානි මෙ භත්ථාපි අනධිපතෙය්‍යා, අඤ්ඤං කත්තබ්බං නත්ථි”ති මනමෙව පසාදෙසි. සත්ථා “අලං එත්තකෙන චිත්තප්පසාදෙන ඉමස්සා”ති පක්කාමි. සො තථාගතෙ වක්ඛුපථං විජ්ජන්තෙයෙව පසන්තමනො කාලං කත්වා සුත්තප්පබුද්ධො විය දෙවලොකෙ තිංසයොජනිකෙ කතකච්ඡානෙ නිබ්බන්ති.

බ්‍රාහ්මණොපිස්ස සරිරං ඤාපෙන්වා ආළාහනෙ රොදනපරායණො අහොසි, දෙවසිකං ආළාහනං ගන්ත්වා රොදති – “කහං එකපුත්තක, කහං එකපුත්තකා”ති. දෙවපුත්තොපි අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා, “කෙන මෙ කම්මෙන ලද්ධා”ති උපධාරෙන්තො “සත්ථරි මනොපසාදෙනා”ති ඤත්වා “අයං බ්‍රාහ්මණො මම අභාසුකකාලෙ හෙසජ්ජමකාරෙන්වා ඉදානි ආළාහනං ගන්ත්වා රොදති, විජ්ජකාරජ්ජත්තමෙව නං කාතුං වට්ටති”ති මට්ඨකුණ්ඩලිවණ්ණෙන ආගන්ත්වා ආළාහනස්සාවිදුරෙ බාහා පග්ගස්භ රොදන්තො අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා “අහං තාව පුත්තසොකෙන රොදාමි, එස කිමත්ථං රොදති, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලී,
මාලධාරි හරිවන්දනුස්සදො;
බාහා පග්ගස්භ කන්දසි,
චනමජ්ඣෙ කිං දුක්ඛිතො තුව”න්ති. (වි. ව. 1207; පෙ. ව. 186);

සො මාණවො ආහ –

“සොවණ්ණමයො පහස්සරො,
උප්පන්තො රථපඤ්ජරො මම;

තස්ස චක්කයුගං න චින්දාමි,
තෙන දුක්ඛෙන ජහාමි ජීවිත”න්ති. (ව. 1208; පෙ. ව. 187);

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

“සොවණ්ණමයං මණ්ඩමයං,
ලොභිතකමයං අථ රුපියමයං;
ආචික්ඛ මෙ හද්ද මාණව,
චක්කයුගං පටිපාදයාමි තෙ”ති. (වි. ව. 1209; පෙ. ව. 188);

තං සුත්වා මාණවො “අයං බ්‍රාහ්මණො පුත්තස්ස හෙසජ්ජමකත්වා පුත්තපතිරූපකං මං දිස්වා රොදන්තො
‘සුවණ්ණාදිමයං රථචක්කං කරොමි’ති වදති, හොතු නිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති චිත්තෙන්වා “කිව මහත්තං මෙ
චක්කයුගං කරිස්සසි”ති වත්වා “යාව මහත්තං ආකඨ්ඛසි, තාව මහත්තං කරිස්සාමි”ති වුත්තෙ “වන්දිමසුරියෙහි මෙ
අත්ථො, තෙ මෙ දෙහි”ති යාවන්තො ආහ –

“සො මාණවො තස්ස පාවදි,
වන්දසුරියා උභයෙන්ථ දිස්සරෙ;
සොවණ්ණමයො රථො මම,
තෙන චක්කයුගෙන සොහති”ති. (වි. ව. 1210; පෙ. ව. 189);

අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

“බාලො බො ත්වං අසි මාණව,
යො ත්වං පත්ථයසෙ අපත්ථියං;
මඤ්ඤාමි තුවං මරිස්සසි,
න හි ත්වං ලච්ඡසි වන්දසුරියෙ”ති. (වි. ව. 1211; පෙ. ව. 190);

අථ නං මාණවො ආහ –

“කිං පන පඤ්ඤායමානස්සත්ථාය රොදන්තො බාලො හොති, උදාහු අපඤ්ඤායමානස්සත්ථායා”ති වත්වා –

“ගමනාගමනම්පි දිස්සති,
චණ්ණධාතු උභයෙන්ථ වීථියා;
පෙතො කාලකතො න දිස්සති,
කො නිධ කන්දනං බාලාතරො”ති. (වි. ව. 1212; පෙ. ව. 191);

තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො “යුත්තං ඵස වදති”ති සල්ලක්ඛෙන්වා –

“සච්චං බො වදෙසි මාණව,
අහමෙව කන්දනං බාලාතරො;
වන්දං විය දාරකො රුදං,
පෙතං කාලකතාහිපත්ථසි”න්ති. (වි. ව. 1213; පෙ. ව. 192) –

වත්වා තස්ස කථාය නිස්සොකො හුත්වා මාණවස්ස ථුතිං කරොන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

“ආදිත්තං වත මං සන්තං, සතස්සිත්තංව පාවකං;
වාරිනා විය ඔසිඤ්චං, සබ්බං නිබ්බාපයෙ දරං.

“අබ්බහි වත මෙ සල්ලං, සොකං හදයනිස්සිතං;
යො මෙ සොකපරෙතස්ස, පුත්තසොකං අපානුදි.

“ස්වාහං අබ්බුල්භසල්ලොස්මි, සිතිභූතොස්මි නිබ්බුතො;
න සොවාමි න රොදාමි, තව සුත්වාන මාණවා”ති. (වි. ව. 1214-1216; පෙ. ව. 193-195);

අථ නං “කො නාම ත්ව”න්ති පුච්ඡන්තො –

“දෙවනානුසි ගන්ධබ්බො, අදු සක්කො පුරින්දදො;

කො වා ත්වං කස්ස වා පුත්තො, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති. (වි. ව. 1217; පෙ. ව. 196) –

ආහ. අථස්ස මාණවො –

“යඤ්ච කන්දසි යඤ්ච රොදසි,
පුත්තං ආලාභනෙ සයං දහිත්වා;
ස්වාහං කුසලං කරිත්වා කම්මං,
තිදසානං සහඛාතං ගතො”ති. (වි. ව. 1218; පෙ. ව. 197) –

ආචික්ඛි . අථ නං බ්‍රාහ්මණො ආහ –

“අප්පං වා ඛන්‍ථුං වා නාද්දසාම,
දානං දදන්තස්ස සකෙ අගාරෙ;
උපොසථකම්මං වා තාදිසං,
කෙන කම්මෙන ගතොසි දෙවලොක”න්ති. (වි. ව. 1219; පෙ. ව. 198);

මාණවො ආහ –

“ආබාධිකොහං දුක්ඛිතො ගිලානො,
ආතුරුරූපොම්භි සකෙ නිවෙසනෙ;
බුද්ධං විගතරජං විනිශ්ඡාකඛ්ඛං,
අද්දක්ඛිං සුගතං අනොමපඤ්ඤං.

“ස්වාහං මුදිතධනො පසන්නචිත්තො,
අඤ්ජලිං අකරිං තථාගතස්ස;
තාහං කුසලං කරිත්වාන කම්මං,
තිදසානං සහඛාතං ගතො”ති. (වි. ව. 1220-1221; පෙ. ව. 199-200);

තස්මිං කථෙන්නෙයෙව බ්‍රාහ්මණස්ස සකලසරීරං පිතියා පරිපූරි. සො තං පිතිං පච්චෙදෙන්තො –

“අච්ඡරියං වත අබ්භූතං වත,
අඤ්ජලිකම්මස්ස අයමිදිසො විපාකො;
අභම්පි පමුදිතමනො පසන්නචිත්තො,
අප්පෙව බුද්ධං සරණං වජාමි”ති. (වි. ව. 1222; පෙ. ව. 201) –

ආහ. අථ නං මාණවො –

“අප්පෙව බුද්ධං සරණං වජාහි,
ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච පසන්නචිත්තො;
තථෙව සික්ඛාපදානි පඤ්ච,
අඛණ්ඩචුල්ලානි සමාදියස්සු.

පාණාතිපාතා විරමස්සු ඛප්පං,
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයස්සු;
අමජ්ජපො මා ව මුසා භණාහි,
සකෙන දාරෙන ව භොහි තුට්ඨො”ති. (වි. ව. 1223-1224; පෙ. ව. 202-203) –

ආහ . සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“අත්ථකාමොසි මෙ යක්ඛ, හිතකාමොසි දෙවතෙ;
කරොමි තුය්හං වචනං, ත්වංසි ආචරියො මම.

“උපෙමි සරණං බුද්ධං, ධම්මඤ්චාපි අනුත්තරං;
සඬ්ඝඤ්ච නරදෙවස්ස, ගච්ඡාමි සරණං අහං.

“පාණාතිපාතා විරමාමි ඛප්පං,
ලොකෙ අදින්නං පරිවජ්ජයාමි;

අමජ්ජපො නො ව මුසා හණාමි,

සකෙන දාරෙන ව හොමි තුට්ඨො”ති. (වි. ව. 1225-1227; පෙ. ව. 204-206);

අප් නං දෙවපුත්තො, “බ්‍රාහ්මණ, තෙ ගෙහෙ ඛග්ගං ධනං අත්ථි, සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා දානං දෙහි, ධම්මං සුභාහි, පඤ්ඤං පුච්ඡාහි”ති වත්වා තත්ථෙව අන්තර්ධායි.

බ්‍රාහ්මණොපි ගෙහං ගත්ත්වා බ්‍රාහ්මණං ආමන්තෙත්වා, “හද්දෙ, අහං අජ්ජ සමණං ගොතමං නිමන්තෙත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡස්සාමි, සක්කාරං කරොහි”ති වත්වා විහාරං ගත්ත්වා සත්ථාරං නෙව අභිවාදෙත්වා න පටිසන්ථාරං කත්වා එකමන්තං ධීතො, “හො ගොතම, අධිවාසෙහි අජ්ජත්තාය හත්තං සද්ධිං භික්ඛුසඬසෙනා”ති ආහ. සත්ථා අධිවාසෙසි. සො සත්ථු අධිවාසනං විදිත්වා වෙගෙනාගත්ත්වා සකෙ නිවෙසනෙ පණ්ණං බාදනීයං භොජනීයඤ්ච පටියාදාපෙසි. සත්ථා භික්ඛුසඬසපරිවුතො තස්ස ගෙහං ගත්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. බ්‍රාහ්මණො සක්කච්චං පරිවිසි, මහාජනො සන්තිපති. මිච්ඡාදිට්ඨිකෙන කිර තථාගතෙ නිමන්තිතෙ ද්වෙ ජනකායා සන්තිපතන්ති මිච්ඡාදිට්ඨිකා “අජ්ජ සමණං ගොතමං පඤ්ඤං පුච්ඡනාය විහෙයීයමානං පස්සිස්සාමා”ති සන්තිපතන්ති, සම්මාදිට්ඨිකා “අජ්ජ බුද්ධච්ඡයං බුද්ධලිළං පස්සිස්සාමා”ති සන්තිපතන්ති. අප් ඛො බ්‍රාහ්මණො කතහත්තකච්චං තථාගතමුපසඬකමිත්වා නිවාසනෙ නිසීන්තො පඤ්ඤං පුච්ඡි – “හො ගොතම, තුම්හාකං දානං අදත්වා පූජං අකත්වා ධම්මං අසුත්වා උපොසඨවාසං අවසිත්වා කෙවලං මනොපසාදමත්තෙනෙව සග්ගෙ නිබ්බත්තා නාම හොන්ති”ති? “බ්‍රාහ්මණ, කස්මා මං පුච්ඡසි, නනු තෙ පුත්තෙන මට්ඨකුණ්ඩලිනා මයි මනං පසාදෙත්වා අත්තනො සග්ගෙ නිබ්බත්තභාවො කථිතො”ති? “කදා, හො ගොතමා”ති? නනු ත්වං අජ්ජ සුසානං ගත්ත්වා කන්දන්තො අවිදුරෙ බාහා පග්ගස්ස කන්දන්තං එකං මාණවං දිස්වා “අලඬකතො මට්ඨකුණ්ඩලි, මාලධාරී හරිවන්දනුස්සදො”ති ද්විති ජනෙහි කථිතකථං පකාසෙන්නො සබ්බං මට්ඨකුණ්ඩලිවත්ථුං කපෙසි. තෙනෙවෙතං බුද්ධභාසිතං නාම ජාතං.

තං කපෙත්වා ව පන “න ඛො, බ්‍රාහ්මණ, එකසතං වා න ද්වෙසනං, අප් ඛො මයි මනං පසාදෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තානං ගණනා නාම නත්ථි”ති ආහ. අප් මහාජනො න නිබ්බෙමතිකො හොති, අපස්ස අනිබ්බෙමතිකභාවං විදිත්වා සත්ථා “මට්ඨකුණ්ඩලිදෙවපුත්තො විමානෙනෙව සද්ධිං ආගච්ඡතු”ති අධිට්ඨාසි. සො තිගාචුත්තප්පමාණෙනෙව දිබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතෙන අත්තභාවෙන ආගන්ත්වා විමානතො ඔරුස්ස සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් නං සත්ථා “ත්වං ඉමං සම්පත්තිං කිං කම්මං කත්වා පටිලභී”ති පුච්ඡන්තො –

“අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, යා ත්වං තිට්ඨසි දෙවතෙ;

ඔහාසෙන්ති දිසා සබ්බා, ඔසධි විය තාරකා;

පුච්ඡාමි තං දෙව මහානුභාව, මනුස්සභූතො කිමකාසි පුඤ්ඤ”න්ති. –

ගාථමාහ. “දෙවපුත්තො අයං මෙ, හන්තෙ, සම්පත්ති තුම්හෙසු චිත්තං පසාදෙත්වා ලද්ධා”ති. “මයි චිත්තං පසාදෙත්වා ලද්ධා තෙ”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. මහාජනො දෙවපුත්තං ඔලොකෙත්වා “අච්ඡරියා වත, හො, බුද්ධගුණා, අදින්තපුබ්බකබ්‍රාහ්මණස්ස නාම පුත්තො අඤ්ඤං කිඤ්චි පුඤ්ඤං අකත්වා සත්ථරි චිත්තං පසාදෙත්වා එවරුපං සම්පත්තිං පටිලභී”ති තුට්ඨිං පවෙදෙසි.

අප් නෙසං කුසලාකුසලකම්මකරණෙ මනොව පුබ්බඛිගමො, මනොව සෙට්ඨො. පසන්තෙන හි මනෙන කතං කම්මං දෙවලොකං මනුස්සලොකං ගච්ඡන්තං පුග්ගලං ඡායාව න විජහතිති ඉදං වත්ථුං කපෙත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා පතිට්ඨාපිතමත්තිකං සාසනං රාජමුද්දාය ලඤ්ජන්තො විය ධම්මරාජා ඉමං ගාථමාහ –

2. “මනොපුබ්බඛිගමා ධම්මා, මනොසෙට්ඨා මනොමයා.

මනසා වෙ පසන්තෙන, භාසති වා කරොති වා;

තතො නං සුබමන්වෙති, ඡායාව අනපායිති”ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි මනොති අවිසෙසෙන සබ්බම්පි වතුභූමිකචිත්තං වුව්චති, ඉමස්මිං පන පදෙ නියමීයමානං වචන්ථාපියමානං පරිවිජ්ජීයමානං අට්ඨවිධං කාමාවචරකුසලචිත්තං ලබ්භති. වත්ථුවසෙන පනාහරියමානං තතොපි සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තචිත්තමෙව ලබ්භති. පුබ්බඛිගමාති තෙන පට්ඨගාමිනා හුත්වා සමන්තාගතා. ධම්මාති වෙදනාදයො තයො ඛන්ධා. එතෙ හි උප්පාදපච්චයට්ඨෙන සොමනස්සසම්පයුත්තමනො පුබ්බඛිගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බඛිගමා නාම. යථා හි ඛග්ගු එකතො හුත්වා මහාභික්ඛුසඬසස්ස විවරදානාදීනි වා උළාරපූජාධම්මස්සවනාදීනි වා මාලාගන්ධසක්කාරකරණාදීනි වා පුඤ්ඤාති කරොන්තෙසු “කො එතෙසං පුබ්බඛිගමො”ති වුත්තෙ යො තෙසං පච්චයො හොති, යං නිස්සාය තෙ තාති පුඤ්ඤාති කරොන්ති, සො නිස්සො වා චුස්සො වා තෙසං පුබ්බඛිගමොති වුව්චති, එවංසම්පද්දිදං වෙදිතබ්බං. ඉති උප්පාදපච්චයට්ඨෙන මනො පුබ්බඛිගමො එතෙසන්ති මනොපුබ්බඛිගමා. න හි තෙ මනෙ අනුප්පජ්ජන්තෙ උප්පජ්ජිතුං සක්කොන්ති, මනො පන එකච්චෙසු චෙතසිකෙසු අනුප්පජ්ජන්තෙසුපි උප්පජ්ජතියෙව. එවං අධිපතිවසෙන පන මනො සෙට්ඨො එතෙසන්ති මනොසෙට්ඨා. යථා හි ගණාදීනං අධිපති පුරිසො ගණසෙට්ඨො සෙණිසෙට්ඨොති වුව්චති, තථා තෙසම්පි මනොව සෙට්ඨො. යථා පන

සුවඤ්ඤාදීහි නිප්පාදිතානි භණ්ඩානි සුවඤ්ඤමයාදීනි නාම භොන්ති, තථා එතෙපි මනතො නිප්පන්තන්තා මනොමයා නාම.

පසන්නෙනානි අනභිජ්ඣාදීහි ගුණෙහි පසන්නෙන. භාසති වා කරොති වානි ඵලරූපෙන මනෙන භාසන්නො චතුබ්බිධං වච්ඡුවර්තමෙව භාසති, කරොන්නො තිව්ධං කායසුවර්තමෙව කරොති, අභාසන්නො අකරොන්නො කාය අනභිජ්ඣාදීහි පසන්නමානසතාය තිව්ධං මනොසුවර්තං පූරෙති. ඵලමස්ස දස කුසලකම්මපථා පාරිසුරිං ගච්ඡන්ති.

තතො නං සුඛමන්වෙතීති තතො තිව්ධසුවර්තතො නං පුග්ගලං සුඛ මන්වෙති. ඉධ තෙභුමිකම්පි කුසලං අධිප්පෙනං, තස්මා තෙභුමිකසුවර්තානුභාවෙන සුගතිභවෙ නිබ්බත්තං පුග්ගලං, දුග්ගතියං වා සුඛානුභවනට්ඨානෙන ධීතං කායචත්ථුකම්පි ඉතරචත්ථුකම්පි අචත්ථුකම්පිති කායිකචෙතසිකං විපාකසුඛං අනුගච්ඡති, න විජ්ඣතිති අත්ථො වෙදිතබ්බො. යථා කිං? ඡායාව අනපායිනීති යථා හි ඡායා නාම සරිරප්පට්ඨද්ධා සරිරෙ ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡති, තිට්ඨන්තෙ තිට්ඨති, නිසීදන්තෙ නිසීදති, න සක්කොති, “සණ්ඨෙන වා ඵරුසෙන වා නිවත්තාහි”ති වත්වා වා පොථෙත්වා වා නිවත්තාපෙතුං. කස්මා? සරිරප්පට්ඨද්ධත්තා. ඵලමෙව ඉමෙසං දසන්තං කුසලකම්මපථානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණකුසලමූලිකං කාමාවචරාදිභෙදං කායිකචෙතසිකසුඛං ගතගතට්ඨානෙන අනපායිනී ඡායා විය හුත්වා න විජ්ඣතිති.

ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අභොසි, මට්ඨකුණ්ඩලිදෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, තථා අදින්නපුබ්බකො බ්‍රාහ්මණො. සො තාවමහන්තං විභවං බුද්ධසාසනෙ විජ්ජකිරීති.

මට්ඨකුණ්ඩලිවත්ථු දුතියං.

3. තිස්සත්ථෙරවත්ථු

අක්කොච්ඡි මන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිරායස්මා තිස්සත්ථෙරො භගවතො පිතුච්ඡාපුත්තො අභොසි, මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිත්වා බුද්ධානං උප්පන්තලාභසක්කාරං පරිභුඤ්ජන්තො ථුලසරිරො ආකොට්ඨපච්චාකොට්ඨෙහි විවරෙහි නිවාසෙත්වා යෙභුයොන විහාරමජ්ඣෙ උපට්ඨානසාලායං නිසීදති. තථාගතං දස්සන්තථාය ආගතා ආගන්තුකභික්ඛූ තං දිස්වා “එකො මහාථෙරො භවිස්සති”ති සඤ්ඤාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වත්තං ආපුච්ඡන්ති, පාදසම්බාහනාදීනි ආපුච්ඡන්ති. සො තුණ්හි අභොසි. අප් නං එකො දහරහික්ඛූ “කතිවස්සා තුම්භෙ”ති පුච්ඡිත්වා “වස්සං නත්ථී, මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතා මය”න්ති චුත්තෙ, “ආචුසො, දුබ්බිනීත, මහල්ලක , අත්තතො පමාණං න ජානාසි, එත්තකෙ මහාථෙරෙ දිස්වා සාමීචිකම්මත්තම්පි න කරොසි, වත්තෙ ආපුච්ඡියමානෙ තුණ්හි භොසි, කුක්කුච්චමත්තම්පි තෙ නත්ථී”ති අච්ඡරං පහරි. සො ඛත්තියමානං ජනෙත්වා “තුම්භෙ කස්ස සන්තිකං ආගතා”ති පුච්ඡිත්වා “සත්ථු සන්තික”න්ති චුත්තෙ “මං පන ‘කො එසො’ති සල්ලක්ඛෙට්ඨ, මූලමෙව වො ඡීන්දිස්සාමි”ති වත්වා රුදන්තො දුක්ඛී දුම්මනො සත්ථු සන්තිකං අගමාසි . අප් නං සත්ථා “කිං නු ත්වං තිස්ස දුක්ඛී දුම්මනො අස්සුමුඛො රොදමානො ආගතොසි”ති පුච්ඡි. තෙපි භික්ඛූ “එස ගන්ත්වා කිඤ්චි ආලොළං කරෙය්‍යා”ති තෙනෙව සද්ධිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදිංසු. සො සත්ථාරා පුච්ඡිතො “ඉමෙ මං, භන්තෙ, භික්ඛූ අක්කොසන්ති”ති ආහ. “කභං පන ත්වං නිසින්තොසි”ති? “විහාරමජ්ඣෙ උපට්ඨානසාලායං, භන්තෙ”ති. “ඉමෙ තෙ භික්ඛූ ආගච්ඡන්තා දිට්ඨා”ති? “ආම, දිට්ඨා, භන්තෙ”ති. “කිං උට්ඨාය තෙ පච්චුග්ගමනං කත”න්ති? “න කතං, භන්තෙ”ති. “පරික්ඛාරග්ගභණං ආපුච්ඡිත්ත”න්ති? “නාපුච්ඡිතං, භන්තෙ”ති. “වත්තං වා පාතියං වා ආපුච්ඡිත”න්ති. “නාපුච්ඡිතං භන්තෙ”ති? “ආසනං නිහරිත්වා අභිවාදෙත්වා පාදසම්බාහනං කත”න්ති? “න කතං, භන්තෙ”ති. “තිස්ස මහල්ලකභික්ඛූනං සබ්බං එතං වත්තං කාතබ්බං, එතං වත්තං අකරොන්තෙන විහාරමජ්ඣෙ නිසීදිතුං න වට්ටති, තවෙව දොසො, එතෙ භික්ඛූ බමාපෙහි”ති? “එතෙ මං, භන්තෙ, අක්කොසිංසු , නාහං එතෙ බමාපෙමි”ති. “තිස්ස මා එවං කරි, තවෙව දොසො, බමාපෙහි තෙ”ති? “න බමාපෙමි, භන්තෙ”ති. අප් සත්ථා “දුබ්බවො එස, භන්තෙ”ති භික්ඛූහි චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දුබ්බවො එස, පුබ්බෙපි එස දුබ්බවොයෙවා”ති වත්වා “ඉදානි තාවස්ස, භන්තෙ, දුබ්බවභාවො අමිහෙහි ඤාතො, අතීතෙ එස කිං අකාසි”ති චුත්තෙ “තෙන හි, භික්ඛවෙ, සුභාථා”ති වත්වා අතීතමාහරි.

අතීතෙ බාරාණසියං බාරාණසිරඤ්ඤෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ දෙවිලො නාම තාපසො අට්ඨ මාසෙ හිමවන්තෙ වසිත්වා ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය වත්තාරො මාසෙ නගරමුපනිස්සාය වසිතුකාමො හිමවන්තතො ආගන්ත්වා නගරද්වාරෙ දාරකෙ දිස්වා පුච්ඡි – “ඉමං නගරං සම්පත්තපබ්බජිතා කත්ථ වසන්ති”ති? “කුම්භකාරසාලායං, භන්තෙ”ති. තාපසො කුම්භකාරසාලං ගන්ත්වා ද්වාරෙ යත්වා “සවෙ තෙ භග්ගව අගරු, වසෙය්‍යාම එකරත්තිං සාලාය”න්ති ආහ. කුම්භකාරො “මය්හං රත්තිං සාලායං කිච්චං නත්ථී, මහතී සාලා, යථාසුඛං වසථ, භන්තෙ”ති සාලං නිය්‍යාදෙසි. තස්මිං පටිසිත්වා නිසින්තෙ අපරොපි නාරදො නාම තාපසො හිමවන්තතො ආගන්ත්වා කුම්භකාරං එකරත්තිවාසං යාචි. කුම්භකාරො “පය්මං ආගතො ඉමිනා සද්ධිං එකතො වසිතුකාමො භවෙය්‍ය වා නො වා, අත්තානං පරිමොචෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා “සවෙ, භන්තෙ, පය්මං උපගතො රොචෙස්සති, තස්ස රුචියා වසථා”ති ආහ. සො තමුපසඬකම්ත්වා “සවෙ තෙ, ආචරිය අගරු, මයඤ්ඤෙත්ථ එකරත්තිං වසෙය්‍යාමා”ති යාචි. “මහතී සාලා, පටිසිත්වා

එකමන්තෙ වසාහි”ති වුත්තෙ පවිසිත්වා පුරෙතරං පවිට්ඨස්ස දෙවිලස්ස අපරභාගෙ නිසීදි. උභොපි සාරණියකං කපෙත්වා නිපජ්ජිංසු.

සයනකාලෙ නාරදො දෙවිලස්ස නිපජ්ජනට්ඨානඤ්ච ද්වාරඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වා නිපජ්ජි. සො පන දෙවිලො නිපජ්ජමානො අත්තනො නිපජ්ජනට්ඨානෙ අනිපජ්ජිත්වා ද්වාරමජ්ඣෙකෙ නිරියං නිපජ්ජි. නාරදො රත්තිං නික්ඛමන්තො තස්ස ජට්ඨාසු අක්කමි. “කො මං අක්කමි”ති ව වුත්තෙ, “ආවරිය, අහ”න්ති ආහ. “කුට්ඨජිල, අරඤ්ඤතො ආගන්ත්වා මම ජට්ඨාසු අක්කමසි”ති. “ආවරිය, තුම්භාකං ඉධ නිපන්තභාවං න ජානාමි, ඛමං මෙ”ති වත්වා තස්ස කන්දන්තස්සෙව ඛහි නික්ඛමි. ඉතරො “අයං පවිසන්තොපි මං අක්කමෙය්‍යා”ති පරිවත්තෙත්වා පාදට්ඨානෙ සිසං කත්වා නිපජ්ජි. නාරදොපි පවිසන්තො “පයමංපාහං ආවරියෙ අපරජ්ඣං, ඉදානිස්ස පාදපස්සෙන පවිසිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ආගච්ඡන්තො ගීවාය අක්කමි. “කො එසො”ති ව වුත්තෙ “අහං, ආවරියා”ති වත්වා “කුට්ඨජිල, පයමං මම ජට්ඨාසු අක්කමිත්වා ඉදානි ගීවාය අක්කමසි, අභිසපිස්සාමි ත”න්ති වුත්තෙ, “ආවරිය, මය්‍හං දොසො නත්ථි, අහං තුම්භාකං එවං නිපන්තභාවං න ජානාමි, ‘පයමමි මෙ අපරද්ධං, ඉදානි පාදපස්සෙන පවිසිස්සාමි’ති පවිට්ඨොමහි, ඛමං මෙ”ති ආහ. “කුට්ඨජිල, අභිසපිස්සාමි ත”න්ති. “මා එවං කරිත්ථ ආවරියා”ති. සො තස්ස වචනං අනාදිසිත්වා –

“සභස්සරංසි සතතෙජො, සූරියො තමවිනොදනො;
පාතොදයන්තෙ සූරියෙ, මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා”ති. –

තං අභිසපි එව. නාරදො, “ආවරිය, මය්‍හං දොසො නත්ථි මම වදන්තස්සෙව තුම්භෙ අභිසප්ථං, යස්ස දොසො අත්ථි, තස්ස මුද්ධා ඵලතු, මා නිද්දොසස්සා”ති වත්වා –

“සභස්සරංසි සතතෙජො, සූරියො තමවිනොදනො;
පාතොදයන්තෙ සූරියෙ, මුද්ධා තෙ ඵලතු සත්තධා”ති. –

අභිසපි. සො පන මහානුභාවො අතීතෙ වත්තාලිය, අනාගතෙ වත්තාලියාති අසීතිකජපෙ අනුස්සරති. තස්මා “කස්ස නු ඛො උපරි අභිසපො පතිස්සති”ති උපධාරෙත්තො “ආවරියස්සා”ති ඤත්වා තස්මිං අනුකම්පං පටිච්ච ඉද්ධිබලෙන අරුණුග්ගමනං නිවාරෙති.

නාගරා අරුණෙ අනුග්ගච්ඡන්තෙ රාජද්වාරං ගන්ත්වා, “දෙව, තයි රජ්ජං කාරෙත්තෙ අරුණො න උට්ඨහති, අරුණං නො උට්ඨාපෙහි”ති කන්දිංසු. රාජා අත්තනො කායකම්මාදිති ඔලොකෙත්තො කිඤ්චි අයුත්තං අදිස්වා “කිං නු ඛො කාරණං”න්ති වින්තෙත්වා “පබ්බජිතානං විවාදෙන භවිතබ්බ”න්ති පරිසඬකමානො “කච්චි ඉමස්මිං නගරෙ පබ්බජිතා අත්ථි”ති පුච්ඡි. “භියොසා සායං කුම්භකාරසාලායං ආගතා අත්ථි දෙවා”ති වුත්තෙ තංඛණඤ්ඤෙව රාජා උක්කාහි ධාරියමානාහි තත්ථ ගන්ත්වා නාරදං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිත්තො ආහ –

“කම්මන්තා නජ්ජවත්තන්ති, ජම්බුදීපස්ස නාරද;
කෙන ලොකො තමොභුතො, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

නාරදො සබ්බං තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා ඉමිනා කාරණෙන අහං ඉමිනා අභිසපිතො, අපාහං “මය්‍හං දොසො නත්ථි, යස්ස දොසො අත්ථි, තස්සෙව උපරි අභිසපො පතතු”ති වත්වා අභිසපිං. අභිසපිත්වා ව පන “කස්ස නු ඛො උපරි අභිසපො පතිස්සති”ති උපධාරෙත්තො “සූරියුග්ගමනවෙලාය ආවරියස්ස මුද්ධා සත්තධා ඵලිස්සති”ති දිස්වා එතස්මිං අනුකම්පං පටිච්ච අරුණස්ස උග්ගමනං න දෙමිති. “කථං පන අස්ස, හන්තෙ, අන්තරායො න භවෙය්‍යා”ති. “සවෙ මං බමාපෙය්‍යා, න භවෙය්‍යා”ති. “තෙන හි බමාපෙහි”ති වුත්තෙ “එසො, මහාරාජ, මං ජට්ඨාසු ව ගීවාය ව අක්කමි, නාහං එතං කුට්ඨජිලං බමාපෙමි”ති. “බමාපෙහි, හන්තෙ, මා එවං කරිත්වා”ති. “න බමාපෙමි”ති. “මුද්ධා තෙ සත්තධා ඵලිස්සති”ති වුත්තෙපි න බමාපෙති යෙව. අථ නං රාජා “න ත්ථං අත්තනො රුචියා බමාපෙස්සසි”ති හත්ථපාදකුච්ඡිගීවාසු ගාභාපෙත්වා නාරදස්ස පාදමුලෙ ඔනමාපෙසි. නාරදොපි “උට්ඨෙහි, ආවරිය, බමාමි තෙ”ති වත්වා, “මහාරාජ, නායං යථාමනෙන බමාපෙති, නගරස්ස අවිදුරෙ එකො සරො අත්ථි, තත්ථ නං සීසෙ මත්තිකාපිණ්ඩං කත්වා ගලජ්ජමාණෙ උදකෙ යථාපෙහි”ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසි. නාරදො දෙවිලං ආමන්තෙත්වා, “ආවරිය, මයා ඉද්ධියා විස්සට්ඨාය සූරියසන්තාපෙ උට්ඨහන්තෙ උදකෙ නිමුජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙන යානෙන උත්තරිත්වා ගච්ඡෙය්‍යාසි”ති ආහ. “තස්ස සූරියරංසිහි සංචුට්ඨමත්තොව මත්තිකාපිණ්ඩො සත්තධා ඵලි, සො නිමුජ්ජිත්වා අඤ්ඤෙන යානෙන පලාසි”ති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා “තදා, භික්ඛවෙ, රාජා ආනන්දො අහොසි, දෙවිලො තිස්සො, නාරදො අභමෙවාති එවං තදාපෙස දුබ්බවොයෙවා”ති වත්වා තිස්සත්ථෙරං ආමන්තෙත්වා, “තිස්ස, භික්ඛුනො නාම ‘අසුකෙනාහං අක්කුට්ඨො, අසුකෙන පහටො, අසුකෙන ජිතො, අසුකො ඛො මෙ භණ්ඩං අහාසි’ති වින්තෙත්තස්ස වෙරං නාම න වූපසම්මති, එවං පන අනුපනස්හන්තස්සෙව උපසම්මති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

3. “අක්කොච්ඡි මං අවධි මං, අජිති මං අභාසි මෙ;
යෙ ව තං උපනස්හන්ති, වෙරං තෙසං න සම්මති.

4. “අක්කොව්ඡි මං අවධි මං, අජිනි මං අහාසි මෙ; යෙ ව නං නුපනස්භන්ති, වෙරං තෙසුපසම්මති”ති.

තත්ථ අක්කොව්ඡිනි අක්කොසි. අවධිනි පහරි. අජිනිනි කුටසක්ඛිඛාරණෙන වා වාදපට්ඨාදෙන වා කරණුත්තරියකරණෙන වා අපෙසි. අහාසි මෙනි මම සන්තකං පත්තාදිසු කිඤ්චිදෙව අවහරි. යෙ ව තන්ති යෙ කෙවි දෙවතා වා මනුස්සා වා ගහට්ඨා වා පබ්බතීතා වා නං “අක්කොව්ඡි ම”න්තිආදිවත්ථුකං කොධං සකට්ඨුරං විය නද්ධිනා පුතිමච්ඡාදිනි විය ව කුසාදිහි පුනස්පුනං වෙදෙන්වා උපනස්භන්ති, තෙසං සකිං උප්පන්නං වෙරං න සම්මතිති වූපසම්මති. යෙ ව නං නුපනස්භන්තිනි අසනියා අමනසිකාරවසෙන වා කම්මපච්චවෙක්ඛණාදිවසෙන වා යෙ නං අක්කොසාදිවත්ථුකං කොධං තයාපි කොචි නිද්දොසො පුරිමහවෙ අක්කුට්ඨො භවිස්සති, පහටො භවිස්සති, කුටසක්ඛිං ඔතාරත්වා ජිනො භවිස්සති, කස්සවි තෙ පසස්භ කිඤ්චි අවිජ්ජන්තං භවිස්සති, තස්මා නිද්දොසො හුත්වාපි අක්කොසාදිනි පාපුණාසිති එවං න උපනස්භන්ති. තෙසු පමාදෙන උප්පන්නම්පි වෙරං ඉමිනා අනුපනස්භනෙන නිරින්ධනො විය ජාතවෙදො වූපසම්මතිති.

දෙසනාපරියොසානෙ සතසහස්සහික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදිනි පාපුණිංසු. ධම්මදෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි. දුබ්බවොපි සුබ්බවොයෙව ජාතොති.

තිස්සත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. කාළයක්ඛිනිවත්ථු

න හි වෙරෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං වඤ්ඤිත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකො කිර කුටුම්භිකපුත්තො පිතරි කාලකතෙ ඛෙත්තෙ ව සරෙ ව සබ්බකම්මානි අත්තනාව කරොන්තො මාතරං පටිජග්ගි. අප්පස් මාතා “කුමාරිකං තෙ, තාත, ආනෙස්සාමි”ති ආහ. “අම්ම , මා එවං වදෙට්, අහං යාවජීවං තුම්හෙ පටිජග්ගිස්සාමි”ති. “තාත, ඛෙත්තෙ ව සරෙ ව කිව්වං ත්වමෙව කරොසි, තෙන මය්හං විත්තසුඛං නාම න හොති, ආනෙස්සාමි”ති. සො පුනස්පුනං පටිකම්බිපත්වා තුණ්හි අහොසි. සා එකං කුලං ගන්තුකාමා ගෙහා නික්ඛමි. අප් නං පුත්තො “කතරං කුලං ගච්ඡට්”ති පුච්ඡන්වා “අසුකකුලං නාමා”ති වුත්තෙ තත්ථ ගමනං පටිසෙධෙන්වා අත්තනො අභිරුචිතං කුලං ආචික්ඛි. සා තත්ථ ගන්ත්වා කුමාරිකං වාරෙන්වා දිවසං වචන්ට්ඨපෙන්වා තං ආනෙත්වා තස්ස සරෙ අකාසි. සා වඤ්ඤා අහොසි. අප් නං මාතා, පුත්ත, ත්වං අත්තනො රුචියා කුමාරිකං ආණාපෙසි, සා ඉදානි වඤ්ඤා ජාතා, අපුත්තකඤ්ච නාම කුලං විනස්සති , පවෙණි න සට්ඨති, තෙන අඤ්ඤං තෙ කුමාරිකං ආනෙමිති. තෙන “අලං, අම්මා”ති වූච්චමානාපි පුනස්පුනං කට්ඨෙසි. වඤ්ඤිත්ථි තං කප්පං සුත්වා “පුත්තා නාම මාතාපිතුනං වචනං අතික්කම්තුං න සක්කොන්ති, ඉදානි අඤ්ඤං විජායිනිං ඉත්ථිං ආනෙත්වා මං දාසිහොගෙන භුඤ්ජිස්සති. යංනුනාහං සයමෙව එකං කුමාරිකං ආනෙයා”න්ති වින්තෙන්වා එකං කුලං ගන්ත්වා තස්සත්ථාය කුමාරිකං වාරෙන්වා “කිං නාමෙතං, අම්ම, වදෙසි”ති තෙහි පටිකම්බිතා “අහං වඤ්ඤා, අපුත්තකං නාම කුලං විනස්සති, තුම්හාකං පන ධිතා පුත්තං වා ධිතරං වා ලභිත්වා කුටුම්භිකස්ස සාමිනි භවිස්සති, මය්හං සාමිකස්ස නං දෙට්”ති යාවිත්වා සම්පට්ච්ඡාපෙන්වා ආනෙත්වා සාමිකස්ස සරෙ අකාසි.

අප්පස්සා එතදහොසි – “සවායං පුත්තං වා ධිතරං වා ලභිස්සති, අයමෙව කුටුම්භස්ස සාමිනි භවිස්සති. යථා දාරකං න ලභති, තට්ඨෙව නං කාතුං වට්ටති”ති. අප් නං සා ආහ – “අම්ම, යදා තෙ කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාති, අප් මෙ ආරොවෙයාසි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ගබ්භෙ පතිට්ඨිතෙ තස්සා ආරොවෙසි. ඉතරිස්සා පන සා සයමෙව නිව්වං යාගුහන්තං දෙති, අප්පස්සා ආහාරෙතෙව සද්ධිං ගබ්භපාතනහෙසජ්ජමදාසි, ගබ්භො පති. දුතියම්පි ගබ්භෙ පතිට්ඨිතෙ ආරොවෙසි , ඉතරා දුතියම්පි තට්ඨෙව පාතෙසි. අප් නං පටිවිස්සකිත්ථියො පුච්ඡිංසු – “කච්චි තෙ සපත්ති අන්තරායං කරොති”ති? සා තමත්ථං ආරොවෙන්වා “අන්ධබාලෙ, කස්මා එවමකාසි, අයං තව ඉස්සරියහයෙන ගබ්භස්ස පාතනහෙසජ්ජං යොජෙන්වා දෙති, තෙන තෙ ගබ්භො පතති, මා පුත එවමකත්ථා”ති වුත්තා තතියවාරෙ න කට්ඨෙසි. අප් සා ඉතරිස්සා උදරං දිස්වා “කස්මා මය්හං ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං න කට්ඨෙසි”ති වත්වා “ත්වං මං ආනෙත්වා වඤ්චෙන්වා ද්වෙ වාරෙ ගබ්භං පාතෙසි, කිමත්ථං තුය්හං කට්ඨෙසි”ති වුත්තෙ “නට්ඨා දානිමිහි”ති වින්තෙන්වා තස්සා පමාදං ඔලොකෙන්ති පරිණතෙ ගබ්භෙ ඔකාසං ලභිත්වා හෙසජ්ජං යොජෙන්වා අදාසි. ගබ්භො පරිණතත්තා පතිතුං අසක්කොන්තො තිරියං නිපති, බරා වෙදනා උප්පජ්ජී, ජීවිතසංසයං පාපුණි. සා “නාසිතම්හි තයා, ත්වමෙව මං ආනෙත්වා ත්වමෙව තයොපි වාරෙ දාරකෙ නාසෙසි, ඉදානි අහම්පි තස්සාමි, ඉතො දානි වුතා යක්ඛිනි හුත්වා තව දාරකෙ බාදිතුං සමත්ථා හුත්වා නිබ්බන්තෙයා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙන්වා කාලං කත්වා තස්මිංයෙව ගෙහෙ මජ්ජාරි හුත්වා නිබ්බන්ති. ඉතරම්පි සාමිකො ගහෙන්වා “තයා මෙ කුලුපච්ඡෙදො කතො”ති කප්පරජණ්ණකාදිහි සුපොථිතං පොට්ඨෙසි. සා තෙනෙවාබාධෙන කාලං කත්වා තත්ථෙව කුක්කුටි හුත්වා නිබ්බන්තා.

කුක්කුටි න විරස්සෙව අණ්ඩානි විජායි, මජ්ජාරි ආගන්ත්වා තානි අණ්ඩානි බාදි. දුතියම්පි තතියම්පි බාදියෙව. කුක්කුටි වින්තෙසි – “තයො වාරෙ මම අණ්ඩානි බාදිත්වා ඉදානි මම්පි බාදිතුකාමාසි”ති. “ඉතො වුතා සපුත්තකං තං බාදිතුං ලභෙයා”න්ති පත්ථනං කත්වා තතො වුතා අරඤ්ඤෙ දීපිනි හුත්වා නිබ්බන්ති. ඉතරා මිහි හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්සා විජාතකාලෙ දීපිනි ආගන්ත්වා තයො වාරෙ පුත්තකෙ බාදි. මිහි මරණකාලෙ “අයං මෙ තික්ඛන්තුං පුත්තකෙ

බාදිත්වා ඉදානි මමපි බාදිස්සනි, ඉතො දානි වුතා එතං සපුත්තකං බාදිතුං ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා ඉතො වුතා යක්ඛිනී හුත්වා නිබ්බන්ති. දීපිනීපි තථෙව තතො වුතා සාවත්ථියං කුලධීතා හුත්වා නිබ්බන්ති, සා වුද්ධිප්පත්තා ද්වාරගාමකෙ පතිකුලං අගමාසි, අපරභාගෙ ව පුත්තං විජායි. යක්ඛිනීපි තස්සා පියසභායිකාවණ්ණෙන ආගන්ත්වා “කුභිං මෙ සභායිකා”ති “අන්තොගබ්භෙ විජාතා”ති වුත්තෙ “පුත්තං නු ඛො විජාතා, උදාහු ධීතරන්ති පස්සිස්සාමි න”න්ති ගබ්භං පවිසිත්වා පස්සන්ති විය දාරකං ගහෙත්වා බාදිත්වා ගතා. පුත දුතියවාරෙපි තථෙව බාදි. තතියවාරෙ ඉතරා ගරුභාරා හුත්වා සාමිකං ආමන්තෙත්වා, “සාමි, ඉමස්මිං යානෙ එකා යක්ඛිනී මම ද්වෙ පුත්තෙ බාදිත්වා ගතා, ඉදානි මම කුලගෙහං ගන්ත්වා විජායිස්සාමි”ති කුලගෙහං ගන්ත්වා විජායි.

තදා සා යක්ඛිනී උදකචාරං ගතා හොති. වෙස්සවණස්ස හි යක්ඛිනියො වාරෙන අනොතත්තදහතො සිසපරම්පරාය උදකමාහරන්ති. තා චතුමාසව්වයෙනපි පඤ්චමාසව්වයෙනපි මුච්චන්ති. අපරා යක්ඛිනියො කිලන්තකායා ජීවිතක්ඛයම්පි පාපුණන්ති. සා පන උදකචාරතො මුත්තමත්තාව වෙගෙන තං සරං ගන්ත්වා “කුභිං මෙ සභායිකා”ති පුච්ඡී. “කුභිං නං පස්සිස්සසි, තස්සා ඉමස්මිං යානෙ ජාතජාතදාරකෙ යක්ඛිනී ආගන්ත්වා බාදති, තස්මා කුලගෙහං ගතා”ති. සා “යත්ථ වා තත්ථ වා ගච්ඡතු, න මෙ මුච්චිස්සති”ති වෙරවෙගසමුස්සාහිතමානසා නගරාහිමුඛි පක්ඛන්දි. ඉතරාපි නාමග්ගහණදිවසෙ නං දාරකං න්භාපෙත්වා නාමං කත්වා, “සාමි, ඉදානි සකසරං ගච්ඡාමා”ති පුත්තමාදාය සාමිකෙන සද්ධිං විහාරමජ්ඣෙ ගතමග්ගෙන ගච්ඡන්ති පුත්තං සාමිකස්ස දත්වා විහාරපොක්ඛරණියා න්භාත්වා සාමිකෙ න්භායන්තෙ උත්තරිත්වා පුත්තස්ස ථඤ්ඤං පායමානා ධීතා යක්ඛිනිං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා, “සාමි, වෙගෙන එහි, අයං සා යක්ඛිනී, වෙගෙන එහි, අයං සා යක්ඛිනී”ති උච්චාසද්දං කත්වා යාව තස්ස ආගමනං සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති නිවත්තෙත්වා අන්තොවිහාරාහිමුඛි පක්ඛන්දි.

තස්මිං සමයෙ සත්ථා පරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙසි. සා පුත්තං තථාගතස්ස පාදපිට්ඨෙ නිපජ්ජාපෙත්වා “තුම්භාකං මයා එස දින්තො, පුත්තස්ස මෙ ජීවිතං දෙථා”ති ආහ. ද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථො සුමනදෙවො නාම යක්ඛිනියා අන්තො පවිසිතුං නාදාසි. සත්ථා ආනන්දන්ථෙරං ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡ, ආනන්ද, තං යක්ඛිනිං පක්කොසාහි”ති ආහ. ථෙරො පක්කොසි. ඉතරා “අයං, හන්තෙ, ආගච්ඡති”ති ආහ. සත්ථා “එතු, මා සද්දමකාසි”ති වත්වා තං ආගන්ත්වා ධීතං “කස්මා එවං කරොසි, සචෙ තුම්භෙ මාදිසස්ස බුද්ධස්ස සම්මුඛිභාවං නාගමිස්සථ, අභිනකුලානං විය අච්ඡන්දනානං විය කාකොලුකානං විය ච කජ්ජට්ඨිතිකං වො වෙරං අභවිස්ස, කස්මා වෙරං පටිවෙරං කරොථ. වෙරඤ්ඤි අවෙරෙන උපසම්මති, නො වෙරෙනා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

5. “න හි වෙරෙන වෙරානි, සම්මන්තිධ කුදාවනං;
අවෙරෙන ච සම්මන්ති, එස ධම්මො සනන්තනො”ති.

තත්ථ න හි වෙරෙනානි යථා හි බෙළුසිසිසාණිකාදිනි අසුචිනි මක්ඛිතං යානං තෙහෙව අසුචිනි ධොවන්තා සුද්ධං නිග්ගන්ධං කාතුං න සක්කොන්ති, අථ ඛො තං යානං භියොසාසොමත්තාය අසුද්ධතරඤ්චෙව දුග්ගන්ධතරඤ්ච හොති; එවමෙව අක්කොසන්තං පච්චක්කොසන්තො පහරන්තං පටිපහරන්තො වෙරෙන වෙරං වූපසමෙතුං න සක්කොති, අථ ඛො භියොසා භියොසා වෙරමෙව කරොති. ඉති වෙරානි නාම වෙරෙන කිස්මිඤ්චි කාලෙ න සම්මන්ති, අථ ඛො වඩ්ඪන්තියෙව. අවෙරෙන ච සම්මන්තිනි යථා පන තානි බෙළාදිනි අසුචිනි විජ්ජසන්තෙන උදකෙන ධොවියමානානි තස්සන්ති, තං යානං සුද්ධං හොති සුගන්ධං; එවමෙව අවෙරෙන බන්තිමෙත්තොදකෙන යොනියො මනසිකාරෙන පච්චවෙක්ඛණෙන වෙරානි වූපසම්මන්ති පටිජ්ජස්සම්භන්ති අභාවං ගච්ඡන්ති. එස ධම්මො සනන්තනොති එස අවෙරෙන වෙරුපසමනසඬ්ඛාතො පොරාණකො ධම්මො; සබ්බෙසං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණාසවානං ගතමග්ගොති.

ගාථාපරියොසානෙ යක්ඛිනී සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. සම්පත්තපරිසායපි ධම්මදෙසනා සාත්ථිකා අහොසි.

සත්ථා තං ඉන්ථිං ආහ – “එතිස්සා තච පුත්තං දෙහී”ති. “භායාමි, හන්තෙ”ති. “මා භායි, නත්ථි තෙ එතං නිස්සාය පරිපන්ථො”ති ආහ. සා තස්සා පුත්තමදාසි. සා තං වුම්ඛිත්වා ආලිඬිගෙත්වා පුත මාතුයෙව දත්වා රොදිතුං ආරභි. අථ නං සත්ථා “කිමෙත”න්ති පුච්ඡී. “හන්තෙ, අහං පුබ්බෙ යථා වා තථා වා ජීවිකං කප්පෙන්තිපි කුච්ඡිපුරං නාලන්ථං, ඉදානි කථං ජීවිස්සාමි”ති. අථ නං සත්ථා “මා චින්තයි”ති සමස්සාසෙන්වා තං ඉන්ථිමාහ – “ඉමං නෙත්වා අත්තනො ගෙහෙ නිවාසාපෙත්වා අග්ගයාගුහත්තෙහි පටිජ්ජගාහී”ති. සා තං නෙත්වා පිට්ඨිවංසෙ පතිට්ඨාපෙත්වා අග්ගයාගුහත්තෙහි පටිජ්ජගි, තස්සා විහිපහරණකාලෙ මුසලග්ගෙන මුද්ධං පහරන්තං විය උපට්ඨාසි. සා සභායිකං ආමන්තෙත්වා “ඉමස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්කොමි, අඤ්ඤත්ථ මං පතිට්ඨාපෙහී”ති වත්වා මුසලසාලාය උදකචාටියං උද්ධනෙ නිබ්බකොසෙ සඬ්ඛාරකුටෙ ගාමද්වාරෙ වානි එතෙසු යානෙසු පතිට්ඨාපිතාපි ඉධ මෙ මුසලෙන සිසං හින්දන්තං විය උපට්ඨානි, ඉධ දාරකා උච්ඡිට්ඨොදකං ඕතාරෙන්ති, ඉධ සුනඛා නිපජ්ජන්ති, ඉධ දාරකා අසුචිං කරොන්ති, ඉධ කච්චරං ඡඩ්ඬෙන්ති, ඉධ ගාමදාරකා ලක්ඛයොග්ගං කරොන්තිනි සබ්බානි තානි පටික්ඛිපි. අථ නං බහිගාමෙ විචිත්තොකාසෙ පතිට්ඨාපෙත්වා තත්ථ තස්සා අග්ගයාගුහත්තාදිනි හරිත්වා පටිජ්ජගි. සා යක්ඛිනී එවං චින්තෙසි – “අයං මෙ සභායිකා ඉදානි බහුපකාරා, හන්දාහං කිඤ්චි පටිගුණං කරොමි”ති. සා “ඉමස්මිං සංචච්ඡරෙ සුබ්බුට්ඨිකා හවිස්සති, ථලට්ඨානෙ සස්සං කරොහි, ඉමස්මිං සංචච්ඡරෙ දුබ්බුට්ඨිකා හවිස්සති, නින්තට්ඨානෙයෙව සස්සං කරොහී”ති සභායිකාය ආරොවෙති. සෙසජනෙහි කතසස්සං අතිඋදකෙන වා අනොදකෙන වා තස්සති, තස්සා අතිවිය සම්පජ්ජති. අථ නං සෙසජනා, “අම්ම, තයා කතසස්සං නෙව අච්චොදකෙන, න අනුදකෙන තස්සති, සුබ්බුට්ඨිදුබ්බුට්ඨිභාවං ඤත්වා කම්මං කරොසි, කිං නු ඛො එත”න්ති පුච්ඡිංසු. “අම්භාකං සභායිකා යක්ඛිනී සුබ්බුට්ඨිදුබ්බුට්ඨිභාවං ආචික්ඛති, මයං තස්සා වචනෙන ථලෙසු නින්තෙසු සස්සානි කරොම, තෙන නො සම්පජ්ජති.

කිං න පස්සට? නිබ්බදං අමහාකං ගෙහතො යාගුහත්තාදීනි හරියමානානි, තානි එතිස්සා හරියන්ති, තුම්හෙපි එතිස්සා අග්ගයාගුහත්තාදීනි හරට්, තුම්හාකම්පි කම්මන්තෙ ඔලොකෙස්සති” ති. අට්ඨස්සා සකලනගරවාසීනො සක්කාරං කරිංසු. සාපි තතො පට්ඨාය සබ්බෙසං කම්මන්තෙ ඔලොකෙත්ති ලාභග්ගප්පත්තා අහොසි මහාපරිවාරා. සා අපරහාගෙ අට්ඨ සලාකහත්තානි පට්ඨපෙසි. තානි යාවජ්ජකාලා දියන්තියෙවාති.

කාළයක්කිනිවත්ථු වතුන්ටං.

5. කොසම්බකවත්ථු

පරෙ ව න විජානන්තිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසම්බකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

කොසම්බියඤ්භි සොසිතාරාමෙ පඤ්චසතපඤ්චසතපරිවාරා ද්වෙ භික්ඛු විහරිංසු විනයධරො ව ධම්මකථිකො ව. තෙසු ධම්මකථිකො එකදිවසං සරිරවලඤ්ජං කත්වා උදකකොට්ඨකෙ ආවමනඋදකාවසෙසං භාජනෙ යපෙත්ථාව නික්ඛම්. පච්ඡා විනයධරො තත්ථ පට්ටියො තං උදකං දිස්වා නික්ඛම්ත්වා ඉතරං පුච්ඡී, “ආච්ඡො, තයා උදකං යපිත”න්ති? “ආම, ආච්ඡො” ති. “කිං පනෙත්ථ ආපත්තිභාවං න ජානාසී” ති? “ආම, න ජානාමී” ති. “හොති, ආච්ඡො, එත්ථ ආපත්ති” ති. “තෙන හි පටිකරිස්සාමි න”න්ති. “සවෙ පන තෙ, ආච්ඡො, අසඤ්චිච්ච අස්සතියා කතං, තත්ථී ආපත්ති” ති. සො තස්සා ආපත්තියා අනාපත්තිදිට්ඨි අහොසි. විනයධරොපි අත්තනො නිස්සිතකානං “අයං ධම්මකථිකො ආපත්තිං ආපජ්ජමානොපි න ජානාති” ති ආරොවෙසි. තෙ තස්ස නිස්සිතකෙ දිස්වා “තුම්හාකං උපජ්ඣායො ආපත්තිං ආපජ්ජිත්වාපි ආපත්තිභාවං න ජානාති” ති ආහංසු. තෙ ගන්ත්වා අත්තනො උපජ්ඣායස්ස ආරොවෙසුං. සො එවමාහ – “අයං විනයධරො පුබ්බෙ අනාපත්තිති වත්ථා ඉදානි ආපත්තිති වදති, මුසාවාදී එසො” ති. තෙ ගන්ත්වා “තුම්හාකං උපජ්ඣායො මුසාවාදී” ති ආහංසු. තෙ එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤං කලහං වඩ්ඪයිංසු. කතො විනයධරො ඔකාසං ලභිත්වා ධම්මකථිකස්ස ආපත්තියා අදස්සනෙ උක්ඛෙපනියකම්මකාසි. තතො පට්ඨාය තෙසං පච්චයදායකා උපට්ඨාකාපි ද්වෙ කොට්ඨාසා අහෙසුං, ඔවාදපටිග්ගාහකා භික්ඛුනියොපි ආරක්ඛදෙවනාපි තාසං සන්දිට්ඨසම්භත්තා ආකාසට්ඨදෙවනාපිති යාව බ්‍රහ්මලොකා සබ්බෙපි පුපුජ්ජනා ද්වෙ පක්ඛා අහෙසුං. වාතුමහාරාජිකං ආදිං කත්වා යාව අකනිට්ඨභාවනා පන එකනිත්තාදං කොලාහලං අගමාසි.

අට්ඨකො අඤ්ඤතරො භික්ඛු තථාගතමුපසඬකම්ත්වා උක්ඛෙපකානං විනයධරඅන්තෙවාසිකානං “ධම්මිකෙනෙවායං විනයකම්මෙන උක්ඛිත්තො” ති ලද්ධිඤ්ච, උක්ඛිත්තානුවත්තකානං ධම්මකථිකඅන්තෙවාසිකානං පන “අධම්මිකෙනෙව කම්මෙන උක්ඛිත්තො” ති ලද්ධිඤ්ච, උක්ඛෙපකෙහි වාරියමානානම්පි ව තෙසං තං අනුපරිවාරෙත්වා විවරණභාවඤ්ච ආරොවෙසි හගවා “සමග්ගා කිර හොන්තු” ති ද්වෙ වාරෙ පෙසෙත්වා “න ඉච්ඡන්ති, හන්තෙ, සමග්ගා හවිතු”න්ති සුත්ථා තතියවාරෙ “භින්තො භික්ඛුසඬසො, භින්තො භික්ඛුසඬසො” ති තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා උක්ඛෙපකානං උක්ඛෙපනෙ, ඉතරෙසඤ්ච ආපත්තියා අදස්සනෙ ආදීනවං කට්ඨත්ථා පුන තෙසං තත්ථෙව එකසීමායං උපොසථාදීනි අනුජානිත්වා හත්තග්ගාදීසු හණ්ඩනජාතානං “ආසනන්තරිකාය නිසීදිතබ්බ”න්ති (මහාව. 456) හත්තග්ගෙ වත්තං පඤ්ඤාපෙත්වා “ඉදානිපි හණ්ඩනජාතාව විහරන්ති” ති සුත්ථා තත්ථ ගන්ත්වා “අලං, භික්ඛවෙ, මා හණ්ඩන”න්තිආදීනි වත්ථා, “භික්ඛවෙ, හණ්ඩනකලහවිග්ගහවිවාදා නාමෙන අනත්ථකාරකා. කලහං නිස්සාය හි ලට්ඨකිකාපි සකුණිකා හත්ථිනාගං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි” ති ලට්ඨකිකජාතකං (ජා. 1.5.39 ආදයො) කට්ඨත්ථා, “භික්ඛවෙ, සමග්ගා හොථ, මා විවදථ. විවාදං නිස්සාය හි අනෙකසතසහස්සා වට්ටකාපි ජීවිතක්ඛයං පත්තා” ති වට්ටකජාතකං (ජා. 1.1.118) කට්ඨෙසි. එවම්පි තෙසු හගවතො වචනං අනාදියන්තෙසු අඤ්ඤතරෙන ධම්මවාදිනා තථාගතස්ස විහෙසං අනිච්ඡන්තෙන “ආගමෙතු, හන්තෙ හගවා, ධම්මසාමි, අප්පොස්සුක්කො, හන්තෙ හගවා, දිට්ඨධම්මසුච්චාරමනුසුත්තො විහරතු, මයමෙව තෙන හණ්ඩනෙන කලහෙන විග්ගහෙන විවාදෙන පඤ්ඤායස්සාමා” ති (මහාව. 457; ම. නි. 3.236) වුත්තෙ අතීතං ආහරි –

භූතපුබ්බං, භික්ඛවෙ, බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තො නාම කාසිරාජා අහොසි. බ්‍රහ්මදත්තෙන දීඝිතිස්ස කොසලරඤ්ඤො රජ්ජං අච්ඡින්නිත්ථා අඤ්ඤාතකට්ඨෙසෙන වසන්තස්ස පිතුනො මාරිතභාවඤ්චෙව දීඝාචුක්ඛමාරෙන අත්තනො ජීවිතෙ දින්නෙ තතො පට්ඨාය තෙසං සමග්ගභාවඤ්ච කට්ඨත්ථා “තෙසඤ්භි නාම, භික්ඛවෙ, රාජුනං ආදින්නදණ්ඩානං ආදින්නසත්ථානං එවරුපං බන්තිසොරච්චං හවිස්සති. ඉධ බො තං, භික්ඛවෙ, සොහෙථ, යං තුම්හෙ එවං ස්වාබාතෙ ධම්මචිතයෙ පබ්බජිතා සමානා බමා ව හවෙය්‍යාථ සොරතා වා” ති ඔවදිත්ථාපි නෙව තෙ සමග්ගෙ කාතුං අසක්ඛි. සො තාය ආකිණ්ණවිහාරතාය උක්කණ්ඨිතො “අහං බො ඉදානි ආකිණ්ණො දුක්ඛං විහරාමි, ඉමෙ ව භික්ඛු මම වචනං න කරොන්ති. යංනුනාහං එකකොව ගණම්භා වූපකට්ඨො විහරෙය්‍යා”න්ති වින්තෙත්ථා කොසම්බියං පිණ්ඩාය වරිත්ථා අනපලොකෙත්ථා භික්ඛුසඬසං එකකොව අත්තනො පත්තවිවරමාදාය බාලකලොණකගාමං ගන්ත්වා තත්ථ හගුත්ථෙරස්ස එකවාරිකවත්තං කට්ඨත්ථා පාවිනවංසම්ගදායෙ තිණ්ණං කුලපුත්තානං සාමග්ගියානිසංසං කට්ඨත්ථා යෙන පාලිලෙය්‍යකං අත්ථී, තදවසරි. තතු සුදං හගවා පාලිලෙය්‍යකං උපනිස්සාය රක්ඛිතවනසණ්ඨෙ හද්දසාලමූලෙ පාලිලෙය්‍යකෙන හත්ථිනා උපට්ඨියමානො එසුකං වස්සාවාසං වසී.

කොසම්බිවාසිනොපි බො උපාසකා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං අපස්සන්තා “කුභිං, හන්තෙ, සත්ථා” ති පුච්ඡිත්ථා “පාලිලෙය්‍යකවනසණ්ඨං ගතො” ති. “කිං කාරණා” ති? “අම්හෙ සමග්ගෙ කාතුං වායමි, මයං පන න සමග්ගා අහුම්භා” ති. “කිං, හන්තෙ, තුම්හෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්ථා තස්මිං සාමග්ගිං කරොන්තෙ සමග්ගා නාහුවත්ථා” ති?

“එවමාවුසො” කි. “මනුස්සා ඉමෙ සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බතේවා තස්මිං සාමග්ගිං කරොන්තෙපි සමග්ගා න ජාතා, මයං ඉමෙ නිස්සාය සත්ථාරං දට්ඨං න ලභිමහා, ඉමෙසං නෙව ආසනං දස්සාම, න අභිවාදනාදීනි කරිස්සාමා” කි තතො පටියාය තෙසං සාමිච්ඡිමත්තමිපි න කරිංසු. තෙ අප්පාභාරතාය සුස්සමානා කතිපාහෙනෙව උජුකා හුත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අවිචයං දෙසෙත්වා බමාපෙත්වා “උපාසකා මයං සමග්ගා ජාතා, තුමිහෙපි නො පුරිමසදිසා හොථා” කි ආහංසු. “බමාපිතො පන වො, හන්තෙ, සත්ථා” කි. “න බමාපිතො, ආවුසො” කි. “තෙන හි සත්ථාරං බමාපෙථ, සත්ථු බමාපිතකාලෙ මයමිපි තුමිහාකං පුරිමසදිසා භවිස්සාමා” කි. තෙ අන්තොවස්සභාවෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං අවිසහන්තා දුක්ඛෙන තං අන්තොවස්සං විනිනාමෙසුං. සත්ථා පන තෙන හත්ථිනා උපට්ඨියමානො සුඛං වසී. සොපි හි හත්ථිනාගො ගණං පභාය ඵාසුච්චාරත්ථායෙව තං වනසණ්ඩං පාවිසී.

යථාහ — “අහං බො ආකිණ්ණො විහරාමි හත්ථිහි හත්ථිනීහි හත්ථිකලහෙහි හත්ථිවිජාපෙහි, ඡින්නග්ගානි වෙව තිණානි බාදාමි, ඔභග්ගොභග්ගඤ්ඤං මෙ සාබාහඬිගං බාදන්ති, ආව්ලානි ව පානියානි පිචාමි, ඔගාහා වස්ස මෙ උත්තිණ්ණස්ස හත්ථිනියො කායං උපනිසංසන්තියො ගච්ඡන්ති, යංනුනාහං එකොව ගණමිහා වූපකට්ඨො විහරෙය්‍යා”න්ති (මහාව. 467; උදා. 35). අප් බො සො හත්ථිනාගො යුථා අපක්කමම යෙන පාලිලෙය්‍යාකං රක්ඛිතවනසණ්ඩං හද්දසාලමූලං, යෙන හගවා තෙනුපසඬකමි, උපසඬකමිත්වා පන හගවන්තං වන්දිත්වා ඔලොකෙන්තො අඤ්ඤං කිඤ්චි අදිස්වා හද්දසාලමූලං පාදෙන්ව පහරන්තො තච්ඡෙත්වා සොණ්ඩාය සාබං ගහෙන්වා සම්මජ්ජී. තතො පටියාය සොණ්ඩාය සටං ගහෙන්වා පානියං පරිභොජනියං උපටියාපෙති, උණ්හොදකෙන අත්ථෙ සති උණ්හොදකං පටියාදෙති. කථං? හත්ථෙත කටියානි සංසිත්වා අග්ගිං සම්පාදෙති, තත්ථ දාරුනි පක්ඛිපන්තො අග්ගිං ජාලෙත්වා තත්ථ පාසාණෙ පක්ඛිපිත්වා පචිත්වා දාරුදණ්ඩකෙන පච්චටෙන්වා පරිච්ඡින්නාය බුද්දකසොණ්ඩකාය බිපති, තතො හත්ථං ඔතාරෙත්වා උදකස්ස තත්තභාවං ජානිත්වා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දති. සත්ථා “උදකං තෙ තාපිතං පාලිලෙය්‍යාකා” කි වත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ත්භායති. අප්ස්ස නානාවිධානි ඵලානි ආහරිත්වා දෙති. යදා පන සත්ථා ගාමං පිණ්ඩාය පවිසති, තදා සත්ථු පත්තවිවරමාදාය කුමිහෙ පතිට්ඨපෙන්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව ගච්ඡති. සත්ථා ගාමුපචාරං පත්වා “පාලිලෙය්‍යක ඉතො පටියාය තයා ගන්තුං න සක්කා, ආහාර මෙ පත්තවිවර”න්ති ආහරාපෙන්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සොපි යාව සත්ථු නික්ඛමනා තත්ථෙව යත්වා ආගමනකාලෙ පච්චුග්ගමනං කත්වා පුරිමනයෙනෙව පත්තවිවරං ගහෙන්වා වසනටියානෙ ඔතාරෙත්වා වත්තං දස්සෙත්වා සාබාය බිපති, රත්තිං වාළුමිගපරිපන්ථනිවාරණත්ථං මහන්තං දණ්ඩං සොණ්ඩාය ගහෙන්වා “සත්ථාරං රක්ඛිස්සාමි” කි යාව අරුණුග්ගමනා වනසණ්ඩස්ස අන්තරන්තරෙන විවරති, තතො පටියායෙව කීර සො වනසණ්ඩො පාලිලෙය්‍යකරක්ඛිතවනසණ්ඩො නාම ජාතො. අරුණෙ උග්ගතෙ මුඛොදකදානං ආදිං කත්වා තෙනෙවූපායෙන සබ්බවත්තානි කරොති.

අපේකො මක්කටො තං හත්ථිං උටියාය සමුටියාය දිවසෙ දිවසෙ තථාගතස්ස ආභිසමාවාරිකං කරොන්තං දිස්වා “අහමිපි කිඤ්චිදෙව කරිස්සාමි” කි විවරන්තො එකදිවසං නිමමක්ඛිකං දණ්ඩකමධුං දිස්වා දණ්ඩකං හඤ්ජිත්වා දණ්ඩකෙනෙව සද්ධිං මධුපටලං සත්ථු සන්තිකං ආහරිත්වා කදලිපත්තං ඡින්නිත්වා තත්ථ යපෙන්වා අදාසී. සත්ථා ගණ්හි. මක්කටො “කරිස්සති නු බො පරිභොගං න කරිස්සති” කි ඔලොකෙන්තො ගහෙන්වා නිසින්නං දිස්වා “කිං නු බො” කි වින්තෙත්වා දණ්ඩකොටියං ගහෙන්වා පරිවන්තෙත්වා උපධාරෙන්තො අණ්ඩකානි දිස්වා තානි සණ්කං අපනෙන්වා පුන අදාසී. සත්ථා පරිභොගමකාසී. සො තුට්ඨමානසො තං තං සාබං ගහෙන්වා නච්චන්තොව අටියාසී. අප්ස්ස ගතිතසාබාපි අක්කන්තසාබාපි හිජ්ජිංසු. සො එකස්මිං බාණුමත්ථකෙ පතිත්වා නිවිටියගන්තො සත්ථරි පසන්තෙනෙව වින්තෙන කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ තිංසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ නිබ්බන්ති, අච්ඡරාසහස්සපරිවාරො මක්කටදෙවපුත්තො නාම අහොසී.

තථාගතස්ස තත්ථ හත්ථිනාගෙන උපට්ඨියමානස්ස වසනභාවො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසී. සාවත්ථිනගරතො “අනාථපිණ්ඩිකො විසාබා ව මහාඋපාසිකා” කි එවමාදීනි මහාකුලානි ආනන්දන්ථෙරස්ස සාසනං පහිණංසු “සත්ථාරං නො, හන්තෙ, දස්සෙථා” කි. දිසාවාසිනොපි පඤ්චසතා භික්ඛු වූට්ඨවස්සා ආනන්දන්ථෙරං උපසඬකමිත්වා “විරස්සුතා නො, ආවුසො ආනන්ද, හගවතො සම්මුඛා ධම්මී කථා, සාධු මයං, ආවුසො ආනන්ද, ලභෙය්‍යාම හගවතො සම්මුඛා ධම්මී කථං සවනායා” කි යාවිංසු. ථෙරො තෙ භික්ඛු ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා “තෙමාසං එකවිහාරිතො තථාගතස්ස සන්තිකං එත්තකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං උපසඬකමිතුං අයුත්ත”න්ති වින්තෙත්වා තෙ භික්ඛු බහි යපෙන්වා එකකොව සත්ථාරං උපසඬකමි. පාලිලෙය්‍යාකො තං දිස්වා දණ්ඩමාදාය පක්ඛන්දි. සත්ථා ඔලොකෙන්වා අපෙහි “අපෙහි පාලිලෙය්‍යක, මා නිවාරයි, බුද්ධුපටියාකො එසො” කි ආහ. සො තත්ථෙව දණ්ඩං ජඩ්ඛෙත්වා පත්තවිවරපටිග්ගණං ආපුච්ඡී. ථෙරො නාදාසී. නාගො “සවෙ උග්ගහිතවත්තො භවිස්සති, සත්ථු නිසිදනපාසාණඵලකෙ අත්තනො පරික්ඛාරං න යපෙස්සති” කි වින්තෙසී. ථෙරො පත්තවිවරං භූමියං යපෙසී. වත්තසම්පන්නා හි ගරුනං ආසනෙ වා සයනෙ වා අත්තනො පරික්ඛාරං න යපෙන්නි.

ථෙරො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. සත්ථා “ආනන්ද, එකොව ආගතොසී” කි පුච්ඡිත්වා පඤ්චසතෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ආගතභාවං සුත්වා “කහං පනෙතෙ” කි වත්වා “තුමිහාකං විත්තං අජානන්තො බහි යපෙන්වා ආගතොමිති” කි වුත්තෙ “පක්කොසාහි නෙ” කි ආහ. ථෙරො තථා අකාසී. තෙ භික්ඛු ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා තෙහි භික්ඛුහි, “හන්තෙ හගවා, හි බුද්ධසුබ්බමාලො වෙව බන්තියසුබ්බමාලො ව, තුමිහෙහි තෙමාසං එකකෙහි තිට්ඨන්තෙහි නිසිදන්තෙහි ව දුක්කරං කතං, වත්තපටිවත්තකාරකොපි මුඛොදකාදිදායකොපි නාහොසී මඤ්ඤෙ” කි වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, පාලිලෙය්‍යකහත්ථිනා මම

සබ්බකිච්චානි කතානි. එවරුපඤ්ඤි සභායං ලභන්තෙන එකතොව වසිතුං යුත්තං, අලභන්තස්ස එකචාරිකභාවොව සෙය්‍යො”ති වත්වා ඉමා නාගවග්ගෙ නිස්සො ගාථා අභාසි -

“සචෙ ලභෙථ නිපකං සභායං,
සද්ධිංවරං සාධුචිහාරි ධිරං;
අභිභූයා සබ්බානි පරිස්සයානි,
චරෙය්‍ය තෙනත්තමනො සතීමා.

“නො වෙ ලභෙථ නිපකං සභායං,
සද්ධිංවරං සාධුචිහාරි ධිරං;
රාජාව රට්ඨං විජිතං පභාය,
එකො වරෙ මාතඨගරඤ්ඤෙව නාගො.

“එකස්ස වරිතං සෙය්‍යො,
නත්ථි බාලෙ සභායතා;
එකො වරෙ න ව පාපානි කයිරා,
අප්පොස්සුක්කො මාතඨගරඤ්ඤෙව නාගො”ති. (මහාව. 464; ම. නි. 3.237; ධ. ප. 328-330; සු. නි. 45-46);

ගාථාපරියොසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු. ආනන්දත්ථෙපරොපි අනාඨපිණ්ඩිකාදිහි පෙසිතසාසනං ආරොචෙත්වා, “හන්තෙ, අනාඨපිණ්ඩිකප්පමුඛා තෙ පඤ්ච අරියසාවකකොට්ඨො තුම්භාකං ආගමනං පච්චාසිසන්ති”ති ආහ. සත්ථා “තෙන හි ගණ්භාහි පත්තච්චර”න්ති පත්තච්චරං ගාභාපෙත්වා නික්ඛමි. නාගො ගන්ත්වා ගතමග්ගෙ නිරියං අට්ඨාසි. “කිං කරොති, හන්තෙ, නාගො”ති? “තුම්භාකං, භික්ඛවෙ, භික්ඛං දාතුං පච්චාසිසති, දීඝරත්තං බො පනායං මය්හං උපකාරකො, නාස්ස චිත්තං කොපෙතුං වට්ටති, නිවත්තථ, භික්ඛවෙ”ති සත්ථා භික්ඛු ගහෙත්වා නිවත්ති. හත්ථිපි වනසණ්ඩං පටිසිත්වා පනසකදලිඵ්ලාදිනි නානාඵ්ලානි සංහරිත්වා රාසිං කත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුනං අදාසි. පඤ්චසතා භික්ඛු සබ්බානි බෙපෙතුං නාසක්ඛිංසු. හත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා පත්තච්චරං ගාහෙත්වා නික්ඛමි. නාගො භික්ඛුනං අන්තරන්තරෙන ගන්ත්වා සත්ථු පුරතො නිරියං අට්ඨාසි. “කිං කරොති, හන්තෙ, නාගො”ති? “අයඤ්ඤි භික්ඛවෙ, තුම්භෙ පෙසෙත්වා මං නිවත්තෙතුකාමො”ති. අථ නං සත්ථා “පාලිලෙයාක, ඉදං පන මම අතිවත්තගමනං, තව ඉම්නා අත්තභාවෙන කුමානං වා විපස්සනං වා මග්ගඵලං වා නත්ථි, තිට්ඨ ත්ව”න්ති ආහ. තං සුත්වා නාගො මුඛෙ සොණ්ඩං පක්ඛිපිත්වා රොදන්තො පච්ඡතො පච්ඡතො අගමාසි. සො හි සත්ථාරං නිවත්තෙතුං ලභන්තො තෙනෙව නියාමෙන යාවජීවං පටිජග්ගෙය්‍ය, සත්ථා පන තං ගාමුප්චාරං පත්වා “පාලිලෙයාක ඉතො පට්ඨාය තව අභුමි, මනුස්සවාසො සපරිපත්ථො, තිට්ඨ ත්ව”න්ති ආහ. සො රොදමානො තත්ථෙව යත්වා සත්ථරි වක්ඛුපථං විජහන්තෙ හදයෙන ඵලිතෙන කාලං කත්වා සත්ථරි පසාදෙන තාවතිංසභවනෙ තිංසයොජනිකෙ කතකච්චානෙ අච්ඡරාසභස්සමජ්ඣෙ නිබ්බන්ති, පාලිලෙයාකදෙවපුත්තොයෙවස්ස නාමං අහොසි.

සත්ථාපි අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං අගමාසි. කොසම්බකා භික්ඛු “සත්ථා කිර සාවත්ථි ආගතො”ති සුත්වා සත්ථාරං බමාපෙතුං තත්ථ අගමංසු. කොසලරාජා “තෙ කිර කොසම්බකා හණ්ඩනකාරකා භික්ඛු ආගච්ඡන්ති”ති සුත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා “අහං, හන්තෙ, තෙසං මම විජිතං පටිසිතුං න දස්සාමි”ති ආහ. “මහාරාජ, සීලවන්තා එතෙ භික්ඛු, කෙවලං අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදෙන මම වචනං න ගණ්භිංසු, ඉදානි මං බමාපෙතුං ආගච්ඡන්ති, ආගච්ඡන්තු මහාරාජා”ති. අනාඨපිණ්ඩිකොපි “අහං, හන්තෙ, තෙසං චිහාරං පටිසිතුං න දස්සාමි”ති වත්වා තථෙව හගවතා පටික්ඛිත්තො තුණ්ඤි අහොසි. සාවත්ථියං අනුප්පත්තානං පන තෙසං හගවා එකමන්තෙ විචිත්තං කාරාපෙත්වා සෙනාසනං දාපෙසි. අඤ්ඤෙ භික්ඛු තෙහි සද්ධිං නෙව එකතො නිසිදන්ති, න තිට්ඨන්ති, ආගතාගතා සත්ථාරං පුච්ඡන්ති - “කතමෙන, හන්තෙ, හණ්ඩනකාරකා කොසම්බකා භික්ඛු”ති? සත්ථා “එතෙ”ති දස්සෙති. “එතෙ කිර තෙ, එතෙ කිර තෙ”ති ආගතාගතෙහි අඬගුලිකා දස්සියමානා ලජ්ජාය සීසං උක්ඛිපිතුං අසක්කොන්තා හගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා හගවත්තං බමාපෙසුං. සත්ථා “භාරියං වො, භික්ඛවෙ, කතං, තුම්භෙ හි නාම මාදිසස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා මයි සාමග්ගිං කරොන්තෙ මම වචනං න කරිත්ථ, පොරාණකපණ්ඩිතාපි වජ්ඣාප්පත්තානං මාතාපිතුනං ඔවාදං සුත්වා තෙසු ජීවිතා වොරොපියමානෙසුපි තං අනතික්කමිත්වා පච්ඡා ද්විසු රට්ඨෙසු රජ්ජං කාරයිංසු”ති වත්වා පුනදෙව කොසම්බිකජාතකං (ජා. 1.9.10 ආදයො) කථෙත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, දීඝානුකුමාරො මාතාපිතුසු ජීවිතා වොරොපියමානෙසුපි තෙසං ඔවාදං අනතික්කමිත්වා පච්ඡා බ්‍රහ්මදත්තස්ස ධිතරං ලභිත්වා ද්විසු කාසිකොසලරට්ඨෙසු රජ්ජං කාරෙසි, තුම්භෙහි පන මම වචනං අකරොන්තෙහි භාරියං කත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ

6. “පරෙ ව න විජානන්ති, මයමෙත්ථ යමාමසෙ;
යෙ ව තත්ථ විජානන්ති, තතො සම්මන්ති මෙධගා”ති.

තත්ථ පරෙති පණ්ඩිතෙ යථෙත්වා තතො අඤ්ඤෙ හණ්ඩනකාරකා පරෙ නාම. තෙ තත්ථ සඬ්ඝමජ්ඣෙ කොලාහලං කරොන්තා “මයං යමාමසෙ උපරමාම විනස්සාම සතතං සම්මං මච්චුසන්තිකං ගච්ඡාමා”ති න විජානන්ති. යෙ ව තත්ථ විජානන්ති යෙ තත්ථ පණ්ඩිතා “මයං මච්චුසන්තිකං ගච්ඡාමා”ති විජානන්ති. තතො සම්මන්ති

මෙධගානි එවඤ්ඤි තෙ ජානන්තා යොනියොමනසිකාරං උප්පාදෙත්වා මෙධගානං කලහානං වූපසමාය පටිපජ්ජන්ති. අප් නෙසං තාය පටිපත්තියා තෙ මෙධගා සම්මන්තීති. අප් වා පරෙ වානි පුබ්බෙ මයා “මා, හික්ඛවෙ, භණ්ඩන”න්තිආදීනි වත්වා ඔවදියමානාපි මම ඔවාදස්ස අපටිග්ගහණෙන අතික්කමනෙන අමාමකා පරෙ නාම. “මයං ඡන්දාදිවසෙන මිච්ඡාගාහං ගහෙන්වා එත්ථ සඬ්ඝමජ්ඣෙ යමාමසෙ භණ්ඩනාදීනං වුද්ධියා වායමාමා”ති න විජානන්ති. ඉදානි පන යොනියො පච්චවෙක්ඛමානා තත්ථ තුම්භාකං අන්තරෙ යෙ ව පණ්ඩිතපුරිසා “පුබ්බෙ මයං ඡන්දාදිවසෙන වායමන්තා අයොනියො පටිපන්නා”ති විජානන්ති, තතො තෙසං සන්තිකා තෙ පණ්ඩිතපුරිසෙ නිස්සාය ඉමෙ දානි කලහසඬ්ඛානා මෙධගා සම්මන්තීති අයමෙන්ථ අත්ථොති.

ගාථාපරියොසානෙ සම්පත්තතික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදීසු පතිට්ඨතිංසුති.

කොසම්බකවත්ථු පඤ්චමං.

6. මහාකාළත්ථෙරවත්ථු

සුභානුපස්සින්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සෙනඛ්‍යානගරං උපනිස්සාය සිංසපාවනෙ විහරන්තො වුළුකාළමහාකාළෙ ආරබ්භ කපෙසි.

සෙනඛ්‍යානගරවාසීනො හි වුළුකාළො, මජ්ඣිමකාළො, මහාකාළොති තයො භාතරො කුටුම්භිකා . තෙසු ජෙට්ඨකනිට්ඨා දිසාසු විවරිත්වා පඤ්චති සකට්ඨතෙහි භණ්ඩං ආහරන්ති, මජ්ඣිමකාළො ආහතං වික්කිණාති. අපේකස්මිං සමයෙ තෙ උභොපි භාතරො පඤ්චති සකට්ඨතෙහි නානාභණ්ඩං ගහෙන්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සාවත්ථියා ව ජෙනවනස්ස ව අන්තරෙ සකට්ඨානි මොවයිංසු. තෙසු මහාකාළො සායන්භසමයෙ මාලාගන්ධාදිභත්ථෙ සාවත්ථිවාසීනො අරියසාවකෙ ධම්මස්සවනාය ගච්ඡන්තෙ දිස්වා “කුභිං ඉමෙ ගච්ඡන්ති”ති පුව්ඡන්වා තමත්ථං සුත්වා “අභමපි ගම්ස්සාමි”ති වින්තෙන්වා කනිට්ඨං ආමන්තෙන්වා, “තාත, තෙසු සකට්ඨෙ අප්පමන්තො හොති, අහං ධම්මං සොතුං ගච්ඡාමි”ති වත්වා ගන්ත්වා තථාගතං වන්දිත්වා පරිසපරියන්තෙ නිසීදි. සත්ථා තං දිස්වා තස්ස අජ්ඣාසයවසෙන අනුපුබ්බිං කථං කථෙන්නො දුක්ඛක්ඛන්ධසුත්තාදිවසෙන (ම. නි. 1.163 ආදයො) අනෙකපරියායෙන කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සංකිලෙසඤ්ච කපෙසි. තං සුත්වා මහාකාළො “සබ්බං කිර පභාය ගන්තබ්බං, පරලොකං ගච්ඡන්තං නෙව හොගා, න ඤාතකා ව අනුගච්ඡන්ති, කිං මෙ සරාවාසෙන පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා මහාජනෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා පක්කන්තෙ සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා සත්ථාරා “නත්ථි තෙ කොච් අපලොකෙතබ්බො”ති වුත්තෙ, “කනිට්ඨො මෙ, භන්තෙ, අත්ථි”ති වත්වා තෙන හි “අපලොකෙහි න”න්ති වුත්තෙ, “සාධු, භන්තෙ”ති වත්වා ගන්ත්වා කනිට්ඨං පක්කොසාපෙන්වා, “තාත, ඉමං සබ්බං සාපතෙය්‍යං පටිපජ්ජාහි”ති ආහ. “තුම්භෙ පන කිං කරිස්සථ භාතිකා”ති? “අහං සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. සො තං නානජ්ජකාරෙහි යාවිත්වා නිවත්තෙතුං අසක්කොන්තො “සාධු, සාමි, යථා අජ්ඣාසයං කරොථා”ති ආහ. මහාකාළො ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජි. “අහං භාතිකං ගහෙන්වා ව උප්පබ්බජිස්සාමි”ති වුළුකාළොපි පබ්බජි. අපරභාගෙ මහාකාළො උපසම්පදං ලභිත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඝිත්වා සාසනෙ ධුරානි පුව්ඡන්වා සත්ථාරා ද්විසු ධුරෙසු කට්ඨෙසු “අහං, භන්තෙ, මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතත්තා ගන්ථධුරං පුරෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, විපස්සනාධුරං පන පුරෙස්සාමි”ති යාව අරභන්තා කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා සොසානිකධුතඬ්ඣං සමාදාය පඨමයාමාතික්කන්තෙ සබ්බෙසු නිද්දං ඔක්කන්තෙසු සුසානං ගන්ත්වා පච්චුසකාලෙ සබ්බෙසු අනුට්ඨිතෙසුයෙව විහාරං ආගච්ඡති.

අපේකා සුසානගොපිකා කාලී නාම ඡවඩාහිකා ථෙරස්ස ඨිතට්ඨානං නිසින්තට්ඨානං වඬ්කම්මිතට්ඨානඤ්ච දිස්වා “කො නු බො ඉධාගච්ඡති, පරිග්ගණ්හිස්සාමි න”න්ති පරිග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්ති එකද්වසං සුසානකුටිකායමෙව දීපං ජාලෙන්වා පුත්තධිතරො ආදාය ගන්ත්වා එකමන්තෙ නිලියමානා මජ්ඣිමයාමෙ ථෙරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ගන්ත්වා වන්දිත්වා, “අයොසා, නො, භන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ විහරති”ති ආහ. “ආම, උපාසිකෙ”ති. “භන්තෙ, සුසානෙ විහරන්තෙහි නාම වත්තං උග්ගණ්හිතුං වට්ටති”ති. ථෙරො “කිං පන මයං තයා කට්ඨිතවත්තෙ වත්තිස්සාමා”ති අවත්වා “කිං කාතුං වට්ටති උපාසිකෙ”ති ආහ. “භන්තෙ, සොසානිකෙහි නාම සුසානෙ වසනභාවො සුසානගොපකානඤ්ච විහාරෙ මහාථෙරස්ස ව ගාමභොජකස්ස ව කථෙතුං වට්ටති”ති. “ථෙරො කිං කාරණා”ති? “කතකම්මා වොරා ධනසාමිකෙහි පදානුපදං අනුබද්ධා සුසානෙ භණ්ඩකං ඡඩ්ඛෙන්වා පලායන්ති, අප් මනුස්සා සොසානිකානං පරිපත්ථං කරොන්ති, එතෙසං පන කට්ඨෙ ‘මයං ඉමස්ස භද්දන්තස්ස එත්තකං නාම කාලං එත්ථ වසනභාවං ජානාම, අවොරො එසො’ති උපද්දවං නිවාරෙන්ති. තස්මා එතෙසං කථෙතුං වට්ටති”ති.

“ථෙරො අඤ්ඤං කිං කාතබ්බ”න්ති? “භන්තෙ, සුසානෙ වසන්තෙන නාම අයොන මච්ඡමංසතිලපිට්ඨතෙලගුළාදීනි වජ්ජෙනබ්බානි, දිවා න නිද්දායිතබ්බං, කුසිතෙන න භවිතබ්බං, ආරද්ධවිරියෙන භවිතබ්බං, අසංයෙන අමායාවිනා හුත්වා කල්‍යාණජ්ඣාසයෙන භවිතබ්බං, සායං සබ්බෙසු සුත්තෙසු විහාරතො ආගන්තබ්බං, පච්චුසකාලෙ සබ්බෙසු අනුට්ඨිතෙසුයෙව විහාරං ගන්තබ්බං. සවෙ, භන්තෙ, අයොසා ඉමස්මිං යානෙ එවං විහරන්තො පබ්බජිතකිව්චං මත්ථකං පාපෙතුං සක්ඛිස්සති, සවෙ මතසරීරං ආනෙන්වා ඡඩ්ඛෙන්ති, අහං කම්මලකුටාගාරං ආරොපෙන්වා ගන්ධමාලාදීනි සක්කාරං කත්වා සරීරකිව්චං කරිස්සාමි. නො වෙ සක්ඛිස්සති, විතකං ආරොපෙන්වා අග්ගිං ජාලෙන්වා සඬ්ඝනා ආකඬ්ඝිත්වා බහි බිපිත්වා ඵරසුනා කොට්ටෙන්වා බණ්ඩාබණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා අග්ගිමිහි පක්ඛිපිත්වා කොපෙස්සාමි”ති ආහ. අප් නං ථෙරො “සාධු භද්දෙ, එකං පන රුපාරම්මණං දිස්වා

මය්හං කපෙය්‍යාසි”ති ආහ. සා “සාධු”ති පච්චස්සොසි. ථෙරො යථාජ්ඣාසයෙන සුසානෙ සමණධම්මං කරොති. චූළකාළත්ථෙරො පන උට්ඨාය සමුට්ඨාය සරාවාසං චිත්තෙති, පුත්තදාරං අනුස්සරති. “භාතිකො මෙ අතිභාරියං කම්මං කරොති”ති චිත්තෙති.

අපේකා කුලධීතා තංමුහුත්තසමුට්ඨිතෙන ඛ්‍යාධිතා සායන්හසමයෙ අමීලාතා අකිලන්තා කාලමකාසි. තමෙනං ඤාතකාදයො දාරුතෙලාදීහි සද්ධිං සායං සුසානං තෙත්වා සුසානගොපිකාය “ඉමං ඤාපෙහි”ති හති. දත්වා නිය්‍යාදෙත්වා පක්කම්මෙසු. සා තස්සා පාරුතවත්ථං අපනෙත්වා තංමුහුත්තමතං පිණිතපිණිතං සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං දිස්වා, “ඉමං අය්‍යස්ස දස්සෙතුං පතිරුපං ආරම්මණං”න්ති චිත්තෙත්වා ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, එවරුපං නාම ආරම්මණං අත්ථි, ඔලොකෙථ අය්‍යා”ති ආහ. ථෙරො “සාධු”ති වත්වා පාරුපනං නිහරාපෙත්වා පාදතලතො යාව කෙසග්ගා ඔලොකෙත්වා “අතිපිණිතමෙතං රුපං සුවණ්ණවණ්ණං අග්ගිමිති නං පක්ඛිපිත්වා මහාජාලාහි ගහිතමත්තකාලෙ මය්හං ආරොවෙය්‍යාසි”ති වත්වා සකට්ඨානමෙව ගන්ත්වා නිසීදි. සා තථා කත්වා ථෙරස්ස ආරොවෙසි. ථෙරො ගන්ත්වා ඔලොකෙසි. ජාලාය පහටපහටට්ඨානං කබරගාවියා විය සරීරවණ්ණං අහොසි, පාදා නමිත්වා ඔලම්බිංසු, හත්ථා පටිකුට්ටිංසු, උභරුනලාටං නිව්චම්මං අහොසි. ථෙරො “ඉදං සරීරං ඉදානෙව ඔලොකෙත්තානං අපරියන්තකරං හුත්වා ඉදානෙව ඛයං පත්තං වයං පත්තං”න්ති රත්තිට්ඨානං ගන්ත්වා නිසීදිත්වා ඛයවයං සම්පස්සමානො –

“අතිච්චා වත සඬ්ඛාරා, උප්පාදවයධම්මිනො;
උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තෙසං වූපසමො සුඛො”ති. (දී. නි. 2.221, 272; සං. නි. 1.186; 2.143; ඡා. 1.1.95) –

ගාථං වත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි.

තස්මිං අරහත්තං පත්තෙ සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඪසපරිවුතො වාරිකං වරමානො සෙතඛ්‍යං ගන්ත්වා සිංසපාවනං පාවිසි. චූළකාළස්ස හරියායො “සත්ථා කිර අනුජ්ජත්තො සිංසපාවනං”න්ති සුත්වා “අම්භාකං සාමිකං ගණ්ඨිස්සාමා”ති පෙසෙත්වා සත්ථාරං නිමන්තාපෙසු. බුද්ධානං පන අපරිච්ඡිණ්ණට්ඨානෙන ආසනපඤ්ඤත්තිං ආචික්ඛන්තෙන එකෙන භික්ඛුනා පට්මතරං ගන්තුං වට්ටති. බුද්ධානඤ්ඤි මජ්ඣිමට්ඨානෙන ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා තස්ස දක්ඛිණතො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස, වාමතො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස, තතො පට්ඨාය උභොසු පස්සෙසු භික්ඛුසඬ්ඪසස්ස ආසනං පඤ්ඤාපෙතඛිං හොති. තස්මා මහාකාළත්ථෙරො විවරපාරුපනට්ඨානෙන යත්වා, “චූළකාළ, ත්වං පුරතො ගන්ත්වා ආසනපඤ්ඤත්තිං ආචික්ඛා”ති චූළකාළං පෙසෙසි. තස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය ගෙහජනා තෙන සද්ධිං පරිභාසං කරොන්තා නිවාසනානි සඬ්ඪසත්ථෙරස්ස කොටියං අත්ථරන්ති, උච්චාසනානි සඬ්ඪසනවකස්ස කොටියං. ඉතරො “මා එවං කරොථ, නිවාසනානි උපරි මා පඤ්ඤාපෙථ, උච්චාසනානි උපරි පඤ්ඤාපෙථ, නිවාසනානි හෙට්ඨා”ති ආහ. ඉත්ථියො තස්ස වචනං අසුණන්තියො විය “ත්වං කිං කරොන්තො විවරසි, කිං තව ආසනානි පඤ්ඤාපෙතුං න වට්ටති, ත්වං කං ආපුච්ඡිත්වා පඬ්ඨෙත්තො, කෙන පඬ්ඨෙත්තොසි, කස්මා ඉධාගතොසි”ති වත්වා නිවාසනපාරුපනං අච්ඡිත්තිත්වා සෙතකානි නිවාසෙත්වා සියෙ ව මාලාවුම්බුටකං යපෙත්වා, “ගච්ඡ සත්ථාරං ආනෙහි, මයං ආසනානි පඤ්ඤාපෙස්සාමා”ති පහිණිංසු. න වීරං භික්ඛුභාවෙ යත්වා අවස්සිකොව උප්පඬ්ඪෙත්තො ලජ්ජිතුං න ජානාති, තස්මා සො තෙන ආකප්පෙන නිරාසඬ්ඪකොව ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඪසං ආදාය ආගතො. භික්ඛුසඬ්ඪසස්ස පන හත්තකිච්චාවසානෙන මහාකාළස්ස හරියායො “ඉමාහි අත්තතො සාමිකො ගහිතො, මයම්පි අම්භාකං සාමිකං ගණ්ඨිස්සාමා”ති චිත්තෙත්වා පුනදිවසෙ සත්ථාරං නිමන්තයිංසු. තදා පන ආසනපඤ්ඤාපනත්ථං අඤ්ඤො භික්ඛු අගමාසි. තා තස්මිං ඛණෙ ඔකාසං අලභිත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඪසං නිසීදාපෙත්වා භික්ඛං අදංසු. චූළකාළස්ස පන ද්වෙ හරියායො, මජ්ඣිමකාළස්ස වතස්සො, මහාකාළස්ස පන අට්ඨං. භික්ඛුපි හත්තකිච්චං කාතුකාමා නිසීදිත්වා හත්තකිච්චමකංසු, ඛහි ගන්තුකාමා උට්ඨාය අගමංසු. සත්ථා පන නිසීදිත්වා හත්තකිච්චං කරි. තස්ස හත්තකිච්චපරියොසානෙන තා ඉත්ථියො, “හන්තෙ, මහාකාළො අම්භාකං අනුමොදනං කත්වා ආගච්ඡිස්සති, තුම්හෙ පුරතො ගච්ඡථා”ති වදිංසු. සත්ථා “සාධු”ති වත්වා පුරතො අගමාසි. ගාමද්වාරං පත්වා භික්ඛු උජ්ඣායංසු “කිං නාමෙතං සත්ථාරා කතං, ඤත්වා නු ඛො කතං, උදාහු අජානිත්වා. හියො චූළකාළස්ස පුරතො ගතත්තා පඬ්ඨෙත්තො ජානො, අජ්ජ අඤ්ඤස්ස පුරතො ගතත්තා අත්තරායො නාහොසි. ඉදානි මහාකාළං යපෙත්වා ආගතො, සීලවා ඛො පන භික්ඛු ආචාරසම්පන්නො, කරිස්සති නු ඛො තස්ස පඬ්ඨෙත්තො”න්ති. සත්ථා තෙසං වචනං සුත්වා නිවත්තිත්වා යිතො “කිං කපෙථ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡි. තෙ තමත්ථං ආරොවෙසු. “කිං පන තුම්හෙ, භික්ඛවෙ, චූළකාළං විය මහාකාළං සල්ලක්ඛෙථා”ති? “ආම, හන්තෙ”. තස්ස හි ද්වෙ පජාපතියො, ඉමස්ස අට්ඨං. “අට්ඨති පරික්ඛිපිත්වා ගහිතො කිං කරිස්සති, හන්තෙ”ති? සත්ථා “මා, භික්ඛවෙ, එවං අවචුත්ථ, චූළකාළො උට්ඨාය සමුට්ඨාය සුභාරම්මණබ්‍රලො විහරති, පජානෙ යිතො දුබ්බලරුක්ඛසදිසො. මය්හං පන පුත්තො මහාකාළො අසුභානුපස්සි විහරති, සනසෙලපඬ්ඨතො විය අවලො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

7. “සුභානුපස්සිං විහරන්තං, ඉන්ද්‍රියෙසු අසංවුතං;
හොජනම්චි වාමන්තඤ්ඤං, කුසිතං භීතවිරියං;
තං වෙ පසහති මාරො, වාතො රුක්ඛංව දුබ්බලං.

8. “අසුභානුපස්සිං විහරන්තං, ඉන්ද්‍රියෙසු සුසංවුතං;
හොජනම්චි ව මත්තඤ්ඤං, සද්ධං ආරද්ධවිරියං;

තං වෙ නප්පසහති මාරො, වාතො සෙලංව පබ්බත”න්ති.

තත්ථ සුභානුපස්සිං විහරන්තන්ති සුතං අනුපස්සන්තං, ඉට්ඨාරම්මණෙ මානසං විස්සජ්ජේත්වා විහරන්තන්ති අත්ථො. යො හි පුග්ගලො නිමිත්තග්ගාහං අනුබ්‍යක්ඛන්තග්ගාහං ගණ්හන්තො “නබ්‍යො සොහනා”ති ගණ්හාති, “අඬුලියො සොහනා”ති ගණ්හාති, “හත්ථපාදා, ජඬ්ඝා, උරු, කට්ඨ, උදරං, ථනා, ගීවා, ඔට්ඨා, දන්තා, මුඛං, නාසා, අක්කිති, කණ්ණා, හමුකා, නලාටං, කෙසා, සොහනා”ති ගණ්හාති, “කෙසා, ලොමා, නබ්‍යා, දන්තා, තවො, සොහනා”ති ගණ්හාති, වණ්ණො සුභො, සණ්ඨානං සුභන්ති, අයං සුභානුපස්සි නාම. එවං තං සුභානුපස්සිං විහරන්තං. ඉන්ද්‍රියෙසුති චක්ඛාදීසු ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු. අසංවුතන්ති චක්ඛුද්වාරාදීනි අරක්ඛන්තං. පරියෙසනමත්තා පටිග්ගහණමත්තා පරිභොගමත්තාති ඉම්මස්සා මත්තාය අජානනො භොජනම්හි වාමන්තඤ්ඤං. අපිච්ච වෙච්චෙක්ඛණමත්තා විස්සජ්ජනමත්තාති ඉම්මස්සාපි මත්තාය අජානනො අමන්තඤ්ඤං, ඉදං භොජනං ධම්මිකං, ඉදං අධම්මිකන්තිපි අජානන්තං. කාමච්ඡන්දබ්‍යාපාදවිහිංසාවිතක්කවසිතාය කුසිතං. භීතවීරියන්ති නිබ්බීරියං චතුසු ඉරියාපට්ඨෙවීරියකරණරහිතං. පසහතිති අභිභවති අජ්ඣොත්ථරති. වාතො රුක්ඛංව දුබ්බලන්ති බලවවාතො ඡීන්තපපාතෙ ජාතං දුබ්බලරුක්ඛං විය. යථා හි සො වාතො තස්ස දුබ්බලරුක්ඛස්ස පුප්ඵලපල්ලවාදීනිපි පාතෙති, බුද්ධකසාබාපි හඤ්ජති, මහාසාබාපි හඤ්ජති, සමුලකම්පි තං රුක්ඛං උප්පාටෙන්වා උද්ධංමුලං අධොසාබං කන්වා ගච්ජති, එවමෙව එවරුපං පුග්ගලං අන්තො උප්පන්තො කිලෙසමාරො පසහති, බලවවාතො දුබ්බලරුක්ඛස්ස පුප්ඵලපල්ලවාදීපාතනං විය බුද්ධානුබුද්ධකාපත්තිආපජ්ජනම්පි කරොති, බුද්ධකසාබාහඤ්ජනං විය නිස්සග්ගියාදිආපත්තිආපජ්ජනම්පි කරොති, මහාසාබාහඤ්ජනං විය තෙරසසඬ්ඝාදිසෙසාපත්තිආපජ්ජනම්පි කරොති, උප්පාටෙන්වා උද්ධං, මුලකං හෙට්ඨාසාබං කන්වා පාතනං විය පාරාජිකාපත්තිආපජ්ජනම්පි කරොති, ස්වාක්ඛාතසාසනා නිහරිත්වා කතිපාහෙනෙව ගිහිභාවං පාපෙතීති එවං එවරුපං පුග්ගලං කිලෙසමාරො අත්තනො වසෙ වත්තෙතීති අත්ථො.

අසුභානුපස්සින්ති දසසු අසුභෙසු අඤ්ඤතරං අසුභං පස්සන්තං පටිකුලමනසිකාරෙ යුක්තං කෙසෙ අසුභතො පස්සන්තං ලොමෙ නබෙ දන්තෙ තවං වණ්ණං සණ්ඨානං අසුභතො පස්සන්තං. ඉන්ද්‍රියෙසුති ඡසු ඉන්ද්‍රියෙසු. සුසංවුතන්ති නිමිත්තාදිග්ගාහරහිතං පිහිතද්වාරං. අමන්තඤ්ඤතාපටික්ඛෙපෙන භොජනම්හි ව මත්තඤ්ඤං. සද්ධන්ති කම්මස්ස වෙව ඵලස්ස ව සද්දහනලක්ඛණාය ලොකිකාය සද්ධාය වෙව තිසු වත්ථුසු අවෙච්චප්පසාදසඬ්ඛානාය ලොකුත්තරසද්ධාය ව සමන්තාගතං. ආරද්ධවීරියන්ති පග්ගහිතවීරියං පරිපුණ්ණවීරියං. තං වෙති එවරුපං තං පුග්ගලං යථා දුබ්බලවාතො සණ්ඨකං පහරන්තො එකග්ගනං සෙලං වාලෙතුං න සක්කොති, තථා අබ්භන්තරෙ උප්පජ්ජමානොපි දුබ්බලකිලෙසමාරො නප්පසහති, බොහෙතුං වා වාලෙතුං වා න සක්කොතිති අත්ථො.

නාපි බො තස්ස පුරාණදුතියිකායො ථෙරං පරිවාරෙන්වා “ත්ථං කං ආපුච්ඡිත්වා පබ්බජිතො, ඉදානි ගිහී හවිස්සසි න හවිස්සසි”තිආදීනි වත්වා කාසාවං නිහරිතුකාමා අහෙසුං. ථෙරො තාසං ආකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා නිසින්තාසනා වුට්ඨාය ඉද්ධියා උප්පත්තිත්වා කුටාගාරකණ්ණිකං ද්විධා හින්දිත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා සත්ථරි ගාථා පරියොසාපෙන්තෙයෙව සත්ථු සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං අභිත්ථවන්තො ආකාසතො ඔතරිත්වා තථාගතස්ස පාදෙ වන්දි.

ගාථාපරියොසානෙ සම්පත්තභික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදීසු පතිට්ඨහිංසුති.

මහාකාළන්ථෙරවත්ථු ඡට්ඨං.

7. දෙවදත්තවත්ථු

අනික්කසාවොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජගහෙ දෙවදත්තස්ස කාසාවලාහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චසතෙ පඤ්චසතෙ අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙ ආදාය සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා වන්දිත්වා ජෙනවනතො රාජගහං අගමංසු. රාජගහවාසීනො ද්වෙපි තයොපි බහුපි එකතො හුත්වා ආගන්තුකදානං අදංසු. අට්ඨකදිවසං ආයස්මා සාරිපුත්තො අනුමොදනං කරොන්තො “උපාසකා එකො සයං දානං දෙති, පරං න සමාදපෙති, සො නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ භොගසම්පදං ලභති, නො පරිවාරසම්පදං. එකො සයං න දෙති, පරං සමාදපෙති, සො නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ පරිවාරසම්පදං ලභති, නො භොගසම්පදං. එකො සයම්පි න දෙති, පරම්පි න සමාදපෙති, සො නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ කඤ්ජිකමත්තම්පි කුච්ඡිපුරං න ලභති, අනාථො භොති නිජ්ජච්චයො. එකො සයම්පි දෙති, පරම්පි සමාදපෙති, සො නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ අත්තභාවසතෙපි අත්තභාවසහස්සෙපි අත්තභාවසහස්සෙපි භොගසම්පදඤ්ඤෙව පරිවාරසම්පදඤ්ඤෙව ලභති”ති එවං ධම්මං දෙසෙසි.

තමෙකො පණ්ඩිතපුරිසො ධම්මං සුත්වා “අච්ඡරියා වත භො, අබ්භතා වත භො ධම්මදෙසනා, සුකාරණං කට්ඨං, මයා ඉමාසං ද්වින්තං සම්පත්තිනං නිජ්ජාදකං කම්මං කාතුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා – “හන්තෙ, ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හථ”ති ථෙරං නිමන්තෙසි. “කිත්තකෙහි තෙ භික්ඛුහි අත්ථො උපාසකා”ති. “කිත්තකා පන වො, හන්තෙ, පරිවාරා”ති? “සහස්සමත්තා උපාසකා”ති. “සබ්බෙහි සද්ධිංයෙව ස්වෙ භික්ඛං ගණ්හථ, හන්තෙ”ති. “ථෙරො අධිවාසෙසි”. උපාසකො නගරවිජීයං වරන්තො – “අම්මා, තාතා, මයා භික්ඛුසහස්සං නිමන්තිතං, කුම්භෙ කිත්තකානං

හික්බුනං හික්බං දාතුං සක්ඛිස්සපං, තුම්හෙ කිත්තකාන”න්ති සමාදපෙසි. මනුස්සා අත්තනො අත්තනො පභොනකනියාමෙන – “මයං දසන්තං දස්සාම, මයං විසතියා, මයං සතස්සා”ති ආභංසු. උපාසකො – “තෙන හි එකස්මිං යානෙ සමාගමං කත්වා එකතොව පරිවිසිස්සාම , සබ්බෙ තිලනණ්ඩුලසප්පිමුද්ධාණිතාදිති සමාහරං”ති එකස්මිං යානෙ සමාහරාපෙසි.

අටස්ස එකො කුටුම්භිකො සතසහස්සග්ගනිකං ගන්ධකාසාවචන්ථං දන්වා – “සචෙ තෙ දානවත්තං නස්පභොති, ඉදං විස්සජ්ජෙත්වා යං ඌනං, තං පුරෙය්‍යාසි. සචෙ පභොති, යස්සිච්ඡසි, තස්ස හික්බුනො දදෙය්‍යාසි”ති ආභ. තදා තස්ස සබ්බං දානවත්තං පභොසි, කිඤ්චි ඌනං නාම නාභොසි. සො මනුස්සෙ පුච්ඡී – “ඉදං, අය්‍යා, කාසාවං එකෙන කුටුම්භිකෙන එවං නාම වත්වා දින්නං අතිරෙකං ජාතං, කස්ස නං දෙමා”ති. එකච්චෙ “සාරිපුත්තත්ථෙරස්සා”ති ආභංසු. එකච්චෙ “ථෙරො සස්සපාකසමයෙ ආගන්ත්වා ගමනසීලො, දෙවදත්තො අමිහාකං මඬගලාමඬගලෙසු සභායො උදකමණිකො විය නිච්චං පතිට්ඨිතො, තස්ස තං දෙමා”ති ආභංසු. සම්බහුලිකාය කථායපි “දෙවදත්තස්ස දානබ්බ”න්ති වත්තාරො බහුතරා අහෙසුං, අට්ඨං දෙවදත්තස්ස අදංසු. සො තං ඡින්නිත්වා සිබ්බිත්වා රජිත්වා නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා විවරති. තං දිස්වා මනුස්සා “නයිදං දෙවදත්තස්ස අනුච්ඡවිකං, සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස අනුච්ඡවිකං. දෙවදත්තො අත්තනො අනනුච්ඡවිකං නිවාසෙත්වා පාරුපිත්වා විවරති”ති වදිංසු. අථෙකො දිසාවාසිකො හික්බු රාජගහා සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපටිසන්ථාරො සත්ථාරා ද්වින්නං අග්ගසාවකානං එසුචිහාරං පුච්ඡිතො ආදිතො පටියාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා “න ඛො හික්බු ඉදානෙවෙසො අත්තනො අනනුච්ඡවිකං වත්ථං ධාරෙති, පුබ්බෙපි ධාරෙසියෙවා”ති වත්වා අතිතං ආහරි –

අතිතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බාරාණසිවාසී එකො හත්ථිමාරකො හත්ථිං මාරෙත්වා මාරෙත්වා දන්තෙ ව නබෙ ව අන්තානි ව සනමංසඤ්ච ආහරිත්වා වික්කිණන්තො ජීවිතං කප්පෙති. අථෙකස්මිං අරඤ්ඤෙ අනෙකසහස්සා හත්ථිනො ගොවරං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තා පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා තතො පටියාය ගච්ඡමානා ගමනාගමනාලෙ ජණ්ණකෙහි නිපතිත්වා වන්දිත්වා පක්කමන්ති. එකදිවසඤ්චි හත්ථිමාරකො තං කිරියං දිස්වා – “අහං ඉමෙ කිච්ඡෙන මාරෙමි, ඉමෙ ව ගමනාගමනාලෙ පච්චෙකබුද්ධෙ වන්දන්ති, කිං නු ඛො දිස්වා වන්දන්ති”ති වින්තෙත්තො – “කාසාව”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා, “මයාපි ඉදානි කාසාවං ලද්ධං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා එකස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස ජාතස්සරං ඔරුය්හ න්හායන්තස්ස තීරෙ යපිතෙසු කාසාවෙසු විවරං ථෙන්නෙත්වා තෙසං හත්ථිනං ගමනාගමනමග්ගෙ සත්තිං ගහෙත්වා සසීසං පාරුපිත්වා නිසීදති. හත්ථිනො තං දිස්වා – “පච්චෙකබුද්ධො”ති සඤ්ඤාය වන්දිත්වා පක්කමන්ති. සො තෙසං සබ්බපච්ඡතො ගච්ඡන්තං සත්තියා පහරිත්වා මාරෙත්වා දන්තාදිති ගහෙත්වා සෙසං භූමියං නිබණ්ණිත්වා ගච්ඡති. අපරභාගෙ බොධිසත්තො හත්ථියොනියං පටිසන්ධිං ගහෙත්වා හත්ථිපෙට්ඨකො යුථපති අභොසි. තදාපි සො තථෙව කරොති. මහාපුරිසො අත්තනො පරිසාය පරිහානිං ඤත්වා, “කුහිං ඉමෙ හත්ථි ගතා, මන්දා ජාතා”ති පුච්ඡිත්වා, “න ජානාම, සාමී”ති වුත්තෙ, “කුහිඤ්චි ගච්ඡන්තා මං අනාපුච්ඡිත්වා න ගමිස්සන්ති, පරිපන්ථෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා, “එකස්මිං යානෙ කාසාවං පාරුපිත්වා නිසින්තස්ස සන්තිකා පරිපන්ථෙන භවිතබ්බ”න්ති පරිසඬකිත්වා, “තං පරිග්ගණ්හිතුං වට්ටති”ති සබ්බෙ හත්ථි පුරතො පෙසෙත්වා සයං පච්ඡතො විලම්බමානො ආගච්ඡති. සො සෙසහත්ථිසු වන්දිත්වා ගතෙසු මහාපුරිසං ආගච්ඡන්තං දිස්වා විවරං සංහරිත්වා සත්තිං විස්සජ්ජී. මහාපුරිසො සතිං උප්පට්ඨපෙත්වා ආගච්ඡන්තො පච්ඡතො පටික්කමිත්වා සත්තිං විචජ්ජෙසි. අට්ඨං “ඉම්හා ඉමෙ හත්ථි නාසිතා”ති ගණ්හිතුං පක්ඛන්දි. ඉතරො එකං රුක්ඛං පුරතො කත්වා නිලීයි. අට්ඨං “නං රුක්ඛෙන සද්ධිං සොණ්ඩාය පරික්ඛිපිත්වා ගහෙත්වා භූමියං පොථෙස්සාමි”ති තෙන නිහරිත්වා දස්සිතං කාසාවං දිස්වා – “සවාහං ඉමස්මිං දුබ්භිස්සාමි, අනෙකසහස්සෙසු මෙ බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්ණිකාසවෙසු ලජ්ජා නාම හින්තා භවිස්සති”ති අධිවාසෙත්වා – “තයා මෙ එත්තකා ඤාතකා නාසිතා”ති පුච්ඡී. “ආම, සාමී”ති. “කස්මා එවං භාරියකම්මකාසී, අත්තනො අනනුච්ඡවිකං විතරාගානං අනුච්ඡවිකං වත්ථං පරිදහිත්වා එවරූපං කම්මං කරොන්නෙන භාරියං තයා කත”න්ති. එවඤ්ච පන වත්වා උත්තරිපි නං නිග්ගණ්හන්තො “අනික්කසාවො කාසාවං...පෙ.... ස චෙ කාසාවමරහති”ති ගාථං වත්වා – “අයුත්තං තෙ කත”න්ති වත්වා තං විස්සජ්ජෙසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “තදා හත්ථිමාරකො දෙවදත්තො අභොසි, තස්ස නිග්ගහකො හත්ථිනාගො අභමෙවා”ති ජාතකං සමොධානෙත්වා, “න, හික්බවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො අත්තනො අනනුච්ඡවිකං වත්ථං ධාරෙසියෙවා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

9. “අනික්කසාවො කාසාවං, යො වත්ථං පරිදහිස්සති;
අපෙතො දමසච්චෙන, න සො කාසාවමරහති.
10. “යො ව වන්තකසාවස්ස, සීලෙසු සුසමාහිතො;
උපෙතො දමසච්චෙන, ස චෙ කාසාවමරහති”ති.

ජද්දන්තජාතකෙතාපි (ජා. 1.16.122-123) ව අයමත්ථො දිපෙතබ්බො.

තත්ථ අනික්කසාවොති රාගාදිහි කසාවෙහි සකසාවො. පරිදහිස්සතිති නිවාසනපාරුපනඅත්ථරණවසෙන පරිභුඤ්ජිස්සති. පරිධස්සතිතිපි පාඨො. අපෙතො දමසච්චෙනාති ඉන්ද්‍රියදමෙන චෙව පරමත්ථසච්චපක්ඛිකෙන වච්ඡව්චෙන ව අපෙතො, වියුත්තො පරිච්චන්ථොති අත්ථො. න සොති සො එවරූපො පුත්ගලො කාසාවං පරිදහිතුං නාරහති. වන්තකසාවස්සාති චතුහි මග්ගෙහි වන්තකසාවො ජඩ්ඨිතකසාවො පහිනකසාවො අස්ස. සීලෙසුති

චතුපාරිසුද්ධිසිලෙසු. සුසමාහිතොති සුට්ඨ සමාහිතො සුට්ඨිතො. උපෙනොති ඉන්ද්‍රියදමෙන වෙව චුත්තප්පකාරෙන ව සච්චෙන උපගතො. ස වෙනි සො ඵවරුපො පුග්ගලො තං ගන්ධකාසාවචන්ථං අරහතිති.

ගාථාපරියොසානෙ සො දිසාවාසිකො හික්ඛු සොතාපන්නො අහොසි, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපන්නිඵලාදීනි පාපුණිංසු. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

දෙවදත්තවත්ථු සත්තමං.

8. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

අසාරෙ සාරමතිතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො අග්ගසාවකෙහි නිවෙදිතං සඤ්චයස්ස අනාගමනං ආරබ්භ කට්ඨි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අමිහාකඤ්ඨි සත්ථා ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං මත්ථකෙ අමරවතියා නාම නගරෙ සුමෙධො නාම බ්‍රාහ්මණකුමාරො හුත්වා සබ්බසිප්පෙසු නිප්ථත්තිං පත්වා මාතෘපිතුනං අච්චයෙන අනෙකකොට්ඨිකං ධනං පරිච්චජිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවත්තෙ වසන්තො ඤානාභිඤ්ඤා නිබ්බත්තෙන්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්තො දීපඬ්ඤ්ඤාදිසංඝඤ්ඤා සුදස්සනවිහාරතො රම්මවතීනගරං පවිසනත්ථාය මග්ගං සොධයමානං ජනං දිස්වා සයම්පි එකං පදෙසං ගහෙන්වා මග්ගං සොධෙති. තස්මි අසොධිතෙයෙව ආගතස්ස සත්ථුනො අත්තානං සෙතුං කත්වා කලලෙ අජිනවම්මං අත්ථරිත්වා “සත්ථා සසාවකසඬ්ඛො කලලං අනක්කම්ථවා මං අක්කමන්තො ගච්ඡතු”ති නිපන්තො. සත්ථාරා තං දිස්වාච “බුද්ධඬ්ඤ්ඤා ඵස, අනාගතෙ කප්පසතසහස්සාධිකානං චතුත්තං අසඬ්ඛොයානං පරියොසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො භවිස්සති”ති බ්‍රාහ්මණො. තස්ස සත්ථුනො අපරභාගෙ “කොණ්ඩඤ්ඤො මඬ්ගලො සුමනො රෙවතො සොහිතො අනොමදස්සි පදුමො නාරදො පදුමුත්තරො සුමෙධො සුජාතො පියදස්සි අත්ථදස්සි ධම්මදස්සි සිද්ධත්ථො තිස්සො චුස්සො විපස්සි සිඬ්චි වෙස්සභු කකුසන්ධො කොණාගමනො කස්සපො”ති ලොකං ඔභාසෙන්වා උප්පන්නානං ඉමෙසම්පි තෙව්සතියා බුද්ධානං සන්තිකෙ ලද්ධබ්‍රාහ්මණො, “දස පාරමියො, දස උපපාරමියො, දස පරමත්ථපාරමියො”ති සමත්තිංස පාරමියො පුරන්වා වෙස්සන්තරත්තභාවෙ ධීතො පථවිකම්පනානි මහාදානානි දත්වා පුත්තදාරං පරිච්චජිත්වා ආයුපරියොසානෙ තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දස සහස්සවක්කවාලදෙවතාහි සන්තිපතිත්වා –

“කාලො දෙව මහාවීර, උප්පජ්ජ මාතුකුච්ඡියං;
සදෙවකං තාරයන්තො, බුජ්ඣස්සු අමතං පද”න්ති. (බු. වං. 1.67) –

චුත්තෙ –

“කාලං දෙසඤ්ච දීපඤ්ච, කුලං මාතරමෙව ව;
ඉමෙ පඤ්ච විලොකෙන්වා, උප්පජ්ජති මහායසො”ති. –

පඤ්ච මහාවිලොකනානි විලොකෙන්වා තතො චුතො සක්ඛාරාජකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙන්වා දසමාසච්චයෙන මාතුකුච්ඡිතො විජායි. සොළසවස්සකාලෙ තත්ථ මහාසම්පත්තියා පරිහරියමානො අනුක්කමෙන හදුයොබ්බතං පත්වා තිණ්ණං උතුනං අනුවච්චිකෙසු තිසු පාසාදෙසු දෙවලොකසිරිං විය රජ්ජසිරිං අනුභවන්තො උය්‍යානකිළාය ගමනසමයෙ අනුක්කමෙන ජිණ්ණබ්‍රාහ්මණසඬ්ඛානෙ තයො දෙවදුතෙ දිස්වා සඤ්ජාතසංවෙගො නිවත්තිත්වා චතුත්ථාරෙ පබ්බජිතං දිස්වා, “සාධු පබ්බජ්ජා”ති පබ්බජ්ජාය රුචිං උප්පාදෙන්වා උය්‍යානං ගන්ත්වා තත්ථ දිවසං බෙපෙන්වා මඬ්ගලපොක්ඛරණීතිරෙ නිසින්තො කප්පකවෙසං ගහෙන්වා ආගතෙන විස්සකම්මෙන දෙවපුත්තෙන අලඬ්ඤ්ඤාපටියන්තො රාහුලකුමාරස්ස ජාතසාසනං සුත්වා පුත්තසිනෙහස්ස බලවභාවං ඤත්වා, “යාච ඉදං බන්ධනං න වඩ්ඪති, තාවදෙව නං ඡින්දිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා සායං නගරං පවිසන්තො –

“නිබ්බුතා නුන සා මාතා, නිබ්බුතො නුන සො පිතා;
නිබ්බුතා නුන සා නාරි, යස්සායං ඊදිසො පතී”ති. –

කිසාගොතමියා නාම පිතුච්ඡාධිතාය භාසිතං ඉමං ගාථං සුත්වා, “අහං ඉමාය නිබ්බුතපදං සාවිතො”ති මුත්තාභාරං ඔමුඤ්චිත්වා තස්සා පෙසෙන්වා අත්තනො භවනං පවිසිත්වා සිරිසයනෙ නිසින්තො නිද්දොපගතානං නාටකිත්ථීනං විජ්ජකාරං දිස්වා නිබ්බන්තහදයො ඡන්තං උට්ඨාපෙන්වා කණ්ඩකං ආභරාපෙන්වා තං ආරුය්භ ඡන්තසභායො දසසහස්සවක්කවාලදෙවතාහි පරිචුතො මහාහිනික්ඛමනං නික්ඛම්ථවා අනොමානදීතිරෙ පබ්බජිත්වා අනුක්කමෙන රාජගහං ගන්ත්වා තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා පණ්ඩවපබ්බතපබ්භාරෙ නිසින්තො මගධරඤ්ඤා රජ්ජෙන නිමන්තියමානො තං පටික්ඛිපිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්වා අත්තනො විජිතං ආගමනත්ථාය තෙන ගහිතපටිඤ්ඤා ආලාරඤ්ච උදකඤ්ච උපසඬ්ඤ්ඤානි තෙසං සන්තිකෙ අධිගතවිසෙසං අනලඬ්ඤ්ඤානි ඡබ්බස්සානි මහාපධානං පදහිත්වා විසාබ්බුණ්ණමදිවසෙ පාතොච සුජාතාය දිත්තපායසං පරිභුඤ්ජිත්වා නෙරඤ්ජරාය නදියා සුචණ්ණපාතිං

පවාහෙන්වා නෙරක්පරාය නදියා තිරෙ මහාවනසණ්ඩෙ නානාසමාපත්තීහි දිවසභාගං විනිනාමෙන්වා සායන්හසමයෙ සොත්තියෙන දින්නං තිණං ගහෙන්වා කාලෙන නාගරාපෙන අභිත්ථුතගුණො බොධිමණ්ඩං ආරුය්හ තිණානි සන්ථරිත්වා “න තාවිමං පල්ලඛිකං හින්දිස්සාමි, යාව මෙ අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තං න මුච්චිස්සති”ති පටිඤ්ඤං කත්වා පුරත්ථාහිමුබො නිසිදිත්වා සුරියෙ අනත්ථඬගමිතෙයෙව මාරඛලං විධමිත්වා පට්ඨයාමෙ පුබ්බෙනිවාසඤාණං, මජ්ඣිමයාමෙ චුතුපපාතඤාණං පත්වා පච්ඡිමයාමාවසානෙ පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරෙන්වා අරුණුග්ගමනෙ දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිසබ්බගුණපටිමණ්ඩිතං සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිච්ඡෙදිත්වා සත්තසත්තාහං බොධිමණ්ඩෙ විනිනාමෙන්වා අට්ඨමෙ සත්තාහෙ අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නිසින්නො ධම්මගම්භීරතාපච්චවෙක්ඛණෙන අප්පොස්සුක්කතං ආපජ්ජමානො දසසහස්සවක්කවාළමහාබ්‍රහ්මපරිවාරෙන සහම්පතිබ්‍රහ්මිනා ආයාචිතධම්මදෙසනො බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්වා බ්‍රහ්මිනො අජ්ඣෙසනං අධිවාසෙන්වා, “කස්ස නු බො අහං පට්ඨං ධම්මං දෙසෙය්‍ය”න්ති ඔලොකෙන්තො ආළාරුදකානං කාලකතභාවං ඤත්වා පඤ්චවග්ගියානං හික්ඛුනං බහුපකාරතං අනුස්සරිත්වා උට්ඨායාසනා කාසිපුරං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ උපකෙන සද්ධිං මත්තෙන්වා ආසාල්හිපුණ්ණමදිවසෙ ඉසිපතනෙ මිගදායෙ පඤ්චවග්ගියානං වසනට්ඨානං පත්වා තෙ අනනුච්ඡවිකෙන සමුදාවාරෙන සමුදාවරන්තෙ සඤ්ඤාපෙන්වා අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤප්පමුබ්බෙ අට්ඨාරස බ්‍රහ්මකොට්ඨො අමතපානං පායෙන්තො ධම්මවක්කං පවත්තෙන්වා පවත්තිතවරධම්මවක්කො පඤ්චමීයං පක්ඛස්ස සබ්බෙපි තෙ හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්වා තං දිවසමෙව යසකුලපුත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා තං රත්තිභාගෙ නිබ්බිත්තදිත්වා ගෙහං පභාය නික්ඛන්තං දිස්වා, “එහි යසා”ති පක්කොසිත්වා තස්මිංයෙව රත්තිභාගෙ සොතාපත්තිඵලං පාපෙන්වා පුනදිවසෙ අරහත්තං පාපෙන්වා අපරෙපි තස්ස සභායකෙ චතුපණ්ණාස ජනෙ එහිහික්ඛුපබ්බජ්ජාය පබ්බාපෙන්වා අරහත්තං පාපෙසි.

එවං ලොකෙ එකසට්ඨියා අරහත්තෙසු ජාතෙසු චුට්ඨවස්සො පවාරෙන්වා, “වරථ, හික්ඛවෙ, වාරික”න්ති සට්ඨි හික්ඛු දිසාසු පෙසෙන්වා සයං උරුවෙලං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කප්පාසිකවනසණ්ඩෙ තිංස ජනෙ හද්දවග්ගියකුමාරෙ විනෙසි. තෙසු සබ්බපච්ඡිමකො සොතාපන්නො සබ්බුත්තමො අනාගාමී අහොසි. තෙ සබ්බෙපි එහිහික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙන්වා දිසාසු පෙසෙන්වා සයං උරුවෙලං ගන්ත්වා අඬුසුඬුසානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙන්වා උරුවෙලකස්සපාදයො සහස්සපටිලපරිවාරෙ තෙහානිකපටිලෙ විනෙන්වා එහිහික්ඛුභාවෙනෙව පබ්බාපෙන්වා ගයාසිසෙ නිසිදාපෙන්වා ආදිත්තපරියායදෙසනාය (මහාව. 54; සං. නි. 4.28) අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්වා තෙන අරහත්තසහස්සෙන පරිවුතො “බ්‍රිහස්පතරඤ්ඤො දින්නං පටිඤ්ඤං මොවෙස්සාමි”ති රාජගහනගරුපවාරෙ ලට්ඨිවනුය්‍යානං ගන්ත්වා, “සත්ථා කිර ආගතො”ති සුත්වා ද්වාදසනහුතෙහි බ්‍රාහ්මණගහපතිකෙහි සද්ධිං ආගතස්ස රඤ්ඤො මධුරධම්මකථං කථෙන්නො රාජානං එකාදසහි නහුතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙන්වා එකනහුතං සරණෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා පුනදිවසෙ සක්කෙන දෙවරාපෙන මාණවකවණ්ණං ගහෙන්වා අභිත්ථුතගුණො රාජගහනගරං පවිසිත්වා රාජනිවෙසනෙ කතහත්තකිච්චො වෙච්චනාරාමං පටිග්ගහෙන්වා තත්ථෙව වාසං කප්පෙසි. තත්ථ නං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා උපසඬකම්සු.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අනුප්පන්නෙයෙව හි බුද්ධෙ රාජගහනො අවිදුරෙ උපනිස්සගාමො කොලිතගාමොති ද්වෙ බ්‍රාහ්මණගාමා අහෙසුං. තෙසු උපනිස්සගාමෙ සාරියා නාම බ්‍රාහ්මණියා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතදිවසෙයෙව කොලිතගාමෙ මොග්ගලියා නාම බ්‍රාහ්මණියාපි ගබ්භො පතිට්ඨාසි. තානි කිර ද්වෙපි කුලානි යාව සත්තමා කුලපරිවට්ඨා ආබද්ධපට්ඨිකප්පාදයානෙව අහෙසුං, තාසං ද්වින්නම්පි එකදිවසමෙව ගබ්භපරිහාරං අදංසු. තා උහොපි දසමාසව්වෙයෙන පුත්තෙ විජායිංසු. නාමග්ගහණදිවසෙ සාරියා බ්‍රාහ්මණියා පුත්තස්ස උපනිස්සගාමකෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා උපනිස්සොති නාමං කරිංසු, ඉතරස්ස කොලිතගාමෙ ජෙට්ඨකුලස්ස පුත්තත්තා කොලිතොති නාමං කරිංසු. තෙ උහොපි වුඩ්ඪිමත්ථාය සබ්බස්ප්පානං පාරං අගමංසු. උපනිස්සමාණවස්ස කිලනත්ථාය නදිං වා උය්‍යානං වා ගමනකාලෙ පඤ්ච සුවණ්ණසිවිකසතානි පරිවාරානි හොන්ති, කොලිතමාණවස්ස පඤ්ච ආපඤ්ඤායුත්තරථසතානි. ද්වෙපි ජනා පඤ්චපඤ්චමාණවකසතපරිවාරා හොන්ති. රාජගහෙ ව අනුසංචචිජරං ගිරග්ගසමජ්ජො නාම අහොසි. තෙසං ද්වින්නම්පි එකට්ඨානෙයෙව මඤ්චං බන්ධන්ති. ද්වෙපි එකතො නිසිදිත්වා සමජ්ජං පස්සන්තා හසිතබ්බට්ඨානෙ හසන්ති, සංවෙගට්ඨානෙ සංවෙජන්ති, දායං දාතුං යුත්තට්ඨානෙ දායං දෙන්ති. තෙසං ඉමිනාච නියාමෙන එකදිවසං සමජ්ජං පස්සන්තානං පරිපාකගතත්තා ඤාණස්ස පුරිමදිවසෙසු විය හසිතබ්බට්ඨානෙ භාසො වා සංවෙගට්ඨානෙ සංවෙගො වා දාතුං යුත්තට්ඨානෙ දානං වා නාහොසි. ද්වෙපි පන ජනා එවං වින්නයිංසු – “කිමෙත්ථ ඔලොකෙතබ්බං අත්ථි, සබ්බෙපිමෙ අප්පත්තෙ වස්සසතෙ අප්පණ්ණත්තිකභාවං ගම්ස්සන්ති, අම්හෙහි පන එකං මොක්ඛධම්මං පරියෙසිතුං වට්ඨති”ති ආරම්මණං ගහෙන්වා නිසිදිංසු. තතො කොලිතො උපනිස්සං ආහ – “සම්ම උපනිස්ස, න ත්වං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු විය හට්ඨපහට්ඨො, ඉදානි අනත්තමනධාතුකොසි, කිං තෙ සල්ලක්ඛිත”න්ති? “සම්ම කොලිත, එතෙසං වොලොකනෙ සාරො නත්ථි, නිරත්ථකමෙතං, අත්තතො මොක්ඛධම්මං ගවෙසිතුං වට්ඨති”ති ඉදං වින්නයන්තො නිසින්නොමිහි. ත්වං පන කස්මා අනත්තමනොසිති? සොපි තථෙව ආහ. අපස්ස අත්තනා සද්ධිං එකජ්ඣායානං ඤත්වා උපනිස්සො ආහ – “අම්හාකං උභින්නම්පි සුවින්නිකං, මොක්ඛධම්මං පන ගවෙසන්තෙහි එකා පබ්බජ්ජා ලද්ධං වට්ඨති. කස්ස සන්තිකෙ පබ්බජාමා”ති?

තෙන බො පන සමයෙන සඤ්චයො නාම පරිබ්බාජකො රාජගහෙ පටිවසති මහනියා පරිබ්බාජකපරිසාය සද්ධිං. තෙ “තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජසාමා”ති පඤ්චමාණවකසතානි “සිවිකායො ව රථෙ ව ගහෙන්වා ගච්ඡා”ති උය්‍යාපෙන්වා එකාය සිවිකාය එකෙන රථෙන ගන්ත්වා සඤ්චයස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසං පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සඤ්චයො අතිරෙකලාභග්ගසග්ගප්පත්තො අහොසි. තෙ කතිපාහෙනෙව සබ්බං සඤ්චයස්ස සමයං.

පරිමද්දිත්වා, “ආවරිය, තුම්භාකං ජානනසමයො එත්තකොව, උදාහු උත්තරිමපි අත්ථි”ති පුච්ඡිංසු. “එත්තකොව සබ්බං තුම්භෙහි ඤාත”න්ති චුත්තෙ වින්තයිංසු – “එවං සති ඉමස්ස සන්තිකෙ බ්‍රහ්මවරියවාසො නිරත්ථකො, මයං යං මොක්ඛධම්මං ගවෙසිතුං නික්ඛන්තා, සො ඉමස්ස සන්තිකෙ උප්පාදෙතුං න සක්කා, මහා බො පන ජම්බුදීපො, ගාමනිගමරාජධානියො වරන්තා අද්ධා මොක්ඛධම්මදෙසකං කඤ්චි ආවරියං ලභිස්සාමා”ති. තතො පටියාය, “යත්ථ යත්ථ පණ්ඩිතා සමණබ්‍රාහ්මණා අත්ථි”ති වදන්ති, තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා සාකච්ඡං කරොන්ති. තෙහි පුටියං පඤ්ඤා අඤ්ඤා කටෙතුං න සක්කොන්ති, තෙ පන තෙසං පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙත්ති. එවං සකලජම්බුදීපං පරිග්ගණිත්වා නිවත්තිත්වා සකට්ඨානමෙව ආගන්ත්වා, “සම්ම කොලිත, අම්භෙසු යො පයමං අමතං අධිගච්ඡති, සො ඉතරස්ස ආරොචෙතු”ති කතිකං අකංසුං.

එවං තෙසු කතිකං කත්වා විහරන්තෙසු සත්ථා චුත්තානුක්කමෙන රාජගහං පත්වා වෙළඳවනං පටිග්ගහෙත්වා වෙළඳවනෙ විහරති. තදා “වරථ, භික්ඛවෙ, වාරිකං බහුජනහිතායා”ති රතනත්තයගුණපකාසනත්ථං උයොයාජිතානං එකසට්ඨියා අරහත්තානං අන්තරෙ පඤ්චවග්ගියානං අබ්භන්තරො අස්සජ්ජිත්ථෙරො පටිනිවත්තිත්වා රාජගහං ආගතො, පුනදිවසෙ පාතොව පත්තව්වරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්මිං සමයෙ උපතිස්සපරිබ්බාජකොපි පාතොව භත්තකිච්චං කත්වා පරිබ්බාජකාරාමං ගච්ඡන්තො ථෙරං දිස්වා වින්තෙයි – “මයා එවරුපො පබ්බජිතො නාම න දිට්ඨපුබ්බොයෙව, යෙ ලොකෙ අරහත්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නා, අයං තෙසං භික්ඛුනං අඤ්ඤතරො, යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං උපසඬකම්මිත්වා පුච්ඡෙයාං – ‘කංසි ත්වං, ආචුසො, උද්දිස්ස පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොචෙසි’”ති? අපස්ස එතදහොසි – “අකාලො බො ඉමං භික්ඛුං පඤ්ඤා පුච්ඡිතුං, අන්තරසරං පටිට්ඨො පිණ්ඩාය වරති, යංනුනාහං ඉමං භික්ඛුං පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධෙයාං, අත්ථිකෙහි උපඤ්ඤාතං මග්ග”න්ති. සො ථෙරං ලද්ධපිණ්ඩපාතං අඤ්ඤතරං ඔකාසං ගච්ඡන්තං දිස්වා නිසිදිතුකාමතඤ්චස්ස ඤත්වා අත්තතො පරිබ්බාජකපියකං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි, සො භත්තකිච්චපරියොසානෙපිස්ස අත්තතො කුණ්ඩකාය උදකං අදාසි.

එවං ආවරියවත්තං කත්වා කතභත්තකිච්චෙන ථෙරෙන සද්ධිං මධුරපටිසන්ථාරං කත්වා එවමාහ – “විජ්ජසන්නානි බො පන තෙ, ආචුසො, ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡව්වණ්ණො පරියොදානො, කංසි ත්වං, ආචුසො, උද්දිස්ස පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්වං ධම්මං රොචෙසි”ති පුච්ඡි. ථෙරො වින්තෙයි – “ඉමෙ පරිබ්බාජකා නාම සාසනස්ස පටිපක්ඛභුතා, ඉමස්ස සාසනස්ස ගම්භීරතං දස්සෙස්සාමි”ති. අත්තතො නවකභාවං දස්සෙන්නො ආහ – “අහං බො, ආචුසො, නවො අවිරපබ්බජිතො, අධුනාගතො ඉමං ධම්මචිනයං, න තාවාහං සක්ඛිස්සාමි විත්ථාරෙන ධම්මං දෙසෙතු”න්ති. පරිබ්බාජකො – “අහං උපතිස්සො නාම, ත්වං යථාසත්තියා අප්පං වා බහුං වා වද, එතං නයසතෙන නයසහස්සෙන පටිච්ඡ්ඤාතුං මය්හං භාරො”ති වින්තෙත්වා ආහ –

“අප්පං වා බහුං වා භාසස්සු, අත්ථංයෙව මෙ චුහි;
අත්ථෙතෙව මෙ අත්ථො, කිං කාහසි බ්‍යඤ්ජනං බහු”න්ති. (මහාව. 60);

එවං චුත්තෙ ථෙරො – “යෙ ධම්මා හෙතුප්පවා”ති (මහාව. 60; අප. ථෙර 1.1.286) ගාථමාහ. පරිබ්බාජකො පයමපද්දිවයමෙව සුත්වා සහස්සනසප්ටිණ්ඩිකෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, ඉතරං පද්දිවයං සොනාපන්නකාලෙ නිට්ඨාපෙසි. සො සොනාපන්නො හුත්වා උපරිවිසෙසෙ අප්පවත්තන්තෙ “භවිස්සති එත්ථ කාරණ”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා ථෙරං ආහ – “භන්තෙ, මා උපරි ධම්මදෙසනං වඩ්ඪයිත්ථ, එත්තකමෙව හොතු, කුහිං අම්භාකං සත්ථා වසති”ති? “වෙළඳවනෙ, ආචුසො”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, තුම්භෙ පුරතො යාථ, මය්හං එකො සභායකො අත්ථි, අම්භෙහි ව අඤ්ඤාමඤ්ඤං කතිකා කතා ‘අම්භෙසු යො අමතං පයමං අධිගච්ඡති, සො ඉතරස්ස ආරොචෙතු’ති. අහං තං පටිඤ්ඤං මොචෙත්වා සභායකං ගහෙත්වා තුම්භාකං ගතමග්ගෙනෙව සන්ත්‍රු සන්තිකං ආගම්ස්සාමිති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන ථෙරස්ස පාදෙසු නිපතිත්වා නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ථෙරං උයොයාජෙත්වා පරිබ්බාජකාරාමාහිමුබො අගමාසි”.

අථ බො කොලිතපරිබ්බාජකො තං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා, “අප්ප මය්හං සභායකස්ස මුඛවණ්ණො න අඤ්ඤාදිවසෙසු විය, අද්ධා තෙන අමතං අධිගතං භවිස්සති”ති අමතාධිගමං පුච්ඡි. සොපිස්ස “ආමාචුසො, අමතං අධිගත”න්ති පටිජානිත්වා තමෙව ගාථං අභාසි. ගාථාපරියොසානෙ කොලිතො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිත්වා ආහ – “කුහිං කිර, සම්ම, අම්භාකං සත්ථා වසති”ති? “වෙළඳවනෙ කිර, සම්ම, එවං නො ආවරියෙන අස්සජ්ජිත්ථෙරෙන කථිත”න්ති. “තෙන හි, සම්ම, ආයාම, සත්ථාරං පස්සිස්සාමා”ති. සාරිපුත්තත්ථෙරො ව නාමෙස සදාපි ආවරියපුප්පකොව, තස්මා සභායං එවමාහ – “සම්ම, අම්භෙහි අධිගතං අමතං අම්භාකං ආවරියස්ස සඤ්චයපරිබ්බාජකස්සාපි කටෙස්සාම, බුද්ධානො පටිච්ඡ්ඤාස්සති, අප්පටිච්ඡ්ඤාත්තො අම්භාකං සද්දහිත්වා සන්ත්‍රු, සන්තිකං ගම්ස්සති, බුද්ධානං දෙසනං සුත්වා මග්ගඵලපටිච්චෙධං කරිස්සති”ති. තතො ද්වෙපි ජනා සඤ්චයස්ස සන්තිකං අගමංසු.

සඤ්චයො තෙ දිස්වාච – “කිං, තාතා, කොච්චො අමතමග්ගදෙසකො ලද්ධො”ති පුච්ඡි. “ආම, ආවරිය, ලද්ධො, බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො, ධම්මො ලොකෙ උප්පන්නො, සඬ්ඝො ලොකෙ උප්පන්නො, තුම්භෙ තුච්ඡෙ අසාරෙ විවරථ, තස්මා එථ, සන්ත්‍රු සන්තිකං ගම්ස්සාමා”ති. “ගච්ඡථ තුම්භෙ, නාහං සක්ඛිස්සාමි”ති. “කිං කාරණාහි”? “අහං මහාජනස්ස ආවරියො හුත්වා විවරිං, විවරන්තස්ස මෙ අත්තෙවාසිකවාසො වාටියා උදඤ්චනභාවප්පත්ති විය හොති, න

සක්බිස්සාමහං අත්තෙවාසිකවාසං වසිතු”න්ති. “මා එවං කරිත්ථ, ආවරියා”ති. “හොතු, තාතා, ගව්ඡප්තුමිහෙ, නාහං සක්බිස්සාමි”ති. ආවරිය, ලොකෙ බුද්ධස්ස උප්පන්නකාලතො පටියාය මහාපනො ගන්ධමාලාදිහත්ථො ගන්ත්වා තමෙව පූජෙස්සති, මයම්පි තත්ථෙව ගමිස්සාම. “තුමිහෙ කිං කරිස්සපා”ති? “තාතා, කිං නු ඛො ඉමස්මිං ලොකෙ දන්ධා බහු, උදාහු පණ්ඩිතා”ති. “දන්ධා, ආවරිය, බහු, පණ්ඩිතා ව නාම කතිපයා එව හොන්ති”ති. “තෙන හි, තාතා, පණ්ඩිතා පණ්ඩිතස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගමිස්සන්ති, දන්ධා දන්ධස්ස මම සන්තිකං ආගමිස්සන්ති, ගව්ඡප්තුමිහෙ, නාහං ගමිස්සාමි”ති. තෙ “පඤ්ඤායස්සප්තුමිහෙ, ආවරියා”ති පක්කමිංසු. තෙසු ගව්ඡන්තෙසු සඤ්චයස්ස පරිසා හිජ්ජි, තස්මිං බණෙ ආරාමො තුව්ඡො අහොසි. සො තුව්ඡං ආරාමං දිස්වා උණ්හං ලොභිතං ඡඩ්ඛෙසි. තෙහිපි සද්ධිං ගව්ඡන්තෙසු පඤ්චසු පරිබ්බාජකසතෙසු සඤ්චයස්ස අඩ්ඪතෙයාසතානි නිවත්තිංසු, අප්ථං ඛො තෙ අත්තනො අත්තෙවාසිකෙහි අඩ්ඪතෙයොහි පරිබ්බාජකසතෙහි සද්ධිං වෙච්චනං අගමංසු.

සත්ථා චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසින්තො ධම්මං දෙසෙන්නො තෙ දුරතොව දිස්වා හික්ඛු ආමන්තෙසි – “එතෙ, හික්ඛවෙ, ද්වෙ සහායකා ආගව්ඡන්ති කොලිතො ව උපනිස්සො ව, එතං මෙ සාවකයුගං හවිස්සති අග්ගං හද්දයුග”න්ති. තෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, නිසීදිත්වා ව පන හගවන්තං එතදවොචුං – “ලභෙය්‍යාම මයං, හන්තෙ, හගවතො සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං, ලභෙය්‍යාම උපසම්පද”න්ති. “එථ, හික්ඛවො”ති හගවා අවොච – “ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, වරප්ථ භුමිචරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති. සබ්බෙපි ඉද්ධිමයපත්තච්චරධරා සට්ඨිවස්සිකත්ථොරා විය අහෙසුං.

අප්ථං තෙසං පරිසාය වරිතවසෙන සත්ථා ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙසි. ය්‍යෙත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකෙ අවසෙසා අරහත්තං පාපුණිංසු, අග්ගසාවකානං පන උපරිමග්ගත්තයකිච්චං න නිට්ඨාසි. කිං කාරණා? සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මහන්තතාය. අථායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො පබ්බජිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ මගධරට්ඨෙ කල්ලවාලගාමකං උපනිස්සාය විහරන්තො ථිනම්දධෙ ඔක්කමන්තෙ සත්ථාරා සංවෙජිතො ථිනම්දධං විනොදෙත්වා තථාගතෙන දිත්තං ධාතුකම්මට්ඨානං සුණන්තොව උපරිමග්ගත්තයකිච්චං නිට්ඨාපෙත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි පබ්බජිතදිවසතො අඩ්ඪමාසං අතික්කමිත්වා සත්ථාරා සද්ධිං තමෙව රාජගහං උපනිස්සාය සුකරබ්බලෙණෙ විහරන්තො අත්තනො භාගිනෙයාස්ස දිසනබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තන්තෙ දෙසියමානෙ සුත්තානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා පරස්ස වඩ්ඪිතහත්තං පරිභුඤ්ජන්තො විය සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස මත්ථකං පත්තො. නනු වායස්මා මහාපඤ්ඤො, අප්ථං කස්මා මහාමොග්ගල්ලානතො විරතරෙන සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පාපුණිති? පරිකම්මමහන්තතාය. යථා හි දුග්ගතමනුස්සා යත්ථ කත්ථි ගන්තුකාමා බිජ්ජමෙව නික්ඛන්ති, රාජුතං පන හත්ථිවාහනකප්පනාදිං මහන්තං පරිකම්මං ලද්ධං වට්ටති, එවංසම්පදම්දං වෙදිතබ්බං.

තං දිවසඤ්ඤෙව පන සත්ථා වඩ්ඪමානකච්ඡායාය වෙච්චනෙ සාවකසන්නිපාතං කත්වා ද්වින්තං ථොරානං අග්ගසාවකට්ඨානං දන්වා පාතිමොක්ඛං උද්දිසි. හික්ඛු උජ්ඣායිංසු – “සත්ථා මුඛොලොකනෙන හික්ඛං දෙති, අග්ගසාවකට්ඨානං දදන්තෙන නාම පයමං පබ්බජිතානං පඤ්චවග්ගියානං දාතුං වට්ටති, එතෙ අනොලොකෙන්තෙන යසථෙරප්පමුඛානං පඤ්චපණ්ණාසහික්ඛුතං දාතුං වට්ටති, එතෙ අනොලොකෙන්තෙන හද්දවග්ගියානං තිංසප්පනානං, එතෙ අනොලොකෙන්තෙන උරුචෙලකස්සපාදිතං තෙහාතිකානං, එතෙ පන එත්තකෙ මහාපෙරෙ පහාය සබ්බපච්ඡා පබ්බජිතානං අග්ගසාවකට්ඨානං දදන්තෙන මුඛං ඔලොකෙන්වා දිත්ත”න්ති. සත්ථා, “කිං කපෙථ, හික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉදං නාමා”ති චුත්තෙ “නාහං, හික්ඛවෙ, මුඛං ඔලොකෙන්වා හික්ඛං දෙමි, එතෙසං පන අත්තනා අත්තනා පත්ථිතපත්ථිතමෙව දෙමි. අඤ්ඤාතකොණ්ඩඤ්ඤො හි එකස්මිං සස්සෙ නව වාරෙ අග්ගසස්සදානං දදන්තො අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙත්වා නාදාසි, අග්ගධම්මං පන අරහත්තං සබ්බපයමං පටිච්ඡිකිතුං පත්ථෙත්වා අදාසි”ති. “කදා පන හගවා”ති? “සුණිස්සප්ථ, හික්ඛවෙ”ති. “ආම, හන්තෙ”ති, හගවා අතිතං ආහරි –

හික්ඛවෙ, ඉතො එකනචුතිකප්පෙ විපස්සි නාම හගවා ලොකෙ උදපාදි. තදා මහාකාලො චූළකාලොති ද්වෙහාතිකා කුටුම්භිකා මහන්තං සාලික්ඛෙන්තං වපාපෙසුං. අපෙකදිවසං චූළකාලො සාලික්ඛෙන්තං ගන්ත්වා එකං සාලිගබ්භං ඵාලෙන්වා බාදි, තං අනිමදුරං අහොසි. සො බුද්ධප්පමුඛස්ස සඩ්ඨස්ස සාලිගබ්භදානං දාතුකාමො හුත්වා ජෙට්ඨභාතිකං උපසඩ්ධකමිත්වා, “භාතික, සාලිගබ්භං ඵාලෙන්වා බුද්ධානං අනුච්ඡවිකං කත්වා පවාපෙත්වා දානං දෙමා”ති ආහ. “කිං වදෙසි, තාත, සාලිගබ්භං ඵාලෙන්වා දානං නාම නෙව අතීතෙ භූතපුබ්බං, න අනාගතෙපි හවිස්සති, මා සස්සං නාසයි”ති; චුත්තොපි සො පුනප්පුනං යාවියෙව. අප්ථං නං භාතා, “තෙන හි සාලික්ඛෙන්තං ද්වෙ කොට්ඨාසෙ කත්වා මම කොට්ඨාසං අනාමසිත්වා අත්තනො කොට්ඨාසෙ බෙන්තෙ යං ඉච්ඡිසි, තං කරොමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති බෙන්තං විහජිත්වා බහු මනුස්සෙ හත්ථකම්මං යාවිත්වා සාලිගබ්භං ඵාලෙන්වා නිරුද්ධකෙ බීරෙන පවාපෙත්වා සප්පිමධුසක්ඛරාදිහි යොපෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඩ්ඨස්ස දානං දත්වා හත්තකිච්චපරියොසානෙ – “ඉදං, හන්තෙ, මම අග්ගදානං අග්ගධම්මස්ස සබ්බපයමං පටිවෙධාය සංවත්තතු”ති ආහ. සත්ථා “එවං හොතු”ති අනුමොදනමකාසි.

සො බෙන්තං ගන්ත්වා ඔලොකෙන්තො සකලක්ඛෙන්තං කණ්ණිකබද්ධෙහි විය සාලිසීසෙහි සඤ්ජන්තං දිස්වා පඤ්චවිධපිතිං පටිලභිත්වා, “ලාභා වත මෙ”ති වින්තෙන්වා පුට්ඨකකාලෙ පුට්ඨකග්ගං නාම අදාසි, ගාමවාසිහි සද්ධිං අග්ගසස්සදානං නාම අදාසි, ලායනෙ ලායනග්ගං, වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං, කලාපාදිසු කලාපග්ගං, බලග්ගං, බලහණ්ඩග්ගං, කොට්ඨග්ගන්ති. එවං එකසස්සෙ නව වාරෙ අග්ගදානං අදාසි. තස්ස සබ්බවාරෙසු ගතිතගතිතට්ඨානං

පරිපූර්, සස්සං අතිරෙකං උට්ඨානසම්පන්නං අහොසි. ධම්මො හි නාමෙස අත්තානං රක්ඛන්තං රක්ඛති. තෙනාහ භගවා

“ධම්මො භවෙ රක්ඛති ධම්මචාරිං,
ධම්මො සුවිණ්ණො සුඛමාවහාති;
එසානිසංසො ධම්මෙ සුවිණ්ණො,
න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මචාරි”ති. (පෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102) –

“එවමෙස විපස්සීසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ අග්ගධම්මං පඨමං පටිච්ඡේදිතං පත්ථෙත්තො නව වාරෙ අග්ගදානානි අදාසි. ඉතො සත්තසංස්සකප්පමත්ථකෙ පන භංසවතීනගරෙ පදුමුත්තරසම්බුද්ධකාලෙපි සත්තාහං මහාදානං දත්වා තස්ස භගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා අග්ගධම්මස්ස පඨමං පටිච්ඡේදිතත්ථමෙව පත්ථනං යපෙසි. ඉති ඉමිනා පත්ථිතමෙව මයා දින්නං, නාහං, භික්ඛවෙ, මුඛං ඔලොකෙත්වා දෙමි”ති.

“යසකුලපුත්තප්පමුඛා පඤ්චපඤ්ඤාස ජනා කිං කම්මං කරිංසු, භන්නෙ”ති? “එතෙපි එකස්ස බුද්ධස්ස සන්නිකෙ අරහත්තං පත්ථෙත්තා ඛුං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා අපරභාගෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ සභායකා හුත්වා වග්ගඛන්ධනෙන පුඤ්ඤානි කරොන්තා අනාථමතසරීරානි පටිජග්ගන්තා විවරිංසු. තෙ එකදිවසං සගබ්භං ඉත්ථිං කාලකතං දිස්වා, ‘කුම්භපෙස්සාමා’ති සුසානං හරිංසු. තෙසු පඤ්ච ජනෙ ‘තුම්භෙ කුම්භපෙථා’ති සුසානෙ යපෙත්වා සෙසා ගාමං පටිට්ඨා. යසදාරකො තං මතසරීරං සුලලෙහි විජ්ඣත්වා පරිවත්තෙත්වා පරිවත්තෙත්වා කුම්භපෙත්තො අසුභසඤ්ඤං පටිලභි, ඉතරෙසම්පි චතුත්තං ජනානං – ‘පස්සප්, භො, ඉමං සරීරං තත්ථ තත්ථ විද්ධංසිතවම්මං, කබරගොරුපං විය අසුචිං දුග්ගන්ධං පටිකුල’න්ති දස්සෙසි. තෙපි තත්ථ අසුභසඤ්ඤං පටිලභිංසු. තෙ පඤ්ච ජනා ගාමං ගන්ත්වා සෙසසභායකානං කථයිංසු. යසො පන දාරකො ගෙහං ගන්ත්වා මාතෘපිතුතඤ්ච හරියාය ව කථෙසි. තෙ සබ්බෙපි අසුභං භාවයිංසු. ඉදමෙතෙසං පුබ්බකම්මං. තෙනෙව යසස්ස ඉත්ථාගාරෙ සුසානසඤ්ඤා උප්පජ්ජි, තාය ව උපනිස්සයසම්පත්තියා සබ්බෙසම්පි විසෙසාධිගමො නිබ්බන්ති. එවං ඉමෙපි අත්තනා පත්ථිතමෙව ලභිංසු. නාහං මුඛං ඔලොකෙත්වා දෙමි”ති.

“භද්දවග්ගියසභායකා පන කිං කම්මං කරිංසු, භන්නෙ”ති? “එතෙපි පුබ්බබුද්ධානං සන්නිකෙ අරහත්තං පත්ථෙත්වා පුඤ්ඤානි කත්වා අපරභාගෙ අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ තිංස ධුත්තා හුත්වා තුණ්ඩිලොවාදං සුත්වා සට්ඨිවස්සසහස්සානි පඤ්ච සීලානි රක්ඛිංසු. එවං ඉමෙපි අත්තනා පත්ථිතමෙව ලභිංසු. නාහං මුඛං ඔලොකෙත්වා දෙමි”ති.

“උරුවෙලකස්සපාදයො පන කිං කම්මං කරිංසු, භන්නෙ”ති? “තෙපි අරහත්තමෙව පත්ථෙත්වා පුඤ්ඤානි කරිංසු. ඉතො හි ද්වෙනවුතිකප්පෙ තිස්සො චුස්සොති ද්වෙ බුද්ධා උප්පජ්ජිංසු. චුස්සබුද්ධස්ස මහින්දො නාම රාජා පිතා අහොසි. තස්මිං පන සම්බොධිං පත්තෙ රඤ්ඤො කනිට්ඨපුත්තො පඨමඅග්ගසාවකො පුරොහිතපුත්තො දුතියඅග්ගසාවකො අහොසි. රාජා සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා – ‘ඡෙට්ඨපුත්තො මෙ බුද්ධො, කනිට්ඨපුත්තො පඨමඅග්ගසාවකො, පුරොහිතපුත්තො දුතියඅග්ගසාවකො’ති තෙ ඔලොකෙත්වා, ‘මමෙව බුද්ධො, මමෙව ධම්මො, මමෙව සම්මො, නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා’ති තික්ඛන්තුං උදානං උදානෙත්වා සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, ‘භන්නෙ, ඉදානි මෙ නවුතිවස්සසහස්සපරිමාණස්ස ආයුතො කොට්ඨං නිසීදිත්වා නිද්දායනකාලො විය අඤ්ඤෙසං ගෙහද්වාරං අගන්ත්වා යාවාහං ජීවාමි, තාව මෙ වත්තාරො පච්චයෙ අධිවාසෙථා’ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා නිබ්බේධං බුද්ධපට්ඨානං කරොති. රඤ්ඤො පන අපරෙපි තතො පුත්තා අහෙසුං. තෙසු ඡෙට්ඨස්ස පඤ්ච යොධසතානි පරිවාරානි, මජ්ඣිමස්ස තිණි, කනිට්ඨස්ස ද්වෙ. තෙ ‘මයම්පි භාතිකං භොජෙස්සාමා’ති පිතරං ඔකාසං යාවත්වා අලභමානා පුනප්පුනං යාවත්තාපි අලභිත්වා පච්චන්තෙ කුපිතෙ තස්ස වූපසමනත්ථාය පෙසිතා පච්චන්තං වූපසමෙත්වා පිතු සන්නිකං ආගම්හිංසු. අප්ප නෙ පිතා ආලිඬිගිත්වා සීසෙ වුම්ඛිත්වා, ‘වරං වො, තාතා, දෙමි’ති ආහ.

“තෙ ‘සාධු දෙවා’ති වරං ගහිතකං කත්වා පුන කනිපාභවවයෙන පිතරා ‘ගණ්ඨප්, තාතා, වර’න්ති වුත්තා, “දෙව, අම්භාකං අඤ්ඤෙත කෙනචි අත්ථො නත්ථි, ඉතො පට්ඨාය මයං භාතිකං භොජෙස්සාම, ඉමං නො වරං දෙහි”ති ආහංසු. ‘න දෙමි, තාතා’ති. ‘නිව්චකාලං අදෙන්තො සත්ත සංවච්ඡරානි දෙප්, දෙවා’ති. ‘න දෙමි, තාතා’ති. ‘තෙන හි ඡ පඤ්ච වත්තාරි තිණි ද්වෙ එකං සංවච්ඡරං දෙප්, දෙවා’ති. ‘න දෙමි, තාතා’ති. ‘තෙන හි, දෙව, සත්ත මාසෙ දෙථා’ති. ‘ඡ මාසෙ පඤ්ච මාසෙ වත්තාරො මාසෙ තයො මාසෙ දෙප්, දෙවා’ති. ‘න දෙමි, තාතා’ති. ‘භොතු, දෙව, එකෙකස්ස නො එකෙකං මාසං කත්වා තයො මාසෙ දෙථා’ති. ‘සාධු, තාතා, තෙන හි තයො මාසෙ භොජෙථා’ති ආහ. තෙ තුට්ඨා රාජානං වන්දිත්වා සකට්ඨානමෙව ගතා. තෙසං පන තිණ්ණම්පි එකොව කොට්ඨාගාරිකො, එකොව ආයුත්තකො, තස්ස ද්වාදසනාහුතා පුරිසපරිවාරා. තෙ තෙ පක්කොසාපෙත්වා, ‘මයං ඉමං තෙමාසං දස සීලානි ගහෙත්වා ද්වෙ කාසාවානි නිවාසෙත්වා සත්ථාරා සහවාසං වසිස්සාම, තුම්භෙ එත්තකං නාම දානවත්තං ගහෙත්වා දෙවසිකං නවුතිසහස්සානං භික්ඛුනං යොධසහස්සස්ස ව සබ්බං බාදනීයභොජනීයං පවත්තෙයාථ. මයඤ්ච ඉතො පට්ඨාය න කිඤ්චි වක්ඛාමා’ති වදිංසු.

“තෙ තයොපි ජනා පරිවාරසහස්සං ගහෙන්වා දස සීලානි සමාදාය කාසායවත්ථානි නිවාසෙන්වා විහාරෙයෙව වසිංසු. කොට්ඨාගාරිකො ව ආයුත්තකො ව එකතො හුත්වා තිණ්ණං භාතිකානං කොට්ඨාගාරෙහි වාරෙන වාරෙන දානවත්තං ගහෙන්වා දානං දෙන්ති, කම්මකාරානං පන පුත්තා යාගුහත්තාදීනං අත්ථාය රොදන්ති. තෙ තෙසං භික්ඛුසඬ්ඨෙ අනාගතෙයෙව යාගුහත්තාදීනි දෙන්ති. භික්ඛුසඬ්ඨස්ස භත්තකිච්චාවසානෙ කිඤ්චි අතිරෙකං න භුතපුබ්බං. තෙ ‘අපරභාගෙ දාරකානං දෙමා’ති අත්තනාපි ගහෙන්වා බාදිංසු. මනුඤ්ඤං ආහාරං දිස්වා අධිවාසෙතුං නාසක්ඛිංසු. තෙ පන චතුරාසීතිසහස්සා අහෙසුං. තෙ සඬ්ඨස්ස දින්නදානවත්තං බාදිත්වා කායස්ස හෙදා පරං මරණං පෙත්තිවිසයෙ නිබ්බන්තිංසු. තෙහාතිකා පන පුරිසසහස්සෙන සද්ධිං කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා දෙවලොකා මනුස්සලොකං, මනුස්සලොකා දෙවලොකං සංසරන්තා ද්වෙනවුතිකප්පෙ බෙපෙසුං. ‘එවං තෙ තයො භාතරො අරහත්තං පත්ථෙත්තා තදා කල්‍යාණකම්මං කරිංසු. තෙ අත්තනා පත්ථිතමෙව ලභිංසු. නාහං මුඛං ඔලොකෙන්වා දමිමි’”ති.

තදා පන තෙසං ආයුත්තකො බිම්බිසාරො රාජා අහොසි, කොට්ඨාගාරිකො විසාබො උපාසකො. තයො රාජකුමාරා තයො ජට්ලා අහෙසුං. තෙසං කම්මකාරා තදා පෙනෙසු නිබ්බන්තිත්වා සුගතිදුගතිවසෙන සංසරන්තා ඉමස්මිං කප්පෙ වත්තාරි බුද්ධන්තරානි පෙනලොකෙයෙව නිබ්බන්තිංසු. තෙ ඉමස්මිං කප්පෙ සබ්බපට්ඨං උප්පන්නං වත්තාරිසවස්සසහස්සායුක්කං කකුසන්ධං භගවත්තං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා, “අම්භාකං ආහාරං ලභනකාලං ආචික්ඛ්වා”ති පුච්ඡිංසු. සො “මම තාව කාලෙ න ලභිස්සථ, මම පච්ඡන්තො මහාපට්ඨියා යොජනමත්තං අභිරුළුභාය කොණාගමනො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තං පුච්ඡෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ තත්තකං කාලං බෙපෙන්වා තස්මිං උප්පන්නෙ තං පුච්ඡිංසු. සොපි “මම කාලෙ න ලභිස්සථ, මම පච්ඡන්තො මහාපට්ඨියා යොජනමත්තං අභිරුළුභාය කස්සපො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තං පුච්ඡෙය්‍යාථා”ති ආහ. තෙ තත්තකං කාලං බෙපෙන්වා තස්මිං උප්පන්නෙ තං පුච්ඡිංසු. සොපි “මම කාලෙ න ලභිස්සථ, මම පන පච්ඡන්තො මහාපට්ඨියා යොජනමත්තං අභිරුළුභාය ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තදා කුම්භාකං ඤාතකො බිම්බිසාරො නාම රාජා භවිස්සති, සො සත්ථු දානං දත්වා කුම්භාකං පත්තිං පාපෙස්සති, තදා ලභිස්සථා”ති ආහ. තෙසං එකං බුද්ධන්තරං ස්වේදිවසසදිසං අහොසි. තෙ තථාගතෙ උප්පන්නෙ බිම්බිසාරරඤ්ඤා පට්ඨෙවසං දානෙ දින්නෙ පත්තිං අලභිත්වා රත්තිභාගෙ හෙරවසද්දං කත්වා රඤ්ඤො අත්තානං දස්සයිංසු. සො පුනදිවසෙ වෙච්චනං ගන්ත්වා තථාගතස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසි.

සත්ථා, “මහාරාජ, ඉතො ද්වෙනවුතිකප්පමත්ථකෙ චුස්සබුද්ධකාලෙ එතෙ තව ඤාතකා, භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දින්නදානවත්තං බාදිත්වා පෙනලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා සංසරන්තා කකුසන්ධාදයො බුද්ධෙ පුච්ඡිත්වා තෙහි ඉදඤ්චිදඤ්ච වුත්තා එත්තකං කාලං තව දානං පච්චාසීසමානා භියො න යා දානෙ දින්නෙ පත්තිං අලභමානා එවමකංසු”ති ආහ. “කිං පන, භන්තෙ, ඉදානිදි දින්නෙ ලභිස්සන්ති”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. රාජා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස නිමන්තෙන්වා පුනදිවසෙ මහාදානං දත්වා, “භන්තෙ, ඉතො තෙසං පෙනානං දිබ්බඅන්තපානං සම්පජ්ජතු”ති පත්තිං අදාසි, තෙසං තට්ඨ නිබ්බන්ති. පුනදිවසෙ නග්ගා හුත්වා අත්තානං දස්සෙසුං. රාජා “අජ්ජ, භන්තෙ, නග්ගා හුත්වා අත්තානං දස්සෙසු”න්ති ආරොවෙසි. “වත්ථානි තෙ න දින්නානි, මහාරාජා”ති. රාජාපි පුනදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස විවරදානං දත්වා, “ඉතො තෙසං පෙනානං දිබ්බවත්ථානි භොන්තු”ති පාපෙසි. තඬ්ඨණඤ්ඤෙව තෙසං දිබ්බවත්ථානි උප්පජ්ජිංසු. තෙ පෙනත්තභාවං විජහිත්වා දිබ්බත්තභාවෙ සණ්ඨංහිංසු. සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො “තිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති”තිආදිනා (බු. පා. 7.1; පෙ. ව. 14) තිරොකුට්ටානුමොදනං අකාසි. අනුමොදනාවසානෙ චතුරාසීනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. ඉති සත්ථා තෙහාතිකජට්ලානං වත්ථුං කට්ඨෙත්වා ඉමමිපි ධම්මදෙසනං ආහරි.

අග්ගසාවකා පන, “භන්තෙ, කිං කරිංසු”ති? “අග්ගසාවකභාවාය පත්ථනං කරිංසු”. ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකස්ස භි කප්පානං අසඬ්ඨෙය්‍යාස්ස මත්ථකෙ සාරිපුත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සරදමාණවො නාම අහොසි. මොග්ගල්ලානො ගහපතිමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති, නාමෙන සිරිවඩ්ඪනකුට්ඨිකො නාම අහොසි. තෙ උභොපි සහපංසුකීළකා සභායකා අහෙසුං. තෙසු සරදමාණවො පිතු අවිචයෙන කුසලන්තකං මහාධනං පටිපජ්ජිත්වා එකදිවසං රහොගතො වින්තෙසි – “අහං ඉධලොකත්තභාවමෙව ජානාමි, නො පරලොකත්තභාවං. ජාතසත්තානඤ්ච මරණං නාම ධූවං, මයා එකං පබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා මොක්ඛධම්මගවෙසනං කාතුං වට්ටති”ති. සො සභායකං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා ආහ – “සම්ම සිරිවඩ්ඪන, අහං පබ්බජිත්වා මොක්ඛධම්මං ගවෙසිස්සාමි, ත්වං මයා සද්ධිං පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි, න සක්ඛිස්සසි”ති? “න සක්ඛිස්සාමි, සම්ම, ත්වංයෙව පබ්බජාහි”ති. සො වින්තෙසි – “පරලොකං ගච්ඡන්තො සභායෙ වා ඤාතිමිත්තෙ වා ගහෙන්වා ගතො නාම නත්ථි, අත්තනා කතං අත්තනොව භොති”ති. තතො රතනකොට්ඨාගාරං විවරාපෙන්වා කපණ්දධිකවණ්ඨිකයාවකානං මහාදානං දත්වා පබ්බතපාදං පටිසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තස්ස එකො ද්වෙ තයොති එවං අනුපබ්බජ්ජං පබ්බජිතා චතුසත්තතිසහස්සමත්තා ජට්ලා අහෙසුං. සො පඤ්ච අභිඤ්ඤා, අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙන්වා තෙසං ජට්ලානං කසිණපරිකම්මං ආචික්ඛි. තෙපි සබ්බෙ පඤ්ච අභිඤ්ඤා අට්ඨ ව සමාපත්තියො නිබ්බන්තෙසුං.

තෙන සමයෙන අනොමදස්සි නාම සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි. නගරං වන්දවතී නාම අහොසි, පිතා යසවා නාම බත්තියො, මාතා යසොධරා නාම දෙවී, බොධි අජ්ජුනරුක්ඛො, නිසභො ව අනොමො ව ද්වෙ අග්ගසාවකා, වරුණො නාම උපට්ඨාකො, සුන්දරා ව සුමනා ව ද්වෙ අග්ගසාවකා අහෙසුං. ආයු වස්සසතසහස්සං අහොසි, සරීරං අට්ඨපඤ්ඤාසහත්ථුබ්බෙධං, සරීරප්පභා ද්වාදසයොජනං එරි, භික්ඛුසතසහස්සපරිවාරො අහොසි. සො එකදිවසං

පව්වුසකාලෙ මහාකරුණාසමාපත්තීතො වුට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො සරදනාපසං දිස්වා, “අප්ප මය්හං සරදනාපසස්සං සන්තිකං ගතපච්චයෙන ධම්මදෙසනා ව මහති භවිස්සති, සො ව අග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙස්සති, තස්ස සභායකො සිරිවඩ්ඪනකුටුම්භිකො දුතියසාවකට්ඨානං, දෙසනාපරියොසානෙ වස්ස පරිවාරා වතුසත්තතිසහස්සමත්තා ජට්ඨා අරහත්තං පාපුණිස්සන්ති, මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති අත්තනො පත්තච්චරමාදාය අඤ්ඤං කඤ්චි අනාමන්තෙන්වා සීහො විය එකවරො හුත්වා සරදනාපසස්ස අන්තෙවාසිකෙසු ඵලාඵලත්ථාය ගතෙසු “බුද්ධභාවං මෙ ජානාතු”ති අධිට්ඨන්තිවා පස්සන්තස්සෙව සරදනාපසස්ස ආකාසනො ඔතරිත්වා පථවියං පතිට්ඨාසි. සරදනාපසො බුද්ධානුභාවඤ්චෙව සරිරනිප්ඵන්තිඤ්චස්ස දිස්වා ලක්ඛණමත්තෙ සම්මසිත්වා “ඉමෙහි ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතො නාම අගාරමජ්ඣෙ වසන්තො රාජා හොති වක්කවත්ති, පබ්බජන්තො ලොකෙ විවට්ටච්ඡදො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො හොති. අයං පුරිසො නිස්සංසයං බුද්ධො”ති ජානිත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අග්ගාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසීදි භගවා පඤ්ඤත්තෙ අග්ගාසනෙ. සරදනාපසොපි අත්තනො අනුච්ඡවිකං ආසනං ගහෙන්වා එකමත්තං නිසීදි.

තස්මිං සමයෙ වතුසත්තතිසහස්සජට්ඨා පණිතපණිතානි ඔපවත්තානි ඵලාඵලානි ගහෙන්වා ආවරියස්ස සන්තිකං සම්පත්තා බුද්ධානඤ්චෙව ආවරියස්ස ව නිසින්තාසනං ඔලොකෙන්වා ආහංසු – “ආවරිය, මයං ‘ඉමස්මිං ලොකෙ තුම්හෙහි මහන්තතරො නත්ථී’ති විවරාම, අයං පන පුරිසො තුම්හෙහි මහන්තතරො මඤ්ඤෙ”ති? “තාතා, කිං වදෙථ, සාසපෙන සද්ධිං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසහස්සුබ්බෙධං සිනෙරුං සමං කාතුං ඉච්ඡං, සබ්බඤ්ඤාබුද්ධෙන සද්ධිං මම උපමං මා කරිත්ථ පුත්තකා”ති. අථ නෙ තාපසා, “සවායං ඉත්තරස්සත්තො අභවිස්ස, අම්භාකං ආවරියො න ඵවරුපං උපමං ආහරිස්ස, යාව මහා වතායං පුරිසො”ති සබ්බෙව පාදෙසු නිපතිත්වා සිරසා වන්දිංසු. අථ නෙ ආවරියො ආහ – “තාතා, අම්භාකං බුද්ධානං අනුච්ඡවිකො දෙයාධම්මො නත්ථී, සත්ථා ව භික්ඛාචාරවෙලායං ඉධාගතො, මයං යථාසත්ති යථාබලං දෙයාධම්මං දස්සාම, තුම්හෙ යං යං පණිතං ඵලාඵලං, තං තං ආහරං”ති ආහරාපෙත්වා හත්ථෙ ධොවිත්වා සයං තථාගතස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථාරා ඵලාඵලෙ පටිග්ගහිතමත්තෙ දෙවතා දිබ්බොජං පක්ඛිපිංසු. සො තාපසො උදකම්පි සයමෙව පරිස්සාවෙන්වා අදාසි. තතො හත්තකිච්චං කත්වා නිසින්තෙ සත්ථරි සබ්බෙ අන්තෙවාසිකෙ පක්කොසිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ සාරණියකථං කථෙන්නො නිසීදි. සත්ථා “ද්වෙ අග්ගසාවකා භික්ඛුසඬ්ඨෙත සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති චිත්තෙසි. තෙ සත්ථු චිත්තං ඤත්වා සතසහස්සබ්බිණාසවපරිවාරා ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං අට්ඨංසු.

තතො සරදනාපසො අන්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා, බුද්ධානං නිසින්තාසනම්පි නිවං, සමණසතසහස්සානම්පි ආසනං නත්ථී, අප්ප තුම්හෙහි උළාරං බුද්ධසක්කාරං කාතුං වට්ටති, පබ්බතපාදනො වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ආහරං”ති. කථනකාලො පපඤ්චො විය හොති, ඉද්ධිමතො පන ඉද්ධිවිසයො අවින්තෙයොති මුහුත්තමත්තෙනෙව තෙ තාපසා වණ්ණගන්ධසම්පන්නානි පුප්ඵානි ආහරිත්වා බුද්ධානං යොජනප්පමාණං පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙසුං. උභින්නං අග්ගසාවකානං තිගාචුතං, සෙසභික්ඛුනං අධිඪයොජනිකාදිහෙදං, සඬ්ඨනවකස්ස උසහමත්තං අහොසි. “කථං එකස්මිං අස්සමපදෙ තාව මහන්තානි ආසනානි පඤ්ඤත්තානි”ති න චිත්තෙතබ්බං. ඉද්ධිවිසයො හෙස. ඵචං පඤ්ඤත්තෙසු ආසනෙසු සරදනාපසො තථාගතස්ස පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ යිතො, “හන්තෙ, මය්හං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය ඉමං පුප්ඵාසනං අභිරුහං”ති ආහ. තෙන චුත්තං –

“තානාපුප්ඵඤ්ච ගන්ධඤ්ච, සම්පාදෙන්වාන එකතො;
පුප්ඵාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, ඉදං වචනමබ්බු.

“ඉදං මෙ ආසනං වීර, පඤ්ඤත්තං තචනුච්ඡවිං;
මම චිත්තං පසාදෙන්තො, නිසීද පුප්ඵමාසනෙ.

“සත්තරත්තින්දිවං බුද්ධො, නිසීදි පුප්ඵමාසනෙ;
මම චිත්තං පසාදෙන්වා, භාසයිත්වා සදෙවකෙ”ති.

ඵචං නිසින්තෙ සත්ථරි ද්වෙ අග්ගසාවකා සෙසභික්ඛු ව අත්තනො අත්තනො පත්තාසනෙ නිසීදිංසු. සරදනාපසො මහන්තං පුප්ඵච්ඡත්තං ගහෙන්වා තථාගතස්ස මත්ථකෙ ධාරෙන්තො අට්ඨාසි. සත්ථා “ජට්ඨානං අයං සක්කාරො මහජ්ඣලො හොතු”ති නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජී. සත්ථු සමාපත්තිං සමාපන්නභාවං ඤත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකාපි සෙසභික්ඛුපි සමාපත්තිං සමාපජ්ජීංසු. තථාගතෙ සත්තාහං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්තෙ අන්තෙවාසිකා භික්ඛාචාරකාලෙ සම්පත්තෙ වනමූලඵලාඵලං පරිභුඤ්ජිත්වා සෙසකාලෙ බුද්ධානං අඤ්ජලිං පග්ගය්හ තිට්ඨන්ති. සරදනාපසො පන භික්ඛාචාරම්පි අගන්ත්වා පුප්ඵච්ඡත්තං ධාරයමානොව සත්තාහං පීතිසුබ්බෙන චිතිනාමෙසි. සත්ථා නිරොධතො වුට්ඨාය දක්ඛිණපස්සෙ නිසින්තං පඨමඅග්ගසාවකං නිසහත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “නිසහ, සක්කාරකාරකානං තාපසානං පුප්ඵාසනානුමොදනං කරොහී”ති. ථෙරො වක්කවත්තිරඤ්ඤො සන්තිකා පට්ඨෙද්ධමහාලාහො මහායොධො විය තුට්ඨමානසො සාවකපාරම්ඤ්ඤාණෙ යත්වා පුප්ඵාසනානුමොදනං ආරභී. තස්ස දෙසනාවසානෙ දුතියසාවකං ආමන්තෙසි – “ත්වම්පි භික්ඛු ධම්මං දෙසෙහී”ති. අනොමත්ථෙරො තෙපිටකං බුද්ධවචනං සම්මසිත්වා ධම්මං කථෙසි. ද්වින්නං අග්ගසාවකානං දෙසනාය එකස්සාපි අභිසමයො නාහොසි. අථ සත්ථා අපරිමාණෙ බුද්ධවිසයෙ යත්වා ධම්මදෙසනං ආරභී. දෙසනාපරියොසානෙ යපෙන්වා සරදනාපසං සබ්බෙපි

වතුසත්තනිසහස්සජට්ඨා අරහත්තං පාපුණ්ණි , සත්ථා “එථ, භික්ඛවො”ති හත්ථං පසාරෙසි. තෙසං තාවදෙව කෙසමස්සුති අන්තරධායිංසු, අට්ඨපරික්ඛාරා කායෙ පටිමුක්කාව අභෙසුං.

සරදතාපසො “කස්මා අරහත්තං න පත්තො”ති? වික්ඛිත්තවිත්තත්තා. සො කිර බුද්ධානං දුතියාසනෙ නිසිදිත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණෙ යත්වා ධම්මං දෙසයනො අග්ගසාවකස්ස ධම්මදෙසනං සොතුං ආරද්ධකාලනො පට්ඨාය, “අහො වතාහම්පි අනාගතෙ උප්පජ්ජනකබුද්ධස්ස සාසනෙ ඉමිනා සාවකෙන පටිලද්ධධුරං ලභෙයා”න්ති විත්තං උප්පාදෙසි. සො තෙන පරිචිතක්කෙන මග්ගඵලපට්ටෙධං කාතුං නාසක්ඛි. තථාගතං පන වන්දිත්වා සම්මුඛෙ යත්වා ආහ – “හත්තෙ, තුම්භාකං අනන්තරාසනෙ නිසින්තො භික්ඛු තුම්භාකං සාසනෙ කො නාම භොති”ති? “මයා පවත්තිතං ධම්මවක්කං අනුපවත්තෙත්තො සාවකපාරමිඤ්ඤාණස්ස කොට්ඨපත්තො සොළස පඤ්ඤා පටිච්ඡෙදිත්වා යිතො මය්හං සාසනෙ අග්ගසාවකො නිසභො නාම එසො”ති. “හත්තෙ, ය්වායං මයා සත්තාහං පුප්ඵච්ඡත්තං ධාරෙත්තෙන සක්කාරො කතො, අහං ඉමස්ස ඵලෙන අඤ්ඤං සක්කත්තං වා බ්‍රහ්මත්තං වා න පත්ථෙමි, අනාගතෙ පන අයං නිසභත්ථෙරො විය එකස්ස බුද්ධස්ස අග්ගසාවකො භවෙයා”න්ති පත්ථනං අකාසින්ති. සත්ථා “සමජ්ඣිස්සති නු ඛො ඉමස්ස පුරිසස්ස පත්ථනා”ති අනාගතංසඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා ඔලොකෙත්තො කප්පසතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා සමිජ්ඣනභාවං අද්දස. දිස්වාන සරදතාපසං ආහ – “න තෙ අයං පත්ථනා මොසා භවිස්සති, අනාගතෙ පන කප්පසතසහස්සාධිකං එකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තස්ස මාතා මහාමායා නාම දෙවි භවිස්සති, පිතා සුද්ධොදනො නාම මහාරාජා, පුත්තො රාහුලො නාම, උපට්ඨාකො ආනන්දො නාම, දුතියඅග්ගසාවකො මොග්ගල්ලානො නාම, ත්වං පනස්ස පට්ඨඅග්ගසාවකො ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො නාම භවිස්සසි”ති . එවං තාපසං බ්‍යාකරිත්වා ධම්මකථං කථෙත්වා භික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො ආකාසං පක්ඛන්දි.

සරදතාපසොපි අන්තෙවාසිකත්ථෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා සභායකස්ස සිරිවඩ්ඪනකුමුඛිකස්ස සාසනං පෙසෙසි, “හත්තෙ, මම සභායකස්ස වදෙථ, සභායකෙන තෙ සරදතාපසෙන අනොමදස්සිබුද්ධස්ස පාදමූලෙ අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස ගොතමබුද්ධස්ස සාසනෙ පට්ඨඅග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථිතං, ත්වං දුතියඅග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙහි”ති. එවඤ්ච පන වත්වා ථෙරෙහි පුරෙතරමෙව එකපස්සෙන ගන්ත්වා සිරිවඩ්ඪනස්ස නිවෙසනද්වාරෙ අට්ඨාසි. සිරිවඩ්ඪනො “චිරස්සං වත මෙ අයො ආගතො”ති ආසනෙ නිසිදාපෙත්වා අත්තනා නිවාසනෙ නිසින්තො, “අන්තෙවාසිකපරිසා පන වො, හත්තෙ, න පඤ්ඤායති”ති පුච්ඡි. “ආම, සම්ම, අම්භාකං අස්සමං අනොමදස්සි බුද්ධො ආගතො, මයං තස්ස අත්තනො ඛලෙන සක්කාරං අකරිමිහා, සත්ථා සබ්බෙසං ධම්මං දෙසෙසි, දෙසනාපරියොසානෙ යපෙත්වා මං සෙසා අරහත්තං පත්වා පබ්බජිංසු. අහං සත්ථු පට්ඨඅග්ගසාවකං නිසභත්ථෙරං දිස්වා අනාගතෙ උප්පජ්ජනකස්ස ගොතමබුද්ධස්ස නාම සාසනෙ පට්ඨඅග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙසිං, ත්වම්පි තස්ස සාසනෙ දුතියඅග්ගසාවකට්ඨානං පත්ථෙහි”ති. “මය්හං බුද්ධෙහි සද්ධිං පරිවයො නත්ථි, හත්තෙ”ති. “බුද්ධෙහි සද්ධිං කථනං මය්හං භාරො භොතු, ත්වං මහත්තං සක්කාරං සජ්ජෙහි”ති.

සිරිවඩ්ඪනො තස්ස වචනං සුත්වා අත්තනො නිවෙසනද්වාරෙ රාජමානෙන අට්ඨකරිසමත්තං යානං සමතලං කාරෙත්වා වාලුකං ඔකිරාපෙත්වා ලාජපඤ්චමානිපුප්ඵානි විකිරාපෙත්වා නීලුප්පලච්ඡදනං මණ්ඩපං කාරෙත්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සෙසභික්ඛුනම්පි ආසනානි පට්ඨාදෙත්වා මහත්තං සක්කාරසම්මානං සජ්ජෙත්වා බුද්ධානං නිමන්තනත්ථාය සරදතාපසස්ස සඤ්ඤං අදාසි. තාපසො බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං ගභෙත්වා තස්ස නිවෙසනං අගමාසි. සිරිවඩ්ඪනොපි පටිවුග්ගමනං කත්වා තථාගතස්ස හත්ථනො පත්තං ගභෙත්වා මණ්ඩපං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසින්තස්ස බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා පණිතෙන භොජනෙන පරිච්ඡිත්වා හත්තකිච්චපරියොසානෙ බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං මහාරභෙහි වත්ථෙහි අවිජාදෙත්වා, “හත්තෙ, නායං ආරඬ්භො අප්පමත්තකට්ඨානත්ථාය, ඉමිනාව නියාමෙන සත්තාහං අනුකම්පං කරොථා”ති ආහ. සත්ථා අධිවාසෙසි. සො තෙනෙව නියාමෙන සත්තාහං මහාදානං පවත්තෙත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා අඤ්ඤාපි පග්ගය්හ යිතො ආහ – “හත්තෙ, මම සභායො සරදතාපසො යස්ස සත්ථුස්ස පට්ඨඅග්ගසාවකො භවෙයා”න්ති පත්ථෙසි, අහම්පි “තස්සෙව දුතියඅග්ගසාවකො භවෙයා”න්ති පත්ථෙමිති.

සත්ථා අනාගතං ඔලොකෙත්වා තස්ස පත්ථනාය සමිජ්ඣනභාවං දිස්වා බ්‍යාකාසි – “ත්වං ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛොයායං අතික්කමිත්වා ගොතමබුද්ධස්ස දුතියඅග්ගසාවකො භවිස්සසි”ති. බුද්ධානං බ්‍යාකරණං සුත්වා සිරිවඩ්ඪනො හට්ඨපභට්ටො අහොසි. සත්ථාපි හත්තානුමොදනං කත්වා සපරිවාරො විහාරමෙව ගතො. “අයං, භික්ඛවෙ, මම පුත්තෙහි තදා පත්ථිතපත්ථනා. තෙ යථාපත්ථිතමෙව ලභිංසු. නාහං මුඛං ඔලොකෙත්වා දෙමි”ති.

එවං වුත්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා භගවත්තං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, මයං අගාරියභුතා සමානා ගිරග්ගසමජ්ජං දස්සනාය ගතා”ති යාච අස්සජිත්ථෙරස්ස සන්තිකා සොතාපත්තිඵලපට්ටෙධා සබ්බං පටිවුප්පන්තවත්ථුං කථෙත්වා, “තෙ මයං, හත්තෙ, ආචරියස්ස සඤ්චයස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තං තුම්භාකං පාදමූලෙ ආනෙතුකාමා තස්ස ලද්ධියා නිස්සාරභාවං කථෙත්වා ඉධාගමනෙ ආනිසංසං කථයිමිහා. සො ඉදානි මය්හං අන්තෙවාසිකවාසො නාම වාටියා උදඤ්චනභාවජ්ජත්තිසදිසො, න සක්ඛිස්සාමි අන්තෙවාසිවාසං වසිතු”න්ති වත්වා, “ආචරිය, ඉදානි මහාජනො ගන්ධමාලාදිහත්ථො ගන්ත්වා සත්ථාරමෙව පුජෙස්සති, තුම්භෙ කථං භවිස්සථා”ති වුත්තෙ “කිං පන ඉමස්මිං ලොකෙ පණ්ඩිතා බහු, උදාහු දන්ධා”ති? “දන්ධා”ති කථිතෙ “තෙන හි පණ්ඩිතා පණ්ඩිතස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං

ගම්ප්පන්ති, දන්ධා දන්ධස්ස මම සන්නිකං ආගම්ප්පන්ති, ගච්ඡටි කුම්භෙ”ති වත්වා “ආගන්තුං න ඉච්ඡි, හන්තෙ”ති. නං සුත්වා සත්ථා, “භික්ඛවෙ, සඤ්චයො අත්තනො මිච්ඡාදිට්ඨිකාය අසාරං සාරොති, සාරඤ්ච අසාරොති ගණ්හි. කුම්භෙ පන අත්තනො පණ්ඩිතකාය සාරඤ්ච සාරතො, අසාරඤ්ච අසාරතො ඤත්වා අසාරං පහාය සාරමෙව ගණ්හිත්වා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

11. “අසාරෙ සාරමනිනො, සාරෙ වාසාරදස්සිනො;
තෙ සාරං නාධගච්ඡන්ති, මිච්ඡාසඬකප්පගොවරා.
12. “සාරඤ්ච සාරතො ඤත්වා, අසාරඤ්ච අසාරතො;
තෙ සාරං අධගච්ඡන්ති, සම්මාසඬකප්පගොවරා”ති.

තත්ථ අසාරෙ සාරමනිනොති වත්තාරො පච්චයා, දසවත්ථුකා මිච්ඡාදිට්ඨි, තස්සා උපනිස්සයභූතා ධම්මදෙසනාති අයං අසාරො නාම, තස්මිං සාරදිට්ඨිනොති අත්ථො. සාරෙ වාසාරදස්සිනොති දසවත්ථුකා සම්මාදිට්ඨි, තස්සා උපනිස්සයභූතා ධම්මදෙසනාති අයං සාරො නාම, තස්මිං “නායං සාරො”ති අසාරදස්සිනො. තෙ සාරන්ති තෙ පන තං මිච්ඡාදිට්ඨිගහණං ගහෙත්වා ධීතා කාමචිතක්කාදීනං වසෙන මිච්ඡාසඬකප්පගොවරා හුත්වා සීලසාරං, සමාධිසාරං, පඤ්ඤාසාරං, විමුක්තිසාරං, විමුක්තිඤාණදස්සනසාරං, “පරමත්ථසාරං, නිබ්බානඤ්ච නාධගච්ඡ”න්ති. සාරඤ්චාති තමෙව සීලසාරාදිසාරං “සාරො නාමාය”න්ති, චුත්තප්පකාරඤ්ච අසාරං “අසාරො අය”න්ති ඤත්වා. තෙ සාරන්ති තෙ පණ්ඩිතා එවං සම්මාදස්සනං ගහෙත්වා ධීතා තෙක්ඛමමසඬකප්පාදීනං වසෙන සම්මාසඬකප්පගොවරා හුත්වා තං චුත්තප්පකාරං සාරං අධගච්ඡන්තිති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සු. සන්නිපතිතානං සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසීති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු අට්ඨමං.

9. නන්දත්ථෙරවත්ථු

යථා අගාරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං නන්දං ආරඬ්භ කට්ඨෙසි.

සත්ථා හි පවත්තිතවරධම්මවක්කො රාජගහං ගන්ත්වා වෙළවනෙ විහරන්තො - “පුත්තං මෙ ආනෙත්වා දස්සෙථා”ති සුද්ධොදනමහාරාජෙන පෙසිතානං සහස්සසහස්සපරිවාරානං දසන්තං දූතානං සබ්බපච්ඡතො ගන්ත්වා අරහත්තප්පත්තෙන කාළදායින්ථෙරෙන ගමනකාලං ඤත්වා මග්ගවණ්ණං වණ්ණෙත්වා විසතිසහස්සබ්බිණ්ණාසවපරිවුතො කපිලපුරං නිතො ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං අත්ථුප්පත්තිං කත්වා වෙස්සන්තරජාතකං (ජා. 2.22.1655 ආදයො) කට්ඨෙත්වා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය පට්ටියො, “උත්තිටියෙ තප්පමජ්ජෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 168) ගාථාය පිතරං සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, “ධම්මඤ්චරෙ”ති (ධ. ප. 169) ගාථාය මහාපජාපතිං සොනාපත්තිඵලෙ, රාජානඤ්ච සකදාගාමීඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි. හත්තකිච්චාවසානෙ පන රාහුලමාතුගුණකථං නිස්සාය වන්දකින්තරිජාතකං (ජා. 1.14.18 ආදයො) කට්ඨෙත්වා තතො තතියදිවසෙ නන්දකුමාරස්ස අභියෙකගෙහප්පවෙසනවිවාහමඬිගලෙසු පවත්තමානෙසු පිණ්ඩාය පට්ටිත්වා නන්දකුමාරස්ස හත්ථෙ පත්තං දත්වා මඬිගලං වත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමන්තො නන්දකුමාරස්ස හත්ථතො පත්තං න ගණ්හි. සොපි තථාගතගාරවෙන “පත්තං වො, හන්තෙ, ගණ්හථා”ති වත්තුං නාසක්ඛි. එවං පන වින්තෙසි - “සොපානසීසෙ පත්තං ගණ්හිස්සති”ති. සත්ථා තස්මිම්පි යානෙ න ගණ්හි. ඉතරො “සොපානපාදමුලෙ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙසි. සත්ථා තත්ථාපි න ගණ්හි. ඉතරො “රාජධිගණෙ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙසි. සත්ථා තත්ථාපි න ගණ්හි. කුමාරො නිවත්තිතුකාමො අරුචියා ගච්ඡන්තො සත්ථුගාරවෙන “පත්තං ගණ්හථා”ති වත්තුං න සක්කොති. “ඉධ ගණ්හිස්සති, එත්ථ ගණ්හිස්සති”ති වින්තෙත්තො ගච්ඡති.

තස්මිං ඛණෙ අඤ්ඤා ඉත්ථියො තං දිස්වා ජනපදකල්‍යාණියා ආචික්ඛිංසු - “අයො, භගවා නන්දකුමාරං ගහෙත්වා ගතො, කුම්භෙහි තං චිනා කරිස්සති”ති. සා උදකඬින්දුහි පග්ගන්තෙහෙව අඬුළුල්ලිබ්බෙහි කෙසෙහි වෙගෙන ගන්ත්වා, “කුචටං ඛො, අයාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති ආහ. තං තස්සා වචනං තස්ස හදයෙ තිරියං පතිත්වා විය ධීතං. සත්ථාපිස්ස හත්ථතො පත්තං අග්ගණ්හිත්වා තං විහාරං නෙත්වා, “පබ්බජිස්සමි නන්දා”තිආහ. සො බුද්ධගාරවෙන “න පබ්බජිස්සාමි”ති අවත්වා, “ආම, පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සත්ථා “තෙන හි නන්දං පබ්බාපෙථා”ති ආහ. සත්ථා කපිලපුරං ගන්ත්වා තතියදිවසෙ නන්දං පබ්බාපෙසි.

සත්තමෙ දිවසෙ රාහුලමාතා කුමාරං අලඬකරිත්වා භගවතො සන්නිකං පෙසෙසි - “පස්ස, තාත, එතං විසතිසහස්සසමණපරිවුතං සුවණ්ණවණ්ණං බ්‍රහ්මරූපිවණ්ණං සමණං, අයං තෙ පිතා, එතස්ස මහත්තා නිධිකුම්භියො අහෙසුං. ත්‍යාස්ස නික්ඛමනතො පට්ඨාය න පස්සාම, ගච්ඡ නං දායජ්ජං යාවස්සු - ‘අහං, තාත, කුමාරො, අභියෙකං පත්වා වක්කවත්ති භවිස්සාමි, ධනෙන මෙ අත්ථො, ධනං මෙ දෙහි. සාමිකො හි පුත්තො පිතුසන්තකස්සා””ති. කුමාරො භගවතො සන්නිකං ගන්ත්වා පිතුසිනෙහං පටිලභිත්වා හට්ඨවිත්තො “සුඛා තෙ, සමණ, ජායා”ති වත්වා අඤ්ඤම්පි ඛහු අත්තනො අනුරූපං වදන්තො අට්ඨාසි. භගවා කතහත්තකිච්චො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. කුමාරොපි “දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි, දායජ්ජං මෙ, සමණ, දෙහි”ති භගවත්තං අනුබන්ධි. භගවාපි කුමාරං

න නිවන්තාපෙසි. පරිජනොපි භගවතා සද්ධිං ගච්ඡන්තං නිවන්තෙත්තුං නාසක්ඛි. ඉති සො භගවතා සද්ධිං ආරාමමෙව අගමාසි.

තතො භගවා චින්තෙසි – “යං අයං පිතුසන්තකං ධනං ඉච්ඡති, තං වට්ටානුගතං සවිසානං, හන්දස්ස බොධිතලෙ පටිලද්ධං සත්තවිධං අරියධනං දෙමි, ලොකුත්තරදායප්පස්ස නං සාමිකං කරොමි”ති. අප්ථං බො භගවා ආයස්මන්තං සාරිපුත්තං ආමන්තෙසි – “තෙන හි ත්වං, සාරිපුත්ත, රාහුලකුමාරං පබ්බාපෙහි”ති. ථෙරො කුමාරං පබ්බාපෙසි. පබ්බාපිතෙ ව පන කුමාරෙ රඤ්ඤො අධිමන්තං දුක්ඛං උප්පජ්ජි. තං අධිවාසෙත්තුං අසක්කොන්තො භගවතො නිවෙදෙත්වා, “සාධු, හන්තෙ, අය්‍යා, මාතෘපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං පුත්තං න පබ්බාපෙය්‍ය”න්ති වරං යාචි. භගවා තස්ස තං වරං දත්වා පුනෙකදිවසං රාජනිවෙසනෙ කතපාතරාසො එකමන්තං නිසින්තෙන රඤ්ඤො, “හන්තෙ, තුම්භාකං දුක්කරකාරිකකාලෙ එකා දෙවතා මං උපසඬකමිත්වා, ‘පුත්තො තෙ කාලකතො’ති ආභ. අභං තස්සා වචනං අසද්දහන්තො ‘න මය්හං පුත්තො බොධිං අප්පත්වා කාලං කරොති’ති පටික්ඛිති”න්ති චුත්තෙ – “ඉදානි කිං සද්දහිස්සප්ථං, පුබ්බෙපි අට්ඨිකානි දස්සෙත්වා, ‘පුත්තො තෙ මතො’ති චුත්තෙ න සද්දහිත්වා”ති ඉමිස්සා අත්ථුප්පත්තියා මහාධම්මපාලජාතකං (ජා. 1.10.92 ආදයො) කථෙසි. ගාථාපරියොසානෙ රාජා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති. ඉති භගවා පිතරං තිසු ඵලෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා හික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො පුනදෙව රාජගහං ගන්ත්වා තතො අනාථපිණ්ඩකෙන සාවත්ථිං ආගමනත්ථාය ගහිතපටිඤ්ඤො නිට්ඨිතෙ ජෙනවනෙ විහාරෙ තත්ථ ගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි.

එවං සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ ආයස්මා නන්දො උක්කණ්ටඨිත්වා හික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොවෙසි – “අනභිරතො අභං, ආචුසො, බ්‍රහ්මවරියං වරාමි, න සක්කොමි බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙත්තුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිතායාවත්තිස්සාමි”ති. භගවා තං පවත්තිං සුත්වා ආයස්මන්තං නන්දං පක්කොසාපෙත්වා එතදවොච – “සච්චං කිර ත්වං, නන්ද, සම්බහුලානං හික්ඛුනං එවං ආරොවෙසි – ‘අනභිරතො, ආචුසො, බ්‍රහ්මවරියං වරාමි, න සක්කොමි බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙත්තුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිතායාවත්තිස්සාමි’”ති? “එවං, හන්තෙ”ති. “කිස්ස පන ත්වං, නන්ද, අනභිරතො බ්‍රහ්මවරියං වරසි, න සක්කොසි බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙත්තුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිතායාවත්තිස්සාමි”ති? “සාකියානි මං, හන්තෙ, ජනපදකල්‍යාණී සරා නික්ඛමන්තස්ස අඩ්ඨුල්ලිබ්බිතෙහි කෙසෙහි අපලොකෙත්වා මං එතදවොච – ‘තුච්චං බො, අය්‍යාපුත්ත, ආගච්ඡෙය්‍යාසි’ති, සො බො අභං, හන්තෙ, තං අනුස්සරමානො අනභිරතො බ්‍රහ්මවරියං වරාමි, න සක්කොමි බ්‍රහ්මවරියං සන්ධාරෙත්තුං, සික්ඛං පච්චක්ඛාය හිතායාවත්තිස්සාමි”ති.

අප්ථං බො භගවා ආයස්මන්තං නන්දං බාහායං ගහෙත්වා ඉද්ධිබලෙන තාවතිංසදෙවලොකං ආනෙන්නො අන්තරාමග්ගෙ එකස්මිං කුමාරකේතෙ කුමාරාණුකෙ නිසින්තං ඡින්තකණ්ණනාසනඬගුට්ඨං එකං පලුට්ඨමක්කට්ඨං දස්සෙත්වා තාවතිංසභවනෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො උපට්ඨානං ආගතානි කකුට්ඨපාදානි පඤ්ච අච්ඡරාසනානි දස්සෙසි. කකුට්ඨපාදානි රත්තවණ්ණනාය පාරෙවතපාදසදිසපාදානි. දස්සෙත්වා ව පනාහ – “තං කිං මඤ්ඤසි, නන්ද, කතමා නු බො අභිරුපතරා වා දස්සනීයතරා වා පාසාදිකතරා වා සාකියානි වා ජනපදකල්‍යාණී, ඉමානි වා පඤ්ච අච්ඡරාසනානි කකුට්ඨපාදානි”ති? තං සුත්වා ආහ – “සෙය්‍යාපාපි සා, හන්තෙ, ඡින්තකණ්ණනාසනඬගුට්ඨා පලුට්ඨමක්කට්ඨං, එවමෙව බො, හන්තෙ, සාකියානි ජනපදකල්‍යාණී, ඉමෙසං පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං උපතිට්ඨාය සඬ්ඛාමිති න උපෙති, කලමිති න උපෙති, කලභාගමිති න උපෙති. අප්ථං බො ඉමානෙව පඤ්ච අච්ඡරාසනානි අභිරුපතරානි වෙව දස්සනීයතරානි වා පාසාදිකතරානි වා”ති. “අභිරම, නන්ද, අභිරම, නන්ද, අභං තෙ පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨපාදාන”න්ති. “සචෙ මෙ, හන්තෙ භගවා, පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨපාදානං, අභිරමිස්සාමහං, හන්තෙ, භගවති බ්‍රහ්මවරියෙ”ති.

අප්ථං බො භගවා ආයස්මන්තං නන්දං ගහෙත්වා තත්ථ අන්තරහිතො ජෙනවනෙයෙව පාතුරහොසි. අස්සොසුං බො හික්ඛු, “ආයස්මා කිර නන්දො භගවතො භාතා මාතුච්ඡාපුත්තො අච්ඡරානං හෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරති. භගවා කිරස්ස පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨපාදාන”න්ති. අප්ථං බො ආයස්මතො නන්දස්ස සභායකා හික්ඛු ආයස්මන්තං නන්දං භතකවාදෙන ව උපක්කිතකවාදෙන ව සමුදාවරන්ති, “භතකො කිරායස්මා නන්දො, උපක්කිතකො කිරායස්මා නන්දො, අච්ඡරානං හෙතු බ්‍රහ්මවරියං වරති. භගවා කිරස්ස පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨපාදාන”න්ති. අප්ථං බො ආයස්මා නන්දො සභායකානං හික්ඛුනං භතකවාදෙන ව උපක්කිතකවාදෙන ව අට්ටියමානො හරායමානො ජිගුච්ඡමානො එකො චූපකට්ඨො අප්පමන්තො ආතාපි පහිතන්තො විහරන්තො න විරස්සෙව යස්සත්ථාය කුලපුත්තා සම්මදෙව අගාරස්මා අනාගාරියං පබ්බජන්ති, තදනුත්තරං බ්‍රහ්මවරියපරියොසානං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහාසි, “බිණ්ණ ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං කරණීයං, නාපරං ඉත්ථත්තායා”ති අබ්භඤ්ඤාසි. අඤ්ඤතරො ව බො පනායස්මා නන්දො අරහතං අහොසි.

අපේකා දෙවතා රත්තිභාගෙ සකලං ජෙනවනං ඔභාසෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා ආරොවෙසි – “ආයස්මා, හන්තෙ, නන්දො භගවතො භාතා මාතුච්ඡාපුත්තො ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති. භගවතොපි බො ඤාණං උද්පාදි “නන්දො ආසවානං බයා අනාසවං වෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති. සොපායස්මා නන්දො තස්සා රත්තියා අවචයෙන භගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එතදවොච – “යං මෙ, හන්තෙ, භගවා පාටිභොගො පඤ්චන්තං අච්ඡරාසනානං පටිලාභාය කකුට්ඨපාදානං, මුඤ්චාමහං, හන්තෙ, භගවන්තං එතස්මා පටිස්සවා”ති. “මයාපි බො තෙ, නන්ද, වෙතසා වෙතො පරිච්ච විදිතො ‘නන්දො

ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙනොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති. දෙවනාපි මෙ එතමත්ථං ආරොවෙසි – ‘ආයස්මා, හන්තෙ, නන්දො ආසවානං ඛයා අනාසවං වෙනොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සවිජ්ඣන්තවා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති. යදෙව ඛො තෙ, නන්ද, අනුපාදාය ආසවෙහි චිත්තං විමුත්තං, අපාහං මුත්තො එතස්මා පටිස්සවා”ති. අප් ඛො භගවා එතමත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි –

“යස්ස නිත්තිණ්ණො පඬිකො, මද්දිතො කාමකණ්ටකො;
මොහක්ඛයං අනුප්පත්තො, සුඛදුක්ඛෙසු න වෙධනී ස භික්ඛු”ති. (උදා. 22);

අපේකදිවසං භික්ඛු තං ආයස්මත්තං නන්දං පුච්ඡංසු – “ආවුසො නන්ද, පුබ්බෙ ත්වං ‘උක්කණ්ඨිතොමී’ති වදෙසි, ඉදානි තෙ කප්”න්ති? “නත්ථි මෙ, ආවුසො, ගිහිභාවාය ආලයො”ති. තං සුත්වා භික්ඛු – “අභූතං ආයස්මා නන්දො කපේති, අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොති, අතීතදිවසෙසු ‘උක්කණ්ඨිතොමී’ති වත්වා ඉදානි ‘නත්ථි මෙ ගිහිභාවාය ආලයො’ති කපේති”ති ගන්ත්වා භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසු. භගවා “භික්ඛවෙ, අතීතදිවසෙසු නන්දස්ස අත්තභාවො දුච්ඡන්තගෙහසදිසො අහොසි, ඉදානි සුච්ඡන්තගෙහසදිසො ජාතො. අයඤ්ඤි දිබ්බච්ඡරානං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය පබ්බජිතකිච්චස්ස මත්ථකං පාපෙතුං වායමන්තො තං කිච්චං පත්තො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

13. “යථා අගාරං දුච්ඡන්තං, වුට්ඨි සමතිවිජ්ඣති;
එවං අභාවිතං චිත්තං, රාගො සමතිවිජ්ඣති.
14. “යථා අගාරං සුච්ඡන්තං, වුට්ඨි න සමතිවිජ්ඣති;
එවං සුභාවිතං චිත්තං, රාගො න සමතිවිජ්ඣති”ති.

තත්ථ අගාරන්ති යංකිඤ්චි ගෙහං. දුච්ඡන්තන්ති විරලච්ඡන්තං ඡිද්දාවඡිද්දං. සමතිවිජ්ඣතිති වස්සවුට්ඨි විනිවිජ්ඣති. අභාවිතන්ති තං අගාරං වුට්ඨි විය භාවනාය රහිතත්තා අභාවිතං චිත්තං රාගො සමති විජ්ඣති. න කෙවලං රාගොව, දොසමොහමානාදයො සබ්බකිලෙසා තථාරූපං චිත්තං අතිවිය විජ්ඣන්තියෙව. සුභාවිතන්ති සමප්පස්සනාභාවනාහි සුභාවිතං. එවරූපං චිත්තං සුච්ඡන්තං ගෙහං වුට්ඨි විය රාගාදයො කිලෙසා අතිවිජ්ඣතුං න සක්කොන්තිති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි. මහාජනස්ස දෙසනා සාත්ථිකා අහොසි.

අප් ඛො භික්ඛු ධම්මසභායං කපං සමුට්ඨාපෙසු, “ආවුසො, බුද්ධා නාම අච්ඡරියා, ජනපදකල්‍යාණිං නිස්සාය උක්කණ්ඨිතො නාමායස්මා නන්දො සත්ථාරා දෙවච්ඡරා ආමිසං කත්වා විනීතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා – “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව , පුබ්බපෙස මයා මාතුගාමෙන පලොභෙත්වා විනීතොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි –

අතීතෙ ඛාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ ඛාරාණසිවාසී කප්පටො නාම වාණිජො අහොසි. තස්සෙකො ගදුභො කුම්භභාරං වහති, එකදිවසෙන සත්ත යොජනානි ගච්ඡති. සො එකස්මිං සමයෙ ගදුභාරකෙහි සද්ධිං තක්කසිලං ගන්ත්වා යාව භණ්ඩස්ස විස්සජ්ජනං, තාව ගදුභං වරිතුං විස්සජ්ජෙසි. අප්ස්ස සො ගදුභො පරිබාපිට්ඨෙ වරමානො එකං ගදුභිං දිස්වා උපසඬකම්. සා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්ති ආහ – “කුතො ආගතොසි”ති? “ඛාරාණසිතො”ති. “කෙන කම්මෙනා”ති? “වාණිජ්ජකම්මෙනා”ති. “කිත්තකං භාරං වහසි”ති? “කුම්භභාර”න්ති? “එත්තකං භාරං වහන්තො කති යොජනානි ගච්ඡසි”ති? “සත්ත යොජනානි”ති. “ගතගතට්ඨානෙ තෙ කාවි පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මකරා අත්ථි”ති? “නත්ථි”ති. “එවං සන්තෙ මහාදුක්ඛං නාම අනුභොසි”ති? “කිඤ්චාපි හි තිරච්ඡානගතානං පාදපරිකම්මාදිකාරකා නාම නත්ථි, කාමසංයොජනසට්ටනත්ථාය පන එවරූපං කපං කපේසි”? සො තස්සා කථාය උක්කණ්ඨි. කප්පටොපි භණ්ඩං විස්සජ්ජෙත්වා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා – “එහි, තාත, ගම්ස්සාමා”ති ආහ. “ගච්ඡප්තුම්හෙ, නාහං ගම්ස්සාමී”ති. අප් නං පුනප්පුනං යාවිත්වා, “අනිච්ඡන්තං පරිභාසෙත්වා නං නෙස්සාමී”ති චිත්තෙත්වා ගාථමාහ –

“පතොදං තෙ කරිස්සාමි, සාළසඬ්ගුලිකණ්ටකං;
සඤ්ජන්දිස්සාමි තෙ කායං, එවං ජානාහි ගදුභා”ති.

තං සුත්වා ගදුභො “එවං සන්තෙ අහමිපි තෙ කත්තබ්බං ජානිස්සාමී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“පතොදං මෙ කරිස්සාමි, සොළසඬ්ගුලිකණ්ටකං;
පුරතො පතිට්ඨහිත්වාන, උද්ධරිත්වාන පච්ඡතො;
දත්තං තෙ පාතයිස්සාමි, එවං ජානාහි කප්පටා”ති.

තං සුත්වා වාණිජො – “කෙන නු ඛො කාරණෙන එස එවං වදති”ති චිත්තෙත්වා, ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්තො තං ගදුභිං දිස්වා, “ඉමායෙස එවං සික්ඛාපිතො භවිස්සති, ‘එවරූපිං නාම තෙ ගදුභිං ආනෙස්සාමී’ති

මාතුගාමෙන නං පලොභෙත්වා නෙස්සාමි”ති ඉමං ගාථමාහ –

“චතුප්පදිං සඬ්ඛමුඛිං, නාරිං සඬ්ඛඬ්ඛසොභිනිං;
හරියං තෙ ආනයිස්සාමි, එවං ජානාහි ගදුභා”ති.

නං සුත්වා තුට්ඨචිත්තො ගදුභො ඉමං ගාථමාහ –

“චතුප්පදිං සඬ්ඛමුඛිං, නාරිං සඬ්ඛඬ්ඛසොභිනිං;
හරියං මෙ ආනයිස්සාමි, එවං ජානාහි කප්පට;
කප්පට හියො ගමිස්සාමි, යොජනානි චතුද්දසා”ති.

අථ නං කප්පටො, “තෙන හි එහී”ති ගභෙත්වා සකට්ඨානං අගමාසි. සො කතිපාභව්වයෙන නං ආහ – “නනු මං තුමිහෙ ‘හරියං තෙ ආනයිස්සාමි’ති අවොචුත්ථා”ති? “ආම, චුත්තං, නාහං අත්තනො කථං භින්දිස්සාමි, හරියං තෙ ආනෙස්සාමි, වෙනනං පන තුය්හං එකකස්සෙව දස්සාමි, තුය්හං වෙනනං දුතියස්ස පහොතු වා මා වා, ත්වමෙව ජානෙය්‍යාසි. උභිත්තං පන වො සංවාසමන්වාය පුත්තා විජායිස්සන්ති, තෙහිපි ඛුහි සද්ධිං තුය්හං නං පහොතු වා මා වා, ත්වමෙව ජානෙය්‍යාසි”ති. ගදුභො තස්මිං කටෙන්තෙයෙව අනපෙක්ඛො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “තදා, භික්ඛවෙ, ගදුහි ජනපදකල්‍යාණි අහොසි, ගදුභො නන්දො, වාණිජො අභමෙව. එවං පුඬ්ඛෙපෙස මයා මාතුගාමෙන පලොභෙත්වා විනිතො”ති ජාතකං නිට්ඨාපෙසිති.

නන්දන්ටෙරවත්ථු නවමං.

10. චුන්දසුකරිකවත්ථු

ඉධ සොචෙතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඨවනෙ විහරන්තො චුන්දසුකරිකං නාම පුරිසං ආරඬ්ඛ කටෙසි.

සො කිර පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි සුකරෙ වධිත්වා බාදන්තො ව වික්කිණන්තො ව ජීවිකං කප්පෙසි. ජාතකාලෙ සකටෙන විහිං ආදාය ජනපදං ගන්ත්වා එකනාළිද්වෙනාළිමත්තෙන ගාමසුකරපොතකෙ කිණිත්වා සකටං පුරෙත්වා ආගන්ත්වා පච්ඡානිවෙසනෙ වජං විය එකං යානං පරික්ඛිපිත්වා තත්ථෙව තෙසං නිවාපං රොපෙත්වා, තෙසු නානාගව්ඡෙ ව සරිරමලඤ්ච බාදිත්වා වඩ්ඪිතෙසු යං යං මාරතුකාමො හොති, නං නං ආළානෙ නිව්වලං බන්ධිත්වා සරිරමංසස්ස උද්ධුමායිත්වා බහලභාවත්ථං චතුරස්සමුග්ගරෙන පොටෙන්වා, “බහලමංසො ජාතො”ති ඤාත්වා මුඛං විවරිත්වා අත්තරෙ දණ්ඩකං දත්වා ලොභවාලියා පක්කුටීනං උණ්හොදකං මුඛෙ ආසිඤ්චති. නං කුච්ඡං පච්ඡිත්වා පක්කුටීනං කරිසං ආදාය අධොභාගෙන නික්ඛමති, යාව ථොකමිපි කරිසං අත්ථි, තාව ආවිලං හුත්වා නික්ඛමති, සුද්ධං උදරෙ අච්ඡං අනාවිලං හුත්වා නික්ඛමති. අථස්ස අවසෙසං උදකං පිට්ඨියං ආසිඤ්චති. නං කාළවම්මං උප්පාටෙන්වා ගව්ඡති. තතො තිණුක්කාය ලොමානි කුමාපෙත්වා තිබ්බෙන අසිනා සීසං ඡින්දති. පග්ගරණනං ලොහිතං භාජනෙන පටිග්ගභෙත්වා මංසං ලොහිතෙන මද්දිත්වා පචිත්වා පුත්තදාරමජ්ඣෙ නිසින්තො බාදිත්වා සෙසං වික්කිණාති. තස්ස ඉමිනාව නියාමෙන ජීවිකං කප්පෙත්තස්ස පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි අතික්කන්තානි . තථාගතෙ ධුරවිහාරෙ වසන්තෙ එකදිවසමිපි පුප්ඵලවිට්ඨිමත්තෙන පූජා වා කට්ඨිපුමත්තං භික්ඛදානං වා අඤ්ඤං වා කිඤ්චි පුඤ්ඤං නාම නාහොසි. අථස්ස සරිරෙ රොගො උප්පජ්ජි, ජීවත්තස්සෙව අවිචිමානිරයසන්තාපො උපට්ඨති. අවිචිසන්තාපො නාම යොජනසතෙ යත්වා ඔලොකෙන්තස්ස අක්ඛිනං හිජ්ජනසමත්ථො පරිළාභො හොති. චුත්තමිපි වෙනං –

“තස්ස අයොමයා භූමි, ජලිතා තෙජසායුතා;
සමන්තා යොජනසතං, ඵරිත්වා තිට්ඨති සඬ්ඛදා”ති. (ම. නි. 3.267; අ. නි. 3.36);

නාගසෙනත්ථෙරෙන පනස්ස පාකතිකග්ගිසන්තාපතො අධිමත්තතාය අයං උපමා චුත්තා – “යථා, මහාරාජ, කුටාගාරමත්තො පාසාණොපි තෙරයිකග්ගිමිති පක්ඛිත්තො බණෙන විලයං ගව්ඡති, නිබ්බත්තසත්තා පනෙත්ථ කම්මබලෙන මාතුකුච්ඡිගතා විය න විලියන්ති”ති (ම. ප. 2.4.6). තස්ස තස්මිං සන්තාපෙ උපට්ඨිතෙ කම්මසරික්ඛකො ආකාරො උප්පජ්ජි. ගෙහමජ්ඣෙයෙව සුකරරවං රචිත්වා ජණ්ණුකෙහි විවරන්තො පුරත්ථිමවත්ථුමිපි පච්ඡිමවත්ථුමිපි ගව්ඡති. අථස්ස ගෙහමානුසකා නං දළ්භං ගභෙත්වා මුඛං පිදහන්ති. කම්මවිපාකො නාම න සක්කා කෙනචි පට්ඨාහිතුං. සො විරවන්තොව ඉතො විතො ව විවරති. සමන්තා සත්තසු සරෙසු මනුස්සා නිද්දං න ලහන්ති. මරණහයෙන තජ්ජිතස්ස පන බහිනික්ඛමනං නිවාරතුං අසක්කොන්තො සඬ්ඛො ගෙහජනො යථා අන්තොධිතො බහි විවරිතුං න සක්කොති, තථා ගෙහද්වාරානි ථකෙත්වා බහිගෙහං පරිවාරෙන්වා රක්ඛන්තො අච්ඡති. ඉතරො අන්තොගෙහෙයෙව නිරයසන්තාපෙන විරවන්තො ඉතො විතො ව විවරති. එවං සත්තදිවසානි විවරිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා අවිචිමානිරයෙ නිබ්බන්ති. අවිචිමානිරයො දෙවදුතසුත්තෙන (ම. නි. 3.261 ආදයො; අ. නි. 3.36) වණ්ණෙනබ්බොති.

හික්බිලි තස්ස සරද්වාරෙන ගච්ඡන්තා තං සද්දං සුත්වා, “සුකරසද්දො”ති සඤ්ඤිතො හුත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ නිසින්තා ඵලමාහංසු – “භන්තෙ, වුන්දසුකරිතස්ස ගෙහද්වාරං පිදහිත්වා සුකරානං මාරියමානානං අප්ප සත්තමො දිවසො, ගෙහෙ කාවි මඬගලකිරියා හවිස්සති මඤ්ඤෙ. එත්තකෙ නාම, භන්තෙ, සුකරෙ මාරෙන්තස්ස එකමපි මෙන්තවිත්තං වා කාරුඤ්ඤං වා නත්ථී, න ච තො ඵවරුපො කක්ඛලො ඵරුපො සත්තො දිට්ඨපුබ්බො”ති. සත්ථා – “න, හික්ඛවෙ, සො ඉමෙ සත්තදිවසෙ සුකරෙ මාරෙති, කම්මසරික්ඛකං පනස්ස විපාකං උදපාදි, ජීවන්තස්සෙව අවිච්ඡින්නාතිරසසන්නාපො උපට්ඨාසි. සො තෙන සන්නාපෙන සත්ත දිවසානි සුකරරවං රවන්තො අත්තොනිවෙසෙන විවරිත්වා අප්ප කාලං කත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තො”ති වත්වා, “භන්තෙ, ඉධ ලොකෙ ඵලං සොවිත්වා පුන ගන්ත්වා සොචනට්ඨානෙයෙව නිබ්බන්තො”ති වුත්තෙ, “ආම, හික්ඛවෙ, පමත්තා නාම ගහට්ඨා වා හොන්තු පබ්බජිතා වා, උභයත්ථ සොචන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

15. “ඉධ සොචති පෙච්ච සොචති,
පාපකාරී උභයත්ථ සොචති;
සො සොචති සො විහඤ්ඤති;
දිස්වා කම්මකිලිට්ඨමත්තො”ති.

තත්ථ පාපකාරීති නානප්පකාරස්ස පාපකම්මස්ස කාරකො පුග්ගලො “අකතං ච ත මෙ කල්‍යාණං, කතං පාප”න්ති එකංසෙනෙව මරණසමයෙ ඉධ සොචති, ඉදමස්ස කම්මසොචනං. විපාකං අනුභවන්තො පන පෙච්ච සොචති. ඉදමස්ස පරලොකෙ විපාකසොචනං. ඵලං සො උභයත්ථ සොචතියෙව. තෙනෙව කාරණෙන ජීවමානොයෙව සො වුන්දසුකරිකොපි සොචති. දිස්වා කම්මකිලිට්ඨන්ති අත්තො කිලිට්ඨකම්මං පස්සිත්වා නානප්පකාරකං විලපන්තො විහඤ්ඤති.

ගාථාපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජාතාති.

වුන්දසුකරිකවත්ථු දසමං.

11. ධම්මකඋපාසකවත්ථු

ඉධ මොදනීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ධම්මකඋපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථීයං කිර පඤ්චසතා ධම්මකඋපාසකා නාම අහෙසුං. තෙසු එකෙකස්ස පඤ්ච පඤ්ච උපාසකසතානි පරිවාරා. යො තෙසං ජෙට්ඨකො, තස්ස සත්ත පුත්තා සත්ත ධීතරො. තෙසු එකෙකස්ස එකෙකා සලාකයාගු සලාකහත්තං පක්ඛිකහත්තං නිමන්තනහත්තං උපොසථිකහත්තං ආගන්තුකහත්තං සඬ්ඝහත්තං වස්සාවාසිකං අහොසි. තෙපි සබ්බෙව අනුජාතපුත්තා නාම අහෙසුං. ඉති වුද්දසන්නං පුත්තානං හරියාය උපාසකස්සානි සොළස සලාකයාගුආදීනි පවත්තන්ති. ඉති සො සපුත්තදාරො සීලවා කල්‍යාණධම්මො දානසංවිභාගරතො අහොසි. අථස්ස අපරභාගෙ රොගො උප්පජ්ජී, ආයුසඬ්ඛාරො පරිහාසී. සො ධම්මං සොතුකාමො “අට්ඨ වා මෙ සොළස වා හික්බිලි පෙසෙථා”ති සත්ථු සන්තිකං පහිණි. සත්ථා පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා තස්ස මඤ්චං පරිවාරෙන්වා පඤ්ඤත්තෙසු ආසනෙසු නිසින්තා. “භන්තෙ, අයානං මෙ දස්සනං දුල්ලභං හවිස්සති, දුබ්බලොමහි, එකං මෙ සුත්තං සප්ඤ්ඤායා”ති වුත්තෙ “කතරං සුත්තං සොතුකාමො උපාසකා”ති? “සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ඣිතං සතිපට්ඨානසුත්ත”න්ති වුත්තෙ – “එකායනො අයං, හික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා”ති (දී. නි. 2.373; ම. නි. 1.106) සුත්තන්තං පට්ඨපෙසුං. තස්මිං බණෙ ඡහි දෙවලොකෙහි සබ්බාලඬ්ඛකාරපට්මණ්ඩිතා සහස්සසිත්ථවයුත්තා දියඬ්ඬයොජනසතිකා ඡ රථා ආගමිංසු. තෙසු ධීතා දෙවතා “අම්භාකං දෙවලොකං නෙස්සාම, අම්භාකං දෙවලොකං නෙස්සාම, අම්භො මත්තිකභාජනං හින්දිත්වා සුවණ්ණභාජනං ගණ්හන්තො විය අම්භාකං දෙවලොකෙ අභිරමීතුං ඉධ නිබ්බන්තාහි, අම්භාකං දෙවලොකෙ අභිරමීතුං ඉධ නිබ්බන්තාහී”ති වදිංසු. උපාසකො ධම්මස්සවනන්තරායං අනිච්ඡන්තො – “ආගමෙථ ආගමෙථා”ති ආහ. හික්බිලි “අම්භෙ වාරෙති”ති සඤ්ඤාය තුණ්හි අහෙසුං.

අථස්ස පුත්තධීතරො “අම්භාකං පිතා පුබ්බෙ ධම්මස්සවනෙන අතිත්තො අහොසි, ඉදානි පන හික්බිලි පක්කොසාපෙන්වා සප්ඤ්ඤායං කාරෙන්වා සයමෙව වාරෙති, මරණස්ස අභායනකසත්තො නාම නත්ථී”ති විරවිංසු. හික්බිලි “ඉදානි අනොකාසො”ති උට්ඨායාසනා පක්කමිංසු. උපාසකො ථොකං චිතිනාමෙන්වා සතිං පටිලභිත්වා පුත්තෙ පුච්ඡී – “කස්මා කන්දථා”ති? “තාත, තුම්භෙ හික්බිලි පක්කොසාපෙන්වා ධම්මං සුණන්තා සයමෙව වාරයිත්ථ, අථ මයං ‘මරණස්ස අභායනකසත්තො නාම නත්ථී’ති කන්දිමිහා”ති. “අයානං පන කුභි”න්ති? “අනොකාසො”ති උට්ඨායාසනා පක්කන්තා, තාතා”ති. “නාහං, අයොහි සද්ධිං කට්ඨෙමි”ති වුත්තෙ “අථ කෙන සද්ධිං කට්ඨෙමා”ති. “ඡහි දෙවලොකෙහි දෙවතා ඡ රථෙ අලඬ්ඛකරිත්වා ආදාය ආකාසෙ යත්වා ‘අම්භාහි දෙවලොකෙ අභිරම, අම්භාකං දෙවලොකෙ අභිරමා’ති සද්දං කරොන්ති, තාහි සද්ධිං කට්ඨෙමි”ති. “කුභිං, තාත, රථා, න මයං පස්සාමා”ති? “අත්ථී පන මය්හං ගන්ථිතානි පුප්ථානි”ති? “අත්ථී, තාතා”ති. “කතරො දෙවලොකො රමණියො”ති? “සබ්බබොධිසත්තානං බුද්ධමානාපිතුකඤ්ච වසිතට්ඨානං තුසිතභවනං රමණියං, තාතා”ති. “තෙන හි ‘තුසිතභවනතො ආගතරට්ඨෙ ලග්ගතු’ති පුප්ථදාමං බිපථා”ති. තෙ බිපිංසු. තං රථධුරෙ ලග්ගිත්වා ආකාසෙ ඔලමිබ්බි. මහාජනො තදෙව පස්සති, රථං න පස්සති. උපාසකො “පස්සට්ඨං පුප්ථදාම”න්ති වත්වා, “ආම, පස්සාමා”ති වුත්තෙ – “එතං තුසිතභවනතො ආගතරට්ඨෙ

ඔලම්බනි, අහං තුසිතභවනං ගච්ඡාමි , තුම්හෙ මා චිත්තයින්ථ, මම සන්තිකෙ නිබ්බන්තිතුකාමා හුත්වා මයා කතනියාමෙනෙව පුඤ්ඤානි කරොථා” ති වත්වා කාලං කත්වා රටෙ පතිට්ඨාසි.

තාවදෙවස්ස නිගාචුත්තප්පමාණො සට්ඨිසකට්ඨාරාලඤ්ඤාකාරපටිමණ්ඩිතො අත්තභාවො නිබ්බන්ති, අච්ඡරාසභස්සං පරිවාරෙසි, පඤ්චවිසතියොජනිකං කතකච්චිමානං පාතුරහොසි. තෙපි භික්ඛු චිහාරං අනුප්පත්තෙ සත්ථා පුච්ඡි – “සුතා, භික්ඛවෙ, උපාසකෙන ධම්මදෙසනා” ති? “ආම, භන්තෙ, අත්තරායෙව පන ‘ආගමෙථා’ ති වාරෙසි. අපස්ස පුත්තධිතරො කන්දිංසු . මයං ‘ඉදානි අනොකාසො’ ති උට්ඨායාසනා නික්ඛන්තා” ති. “න සො, භික්ඛවෙ, තුම්හෙහි සද්ධිං කටෙසි, ඡහි දෙවලොකෙහි දෙවතා ඡ රටෙ අලඬ්ඤ්ඤාතවා ආහරිත්වා තං උපාසකං පක්කොසිංසු. සො ධම්මදෙසනාය අත්තරායං අනිච්ඡන්තො තාහි සද්ධිං කටෙසි” ති. “එවං, භන්තෙ” ති. “එවං, භික්ඛවෙ” ති. “ඉදානි කුහිං නිබ්බන්තො” ති? “තුසිතභවනෙ, භික්ඛවෙ” ති. “භන්තෙ, ඉදානි ඉධ ඤාතිමජ්ඣෙ මොදමානො විචරිත්වා ඉදානෙව ගන්ත්වා පුන මොදනට්ඨානෙයෙව නිබ්බන්තො” ති. “ආම, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තා හි ගහට්ඨා වා පබ්බජිතා වා සබ්බත්ථ මොදන්තියෙවා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

16. “ඉධ මොදනි පෙච්ච මොදනි,
කතපුඤ්ඤො උභයත්ථ මොදනි;
සො මොදනි සො පමොදනි,
දිස්වා කම්මච්ඡුද්ධිමත්තනො” ති.

තත්ථ කතපුඤ්ඤොති නානප්පකාරස්ස කුසලස්ස කාරකො පුග්ගලො “අකතං වත මෙ පාපං, කතං මෙ කල්‍යාණං” ති ඉධ කම්මමොදනෙන, පෙච්ච විපාකමොදනෙන මොදනි. එවං උභයත්ථ මොදනි නාම. කම්මච්ඡුද්ධිත්ති ධම්මිකඋපාසකොපි අත්තනො කම්මච්ඡුද්ධිං පුඤ්ඤකම්මසම්පත්තිං දිස්වා කාලකිරියතො පුබ්බෙ ඉධලොකෙපි මොදනි, කාලං කත්වා ඉදානි පරලොකෙපි අතිමොදනියෙවාති.

ගාථාපරියොසානෙ බහු සොතාපන්නාදයො අහෙසුං මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

ධම්මිකඋපාසකවත්ථු එකාදසමං.

12. දෙවදත්තවත්ථු

ඉධ තප්පතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කටෙසි.

දෙවදත්තස්ස වත්ථු පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය යාව පට්චිප්පවෙසනා දෙවදත්තං ආරබ්භ භාසිතානි සබ්බානි ජාතකානි විත්ථාරෙත්වා කටීතං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපො – සත්ථරි අනුපියං නාම මල්ලානං නිගමො අත්ථි. තං නිස්සාය අනුපියම්බවනෙ විහරන්තෙයෙව තථාගතස්ස ලක්ඛණපටිග්ගහණදිවසෙයෙව අසීතිසභස්සෙහි ඤාතිකුලෙහි “රාජා වා හොතු, බුද්ධො වා, ඛත්තියපරිවාරොව විචරිස්සති” ති අසීතිසභස්සපුත්තා පටිඤ්ඤාතා. තෙසු යෙභුයොන පබ්බජිතෙසු හද්දියං නාම රාජානං, අනුරුද්ධං, ආනන්දං, භගුං, කිම්බලං, දෙවදත්තන්ති ඉමෙ ඡ සකො අපබ්බජන්තෙ දිස්වා, “මයං අත්තනො පුත්තෙ පබ්බාජෙම, ඉමෙ ඡ සකො න ඤාතකා මඤ්ඤෙ, කස්මා න පබ්බජන්ති” ති? කථං සමුට්ඨාපෙසුං. අථ බො මහානාමො සකො අනුරුද්ධං උපසඬ්ඤාමිත්වා, “තාත, අම්මාකං කුලා පබ්බජිතො නත්ථි, ත්ථං වා පබ්බජ, අහං වා පබ්බජස්සාමි” ති ආහ. සො පන සුබ්බමාලො හොති සම්පන්නහොගො, “නත්ථි” ති වචනම්පි තෙන න සුතපුබ්බං. එකදිවසඤ්ඤි තෙසු ඡසු ඛත්තියෙසු ගුළකීළං කීළන්තෙසු අනුරුද්ධො පුච්චන පරාජිතො පුච්ච්ඨාය පහිණි, අපස්ස මාතා පුච්චෙ සප්පෙත්වා පහිණි . තෙ බාදිත්වා පුන කීළිංසු. පුනප්පුනං තස්සෙව පරාජයො හොති. මාතා පනස්ස පහිතෙ පහිතෙ තික්ඛන්තුං පුච්චෙ පහිණිත්වා වතුත්ථාරො “පුචා නත්ථි” ති පහිණි. සො “නත්ථි” ති වචනස්ස අසුකපුබ්බන්තා “එසාපෙකා පුච්චිකති භවිස්සති” ති මඤ්ඤමානො “නත්ථිපුචං මෙ ආහරථා” ති පෙසෙසි. මාතා පනස්ස “නත්ථිපුචං කිර, අයො, දෙථා” ති චුත්තෙ, “මම පුත්තෙන ‘නත්ථි’ ති පදං න සුතපුබ්බං, ඉම්මා පන උපායෙන නං එතමත්ථං ජානාපෙස්සාමි” ති තුච්ඡං සුවණ්ණපානිං අඤ්ඤාය සුවණ්ණපානියා පටිකුප්පිත්වා පෙසෙසි. නගරපරිග්ගාහිකා දෙවතා වින්තෙසු – “අනුරුද්ධසකොන අත්තභාරකාලෙ අත්තනො භාගහත්තං උපරිට්ඨපච්චෙකබුද්ධස්ස දත්වා “නත්ථි” ති මෙ වචනස්ස සවනං මා හොතු, හොජනුප්පත්තිට්ඨානජානනං මා ‘හොතු’ ති පත්ථනා කතා, සවායං තුච්ඡපානිං පස්සිස්සති, දෙවසමාගමං පටිස්සිතුං න ලහිස්සාම, සීසම්පි නො සත්තධා එලෙයා” ති. අථ නං පානිං දිබ්බපුච්චෙහි පුණ්ණං අකංසු. කස්සා ගුළමණ්ඩලෙ යපෙත්වා උග්ගාටිතමත්තාය පුච්චන්තො සකලනගරෙ ඡාදෙත්වා යීතො. පුච්චණ්ඩං මුඛෙ යපිතමත්තමෙව සත්තරසභරණිසභස්සානි අනුචරි.

සො වින්තෙසි – “නාහං මාතු පියො, එත්තකං මෙ කාලං ඉමං නත්ථිපුචං නාම න පටි, ඉතො පට්ඨාය අඤ්ඤං පුචං නාම න බාදිස්සාමි” ති, සො ගෙහං ගන්ත්වා ව මාතරං පුච්ඡි – “අම්ම , තුම්මාකං අහං පියො, අප්පියො” ති? “තාත, එකක්ඛිතො අක්ඛි විය ව හදයං විය ව අතිවිය පියො මෙ අහොසි” ති. “අථ කස්මා එත්තකං කාලං මය්හං නත්ථි පුචං න පටිත්ථ, අම්මා” ති? සා වුච්ඡපට්ඨාකං පුච්ඡි – “අත්ථි කිඤ්චි පානියං, තාතා” ති? “පරිපුණ්ණා, අයො, පානි පුච්චෙහි, එවරුපා පුචා නාම මෙ න දිට්ඨපුබ්බං” ති ආරොවෙසි. සා වින්තෙසි – “මය්හං පුත්තො පුඤ්ඤවා කතාහිනිභාරො භවිස්සති, දෙවතාහි පානිං පුරෙත්වා පුචා පහිතා භවිස්සන්ති” ති. “අථ නං පුත්තො, අම්ම, ඉතො පට්ඨායාහං අඤ්ඤං

පුවං නාම න බාදිස්සාමි, නත්ථිපුවමෙව පවෙය්‍යාසි”ති. සාපිස්ස තතො පට්ඨාය “පුවං බාදිකුකාමොමිහි”ති චුත්තෙ තුව්ඡපාතිමෙව අඤ්ඤාය පාතියා පටිකුච්ඡිත්වා පෙසෙසි. යාව අගාරමජ්ඣෙ වසි, තාවස්ස දෙවතාව පුවෙ පහිණිංසු.

සො එත්තකම්පි අජානන්තො පබ්බජ්ජං නාම කිං ජානිස්සති? තස්මා “කා එසා පබ්බජ්ජා නාමා”ති භාතරං පුච්ඡිත්වා “ඔභාරිතකෙසමස්සුනා කාසායනිවත්ථෙන කට්ඨත්ථරකෙ වා බිදලමඤ්ඤෙව කෙ වා නිපජ්ඡිත්වා පිණ්ඩාය වරන්තෙන විහරිතබ්බං. එසා පබ්බජ්ජා නාමා”ති චුත්තෙ, “භාතික, අහං සුබ්බලො. නාහං සක්ඛිස්සාමි පබ්බජිතු”න්ති ආහ. “තෙන හි, තාත, කම්මන්තං උග්ගහෙත්වා සරාචාසං වස. න හි සක්කා අම්හෙසු එකෙන අපබ්බජිතු”න්ති. අප්පං “කො එස කම්මන්තො නාමා”ති පුච්ඡි. “භත්තුට්ඨානට්ඨානම්පි අජානන්තො කුලපුත්තො කම්මන්තං නාම කිං ජානිස්සති”ති? එකදිවසඤ්ඤි තිණ්ණං ඛත්තියානං කථා උද්දාදි – “භත්තං නාම කුහිං උට්ඨහති”ති? කිම්ලො ආහ – “කොට්ඨෙ උට්ඨහති”ති. අප්පං හද්දියො “ත්වං භත්තස්ස උට්ඨානට්ඨානං න ජානාසි, භත්තං නාම උක්ඛලියං උට්ඨහති”ති ආහ. අනුරුද්ධො “තුම්හෙ ද්වෙපි න ජානාම, භත්තං නාම රතනමකුළාය සුවණ්ණපාතියං උට්ඨහති”ති ආහ.

තෙසු කිර එකදිවසං කිම්ලො කොට්ඨතො වීහි ඔතාරියමානෙ දිස්වා, “එතෙ කොට්ඨෙයෙව ජාතා”ති සඤ්ඤී අහොසි. හද්දියො එකදිවසං උක්ඛලිතො භත්තං වඩ්ඪියමානං දිස්වා “උක්ඛලියඤ්ඤෙව උප්පන්ත”න්ති සඤ්ඤී අහොසි. අනුරුද්ධෙන පන තෙව වීහි කොට්ටෙන්තා, න භත්තං පවන්තා, න වඩ්ඪෙන්නා දිට්ඨපුබ්බා, වඩ්ඪෙන්නා පන පුරතො යපිතමෙව පස්සති. සො භුඤ්ජිතුකාමකාලෙ “භත්තං පාතියං උට්ඨහති”ති සඤ්ඤමකාසි. එවං තයොපි තෙ භත්තුට්ඨානට්ඨානං න ජානන්ති. තෙනායං “කො එස කම්මන්තො නාමා”ති පුච්ඡිත්වා, “පයමං ඛෙත්තං කසාපෙනබ්බ”න්තිආදිකං සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ කත්තබ්බං කිච්චං සුත්වා, “කදා කම්මන්තානං අන්තො පඤ්ඤායස්සති, කදා මයං අප්පොස්සුක්කා භොගෙ භුඤ්ජිස්සාමා”ති වත්වා කම්මන්තානං අපරියන්තතාය අක්ඛාතාය “තෙන හි ත්වඤ්ඤෙව සරාචාසං වස, න මය්හං එතෙතන්ථො”ති මාතරං උපසඬකම්භිත්වා, “අනුජානාහි මං, අම්ම, පබ්බජිස්සාමි”ති වත්වා තාය නානප්පකාරෙහි තික්ඛන්තුං පටික්ඛිපිත්වා, “සවෙ තෙ සභායකො හද්දියරාජා පබ්බජිස්සති, තෙන සද්ධිං පබ්බජාහි”ති චුත්තෙ තං උපසඬකම්භිත්වා, “මම බො, සම්ම, පබ්බජ්ජා තව පටිබද්ධා”ති වත්වා තං නානප්පකාරෙහි සඤ්ඤාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ අත්තනා සද්ධිං පබ්බජනන්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්හි.

තතො හද්දියො සක්ඛාරාජා අනුරුද්ධො ආනන්දො භගු කිම්ලො දෙවදත්තොති ඉමෙ ඡ ඛත්තියා උපාලිකප්පකසත්තමා දෙවා විය දිබ්බසම්පත්තිං සත්තාහං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා උය්‍යානං ගච්ඡන්තා විය චතුරගිහිනියා සෙනාය නික්ඛම්භිත්වා පරවිසයං පත්වා රාජාණාය සෙනං නිවත්තාපෙත්වා පරවිසයං ඔක්කම්භිංසු. තත්ථ ඡ ඛත්තියා අත්තනො අත්තනො ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා භණ්ඩිකං කත්වා, “භන්ද භණ්ණෙ, උපාලි, නිවත්තස්ස, අලං තෙ එත්තකං ජීවිකායා”ති තස්ස අදංසු. සො තෙසං පාදමුලෙ පරිවත්තිත්වා පරිදෙවිත්වා තෙසං ආණං අතික්කම්භිතුං අසක්කොන්තො උට්ඨාය තං ගහෙත්වා නිවත්ති. තෙසං ද්විධා ජාතකාලෙ, වනං ආරොදනප්පත්තං විය පට්ඨකම්පමානාකාරප්පත්තා විය අහොසි. උපාලි කප්පකොපි ථොකං ගන්ත්වා නිවත්තිත්වා “වණ්ඩා බො සාකියා, ‘ඉමිනා කුමාරා නිප්පාතිතා’ති සාතෙය්‍යුම්පි මං. ඉමෙ හි නාම සක්ඛාකුමාරා එවරුපං සම්පත්තිං පහාය ඉමානි අනග්ඝානි ආහරණානි බෙලෙපිණ්ඩං විය ඡඩ්ඪෙත්වා පබ්බජිස්සන්ති, කිම්භිගං පනාහ”න්ති භණ්ඩිකං ඔමුඤ්චිත්වා තානි ආහරණානි රුක්ඛෙ ලග්ගෙත්වා “අත්ථිකා ගණ්හන්තු”ති වත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා තෙහි “කස්මා නිවත්තොසි”ති පුට්ඨො තමත්ථං ආරොවෙසි. අප්පං තෙ ආදාය සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, “මයං, භත්තෙ, සාකියා නාම මානනිස්සිතා, අයං අම්මාකං දීසරත්තං පරිවාරකො, ඉමං පයමතරං පබ්බාපෙථ, මයමස්ස අභිවාදනාදීනි කර්ස්සාම, එවං නො මානො නම්මානායස්සති”ති වත්වා තං පයමතරං පබ්බාපෙත්වා පච්ඡා සයං පබ්බජිංසු. තෙසු ආයස්මා හද්දියො තෙනෙව අන්තරවස්සෙන තෙවිජ්ජො අහොසි. ආයස්මා අනුරුද්ධො දිබ්බවක්ඛුකො හුත්වා පච්ඡා මහාවිතක්කසුත්තං (අ. නි. 8.30) සුත්වා අරහත්තං පාපුණි. ආයස්මා ආනන්දො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. භගුත්ථෙරො ච කිම්ලන්ථෙරො ච අපරභාගෙ විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණිංසු. දෙවදත්තො පොථුප්පතිකං ඉද්ධිං පත්තො.

අපරභාගෙ සත්ථරි කොසම්බියං විහරන්තෙ සසාවකසඬස්ස තථාගතස්ස මහන්තො ලාභසක්කාරො නිබ්බන්ති. වත්ථභෙසජ්ජාදිහත්ථා මනුස්සා විහාරං පටිසිත්වා “කුහිං සත්ථා, කුහිං සාරිපුත්තන්ථෙරො, කුහිං මහාමොග්ගල්ලානන්ථෙරො, කුහිං මහාකස්සපන්ථෙරො, කුහිං හද්දියන්ථෙරො, කුහිං අනුරුද්ධන්ථෙරො, කුහිං ආනන්දන්ථෙරො, කුහිං භගුත්ථෙරො, කුහිං කිම්ලන්ථෙරො”ති අසීතිමහාසාවකානං නිසින්තට්ඨානං ඔලොකෙන්තා විවරන්ති. “දෙවදත්තන්ථෙරො කුහිං නිසින්තො වා, ධීතො වා”ති පුච්ඡන්තො නාම නත්ථි. සො වින්තෙසි – “අභම්පි එතෙහි සද්ධිඤ්ඤෙව පබ්බජිතො, එතෙහි ඛත්තියපබ්බජිතා, අභම්පි ඛත්තියපබ්බජිතො, ලාභසක්කාරහත්ථා මනුස්සා එතෙයෙව පරියෙසන්ති, මම නාමං ගහෙතාපි නත්ථි. කෙන නු බො සද්ධිං එකතො හුත්වා කං පසාදෙන්වා මම ලාභසක්කාරං නිබ්බන්තෙය්‍ය”න්ති. අප්පස්ස එතදහොසි – “අයං බො රාජා බිම්බිසාරො පයමදස්සනෙනෙව එකාදසහි නහුතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො, න සක්කා එතෙන සද්ධිං එකතො භවිතුං, කොසලරඤ්ඤාපි සද්ධිං න සක්කා භවිතුං. අයං බො පන රඤ්ඤො පුත්තො අජාතසත්තු කුමාරො කස්සපි ගුණදොසෙ න ජානාති, එතෙන සද්ධිං එකතො භවිස්සාමි”ති. සො කොසම්බිතො රාජගහං ගන්ත්වා කුමාරකචණ්ණං අභිනිමිතිත්වා වත්තාරො ආසිවිසෙ චතුසු භත්ථපාදෙසු එකං ගීවාය පිලන්ධිත්වා එකං සිසෙ වුම්බට්ඨකං කත්වා එකං එකංසං කරිත්වා ඉමාය අභිමෙඛලාය ආකාසනො ඔරුය්හ අජාතසත්තුස්ස උච්ඡිධිගෙ නිසීදිත්වා තෙන හිතෙන “කොසි ත්ව”න්ති චුත්තෙ “අහං දෙවදත්තො”ති වත්වා තස්ස භයවිනොදනත්ථං තං අත්තභාවං පටිසංහරිත්වා සඬ්ඝාට්පත්තවීරධරො පුරතො යත්වා

තං පසාදෙන්වා ලාභසක්කාරං නිබ්බන්තෙසි. සො ලාභසක්කාරාභිභූතො “අභං භික්ඛුසඤ්ඤාං පරිහරිස්සාමි”ති පාපකං චිත්තං උප්පාදෙන්වා සහ චිත්තූප්පාදෙන ඉද්ධිතො පරිහරිස්සාමි සත්ථාරං වෙළවනවිහාරෙ සරාජිකාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙන්තං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා අඤ්ජලිං පග්ගෙහි – “භගවා, භන්තෙ, එතරහි ජිණ්ණො චුඩ්ඪො මහල්ලකො, අප්පොසස්සුක්කො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරං අනුසුඤ්ජතු, අභං භික්ඛුසඤ්ඤාං පරිහරිස්සාමි, නියායාදෙට් මෙ භික්ඛුසඤ්ඤාමි”න්ති වන්වා සත්ථාරා බෙළාසකවාදෙන අපසාදෙන්වා පටික්ඛිත්තො අනත්තමනො ඉමං පට්ඨං තථාගතෙ ආසාතං බන්ධිත්වා පක්කාමි.

අට්ඨස්ස භගවා රාජගහෙ පකාසනීයකම්මං කාරෙසි. සො “පරිච්චන්තො දානි අභං සමණෙන ගොතමෙන, ඉදානිස්ස අනත්ථං කරිස්සාමි”ති අජාතසත්තුං උපසඤ්ඤාමිත්වා, “පුබ්බෙ බො, කුමාර, මනුස්සා දිසායුකා, එතරහි අප්පායුකා. යානං බො පනෙනං විජ්ජති, යං ත්වං කුමාරොව සමානො කාලං කරෙය්‍යාසි, තෙන හි ත්වං, කුමාර, පිතරං භන්ත්වා රාජා භොහි, අභං භගවන්තං භන්ත්වා බුද්ධො භවිස්සාමි”ති වන්වා තස්මිං රජ්ජෙ පතිට්ඨිතෙ තථාගතස්ස වධාය පුරිසෙ පයොජෙන්වා තෙසු සොනාපත්තිඵලං පත්වා නිවන්තෙසු සයං ගිජ්ඣකුටපබ්බතං අභිරුහිත්වා, “අභමෙව සමණං ගොතමං ජීවිතා වොරොපෙස්සාමි”ති සිලං පවිජ්ඣිත්වා රුහිරුප්පාදකකම්මං කත්වා ඉමිනාපි උපායෙන මාරෙතුං අසක්කොන්තො පුන නාළාගිරිං විස්සජ්ජාපෙසි. තස්මිං ආගච්ඡන්තෙ ආනන්දන්දෙට්ඨො අත්තනො ජීවිතං සත්ථු පරිච්චජිත්වා පුරතො අට්ඨාසි. සත්ථා නාගං දමෙන්වා නගරා නික්ඛමිත්වා විහාරං ගන්ත්වා අනෙකසහස්සෙහි උපාසකෙහි අභිභටං මහාදානං පරිභුඤ්ජිත්වා තස්මිං දිවසෙ සන්තිපතිතානං අට්ඨාරසකොට්ඨිකානානං රාජගහවාසීනං අනුපුබ්බං කථං කථෙත්වා චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයෙ ජාතෙ “අහො ආයස්මා ආනන්දො මහාගුණො, තථාරූපෙ නාම භන්තිනාගෙ ආගච්ඡන්තෙ අත්තනො ජීවිතං පරිච්චජිත්වා සත්ථු පුරතොව අට්ඨාසි”ති ථෙරස්ස ගුණකථං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මමන්ථාය ජීවිතං පරිච්චජියෙවා”ති වන්වා භික්ඛුහි යාවිතො චූළභංස (ජා. 1.15.133 ආදයො; 2.21.1 ආදයො) – මහාභංස (ජා. 2.21.89 ආදයො) – කක්කටකජාතකානි (ජා. 1.3.49 ආදයො) කථෙසි. දෙවදත්තස්සාපි කම්මං නෙව පාකටං, තථා රඤ්ඤො මාරාපිතත්තා, න වධකානං පයොජිතත්තා න සිලාය පටිද්ධත්තා පාකටං අහොසි, යථා නාළාගිරිහත්තිනො විස්සජ්ජිතත්තා. තදා හි මහාජනො “රාජාපි දෙවදත්තෙනෙව මාරාපිතො, වධකොපි පයොජිතො, සිලාපි අපටිද්ධා. ඉදානි පන තෙන නාළාගිරි විස්සජ්ජාපිතො, එවරූපං නාම පාපකං ගහෙන්වා රාජා විවරති”ති කොලාහලමකාසි.

රාජා මහාජනස්ස කථං සුත්වා පඤ්ච ටාලිපාකසතානි නිහරාපෙන්වා න පුන තස්සුපට්ඨානං අගමාසි, නාගරාපිස්ස කුලං උපගතස්ස භික්ඛාමන්තම්පි න අදංසු. සො පරිහිනලාභසක්කාරො කොහඤ්ඤෙන ජීවිතුකාමො සත්ථාරං උපසඤ්ඤාමිත්වා පඤ්ච වන්ථුති යාවිත්වා භගවතො “අලං, දෙවදත්ත, යො ඉච්ඡති, සො ආරඤ්ඤකො භොතු”ති පටික්ඛිත්තො කස්සාචුසො, වචනං සොහනං, කිං තථාගතස්ස උදාහු මම, අහඤ්ඤි උක්කට්ඨවසෙන එවං වදාමි, “සාධු, භන්තෙ, භික්ඛු යාවජීවං ආරඤ්ඤකා අස්සු, පිණ්ඩපාතිකා, පංසුකුලිකා, රුක්ඛමූලිකා, මච්ඡමංසං න බාදෙය්‍ය”න්ති. “යො දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, සො මයා සද්ධිං ආගච්ඡතු”ති වන්වා පක්කාමි. තස්ස වචනං සුත්වා එකච්චෙ නවකපබ්බජිතා මන්දබුද්ධිතො “කලායාණං දෙවදත්තො ආහ, එතෙන සද්ධිං විවරිස්සාමා”ති තෙන සද්ධිං එකතො අහෙසුං. ඉති සො පඤ්චසතෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං තෙහි පඤ්චති වන්ථුති ලුඛප්පසන්තං ජනං සඤ්ඤාපෙන්තො කුලෙසු විඤ්ඤාපෙන්වා විඤ්ඤාපෙන්වා භුඤ්ජන්තො සඬ්ඝභෙදාය පරක්කම්. සො භගවතා, “සච්චං කිර ත්වං, දෙවදත්ත, සඬ්ඝභෙදාය පරක්කමසි වක්කභෙදාය”ති පුට්ඨො “සච්චං භගවා”ති වන්වා, “ගරුකො බො, දෙවදත්ත, සඬ්ඝභෙදො”ති ආදිති ඔවදිතොපි සත්ථු වචනං අනාදිසිත්වා පක්කන්තො ආයස්මන්තං ආනන්දං රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා, “අජ්ජතග්ගෙ දානාහං, ආචුසො ආනන්ද, අඤ්ඤත්‍රෙව භගවතා, අඤ්ඤත්‍ර, භික්ඛුසඤ්ඤා උපොසථං කරිස්සාමි, සඬ්ඝකම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. ථෙරො තමන්ථං භගවතො ආරොවෙසි. තං විදිත්වා සත්ථා උප්පන්තධම්මසංවෙගො හුත්වා, “දෙවදත්තො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අනත්ථනිස්සිතං අත්තනො අච්චිමිති පච්චනකකම්මං කරොති”ති විතක්කෙන්වා –

“සුකරානි අසාධුනි, අත්තනො අභිතානි ව;
යං වෙ භිතඤ්ච සාධුඤ්ච, තං වෙ පරමදුක්කර”න්ති. (ධ. ප. 163) –

ඉමං ගාථං වන්වා පුන ඉමං උදානං උදානෙසි –

“සුකරං සාධුනා සාධු, සාධු පාපෙන දුක්කරං;
පාපං පාපෙන සුකරං, පාපමරියෙහි දුක්කර”න්ති. (උදා. 48; චූළව. 343);

අට්ඨ බො දෙවදත්තො උපොසථදිවසෙ අත්තනො පරිසාය සද්ධිං එකමන්තං නිසිදිත්වා, “යස්සිමානි පඤ්ච වන්ථුති බමන්ති, සො සලාකං ගණ්හතු”ති වන්වා පඤ්චසතෙහි වජ්ජිපුත්තකෙහි නවකෙහි අප්පකතඤ්ඤුති සලාකාය ගහිතාය සඬ්ඝං භික්ඛුන්වා තෙ භික්ඛු ආදාය ගයාසීසං අගමාසි. තස්ස තත්ථ ගතභාවං සුත්වා සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං ආනයනත්ථාය ද්වෙ අග්ගසාවකෙ පෙසෙසි. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා ආදෙසනාපාටිභාරියානුසාසනියා වෙව ඉද්ධිපාටිභාරියානුසාසනියා ව අනුසාසන්තා තෙ අමතං පායෙන්වා ආදාය ආකාසෙන ආගමිංසු. කොකාලිකොපි බො “උට්ඨෙහි, ආචුසො දෙවදත්ත, නිතා තෙ භික්ඛු සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙහි, නනු ත්වං මයා චුත්තො ‘මා, ආචුසො, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ විස්සාසි’ති. පාපිච්ඡා සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානා, පාපිකානං ඉච්ඡානං වසං ගතා”ති වන්වා ජණ්ණුකෙන හදයමජ්ඣෙ පහරි, තස්ස තත්ථෙව උණ්හං ලොහිතං මුඛතො උග්ගඤ්ජි. ආයස්මන්තං පන සාරිපුත්තං

හික්බූසඨසපරිවුතං ආකාසෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා හික්බු ආහංසු – “හන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො ගමනකාලෙ අත්තදුතියො ගතො, ඉදානි මහාපරිවාරො ආගච්ඡන්තො සොහති”ති. සත්ථා “න, හික්බවෙ, ඉදානෙව සාරිපුත්තො සොහති, පුබ්බෙ තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බන්තකාලෙපි මය්හං පුත්තො මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තො සොභියෙවා”ති වත්වා –

“හොති සීලවතං අත්ථො, පටිසන්ථාරවුත්තිනං;
ලක්ඛණං පස්ස ආයන්තං, ඤාතිසඨ්ඨපුරක්ඛතං;
අප්පස්සසිමං කාළං, සුවභීනංව ඤාතිභී”ති. (ජා. 1.1.11) –

ඉදං ජාතකං කථෙසි. පුන හික්බුහි, “හන්තෙ, දෙවදත්තො කිර ද්වෙ අග්ගසාවකෙ උභොසු පස්සෙසු නිසීදාපෙත්වා ‘බුද්ධලීලාය ධම්මං දෙසෙස්සාමි’ති තුම්භාකං අනුකිරියං කරොති”ති වුත්තෙ, “න , හික්බවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස මම අනුකිරියං කාතුං වායමි, න පන සක්ඛී”ති වත්වා –

“අපි චිරක පස්සෙසි, සකුණං මඤ්ජුභාණකං;
මයුරගිවසඨකාසං, පතිං මය්හං සට්ඨිධංකං.

“උදකථලවරස්ස පක්ඛිනො,
නිච්චං ආමකමච්ඡහොජීනො;
තස්සානුකරං සට්ඨිධංකො,
සෙවාලෙ පලිගුණධීනො මනො”ති. (ජා. 1.2.107-108) –

ආදිනා ජාතකං වත්වා අපරාපරෙසුපි දිවසෙසු තථානුරූපමෙව කථං ආරබ්භ –

“අචාරි වතායං විතුදං වනානි,
කට්ඨභගරුක්ඛෙසු අසාරකෙසු;
අථාසදා බදිරං ජාතසාරං,
යත්ථබ්භිදා ගරුළො උත්තමභග”න්ති. (ජා. 1.2.120);

“ලසී ව තෙ නිප්ඵලිකා, මත්ථකො ව පදාලිතො;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා භග්ගා, අජ්ජ බො ත්වං විරොවසී”ති. (ජා. 1.1.143) –

එවමාදිනි ජාතකානි කථෙසි. පුන “අකතඤ්ඤ දෙවදත්තො”ති කථං ආරබ්භ –

“අකරම්භස තෙ කිච්චං, යං බලං අහුවම්භසෙ;
මීගරාජ නමො ත්‍යත්ථු, අපි කිඤ්චි ලභාමසෙ.

“මම ලොහිතභක්ඛස්ස, නිච්චං ලුද්දානි කුබ්බතො;
දත්තන්තරගතො සන්තො, තං බහුං යම්පි ජීවසී”ති. (ජා. 1.4.29-30) –

ආදිනි ජාතකානි කථෙසි. පුන වධාය පරිසක්කනමස්ස ආරබ්භ –

“ඤාතමෙතං කුරුඬගස්ස, යං ත්වං සෙපණ්ණි සියාසි;
අඤ්ඤං සෙපණ්ණි ගච්ඡාමි, න මෙ තෙ රුච්චතෙ ඵල”න්ති. (ජා. 1.1.21) –

ආදිනි ජාතකානි කථෙසි. පුනදිවසෙ “උභතො පරිභීනො දෙවදත්තො ලාභසක්කාරතො ව සාමඤ්ඤතො වා”ති කථාසු පවත්තමානාසු “න, හික්බවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තො පරිභීනො, පුබ්බෙපෙස පරිභීනොයෙවා”ති වත්වා –

“අක්ඛි භින්තා පටො නට්ඨො, සබ්බෙහෙ ව භණ්ඩනං;
උභතො පදුට්ඨා කම්මන්තා, උදකම්භි ථලම්භි වා”ති. (ජා. 1.1.139) –

ආදිනි ජාතකානි කථෙසි. එවං රාජගහෙ විහරන්තොව දෙවදත්තං ආරබ්භ බහුනි ජාතකානි කථෙත්වා රාජගහතො සාවත්ථීං ගන්ත්වා ජෙනවනෙ විහාරෙ වාසං කප්පෙසි. දෙවදත්තොපි බො නව මාසෙ ගිලානො පච්ඡිමෙ කාලෙ සත්ථාරං දට්ඨුකාමො හුත්වා අත්තනො සාවකෙ ආහ – “අහං සත්ථාරං දට්ඨුකාමො, තං මෙ දස්සෙථා”ති. “ත්වං සමත්ථකාලෙ සත්ථාරා සද්ධිං වෙරි හුත්වා අචරි, න මයං තත්ථ නෙස්සාමා”ති වුත්තෙ, “මා මං නාසෙථ, මයා සත්ථරි ආසාතො කතො, සත්ථු පන මයි කෙසග්ගමන්තොපි ආසාතො නත්ථී”. සො හි භගවා –

“වධකෙ දෙවදත්තම්භි, වොරෙ අඬගුලිමාලකෙ;

ධනපාලෙ රාහුලෙ ව, සබ්බත්ථ සමමානසො”ති. (අප. පෙර 1.1.585; මි. ප. 6.6.5) –

“දස්සෙට්ඨ මෙ භගවන්ත”න්ති පුනස්පුනං යාචි. අප්ථ නං තෙ මඤ්චකෙනාදාය නික්ඛමිංසු. තස්ස ආගමනං සුත්වා භික්ඛු සත්ථු ආරොවෙසුං – “භන්තෙ, දෙවදත්තො කිර තුම්භාකං දස්සන්තං ආගච්ඡති”ති. “න, භික්ඛවෙ, සො තෙනත්තභාවෙන මං පස්සිතුං ලභිස්සති”ති. දෙවදත්තො කිර පඤ්චන්තං වත්ථුනං ආයාචිතකාලතො පටියාය පුන බුද්ධං දට්ඨං න ලභති, අයං ධම්මතා. “අසුකට්ඨානඤ්ච අසුකට්ඨානඤ්ච ආගතො, භන්තෙ”ති. “යං ඉච්ඡති, තං කරොතු, න සො මං පස්සිතුං ලභිස්සති”ති. “භන්තෙ, ඉතො යොජනමත්තං ආගතො, අභිසංයොජනං, ගාචුතං, ජෙනවනපොක්ඛරණිසම්පං ආගතො, භන්තෙ”ති. “සවෙපි අන්තොජෙනවනං පටිසති, නෙව මං පස්සිතුං ලභිස්සති”ති. දෙවදත්තං ගහෙත්වා ආගතා ජෙනවනපොක්ඛරණිනිරෙ මඤ්චං ඔතාරෙත්වා පොක්ඛරණං න්භායිතුං ඔතරිංසු. දෙවදත්තොපි ඛො මඤ්චතො වුටියාය උභො පාදෙ භූමියං යංපෙත්වා නිසීදි. පාදා පට්ඨං පටිසිංසු. සො අනුක්කමෙන යාව ගොජ්ජකා, යාව ඡණ්ණකා, යාව කට්ටො, යාව ට්ඨනො, යාව ගිවතො පටිසිත්වා භනුකට්ඨිකස්ස භූමියං පට්ඨකාලෙ –

“ඉමෙහි අට්ඨිති තමග්ගපුග්ගලං,
දෙවාතිදෙවං නරදම්මසාරථිං;
සමන්තවක්ඛුං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං,
පාණෙහි බුද්ධං සරණං උපෙමි”ති. (මි. ප. 4.1.3) –

ඉමං ගාථමාහ. ඉදං කිර යානං දිස්වා තථාගතො දෙවදත්තං පබ්බාපෙසි. සවෙ හි න සො පබ්බජිස්ස, ගිහි හුත්වා කම්මඤ්ච භාරියං අකරිස්ස, ආයතිං භවනිස්සරණපච්චයං කාතුං න සක්ඛිස්ස, පබ්බජිත්වා ව පන කිඤ්චාපි කම්මං භාරියං කරිස්සති, ආයතිං භවනිස්සරණපච්චයං කාතුං සක්ඛිස්සතිති තං සත්ථා පබ්බාපෙසි. සො හි ඉතො සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ අට්ඨිස්සරො නාම පච්චෙකබුද්ධො භවිස්සති, සො පට්ඨං පටිසිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති. නිච්චලෙ බුද්ධෙ අපරජ්ඣාභාවෙන පන නිච්චලොව හුත්වා පච්චතුති යොජනසතිකෙ අන්තො අවිච්ඡිති යොජනසතුබ්බෙධමෙවස්ස සරිරං නිබ්බන්ති. සිසං යාව කණ්ණසක්ඛලිතො උපරි අයකපල්ලං පාචිසි, පාදා යාව ගොජ්ජකා හෙට්ඨා අයපට්ඨියං පට්ඨියා, මහාතාලක්ඛන්ධපරිමාණං අයසුලං පච්ඡිමභිත්තිතො නික්ඛමිත්වා පිට්ඨිමජ්ඣං භින්දිත්වා උරෙන නික්ඛමිත්වා පුරිමභිත්තිං පාචිසි, අපරං දක්ඛිණභිත්තිතො නික්ඛමිත්වා දක්ඛිණපස්සං භින්දිත්වා වාමපස්සෙන නික්ඛමිත්වා උත්තරභිත්තිං පාචිසි, අපරං උපරි කපල්ලතො නික්ඛමිත්වා මත්ථකං භින්දිත්වා අධොභාගෙන නික්ඛමිත්වා අයපට්ඨිං පාචිසි. එවං සො තත්ථ නිච්චලොව පට්ඨි.

භික්ඛු “එත්තකං යානං දෙවදත්තො ආගච්ඡන්තො සත්ථාරං දට්ඨං අලභිත්වා ව පට්ඨං පට්ඨියො”ති කපං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, දෙවදත්තො ඉදානෙව මයි අපරජ්ඣාත්වා පට්ඨං පාචිසි, පුබ්බෙපි පට්ඨියොයෙවා”ති වත්වා භත්ථීරාජකාලෙ මග්ගමුළ්භං පුරිසං සමස්සාසෙත්වා අත්තතො පිට්ඨිං ආරොපෙත්වා බෙමන්තං පාපිතස්ස පුන නික්ඛන්තුං ආගන්ත්වා අග්ගට්ඨානෙ මජ්ඣමට්ඨානෙ මුලෙහි එවං දන්තෙ ඡින්දිත්වා තතියවාරෙ මහාපුරිසස්ස වක්ඛුපථං අතික්කමන්තස්ස තස්ස පට්ඨං පට්ඨියභාවං දීපෙතුං –

“අකතඤ්ඤාස්ස පොසස්ස, නිච්චං විවරදස්සිතො;
සබ්බං වෙ පට්ඨං දජ්ජා, නෙව නං අභිරාධයෙ”ති. (ජා. 1.1.72; 1.9.107) –

ඉදං ජාතකං කට්ඨන්වා පුනපි තට්ඨ කථාය සමුට්ඨිතාය ඛන්තිවාදිභූතෙ අත්තනි අපරජ්ඣාත්වා කලාබුරාජභූතස්ස තස්ස පට්ඨං පට්ඨියභාවං දීපෙතුං ඛන්තිවාදිජාතකඤ්ච (ජා. 1.4.49 ආදයො), වුළුධම්මපාලභූතෙ අත්තනි අපරජ්ඣාත්වා මහාපතාපරාජභූතස්ස තස්ස පට්ඨං පට්ඨියභාවං දීපෙතුං වුළුධම්මපාලජාතකඤ්ච (ජා. 1.5.44 ආදයො) කට්ඨි.

පට්ඨං පට්ඨියෙ පන දෙවදත්තෙ මහාජනො භට්ඨතුට්ඨො ධජපටාකකදලියො උස්සාපෙත්වා පුණ්ණසට්ඨෙ යංපෙත්වා “ලාභා වත නො”ති මහන්තං ඡණං අනුභොති. තමත්ථං භගවතො ආරොවෙසුං. භගවා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව දෙවදත්තෙ මතෙ මහාජනො තුස්සති, පුබ්බෙපි තුස්සියෙවා”ති වත්වා සබ්බජනස්ස අජ්ජියෙ වණ්ඨෙ ඵරුසෙ බාරාණසියං පිඨිගලරඤ්ඤෙ නාම මතෙ මහාජනස්ස තුට්ඨභාවං දීපෙතුං –

“සබ්බො ජනො හිංසිතො පිඨිගලෙන,
තස්මිං මතෙ පච්චයා වෙදයන්ති;
පියො නු තෙ ආසි අකණ්ණනෙත්තො,
කස්මා තුවං රොදසි ද්වාරපාල.

“න මෙ පියො ආසි අකණ්ණනෙත්තො,
භායාමි පච්චාගමනාය තස්ස;
ඉතො ගතො හිංසෙය්‍යා මච්චුරාජං,
සො හිංසිතො ආනෙය්‍යා පුන ඉධා”ති. (ජා. 1.2.179-180) –

ඉදං පිඨගලජාතකං කට්ඨං. භික්ඛු සත්ථාරං පුච්ඡිංසු – “ඉදානි, භන්තෙ, දෙවදත්තො කුභිං නිබ්බත්තො” ති? “අවිච්ඡිකානිකං, භික්ඛවෙ” ති. “භන්තෙ, ඉධ තප්පත්තො විචරිත්වා පුන ගත්ත්වා තප්පනට්ඨානෙයෙව නිබ්බත්තො” ති. “ආම, භික්ඛවෙ, පබ්බජිතා වා භොන්තු ගහට්ඨා වා, පමාදවිහාරිනො උභයත්ථ තප්පත්තියෙවා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

17. “ඉධ තප්පති පෙච්ච තප්පති, පාපකාරී උභයත්ථ තප්පති;
පාපං මෙ කතන්ති තප්පති, භියොසා තප්පති දුග්ගතිං ගතො” ති.

තත්ථ ඉධ තප්පතීති ඉධ කම්මතප්පනෙන දොමනස්සමත්තෙන තප්පති. පෙච්චාති පරලොකෙ පන විපාකතප්පනෙන අතිදාරුණෙන අපායදුක්ඛෙන තප්පති. පාපකාරීති නානප්පකාරස්ස පාපස්ස කත්තා. උභයත්ථාති ඉමිනා චුත්තප්පකාරෙන තප්පනෙන උභයත්ථ තප්පති නාම. පාපං මෙති සො භි කම්මතප්පනෙන කප්පත්තො “පාපං මෙ කත” ති තප්පති. තං අප්පමත්තකං තප්පනං, විපාකතප්පනෙන පන තප්පත්තො භියොසා තප්පති දුග්ගතිං ගතො අතිඵලසෙන තප්පනෙන අතිවිය තප්පතීති.

ගාථාපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

දෙවදත්තවත්ථු ද්වාදසමං.

13. සුමනාදෙව්වත්ථු

ඉධ නන්දතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සුමනාදෙවිං ආරබ්භ කට්ඨං.

සාවත්ථියඤ්ඤි දෙවසිකං අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ගෙහෙ ද්වෙ භික්ඛුසහස්සානි භුඤ්ජන්ති, තථා විසාබාය මහාඋපාසිකාය. සාවත්ථියං යො යො දානං දාතුකාමො භොති, සො සො තෙසං උභින්නං ඔකාසං ලභිත්වාච කරොති. කිං කාරණං? “තුම්භාකං දානග්ගං අනාඨපිණ්ඩිකො වා විසාබා වා ආගතා” ති පුච්ඡිත්වා, “නාගතා” ති චුත්තෙ සතසහස්සං විස්සජ්ජෙත්වා කතදානමපි “කිං දානං නාමෙත” ති ගරහන්ති. උභොපි භි තෙ භික්ඛුසහස්ස රුචිඤ්ඤි අනුච්ඡිකකිව්වානි ව අතිවිය ජානන්ති, තෙසු විචාරෙන්තෙසු භික්ඛු චිත්තරූපං භුඤ්ජන්ති. තස්මා සබ්බෙ දානං දාතුකාමා තෙ ගහෙන්වාච ගච්ඡන්ති. ඉති තෙ අත්තනො අත්තනො සරෙ භික්ඛු පරිවිසිතුං න ලභන්ති. තතො විසාබා, “කො නු බො මම යානෙ යත්වා භික්ඛුසහස්සං පරිවිසිස්සති” ති උපධාරෙන්ති පුත්තස්ස ධිතරං දිස්වා තං අත්තනො යානෙ යපෙසි. සා තස්සා නිවෙසනෙ භික්ඛුසහස්සං පරිවිසති. අනාඨපිණ්ඩිකොපි මහාසුභද්දං නාම ජෙට්ඨධිතරං යපෙසි. සා භික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති ධම්මං සුඤ්ඤන්ති සොනාපන්නා හුත්වා පතිකුලං අගමාසි. තතො චූළසුභද්දං යපෙසි. සාපි තට්ඨෙව කරොන්ති සොනාපන්නා හුත්වා පතිකුලං ගතා. අථ සුමනාදෙවිං නාම කනිට්ඨධිතරං යපෙසි. සා පන ධම්මං සුත්වා සකදාගාමීඵලං පත්වා කුමාරිකාව හුත්වා තථාරූපෙන අථාසුකෙන ආතුරා ආහාරූපවිජෙදං කත්වා පිතරං දට්ඨකාමා හුත්වා පක්කොසාපෙසි. සො එකස්මිං දානග්ගෙ තස්සා සාසනං සුත්වාච ආගන්ත්වා, “කිං, අම්ම සුමනෙ” ති ආහ. සාපි නං ආහ – “කිං, තාත කනිට්ඨභාතිකා” ති? “විලපසි අම්මා” ති? “න විලපාමි, කනිට්ඨභාතිකා” ති. “භායසි, අම්මා” ති? “න භායාමි, කනිට්ඨභාතිකා” ති. එත්තකං වත්වායෙව පන සා කාලමකාසි. සො සොනාපන්නොපි සමානො සෙට්ඨධිතරි උප්පන්නසොකං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ධිතු සරිරකිව්වං කාරෙන්වා රොදන්තො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, “කිං, ගහපති, දුක්ඛි දුම්මනො අස්සුමුබො රොදමානො ආගතොසි” ති චුත්තෙ, “ධිතා මෙ, භන්තෙ, සුමනාදෙවි කාලකතා” ති ආහ. “අථ කස්මා සොචසි, නනු සබ්බෙසං එකංසිකං මරණ” ති? “ජානාමෙතං, භන්තෙ, එවරූපා නාම මෙ භිරිඞ්ත්තප්පසම්පන්නා ධිතා, සා මරණකාලෙ සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං අසක්කොන්ති විලපමානා මතා, තෙන මෙ අනප්පකං දොමනස්සං උප්පජ්ජති” ති. “කිං පන තාය කථිතං මහාසෙට්ඨී” ති? “අහං තං, භන්තෙ, ‘අම්ම, සුමනෙ’ ති ආමන්තෙසිං. අථ මං ආහ – ‘කිං, තාත, කනිට්ඨභාතිකා’ ති? ‘විලපසි, අම්මා’ ති? ‘න විලපාමි, කනිට්ඨභාතිකා’ ති. ‘භායසි, අම්මා’ ති? ‘න භායාමි කනිට්ඨභාතිකා’ ති. එත්තකං වත්වා කාලමකාසි” ති. අථ නං ගඟවා ආහ – “න තෙ මහාසෙට්ඨී ධිතා විලපති” ති. “අථ කස්මා භන්තෙ එවමාහා” ති? “කනිට්ඨත්තායෙව . ධිතා භි තෙ, ගහපති, මග්ගඵලෙහි තයා මහල්ලිකා. ත්වඤ්ඤි සොනාපන්නො, ධිතා පන තෙ සකදාගාමීනී. සා මග්ගඵලෙහි තයා මහල්ලිකත්තා තං එවමාහා” ති. “එවං, භන්තෙ” ති? “එවං, ගහපති” ති. “ඉදානි කුභිං නිබ්බත්තා, භන්තෙ” ති? “තුසිතභවනෙ, ගහපති” ති. “භන්තෙ, මම ධිතා ඉධ ඤාතකානං අන්තරෙ නන්දමානා විචරිත්වා ඉතො ගන්ත්වාපි නන්දනට්ඨානෙයෙව නිබ්බත්තා” ති. අථ නං සත්ථා “ආම, ගහපති, අප්පමත්තා නාම ගහට්ඨා වා පබ්බජිතා වා ඉධ ලොකෙ ව පරලොකෙ ව නන්දන්තියෙවා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

18. “ඉධ නන්දති පෙච්ච නන්දති, කතපුඤ්ඤො උභයත්ථ නන්දති;
පුඤ්ඤං මෙ කතන්ති නන්දති, භියොසා නන්දති සුග්ගතිං ගතො” ති.

තත්ථ ඉධාති ඉධ ලොකෙ කම්මනන්දනෙන නන්දති. පෙච්චාති පරලොකෙ විපාකනන්දනෙන නන්දති. කතපුඤ්ඤොති නානප්පකාරස්ස පුඤ්ඤස්ස කත්තා. උභයත්ථාති ඉධ “කතං මෙ කුසලං, අකතං මෙ පාප” ති නන්දති, පරත්ථ විපාකං අනුභවන්තො නන්දති. පුඤ්ඤං මෙති ඉධ නන්දන්තො පන “පුඤ්ඤං මෙ කත” ති සොමනස්සමත්තෙනෙව කම්මනන්දනං උපාදාය නන්දති. භියොසාති විපාකනන්දනෙන පන සුගතිං ගතො සත්තපඤ්ඤාසවස්සකොට්ඨො සට්ඨිවස්සසතසහස්සානි දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවන්තො තුසිතපුරෙ අතිවිය නන්දති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛ්‍යු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. මහාජනස්ස සාන්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

සුමනාදෙව්වත්ථු තෙරසමං.

14. ද්වෙසභායකභික්ඛුවත්ථු

ඛ්‍යුම්පි වෙනි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙ සභායකෙ ආරබ්භ කපෙසි.

සාවත්ථිවාසීනො හි ද්වෙ කුලපුත්තා සභායකා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා කාමෙ පභාය සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිත්වා පඤ්ච වස්සානි ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා සාසනෙ ධුරං පුච්ඡිත්වා විපස්සනාධුරඤ්ච ගන්ථධුරඤ්ච විත්ථාරනො සුත්වා එකො තාව “අහං, හන්තෙ, මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතො න සක්ඛිස්සාමි ගන්ථධුරං පුරෙතුං, විපස්සනාධුරං පන පුරෙස්සාමි”ති යාව අරහත්තා විපස්සනාධුරං කථාපෙත්වා සටෙන්තො වායමන්තො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. ඉතරො පන “අහං ගන්ථධුරං පුරෙස්සාමි”ති අනුක්කමෙන තෙපිටකං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා ගතගතට්ඨානෙ ධම්මං කපෙති, සරහඤ්ඤං හණති, පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං ධම්මං වාචෙන්තො විවරති. අට්ඨාරසන්නං මහාගණානං ආවරියො අහොසි. භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ඉතරස්ස ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තස්ස ඔවාදෙ යත්වා අරහත්තං පත්වා ථෙරං වන්දිත්වා, “සත්ථාරං දට්ඨුකාමම්හා”ති වදන්ති. ථෙරො “ගච්ඡට, ආවුසො, මම වචනෙන සත්ථාරං වන්දිත්වා අසීති මහාථෙරෙ වන්දට, සභායකත්ථෙරම්පි මෙ ‘අම්භාකං ආවරියො තුම්හෙ වන්දති’ති වද්වා”ති පෙසෙති. තෙ භික්ඛු විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරඤ්චෙව අසීති මහාථෙරෙ ව වන්දිත්වා ගන්ථිකත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, අම්භාකං ආවරියො තුම්හෙ වන්දති”ති වදන්ති. ඉතරෙන ව “කො නාම සො”ති චුත්තෙ, “තුම්භාකං සභායකභික්ඛු, හන්තෙ”ති වදන්ති. එවං ථෙරෙ පුනඡ්ඡුතං සාසනං පභිණන්තෙ සො භික්ඛු ථොකං කාලං සහිත්වා අපරභාගෙ සහිතුං අසක්කොන්තො “අම්භාකං ආවරියො තුම්හෙ වන්දති”ති චුත්තෙ, “කො එසො”ති වත්වා “තුම්භාකං සභායකභික්ඛු”ති චුත්තෙ, “කිං පන තුම්හෙහි තස්ස සන්තිකෙ උග්ගහිතං, කිං දීඝනිකායාදීසු අඤ්ඤතරො නිකායො, කිං තිස්ස පිටකෙසු එකං පිටක”න්ති වත්වා “චතුප්පදිකම්පි ගාථං න ජානාති, පංසුකුලං ගහෙන්වා පබ්බජිතකාලෙයෙව අරඤ්ඤං පටිට්ඨො, ඛ්‍යු වන අන්තෙවාසිකෙ ලභි, තස්ස ආගතකාලෙ මයා පඤ්භං පුච්ඡිතුං වට්ටති”ති වින්තෙසි.

අථ අපරභාගෙ ථෙරො සත්ථාරං දට්ඨුං ආගතො. සභායකස්ස ථෙරස්ස සන්තිකෙ පත්තථිවරං යපෙත්වා ගන්ත්වා සත්ථාරඤ්චෙව අසීති මහාථෙරෙ ව වන්දිත්වා සභායකස්ස වසනට්ඨානං පටිවාගමි. අථස්ස සො වත්තං කාරෙන්වා සමප්පමාණං ආසනං ගහෙන්වා, “පඤ්භං පුච්ඡිස්සාමි”ති නිසිදි. තස්මිං ඛණෙ සත්ථා “එස ඵවරුපං මම පුත්තං විහෙයෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තෙය්‍යා”ති තස්මිං අනුකම්පාය විහාරවාරිකං වරන්තො විය තෙසං නිසින්නට්ඨානං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදි. තත්ථ තත්ථ නිසිදන්තා හි භික්ඛු බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසිදන්ති. තෙන සත්ථා පකතිපඤ්ඤත්තෙයෙව ආසනෙ නිසිදි. නිසප්ප ඛො පන ගන්ථිකභික්ඛු පඨමජ්ඣානෙ පඤ්භං පුච්ඡිත්වා තස්මිං අකම්පිතෙ දුතියජ්ඣානං ආදිං කත්වා අට්ඨසුපි සමාපත්තිසු රුපාරුපෙසු ව පඤ්භං පුච්ඡි. ගන්ථිකත්ථෙරො එකම්පි කපෙතුං නාසක්ඛි. ඉතරො තං සබ්බං කපෙසි. අථ තං සොනාපන්නිමග්ගෙ පඤ්භං පුච්ඡි. ගන්ථිකත්ථෙරො කපෙතුං නාසක්ඛි. තතො ඛිණාසවත්ථෙරං පුච්ඡි. ථෙරො කපෙසි. සත්ථා “සාධු සාධු, භික්ඛු”ති අභිනන්දිත්වා සෙසමග්ගෙසුපි පටිපාටියා පඤ්භං පුච්ඡි. ගන්ථිකො එකම්පි කපෙතුං නාසක්ඛි, ඛිණාසවො පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං කපෙසි. සත්ථා චතුසුපි යානෙසු තස්ස සාධුකාරං අදාසි. තං සුත්වා භුම්මදෙවෙ ආදිං කත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා සබ්බා දෙවතා වෙව නාගසුපණ්ණා ව සාධුකාරං අදංසු. තං සාධුකාරං සුත්වා තස්ස අන්තෙවාසිකා වෙව සද්ධිවිහාරිනො ව සත්ථාරං උජ්ඣායංසු – “කිං නාමෙතං සත්ථාරා කතං, කිඤ්චි අජානන්තස්ස මහල්ලකත්ථෙරස්ස චතුසු යානෙසු සාධුකාරං අදාසි, අම්භාකං පනාවරියස්ස සබ්බපරියත්තිධරස්ස පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං පාමොක්ඛස්ස පසංසාමන්තම්පි න කරි”ති. අථ නෙ සත්ථා “කිං නාමෙතං, භික්ඛවෙ, කපෙථා”ති පුච්ඡිත්වා තස්මිං අත්ථෙ ආරොචිතෙ, “භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ආවරියො මම සාසනෙ හතියා ගාවො රක්ඛණසදිසො, මය්හං පන පුත්තො යථාරුචියා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජනකසාමිසදිසො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

19. “ඛ්‍යුම්පි වෙ සංහිත භාසමානො,
න තක්කරො හොති නරො පමත්තො;
ගොපොව ගාවො ගණයං පරෙසං,
න භාගවා සාමඤ්ඤස්ස හොති.

20. “අප්පම්පි වෙ සංහිත භාසමානො,
ධම්මස්ස හොති අනුධම්මවාරි;
රාගඤ්ච දොසඤ්ච පභාය මොහං,
සම්මප්පජානො සුචිත්තවිත්තො.
“අනුපාදියානො ඉධ වා හුරං වා,
ස භාගවා සාමඤ්ඤස්ස හොති”ති.

තත්ථ සංහිතන්ති තෙපිටකස්ස බුද්ධවචනස්සෙතං නාමං. තං ආවරියෙ උපසඬකම්ත්වා උග්ගණ්හිත්වා ඛ්‍යුම්පි පරෙසං භාසමානො වාචෙන්තො තං ධම්මං සුත්වා යං කාරකෙන පුග්ගලෙන කත්තබ්බං, තක්කරො න හොති.

කුක්කුටස්ස පක්ඛපහරණමත්තමි අනිච්චාදිවසෙන යොනිසොමනසිකාරං නප්පවත්තෙති. එසො යථා නාම දිවසං හනියා ගාවො රක්ඛන්තො ගොපො පාතොව නිරවසෙසං සම්පට්ඨිත්වා සායං ගහෙන්වා සාමිකානං නියායාදෙන්වා දිවසහතිමත්තං ගණ්හාති, යථාරූපියා පන පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජිතුං න ලහති, එවමෙව කෙවලං අන්තවාසිකානං සන්තිකා චත්තපට්චත්තකරණමත්තස්ස භාගී භොති, සාමඤ්ඤස්ස පන භාගී න භොති. යථා පන ගොපාලකෙන නියායාදිතානං ගුන්තං ගොරසං සාමිකාව පරිභුඤ්ජන්ති, තථා තෙන කථිතං ධම්මං සුත්වා කාරකපුග්ගලා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජිත්වා කෙවි පට්ඨප්ඤ්ඤානාදීනි පාපුණන්ති, කෙවි විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා මග්ගඵලානි පාපුණන්ති, ගොණසාමිකා ගොරසස්සෙව සාමඤ්ඤස්ස භාගීනො භොන්ති.

ඉති සත්ථා සීලසම්පන්නස්ස බහුස්සුතස්ස පමාදවිහාරිනො අනිච්චාදිවසෙන යොනිසොමනසිකාරෙ පමත්තස්ස භික්ඛුනො වසෙන පට්ඨං ගාථං කට්ඨෙසි, න දුස්සීලස්ස. දුතියගාථා පන අප්පස්සුතස්සපි යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොන්තස්ස කාරකපුග්ගලස්ස වසෙන කථිතා.

තත්ථ අප්පම්පි වෙනි ථොකං එකවග්ගද්විවග්ගමත්තමි. ධම්මස්ස භොති අනුධම්මචාරීති අත්ථමඤ්ඤාය ධම්මමඤ්ඤාය නවලොකුත්තරධම්මස්ස අනුරූපං ධම්මං පුබ්බභාගපටිපදාසඬ්ඛාතං චතුපාරිසුද්ධිසීලධුතඬ්ගඅසුභකම්මට්ඨානාදිහෙදං චරන්තො අනුධම්මචාරී භොති. සො “අප්ප අප්පෙවා”ති පටිවෙධං ආකඬ්ඛන්තො විවරති. සො ඉමාය සම්මාපටිපත්තියා රාගඤ්ච දොසඤ්ච පහාය මොහං සම්මා හෙතුනා නයෙන පරිජානිතඬ්ඛෙ ධම්මෙ පරිජානන්තො තදඬ්ගවික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපටිපස්සද්ධිනිස්සරණවිමුත්තීනං වසෙන සුවිමුත්තචිත්තො, අනුපාදියානො ඉධ වා හුරං වාති ඉධලොකපරලොකපරියාපන්නා වා අප්ඤ්ඤාත්තිකඬ්ඛරා වා ඛන්ධායතනධාතුයො චතුහි උපාදානෙහි අනුපාදියන්තො මහාබ්ණාසවො මග්ගසඬ්ඛාතස්ස සාමඤ්ඤස්ස වසෙන ආගතස්ස ඵලසාමඤ්ඤස්ස වෙව පඤ්චඅසෙක්ඛධම්මක්ඛන්ධස්ස ව භාගවා භොතීති රතනකුටෙන විය අගාරස්ස අරහත්තෙන දෙසනාය කුටං ගණ්හීති.

ගාථාපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

ද්වෙසභායකභික්ඛුවත්ථු චුද්දසමං.

යමකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පට්ඨමො වග්ගො.

2. අප්පමාදවග්ගො

1. සාමාවතීවත්ථු

අප්පමාදො අමතපදන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා කොසම්බිං උපනිස්සාය සොසිතාරාමෙ විහරන්තො සාමාවතීප්පමුඛානං පඤ්චන්තං ඉත්ථිසනානං, මාගණ්ඨියප්පමුඛානඤ්ච එතිස්සා පඤ්චන්තං ඤාතිසනානං මරණඛ්‍යාසනං ආරබ්භ කපෙසි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ අල්ලකප්පරට්ඨෙ අල්ලකප්පරාජා නාම, වෙය්දිපකරට්ඨෙ වෙය්දිපකරාජා නාමාති ඉමෙ ද්වෙ දහරකාලතො පට්ඨාය සභායකා හුත්වා එකාවරියකුලෙ සිප්පං උග්ගණ්ඨිත්වා අත්තනො අත්තනො පිතුනං අවිවයෙන ඡත්තං උස්සාපෙත්වා ආයාමෙන දසදසයොජනිකෙ රට්ඨෙ රාජානො අහෙසුං. තෙ කාලෙන කාලං සමාගන්ත්වා එකතො තිට්ඨන්තා නිසීදන්තා නිපජ්ජන්තා මහාජනං ජායමානඤ්ච ජීයමානඤ්ච මීයමානඤ්ච දිස්වා “පරලොකං ගච්ඡන්තං අනුගච්ඡන්තො නාම නත්ථි, අත්තමසො අත්තනො සරිරම්පි නානුගච්ඡති, සබ්බං පභාය ගන්තබ්බං, කිං නො සරාවාසෙන, පබ්බජිස්සාමා”ති මත්තෙන්වා රජ්ජාති පුත්තදාරානං නියායාදෙන්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා හිමවන්තප්පදෙසෙ වසන්තා මන්තයිංසු – “මයං රජ්ජං පභාය පබ්බජිතා, න ජීවිතුං අසක්කොන්තා. තෙ මයං එකට්ඨානෙ වසන්තා අපබ්බජිතසදිසායෙව හොම, තස්මා විසුං වසිස්සාම. ත්වං එතස්මිං පබ්බතෙ වස, අහං ඉමස්මිං පබ්බතෙ වසිස්සාමි. අන්වඩ්ඪමාසං පන උපොසප්දිවසෙ එකතො හවිස්සාමා”ති. අට්ඨං වො නෙසං එතදහොසි – “එවම්පි නො ගණසඬගණිකාව හවිස්සති, ත්වං පන තව පබ්බතෙ අග්ගිං ජාලෙය්‍යාසි, අහං මම පබ්බතෙ අග්ගිං ජාලෙස්සාමි, තාය සඤ්ඤාය අත්ථිභාවං ජානිස්සාමා”ති. තෙ තථා කරිංසු.

අට්ඨ අපරභාගෙ වෙය්දිපකතාපසො කාලං කත්වා මහෙසක්ඛො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්තො. තතො අඩ්ඪමාසෙ සම්පත්තෙ අග්ගිං අදිස්වාච ඉතරො “සභායකො මෙ කාලකතො”ති අඤ්ඤාසි. ඉතරොපි නිබ්බන්තක්ඛණෙයෙව අත්තනො දෙවසිරිං ඔලොකෙන්වා කම්මං උපධාරෙන්තො නික්ඛන්තො පට්ඨාය අත්තනො තපවරියං දිස්වා “ගන්ත්වා මම සභායකං පස්සිස්සාමි”ති තං අත්තභාවං විජ්ඣන්වා මග්ගිකපුරිසො විය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අට්ඨං නං සො ආහ – “කුතො ආගතොසි”ති? “මග්ගිකපුරිසො අහං, හන්තෙ, දුරතොච ආගතොමිහි. කිං පන, හන්තෙ, අයො ඉමස්මිං යානෙ එකකොච වසති, අඤ්ඤොපි කොච අත්ථි”ති? “අත්ථි මෙ එකො සභායකො”ති. “කුහිං සො”ති? “එතස්මිං පබ්බතෙ වසති, උපොසප්දිවසෙ පන අග්ගිං න ජාලෙති, මතො නුන හවිස්සති”ති. “එවං, හන්තෙ”ති? “එවමාචුසො”ති. “අහං සො, හන්තෙ”ති. “කුහිං නිබ්බන්තොසි”ති? “දෙවලොකෙ මහෙසක්ඛො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්තොස්මි, හන්තෙ, ‘අයං පස්සිස්සාමි’ති පුන ආගතොමිහි. අපි නු වො අයානං ඉමස්මිං යානෙ වසන්තානං කොච උපද්දවො අත්ථි”ති? “ආම, ආචුසො, හත්ථි නිස්සාය කිලමාමි”ති. “කිං වො, හන්තෙ, හත්ථි කරොන්ති”ති? “සම්මජ්ජනට්ඨානෙ ලණ්ඨං පාතෙන්ති, පාදෙහි භූමියං පහරිත්වා පංසුං උද්ධරන්ති, ස්වාහං ලණ්ඨං ඡඩ්ඨෙත්තො පංසුං සමං කරොන්තො කිලමාමි”ති. “කිං පන තෙසං අනාගමනං ඉච්ඡා”ති? “ආමාචුසො”ති. “තෙන හි තෙසං අනාගමනං කරිස්සාමි”ති තාපසස්ස හත්ථිකන්තවිණඤ්චෙව හත්ථිකන්තමන්තඤ්ච අදාසි. දදන්තො ච පන විණාය නිස්සො තන්තියො දස්සෙන්වා තයො මන්තෙ උග්ගණ්ඨිතාපෙත්වා “ඉමං තන්තිං පහරිත්වා ඉමස්මිං මන්තෙ චුත්තෙ නිවන්තිත්වා ඔලොකෙත්මපි අසක්කොන්තා හත්ථි පලායන්ති, ඉමං තන්තිං පහරිත්වා ඉමස්මිං මන්තෙ චුත්තෙ නිවන්තිත්වා පච්ඡන්තො ඔලොකෙන්තා ඔලොකෙන්තා පලායන්ති, ඉමං තන්තිං පහරිත්වා ඉමස්මිං මන්තෙ චුත්තෙ හත්ථිපුට්ඨපති පිට්ඨිං උපනාමෙන්තො ආගච්ඡති”ති ආචික්ඛිත්වා, “යං වො රුච්චති, තං කරෙය්‍යාථා”ති වත්වා තාපසං වන්දිත්වා පක්කාමි. තාපසො පලායනමන්තං වත්වා පලායනනන්තිං පහරිත්වා හත්ථි පලාපෙත්වා වසි.

තස්මිං සමයෙ කොසම්බියං පුරන්තප්පො නාම රාජා හොති. සො එකදිවසං ගබ්භිනියා දෙවියා සද්ධිං බාලසූරියතපං තප්පමානො අබ්භොකාසතලෙ නිසීදි. දෙවි රඤ්ඤො පාරුපනං සතසහස්සග්ගිකං රත්තකම්බලං පාරුපිත්වා නිසීන්තා රඤ්ඤො සද්ධිං සමුල්ලපමානා රඤ්ඤො අඩ්ඨුලිතො සතසහස්සග්ගිකං රාජමුද්දිකං නීහරිත්වා අත්තනො අඩ්ඨුලියං පිලන්ධි. තස්මිං සමයෙ හත්ථිලිඬිගසකුණො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො දුරතො රත්තකම්බලපාරුපනං දෙවිං දිස්වා “මංසපෙසි”ති සඤ්ඤාය පක්ඛෙ විස්සජ්ජෙන්වා ඔතරි. රාජා තස්ස ඔතරණසද්දෙන හිතො උට්ඨාය අත්තොනිවෙසනං පාවිසි. දෙවි ගරුගබ්භතාය වෙච හිරුකජාතිකතාය ච වෙගෙන ගන්තුං නාසක්ඛි. අට්ඨං නං සො සකුණො අප්ඤ්ඤාපත්තො නවපඤ්ඤෙර නිසීදාපෙන්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. තෙ කිර සකුණො පඤ්ඤන්තං හත්ථිනං බලං ධාරෙන්ති. තස්මා ආකාසෙන නෙන්වා යථාරුචිතට්ඨානෙ නිසීදිත්වා මංසං බාදන්ති. සාපි තෙන නියමානා මරණභයහීනා වින්තෙසි – “සවාහං විරවිස්සාමි, මනුස්සසද්දො නාම තිරච්ඡානගතානං උබ්බෙජ්ජියො, තං සුත්වා මං ඡඩ්ඨෙස්සති. එවං සන්තෙ සහ ගබ්භෙන ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ණස්සාමි, යස්මිං පන යානෙ නිසීදිත්වා මං බාදිතුං ආරභිස්සති, තත්‍ර නං සද්දං කත්වා පලාපෙස්සාමි”ති. සා අත්තනො පණ්ඨිතතාය අධිවාසෙසි.

තදා ච හිමවන්තප්පදෙසෙ ථොකං වඩ්ඪිත්වා මණ්ඩපාකාරෙන ධීතො එකො මහානිග්‍රොධො හොති. සො සකුණො මීගරුපාදීනි තත්ථ නෙන්වා බාදති, තස්මා තම්පි තත්ථෙව නෙන්වා විට්ඨෙහන්තරෙ යපෙන්වා ආගතමග්ගං ඔලොකෙසි. ආගතමග්ගොලොකනං කිර තෙසං ධම්මතා. තස්මිං බණෙ දෙවි, “ඉදානි ඉමං පලාපෙත්තුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා උභො හත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා පාණිසද්දඤ්චෙව මුඛසද්දඤ්ච කත්වා තං පලාපෙසි. අට්ඨස්සා

සූරියත්ථඨගමනකාලෙ ගබ්භෙ කම්මජවාතා වලිංසු. සබ්බදිසාසු ගජ්ජන්තො මහාමෙඝො උට්ඨති. සුබ්බෙධිතාය රාජමහෙසියා “මා භායි, අයො”ති වචනමත්තම්පි අලභමානාය දුක්ඛපරෙතාය සබ්බරත්තිං නිද්දා නාම නාහොසි. විභාතාය පන රත්තියා වලාහකචිගමො ව අරුණුග්ගමනඤ්ච තස්සා ගබ්භවුට්ඨානඤ්ච එකක්ඛණ්ණෙයෙව අහොසි. සා මෙසඋතුඤ්ච පබ්බතඋතුඤ්ච අරුණඋතුඤ්ච ගහෙත්වා ජාතත්තා පුත්තස්ස උතෙනොති නාමං අකාසි.

අල්ලකප්පතාපසස්සපි බො තතො අවිදුරෙ වසනට්ඨානං හොති. සො පකතියාව වස්සදිවසෙ සීතභයෙන ඵලාඵලත්ථාය වනං න පවිසති, තං රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා සකුණෙහි බාදිතමංසානං අට්ඨං ආහරිත්වා කොට්ටෙන්වා රසං කත්වා පිවති. තස්මා තං දිවසං “අට්ඨං ආහරිස්සාමි”ති තත්ථ ගන්ත්වා රුක්ඛමූලෙ අට්ඨං පරියෙසෙන්තො උපරි දාරකසද්දං සුත්වා උල්ලොකෙන්තො දෙවිං දිස්වා “කාසි ත්ව”න්ති වත්වා “මානුසිත්ථිමහි”ති. “කථං ආගතාසි”ති? “හත්ථිලිඬගසකුණොනානිතාමහි”ති වුත්තෙ “ඔතරාහි”ති ආහ . “ජාතිසම්භෙදතො භායාමි, අයා”ති. “කාසි ත්ව”න්ති? “බත්තියාමහි”ති. “අහමපි බත්තියොයෙවා”ති. “තෙන හි බත්තියමායං කට්ඨෙ”ති. සො බත්තියමායං කට්ඨෙ. “තෙන හි ආරුය්හ පුත්තං මෙ ඔතාරෙහි”ති. සො එකෙන පස්සෙන අභිරුහනමග්ගං කත්වා අභිරුහිත්වා දාරකං ගණ්හි. “මා මං හත්ථෙන ඡුපි”ති ව වුත්තෙ තං අඡුපිත්වා ව දාරකං ඔතාරෙසි. දෙවිපි ඔතරි. අථ නං අස්සමපදං නෙත්වා සීලභෙදං අකත්වා ව අනුකම්පාය පටිජග්ගි, නිම්මක්ඛිකමුද්ධං ආහරිත්වා සයංජාතසාලිං ආහරිත්වා යාගුං පවිත්වා අදාසි. එවං තස්මිං පටිජග්ගන්තෙ සා අපරභාගෙ වින්තෙසි – “අහං නෙව ආගතමග්ගං ජානාමි, න ගමනමග්ගං ජානාමි, ඉමිනාපි මෙ සද්ධිං විස්සාසමත්තම්පි නත්ථි. සවෙ පනායං අම්භෙ පභාය කත්ථවි ගම්ස්සති, උහොපි ඉධෙව මරණං පාපුණ්ස්සාම, යංකිඤ්ච කත්වා ඉමස්ස සීලං හින්දිත්වා යථා මං න මුඤ්චති, තථා තං කාතුං වට්ටති”ති. අථ නං දුන්නිවත්ථදුප්පාරුතදස්සනෙන පලොභෙත්වා සීලවිනාසං පාපෙසි. තතො පට්ඨාය ද්වෙපි සමග්ගවාසං වසිංසු.

අට්ඨකදිවසං තාපසො නක්ඛත්තයොගං උල්ලොකෙන්තො පුරන්තප්පස්ස නක්ඛත්තම්ලායනං දිස්වා “හද්දෙ කොසම්බියං පුරන්තප්පරාජා මතො”ති ආහ. “කස්මා, අයා, එවං වදෙසි? කිං තෙ තෙන සද්ධිං ආසාතො අත්ථි”ති? “නත්ථි, හද්දෙ, නක්ඛත්තම්ලායනමස්ස දිස්වා එවං වදාමි”ති, සා පරොදි. අථ නං “කස්මා රොදසි”ති පුච්ඡිත්වා තාය තස්ස අත්තතො සාමිකභාවෙ අක්ඛාතෙ ආහ – “මා, හද්දෙ, රොදි, ජාතස්ස නාම නියතො මච්චු”ති. “ජානාමි, අයා”ති වුත්තෙ “අථ කස්මා රොදසි”ති? “පුත්තො මෙ කුලසන්තකස්ස රජ්ජස්ස අනුච්ඡවිකො, ‘සවෙ තත්ත අභවිස්ස, සෙනච්ඡත්තං උස්සාපයිස්ස. ඉදානි මහාජාතිකො වත ජාතො’ති සොකෙන රොදාමි, අයා”ති. “හොතු, හද්දෙ, මා වින්තයි, සවස්ස රජ්ජං පත්ථෙසි, අහමස්ස රජ්ජලභනාකාරං කරිස්සාමි”ති. අථස්ස හත්ථිකත්තවිණඤ්චෙව හත්ථිකත්තමන්තෙ ව අදාසි. තදා අනෙකානි හත්ථිසභස්සානි ආගන්ත්වා වටරුක්ඛමූලෙ නිසීදන්ති. අථ නං ආහ – “හත්ථිසු අනාගතෙසුයෙව රුක්ඛං අභිරුහිත්වා තෙසු ආගතෙසු ඉමං මන්තං වත්වා ඉමං තන්තිං පහර, සබ්බෙ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙතුම්පි අසක්කොන්තා පලායිස්සන්ති, අථ ඔතරිත්වා ආගච්ඡෙයාසි”ති. සො තථා කත්වා ආගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං දුතියදිවසෙ ආහ – “අජ්ජ ඉමං මන්තං වත්වා ඉමං තන්තිං පහරෙයාසි , සබ්බෙ නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තා පලායිස්සන්ති”ති. තදාපි තථා කත්වා ආගන්ත්වා ආරොවෙසි . අථ නං තතියදිවසෙ ආහ – “අජ්ජ ඉමං මන්තං වත්වා ඉමං තන්තිං පහරෙයාසි, යුථපති පිට්ඨං උපනාමෙන්තො ආගම්ස්සති”ති. තදාපි තථා කත්වා ආරොවෙසි.

අථස්ස මාතරං ආමන්තෙත්වා, “හද්දෙ, පුත්තස්ස තෙ සාසනං වදෙහි, එත්තොව ගන්ත්වා රාජා භවිස්සති”ති ආහ. සා පුත්තං ආමන්තෙත්වා, “තාත, ත්වං කොසම්බියං පුරන්තප්පරඤ්ඤො පුත්තො, මං සගබ්භං හත්ථිලිඬගසකුණො ආනෙසි”ති වත්වා සෙනාපතිආදීනං නාමානි ආචික්ඛිත්වා “අසද්දහන්තානං ඉමං පිතු පාරුපතකම්බලඤ්චෙව පිලන්ධනමුද්දිකඤ්ච දස්සෙයාසි”ති වත්වා උයොපෙසි. කුමාරො තාපසං “ඉදානි කිං කරොමි”ති ආහ. “රුක්ඛස්ස හෙට්ඨිමසාබාය නිසීදිත්වා ඉමං මන්තං වත්වා ඉමං තන්තිං පහර, ජෙට්ඨකහත්ථි තෙ පිට්ඨං උපනාපෙත්වා උපසඬකම්ස්සති, තස්ස පිට්ඨියං නිසීදන්තොව රට්ඨං ගන්ත්වා රජ්ජං ගණ්හාහි”ති. සො මාතාපිතරො වන්දිත්වා තථා කත්වා ආගතස්ස හත්ථිනො පිට්ඨියං නිසීදිත්වා කණ්ණෙ මන්තයි – “අහං කොසම්බියං පුරන්තප්පරඤ්ඤො පුත්තො, පෙත්තිකං මෙ රජ්ජං ගණ්හිත්වා දෙහි සාමි”ති. සො තං සුත්වා “අනෙකානි හත්ථිසභස්සානි සන්තිපතන්තු”ති හත්ථි රවං රවි, අනෙකානි හත්ථිසභස්සානි සන්තිපතිංසු. පුන “ජිණ්ණා හත්ථි පටික්කමන්තු”ති හත්ථි රවං රවි, ජිණ්ණා හත්ථි පටික්කම්සු. පුන “අතිතරුණා හත්ථි නිවත්තන්තු”ති හත්ථි රවං රවි, තෙපි නිවත්තිංසු. සො අනෙකෙහි යුථහත්ථිසභස්සෙහෙව පරිවුතො පච්චන්තගාමං පත්වා “අහං රඤ්ඤො පුත්තො, සම්පත්තිං පත්ථයමානා මයා සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති ආහ. “තතො පට්ඨාය මනුස්සානං සඬගහං කරොන්තො ගන්ත්වා නගරං පරිවාරෙන්වා ‘යුද්ධං වා මෙ දෙතු, රජ්ජං වා’”ති සාසනං පෙසෙසි. නාගරා ආහංසු – “මයං ද්වෙපි න දස්සාම. අම්භාකඤ්චි දෙවි ගරුගබ්භා හත්ථිලිඬගසකුණොන නිතා, තස්සා අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා මයං න ජානාම. යාව තස්සා පවත්තිං න සුණාම. තාව නෙව යුද්ධං දස්සාම, න රජ්ජ”න්ති. තදා කිර තං පවෙණරජ්ජං අහොසි. තතො කුමාරො “අහං තස්සා පුත්තො”ති වත්වා සෙනාපතිආදීනං නාමානි කට්ඨෙන්වා තථාපි අසද්දහන්තානං කම්බලඤ්ච මුද්දිකඤ්ච දස්සෙසි. තෙ කම්බලඤ්ච මුද්දිකඤ්ච සඤ්ජානිත්වා නික්කඬ්ඛා හුන්වා ද්වාරං විවරිත්වා තං රජ්ජෙ අභිසිඤ්චිංසු. අයං තාව උතෙනස්ස උප්පත්ති.

අල්ලකප්පරට්ඨෙ පන දුබ්භික්ඛෙ ජීවිතුං අසක්කොන්තො එකො කොතුහලිකො නාම මනුස්සො කාපිං නාම තරුණපුත්තඤ්ච කාලිං නාම හරියඤ්ච ආදාය “කොසම්බිං ගන්ත්වා ජීවිස්සාමි”ති පාටෙයාං ගහෙත්වා නික්ඛම්. “අභිවාතරොගෙන මහාජනෙ මරන්තෙ දිස්වා නික්ඛම්”තිපි වදන්තියෙව. තෙ ගච්ඡන්තා පාටෙයො පරික්ඛිණ්ණො බුද්ධාභිභූතා දාරකං වහිතුං නාසක්ඛිංසු. අථ සාමිකො පජාපතිං ආහ – “හද්දෙ, මයං ජීවන්තා පුන පුත්තං ලභිස්සාම, ඡඩ්ඛෙත්වා නං ගච්ඡාමා”ති. මාතු හදයං නාම මුදුකං හොති. තස්මා සා ආහ – “නාහං ජීවන්තමෙව පුත්තං ඡඩ්ඛෙතුං

සක්බිස්සාමී”ති. “අප කිං කරොමා”ති? “වාරෙන නං වහාමා”ති. මාතා අත්තනො වාරෙ පුප්ඵදාමං විය නං උක්ඛිපිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා අභිකෙන වහිත්වා පිතුනො දෙනි. තස්ස නං ගහෙත්වා ගමනකාලෙ ඡාතකතොපි බලවතරා වෙදනා උප්පජ්ජී. සො පුනප්පුනං ආහ – “හද්දෙ, මයං ජීවන්තා පුත්තං ලභිස්සාම, ඡඩ්ඛෙම න”න්ති. සාපි පුනප්පුනං පටික්ඛිපිත්වා පටිවචනං නාදාසි. දාරකො වාරෙන පරිවත්තියමානො කිලන්තො පිතු හත්ථෙ නිද්දාසි. සො තස්ස නිද්දායනභාවං ඤත්වා මාතරං පුරතො කත්වා එකස්ස ගච්ඡස්ස හෙට්ඨා පණ්ණසන්ථරෙ නං නිපජ්ජාපෙත්වා පායාසි. මාතා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්ති පුත්තං අදිස්වා, “සාමී, කුභිං මෙ පුත්තො”ති පුච්ඡී. “එකස්ස මෙ ගච්ඡස්ස හෙට්ඨා නිපජ්ජාපිතො”ති. “සාමී, මා මං නාසයි, පුත්තං විනා ජීවිතුං න සක්බිස්සාමී, ආනෙහි මෙ පුත්ත”න්ති උරං පහරිත්වා පරිදෙවි. අප් නං නිවත්තිත්වා ආනෙසි. පුත්තොපි අත්තරාමග්ගෙ මනො හොති. ඉති සො එත්තකෙ යානෙ පුත්තං ඡඩ්ඛෙත්වා තස්ස නිස්සන්දෙන හවන්තරෙ සත්ත වාරෙ ඡඩ්ඛිතො. “පාපකම්මං නාමෙතං අප්පක”න්ති න අවමඤ්ඤිතබ්බං.

තෙ ගච්ඡන්තා එකං ගොපාලකුලං පාපුණ්ණු. තං දිවසඤ්ච ගොපාලකස්ස ධෙනුමඬගලං හොති. ගොපාලකස්ස ගෙහෙ නිබද්ධං එකො පච්චෙකඤ්චද්ධො භුඤ්ජති. සො තං හොපෙත්වා මඬගලමකාසි. බහු පායාසො පටියත්තො හොති. ගොපාලකො තෙ ආගතෙ දිස්වා, “කුතො ආගතත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා සබ්බං පවත්තිං සුත්වා මුදුජාතිකො කුලපුත්තො තෙසු අනුකම්පං කත්වා බහුකෙන සප්පිනා පායාසං දාපෙසි. හරියා “සාමී, තයි ජීවන්තෙ අහම්පි ජීවාමී නාම, දීසරත්තං උනොදරොසි, යාවදත්ථං භුඤ්ජාහි”ති සප්පිඤ්ච දධිඤ්ච තදභිමුඛඤ්ඤෙව කත්වා අත්තනා මන්දසප්පිනා ථොකමෙව භුඤ්ජී. ඉතරො බහුං භුඤ්ජිත්වා සත්තට්ඨදිවසෙ ඡාතකාය ආහාරතණ්හං ඡින්දිතුං නාසක්ඛි. ගොපාලකො තෙසං පායාසං දාපෙත්වා සයං භුඤ්ජිතුං ආරභී. කොතුහලිකො තං ඔලොකෙන්තො නිසීදිත්වා හෙට්ඨාපියෙ නිපන්තාය සුනඛියා ගොපාලකෙන වඩ්ඪෙත්වා දියාමානං පායාසපිණ්ඩං දිස්වා “පුඤ්ඤා වතායං සුනඛී, නිබද්ධං එවරුපං හොජනං ලභති”ති වින්තෙසි. සො රත්තිභාගෙ තං පායාසං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො කාලං කත්වා තස්සා සුනඛියා කුච්ඡමිහි නිබ්බන්ති.

අප්ස්ස හරියා සරීරකිච්චං කත්වා තස්මිංයෙව ගෙහෙ හතිං කත්වා තණ්ඩුලනාලිං ලභිත්වා පවිත්වා පච්චෙකඤ්චද්ධස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙත්වා, “දාසස්ස වො පාපුණාතු”ති වත්වා වින්තෙසි – “මයා ඉධෙව වසිතුං වට්ටති, නිබද්ධං, අයොයා, ඉධාගච්ඡති, දෙයාධම්මො හොතු වා, මා වා, දෙවසිකං වන්දන්ති වෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති විත්තං පසාදෙන්ති බහුං පුඤ්ඤං පසවිස්සාමී”ති. සා තත්ථෙව හතිං කරොන්ති වසි. සාපි සුනඛී ඡට්ඨෙ වා සත්තමෙ වා මාසෙ එකමෙව කුක්කුරං විජායී. ගොපාලකො තස්ස එකධෙනුයා බීරං දාපෙසි. සො න විරස්සෙව වඩ්ඪී. අප්ස්ස පච්චෙකඤ්චද්ධො භුඤ්ජන්තො නිබද්ධං එකං හත්තපිණ්ඩං දෙනි. සො හත්තපිණ්ඩං නිස්සාය පච්චෙකඤ්චද්ධෙ සිනෙහමකාසි. ගොපාලකොපි නිබද්ධං ද්වෙ වාරෙ පච්චෙකඤ්චද්ධස්සපට්ඨානං යාති. ගච්ඡන්තොපි අත්තරාමග්ගෙ වාලම්භට්ඨානෙ දණ්ඩෙන ගච්ඡෙ ව භූමිඤ්ච පහරිත්වා “සුසු”ති තික්ඛන්තුං සද්දං කත්වා වාලම්භෙ පලාපෙති. සුනඛොපි තෙන සද්ධිං ගච්ඡති.

සො එකදිවසං පච්චෙකඤ්චද්ධං ආහ – “හන්තෙ, යදා මෙ ඔකාසො න හවිස්සති, තදා ඉමං සුනඛං පෙසෙස්සාමී, තෙන සඤ්ඤාණෙන ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති. තතො පට්ඨාය අනොකාසදිවසෙ, “ගච්ඡ, තාත, අය්‍යං ආනෙහි”ති සුනඛං පෙසෙසි. සො එකච්චනෙනෙව පක්ඛන්දිත්වා සාමිකස්ස ගච්ඡපොට්ඨානභූමිපොට්ඨානෙ තික්ඛන්තුං භුස්සිත්වා තෙන සද්දෙන වාලම්භානං පලාතභාවං ඤත්වා පාතොව සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා පණ්ණසාලං පටිසිත්වා නිසින්තස්ස පච්චෙකඤ්චද්ධස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ තික්ඛන්තුං භුස්සිත්වා අත්තනො ආගතභාවං ඡානාපෙත්වා එකමන්තෙ නිපජ්ජති, පච්චෙකඤ්චද්ධෙ වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා තික්ඛන්තෙ භුස්සන්තො පුරතො ගච්ඡති. අත්තරත්තරා පච්චෙකඤ්චද්ධො තං විමංසන්තො අඤ්ඤං මග්ගං පටිපජ්ජති. අප්ස්ස පුරතො තිරියං යත්වා භුස්සිත්වා ඉතරමග්ගමෙව නං ආරොපෙති. අප්ථෙකදිවසං අඤ්ඤං මග්ගං පටිපජ්ජිත්වා තෙන පුරතො තිරියං යත්වා වාරියමානොපි අනිවත්තිත්වා සුනඛං පාදෙන පහරිත්වා පායාසි. සුනඛො තස්ස අනිවත්තනභාවං ඤත්වා නිවාසනකණ්ණෙ ධංසිත්වා ආකඬ්ඨන්තො ඉතරමග්ගමෙව නං ආරොපෙසි. එවං සො තස්මිං බලවසිනෙහං උප්පාදෙසි.

තතො අපරභාගෙ පච්චෙකඤ්චද්ධස්ස විවරං ජීරී. අප්ස්ස ගොපාලකො විවරවත්ථානි අදාසි. තමෙන පච්චෙකඤ්චද්ධො ආහ – “ආවුසො, විවරං නාම එකකෙන කාතුං දුක්කරං, එසුකට්ඨානං ගන්ත්වා කාරෙස්සාමී”ති. “ඉධෙව, හන්තෙ, කරොමා”ති. “න සක්කා, ආවුසො”ති. “තෙන හී, හන්තෙ, මා විරං බහි වසිත්ථා”ති. සුනඛො තෙසං කථං සුණන්තොව අට්ඨාසි, පච්චෙකඤ්චද්ධොපි “තිට්ඨ, උපාසකා”ති ගොපාලකං නිවත්තාපෙත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ගන්ධමාදනාභිමුඛො පායාසි. සුනඛස්ස තං ආකාසෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා භුක්කරිත්වා ධීතස්ස තස්මිං චක්ඛුපථං විපහන්තෙ හදයං එලිත්වා මනො. තිරව්ජානා කිර නාමෙන උජුජාතිකා හොන්ති අකුට්ඨා. මනුස්සා පන අඤ්ඤං හදයෙන වින්තෙන්ති, අඤ්ඤං මුඛෙන කථෙන්ති. තෙනෙවාහ – “ගහනඤ්ඤෙනං, හන්තෙ, යදිදං මනුස්සා, උත්තානකඤ්ඤෙනං, හන්තෙ, යදිදං පසවො”ති (ම. නි. 2.3).

ඉති සො තාය උජුචිත්තතාය අකුට්ඨතාය කාලං කත්වා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තො අව්ඡරාසහස්සපරිවුතො මහාසම්පත්තිං අනුභොසි. තස්ස කණ්ණමුලෙ මන්තයන්තස්ස සද්දො සොළසයොජනට්ඨානං එරති, පකතිකථාසද්දො පන සකලං දසයොජනසහස්සං දෙවනගරං ඡාදෙති. තෙනෙවස්ස “සොසකදෙවපුත්තො”ති නාමං අහොසි. “කිස්ස පනෙස නිස්සන්දො”ති. පච්චෙකඤ්චද්ධෙ පෙමෙන භුක්කරණස්ස නිස්සන්දො. සො තත්ථ න විරං යත්වා වටී. දෙවලොකතො හී දෙවපුත්තා ආයුක්ඛයෙන පුඤ්ඤක්ඛයෙන ආහාරක්ඛයෙන කොපෙනාති චතුරි කාරණෙහි වචන්ති.

තත්ථ යෙන ඛන්තං පුඤ්ඤකම්මං කතං හොති, සො දෙවලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා යාවතායුකං යත්වා උපරුපරි නිබ්බන්තති. එවං ආයුක්ඛයෙන වචති නාම. යෙන පරිත්තං පුඤ්ඤං කතං හොති, තස්ස රාජකොට්ඨාගාරෙ පක්ඛිත්තං තිවතුනාලිමත්තං ධඤ්ඤං විය අන්තරාව තං පුඤ්ඤංඛියති, අන්තරාව කාලං කරොති. එවං පුඤ්ඤක්ඛයෙන වචති නාම. අපරොපි කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජමානො සතිසම්මොසෙන ආහාරං අපරිභුඤ්ජිත්වා කිලන්තකායො කාලං කරොති. එවං ආහාරක්ඛයෙන වචති නාම. අපරොපි පරස්ස සම්පත්තිං අසහන්තො කුප්ඤ්ඤිත්වා කාලං කරොති. එවං කොපෙන වචති නාම.

අයං පන කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තො මුට්ඨස්සති හුත්වා ආහාරක්ඛයෙන වචි, වචිත්වා ව පන කොසම්ඛියං නගරසොභිනියා කුච්ඡිමිති පටිසන්ධිං ගණෙහි. සාපි ජාතදිවසෙ “කිං එත”න්ති දාසිං පුච්ඡිත්වා, “පුත්තො, අයො”ති චුත්තෙ – “හන්ද, ජෙ, ඉමං දාරකං කත්තරසුප්පෙ ආරොපෙත්වා සඬිකාරකුටෙ ඡඩ්ඛෙහි”ති ඡඩ්ඛාපෙසි. නගරසොභිනියො හි ධිතරං පටිජග්ගන්ති, න පුත්තං. ධිතරා හි තාසං පවෙණි සටියති. දාරකං කාකාපි සුනබාපි පරිවාරෙත්වා නිසීදිංසු. පච්චෙකඛුද්ධෙ සිනෙහප්පහවස්ස භුක්කරණස්ස නිස්සන්දෙන එකොපි උපගන්තුං න විසති. තස්මිං ඛණෙ එකො මනුස්සො ඛති නික්ඛන්තො තං කාකසුනබසන්තිපාතං දිස්වා, “කිං නු ඛො එත”න්ති ගන්ත්වා දාරකං දිස්වා පුත්තසිනෙහං පටිලභිත්වා “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති ගෙහං නෙසි. තදා කොසම්ඛකසෙට්ඨි රාජකුලං ගච්ඡන්තො රාජනිවෙසනතො ආගච්ඡන්තං පුරොහිතං දිස්වා, “කිං, ආවරිය, අජ්ජ තෙ තිට්ඨකරණනක්ඛන්තයොගො ඔලොකිතො”ති පුච්ඡී. “ආම, මහාසෙට්ඨි, අම්භාකං කිං අඤ්ඤං කිව්වන්ති? ජනපදස්ස කිං භවිස්සති”ති? “අඤ්ඤං නන්ථී, ඉමස්මිං පන නගරෙ අජ්ජ ජාතදාරකො ජෙට්ඨකසෙට්ඨි භවිස්සති”ති. තදා සෙට්ඨිනො හරියා ගරුගබ්භා හොති. තස්මා සො සීසං ගෙහං පුරිසං පෙසෙසි – “ගච්ඡ හණ, ජානාහි නං විජානා වා, නො වා”ති. “න විජායති”ති සුත්වා රාජානං දිස්වා වෙගෙන ගෙහං ගන්ත්වා කාලිං නාම දාසිං පක්කොසිත්වා සහස්සං දත්වා, “ගච්ඡ ජෙ, ඉමස්මිං නගරෙ උපධාරෙත්වා සහස්සං දත්වා අජ්ජ ජාතදාරකං ගණෙහිත්වා එහි”ති. සා උපධාරෙත්ති තං ගෙහං ගන්ත්වා දාරකං දිස්වා, “අයං දාරකො තදා ජාතො”ති ගහපතානිං පුච්ඡිත්වා “අජ්ජ ජාතො”ති චුත්තෙ, “ඉමං මය්හං දෙහී”ති එකකභාපණං ආදිං කත්වා මූලං වඩ්ඪෙත්ති සහස්සං දත්වා තං ආනෙත්වා සෙට්ඨිනො දස්සෙසි. සෙට්ඨි “සවෙ මෙ ධිතා විජායස්සති, තාය නං සද්ධිං නිවෙසෙත්වා සෙට්ඨිට්ඨානස්ස සාමිකං කරිස්සාමි. සවෙ මෙ පුත්තො විජායස්සති, මාරෙස්සාමි න”න්ති චින්තෙත්වා තං ගෙහෙ කාරෙසි.

අට්ඨස්ස හරියා කතිපාභව්වයෙන පුත්තං විජායි. සෙට්ඨි “ඉමස්මිං අසති මම පුත්තොව සෙට්ඨිට්ඨානං ලභිස්සති, ඉදානෙව තං මාරෙතුං වට්ටති”ති චින්තෙත්වා කාලිං ආමන්තෙත්වා, “ගච්ඡ, ජෙ, වජ්ජො ගුන්තං නික්ඛමනවෙලාය වජ්ජවාරමජ්ඣෙ ඉමං තිරියං නිපජ්ජාපෙහි, ගාවියො නං මද්දිත්වා මාරෙස්සන්ති, මද්දිතාමද්දිතභාවං පනස්ස ඤත්වා එහි”ති ආහ. සා ගන්ත්වා ගොපාලකෙන වජ්ජවාරෙ විවට්ටන්තෙයෙව තං තථා නිපජ්ජාපෙසි. ගොගණජෙට්ඨිකො උසභො අඤ්ඤස්මිං කාලෙ සබ්බපච්ඡා නික්ඛමන්තොපි තං දිවසං සබ්බපයමං නික්ඛමිත්වා දාරකං චතුන්තං පාදානං අන්තරෙ කත්වා අට්ඨාසි. අනෙකසතගාවියො උසභස්ස ද්වෙ පස්සානි සංසන්තියො නික්ඛමිංසු. ගොපාලකොපි “අයං උසභො පුබ්බෙ සබ්බපච්ඡා නික්ඛමති, අජ්ජ පන සබ්බපයමං නික්ඛමිත්වා වජ්ජවාරමජ්ඣෙ නිව්වලොව ධිතො, කිං නු ඛො එත”න්ති චින්තෙත්වා ගන්ත්වා තස්ස හෙට්ඨා නිපන්තං දාරකං දිස්වා පුත්තසිනෙහං පටිලභිත්වා, “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති ගෙහං නෙසි.

කාලී ගන්ත්වා සෙට්ඨිනා පුච්ඡිතා තමත්ථං ආරොචෙත්වා, “ගච්ඡ, නං පුත සහස්සං දත්වා ආනෙහී”ති චුත්තා සහස්සං දත්වා පුත ආනෙත්වා අදාසි. අට් නං ආහ – “අම්ම, කාලී ඉමස්මිං නගරෙ පඤ්ච සකට්ඨනානි පච්චුසකාලෙ උට්ඨාය වාණිජ්ජාය ගච්ඡන්ති, ත්වං ඉමං නෙත්වා වක්කමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙහි, ගොණා වා නං මද්දිස්සන්ති, වක්කා වා ඡින්දිස්සන්ති, පවත්තිං වස්ස ඤත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති. සා තං නෙත්වා වක්කමග්ගෙ නිපජ්ජාපෙසි. තදා සාකට්ඨකජෙට්ඨිකො පුරතො අහොසි. අට්ඨස්ස ගොණා තං යානං පත්වා ධුරං ඡඩ්ඛෙසුං, පුතප්පුතං ආරොපෙත්වා පාජියමානාපි පුරතො න ගච්ඡිංසු. එවං තස්ස තෙහි සද්ධිං වායමන්තස්සෙව අරුණං උට්ඨති. සො “කිං නාමෙතං ගොණා කරිංසු”ති මග්ගං ඔලොකෙන්තො දාරකං දිස්වා, “භාරියං වත මෙ කම්ම”න්ති චින්තෙත්වා, “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති කුට්ඨමානසො තං ගෙහං නෙසි.

කාලී ගන්ත්වා සෙට්ඨිනා පුච්ඡිතා තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා, “ගච්ඡ, නං පුත සහස්සං දත්වා ආනෙහී”ති චුත්තා තථා අකාසි. අට් නං සො ආහ – “ඉදානි නං ආමකසුසානං නෙත්වා ගච්ඡන්තරෙ නිපජ්ජාපෙහි, තත්ථ සුනබාදිහි වා බාදිතො, අමනුස්සෙහි වා පහටො මරිස්සති, මාතාමතභාවඤ්චස්ස ජානිත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති. සා තං නෙත්වා තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා එකමන්තෙ අට්ඨාසි. තං සුනබො වා කාකො වා අමනුස්සො වා උපසඬකම්තුං නාසක්ඛි. “නනු වස්ස නෙව මාතා න පිතා න භාතිකාදීසු කොච්චි රක්ඛිතා නාම අන්ථී, කො තං රක්ඛිති”ති? සුනබකාලෙ පච්චෙකඛුද්ධෙ සිනෙහෙන පවත්තිතභුක්කරණමත්තමෙව තං රක්ඛති. අට්ටකො අප්පාලකො අනෙකසහස්සා අජා ගොවරං නෙත්තො සුසානපස්සෙන ගච්ඡති. එකා අජා පණ්ණානි බාදමානා ගච්ඡන්තරං පට්ටියා දාරකං දිස්වා ජණ්ණුකෙහි යත්වා දාරකස්ස ඵනං අදාසි, අප්පාලකෙන “හෙ හෙ”ති සද්දෙ කතෙපි න නික්ඛමි. සො “යට්ඨියා නං පහරිත්වා නිහරිස්සාමි”ති ගච්ඡන්තරං පට්ටියො ජණ්ණුකෙහි යත්වා දාරකං බීරං පායන්තිං අජිං දිස්වා දාරකෙ පුත්තසිනෙහං පටිලභිත්වා, “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති ආදාය පක්කාමි.

කාලී ගන්ත්වා සෙට්ඨිනා පුච්ඡිතා තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා, “ගච්ඡ, නං පුත සහස්සං දත්වා ආනෙහී”ති චුත්තා තථා අකාසි. අට් නං ආහ – “අම්ම කාලී, ඉමං ආදාය වොරපපාතපබ්බතං අභිරුහිත්වා පපාතෙ බිප, පබ්බතකුච්ඡියං

පටිහඤ්ඤාමානෝ ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකෝ හුන්වා භූමියං පතිස්සති, මනාමතභාවඤ්චස්ස ඤත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසී”ති. සා තං තත්ථ තෙත්වා පබ්බතමත්ථකෙ යත්වා බිපි. තං ඛො පන පබ්බතකුච්ඡිං නිස්සාය මහාවෙළුම්බො පබ්බතානුසාරෙනෙව වඩ්ඪී, තස්ස මත්ථකං සනජානො ජිඤ්ජුකගුම්බො අවත්ථරි. දාරකො පතන්තො කොජවකෙ විය තස්මිං පති. තං දිවසඤ්ච නළකාරජෙට්ඨකස්ස වෙළුම්බෙ පත්තො හොති. සො පුත්තෙන සද්ධිං ගන්ත්වා තං වෙළුම්බං ඡින්දිතුං ආරභී. තස්මිං වලන්තෙ දාරකො සද්දමකාසී. සො “දාරකසද්දො වියා”ති එකෙන පස්සෙන අභිරුහිත්වා තං දිස්වා, “පුත්තො මෙ ලද්ධො”ති කුට්ඨවිත්තො ආදාය ගතො.

කාළී සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තෙන පුච්ඡිතා තං පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා, “ගච්ඡ, තං පුත සහස්සං දත්වා ආනෙහී”ති චුත්තා තථා අකාසී. සෙට්ඨිනො ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොත්තස්සෙව දාරකො වඩ්ඪිතො “සොසකො”ත්වෙවස්ස නාමං අහොසී. සො සෙට්ඨිනො අක්ඛිම්භි කණ්ටකො විය බාසී, උජුකං තං ඔලොකෙතුම්පි න විසති. අට්ඨස්ස මාරණුපායං වින්තෙත්තො අත්තනො සභායකස්ස කුම්භකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “කදා ත්වං ආවාපං ආලිම්පෙස්සසී”ති පුච්ඡිත්වා – “ස්වෙ”ති චුත්තෙ, “තෙන හි ඉදං සහස්සං ගහෙත්වා මම එකං කම්මං කරොහී”ති ආහ. “කිං, සාමී”ති? “එකො මෙ අවජාතපුත්තො අත්ථී, තං තව සන්තිකං පෙසෙස්සාමී, අට්ඨං ගහෙත්වා ගබ්භං පවෙසෙත්වා තිබ්භාය වාසියා ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං ඡින්දිත්වා වාටියං පක්ඛිපිත්වා ආවාපෙ පවෙය්‍යාසී, ඉදං තෙ සහස්සං සච්චකාරසද්ධිං. උත්තරිං පන තෙ කත්තබ්බයුත්තකං පච්ඡා කරිස්සාමී”ති. කුම්භකාරො “සාධු”ති සම්පට්චිඡී. සෙට්ඨී පුතදිවසෙ සොසකං පක්කොසිත්වා, “හියො මයා කුම්භකාරො එකං කම්මං ආණත්තො, එහි, ත්වං තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එවං වදෙහි – ‘හියො කිර මෙ පිතරා ආණත්තං කම්මං නිජ්ඵාදෙහී’”ති පභිණි. සො “සාධු”ති අගමාසී. තං තත්ථ ගච්ඡන්තං ඉතරො සෙට්ඨිනො පුත්තො දාරකෙහි සද්ධිං ගුලං කීළන්තො දිස්වා තං පක්කොසිත්වා, “කුභිං ගච්ඡසි භාතිකා”ති පුච්ඡිත්වා “පිතු සාසනං ගහෙත්වා කුම්භකාරස්ස සන්තික”න්ති චුත්තෙ “අහං තත්ථ ගම්ස්සාමී. ඉමෙ මං දාරකා බහුං ලක්ඛං ජිනිංසු, තං මෙ පටිජිනිත්වා දෙහී”ති ආහ. “අහං පිතු භායාමී”ති. “මා භාසී, භාතික, අහං තං සාසනං හරිස්සාමී. බහුහි ජිනො, යාවාහං ආගච්ඡාමී, තාව මෙ ලක්ඛං පටිජිනා”ති.

සොසකො කිර ගුලකීළාය ඡෙකො, තෙන නං එවං නිබන්ධි. සොපි තං “තෙන හි ගන්ත්වා කුම්භකාරං වදෙහි – ‘පිතරා කිර මෙ හියො එකං කම්මං ආණත්තං, තං නිජ්ඵාදෙහී’”ති වත්වා උයොපෙසී. සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා තථා අවච. අට්ඨං තං කුම්භකාරො සෙට්ඨිනා චුත්තනියාමෙනෙව මාරෙත්වා ආවාපෙ බිපි. සොසකොපි දිවසභාගං කීළිත්වා සායන්භසමයෙ ගෙහං ගන්ත්වා “කිං, තාත, න ගතොසී”ති චුත්තෙ අත්තනො අගතකාරණඤ්ච කනිට්ඨස්ස ගතකාරණඤ්ච ආරොවෙසී. තං සුත්වා සෙට්ඨී “අහං ධී”ති මහාවිරවං විරචිත්වා සකලසරිරෙ පක්කුච්ඡිතලොහිතො විය හුන්වා, “අම්භො, කුම්භකාර, මා මං නාසයී, මා මං නාසයී”ති බාහා පග්ගස්ස කන්දන්තො තස්ස සන්තිකං අගමාසී. කුම්භකාරො තං තථා ආගච්ඡන්තං දිස්වා, “සාමී, මා සද්දං කරි, කම්මං තෙ නිජ්ඵන්ත”න්ති ආහ. සො පබ්බතෙන විය මහන්තෙන සොකෙන අවත්ථට්ඨො හුන්වා අනප්පකං දොමනස්සං පටිසංවෙදෙසී. යථා තං අප්පදුට්ඨස්ස පදුස්සමානො. තෙනාහ භගවා –

“යො දණ්ඨෙන අදණ්ඨෙසු, අප්පදුට්ඨෙසු දුස්සති;
දසන්තමඤ්ඤතරං යානං, බිජ්ජමෙව නිගච්ඡති.

“වෙදනං ඵරුසං ජානිං, සරිරස්ස ව හෙදනං;
ගරුකං වාපි ආබාධං, විත්තක්ඛෙපඤ්ච පාපුණෙ.

“රාජතො වා උපසග්ගං, අබ්භක්ඛානඤ්ච දාරුණං;
පරික්ඛයඤ්ච ඤාතිනං, භොගානඤ්ච පහඩ්දරං.

“අට්ඨ වාස්ස අගාරානි, අග්ගි ධහති පාවකො;
කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤො, නිරයං සොපපජ්ජති”ති. (ධ. ප. 137-140);

එවං සන්තෙපි පුත නං සෙට්ඨී උජුකං ඔලොකෙතුං න සක්කොති. “කිත්ති නං මාරෙය්‍ය”න්ති වින්තෙත්තො, “මම ගාමසතෙ ආයුත්තකස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා මාරෙස්සාමී”ති උපායං දිස්වා, “අයං මෙ අවජාතපුත්තො, ඉමං මාරෙත්වා වච්චකුපෙ බිපතු, එවං කතෙ අහං මාතුලස්ස කත්තබ්බයුත්තකං පච්ඡා ජානිස්සාමී”ති තස්ස පණ්ණං ලිඛිත්වා, “තාත සොසක, අම්භාකං ගාමසතෙ ආයුත්තකො අත්ථී, ඉමං පණ්ණං හරිත්වා තස්ස දෙහී”ති වත්වා පණ්ණං තස්ස දුස්සන්තෙ බන්ධි. සො පන අක්ඛරසමයං න ජානාති. දහරකාලතො පට්ඨාය හි තං මාරාපෙත්තොව සෙට්ඨී මාරෙතුං නාසක්ඛි, කිං අක්ඛරසමයං සික්ඛාපෙස්සති? ඉති සො අත්තනො මාරාපනපණ්ණමෙව දුස්සන්තෙ බන්ධිත්වා නික්ඛමන්තො ආහ – “පාටෙය්‍යං මෙ, තාත, තත්ථී”ති. “පාටෙය්‍යෙන තෙ කම්මං තත්ථී, අත්තරාමග්ගෙ ‘අසුකගාමෙ නාම මමසභායකො සෙට්ඨී අත්ථී, තස්ස සරෙ පාතරාසං කත්වා පුරතො ගච්ඡාහී”ති. සො “සාධු”ති පිතරං වන්දිත්වා නික්ඛන්තො තං ගාමං පත්වා සෙට්ඨිස්ස සරං පුච්ඡිත්වා ගන්ත්වා සෙට්ඨිජායං පස්සී. “ත්වං කුතො ආගතොසී”ති ව චුත්තෙ, “අන්තොනගරතො”ති ආහ. “කස්ස පුත්තොසී”ති? “කුම්භාකං සභායකසෙට්ඨිනො, අම්මා”ති. “ත්වංසි සොසකො නාමා”ති? “ආම, අම්මා”ති. තස්සා සහ දස්සනෙනෙව තස්මිං පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජී. සෙට්ඨිනො පනෙකා ධිතා අත්ථී පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකා අභිරුපා පාසාදිකා, තං රක්ඛිතුං එකමෙව පෙසනකාරිකං දාසිං දත්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ සිරිගබ්භෙ වසාපෙත්ති. සෙට්ඨිධිතා තස්මිං බණ්ණ

තං දාසිං අන්තරාපණං පෙසෙසි. අප් නං සෙට්ඨිජායා දිස්වා, “කුභිං ගච්ඡති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා, “අයාධිතාය පෙසනොනා”ති චුත්තෙ “ඉතො තාව එති, තිට්ඨතු පෙසනං, පුත්තස්ස මෙ පීඨකං අත්ථරිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලං මක්ඛිත්වා සයනං අත්ථරිත්වා දෙති, පච්ඡා පෙසනං කර්ස්සමි”ති ආහ. සා තථා අකාසි.

අප් නං විරෙනාගතං සෙට්ඨිධිතා සන්තප්පෙසි. අප් නං සා ආහ – “මා මෙ කුප්ඤ්ඤි, සෙට්ඨිපුත්තො සොසකො ආගතො, තස්ස ඉදඤ්චිදඤ්ච කත්වා තත්ථ ගන්ත්වා ආගතාමිති”ති. සෙට්ඨිධිතාය “සෙට්ඨිපුත්තො සොසකො”ති නාමං සුත්වාප්පෙමං ඡවියාදිති ඡිත්තදිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආහවිව යීතං. කොතුහලකාලස්මිඤ්ඤි සා තස්ස පජාපති හුත්වා නාළිකොදනං පච්චෙකඤ්ඤිද්ධස්ස අදාසි, තස්සානුභාවෙනාගන්ත්වා ඉමස්මිං සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තා. ඉති තං සො පුබ්බසිනෙනො අවත්ථරිත්වා ගණ්ඨි. තෙනාහ භගවා –

“පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන, පච්චුප්පන්තහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

අප් නං ප්‍රච්ඡි – “කුභිං සො, අමමා”ති? “සයනෙ නිපන්තො නිද්දායති”ති. “අත්ථි පනස්ස හත්ථෙ කිඤ්චි”ති? “දුස්සන්තෙ පණ්ණං අත්ථි”ති. සා “කිං පණ්ණං නු ඛො එත”න්ති තස්මිං නිද්දායන්තෙ මානාපිතුනං අඤ්ඤචිතිතතාය අපස්සන්තානං ඔතරිත්වා සමීපං ගන්ත්වා තං පණ්ණං මොවෙත්වා ආදාය අත්තනො ගබ්භං පච්ඡිත්වා ද්වාරං පිටාය වාතපානං විචරිත්වා අක්ඛරසමයෙ කුසලතාය පණ්ණං වාචෙත්වා, “අහො වත ඛාලො, අත්තනො මරණපණ්ණං දුස්සන්තෙ ඛන්ධිත්වා විචරති, සචෙ මයා න දිට්ඨං අස්ස, නත්ථිස්ස ජීවිත”න්ති තං පණ්ණං එාලෙත්වා සෙට්ඨිස්ස වචනෙන අපරං පණ්ණං ලිඛි – “අයං මම පුත්තො සොසකො නාම, ගාමසතතො පණ්ණාකාරං ආහරාපෙත්වා ඉමස්ස ජනපදසෙට්ඨිනො ධිතරා සද්ධිං මඬගලං කත්වා අත්තනො වසනගාමස්ස මජ්ඣෙ ද්විභුමකං ගෙහං කාරෙත්වා පාකාරපරික්ඛෙපෙන චෙව පුරිසගුත්තියා ව සුසංවිහිතාරක්ඛං කරොතු, මය්හඤ්ච ‘ඉදඤ්චිදඤ්ච මයා කත’න්ති සාසනං පෙසෙතු, එවං කතෙ අහං මාතුලස්ස කත්තඛබ්බුත්තකං පච්ඡා ජානිස්සාමි”ති, ලිඛිත්වා ව පන සඬ්ඝරිත්වා ඔතරිත්වා දුස්සන්තෙයෙවස්ස ඛන්ධි.

සො දිවසභාගං නිද්දායිත්වා උට්ඨාය භුඤ්ජිත්වා පක්කාමි. පුනදිවසෙ පාතොව තං ගාමං ගන්ත්වා ආයුත්තකං ගාමකිච්චං කරොන්තංයෙව පස්සි. සො තං දිස්වා, “කිං, තාතා”ති ප්‍රච්ඡි. “පිතරා මෙ කුමිභාකං පණ්ණං පෙසිත”න්ති. “කිං පණ්ණං, තාත, ආහරා”ති පණ්ණං ගහෙත්වා වාචෙත්වා කුට්ඨමානසො “පස්සට්, හො, මම සාමිනො මයි සිනෙහං කත්වා ජෙට්ඨපුත්තස්ස මෙ මඬගලං කරොතු”ති මම සන්තිකං පහිණි. “සීසං දාරුආදිති ආහරට්ඨා”ති ගහපතිකෙ වත්වා ගාමමජ්ඣෙ චුත්තපකාරං ගෙහං කාරාපෙත්වා ගාමසතතො පණ්ණාකාරං ආහරාපෙත්වා ජනපදසෙට්ඨිනො සන්තිකා ධිතරං ආනෙත්වා මඬගලං කත්වා සෙට්ඨිස්ස සාසනං පහිණි “ඉදඤ්චිදඤ්ච මයා කත”න්ති.

තං සුත්වා සෙට්ඨිනො “යං කාරෙමි, තං න හොති; යං න කාරෙමි, තදෙව හොති”ති මහන්තං දොමනස්සං උප්පජ්ජි. පුත්තසොකෙන සද්ධිං සො සොකො එකතො හුත්වා කුච්ඡිධාහං උප්පාදෙත්වා අතිසාරං ජනෙසි. සෙට්ඨිධිතාපි “සචෙ කොචි සෙට්ඨිනො සන්තිකා ආගච්ඡති, මම අකථෙත්වා සෙට්ඨිපුත්තස්ස පට්මතරං මා කප්පිත්වා”ති ජනෙ ආණාපෙසි. සෙට්ඨිපි ඛො “දානි තං දුට්ඨපුත්තං මම සාපතෙයාස්ස සාමිකං න කර්ස්සාමි”ති වින්තෙත්වා එකං ආයුත්තකං ආහ – “මාතුල, පුත්තං මෙ දට්ඨුකාමොමිති, එකං පාදමුලිකං පෙසෙත්වා මම පුත්තං පක්කොසාපෙහි”ති. සො “සාධු”ති වත්වා පණ්ණං දත්වා එකං පුරිසං පෙසෙසි. සෙට්ඨිධිතාපි තස්ස ආගන්ත්වා ද්වාරෙ යීතභාවං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා, “කිං, තාතා”ති ප්‍රච්ඡි. සො ආහ – “සෙට්ඨි ගිලානො, පුත්තං පස්සිතුං පක්කොසාපෙසි, අයො”ති. “කිං, තාත, ඛලවා, දුබ්බලො”ති? “ඛලවා තාව, ආහාරං භුඤ්ජතියෙව, අයො”ති. සා සෙට්ඨිපුත්තං අජානාපෙත්වා ව තස්ස නිවෙසනඤ්ච පරිබ්බෙසඤ්ච දාපෙත්වා “මයා පෙසිතකාලෙ ගමිස්සමි, අච්ඡස්සු තාවා”ති ආහ. සෙට්ඨි පුන ආයුත්තකං අවච, “කිං, මාතුල, න තෙ මම පුත්තස්ස සන්තිකං පහිත”න්ති? “පහිතං, සාමි, ගතපුරිසො න තාව එති”ති. “තෙන හි පුන අපරං පෙසෙහි”ති. සො පෙසෙසි. සෙට්ඨිධිතා තස්මිමිපි තථෙව පටිපජ්ජි. අප් සෙට්ඨිනො රොගො ඛලවා ජාතො, එකං භාජනං පච්ඡති, එකං නික්ඛමති. පුන සෙට්ඨි ආයුත්තකං ප්‍රච්ඡි – “කිං, මාතුල, න තෙ මම පුත්තස්ස සන්තිකං පහිත”න්ති? “පහිතං, සාමි, ගතපුරිසො න තාව එති”ති. “තෙන හි පුන අපරං පෙසෙහි”ති. සො පෙසෙසි. සෙට්ඨිධිතා තතියවාරෙ ආගතමිපි තං පවත්තිං ප්‍රච්ඡි. සො “ඛාල්හගිලානො, අයො, සෙට්ඨි ආහාරං පච්ඡන්දිත්වා මච්චුපරායණො ජාතො, එකං භාජනං නික්ඛමති, එකං පච්ඡති”ති ආහ. සෙට්ඨිධිතා “ඉදානි ගන්තුං කාලො”ති සෙට්ඨිපුත්තස්ස “පිතා තෙ කිර ගිලානො”ති ආරොචෙත්වා “කිං වදෙසි හද්දෙ”ති චුත්තෙ “අචාසුකමස්ස, සාමි”ති ආහ. “ඉදානි කිං කාතඛිඛ”න්ති. සාමි? “ගාමසතතො වුට්ඨානකපණ්ණාකාරං ආදාය ගන්ත්වා පස්සිස්සාම න”න්ති. සො “සාධු”ති පණ්ණාකාරං ආහරාපෙත්වා සකට්ඨෙ ආදාය පක්කාමි.

අප් නං සා “පිතා තෙ දුබ්බලො, එත්තකං පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තානං පපඤ්චො භවිස්සති, එතං නිවත්තාපෙහි”ති වත්වා තං සබ්බං අත්තනො කුලගෙහං පෙසෙත්වා පුන තං ආහ – “සාමි, ත්වං අත්තනො පිතු පාදපස්සෙ තිට්ඨෙය්‍යාසි, අහං උස්සිසකපස්සෙ යස්සාමි”ති. ගෙහං පච්ඡමානායෙව ව “ගෙහස්ස පුරතො ව පච්ඡතො ව ආරක්ඛං ගණ්ඨවා”ති අත්තනො පුරිසෙ ආණාපෙසි. පට්ඨකාලෙ පන සෙට්ඨිපුත්තො පිතු පාදපස්සෙ අට්ඨාසි, ඉතරා උස්සිසකපස්සෙ.

තස්මිං ඛණෙ සෙට්ඨි උත්තානකො නිපන්නො හොති. ආයුත්තකො පන තස්ස පාදෙ පරිමජ්ජන්තො “පුත්තො තෙ, සාමී, ආගතො”ති ආහ. “කුභිං සො”ති? “එස පාදමුලෙ යිතො”ති. අප් නං දිස්වා ආයකම්මිකං පක්කොසාපෙත්වා, “මම ගෙහෙ කිත්තකං ධන”න්ති පුච්ඡී. “සාමී, ධනස්සෙව චත්තාලියකොටියො, උපභොගපරිභොගභණ්ඩානං පන චනගාමක්ඛෙන්තද්විපදචතුප්පදායනවාහනානඤ්ච අයඤ්ච අයඤ්ච පරිච්ඡෙදො”ති චුත්තෙ, “අහං එත්තකං ධනං මම පුත්තස්ස සොසකස්ස න දෙමි”ති චත්තුකාමො “දෙමි”ති ආහ. තං සුත්වා සෙට්ඨිධිතා “අයං පුන කටෙන්නො අඤ්ඤං කිඤ්චි කටෙය්‍යා”ති වින්තෙන්වා සොකාතුරා විය කෙසෙ විකිරිත්වා රොදමානා “කිං නාමෙතං, තාත, වදෙට්, ඉදම්පි නාම වො චචනං සුභොම, අලක්ඛිකා චතම්භා”ති චත්වා මත්ථකෙන නං උරමජ්ඣෙ පහරන්ති පතිත්වා යථා පුන චත්තුං න සක්කොති, තථාස්ස උරමජ්ඣෙ මත්ථකෙන සංසෙන්ති ආරොදනං දස්සෙසි. සෙට්ඨි තංඛණඤ්ඤෙව කාලමකාසි. “සෙට්ඨි මතො”ති ගන්ත්වා උතෙනස්ස රඤ්ඤො ආරොචයිංසු. රාජා තස්ස සරිරකිච්චං කාරාපෙත්වා, “අත්ථි පනස්ස පුත්තො වා යිතා වා”ති පුච්ඡී. “අත්ථි, දෙව, සොසකො නාම තස්ස පුත්තො, සබ්බං සාපතෙය්‍යං තස්ස නිය්‍යාදෙන්වා ච මතො, දෙවා”ති.

රාජා අපරභාගෙ සෙට්ඨිපුත්තං පක්කොසාපෙසි. තස්මිඤ්ච දිවසෙ දෙවො වස්සි. රාජභිගණෙ තත්ථ තත්ථ උදකං සණ්ඨාති. සෙට්ඨිපුත්තො “රාජානං පස්සිස්සාමි”ති පායාසි. රාජා වාතපානං විවරිත්වා තං ආගච්ඡන්තං ඔලොකෙන්තො රාජභිගණෙ උදකං ලඬ්ඝිත්වා ආගච්ඡන්තං දිස්වා ආගන්ත්වා චන්දිත්වා යිතං “ත්වං සොසකො නාම, තාතා”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, දෙවා”ති චුත්තෙ “පිතා මෙ මතොති මා සොච්චි, තච පෙත්තිකං සෙට්ඨිට්ඨානං තුය්හමෙව දස්සාමි”ති තං සමස්සාසෙන්වා “ගච්ඡ, තාතා”ති උය්‍යාපෙසි. රාජා ගච්ඡන්තඤ්ච නං ඔලොකෙන්තොව අට්ඨාසි. සො ආගමනකාලෙ ලඬ්ඝිතං උදකං ගමනකාලෙ ඔතරිත්වා සණ්ඨං අගමාසි. අප් නං රාජා තතොව පක්කොසාපෙත්වා, “කිං නු ඛො, තාත, ත්වං මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තො උදකං ලඬ්ඝිත්වා ආගම්ම ගච්ඡන්තො ඔතරිත්වා සණ්ඨං ගච්ඡසි”ති පුච්ඡී. “ආම, දෙව, අහං තස්මිං ඛණෙ කුමාරකො, කිළ්ලනකාලො නාම, සො ඉදානි පන මෙ දෙවෙන යානන්තරං පටිස්සුතං. තස්මා යථා පුරෙ අවරිත්වා ඉදානි සන්තිසින්නෙන හුත්වා වරිතුං වට්ටති”ති. තං සුත්වා රාජා “ධිතිමායං පුරිසො, ඉදානෙවස්ස යානන්තරං දස්සාමි”ති පිතරා භුත්තං භොගං දත්වා සබ්බසතෙන සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි.

සො රටෙ යත්වා නගරං පදක්ඛිණං අකාසි. ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං කම්පති. සෙට්ඨිධිතා කාළිදාසියා සද්ධිං මන්තයමානා නිසින්තා “අම්ම කාළි, පුත්තස්ස තෙ එත්තිකා සම්පත්ති මං නිස්සාය උප්පන්නා”ති ආහ. “කිං කාරණං, අම්මා”ති? “අයඤ්චි අත්තතො මරණපණ්ණං දුස්සන්තෙ ඛන්ධිත්වා අම්භාකං සරං ආගතො, අප්ස්ස මයා තං පණ්ණං එලෙන්වා මයා සද්ධිං මඬගලකරණත්ථාය අඤ්ඤං පණ්ණං ලිඛිත්වා එත්තකං කාලං තත්ථ ආරක්ඛො කතො”ති. “අම්ම, ත්වං එත්තකං පස්සසි, ඉමං පන සෙට්ඨි දහරකාලතො පට්ඨාය මාරෙතුකාමො මාරෙතුං නාසක්ඛි, කෙවලං ඉමං නිස්සාය බහුං ධනං බිසි”ති. “අම්ම, අතිහාරියං වත සෙට්ඨිතා කත”න්ති. නගරං පදක්ඛිණං කත්වා ගෙහං පටිසන්තං පන නං දිස්වා, “අයං එත්තිකා සම්පත්ති මං නිස්සාය උප්පන්නා”ති භසිතං අකාසි. අප් නං සෙට්ඨිපුත්තො දිස්වා, “කිං කාරණං භසි”ති පුච්ඡී. “එකං කාරණං නිස්සායා”ති. “කටෙහි න”න්ති? “සා න කටෙසි”. සො “සවෙ න කටෙස්සසි, ද්විධා තං ඡින්දස්සාමි”ති තජ්ජෙන්වා අසිං නික්කඩ්ඪි. සා “අයං එත්තිකා සම්පත්ති තයා මං නිස්සාය ලද්ධාති වින්තෙන්වා භසිත”න්ති ආහ. “යදි මම පිතරා අත්තතො සන්තකං මය්හං නිය්‍යාදිතං, ත්වං එත්ථ කිං හොසි”ති? සො කිර එත්තකං කාලං කිඤ්චි න ජානාති, තෙනස්සා චචනං න සද්දහි. අප්ස්ස සා “තුම්භාකං පිතරා මරණපණ්ණං දත්වා පෙසිතා, තුම්භෙ මයා ඉදඤ්චිදඤ්ච කත්වා රක්ඛිතා”ති සබ්බං කටෙසි. “ත්වං අභුතං කටෙසි”ති අසද්දහන්තො “මාතරං කාළිං පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “එවං කිර, අම්මා”ති. “ආම, තාත, දහරකාලතො පට්ඨාය තං මාරෙතුකාමො මාරෙතුං අසක්කොන්තො තං නිස්සාය බහුං ධනං බිසි, සත්තසු යානෙසු ත්වං මරණතො මුත්තො, ඉදානි භොගගාමතො ආගම්ම සබ්බසතෙන සද්ධිං සෙට්ඨිට්ඨානං පත්තො”ති. සො තං සුත්වා “භාරියං වත කම්මං, එවරුපා ඛො පන මරණං මුත්තස්ස මම පමාදජීවිතං ජීවිතුං අයුත්තං, අප්පමත්තො භවිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා දෙවසිකං සහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා අද්ධිකකපණාදිතං දානං පට්ඨපෙසි. මිත්තො නාමස්ස කුටුම්භිකො දානබ්‍යාවටො අහොසි. අයං සොසකසෙට්ඨිතො උප්පත්ති.

තස්මිං පන කාලෙ හද්දවතීනගරෙ හද්දවතියසෙට්ඨි නාම සොසකසෙට්ඨිතො අදිට්ඨපුබ්බසභායකො අහොසි. හද්දවතීනගරතො ආගතානං වාණිජානං සන්තිකෙ සොසකසෙට්ඨි හද්දවතියසෙට්ඨිතො සම්පත්තිඤ්ච වයප්පදෙසඤ්ච සුත්වා තෙන සද්ධිං සභායකභාවං ඉච්ඡන්තො පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. හද්දවතියසෙට්ඨි කොසම්බිතො ආගතානං වාණිජානං සන්තිකෙ සොසකසෙට්ඨිතො සම්පත්තිඤ්ච වයප්පදෙසඤ්ච සුත්වා තෙන සද්ධිං සභායකභාවං ඉච්ඡන්තො පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. එවං තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අදිට්ඨපුබ්බසභායකා හුත්වා වසිංසු. අපරභාගෙ හද්දවතියසෙට්ඨිතො ගෙහෙ අභිවාතරොගො පතිතො. තස්මිං පතිතෙ පට්ඨං මක්ඛිකා මරන්ති, තතො අනුක්කමෙනෙව කීටා මුසිකා කුක්කුටා සුකරා ගාවො දාසි දාසා සබ්බපච්ඡා සරමානුසකාපි මරන්ති. තෙසු යෙ භික්ඛිං භින්දිත්වා පලායන්ති, තෙ ජීවිතං ලභන්ති, තදා පන සෙට්ඨි ච භරියා ච යිතා වස්ස තථා පලායිත්වා සොසකසෙට්ඨිං පස්සිතුං පත්ථෙන්නා කොසම්බිග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙ අත්තරාමග්ගෙයෙව බිණ්ණපාටෙය්‍යා වාතාතපෙන වෙච බුජ්ජිපාසානි ච කිලන්තසරීරා කිච්ඡෙන කොසම්බිං පත්වා උදකඵාසුකට්ඨානෙ යත්වා න්භන්වා නගරද්වාරෙ එකං සාලං පටිසිංසු.

තතො සෙට්ඨි භරියං ආහ – “හද්දෙ, ඉම්භා නිභාරෙන ගච්ඡන්තා විජාතමාතුයාපි අමනාපා හොන්ති, සභායකො කිර මෙ අද්ධිකකපණාදිතං දෙවසිකං සහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා දානං දාපෙසි. තත්ථ යිතරං පෙසෙන්වා ආහාරං ආහාරාපෙන්වා එකාහං ද්විහං ඉධෙව සරීරං සන්තප්පෙන්වා සභායකං පස්සිස්සාමා”ති. සා “සාධු, සාමී”ති. තෙ

සාලායමෙව වසිංසු. පුනදිවසෙ කාලෙ ආරොවිතෙ කපණද්ධිකාදිසු ආභාරත්ථාය ගච්ඡන්තෙසු මානාපිතරො, “අම්ම, ගන්ත්වා අම්මාකං ආභාරං ආභරා”ති ධිතරං පෙසයිංසු. මහාභොගකුලස්ස ධිතා විපත්තියා අවිජ්ජන්තලප්පිතාය අලප්පමානා පාතිං ගහෙත්වා කපණපනෙන සද්ධිං ආභාරත්ථාය ගන්ත්වා “කති පටිවිසෙ ගණ්හිස්සයි, අම්මා”ති පුට්ඨා ව පන “තයො”ති ආහ. අප්පසා තයො පටිවිසෙ අදාසි. තාය භත්තෙ ආහටෙ තයොපි එකතො භුඤ්ජිතුං නිසිදිංසු.

අප් මානාධිතරො සෙට්ඨිං ආහංසු – “සාමී, විපත්ති නාම මහාකුලානම්පි උප්පජ්ජති, මා අම්මෙ ඔලොකෙත්වා භුඤ්ජ, මා චිත්තයි”ති. ඉති නං නානප්පකාරෙහි යාවිත්වා භොජෙසුං. සො භුඤ්ජිත්වා ආභාරං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ කාලමකාසි. මානාධිතරො නානප්පකාරෙහි පරිදෙවිත්වා රොදිංසු. කුමාරිකා පුනදිවසෙ රොදමානා ආභාරත්ථාය ගන්ත්වා, “කති පටිවිසෙ ගණ්හිස්සයි”ති චුත්තා, “ද්වෙ”ති වත්වා ආභාරං ආභරිත්වා මාතරං යාවිත්වා භොජෙසි. සාපි තාය යාවියමානා භුඤ්ජිත්වා ආභාරං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්ති තං දිවසමෙව කාලමකාසි. කුමාරිකා එකිකාව රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා තාය දුක්ඛප්පත්තියා අතිවිය සඤ්ජාතජාතකදුක්ඛා පුනදිවසෙ යාවකෙහි සද්ධිං රොදන්ති ආභාරත්ථාය ගන්ත්වා, “කති පටිවිසෙ ගණ්හිස්සයි, අම්මා”ති චුත්තා “එක”න්ති ආහ. මිත්තකුට්ඨිකො තං තයො දිවසෙ භත්තං ගණ්හන්තිං සඤ්ජානාති, තෙන තං “අපෙහි නස්ස, වසලි, අප්ප තව කුච්ඡිප්පමාණං අඤ්ඤාසි”ති ආහ. හිරොත්තප්පසම්පන්නා කුලධිතා පච්චොරස්මිං සත්තිපභාරං විය වණෙ ඛාරොදකසෙවනකං විය ව පත්වා “කිං, සාමී”ති ආහ. “තයා පුරෙ තයො කොට්ඨාසා ගහිතා, හියොයා ද්වෙ, අප්ප එකං ගණ්හාසි. අප්ප තෙ අත්තනො කුච්ඡිප්පමාණං ඤාත”න්ති. “මා මං, සාමී, ‘අත්තනොව අත්ථාය ගණ්හි’ති මඤ්ඤිත්වා”ති. “අප් කස්මා එවං ගණ්හි”ති? “පුරෙ තයො ජනා අහුම්හ, සාමී, හියොයා ද්වෙ, අප්ප එකිකාව ජාතාමිහි”ති. සො “කෙන කාරණෙන”ති පුච්ඡිත්වා ආදිතො පට්ඨාය තාය කථිතං සබ්බං පවත්තිං සුත්වා අස්සුති සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො සඤ්ජාතබලවදොමනස්සො හුත්වා, “අම්ම, එවං සන්නෙ මා චිත්තයි, ත්වං භද්දවතියසෙට්ඨිනො ධිතා අප්පකාලතො පට්ඨාය මම ධිතායෙව නාමා”ති වත්වා සීසෙ චුම්ඛිත්වා සරං නෙත්වා අත්තනො ජෙට්ඨධිතුට්ඨානෙ යපෙසි.

සා දානග්ගෙ උච්චාසද්දං මහාසද්දං සුත්වා, “තාත, කස්මා එතං ජනං නිස්සද්දං කත්වා දානං න දෙට්ඨා”ති ආහ. “න සක්කා කාතුං, අම්මා”ති. “සක්කා, තාතා”ති. “කපං සක්කා, අම්මා”ති? “තාත දානග්ගං පරික්ඛිපිත්වා එකෙකස්සෙව පවෙසනප්පමාණෙන ද්වෙ ද්වාරාති යොජෙත්වා, ‘එකෙන ද්වාරෙන පවිසිත්වා එකෙන නික්ඛමට්ඨා’ති වදෙට්, එවං නිස්සද්දා හුත්වා ව ගණ්හිස්සන්ති”ති. සො තං සුත්වා, “භද්දකොව, අම්ම, උපායො”ති තථා කාරෙසි. සාපි පුබ්බෙ සාමා නාම. වතියා පන කාරිතත්තා සාමාවතී නාම ජාතා. තතො පට්ඨාය දානග්ගෙ කොලාහලං පච්ඡින්දී. සොසකසෙට්ඨි පුබ්බෙ තං සද්දං සුණන්තො “මග්ගං දානග්ගෙ සද්දො”ති තුස්සති. ද්විහතිහං පන සද්දං අසුණන්තො මිත්තකුට්ඨිකං අත්තනො උපට්ඨානං ආගතං පුච්ඡි – “දියාති කපණද්ධිකාදිනං දාන”න්ති? “ආම, සාමී”ති. “අප් කිං ද්විහතිහං සද්දො න සුයාති”ති? “යථා නිස්සද්දා හුත්වා ගණ්හන්ති, තථා මෙ උපායො කතො”ති. “අප් පුබ්බෙව කස්මා නාකාසි”ති? “අජානනතාය, සාමී”ති. “ඉදාති කපං තෙ ඤාතො”ති? “ධිතරා මෙ අක්ඛාතො, සාමී”ති. මග්ගං අවිදිතා “තව ධිතා නාම අත්ථි”ති. සො අභිවාතරොග්ගප්පත්තිතො පට්ඨාය සබ්බං භද්දවතියසෙට්ඨිනො පවත්තිං ආචික්ඛිත්වා තස්සා අත්තනො ජෙට්ඨධිතුට්ඨානෙ යපිතභාවං ආරොවෙසි. අප් නං සෙට්ඨි “එවං සන්නෙ මම කස්මා න කටෙසි, මම සභායකස්ස ධිතා මම ධිතා නාමා”ති තං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “අම්ම, සෙට්ඨිනො ධිතාසි”ති? “ආම, තාතා”ති. “තෙන හි මා චිත්තයි, ත්වං මම ධිතාසි”ති තං සීසෙ චුම්ඛිත්වා පරිවාරත්ථාය තස්සා පඤ්ච ඉත්ථිසනාති දත්වා තං අත්තනො ජෙට්ඨධිතුට්ඨානෙ යපෙසි.

අට්ඨකදිවසං තස්මිං නගරෙ නක්ඛන්තං සඬ්ඝට්ඨං භොති. තස්මිං පන නක්ඛන්තෙ බහි අනික්ඛමනකා කුලධිතරොපි අත්තනො පරිවාරෙන සද්ධිං පදසාව නදිං ගන්ත්වා න්භායන්ති. තස්මා තං දිවසං සාමාවතීපි පඤ්චහි ඉත්ථිසනෙහි පරිවාරිතා රාජඨගණෙනෙව න්භායිතුං අගමාසි. උතෙනො සිහපඤ්ජරෙ ධිතො තං දිස්වා “කස්සිමා නාටකිත්ථියො”ති පුච්ඡි. “න කස්සවි නාටකිත්ථියො, දෙට්ඨා”ති. “අප් කස්ස ධිතරො”ති? “සොසකසෙට්ඨිනො ධිතා දෙට්, සාමාවතී නාමෙසා”ති. සො දිස්වා උප්පන්නසිනෙහො සෙට්ඨිනො සාසනං පාහෙසි – “ධිතරං කිර මෙ පෙසෙතු”ති. “න පෙසෙමි, දෙට්ඨා”ති. “මා කිර එවං කරොතු, පෙසෙතුයෙව”ති. “මයං ගහපතිකා නාම කුමාරිකානං පොථෙත්වා විහෙයෙත්වා කඬ්ඨනහයෙන න දෙම, දෙට්ඨා”ති. රාජා කුප්පිත්වා ගෙහං ලඤ්ජාපෙත්වා සෙට්ඨිඤ්ච හරියඤ්ච භත්ථෙ ගහෙත්වා බහි කාරාපෙසි. සාමාවතී, න්භායිත්වා ආගන්ත්වා ගෙහං පවිසිතුං ඔකාසං අලභන්ති, “කිං එතං, තාතා”ති පුච්ඡි. “අම්ම, රාජා තව කාරණා පහිණි. අප් ‘න මයං දස්සාමා’ති චුත්තෙ සරං ලඤ්ජාපෙත්වා අම්මෙ බහි කාරාපෙසි”ති. “තාත, භාරියං වො කම්මං කතං, රඤ්ඤා නාම පහිතෙ ‘න, දෙමා’ති අවත්වා ‘සවෙ මෙ ධිතරං සපරිවාරං ගණ්හට්, දෙමා’ති වත්තබ්බං භවෙය්, තාතා”ති. “සාදු, අම්ම, තව රුටියා සති එවං කරිස්සාමි”ති රඤ්ඤො තථා සාසනං පාහෙසි. රාජා “සාදු”ති සම්පට්චිජ්ජිත්වා තං සපරිවාරං ආනෙත්වා අභිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සෙසා තස්සායෙව පරිවාරිත්ථියො අහෙසුං. අයං සාමාවතියා උප්පත්ති.

උතෙනස්ස පන අපරාපි වාසුලදත්තා නාම දෙවී අහොසි වණ්ඨපජ්ජොතස්ස ධිතා. උප්පෙතියඤ්චි වණ්ඨපජ්ජොතො නාම රාජා අහොසි. සො එකදිවසං උය්‍යානතො ආගච්ඡන්තො අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා, “අත්ථි නු බො අඤ්ඤස්සපි කස්සවි එවරුපා සම්පත්ති”ති වත්වා තං සුත්වා මනුස්සෙහි “කිං සම්පත්ති නාමෙසා, කොසම්බියං උතෙනස්ස රඤ්ඤො අතිමහති සම්පති”ති චුත්තෙ රාජා ආහ – “තෙන හි ගණ්හිස්සාම න”න්ති? “න සක්කා සො ගහෙතු”න්ති. “කිඤ්චි කත්වා ගණ්හිස්සාමයෙව”ති? “න සක්කා දෙට්ඨා”ති. “කිං කාරණා”ති? “සො භත්ථිකන්තං නාම සිප්පං ජානාති, මත්තං පරිවත්තෙත්වා භත්ථිකන්තචිණං වාදෙන්තො නාගෙ පලාපෙතිපි

ගණ්භාතිපි. හත්ථිවාහනසම්පන්නො තෙන සද්ධො නාම නත්ථි”ති. “න සක්කා මයා සො ගහෙතු”න්ති. “සවෙ තෙ, දෙව, එකත්තෙන අයං නිව්ඡයො, තෙන හි දාරුහත්ථිං කාරෙත්වා තස්සාසන්නට්ඨානං පෙසෙහි. සො හත්ථිවාහනං වා අස්සවාහනං වා සුත්වා දුරම්පි ගච්ඡති. තත්ථ නං ආගතං ගහෙතුං සක්කා භවිස්සති”ති.

රාජා “අත්ථෙසො උපායො”ති දාරුමයං යන්තහත්ථිං කාරාපෙත්වා බහි පිලොතිකාහි වෙයෙත්වා කතචිත්තකම්මං කත්වා තස්ස විජිතෙ ආසන්නට්ඨානෙ එකස්මිං සරතීරෙ විස්සජ්ජාපෙසි. හත්ථිනො අන්තොක්ඛුච්ඡයං සට්ඨි පුරිසා අපරාපරං වඩ්ඤාමන්ති, හත්ථිලණ්ඩං ආහරිත්වා තත්ථ තත්ථ ඡඩ්ඛෙසුං. එකො වනවරකො හත්ථිං දිස්වා, “අම්භාකං රඤ්ඤො අනුච්ඡවිකො”ති චින්තෙත්වා, ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “දෙව, මයා සබ්බසෙනො කෙලාසකුට්ඨිභාගො තුම්භාකඤ්ඤෙව අනුච්ඡවිකො වරවාරණො දිට්ඨො”ති. උතෙනො තමෙව මග්ගදෙසකං කත්වා හත්ථිං අභිරුද්ධං සපරිවාරො නික්ඛමි. තස්ස ආගමනං ඤත්වා වරපුරිසා ගන්ත්වා වණ්ඩපජ්ජොතස්ස ආරොවෙසුං. සො ආගන්ත්වා මජ්ඣෙ තුච්ඡං කත්වා උභොසු පස්සෙසු බලකායං පයොජෙසි. උතෙනො තස්සාගමනං අජානන්තො හත්ථිං අනුබන්ධි. අන්තො ධීතමනුස්සා වෙගෙන පලාපෙසුං. කට්ඨහත්ථි රඤ්ඤො මන්තං පරිවත්තෙත්වා විණං වාදෙන්තස්ස තන්තිසද්දං අසුණන්තො විය පලායති යෙව. රාජා හත්ථිනාගං පාපුණ්තුං අසක්කොන්තො අස්සං ආරුද්ධං අනුබන්ධි. තස්මිං වෙගෙන අනුබන්ධන්තෙ බලකායො ඔහිසි. රාජා එකකොව අහොසි. අථ නං උභොසු පස්සෙසු පයුත්තා වණ්ඩපජ්ජොතස්ස පුරිසා ගණ්භිත්වා අත්තෙනො රඤ්ඤො අදංසු. අථස්ස බලකායො අමිත්තවසං ගතභාවං ඤත්වා බහිනගරෙව බන්ධාවාරං නිවෙසෙත්වා අවිජ්ඣති.

වණ්ඩපජ්ජොතොපි උතෙනං ජීවග්ගාගමෙව ගාභාපෙත්වා එකස්මිං වොරගෙහෙ පක්ඛිපිත්වා ද්වාරං පිද්භාපෙත්වා තයො දිවසෙ ජයපානං පිච්ඡි. උතෙනො තතිසද්ධිසෙ ආරක්ඛකෙ පුච්ඡි – “කහං වො, තාත, රාජා”ති? “පච්චාමිත්තො මෙ ගහිතො”ති ජයපානං පිච්ඡි”ති. “කා නාමෙසා මාතුගාමස්ස විය තුම්භාකං රඤ්ඤො කිරියා, නනු පටිරාජුතං ගහෙත්වා විස්සජ්ජෙතුං වා මාරෙතුං වා වට්ටති, අම්භෙ දුක්ඛං නිසීදාපෙත්වා ජයපානං කිර පිච්ඡි”ති. තෙ ගන්ත්වා තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. සො ආගන්ත්වා “සච්චං කිර ත්වං එවං වදෙසි”ති පුච්ඡි. “ආම, මහාරාජා”ති. “සාධු තං විස්සජ්ජෙසාමි, එවරුපො කිර තෙ මන්තො අත්ථි, තං මය්හං දස්සෙසි”ති. “සාධු දස්සාමි, ගහණසමයෙ මං වන්දිත්වා තං ගණ්භාහි. කිං පන ත්වං වන්දිස්සෙසි”ති? “කාහං තං වන්දිස්සාමි, න වන්දිස්සාමි”ති? “අහම්පි තෙ න දස්සාමි”ති. “එවං සන්නෙ රාජාණං තෙ කර්ස්සාමි”ති. “කරොහි, සරිරස්ස මෙ ඉස්සරො, න පන චිත්තස්සා”ති. රාජා තස්ස සුරගජ්ජිතං සුත්වා, “කථං නු බො ඉමං මන්තං ගණ්භිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා, “ඉමං මන්තං අඤ්ඤං ජානාපෙතුං න සක්කා, මම ධීතරං එකස්ස සන්නිකෙ උග්ගණ්භාපෙත්වා අහං තස්සා සන්නිකෙ ගණ්භිස්සාමි”ති. අථ නං ආහ – “අඤ්ඤස්ස වන්දිත්වා ගණ්භන්තස්ස දස්සෙසි”ති. “ආම, මහාරාජා”ති. “තෙන හි අම්භාකං සරෙ එකා බුජ්ජා අත්ථි තස්සා අන්තොසාණියං වන්දිත්වා නිසින්තාය ත්වං බහිසාණියං ධීතොව මන්තං වාවෙහි”ති. “සාධු, මහාරාජ, බුජ්ජා වා හොතු පියස්සපි වා, වන්දන්තියා දස්සාමි”ති. තතො රාජා ගන්ත්වා ධීතරං වාසුලදත්තං ආහ – “අම්ම, එකො සඬ්ඛකුට්ඨි අනග්ගමන්තං ජානාති, තං අඤ්ඤං ජානාපෙතුං න සක්කා. ත්වං අන්තොසාණියං නිසීදිත්වා තං වන්දිත්වා මන්තං ගණ්භ, සො බහිසාණියං යත්වා තුය්හං වාවෙස්සති. තව සන්නිකා අහං තං ගණ්භිස්සාමි”ති.

එවං සො තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්ථවකරණභයෙන ධීතරං බුජ්ජං, ඉතරං සඬ්ඛකුට්ඨිං කත්වා කට්ඨෙසි. සො තස්සා අන්තොසාණියං වන්දිත්වා නිසින්තාය බහි ධීතො මන්තං වාවෙසි. අථ නං එකදිවසං පුනර්පුනං චුච්චමානම්පි මන්තපදං වත්තුං අසක්කොන්ති. “අරෙ බුජ්ජෙ අතිබහලොට්ඨකපොලං තෙ මුඛං, එවං නාම වදෙහි”ති ආහ. “සා කුජ්ඣිත්වා අරෙ දුට්ඨසඬ්ඛකුට්ඨි කිං වදෙසි, කිං මාදිසා බුජ්ජා නාම හොති”ති? සාණිකණ්ණං උක්ඛිපිත්වා “කාසි ත්ව”න්ති චුත්තෙ, “රඤ්ඤො ධීතා වාසුලදත්තා නාමාහ”න්ති ආහ. “පිතා තෙ තං මය්හං කට්ඨන්තො ‘බුජ්ජා’ති කට්ඨෙසි”ති. “මය්හම්පි කට්ඨන්තො තං සඬ්ඛකුට්ඨිං කත්වා කට්ඨෙසි”ති. තෙ උභොපි “තෙන හි අම්භාකං සන්ථවකරණභයෙන කම්මං භවිස්සති”ති අන්තොසාණියඤ්ඤෙව සන්ථවං කරිංසු.

තතො පට්ඨාය මන්තග්ගණං වා සිජ්ජග්ගණං වා නත්ථි. රාජාපි ධීතරං නිච්චං පුච්ඡති – “සිජ්ජං ගණ්භසි, අම්මා”ති? “ගණ්භාමි, තාතා”ති. අථ නං එකදිවසං උතෙනො ආහ – “හද්දෙ, සාමිකෙන කත්තබ්බං නාම නෙව මාතාපිතරො න භාතුහගිනියො කාතුං සක්කොන්ති, සවෙ මය්හං ජීවිතං දස්සෙසි, පඤ්ච තෙ ඉත්ථිසතානි පරිවාරං දත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානං දස්සාමි”ති. “සවෙ ඉමස්මිං වචනෙ පතිට්ඨාතුං සක්ඛිස්සථ, දස්සාමි වො ජීවිත”න්ති. “සක්ඛිස්සාමි, හද්දෙ”ති. සා “සාධු, සාමි”ති පිතු සන්නිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අථ නං සො පුච්ඡි – “අම්ම, නිට්ඨිතං සිජ්ජ”න්ති? “න තාව නිට්ඨිතං, තාත, සිජ්ජ”න්ති. අථ නං සො පුච්ඡි – “කිං, අම්මා”ති? “අම්භාකං එකං ද්වාරඤ්ච එකං වාහනඤ්ච ලද්ධං වට්ටති, තාතා”ති. “ඉදං කිං, අම්මා”ති? “තාත, රත්තිං කිර තාරකසඤ්ඤාය මන්තස්ස උපවාරත්ථාය එකං ඔසධං ගහෙතබ්බං අත්ථි. තස්මා අම්භාකං වෙලාය වා අවෙලාය වා නික්ඛමනකාලෙ එකං ද්වාරඤ්චෙව එකං වාහනඤ්ච ලද්ධං වට්ටති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජ්ඣ. තෙ අත්තෙනො අභිරුචිතං එකං ද්වාරං හත්ථගතං කරිංසු. රඤ්ඤො පන පඤ්ච වාහනානි අහෙසුං. හද්දවතී නාම කරෙණුකා එකදිවසං පඤ්ඤාස යොජනානි ගච්ඡති, කාකො නාම දාසො සට්ඨි යොජනානි ගච්ඡති, වෙලකට්ඨි ව මුඤ්චකෙසි වාති ද්වෙ අස්සා යොජනසතං ගච්ඡන්ති, නාළාගිරි හත්ථි විසති යොජනසතන්ති.

සො කිර රාජා අනුජ්ජන්තෙ බුද්ධෙ එකස්ස ඉස්සරස්ස උපට්ඨාකො අහොසි. අට්ඨකදිවසං ඉස්සරෙ බහිනගරං ගන්ත්වා න්හත්වා ආගච්ඡන්තෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො නගරං පිණ්ඩාය පවිසිත්වා සකලනගරවාසීනං මාරෙන ආවට්ටිතන්තා එකං භික්ඛාම්පි අලභිත්වා යථාධොතෙන පත්තෙන නික්ඛමි. අථ නං නගරද්වාරං පත්තකාලෙ මාරො

අඤ්ඤාතකවෙසෙන උපසඬකම්ත්වා, “අපි, භන්තෙ, වො කිඤ්චි ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. “කිං පන මෙ ත්වං අලභනාකාරං කරි”ති? “තෙන හි නිවත්තිත්වා පුන පච්ඡං, ඉදානි න කරස්සාමි”ති. “නාහං පුන නිවත්තිස්සාමි”ති. සචෙ හි නිවත්තෙය්‍ය, පුන සො සකලනගරවාසීනං සරිරෙ අධිමුඤ්චිත්වා පාණිං පහරිත්වා භසනකෙළිං කරෙය්‍ය. පච්චෙකඤ්ඤාද්ධෙ අනිවත්තිත්වා ගතෙ මාරො තත්ථෙව අන්තරධායි. අප් සො ඉස්සරො යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ආගච්ඡන්තං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධං දිස්වා වන්දිත්වා, “අපි, භන්තෙ, කිඤ්චි ලද්ධ”න්ති පුච්ඡි. “වරිත්වා නික්ඛන්තම්භාවුසො”ති. සො චිත්තෙසි – “අයෙය්‍ය, මයා පුච්ඡිතං අකථෙත්වා අඤ්ඤා වදති, න කිඤ්චි ලද්ධං භවිස්සති”ති. අප්ස්ස පත්තං ඔලොකෙන්තො තුච්ඡං දිස්වා ගෙහෙ භත්තස්ස නිට්ඨිතානිට්ඨිතභාවං අජානනාය සුරො හුත්වා පත්තං ගහෙතුං අච්ඡහන්තො “ථොකං, භන්තෙ, අධිවාසෙථා”ති වත්වා වෙගෙන සරං ගන්ත්වා “අම්භාකං භත්තං නිට්ඨිත”න්ති පුච්ඡිත්වා, “නිට්ඨිත”න්ති චුත්තෙ තං උපට්ඨාකං ආහ – “තාත, අඤ්ඤො තයා සම්පන්නවෙගතරො නාම තත්ථී, සීසෙන ජවෙන භදන්තං පත්වා ‘පත්තං මෙ, භන්තෙ, දෙථා’ති වත්වා පත්තං ගහෙත්වා වෙගෙන එහි”ති. සො එකච්චෙනෙව පක්ඛන්දිත්වා පත්තං ගහෙත්වා ආහරි. ඉස්සරොපි අත්තනො භොජනස්ස පත්තං පුරෙත්වා “ඉමං සීසං ගන්ත්වා අයාස්ස සම්පාදෙහි, අහං තෙ ඉතො පත්තිං දමිමි”ති ආහ.

සොපි තං ගහෙත්වා ජවෙන ගන්ත්වා පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස පත්තං දත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “භන්තෙ, ‘වෙලා උපකට්ඨා’ති අහං අනිසීසෙන ජවෙන ආගතො ව ගතො ව, එතස්ස මෙ ජවස්ස ඵලෙන යොජනානං පණ්ණාසසට්ඨිසතවිසසතගමනසමත්ථානි පඤ්ච වාහනානි නිබ්බත්තන්තු, ආගච්ඡන්තස්ස ව මෙ ගච්ඡන්තස්ස ව සරිරං සුරියතෙජෙන තත්ථං, තස්ස මෙ ඵලෙන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ ආණා සුරියතෙජසදිසා භොතු, ඉමස්මිං මෙ පිණ්ඩපාතෙ සාමීනා පත්ති දින්නා, තස්සා මෙ නිස්සන්දෙන තුම්භෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගී භොමි”ති ආහ. පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො “එචං භොතු”ති වත්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සමීඡ්ඤතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, වන්දො පන්තරසො යථා. (දී. නි. අට්ඨ. 2.95 පුබ්බපතිස්සයසම්පත්තිකථා; අ. නි. අට්ඨ. 1.1. 192);

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, බ්ඡප්පමෙව සමීඡ්ඤතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, මණිජොතිරසො යථා”ති. –

අනුමොදනං අකාසි. පච්චෙකඤ්ඤාද්ධානං කිර ඉධාව ද්වෙ ගාථා අනුමොදනගාථා නාම භොන්ති. තත්ථ ජොතිරසොති සබ්බකාමදදං මණ්ණරතනං වුච්චති. ඉදං තස්ස පුබ්බවරිතං. සො එතරහි වණ්ඩපජ්ජොතො අභොසි. තස්ස ව කම්මස්ස නිස්සන්දෙන ඉමානි පඤ්ච වාහනානි නිබ්බත්තිංසු. අට්ඨකදිවසං රාජා උය්‍යානකීළාය නික්ඛමි. උතෙනො “අජ්ජ පලායිතබ්බ”න්ති මහන්තාමහන්තෙ වම්මපසිබ්බකෙ හිරඤ්ඤසුවණ්ණස්ස පුරෙත්වා කරෙණුකාපිට්ඨෙ යථෙත්වා වාසුලදත්තං ආදාය පලායි. අත්තෙපුරපාලකා පලායන්තං තං දිස්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා “සීසං ගච්ඡථා”ති බලං පහිණි. උතෙනො බලස්ස පක්ඛන්දභාවං ඤත්වා කභාපණ්ණසිබ්බකං මොචෙත්වා පාතෙසි, මනුස්සා කභාපණ්ණ උච්චිතිත්වා පුන පක්ඛන්දිංසු. ඉතරො සුවණ්ණපසිබ්බකං මොචෙත්වා පාතෙත්වා තෙසං සුවණ්ණලොහෙන පපඤ්චෙත්තානඤ්ඤෙව බහි නිවුට්ඨං අත්තනො බන්ධාවාරං පාපුණි. අප් නං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච අත්තනො බලකායො පරිවාරෙත්වා නගරං පවෙසෙසි. සො පත්වාච වාසුලදත්තං අභිසිඤ්චිත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යථෙසිති. අයං වාසුලදත්තාය උජ්ජත්ති.

අපරා පන මාගණ්ඩියා නාම රඤ්ඤො සන්තිකා අග්ගමහෙසිට්ඨානං ලභි. සා කිර කුරුට්ඨෙ මාගණ්ඩියබ්‍රාහ්මණස්ස ධිතා. මාතෘපිස්සා මාගණ්ඩියායෙව නාමං. වුළුපිතෘපිස්සා මාගණ්ඩියොව, සා අභිරුපා අභොසි දෙවච්ඡරපටිභාගා. පිතා පනස්සා අනුච්ඡවිකං සාමිකං අලභන්තො මහන්තෙහි මහන්තෙහි කුලෙහි යාවිතොපි “න මය්හං ධිතු තුම්භෙ අනුච්ඡවිකා”ති තජ්ජෙත්වා උය්‍යොජෙසි. අට්ඨකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො මාගණ්ඩියබ්‍රාහ්මණස්ස සපජාපතිකස්ස අනාගාමිඵලපතිස්සයං දිස්වා අත්තනො පත්තච්චරමාදාය තස්ස බහිනිගමෙ අග්ගිපරිවරණට්ඨානං අගමාසි. සො තථාගතස්ස රුපසොභග්ගජ්ජත්තං අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා, “ඉමස්මිං ලොකෙ ඉමිනා පුරිසෙන සදිසො අඤ්ඤො පුරිසො නාම නත්ථී, අයං මය්හං ධිතු අනුච්ඡවිකො, ඉමස්ස පොසාපනත්ථාය ධිතරං දස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා, “සමණ, එකා මෙ ධිතා අත්ථී, අහං එත්තකං කාලං තස්සා අනුච්ඡවිකං පුරිසං න පස්සාමි, තුම්භෙ තස්සා අනුච්ඡවිකා, සා ව තුම්භාකඤ්ඤෙව අනුච්ඡවිකා. තුම්භාකඤ්ඤි පාදපරිවාරිකා, තස්සා ව භත්තා ලද්ධුං වට්ටති, තං වො අහං දස්සාමි, යාව මමාගමනා ඉධෙව තිට්ඨථා”ති ආහ. සත්ථා කිඤ්චි අවත්වා තුණ්හි අභොසි. බ්‍රාහ්මණො වෙගෙන සරං ගන්ත්වා, “භොති, භොති ධිතු මෙ අනුච්ඡවිකො පුරිසො දිට්ඨො, සීසං සීසං නං අලඬකරොහි”ති තං අලඬකාරාපෙත්වා සද්ධිං බ්‍රාහ්මණියා ආදාය සත්ථු සන්තිකං පායාසි. සකලනගරං සඬබ්බුහි. අයං “එත්තකං කාලං මය්හං ධිතු අනුච්ඡවිකො නත්ථී”ති කස්සචි අදත්වා “අජ්ජ මෙ ධිතු අනුච්ඡවිකො දිට්ඨො”ති කිර වදෙති, “කිදිසො නු බො සො පුරිසො, පස්සිස්සාම න”න්ති මහාජනො තෙනෙව සද්ධිං නික්ඛමි.

තස්මිං ධිතරං ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තෙ සත්ථා තෙන චුත්තට්ඨානෙ අට්ඨත්වා තත්ථ පදවෙනියං දස්සෙන්වා ගන්ත්වා අඤ්ඤස්මිං යානෙ අට්ඨාසි. බුද්ධානඤ්ඤි පදවෙනියං අධිට්ඨිතිත්වා අක්කන්තට්ඨානෙයෙව පඤ්ඤායති, න අඤ්ඤත්ථ. යෙසඤ්චත්ථාය අධිට්ඨිතං භොති, තෙයෙව නං පස්සන්ති. තෙසං පන අදස්සනකරණත්ථං භත්ථීආදයො වා

අක්කමන්තු, මහාමෙසෝ වා පවස්සතු, වෙරම්භවාතා වා පහරන්තු, න තං කොච් මක්ඛෙතුං සක්කොති. අප් බ්‍රාහ්මණී බ්‍රාහ්මණං ආහ – “කුහිං සො පුරිසො”ති. “ඉමස්මිං යානෙ තිට්ඨාහී”ති නං අවචං, කුහිං නු බො සො ගතො”ති ඉතො විතො ඔලොකෙන්තො පදවෙතියං දිස්වා “අයමස්ස පදවලඤ්ජො”ති ආහ. බ්‍රාහ්මණී සලක්ඛණමන්තානං තිණ්ණං වෙදානං පගුණතාය ලක්ඛණමන්තෙ පරිවත්තෙන්වා පදලක්ඛණං උපධාරෙන්වා, “නයිදං, බ්‍රාහ්මණ, පඤ්චකාමගුණසෙවිතො පද”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“රත්තස්ස හි උක්කුටිකං පදං භවෙ,
දුට්ඨස්ස හොති සහසානුපිළිතං;
මුල්භස්ස හොති අවකඩ්ඪිතං පදං,
විවට්ටච්ඡදස්ස ඉදමිදිසං පද”න්ති. (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; විසුද්ධි. 1.45);

අප් නං බ්‍රාහ්මණො ඵලමාහ – “හොති ත්වං උදකපාතියං කුම්භීලං, ගෙහමජ්ඣෙ ව පන වොරං විය මන්තෙ පස්සනසීලා, තුණ්හී හොහී”ති. බ්‍රාහ්මණ, යං ඉච්ඡසී, තං වදෙහි, නයිදං පඤ්චකාමගුණසෙවිතො පදන්ති. තතො ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො සත්ථාරං දිස්වා, “අයං සො පුරිසො”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණො ගන්ත්වා, “සමණ, ධිතරං මෙ තව පොසාපනත්ථාය දෙමි”ති ආහ. සත්ථා “ධිතරා තෙ මය්හං අත්ථො අත්ථී වා නත්ථී වා”ති අවත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, එකං තෙ කාරණං කපෙමි”ති වත්වා, “කපෙහි සමණා”ති වුත්තෙ මහාහිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව අප්පාලනිග්‍රොධමුලා මාරෙන අනුබද්ධභාවං අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ ව පන “අතීතො දානි මෙ එස විය”න්ති තස්ස සොකාතුරස්ස සොකවුපසමනත්ථං ආගතාහි මාරධිතාහි කුමාරිකවණ්ණාදිවසෙන පයොජිතං පලොභනං ආචික්ඛත්වා, “තදාපි මය්හං ඡන්දො නාහොසී”ති වත්වා –

“දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච,
නාහොසී ඡන්දො අපි මෙටුනස්මිං;
කිමෙවිදං මුත්තකරිසපුණ්ණං,
පාදාපි නං සමිටුසිතුං න ඉච්ඡෙ”ති. (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; සු. නි. 841) –

ඉමං ගාථමාහ. ගාථාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො ව බ්‍රාහ්මණී ව අනාගාමීඵලෙ පතිට්ඨහිංසු. මාගණ්ඨියාපි බො “සවස්ස මයා අත්ථො නත්ථී, අනත්ථිකභාවොව වත්තබ්බො, අයං පන මං මුත්තකරිසපුණ්ණං කරොති, පාදාපි නං සමිටුසිතුං න ඉච්ඡෙහි, හොතු, අත්තනො ජාතිකුලපදෙසභොගයසවසම්පත්තිං ආගම්ම තථාරූපං භත්තාරං ලභිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස කත්තබ්බයුත්තකං ජාතිස්සාමි”ති සත්ථරි ආසාතං බන්ධි. “කිං පන සත්ථා තාය අත්තනි ආසාතුප්පත්තිං ජානාති, නො”ති? “ජානාතියෙව. ජානන්තො කස්මා ගාථමාහා”ති? ඉතරෙසං ද්විත්තං වසෙන. බුද්ධා හි ආසාතං අගණන්වා මග්ගඵලාධිගමාරහානං වසෙන ධම්මං දෙසෙන්තියෙව. මාතාපිතරො තං නෙත්වා වුළුමාගණ්ඨියං කනිට්ඨං පටිච්ඡාපෙන්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණං. වුළුමාගණ්ඨියොපි වින්තෙසි – “මම ධිතා ඔමකසත්තස්ස න අනුවච්ඡිකා, එකස්ස රඤ්ඤොව අනුවච්ඡිකා”ති. තං ආදාය කොසම්බිං ගන්ත්වා සබ්බාලඤ්ඤායෙහි අලඤ්ඤිත්වා, “ඉමං ඉත්ථීරතනං දෙවස්ස අනුවච්ඡික”න්ති උතෙනස්ස රඤ්ඤො අදාසී. සො තං දිස්වා උප්පන්නබලවසිනෙහො අභිසෙකං කත්වා පඤ්චසතමාතුගාමපරිවාරං දත්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ ය්පෙසී. අයං මාගණ්ඨියාය උප්පත්ති.

ඵලමස්ස දියඨස්සහස්සනාටකිත්ථිපරිවාරා තිස්සො අග්ගමහෙසියො අහෙසුං. තස්මිං බො පන සමයෙ සොසකසෙට්ඨි කුක්කුටසෙට්ඨි පාචාරිකසෙට්ඨිති කොසම්බියං තයො සෙට්ඨිතො හොන්ති. තෙ උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය පඤ්චසතතාපසෙ හිමවන්තතො ආගන්ත්වා නගරෙ හික්ඛාය වරන්තෙ දිස්වා පසිදිත්වා නිසිදාපෙන්වා හොපෙන්වා පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා වත්තාරො මාසෙ අත්තනො සන්තිකෙ වසාපෙන්වා පුන වස්සාරත්තෙ ආගමනත්ථාය පටිජානාපෙන්වා උයොපෙසුං. තාපසාපි තතො පට්ඨාය අට්ඨ මාසෙ හිමවන්තෙ වසිත්වා වත්තාරො මාසෙ තෙසං සන්තිකෙ වසිංසු. තෙ අපරභාගෙ හිමවන්තතො ආගච්ඡන්තා අරඤ්ඤායතනෙ එකං මහානිග්‍රොධං දිස්වා තස්ස මූලෙ නිසිදිංසු. තෙසු පෙට්ඨකතාපසො වින්තෙසි – “ඉමස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථා දෙවතා ඔරමන්තිකා න භවිස්සති, මහෙසක්ඛෙනෙවෙන්ථ දෙවරාජෙන භවිතබ්බං, සාධු වත සවායං ඉසිගුණස්ස පාතියං දදෙය්‍යා”ති. සොපි පාතියං අදාසී. තාපසො න්භානොදකං වින්තෙසි, තමිපි අදාසී. තතො හොජනං වින්තෙසි, තමිපි අදාසී. අප්ස්ස එතදහොසි – “අයං දෙවරාජා අම්භෙහි වින්තිතං වින්තිතං සබ්බං දෙති, අහො වත නං පස්සෙය්‍යාමා”ති. සො රුක්ඛක්ඛන්ධං පදාලෙන්වා අත්තානං දස්සෙසී. අප් නං තාපසා, “දෙවරාජ, මහතී තෙ සම්පත්ති, කිං නු බො කත්වා අයං තෙ ලද්ධා”ති පුච්ඡිංසු. “මා පුච්ඡථ, අය්‍යා”ති. “ආචික්ඛ, දෙවරාජා”ති. සො අත්තනා කතකම්මස්ස පරිත්තකත්තා ලජ්ජමානො කපෙතුං න විසහි. තෙහි පුනප්පුනං නිප්පිළියමානො පන “තෙන හි සුණාථා”ති වත්වා කපෙසී.

සො කිරෙකො දුග්ගතමනුස්සො හුත්වා හතිං පරියෙසන්තො අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස සන්තිකෙ හතිකම්මං ලභිත්වා තං නිස්සාය ජීවිකං කප්පෙසී. අට්ඨකස්මිං උපොසථදිවසෙ සම්පත්තෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකො විහාරතො ආගන්ත්වා පුච්ඡි – “තස්ස හතිකස්ස අප්පුපොසථදිවසභාවො කෙනවි කටීතො”ති? “න කටීතො, සාමී”ති. “තෙන හිස්ස සායමාසං පවථා”ති. අප්ස්ස පත්ථොදනං පටිංසු. සො දිවසං අරඤ්ඤෙ කම්මං කත්වා සායං ආගන්ත්වා භත්තෙ වඩ්ඪෙත්වා දින්නෙ “ජාතොමිහී”ති සහසා අභුඤ්ජිත්වා “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු ඉමස්මිං ගෙහෙ ‘භත්තං දෙට්, සුපං දෙට්, බ්‍යඤ්ජනං දෙට්’ති මහාකොලාභලං අහොසී, අප්ප් තෙ සබ්බෙ නිස්සද්දා නිප්පජිංසු, මය්හමෙව එකස්සාහාරං වඩ්ඪයිංසු, කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙන්වා පුච්ඡි – “අවසෙසා භුඤ්ජිංසු, න භුඤ්ජිංසු”ති? “න භුඤ්ජිංසු, තාතා”ති.

“කිං කාරණා” ති? ඉමසේම ගෙන උපොසප්ඵවසෙසු සායමාසං න භුඤ්ජන්ති, සබ්බෙව උපොසපීකා භොන්ති. අන්තමසො ථනපායිනොපි දාරකෙ මුඛං චික්ඛාලාපෙන්වා වතුමුදුරං මුඛෙ පක්ඛිපාපෙන්වා මහාසෙට්ඨි උපොසපීකෙ කාරෙති. ගන්ධනෙල්පදීපෙ ජාලන්තෙ බුද්දකමහල්ලකදාරකා සයනගතා ද්වන්තිංසාකාරං සජ්ඣායන්ති. තුය්හං පන උපොසප්ඵවසභාවං කට්ඨං සතිං න කරිමිහා. තස්මා තවෙව භන්තං පක්කං, නං භුඤ්ජස්සුති. සචෙ ඉදානි උපොසපීකෙන භවිතුං වට්ටති, අහම්පි භවෙයාන්ති. “ඉදං සෙට්ඨි ජානාති” ති. “තෙන හි නං පුච්ඡාමි” ති. තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිං පුච්ඡිංසු. සො එවමාහ – “ඉදානි පන අභුඤ්ජන්තවා මුඛං චික්ඛාලෙන්වා උපොසප්ඵගානි අධිට්ඨන්තො උපඩ්ඨං උපොසප්ඵකම්මං ලභිස්සති” ති. ඉතරො තං සුත්වා තථා අකාසි.

තස්ස සකලදිවසං කම්මං කත්වා ජාතස්ස සරිරෙ වාතා කුප්පිංසු. සො යොත්තෙන උරං බන්ධිත්වා යොත්තකොටියං ගහෙන්වා පරිවත්තති. සෙට්ඨි තං පවත්තිං සුත්වා උක්කාහි ධාරියමානාහි වතුමුදුරං ගාහාපෙන්වා තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා, “කිං, තාතා” ති පුච්ඡි. “සාමී, වාතා මෙ කුප්පිතා” ති. “තෙන හි උට්ඨාය ඉදං භෙසජ්ජං බාදාහි” ති. “තුම්හෙපි බාදට්, සාමී” ති. “අම්හාකං අචාසුකං නත්ථි, ත්වං බාදාහි” ති. “සාමී, අහං උපොසප්ඵකම්මං කරොන්තො සකලං කාතුං නාසක්ඛිං, උපඩ්ඨකම්මම්පි මෙ විකලං මා අහොසි” ති න ඉච්ඡි. “මා එවං කරි, තාතා” ති වුවිච්චමානොපි අනිච්ඡිත්වා අරුණෙ උට්ඨන්තෙ මිලානමාලා විය කාලං කත්වා තස්මිං නිග්‍රොධරුක්ඛෙ දෙවතා හුත්වා නිබ්බන්ති. තස්මා ඉමමත්ථං කට්ඨං “සො සෙට්ඨි බුද්ධමාමකො, ධම්මමාමකො, සඬ්ඝමාමකො, තං නිස්සාය කතස්ස උපඩ්ඨුපොසප්ඵකම්මස්ස නිස්සන්දෙනෙසා සම්පත්ති මයා ලද්ධා” ති ආහ.

“බුද්ධො” ති වචනං සුත්වා ව පඤ්චසතා තාපසා උට්ඨාය දෙවතාය අඤ්ජලිං පග්ගස්ස “බුද්ධොති වදෙසි, බුද්ධොති වදෙසි” ති පුච්ඡිත්වා, “බුද්ධොති වදාමි, බුද්ධොති වදාමි” ති තික්ඛන්තුං පටිජානාපෙන්වා “සොසොපි බො එසො දුල්ලභො ලොකස්මි” ති උදානං උදානෙන්වා “දෙවතෙ අනෙකෙසු කප්පසතසහස්සෙසු අසුතපුබ්බං සද්දං තයා සුභාපිතම්හා” ති ආහංසු. අප් අන්තෙවාසිනො ආවරියං එතදවොචුං – “තෙන හි සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡාමා” ති. “තාතා, තයො සෙට්ඨිනො අම්හාකං බහුපකාරා, ස්වෙ තෙසං නිවෙසනෙ භික්ඛං ගණන්ති තෙසම්පි ආචික්ඛිත්වා ගම්ස්සාම, අධිවාසෙට්, තාතා” ති. තෙ අධිවාසයිංසු. පුනදිවසෙ සෙට්ඨිනො යාගුහන්තං සම්පාදෙන්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙන්වා “අජ්ජ නො අය්‍යානං ආගමනදිවසො” ති ඤත්වා පවිචුග්ගමනං කත්වා තෙ ආදාය නිවෙසනං ගන්ත්වා නිසිදාපෙන්වා භික්ඛං අදංසු. තෙ කතභන්තකිච්චා මහාසෙට්ඨිනො “මයං ගම්ස්සාමා” ති වදිංසු. “නනු, භන්තෙ, තුම්හෙහි වත්තාරො වස්සිකෙ මාසෙ අම්හාකං ගහිතා ව පටිඤ්ඤා, ඉදානි කුහිං ගච්ඡාමා” ති? “ලොකෙ කිරි බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො උප්පන්නො, සඬ්ඝො උප්පන්නො, තස්මා සත්ථු සන්තිකං ගම්ස්සාමා” ති. “කිං පන තස්ස සත්ථුනො සන්තිකං තුම්හාකඤ්ඤෙව ගන්තුං වට්ටති” ති? “අඤ්ඤෙසම්පි අචාරිතං, ආවුසො” ති. “තෙන හි, භන්තෙ, ආගමෙට්, මයම්පි ගමනපරිවච්ඡං කත්වා ගච්ඡාමා” ති. “තුම්හෙසු පරිවච්ඡං කරොන්තෙසු අම්හාකං පපඤ්චො භොති, මයං පුරතො ගච්ඡාම, තුම්හෙ පච්ඡා ආගච්ඡෙය්‍යාමා” ති වත්වා තෙ පුරෙතරං ගන්ත්වා සම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා අභිත්ථවිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. අප් නෙසං සත්ථා අනුපුබ්බිං කප්පං කට්ඨං ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙපි සහ පටිසම්භිදාහි අරහන්තං පත්වා පබ්බජ්ජං යාචිත්වා “එට්, භික්ඛවො” ති වචනසමනන්තරංයෙව ඉද්ධිමයපත්තචීරධරා එහිභික්ඛු අහෙසු.

තෙපි බො තයො සෙට්ඨිනො පඤ්චවහි පඤ්චවහි සකට්ඨනෙහි භන්තච්ඡාදනසජ්ජිමුච්ඡාණිකාදිනි දානුපකරණානි ආදාය සාවත්ථිං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ධම්මකප්පං සුත්වා කප්පරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අද්ධමාසමත්තම්පි දානං දදමානා සත්ථු සන්තිකෙ වසිත්වා කොසම්ඛිං ආගමනත්ථාය සත්ථාරං යාචිත්වා සත්ථාරා පටිඤ්ඤා දදන්තෙන “සුඤ්ඤාගාරෙ බො ගහපතයො තථාගතා අභිරමන්ති” ති වුත්තෙ, “අඤ්ඤාතං, භන්තෙ, අම්හෙහි පහිතසාසනෙන ආගන්තුං වට්ටති” ති වත්වා කොසම්ඛිං ගන්ත්වා සොසකසෙට්ඨි සොසිතාරාමං, කුක්කුටසෙට්ඨි කුක්කුටාරාමං, පාචාරිකසෙට්ඨි පාචාරිකාරාමන්ති තයො මහාවිහාරෙ කාරෙන්වා සත්ථු ආගමනත්ථාය සාසනං පහිණිංසු. සත්ථා තෙසං සාසනං සුත්වා තත්ථ අගමාසි. තෙ පවිචුග්ගන්ත්වා සත්ථාරං විහාරං පවෙසෙන්වා වාරෙන වාරෙන පටිපග්ගන්ති. සත්ථා දෙවසිකං එකෙකස්මිං විහාරෙ වසති. යස්ස විහාරෙ වුට්ඨො භොති, තස්සෙව සරද්වාරෙ පිණ්ඩාය වරති. තෙසං පන තිණ්ණං සෙට්ඨිනං උපට්ඨාකො සුමනො නාම මාලාකාරො අහොසි. සො තෙ සෙට්ඨිනො එවමාහ – “අහං තුම්හාකං දීඝරන්තං උපකාරකො, සත්ථාරං භොජෙතුකාමොම්හි, මය්හම්පි එකදිවසං සත්ථාරං දෙටා” ති. “තෙන හි භණ්ණෙ ස්වෙ භොජෙහි” ති. “සාධු, සාමී” ති සො සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා සක්කාරං පටියාදෙසි.

තදා රාජා සාමාවතියා දෙවසිකං පුප්ඵමුලෙ අට්ඨ කභාපණෙ දෙති. තස්සා බුප්පුත්තරා නාම දාසී සුමනමාලාකාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නිබ්ද්ධං පුප්ඵානි ගණ්හාති. අප් නං තස්මිං දිවසෙ ආගතං මාලාකාරො ආහ – “මයා සත්ථා නිමන්තිනො, අජ්ජ පුප්ඵෙහි සත්ථාරං පුප්පස්සාමි, තිට්ඨ තාව, ත්වං පරිවෙසනාය සභාසිකා හුත්වා ධම්මං සුත්වා අවසෙසානි පුප්ඵානි ගහෙන්වා ගම්ස්සාමි” ති. සා “සාධු” ති අධිවාසෙසි. සුමනො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං පරිවිසිත්වා අනුමොදනකරණත්ථාය පත්තං අග්ගහෙසි. සත්ථා අනුමොදනධම්මදෙසනං ආරභි. බුප්පුත්තරාපි සත්ථු ධම්මකප්පං සුභන්තියෙව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සා අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු වත්තාරො කභාපණෙ අත්තනො ගහෙන්වා වතුහි පුප්ඵානි ගහෙන්වා ගච්ඡති, තං දිවසං අට්ඨතිපි පුප්ඵානි ගහෙන්වා ගතා. අප් නං සාමාවතී ආහ – “කිං නු බො, අම්ම, අජ්ජ අම්හාකං රඤ්ඤා ද්විගුණං පුප්ඵමුලං දින්න” ති? “නො, අයො” ති. “අප් කස්මා බහුනි පුප්ඵානී” ති? “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු අහං වත්තාරො කභාපණෙ අත්තනො ගහෙන්වා වතුහි පුප්ඵානි ආහරාමි” ති. “අජ්ජ කස්මා න ගණ්හි” ති? “සම්මාසම්බුද්ධස්ස ධම්මකප්පං සුත්වා ධම්මස්ස අධිගතන්තා” ති. අප් නං “අරෙ, දුට්ඨදාසී එත්තකං කාලං තයා ගහිතකභාපණෙ මෙ දෙහි” ති අතජ්ජෙන්වා, “අම්ම, තයා පිටිතං අමතං අම්හෙපි පායෙහි” ති

වත්වා “තෙන හි මං න්භාපෙහි”ති වුත්තෙ සොළසහි ගන්ධොදකසටෙහි න්භාපෙත්වා ද්වෙ මට්ඨසාටකෙ දාපෙසි. සා එකං නිවාසෙත්වා එකං එකංසං පාරුපිත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා එකං බීජනිං ආහරාපෙත්වා ආසනෙ නිසිදිත්වා විත්තීජනිං ආදාය පඤ්ච මාතුගාමසතානි ආමන්තෙත්වා තාසං සත්ථාරා දෙසිතනියාමෙනෙව ධම්මං දෙසෙසි. තස්සා ධම්මකථං සුත්වා තා සබ්බාපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු.

තා සබ්බාපි බුද්ධජන්තරං වන්දිත්වා, “අම්ම , අජීජනො පටියාය ත්වං කිලිට්ඨකම්මං මා කරි, අම්භාකං මාතුට්ඨානෙ ව ආවරියට්ඨානෙ ව යත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා අම්භාකං කටෙහි”ති වදිංසු. සා තථා කරොන්ති අපරභාගෙ තිපිටකධරා ජාතා. අථ නං සත්ථා “එතදග්ගං, හික්ඛවෙ, මම සාවිකානං උපාසිකානං බහුස්සුතානං ධම්මකථිකානං යදිදං බුද්ධජන්තරා”ති එතදග්ගෙ යපෙසි. තාපි බො පඤ්චසතා ඉත්ථියො තං එවමාහංසු – “අම්ම, සත්ථාරං දට්ඨුකාමාමිහා, තං නො දස්සෙහි, ගන්ධමාලාදීහි තං පුප්පස්සාමා”ති. “අයො, රාජකුලං නාම භාරියං, තුම්භෙ ගහෙත්වා බහි ගන්තුං න සක්කා”ති. “අම්ම, නො මා නාසෙහි, දස්සෙහෙව අම්භාකං සත්ථාර”න්ති. “තෙන හි තුම්භාකං වසනගබ්භානං හින්තිසු යත්තකෙන ඔලොකෙනුං සක්කා හොති, තත්තකං ඡිද්දං කත්වා ගන්ධමාලාදීහි ආහරාපෙත්වා සත්ථාරං තිණ්ණං සෙට්ඨිතං සරද්ධාරං ගච්ඡන්තං තුම්භෙ තෙසු තෙසු යානෙසු යත්වා ඔලොකෙට්ඨ වෙව, හත්තෙට්ඨ ව පසාරෙත්වා වන්දෙට්ඨ, පුප්පෙට්ඨ වා”ති. තා තථා කත්වා සත්ථාරං ගච්ඡන්තඤ්ච ආගච්ඡන්තඤ්ච ඔලොකෙත්වා වන්දිංසු වෙව පුප්පෙසුඤ්ච.

අටෙකදිවසං මාගණ්ඩියා අත්තනො පාසාදතලතො නික්ඛමිත්වා වඩ්ඪකමමානා තාසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා ගබ්භෙසු ඡිද්දං දිස්වා, “ඉදං කි”න්ති පුච්ඡිත්වා, තාහි තස්සා සත්ථරි ආසාතබද්ධභාවං අජානන්තිහි “සත්ථා ඉමං නගරං ආගතො, මයං එත්ථ යත්වා සත්ථාරං වන්දාම වෙව පුප්පෙට්ඨ වා”ති වුත්තෙ, “ආගතො නාම ඉමං නගරං සමණො ගොතමො, ඉදානිස්ස කත්තබ්බං ජානිස්සාමි, ඉමාපි තස්ස උපට්ඨායිකා, ඉමාසමිපි කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි – “මහාරාජ, සාමාවනිමිස්සිකානං බහිද්ධා පත්ථනා අත්ථි, කතිපාහෙනෙව තෙ ජීවිතං මාරෙස්සන්ති”ති. රාජා “න තා එවරුපං කරිස්සන්ති”ති න සද්දහි. පුනස්පුනං වුත්තෙපි න සද්දහි එව. අථ නං එවං තික්ඛන්තුං වුත්තෙපි අසද්දහන්තං “සවෙ මෙ න සද්දහසි, තාසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා උපවාරෙහි, මහාරාජා”ති ආහ. රාජා ගන්ත්වා ගබ්භෙසු ඡිද්දං දිස්වා, “ඉදං කි”න්ති පුච්ඡිත්වා, තස්මිං අත්තෙට්ඨ ආරොචිතෙ තාසං අකුජ්ඣිත්වා, කිඤ්චි අවත්වා ව ඡිද්දානි පිදහාපෙත්වා සබ්බගබ්භෙසු උද්ධවිඡිද්දකවාතපානානි කාරෙසි. උද්ධවිඡිද්දකවාතපානානි කිරි තස්මිං කාලෙ උප්පන්නානි. මාගණ්ඩියා තාසං කිඤ්චි කාතුං අසක්කුණිත්වා, “සමණස්ස ගොතමස්සෙව කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති නාගරානං ලඤ්ජං දත්වා, “සමණං ගොතමං අන්තොනගරං පවිසිත්වා විවරන්තං දාසකම්මකරපොරිසෙහි අක්කොසෙත්වා පරිභාසෙත්වා පලාපෙට්ඨා”ති ආණාපෙසි. මිච්ඡාදිට්ඨිකා තිසු රතනෙසු අප්පසන්නා අන්තොනගරං පවිට්ඨං සත්ථාරං අනුබන්ධිත්වා , “වොරොසි , බාලොසි, මුල්ලොසි, ඔට්ටොසි, ගොණොසි, ගද්දොසි, තොරසිකොසි, තිරව්ජානගතොසි, නත්ථි තුය්හං සුගති, දුග්ගතියෙව තුය්හං පාටිකඩ්ඛා”ති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති.

තං සුත්වා ආයස්මා ආනන්දො සත්ථාරං එතදවොච – “හන්තෙ, ඉමෙ නාගරා අම්භෙ අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති, ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති. “කුහිං, ආනන්දොති”? “අඤ්ඤං නගරං, හන්තෙ”ති. “තත්ථ මනුස්සෙසු අක්කොසන්තෙසු පුන කත්ථ ගමිස්සාම, ආනන්දො”ති? “තතොපි අඤ්ඤං නගරං, හන්තෙ”ති. “තත්ථාපි මනුස්සෙසු අක්කොසන්තෙසු කුහිං ගමිස්සාමා”ති? “තතොපි අඤ්ඤං නගරං, හන්තෙ”ති. “ආනන්ද, එවං කාතුං න වට්ටති. යත්ථ අධිකරණං උප්පන්නං, තත්තෙට්ඨ තස්මිං වුපසන්තෙ අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං වට්ටති. කෙ පන තෙ, ආනන්ද, අක්කොසන්ති”ති? “හන්තෙ, දාසකම්මකරෙ උපාදාය සබ්බෙ අක්කොසන්ති”ති. “අහං, ආනන්ද, සඬගාමං ඔතිණ්ණහත්ථියදිසො, සඬගාමං ඔතිණ්ණහත්ථිනො හි වතුහි දියාහි ආගතෙ සරෙ සහිතුං භාරො, තට්ඨ බහුහි දුස්සිලෙහි කථිතකථානං සහනං නාම මය්හං භාරො”ති වත්වා අත්තානං ආරබ්භ ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා නාගවග්ගෙ තිස්සො ගාථා අභාසි –

“අහං නාගොව සඬගාමෙ, වාපතො පතිතං සරං;
අතිවාකායං තිතික්ඛිස්සං, දුස්සිලො හි බහුජ්ජනො.

“දන්තං නයන්ති සමිතිං, දන්තං රාජාහිරුහති;
දන්තො සෙට්ටො මනුස්සෙසු, යොතිවාකායං තිතික්ඛති.

“වරමස්සකරා දන්තා, ආජානියා ව සින්ධවා;
කුඤ්ජරා ව මහානාගා, අත්තදන්තො තතො වර”න්ති. (ධ. ප. 320-322);

ධම්මකථා සම්පත්තමහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසි. එවං ධම්මං දෙසෙත්වා මා වින්තයි, ආනන්ද, එතෙ සත්තාහමත්තමෙව අක්කොසස්සන්ති, අට්ඨමෙ දිවසෙ තුණ්හි හවිස්සන්ති, බුද්ධානඤ්ඤි උප්පන්නං අධිකරණං සත්තාහතො උත්තරි න ගච්ඡති. මාගණ්ඩියා සත්ථාරං අක්කොසාපෙත්වා පලාපෙතුං අසක්කොන්ති, “කිං නු බො කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා, “ඉමා එතස්ස උපත්ථමහභුතා, එතාසමිපි බ්‍යසනං කරිස්සාමි”ති එකදිවසං රඤ්ඤො සුරාපානට්ඨානෙ උපට්ඨානං කරොන්ති වුලුපිතු සාසනං පහිණි “අත්තො මෙ කිරි කුක්කුටෙහි , අට්ඨ මතකුක්කුටෙ, අට්ඨ සජීවකුක්කුටෙ ව ගහෙත්වා ආගච්ඡතු, ආගන්ත්වා ව සොපානමත්ථකෙ යත්වා ආගතභාවං නිවෙදෙත්වා

‘පවිසතු’ නි වුත්තෙපි අපවිසිත්වා පයමං අට්ඨ සජ්චකුක්කුටෙ පභිණුතු, ‘පච්ඡා ඉතරෙ’” නි. වුළාපට්ඨාකස්ස ව “මම වචනං කරෙය්‍යාසි” නි ලඤ්ජං අදාසි. මාගණ්ඩියො ආගන්ත්වා, රඤ්ඤො නිවෙදාපෙත්වා, “පවිසතු” නි වුත්තෙ, “රඤ්ඤො ආපානභුමිං න පවිසස්සාමි” නි ආහ. ඉතරා වුළුපට්ඨාකං පභිණු – “ගච්ඡ, තාත, මම වුළුපිතු සන්තික” නි. සො ගන්ත්වා තෙන දිත්තො අට්ඨ සජ්චකුක්කුටෙ ආනෙත්වා, “දෙව, පුරොහිතෙන පණ්ණාකාරො පභිතො” නි ආහ. රාජා “හද්දකො වත නො උත්තරිහඬිගො උප්පන්නො, කො නු බො පවෙය්‍යා” නි ආහ. මාගණ්ඩියා, “මහාරාජ, සාමාවනිප්පමුඛා පඤ්චසකා ඉත්ථියො නික්කම්මිකා විවරන්ති, තාසං පෙසෙහි, තා පවිත්වා ආහරිස්සන්ති” නි ආහ. රාජා “ගච්ඡ, තාසං දත්වා අඤ්ඤස්ස කිර හත්ථෙ අදත්වා සයමෙව මාරෙත්වා පවන්තු” නි පෙසෙසි. වුළුපට්ඨාකො “සාධු දෙවා” නි ගන්ත්වා තථා වත්වා තාහි “මයං පාණාතිපාතං න කරොමා” නි පටික්ඛිත්තො ආගන්ත්වා තමත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. මාගණ්ඩියා “දිට්ඨං තෙ, මහාරාජ, ඉදානි තාසං පාණාතිපාතස්ස කරණං වා අකරණං වා ජානිස්සසි, ‘සමණස්ස ගොතමස්ස පවිත්වා පෙසෙන්නු’ නි වදෙහි දෙවා” නි ආහ. රාජා තථා වත්වා පෙසෙසි. ඉතරො තෙ ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො විය හුත්වා ගන්ත්වා තෙ කුක්කුටෙ පුරොහිතස්ස දත්වා මතකුක්කුටෙ තාසං සන්තිකං නෙත්වා, “ඉමෙ කිර කුක්කුටෙ පවිත්වා සත්ථු සන්තිකං පභිණුථා” නි ආහ. තා, “සාමි, ආහර, ඉදං නාම අම්භාකං කිව්ව” නි පවිචුග්ගන්ත්වා ගණ්හිංසු. සො රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා, “කිං, තාතා” නි පුට්ඨො, “සමණස්ස ගොතමස්ස පවිත්වා පෙසෙථාති වුත්තමත්තෙයෙව පටිමග්ගං ආගන්ත්වා ගණ්හිංසු” නි ආචික්ඛි. මාගණ්ඩියා “පස්ස, මහාරාජ, න තා තුම්භාදිසානං කරොන්ති, බහිද්ධා පත්ථනා තාසං අත්ථිති වුත්තෙ න සද්දහසි” නි ආහ. රාජා තං සුත්වාපි අධිවාසෙත්වා තුණ්හියෙව අහොසි. මාගණ්ඩියා “කිං නු බො කරිස්සාමි” නි වින්තෙසි.

තදා පන රාජා “සාමාවනියා වාසුලදත්තාය මාගණ්ඩියාය වා” නි තිස්සන්තම්පි එතාසං පාසාදතලෙ වාරෙන වාරෙන සත්තාහං සත්තාහං චිතිනාමෙති . අථ නං “ස්වෙ වා පරසුචෙ වා සාමාවනියා පාසාදතලං ගම්ස්සති” නි ඤත්වා මාගණ්ඩියා වුළුපිතු සාසනං පභිණු – “අගදෙන කිර දායා ධොවිත්වා එකං සප්පං පෙසෙතු” නි. සො තථා කත්වා පෙසෙසි. රාජා අත්තනො ගමනට්ඨානං හත්ථිකන්තවිණං ආදායෙව ගච්ඡති, තස්සා පොක්ඛරෙ එකං ඡිද්දං අත්ථි. මාගණ්ඩියා තෙන ඡිද්දෙන සප්පං පවෙසෙත්වා ඡිද්දං මාලාගුළෙන ථකෙසි. සප්පො ද්විහනිහං අත්තොවිණායමෙව අහොසි. මාගණ්ඩියා රඤ්ඤො ගමනදිවසෙ “අප්ප කතරිස්සිත්ථියා පාසාදං ගම්ස්සසි දෙවා” නි පුච්ඡිත්වා “සාමාවනියා” නි වුත්තෙ, “අප්ප මයා, මහාරාජ, අමනාපො සුපිනො දිට්ඨො. න සක්කා තත්ථ ගන්තුං, දෙවා” නි? “ගච්ඡාමෙවා” නි. සා යා ව තතියං වාරෙත්වා, “එවං සන්නෙ අහම්පි තුම්භෙහි සද්ධිං ගම්ස්සාමි, දෙවා” නි වත්වා නිවත්තියමානාපි අනිවත්තිත්වා, “න ජානාමි, කිං භවිස්සති දෙවා” නි රඤ්ඤො සද්ධිංයෙව අගමාසි.

රාජා සාමාවනිමිස්සිකාහි දිත්තානි වත්ථපුප්ඵගන්ධාහරණානි ධාරෙත්වා සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා විණං උස්සිසකෙ යපෙත්වා සයනෙ නිපජ්ජි. මාගණ්ඩියා අපරාපරං විවරන්ති විය හුත්වා විණාඡිද්දතො පුප්ඵගුලං අපනෙසි. සප්පො ද්විහනිහං නිරාහාරො තෙන ඡිද්දෙන නික්ඛම්ත්වා පස්සසන්තො එණං කත්වා සයනපිට්ඨෙ නිපජ්ජි . මාගණ්ඩියා තං දිස්වා, “ධි ධි, දෙව, සප්පො” නි මහාසද්දං කත්වා රාජානඤ්ච තා ව අක්කොසන්ති, “අයං අන්ධබාලරාජා අලක්ඛිකො මය්හං වචනං න සුණාති, ඉමාපි නිස්සිරිකා දුබ්බිනිතා, කිං නාම රඤ්ඤො සන්තිකා න ලහන්ති, කිං නු තුම්භෙ ඉමස්මිං මතෙයෙව සුඛං ඡීවිස්සථ, ඡීවන්තෙ දුක්ඛං ඡීවථ, ‘අප්ප මයා පාපසුපිනො දිට්ඨො, සාමාවනියා පාසාදං ගන්තුං න වට්ටති’ නි වාරෙත්තියාපි මෙ වචනං න සුණසි, දෙවා” නි ආහ. රාජා සප්පං දිස්වා මරණභයතජ්ජිතො “එවරුපම්පි නාම ඉමා කරිස්සන්ති, අහො පාපා, අහං ඉමාසං පාපභාවං ආචික්ඛන්තියාපි ඉමිස්සා වචනං න සද්දහිං, පයමං අත්තනො ගබ්භෙසු ඡිද්දානි කත්වා නිසින්තා, පුන මයා පෙසිතෙ කුක්කුටෙ පටිපභිණිංසු, අප්ප සයනෙ සප්පං විස්සජ්ජිංසු” නි කොධෙන සම්පජ්ජලිතො විය අහොසි.

සාමාවනිපි පඤ්චන්තං ඉත්ථිසත්තානං ඔවාදං අදාසි – “අම්මා, අම්භාකං අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි, නරින්දෙ ව දෙවියා ව අත්තනි ව සමමෙව මෙත්තවිත්තං පවත්තෙථ, මා කස්සවි කොපං කරිත්ථා” නි. රාජා සහස්සථාමං සිඬිගධනුං ආදාය ජියං පොථෙත්වා විසපිතං සරං සන්තස්සිත්වා සාමාවනිං ධුරෙ කත්වා සබ්බා තා පටිපාටියා යපාපෙත්වා සාමාවනියා උරෙ සරං විස්සජ්ජෙසි. සො තස්සා මෙත්තානුභාවෙන පටිනිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛොව හුත්වා රඤ්ඤො හදයං පවිසන්තො විය අට්ඨාසි. රාජා වින්තෙසි – “මයා ඛිත්තො සරො සිලම්පි විනිවිජ්ඣිත්වා ගච්ඡති, ආකාසෙ පටිහනනකට්ඨානං නත්ථි, අථ ව පනෙස නිවත්තිත්වා මම හදයාහිමුඛො ජාතො, අයඤ්ඤි නාම නිස්සන්තො නිජ්ජීවො සරොපි එතිස්සා ගුණං ජානාති, අහං මනුස්සභූතොපි න ජානාමි” නි, සො ධනුං ජඩ්ඛෙත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ සාමාවනියා පාදමුලෙ උක්කුටිකං නිසිදිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“සම්මුය්හාමි පමුය්හාමි, සබ්බා මුය්හන්ති මෙ දිසා;
සාමාවනි මං තායස්සු, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා” නි.

සා තස්ස වචනං සුත්වා, “සාධු, දෙව, මං සරණං ගච්ඡා” නි අවත්වා, “යමහං, මහාරාජ, සරණං ගතා, තමෙව ත්වම්පි සරණං ගච්ඡාහි” නි ඉදං වත්වා සාමාවනි සම්මාසම්බුද්ධසාවිකා –

“මා මං ත්වං සරණං ගච්ඡ, යමහං සරණං ගතා;
එස බුද්ධො මහාරාජ, එස බුද්ධො අනුත්තරො;
සරණං ගච්ඡ තං බුද්ධං, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා” නි. –

ආහ . රාජා තස්ස වචනං සුත්වා, “ඉදානාහං අතිරෙකතරං භායාමි” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“එස භියො පමුය්භාමි, සබ්බා මුය්භන්ති මෙ දිසා;
සාමාවති මං තායස්සු, ත්වඤ්ච මෙ සරණං භවා” ති.

අප් නං සා පුරිමනසෙනෙව පුන පටික්ඛිපිත්වා, “තෙන භි ත්වඤ්ච සරණං ගච්ඡාමි, සත්ථාරඤ්ච සරණං ගච්ඡාමි, වරඤ්ච තෙ දම්මි” ති චුත්තෙ, “වරො ගභිතො භොතු, මහාරාජා” ති ආහ. සො සත්ථාරං උපසඬකම්භිත්වා සරණං ගන්ත්වා නිමන්තෙත්වා බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඬස්ස සත්තාහං මහාදානං දත්වා සාමාවතිං ආමන්තෙත්වා, “උට්ඨෙහි, වරං ගණ්භා” ති ආහ. “මහාරාජ, මය්හං භිරඤ්ඤාදිහි අත්ථො නත්ථි, ඉමං පන මෙ වරං දෙහි, තථා කරොහි, යථා සත්ථා නිබද්ධං පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ඉධාගච්ඡති, ධම්මං සුණ්ඤ්ඤාමි” ති. රාජා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නිබද්ධං ඉධාගච්ඡප්, සාමාවතිමිස්සිකා ‘ධම්මං සුණ්ඤ්ඤාමා’ ති වදන්ති” ති ආහ. “මහාරාජ, බුද්ධානං නාම එකස්මිං යානෙ නිබද්ධං ගන්තුං න වට්ඨති, මහාජනො සත්ථාරං ආගමනත්ථාය පච්චාසිසති” ති. “තෙන භි, හත්තෙ, එකං භික්ඛුං ආණාපෙථා” ති. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරං ආණාපෙසි. සො තතො පට්ඨාය පඤ්ච භික්ඛුසතානි ආදාය නිබද්ධං රාජකුලං ගච්ඡති. තාපි දෙවියො නිබද්ධං ථෙරං සපරිවාරං භොජෙත්ති, ධම්මං සුණන්ති. තා එකදිවසං ථෙරස්ස ධම්මකප්පං සුත්වා පසිදිත්වා, පඤ්චහි උත්තරාසඬගසතෙහි ධම්මපූජං අකංසු . එකෙකො උත්තරාසඬගො පඤ්ච සතානි පඤ්ච සතානි අග්ඝති.

තා එකවත්ථා දිස්වා රාජා පුච්ඡි – “කුහිං වො උත්තරාසඬගො” ති. “අයාස්ස නො දින්නා” ති. “තෙන සබ්බෙ ගභිතා” ති? “ආම, ගභිතා” ති. රාජා ථෙරං උපසඬකම්භිත්වා වන්දිත්වා තාහි උත්තරාසඬගානං දින්නභාවං පුච්ඡිත්වා තාහි දින්නභාවඤ්ච ථෙරෙන ගභිතභාවඤ්ච සුත්වා, “නනු, හත්තෙ, අතිබහුති වත්ථාති, එත්තකෙහි කිං කරිස්සථා” ති පුච්ඡි. “අම්භාකං පභොනකානි වත්ථාති ගණ්භිත්වා සෙසානි ජිණ්ණවිවරිකානං භික්ඛුනං දස්සාමි, මහාරාජා” ති. “තෙ අත්තනො ජිණ්ණවිවරානි කිං කරිස්සන්ති” ති? “ජිණ්ණතරවිවරිකානං දස්සන්ති” ති. “තෙ අත්තනො ජිණ්ණතරවිවරානි කිං කරිස්සන්ති” ති? “පච්චත්ථරණානි කරිස්සන්ති” ති. “පුරාණපච්චත්ථරණානි කිං කරිස්සන්ති” ති? “භූමත්ථරණානි කරිස්සන්ති” ති. “පුරාණභූමත්ථරණානි කිං කරිස්සන්ති” ති? “පාදපුඤ්ජනානි කරිස්සන්ති, මහාරාජා” ති. “පුරාණපාදපුඤ්ජනානි කිං කරිස්සන්ති” ති? “ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කොට්ටෙන්වා මත්තිකාය මද්දිත්වා භිත්තිං ලිම්පිස්සන්ති” ති. “හත්තෙ, එත්තකානි කත්ථාපි අයානං දින්නානි න නස්සන්ති” ති? “ආම, මහාරාජා” ති. රාජා පසන්තො අපරානිපි පඤ්ච වත්ථසතානි ආහරාපෙත්වා ථෙරස්ස පාදමූලෙ යථාපෙසි. ථෙරො කිර පඤ්චසහස්සනකානෙව වත්ථාති පඤ්චසහස්සනාගෙන පාදමූලෙ යථෙත්වා දින්නානි පඤ්චසහස්සන්තුං ලභි, සහස්සස්සනකානි සහස්සභාගෙන පාදමූලෙ යථෙත්වා දින්නානි සහස්සස්සන්තුං ලභි, සහස්සස්සනකානි සහස්සස්සනාගෙන පාදමූලෙ යථෙත්වා දින්නානි සහස්සස්සන්තුං ලභි. එකං ද්වෙ තිණි වත්තාරි පඤ්ච දසානිආදිනා නයෙන ලද්ධානං පන ගණනා නාම නත්ථි. තථාගතෙ කිර පරිනිබ්බුතෙ ථෙරො සකලජම්බුදීපං විවරිත්වා සබ්බවිහාරෙසු භික්ඛුනං අත්තනො සත්තකානෙව පත්තවිවරානි අදාසි.

තදා මාගණ්ඩියාපි “යමහං කරොමි. තං තථා අහුත්වා අඤ්ඤථාව භොති, ඉදානි කිං නු බො කරිස්සාමි” ති චිත්තෙත්වා, “අත්ථෙසො උපායො” ති රඤ්ඤෙ උයානකිලං ගච්ඡන්තෙ චූළපිතු සාසනං පභිණි – “සාමාවතියා පාසාදං ගන්ත්වා, දුස්සකොට්ඨාගාරානි ව තෙලකොට්ඨාගාරානි ව විවරාපෙත්වා, දුස්සානි තෙලවාට්ඨු තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා ථම්මෙහ වෙයෙත්වා තා සබ්බාපි එකතො කත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා බහි යන්තකං දත්වා දණ්ඩදීපිකාහි ගෙහෙ අග්ගිං දදමානො ඔතරිත්වා ගච්ඡතු” ති. සො පාසාදං අභිරුද්ධ කොට්ඨාගාරානි විවරිත්වා වත්ථාති තෙලවාට්ඨු තෙමෙත්වා තෙමෙත්වා ථම්මෙහ වෙයෙත්තුං ආරභි. අප් නං සාමාවතිජ්ජමුඛා ඉත්ථියො “කිං එතං චූළපිතා” ති වදන්තියො උපසඬකම්මෙසු. “අම්මා, රාජා දළ්භිකම්මත්ථාය ඉමෙ ථම්මෙහ තෙලපිලොතිකාහි වෙයාපෙති, රාජගෙහෙ නාම සුයුත්තං දුයුත්තං දුජ්ජානං, මා මෙ සන්තිකෙ භොථ, අම්මා” ති එවං වත්වා තා ආගතා ගබ්භෙ පවෙසෙත්වා ද්වාරානි පිදහිත්වා බහි යන්තකං දත්වා ආදිතො පට්ඨාය අග්ගිං දෙන්තො ඔතරි. සාමාවති තාසං ඔවාදං අදාසි – “අම්භාකං අනමනග්ගෙ සංසාරෙ විවරන්තිනං එවමෙව අග්ගිනා ක්කායමානානං අත්තභවානං පරිච්ඡෙදො බුද්ධඤ්ජාණෙනපි න සුකරො, අජ්ජමත්තා භොථා” ති. තා ගෙහෙ ක්කායන්තෙ වෙදනාපරිගහකම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තියො කාවි දුතියඵලං, කාවි තතියඵලං පාපුණ්ණි. තෙන චුත්තං – “අප් බො සම්බහුලා භික්ඛු පච්ඡාහන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්මෙසු, උපසඬකම්භිත්වා හගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, එකමන්තං නිසීන්තා බො තෙ භික්ඛු හගවන්තං එතදවොචුං – ‘ඉධ, හත්තෙ, රඤ්ඤො උතෙනස්ස උයානගතස්ස අත්තෙපුරං දඩ්ඨං, පඤ්ච ව ඉත්ථිසතානි කාලකතානි සාමාවතිජ්ජමුඛානි. තාසං, හත්තෙ, උපාසිකානං කා ගති, කො අභිසම්පරායො’ ති? සන්තෙත්ථ, භික්ඛවෙ, උපාසිකායො සොතාපන්නා , සන්ති සකදාගාමියො, සන්ති අනාගාමියො, සබ්බා තා, භික්ඛවෙ , උපාසිකායො අනිජ්ජලා කාලකතා” ති. අප් බො හගවා එතමත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි –

“මොහසම්බන්ධනො ලොකො, හබ්බරුපොව දිස්සති;
උපධිබන්ධනො බාලො, තමසා පරිවාරිතො;
සස්සතොරිව බායති, පස්සතො නත්ථි කිඤ්චන” ති. (උදා. 70);

එවඤ්ච පන වත්වා, “භික්ඛවෙ, සත්තා නාම වට්ටෙ විවරන්තා නිව්චකාලං අජ්ජමත්තා හුත්වා පුඤ්ඤකම්මමෙව න කරොන්ති, පමාදිනො හුත්වා පාපකම්මමිපි කරොන්ති. තස්මා වට්ටෙ විවරන්තා සුබ්බමිපි දුක්ඛමිපි අනුභවන්ති” ති

ධම්මං දෙසෙසි.

රාජා “සාමාවතියා ගෙහං කිරි ක්‍රියායි”ති සුත්වා වෙගෙනාගච්ඡන්තොපි අද්ධිසේ සම්පාපුණිකං නාසක්ඛි. ආගන්ත්වා පන ගෙහං නිබ්බාපෙන්තො උප්පන්තබ්බවදොමනස්සො අමච්චගණපරිවුතො නිසිදිත්වා සාමාවතියා ගුණෙ අනුස්සරන්තො, “කස්ස නු බො ඉදං කම්ම”න්ති චිත්තෙන්වා – “මාගණ්ඩියාය කාරිතං භවිස්සති”ති ඤත්වා, “තාසෙන්වා පුච්ඡියමානා න කටේස්සති, සණ්කං උපායෙන පුච්ඡස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අමච්චෙ ආහ – “අම්හො, අහං ඉතො පුබ්බෙ උට්ඨාය සමුට්ඨාය ආසඩ්ඛිතපරිසඩ්ඛිතොව හොමි, සාමාවතී මෙ නිච්චං ඔතාරමෙව ගවෙසති, ඉදානි පන මෙ චිත්තං නිබ්බුතං භවිස්සති, සුබ්බෙන ව චස්සිකං ලභිස්සාමි”ති, තෙ “කෙන නු බො, දෙව, ඉදං කත”න්ති ආහංසු. “මයි සිනෙහෙන කෙනචි කතං භවිස්සති”ති. මාගණ්ඩියාපි සමීපෙ ධීතා තං සුත්වා, “නාඤ්ඤො කොචි කාතුං සක්ඛිස්සති, මයා කතං, දෙව, අහං වුළුපිතරං ආණාපෙන්වා කාරෙසි”න්ති ආහ. “තං යපෙන්වා අඤ්ඤො මයි සිනෙහො සත්තො නාම නත්ථි, පසන්තොස්මි, වරං තෙ දම්මි, අත්තනො ඤාතිගණං පක්කොසාපෙහි”ති. සා ඤාතකානං සාසනං පභිණ් – “රාජා මෙ පසන්තො වරං දෙති, සීසං ආගච්ඡන්තු”ති. රාජා ආගතාගතානං මහන්තං සක්කාරං කාරෙසි. තං දිස්වා තස්සා අඤ්ඤාතකාපි ලඤ්ජං දත්වා “මයං මාගණ්ඩියාය ඤාතකා”ති ආගච්ඡංසු. රාජා තෙ සබ්බෙ ගාභාපෙන්වා රාජධිගණෙ නාභිප්පමාණෙ ආවාටෙ බණාපෙන්වා තෙ තත්ථ නිසිදාපෙන්වා පංසුහි පුරෙන්වා උපරි පලාලෙ විකිරාපෙන්වා අග්ගිං දාපෙසි. චම්මස්ස දඩ්ඨකාලෙ අයනඩිගලෙන කසාපෙන්වා බණ්ඩාබණ්ඩං හීරාහීරං කාරෙසි. මාගණ්ඩියාය සරිරතොපි තිබ්බෙන සත්ථෙන සනසනට්ඨානෙසු මංසං උප්පාටෙන්වා තෙලකපාලං උද්ධනං ආරොපෙන්වා පුටෙ විය පවාපෙන්වා තමෙව බාදාපෙසි.

ධම්මසභායම්පි භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු, “අනනුච්ඡවිකං වත, ආවුසො, එචරුපාය සද්ධාය පසන්තාය උපාසිකාය එචරුපං මරණ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡන්වා, “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙ සාමාවතීප්පමුඛානං ඉත්ථිනං එතං අයුත්තං සම්පත්තං. පුබ්බෙ කතකම්මස්ස පන යුත්තමෙව එතාහි ලද්ධ”න්ති වත්වා, “කිං, හන්තෙ, එතාහි පුබ්බෙ කතං, තං ආචික්ඛං”ති තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි –

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ රාජගෙහෙ නිබ්බදං අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධා භුඤ්ජන්ති. පඤ්චසතා ඉත්ථියො තෙ උපට්ඨහන්ති. තෙසු සත්ත පච්චෙකබුද්ධා හිමවන්තං ගච්ඡන්ති, එකො නදීතීරෙ එකං තිණගහනං අත්ථි, තත්ථ ක්‍රිකානං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. අට්ඨකදිවසං රාජා පච්චෙකබුද්ධෙසු ගතෙසු තා ඉත්ථියො ආදාය නදියං උදකකිළං කිළිතුං ගතො. තත්ථ තා ඉත්ථියො දිවසභාගං උදකෙ කිළිත්වා උත්තරිත්වා සීතපිළිතා අග්ගිං විසිබ්බෙනුකාමා “අම්හාකං අග්ගිකරණට්ඨානං ඔලොකෙථා”ති අපරාපරං විවරන්තියො තං තිණගහනං දිස්වා, “තිණරාසි”ති සඤ්ඤාය තං පරිවාරෙන්වා ධීතා අග්ගිං අදංසු. තිණෙසු ක්‍රියාත්වා පතන්තෙසු පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා, “නට්ඨාමිහා, අම්හාකං රඤ්ඤො පච්චෙකබුද්ධො ක්‍රියායති, රාජා ඤත්වා අම්හෙ නාසෙස්සති, සුද්ධිසං නං කරිස්සාමා”ති සබ්බා තා ඉත්ථියො ඉතො විතො ව දාරුනි ආහරිත්වා තස්ස උපරි දාරුරාසිං කරිංසු. මහාදාරුරාසි අහොසි. අථ නං ආලිම්පෙන්වා, “ඉදානි ක්‍රියාස්සති”ති පක්කමිංසු. තා පට්ඨං අසඤ්චෙතනිකා හුත්වා කම්මුතා න බජ්ඣංසු, ඉදානි පච්ඡා සඤ්චෙතනාය කම්මුතා බජ්ඣංසු. පච්චෙකබුද්ධං පන අන්තොසමාපත්තියං සකට්ඨහස්සෙහි දාරුනි ආහරිත්වා ආලිම්පෙන්තාපි උස්මාකාරමත්තම්පි ගහෙතුං න සක්කොන්ති. තස්මා සො සත්තමෙ දිවසෙ උට්ඨාය යථාසුබං අගමාසි. තා තස්ස කම්මස්ස කතත්තා බහුනි වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ ඉම්මිනාව නියාමෙන ගෙහෙ ක්‍රියාමානෙ ක්‍රියාසිංසු. ඉදං එතාසං පුබ්බකම්මන්ති.

එවං වුත්තෙ භික්ඛු සත්ථාරං පටිපුච්ඡංසු – “බුජ්ජුත්තරා පන, හන්තෙ, කෙන කම්මෙන බුජ්ජා ජාතා, කෙන කම්මෙන මහාපඤ්ඤා, කෙන කම්මෙන සොතාපත්තිඵලං අධිගතා, කෙන කම්මෙන පරෙසං පෙසනකාරිතා ජාතා”ති? භික්ඛවෙ, තස්සෙව රඤ්ඤො බාරාණසියං රජ්ජං කරණකාලෙ ස්වෙව පච්චෙකබුද්ධො ථොකං බුජ්ජධාතුකො අහොසි. අට්ඨකා උපට්ඨායිකා ඉත්ථි කම්බලං පාරුපිත්වා සුවණ්ණසරණං ගහෙන්වා, “අම්හාකං පච්චෙකබුද්ධො එවඤ්ච එවඤ්ච විවරති”ති බුජ්ජා හුත්වා තස්ස විවරණාකාරං දස්සෙසි. තස්ස නිස්සන්දෙන බුජ්ජා ජාතා. තෙ පන පච්චෙකබුද්ධෙ පට්ඨදිවසෙ රාජගෙහෙ නිසිදාපෙන්වා පත්තෙ ගාභාපෙන්වා පායාසස්ස පුරෙන්වා දාපෙසි. උණ්හපායාසස්ස පුරෙ පත්තෙ පච්චෙකබුද්ධා පරිවත්තෙන්වා පරිවත්තෙන්වා ගණ්හන්ති. සා ඉත්ථි තෙ තථා කරොන්තෙ දිස්වා අත්තනො සන්තකානි අට්ඨ දන්තවලයානි දත්වා, “ඉධ යපෙන්වා ගණ්හං”ති ආහ. තෙසු තථා කත්වා තං ඔලොකෙන්වා ධීතෙසු තෙසං අධිප්පායං ඤත්වා, “නත්ථි, හන්තෙ, අම්හාකං එතෙහි අත්ථො. තුම්හාකඤ්ඤෙව එතානි පරිච්චත්තානි, ගහෙන්වා ගච්ඡං”ති ආහ. තෙ ගහෙන්වා නන්දමුලකපබ්බහාරං අගමංසු. අජ්ජනනාපි තානි වලයානි අරොගානෙව. සා තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන ඉදානි තිපිටකධරා මහාපඤ්ඤා ජාතා. පච්චෙකබුද්ධානං කතඋපට්ඨානස්ස නිස්සන්දෙන පන සොතාපත්තිඵලං පත්තා. ඉදමස්සා බුද්ධන්තරෙ පුබ්බකම්මං.

කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පන එකා බාරාණසියෙට්ඨිනො ධීතා වඩ්ඨමානකච්ඡායාය ආදාසං ගහෙන්වා අත්තානං අලඬිකරොන්ති නිසිදි. අට්ඨසා විස්සාසිකා එකා බිණාසවා භික්ඛුනී තං දට්ඨුං අගමාසි. භික්ඛුනියො හි බිණාසවාපි සායන්භස්මයෙ උපට්ඨාකකුලානි දට්ඨකාමා හොන්ති. තස්මිං පන බණෙ සෙට්ඨිධීතාය සන්තිකෙ කාචි පෙසනකාරිකා නත්ථි, සා “වන්දාමි, අයො, එතං තාව මෙ පසාධනපෙළකං ගහෙන්වා දෙථා”ති ආහ. ටෙරි චිත්තෙසි – “සචස්සා ඉමං ගණ්හිත්වා න දස්සාමි, මයි ආසානං කත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති. සවෙ පන දස්සාමි, පරස්ස

පෙසනකාරිකා හුන්වා නිබ්බන්තිස්සති. නිරයසන්තාපනො ඛො පන පරස්ස පෙසනභාවොව සෙය්‍යා”ති. “සා අනුදයං පටිච්ච නං ගහෙත්වා තස්සා අදාසි. තස්ස කම්මස්ස නිස්සන්දෙන පරෙසං පෙසනකාරිකා ජාතා”ති.

අථ පුනෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “සාමාවනිජ්ජමුඛා පඤ්චසතා ඉත්ථියො ගෙහෙ අග්ගිනා කුමාරිංසු, මාගණ්ඩියාය ඤාතකා උපරි පලාලග්ගිං දන්වා අයනඬගලෙහි භින්නා, මාගණ්ඩියා පක්කුථිතතෙලෙ පක්කා, කෙ නු ඛො එත්ථ ජීවන්ති නාම, කෙ මතා නාමා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් පමත්තා, තෙ වස්සසතං ජීවන්තාපි මතායෙව නාම. යෙ අප්පමත්තා, තෙ මතාපි ජීවන්තියෙව. තස්මා මාගණ්ඩියා ජීවන්තිපි මතායෙව නාම, සාමාවනිජ්ජමුඛා පඤ්චසතා ඉත්ථියො මතාපි ජීවන්තියෙව නාම. න හි, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තා මරන්ති නාමා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

21. “අප්පමාදො අමතපදං, පමාදො මච්චුනො පදං;
අප්පමත්තා න මීයන්ති, යෙ පමත්තා යථා මතා.
22. “එවං විසෙසතො ඤත්වා, අප්පමාදම්හි පණ්ඩිතා;
අප්පමාදෙ පමොදන්ති, අරියානං ගොචරෙ රතා.
23. “තෙ කුමාරිනො සාතතිකා, නිච්චං දළ්භපරක්කමා;
චුසන්ති ධීරා නිබ්බානං, යොගක්ඛෙමං අනුත්තර”න්ති.

තත්ථ අප්පමාදොති පදං මහන්තං අත්ථං දිපෙති, මහන්තං අත්ථං ගහෙත්වා තිට්ඨති. සකලම්පි හි තෙපිටකං බුද්ධච්චනං ආහරිත්වා කථියමානං අප්පමාදපදමෙව ඔතරති. තෙන චුත්තං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, යානි කානිච් ජඩ්ගලානං පාණානං පදජාතානි, සබ්බානි තානි හත්ථිපදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, හත්ථිපදං තෙසං අග්ගමක්ඛායති යදිදං මහත්තත්තෙන. එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, යෙ කෙච් කුසලා ධම්මා, සබ්බෙතෙ අප්පමාදමූලකා අප්පමාදසමොසරණා, අප්පමාදො තෙසං ධම්මානං අග්ගමක්ඛායති”ති (සං. නි. 5.140).

සො පනෙස අත්ථතො සතියා අවිජ්ජවාසො නාම. නිච්චං උපට්ඨිතාය සතියා වෙතං නාමං. අමතපදන්ති අමතං චුච්චති නිබ්බානං. තඤ්ඤි අජාතත්තා නු ජීයති න මීයති, තස්මා අමතන්ති චුච්චති. පප්පන්ති ඉමිනාති පදං, අමතං පාපුණන්තිති අත්ථො. අමතස්ස පදං අමතපදං, අමතස්ස අධිගමුපායොති චුත්තං හොති, පමාදොති පමජ්ජනභාවො, මුට්ඨස්සතිසබ්බාතස්ස සතියා වොසග්ගස්සෙතං නාමං. මච්චුනොති මරණස්ස. පදන්ති උපායො මග්ගො. පමත්තො හි ජාතිං නාතිවත්තති, ජාතො ජීයති වෙව මීයති වාති පමාදො මච්චුනො පදං නාම හොති, මරණං උපෙති. අප්පමත්තා න මීයන්තිති සතියා සමන්තාගතා හි අප්පමත්තා න මරන්ති. අජරා අමරා හොන්තිති න සල්ලක්ඛෙතබ්බං. න හි කොච් සත්තො අජරො අමරො නාම අත්ථි, පමත්තස්ස පන වට්ඨං නාම අපරිච්ඡින්නං, අප්පමත්තස්ස පරිච්ඡින්නං. තස්මා පමත්තා ජාතිආදීහි අපරිමුත්තත්තා ජීවන්තාපි මතායෙව නාම. අප්පමත්තා පන අප්පමාදලක්ඛණං වඩ්ඪෙත්වා බිජ්ජං මග්ගඵලානි සච්ඡිකත්වා දුතියතතියඅත්තභාවෙසු න නිබ්බන්තන්ති. තස්මා තෙ ජීවන්තාපි මතාපි න මීයන්තියෙව නාම. යෙ පමත්තා යථා මතාති යෙ පන සත්තා පමත්තා, තෙ පමාදමරණෙන මතත්තා, යථා හි ජීවිතින්ද්‍රියුපච්ඡේදෙන මතා දාරුක්ඛන්ධසදිසා අපගතවිඤ්ඤාණා, තථෙව හොන්ති. තෙසම්පි හි මතානං විය ගහට්ඨානං තාව “දානං දස්සාම, සීලං රක්ඛිස්සාම, උපොසථකම්මං කරිස්සාමා”ති එකච්ඡිත්තම්පි න උප්පජ්ජති, පබ්බජිතානම්පි “ආවරියුපජ්ඣායවත්තාදීනි පුරෙස්සාම, ධුතඬගානි සමාදිසිස්සාම, භාවනං වඩ්ඪෙස්සාමා”ති න උප්පජ්ජතිති මතෙන තෙ කිං නානාකරණාව හොන්ති. තෙන චුත්තං – “යෙ පමත්තා යථා මතා”ති.

එවං විසෙසතො ඤත්වාති පමත්තස්ස වට්ඨතො නිස්සරණං නත්ථි, අප්පමත්තස්ස අත්ථිති එවං විසෙසතොව ජානිත්වා. කෙ පනෙතං විසෙසං ජානන්තිති? අප්පමාදම්හි පණ්ඩිතාති යෙ පණ්ඩිතා මෙධාවිනො සප්පඤ්ඤා අත්තතො අප්පමාදෙ යත්වා අප්පමාදං වඩ්ඪෙත්ති, තෙ එවං විසෙසකාරණං ජානන්ති. අප්පමාදෙ පමොදන්තිති තෙ එවං ඤත්වා තස්මිං අත්තතො අප්පමාදෙ පමොදන්ති, පහංසිතමුඛා තුට්ඨපහට්ඨා හොන්ති. අරියානං ගොචරෙ රතාති තෙ එවං අප්පමාදෙ පමොදන්තා නං අප්පමාදං වඩ්ඪෙත්වා අරියානං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානං ගොචරසඬ්ඛානෙ චතුසතිපට්ඨානාදිභෙදෙ සත්තතිංස ඛොධිපක්ඛියධම්මෙ නවවිධලොකුත්තරධම්මෙ ව රතා නිරතා, අභිරතා හොන්තිති අත්ථො.

තෙ කුමාරිනොති තෙ අප්පමත්තා පණ්ඩිතා අට්ඨසමාපත්තිසඬ්ඛානෙන ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන විපස්සනාමග්ගඵලසඬ්ඛානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන වානි දුට්ඨෙතපි කුමාරිනො කුමාරිනො. සාතතිකාති අභිනික්ඛමනකාලතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා සතතං පවත්තකායිකචෙතසිකචිරියා. නිච්චං දළ්භපරක්කමාති යං තං පුරිසථාමෙන පුරිසචිරියෙන පුරිසපරක්කමෙන පත්තබ්බං, න තං අපාපුණිත්වා වීරියස්ස සණ්ඨානං හවිස්සතිති එවරුපෙන වීරියෙන අත්තරා අනොසක්කිත්වා නිච්චප්පවත්තෙන දළ්භපරක්කමෙන සමන්තාගතා. චුසන්තිති එත්ථ ද්වෙ චුසනා ඤාණචුසනා ව, විපාකචුසනා ව. තත්ථ වත්තාරො මග්ගා ඤාණචුසනා නාම, වත්තාරි ඵලානි විපාකචුසනා නාම. තෙසු ඉධ විපාකචුසනා අධිජ්ජෙනා. අරියඵලෙන නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්තො ධීරා පණ්ඩිතා තාය විපාකචුසනාය

ඵ්‍රසන්නි, නිබ්බානං සච්ඡිකරොන්ති. යොගක්කෙමං අනුත්තරන්ති යෙ චත්තාරො යොගා මහාජනං චට්ටෙ ඔසිදාපෙන්නි, තෙහි බෙමං නිබ්භයං සබ්බෙහි ලොකියලොකුත්තරධම්මෙහි සෙට්ඨන්තා අනුත්තරන්ති.

දෙසනාපරියොසානෙ බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

සාමාවතීචත්ථු පඨමං.

2. කුම්භසොසකසෙට්ඨිචත්ථු

උට්ඨානචතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො කුම්භසොසකං ආරබ්භ කටෙසි. රාජගහනගරස්මිඤ්ඤි රාජගහසෙට්ඨිනො ගෙහෙ අභිවාතරොගො උප්පජ්ජි, තස්මිං උප්පන්නෙ මක්ඛිකා ආදිං කත්වා යාව ගාවා පඨමං තිරච්ඡානගතා මරන්ති, තතො දාසකම්මකරො, සබ්බපච්ඡා ගෙහසාමිකා, තස්මා සො රොගො සබ්බපච්ඡා සෙට්ඨිඤ්ඤි ජායඤ්ඤි ගණ්ඨි. තෙ රොගෙන ඵුට්ඨා පුත්තං සන්නිකෙ ධීතං ඔලොකෙත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි තං ආහංසු – “තාත, ඉමස්මිං කිර රොගෙ උප්පන්නෙ භිත්තිං භිත්තිදිත්වා පලායන්නාව ජීවිතං ලහන්ති, ත්වං අම්භෙ අනොලොකෙත්වා පලායිත්වා ජීවන්තො පුනාගන්ත්වා අම්භාකං අසුකට්ඨානෙ නාම චත්තාලීස ධනකොට්ඨො නිද්භිත්වා යපිතා, තා උද්ධරිත්වා ජීවිකං කප්පෙය්‍යාසි”ති. සො තෙසං චචනං සුත්වා රුදමානො මාතාපිතරො චන්දිත්වා මරණභයභිතො භිත්තිං භිත්තිදිත්වා පලායිත්වා පබ්බතගහනං ගන්ත්වා ද්වාදස වස්සානි තත්ථ වසිත්වා මාතාපිතුවසනට්ඨානං පච්චාගඤ්ඤි.

අථ නං දහරකාලෙ ගන්ත්වා පරුළ්භකෙසමස්සුකාලෙ ආගතත්තා න කොචි සඤ්ජානාති. සො මාතාපිතූහි දින්නසඤ්ඤාවසෙන ධනට්ඨානං ගන්ත්වා ධනස්ස අරොගභාවං ඤත්වා චින්තෙසි – “මං න කොචි සඤ්ජානාති, සවාහං ධනං උද්ධරිත්වා වලඤ්ජිස්සාමි, ‘එකෙන දුග්ගතෙන නිධි උද්ධටො’ති මං ගහෙත්වා විභෙය්‍යෙය්‍යං, යංනුනාහං හතිං කත්වා ජීවෙය්‍යා”න්ති. අපේකං පිලොතිකං නිවාසෙත්වා, “අත්ථි කොචි හතකෙන අත්ථිකො”ති පුච්ඡන්තො හතකච්ථිං පාපුණි. අථ නං හතකා දිස්වා, “සචෙ අම්භාකං එකං කම්මං කරිස්සෙසි, හත්තචෙතනං තෙ දස්සාමා”ති ආහංසු. “කිං කම්මං නාමා”ති? “පබ්බාධනවොදනකම්මං. සචෙ උස්සහසි, පාතොච උට්ඨාය ‘තාතා, උට්ඨහථ, සකටානි සන්නය්‍යහථ, ගොණෙ යොජෙථ, හත්ථිඅස්සානං තිණත්ථාය ගමනවෙලා; අම්මා, කුම්භෙපි උට්ඨහථ, යාගුං පචථ, හත්තං පචථා’ති විචරිත්වා ආරොචෙහි”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජි. අථස්ස වසනත්ථාය එකං සරං අදංසු. සො දෙවසිකං තං කම්මං අකාසි.

අථස්ස එකදිවසං රාජා බිම්බිසාරො සද්දමස්සොසි. සො පන සබ්බරචඤ්ඤා අහොසි. තස්මා “මහාධනස්ස පුරිසස්සෙස සද්දො”ති ආහ. අථස්ස සන්නිකෙ ධීතා එකා පරිවාරිකා “රාජා යං වා තං වා න කටෙස්සති, ඉදං මයා ඤාතුං චට්ටති”ති චින්තෙත්වා – “ගච්ඡ, තාත, එතං ජානාහි”ති එකං පුරිසං පභිණි. සො වෙගෙන ගන්ත්වා තං දිස්වා ආගන්ත්වා, “එකො හතකානං හතිකාරකො කපණමනුස්සො එසො”ති ආරොචෙසි. රාජා තස්ස චචනං සුත්වා තුණ්ඨි හුත්වා දුතියදිවසෙපි තතියදිවසෙපි තං තස්ස සද්දං සුත්වා තට්ථ ආහ. සාපි පරිවාරිකා තට්ථ චින්තෙත්වා පුනස්පුනං පෙසෙත්වා, “කපණමනුස්සො එසො”ති චුත්තෙ චින්තෙසි – “රාජා ‘කපණමනුස්සො එසො’ති චචනං සුත්වාපි න සද්දහති, පුනස්පුනං ‘මහාධනස්ස පුරිසස්සෙස සද්දො’ති වදති, හච්ඡබ්බමෙත්ථ කාරණෙන, යථාසභාවතො එතං ඤාතුං චට්ටති”ති. සා රාජානං ආහ, “දෙව, අහං සහස්සං ලහමානා ධීතරං ආදාය ගන්ත්වා එතං ධනං රාජකුලං පචෙසෙස්සාමි”ති. රාජා තස්සා සහස්සං දාපෙසි.

සා තං ගහෙත්වා ධීතරං එකං මලිනධාතුකං චත්ථං නිවාසාපෙත්වා තාය සද්ධිං රාජගෙහතො නික්ඛමිත්වා මග්ගපට්ටපන්නා විය හතකච්ථිං ගන්ත්වා එකං සරං පචිසිත්වා, “අම්ම, මයං මග්ගපට්ටපන්නා, එකාහද්විහං ඉධ විස්සමිත්වා ගමිස්සාමා”ති ආහ. “අම්ම, බහුති සරමානුසකානි, න සක්කා ඉධ වසිතුං, එතං කුම්භසොසකස්ස ගෙහං තුච්ඡං, තත්ථ ගච්ඡථා”ති. සා තත්ථ ගන්ත්වා, “සාමි, මයං මග්ගපට්ටපන්නා, එකාහද්විහං ඉධ විස්සමිත්වා”ති චත්වා තෙන පුනස්පුනං පටික්ඛිත්තාපි, “සාමි, අජ්ජෙකදිවසමත්තං වසිත්වා පාතොච ගමිස්සාමා”ති නික්ඛමිතුං න ඉච්ඡි. සා තත්ථෙව වසිත්වා පුනදිවසෙ තස්ස අරඤ්ඤගමනවෙලාය, “සාමි, තච නිවාපං දත්වා යාහි, ආහාරං තෙ පචිස්සාමි”ති චත්වා, “අලං, අම්ම, අහමෙව පචිත්වා භුඤ්ජිස්සාමි”ති චුත්තෙ පුනස්පුනං නිබන්ධිත්වා තෙන දින්නෙ ගහිතමත්තකෙයෙව කත්වා අන්තරාපණතො භාජනානි වෙච පරිසුද්ධනණ්ඩුලාදීනි ව ආහරාපෙත්වා රාජකුලෙ පචනනියාමෙන සුපරිසුද්ධං ඔදනං, සාධුරසානි ව ද්වෙ නිණි සුපබ්බාඤ්ජනානි පචිත්වා තස්ස අරඤ්ඤතො ආගතස්ස අදාසි. අථ නං භුඤ්ජිත්වා මුදුචිත්තතං ආපන්නං ඤත්වා, “සාමි, කිලන්තම්භ, එකාහද්විහං ඉධෙව හොමා”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්චිජි.

අථස්ස සායම්පි පුනදිවසෙපි මධුරහත්තං පචිත්වා අදාසි. අථ මුදුචිත්තතං තස්ස ඤත්වා “සාමි, කතිපාහං ඉධෙව වසිස්සාමා”ති. තත්ථ වසමානා තිබ්බෙණ සත්ථෙත තස්ස මඤ්චවාණං හෙට්ඨාඅට්ඨායං තහං තහං ඡින්දි. මඤ්චො තස්මිං ආගන්ත්වා නිසින්නමත්තෙයෙව හෙට්ඨා ඔලම්බි. සො “කස්මා අයං මඤ්චො එවං ඡිජ්ජිත්වා ගතො”ති ආහ. “සාමි, දහරදාරකෙ වාරෙතුං න සක්කොමි, එත්ථෙව සන්නිපතන්ති”ති. “අම්ම, ඉදං මෙ දුක්ඛං කුම්භෙ නිස්සාය ජාතං. අහඤ්ඨි පුබ්බෙ කත්ථචි ගච්ඡන්තො ද්වාරං පිද්දතිත්වා ගච්ඡාමි”ති. “කිං කරොමි, තාත, වාරෙතුං න සක්කොමි”ති. සා ඉම්භාව නියාමෙන ද්වෙ තයො දිවසෙ ඡින්දිත්වා තෙන උජ්ඣායිත්වා බිසිත්වා චුච්චමානාපි තට්ථ චත්වා පුන එකං

ද්වේ රජ්ජුකෙ යටපත්වා සෙසෙ ඡින්දි. තං දිවසං තස්මිං නිසින්තමත්තෙයෙව සබ්බං වාණං භූමියං පති, සීසං ජණ්ණුකෙහි සද්ධිං එකතො අහොසි, සො උට්ඨාය, “කිං කරොමි, ඉදානි කුභිං ගමිස්සාමි, නිපජ්ජනමඤ්චස්සපි තුම්හෙහි අසාමිකො විය කතොමිති”ති ආහ. “තාත, කිං කරොමි, පටිච්ඡේදකදාරකෙ වාරොතුං න සක්කොමි, හොතු, මා චින්තයි, ඉමාය නාම වෙලාය කුභිං ගමිස්සාමි”ති ධිතරං ආමන්තෙත්වා, “අම්ම, තව භාතිකස්ස නිපජ්ජනොකාසං කරොමි”ති ආහ. සා එකපස්සෙ සයිත්වා “ඉධාගච්ඡ, සාමි”ති ආහ. ඉතරොපි නං “ගච්ඡ, තාත, භගිනියා සද්ධිං නිපජ්ජා”ති වදෙයි. සො තාය සද්ධිං එකමඤ්චෙ නිපජ්ජිත්වා තං දිවසඤ්ඤෙව සන්ථවං අකාසි, කුමාරිකා පරොදි. අථ නං මාතා පුච්ඡි – “කිං, අම්ම, රොදසි”ති? “අම්ම, ඉදං නාම ජාත”න්ති. “හොතු, අම්ම, කිං සක්කා කාතුං, තයාපි එකං භත්තාරං ඉමිනාපෙකං පාදපරිවාරිකං ලද්ධං වට්ටති”ති තං ජාමාතරං අකාසි. තෙ සමග්ගවාසං වසිංසු.

සා කතිපාහව්වයෙන රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි – “භතකච්චියං ඡණං කරොන්තු. යස්ස පන සරෙ ඡණො න කරියති, තස්ස එත්තකො නාම දණ්ඩොති සොසනං කාරොතු”ති. රාජා තථා කාරොසි. අථ නං සස්සු ආහ – “තාත, භතකච්චියං රාජාණාය ඡණො කත්තබ්බො ජාතො, කිං කරොමා”ති? “අම්ම, අහං හතිං කරොන්තොපි ජීවිතුං න සක්කොමි, කිං කරිස්සාමි”ති? “තාත, සරාවාසං වසන්තා නාම ඉණ්මපි ගණ්හන්ති, රඤ්ඤො ආණා අකාතුං න ලබ්භා. ඉණ්ණො නාම යෙන කෙනවි උපායෙන මුච්චිතුං සක්කා, ගච්ඡ, කුතොවි එකං වා ද්වේ වා කභාපණෙ ආහරා”ති ආහ. සො උජ්ඣායන්තො බියන්තො ගන්ත්වා වත්තාලිසකොට්ඨනට්ඨානතො එකමෙව කභාපණං ආහරි. සා තං කභාපණං රඤ්ඤො පෙසෙත්වා අත්තතො කභාපණෙන ඡණං කත්වා පුන කතිපාහව්වයෙන තට්ඨව සාසනං පහිණි. පුන රාජා තට්ඨව “ඡණං කරොන්තු, අකරොන්තානං එත්තකො දණ්ඩො”ති ආණාපෙසි. පුනපි සො තාය තට්ඨව වත්වා නිජ්ජිලියමානො ගන්ත්වා තයො කභාපණෙ ආහරි. සා තෙපි කභාපණෙ රඤ්ඤො පෙසෙත්වා පුන කතිපාහව්වයෙන තට්ඨව සාසනං පහිණි – “ඉදානි පුරිසෙ පෙසෙත්වා ඉමං පක්කොසාපෙතු”ති. රාජා පෙසෙසි. පුරිසා ගන්ත්වා, “කුම්භසොසකො නාම කතරො”ති පුච්ඡිත්වා පරියෙසන්තා තං දිස්වා “එහි, හො රාජා, තං පක්කොසනී”ති ආහංසු. සො භිතො “න මං රාජා ජානාති”ති ආදීනි වත්වා ගන්තුං න ඉච්ඡි. අථ නං බලක්කාරොන භත්ථාදිසු ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිංසු. සා ඉත්ථි තෙ දිස්වා, “අරෙ, දුබ්බිනීතා, තුම්හෙ මම ජාමාතරං භත්ථාදිසු ගහෙතුං අනුච්ඡවිකා”ති තජ්ජෙත්වා, “එහි, තාත, මා භායි, රාජානං දිස්වා තව භත්ථාදිගාහකානං භත්ථෙයෙව ඡින්දාපෙස්සාමි”ති ධිතරං ආදාය පුරතො හුත්වා රාජගෙහං පත්වා වෙසං පරිවත්තෙත්වා සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතා එකමන්තං අට්ඨාසි. ඉතරම්පි පරිකඩ්ඪිත්වා ආනයිංසුයෙව.

අථ නං වන්දිත්වා ධිතරං රාජා ආහ – “ත්ථං කුම්භසොසකො නාමා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “කිං කාරණා මහාධනං වඤ්චෙත්වා බාදසි”ති? “කුතො මෙ, දෙව, ධනං හතිං කත්වා ජීවන්තස්සා”ති? “මා එවං කරි, කිං අම්මෙහ වඤ්චෙසි”ති? “න වඤ්චෙමි, දෙව, නත්ථි මෙ ධන”න්ති. අථස්ස රාජා තෙ කභාපණෙ දස්සෙත්වා, “ඉමෙ කස්ස කභාපණා”ති ආහ. සො සඤ්ජානිත්වා, “අහො බාලොමිහි, කථං නු බො ඉමෙ රඤ්ඤො භත්ථං පත්තා”ති ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්තො තා ද්වේපි පටිමණ්ඩිතපසාධනා ගබ්භද්වාරමුලෙ ධිතා දිස්වා, “භාරියං වතිදං කම්මං, ඉමාහි රඤ්ඤො පයොජිතාහි භවිතබ්බ”න්ති චින්තෙසි. අථ නං රාජා “වදෙහි, හො, කස්මා එවං කරොසි”ති ආහ. “නිස්සයො මෙ නත්ථි, දෙවා”ති. “මාදිසො නිස්සයො භවිතුං න වට්ටති”ති. “කලායාණං, දෙව, සවෙ මෙ දෙවො අවස්සයො හොති”ති. “හොමි, හො, කිත්තකං තෙ ධන”න්ති? “වත්තාලිසකොට්ඨො, දෙවා”ති. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “සකටානි දෙවා”ති? රාජා අනෙකසනානි සකටානි යොජාපෙත්වා පහිණිත්වා තං ධනං ආහරාපෙත්වා රාජභිගණෙ රාසිං කාරාපෙත්වා රාජගහවාසිනො සන්තිපාතාපෙත්වා, “අත්ථි කස්සපි ඉමස්මිං නගරෙ “එත්තකං ධන”න්ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං පනස්ස කාතුං වට්ටති”ති? “සක්කාරං, දෙවා”ති චුත්තෙ මහත්තෙන සක්කාරොන තං සෙට්ඨිට්ඨානෙ යටපත්වා ධිතරං තස්සෙව දත්වා තෙන සද්ධිං සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා “භත්තෙ, පස්සථිමං පුරිසං, එවරුපො ධිතිමා නාම නත්ථි, වත්තාලිසකොට්ඨිහවො හොන්තොපි උජ්ජිලාචිතාකාරං වා අස්මිමානමන්තං වා න කරොති, කපණො විය පිලොතිකං නිවාසෙත්වා භතකච්චියං හතිං කත්වා ජීවන්තො මයා ඉමිනා නාම උපායෙන ඤාතො. ජානිත්වා ව පන පක්කොසාපෙත්වා සධනභාවං සම්පට්ච්ඡාපෙත්වා තං ධනං ආහරාපෙත්වා සෙට්ඨිට්ඨානෙ යටිතො, ධිතා වස්ස මයා දින්නා. භත්තෙ, මයා ව එවරුපො ධිතිමා න දිට්ඨපුබ්බො”ති ආහ.

තං සුත්වා සත්ථා “එවං ජීවන්තස්ස ජීවිකං ධම්මිකජීවිකං නාම, මහාරාජ, වොරිකාදිකම්මං පන ඉධලොකෙ වෙච පිලෙති හිංසෙති, පරලොකෙ ව, තතොනිදානං සුඛං නාම නත්ථි. පුරිසස්ස හි ධනපාරිජුඤ්ඤාකාලෙ කසිං වා හතිං වා කත්වා ජීවිකමෙව ධම්මිකජීවිකං නාම. එවරුපස්ස හි විරියසම්පන්නස්ස සතිසම්පන්නස්ස කායවාචාහි පරිසුද්ධකම්මස්ස පඤ්ඤාය නිසම්මකාරිනො කායාදිහි සඤ්ඤාතස්ස ධම්මජීවිකං ජීවන්තස්ස සතිඅච්ඡපවාසෙ ධිතස්ස ඉස්සරියං වඩ්ඪිති යෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

24. “උට්ඨානවතො සතිමතො,
සුචිකම්මස්ස නිසම්මකාරිනො;
සඤ්ඤාතස්ස ධම්මජීවිනො,
අජ්ජමත්තස්ස යසොහිවඩ්ඪති”ති.

තත්ථ උට්ඨානවතොති උට්ඨානවීරියවන්තස්ස. සතිමතොති සතිසම්පන්නස්ස. සුචිකම්මස්සාති නිද්දොසෙහි නිරපරාධෙහි කායකම්මාදිහි සමන්තාගතස්ස. නිසම්මකාරිනොති එවඤ්චෙ භවිස්සති, එවං කරිස්සාමිති වා, ඉමස්මිං කම්මෙ එවං කතෙ ඉදං නාම භවිස්සතිති වා එවං නිදානං සල්ලක්ඛෙත්වා රොගතිකිච්ඡනං විය සබ්බකම්මානි

නිසාමෙන්වා උපධාරෙන්වා කරොන්නස්ස. සඤ්ඤාතස්සාති කායාදීහි සඤ්ඤාතස්ස නිව්ඡිද්දස්ස. ධම්මජීවිනොති අගාරිකස්ස තුලාකුටාදීනි වජ්ජෙන්වා කසිගොරක්කාදීහි, අනගාරිකස්ස වෙජ්ජකම්මදුක්කම්මාදීනි වජ්ජෙන්වා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාවරියාය ජීවිකං කජ්ජෙන්ත්ස්ස. අප්පමත්තස්සාති අවිජ්ජවුත්ථස්සනිනො. යසොභිවඩ්ඪතීති ඉස්සරියභොගසම්පන්නසඬ්ඛාතො වෙව කිත්තිවණ්ණහණනසඬ්ඛාතො ව යසො අභිවඩ්ඪතීති.

ගාථාපරියොසානෙ කුම්භසොසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. එවං මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජාතාති.

කුම්භසොසකසෙට්ඨිවත්ථු දුතියං.

3. චූළපන්ථකත්ථෙරවත්ථු

උට්ඨානෙනජ්ජමාදෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඵ්චනෙ විහරන්තො චූළපන්ථකත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

රාජගහෙ කිර ධනසෙට්ඨිකුලස්ස ධිතා වයස්පත්තකාලෙ මාතාපිතුහි සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ අතිවිය රක්ඛියමානා යොබ්බතමදමත්තතාය පුරිසලොලා හුත්වා අත්තනො දාසෙනෙව සද්ධිං සන්ථවං කත්වා, “අඤ්ඤෙපි මෙ ඉදං කම්මං ජානෙය්‍යු”න්ති භිතා එවමාහ – “අම්හෙහි ඉමස්මිං යානෙ න සක්කා වසිතුං. සවෙ මෙ මාතාපිතරො ඉමං දොසං ජානිස්සන්ති, ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං මං කරිස්සන්ති. විදෙසං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති. තෙ හත්ථසාරං ගහෙන්වා අග්ගද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා, “යත්ථ වා තත්ථ වා අඤ්ඤෙහි අජානනට්ඨානං ගන්ත්වා වසිස්සාමා”ති උභොපි අගමංසු. තෙසං එකස්මිං යානෙ වසන්තානං සංවාසමන්ත්වාය තස්සා කුච්ඡිස්මිං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා ගබ්භපරිපාකං ආගම්ම තෙන සද්ධිං මන්තෙසි, “ගබ්භො මෙ පරිපාකං ගතො, ඤාතිබන්ධුවිරහිනෙ යානෙ ගබ්භවුට්ඨානං නාම උභින්නම්පි අම්භාකං දුක්ඛාවහං, කුලගෙහමෙව ගච්ඡාමා”ති. සො “සවාහං තත්ථ ගමිස්සාමි, ජීවිතං මෙ නන්ථී”ති භයෙන “අජ්ජ ගච්ඡාම, ස්වෙ ගච්ඡාමා”ති දිවසෙ අතික්කාමෙසි. සා වින්තෙසි – “අයං බාලො අත්තනො දොසමහත්තතාය ගන්තුං න උස්සහති, මාතාපිතරො නාම එකන්තහිතාව, අයං ගච්ඡතු වා, මා වා, අහං ගමිස්සාමි”ති. සා තස්මිං ගෙහා නික්ඛන්තෙ ගෙහපරික්ඛාරං පටිසාමෙත්වා අත්තනො කුලසරං ගතභාවං අනන්තරගෙහවාසිනං ආරොවෙත්වා මග්ගං පටිපජ්ජී.

සොපි සරං ආගන්ත්වා තං අදිස්වා පටිවිස්සකෙ පුච්ඡිත්වා, “සා කුලසරං ගතා”ති සුත්වා වෙගෙන අනුබන්ධිත්වා අන්තරාමග්ගෙ සම්පාපුණි. තස්සාපි තත්ථෙව ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. සො “කිං ඉදං, හද්දෙ”ති පුච්ඡී. “සාමි, මෙ එකො පුත්තො ජාතො”ති. “ඉදානි කිං කරිස්සාමා”ති? “යස්සත්ථාය මයං කුලසරං ගච්ඡෙය්‍යාම, තං කම්මං අන්තරාමග්ගෙව නිජ්ජන්නං, තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සාම, නිවත්තිස්සාමා”ති ද්වෙපි එකචිත්තා හුත්වා නිවත්තිංසු. තස්ස ව දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා පන්ථකොති නාමං කරිංසු. තස්සා නචිරස්සෙව අපරොපි ගබ්භො පතිට්ඨති. සබ්බං පුරිමනෙයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. තස්සපි දාරකස්ස පන්ථෙ ජාතත්තා පඨමජාතස්ස මහාපන්ථකොති නාමං කත්වා ඉතරස්ස චූළපන්ථකොති නාමං කරිංසු. තෙ ද්වෙපි දාරකෙ ගහෙන්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. තෙසං තත්ථ වසන්තානං මහාපන්ථකදාරකො අඤ්ඤෙ දාරකෙ “චූළපිතා මහාපිතාති, අයාකො අයාසිකා”ති ව වදන්තෙ සුත්වා මාතරං පුච්ඡී – “අම්ම, අඤ්ඤෙ දාරකා ‘අයාකො අයාසිකා’තිපි, ‘මහාපිතා චූළපිතා’තිපි වදන්ති, කච්චි අම්භාකඤ්ඤෙව ඤාතකා නන්ථී”ති? “ආම, තාත, අම්භාකං එත්ථ ඤාතකා නන්ථී. රාජගහනගරෙ පන වො ධනසෙට්ඨි නාම අයාකො, තත්ථ අම්භාකං බහු ඤාතකා”ති. “කස්මා තත්ථ න ගච්ඡථ, අම්මා”ති? සා අත්තනො අගමනකාරණං පුත්තස්ස අකට්ඨෙත්වා පුත්තෙසු පුත්තපුත්තං කට්ඨන්තෙසු සාමිකං ආහ – “ඉමෙ දාරකා මං අතිවිය කිලමෙන්නි, කිං නො මාතාපිතරො දිස්වා මංසං බාදිස්සන්ති, එහි, දාරකානං අයාකකුලං දස්සෙස්සාමා”ති? “අහං සම්මුඛා හවිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තෙ පන නයිස්සාමි”ති. “සාධු යෙන කෙනචි උපායෙන දාරකානං අයාකකුලමෙව දට්ඨං වට්ටති”ති. ද්වෙපි ජනා දාරකෙ ආදාය අනුපුබ්බෙන රාජගහං පත්වා නගරද්වාරෙ එකිස්සා සාලාය පටිසිත්වා දාරකමාතා ද්වෙ දාරකෙ ගහෙන්වා අත්තනො ආගතභාවං මාතාපිතුනං ආරොවාපෙසි. තෙ තං සාසනං සුත්වා, “සංසාරෙ විවරන්තානං න පුත්තො න ධිතා භුතපුබ්බා නාම නන්ථී, තෙ අම්භාකං මහාපරාධිකා, න සක්කා තෙහි අම්භාකං චක්ඛුපට්ඨෙ යාතුං, එත්තකං නාම ධනං ගහෙන්වා ද්වෙපි ජනා එසුකට්ඨානං ගන්ත්වා ජීවන්තු, දාරකෙ පන ඉධ පෙසෙන්නු”ති ධනං දත්වා දූතං පාහෙසුං.

තෙහි පෙසිතං ධනං ගහෙන්වා දාරකෙ ආගතදූතානඤ්ඤෙව හත්ථෙ දත්වා පහිණිංසු. දාරකා අයාකකුලෙ වඩ්ඪන්ති. තෙසු චූළපන්ථකො අතිදහරො, මහාපන්ථකො පන අයාකෙන සද්ධිං දසබ්බස්ස ධම්මකථං සොතුං ගච්ඡති. තස්ස නිව්චං සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තස්ස පබ්බජ්ජාය විත්තං නම්. සො අයාකං ආහ – “සවෙ මං අනුජානෙය්‍යාථ, අහං පබ්බජෙය්‍යා”න්ති. “කිං වදෙසි, තාත, සකලස්ස ලොකස්සපි මෙ පබ්බජ්ජාතො තව පබ්බජ්ජා හද්දිකා. සවෙ සක්කොසි පබ්බජාහි”ති. තං සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා, “කිං, ගහපති, දාරකො තෙ ලද්ධො”ති වුත්තෙ, “ආම, හන්තෙ, අයං මෙ නන්තා තුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බජිතුකාමො”ති ආහ. සත්ථා අඤ්ඤතරං පිණ්ඩපාතවාරිකං භික්ඛුං “ඉමං දාරකං පබ්බාජෙහි”ති ආණාපෙසි. ථෙරො තස්ස තවපඤ්චකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාජෙසි. සො බහුං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හිත්වා පරිපුණ්ණවස්සො උපසම්පදං ලභිත්වා යොනිසොමනසිකාරෙන කම්මට්ඨානං කරොන්නො අරහත්තං පාපුණි. සො ඤානසුබ්බෙන ඵලසුබ්බෙන විනිනාමෙන්නො වින්තෙසි – “සක්කා නු බො ඉදං සුබං චූළපන්ථකස්ස දාතු”න්ති! තතො අයාකසෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එවමාහ – “මහාසෙට්ඨි, සවෙ අනුජානෙය්‍යාථ,

අහං වූළපන්ථකං පබ්බාසෙයා”න්ති. “පබ්බාසෙථ, හන්තෙ”ති. සෙට්ඨි කිර සාසනෙ ව සුප්පසන්තො, “කතරධිතාය වො එතෙ පුත්තා”ති පුච්ඡියමානො ව “පලාතධිතායා”ති වත්තුං ලජ්ජති, තස්මා සුඛෙනෙව තෙසං පබ්බජ්ජං අනුජාති. ටෙරො වූළපන්ථකං පබ්බාසෙත්වා සිලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. සො පබ්බජ්ජත්වාච දන්ධො අහොසි.

“පද්මං යථා කොකනදං සුගන්ධං,
පාතො සියා පුල්ලමච්ඡිතගන්ධං;
අඬ්ඨිරසං පස්ස විරොචමානං,
තපන්තමාදිචම්චන්තලික්ඛෙ”ති. (සං. නි. 1.123; අ. නි. 5.195) –

ඉමං එකං ගාථං චතුභි මාසෙහි උග්ගණ්හිතුං නාසක්ඛි. සො කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ පබ්බජ්ජත්වා පඤ්ඤවා හුත්වා අඤ්ඤතරස්ස දන්ධනික්ඛුනො උද්දෙසග්ගහණකාලෙ පරිභාසකෙළිං අකාසි. සො භික්ඛු තෙන පරිභාසෙන ලජ්ජතො නෙව උද්දෙසං ගණ්හි, න සජ්ඣායමකාසි. තෙන කම්මෙන අයං පබ්බජ්ජත්වාච දන්ධො ජාතො, ගහිතගහිතං පදං උපරුපරිපදං ගණ්හන්තස්ස නස්සති. තස්ස ඉමමෙව ගාථං උග්ගහෙතුං වායමන්තස්ස වත්තාරො මාසා අතික්කන්තා. අථ නං මහාපන්ථකො, “වූළපන්ථක, ත්වං ඉමස්මිං සාසනෙ අහබ්බො, චතුභි මාසෙහි එකං ගාථම්පි ගණ්හිතුං න සක්කොසි, පබ්බජ්ජකම්චිචං පන කථං මත්ථකං පාපෙස්සසි, නික්ඛම ඉතො”ති විහාරා නික්කඩ්ඪි. වූළපන්ථකො බුද්ධසාසනෙ සිනෙහෙන ගිහිභාවං න පත්ථෙති.

තස්මිඤ්ච කාලෙ මහාපන්ථකො හත්තුද්දෙසකො අහොසි. ජීවකො කොමාරහව්වො බහුං මාලාගන්ධවිලෙපනං ආදාය අත්තනො අම්බවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං පූජෙත්වා ධම්මං සුත්වා උට්ඨායාසනා දසබලං වන්දිත්වා මහාපන්ථකං උපසඬ්ඨිකම්චිත්වා, “කිත්තකා, හන්තෙ, සත්ථු සන්තිකෙ භික්ඛු”ති පුච්ඡී. “පඤ්චමත්තාති භික්ඛුසතාති”ති. “ස්වෙ, හන්තෙ, බුද්ධජ්ජමුඛාති පඤ්ච භික්ඛුසතාති ආදාය අම්භාකං නිවෙසනෙ භික්ඛං ගණ්හතා”ති. “උපාසක, වූළපන්ථකො නාම භික්ඛු දන්ධො අවිරුල්භිධම්මො, තං යපෙත්වා සෙසානං නිමන්තනං සම්පට්ඨිජාමි”ති ටෙරො ආහ. තං සුත්වා වූළපන්ථකො වින්තෙසි – “ටෙරො එත්තකානං භික්ඛුනං නිමන්තනං සම්පට්ඨිජන්තො මං බාහිරං කත්වා සම්පට්ඨිජති, නිස්සංසයං මය්හං භාතිකස්ස මයි විත්තං භින්තං භවිස්සති, කිං දාති මය්හං ඉමිනා සාසනෙන, ගිහී හුත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤාති කරොන්තො ජීවිස්සාමි”ති? සො පුනදිවසෙ පාතොච විබ්භමිතුං පායාසි.

සත්ථා පච්චුසකාලෙයෙව ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමං කාරණං දිස්වා පයමතරං ගන්ත්වා වූළපන්ථකස්ස ගමනමග්ගෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ වඩ්ඨකමන්තො අට්ඨාසි. වූළපන්ථකො ගච්ඡන්තො සත්ථාරං දිස්වා උපසඬ්ඨිකම්චිත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා “කුභිං පන ත්වං, වූළපන්ථක, ඉමාය වෙලාය ගච්ඡසි”ති ආහ. “භාතා මං, හන්තෙ, නික්කඩ්ඪති, තෙනාහං විබ්භමිතුං ගච්ඡාමි”ති. “වූළපන්ථක, තච පබ්බජ්ජා නාම මම සන්තකා, භාතරා නික්කඩ්ඪිතො කස්මා මම සන්තිකං නාගඤ්ඡී, එහි, කිං තෙ ගිහිභාවෙන, මම සන්තිකෙ භවිස්සසි”ති වක්කඩ්ඨිතතලෙන පාණිනා තං සිරසි පරාමසිත්වා ආදාය ගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ නිසිදාපෙත්වා, “වූළපන්ථක, පුරත්ථාහිමුඛො හුත්වා ඉමං පිලොතිකං ‘රජොහරණං රජොහරණ’න්ති පරිමජ්ජන්තො ඉධෙව හොහී”ති ඉද්ධියා අභිසඬ්ඨිතං පරිසුද්ධං පිලොතිකං දත්වා කාලෙ ආරොචිතෙ භික්ඛුසඬ්ඨිපරිවුතො ජීවකස්ස ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. වූළපන්ථකොපි සූරියං ඔලොකෙන්තො තං පිලොතිකං “රජොහරණං රජොහරණ”න්ති පරිමජ්ජන්තො නිසිදි. තස්ස තං පිලොතිකඛණ්ඩං පරිමජ්ජන්තස්ස කිලිට්ඨං අහොසි. තතො වින්තෙසි – “ඉදං පිලොතිකඛණ්ඩං අතිවිය පරිසුද්ධං, ඉමං පන අත්තභාවං නිස්සාය පුරිමපකතිං විපභිත්වා එවං කිලිට්ඨං ජාතං, අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”ති බයවයං පට්ඨපෙන්නො විපස්සනං වඩ්ඪෙසි. සත්ථා “වූළපන්ථකස්ස විත්තං විපස්සනං ආරුල්භ”න්ති ඤත්වා, “වූළපන්ථක, ත්වං පිලොතිකඛණ්ඩමෙව සංකිලිට්ඨං ‘රජං රජ’න්ති මා සඤ්ඤං කරි, අබ්භන්තරෙ පන තෙ රාගරජාදයො අත්ථි, තෙ භරාහී”ති වත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජෙත්වා පුරතො නිසින්තො විය පඤ්ඤායමානරුපො හුත්වා ඉමා ගාථා අහාසි –

“රාගො රජො න ව පන රෙණු වුච්චති,
රාගස්සෙතං අධිච්චනං රජොති;
එතං රජ්ජං විජ්ජෙහිත්ථ භික්ඛවො,
විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

“දොසො රජො න ව පන රෙණු වුච්චති,
දොසස්සෙතං අධිච්චනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජෙහිත්ථ භික්ඛවො,
විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ.

“මොහො රජො න ව පන රෙණු වුච්චති,
මොහස්සෙතං අධිච්චනං රජොති;
එතං රජං විජ්ජෙහිත්ථ භික්ඛවො,
විහරන්ති තෙ විගතරජස්ස සාසනෙ”ති. (මහානි. 209);

ගාථාපරියොසානෙ වුළපන්ටකො සහ පටිසම්භිදානි අරහත්තං පාපුණි. සහ පටිසම්භිදානියෙවස්ස තිණි පිටකානි ආගමිංසු.

සො කිර පුබ්බෙ රාජා හුත්වා නගරං පදක්ඛිණං කරොන්තො නලාටතො සෙදෙ මුව්චන්තෙ පරිසුද්ධෙන සාටකෙන නලාටන්තං පුඤ්ඡී, සාටකො කිලිට්ඨො අහොසි. සො “ඉමං සරීරං නිස්සාය එවරුපො පරිසුද්ධො සාටකො පකතිං ජහිත්වා කිලිට්ඨො ජාතො, අනිච්චා වත සඬ්ඛාරා”ති අනිච්චසඤ්ඤං පටිලභි. තෙ කාරණෙනස්ස රජොහරණමෙව පච්චයො ජාතො.

ජීවකොපි බො කොමාරහව්වො දසබලස්ස දක්ඛිණොදකං උපනාමෙසි. සත්ථා “නනු, ජීවක, විහාරෙ හික්ඛු අත්ථී”ති හත්ථෙන පත්තං පිදති. මහාපන්ටකො “නනු, හත්තෙ, විහාරෙ හික්ඛු නත්ථී”ති ආහ. සත්ථා “අත්ථී, ජීවක”ති ආහ. ජීවකො “තෙන හි හණෙ ගච්ඡ, විහාරෙ හික්ඛුනං අත්ථීභාවං වා නත්ථීභාවං වා ත්වඤ්ඤෙව ජානාහි”ති පුරිසං පෙසෙසි. තස්මිං බණෙ වුළපන්ටකො “මය්හං භාතිකො ‘විහාරෙ හික්ඛු නත්ථී’ති හණති, විහාරෙ හික්ඛුනං අත්ථීභාවමස්ස පකාසෙස්සාමි”ති සකලං අමිබන්තං හික්ඛුනඤ්ඤෙව පුරෙසි. එකච්චෙ හික්ඛු විවරකම්මං කරොන්ති, එකච්චෙ රජනකම්මං කරොන්ති, එකච්චෙ සප්ඤ්ඤායං කරොන්ති. එවං අඤ්ඤමඤ්ඤඅසදිසං හික්ඛුසහස්සං මාපෙසි. සො පුරිසො විහාරෙ බහු හික්ඛු දිස්වා නිවත්තිත්වා, “අයා, සකලං අමිබන්තං හික්ඛුහි පරිපුණ්ණ”න්ති ජීවකස්ස ආරොවෙසි. ථෙරොපි බො තත්ථෙව –

“සහස්සක්ඛන්තුමත්තානං, නිමිතින්ත්වාන පන්ටකො;
නිසීදම්බනෙ රම්මෙ, යාව කාලප්පවෙදනා”ති.

අථ සත්ථා තං පුරිසං ආහ – “විහාරං ගන්ත්වා ‘සත්ථා වුළපන්ටකං නාම පක්කොසති’ති වදෙහි”ති. තෙන ගන්ත්වා තථා වුත්තෙ, “අහං වුළපන්ටකො, අහං වුළපන්ටකො”ති මුඛසහස්සං උට්ඨති. සො පුරිසො පුන ගන්ත්වා, “සබ්බෙපි කිර, හත්තෙ, වුළපන්ටකායෙව නාමා”ති ආහ. “තෙන හි ගන්ත්වා යො ‘අහං වුළපන්ටකො’ති පඨමං වදති, තං හත්ථෙ ගණ්හ, අවසෙසා අන්තරධායිස්සන්ති”ති. සො තථා අකාසි. තාවදෙව සහස්සමත්තා හික්ඛු අන්තරධායිංසු. ථෙරොපි තෙන පුරිසෙන සද්ධිං අගමාසි. සත්ථා හත්තකිච්චපරියොසානෙ ජීවකං ආමන්තෙසි – “ජීවක, වුළපන්ටකස්ස පත්තං ගණ්හාහි, අයං තෙ අනුමොදනං කරිස්සන්ති”ති. ජීවකො තථා අකාසි. ථෙරො සිහනාදං නදන්තො තරුණසිහො විය තිහි පිටකෙහි සඬ්ඛොභෙත්වා අනුමොදනමකාසි. සත්ථා උට්ඨායාසනා හික්ඛුසඬ්ඛපරිවුතො විහාරං ගන්ත්වා හික්ඛුහි වත්තෙ දස්සිතෙ ගන්ධකුට්ඨපමුඛෙ යත්වා හික්ඛුසඬ්ඛස්ස සුගතොවාදං දන්වා කම්මට්ඨානං කථෙත්වා හික්ඛුසඬ්ඛං උය්‍යාපෙත්වා සුරහිගන්ධවාසිතං ගන්ධකුට්ඨං පච්චිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සීහසෙය්‍යං උපගතො. අථ සායන්හසමයෙ හික්ඛු ඉතො විතො ව සමොසරිත්වා රත්තකම්බලසාණියා පරික්ඛිත්තා විය නිසීදිත්වා සත්ථු ගුණකථං ආරභිංසු, “ආවුසො, මහාපන්ටකො වුළපන්ටකස්ස අප්ඤ්ඤායං අජානන්තො වතුහි මාසෙහි එකං ගාථං උග්ගණ්හාපෙතුං න සක්කොති, ‘දන්ධො අය’න්ති විහාරා නික්කඬ්ඪී, සම්මාසම්බුද්ධො පන අත්තනො අනුත්තරධම්මරාජනාය එකස්මිංයෙවස්ස අන්තරහත්තෙ සහ පටිසම්භිදානි අරහත්තං අදාසි, තිණි පිටකානි සහ පටිසම්භිදානියෙව ආගතානි, අහො බුද්ධානං බලං නාම මහන්ත”න්ති.

අථ හගවා ධම්මසහායං ඉමං කථාපවත්තිං ඤාත්වා, “අප්ප මයා ගන්තුං වට්ටති”ති බුද්ධසෙය්‍යාය උට්ඨාය සුරත්තදුපට්ටං නිවාසෙත්වා විජ්ජුලනං විය කායබන්ධනං බන්ධිත්වා රත්තකම්බලසදිසං සුගතමහාවීරං පාරුපිත්වා සුරහිගන්ධකුට්ඨතො නික්ඛම්ම මත්තවර්ථාරණසිහවිජ්ජමහිනවිලාසෙන අනන්තාය බුද්ධලිලාය ධම්මසහං ගන්ත්වා අලඬකතමණ්ඩලමාළමජ්ඣෙ සුපඤ්ඤන්තවරබුද්ධාසනං අභිරුද්ධ ජබ්බණ්ණබුද්ධරංසියො විස්සජ්ජෙත්තො අණ්ණවකුච්ඡිං බොහයමානො සුගන්ධරමත්ථකෙ බාලසුරියො විය ආසනමජ්ඣෙ නිසීදි. සම්මාසම්බුද්ධෙ පන ආගතමත්තෙ හික්ඛුසඬ්ඛො කථං පච්ඡිත්දිත්වා තුණ්හි අහොසි. සත්ථා මුදුකෙන මෙන්තවිත්තෙන පරිසං ඔලොකෙත්වා, “අයං පරිසා අනිච්ච සොහති, එකස්සපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතසද්දො වා බිහිතසද්දො වා නත්ථී, සබ්බෙපි ඉමෙ බුද්ධගාරවෙන සගාරවා, බුද්ධතෙජෙන තප්පිතා. මයි ආයුකප්පමිපි අකථෙත්වා නිසීන්තෙ පඨමං කථං සමුට්ඨාපෙත්වා න කථෙස්සන්ති. කථාසමුට්ඨාපනවත්තං නාම මයාව ජානිතබ්බං, අහමෙව පඨමං කථෙස්සාමි”ති මධුරෙන බ්‍රහ්මස්සරෙන හික්ඛු ආමන්තෙත්වා, “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසීන්තා, කා ව පන වො අන්තරාකථා විජ්ජකතා”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “න, හික්ඛෙව, වුළපන්ටකො ඉදානෙව දන්ධො, පුබ්බෙපි දන්ධොයෙව. න කෙවලඤ්චස්සාහං ඉදානෙව අවස්සයො ජාතො, පුබ්බෙපි අවස්සයො අහොසිමෙව. පුබ්බෙ පනාහං ඉමං ලොකියකුට්ඨමස්ස සාමිකං අකාසිං, ඉදානි ලොකුත්තරකුට්ඨමස්සා”ති වත්වා තමත්ථං විත්ථාරතො සොතුකාමෙහි හික්ඛුහි ආයාචිතො අතීතං ආහරි –

“අතීතෙ, හික්ඛෙව, බාරාණසිනගරවාසී එකො මාණවො තක්කසිලං ගන්ත්වා සිජ්ජුග්ගහණත්ථාය දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස ධම්මන්තෙවාසිකො හුත්වා පඤ්චන්තං මාණවකසතානං අන්තරෙ අනිච්ච ආවරියස්ස උපකාරකො අහොසි, පාදපරිකම්මාදිනි සබ්බකිච්චානි කරොති. දන්ධනාය පන කිඤ්චි උග්ගණ්හිතුං න සක්කො”ති. ආවරියො “අයං මම බහුපකාරො, සික්ඛාපෙස්සාමි න”න්ති වායමන්තොපි කිඤ්චි සික්ඛාපෙතුං න සක්කොති. සො විරං වසිත්වා එකගාථමිපි උග්ගණ්හිතුං අසක්කොන්තො උක්කණ්ඩිත්වා “ගමිස්සාමි”ති ආවරියං ආපුච්ඡී. ආවරියො වින්තෙසි – “අයං මය්හං උපකාරකො, පණ්ඩිතභාවමස්ස පච්චාසිසාමි, න නං කාතුං සක්කොමි, අවස්සං මයා ඉමස්ස පච්චුපකාරො කාතබ්බො, එකමස්ස මන්තං බන්ධිත්වා දස්සාමි”ති සො තං අරඤ්ඤං නෙත්වා “සට්ටෙසි සට්ටෙසි, කිං

කාරණා සට්ටෙයි? අහමිපි තං ජානාමි ජානාමි” ති ඉමං මන්තං ඛන්ධිත්වා උග්ගණ්ණාපෙන්තො අනෙකසතක්ඛන්තුං පරිවත්තාපෙන්වා, “පඤ්ඤායති තෙ” ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, පඤ්ඤායති” ති චුත්තෙ “දන්ධෙන නාම වායාමං කත්වා පගුණං කතං සිප්පං න පලායති” ති චිත්තෙන්වා මග්ගපරිබ්බයං දත්වා, “ගච්ඡ, ඉමං මන්තං නිස්සාය ජීවිස්සසි, අපලායනත්ථාය පනස්ස නිව්චං සප්ඤ්ඤායං කරොයාසි” ති වත්වා තං උයොයාපෙසි. අප්පස්ස මාතා බාරාණසියං සම්පත්තකාලෙ “පුත්තො මෙ සිප්පං සික්ඛිත්වා ආගතො” ති මහාසක්කාරසම්මානං අකාසි.

තදා බාරාණසිරාජා “අත්ථි නු බො මෙ කායකම්මාදිසු කොච්ඡි දොසො” ති පච්චවෙක්ඛන්තො අත්තනො අරුච්චතකං කිඤ්චි කම්මං අදිස්වා “අත්තනො වජ්ජං නාම අත්තනො න පඤ්ඤායති, පරෙසං පඤ්ඤායති, නාගරානං පරිග්ගණ්ණිස්සාමි” ති චිත්තෙන්වා සායං අඤ්ඤාතකවෙසෙන නික්ඛමිත්වා, “සායමාසං භුඤ්ජිත්වා නිසින්තමනුස්සානං කථාසල්ලාපො නාම නානප්පකාරකො හොති, ‘සවාහං අධම්මෙන රජ්ජං කාරෙමි, පාපෙන අධම්මිකෙන රඤ්ඤා දණ්ඩබලිආදිහි භතම්භා’ ති වක්ඛන්ති. ‘සවෙ ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙමි, දීඝායුකො හොතු නො රාජා’ තිආදීනි වත්වා මම ගුණං කපෙස්සන්ති” ති තෙසං තෙසං ගෙහානං භික්ඛිඅනුසාරෙනෙව විවරති.

තස්මිං බණෙ උමඬගවොරා ද්විත්තං ගෙහානං අත්තරෙ උමඬගං භින්දන්ති එකඋමඬගෙනෙව ද්වෙ ගෙහානි පච්චිනත්ථාය. රාජා තෙ දිස්වා ගෙහව්ජායාය අට්ඨාසි. තෙසං උමඬගං භින්දිත්වා ගෙහං පච්චිත්වා භණ්ඩකං ඔලොකිතකාලෙ මාණුවො පබුජ්ඣිත්වා තං මන්තං සප්ඤ්ඤායන්තො “සට්ටෙයි සට්ටෙයි, කිං කාරණා සට්ටෙයි? අහමිපි තං ජානාමි ජානාමි” ති ආහ. තෙ තං සුත්වා, “ඉමිනා කිරම්භා ඤාතා, ඉදානි නො නාසෙස්සති” ති නිවත්ථවත්ථානිපි ඡඩ්ඬෙන්වා භිතා සම්මුඛසම්මුඛවධානෙනෙව පලායිංසු. රාජා තෙ පලායන්තෙ දිස්වා ඉතරස්ස ව මන්තසප්ඤ්ඤායනසද්දං සුත්වා ගෙහඤ්ඤෙව වචන්ථපෙන්වා නාගරානං පරිග්ගණ්ණිත්වා නිවෙසනං පාටිසි. සො විභාතාය පන රත්තියා පාතොවෙකං පුරිසං පක්කොසිත්වා ආහ – “ගච්ඡ භණෙ, අසුකච්චියං නාම යස්මිං ගෙහෙ උමඬගො භින්තො, තත්ථ තක්කසිලතො සිප්පං උග්ගණ්ණිත්වා ආගතමාණුවො අත්ථි, තං ආනෙහි” ති. සො ගන්ත්වා “රාජා තං පක්කොසති” ති වත්වා මාණුවං ආනෙසි. අථ තං රාජා ආහ – “ත්ථං, තාත, තක්කසිලතො සිප්පං උග්ගණ්ණිත්වා ආගතමාණුවො” ති? “ආම, දෙවා” ති. “අම්භාකම්පි තං සිප්පං දෙහි” ති. “සාධු, දෙව, සමානාසනෙ නිසිදිත්වා ගණ්ණාහි” ති. රාජාපි තථා කත්වා මන්තං ගහෙන්වා “අයං තෙ ආවරියභාගො” ති සහස්සං අදාසි.

තදා සෙනාපති රඤ්ඤො කප්පකං ආහ – “කදා රඤ්ඤො මස්සුං කරිස්සසි” ති? “ස්වෙ වා පරසුචෙ වා” ති. සො තස්ස සහස්සං දත්වා “කිච්චං මෙ අත්ථි” ති වත්වා, “කිං, සාමි” ති චුත්තෙ “රඤ්ඤො මස්සුකම්මං කරොන්තො විය හුත්වා බුරං අතිවිය පහංසිත්වා ගලනාළිං ඡින්ද, ත්ථං සෙනාපති භවිස්සසි, අහං රාජා” ති. සො “සාධු” ති සම්පට්චිත්ත්වා රඤ්ඤො මස්සුකම්මකරණදිවසෙ ගන්ධොදකෙන මස්සුං තෙමෙන්වා බුරං පහංසිත්වා නලාටන්තෙ ගහෙන්වා, “බුරො ථොකං කුණ්ඨධාරො, එකප්පහාරෙනෙව ගලනාළිං ඡින්දිතුං වට්ටති” ති පුන එකමන්තං යත්වා බුරං පහංසි. තස්මිං බණෙ රාජා අත්තනො මන්තං සරිත්වා සප්ඤ්ඤායං කරොන්තො “සට්ටෙයි සට්ටෙයි, කිං කාරණා සට්ටෙයි? අහමිපි තං ජානාමි ජානාමි” ති ආහ. ත්භාපිතස්ස නලාටතො සෙදා මුච්චිංසු. සො “ජානාති මම කාරණං රාජා” ති භිතො බුරං භූමියං බිපිත්වා පාදමුලෙ උරෙන නිපජ්ජී. රාජානො නාම ඡෙකා හොන්ති, තෙන තං එවමාහ – “අරෙ, දුට්ඨං, ත්භාපිත, ‘න මං රාජා ජානාති’ ති සඤ්ඤං කරොසි” ති. “අභයං මෙ දෙහි, දෙවා” ති. “හොතු, මා භායි, කපෙහි” ති. සෙනාපති මෙ, දෙව, සහස්සං දත්වා, “රඤ්ඤො මස්සුං කරොන්තො විය ගලනාළිං ඡින්ද, අහං රාජා හුත්වා තං සෙනාපතිං කරිස්සාමි” ති ආහාති. රාජා තං සුත්වා “ආවරියං මෙ නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධ” න්ති චිත්තෙන්වා සෙනාපතිං පක්කොසාපෙන්වා, “අම්භො, සෙනාපති, කිං නාම තයා මම සන්තිකා න ලද්ධං, ඉදානි තං දට්ඨුං න සක්කොමි, මම රට්ඨා නික්ඛමාහි” ති තං රට්ඨා පබ්බාපෙන්වා ආවරියං පක්කොසාපෙන්වා, “ආවරිය, තං නිස්සාය මයා ජීවිතං ලද්ධ” න්ති වත්වා මහන්තං සක්කාරං කරිත්වා තස්ස සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. “සො තදා වුළපන්ථකො අහොසි, සත්ථා දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො” ති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා, “එවං, භික්ඛවෙ, පුබ්බෙපි වුළපන්ථකො දන්ධොයෙව අහොසි, තදාපිස්සාහං අවස්සයො හුත්වා තං ලොකියකුටුම්බෙ පතිට්ඨාපෙසි” න්ති වත්වා පුන එකදිවසං “අහො සත්ථා වුළපන්ථකස්ස අවස්සයො ජාතො” ති කථාය සමුට්ඨිතාය වුළසෙට්ඨිජාතකෙ අතිතවත්ථුං කපෙන්වා –

“අප්පකෙනාපි මෙධාවි, පාහතෙන විවක්ඛණො;
සමුට්ඨාපෙති අත්තානං, අණුං අග්ගිංව සන්ධම” න්ති. (ජා. 1.1.4) –

ගාථං වත්වා, “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවාහං ඉමස්ස අවස්සයො ජාතො, පුබ්බෙපි අවස්සයො අහොසිමෙව. පුබ්බෙ පනාහං ඉමං ලොකියකුටුම්බස්ස සාමිකං අකාසිං, ඉදානි ලොකුත්තරකුටුම්බස්ස. තදා හි වුළන්තෙවාසිකො වුළපන්ථකො අහොසි, වුළසෙට්ඨි පන පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො නක්ඛත්තකොවිදො අහමෙවා” ති ජාතකං සමොධානෙසි.

පුනෙකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, වුළපන්ථකො චතුහි මාසෙහි චතුප්පදං ගාථං ගහෙතුං අසක්කොන්තොපි වීරියං අනොස්සජ්ජිත්වාච අරහත්තෙ පතිට්ඨිතො, ඉදානි ලොකුත්තරධම්මකුටුම්බස්ස සාමිකො ජාතො” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා” ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා” ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මම සාසනෙ ආරද්ධවීරියො භික්ඛු ලොකුත්තරධම්මස්ස සාමිකො හොතියෙවා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

25. “උට්ඨානෙනප්පමාදෙන , සංයමෙන දමෙන ව;
දීපං කයිරාථ මෙධාවී, යං ඔසො නාභිකිරතී”ති.

තත්ථ දීපං කයිරාථාති වීරියසඬ්ඛානෙන උට්ඨානෙන, සතියා අවිජ්ජවාසාකාරසඬ්ඛානෙන අප්පමාදෙන,
චතුපාරිසුද්ධිසිලසඬ්ඛානෙන සංයමෙන, ඉන්ද්‍රියදමෙන වාති ඉමෙහි කාරණභූතෙහි චතුහි ධම්මෙහි ධම්මොපපඤ්ඤාය
සමන්තාගතො මෙධාවී ඉමස්මිං අතිවිය දුල්ලභපතිට්ඨතාය අතිගම්භීරෙ සංසාරසාගරෙ අත්තනො පතිට්ඨානභූතං
අරහත්තථලං දීපං කයිරාථ කරෙය්‍ය, කාතුං සක්කුණෙය්‍යාති අත්ථො. කිදිසං? යං ඔසො නාභිකිරතීති යං චතුබ්බිධොපි
කිලෙසොසො අභිකිරිතුං විද්ධංසෙතුං න සක්කොති. න හි සක්කා අරහත්තං ඔසෙන අභිකිරිතුන්ති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. එවං දෙසනා සම්පත්තපරිසාය සාත්ථිකා ජානාති.

වුළපන්ථකත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. බාලනක්ඛත්තසඬ්ඝුට්ඨවත්ථු

පමාදමනුයුඤ්ජන්තීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො බාලනක්ඛත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සාවත්ථියං බාලනක්ඛත්තං නාම සඬ්ඝුට්ඨං. තස්මිං නක්ඛත්තෙ බාලා දුම්මෙධිනො ජනා
ජාරිකාය වෙච ගොමයෙන ව සරිරං මක්ඛෙන්වා සත්තාහං අසබ්භං භණන්තා විවරන්ති. කිඤ්ච ඤාති සුභජ්ජං වා
පබ්බජිතං වා දිස්වා ලජ්ජන්තා නාම නත්ථි. ද්වාරෙ ද්වාරෙ ධන්වා අසබ්භං භණන්ති. මනුස්සා තෙසං අසබ්භං සොතුං
අසක්කොන්තා යථාබලං අඩ්ඨං වා පාදං වා කභාපණං වා පෙසෙන්ති. තෙ තෙසං ද්වාරෙ ලද්ධං ලද්ධං ගහෙන්වා
පක්කමන්ති. තදා පන සාවත්ථියං පඤ්ච කොට්මන්තා අරියසාවකා වසන්ති, තෙ සත්ථු සන්තිකං සාසනං පෙසයිංසු –
“භගවා, භන්තෙ, සත්තාහං භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං නගරං අප්පවිසිත්වා විහාරෙයෙව භොතු”ති. තඤ්ච පන සත්තාහං
භික්ඛුසඬ්ඝස්ස විහාරෙයෙව යාගුභත්තාදීති සම්පාදෙන්වා පභිණංසු, සයම්පි ගෙභා න නික්ඛමිංසු. තෙ නක්ඛත්තෙ පන
පරියොසිතෙ අට්ඨමෙ දිවසෙ බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං නිමන්තෙන්වා නගරං පවෙසෙන්වා මහාදානං දන්වා එකමන්තං
නිසින්තා, “භන්තෙ, අතිදුක්ඛෙන නො සත්ත දිවසාති අතික්කන්තාති, බාලානං අසබ්භාති සුණන්තානං කණ්ණා
භිජ්ජනාකාරජපත්තා භොන්ති, කොචි කස්සචි න ලජ්ජති, තෙන මයං තුම්භාකං අන්තොනගරං පවිසිතුං නාදම්භ,
මයම්පි ගෙහතො න නික්ඛමිම්භා”ති ආහංසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා, “බාලානං දුම්මෙධානං කිරියා නාම එවරුපා
භොති, මෙධාවිනො පන ධනසාරං විය අප්පමාදං රක්ඛිත්වා අමතමහානිබ්බානසම්පත්තිං පාපුණන්ති”ති වත්වා ඉමා
ගාථා අභාසි –

26. “පමාදමනුයුඤ්ජන්ති, බාලා දුම්මෙධිනො ජනා;
අප්පමාදඤ්ච මෙධාවී, ධනං සෙට්ඨංව රක්ඛති.

27. “මා පමාදමනුයුඤ්ජෙථ, මා කාමරතිසන්ථවං;
අප්පමත්තො හි ක්කායන්තො, පප්පොති විපුලං සුඛ”න්ති.

තත්ථ බාලාති බාලොන සමන්තාගතා ඉධලොකපරලොකත්ථං අජානන්තා. දුම්මෙධිනොති නිජ්ජඤ්ඤා. තෙ
පමාදෙ ආදීනවං අපස්සන්තා පමාදං අනුයුඤ්ජන්ති පවත්තෙන්ති, පමාදෙන කාලං විතීනාමෙන්ති. මෙධාවීති
ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො පන පණ්ඩිතො කුලවංසාගතං සෙට්ඨං උත්තමං සත්තරත්තධනං විය අප්පමාදං
රක්ඛති. යථා හි උත්තමං ධනං නිස්සාය “කාමගුණසම්පත්තිං පාපුණිස්සාම, පුත්තදාරං පොසෙස්සාම,
පරලොකගමනමග්ගං සොධෙස්සාමා”ති ධනෙ ආනිසංසං පස්සන්තා තං රක්ඛන්ති, එවං පණ්ඩිතොපි අප්පමත්තො
“පට්ඨමජ්ඣානාදීති පටිලභිස්සාමි, මග්ගථලාදීති පාපුණිස්සාමි, තිස්සො විජ්ජා, ජ අභිඤ්ඤා සම්පාදෙස්සාමි”ති
අප්පමාදෙ ආනිසංසං පස්සන්තො ධනං සෙට්ඨංව අප්පමාදං රක්ඛන්ති අත්ථො. මා පමාදන්ති තස්මා තුම්භෙ මා
පමාදමනුයුඤ්ජෙථ මා පමාදෙන කාලං විතීනාමයිත්ථ. මා කාමරතිසන්ථවන්ති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු රතිසඬ්ඛානං
තණ්භාසන්ථවම්පි මා අනුයුඤ්ජෙථ මා විත්තයිත්ථ මා පටිලභිත්ථ. අප්පමත්තො හීති උපට්ඨිතස්සතිතාය හි
අප්පමත්තො ක්කායන්තො පුග්ගලො විපුලං උළාරං නිබ්බානසුඛං පාපුණාතිති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

බාලනක්ඛත්තසඬ්ඝුට්ඨවත්ථු චතුත්ථං.

5. මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු

පමාදං අප්පමාදෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාකස්සපත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ථෙරො පිප්ඵලිගුහායං විහරන්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පවිජාහන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා පමත්තෙ ව අප්පමත්තෙ ව උදකපට්ඨිපබ්බතාදීසු වචනකෙ උපපජ්ජනකෙ ව සත්තෙ දිබ්බෙන් වක්ඛුනා ඔලොකෙන්තො නිසීදි. සත්ථා ජෙනවනෙ නිසින්තකොව “කෙන නු ඛො විහාරෙන අජ්ජ මම පුත්තො කස්සපො විහරති”ති දිබ්බෙන් වක්ඛුනා උපධාරෙන්තො “සත්තානං චුතුපපාතං ඔලොකෙන්තො විහරති”ති ඤාත්වා “සත්තානං චුතුපපාතො නාම බුද්ධඤ්ඤාණෙනපි අපරිච්ඡින්නො, මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා මාතෘපිතරො අජානාපෙත්වා වචනසත්තානං පරිච්ඡෙදො කාතුං න සක්කා, තෙ ජානිතුං තව අවිසයො, කස්සප, අප්පමත්තකො තව විසයො, සබ්බසො පන වචන්තෙ ව උපපජ්ජන්තෙ ව ජානිතුං පස්සිතුං බුද්ධානමෙව විසයො”ති වත්වා ඔහාසං ඵරින්වා සම්මුඛෙ නිසින්තො විය හුත්වා ඉමං ගාථමාහ -

28. “පමාදං අප්පමාදෙන, යදා නුදති පණ්ඩිතො;
පඤ්ඤාපාසාදමාරුය්හ, අසොකො සොකිනිං පජං;
පබ්බතට්ඨොව භූමට්ඨො, ධීරො බාලෙ අවෙක්ඛති”ති.

තත්ථ නුදතීති යථා නාම පොක්ඛරණං පවිසන්තං නවොදකං පුරාණොදකං බොහෙත්වා තස්සොකාසං අදත්වා තං අත්තනො මත්ථකමත්ථකෙන පලායන්තං නුදති නිහරති, එවමෙව පණ්ඩිතො අප්පමාදලක්ඛණං බුහෙත්තො පමාදස්සොකාසං අදත්වා යදා අප්පමාදවෙගෙන තං නුදති නිහරති, අථ සො පනුන්තපමාදො අවිචුග්ගත්ථෙත පරිසුද්ධං දිබ්බවක්ඛුසඩ්ඛාතං පඤ්ඤාපාසාදං තස්ස අනුච්ඡවිකං පටිපදං පුරෙන්තො තාය පටිපදාය නිස්සෙණියා පාසාදං විය ආරුය්හ පහිනසොකසල්ලතාය අසොකො, අප්පහිනසොකසල්ලතාය සොකිනිං පජං සත්තනිකායං වචමානඤ්ඤෙව උපපජ්ජමානඤ්ඤෙව දිබ්බවක්ඛුනා අවෙක්ඛති පස්සති. යථා කිං? පබ්බතට්ඨොව භූමට්ඨොති පබ්බතමුද්ධති ධීතො භූමියං ධීතෙ, උපරිපාසාදෙ වා පන ධීතො පාසාදපරිවෙණෙ ධීතෙ අකිච්ඡෙන අවෙක්ඛති, තථා සොපි ධීරො පණ්ඩිතො මහාබිණ්ණසවො අසමුච්ඡින්නවට්ටබ්බිජෙ බාලෙ වචන්තෙ ව උපපජ්ජන්තෙ ව අකිච්ඡෙන අවෙක්ඛති.

ගාථාපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි සච්ඡිකරිංසුති.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු පඤ්ඤවමං.

6. පමත්තාපමත්තද්වෙසභායකවත්ථු

අප්පමත්තො පමත්තෙසුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙසභායකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙ කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා ආරඤ්ඤකවිහාරං පවිසිංසු. තෙසු එකො කිර කාලස්සෙව දාරුනි ආහරින්වා අභිගාරකපල්ලං සජ්ජෙන්වා දහරසාමණෙරෙහි සද්ධිං සල්ලපන්තො පඨමයාමං විසිබ්බමානො නිසීදති. එකො අප්පමත්තො සමණධම්මං කරොන්තො ඉතරං ඔවදති, “ආවුසො, මා එවං කරි, පමත්තස්ස හි වත්තාරො අපායා සකසරසදිසා. බුද්ධා නාම සායෙයොන ආරාධෙතුං න සක්කා”ති සො තස්සොවාදං න සුණාති. ඉතරො “නායං වචනක්ඛමො”ති තං අවත්වා අප්පමත්තොව සමණධම්මමකාසි. අලසත්ථෙරොපි පඨමයාමෙ විසිබ්බෙන්වා ඉතරස්ස වඩ්ඪකමින්වා ගබ්භං පට්ඨකාලෙ පවිසින්වා, “මහාකුසීත, ත්වං නිපජ්ජිත්වා සයනත්ථාය අරඤ්ඤං පට්ටෙයොසි, කිං බුද්ධානං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා උට්ඨාය සමණධම්මං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා අත්තනො වසනට්ඨානං පවිසින්වා නිපජ්ජිත්වා සුපති. ඉතරොපි මජ්ඣිමයාමෙ විස්සමින්වා පච්ඡිමයාමෙ පච්චුට්ඨාය සමණධම්මං කරොති. සො එවං අප්පමත්තො විහරන්තො න විරස්සෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. ඉතරො පමාදෙනෙව කාලං චිතිනාමෙසි. තෙ වුට්ඨවස්සා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා, “කච්චි, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තා සමණධම්මං කරින්ථ, කච්චි වො පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති පුච්ඡී. පඨමං පමත්තො භික්ඛු ආහ - “කුතො, හන්තෙ, එතස්ස අප්පමාදො, ගතකාලතො පට්ඨාය නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තො කාලං චිතිනාමෙසි”ති. “ත්වං පන භික්ඛු”ති. “අහං, හන්තෙ, කාලස්සෙව දාරුනි ආහරින්වා අභිගාරකපල්ලං සජ්ජෙන්වා පඨමයාමෙ විසිබ්බෙන්තො නිසීදිත්වා අනිද්දායන්තොව කාලං චිතිනාමෙසි”න්ති. අථ නං සත්ථා “ත්වං පමත්තො කාලං චිතිනාමෙන්වා ‘අප්පමත්තොමිහි’ති වදසි, අප්පමත්තං පන පමත්තං කරොසි”ති ආහ. පුන පමාදෙ දොසෙ, අප්පමාදෙ ආනිසංසෙ පකාසෙතුං, “ත්වං මම පුත්තස්ස සන්තිකෙ ජවච්ඡින්නො දුබ්බලස්සො විය, එස පන තව සන්තිකෙ සිසප්පස්සො වියා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

29. “අප්පමත්තො පමත්තෙසු, සුත්තෙසු බහුජාගරො;
අබලස්සංව සිසස්සො, හින්වා යාති සුමෙධසො”ති.

තත්ථ අප්පමත්තොති සතිවෙපුල්ලප්පත්තතාය අප්පමාදසම්පන්නෙ බිණ්ණසවො. පමත්තෙසුති සතිවොසග්ගෙ ධීතෙසු සත්තෙසු. සුත්තෙසුති සතිජාගරියාභාවෙන සබ්බිඛියාපට්ඨෙසු නිද්දායන්තෙසු. බහුජාගරොති මහන්තෙ සතිවෙපුල්ලෙ ජාගරියෙ ධීතො. අබලස්සංවාති කුණ්ඨපාදං ඡින්තප්ථං දුබ්බලස්සං සිසප්පො සින්ධවාජානියො විය. සුමෙධසොති උත්තමපඤ්ඤො. තථාරූපං පුග්ගලං ආගමෙනපි අධිගමෙනපි භික්ඛා යාති. මන්දපඤ්ඤස්මිඤ්ඤි එකං සුත්තං ගහෙතුං වායමන්තෙයෙව සුමෙධසො එකං වග්ගං ගණ්භාති, එවං තාව ආගමෙන භික්ඛා යාති. මන්දපඤ්ඤො

පන රත්තිටියානදිවාටියානානි කාතුං වායමන්තෙයෙව කම්මටියානං උග්ගහෙන්වා සප්ඤ්ඤායන්තෙයෙව ව සුමෙධසො පුබ්බභාගෙපි පරෙන කතං රත්තිටියානං වා දිවාටියානං වා පටිසිත්වා කම්මටියානං සම්මසන්නො සබ්බකිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා නෙව ලොකුත්තරධම්මෙ හත්ථගතෙ කරොති, එවං අධිගමෙනපි හිත්වා යාති. වට්ටෙ පන නං හිත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා වට්ටතො නිස්සරන්තො යාතියෙවාති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිනි.

පමත්තාපමත්තද්වෙසභායකවත්ථු ඡට්ඨං.

7. මසවත්ථු

අප්පමාදෙන මසවාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලියං උපනිස්සාය කුටාගාරසාලායං විහරන්තො සක්කං දෙවරාජානං ආරබ්භ කට්ඨසි.

වෙසාලියඤ්ඤි මහාලි නාම ලිච්ඡවී වසති, සො තථාගතස්ස සක්කපඤ්ඤසුත්තන්තදෙසනං (දී. නි. 2.344 ආදයො) සුත්වා “සම්මාසම්බුද්ධො සක්කසම්පත්තිං මහතිං කත්වා කට්ඨසි, ‘දිස්වා නු ඛො කට්ඨසි, උදාහු අදිස්වා. ජානාති නු ඛො සක්කං, උදාහු නො’ති පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති චිත්තෙසි. අථ ඛො, මහාලි, ලිච්ඡවී යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ත්වා හගවන්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසින්තො ඛො, මහාලි, ලිච්ඡවී හගවන්තං එතදවොච – “දිට්ඨො ඛො, හන්තෙ, හගවතා සක්කො දෙවානම්න්දො”ති? “දිට්ඨො ඛො මෙ , මහාලි, සක්කො දෙවානම්න්දො”ති. “සො හි නුන, හන්තෙ, සක්කපතිරූපකො හට්ඨසති . දුද්දසො හි, හන්තෙ, සක්කො දෙවානම්න්දො”ති. “සක්කඤ්ඤ වචාහං, මහාලි, පජානාමි සක්කකරණෙ ව ධම්මෙ, යෙසං ධම්මානං සමාදින්නත්තා සක්කො සක්කත්තං අප්ඤ්ඤා, තඤ්ඤ පජානාමි”.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො මසො නාම මාණවො අහොසි, තස්මා “මසවා”ති වුච්චති.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො පුරෙ දානං අදාසි, තස්මා “පුරින්දදො”ති වුච්චති.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො සක්කච්චං දානං අදාසි, තස්මා “සක්කො”ති වුච්චති.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො පුබ්බෙ මනුස්සභූතො සමානො ආවසථං අදාසි, තස්මා “වාසවො”ති වුච්චති.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො සහස්සම්පි අත්ථං මුහුත්තෙන චිත්තෙති, තස්මා “සහස්සක්ඛො”ති වුච්චති.

සක්කස්ස, මහාලි, දෙවානම්න්දස්ස සුජා නාම අසුරකඤ්ඤා, පජාපති, තස්මා “සුජම්පති”ති වුච්චති.

සක්කො, මහාලි, දෙවානම්න්දො දෙවානං තාවතිංසානං ඉස්සරියාධිපච්චං රජ්ජං කාරෙති, තස්මා “දෙවානම්න්දො”ති වුච්චති.

සක්කස්ස, මහාලි, දෙවානම්න්දස්ස පුබ්බෙ මනුස්සභූතස්ස සත්ත වතපදානි සමත්තානි සමාදින්නානි අහෙසුං, යෙසං සමාදින්නත්තා සක්කො සක්කත්තං අප්ඤ්ඤා. කතමානි සත්ත වතපදානි? යාවජීවං මාතෘපෙත්තිහරො අස්සං, යාවජීවං කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසී අස්සං, යාවජීවං සණ්ඨවාචො අස්සං, යාවජීවං අපිසුණවාචො අස්සං, යාවජීවං විගතමලමච්ඡෙරෙන වෙතසා අගාරං අප්ඤ්ඤාචසෙයාං, මුත්තවාගො පයතපාණි වොසග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිහාරතො අස්සං. යාවජීවං සච්චවාචො අස්සං, යාවජීවං අක්කොධනො අස්සං, “සවෙපි මෙ කොධො උප්පජ්ජෙයා, ඛිප්පමෙව න පටිවිනෙයා”න්ති. සක්කස්ස, මහාලි, දෙවානම්න්දස්ස පුබ්බෙ මනුස්සභූතස්ස ඉමානි සත්ත වතපදානි සමත්තානි සමාදින්නානි අහෙසුං, යෙසං සමාදින්නත්තා සක්කො සක්කත්තං අප්ඤ්ඤාති.

“මාතෘපෙත්තිහරං ජන්තුං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසිනං;
සණ්ඨං සබ්බසම්භාසං, පෙසුණෙයාප්පභාසිනං.

“මච්ඡෙරවිනයෙ යුත්තං, සච්චං කොධාහිභුං නරං;
තං වෙ දෙවා තාවතිංසා, ආහු සප්පුරිසො ඉති”ති. (සං. නි. 1.257) –

ඉදං, මහාලි, සක්කෙන මසමාණවකාලෙ කතකම්මන්ති වත්වා පුන තෙන “කථං, හන්තෙ, මසමාණවො පටිපජ්ජී”ති? තස්ස පටිපත්තිං චිත්ථාරතො සොතුකාමෙන පුට්ඨො “තෙන හි, මහාලි, සුණාහී”ති වත්වා අතීතං ආහරි –

අතීතේ මගධරටියේ මවලගාමේ මසො නාම මාණවො ගාමකම්මකරණටියානං ගන්ත්වා අත්තනො ධීතටියානං පාදන්තෙන පංසුං වියුහිත්වා රමණීයං කත්වා අටියාසි. අපරො තං බාහුනා පහරිත්වා තතො අපනෙත්වා සයං තත්ථ අටියාසි. සො තස්ස අකුප්ඤ්ඤිත්වා අඤ්ඤං යානං රමණීයං කත්වා ධීතො. තතොපි නං අඤ්ඤො ආගන්ත්වා බාහුනා පහරිත්වා අපනෙත්වා සයං අටියාසි. සො තස්සපි අකුප්ඤ්ඤිත්වා අඤ්ඤං යානං රමණීයං කත්වා ධීතො, ඉති තං ගෙහනො නික්ඛන්තා නික්ඛන්තා පුරිසා බාහුනා පහරිත්වා ධීතධීතටියානතො අපනෙසුං. සො “සබ්බෙපෙන මං නිස්සාය සුඛතා ජාතා, ඉමිනා කම්මෙන මය්හං සුඛදායකෙන පුඤ්ඤකම්මෙන භවිතබ්බං”න්ති වින්තෙත්වා, පුනදිවසෙ කුදාලං ආදාය බලමණ්ඩලමත්තං යානං රමණීයං අකාසි. සබ්බෙ ගන්ත්වා තත්ථෙව අටියංසු. අථ නෙසං සීතසමයෙ අග්ගිං කත්වා අදාසි, ගිම්හකාලෙ උදකං. තතො “රමණීයං යානං නාම සබ්බෙසං පියං, කස්සචි අප්පියං නාම නත්ථි, ඉතො පටියාය මයා මග්ගං සමං කරොන්තෙන විවරිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා, පාතොව නික්ඛමිත්වා, මග්ගං සමං කරොන්තො ඡිත්දිත්වා, හරිතබ්බයුත්තකා රුක්ඛසාබා හරන්තො විවරති. අථ නං අපරො දිස්වා ආහ – “සම්ම, කිං කරොසි”ති? “මය්හං සග්ගගාමිනං මග්ගං කරොමි, සම්මා”ති. “තෙන හි අභමිපි තෙ සභායො හොමි”ති. “හොහි, සම්ම, සග්ගො නාම බහුනම්පි මනාපො සුබ්බහුලො”ති. තතො පටියාය ද්වෙ ජනා අහෙසුං. තෙ දිස්වා තථෙව පුච්ඡිත්වා ව සුත්වා ව අපරොපි තෙසං සභායො ජාතො, එවං අපරොපි අපරොපිති සබ්බෙපි තෙත්තිංස ජනා ජාතා. තෙ සබ්බෙපි කුදාලාදිහත්ථා මග්ගං සමං කරොන්තා එකයොජනද්වියොජනමත්තටියානං ගච්ඡන්ති.

තෙ දිස්වා ගාමභොජකො වින්තෙසි – “ඉමෙ මනුස්සා අයොගෙ යුත්තා, සචෙ ඉමෙ අරඤ්ඤතො මච්ඡමංසාදිති වා ආහරෙය්‍යුං. සුරං වා කත්වා පිටෙය්‍යුං, අඤ්ඤං වා තාදිසං කම්මං කරෙය්‍යුං, අභමිපි කිඤ්චි කිඤ්චි ලභෙය්‍යා”න්ති. අථ නෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “කිං කරොන්තා විවරථා”ති? “සග්ගමග්ගං, සාමි”ති. “සරවාසං වසන්තෙහි නාම එවං කාතුං න වට්ටති, අරඤ්ඤතො මච්ඡමංසාදිති ආහරිතුං, සුරං කත්වා පාතුං, නානප්පකාරෙ ව කම්මන්තෙ කාතුං වට්ටති”ති. තෙ තස්ස වචනං පටික්ඛිපිංසු, එවං පුනප්පුනං චුච්චමානාපි පටික්ඛිපිංසුයෙව. සො කුප්ඤ්ඤිත්වා “නාසෙස්සාමි තෙ”ති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා, “වොරෙ තෙ, දෙව, වග්ගබන්ධනෙන විවරන්තෙ පස්සාමි”ති වත්වා, “ගච්ඡ, තෙ ගහෙන්වා ආනෙහි”ති චුත්තෙ තථා කත්වා සබ්බෙ තෙ බන්ධිත්වා ආනෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසි. රාජා අවිමංසිත්වා “භත්ථිනා මද්දාපෙථා”ති ආණාපෙසි. මසො සෙසානං ඔවාදමදාසි – “සම්මා, යපෙත්වා මෙත්තං අඤ්ඤො අම්භාකං අවස්සයො නත්ථි, තුම්හෙ කත්ථවි කොපං අකත්වා රඤ්ඤෙ ව ගාමභොජකෙ ව මද්දනභත්ථිමිති ව අත්තති ව මෙත්තවිත්තෙන සමචිත්තාව හොථා”ති. තෙ තථා කරිංසු. අථ නෙසං මෙත්තානුභාවෙන භත්ථි උප්පසඬකම්මාමිපි න විසහි. රාජා තමත්ථං සුත්වා බහු මනුස්සෙ දිස්වා මද්දිතුං න විසහිස්සති? “ගච්ඡථ, නෙ කිලඤ්ඤෙ පටිච්ඡාදෙන්වා මද්දාපෙථා”ති ආහ. තෙ කිලඤ්ඤෙ පටිච්ඡාදෙන්වා මද්දිතුං පෙසියමානොපි භත්ථි දුරතොව පටික්කමි.

රාජා තං පවත්තිං සුත්වා “කාරණෙනත්ථ භවිතබ්බං”න්ති තෙ පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “තාතා, මං නිස්සාය තුම්හෙ කිං න ලභථා”ති? “කිං නාමෙතං, දෙවා”ති? “තුම්හෙ කිර වග්ගබන්ධනෙන වොරා හුත්වා අරඤ්ඤෙ විවරථා”ති? “කො එවමාහ, දෙවා”ති? “ගාමභොජකො, තාතා”ති. “න මයං, දෙව, වොරා, මයං පන අත්තනො සග්ගමග්ගං සොධෙත්තා ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොම, ගාමභොජකො අම්හෙ අකුසලකිරියාය නියොජෙත්වා අත්තනො වචනං අකරොන්තෙ නාසෙතුකාමො කුප්ඤ්ඤිත්වා එවමාහා”ති. අථ රාජා තෙසං කථං සුත්වා සොමනස්සප්පත්තො හුත්වා, “තාතා, අයං තිරච්ඡානො තුම්භාකං ගුණෙ ජානාති, අහං මනුස්සභූතො ජානිතුං නාසක්ඛිං, බම්ථ මෙ”ති. එවඤ්ච පන වත්වා සපුත්තදාරං ගාමභොජකං තෙසං දාසං, භත්ථි ආරොහනියං, තඤ්ච ගාමං යථාසුඛං පරිභොගං කත්වා අදාසි. තෙ “ඉධෙව නො කතපුඤ්ඤස්සානිසංසො දිට්ඨො”ති භියොසාසොමත්තාය පසන්තමානසා හුත්වා තං භත්ථි වාරෙන වාරෙන අභිරුය්හ ගච්ඡන්තා මන්තයිංසු “ඉදානි අම්හෙහි අතිරෙකතරං පුඤ්ඤං කාතබ්බං, කිං කරොම? වතුමහාපථෙ ටාවරං කත්වා මහාජනස්ස විස්සමනසාලං කරිස්සාමා”ති. තෙ වඩ්ඪකිං පක්කොසාපෙත්වා සාලං පටියපෙසුං. මාතුගාමෙසු පන විගතච්ඡන්දතාය තස්සා සාලාය මාතුගාමානං පත්තිං නාදංසු.

මසස්ස පන ගෙහෙ නන්දා, විත්තා, සුධම්මා, සුජාති වතස්සො ඉත්ථියො හොන්ති. තාසු සුධම්මා වඩ්ඪකිනා සද්ධිං එකතො හුත්වා, “භාතික, ඉම්ස්සා සාලාය මං ජෙට්ඨිකං කරොහි”ති වත්වා ලඤ්ඡං අදාසි. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා පයමමෙව කණ්ණිකත්ථාය රුක්ඛං සුක්ඛාපෙත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣිත්වා කණ්ණිකං නිට්ඨාපෙත්වා, “සුධම්මා නාම අයං සාලා”ති අක්ඛරානි ඡිත්දිත්වා වත්ථෙත පලිවෙදෙත්වා යපෙසි. අථ නෙ වඩ්ඪකී සාලං නිට්ඨාපෙත්වා කණ්ණිකාරොපනදිවසෙ “අහො, අය්‍යා, එකං කරණීයං න සරිමහා”ති ආහ. “කිං නාම, හො”ති? “කණ්ණික”න්ති. “හොතු තං ආහරිස්සාමා”ති. “ඉදානි ඡිත්තරුක්ඛෙන කාතුං න සක්කා, පුබ්බෙයෙව තං ඡිත්දිත්වා තච්ඡෙත්වා විජ්ඣිත්වා යපිතකණ්ණිකා ලද්ධං වට්ටති”ති. “ඉදානි කිං කාතබ්බං”න්ති? “සචෙ කස්සචි ගෙහෙ නිට්ඨාපෙත්වා යපිතා වික්කායිකකණ්ණිකා අත්ථි, සා පරියෙසිතබ්බා”ති. තෙ පරියෙසන්තා සුධම්මාය ගෙහෙ දිස්වා සහස්සං දත්වාපි මූලෙන න ලභිංසු. “සචෙ මං සාලාය පත්තිං කරොථ, දස්සාමි”ති චුත්තෙ පන “මයං මාතුගාමානං පත්තිං න දම්මා”ති ආහංසු.

අථ නෙ වඩ්ඪකී ආහ – “අය්‍යා, තුම්හෙ කිං කථෙථ, යපෙත්වා බ්‍රහ්මලොකං අඤ්ඤං මාතුගාමරහිතටියානං නාම නත්ථි, ගණ්හථ කණ්ණිකං. එවං සන්තෙ අම්භාකං කම්මං නිට්ඨං ගම්ස්සති”ති. තෙ “සාධු”ති කණ්ණිකං ගහෙන්වා සාලං නිට්ඨාපෙත්වා තිඨා විහජිංසු. එකස්මිං කොටියාසෙ ඉස්සරානං වසනටියානං කරිංසු, එකස්මිං දුග්ගතානං, එකස්මිං ගිලානානං. තෙත්තිංස ජනා තෙත්තිංස ඵලකානි පඤ්ඤපෙත්වා භත්ථිස්ස සඤ්ඤං අදංසු – “ආගන්තුකො ආගන්ත්වා යස්ස අත්ථතඵලකෙ නිසීදති, තං ගහෙන්වා ඵලකසාමිකස්සෙව ගෙහෙ පතිට්ඨපෙති, තස්ස

පාදපරිකම්මපිට්ඨිපරිකම්මපානියබාදනියභොජනියසයනානි සබ්බානි ඵලකසාමිකස්සෙව භාරො හවිස්සති”ති. හත්ථි ආගතාගතං ගභෙන්වා ඵලකසාමිකස්සෙව සරං නෙති. සො තස්ස තං දිවසං කත්තබ්බං කරොති. මසො සාලාය අවිදුරෙ කොවිළාරරුක්කං රොපෙන්වා තස්ස මූලෙ පාසාණඵලකං අත්ථරි. සාලං පට්ටියපට්ටියා ජනා කණ්ණිකං ඔලොකෙන්වා අක්කරානි වාචෙන්වා, “සුධම්මා නාමෙසා සාලා”ති වදන්ති. තෙත්තිංසජනානං නාමං න පඤ්ඤායති. නන්දා චිත්තෙසි – “ඉමෙ සාලං කරොන්තා අමිභෙ අපත්තිකා කරිංසු, සුධම්මා පන අත්තනො බ්‍යත්තතාය කණ්ණිකං කත්වා පත්තිකා ජාතා, මයාපි කිඤ්චි කාතුං වට්ටති, කිං නු බො කරිස්සාමි”ති? අපස්සා එතදභොසි – “සාලං ආගතාගතානං පානියඤ්චෙව න්භානොදකඤ්ච ලද්ධං වට්ටති, පොක්කරණිං බණ්ණාපෙස්සාමි”ති. සා පොක්කරණිං කාරෙසි. චිත්තා චිත්තෙසි – “සුධම්මාය කණ්ණිකා දින්නා, නන්දාය පොක්කරණිං කාරිතා, මයාපි කිඤ්චි කාතුං වට්ටති, කිං නු බො කරිස්සාමි”ති? අපස්සා එතදභොසි – “සාලං ආගතාගතෙහි පානියං පිචිත්වා න්භත්වා ගමනකාලෙපි මාලං පිලන්ධිත්වා ගන්තුං වට්ටති, පුප්ඵාරාමං කාරාපෙස්සාමි”ති. සා රමණියං පුප්ඵාරාමං කාරෙසි. යෙභුයොන තස්මිං ආරාමෙ “අසුකො නාම පුප්ඵුපගඵලපගරුක්කො නත්ථි”ති නාභොසි.

සුජා පන “අභං මසස්ස මාතුලධීතා වෙව පාදපරිවාරිකා ව, එතෙන කතං කම්මං මය්භමෙව, මයා කතං එතස්සෙවා”ති චිත්තෙන්වා, කිඤ්චි අකත්වා අත්තභාවමෙව මණ්ඩයමානා කාලං චිත්තාමෙසි. මසොපි මාතාපිතුඋපට්ටියානං කුලෙ ජෙට්ඨාපවායනකම්මං සච්චවාචං අඵරුසවාචං අපි, සුඤ්චවාචං මච්ඡෙරචිතයං අක්කොධනන්ති ඉමානි සත්ත ව්‍යපදානි පුරෙත්වා –

“මාතාපෙන්තිහරං ජන්තුං, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනං;
සණ්භං සබ්බසම්භාසං, පෙසුණෙයාප්පභායිනං.

“මච්ඡෙරචිතයෙ යුත්තං, සච්චං කොධාහිභුං නරං;
තං වෙ දෙවා තාවතිංසා, ආහු ‘සප්පුරිසො’ඉති”ති. (සං. නි. 1.257) –

එවං පසංසියභාවං ආපජ්ජිත්වා ජීවිතපරියොසානෙ තාවතිංසභවනෙ සක්කො දෙවරාජා හුත්වා නිබ්බන්ති, තෙපිස්ස සභායකා තත්ථෙව නිබ්බන්තිංසු, වඩ්ඪකී විස්සකම්මදෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා තාවතිංසභවනෙ අසුරා වසන්ති. තෙ “අහිනවා දෙවපුත්තා නිබ්බන්තා”ති දිබ්බපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො අත්තනො පරිසාය කස්සච අපිචනත්ථාය සඤ්ඤමදාසි. අසුරා දිබ්බපානං පිචිත්වා මජ්ජිංසු. සක්කො “කිං මෙ ඉමෙහි සාධාරණෙන රජ්ජෙනා”ති අත්තනො පරිසාය සඤ්ඤං දත්වා තෙ පාදෙසු ගාභාපෙන්වා මහාසමුද්දෙ බිපාපෙසි. තෙ අවංසිරා සමුද්දෙ පතිංසු. අප් නෙසං පුඤ්ඤානුභාවෙන සිතෙරුනො භෙට්ඨිමතලෙ අසුරච්චානං නාම නිබ්බන්ති, චිත්තපාටලි නාම නිබ්බන්ති.

දෙවාසුරසඛිගාමෙ පන අසුරෙසු පරාජිතෙසු දසයොජනසහස්සං තාවතිංසදෙවනගරං නාම නිබ්බන්ති. තස්ස පන නගරස්ස පාචිතපච්ඡිමද්වාරානං අත්තරා දසයොජනසහස්සං භොති, තථා දක්ඛිණුත්තරද්වාරානං. තං බො පන නගරං ද්වාරසහස්සයුත්තං අභොසි ආරාමපොක්කරණිපට්මණ්ඩිතං. තස්ස මජ්ඣෙ සාලාය නිස්සන්දෙන තියොජනසතුබ්බෙබ්බෙහි ධජෙහි පට්මණ්ඩිතො සත්තරතනමයො සත්තයොජනසතුබ්බෙබ්බො වෙජයන්තො නාම පාසාදො උග්ගඤ්ඡි. සුවණ්ණයට්ඨිසු මණ්ඩපා අභෙසු, මණ්ණයට්ඨිසු සුවණ්ණධපා; පවාළයට්ඨිසු මුත්තධපා, මුත්තයට්ඨිසු පවාළධපා; සත්තරතනමයාසු යට්ඨිසු සත්තරතනධපා, මජ්ඣෙ ධිතො ධජො තියොජනසතුබ්බෙබ්බො අභොසි. ඉති සාලාය නිස්සන්දෙන යොජනසහස්සබ්බෙබ්බො පාසාදො සත්තරතනමයොව හුත්වා නිබ්බන්ති, කොවිළාරරුක්කස්ස නිස්සන්දෙන සමන්තා තියොජනසහපරිමණ්ඩලො පාරිච්ඡත්තකො නිබ්බන්ති, පාසාණඵලකස්ස නිස්සන්දෙන පාරිච්ඡත්තකමූලෙ දීඝතො සට්ඨියොජනා පුපුලතො පණ්ණාසයොජනා බහලතො පඤ්චදසයොජනා ජයසුමනරත්තකම්බලවණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා නිබ්බන්ති. තත්ථ නිසින්නකාලෙ උපඩ්ඪකායො පටිසති, උට්ඨිතකාලෙ ඌනං පරිපුරති.

හත්ථි පන ඵරාවණො නාම දෙවපුත්තො හුත්වා නිබ්බන්ති. දෙවලොකස්මිඤ්චි තිරච්ඡානගතා න භොන්ති. තස්මා සො උය්‍යානකීළාය නික්ඛමනකාලෙ අත්තභාවං විජහිත්වා දියඩ්ඪයොජනසතිකො ඵරාවණො නාම හත්ථි අභොසි. සො තෙත්තිංසජනානං අත්ථාය තෙත්තිංස කුමිභෙ මාපෙසි ආවට්ටෙන තිගාචුතඅඩ්ඪයොජනප්පමාණෙ, සබ්බෙසං මජ්ඣෙ සක්කස්ස අත්ථාය සුදස්සනං නාම තිංසයොජනිකං කුමිභං මාපෙසි. තස්ස උපරි ද්වාදසයොජනිකො රතනමණ්ඩපො භොති. තත්ථ අත්තරත්තරා සත්තරතනමයා යොජනුබ්බෙබ්බා ධජා උට්ඨහන්ති. පරියන්තෙ කිඩ්ඪිණිකජාලං ඔලම්බති. යස්ස මන්දවාතෙරිතස්ස පඤ්චඩ්ඪිකතුරියසද්දසංමිස්සො දිබ්බගීතසද්දො විය රවො නිච්ඡරති. මණ්ඩපමජ්ඣෙ සක්කස්සත්ථාය යොජනිකො මණ්ඩපල්ලඩිකො පඤ්ඤත්තො භොති, තත්ථ සක්කො නිසීදි. තෙත්තිංස දෙවපුත්තා අත්තනො කුමිභෙ රතනපල්ලඩිකෙ නිසීදිංසු. තෙත්තිංසාය කුමිභානං එකෙකස්මිං කුමිභෙ සත්ත සත්ත දන්තෙ මාපෙසි. තෙසු එකෙකො පණ්ණාසයොජනායාමො, එකෙකස්මිඤ්චෙත්ථ දන්තෙ සත්ත සත්ත පොක්කරණියො භොන්ති, එකෙකාය පොක්කරණියා සත්ත සත්ත පද්ධිතිගච්ඡානි, එකෙකස්මිං ගච්ඡෙ සත්ත සත්ත පුප්ඵානි භොන්ති, එකෙකස්මිං පුප්ඵෙ සත්ත සත්ත පත්තානි, එකෙකස්මිං පත්තෙ සත්ත සත්ත දෙවධිතරො නච්චන්ති. එවං සමන්තා පණ්ණාසයොජනායානෙසු හත්ථිදන්තෙසුයෙව නට්ඨමජ්ජා භොන්ති. එවං මහන්තං යසං අනුභවන්තො සක්කො දෙවරාජා විචරති.

සුධම්මාපි කාලං කත්වා ගන්ත්වා තත්ථෙව නිබ්බන්ති. තස්සා සුධම්මා නාම නව යොජනසතිකා දෙවසභා නිබ්බන්ති. තතො රමණීයතරං කිර අඤ්ඤං යානං නාම නන්ථි , මාසස්ස අට්ඨ දිවසෙ ධම්මස්සවනං තත්ථෙව හොති. යාවජ්ජනනා අඤ්ඤතරං රමණීයං යානං දිස්වා, “සුධම්මා දෙවසභා වියා”ති වදන්ති. නන්දාපි කාලං කත්වා ගන්ත්වා තත්ථෙව නිබ්බන්ති, තස්සා පඤ්චයොජනසතිකා නන්දා නාම පොක්ඛරණී නිබ්බන්ති. චිත්තාපි කාලං කත්වා ගන්ත්වා තත්ථෙව නිබ්බන්ති , තස්සාපි පඤ්චයොජනසතිකං චිත්තලතාවනං නාම නිබ්බන්ති, තත්ථ උප්පන්නපුබ්බනිමිත්තෙ දෙවපුත්තෙ නෙත්වා මොහයමානා විවරන්ති. සුඡා පන කාලං කත්වා එකිස්සා ගිරිකන්දරාය එකා බකසකුණිකා හුත්වා නිබ්බන්ති. සක්කො අත්තනො පරිවාරිකා ඔලොකෙන්තො “සුධම්මා ඉධෙව නිබ්බන්තා, තථා නන්දා ව චිත්තා ව, සුඡා නු බො කුභිං නිබ්බන්තා”ති චිත්තෙන්තො තං තත්ථ නිබ්බන්තං දිස්වා, “බාලා කිඤ්චි පුඤ්ඤං අකත්වා ඉදානි තිරච්ඡානයොනියං නිබ්බන්තා, ඉදානි පන තං පුඤ්ඤං කාරොත්වා ඉධානෙතුං වට්ටති”ති අත්තභාවං විපතිත්වා අඤ්ඤාතකවෙසෙන තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා, “කිං කරොන්ති ඉධ විවරසි”ති පුච්ඡි. “කො පන ත්වං, සාමී”ති? “අහං තෙ සාමිකො මසො”ති. “කුභිං නිබ්බන්තොසි, සාමී”ති? “අහං තාවතිංසදෙවලොකෙ නිබ්බන්තො”. “තව සභායිකානං පන නිබ්බන්තට්ඨානං ඡානාසි”ති? “න ඡානාමි, සාමී”ති. “තාපි මමෙව සන්තිකෙ නිබ්බන්තා, පස්සිස්සසි තා සභායිකා”ති. “කථාහං තත්ථ ගමිස්සාමි”ති? සක්කො “අහං තං තත්ථ නෙස්සාමි”ති වත්වා හත්ථතලෙ යපෙන්වා දෙවලොකං නෙත්වා නන්දාය පොක්ඛරණියා තීරෙ විස්සජ්ජෙන්වා ඉතරාසං තිස්සන්තං ආරොවෙසි – “තුම්භාකං සභායිකං සුඡං පස්සිස්සථා”ති. “කුභිං සා, දෙවා”ති ? “නන්දාය පොක්ඛරණියා තීරෙ ධීතා”ති ආහ. තා තිස්සොපි ගන්ත්වා, “අහො අය්‍යාය එවරුපං අත්තභාවමණ්ඩනස්ස එලං, ඉදානිස්සා තුණ්ඩං පස්සථ, පාදෙ පස්සථ, ජඩ්ඝා පස්සථ, සොහති වතස්සා අත්තභාවො”ති කෙළිං කත්වා පක්කමිංසු.

පුන සක්කො තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා, “දිට්ඨා තෙ සභායිකා”ති වත්වා “දිට්ඨා මං උප්පණ්ඩෙන්වා ගතා, තත්ථෙව මං නෙහි”ති චුත්තෙ තං තත්ථෙව නෙත්වා උදකෙ විස්සජ්ජෙන්වා, “දිට්ඨා තෙ තාසං සම්පත්ති”ති පුච්ඡි. “දිට්ඨා, දෙවා”ති? “තයාපි තත්ථ නිබ්බන්තනුපායං කාතුං වට්ටති”ති. “කිං කරොමි, දෙවා”ති? “මයා දින්නං ඔවාදං රක්ඛිස්සමි”ති. “රක්ඛිස්සාමි, දෙවා”ති. අට්ඨස්සා පඤ්ච සීලානි දත්වා, “අප්පමත්තා රක්ඛාහි”ති වත්වා පක්කාමි. සා තතො පට්ඨාය සයංමතමච්ඡකෙයෙව පරියෙසිත්වා බාදති. සක්කො කතිපාහව්වයෙන තස්සා විමංසනත්ථාය ගන්ත්වා, වාලුකාපිට්ඨෙ මතමච්ඡකො විය හුත්වා උත්තානො නිපජ්ජි. සා තං දිස්වා “මතමච්ඡකො”ති සඤ්ඤාය අග්ගහෙසි. මච්ඡො ගිලනකාලෙ නඬිගුට්ඨං වාලෙසි. සා “සජ්චමච්ඡකො”ති උදකෙ විස්සජ්ජෙසි. සො ථොකං විතිනාමෙන්වා පුන තස්සා පුරතො උත්තානො හුත්වා නිපජ්ජි. පුන සා “මතමච්ඡකො”ති සඤ්ඤාය ගහෙන්වා ගිලනකාලෙ අග්ගනඬිගුට්ඨං වාලෙසි. තං දිස්වා “සජ්චමච්ඡො”ති විස්සජ්ජෙසි. එවං තික්ඛන්තුං විමංසිත්වා “සාධුකං සීලං රක්ඛති”ති අත්තානං ඡානාපෙන්වා “අහං තව විමංසනත්ථාය ආගතො, සාධුකං සීලං රක්ඛසි, එවං රක්ඛමානා න විරස්සෙව මම සන්තිකෙ නිබ්බන්තිස්සසි, අප්පමත්තා හොහි”ති වත්වා පක්කාමි.

සා තතො පට්ඨාය පන සයංමතමච්ඡං ලභති වා, න වා. අලභමානා කතිපාහව්වයෙනෙව සුස්සිත්වා කාලං කත්වා තස්ස සීලස්ස එලෙන බාරාණසියං කුම්භකාරස්ස ධීතා හුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨස්සා පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකකාලෙ සක්කො “කුභිං නු බො සා නිබ්බන්තා”ති ආවජ්ජෙන්තො දිස්වා, “ඉදානි මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති එළාලුකවණ්ණෙන පඤ්ඤායමානෙහි සත්තහි රතනෙහි යානකං පුරෙත්වා තං පාපෙන්තො බාරාණසිං පටිසිත්වා, “අම්මතාතා, එළාලුකානි ගණ්හථ ගණ්හථා”ති උග්ගොසෙන්තො වීථිං පටිපජ්ජි. මුග්ගමාසාදීනි ගහෙන්වා ආගතෙ පන “මුලෙන න දෙමි”ති වත්වා, “කථං දෙසි”ති චුත්තෙ, “සීලරක්ඛිකාය ඉන්ටියා දමමි”ති ආහ. “සීලං නාම, සාමි, කිදිසං, කිං කාළං, උදාහු නිලාදිවණ්ණ”න්ති? “තුම්හෙ ‘සීලං කිදිස’න්තිපි න ඡානාථ, කිමෙව නං රක්ඛිස්සථ, සීලරක්ඛිකාය පන දස්සාමි”ති. “සාමි, එසා කුම්භකාරස්ස ධීතා ‘සීලං රක්ඛාමි’ති විවරති, එතිස්සා දෙහි”ති. සාපි නං “තෙන හි මය්හං දෙහි, සාමි”ති ආහ. “කාසි ත්ව”න්ති? “අහං අවිජ්ඣිතපඤ්චසීලා”ති. “තුය්හමෙවෙනානි මයා ආනීතානි”ති යානකං පාපෙන්තො තස්සා සරං ගන්ත්වා අඤ්ඤෙහි අනාහරියං කත්වා එළාලුකවණ්ණෙන දෙවදන්තියං ධනං දත්වා අත්තානං ඡානාපෙන්වා, “ඉදං තෙ ජීවිතචුත්තියා ධනං, පඤ්චසීලානි අබණ්ඩාදීනි කත්වා රක්ඛාහි”ති වත්වා පක්කාමි.

සාපි තතො වචිත්වා අසුරභවනෙ අසුරපෙට්ඨකස්ස ධීතා හුත්වා සක්කස්ස වෙරිසරෙ නිබ්බන්ති. ද්විසු පන අත්තභාවෙසු සීලස්ස සුරක්ඛිතත්තා අභිරුපා අහොසි සුවණ්ණවණ්ණා අසාධාරණාය රුපසිරියා සමන්තාගතා. වෙපචිත්තිඅසුරින්දො ආගතාගතානං අසුරානං “තුම්හෙ මම ධිතු අනුච්ඡවිකා න හොථා”ති තං කස්සචි අදත්වා, “මම ධීතා අත්තනාව අත්තනො අනුච්ඡවිකං සාමිකං ගහෙස්සති”ති අසුරබලං සන්තිපාතාපෙන්වා, “තුය්හං අනුච්ඡවිකං සාමිකං ගණ්හා”ති තස්සා, හත්ථෙ පුප්ඵදාමං අදාසි. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කො තස්සා නිබ්බන්තට්ඨානං ඔලොකෙන්තො තං පවත්තිං ඤත්වා, “ඉදානි මයා ගන්ත්වා තං ආනෙතුං වට්ටති”ති මහල්ලකඅසුරවණ්ණං නිමිතින්වා ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ අට්ඨාසි. සාපි ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්ති තං දිට්ඨමන්තාව පුබ්බසන්නිවාසවසෙන උප්පන්නෙන පෙමෙන මහොසෙනෙව අජ්ඣොත්ථට්ඨදයා හුත්වා, “එසො මෙ සාමිකො”ති තස්ස උපරි පුප්ඵදාමං බිපි . අසුරා “අම්භාකං රාජා එත්තකං කාලං ධිතු අනුච්ඡවිකං අලභිත්වා ඉදානි ලභි, අයමෙවස්ස ධිතු පිතාමහතො මහල්ලකො අනුච්ඡවිකො”ති ලජ්ජමානා අපක්කමිංසු. සක්කොපි තං හත්ථෙ ගහෙන්වා “සක්කොහමස්මි”ති නදිත්වා ආකාසෙ පක්ඛන්දි. අසුරා “වඤ්චිතම්භා ජරසක්කෙනා”ති තං අනුබන්ධංසු. මාතලි, සඬිගාහකො වෙජයන්තරථං ආහරිත්වා අන්තරාමග්ගෙ අට්ඨාසි. සක්කො තං තත්ථ ආරොපෙන්වා දෙවනගරාහිමුබො පායාසි. අට්ඨස්ස සිප්පලිවනං සම්පත්තකාලෙ රථසද්දං සුත්වා භීතා ගරුළපොතකා විරවිංසු. තෙසං සද්දං සුත්වා සක්කො මාතලිං පුච්ඡි – “කෙ එතෙ විරවන්ති”ති? “ගරුළපොතකා, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති? “රථසද්දං සුත්වා මරණභයෙනා”ති. “මං එකං නිස්සාය එත්තකො දිජො රථවෙගෙන විචුණ්ණිතො මා නස්සි, නිවත්තෙහි රථ”න්ති. සොපි සින්ධවසහස්සස්ස දණ්ඩකසඤ්ඤං

දත්ත රථ නිවන්තෙයි. තං දිස්වා අසුරා “ජරසක්කො අසුරපුරතො පටියාය පලායන්තො ඉදානි රථ නිවන්තෙයි, අද්ධා තෙන උපත්ථම්හො ලද්ධො භවිස්සති” ති නිවන්තෙත්වා ආගමනමග්ගෙනෙව අසුරපුරං පවිසිත්වා පුන සීසං න උක්ඛිපිංසු.

සක්කොපි සුඡං අසුරකඤ්ඤං දෙවනගරං තෙත්වා අධිස්තෙය්‍යානං අච්ඡරාකොටීනං ජෙට්ඨිකටියානෙ යපෙසී. සා සක්කං වරං යාචි – “මහාරාජ, මම ඉමස්මිං දෙවලොකෙ මාතෘපිතරො වා භාතිකභගිනියො වා නත්ථි, යත්ථ යත්ථ ගච්ඡසී, තත්ථ තත්ථ මං ගහෙත්වාච ගච්ඡෙය්‍යාසී” ති. සො “සාධු” ති තස්සා පටිඤ්ඤං අදාසී. තතො පටියාය චිත්තපාටලියා පුජ්ථිතාය අසුරා “අම්භාකං නිබ්බන්තටියානෙ දිබ්බපාරිච්ඡන්තකස්ස පුජ්ථනකාලො” ති යුද්ධත්ථාය සග්ගං අභිරුහන්ති. සක්කො භෙටියාසමුද්දෙ නාගානං ආරක්ඛං අදාසී, තතො සුපණ්ණානං, තතො කුමභණ්ඩානං, තතො යක්ඛානං. තතො චතුර්ත්තං මහාරාජානං. සබ්බුපරි පන උපද්දවනිච්ඡන්තන්ථාය දෙවනගරද්වාරෙසු චජිරහත්ථා ඉන්ද්‍රපටිමා යපෙසී. අසුරා නාගාදයො ජිනිත්වා ආගතාපි ඉන්ද්‍රපටිමා දුරතො දිස්වා “සක්කො නික්ඛන්තො” ති පලායන්ති. එවං, මහාලි, මසො මාණුවො අප්පමාදපටිපදං පටිපජ්ජී. එවං අප්පමන්තො පනෙස එවරුපං ඉස්සරියං පත්වා ද්විසු දෙවලොකෙසු රජ්ජං කාරෙසී. අප්පමාදො නාමෙස බුද්ධාදීහි පසන්ථො. අප්පමාදඤ්ඤි නිස්සාය සබ්බෙසම්පි ලොකියලොකුත්තරානං විසෙසානං අධිගමො හොතිති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

30. “අප්පමාදෙන මසවා, දෙවානං සෙට්ඨතං ගතො;
අප්පමාදං පසංසන්ති, පමාදො ගරහිතො සදා” ති.

තත්ථ අප්පමාදෙනාති මචලගාමෙ භූමිප්පදෙසසොධනං ආදිං කත්වා කතෙන අප්පමාදෙන. මසවාති ඉදානි “මසවා” තිපඤ්ඤාතො මසො මාණුවො ද්විත්තං දෙවලොකානං රාජභාවෙන දෙවානං සෙට්ඨතං ගතො. පසංසන්තිති බුද්ධාදයො පණ්ඩිතා අප්පමාදමෙව ථොමෙත්ති චණ්ණයන්ති. කිං කාරණා? සබ්බෙසං ලොකියලොකුත්තරානං විසෙසානං පටිලාභකාරණන්තා. පමාදො ගරහිතො සදාති පමාදො පන තෙහි අරියෙහි නිව්චං ගරහිතො නින්දිතො. කිං කාරණා? සබ්බවිපත්තිනං මූලභාවතො. මනුස්සදොහග්ගං වා හි අපායුප්පත්ති වා සබ්බා පමාදමූලිකායෙවාති.

ගාථාපරියොසානෙ මහාලි ලිච්ඡවී සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි බහු සොතාපන්නාදයො ජානාති.

මසවත්ථු සත්තමං.

8. අඤ්ඤතරහික්ඛවත්ථු

අප්පමාදරතො හික්ඛති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ යාච අරහත්තා කම්මටියානං කථාපෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සටෙන්තො වායමන්තො අරහත්තං පත්තුං නාසක්ඛි. සො “විසෙසෙත්වා කම්මටියානං කථාපෙස්සාමී” ති තතො නික්ඛමිත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ මහත්තං දාවග්ගිං උට්ඨිතං දිස්වා වෙගෙන එකං මුණ්ඩපබ්බතමත්ථකං අභිරුය්භ නිසින්තො අරඤ්ඤං ධය්භමානං අග්ගිං දිස්වා ආරම්මණං ගණ්හි – “යථා අයං අග්ගි මහන්තානි ව බුද්දකානි ව උපාදානානි ධහන්තො ගච්ඡති, එවං අරියමග්ගඤ්ඤාණග්ගිනාපි මහන්තානි ව බුද්දකානි ව සංයොජනානි ධහන්තෙන ගන්තබ්බං භවිස්සති” ති. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව තස්ස චිත්තාචාරං ඤත්වා, “එවමෙව, හික්ඛු, මහන්තානිපි බුද්දකානිපි උපාදානානි විය ඉමෙසං සත්තානං අබ්භන්තරෙ උප්පජ්ජමානානි අණුංචුලානි සංයොජනානි, තානි ඤාණග්ගිනා ක්‍රමාපෙත්වා අභබ්බුප්පත්තිකානි කාතුං වට්ටති” ති වත්වා ඔභාසං විස්සජ්ජෙත්වා තස්ස හික්ඛතො අභිමුඛෙ නිසින්තො විය පඤ්ඤායමානො ඉමං ඔභාසගාථමාහ –

31. “අප්පමාදරතො හික්ඛු, පමාදෙ භයදස්සි වා;
සංයොජනං අණුං චූලං, ධහං අග්ගිච ගච්ඡති” ති.

තත්ථ අප්පමාදරතොති අප්පමාදෙ රතො අභිරතො, අප්පමාදෙන චිතිනාමෙන්තොති අත්ථො. පමාදෙ භයදස්සි වාති නිරුප්පත්තිආදිකං පමාදෙ භයං භයතො පස්සන්තො, තාසං වා උප්පත්තිනං මූලත්තා පමාදං භයතො පස්සන්තො. සංයොජනන්ති වට්ටදුක්ඛෙන සද්ධිං යොජනං බන්ධනං පජානං වට්ටෙ ඔසිදාපනසමත්ථං දසවිධං සංයොජනං. අණුං චූලන්ති මහන්තඤ්ච බුද්දකඤ්ච. ධහං අග්ගිච ගච්ඡතිති යථා අයං අග්ගි එතං මහන්තඤ්ච බුද්දකඤ්ච උපාදානං ධහන්තොව ගච්ඡති. එවමෙසො අප්පමාදරතො හික්ඛු අප්පමාදාධිගතෙන ඤාණග්ගිනා එතං සංයොජනං ධහන්තො අභබ්බුප්පත්තිකං කරොන්තො ගච්ඡතිති අත්ථො.

ගාථාපරියොසානෙ සො හික්ඛු යථානිසින්තොව සබ්බසංයොජනානි ක්‍රමාපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා තථාගතස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ථොමෙත්වා චණ්ණෙත්වා වන්දමානොව පක්කාමීති.

අඤ්ඤතරහික්ඛවත්ථු අට්ඨමං.

9. නිගමවාසිතිස්සත්පෙරවත්ථු

අප්පමාදරතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නිගමවාසිතිස්සත්පෙරං නාම ආරබ්භ කට්ඨි.

එකස්මිඤ්භි සාවත්ථිතො අවිදුරෙ නිගමගාමෙ ජාතසංවඩ්ඨො එකො කුලපුත්තො සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො “නිගමවාසිතිස්සත්පෙරො නාම අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො පටිච්ඡන්තො ආරද්ධවීරියො”ති පඤ්ඤායි. සො නිබ්බදං ඤාතිගාමෙයෙව පිණ්ඩාය විවරති. අනාඨපිණ්ඩිකාදීසු මහාදානානි කරොන්තෙසු, පසෙනදිකොසලෙ අසදිසදානං කරොන්තෙපි සාවත්ථි නාගච්ඡති. භික්ඛු “අයං නිගමවාසිතිස්සත්පෙරො උට්ඨාය සමුට්ඨාය ඤාතිසංසට්ඨො විහරති, අනාඨපිණ්ඩිකාදීසු මහාදානාදීනි කරොන්තෙසු, පසෙනදිකොසලෙ අසදිසදානං කරොන්තෙපි නෙව ආගච්ඡති”ති කථං සමුට්ඨාපෙත්වා සත්ථු ආරොවයිංසු. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා, “සච්චං කිර ත්ථං, භික්ඛු, එවං කරොසි”ති පුච්ඡිත්වා, “නත්ථි, හන්තෙ, මය්හං ඤාතිසංසග්ගො, අහං එතෙ මනුස්සෙ නිස්සාය අප්පකොහරණියමත්තං ආහාරං ලභාමි ලුබ්භෙ වා පණිතෙ වා. යාපනමත්තෙ ලද්ධෙ පුන කිං ආහාරපරියෙසනෙනාති න ගච්ඡාමි, ඤාතිහි පන මෙ සංසග්ගො නාම නත්ථි, හන්තෙ”ති චුත්තෙ සත්ථා පකතියාපි තස්ස අප්පකොසයං විජානන්තො – “සාධු සාධු, භික්ඛු”ති තස්ස සාධුකාරං දත්වා, “අනච්ඡරියං බො පනෙතං භික්ඛු, යං ත්ථං මාදිසං ආවරියං ලභිත්වා අප්පිච්ඡො අහොසි. අයඤ්භි අප්පිච්ඡනා නාම මම තත්ති, මම පවෙණි”ති වත්වා භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි –

අතීතෙ භිමවන්තෙ ගඬගාතිරෙ එකස්මිං උදුම්බරවනෙ අනෙකසහස්සා සුවා වසිංසු. තත්තෙකො සුවරාජා අත්තතො නිවාසරුක්ඛස්ස එලෙසු බිණ්ණෙසු යං යදෙව අවසිට්ඨං හොති අඬකුරො වා පත්තං වා තවො වා, තං තං බාදිත්වා ගඬගායං පානියං පිචිත්වා පරමප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො හුත්වා අඤ්ඤත්ථ න ගච්ඡති. තස්ස අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨභාවගුණෙන සක්කස්ස භවනං කම්පි. සක්කො ආවජ්ජමානො තං දිස්වා තස්ස වීමංසනත්ථං අත්තතො ආනුභාවෙන තං රුක්ඛං සුක්ඛාපෙසි. රුක්ඛො ඔහග්ගො බාණුමත්තො ඡිද්දාවඡිද්දොව හුත්වා වාතෙ පහරන්තෙ ආකොට්ඨො විය සද්දං නිච්ඡාරෙන්තො අට්ඨාසි. තස්ස ඡිද්දෙහි චුණ්ණාති නික්ඛමන්ති. සුවරාජා තානි බාදිත්වා ගඬගායං පානියං පිචිත්වා අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා වාතාතපං අගණෙත්වා උදුම්බරබාණුමත්ථකෙ නිසිදති. සක්කො තස්ස පරමප්පිච්ඡභාවං ඤත්වා, “මිත්තධම්මගුණං කථාපෙත්වා වරමස්ස දත්වා උදුම්බරං අමතඵලං කත්වා ආගමිස්සාමි”ති එකො හංසරාජා හුත්වා සුප්පං අසුරකඤ්ඤං පුරතො කත්වා උදුම්බරවනං ගන්ත්වා අවිදුරෙ එකස්ස රුක්ඛස්ස සාබාය නිසිදිත්වා තෙන සද්ධිං කට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“සන්ති රුක්ඛා හරිපත්තා, දුමානෙකඵලා බහු;
කස්මා නු සුක්ඛෙ කොළාපෙ, සුවස්ස නිරතො මනො”ති. (ජා. 1.9.30);

සබ්බං සුවජාතකං නවකනිපාතෙ ආගතනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. අට්ඨුප්පත්තියෙව හි තත්ථ ව ඉධ ව නානා, සෙසං තාදිසමෙව. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “තදා සක්කො ආනන්දො අහොසි, සුවරාජා අහමෙවා”ති වත්වා, “එවං, භික්ඛවෙ, අප්පිච්ඡනා නාමෙසා මම තත්ති, මම පවෙණි, අනච්ඡරියා මම පුත්තස්ස නිගමවාසිතිස්සස්ස මාදිසං ආවරියං ලභිත්වා අප්පිච්ඡනා, භික්ඛුනා නාම නිගමවාසිතිස්සෙන විය අප්පිච්ඡෙනෙව භවිතබ්බං. එවරුපො හි භික්ඛු අහබ්බො සමථවිපස්සනාධම්මෙහි වා මග්ගඵලෙහි වා පරිහානාය, අඤ්ඤත්ථු නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

32. “අප්පමාදරතො භික්ඛු, පමාදෙ භයදස්සි වා;
අහබ්බො පරිහානාය, නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ අහබ්බො පරිහානායාති සො එවරුපො භික්ඛු සමථවිපස්සනාධම්මෙහි වා මග්ගඵලෙහි වා පරිහානාය අහබ්බො, නාපි පත්තෙහි පරිහායති, න අප්පත්තාති න පාපුණාති. නිබ්බානස්සෙව සන්තිකෙති කිලෙසපරිනිබ්බානස්සපි අනුපාදාපරිනිබ්බානස්සාපි සන්තිකෙයෙවාවාති.

ගාථාපරියොසානෙ නිගමවාසිතිස්සත්පෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අඤ්ඤෙපි බහු සොනාපන්තාදයො අහෙසුං. මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජාතාති.

නිගමවාසිතිස්සත්පෙරවත්ථු නවමං.

අප්පමාදවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා. දුතියො වග්ගො.

3. විත්තවග්ගො

1. මෙසියත්පෙරවත්ථු

එන්දනං වපලං විත්තන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වාලිකාය පබ්බතො විහරන්තො ආයස්මන්තං මෙසියං ආරබ්භ කපෙසි.

තස්ස වත්ථුං විභාවනත්ථං සබ්බං මෙසියසුත්තන්තං (උදා. 31) විත්ථාරෙතබ්බං. සත්ථා පන තිහි විතක්කෙහි අන්වාසත්තතාය තස්මිං අම්බවනො පධානං අනුයුඤ්ථිතුං අසක්කුණිත්වා ආගතං මෙසියත්පෙරං ආමන්තෙත්වා, “අතිභාරියං තෙ, මෙසිය, කතං ‘ආගමෙහි තාව, මෙසිය, එකකොම්භි යාව අඤ්ඤාපි කොචි භික්ඛු ආගච්ඡති’ති මං යාවන්තං එකකං පභාය ගච්ඡන්තෙන භික්ඛුනා නාම එවං විත්තවසිකෙන හවිතුං න වට්ටති, විත්තං නාමෙතං ලහුකං, තං අත්තනො වසෙ වත්තෙතුං වට්ටති”ති වත්ථා ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

33. “එන්දනං වපලං විත්තං, දුරක්ඛං දුන්නිවාරයං;
උජුං කරොති මෙධාවී, උසුකාරොව තෙජනං.
34. “වාරිජොව ථලෙ බිත්තො, ඔකමොකතඋබ්භතො;
පරිජ්චන්දතිදං විත්තං, මාරධෙය්‍යං පභාතවෙ”ති.

තත්ථ එන්දනන්ති රූපාදිසු ආරම්මණෙසු විජ්චන්දමානං. වපලන්ති එකඉරියාපට්ඨන අසණ්ඨහන්තො ගාමදාරකො විය එකස්මිං ආරම්මණෙ අසණ්ඨහනතො වපලං. විත්තන්ති විඤ්ඤාණං, භූමිවත්ථුආරම්මණකිරියාදිවිචිත්තතාය පනෙතං. “විත්ත”න්ති චුත්තං. දුරක්ඛන්ති කිට්ඨසම්බාධෙ යානෙ කිට්ඨබාදකගොණං විය එකෙකස්මිං සප්පායාරම්මණෙයෙව දුට්ඨපනතො දුරක්ඛං. දුන්නිවාරයන්ති විසභාගාරම්මණං ගච්ඡන්තං පටිසෙධෙතුං දුක්ඛත්තා දුන්නිවාරයං. උසුකාරොව තෙජනන්ති යථා නාම උසුකාරො අරඤ්ඤතො එකං වඩ්ඤ්ඤාණං ආභරිත්වා නිත්තවං කත්වා කඤ්ජියතෙලෙන මක්ඛෙන්වා අඩ්ඨාරකපල්ලෙ තාපෙත්වා රුක්ඛාලකෙ උප්පිලෙන්වා නිවඩ්ඤං උජුං වාලවිජ්ඣානායොග්ගං කරොති, කත්වා ච පන රාජරාජමහාමත්තානං සිප්පං දස්සෙන්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං ලහති, එවමෙව මෙධාවී පණ්ඩිතො විඤ්ඤා පුරිසො එන්දනාදිසභාවමෙතං විත්තං ධූතභිගාරඤ්ඤාවාසවසෙන, නිත්තවං අපගතඔළාරිකකිලෙසං කත්වා සද්ධාසිනෙහෙන තෙමෙත්වා කායිකවෙතසිකවීරියෙන තාපෙත්වා සමථවිපස්සනාලකෙ උප්පිලෙන්වා උජුං අකුට්ඨං නිබ්බිසෙවනං කරොති, කත්වා ච පන සඬ්ඛාරෙ සම්මසිත්වා මහන්තං අවිජ්ජක්ඛන්ධං පදාලෙන්වා, “තිස්සො විජ්ජා, ඡ අභිඤ්ඤා, නව ලොකුත්තරධම්මෙ”ති ඉමං විසෙසං හත්ථගතමෙව කත්වා අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යභාවං ලහති.

වාරිජොවාති මච්ඡො විය, ථලෙ බිත්තොති හත්ථෙත වා පාදෙන වා ජාලාදීනං වා අඤ්ඤතරෙන ථලෙ ඡඩ්ඨිතො. ඔකමොකතඋබ්භතොති “ඔකපුණ්ණෙහි විවරෙහි”ති එත්ථ (මහාව. 306) උදකං ඔකං, “ඔකං පභාය අනිකෙනසාරි”ති එත්ථ (සු. නි. 850) ආලයො, එත්ථ උභයමිපි ලබ්භති. “ඔකමොකතඋබ්භතො”ති හි එත්ථ ඔකමොකතොති උදකසඬ්ඛානා ආලයාති අයමත්ථො. උබ්භතොති උද්ධට්ඨො. පරිජ්චන්දතිදං විත්තන්ති යථා සො උදකාලයතො උබ්භතො ථලෙ බිත්තො මච්ඡො උදකං අලහන්තො පරිජ්චන්දති, එවමිදං පඤ්චකාමගුණාලයාහිරතං විත්තං තතො උද්ධරිත්වා මාරධෙය්‍යසඬ්ඛානං වට්ටං පභාතුං විපස්සනාකම්මට්ඨානෙ බිත්තං කායිකවෙතසිකවීරියෙන සන්තාපියමානං පරිජ්චන්දති, සණ්ඨාතුං න සක්කොති. එවං සන්තෙපි ධූරං අනික්ඛිපිත්වා මෙධාවී පුග්ගලො තං චුත්තනායෙනෙව උජුං කම්මතියං කරොතිති අත්ථො. අපරො නයො – ඉදං මාරධෙය්‍යං කිලෙසවට්ටං අවිජ්ඣිත්වා යීතං විත්තං සො වාරිජො විය පරිජ්චන්දති, තස්මා මාරධෙය්‍යං පභාතවෙ, යෙන කිලෙසවට්ටසඬ්ඛානෙන මාරධෙය්‍යෙනෙව පරිජ්චන්දති, තං පභාතබ්බන්ති.

ගාථාපරියොසානෙ මෙසියත්පෙරො සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨිතො, අඤ්ඤාපි බහු සොනාපන්නාදයො ජානාති.

මෙසියත්පෙරවත්ථු පඨමං.

2. අඤ්ඤතරභික්ඛුවත්ථු

දුන්නිග්ගහස්ස ලහුනොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි.

කොසලරඤ්ඤා කිරි විජිතෙ පබ්බතපාදෙ මාතිකගාමො නාම එකො සනවාසො ගාමො අභාසි. අට්ඨකදිවසං සට්ඨිමත්තා භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා තං ගාමං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය පටිසිංසු. අථ නෙ යො තස්ස ගාමස්ස සාමිකො මාතිකො නාම, තස්ස මාතා දිස්වා ගෙහෙ නිසිදාපෙත්වා නානග්ගරසෙන යාගුහන්තෙන පරිවිසිත්වා, “හන්තෙ, කත්ථ ගන්තුකාමා”ති පුච්ඡි. “යථා එසුකට්ඨානං මහාඋපාසිකෙ”ති. සා

“වස්සාවාසටියානං, අය්‍යා, පරියෙසන්ති මඤ්ඤෙ”ති ඤත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජන්වා, “සවෙ, අය්‍යා, ඉමං තෙමාසං ඉධ වසිස්සන්ති, අහං තිණි සරණානි, පඤ්ච සීලානි ගහෙන්වා උපොසථකම්මං කරිස්සාමි”ති ආහ. භික්ඛු “මයං ඉමං නිස්සාය භික්ඛාය අකිලමන්තා භවතිස්සරණං කාතුං සක්ඛිස්සාමා”ති අධිවාසයිංසු. සා තෙසං වසනටියානං විහාරං පටිජග්ගිත්වා අදාසි.

තෙ තත්ථෙව වසන්තා එකදිවසං සන්තිපතිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඔවදිංසු, “ආවුසො, අම්මෙහි පමාදවාරං වරිතුං න වට්ටති. අම්මාකඤ්ඤි සකගෙහං විය අට්ඨ මහානිරයා විවට්ඨවාරායෙව, ධර්මානකඛුද්ධස්ස ඛො පන සන්තිකෙ කම්මටියානං ගහෙන්වා මයං ආගතා, බුද්ධා ව නාම පදානුපදිකං විවරන්තෙනාපි සයෙන ආරාධෙතුං න සක්කා, යථාජ්ඣාසයෙනෙව ආරාධෙතුං සක්කා, අප්පමන්තා හොථ, ද්විති එකටියානෙ න යාතබ්බං, න නිසීදිතබ්බං, සායං ඛො පන ථෙරුපටියානකාලෙ පාතොව භික්ඛාචාරකාලෙ එකතො භවිස්සාම, සෙසකාලෙ ද්වෙ එකතො න භවිස්සාම, අපිව ඛො පන අභාසුකෙන භික්ඛුනා ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙ සණ්ඨියා පහතාය සණ්ඨිසඤ්ඤාය ආගන්ත්වා තස්ස භෙසජ්ජං කරිස්සාමා”ති.

තෙසු එවං කතිකං කත්වා විහරන්තෙසු එකදිවසං සා උපාසිකා සප්පිතෙලපාණිතාදිනි ගාභාපෙන්වා දාසදාසිකම්මකරාදිහි පරිවුතා සායන්භසමයෙ තං විහාරං ගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙ භික්ඛු අදිස්වා, “කහං නු ඛො, අය්‍යා, ගතා”ති පුරිසෙ පුච්ඡන්වා, “අත්තනො අත්තනො රත්තිටියානදිවටියානෙසු නිසින්තා භවිස්සන්ති, අයො”ති වුත්තෙ, “කිං නු ඛො කත්වා දට්ඨං සක්ඛිස්සාමි”ති ආහ. අථ නං භික්ඛුසඨිසස්ස කතිකවත්තං ජානනාමනුස්සා ආහංසු – “සණ්ඨියා පහතාය සන්තිපතිස්සන්ති, අයො”ති. සා ව සණ්ඨිං පහරාපෙසි. භික්ඛු සණ්ඨිසද්දං සුත්වා, “කස්සවි අභාසුකං භවිස්සති”ති සකසකටියානෙහි නික්ඛමිත්වා විහාරමජ්ඣෙ සන්තිපතිංසු. ද්වෙපි ජනා එකමග්ගෙනාගතා නාම නත්ථි. උපාසිකා එකෙකටියානතො එකෙකමෙව ආගච්ඡන්තං දිස්වා, “මම පුත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං කලහො කතො භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා භික්ඛුසඨිසං වන්දිත්වා පුච්ඡ – “කලහං නු ඛො, හන්තෙ, කරිත්ථා”ති? “න කරොම, මහාඋපාසිකෙ”ති. “සවෙ වො, හන්තෙ, කලහො නත්ථි, අථ කස්මා යථා අම්මාකං ගෙහං ආගච්ඡන්තා සබ්බෙ එකතොව ආගච්ඡථ, එවං අනාගන්ත්වා එකෙකටියානතො එකෙකාව ආගතා”ති? “මහාඋපාසිකෙ, එකෙකස්මිං යානෙ නිසීදිත්වා සමණධම්මං කරිමිහා”ති. “කො එස , හන්තෙ, සමණධම්මො නාමා”ති? “ද්වන්තිංසාකාරෙ සජ්ඣායං කරොම, අත්තභාවෙ ව බයවයං පට්ඨපෙම, මහාඋපාසිකෙ”ති. “කිං පන, හන්තෙ, ද්වන්තිංසාකාරෙ සජ්ඣායං කාතුං, අත්තභාවෙ ව බයවයං පට්ඨපෙතුං තුම්මාකමෙව වට්ටති, උදාහු අම්මාකම්පිති, කස්සවිපි අචාරිතො එස ධම්මො, මහාඋපාසිකෙ”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, මය්හම්පි ද්වන්තිංසාකාරං දෙථ, අත්තභාවෙ ව බයවයපට්ඨපනං ආචික්ඛ්වා”ති. “තෙන හි උග්ගණ්හ, මහාඋපාසිකෙ”ති සබ්බං උග්ගණ්හාපෙසුං.

සා තතො පටියාය ද්වන්තිංසාකාරෙ සජ්ඣායං කත්වා අත්තනි බයවයං පට්ඨපෙන්වා තෙහි භික්ඛුහි පුරෙතරමෙව තයො මග්ගෙ, තිණි ව ඵලානි පාපුණි. මග්ගෙනෙව වස්සා වතස්සො පටිසම්භිදා ලොකියඅභිඤ්ඤා ව ආගමිංසු. සා මග්ගඵලසුඛතො වුටියාය දිබ්බවක්ඛුනා ඔලොකෙන්වා, “කදා නු ඛො මම පුත්තෙහි අයං ධම්මො අධිගතො”ති උපධාරෙන්ති සබ්බෙපිමෙ සරාගා සදොසා සමොහා ඤානවිපස්සනාමත්තම්පි තෙසං නත්ථි, “කිං නු ඛො මය්හං පුත්තානං අරහත්තස්ස උපනිස්සයො අත්ථි, නත්ථි”ති ආවජ්ජෙන්වා, “අත්ථි”ති දිස්වා, “සෙනාසනසප්පායං නු ඛො අත්ථි, නත්ථි”ති ආවජ්ජෙන්වා තම්පි දිස්වා, “පුග්ගලසප්පායං නු ඛො ලහන්ති, න ලහන්ති”ති ආවජ්ජෙසි, පුග්ගලසප්පායම්පි දිස්වා, “ආහාරසප්පායං නු ඛො ලහන්ති, න ලහන්ති”ති උපධාරෙන්ති “ආහාරසප්පායං තෙසං නත්ථි”ති දිස්වා තතො පටියාය නානාවිධං යාගුං, අනෙකප්පකාරං බජ්ජකං, නානග්ගරසඤ්ච හොජනං සම්පාදෙන්වා ගෙහෙ භික්ඛු නිසීදාපෙන්වා දක්ඛිණොදකං දත්වා, “හන්තෙ , තුම්මාකං යං යං රුච්චති, තං තං ගහෙන්වා පරිභුඤ්ජ්වා”ති නියායාදෙසි. තෙ යථාරුචි යාගුආදිනි ගහෙන්වා පරිභුඤ්ජන්ති. තෙසං සප්පායාහාරං ලහන්තානං වින්තං එකග්ගං අහොසි.

තෙ එකග්ගෙන වින්තෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා න විරස්සෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා වින්තයිංසු – “අහො මහාඋපාසිකා අම්මාකං පතිට්ඨා ජාතා, සවෙ මයං සප්පායාහාරං න ලභිමිහ, න නො මග්ගඵලපට්ඨෙවො අභවිස්ස, ඉදානි වුටියවස්සා පචාරෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගම්ඤ්ඤාමා”ති. තෙ “සත්ථාරං දට්ඨකාමම්මා”ති මහාඋපාසිකං ආපුච්ඡිංසු. “මහාඋපාසිකා සාධු, අය්‍යා”ති. තෙ අනුගන්ත්වා පුනපි, “හන්තෙ, අම්මෙ ඔලොකෙය්‍යාථා”ති බහුනි පියවචනානි වන්වා පටිතිවන්ති. තෙපි ඛො භික්ඛු සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා “කච්චි, භික්ඛවෙ, බමනියං, කච්චි යාපනියං, න ව පිණ්ඩකෙන කිලම්ත්ථා”ති වුත්තෙ “බමනියං, හන්තෙ, යාපනියං, හන්තෙ, පිණ්ඩකෙන පන නෙව කිලම්මිහ. අම්මාකඤ්ඤි මානිකමානා නාමෙකා උපාසිකා වින්තාචාරං ඤත්වා, ‘අහො වත නො එවරුපං නාම ආහාරං පටියාදෙය්‍යා’ති වින්තිතෙ යථාචිත්තිතං ආහාරං පටියාදෙන්වා අදාසි”ති තස්සා ගුණකථං කථයිංසු.

අඤ්ඤතරො භික්ඛු තස්සා ගුණකථං සුත්වා තත්ථ ගන්තුකාමො හුත්වා සත්ථු සන්තිකෙ කම්මටියානං ගහෙන්වා, “හන්තෙ, තං ගාමං ගම්ඤ්ඤාමි”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා ජෙතවනතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තං ගාමං පත්වා විහාරං පවිසනදිවසෙයෙව වින්තෙසි – “අයං කිර උපාසිකා වින්තිතවිත්තිතං ජානාති, අහඤ්ච මග්ගකිලන්තො විහාරං පටිජග්ගිතුං න සක්ඛිස්සාමි, අහො වත මෙ විහාරපටිජග්ගකං මනුස්සං පෙසෙය්‍යා”ති. උපාසිකා ගෙහෙ නිසින්තාව ආවජ්ජෙන්ති තමත්ථං ඤත්වා, “ගච්ඡ, විහාරං පටිජග්ගිත්වා එහි”ති මනුස්සං පෙසෙසි. ඉතරොපි පානියං පිටිතුකාමො “අහො වත මෙ සක්ඛරපානකං කත්වා පෙසෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. උපාසිකා තම්පි පෙසෙසි. සො පුනදිවසෙ “පාතොව

සිනිද්ධයාගේ මෙ සඋත්තරිහඬුං පෙසෙතු” ති වින්තෙසි. උපාසිකා තථා අකාසි . සො යාගුං පිචිත්වා, “අහො වත මෙ ඵලරූපං ඛජ්ජකං පෙසෙය්‍යා” ති වින්තෙසි. උපාසිකා තමපි පෙසෙසි. සො වින්තෙසි – “අයං උපාසිකා මයා සබ්බං වින්තිතචින්තිතං පෙසෙසි, අහං එතං දට්ඨුකාමො, අහො වත මෙ නානග්ගරසභොජනං ගාභාපෙත්වා සයමෙව ආගච්ඡෙය්‍යා” ති. උපාසිකා “මම පුත්තො මං දට්ඨුකාමො, ආගමනං මෙ පච්චාසිසති” ති භොජනං ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා තස්ස අදාසි. සො කතහත්තකිච්චො “මාතිකමානා නාම ත්වං, මහාඋපාසිකෙ” ති පුච්ඡී. “ආම, තාතා” ති. “ත්වං පරචිත්තං ජානාසි” ති? “කිං මං පුච්ඡසි, තාතා” ති? “මයා වින්තිතචින්තිතං සබ්බමකාසි, තෙන තං පුච්ඡාමි” ති. “පරචිත්තජානනකභික්ඛු බ්‍රහ්‍ම, තාතා” ති? “නාහං අඤ්ඤෙ පුච්ඡාමි, තුවං පුච්ඡාමි, උපාසිකෙ” ති. එවං සන්තෙපි උපාසිකා “පරචිත්තං ජානාමි” ති අවත්වා “පරචිත්තං ජානන්තා නාම එවං කරොන්ති පුත්තා” ති ආහ. සො “භාරියං වතිදං කම්මං, පුට්ඨජනා නාම සොහනම්පි අසොහනම්පි වින්තෙත්ති, සවාහං කිඤ්චි අයුත්තං වින්තයිස්සාමි, සහ භණ්ඩකෙන වොරං වුළාය ගණ්හන්ති විය මං විජ්ජකාරං පාපෙය්‍ය, මයා ඉතො පලායිතුං වට්ටති” ති වින්තෙත්වා, “උපාසිකෙ, අහං ගම්ස්සාමි” ති ආහ. “කහං, අය්‍යා” ති? “සත්ථු සන්තිකං, උපාසිකෙ” ති. “වසථ තාව, හන්තෙ, ඉධා” ති. “න වසිස්සාමි, උපාසිකෙ, ගම්ස්සාමෙව” ති නික්ඛමිත්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. අථ නං සත්ථා “කිං භික්ඛු න ත්වං තත්ථ වසසි” ති පුච්ඡී. “ආම, හන්තෙ, න සක්කා තත්ථ වසිතු” න්ති. “කිං කාරණං භික්ඛු” ති? “හන්තෙ, සා උපාසිකා වින්තිතචින්තිතං සබ්බං ජානාති, පුට්ඨජනා ව නාම සොහනම්පි අසොහනම්පි වින්තෙත්ති, සවාහං කිඤ්චි අයුත්තං වින්තෙස්සාමි, සහ භණ්ඩකෙන වොරං වුළාය ගණ්හන්ති විය මං විජ්ජකාරං පාපෙස්සති” ති වින්තෙත්වා ආගතොම්හිති. “භික්ඛු, තත්ථෙව තයා වසිතුං වට්ටති” ති , “න සක්කොමි, හන්තෙ, නාහං තත්ථ වසිස්සාමි” ති. “තෙන භි ත්වං, භික්ඛු, එකමෙව රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි” ති. “කිං, හන්තෙ” ති? “තව චිත්තමෙව රක්ඛ, චිත්තං නාමෙතං දුරක්ඛං, ත්වං අත්තනො චිත්තමෙව නිග්ගණ්හ, මා අඤ්ඤං කිඤ්චි වින්තයි, චිත්තං නාමෙතං දුන්තිග්ගහ” න්ති වත්වා ඉමං ගාථාමහ –

35. “දුන්තිග්ගහස්ස ලහුනො, යත්ථකාමනිපාතිනො;
චිත්තස්ස දමථො සාධු, චිත්තං දන්තං සුබාවහ” න්ති.

තත්ථ චිත්තං නාමෙතං දුක්ඛෙන නිග්ගහන්ති දුන්තිග්ගහං. ලහුං උප්පජ්ජති ව නිරුජ්ජති වාති ලහු. තස්ස දුන්තිග්ගහස්ස ලහුනො. යත්ථකාමනිපාතිනොති යත්ථ කත්ථච්චෙදෙව නිපතනසිලස්ස. එතඤ්ඤි ලභිතබ්බට්ඨානං වා අලභිතබ්බට්ඨානං වා යුත්තට්ඨානං වා අයුත්තට්ඨානං වා න ජානාති, නෙව ජාතිං ඔලොකෙති, න ගොත්තං, න වයං. යත්ථ යත්ථ ඉච්ඡති, තත්ථ තත්ථෙව නිපතති “යත්ථකාමනිපාති” ති වුවවති. තස්ස ඵලරූපස්ස චිත්තස්ස දමථො සාධු වතුහි අරියමග්ගෙහි දන්තභාවො යථා නිබ්බිසෙවනං හොති, තථා කතභාවො සාධු. කිං කාරණං? ඉදඤ්ඤි චිත්තං දන්තං සුබාවහං නිබ්බිසෙවනං කතං මග්ගඵලසුඛං පරමත්ථනිබ්බානසුඛඤ්ච ආවහන්ති.

දෙසනාපරියොසානෙ සම්පත්තපරිසාය බ්‍රහ්‍ම සොනාපන්තාදයො අහෙසුං, මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

සත්ථා තස්ස භික්ඛුනො ඉමං ඔවාදං දත්වා, “ගච්ඡ, භික්ඛු, අඤ්ඤං කිඤ්චි අචින්තයිත්වා තත්ථෙව වසාහි” ති පහිණි. සො භික්ඛු සත්ථු සන්තිකා ඔවාදං ලභිත්වා තත්ථ අගමාසි. කිඤ්චි බහිද්ධා චිත්තනං නාම න වින්තෙසි. මහාඋපාසිකාපි දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙත්ති ථෙරං දිස්වා, “ඉදාති ඔවාදදායකං ආවරියං ලභිත්වා පුනාගතො මම පුත්තො” ති අත්තනො ඤාණෙනෙව පරිච්ඡින්නිත්වා තස්ස සප්පායාහාරං පටියාදෙත්වා අදාසි. සො සප්පායභොජනං සෙවිත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා මග්ගඵලසුඛෙන චිත්තාමෙන්තො “අහො මහාඋපාසිකා මය්හං පතිට්ඨා ජාතා, අහං ඉමං නිස්සාය හවතිස්සරණං පත්තොම්හි” ති වින්තෙත්වා, “ඉමස්මිං තාව මෙ අත්තභාවෙ පතිට්ඨා ජාතා, සංසාරෙ පන මෙ සංසරන්තස්ස අඤ්ඤෙසුපි අත්තභාවෙසු අයං පතිට්ඨා භුතපුබ්බා, නො” ති උපධාරෙන්නො එකුනඅත්තභාවසතං අනුස්සරි. සාපි එකුනඅත්තභාවසතෙ තස්ස පාදපරිවාරිකා අඤ්ඤෙසු පටිබද්ධචිත්තා හුත්වා තං ජීවිතා වොරොපෙසි. ථෙරො තස්සා එත්තකං අගුණං දිස්වා, “අහො මයං මහාඋපාසිකා භාරියං කම්මං අකාසි” ති වින්තෙසි.

මහාඋපාසිකාපි ගෙහෙ නිසින්තාව “කිං නු බො මය්හං පුත්තස්ස පබ්බජිතකිච්චං මත්තකං පත්තං, නො” ති උපධාරයමානා තස්ස අරහත්තපත්තිං ඤාත්වා උත්තරි උපධාරියමානා, “මම පුත්තො අරහත්තං පත්වා අහො වත මෙ අයං උපාසිකා මහති පතිට්ඨා ජාතා” ති වින්තෙත්වා, “අතිතෙපි නු බො මෙ අයං පතිට්ඨා භුතපුබ්බා, නො” ති උපධාරෙන්නො එකුනඅත්තභාවසතං අනුස්සරි, “අහං බො පන එකුනඅත්තභාවසතෙ අඤ්ඤෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා එතං ජීවිතා වොරොපෙසිං, අයං මෙ එත්තකං අගුණං දිස්වා ‘අහො භාරියං කම්මං කතං උපාසිකායා’ ති වින්තෙසි. “අත්ථි නු බො එවං සංසාරෙ සංසරන්තියා මම පුත්තස්ස උපකාරො කතපුබ්බො” ති උපධාරයමානා තතො උත්තරිං සතමං අත්තභාවං අනුස්සරිත්වා සතමෙ අත්තභාවෙ මයා එතස්ස පාදපරිවාරිකාය හුත්වා එතස්මිං ජීවිතා වොරොපනට්ඨානෙ ජීවිතදානං දින්නං, අහො මයා මම පුත්තස්ස මහාඋපකාරො කතපුබ්බො” ති ගෙහෙ නිසින්තාව උත්තරිං විසෙසෙත්වා “උපධාරෙථා” ති ආහ. සො දිබ්බාය සොතධාතුයා සද්දං සුත්වා විසෙසෙත්වා සතමං අත්තභාවං අනුස්සරිත්වා තත්ථ තාය අත්තනො ජීවිතස්ස දින්නභාවං දිස්වා, “අහො මම ඉමාය මහාඋපාසිකාය උපකාරො කතපුබ්බො” ති අත්තමනො හුත්වා තස්සා තත්ථෙව වතුසු මග්ගඵලෙසු පඤ්ඤං කථෙත්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බාසීති.

අඤ්ඤතරභික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. අඤ්ඤතරුක්කණ්ඨිතභික්ඛුවත්ථු

සුද්දසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො අඤ්ඤතරං උක්කණ්ඨිතභික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සත්ථරි කිර සාවත්ථියං විහරන්තෙ එකො සෙට්ඨිපුත්තො අත්තනො කුලපගත්ථෙරං උපසඬකම්භවා, “හන්තෙ, අහං දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, එකං මෙ දුක්ඛතො මුච්චනකාරණං කට්ඨෙවා”ති ආහ. “සාධාචුසො, සචෙසි දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො, සලාකහත්තං දෙහි, පක්ඛිකහත්තං දෙහි, වස්සාවාසිකං දෙහි, විවරාදයො පච්චයෙ දෙහි, අත්තනො සාපතෙය්‍යං තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා එකෙන කම්මන්තං පයොපේහි, එකෙන පුත්තදාරං පොසෙහි, එකං බුද්ධසාසනෙ දෙහි”ති ආහ. සො “සාධු, හන්තෙ”ති වුත්තපටිපාටියා සබ්බං කත්වා පුන ථෙරං පුච්ඡි – “තනො උත්තරිං අඤ්ඤං කිං කරොමි, හන්තෙ”ති? “ආචුසො, තිණි සරණානි ගණ්භ, පඤ්ච සීලානි ගණ්භාහි”ති. තානිපි පටිග්ගහෙත්වා තනො උත්තරිං පුච්ඡි. “තෙන හි දස සීලානි ගණ්භාහි”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති ගණ්භි. සො එවං අනුපුබ්බෙන පුඤ්ඤකම්මස්ස කතත්තා අනුපුබ්බසෙට්ඨිපුත්තො නාම ජාතො. තනො “උත්තරිමිපි කත්තබ්බං අත්ථි, හන්තෙ”ති පුන පුච්ඡිත්වා, “තෙන හි පබ්බජාහි”ති වුත්තො නික්ඛම්භවා පබ්බජි. තස්සෙකො ආභිධම්මිකභික්ඛු ආචරියො අහොසි. එකො විනයධරො උපජ්ඣායො. තස්ස ලද්ධුපසම්පදස්ස ආචරියො අත්තනො සන්තිකං ආගතකාලෙ අභිධම්මෙ පඤ්භං කට්ඨෙයි – “බුද්ධසාසනෙ නාම ඉදං කාතුං වට්ටති, ඉදං න වට්ටති”ති. උපජ්ඣායොපිස්ස අත්තනො සන්තිකං ආගතකාලෙ විනයෙ පඤ්භං කට්ඨෙයි – “බුද්ධසාසනෙ නාම ඉදං කාතුං වට්ටති, ඉදං න වට්ටති, ඉදං කප්පති, ඉදං න කප්පති”ති. සො චිත්තෙයි – “අහො භාරියං ඉදං කම්මං, අහං දුක්ඛා මුච්චිතුකාමො පබ්බජිතො, ඉධ ව මම හත්ථපසාරණට්ඨානම්පි න පඤ්ඤායති, ගෙහෙ යත්වා ව දුක්ඛා මුච්චිතුං සක්කා, මයා ගිහිනා භවිතුං වට්ටති”ති. සො තනො පට්ඨාය උක්කණ්ඨිතො අනභිරතො ද්වන්තිංසාකාරෙ සජ්ඣායං න කරොති, උද්දෙසං න ගණ්භාහි, කියො ලුබ්බො ධමනිසන්ථතගත්තො ආලස්සියාහිභුතො කච්ඡුපරිකිණ්ණො අහොසි.

අථ නං දහරසාමණෙරා, “ආචුසො, කිං ත්වං ධීතට්ඨානෙ ධීතොව නිසින්නට්ඨානෙ නිසින්නොව අහොසි, පණ්ඩුරොගාහිභුතො කියො ලුබ්බො ධමනිසන්ථතගත්තො ආලස්සියාහිභුතො කච්ඡුපරිකිණ්ණො, කිං තෙ කත්ත”න්ති පුච්ඡිංසු. “උක්කණ්ඨිතොමිහි, ආචුසො”ති. “කිං කාරණං”ති? සො තං පචන්තිං ආරොචෙයි. තෙ තස්ස ආචරියුපජ්ඣායානං ආචික්ඛිංසු. ආචරියුපජ්ඣායා තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, ආගතත්ථා”ති ආහ. “හන්තෙ, අයං භික්ඛු තුම්භාකං සාසනෙ උක්කණ්ඨිතො”ති. “එවං කිර භික්ඛු”ති. “ආම, හන්තෙ”ති. “කිං කාරණං”ති? “අහං, හන්තෙ, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමොව පබ්බජිතො, තස්ස මෙ ආචරියො අභිධම්මකථං කට්ඨෙයි, උපජ්ඣායො විනයකථං කට්ඨෙයි, ස්වාහං ‘ඉධ මෙ හත්ථපසාරණට්ඨානම්පි නත්ථි, ගිහිනා හුත්වා සක්කා දුක්ඛා මුච්චිතුං, ගිහි භවිස්සාමි’ති සන්තිට්ඨානාමකාසිං, හන්තෙ”ති. “සචෙ ත්වං, භික්ඛු, එකමෙව රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි, අවසෙසානං රක්ඛනකිච්චං නත්ථි”ති. “කිං, හන්තෙ”ති? “තච විත්තමෙව රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි”ති. “සක්ඛිස්සාමි, හන්තෙ”ති. “තෙන හි අත්තනො විත්තමෙව රක්ඛාහි, සක්කා දුක්ඛා මුච්චිතු”න්ති ඉමං ඔවාදං දත්වා ඉමං ගාථමාහ –

36. “සුද්දසං සුනිපුණං, යත්ථකාමනිපාතිනං;
විත්තං රක්ඛෙථ මෙධාවි, විත්තං ගුත්තං සුබාවහ”න්ති.

තත්ථ සුද්දසන්ති සුට්ඨු දුද්දසං. සුනිපුණන්ති සුට්ඨු නිපුණං පරමසණ්භං. යත්ථකාමනිපාතිනන්ති ජාතිආදීනි අනොලොකෙත්වා ලභිතබ්බාලභිතබ්බයුත්තායුත්තට්ඨානෙසු යත්ථ කත්ථවි නිපතනසීලං. විත්තං රක්ඛෙථ මෙධාවිති අන්ධබාලො දුම්මෙධො අත්තනො විත්තං රක්ඛිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, විත්තවසිකො හුත්වා අනයබ්‍යසනං පාපුණාති. මෙධාවි පන පණ්ඩිතොව විත්තං රක්ඛිතුං සක්කොති, තස්මා ත්වම්පි විත්තමෙව ගොපෙහි. ඉදඤ්භි විත්තං ගුත්තං සුබාවහං මග්ගඵලනිබ්බානසුබානි ආවහතිති.

දෙසනාපරියොසානෙ සො භික්ඛු සොනාපත්තිඵලං පාපුණි, අඤ්ඤෙපි බහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං, දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

අඤ්ඤතරුක්කණ්ඨිතභික්ඛුවත්ථු තතියං.

4. සඬසරක්ඛිතභාගිනෙය්‍යත්ථෙරවත්ථු

දුරඬගමන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො සඬසරක්ඛිතං නාම භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථියං කිරෙකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා නික්ඛම්භවා පබ්බජිතො ලද්ධුපසම්පදො සඬසරක්ඛිතත්ථෙරො නාම හුත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පාපුණි. තස්ස කතිට්ඨගගිනී පුත්තං ලභිත්වා ථෙරස්ස නාමං අකාසි. සො භාගිනෙය්‍යසඬසරක්ඛිතො නාම හුත්වා වයප්පත්තො ථෙරස්සෙව සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො අඤ්ඤතරස්මිං ගාමකාරාමෙ වස්සං උපගන්ත්වා, “එකං සත්තහත්ථං, එකං අට්ඨහත්ථං”න්ති ද්වෙ වස්සාවාසිකසාටකෙ ලභිත්වා අට්ඨහත්ථං. “උපජ්ඣායස්ස මෙ භවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා “සත්තහත්ථං මස්භං භවිස්සති”ති විත්තෙත්වා වුට්ඨවස්සො “උපජ්ඣායං පස්සිස්සාමි”ති ආගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ පිණ්ඩාය වරන්තො ආගන්ත්වා ථෙරෙ විහාරං අනාගතෙයෙව විහාරං පටිසිත්වා ථෙරස්ස දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා පාදොදකං

උපට්ඨපෙන්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්නො නිසිදි. අප්ප්සාගමනභාවං දිස්වා පටිවුග්ගමනං කත්වා පත්තචීවරං පටිග්ගහෙන්වා, “නිසිද්ද, හන්තෙ” නි පෙරං නිසිදාපෙන්වා තාලවණ්ටං ආදාය ඛිජිත්වා පානියං දත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තං සාටකං ආනෙන්වා පාදමුලෙ යිපෙන්වා, “හන්තෙ, ඉමං පරිභුඤ්ජ්ජා” නි වත්වා ඛිජයමානො අට්ඨාසි.

අට් නං පෙරො ආහ – “සඬ්ඝරක්ඛිත, මය්හං චීවරං පරිපුණ්ණං, ත්වමෙව පරිභුඤ්ජා” නි. “හන්තෙ, මයා උද්ධකාලතො පට්ඨාය අයං තුම්භාකමෙව සල්ලක්ඛිතො, පරිභොගං කරොථා” නි. “හොතු, සඬ්ඝරක්ඛිත, පරිපුණ්ණං මෙ චීවරං, ත්වමෙව පරිභුඤ්ජා” නි. “හන්තෙ, මා එවං කරොථ, තුම්භෙහි පරිභුත්තෙ මය්හං මහජ්ඵලං හවිස්සති” නි. අට් නං තස්ස පුනස්පුනං කට්ඨන්තස්සපි පෙරො න ඉච්ඡියෙව.

එවං සො ඛිජයමානො ධීතොව චිත්තෙසි – “අහං පෙරස්ස ගිහිකාලෙ භාගිනෙය්සා, පබ්බජිතකාලෙ සද්ධිවිහාරිකො, එවම්පි මයා සද්ධිං උපජ්ඣායො පරිභොගං න කත්තුකාමො. ඉමස්මිං මයා සද්ධිං පරිභොගං අකරොත්තෙ කිං මෙ සමණභාවෙන, ගිහි හවිස්සාමි” නි. අට්ස්ස එතදහොසි – “දුස්සණ්ඨාපිතො සරාවාසො, කිං නු ඛො කත්වා ගිහිභූතො ජීවිස්සාමි” නි. තතො චිත්තෙසි – “අට්ඨහත්ථසාටකං චික්කිණ්ත්වා එකං ඵළිකං ගණ්ඨිස්සාමි, ඵළිකා නාම ඛිජ්ජං විජායති, ස්වාහං විජාතං විජාතං චික්කිණ්ත්වා මූලං කරිස්සාමි, මූලෙ බහු කත්වා එකං පජාපතිං ආනෙස්සාමි, සා එකං පුත්තං විජායස්සති. අට්ස්ස මම මාතුලස්ස නාමං කත්වා වූළයානකෙ නිසිදාපෙන්වා මම පුත්තඤ්ච භරියඤ්ච ආදාය මාතුලං වන්දිතුං ආගමිස්සාමි, ආගච්ඡන්තෙ අත්තරාමග්ගෙ මම භරියං එවං චක්ඛාමි – ‘ආනෙහි තාව මෙ පුත්තං චිත්තස්සාමිත’න්ති. සා ‘කිං තෙ පුත්තෙන, එහි, ඉමං යානකං පාපෙහි’ති වත්වා පුත්තං ගහෙන්වා, ‘අහං නෙස්සාමි ත’න්ති නෙත්වා සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති චක්කපටෙ ඡඩ්ඛෙස්සති. අට්ස්ස සරිරං අභිරුහිත්වා චක්කං ගමිස්සති, අට් නං ‘ත්වං මම පුත්තං නෙව මය්හං අදාසි, නං සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි නාසිතොස්මි තයා’ති වත්වා පතොදයට්ඨියා පිට්ඨියං පහරිස්සාමි” නි.

සො එවං චිත්තෙන්තොව යත්වා ඛිජයමානො පෙරස්ස සිසෙ තාලවණ්ටෙන පහරි. පෙරො “කිං නු ඛො අහං සඬ්ඝරක්ඛිතෙන සිසෙ පහතො” නි උපධාරෙන්තො තෙන චිත්තිතචිත්තිතං සබ්බං ඤත්වා, “සඬ්ඝරක්ඛිත, මාතුගාමස්ස පහාරං දාතුං නාසක්ඛි, කො එත්ථ මහල්ලකත්ථෙරස්ස දොසො” නි ආහ. සො “අහො නට්ඨොමිහි, ඤාතං කිර මෙ උපජ්ඣායෙන චිත්තිතචිත්තිතං, කිං මෙ සමණභාවෙනා” නි තාලවණ්ටං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිතුං ආරද්ධො.

අට් නං දහරා ව සාමණෙරා ව අනුබන්ධිත්වා ආදාය සත්ථු සන්තිකං අගමංසු. සත්ථා තෙ භික්ඛු දිස්වා ව “කිං, භික්ඛවෙ, ආගතත්ථ, එකො වො භික්ඛු උද්ධො” නි පුච්ඡි. “ආම, හන්තෙ, ඉමං දහරං උක්කණ්ඨිත්වා පලායන්තං ගහෙන්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආගතම්භා” නි. “එවං කිර භික්ඛු” නි? “ආම, හන්තෙ” නි. “කිමත්ථං තෙ භික්ඛු එවං භාරියං කම්මං කතං, නනු ත්වං ආරද්ධවීරියස්ස එකස්ස බුද්ධස්ස පුත්තො, මාදිසස්ස නාම බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා අත්තානං දමෙන්වා සොතාපන්නොති වා සකදාගාමීති වා අනාගාමීති වා අරහාති වා වදාපෙතුං නාසක්ඛි, කිමත්ථං එවං භාරියං කම්මමකාසි” නි? “උක්කණ්ඨිතොස්මි, හන්තෙ” නි. “කිං කාරණං උක්කණ්ඨිතොසි” නි? සො එවං වස්සාවාසිකසාටකානං උද්ධදිවසනො පට්ඨාය යාව පෙරස්ස තාලවණ්ටෙන පහාරා සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙන්වා, “ඉමිනා කාරණෙන පලාතොස්මි, හන්තෙ” නි ආහ. අට් නං සත්ථා “එහි භික්ඛු, මා චිත්තයි චිත්තං නාමෙතං දුරෙ හොන්තමිපි ආරම්මණං සම්පට්ච්ඡනකජාතිකං, රාගදොසමොහබන්ධනා මුච්චනත්ථාය වායමිතුං වට්ටති” නි වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

37. “දුරඬ්ගමං එකචරං, අසරිරං ගුහාසයං;
යෙ චිත්තං සංයමෙස්සන්ති, මොක්ඛන්ති මාරබන්ධනා” නි.

තත්ථ දුරඬ්ගමන්ති චිත්තස්ස හි මක්කටසුත්තමත්තකමිපි පුරත්ථිමාදිදිසාභාගෙන ගමනාගමනං නාම නත්ථි, දුරෙ සන්තමිපි පන ආරම්මණං සම්පට්ච්ඡන්ති දුරඬ්ගමං නාම ජාතං. සත්තට්ඨචිත්තානි පන එකතො කණ්ණිකබද්ධානි එකක්ඛණෙ උප්පජ්ජිතුං සමත්ථානි නාම නත්ථි. උප්පත්තිකාලෙ එකෙකමෙව චිත්තං උප්පජ්ජති, තස්මිං නිරුද්ධෙ පුන එකෙකමෙව උප්පජ්ජති එකචරං නාම ජාතං. චිත්තස්ස සරිරසණ්ඨානං වා නීලාදිප්පකාරො වණ්ණභෙදො වා නත්ථිති අසරිරං නාම ජාතං. ගුහා නාම චතුම්භාභුතගුහා, ඉදඤ්ච භදයරූපං නිස්සාය පවත්තතිති ගුහාසයං නාම ජාතං. යෙ චිත්තන්ති යෙ කෙචි පුරිසා වා ඉත්ථියො වා ගහට්ඨා වා පබ්බජිතා වා අනුප්පජ්ජනකකිලෙසස්ස උප්පජ්ජිතුං අදෙන්තා සතිසම්මොසෙන උප්පන්නකිලෙසං පජහන්තා චිත්තං සංයමෙස්සන්ති සංයතං අචික්ඛිත්තං කරිස්සන්ති. මොක්ඛන්ති මාරබන්ධනානි සබ්බෙනෙ කිලෙසබන්ධනාභාවෙන මාරබන්ධනසඬ්ඛාතා තෙභුමකවට්ටා මුච්චිස්සන්තිති.

දෙසනාපරියොසානෙ භාගිනෙය්සසඬ්ඝරක්ඛිතත්ථෙරො සොතාපත්තිඵලං පාපුණි, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපන්නාදයො ජාතා, මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

සඬ්ඝරක්ඛිතභාගිනෙය්සත්ථෙරවත්ථු වතුත්ථං.

5. චිත්තහත්ථත්ථෙරවත්ථු

තත් එ අනවට්ඨිතචිත්තස්සාති චිත්තං නාමෙතං කස්සචි තිබද්ධං වා ටාවරං වා නත්ථී. යො ජන පුග්ගලො අස්සපිට්ඨෙ යපිතකුමභණ්ඩං විය ව ටුසරාසිමිහි කොට්ටිතබ්බකො විය ව බල්ලාටසිසෙ යපිතකදම්බපුප්ඵං විය ව න කත්ථවි සණ්ඨාති, කදාවි බුද්ධසාවකො හොති, කදාවි ආජීවකො, කදාවි නිගණ්ඨො, කදාවි තාපසො. එවරුපො පුග්ගලො අනවට්ඨිතචිත්තො නාම. තස්ස අනවට්ඨිතචිත්තස්ස. සද්ධම්මං අච්ඡානනොති සත්තතිංසබොධිපක්ඛියධම්මභෙදං ඉමං සද්ධම්මං අච්ඡානන්තස්ස පරිත්තසද්ධතාය වා උප්ප්වසද්ධතාය වා පරිප්ප්වසසාදස්ස කාමාවචරරුපාවචරාදිභෙදා පඤ්ඤා න පරිපුරති. කාමාවචරායපි අපරිපුරයමානාය කුතොව රුපාවචරරුපාවචරලොකුත්තරපඤ්ඤා පරිපුරස්සතිති දිපෙති. අනවස්සුතචිත්තස්සාති රාගෙන අනිත්තචිත්තස්ස.

අනන්වාහනවෙනසොති “ආහනවිත්තො බ්ලජානො”ති (දී. නි. 3.319; විහ. 941; ම. නි. 1.185) ආගතවිධානෙ දොසෙන විත්තස්ස පහනභාවො චුත්තො, ඉධ පන දොසෙන අප්පටිහනවිත්තස්සාති අත්ථො. පුඤ්ඤපාපපහිනස්සාති චතුත්ථමග්ගෙන පහිනපුඤ්ඤස්ස වෙව පහිනපාපස්ස ව ඛිණාසවස්ස. නත්ථි ජාගරතො භයන්ති ඛිණාසවස්ස ජාගරන්තස්සෙව අභයභාවො කථිතො විය. සො පන සද්ධාදීහි පඤ්චහි ජාගරධම්මෙහි සමන්තාගතන්තා ජාගරො නාම. තස්මා තස්ස ජාගරන්තස්සාපි අජාගරන්තස්සාපි කිලෙසභයං නත්ථි කිලෙසානං අපච්ඡාවත්තනතො. න හි තං කිලෙසා අනුබන්ධන්ති තෙන තෙන මග්ගෙන පහිනානං කිලෙසානං පුන අනුපගමනතො. තෙනෙවාහ – “සොතාපත්තිමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡති, සකදාගාමීඅනාගාමීඅරහත්තමග්ගෙන යෙ කිලෙසා පහිනා, තෙ කිලෙසෙ න පුනෙති න පච්චෙති න පච්චාගච්ඡති”ති (චූළති. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 27).

දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා සඵලා අහොසි.

අට්ඨකදිවසං හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “භාරියා වතිමෙ, ආචුසො, කිලෙසා නාම, ඵවරුපස්ස අරහත්තස්ස උපනිස්සායසම්පන්නො කුලපුත්තො කිලෙසෙහි ආලොළිතො සත්තවාරෙ ගිහී හුත්වා සත්තවාරෙ පබ්බජිතො”ති. සත්ථා තෙසං තං කථාපවත්තිං සුත්වා තඬ්ඨණානුරූපෙන ගමනෙන ධම්මසභං ගන්ත්වා බුද්ධාසනෙ නිසිත්තො “කාය භුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ ඵවමෙව, හික්ඛවෙ, කිලෙසා නාම භාරියා, සවෙ එතෙ රුපිතො හුත්වා කත්ථවි පක්ඛිප්පං සක්කා භවෙයානුං, චක්කවාලං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනිවකොති ඔකාසො නෙසං න භවෙයා, මාදිසම්පි නාමෙතෙ පඤ්ඤාසම්පන්නං පුරිසාජානෙයාං ආලොළෙන්ති, අවසෙසෙසු කා කථා? “අහඤ්චි අඬ්ඪනාළිමත්තං වරකචොරකං කුණ්ඨකුදාලඤ්ච නිස්සාය ඡ වාරෙ පබ්බජිත්වා උප්පබ්බජිතපුබ්බො”ති. “කදා, භන්තෙ, කදා සුගතා”ති? “සුණ්ඨස්සථ, හික්ඛවෙ”ති. “ආම, භන්තෙ”ති. “තෙන හි සුණාථා”ති අනිතං ආහරි –

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙත්තෙ කුදාලපණ්ඩිතො නාම බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨ මාසෙ හිමවත්තෙ වසිත්වා වස්සාරත්තසමයෙ භූමියා නිත්තාය “ගෙහෙ මෙ අඬ්ඪනාළිමත්තො වරකචොරකො ව කුණ්ඨකුදාලකො ව අත්ථි, වරකචොරකඛිජං මා නස්සි”ති උප්පබ්බජිත්වා එකං යානං කුදාලෙන කසිත්වා තං බීජං වපිත්වා වතිං කත්වා පක්කකාලෙ උද්ධරිත්වා නාළිමත්තඛිජං යටෙත්වා සෙසං බාදි. සො “කිං මෙ දානි ගෙහෙන, පුන අට්ඨ මාසෙ පබ්බජිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නික්ඛමිත්වා පබ්බජි. ඉමිනාව නිභාරෙන නාළිමත්තං වරකචොරකඤ්ච කුණ්ඨකුදාලඤ්ච නිස්සාය සත්තවාරෙ ගිහී හුත්වා සත්තවාරෙ පබ්බජිත්වා සත්තමෙ පන වාරෙ වින්තෙසි – “අහං ඡ වාරෙ ඉමං කුණ්ඨකුදාලං නිස්සාය ගිහී හුත්වා පබ්බජිතො, කත්ථවිදෙව නං ඡඩ්ඨෙස්සාමි”ති. සො ගඬ්ඨාය තීරං ගන්ත්වා, “පතිතට්ඨානං පස්සන්තො ඔතරිත්වා ගණ්ඨෙයාං, යථාස්ස පතිතට්ඨානං න පස්සාමි, තථා නං ඡඩ්ඨෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නාළිමත්තං බීජං පිලොනිකාය බන්ධිත්වා පිලොනිකං කුදාලඵලකෙ බන්ධිත්වා කුදාලං අග්ගදණ්ඩකෙ ගහෙත්වා ගඬ්ඨාය තීරෙ සිතො අක්ඛිති නිමිලෙන්වා උපරිසිසෙ තික්ඛන්තුං ආවිජ්ඣිත්වා ගඬ්ඨායං බිපිත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙන්තො පතිතට්ඨානං අදිස්වා “ජිතං මෙ, ජිතං මෙ”ති තික්ඛන්තුං සද්දමකාසි.

තස්මිං බණ්ණෙ බාරාණසිරාජා පච්චන්තං වූපසමෙන්වා ආගන්ත්වා නදීතීරෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙන්වා න්භානත්ථාය නදිං ඔතිණ්ණො තං සද්දං අස්සොසි. රාජුනඤ්ච නාම “ජිතං මෙ”ති සද්දො අමනාපො හොති, සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “අහං ඉදානි අමිත්තමද්දනං කත්වා ‘ජිතං මෙ’ති ආගතො, ත්වං පන ‘ජිතං මෙ, ජිතං මෙ’ති විරවසි, කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡි. කුදාලපණ්ඩිතො “ත්වං බාහිරකචොරෙ ජිති, තයා ජිතං පුන අවජිතමෙව හොති, මයා පන අජ්ඣන්තිකො ලොභචොරො ජිතො, සො පුන මං න ජිතිස්සති, තස්සෙව ඡයො සාධු”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“න තං ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං අවජියති;
තං බො ජිතං සාධු ජිතං, යං ජිතං නාවජියති”ති. (ජා. 1.1.70);

තං බණ්ණෙයෙව ව ගඬ්ඨං ඔලොකෙන්තො ආපොකසිණං නිබ්බන්තෙන්වා අධිගතවිසෙසො ආකාසෙ පල්ලඬ්ඨකෙන නිසිදි. රාජා මහාපුරිසස්ස ධම්මකථං සුත්වා වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා සද්ධිං බලකායෙන පබ්බජි. යොජනමත්තා පරිසා අහොසි. අපරොපි සාමන්තරාජා තස්ස පබ්බජිතභාවං සුත්වා, “තස්ස රජ්ජං ගණ්ඨස්සාමි”ති ආගන්ත්වා තථා සමිද්ධං නගරං සුඤ්ඤං දිස්වා, “ඵවරුපං නගරං ඡඩ්ඨෙත්වා පබ්බජිතො රාජා ඔරකෙ යානෙ න පබ්බජිස්සති, මයාපි පබ්බජිතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා මහාපුරිසං උපසඬ්ඨකමිත්වා පබ්බජ්ජං යාවිත්වා සපරිචාරො පබ්බජි. එතෙනෙව නිභාරෙන සත්ත රාජානො පබ්බජිංසු. සත්තයොජනිකො අස්සමො අහොසි. සත්ත රාජානො හොගෙ ඡඩ්ඨෙත්වා එත්තකං ජනං ගහෙත්වා පබ්බජිංසු. මහාපුරිසො බ්‍රහ්මවරියවාසං වසිත්වා බ්‍රහ්මලොකුපගො අහොසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “අහං, හික්ඛවෙ, තදා කුදාලපණ්ඩිතො අහොසිං, කිලෙසා නාමෙතෙ ඵවං භාරියා”ති ආහ.

විත්තහත්ථත්ථෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. පඤ්චසතහික්ඛවත්ථු

කුමභූපමන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො ආරද්ධවිපස්සකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථියං කිර පඤ්චසතා භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා, “සමණධම්මං කරිස්සාමා”ති යොජනසතමග්ගං ගන්ත්වා එකං මහාවාසගාමං අගමංසු. අථ තෙ මනුස්සා දිස්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙන්වා පණිතෙහි යාගුහත්තාදීහි පරිවිසිත්වා, “කහං, හන්තෙ, ගවිජ්ජා”ති පුව්ඡිත්වා, “යථාභාසුකට්ඨාන”න්ති චුත්තෙ, “හන්තෙ, ඉමං තෙමාසං ඉධෙව වසථ, මයමිති තුම්භාකං සන්තිකෙ සරණෙසු පතිට්ඨාය පඤ්ච සීලානි රක්ඛිස්සාමා”ති යාවිත්වා තෙසං අධිවාසනං විදිත්වා, “අවිදුරෙ යානෙ මහන්තො වනසණ්ඨො අත්ථි, එත්ථ වසථ, හන්තෙ”ති වත්වා උයොපාපෙසු. භික්ඛු තං වනසණ්ඨං පටිසිංසු. තස්මිං වනසණ්ඨො අධිවත්ථා දෙවතා “සීලවන්තො, අය්‍යා, ඉමං වනසණ්ඨං අනුප්පත්තා, අයුත්තං ඛො පන අස්මාකං අයොසු ඉධ වසන්තෙසු පුත්තදාරෙ ගහෙන්වා රුක්ඛෙ අභිරුය්භ වසිතු”න්ති රුක්ඛතො ඔතරිත්වා භූමියං නිසීදිත්වා චිත්තයිංසු, “අය්‍යා, ඉමස්මිං යානෙ අප්පෙකරත්තිං වසිත්වා අද්ධා ස්වෙ ගමිස්සන්ති”ති. භික්ඛුපි පුනදිවසෙ අන්තොගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා පුන තමෙව වනසණ්ඨං ආගමිංසු. දෙවතා “භික්ඛුසඬ්ඝො ස්වාතනාය කෙනවි නිමන්තිතො හවිස්සති, තස්මා පුනාගවිජ්ජති, අප්ප ගමනං න හවිස්සති, ස්වෙ ගමිස්සති මඤ්ඤෙ”ති ඉමිනා උපායෙන අඬ්ඝමාසමත්තං භූමියමෙව අවිජ්ජිසු.

තතො චිත්තයිංසු – “භද්දන්තා ඉමං තෙමාසං ඉධෙව මඤ්ඤෙ වසිස්සන්ති, ඉධෙව ඛො පන ඉමෙසු වසන්තෙසු අම්භාකං රුක්ඛෙ අභිරුහිත්වා නිසීදිතුමිති න යුත්තං, තෙමාසං පුත්තදාරෙ ගහෙන්වා භූමියං නිසීදනට්ඨානානිපි දුක්ඛානි, කිඤ්චි කත්වා ඉමෙ භික්ඛු පලාපෙතුං වට්ටති”ති. තා තෙසු තෙසු රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු වෙව වඩකමනකොට්ඨු ව ඡින්නසීසානි කඛන්ධානි දස්සෙතුං අමනුස්සසද්දඤ්ච භාවෙතුං ආරභිංසු. භික්ඛුනං බිපිතකාසාදයො රොගා පවත්තිංසු. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං “තුය්හං, ආවුසො, කිං රුජ්ජති”ති පුව්ඡන්තා, “මය්හං බිපිතරොගො, මය්හං කාසො”ති වත්වා, “ආවුසො, අහං අප්ප වඩකමනකොට්ඨං ඡින්නසීසං අද්දසං, අහං රත්තිට්ඨානෙ කඛන්ධං අද්දසං, අහං දිවාට්ඨානෙ අමනුස්සසද්දං අස්සොසිං, පරිවජ්ජෙතබ්බයුත්තකමීදං යානං, අම්භාකං ඉධ අථාසුකං අහොසි, සත්ථු සන්තිකං ගමිස්සාමා”ති නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමත්තං නිසීදිංසු.

අථ තෙ සත්ථා ආහ – “කිං, භික්ඛවෙ, තස්මිං යානෙ වසිතුං න සක්ඛිස්සථා”ති? “ආම, හන්තෙ, අම්භාකං තස්මිං යානෙ වසන්තානං එවරුපානි හෙරවාරම්මණානි උපට්ඨන්ති, එවරුපං අථාසුකං හොති, තෙන මයං ‘වජ්ජෙතබ්බයුත්තකමීදං යාන’න්ති තං ඡඩ්ඛෙත්වා තුම්භාකං සන්තිකං ආගතා”ති. “භික්ඛවෙ, තත්ථෙව තුම්භාකං ගන්තුං වට්ටති”ති. “න සක්කා, හන්තෙ”ති. “භික්ඛවෙ, තුම්භෙ ආවුධං අග්ගහෙන්වා ගතා, ඉදානි ආවුධං ගහෙන්වා ගවිජ්ජා”ති. “කතරාවුධං, හන්තෙ”ති? සත්ථා “අහං ආවුධං වො දස්සාමි, මයා දින්නං ආවුධං ගහෙන්වා ගවිජ්ජා”ති වත්වා –

“කරණියමත්ථකුසලෙන, යන්ත සන්තං පදං අභිසමෙව්ච;
සක්කො උජු ව සුහුජු ව, සුවචො වස්ස මුදු අනතිමානී”ති. (බු. පා. 9.1; සු. නි. 143) –

සකලං මෙත්තසුත්තං කට්ඨෙත්වා, “භික්ඛවෙ, ඉමං තුම්භෙ බහි විහාරස්ස වනසණ්ඨතො පට්ඨාය සජ්ඣායන්තා අන්තොවිහාරං පටිසෙය්‍යාථා”ති උයොපෙසි. තෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තං යානං පත්වා බහිවිහාරෙ ගණසජ්ඣායං කත්වා සජ්ඣායමානා වනසණ්ඨං පටිසිංසු. සකලවනසණ්ඨො දෙවතා මෙත්තචිත්තං පටිලභිත්වා තෙසං පටිවුග්ගමනං කත්වා පත්තව්වරපටිග්ගහණං ආපුව්ඡිංසු, හත්ථපාදසම්බාහනං ආපුව්ඡිංසු, තෙසං තත්ථ තත්ථ ආරක්ඛං සංවිදහිංසු, පක්කදුපනතෙලං විය සන්තිසින්නා අහෙසු. කත්ථවි අමනුස්සසද්දො නාම නාහොසි. තෙසං භික්ඛුනං චිත්තං එකග්ගං අහොසි. තෙ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු නිසින්නා විපස්සනාය චිත්තං ඔතාරෙත්වා අත්තනි බයවයං පට්ඨපෙත්වා, “අයං අත්තභාවො නාම භිජ්ජනකට්ඨෙත අථාවරට්ඨෙත කුලාලභාජනසදිසො”ති විපස්සනං වඩ්ඪයිංසු. සම්මාසම්බුද්ධො ගන්ධකුට්ඨා නිසින්නොව තෙසං විපස්සනාය ආරද්ධභාවං ඤාත්වා තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා, “එවමෙව, භික්ඛවෙ, අයං අත්තභාවො නාම භිජ්ජනකට්ඨෙත අථාවරට්ඨෙත කුලාලභාජනසදිසො එවා”ති වත්වා ඔභාසං එරිත්වා යොජනසතෙ ධීතොපි අභිමුඛෙ නිසින්නො විය ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජ්ජෙත්වා දිස්සමානෙන රූපෙන ඉමං ගාථමාහ –

40. “කුමභූපමං කායමිංම විදිත්වා, නගරූපමං චිත්තමීදං යපෙත්වා;
යොධෙථ මාරං පඤ්ඤාචුධෙන, ජිතඤ්ච රක්ඛෙ අනිවෙසනො සියා”ති.

තත්ථ කුමභූපමන්ති අබලදුබ්බලට්ඨෙත අනද්ධනියතාවකාලිකට්ඨෙත ඉමං කෙසාදිසමුහසඬ්ඛාතං කායං කුමභූපමං කුලාලභාජනසදිසං විදිත්වා. නගරූපමං චිත්තමීදං යපෙත්වාති නගරං නාම බහිද්ධා ටීරං හොති, ගම්භීරපරිධං පාකාරපරික්ඛිත්තං ද්වාරට්ටාලකයුත්තං, අන්තොසුචහත්තචීව්වතුක්කසිඬ්ඝාටකසම්පන්නං අත්තරාපණං, තං “වලුම්පිස්සාමා”ති බහිද්ධා වොරා ආගන්ත්වා පටිසිතුං අසක්කොන්තා පබ්බතං ආසජ්ජ පටිහතා විය ගවිජ්ජති, එවමෙව පණ්ඩිතො කුලපුත්තො අත්තතො විපස්සනාචිත්තං ටීරං නගරසදිසං කත්වා යපෙත්වා නගරෙ ධීතො එකතොධාරාදිනානප්පකාරාචුධෙන වොරගණං විය විපස්සනාමයෙන ව අරියමග්ගමයෙන ව පඤ්ඤාචුධෙන තංතංගගවජ්ඣං කිලෙසමාරං පටිබාහන්තො තං තං කිලෙසමාරං යොධෙථ, පහරෙය්‍යාථාති අත්ථො. ජිතඤ්ච රක්ඛෙති ජිතඤ්ච උප්පාදිතං තරුණවිපස්සනං.

ආවාසසප්පාය උතුසප්පාය භෝජනසප්පාය පුග්ගලසප්පාය ධම්මස්සවනසප්පායාදීනි ආසෙවන්තො අන්තරන්තරා සමාපන්නි සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය සුද්ධචිත්තෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො රක්ඛෙය්‍යා.

අනිවෙසනො සීයාති අනාලයො භවෙය්‍යා. යථා නාම යොධො සඬ්ඛාරමසීසෙ බලකොට්ඨකං කත්වා අමිත්තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣන්තො ඡාතො වා පිපාසිතො වා හුන්වා සන්නාහෙ වා සිථිලෙ ආවුධෙ වා පතීනෙ බලකොට්ඨකං පවිසිත්වා විස්සමිත්වා භුඤ්ජිත්වා පිටිත්වා සන්නහිත්වා ආවුධං ගහෙත්වා පුන නික්ඛමිත්වා යුජ්ඣන්තො පරසෙනං මද්දති, අජිතං ජිනාති, ජිතං රක්ඛති. සො හි සවෙ බලකොට්ඨකෙ ධීතො එවං විස්සමන්තො තං අස්සාදෙන්තො අවිජෙය්‍යා, රජ්ජං පරහත්ථගතං කරෙය්‍යා, එවමෙව, හික්ඛු, පටිලද්ධං තරුණවිපස්සනං පුනප්පුනං සමාපන්නි සමාපජ්ජිත්වා තතො වුට්ඨාය සුද්ධචිත්තෙන සඬ්ඛාරෙ සම්මසන්නො රක්ඛිතුං සක්කොති, උත්තරිමග්ගඵලපටිලාභෙන කිලෙසමාරං ජිනාති. සවෙ පන සො සමාපන්නිමෙව අස්සාදෙති, සුද්ධචිත්තෙන පුනප්පුනං සඬ්ඛාරෙ න සම්මසති, මග්ගඵලපටිවෙධං කාතුං න සක්කොති. තස්මා රක්ඛිතබ්බයුත්තකං රක්ඛන්තො අනිවෙසනො සීයා, සමාපන්නි නිවෙසනං කත්වා තත්ථ න නිවෙසෙය්‍යා, ආලයං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. “අද්ධා තුම්හෙපි එවං කරොථා”ති එවං සත්ථා තෙසං හික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙසී.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතා හික්ඛු නිසින්නට්ඨානෙ නිසින්නායෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා තථාගතස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං වණ්ණයන්නා ථොමෙන්නා වන්දන්තාව ආගච්ඡිති.

පඤ්චසතහික්ඛුචත්ථු ඡට්ඨං.

7. පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරචත්ථු

අචිරං වතයං කායොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසී.

එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිතො, සො ලද්ධුපසම්පදො තිස්සත්ථෙරො නාම අහොසී. ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ තස්ස සරිරෙ රොගො උදපාදි. සාසපමත්තියො පිළකා උට්ඨහිංසු. තා අනුපුබ්බෙන මුග්ගමත්තා කලායමත්තා කොලට්ඨිමත්තා ආමලකමත්තා බෙළුවසලාටුමත්තා බෙළුවමත්තා හුන්වා පහිජ්ජිංසු, සකලසරිරං ඡිද්දාවඡිද්දං අහොසී. පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරොත්ථෙවස්ස නාමං උදපාදි. අථස්ස අපරභාගෙ අට්ඨිති හිජ්ජිංසු. සො අප්පට්ඨග්ගියො අහොසී. නිවාසනපාරුපනං පුබ්බලොභිතමක්ඛිතං ජාලපුච්ඡදිසං අහොසී. සද්ධිවිහාරිකාදයො පටිජග්ගිතුං අසක්කොන්තා ඡඩ්ඛයිංසු. සො අනාථො හුන්වා නිපජ්ජි.

බුද්ධානඤ්ච නාම ද්වෙ වාරෙ ලොකවොලොකනං අවිජහිතං හොති. පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තා වක්කවාළමුඛවට්ටිතො පට්ඨාය ගන්ධකුට්ඨිමුඛං ඤාණං කත්වා ඔලොකෙන්ති, සායං ඔලොකෙන්තා ගන්ධකුට්ටිතො පට්ඨාය බාහිරාහිමුඛං ඤාණං කත්වා ඔලොකෙන්ති. තස්මිං පන සමයෙ භගවතො ඤාණජාලස්ස අන්තො පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරො පඤ්ඤායී. සත්ථා තස්ස හික්ඛුනො අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා, “අයං සද්ධිවිහාරිකාදීහි ඡඩ්ඛිතො, ඉදානිස්ස මං යථෙත්වා අඤ්ඤං පටිසරණං නත්ථි”ති ගන්ධකුට්ටිතො නික්ඛමිත්වා විහාරවාරිකං වරමානො විය අග්ගිසාලං ගන්ත්වා උක්ඛලිං ධොවිත්වා උදකං දත්වා උද්ධනං ආරොපෙත්වා උදකස්ස තත්තභාවං ආගමයමානො අග්ගිසාලායමෙව අට්ඨාසී. තත්තභාවං ජානිත්වා ගන්ත්වා තස්ස හික්ඛුනො නිපන්නමඤ්චකොටියං ගණ්හි, තදා හික්ඛු “අපෙථ, භත්තෙ, මයං ගණ්හිස්සාමා”ති මඤ්චකං ගහෙත්වා අග්ගිසාලං ආනයිංසු. සත්ථා අම්බණං ආහරාපෙත්වා උණ්හොදකං ආසිඤ්චිත්වා තෙහි හික්ඛුහි තස්ස පාරුපනං ගාහාපෙත්වා උණ්හොදකෙ මද්දාපෙත්වා මන්දාතපෙ විස්සජ්ජාපෙසී. අථස්ස සන්නිකෙ යත්වා සරිරං උණ්හොදකෙන තෙමෙත්වා සංසිත්වා න්භාපෙසී, තස්ස නභානපරියොසානෙ පාරුපනං සුක්ඛි. අථ නං තං නිවාසාපෙත්වා නිවත්ථකාසාවං උදකෙ මද්දාපෙත්වා ආතපෙ විස්සජ්ජාපෙසී. අථස්ස ගත්තෙ උදකෙ ඡින්නමත්තෙ තම්පි සුක්ඛි. සො එකං කාසාවං නිවාසෙත්වා එකං පාරුපිත්වා සල්ලහුකසරිරො එකග්ගචිත්තො මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. සත්ථා තස්ස උස්සිසකෙ යත්වා, “හික්ඛු අයං තථ කායො අපෙනවිඤ්ඤාණො නිරුපකාරො හුන්වා කලිඬගරං විය පථවියං සෙස්සති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

41. “අචිරං වතයං කායො, පථවිං අධිසෙස්සති;
ඡුද්ධො අපෙනවිඤ්ඤාණො, නිරත්ථංව කලිඬගර”න්ති.

තත්ථ අචිරං වතාති හික්ඛු න විරස්සෙව අයං කායො පථවිං අධිසෙස්සති, ඉමිස්සා පකතිසයනෙන සයිතාය පථවියා උපරි සයිස්සති. ඡුද්ධොති අපච්ඡිද්ධො, අපගතවිඤ්ඤාණතාය තුවජො හුන්වා සෙස්සතිති දස්සෙති. යථා කිං? නිරත්ථංව කලිඬගරං නිරුපකාරං නිරත්ථකං කට්ඨබණ්ඩං විය. දබ්බසම්භාරත්ථිකා හි මනුස්සා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා උජුකං උජුකසණ්ඨානෙන වඩකං වඩකසණ්ඨානෙන ඡින්නිත්වා දබ්බසම්භාරං ගණ්හන්ති, අවසෙසං පන සුසිරඤ්ච පුතිකඤ්ච අසාරකඤ්ච ගණ්ඨිජාතඤ්ච ඡින්නිත්වා තත්ථෙව ඡඩ්ඛෙන්නි. අඤ්ඤෙ දබ්බසම්භාරත්ථිකා ආගන්ත්වා තං ගහෙතාරො නාම නත්ථි, ඔලොකෙන්වා අත්තනො උපකාරකමෙව ගණ්හන්ති, ඉතරං පට්ඨගතමෙව හොති. තං පන තෙන තෙන උපායෙන මඤ්චපටිපාදකං වා පාදකථලිකං වා ඵලකපීඨං වා කාතුං සක්කාපි භවෙය්‍යා. ඉමස්මිං පන අත්තභාවෙ ද්වන්තිංසාය කොට්ඨාසෙසු එකකොට්ඨාසොපි මඤ්චපටිපාදකාදිවසෙන අඤ්ඤෙන වා උපකාරමුඛෙන

ගස්හුපගො නාම නත්ථි, කෙවලං නිරන්ථංව කලිඬගරං අයං කායො අපගතවිඤ්ඤාණො කතිපාභෙනෙව පට්ඨියං සෙස්සතීති.

දෙසනාවසානෙ පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි, අඤ්ඤෙපි ඛහු සොනාපන්නාදයො අහෙසුං. ථෙරොපි අරහත්තං පත්ථාව පරිනිබ්බායි. සත්ථා තස්ස සරීරකිව්චං කාරාපෙන්වා ධාතුයො ගහෙන්වා වෙනියං කාරාපෙයි. භික්ඛු සත්ථාරං පුච්ඡිංසු – “හන්තෙ, පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරො කුහිං නිබ්බන්තො”ති. “පරිනිබ්බන්තො, භික්ඛවෙ”ති. “හන්තෙ, එවරුපස්ස පන අරහත්තූපනිස්සයසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො කිං කාරණා ගත්තං පුතිකං ජාතං, කිං කාරණා අට්ඨිති භින්නානි, කිමස්ස කාරණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයභාවං පත්ත”න්ති? “භික්ඛවෙ, සබ්බමෙතං එතස්ස අත්තනා කතකම්මෙනෙව නිබ්බන්ත”න්ති. “කිං පන තෙන, හන්තෙ, කත”න්ති? “තෙන හි, භික්ඛවෙ, සුභාථා”ති අතීතං ආහරි –

අයං කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ සාකුණිකො හුත්වා ඛහු සකුණෙ වධිත්වා ඉස්සරජනං උපට්ඨති. තෙසං දින්නාවසෙසෙ වික්කිණාති, “වික්කිතාවසෙසා මාරෙන්වා යපිතා පුතිකා භවිස්සන්ති”ති යථා උප්පතිතුං න සක්කොන්ති, තථා තෙසං පඩිසට්ඨිති ව පක්ඛට්ඨිති ව භින්නත්වා රාසිං කත්වා යපෙති, තෙ පුනදිවසෙ වික්කිණාති. අතිඛහුනං පන ලද්ධකාලෙ අත්තනොපි අත්ථාය පවාපෙති. තස්සෙකදිවසං රසභොජනෙ පක්කෙ එකො ඛිණාසවො පිණ්ඩාය වරන්තො ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. සො ථෙරං දිස්වා චිත්තං පසාදෙන්වා, “මයා ඛහු පාණා මාරෙන්වා බාදිතා, අයොයා ව මෙ ගෙහද්වාරෙ ධිතො, අත්තොගෙහෙ ව රසභොජනං සංවිජ්ජති, පිණ්ඩපාතමස්ස දස්සාමී”ති තස්ස පත්තං ආදාය පුරෙන්වා රසපිණ්ඩපාතං දත්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්මෙහෙති දිට්ඨධම්මස්ස මත්ථකං පාපුණෙය්”න්ති ආහ. ථෙරො “එවං භොතු”ති අනුමොදනං අකාසි. “භික්ඛවෙ, තදා කතකම්මවසෙනෙතං තිස්සස්ස නිජ්ජන්තං, සකුණානං අට්ඨිගෙදනනිස්සන්දෙන තිස්සස්ස ගත්තඤ්ච පුතිකං ජාතං, අට්ඨිති ව භින්නානි, ඛිණාසවස්ස රසපිණ්ඩපාතදානනිස්සන්දෙන අරහත්තං පත්තො”ති.

පුතිගත්තතිස්සත්ථෙරවත්ථු සත්තමං.

8. නන්දගොපාලකවත්ථු

දිසො දිසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කොසලජනපදෙ නන්දගොපාලකං ආරඬ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථියං කිර අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ගහපතීනො නන්දො නාම ගොපාලකො ගොයුථං රක්ඛති අඩ්ඨො මහද්ධනො මහාභොගො. සො කිර යථා කෙණියො ජට්ටො පබ්බජ්ජාචෙසෙන, එවං ගොපාලකත්තෙන රාජබලිං පරිහරන්තො අත්තනො කුටුම්භං රක්ඛති. සො කාලෙන කාලං පඤ්ච ගොරසෙ ආදාය අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා සත්ථාරං පස්සති, ධම්මං සුභාති, අත්තනො වසනට්ඨානං ආගමනත්ථාය සත්ථාරං යාවති. සත්ථා තස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමයමානො ආගන්ත්වා පරිපක්කභාවං ඤත්වා එකදිවසං මහාභික්ඛුසඩ්ඨපරිවුතො වාරිකං වරන්තො මග්ගා ඔක්කම්ම තස්ස වසනට්ඨානාසන්නෙ අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදි. නන්දො සත්ථු සන්තිකං අගන්ත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා සත්ථාහං බුද්ධජ්ජමුඛස්ස භික්ඛුසඩ්ඨස්ස පණිතං පඤ්චගොරසදානං අදාසි. සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථා අනුමොදනං කත්වා දානකථාදිහෙදං අනුපුබ්බිං කථං කට්ඨෙයි. කථාපරියොසානෙ නන්දගොපාලකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථු පත්තං ගහෙන්වා සත්ථාරං අනුගච්ඡන්තො දුරං ගන්ත්වා, “තිට්ඨ, උපාසකා”ති නිවත්තියමානො වන්දිත්වා නිවත්ති. අථ නං එකො ලුද්දකො විජ්ඣන්ත්වා මාරෙයි. පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තා භික්ඛු නං දිස්වා ගන්ත්වා සත්ථාරං ආහංසු – “නන්දො, හන්තෙ, ගොපාලකො තුම්මාකං ඉධාගතත්තා මහාදානං දත්වා අනුගන්ත්වා නිවත්තෙන්තො මාරිතො, සවෙ තුම්මෙහ නාගච්ඡිස්සථ, නාස්ස මරණං අභවිස්සා”ති. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, මයි ආගතෙපි අනාගතෙපි තස්ස වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා ව ගච්ඡන්තස්සාපි මරණතො මුච්චනුපායො නාම නත්ථි. යඤ්භි නෙව වොරා, න වෙරිතො කරොන්ති, තං ඉමෙසං සත්තානං අන්තොපදුට්ඨං මිච්ඡාපණිහිතං චිත්තමෙව කරොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

42. “දිසො දිසං යං තං කයිරා, වෙරි වා පන වෙරිනං;
මිච්ඡාපණිහිතං චිත්තං, පාපියො නං තතො කරෙ”ති.

තත්ථ දිසො දිසන්ති වොරො වොරං. “දිස්වා”ති පාඨසෙසො. යං තං කයිරාති යං තං තස්ස අනයඛ්‍යාසනං කරෙය්‍ය. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ඉදං චුත්තං භොති – එකො එකස්ස මිත්තදුබ්භි වොරො පුත්තදාරඛෙන්තවත්ථු ගොමභිංසාදිසු අපරජ්ඣන්තො යස්ස අපරජ්ඣති, තම්පි තට්ථ අත්තනි අපරජ්ඣන්තං වොරං දිස්වා, වෙරි වා පන කෙනවිදෙව කාරණෙන බද්ධවෙරං වෙරිං දිස්වා අත්තනො කක්ඛලතාය දාරුණතාය යං තං තස්ස අනයඛ්‍යාසනං කරෙය්‍ය, පුත්තදාරං වා පිළෙය්‍ය, ඛෙන්තාදිති වා නාසෙය්‍ය, ජීවිතා වා පන නං වොරොපෙය්‍ය, දසසු අකුසලකම්මපට්ඨෙසු මිච්ඡායපිත්තා මිච්ඡාපණිහිතං චිත්තං පාපියො නං තතො කරෙ තං පුරිසං තතො පාපතරං කරෙය්‍ය. චුත්තජ්ජකාරෙහි, දිසො දිසස්ස වා වෙරි වෙරිතො වා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛං වා උප්පාදෙය්‍ය, ජීවිතක්ඛයං වා කරෙය්‍ය. ඉදං පන අකුසලකම්මපට්ඨෙසු මිච්ඡායපිත්තං චිත්තං දිට්ඨෙව ධම්මෙ අනයඛ්‍යාසනං පාපෙති, අත්තභාවසතසහස්සෙසුපි වතුසු අපායෙසු බිපිත්වා සීසං උක්ඛිපිතුං න දෙතිති.

දෙසනාපරියොසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. මහාජනස්ස සාත්ථිකා දෙසනා ජාතා. උපාසකෙන පන භවත්තරෙ කතකම්මං භික්ඛුහි න පුච්ඡිතං, තස්මා සත්ථාරා න කථිතන්ති.

නන්දගොපාලකවත්ථු අට්ඨමං.

9. සොරොයාත්ථෙරවත්ථු

න තං මාතා පිතා කයිරාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙනවනෙ විහරන්තො සොරොයාත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

වත්ථු සොරොයානගරෙ සමුට්ඨිතං, සාවත්ථියං නිට්ඨාපෙසි. සම්මාසම්බුද්ධෙ සාවත්ථියං විහරන්තෙ සොරොයානගරෙ සොරොයාසෙට්ඨිපුත්තො එකෙන සභායකෙන සද්ධිං සුඛයානකෙ නිසිදිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන න්භානත්ථාය නගරා නික්ඛම්. තස්මිං ඛණෙ මහාකච්චායනත්ථෙරො සොරොයානගරං පිණ්ඩාය පවිසිතුකාමො හුත්වා ඛනිනගරෙ සඬ්ඝාටිං පාරුපති. ථෙරස්ස ව සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං. සොරොයාසෙට්ඨිපුත්තො තං දිස්වා වින්තෙසි – “අහො වත අයං වා ථෙරො මම හරියා භවෙයා, මම වා හරියාය සරීරවණ්ණො එතස්ස සරීරවණ්ණො විය භවෙයා”ති. තස්ස වින්තිතමත්තෙයෙව පුරිසලිඬිගං අන්තරධායි, ඉත්ථිලිඬිගං පාතුරහොසි. සො ලජ්ජමානො යානකා ඔරුය්භ පලායි. පරිජනො තං අසඤ්ජානන්තො “කිමෙන”න්ති ආහ. සාපි තක්කසිලමග්ගං පටිපජ්ජි. සභායකොපිස්සා ඉතො චිතො ව විවරිත්වාපි නාද්දස. සබ්බෙ න්භායිත්වා ගෙහං අගමිංසු. “කහං සෙට්ඨිපුත්තො”ති ව චුත්තෙ, “න්භන්වා ආගතො භවිස්සන්ති මඤ්ඤම්භා”ති වදිංසු. අට්ඨස්ස මාතාපිතරො තත්ථ තත්ථ පරියෙසිත්වා අපස්සන්තා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා, “මතො භවිස්සන්ති”ති මතකහත්තං අදංසු. සා එකං තක්කසිලගාමිං සත්ථවාහං දිස්වා යානකස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබන්ධි.

අථ නං මනුස්සා දිස්වා, “අම්භාකං යානකස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො අනුගච්ඡති, මයං ‘කස්සෙසා දාරිකා’ති තං න ජානාමා”ති වදිංසු. සාපි “තුම්භෙ අත්තනො යානකං පාපෙථ, අහං පදසා ගමිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති අඩගුලිමුද්දිකං දත්වා එකස්මිං යානකෙ ඔකාසං කාරොසි. මනුස්සා වින්තයිංසු – “තක්කසිලනගරෙ අම්භාකං සෙට්ඨිපුත්තස්ස හරියා නත්ථි, තස්ස ආචික්ඛිස්සාම, මහාපණ්ණාකාරො නො භවිස්සති”ති. තෙ ගෙහං ගන්ත්වා, “සාමි, අම්භෙහි තුම්භාකං එකං ඉත්ථීරතනං ආනිත”න්ති ආහංසු. සො තං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා අත්තනො වයානුරූපං අභිරූපං පාසාදිකං දිස්වා උප්පන්තසිනෙහො ගෙහෙ අකාසි. පුරිසා හි ඉත්ථියො, ඉත්ථියො වා පුරිසා අභුතපුබ්බා නාම නත්ථි. පුරිසා හි පරස්ස දාරෙසු අතිවරිත්වා කාලං කත්වා ඛහුති වස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පච්චිත්වා මනුස්සජාතිං ආගච්ඡන්තා අත්තභාවසතෙ ඉත්ථිභාවං ආපජ්ජන්ති.

ආනන්දත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සං පුරිතපාරමි අරියසාවකො සංසාරෙ සංසරන්තො එකස්මිං අත්තභාවෙ කම්මාරකුලෙ නිබ්බන්තො. පරදාරකම්මං කත්වා නිරයෙ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසෙන වුද්දසසු අත්තභාවෙසු පුරිසස්ස පාදපරිවාරිකා ඉත්ථි අහොසි, සත්තසු අත්තභාවෙසු බිජුද්ධරණං පාපුණි. ඉත්ථියො පන දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා ඉත්ථිභාවෙ ඡන්දං විරාජෙත්වා, “ඉදං නො පුඤ්ඤං පුරිසත්තභාවපටිලාභාය සංවත්තතු”ති වින්තං අධිට්ඨන්තිවා කාලං කත්වා පුරිසත්තභාවං පටිලභන්ති, පතිදෙවතා හුත්වා සාමිකෙ සම්මාපටිපත්තිවසෙනාපි පුරිසත්තභාවං පටිලභන්තෙව.

අයං පන සෙට්ඨිපුත්තො ථෙරෙ අයොනිසො වින්තං උප්පාදෙත්වා ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ඉත්ථිභාවං පටිලභි. තක්කසිලායං සෙට්ඨිපුත්තෙන සද්ධිං සංවාසමන්ථාය පන තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා දසමාසච්චයෙන පුත්තං ලභිත්වා තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අපරමිපි පුත්තං පටිලභි. එවමස්සා කුච්ඡියං චුත්ථා ද්වෙ, සොරොයානගරෙ තං පටිච්ච නිබ්බන්තා ද්වෙති වත්තාරො පුත්තා අහෙසුං. තස්මිං කාලෙ සොරොයානගරතො තස්සා සභායකො සෙට්ඨිපුත්තො පඤ්චහි සකට්ඨෙහි තක්කසිලං ගන්ත්වා සුඛයානකෙ නිසින්නො නගරං පාවිසි. අථ නං සා උපරිපාසාදනලෙ වාතපානං විවරිත්වා අන්තරථිථිං ඔලොකයමානා ධීතා දිස්වා සඤ්ජානිත්වා දාසිං පෙසෙත්වා පක්කොසාපෙත්වා මහාතලෙ නිසිදාපෙත්වා මහන්තං සක්කාරසම්මානං අකාසි. අථ නං සො ආහ – “භද්දෙ, ත්වං ඉතො පුබ්බෙ අම්භෙහි න දිට්ඨපුබ්බා, අථ ව පන නො මහන්තං සක්කාරං කරොසි, ජානාසි ත්වං අම්භෙ”ති. “ආම, සාමි, ජානාමි, නනු තුම්භෙ සොරොයානගරවාසිනො”ති? “ආම, භද්දෙ”ති. සා මාතාපිතුනඤ්ච හරියාය ව පුත්තානඤ්ච අරොගභාවං පුච්ඡි. ඉතරො “ආම, භද්දෙ, අරොගා”ති වත්වා “ජානාසි ත්වං එතෙ”ති ආහ. “ආම සාමි, ජානාමි. තෙසං එකො පුත්තො අත්ථි, සො කහං, සාමි”ති? “භද්දෙ, මා එතං කට්ඨෙ, මයං තෙන සද්ධිං එකදිවසං සුඛයානකෙ නිසිදිත්වා න්භායිතුං නික්ඛන්තා නෙවස්ස ගතිං ජානාම, ඉතො චිතො ව විවරිත්වා තං අදිස්වා මාතාපිතුනං ආරොවයිම්භා, තෙපිස්ස රොදිත්වා කන්දිත්වා පෙතකිච්චං කිරිංසු”ති. “අහං සො, සාමි”ති. “අපෙහි, භද්දෙ, කිං කට්ඨෙ මය්හං සභායො දෙවකුමාරො විය එකො පුරිසො”ති? “හොතු, සාමි, අහං සො”ති. “අථ ඉදං කිං නාමා”ති? “තං දිවසං තෙ අයොයා මහාකච්චායනත්ථෙරො දිට්ඨො”ති? “ආම, දිට්ඨො”ති. අහං අයායං මහාකච්චායනත්ථෙරං ඔලොකෙත්වා, “අහො වත අයං වා ථෙරො මම හරියා භවෙයා, එතස්ස වා සරීරවණ්ණො විය මම හරියාය සරීරවණ්ණො භවෙයා”ති වින්තෙසි. වින්තිතක්ඛණෙයෙව මෙ පුරිසලිඬිගං අන්තරධායි, ඉත්ථිලිඬිගං පාතුරහි. අථාහං ලජ්ජමානා කස්සචි කිඤ්චි වත්තුං අසක්කුණිත්වා තතො පලායිත්වා ඉධාගතා, සාමිති.

“අහෝ වත තෙ භාරියං කම්මං කතං, කස්මා මය්හං නාවික්ඛි, අපිව පන තෙ ථෙරො බමාපිතො”ති? “න බමාපිතො, සාමී. ජානාසි පන ත්වං කහං ථෙරො”ති? “ඉමමෙව නගරං උපනිස්සාය විහරති”ති. “සවෙ පිණ්ඩාය වරන්තො ඉධාගච්ඡෙය්‍ය, අහං මම අය්‍යස්ස භික්ඛාහාරං දදෙය්‍යං, සාමී”ති. “තෙන හි සීසං සක්කාරං කරොහි, අම්භාකං අය්‍යං බමාපෙස්සාමා”ති සො ථෙරස්ස වසන්ට්ඨානං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො, “හන්තෙ, ස්වෙ මය්හං භික්ඛං ගණ්හමා”ති ආහ. “නනු ත්වං, සෙට්ඨිපුත්ත, ආගන්තුකොසි”ති. “හන්තෙ, මා අම්භාකං ආගන්තුකභාවං පුච්ඡමි, ස්වෙ මෙ භික්ඛං ගණ්හමා”ති. ථෙරො අධිවාසෙසි, ගෙහෙපි ථෙරස්ස මහාසක්කාරො පටියන්තො. ථෙරො පුනදිවසෙ තං ගෙහද්වාරං අගමාසි. අප් නං නිසීදාපෙත්වා පණිතෙනාහාරෙන පරිච්ඡිත්වා සෙට්ඨිපුත්තො තං ඉත්ථිං ගහෙත්වා ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජාපෙත්වා, “හන්තෙ, මය්හං සභායිකාය බමමා”ති ආහ. “කිමෙත”න්ති? “අයං, හන්තෙ, පුබ්බෙ මය්හං පියසභායකො හුත්වා තුම්හෙ ඔලොකෙත්වා එවං නාම වින්තෙසි, අපස්ස පුරිසලිඬිගං අන්තරධායි, ඉත්ථිලිඬිගං පාතුහවි, බමම, හන්තෙ”ති. “තෙන හි උට්ඨහම, බමාමි වො අහ”න්ති. ථෙරෙන “බමාමි”ති චුත්තමත්තෙයෙව ඉත්ථිලිඬිගං අන්තරධායි, පුරිසලිඬිගං පාතුහවි.

පුරිසලිඬිගෙ පාතුහුතමත්තෙයෙව තං තක්කසිලාය සෙට්ඨිපුත්තො ආහ – “සම්ම සභායක, ඉමෙ ද්වෙ දාරකා තව කුච්ඡියං චුත්ථන්තා මං පටිච්ච නිබ්බන්තන්තා උභින්තම්පිතො පුත්තා එව, ඉධෙව වසිස්සාම, මා උක්කණ්ඨි”ති. “සම්ම, අහං එකෙනත්තභාවෙන පයමං පුරිසො හුත්වා ඉත්ථිභාවං පත්වා පුන පුරිසො ජාතොති විජ්ජකාරජ්ජන්තො, පයමං මං පටිච්ච ද්වෙ පුත්තා නිබ්බන්තා, ඉදානි මෙ කුච්ඡිතො ද්වෙ පුත්තා නික්ඛන්තා, ස්වාහං එකෙනත්තභාවෙන විජ්ජකාරජ්ජන්තො, පුන ‘ගෙහෙ වසිස්සති’ති සඤ්ඤං මා කරි, අහං මම අය්‍යස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි. ඉමෙ ද්වෙ දාරකා තව භාරාති, ඉමෙසු මා පමජ්ජි”ති වත්වා පුත්තෙ සීසෙ පරිචුම්ඛිත්වා පරිමජ්ජිත්වා උරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පිතු නිය්‍යාදෙත්වා නික්ඛම්ත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං යාමි. ථෙරොපි නං පබ්බාපෙත්වා උපසම්පාදෙත්වා ගණ්හිත්වා වාරිකං වරමානො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අගමාසි. තස්ස සොරෙය්‍යත්ථෙරොති නාමං අහොසි. ජනපදවාසිනො තං පවත්ති. ඤ්ඤත්වා සඬුභිත්වා කොතුහලජාතා තං උපසඬකම්ත්වා පුච්ඡංසු – “එවං කිර, හන්තෙ”ති? “ආම, ආචුසො”ති. “හන්තෙ, එවරුපම්පි කාරණං නාම හොති”? “තුම්භාකං කුච්ඡියං කිර ද්වෙ පුත්තා නිබ්බන්තා, තුම්හෙ පටිච්ච ද්වෙ ජාතා, තෙසං වො කතරෙසු බලවසිනෙහො හොති”ති? “කුච්ඡියං චුත්ථකෙසු, ආචුසො”ති. ආගතාගතා නිබ්බදං තථෙව පුච්ඡංසු.

ථෙරො “කුච්ඡියං චුත්තකෙසු එව සිනෙහො බලවා”ති පුනජ්ජනං කථෙත්තො හරායමානො එකොව නිසීදති, එකොව තිට්ඨති. සො එවං එකත්තුපගතො අත්තභාවෙ බයවයං සමුට්ඨාපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අප් නං ආගතාගතා පුච්ඡන්ති – “හන්තෙ, එවං කිර නාම අහොසි”ති? “ආමාචුසො”ති. “කතරෙසු සිනෙහො බලවා”ති? “මය්හං කත්ථවි සිනෙහො නාම නන්ථි”ති. භික්ඛු “අයං අභුතං කථෙසි, පුරිමදිවසෙසු ‘කුච්ඡියං චුත්ථපුත්තෙසු සිනෙහො බලවා’ති වත්වා ඉදානි ‘මය්හං කත්ථවි සිනෙහො නන්ථි’ති වදති, අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති, හන්තෙ”ති ආහංසු. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති, මම පුත්තස්ස සම්මාපණිහිතෙන විත්තෙන මග්ගස්ස දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය න කත්ථවි සිනෙහො ජාතො, යං සම්පත්තිං නෙව මාතා, න පිතා කාතුං සක්කොති, තං ඉමෙසං සත්තානං අබ්භන්තරෙ පවත්තං සම්මාපණිහිතං විත්තමෙව දෙති”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

43. “න තං මාතා පිතා කයිරා, අඤ්ඤෙ වාපි ව ඤාතකා;
සම්මාපණිහිතං විත්තං, සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති.

තත්ථන තත්ති තං කාරණං නෙව මාතා කරෙය්‍ය, න පිතා, න අඤ්ඤෙ ඤාතකා. සම්මාපණිහිතන්ති දසසු කුසලකම්මපටෙසු සම්මා යිපිතං. සෙය්‍යසො නං තතො කරෙති තතො කාරණතො සෙය්‍යසො නං වරතරං උත්තරිතරං කරෙය්‍ය, කරොතිති අත්ථො. මාතාපිතරො හි පුත්තානං ධනං දදමානා එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ කම්මං අකත්වා සුබෙන ජීවිකකප්පනං ධනං දාතුං සක්කොන්ති. විසාබාය මාතාපිතරොපි තාව මහද්ධනා මහාහොගා, තස්සා එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ සුබෙන ජීවිකකප්පනං ධනං අදංසු. වතුසු පන දිපෙසු වක්කවත්තිසිරිං දාතුං සමත්ථා මාතාපිතරොපි නාම පුත්තානං නන්ථි, පගෙව දිබ්බසම්පත්තිං වා පයමජ්ජානාදිසම්පත්තිං වා, ලොකුත්තරසම්පත්තිදානෙ කථාව නන්ථි, සම්මාපණිහිතං පන විත්තං සබ්බම්පෙතං සම්පත්තිං දාතුං සක්කොති. තෙන චුත්තං “සෙය්‍යසො නං තතො කරෙ”ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

සොරෙය්‍යත්ථෙරවත්ථු නවමං.

විත්තවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තතියො වග්ගො.

4. පුජ්‍යවර්ග

1. පට්ඨකපාසසුනපඤ්චසතභික්ෂුවන්ටු

කො ඉමං පට්ඨං විවෙස්සති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථීයං විහරන්තො පට්ඨකපාසසුනෙ පඤ්චසතෙ භික්ෂු ආරබ්භ කටෙසි.

තෙ කිර භගවතා සද්ධිං ජනපදවාරිකං වරින්වා ජෙතවනං ආගන්ත්වා සායන්හසමයෙ උපට්ඨානසාලායං සන්තිස්සන්තා අත්තනා ගතගතට්ඨානෙසු “අසුකගාමනො අසුකගාමගමනට්ඨානෙ සමං විසමං කද්දමබ්බලං සක්ඛරබ්බලං කාළමත්තිකං තම්බමත්තික”න්ති පට්ඨකපං කටෙසු. සත්ථා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිස්සන්තා”ති පුච්ඡන්වා, “භන්තෙ, අම්භෙහි විවර්තට්ඨානෙ පට්ඨකපායා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, එසා බාහිරපට්ඨි නාම, තුම්භෙහි අප්ඤ්ඤාත්තිකපට්ඨියං පරිකම්මං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

44. “කො ඉමං පට්ඨං විවෙස්සති,
යමලොකඤ්ච ඉමං සදෙවකං;
කො ධම්මපදං සුදෙසිතං,
කුසලො පුජ්ජමිව පවෙස්සති.

45. “සෙබො පට්ඨං විවෙස්සති,
යමලොකඤ්ච ඉමං සදෙවකං;
සෙබො ධම්මපදං සුදෙසිතං,
කුසලො පුජ්ජමිව පවෙස්සති”ති.

තත්ථ කො ඉමන්ති කො ඉමං අත්තභාවසඬ්ඛානං පට්ඨං. විවෙස්සති අත්තනො ඤාණෙන විචිනිස්සති විජානිස්සති, පටිච්ඡේදිස්සති, සච්ඡිකරිස්සති අත්ථො. යමලොකඤ්චාති චතුබ්බිධං අපායලොකඤ්ච. ඉමං සදෙවකන්ති ඉමං මනුස්සලොකඤ්ච දෙවලොකෙන සද්ධිං කො විවෙස්සති විචිනිස්සති විජානිස්සති පටිච්ඡේදිස්සති සච්ඡිකරිස්සති පුච්ඡි. කො ධම්මපදං සුදෙසිතන්ති යථාසභාවතො කට්ඨන්තා සුදෙසිතං. සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඬ්ඛානං ධම්මපදං කුසලො මාලාකාරො පුජ්ජං විචිනන්තො විය කො පවෙස්සති විචිනිස්සති විජානිස්සති උපපරික්ඛිස්සති පටිච්ඡේදිස්සති, සච්ඡිකරිස්සති අත්ථො. සෙබොති අධිසිලසික්ඛා, අධිවිත්තසික්ඛා, අධිපඤ්ඤාසික්ඛා ඉමා තිස්සො සික්ඛා සික්ඛනතො සොනාපත්තිමග්ගට්ඨං ආදිං කත්වා යාව අරහත්තමග්ගට්ඨා සත්තවිධො සෙබො ඉමං අත්තභාවසඬ්ඛානං පට්ඨං අරහත්තමග්ගෙන තතො ඡන්දරාගං අපකඩ්ඪන්තො විවෙස්සති විචිනිස්සති විජානිස්සති පටිච්ඡේදිස්සති සච්ඡිකරිස්සති. යමලොකඤ්චාති තං යථාචුත්තපකාරං යමලොකඤ්ච ඉමං මනුස්සලොකඤ්ච සහ දෙවෙහි සදෙවකං ස්වෙව විවෙස්සති විචිනිස්සති විජානිස්සති පටිච්ඡේදිස්සති සච්ඡිකරිස්සති. සෙබොති ස්වෙව සත්තවිධො සෙබො, යථා නාම කුසලො මාලාකාරො පුජ්ජාරාමං පවිසිත්වා තරුණමකුලානි ව පාණකවිද්ධානි ව මිලානානි ව ගණ්ඨකජානානි ව පුජ්ජානි වජ්ජෙත්වා සොහනානි සුජාතසුජාතානෙව පුජ්ජානි විචිනාති, එවමෙව ඉමං සුකථිතං සුනිද්දිට්ඨං බොධිපක්ඛියධම්මපදම්පි පඤ්ඤාය පවෙස්සති විචිනිස්සති උපපරික්ඛිස්සති පටිච්ඡේදිස්සති සච්ඡිකරිස්සති සත්ථා සයමෙව පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි භික්ෂු සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ණි. සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

පට්ඨකපාසසුනපඤ්චසතභික්ෂුවන්ටු පයමං.

2. මර්චිකම්මට්ඨානිකත්ථෙරවන්ටු

ඓශ්වපමන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථීයං විහරන්තො අඤ්ඤතරං මර්චිකම්මට්ඨානිකං භික්ෂු ආරබ්භ කටෙසි.

සො කිර භික්ෂු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා, “සමණධම්මං කරිස්සාමි”ති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා සට්ඨන්වා වායමිත්වා අරහත්තං පත්තුං අසක්කොන්තො “විසෙසෙන්වා කම්මට්ඨානං කථාපෙස්සාමි”ති සත්ථු සන්තිකං ආගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ මර්චිං දිස්වා, “යථා අයං ගිම්භසමයෙ උට්ඨිතා මර්චි දුරෙ ඨිතානං රූපගතා විය පඤ්ඤායති, සන්තිකං ආගච්ඡන්තානං නෙව පඤ්ඤායති, අයං අත්තභාවොපි උප්පාදවයට්ඨෙන එවරූපො”ති මර්චිකම්මට්ඨානං භාවෙන්තො ආගන්ත්වා මග්ගකිලන්තො අවිරවතියං න්භායිත්වා එකස්මිං වණ්ඨසොතතීරෙ රුක්ඛණායා නිසින්නො උදකවෙගාහිසානෙන උට්ඨහිත්වා මහන්තෙ මහන්තෙ ඓශ්වපිණ්ඩෙ හිජ්ජමානෙ දිස්වා, “අයං අත්තභාවොපි උප්පජ්ජිත්වා හිජ්ජනට්ඨෙන එවරූපොයෙවා”ති ආරම්භණං අග්ගහෙසි. සත්ථා ගන්ධකුටියං

යීතොව තං ථෙරං දිස්වා, “එවමෙව, හික්ඛු, එවරුපොවායං අත්තභාවො ථෙණුපිණ්ඩො විය මරිචි විය උප්පජ්ජනභිජ්ජනසභාවොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

46. “ථෙණුපමං කායමිමං විදිත්වා,
මරිචිධම්මං අභිසම්බුද්ධානො;
ජෙත්වාන මාරස්ස පපුප්ඵකානි,
අදස්සනං මච්චුරාජස්ස ගච්ඡෙ”ති.

තත්ථ ථෙණුපමන්ති ඉමං කෙසාදිසමුහසඬ්ඛානං කායං අබලදුබ්බලට්ඨොන අනද්ධනියතාවකාලිකට්ඨොන ථෙණුපිණ්ඩසරික්ඛකොති විදිත්වා. මරිචිධම්මන්ති යථා මරිචි දුරෙ යීතානං රුපගතා විය ගය්හුපගා විය හොති, සන්තිකෙ උපගච්ඡන්තානං රිත්තා තුවිජා අගය්හුපගා සම්පජ්ජති, එවමෙව ඛණිකඉත්තරපච්චුපට්ඨානට්ඨොන අයං කායොපි මරිචිධම්මොති අභිසම්බුද්ධානො බුද්ධත්තො, ජානන්තොති අත්ථො. මාරස්ස පපුප්ඵකානීති මාරස්ස පපුප්ඵකසඬ්ඛානානි තෙභුමකානි වට්ටානි අරියමග්ගෙන ඡිත්තදිත්වා බිණ්ණසවො හික්ඛු මච්චුරාජස්ස අදස්සනං අවිසයං අමතමහානිබ්බානං ගච්ඡෙය්‍යාති.

ගාථාපරියොසානෙ ථෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා සත්ථු සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ථොමෙන්නො වණ්ණෙන්නො වන්දන්තොව ආගතොති.

මරිචිකම්මට්ඨානිකත්ථෙරවත්ථු දුතියං.

3. විටබුහවත්ථු

පුප්ඵානිහෙව පවිනන්තන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො සපරිසං මහොසෙන අජ්ඣාත්ථරිත්වා මාරිතං විටබුහං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සාවත්ථියඤ්ඤි මහාකොසලරඤ්ඤො පුත්තො පසෙනදිකුමාරො නාම. වෙසාලියං ලිච්ඡවිරඤ්ඤො පුත්තො ලිච්ඡවිකුමාරො මහාලි නාම, කුසිනාරායං මල්ලරාජපුත්තො ඛන්ධුලො නාමාති ඉමෙ තයො දිසාපාමොක්ඛස්සාවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පුග්ගහණත්ථං තක්කසිලං ගන්ත්වා බහිනගරෙ සාලාය සමාගතා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ආගතකාරණඤ්ඤව කුලඤ්ඤව නාමඤ්ඤව පුච්ඡිත්වා සභායකා හුත්වා එකතොව ආවරියං උපසඬ්ඛමිත්වා සිප්පං සික්ඛන්තා න වරස්සෙව උග්ගහිතසිප්පා ආවරියං ආපුච්ඡිත්වා එකතොව නික්ඛමිත්වා සකසකට්ඨානානි අගමංසු. තෙසු පසෙනදිකුමාරො පිතු සිප්පං දස්සෙත්වා පසන්තෙන පිතරා රජ්ජෙ අභිසිත්තො. මහාලිකුමාරො ලිච්ඡවීනං සිප්පං දස්සෙන්නො මහන්තෙන උස්සාහෙන දස්සෙසි, තස්ස අක්ඛිති භිජ්ජිත්වා අගමංසු. ලිච්ඡවිරාජානො “අහො වහ අම්භාකං ආවරියො අක්ඛිවිනාසං පත්තො, න නං පරිච්චජ්ජිමාම, උපට්ඨහිස්සාම න”න්ති තස්ස සතසහස්සුට්ඨානකං එකං ද්වාරං අදංසු. සො තං නිස්සාය පඤ්චසතෙ ලිච්ඡවිරාජපුත්තෙ සිප්පං සික්ඛාපෙන්නො වසි. ඛන්ධුලකුමාරො සට්ඨිං සට්ඨිං වෙඡා ගහෙත්වා මජ්ඣෙ අයසලාකං පක්ඛිපිත්වා සට්ඨිකලාපෙ උස්සාපෙත්වා යපිතෙ මල්ලරාජකුලෙති “ඉමෙ කප්පෙතු”ති වුත්තො අසිතිහත්ථං ආකාසං උල්ලඬ්ඞිත්වා අසිනා කප්පෙන්නො අගමාසි. සො ඔසානකලාපෙ අයසලාකාය “කිරි”ති සද්දං සුත්වා, “කිං එන”න්ති පුච්ඡිත්වා සබ්බකලාපෙසු අයසලාකානං යපිතභාවං ඤ්ඤත්වා අසිං ඡඩ්ඞෙත්වා රොදමානො “මය්හං එත්තකෙසු ඤාතිසුහජ්ජෙසු එකොපි සසිනෙහො හුත්වා ඉමං කාරණං නාවික්ඛි. සවෙ හි අහං ජානෙය්‍යං, අයසලාකාය සද්දං අනුට්ඨාපෙන්නොව ඡිත්තදෙය්‍ය”න්ති වත්වා, “සබ්බෙපිමෙ මාරෙත්වා රජ්ජං කරෙය්‍ය”න්ති මාතාපිතුනං කට්ඨෙසි. තෙහි “පචෙණිරජ්ජං නාම, තාත, ඉදං න ලබ්භා එවං කාතු”න්ති නානප්පකාරෙන වාරිතො “තෙන හි මම සභායකස්ස සන්තිකං ගමිස්සාමි”ති සාවත්ථියං අගමාසි.

පසෙනදි කොසලො රාජා තස්සාගමනං සුත්වා පච්චුග්ගන්ත්වා මහන්තෙන සක්කාරෙන තං නගරං පචෙසෙත්වා සෙනාපතිට්ඨානෙ යපෙසි. සො මාතාපිතරො පක්කොසාපෙත්වා තත්ථෙව වාසං කප්පෙසි. අට්ඨකදිවසං රාජා උපරිපාසාදෙ යීතො අන්තරවීථිං ඔලොකයමානො “අනාථපිණ්ඩිකස්ස චූළඅනාථපිණ්ඩිකස්ස විසාඛාය සුප්පවාසායා”ති එතෙසං ගෙහෙ නිව්චං හත්තකිව්චත්ථාය ගච්ඡන්තෙ අනෙකසහස්සෙ හික්ඛු දිස්වා, “කහං, අය්‍යා, ගච්ඡන්ති”ති පුච්ඡිත්වා, “දෙව, අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගෙහෙ නිව්චහත්තසලාකහත්තගිලානහත්තාදීනං අත්ථාය දෙවසිකං ද්වෙ හික්ඛුසහස්සානි ගච්ඡන්ති, චූළඅනාථපිණ්ඩිකස්ස ගෙහෙ පඤ්චසතානි, තථා විසාඛාය තථා සුප්පවාසායා”ති වුත්තෙ සයම්පි හික්ඛුසඬ්ඛිං උපට්ඨහිතුකාමො විහාරං ගන්ත්වා හික්ඛුසහස්සෙන සද්ධිං සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං සහත්ථා දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, පඤ්චති මෙ හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නිබ්බදං හික්ඛං ගණ්භවා”ති ආහ. “මහාරාජ බුද්ධා නාම එකට්ඨානෙ නිබ්බදං හික්ඛං න ගණ්භන්ති, බහු ජනා බුද්ධානං ආගමනං පච්චාසිසන්ති”ති. “තෙන හි එකං හික්ඛුං නිබ්බදං පෙසෙථා”ති ආහ. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරස්ස භාරං අකාසි. රාජා හික්ඛුසඬ්ඛිං ආගතෙ පත්තං ගහෙත්වා, “ඉමෙ නාම පරිච්ඡන්තු”ති අව්චාරෙත්වා සත්තාහං සයමෙව පරිච්ඡිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ වික්ඛිත්තවිත්තො පමජ්ජමකාසි. රාජකුලෙ නාම අනාණත්තා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා හික්ඛු නිසිදාපෙත්වා පරිච්ඡිතුං න ලහන්ති “න මයං ඉධ යාතුං සක්ඛිස්සාමා”ති බහු හික්ඛු පක්කමිංසු. රාජා දුතියදිවසෙපි පමජ්ජි, දුතියදිවසෙපි බහු හික්ඛු පක්කමිංසු. තතියදිවසෙපි පමජ්ජි, තදා ආනන්දත්ථෙරං එකකමෙව යපෙත්වා අවසෙසා පක්කමිංසු. පුඤ්ඤවත්තා නාම කාරණවසිකා හොන්ති, කුලානං පසාදං රක්ඛන්ති. තථාගතස්ස ව

සාරිපුත්තත්ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරොති ද්වෙ අග්ගසාවකා, බෙමා උප්පලවණ්ණාති ද්වෙ අග්ගසාවකා, උපාසකෙසු චිත්තො, ගහපති, හත්ථකො ආලවකොති ද්වෙ අග්ගඋපාසකා, උපාසිකාසු වෙච්ඡාණ්දියානි නන්දමානා, බුද්ධජාතරාති ද්වෙ අග්ගඋපාසිකා, ඉති ඉමෙ අට්ඨ ජනෙ ආදිං කත්වා යානන්තරපත්තා සබ්බෙපි සාවකා එකදෙසෙන දසන්තං පාරමිතං පුරිත්තං මහාපුඤ්ඤා අභිනිභාරසම්පන්නා. ආනන්දත්ථෙරොපි කප්පසතසහස්සං පුරිතපාරමි අභිනිභාරසම්පන්නො මහාපුඤ්ඤො අත්තනො කාරණවසිකතාය කුලස්ස පසාදං රක්ඛන්තො අට්ඨාසි. තං එකකමෙව නිසිදාපෙත්වා පරිච්ඡිංසු.

රාජා භික්ඛුනං ගතකාලෙ ආගන්ත්වා බාදනියභොජනියානි තථෙව යිතානි දිස්වා, “කිං, අය්‍යා, නාගමිංසු”ති ප්‍රච්ඡිත්වා, “ආනන්දත්ථෙරො එකකොව ආගතො දෙවා”ති සුත්වා, “අද්ධා එත්තකං මෙ භත්තච්ඡෙදනමකංසු”ති භික්ඛුනං කුද්ධො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, “හත්තෙ, මයා පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං භික්ඛා පටියත්තා, ආනන්දත්ථෙරො කිර එකකොවාගතො, පටියත්තා භික්ඛා තථෙව යිතා, පඤ්චසතා භික්ඛු මම ගෙහෙ සඤ්ඤං න කරිංසු, කිං නු බො කාරණ”න්ති ආහ. සත්ථා භික්ඛුනං දොසං අවත්වා, “මහාරාජ, මම සාවකානං තුම්හෙහි සද්ධිං විස්සාසො නත්ථි, තෙන න ගතා භවිස්සන්ති”ති වත්වා කුලානං අනුපගමනකාරණඤ්ච උපගමනකාරණඤ්ච පකාසෙන්නො භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ඉමං සුත්තමාහ -

“නවහි, භික්ඛවෙ, අභිගෙහි සමන්තාගතං කුලං අනුපගන්ත්වා වා නාලං උපගන්තුං, උපගන්ත්වා වා නාලං උපනිසිදිතුං. කතමෙහි නවහි? න මනාපෙන පච්චුට්ඨෙත්ති, න මනාපෙන අභිවාදෙත්ති, න මනාපෙන ආසනං දෙත්ති, සන්තමස්ස පරිගුහන්ති, බහුකම්පි ථොකං දෙත්ති, පණිතම්පි ලුං දෙත්ති, අසක්කච්චං දෙත්ති නො සක්කච්චං, න උපනිසිදන්ති ධම්මස්සවනාය, භාසිතමස්ස න සුස්සුසන්ති. ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, නවහධිගෙහි සමන්තාගතං කුලං අනුපගන්ත්වා වා නාලං උපගන්තුං, උපගන්ත්වා වා නාලං උපනිසිදිතුං.

“නවහි, භික්ඛවෙ, අභිගෙහි සමන්තාගතං කුලං අනුපගන්ත්වා වා අලං උපගන්තුං, උපගන්ත්වා වා අලං උපනිසිදිතුං. කතමෙහි නවහි? මනාපෙන පච්චුට්ඨෙත්ති, මනාපෙන අභිවාදෙත්ති, මනාපෙන ආසනං දෙත්ති, සන්තමස්ස න පරිගුහන්ති, බහුකම්පි බහුකං දෙත්ති, පණිතම්පි පණිතං දෙත්ති, සක්කච්චං දෙත්ති නො අසක්කච්චං, උපනිසිදන්ති ධම්මස්සවනාය, භාසිතමස්ස සුස්සුසන්ති. ඉමෙහි බො, භික්ඛවෙ, නවහධිගෙහි සමන්තාගතං කුලං අනුපගන්ත්වා වා අලං උපගන්තුං, උපගන්ත්වා වා අලං උපනිසිදිතු”න්ති (අ. නි. 9.17).

ඉති බො, මහාරාජ, මම සාවකා තුම්හාකං සන්තිකා විස්සාසං අලභන්තා න ගතා භවිස්සන්තිති. පොරාණකපණ්ඩිතාපි හි අවිස්සාසිකට්ඨානෙ සක්කච්චං උපට්ඨියමානාපි මාරණන්තිකං වෙදනං පත්වා විස්සාසිකට්ඨානමෙව අගමිංසුති. “කදා, හත්තෙ”ති රඤ්ඤා පුට්ඨො අතීතං ආහරි -

අතීතෙ බාරාණසියං බුහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ කෙසවො නාම රාජා රජ්ජං පභාය ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජි. තං පඤ්ච පුරිසසතානි අනුපබ්බජිංසු. සො කෙසවනාපසො නාම අහොසි. පසාධනකප්පකො පනස්ස අනුපබ්බජිත්වා කප්පකො නාම අත්තෙවාසිකො අහොසි. කෙසවනාපසො පරිසාය සද්ධිං අට්ඨ මාසෙ හිමවන්තෙ වසිත්වා වස්සාරත්තසමයෙ ලොණම්බිලසෙවනත්ථාය බාරාණසිං පත්වා භික්ඛාය පාවිසි. අට්ඨ නං රාජා දිස්වා පසිදිත්වා වතුමාසං අත්තනො සන්තිකෙ වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා උය්‍යානෙව වසාපෙන්නො සයං සායංපාතං අස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති. අවසෙසා තාපසා කතිපාහං වසිත්වා හත්ථිසද්දාදිහි උබ්බාළ්භා හුත්වා උක්කණ්ඨිත්වා, “ආවරිය, උක්කණ්ඨිතම්හා, ගච්ඡාමා”ති ආහංසු. “කහං, තාතා”ති? “හිමවන්තං, ආවරියා”ති. රාජා අම්මාකං ආගතදිවසෙයෙව වතුමාසං ඉධ වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්හි. “කථං ගමිස්සට්, තාතා”ති? “තුම්හෙහි අම්මාකං අනාවික්ඛිත්වා පටිඤ්ඤා දින්නා, මයං ඉධ න සක්කොම වසිතුං, ඉතො අවිදුරෙ තුම්මාකං පවත්තිස්සවනට්ඨානෙ වසිස්සාමා”ති වන්දිත්වා පක්කම්මිංසු. කප්පන්තෙවාසිකෙන සද්ධිං ආවරියො ඔඞ්ගි.

රාජා උපට්ඨානං ආගතො, “කහං, අය්‍යා”ති ප්‍රච්ඡි. “සබ්බෙ උක්කණ්ඨිතම්හානි වත්වා හිමවන්තං ගතා, මහාරාජා”ති ආහ. කප්පකොපි න විරස්සෙව උක්කණ්ඨිත්වා ආවරියෙන පුනප්පුනං වාරියමානොපි “න සක්කොමි”ති වත්වා පක්කාමි. ඉතරෙසං පන සන්තිකං අගන්ත්වා ආවරියස්ස පවත්ති. සුණන්තො අවිදුරෙ යානෙ වසි. අපරභාගෙ ආවරියස්ස අත්තෙවාසිකෙ අනුස්සරත්තස්ස කුච්ඡිරොගො උප්පජ්ජි. රාජා වෙජ්ජෙහි තිකිච්ඡාපෙසි, රොගො න වූපසම්මති. තාපසො ආහ - “කිං, මහාරාජ, ඉච්ඡසි මෙ රොගවූපසම”න්ති? “හත්තෙ, සවාහං සක්කුණෙය්‍යං, ඉදානෙව වො ඵාසුකං කරෙය්‍යා”න්ති. “මහාරාජ, සවෙ මෙ ඵාසුකං ඉච්ඡසි, මං අත්තෙවාසිකානං සන්තිකං පෙසෙහි”ති. රාජා “සාධු, හත්තෙ”ති තං මඤ්චකෙ නිපජ්ජාපෙත්වා නාරදඅම්බවිච්ඡපමුඛෙ වත්තාරො අම්බවෙ “මම අය්‍යස්ස පවත්ති. ඤත්වා, මය්‍යං සාසනං පභිණෙය්‍යාමා”ති උය්‍යාපෙසි. කප්පන්තෙවාසිකො ආවරියස්ස ආගමනං සුත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා ඉතරෙ “කහ”න්ති වුත්තෙ, “අසුකට්ඨානෙ කිර වසන්ති”ති ආහ. තෙපි ආවරියස්සාගමනභාවං සුත්වා තත්ථෙව සමොසරිත්වා ආවරියස්ස උණ්භොදකං දත්වා ඵලාඵලං අදංසු. තං බණඤ්ඤෙව රොගො වූපසම්මති. සො කතිපාහෙනෙව සුවණ්ණවණ්ණො අහොසි. අට්ඨ නං නාරදො ප්‍රච්ඡි -

“මනුස්සින්දං ජහිත්වාන, සබ්බකාමසම්දධිනං;
කථං නු භගවා කෙසී, කප්පස්ස රමති අස්සමෙ.

“සාදුනි රමණියානි, සන්ති වක්ඛා මනොරමා;
සුභාසිතානි කප්පස්ස, නාරද රමයන්ති මං.

“සාලිනං ඔදනං භුඤ්ජේ, සුචිං මංසුපසෙවනං;
කථං සාමාකන්තිවාරං, අලොභං ඡාදයන්ති තං.

“සාදුං වා යදි වාසාදුං, අප්පං වා යදි වා බහුං;
විස්සන්තො යන්තං භුඤ්ජෙය්‍යා, විස්සාසපරමා රසා”ති. (ජා. 1.4.181-184);

සන්තා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙන්තො “තදා රාජා මොග්ගල්ලානො අහොසි, නාරදො සාරිපුත්තො, කප්පන්තෙවාසිකො ආනන්දො, කෙසවනාපසො අභමෙවා”ති වත්වා, “එවං, මහාරාජ, පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා මාරණන්තිකං වෙදනං පත්වා විස්සාසිකට්ඨානං ගමිංසු, මම සාවකා තුම්භාකං සන්තිකෙ විස්සාසං න ලහන්ති මඤ්ඤෙ”ති ආහ. රාජා “භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිං මයා විස්සාසං කාතුං වට්ටති, කථං නු ඛො කරිස්සාමිති සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඤාතිධිතරං මම ගෙහෙ කාතුං වට්ටති, එවං සන්තෙ ‘දහරා ව සාමණෙරා ව සම්මාසම්බුද්ධස්ස ඤාතිරාජා’ති මම සන්තිකං විස්සන්තා නිබද්ධං ආගමිස්සන්ති”ති වින්තෙන්වා – “එකං මෙ ධිතරං දෙන්තු”ති සාකියානං සන්තිකං සාසනං පෙසෙසි. “කතරස්ස සකාසස්ස ධිතා”ති ව පුච්ඡිත්වා, “ඤත්වා ආගව්ජෙය්‍යාපා”ති වත්වා දුතෙ ආණාපෙසි. දුතා ගන්ත්වා සාකියෙ දාරිකං යාචිංසු. තෙ සන්තිපතිත්වා, “පක්ඛන්තරිකො රාජා, සවෙ න දස්සාම, විනාසෙස්සති නො, න ඛො පන අම්මෙහි කුලෙන සදිසො, කිං නු ඛො කාතබ්බ”න්ති මන්තයිංසු. මහානාමො “මම දාසියා කුච්ඡිමිති ජාතා වාසභක්තියා නාම ධිතා රුපසොභග්ගප්පත්තා අත්ථි, තං දස්සාමා”ති වත්වා දුතෙ ආහ – “සාධු, රඤ්ඤො දාරිකං දස්සාමා”ති. “සා කස්ස, ධිතා”ති? “සම්මාසම්බුද්ධස්ස චූළපිතුපුත්තස්ස මහානාමස්ස සක්කස්ස ධිතා වාසභක්තියා නාමා”ති.

තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා “යදි එවං, සාධු, සීඝං ආනෙථ, ඛන්තියා ව නාම බහුමායා, දාසිධිතරමිපි පභිණෙය්‍යුං, පිතරා සද්ධිං එකභාජනෙ භුඤ්ජන්තිං ආනෙය්‍යාපා”ති පෙසෙසි. තෙ ගන්ත්වා, “දෙව, තුම්මෙහි සද්ධිං එකතො භුඤ්ජන්තිං රාජා ඉච්ඡති”ති ආහංසු. මහානාමො “සාධු, තාතා”ති තං අලඬිකාරාපෙන්වා අත්තනො භොජනකාලෙ පක්කොසාපෙන්වා තාය සද්ධිං එකතො භුඤ්ජනාකාරං දස්සෙන්වා දුතානං නියායාදෙසි. තෙ තං ආදාය සාවත්ථිං ගන්ත්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසු. රාජා කුට්ඨමානසො තං පඤ්චන්තං ඉත්ථිසතානං ඡෙට්ඨිකං කන්වා අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ අභිසිඤ්චි. සා න විරස්සෙව සුචණ්ණවණ්ණං පුත්තං විජායි.

අප්පස්ස නාමග්ගභණ්ඩවසෙ රාජා දාරකස්ස අයාකස්ස සන්තිකං පෙසෙසි “සකාරාජධිතා වාසභක්තියා පුත්තං විජාතා, කිමස්ස නාමං කරොමා”ති? තං පන සාසනං ගහෙන්වා ගතො අමච්චො ථොකං බධිරධාතුකො, සො ගන්ත්වා රඤ්ඤො අයාකස්ස ආරොවෙසි, සො තං සුත්වා “වාසභක්තියා පුත්තං අවිජායිත්වාපි සබ්බජනං අභිභවි, ඉදානි පන රඤ්ඤො අතිවිය වල්ලභා භවිස්සති”ති ආහ. බධිරො අමච්චො “වල්ලභා”ති වචනං දුස්සුතං සුත්වා “විට්ඨුහො”ති සල්ලක්ඛෙන්වා රාජානං උපගන්ත්වා, “දෙව, කුමාරස්ස කිර ‘විට්ඨුහො’ති නාමං කරොපා”ති ආහ. රාජා “පොරාණකං නො කුලසන්තකං නාමං භවිස්සති”ති වින්තෙන්වා තං නාමං අකාසි. අප්පස්ස දහරකාලෙයෙව රාජා “සත්ථු පියං කරොමි”ති සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි.

සො කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪන්තො සත්තවස්සිකකාලෙ අඤ්ඤෙසං කුමාරානං මාතාමහකුලතො හත්ථිරුපකඅස්සරුපකාදිති ආහරියමානානි දිස්වා මාතරං පුච්ඡි – “අම්ම, අඤ්ඤෙසං මාතාමහකුලතො පණ්ණාකාරො ආහරියති, මය්හං කොචි කිඤ්චි න පෙසෙසි, කිං ත්වං නිමාතා නිපිතා”ති? අප්පං සා, “තාත, තව සකාරාජානො මාතාමහා දුරෙ පන වසන්ති, තෙන තෙ කිඤ්චි න පෙසෙන්ති”ති වඤ්චෙසි. සොළසවස්සිකකාලෙ, “අම්ම, තව මාතාමහකුලං පස්සිතුකාමොමිති”ති වත්වා, “අලං, තාත, කිං තත්ථ ගන්ත්වා කරිස්සති”ති වාරියමානොපි පුනප්පුනං යාචි. අප්පස්ස මාතා “තෙන හි ගච්ඡා”ති සම්පට්චිඡි. සො පිතු ආරොවෙන්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛම්. වාසභක්තියා පුරෙතරං පණ්ණං පෙසෙසි – “අහං ඉධ සුඛං වසාමි, මාස්ස කිඤ්චි සාමිනො අත්තරං දස්සයිංසු”ති. සාකියා විට්ඨුභස්ස ආගමනං ඤත්වා, “වන්දිතුං න සක්කොමා”ති තස්ස දහරදහරෙ කුමාරෙ ජනපදං පභිණත්වා තස්මිං කපිලපුරං සම්පත්තෙ සන්තාගාරෙ සන්තිපතිංසු. කුමාරො තත්ථ ගන්ත්වා අට්ඨාසි.

අප්පං නං “අයං තෙ, තාත, මාතාමහො, අයං මාතුලො”ති වත්වා වන්දාපෙසු. සො සබ්බෙ වන්දමානො විවරිත්වා එකමිපි අත්තානං වන්දන්තං අදිස්වා “කිං නු ඛො මං වන්දන්තා නත්ථි”ති පුච්ඡි. සාකියා, “තාත, තෙ කතිට්ඨකුමාරා ජනපදං ගතා”ති වත්වා තස්ස මහන්තං සක්කාරං කරිංසු. සො කතිපාහං වසිත්වා මහන්තෙන පරිවාරෙන නික්ඛම්. අපේකා දාසි සන්තාගාරෙ තෙන නිසින්තඵලකං “ඉදං වාසභක්තියාය දාසියා පුත්තස්ස නිසින්තඵලක”න්ති අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා බිරොදකෙන ධොවි. එකො පුරිසො අත්තනො ආවුධං පමුස්සිත්වා නිවත්තො තං ගණ්හන්තො විට්ඨුභකුමාරස්ස අක්කොසනසද්දං සුත්වා තං කාරණං පුච්ඡිත්වා, “වාසභක්තියා දාසියා කුච්ඡිමිති මහානාමස්සක්කං පටිච්ච ජාතා”ති ඤත්වා බලකායස්ස කපේසි. “වාසභක්තියා කිර දාසිධිතා”ති මහාකොලාහලං අහොසි. තං සුත්වා විට්ඨුහො “එතෙ තාව මම නිසින්තඵලකං බිරොදකෙන ධොවන්තු, අහං පන රජ්ජෙ පතිට්ඨිකකාලෙ එතෙසං ගලලොභිතං ගහෙන්වා මම නිසින්තඵලකං ධොවිස්සාමි”ති විත්තං පට්ඨපෙසි. තස්මිං.

සාවත්ථිං ගතෙ අමච්චා තං පවත්තිං රක්ඛෙය්‍යා ආරොවයිංසු. රාජා “මය්‍හං දාසිධිතරං අදංසු”ති සාකියානං කුප්‍ඤ්ඤිතා වාසහබත්තියාය ව පුත්තස්ස ව දින්නපරිහාරං අවිජින්නිතා දාසදාසිහි ලද්ධබ්බමත්තමෙව දාපෙසි.

තතො කතිපාහව්වයෙන සත්ථා රාජනිවෙසනං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. රාජා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා, “හත්තෙ, තුම්භාකං කිර ඤාතකෙහි දාසිධිතා මය්‍හං දින්නා, තෙනස්සා අහං සපුත්තාය පරිහාරං අවිජින්නිතා දාසදාසිහි ලද්ධබ්බමත්තමෙව දාපෙසි”න්ති ආහ. සත්ථා “අයුත්තං, මහාරාජ, සාකියෙහි කතං, දදන්තෙහි නාම සමානජාතිකා දාතබ්බා අස්ස, තං පන , මහාරාජ, වදාමි, වාසහබත්තියා බත්තියරාජධිතා බත්තියරක්ඛෙය්‍යා ගෙහෙ අභිසෙකං ලභි. විට්ඨුභොපි බත්තියරාජානමෙව පටිච්ච ජාතො, මාතුගොත්තං නාම කිං කරිස්සති, පිතුගොත්තමෙව පමාණන්ති. පොරාණකපණ්ඩිතා දලිද්දිත්ථියා කට්ඨභාරිකාය අග්ගමහෙසිට්ඨානං අදංසු, තස්සා ව කුච්ඡිමිහි ජාතකුමාරො ද්වාදසයොජනිකාය බාරාණසියා රජ්ජං පත්වා කට්ඨවාහනරාජා නාම ජාතො”ති කට්ඨභාරිජාතකං (ජා. 1.1.7) කපෙසි. රාජා ධම්මකථං සුත්වා “පිතුගොත්තමෙව කිර පමාණ”න්ති තුස්සිත්වා වාසහබත්තියාය ව පුත්තස්ස ව පකතිපරිහාරමෙව දාපෙසි.

බන්ධුලසෙනාපතිස්සපි බො කුසිනාරායං මල්ලරාජධිතා මල්ලිකා නාම හරියා දීඝරත්තං පුත්තං න විජායි. අථ නං බන්ධුලො “අත්තනො කුලසරමෙව ගච්ඡා”ති උය්‍යාපෙසි. සා “සත්ථාරං දිස්වා ව ගම්ස්සාමි”ති ජෙනවනං පවිසිත්වා තථාගතං වන්දිත්වා ධිතා, “කහං ගච්ඡසි”ති වුත්තා “සාමිකො මං හත්තෙ, කුලසරං පෙසෙහි” ආහ. “කිං කාරණා”ති? “වඤ්ඤා කිරස්මි අපුත්තිකා”ති. “යදි එවං, ගමනකිව්වං නත්ථි, නිවත්තස්සු”ති. සා තුට්ඨමානසා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිවෙසනං ගන්ත්වා “කස්මා නිවත්තාසි”ති වුත්තා “දසබලෙන නිවත්තිතාමිහි”ති ආහ බන්ධුලො “දිට්ඨං භවිස්සති දීඝදස්සිතා කාරණ”න්ති සම්පට්චිඡි. සා න විරස්සෙව ගබ්භං පටිලභිත්වා උප්පන්නදාහළා “දොහළො මෙ උප්පන්නො”ති ආරොවෙසි. “කිං දොහළො”ති? “වෙසාලිනගරෙ ගණරාජකුලානං අභිසෙකමඬ්ඛගලපොක්ඛරණියං ඔතරිත්වා න්හත්වා පානියං පාතුකාමාමිහි, සාමි”ති. බන්ධුලො “සාධු”ති වත්වා සහස්සථාමධනුං ගහෙත්වා තං රථං ආරොපෙත්වා සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා රථං පාපෙන්නො මහාලිලිච්ඡවිතො දින්නද්වාරෙන වෙසාලිං පාවිසි. මහාලිලිච්ඡවිතො ව ද්වාරසම්පෙ එව නිවෙසනං හොති. සො රථස්ස උම්මාරෙ පනිසාතසද්දං සුත්වා ව “බන්ධුලස්ස රථසද්දො එසො, අජ්ජ ලිච්ඡවිතං භයං උප්පජ්ජිස්සති”ති ආහ.

පොක්ඛරණියා අත්තො ව බහි ව ආරක්ඛා බලවති, උපරි ලොහජාලං පත්ථං, සකුණානම්පි ඔකාසො නත්ථි. බන්ධුලසෙනාපති පන රථා ඔතරිත්වා ආරක්ඛකෙ මනුස්සෙ චෙත්තෙන පහරන්නො පලාපෙත්වා ලොහජාලං ඡින්නිත්වා අත්තොපොක්ඛරණියං හරියං න්හාපෙත්වා සයම්පි න්හත්වා පුන තං රථං ආරොපෙත්වා නගරා නික්ඛමිත්වා ආගතමග්ගෙනෙව පායාසි. තෙ ආරක්ඛමනුස්සා ලිච්ඡවිරාජුනං ආරොවෙසුං. ලිච්ඡවිරාජානො කුප්‍ඤ්ඤිතා පඤ්ච රථසතානි ආරුය්‍හ “බන්ධුලමල්ලං ගණ්ඨිස්සාමා”ති නික්ඛමිංසු. තං පවත්තිං මහාලිස්ස ආරොවෙසුං. මහාලි, “මා ගමිත්ථ, සො හි වො සබ්බෙ සොතෙස්සති”ති ආහ. තෙපි “මයං ගම්ස්සාම එවා”ති වදිංසු. “තෙන හි තස්ස රථවක්කස්ස යාව නාහිතො පථවිං පට්ඨායානං දිස්වා නිවත්තෙය්‍යාථ, තතො අනිවත්තන්තා පුරතො අසනිසද්දං විය සුණ්ඨස්සථ, තම්භා යානා නිවත්තෙය්‍යාථ. තතො අනිවත්තන්තා තුම්භාකං රථධුරෙසු ඡිද්දං පස්සිස්සථ, තම්භා යානා නිවත්තෙය්‍යාථ, පුරතො මා ගමිත්ථ”ති. තෙ තස්ස වචනෙන අනිවත්තිත්වා තං අනුබන්ධිංසු එව. මල්ලිකා දිස්වා, “රථා, සාමි, පඤ්ඤායන්ති”ති ආහ. “තෙන හි එකස්සෙව රථස්ස පඤ්ඤායනකාලෙ මං ආරොවෙය්‍යාසි”ති. සා යදා සබ්බෙ රථා එකො විය හුත්වා පඤ්ඤායිංසු, තදා “එකමෙව, සාමි, රථස්ස පඤ්ඤායති”ති ආහ. බන්ධුලො “තෙන හි ඉමා රස්මියො ගණ්ඨාහි”ති තස්සා රස්මියො දත්වා රථෙ ධිතොව ධනුං ආරොපෙසි, රථවක්කං යාව නාහිතො පථවිං පාවිසි.

ලිච්ඡවිතො තං යානං දිස්වාපි න නිවත්තිංසු. ඉතරො ථොකං ගන්ත්වා ජියං පොටෙසි, අසනිසද්දො විය අහොසි. තෙ තතොපි න නිවත්තිංසු, අනුබන්ධන්තා ගච්ඡන්තෙව. බන්ධුලො රථෙ ධිතකොව එකසරං බිපි, සො පඤ්චන්තං රථසතානං රථස්සෙ ඡිද්දං කත්වා පඤ්ච රාජසතානි පරිකරබන්ධනට්ඨානෙ විනිවිජ්ඣිත්වා පථවිං පාවිසි. තෙ අත්තනො පටිද්ධබාවං අජානිත්වා, “තිට්ඨ, රෙ, තිට්ඨ, රෙ”ති වදන්තා අනුබන්ධිංසු එව. බන්ධුලො රථං යපෙත්වා “තුම්භෙ මතකා, මතකෙහි සද්ධිං මය්‍හං යුද්ධං නාම නත්ථි”ති ආහ. “මතකා නාම අම්භාදිසා න හොන්ති”ති. “තෙන හි සබ්බපච්ඡිමස්ස පරිකරං මොවෙථා”ති. තෙ මොවයිංසු. සො මුත්තමත්තෙ එව මරිත්වා පනිතො. අථ තෙ සබ්බෙපි “තුම්භෙ එවරුපා, අත්තනො සරානි ගන්ත්වා සංවිධාතබ්බං සංවිදහිත්වා පුත්තදාරං අනුසාසිත්වා සන්නාහං මොවෙථා”ති ආහ. තෙ තථා කත්වා සබ්බෙපි ජීවිතක්ඛයං පත්තා. බන්ධුලොපි මල්ලිකං සාවත්ථිං ආනෙසි. සා සොළසක්ඛත්තුං යමකෙ යමකෙ පුත්තෙ විජායි. සබ්බෙපි සුරා ථාමසම්පන්නා අහෙසුං, සබ්බස්ප්පානං නිජ්ජන්ති. පාපුණ්ඨං. එකෙකස්ස පුරිසසහස්සං පරිවාරො අහොසි. පිතරා සද්ධිං රාජනිවෙසනං ගච්ඡන්තෙහි තෙහෙව රාජධිගණං පරිපුරි.

අටෙකදිවසං විනිවිජයෙ කුට්ටිපරාජිතා මනුස්සා බන්ධුලං ආගච්ඡන්තං දිස්වා මහාවිරවං විරවන්තා විනිවිජයඅමච්චානං කුට්ටිකරණං තස්ස ආරොවෙසුං. සො විනිවිජයං ගන්ත්වා තං අට්ටං විවාරෙත්වා සාමිකමෙව සාමිකං අකාසි. මහාජනො මහාසද්දෙන සාධුකාරං පවත්තෙති. රාජා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා තුස්සිත්වා සබ්බෙපි තෙ අමච්චෙ භාරෙත්වා බන්ධුලස්සෙව විනිවිජයං නිය්‍යාදෙසි. සො තතො පට්ඨාය සම්මා විනිවිජයි. තතො තෙ පොරාණකවිනිවිජයිකා අමච්චා කිඤ්චි ලඤ්ජං අලහන්නා අප්පලාභා හුත්වා “බන්ධුලො රජ්ජං පත්ථෙති”ති රාජකුලෙ පරිහින්දිංසු. රාජා තෙසං කථං සද්දහිත්වා විත්තං නිග්ගහෙතුං නාසක්ඛි. “ඉමස්මිං ඉධෙව

සාතියමානෙ ගරහා මෙ උප්පජ්ජිස්සති” ති පුන චින්තෙත්වා පයුත්තපුරිසෙහි පච්චන්තං පහාරාපෙත්වා ඛන්ධුලං පක්කොසාපෙත්වා, “පච්චන්තො කිර කුපිතො, තව පුත්තෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා , වොරෙ ගණ්හාහි” ති පහිණිත්වා, “එත්ථෙවස්ස ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි සද්ධිං සීසං ඡින්දිත්වා ආහරං” ති තෙහි සද්ධිං අඤ්ඤෙපි සමත්ථෙ මහායොධෙ පෙසෙසි. තස්මිං පච්චන්තං ගච්ඡන්තෙයෙව “සෙනාපති කිර ආගච්ඡති” ති පයුත්තවොරා පලායිංසු. සො තං පදෙසං ආවාසාපෙත්වා සණ්ඨාපෙත්වා නිවත්ති.

අට්ඨස්ස නගරතො අවිදුරෙ යානෙ තෙ යොධා පුත්තෙහි සද්ධිං සීසං ඡින්දිංසු. තං දිවසං මල්ලිකාය පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ද්වෙ අග්ගසාවකා නිමන්තිතා භොන්ති. අට්ඨස්සා පුබ්බණ්ණෙ ඵෙව “සාමිකස්ස තෙ සද්ධිං පුත්තෙහි සීසං ඡින්ත”න්ති පණ්ණං ආහරිත්වා අදංසු. සා තං පවත්තිං ඤත්වා කස්සචි කිඤ්චි අවත්වා පණ්ණං උච්ඡඩ්ගෙ යපෙත්වා භික්ඛුසඩ්ඨමෙව පරිවිසි. අට්ඨස්සා පරිවාරිකායො භික්ඛුනං හත්තං දත්වා සප්පිවාටිං ආහරන්ති යො ථෙරානං පුරතො සප්පිවාටිං භින්දිංසු. ධම්මසෙනාපති “හෙදනධම්මං භින්තං, න චින්තිතබ්බ”න්ති ආහ. සා උච්ඡඩ්ගතො පණ්ණං නිහරිත්වා “ද්වන්තිංසාය පුත්තෙහි සද්ධිං පිතුසීසං ඡින්තන්ති මෙ ඉමං පණ්ණං ආහරිංසු, අහං ඉදං සුත්වාපි න චින්තෙමි, සප්පිවාටියා භින්තාය කිං චින්තයිස්සාමි, හන්තෙ” ති ආහ. ධම්මසෙනාපති “අනිමිත්තමනඤ්ඤාතං , මච්චානං ඉධ ජීවිත”න්ති ආදීනි (සු. නි. 579) වත්වා ධම්මං දෙසෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං අගමාසි. සාපි ද්වන්තිංස සුණ්ඨිසායො පක්කොසාපෙත්වා, “තුම්භාකං සාමිකා නිරපරාධා අත්තනො පුරිමකම්මථලං ලභිංසු , තුම්භෙ මා සොචයිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, රඤ්ඤො උපරි මනොපදොසං මා කරිත්ථා” ති ඔවදි.

රඤ්ඤො චරපුරිසා තං කථං සුත්වා ගන්ත්වා තෙසං නිද්දොසහාවං රඤ්ඤො කථයිංසු. රාජා සංවෙගප්පත්තො තස්සා නිවෙසනං ගන්ත්වා මල්ලිකඤ්ච සුණ්ඨිසායො වස්සා බමාපෙත්වා මල්ලිකාය චරං අදාසි. සා “චරො ගහිතො මෙ භොතු” ති වත්වා තස්මිං ගතෙ මතකහත්තං දත්වා න්හත්වා රාජානං උපසඩ්ධකම්මිත්වා වන්දිත්වා, “දෙව, තුම්භෙහි මය්හං චරො දින්නො, මය්හඤ්ච අඤ්ඤෙන අත්ථො නත්ථි, ද්වන්තිංසාය මෙ සුණ්ඨිසානං මමඤ්ච කුලසරගමනං අනුජානාමා” ති ආහ. රාජා සම්පට්චිඡි. සා ද්වන්තිංස සුණ්ඨිසායො යථාසකානි කුලානි පෙසෙසි, සයම්පි කුසිනාරානගරෙ අත්තනො කුලසරං අගමාසි.

රාජාපි ඛන්ධුලසෙනාපතිතො භාගිනෙයාස්ස දීඝකාරායනස්ස නාම සෙනාපතිට්ඨානං අදාසි. සො පන “මාතුලො මෙ ඉමිනා මාරිතො” ති රඤ්ඤො ඔතාරං ගවෙසන්තො විවරති. රාජාපි නිරපරාධස්ස ඛන්ධුලස්ස මාරිතකාලතො පට්ඨාය විප්පටිසාරි හුත්වා චිත්තස්සාදං න ලභති, රජ්ජසුඛං නානුභොති. තදා සත්ථා සකායානං මෙදාඵපං නාම නිගමං උපනිස්සාය විහරති. රාජා තත්ථ ගන්ත්වා ආරාමතො අවිදුරෙ බන්ධාවාරං නිවාසෙත්වා, “මන්දෙන පරිවාරෙන සත්ථාරං වන්දිස්සාමි” ති විහාරං ගන්ත්වා පඤ්චරාජාකකුඛණ්ඩානි දීඝකාරායනස්ස දත්වා එකකොච ගන්ධකුටිං පාවිසි. සබ්බං ධම්මචෙතියසුත්තනියාමෙන (ම. නි. 2.364 ආදයො) දීපෙනබ්බං. තස්මිං ගන්ධකුටිං පට්ටියෙ දීඝකාරායනො තානි පඤ්ච රාජකකුඛණ්ඩානි ගහෙත්වා විට්ඨුහං රාජානං කත්වා රඤ්ඤො එකං අස්සං එකඤ්ච උපට්ඨානකාරිකං මාතුගාමං යපෙත්වා නිවත්තෙත්වා සාවත්ථිං අගමාසි.

රාජා සත්ථාරා සද්ධිං පියකථං කථෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නික්ඛන්තො සෙනං අදිස්වා තං මාතුගාමං පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා, “අහං භාගිනෙයාං ආදාය ගන්ත්වා, විට්ඨුහං ගහෙස්සාමි” ති රාජගහනගරං ගච්ඡන්තො විකාලෙ ද්වාරෙසු පිදහිතෙසු නගරං පත්වා එකිස්සා සාලාය නිපජ්ජිත්වා වාතාතපෙහි කිලන්තො රත්තිභාගෙ තත්ථෙව කාලමකාසි. විභාතාය රත්තියා, “දෙව, කොසලනරින්ද අනාථො ජාතොසි” ති විප්පලපත්තියා තස්සා ඉත්ථියා සද්දං සුත්වා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. සො මාතුලස්ස මහන්තෙන සක්කාරෙන සරිරකිච්චං කාරෙසි.

විට්ඨුහොපි රජ්ජං ලභිත්වා තං වෙරං සරිත්වා “සබ්බෙපි සාකියෙ මාරෙස්සාමි” ති මහතියා සෙනාය නික්ඛමි. තං දිවසං සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙත්තො ඤාතිසඩ්ඨස්ස විනාසං දිස්වා, “ඤාතිසඩ්ඨගං කාතුං වට්ටති” ති චින්තෙත්වා පුබ්බණ්ණසමයෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා, පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ගන්ධකුටියං සීහසෙයාං කප්පෙත්වා, සායන්හසමයෙ ආකාසෙන ගන්ත්වා, කපිලවත්ථුසාමන්තෙ එකස්මිං කබරච්ඡායෙ රුක්ඛමුලෙ නිසීදි. තතො විට්ඨුහස්ස රජ්ජසීමාය මහන්තො සන්දච්ඡායො නිග්‍රොධො අත්ථි. විට්ඨුහො සත්ථාරං දිස්වා උපසඩ්ධකම්මිත්වා වන්දිත්වා, “හන්තෙ, කිං කාරණං ඵවරුපාය උණ්හවෙලාය ඉමස්මිං කබරච්ඡායෙ රුක්ඛමුලෙ නිසීදං, එතස්මිං සන්දච්ඡායෙ නිග්‍රොධමුලෙ නිසීදං, හන්තෙ” ති වත්වා, “භොතු, මහාරාජ, ඤාතකාතං ඡායා නාම සීතලා” ති වුත්තෙ, “ඤාතකානුරක්ඛන්තථාය සත්ථා ආගතො භවිස්සති” ති චින්තෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිවත්තිත්වා සාවත්ථිංයෙව පච්චාගමි. සත්ථාපි උප්පතිත්වා ජෙතවනමෙව ගතො.

රාජා සාකියානං දොසං සරිත්වා දුතියමිපි නික්ඛමිත්වා තථෙව සත්ථාරං පස්සිත්වා පුන නිවත්ති. තතියවාරෙපි නික්ඛමිත්වා තථෙව සත්ථාරං පස්සිත්වා පුන නිවත්ති. චතුත්ථවාරෙ පන තස්මිං නික්ඛන්තෙ සත්ථා සාකියානං පුබ්බකම්මං ඔලොකෙත්වා තෙසං එකදිවසං නදියං විසපක්ඛිපනපාපකම්මස්ස අප්පට්ඨානියහාවං ඤත්වා චතුත්ථවාරෙ නාගමාසි. විට්ඨුහො “සාකියෙ සාතෙස්සාමි” ති මහන්තෙන බලකායෙන නික්ඛමි. සම්මාසම්බුද්ධස්ස පන ඤාතකා අසත්තසාතකා නාම, අත්තනා මරන්තාපි පරෙසං ජීවිතං න වොරොපෙත්ති. තෙ චින්තයිංසු – “මයං සුසික්ඛිතා කතහත්ථා කතුපාසනා මහිස්සාසා, න බො පන සක්කා අම්භෙහි පරං ජීවිතා වොරොපෙතුං, අත්තනො කම්මං දස්සෙත්වා පලාපෙස්සාමා” ති තෙ කතසන්තාහා නික්ඛමිත්වා යුද්ධං ආරභිංසු. තෙහි බිත්තා සරා විට්ඨුහස්ස පුරිසානං

අන්තර්තරණ ගවිෂ්ණි, එලකන්තරණ ණයද්දන්තරාදිහි නික්බන්ති. විට්ථුහො දිස්වා නනු හණෙ “සාකියා අසත්තසාකාමිහා”ති වදන්ති, අප ව පන මෙ පුරිසෙ නාසෙන්නිති.

අප නං එකො පුරිසො ආහ – “කිං සාමි, නිවත්තිත්වා ඔලොකෙසි”ති? “සාකියා මෙ පුරිසෙ නාසෙන්නි”ති. “තුම්හාකං කොච්ඡුරිසො මනො නාම නත්ථි. ඉධිස තෙ ගණාපෙථා”ති. ගණාපෙන්නො එකස්සපි බයං න පස්සි. සො තනො නිවත්තිත්වා “යෙ යෙ පන හණෙ ‘සාකියම්හා’ති හණන්ති, සබ්බෙ මාරෙථ, මාතාමහස්ස පන මහානාමසක්කස්ස සන්නිකෙ ධිතානං ජීවිතං දෙථා”ති ආහ. සාකියා ගහෙතබ්බගහණං අපස්සන්තා එකච්චෙ තිණං ඩංසිත්වා, එකච්චෙ නළං ගහෙත්වා අට්ඨංසු. “තුම්හෙ සාකියා, නො”ති පුච්ඡිතා යස්මා තෙ මරන්නාපි මුසාවාදං න හණන්ති, තස්මා තිණං ඩංසිත්වා ධිතා “නො සාකො, තිණං”න්ති වදන්ති. නළං ගහෙත්වා ධිතා “නො සාකො, නළො”ති වදන්ති. යෙ ව මහානාමස්ස සන්නිකෙ ධිතා, තෙ ව ජීවිතං ලභිංසු. තෙසු තිණං ඩංසිත්වා ධිතා තිණසාකියා නාම, නළං ගහෙත්වා ධිතා නළසාකියා නාම ජාතාති, විට්ථුහො අවසෙසෙ ධීරපකෙපි දාරකෙ අවිස්සජ්ජෙත්වා සාතාපෙන්නො ලොභිතනදිං පවත්තෙත්වා තෙසං ගලලොභිතෙන එලකං ධොවාපෙසි. එවං සාකියවංසො විට්ථුහෙන උපච්ඡින්නො.

සො මහානාමසක්කං ගාහාපෙත්වා නිවත්තො “පාතරාසවෙලාය පාතරාසං කරිස්සාමි”ති එකස්මිං යානෙ ඔතරිත්වා හොජනෙ උපනීතෙ “එකතොව භුඤ්ජිස්සාමා”ති අයාකං පක්කොසාපෙසි. බත්තියා පන ජීවිතං වජන්තාපි දාසිපුත්තෙහි සද්ධිං න භුඤ්ජන්ති. තස්මා මහානාමො එකං සරං ඔලොකෙත්වා “කිලිට්ඨගත්තොමිහි, න්හායිස්සාමි, තාතා”ති ආහ. “සාධු, අයාක, න්හායථා”ති. සො “අයං මං එකතො අභුඤ්ජන්තං සාතෙස්සති, සයමෙව මෙ මතං සෙය්‍යො”ති කෙසෙ මුඤ්චිත්වා අග්ගෙ ගණ්ඨිං කත්වා කෙසෙසු පාදඬුට්ඨකෙ පවෙසෙත්වා උදකෙ නිමුජ්ජි. තස්ස ගුණතෙජෙන නාගහවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. නාගරාජා “කිං නු බො”ති උපධාරෙන්නො තං ඤාත්වා තස්ස සන්නිකං ආගන්ත්වා තං අත්තනො එණෙ නිසිදාපෙත්වා නාගහවනං පවෙසෙසි. සො ද්වාදස්ස වස්සානි තත්ථෙව වසි. විට්ථුහොපි “මය්හං අයාකො ඉදානි ආගමිස්සති, ඉදානි ආගමිස්සති”ති ආගමයමානොව නිසිදි. තස්මිං අතිවිරායන්තෙ සරං විචිනාපෙත්වා දිපාලොකෙන පුරිසබ්බන්තරානිපි ඔලොකෙත්වා අදිස්වා “ගතො හවිස්සති”ති පක්කාමි. සො රත්තිහාගෙ අවිරවතිං පත්වා බන්ධාවාරං නිවාසෙසි. එකච්චෙ අත්තොනදියං වාලුකාපුලිනෙ නිපජ්ජිංසු, එකච්චෙ බහිථලෙ, අත්තොනිපන්නෙසුපි පුබ්බෙ අකතපාපකම්මා අත්ථි, බහිනිපන්නෙසුපි පුබ්බෙ කතපාපකම්මා අත්ථි, තෙසං නිපන්නට්ඨානෙසු කිපිල්ලිකා උට්ඨංහිංසු. තෙ “මය්හං නිපන්නට්ඨානෙ කිපිල්ලිකා, මය්හං නිපන්නට්ඨානෙ කිපිල්ලිකා”ති උට්ඨංහිත්වා අකතපාපකම්මා උත්තරිත්වා ථලෙ නිපජ්ජිංසු, කතපාපකම්මා ඔතරිත්වා වාලුකාපුලිනෙ නිපජ්ජිංසු. තස්මිං බණෙ මහාමෙසො උට්ඨංහිත්වා සනවස්සං වස්සි. නදියා ඔසො ආගන්ත්වා විට්ථුහං සද්ධිං පරිසාය සමුද්දමෙව පාපෙසි. සබ්බෙ තත්ථ මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා අහෙසුං.

මහාජනො කථං සමුට්ඨාපෙසි “සාකියානං මරණං අයුත්තං, ‘එවං නාම කොට්ටෙන්වා කොට්ටෙන්වා සාකියා මාරෙතබ්බා’ති අනනුච්ඡිකමෙත”න්ති. සත්ථා තං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙ කිඤ්චාපි සාකියානං එවං මරණං අයුත්තං, පුබ්බෙ කතපාපකම්මවසෙන පන යුත්තමෙවෙතෙහි ලද්ධ”න්ති ආහ. “කිං පන, හත්තෙ, එතෙ පුබ්බෙ අකංසු”ති? සබ්බෙ එකතො හුත්වා නදියං විසං පක්ඛිපිංසුති. පුනෙකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “විට්ථුහො එත්තකෙ සාකියෙ මාරෙත්වා ආගවිෂ්න්නො අත්තනො මනොරථෙ මත්ථකං අජ්ජන්තෙයෙව එත්තකං ජනං ආදාය මහාසමුද්දෙ මච්ඡකච්ඡපහක්ඛො ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “ඉමෙසං සත්තානං මනොරථෙ මත්ථකං අජ්ජන්තෙයෙව මච්චුරාජා සුත්තං ගාමං අජ්ඣොත්ථරන්නො මහොසො විය ජීවිතින්ද්‍රියං ඡින්නිත්වා වතුසු අපායසමුද්දෙසු නිමුජ්ජාපෙති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

47. “පුජ්ථානි හෙව පචිනන්තං, බ්‍යාසත්තමනසං නරං;
සුත්තං ගාමං මහොසොව, මච්චු ආදාය ගවිෂ්ති”ති.

තත්ථ බ්‍යාසත්තමනසං නරන්ති සම්පත්තෙ වා අසම්පත්තෙ වා ලග්ගමානසං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා මාලාකාරො පුජ්ථාරාමං පවිසිත්වා “පුජ්ථානි පචිනිස්සාමි”ති තනො පුජ්ථානි ගහෙත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං වා ගවිෂං පත්ථෙන්නො සකලෙ පුජ්ථාරාමෙ මනං පෙසෙති, “ඉතො විතො ව පුජ්ථානි පචිනිස්සාමි”ති තනො පුජ්ථානි අග්ගහෙත්වා අඤ්ඤත්ථ මනං පෙසෙසි, තමෙව ගවිෂං පචිනන්තො පමාදමාපජ්ජති, එවමෙව එකච්චො පුජ්ථාරාමසදිසං පඤ්චකාමගුණමජ්ඣං ඔතරිත්වා මනොරමං රූපං ලභිත්වා මනොරමානං සද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බානං අඤ්ඤතරං පත්ථෙති. අඤ්ඤො තෙසු වා අඤ්ඤතරං ලභිත්වා අඤ්ඤතරං පත්ථෙති, රූපමෙව වා ලභිත්වා අඤ්ඤං අපත්ථෙන්නො තමෙව අස්සාදෙති, සද්දාදිසු වා අඤ්ඤතරං. එසෙව නයො ගොමහිංසදාසිදාසබෙත්තවත්ථුගාමනිගමජනපදාදිසු, පබ්බජිතානම්පි පරිවෙණවිහාරපත්තච්චරාදිසුති එවං පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛාතානි පුජ්ථානි එව පචිනන්තං සම්පත්තෙ වා අසම්පත්තෙ වා කාමගුණෙ බ්‍යාසත්තමනසං නරං. සුත්තං ගාමන්ති ගාමස්ස ගෙහිත්තිආදීනං පන සුපනවසෙන සුපනං නාම නත්ථි, සත්තානං පන සුත්තපමත්තතං උපාදාය සුත්තො නාම හොති. එවං සුත්තං ගාමං ද්වෙ තිණි යොජනානි ආයතගම්භිරො මහොසොව මච්චු ආදාය ගවිෂති. යථා සො මහොසො ඉත්ථිපුරිසගොමහිංසකුක්කුටාදිසු කිඤ්චි අනවසෙසෙත්වා සබ්බං තං ගාමං සමුද්දං පාපෙත්වා මච්ඡකච්ඡපහක්ඛං කරොති, එවමෙව බ්‍යාසත්තමනසං නරං මච්චු ආදාය ජීවිතින්ද්‍රියමස්ස ඡින්නිත්වා වතුසු අපායසමුද්දෙසු නිමුජ්ජාපෙතිති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. මහාජනස්ස සාත්ථිකා දෙසනා ජානාති.

විට්ඨුභවත්ථු තතියං.

4. පතිපුජිකකුමාරිවත්ථු

පුජ්ථානි භෙවානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො පතිපුජිකං නාම කුමාරිකං ආරඛ්‍ය කට්ඨෙසි. වත්ථු තාවතිංසදෙවලොකෙ සමුට්ඨිතං.

තත්ථ කිර මාලහාරි නාම දෙවපුත්තො අවිජරාසහස්සපරිවුතො උය්‍යානං පාවිසි. පඤ්චසතා දෙවධිතරො රුක්ඛං ආරුය්‍ය පුජ්ථානි පාතෙන්නි, පඤ්චසතා පතිතානි පුජ්ථානි ගහෙත්වා දෙවපුත්තං අලඬකරොන්ති. තාසු එකා දෙවධිතා රුක්ඛසාධායමෙව වුතා, සරීරං දීපසිඛා විය නිබ්බායි. සා සාවත්ථියං එකස්මිං කුලගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා ජාතකාලෙ ජාතිස්සරා හුත්වා “මාලහාරිදෙවපුත්තස්ස හරියාමිහි”ති අනුස්සරන්ති වුඩ්ඪිමන්වාය ගන්ධමාලාදිහි පූජං කත්වා සාමිකස්ස සන්නිකෙ අභිනිබ්බන්තිං පත්ථෙසි. සා සොළසවස්සකාලෙ පරකුලං ගතාපි සලාකහත්තපක්ඛිකහත්තවස්සාවාසිකාදීනි දත්වා, “අයං මෙ සාමිකස්ස සන්නිකෙ නිබ්බන්තනත්ථාය පච්චයො හොතු”ති වදති. අපස්සා භික්ඛු “අයං කුමාරිකා උට්ඨාය සමුට්ඨාය පතිමෙව පත්ථෙතිති පතිපුජිකා”ති නාමං කරිංසු. සාපි නිබ්බදං ආසනසාලං පටිජග්ගති, පානියං උපට්ඨපෙති, ආසනානි පඤ්ඤපෙති. අඤ්ඤෙපි මනුස්සා සලාකහත්තාදීනි දාතුකාමා, “අම්ම, ඉමානිපි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පටිපාදෙය්‍යාසි”ති වත්වා ආහරිත්වා දෙන්ති. සාපි එතෙන නියාමෙන ආගවිජන්ති ගවිජන්ති එකපදවාරෙ ජපඤ්ඤාස කුසලධම්මෙ (ධ. ස. 1; ධ. ස. අට්ඨ. 1 යෙවාපනකවණ්ණනා) පටිලහති. තස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨති. සා දසමාසව්වයෙන පුත්තං විජායි. තස්ස පදසා ගමනකාලෙ අඤ්ඤෙපි අඤ්ඤෙපිති වත්තාරො පුත්තෙ පටිලහි.

සා එකදිවසං දානං දත්වා පූජං කත්වා ධම්මං සුත්වා සික්ඛාපදානි රක්ඛිත්වා දිවසපරියොසානෙ තං බණං නිබ්බන්තෙන කෙනවි රොගෙන කාලං කත්වා අත්තනො සාමිකස්සෙව සන්නිකෙ නිබ්බන්ති. ඉතරාපි එත්තකං කාලං දෙවපුත්තං අලඬකරොන්ති එව. දෙවපුත්තො තං දිස්වා “ත්ථං පාතොව පට්ඨාය න දිස්සසි, කුභිං ගතාසි”ති ආහ. “වුතාමිහි සාමි”ති. “කිං වදෙසි”ති? “එවමෙනං, සාමි”ති. “කුභිං නිබ්බන්තාසි”ති? “සාවත්ථියං කුලගෙහෙ”ති. “කිත්තකං කාලං තත්ථ ධිතාසි”ති? “දසමාසව්වයෙන මාතු කුච්ඡිතො නික්ඛමිත්වා සොළසවස්සකාලෙ පරකුලං ගන්ත්වා වත්තාරො පුත්තෙ විජායිත්වා දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා තුම්භෙ පත්ථෙත්වා ආගන්ත්වා තුම්භාකමෙව සන්නිකෙ නිබ්බන්තාමිහි, සාමි”ති. “මනුස්සානං කිත්තකං ආයු”ති? “වස්සසතමත්ත”න්ති. “එත්තකමෙවා”ති? “ආම, සාමි”ති. “එත්තකං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්තමනුස්සා කිං නු බො සුත්තපමත්තා කාලං අතික්කාමෙන්ති, උදාහු දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්ති”ති. “කිං වදෙප්, සාමි”? “අසඬ්ඛොය්‍යං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බන්තා විය අජරාමරා විය ව නිව්චං පමත්තා, මනුස්සා”ති. මාලහාරිදෙවපුත්තස්ස මහාසංවෙගො උදපාදි “වස්සසතමත්තමායුං ගහෙත්වා නිබ්බන්තමනුස්සා කිර පමත්තා නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්ති, කදා නු බො දුක්ඛා මුච්චිස්සන්ති”ති? මනුස්සානං පන වස්සසතං තාවතිංසානං දෙවානං එකො රත්තින්දිවො, තාය රත්තියා තිංසරත්තියො මාසො, තෙන මාසෙන ද්වාදසමාසිකො සංවච්ඡරො, තෙන සංවච්ඡරෙන දිබ්බවස්සසහස්සං ආයුජ්ජමාණං, තං මනුස්සගණනාය තිස්සො වස්සකොට්ඨො, සට්ඨි ව වස්සසතසහස්සානි හොන්ති. තස්මා තස්ස දෙවපුත්තස්ස එකදිවසොපි නාතික්කන්තො මුහුත්තසදියොව කාලො අහොසි. එවං අප්පායුකමනුස්සානං පමාදො නාම අතිවිය අයුත්තොති.

පුනදිවසෙ භික්ඛු ගාමං පට්ඨා ආසනසාලං අපටිජග්ගිතං, ආසනානි අපඤ්ඤත්තානි, පානියං අනුට්ඨපිතං දිස්වා, “කහං පතිපුජිකා”ති ආහංසු. “හත්තෙ, කහං තුම්භෙ තං දක්ඛිස්සට්, භියො අයොසු භුඤ්ජිත්වා ගතෙසු සායන්හසමයෙ මතා”ති. තං සුත්වා පුටුප්පනා භික්ඛු තස්සා උපකාරං සරන්තා අස්සුති සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛිංසු. බිණ්ණසවානං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. තෙ හත්තකිව්චං කත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පුච්ඡංසු – “හත්තෙ, පතිපුජිකා නාම උපාසිකා උට්ඨාය සමුට්ඨාය නානප්පකාරානි පුඤ්ඤානි කත්වා සාමිකමෙව පත්ථෙසි, සා ඉදානි මතා, කහං නු බො නිබ්බන්තා”ති? “අත්තනො සාමිකස්සෙව සන්නිකෙ, භික්ඛවෙ”ති. “නත්ථි, හත්තෙ, සාමිකස්ස සන්නිකෙ”ති. “න සා, භික්ඛවෙ, එතං සාමිකං පත්ථෙති, තාවතිංසභවනෙ තස්සා මාලහාරිදෙවපුත්තො නාම සාමිකො, සා තස්ස පුජ්ථපිලන්ධනට්ඨානතො වට්ඨිත්වා පුන ගන්ත්වා තස්සෙව සන්නිකෙ නිබ්බන්තා”ති. “එවං කිර, හත්තෙ”ති. “ආම, භික්ඛවෙ”ති. “අහො පරිත්තං, හත්තෙ, සත්තානං ජීවිතං, පාතොව අම්භෙ පරිවිසිත්වා සායං උප්පන්තඛ්‍යාධිතා මතා”ති. සත්ථා “ආම, භික්ඛවෙ, පරිත්තං සත්තානං ජීවිතං නාම, තෙනෙව ඉමෙ සත්තෙ වත්ථුකාමෙහි වෙව කිලෙසකාමෙහි ව අතිත්තෙ එව අත්තකො අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා කන්දන්තෙ පරිදෙවන්තෙ ගහෙත්වා ගවිජති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

48. “පුජ්ථානි භෙව පචිනන්තං, බ්‍යාසත්තමනසං නරං;
අතිත්තංයෙව කාමෙසු, අත්තකො කුරුතෙ වස”න්ති.

තත්ථ පුජ්ථානි භෙව පචිනන්තන්ති පුජ්ථාරාමෙ මාලාකාරො නානාපුජ්ථානි විය අත්තභාවපට්ඨිධානි වෙව උපකරණපට්ඨිධානි ව කාමගුණපුජ්ථානි ඔව්නන්තමෙව . බ්‍යාසත්තමනසං නරන්ති අසම්පත්තෙසු පත්ථනාවසෙන, සම්පත්තෙසු ගෙධවසෙන විවිධෙනාකාරෙන ආසත්තවිත්තං. අතිත්තංයෙව කාමෙසුති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු

පරියෙසනෙනපි පටිලාභෙනපි පරිභොගෙනපි නිධානෙනපි අතිත්තං එව සමානං. අත්තකො කුරුතෙ වසන්ති මරණසංඛිතො අත්තකො කන්දන්තං පරිදෙවන්තං ගහෙන්වා ගවිජන්තො අත්තතො වසං පාපෙතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා, දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

පතිපුජිකකුමාරිවත්ථු වතුත්ථං.

5. මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨිවත්ථු

යථාපි හමරො පුජ්ඵන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. තස්ස වත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං.

රාජගහනගරස්ස කිර අවිදුරෙ සක්කාරං නාම නිගමො අහොසි. තත්ථෙකො මච්ඡරියකොසියො නාම සෙට්ඨි අසිතිකොට්ඨිභවො පටිවසති. සො තිණග්ගෙන තෙලබ්බන්දුමිපි පරෙසං න දෙනි, න අත්තනා පරිභුඤ්ජති. ඉතිස්ස තං විභවජාතං නෙව පුත්තදාරාදීනං, න සමණබ්‍රාහ්මණානං අත්ථං අනුභොති, රක්ඛසපරිග්ගහිතා පොක්ඛරණී විය අපරිභොගං තිට්ඨති. සත්ථා එකදිවසං පටිවුසසමයෙ මහාකරුණාසමාපත්තිතො වුට්ඨාය සකලලොකධාතුයං බොධනෙය්‍යබන්ධවෙ ඔලොකෙන්තො පඤ්චවත්තාලීසයොජනමත්ථකෙ වසන්තස්ස සෙට්ඨිතො සපජාපතිකස්ස සොනාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං අද්දස. තතො පුරිමදිවසෙ පන සො රාජානං උපට්ඨාතුං රාජගහං ගන්ත්වා රාජුපට්ඨානං කත්වා ආගවිජන්තො එකං ඡාතජ්ඣන්තං ජනපදමනුස්සං කුම්මාසපුරං කපල්ලකපුට්ඨං බාදන්තං දිස්වා තත්ථ පිපාසං උජ්ජාදෙන්වා අත්තතො සරං ගන්ත්වා චින්තෙසි – “සවාහං කපල්ලකපුට්ඨං බාදිතුකාමොම්හිති වක්ඛාමි, ඛ්‍යු මනුස්සා මයා සද්ධිං බාදිතුකාමා භවිස්සන්ති, එවං මෙ ඛ්‍යුනි තිලතණ්ඩුලසප්පිචාණිතාදීනි පරික්ඛයං ගම්ස්සන්ති, න කස්සවි කට්ඨෙස්සාමි”ති තණ්හං අධිවාසෙන්තො වරති. සො ගවිජන්තෙ ගවිජන්තෙ කාලෙ උජ්ජණ්ඩුප්පණ්ඩුකජාතො ධමනිසන්ථනගන්තො ජාතො. තතො තණ්හං අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො ගබ්භං පටිසිත්වා මඤ්චකෙ උපගුහිත්වා නිපජ්ජී. එවං ගතොපි ධනභානිභයෙන න කස්සවි කිඤ්චි කට්ඨෙයි.

අථ නං භරියා උපසඬකම්ත්වා පිට්ඨිං පරිමජ්ජිත්වා, “කිං තෙ, සාමී, අචාසුකං ජාත”න්ති පුච්ඡී. “න මෙ කිඤ්චි අචාසුකං අත්ථී”ති. “කිං නු බො තෙ රාජා කුපිතො”ති? “රාජාපි මෙ න කුප්පති”ති. “අථ කිං තෙ පුත්තධිතාහි වා දාසකම්මකරාදීහි වා කිඤ්චි අමනාපං කතං අත්ථී”ති? “එවරුපමිපි නත්ථී”ති. “කිස්මිඤ්චි පන තෙ තණ්හා අත්ථී”ති? එවං වුත්තෙපි ධනභානිභයෙන කිඤ්චි අවත්වා නිස්සද්දොව නිපජ්ජී, අථ නං භරියා “කට්ඨෙහි, සාමී කිස්මිඤ්චි තෙ තණ්හා අත්ථී”ති ආහ. සො වචනං පරිගිලන්තො විය “අත්ථී මෙ තණ්හා”ති ආහ. “කිං තණ්හා, සාමී”ති? “කපල්ලකපුට්ඨං බාදිතුකාමොම්හි”ති. “අථ කිමත්ථං මෙ න කට්ඨෙයි, කිං ත්වං දලිද්දොසි, ඉදානි සකලනිගමවාසිනං පහොනකෙ කපල්ලකපුට්ඨෙ පටිස්සාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි, අත්තතො කම්මං කත්වා බාදිස්සන්ති”ති? “තෙන හි එකරච්ඡවාසිනං පහොනකෙ පටිස්සාමි”ති. “ජානාමහං තව මහද්ධනභාව”න්ති. “ඉමස්මිං ගෙහසාමන්තෙ සබ්බෙසං පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “ජානාමහං තව මහජ්ඣාසයභාව”න්ති. “තෙන හි තෙ පුත්තදාරමත්තස්සෙව පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “කිං තෙ එතෙහි”ති? “කිං පන තුය්හඤ්ච මය්හඤ්ච පහොනකං කත්වා පවාමි”ති? “ත්වං කිං කරිස්සසි”ති? “තෙන හි එකකස්සෙව තෙ පහොනකං කත්වා පවාමි”ති. “ඉමස්මිං යානෙ පවමානෙ ඛ්‍යු පච්චාසිසන්ති. සකලතණ්ඩුලෙ යථෙත්වා භින්තතණ්ඩුලෙ ව උද්ධනකපල්ලානි ව ආදාය ථොකං බිරසප්පිමදුචාණිතඤ්ච ගහෙන්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලං ආරුය්හ පව, තත්ථාහං එකකොව නිසිදිත්වා බාදිස්සාමි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා ගහෙනබ්බං ගාභාපෙත්වා පාසාදං අභිරුය්හ දාසියො විස්සජ්ජෙන්වා සෙට්ඨිං පක්කොසාපෙසි, සො ආදිතො පට්ඨාය ද්වාරානි පිදහන්තො සබ්බද්වාරෙසු සුච්ඡිකං දත්වා සත්තමතලං අභිරුහිත්වා තත්ථ පි ද්වාරං පිදහිත්වා නිසිදි. භරියාපිස්ස උද්ධතො අග්ගිං ජාලෙන්වා කපල්ලං ආරොපෙන්වා පුට්ඨෙ පටිතුං ආරභී.

අථ සත්ථා පාතොව මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “එසො, මොග්ගල්ලාන, රාජගහස්ස අවිදුරෙ සක්කාරනිගමෙ මච්ඡරියසෙට්ඨි ‘කපල්ලකපුට්ඨෙ බාදිස්සාමි’ති අඤ්ඤෙසං දස්සනභයෙන සත්තභූමිකෙ පාසාදෙ කපල්ලකපුට්ඨෙ පවාපෙති, ත්වං තත්ථ ගන්ත්වා සෙට්ඨිං දමෙන්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා උභොපි ජායම්පතිකෙ පුට්ඨෙ ව බිරසප්පිමදුචාණිතානි ව ගාභාපෙත්වා අත්තතො බලෙන ජෙතවනං ආනෙහි, අජ්ජාහං පඤ්චති හික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙ එව නිසිදිස්සාමි, පුට්ඨෙහෙව හත්තකිච්චං කරිස්සාමි”ති.

ථෙරො “සාධු, හන්තෙ”ති සත්ථු වචනං සම්පට්චිජිත්වා තාවදෙව ඉද්ධිබලෙන තං නිගමං ගන්ත්වා තස්ස පාසාදස්ස සීහපඤ්ජරද්වාරෙ සුනිවත්ථො සුපාරුතො ආකාසෙ එව මණිරුපකං විය අට්ඨාසි. මහාසෙට්ඨිතො ථෙරං දිස්වාච හදයමංසං කමිපි. සො අහං එවරුපානංයෙව දස්සනභයෙන ඉමං යානමාගතො, අයඤ්ච හික්ඛු ආකාසෙනාගන්ත්වා වාතපානද්වාරෙ ධීතොති. සො ගහෙනබ්බගහණං අපස්සන්තො අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය දොසෙන තට්ඨවායන්තො එවමාහ – “සමණ, ආකාසෙ යත්ථාපි කිං ලභිස්සසි, ආකාසෙ අපදෙ පදං දස්සෙන්වා වඩ්ඞකමන්තොපි නෙව ලභිස්සසි”ති. ථෙරො තස්මිං එව යානෙ අපරාපරං වඩ්ඞකම්. සෙට්ඨි “වඩ්ඞකමන්තො කිං ලභිස්සසි, ආකාසෙ පල්ලඩ්ඞකෙන නිසිදන්තොපි න ලභිස්සසියෙවා”ති ආහ. ථෙරො පල්ලඩ්ඞකං ආභූජිත්වා නිසිදි. අථ නං “ආකාසෙ නිසින්තො කිං ලභිස්සසි, ආගන්ත්වා වාතපානස්ස උම්මාරෙ ධීතොපි න ලභිස්සසි”ති ආහ. ථෙරො උම්මාරෙ ධීතො. “උම්මාරෙ ධීතොපි කිං ලභිස්සසි, ධූමායන්තොපි න ලභිස්සසි එවා”ති

ආහ. ටෙරොපි ධුමායි. සකලපාසාදො එකධුමො අහොයි. සෙට්ඨිනො අක්ඛිනං සුවියා විජ්ඣානකාලො විය අහොයි, ගෙහජ්ඣායනහයෙන පන “ත්වං පජ්ජන්තොපි න ලභිස්සයි”ති අවත්වා “අයං සමණො සුට්ඨු ලග්ගො, අලද්ධා න ගම්ස්සති, එකමස්ස පුචං දාපෙස්සාමි”ති හරියං ආහ – “හද්දෙ එකං බුද්දකපුචං පවිත්වා සමණස්ස දත්වා උයොපාපෙති න”න්ති. සා ටොකං එව පිට්ඨං කපල්ලපාතියං පක්ඛිපි, මහාපුචො හුත්වා සකලපාතිං පුරන්තවා උද්ධුමානො හුත්වා අට්ඨායි.

සෙට්ඨි නං දිස්වා “ඛණ්ණං තයා පිට්ඨං ගතිතං හවිස්සති”ති සයමෙව දඛ්ඛිකණ්ණෙන ටොකං පිට්ඨං ගහෙන්වා පක්ඛිපි, පුචො පුරිමපුචනො මහන්තරො ජානො . එවං යං යං පවති, සො සො මහන්තමහන්තොව හොති. සො නිබ්බන්තො හරියං ආහ – “හද්දෙ, ඉමස්ස එකං පුචං දෙති”ති. තස්සා පච්ඡිනො එකං පුචං ගණ්හන්තියා සබ්බෙ එකාබද්ධා අල්ලියිංසු. සා සෙට්ඨි ආහ – “සාමි, සබ්බෙ පුචා එකතො ලග්ගා, විසුං කාතුං න සක්කොමි”ති. “අහං කරිස්සාමි”ති සොපි කාතුං නාසක්ඛි. උභොපි ජනා කොටියං ගහෙන්වා කඛ්ඪන්තාපි වියොපෙතුං නාසක්ඛිංසු එව . අපස්ස පුචෙති සද්ධිං වායමන්තස්සෙව සරිරතො සෙදා මුච්චිංසු, පිපාසා උපච්ඡිජ්ජි. තතො හරියං ආහ – “හද්දෙ, න මෙ පුචෙති අත්ථො, පච්ඡියා සද්ධිංයෙව ඉමස්ස දෙති”ති. සා පච්ඡි ආදාය ටෙරං උපසඬකම්ත්වා අදායි. ටෙරො උභින්නම්පි ධම්මං දෙසෙසි, තිණ්ණං රතනානං ගුණං කපෙසි, “අත්ථි දින්නං, අත්ථි යිට්ඨ”න්ති දින්නදානාදිනං එලං ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දං විය දස්සෙසි.

තං සුත්වා පසන්නචිත්තො හුත්වා සෙට්ඨි “හන්තෙ, ආගන්ත්වා ඉමස්මිං පල්ලඬකෙ නිසීදිත්වා පරිභුක්ඛ්ඪා”ති ආහ. ටෙරො, “මහාසෙට්ඨි, සම්මාසම්බුද්ධො ‘පුචෙ ඛාදිස්සාමි’ති පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙ නිසින්නො, තුම්භාකං රුචියා සති අහං වො නෙස්සාමි, සෙට්ඨිහරියං පුචෙ ච බීරාදිති ච ගණ්හාපෙඨ, සත්ථු සන්තිකං ගම්ස්සාමා”ති ආහ. “කහං පන, හන්තෙ, එතරහි සත්ථා”ති? “ඉතො පඤ්චවත්තාලියයොජනමත්ථකෙ ජෙනවනවිහාරෙ, මහාසෙට්ඨි”ති. “හන්තෙ, කාලං අනතික්කම්ත්වා එත්තකං අද්ධානං කථං ගම්ස්සාමා”ති. “මහාසෙට්ඨි, තුම්භාකං රුචියා සති අහං වො අත්තතො ඉද්ධිබලෙන නෙස්සාමි, තුම්භාකං පාසාදෙ සොපානසීසං අත්තතො යානෙ එව හවිස්සති, සොපානපරියොසානං පන වො ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ හවිස්සති, උපරිපාසාදා හෙට්ඨාපාසාදං ඔතරණකාලමත්තෙනෙව ජෙනවනං නෙස්සාමි”ති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති සම්පට්චිජ්.

ටෙරො සොපානසීසං තත්ථෙව කත්වා “සොපානපාදමුලං ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ හොතු”ති අධිට්ඨායි. තථෙව අහොයි. ඉති ටෙරො සෙට්ඨිඤ්ච සෙට්ඨිහරියඤ්ච උපරිපාසාදා හෙට්ඨාපාසාදං ඔතරණකාලතො ඛිජ්ජතරං ජෙනවනං සම්පාපෙසි. තෙ උභොපි සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා කාලං ආරොචෙසුං. සත්ථා හත්තග්ගං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසීදි සද්ධිං භික්ඛුසඬසෙන. මහාසෙට්ඨි බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬසස්ස දක්ඛිණොදකං අදායි. හරියාපිස්ස තථාගතස්ස පත්තෙ පුචං පතිට්ඨාපෙසි. සත්ථා අත්තතො යාපනමත්තං ගණ්හි, පඤ්චසතා භික්ඛුපි යාපනමත්තං ගණ්හිංසු. සෙට්ඨි බීරසජ්ජිමුඬසක්ඛරාදිති දදමානො න ඛයං අගමායි. සත්ථා පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං හත්තකිච්චං නිට්ඨාපෙසි. මහාසෙට්ඨි සද්ධිං හරියාය යාවදත්ථං ඛාදි. පුචානං පරියොසානමෙව න පඤ්ඤායති. සකලවිහාරෙ භික්ඛුනඤ්ච විසාසාදානඤ්ච දින්නෙසුපි පරියන්තො න පඤ්ඤායතෙව. “හන්තෙ, පුචා පරික්ඛයං න ගච්ජන්ති”ති හගවතො ආරොචෙසුං. “තෙන හි ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ ඡඩ්ඬෙට්ඨා”ති. අථ නෙ ද්වාරකොට්ඨකස්ස අවිදුරෙ පඛිභාරට්ඨානෙ ඡඩ්ඬියිංසු. යාවජ්ජතනාපි තං යානං කපල්ලකපුචපඛිභාරන්තෙව පඤ්ඤායති. මහාසෙට්ඨි සහ හරියාය හගවත්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමත්තං අට්ඨායි. හගවා අනුමොදනමකායි. අනුමොදනාවසානෙ උභොපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය සත්ථාරං වන්දිත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ සොපානං ආරුය්හ අත්තතො පාසාදෙයෙව පතිට්ඨහිංසු.

තතො පට්ඨාය සෙට්ඨි අසිතිකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙයෙව වික්කිරි. පුනදිවසෙ සායන්හසමයෙ ධම්මසභායං සන්නිසින්නා භික්ඛු “පස්සථාචුසො, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස ආනුභාවං, අනුපහච්ච නාම සද්ධං, අනුපහච්ච භොගෙ මච්ඡරියසෙට්ඨිං මුහුත්තෙනෙව දමෙත්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා පුචෙ ගාභාපෙත්වා ජෙනවනං ආනෙත්වා සත්ථු සම්මුඛං කත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාපෙසි, අහො මහානුභාවො ටෙරො”ති ටෙරස්ස ගුණං කපෙන්නා නිසීදිංසු. සත්ථා දිබ්බාය සොතධාතුයා කථං සුත්වා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, කුලදමකෙන නාම භික්ඛුනා අනුපහච්ච සද්ධං, අනුපහච්ච භොගෙ, කුලං අකිලමෙත්වා අවිහෙයෙත්වා පුජ්ජතො රෙණුං ගණ්හන්තෙන හමරෙන විය උපසඬකම්ත්වා බුද්ධගුණං ජානාපෙතබ්බං, තාදිසො මම පුත්තො මොග්ගල්ලානො”ති ටෙරං පසංසිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

49. “යථාපි හමරො පුජ්ජං, වණ්ණගන්ධමහෙයං;
පලෙති රසමාදාය, එවං ගාමෙ මුනී වරෙ”ති.

තත්ථ හමරොති යා කාවි මධුකරජාති. පුජ්ජන්ති පුජ්ජාරාමෙ වරන්තො පුජ්ජඤ්ච වණ්ණඤ්ච ගන්ධඤ්ච අහෙයන්තො අවිනාසෙන්තො විවරතිති අත්ථො. පලෙතීති එවං වරිත්වා යාවදත්ථං රසං පිචිත්වා අපරමපි මධුකරණත්ථාය ආදාය පලෙති, සො එවං වනගහනං අජ්ඣොගාහෙන්වා එකස්මිං රුක්ඛසුසිරෙ තං රජමිස්සකං රසං යපෙන්වා අනුපුබ්බෙන මධුරරසං මධුං කරොති, න තස්ස පුජ්ජාරාමෙ විවරිතපච්චයා පුජ්ජං වා වණ්ණගන්ධං වාස්ස විගච්ජති, අථ බො සබ්බං පාකතිකමෙව හොති. එවං ගාමෙ මුනී වරෙති එවං සෙධාසෙධහෙදො අනාගාරියමුනි කුලපටිපාටියා ගාමෙ භික්ඛං ගණ්හන්තො විවරතිති අත්ථො. න හි තස්ස ගාමෙ වරණපච්චයා කුලානං සද්ධාභානි වා භොගභානි වා හොන්ති. සද්ධාපි භොගාපි පාකතිකාව හොන්ති. එවං වරිත්වා ච පන නික්ඛම්ත්වා සෙබමුනි තාව

බහිගාමෙ උදකථාසුකට්ඨානෙ සඬ්ඝාටිං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසින්තො
අක්ඛන්ධාපච්ඡාදනපුත්තමංසුපමාදිවසෙන පච්චචෙක්ඛන්තො පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා තථාරූපං
ව්‍යාසණ්ඩං අනුපවිසිත්වා අප්ඤ්ඤානිකකම්මට්ඨානං සම්මසන්තො වත්තාරො මග්ගෙ, වත්තාරි ව සාමඤ්ඤථලානි
හත්ථග්ගානෙව කරොති. අසෙබ්බුනි පන දිට්ඨධම්මසුඛචාරමනුසුඤ්ජනි. අයමස්ස භමරෙන සද්ධිං
මධුකරණසරික්ඛතා වෙදිතබ්බා. ඉධ පන බිණාසවොව අධිජපෙතො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිථලාදීනි පාපුණිංසුති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං වත්වා උත්තරිපි ථෙරස්ස ගුණං පකාසෙතුං “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව
මොග්ගල්ලානෙන මච්ඡරියසෙට්ඨි දමිතො, පුබ්බෙපි නං දමෙත්වා කම්මථලසම්බන්ධං ජානාපෙසි ඵවා”ති වත්වා
ඉමමත්ථං පකාසෙත්තො අතීතං ආහරිත්වා –

“උභො ඛඤ්ජා උභො කුණි, උභො විසමවක්ඛුකා;
උභින්නං පිළකා ජාතා, නාහං පස්සාමි ඉල්ලිස”න්ති. (ජා. 1.1.78) –

ඉමං ඉල්ලිසජාතකං කට්ඨෙසිති.

මච්ඡරියකොසියසෙට්ඨිවත්ථු පඤ්චමං.

6. පාවෙය්‍යකාජීවකවත්ථු

න පරෙසං විලොමානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො පාවෙය්‍යං නාම ආජීවකං ආරබ්භ
කට්ඨෙසි.

සාවත්ථියං කිරෙකා ගහපතානි පුත්තට්ඨානෙ යපෙත්වා පාවෙය්‍යං නාම ආජීවකං පටිජග්ගි. තස්සානන්තරසරෙසු
මනුස්සා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ආගන්ත්වා, “අභො අච්ඡරියා බුද්ධානං ධම්මදෙසනා”ති නානාප්පකාරෙහි
බුද්ධගුණෙ වණ්ණෙත්ති. සා බුද්ධානං ගුණකථං සුත්වා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සොතුකාමා ආජීවකස්ස ඵතමත්ථං
කට්ඨෙත්වා, “ගච්ඡස්සාමි අහං බුද්ධසන්නිකං, අය්‍යා”ති ආහ. සො “මා ගච්ඡාහි”ති නිවාරෙත්වා තං පුනස්පුනං
යාවමානම්පි නිවාරෙසි ඵව. සා “අයං මම විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සොතුං න දෙනි, සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා ඉධෙව
ධම්මං සුණ්ණස්සාමි”ති සායන්හසමයෙ පුත්තං පක්කොසිත්වා, “ගච්ඡ, තාත, ස්වාතනාය සත්ථාරං නිමන්තෙහි”ති
පෙසෙසි. සො ගච්ඡන්තො පයමතරං ආජීවකස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං වන්දිත්වා නිසීදි. අථ නං සො “කහං
ගච්ඡසි”ති ආහ. “මාතු වචනෙන සත්ථාරං නිමන්තෙතුං ගච්ඡාමි”ති ආහ. “මා තස්ස සන්නිකං ගච්ඡාහි”ති. “අලං,
අය්‍යා, මම මාතු භායාමි, ගච්ඡස්සාමහ”න්ති. “ඵතස්ස කතසක්කාරං උභොපි බාදිස්සාම, මා ගච්ඡාහි”ති. “අලං, අය්‍යා,
මාතා මෙ තජ්ජෙස්සති”ති. තෙන හි ගච්ඡ, ගන්ත්වා පන නිමන්තෙත්වා, “අමීභාකං ගෙහං අසුකට්ඨානෙ වා
අසුකච්චියං වා අසුකමග්ගෙන වා ගන්තබ්බං”න්ති මා ආචික්ඛි. “සන්නිකෙ යීතො විය අඤ්ඤෙන මග්ගෙන
ගච්ඡන්තො විය පලායිත්වා ඵහි”ති. සො ආජීවකස්ස වචනං සුත්වා සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා නිමන්තෙත්වා
ආජීවකෙන චුත්තනියාමෙනෙව සබ්බං කත්වා තස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා, “කිං තෙ කත”න්ති පුට්ඨො, “සබ්බං කතං,
අය්‍යා”ති ආහ. “භද්දකං තෙ කතං, තස්ස සක්කාරං උභොපි බාදිස්සාමා”ති වත්වා පුනදිවසෙ ආජීවකො පාතොව තං
ගෙහං අගමාසි. තං ගෙහත්වා පච්ඡාගබ්බෙහි නිසීදාපෙසුං.

පටිවිස්සකමනුස්සා තං ගෙහං අල්ලගොමයෙන උපලිම්පිත්වා ලාජපඤ්චමානි පුජ්ථානි විකිරිත්වා සත්ථු
නිසීදනත්ථාය මහාරහං ආසනං පඤ්ඤාපෙසුං. බුද්ධෙහි සද්ධිං අපරිචිතමනුස්සා හි ආසනපඤ්ඤත්තිං න ජානන්ති,
බුද්ධානඤ්ච මග්ගදෙසකෙන කිච්චං නාම නත්ථි, බොධිමුලෙ දසසහස්සියොකධාතුං කම්පෙත්වා සම්බොධිං
පත්තදිවසෙයෙව හි නෙසං “අයං මග්ගො නිරයං ගච්ඡති, අයං තිරච්ඡානායොනිං, අයං පෙත්තිවිසයං, අයං
මනුස්සලොකං, අයං දෙවලොකං, අයං අමතමහානිබ්බාන”න්ති සබ්බෙ මග්ගා ආවිභූතා. ගාමනිගමාදීනං පන මග්ගෙ
වත්තබ්බමෙව නත්ථි. තස්මා සත්ථා පාතොව පත්තචීරමාදාය මහාඋපාසිකාය ගෙහද්වාරං ගතො. සා ගෙහා
නික්ඛම්ත්වා සත්ථාරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා ආසනෙ නිසීදාපෙත්වා
දක්ඛිණොදකං දත්වා පණ්ණෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිච්ඡි. උපාසිකා කතහත්තකිච්චස්ස සත්ථුනො
අනුමොදනං කාරෙතුකාමා පත්තං ගණ්හි. සත්ථා මධුරස්සරෙන අනුමොදනධම්මකථං ආරභි. උපාසිකා “සාධු, සාධු”ති
සාධුකාරං දදමානා ධම්මං සුණි. ආජීවකොපි පච්ඡාගබ්බෙහි නිසින්තොව තස්සා සාධුකාරං දත්වා ධම්මං සුණන්තියා
සද්දං සුත්වා සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි. “න ඉදානෙසා මය්හ”න්ති නික්ඛම්ත්වා “නට්ඨාසි කාලකණ්ණි, ඵතස්ස ඵවං
සක්කාරං කරොති”ති නානාප්පකාරෙන උපාසිකඤ්ච සත්ථාරඤ්ච අක්කොසන්තො පලායි. උපාසිකා තස්ස කථාය
ලජ්ජිතා අඤ්ඤථත්තං ගතං විත්තං දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙතුං නාසක්ඛි. අථ නං සත්ථා “කිං උපාසිකෙ
විත්තං දෙසනානුගතං කාතුං න සක්කොසි”ති? “භන්තෙ, ඵතස්ස මෙ කථාය විත්තං අඤ්ඤථත්තං උපගත”න්ති.
සත්ථා “ඵවරූපස්ස විසභාගජනස්ස කලීතං කථං නාම ආචජ්ජිතුං න වට්ටති, ඵවරූපං අසමන්තාහරිත්වා අත්තනො
කතාකතමෙව ඔලොකෙතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

50. “න පරෙසං විලොමානි, න පරෙසං කතාකතං;
අත්තනොව අවෙක්ඛෙය්‍යා, කතානි අකතානි වා”ති.

තත්ථ න පරෙසං විලොමානීති පරෙසං විලොමානි ඵරුසානි මම්මච්ඡෙදකවචනානි න මනසිකාතබ්බානි. න පරෙසං කතාකතන්ති “අසුකො උපාසකො අස්සද්ධො අප්පසන්නො, නාපිස්ස ගෙහෙ කට්ඨිජුතික්ඛාදීනි දියාන්ති, න සලාකහත්තාදීනි, න විවරාදිපච්චයදානං එතස්ස අත්ථි, තථා අසුකා උපාසිකා අස්සද්ධා අප්පසන්නා, නාපිස්සා ගෙහෙ කට්ඨිජුතික්ඛාදීනි දියාන්ති, න සලාකහත්තාදීනි, න විවරාදිපච්චයදානං එතිස්සා අත්ථි, තථා අසුකො භික්ඛු අස්සද්ධො අප්පසන්නො, නාපි උපජ්ඣායවත්තං කරොති, න ආවරියවත්තං, න ආගන්තුකවත්තං, න ගමිකවත්තං, න චෙතියඛිගණවත්තං, න උපොසඨාගාරවත්තං, න භොජනසාලාවත්තං, න ජන්තාසරවත්තාදීනි, නාපිස්ස කිඤ්චි ධුතඬිගං අත්ථි, න භාවනාරාමතාය උස්සාහමත්තමී”ති එවං පරෙසං කතාකතං නාම න ඔලොකෙතබ්බං. අත්තනොව අවෙක්ඛෙය්‍යානි “කථං භූතස්ස මෙ රත්තින්දිවා චිතිවත්තන්තිති පබ්බජිතෙන අභිණ්භං පච්චවෙක්ඛිතබ්බ”න්ති (අ. නි. 10.48) ඉමං ඔවාදං අනුස්සරන්නො සද්ධාපබ්බජිතො කුලපුත්තො “කිං නු ඛො අහං ‘අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා’ති තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා යොගෙ කම්මං කාතුං සක්ඛිං, නාසක්ඛි”න්ති එවං අත්තනො කතාකතානි ඔලොකෙය්‍යානි.

දෙසනාවසානෙ සා උපාසිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා, දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජානාති.

පාවෙය්‍යකාජීවකවත්ථු ඡට්ඨං.

7. ඡත්තපාණිඋපාසකවත්ථු

යථාපි රුචිරං පුප්ඵන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්නො ඡත්තපාණිඋපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සාවත්ථියඤ්ඤි ඡත්තපාණි නාම උපාසකො තිපිටකධරො අනාගාමී. සො පාතොව උපොසඨිකො හුත්වා සත්ථු උපට්ඨානං අගමාසි. අනාගාමීඅරියසාවකානඤ්ඤි සමාදානවසෙන උපොසඨකම්මං නාම නත්ථි, මග්ගෙනෙව තෙසං බ්‍රහ්මචරියඤ්ච එකභත්තිකඤ්ච ආගතං. තෙනෙවාහ – “සට්ඨකාරො ඛො, මහාරාජ, කුම්භකාරො එකභත්තිකො බ්‍රහ්මචාරී සීලවා කල්‍යාණධම්මො”ති (ම. නි. 2.288). එවං අනාගාමීනො පකතියාව එකභත්තිකා ව බ්‍රහ්මචාරීනො ව භොන්ති. සොපි තට්ඨ උපොසඨිකො හුත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්මත්වා වන්දිත්වා ධම්මකථං සුණන්තො නිසීදි. තස්මිං සමයෙ රාජා පසෙනදි කොසලො සත්ථු උපට්ඨානං අගමාසි. ඡත්තපාණි උපාසකො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “උට්ඨාතබ්බං නු ඛො, නො”ති වින්තෙත්වා – “අහං අග්ගරාජස්ස සන්තිකෙ නිසින්තො, තස්ස මෙ පදෙසරාජානං දිස්වා උට්ඨාතුං න යුත්තං, රාජා ඛො පන මෙ අනුට්ඨහන්තස්ස කුප්ඤ්ඤි, එතස්මිං කුප්ඤ්ඤිනෙපි නෙව උට්ඨහිස්සාමි. රාජානං දිස්වා උට්ඨහන්තෙන හි රාජා ගරුකතො භොති, නො සත්ථා, තස්මා නෙව උට්ඨහිස්සාමි”ති න උට්ඨහි. පණ්ඩිතපුරිසා නාම ගරුතරානං සන්තිකෙ නිසීදිත්වා අනුට්ඨහන්තං දිස්වා න කුප්ඤ්ඤි. රාජා පන තං අනුට්ඨහන්තං දිස්වා කුපිතමානසො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා කුපිතභාවං ඤත්වා, “මහාරාජ, අයං ඡත්තපාණි උපාසකො පණ්ඩිතො දිට්ඨධම්මො තිපිටකධරො අත්ථානත්ථකුසලො”ති උපාසකස්ස ගුණං කට්ඨෙසි. රඤ්ඤො තස්ස ගුණකථං සුණන්තස්සෙව චිත්තං මුදුකං ජානං.

අට්ඨකදිවසං රාජා උපරිපාසාදෙ ධීතො ඡත්තපාණිං උපාසකං කතභත්තකිච්චං ඡත්තමාදාය උපාහනමාරුය්භ රාජඬිගණෙන ගච්ඡන්තං දිස්වා පක්කොසාපෙසි. සො ඡත්තුපාහනං අපනෙත්වා රාජානමුපසඬකම්මත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අට්ඨං රාජා ආහ – “භො උපාසක, කින්තෙ ඡත්තුපාහනං අපනීත”න්ති. “රාජා පක්කොසති”ති සුත්වා අපනෙත්වා ආගතොමිති. “අප්ප අම්භාකං රාජභාවො තුම්භෙහි ඤාතො භවිස්සති”ති. “සදාපි මයං, දෙව, තුම්භාකං රාජභාවං ජානාමා”ති. “යදි එවං කස්මා පුරිමදිවසෙ සත්ථු සන්තිකෙ නිසින්තො මං දිස්වා න උට්ඨහී”ති? “මහාරාජ, අහං අග්ගරාජස්ස සන්තිකෙ නිසින්තො, පදෙසරාජානං දිස්වා උට්ඨහන්තො සත්ථරි අගාරවං පච්චෙදෙය්‍යං, තස්මා න උට්ඨහී”න්ති. “භොතු, භො, තිට්ඨතෙතං”. “තුම්භෙ කිර දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකානං අත්ථානත්ථානං කුසලා තිපිටකධරා අම්භාකං අත්තෙපුරෙ ධම්මං වාවෙථා”ති. “න සක්කොමි, දෙවා”ති. “කිං කාරණා”ති? “රාජගෙහං නාම මහාසාවජ්ජං, දුයුත්තසුයුත්තකානි ගරුකානෙත්ථ, දෙවා”ති. “මා එවං වදෙථ, ‘පුරිමදිවසෙ මං දිස්වා න උට්ඨිතොමිති’ති මා කුක්කුච්චං කරොථා”ති. “දෙව, ගිහීනං විවරණට්ඨානං නාම මහාසාවජ්ජං, එකං පබ්බජිතං පක්කොසාපෙත්වා ධම්මං වාවාපෙථා”ති. රාජා “සාධු, භො, ගච්ඡට තුම්භෙ”ති තං උය්‍යාපෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං යාචි, “හන්තෙ, මල්ලිකා ව දෙවි වාසභබ්බතියා ව ධම්මං පරියාපුණ්ණිස්සාමානි වදන්ති, පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නිබද්ධං මම ගෙහං ගන්ත්වා තාසං ධම්මං උද්දිසථා”ති. “බුද්ධානං නිබද්ධං එකට්ඨානගමනං නාම නත්ථි, මහාරාජා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, අඤ්ඤං එකං භික්ඛුං දෙථා”ති. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරස්ස භාරමකාසි. ථෙරො නිබද්ධං ගන්ත්වා තාසං උද්දෙසං උද්දිසති. තාසු මල්ලිකා සක්කච්චං ගහෙත්වා සජ්ඣායිත්වා උද්දෙසං පටිච්ඡාපෙසි. වාසභබ්බතියා පන නෙව සක්කච්චං ගණ්භාති, න සජ්ඣායති, න උද්දෙසං පටිච්ඡාපෙතුං සක්කොති.

අට්ඨකදිවසං සත්ථා ථෙරං පුච්ඡි – “කිමානන්ද, උපාසිකා ධම්මං පරියාපුණන්ති”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “කා සක්කච්චං ගණ්භාති”ති? “මල්ලිකා, හන්තෙ, සක්කච්චං ගණ්භාති, සක්කච්චං සජ්ඣායති, සක්කච්චං උද්දෙසං පටිච්ඡාපෙතුං සක්කොති. තුම්භාකං පන ඤාතිධීතා නෙව සක්කච්චං ගණ්භාති, න සජ්ඣායති, න උද්දෙසං පටිච්ඡාපෙතුං සක්කොති”ති. සත්ථා ථෙරස්ස වචනං සුත්වා, “ආනන්ද, මයා කථිතධම්මො නාම

සක්කව්වමසුණන්තස්ස අග්ගණ්භන්තස්ස අසජ්ඣායන්තස්ස අදෙසෙන්තස්ස වණ්ණසම්පන්නං අගන්ධකපුප්ඵං විය අඵලො හොති, සක්කව්වං පන සවනාදීති කරොන්තස්ස මහජ්ඵලො හොති මහානිසංඝො”ති වත්වා ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

51. “යථාපි රුචිරං පුප්ඵං, වණ්ණවන්තං අගන්ධකං;
එවං සුභාසිතා වාචා, අඵලා හොති අකුබ්බතො.
52. “යථාපි රුචිරං පුප්ඵං, වණ්ණවන්තං සගන්ධකං;
එවං සුභාසිතා වාචා, සඵලා හොති කුබ්බතො”ති.

තත්ථ රුචිරන්ති සොහනං. වණ්ණවන්තන්ති වණ්ණසංශ්ඨානසම්පන්නං, අගන්ධකන්ති ගන්ධවිරහිතං පාලිභද්දකගිරිකණ්ණිකජයසුමනාදිභෙදං. එවං සුභාසිතා වාචාති සුභාසිතා වාචා නාම තෙපිටකං බුද්ධවචනං. තං වණ්ණසංශ්ඨානසම්පන්නං අගන්ධකපුප්ඵසදිසං. යථා පන අගන්ධකපුප්ඵං යො නං ධාරෙති, තස්ස සරීරෙ ගන්ධං න ඵරති, එවං එතම්පි යො නං සක්කව්වං සවනාදීති න සමාවරති, තස්ස සක්කව්වං අසමාවරන්තස්ස යං තත්ථ කත්තබ්බං, තං අකුබ්බතො සුතගන්ධඤ්ච වාචාගන්ධඤ්ච පටිපත්තිගන්ධඤ්ච න ආවහති අඵලා හොති. තෙන චුත්තං – “එවං සුභාසිතා වාචා, අඵලා හොති අකුබ්බතො”ති. සගන්ධකන්ති වම්පකනීලුප්පලාදිභෙදං. එවන්ති යථා තං පුප්ඵං ධාරෙන්තස්ස සරීරෙ ගන්ධො ඵරති, එවං තෙපිටකබුද්ධවචනසංඛිඛාතා සුභාසිතා වාචාපි. කුබ්බතොති යො සක්කව්වං සවනාදීති තත්ථ කත්තබ්බං කරොති, සා අස්ස පුග්ගලස්ස සඵලා හොති, සුතගන්ධවාචාගන්ධපටිපත්තිගන්ධානං ආවහනතො මහජ්ඵලා හොති, මහානිසංඝාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොතාපත්තිඵලාදීති පත්තා. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

ජත්තපාණිඋපාසකවත්ථු සත්තමං.

8. විසාඛාවත්ථු

යථාපි පුප්ඵරාසිම්භාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං උපනිස්සාය පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො විසාඛං උපාසිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සා කිර අභිගරට්ඨෙ භද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො අග්ගමහෙසියා සුමනදෙවියා කුච්ඡිස්මිං නිබ්බන්ති. තස්සා සත්තවස්සිකකාලෙ සත්ථා සෙලබ්‍රාහ්මණාදීනං බොධනෙය්‍යාඛන්ධවානං උපනිස්සායසම්පදං දිස්වා මහාභික්ඛුසංඝපරිවාරො වාරිකං වරමානො තං නගරං පාපුණි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ මෙණ්ඩකො, ගහපති, තස්මිං නගරෙ පඤ්චන්තං මහාපුඤ්ඤානං ජෙට්ඨකො හුත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං කරොති. පඤ්ච මහාපුඤ්ඤා නාම මෙණ්ඩකො සෙට්ඨි, වන්දපද්‍රමා නාම තස්සෙව ජෙට්ඨකභරියා, තස්සෙව ජෙට්ඨකපුත්තො ධනඤ්චයො නාම, තස්ස භරියා සුමනදෙවී නාම, මෙණ්ඩකසෙට්ඨිනො දාසො පුණ්ණො නාමාති. න කෙවලඤ්ච මෙණ්ඩකසෙට්ඨියෙව, බිම්බිසාරරඤ්ඤො පන විජිතෙ පඤ්ච අමීතභොගා නාම අහෙසුං – ජොතිකො, ජට්ටො, මෙණ්ඩකො, පුණ්ණකො, කාකවලියොති. තෙසු අයං මෙණ්ඩකසෙට්ඨි දසබලස්ස අත්තනො නගරං සම්පත්තභාවං ඤත්වා පුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ධීතරං විසාඛං දාරිකං පක්කොසාපෙත්වා ආහ – “අම්ම, කුය්හම්පි මඬගලං, අම්භාකම්පි මඬගලං, තව පරිවාරෙහි පඤ්චභි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං පඤ්ච රථසතානි ආරුය්හ පඤ්චභි දාසිසතෙහි පරිවුතා දසබලස්ස පච්චුග්ගමනං කරොහි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තථා අකාසි. කාරණාකාරණෙසු පන කුසලත්තා යාවතිකා යානස්ස භූමි, යානෙන ගන්ත්වා යානා පච්චොරොහිත්වා පත්තිකාව සත්ථාරං උපසංකම්භිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අපස්සා වරියාවසෙන සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි. සා දෙසනාවසානෙ පඤ්චභි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපි බො සත්ථාරමුපසංකම්භිත්වා ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය ස්වානන්දාය නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ අත්තනො නිවෙසනෙ පණිතෙන බාදනීයෙන හොජනීයෙන බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසංඝං පරිවිසිත්වා එතෙනෙව උපායෙන අභිසමාසං මහාදානමදාසි. සත්ථා භද්දියනගරෙ යථාභිරන්තං විහරිත්වා පක්කාමි.

තෙන බො පන සමයෙන බිම්බිසාරො ව පසෙනදි කොසලො ව අඤ්ඤමඤ්ඤං භගිනිපතිකා හොන්ති. අට්ඨකදිවසං කොසලරාජා චින්තෙසි – “බිම්බිසාරස්ස විජිතෙ පඤ්ච අමීතභොගා මහාපුඤ්ඤා වසන්ති, මය්හං විජිතෙ එකොපි තාදිසො නත්ථි, යංනුනාහං බිම්බිසාරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එකං මහාපුඤ්ඤං යාවෙය්‍ය”න්ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා රඤ්ඤා කතපටිසන්ථාරො “කිං කාරණං ආගතොසි”ති පුට්ඨො “තුම්භාකං විජිතෙ පඤ්ච අමීතභොගා මහාපුඤ්ඤා වසන්ති, තතො එකං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමි”ති ආගතොමිති, තෙසු මෙ එකං දෙථා”ති ආහ. “මහාකුලානි අමීහෙහි වාලෙතුං න සක්කා”ති ආහ. “අහං අලද්ධා න ගම්ස්සාමි”ති ආහ. රාජා අමච්චෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා “ජොතිකාදීනං මහාකුලානං වාලනං නාම මහාපට්ඨියා වාලනසදිසං, මෙණ්ඩකමහාසෙට්ඨිස්ස පුත්තො ධනඤ්චයසෙට්ඨි නාම අත්ථි, තෙන සද්ධිං මන්තෙත්වා පටිවචනං තෙ දස්සාමි”ති වත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා, තාන, කොසලරාජා “එකං ධනසෙට්ඨිං ගහෙත්වා ගම්ස්සාමි”ති වදති, ත්වං තෙන සද්ධිං ගච්ඡාහි”ති. “තුම්හෙසු පහිණන්තෙසු ගම්ස්සාමි, දෙථා”ති. “තෙන හි පරිවච්ඡං කත්වා ගච්ඡ, තාතා”ති. සො අත්තනො

කත්තබ්බසුත්තකමකාසි. රාජාපිස්ස මහන්තං සක්කාරං කත්වා, “ඉමං ආදාය ගච්ඡා”ති පසෙනදිරාජානං උයොයාපෙසි. සො තං ආදාය සබ්බත්ථ එකරත්තිවාසෙන ගච්ඡන්තො එකං ඵාසුකට්ඨානං පත්වා නිවාසං ගණ්හි, අථ නං ධනඤ්චයසෙට්ඨි පුච්ඡි – “ඉදං කස්ස චිජිත”න්ති? “මය්හං, සෙට්ඨි”ති. “කීච දුරො ඉතො සාවත්ථී”ති? “සත්තයොජනමත්ථකෙ”ති. “අන්තොනගරං සම්බාධං, අම්භාකං පරිජනො මහන්තො, සචෙ රොචෙථ, ඉධෙව වසෙය්‍යාම, දෙවා”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිජිත්වා තස්මිං යානෙ නගරං මාපෙත්වා තස්ස දත්වා අගමාසි. තස්මිං පදෙසෙ සයං වසනට්ඨානස්ස ගහිතත්තා නගරස්ස සාකෙතන්ත්වෙව නාමං අහොසි.

සාවත්ථීයම්පි බො මිගාරසෙට්ඨිනො පුත්තො පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරො නාම වයප්පත්තො අහොසි. අථ නං මාතෘපිතරො වදිංසු – “තාත, තච රුච්චනට්ඨානෙ එකං දාරිකං උපධාරෙහි”ති. “මය්හං එවරුපාය හරියාය කිච්චං නත්ථී”ති, පුත්ත, මා එවං කරි, කුලං නාම අපුත්තකං න තිට්ඨති”ති. සො පුත්තපුත්තං වුව්චමානො “තෙන හි පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතං දාරිකං ලභමානො කුම්භාකං වචනං කරිස්සාමි”ති ආහ. “කානි පනෙතානි පඤ්ච කල්‍යාණානි නාම, තාතා”ති. කෙසකල්‍යාණං, මංසකල්‍යාණං, අට්ඨිකල්‍යාණං, ඡවිකල්‍යාණං, වයකල්‍යාණන්ති. මහාපුඤ්ඤාය හි ඉත්ථීයා කෙසා මොරකල්‍යාපසදිසා හුත්වා මුඤ්චිත්වා විස්සට්ඨා නිවාසනත්තං පහරිත්වා නිවත්තිත්වා උද්ධග්ගා තිට්ඨන්ති, ඉදං කෙසකල්‍යාණං නාම, දන්තාවරණං බිම්බඵලසදිසං වණ්ණසම්පන්නං සමං සුච්ඡිතං හොති, ඉදං මංසකල්‍යාණං නාම, දන්තා සුක්කා සමා අවිරළා උස්සාපෙත්වා යපිතචරිතපත්ති විය සමච්ඡින්නසබ්බපත්ති විය ව සොහන්ති, ඉදං අට්ඨිකල්‍යාණං නාම, කාළියා වුණ්ණකාදිහි අවලිත්තො එව ඡවිචණ්ණො සිනිද්ධො නීලුප්පලදාමසදිසො හොති, ඔදාතාය ව කණ්ණකාරපුප්ඵදාමසදිසො හොති, ඉදං ඡවිකල්‍යාණං නාම, දසක්ඛත්තුං විජාතාපි බො පන සකිං විජාතා විය අවිගතයොබ්බතායෙව හොති, ඉදං වයකල්‍යාණං නාම හොති. අථස්ස මාතෘපිතරො අට්ඨුත්තරසතබ්‍රාහ්මණො නිමන්තෙත්වා හොපෙත්වා “පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතා ඉත්ථීයො නාම හොන්ති”ති පුච්ඡිංසු. “ආම, හොන්ති”ති. “තෙන හි එවරුපං දාරිකං පරියෙසිතුං අට්ඨ ජනා ගච්ඡන්තු”ති බහුං ධනං දත්වා “ආගතකාලෙ වො කත්තබ්බං ජානිස්සාම, ගච්ඡථ, එවරුපං දාරිකං පරියෙසථ, දිට්ඨකාලෙ ව ඉමං පිලන්ධනං දදෙය්‍යාථා”ති සතසහස්සග්ගනිකං සුවණ්ණමාලං දත්වා උයොයාපෙසුං.

තෙ මහන්තමහන්තානි නගරානි ගන්ත්වා පරියෙසමානා පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතං දාරිකං අදිස්වා නිවත්තිත්වා ආගච්ඡන්තා විචට්ඨකක්ඛන්තදිවසෙ සාකෙතං අනුප්පත්තා – “අප්ප අම්භාකං කම්මං නිජඵජ්ජිස්සති”ති චිත්තයිංසු. තස්මිං පන නගරෙ අනුසංචචිතරං විචට්ඨකක්ඛන්තං නාම හොති. තදා බහි අනික්ඛමනකුලානිපි පරිවාරෙන සද්ධිං ගෙනා නික්ඛමිත්වා අප්පට්චිජිත්තෙන සරිරෙන පදසාව නදීතිරං ගච්ඡන්ති. තස්මිං දිවසෙ ඛත්තියමහාසාලාදීනං පුත්තාපි “අත්තනො සමානජාතිකං මනාපං කුලදාරිකං දිස්වා මාලාගුලෙන පරික්ඛිපිස්සාමා”ති තං තං මග්ගං නිස්සාය තිට්ඨන්ති. තෙපි බො බ්‍රාහ්මණා නදීතිරෙ එකං සාලං පවිසිත්වා අට්ඨංසු. “තස්මිං බණෙ විසාබා පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකා හුත්වා සබ්බාහරණපට්මණ්ඩිතා පඤ්චහි කුමාරිකාසතෙහි පරිවුතා නදිං ගන්ත්වා න්භායිස්සාමි”ති තං පදෙසං පත්තා, අථ බො මෙසො උට්ඨන්තිත්වා පාවස්සි. පඤ්චසතා කුමාරිකායො වෙගෙන ගන්ත්වා සාලං පවිසිංසු. බ්‍රාහ්මණා ඔලොකෙත්තා තාසු එකම්පි පඤ්චකල්‍යාණසමන්තාගතං න පස්සිංසු. අථ විසාබා පකතිගමනෙනෙව සාලං පාවිසි, වත්ථාහරණානි තෙමිංසු. බ්‍රාහ්මණා තස්සා වත්තාරි කල්‍යාණානි දිස්වා දන්තෙ පස්සිතුකාමා “අලසජාතිකා අම්භාකං ධිතා, එතිස්සා සාමිකො කඤ්ඡිකමත්තම්පි න ලහිස්සති මඤ්ඤෙ”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං කථයිංසු. අථ නෙ විසාබා ආහ – “කං වදෙථ තුම්හෙ”ති? “තං කථෙම, අම්මා”ති. මධුරො හි තස්සා සද්දො කංසතාලසරො විය නිච්ඡරති. අථ නෙ පුත්ත මධුරසද්දෙන “කිං කාරණා භණ්ඨා”ති පුච්ඡි. “තච පරිවාරිත්ථීයො වත්ථාලඪිකාරෙ අතෙමෙත්වා වෙගෙන සාලං පට්ඨායා, තුය්හං එත්තකං යානං වෙගෙන ආගමනමත්තම්පි නත්ථී, වත්ථාහරණානි තෙමෙත්වා ආගතාසි. තස්මා කථෙම, අම්මා”ති.

“තාතා, එවං මා වදෙථ, අහං එතාහි බලවතරා, කාරණං පන සල්ලක්ඛෙත්වා ජවෙන නාගතාමිහි”ති. “කිං, අම්මා”ති? “තාතා, වත්තාරො ජනා ජවමානා න සොහන්ති, අපරම්පි කාරණං අත්ථී”ති. “කතමෙ වත්තාරො ජනා ජවමානා න සොහන්ති, අම්මා”ති? තාතා, අහිසිත්තරාජා තාව සබ්බාහරණපට්මණ්ඩිතො කච්ඡං ඛන්ධිත්වා රාජඪගණෙ ජවමානො න සොහති, “කිං අයං රාජා ගහපතිකො විය ධාවති”ති අඤ්ඤදත්ථු ගරහං ලහති, සණ්ණං ගච්ඡන්තොව සොහති. රඤ්ඤො මඪගලහන්ථීපි අලඪිකතො ජවමානො න සොහති, වාරණලීළාය ගච්ඡන්තොව සොහති. පබ්බජිතො ජවමානො න සොහති, “කිං අයං සමණො ගිහී විය ධාවති”ති කෙවලං ගරහමෙව ලහති, සමිතගමනෙන පන සොහති. ඉත්ථී ජවමානා න සොහති, “කිං එසා ඉත්ථී පුරිසො විය ධාවති”ති ගරහිතබ්බාව හොති, “ඉමෙ වත්තාරො ජනා ජවමානා න සොහන්ති, තාතා”ති. “කතමං පන අපරං කාරණං, අම්මා”ති? “තාතා, මාතෘපිතරො නාම ධිතරං අඪගපච්චිඪගානි සණ්ඨාපෙත්වා පොසෙත්ති. මයඤ්චි වික්කිණෙය්‍යභණ්ඩං නාම, අම්මෙ පරකුලපෙසනත්ථාය පොසෙත්ති. සචෙ ජවමානානං නිවත්ථදුස්සකණ්ණෙ වා අක්කමිත්වා භූමියං වා පක්ඛලිත්වා පතිතකාලෙ හත්ථො වා පාදො වා හිජ්ජෙය්‍ය, කුලස්සෙව භාරො භවෙය්‍ය, පසාධනභණ්ඩං පන මෙ තෙමෙත්වා සුස්සිස්සති. ඉමං කාරණං සල්ලක්ඛෙත්වා න ධාවිතාමිහි, තාතා”ති.

බ්‍රාහ්මණා තස්සා කථනකාලෙ දන්තසම්පත්තිං දිස්වා “එවරුපා නො දන්තසම්පත්ති දිට්ඨපුබ්බා”ති තස්සා සාධුකාරං දත්වා, “අම්ම, තුය්හමෙවෙසා අනුච්ඡවිකා”ති වත්වා තං සුවණ්ණමාලං පිලන්ධයිංසු. අථ නෙ පුච්ඡි – “කතරනගරතො ආගතත්ථ, තාතා”ති? “සාවත්ථීතො, අම්මා”ති. “සෙට්ඨිකුලං කතරං නාමා”ති? “මිගාරසෙට්ඨි නාම, අම්මා”ති. “අය්‍යපුත්තො කො නාමා”ති? “පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරො නාම, අම්මා”ති. සා “සමානජාතිකං නො කුල”න්ති අධිවාසෙත්වා පිතු සාසනං පහිණි “අම්භාකං රථං පෙසෙතු”ති. කිඤ්චාපි හි සා ආගමනකාලෙ පදසා

ආගතා, සුවණ්ණමාලාය පන පිළන්ධනකාලතො පටියාය තථා ගන්තුං න ලහති, ඉස්සරදාරිකා රථාදීහි ගච්ඡන්ති, ඉතරා පකතියානකං වා අභිරුහන්ති, ඡන්තං වා තාලපණ්ණං වා උපරි කරොන්ති, තස්මිම්පි අසති නිවන්ථසාටකස්ස දසන්තං උක්ඛිපිත්වා අංසෙ ඛිපන්තා ගච්ඡන්ති එව. තස්සා පන පිතා පඤ්ච රථසතානි පෙසෙසි. සා සපරිවාරා රථං ආරුය්ග ගතා. බ්‍රාහ්මණාපි එකතොව අගමංසු. අථ නෙ සෙට්ඨි පුච්ඡී – “කුතො ආගතාත්ථා”ති? “සාවත්ථිතො මහාසෙට්ඨි”ති. “සෙට්ඨි කතරො නාමා”ති? “මිගාරසෙට්ඨි නාමා”ති. “පුත්තො කො නාමා”ති? “පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරො නාම මහාසෙට්ඨි”ති. “ධනං කිත්තක”න්ති? “චත්තාලිසකොට්ඨො මහාසෙට්ඨි”ති. “ධනං තාව අමිහාකං ධනං උපාදාය කාකණ්ණිකමත්තං, දාරිකාය පන ආරක්ඛමත්තාය ලද්ධකාලතො පටියාය කිං අඤ්ඤෙත කරණෙනා”ති අධිවාසෙසි. සො තෙසං සක්කාරං කත්වා එකාහද්විහං වසාපෙත්වා උයොයාපෙසි.

තෙ සාවත්ථි ගන්ත්වා මිගාරසෙට්ඨිස්ස “ලද්ධා නො දාරිකා”ති ආරොවයිංසු. “කස්ස ධිතා”ති? “ධනඤ්චයසෙට්ඨිතො”ති. සො “මහාකුලස්ස මෙ දාරිකා ලද්ධා, ඛිප්පමෙව නං ආනෙතුං වට්ටති”ති තත්ථ ගමනත්ථං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා “මහාකුලං එතං මයා ඛිම්බිසාරස්ස සන්තිකා ආනෙත්වා සාකෙතෙ නිවෙසිතං, තස්ස සම්මානං කාතුං වට්ටති”ති අභමිපි ආගමිස්සාමි”ති ආහ, සො “සාධු, දෙවා”ති වත්වා ධනඤ්චයසෙට්ඨිතො සාසනං පෙසෙසි – “මයි ආගච්ඡන්තෙ රාජාපි ආගමිස්සති, මහන්තං රාජබලං එත්තකස්ස ජනස්ස කත්තබ්බයුත්තකං කාතුං සක්ඛිස්සයි, න සක්ඛිස්සයි”ති? ඉතරොපි “සවෙපි දස රාජානො ආගච්ඡන්ති, ආගච්ඡන්තු”ති පටිසාසනං පෙසෙසි. මිගාරසෙට්ඨි තාව මහන්තෙ නගරෙ ගෙහගොපකමත්තං යිපෙත්වා සෙසජනං ආදාය ගන්ත්වා අඩ්ඨයොජනමත්තෙ යානෙ යත්වා “ආගතාමිහා”ති සාසනං පහිණි. ධනඤ්චයසෙට්ඨි ඛුච්ඡණ්ණකාරං පෙසෙත්වා ධිතරා සද්ධිං මන්තෙසි, “අම්ම, සසුරො කිර තෙ කොසලරඤ්ඤා සද්ධිං ආගතො, තස්ස කතරං ගෙහං පටිජග්ගිතබ්බං, රඤ්ඤො කතරං, උපරාජාදිනං කතරානි”ති? පණ්ඩිතා සෙට්ඨිධිතා චරිතගතිබිණ්ණකාණා කප්පසතසහස්සං පත්ථිතපත්ථනා අභිනිහාරසම්පන්නා “සසුරස්ස මෙ අසුකගෙහං පටිජග්ගථ, රඤ්ඤො අසුකගෙහං, උපරාජාදිනං අසුකානි”ති සංවිදහිත්වා දාසකම්මකරෙ පක්කොසාපෙත්වා “එත්තකා රඤ්ඤො කත්තබ්බකිව්චං කරොථ, එත්තකා උපරාජාදිනං, හත්ථිඅස්සාදයොපි තුම්භෙයෙව පටිජග්ගථ, අස්සබන්ධාදයොපි ආගන්ත්වා මඩ්ගලජණං අනුභවිස්සන්ති”ති සංවිදහි. “කිං කරණා”? “මයං විසාබාය මඩ්ගලට්ඨානං ගන්ත්වා න කිඤ්ච ලහිමිහ, අස්සරක්ඛණාදීනි කරොන්තා සුඛං න විවරිමහා”ති කෙචි වත්තුං මා ලහිංසු”ති.

තං දිවසමෙව විසාබාය පිතා පඤ්චසතෙ සුවණ්ණකාරෙ පක්කොසාපෙත්වා “ධිතු මෙ මහාලතාපසාධනං නාම කරොථා”ති රත්තසුවණ්ණස්ස නික්ඛසහස්සං, තදනුරුපානි ච රජතමණිමුත්තාපවාලවර්ජාදීනි දාපෙසි. රාජා කතිපාහං වසිත්වා ධනඤ්චයසෙට්ඨිස්ස සාසනං පහිණි “න සක්කා සෙට්ඨිතා අමිහාකං චිරං පොසනං නාම කාතුං, දානි දාරිකාය ගමනකාලං ජානාතු”ති. සොපි රඤ්ඤො සාසනං පෙසෙසි – “ඉදානි වස්සකාලො ආගතො, න සක්කා චතුමාසං විවරිතුං, තුම්භාකං බලකායස්ස යං යං ලද්ධුං වට්ටති, සබ්බං තං මම භාරො, මයා පෙසිතකාලෙ දෙවො ගමිස්සති”ති. තතො පටියාය සාකෙතනගරං නිව්චනක්ඛන්තං විය අහොසි. රාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙසං මාලාගන්ධවත්ථාදීනි පටියත්තානෙව හොන්ති. තතො තෙ ජනා වින්තයිංසු – “සෙට්ඨි අමිහාකමෙව සක්කාරං කරොති”ති, එවං තයො මාසා අතික්කන්තා, පසාධනං පන තාව න නිට්ඨාති. කම්මන්තාධිට්ඨායකා ආගන්ත්වා සෙට්ඨිතො ආරොවෙසු – “අඤ්ඤං අසන්තං නාම නත්ථි, බලකායස්ස පන හත්තපචනදාරුනි නප්පහොන්ති”ති. “ගච්ඡථ, තාතා, ඉමස්මිං නගරෙ පරිච්ඡණ්ණා හත්ථිසාලාදයො වෙච පරිච්ඡණ්ණකානි ච ගෙහානි ගහෙත්වා පච්චා”ති. එවං පවත්තනාමපි අඩ්ඨමාසො අතික්කන්තො. තතො පුනපි “දාරුනි නත්ථි”ති ආරොවයිංසු. “ඉමස්මිං කාලෙ න සක්කා දාරුනි ලද්ධුං, දුස්සකොට්ඨාගාරානි විවරිත්වා ථුලසාටකෙහි වට්ටියො කත්වා තෙලවාට්ඨි තෙමෙත්වා හත්තං පච්චා”ති. තෙ අඩ්ඨමාසං තථා අකංසු. එවං චත්තාරො මාසා අතික්කන්තා, පසාධනම්පි නිට්ඨිතං.

තස්මිං පසාධනෙ වතස්සො චරිතනාලියො උපයොගං අගමංසු, මුත්තානං එකාදස නාලියො, පවාලස්ස බාවිසති නාලියො, මණ්ණිනං තෙත්තිංස නාලියො. ඉති එතෙහි ව අඤ්ඤෙහි ව රතනෙහි නිට්ඨානං අගමාසි. අසුත්තමයං පසාධනං රජතෙන සුත්තකිව්චං කරිංසු. තං සීසෙ පටිමුක්කං පාදපිට්ඨිං ගච්ඡති. තස්මිං තස්මිං යානෙ මුද්දිකා යොජෙත්වා කතා සුවණ්ණමයා ගණ්ඨිකා හොන්ති, රජතමයා පාසකා, මත්ථකමජ්ඣෙකා එකා මුද්දිකා, ද්විසු කණ්ණපිට්ඨිසු ද්වෙ, ගලවාටකෙ එකා, ද්විසු ජත්තුසු ද්වෙ, ද්විසු කප්පරෙසු ද්වෙ, ද්විසු කට්පස්සෙසු ද්වෙති. තස්මිං බො පන පසාධනෙ එකං මොරං කරිංසු, තස්ස දක්ඛිණපක්ඛෙ රත්තසුවණ්ණමයානි පඤ්ච පත්තසතානි අහෙසුං, වාමපක්ඛෙ පඤ්ච පත්තසතානි, තුණ්ඩං පවාලමයං, අක්ඛිති මණ්ණියානි, තථා ගීවා ව පිඤ්ජානි ව, පත්තනාලියො රජතමයා, තථා ජඩ්ඝායො. සො විසාබාය මත්ථකමජ්ඣෙකා පබ්බතකුටෙ යත්වා නච්චනමයුරො විය බායති. පත්තනාලිසහස්සස්ස සද්දො දිබ්බසඬ්ඨිතං විය පඤ්චඩ්ඨිතකුරියසොසො විය ව පවත්තති. සන්තිකං උපගතායෙව තස්සා අමොරභාවං ජානන්ති. පසාධනං නවකොට්ඨාසනකං අහොසි, සතසහස්සං හත්ථකම්මමුලං දිශිත්ථ.

“කිස්ස පන නිස්සන්දෙන තායෙනං පසාධනං ලද්ධ”න්ති? සා කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ විසතියා නික්ඛුසහස්සානං විවරසාටකං දත්වා සුත්තම්පි සුවියොපි රජතම්පි අත්තනො සත්තකමෙව අදාසි. තස්ස විවරදානස්ස නිස්සන්දෙන ඉමං මහාලතාපසාධනං ලහි. ඉන්ථිනඤ්චි විවරදානං මහාලතාපසාධනහණ්ඩෙන මත්ථකං පජ්ජොති, පුරිසානං ඉද්ධිමයපත්තවිවරෙනානි. එවං මහාසෙට්ඨි චතුහි මාසෙහි ධිතු පරිච්ඡිකත්වා තස්සා දෙයාධම්මං දදමානො කභාපණ්ණුරානි පඤ්ච සකට්ඨනානි අදාසි, සුවණ්ණභාජනපුරානි පඤ්ච, රජතභාජනපුරානි පඤ්ච, තම්බභාජනපුරානි පඤ්ච, පත්තුණ්ණවත්ථකොසෙයාවත්ථපුරානි පඤ්ච, සප්පිපුරානි පඤ්ච, තෙලපුරානි පඤ්ච, සාලිතණ්ඩුලපුරානි පඤ්ච, නඩ්ගලථාලාදිඋපකරණපුරානි පඤ්චසකට්ඨනානි අදාසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “මම ධිතු ගතට්ඨානෙ

‘අසුකෙන නාම මෙ අත්ථො’ති මා පරස්ස ගෙහද්වාරං පභිණි”ති. තස්මා සබ්බපකරණානි දාපෙසි. එකෙකස්මිං රථෙ සබ්බාලඤ්ඤාපට්ඨිතා නිස්සො නිස්සො වණ්ණදාසියො යපෙත්වා පඤ්ච රථසතානි අදාසි. “එතං න්භාපෙත්තියො භොපෙත්තියො අලඬකරොත්තියො විවරටා”ති දියඬඬසහස්සපරිවාරිකායො අදාසි. අපස්ස එතදභොසි – “මම ධිතු ගාවො දස්සාමි”ති. සො පුරිසෙ ආණාපෙසි – “ගච්ඡට්ඨ හණේ වුළුවස්ස ද්වාරං විවරිත්වා තිසු ගාවුතෙසු නිස්සො හෙරියො ගහෙත්වා තිට්ඨට්, පුටුලතො උසහමත්තෙ යානෙ උභොසු පස්සෙසු තිට්ඨට්. ගාවීනං තතො පරං ගන්තුං මා අදත්ථ. එවං ධීතකාලෙ හෙරිසඤ්ඤං කරොය්‍යාමා”ති. තෙ තථා අකංසු. තෙ ගාවීනං වජ්‍යො නික්ඛමිත්වා ගාවුතං ගතකාලෙ හෙරිසඤ්ඤං අකංසු, පුත අඬඬයොජනං ගතකාලෙ අකංසු. පුතපි තිගාවුතං ගතකාලෙ හෙරිසඤ්ඤං අකංසු, පුටුලතො ගමනඤ්ච නිවාරෙසුං. එවං දීඝතො තිගාවුතෙ, පුටුලතො උසහමත්තෙ යානෙ ගාවියො අඤ්ඤමඤ්ඤං නිසංසන්තියො අට්ඨංසු.

මහාසෙට්ඨි “මම ධිතු එත්තකා ගාවො අලං, ද්වාරං පිදහටා”ති වජ්‍යද්වාරං පිදහාපෙසි. ද්වාරස්මිං පිදහිතෙ විසාබ්‍ය පුඤ්ඤබලෙන බලවගාවො ව ධෙනුයො ව උප්පතිත්වා උප්පතිත්වා නික්ඛමිංසු. මනුස්සානං වාරෙන්තානං වාරෙන්තානමෙව සට්ඨිසහස්සා බලවගාවො ව සට්ඨිසහස්සා ධෙනුයො ව නික්ඛන්තා, තත්තකා බලවච්ඡා තාසං ධෙනුනං උසහා උප්පතිත්වා අනුබන්ධා අහෙසුං. “කිස්ස පන නිස්සන්දෙන එවං ගාවො ගතා”ති? නිවාරෙන්තානං නිවාරෙන්තානං දින්නදානස්ස. සා කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කිකිස්ස රඤ්ඤො සත්තන්තං ධීතානං කතිට්ඨා සඬ්ඝදාසි නාම හුත්වා විසතියා භික්ඛුසහස්සානං පඤ්චගොරසදානං දදමානා ථෙරානඤ්ච දහරානඤ්ච සාමණෙරානඤ්ච පත්තං පිදහිත්වා, “අලං, අල”න්ති නිවාරෙන්තානමපි “ඉදං මධුරං, ඉදං මනාප”න්ති අදාසි. එවං තස්ස නිස්සන්දෙන වාරියමානාපි ගාවො නික්ඛමිංසු. සෙට්ඨිනා එත්තකස්ස ධනස්ස දින්නකාලෙ සෙට්ඨිහරියා ආහ – “තුම්හෙහි මය්හං ධිතු සබ්බං සංවිදහිතං, වෙය්‍යාවච්චකරා පන දාසදාසියො න සංවිදහිතා, කිං කාරණා”ති? “මම ධිතරි සසිනෙහනිස්සිනෙහානං ජානන්තං. අහඤ්චි තාය සද්ධිං ආගච්ඡමානකෙ ගිවාය ගහෙත්වා න පභිණාමි, යානං ආරුය්හ ගමනකාලෙයෙව එතාය සද්ධිං ගන්තුකාමා ගච්ඡන්තු, මා අගන්තුකාමානි වක්ඛාමි”ති ආහ.

අප “ස්වෙ මම ධීතා ගමිස්සති”ති ගබ්භෙ නිසින්තො ධීතරං සමිපෙ නිසිදාපෙත්වා, “අම්ම, පතිකුලෙ වසන්තියා නාම ඉමඤ්ච ඉමඤ්ච ආචාරං රක්ඛිතුං වට්ටති”ති ඔවාදමදාසි. අයමපි මිගාරසෙට්ඨි අනන්තරගබ්භෙ නිසින්තො ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ඔවාදං අස්සොසි. සොපි සෙට්ඨි ධීතරං එවං ඔවදි –

“අම්ම, සසුරකුලෙ වසන්තියා නාම අන්තොඅග්ගි බහි න නීහරිතබ්බො, බහිඅග්ගි අන්තො න පචෙසෙතබ්බො, දදන්තස්සෙව දාතබ්බං, අදදන්තස්ස න දාතබ්බං, දදන්තස්සාපි අදදන්තස්සාපි දාතබ්බං, සුඛං නිසිදිතබ්බං, සුඛං භුඤ්ජිතබ්බං, සුඛං නිපජ්ජිතබ්බං, අග්ගි පරිවරිතබ්බො, අන්තොදෙවතා නමස්සිතබ්බො”ති.

ඉමං දසවිධං ඔවාදං දත්වා පුනදිවසෙ සබ්බා සෙනියො සන්තිපාතෙත්වා රාජසෙනාය මජ්ඣෙ අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පාටිභොගෙ ගහෙත්වා, “සවෙ මෙ ගතට්ඨානෙ ධිතු දොසො උප්පජ්ජති, තුම්හෙහි සොධෙතබ්බො”ති වත්වා නවකොට්ඨාසනකෙන මහාලතාපසාධනෙන ධීතරං පසාධෙත්වා න්භානවුණ්ණමුලකං චතුපණ්ණාසකොට්ඨනං දත්වා යානං ආරොපෙත්වා සාකෙතස්ස සාමන්තා අත්තතො සන්තකෙසු අනුරාධපුරමත්තෙසු වුද්දසසු හත්තගාමෙසු හෙරිං වරාපෙසි – “මම ධීතරා සද්ධිං ගන්තුකාමා ගච්ඡන්තු”ති. තෙ සද්දං සුත්වා ව – “අම්මාකං අය්‍යාය ගමනකාලෙ කිං අම්මාකං ඉධා”ති වුද්දස ගාමකා කිඤ්චි අසෙසෙත්වා නික්ඛමිංසු? ධනඤ්චයසෙට්ඨි රඤ්ඤො ව මිගාරසෙට්ඨිනො ව සක්කාරං කත්වා ථොකං අනුගන්ත්වා තෙහි සද්ධිං ධීතරං උයොපෙසි.

මිගාරසෙට්ඨිපි සබ්බපච්ඡතො යානකෙ නිසිදිත්වා ගච්ඡන්තො බලකායං දිස්වා, “කෙ නාමෙතෙ”ති පුච්ඡි. “සුඤ්ඤාය වො වෙය්‍යාවච්චකරා දාසිදාසා”ති. “එත්තකෙ කො පොසෙස්ස”ති? “පොථෙත්වා තෙ පලාපෙට්, අපලායන්තෙ ඉතො දණ්ඩං කරොමා”ති. විසාබ්‍ය පන “අපෙට්, මා වාරෙට්, බලමෙව බලස්ස හත්තං දස්සති”ති ආහ. සෙට්ඨි එවං චුත්තෙපි, “අම්ම, නත්ථි අම්මාකං එතෙහි අත්ථො, කො එතෙ පොසෙස්සති”ති ලෙඬ්ඬුදණ්ඩාදිහි පොථෙත්වා පලාපෙත්වා සෙසකෙ “අලං අම්මාකං එත්තකෙහි”ති ගහෙත්වා පායාසි. අප විසාබ්‍ය සාවත්ථිනගරද්වාරං සම්පත්තකාලෙ චිත්තෙපි – “පට්චින්නයානස්මිං නු බො නිසිදිත්වා පට්ඨස්සාමි, උදාහු රථෙ යත්වා”ති. අපස්සා එතදභොසි – “පට්චින්නයානෙන මෙ පට්ඨන්තියා මහාලතාපසාධනස්ස විසෙසො න පඤ්ඤායිස්සති”ති. සා සකලනගරස්ස අත්තානං දස්සෙන්ති රථෙ යත්වා නගරං පාවිසි. සාවත්ථිවාසිනො විසාබ්‍ය සම්පත්තිං දිස්වා, “එසා කිර විසාබ්‍ය නාම, එවරුපා අයං සම්පත්ති එතිස්සාව අනුච්ඡවිකා”ති ආහංසු. ඉති සා මහාසම්පත්තියා සෙට්ඨිනො ගෙහං පාවිසි. ගතදිවසෙ වස්සා සකලනගරවාසිනො “අම්මාකං ධනඤ්චයසෙට්ඨි අත්තතො නගරං සම්පත්තානං මහාසක්කාරං අකාසි”ති යථාසත්ති යථාබලං පණ්ණාකාරං පභිණංසු. විසාබ්‍ය පහිතපහිතං පණ්ණාකාරං තස්මිංයෙව නගරෙ අඤ්ඤමඤ්ඤෙසු කුලෙසු සබ්බත්ථකමෙව දාපෙසි. ඉති සා “ඉදං මය්හං මාතු දෙට්, ඉදං මය්හං පිතු දෙට්, ඉදං මය්හං භාතු දෙට්, ඉදං මය්හං හගිනියා දෙට්”ති තෙසං තෙසං වයානුරුපං පියවචනං වත්වා පණ්ණාකාරං පෙසෙන්ති සකලනගරවාසිනො ඤාතකෙ විය අකාසි. අපස්සා රත්තිභාගසමන්තරෙ ආජඤ්ඤවළවාය ගබ්භවුට්ඨානං අහොසි. සා දාසිහි දණ්ඩදිපිකා ගාහාපෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා වළවං උණ්ණොදකෙන න්භාපෙත්වා තෙලෙන මක්ඛාපෙත්වා අත්තතො වසනට්ඨානමෙව අගමාසි.

මිගාරසෙට්ඨිපි පුත්තස්ස ආවාහමඬගලං කරොත්තො ධුරවිහාරෙ වසන්තමපි තථාගතං අමනසිකරිත්වා දීඝරත්තං නග්ගසමණකෙසු පතිට්ඨිතෙන පෙමෙන වොදියමානො “මය්හං අය්‍යානමපි සක්කාරං කරිස්සාමි”ති එකදිවසං

අනෙකසතෙසු නවභාජනෙසු නිරුද්ධකපායාසං පවාපෙත්වා පඤ්චසතෙ අවෙලකෙ නිමන්තාපෙත්වා අන්තොගෙහං පවෙසෙත්වා, “ආගච්ඡතු මෙ සුඤ්ඤා, අරහත්තෙ වන්දතු”ති විසාබ්බාසාසනං පභිඤ්ඤා සා “අරහත්තො”ති වචනං සුත්වා සොතාපන්නා අරියසාවිකා හට්ඨකුට්ඨා හුත්වා තෙසං භොජනට්ඨානං ආගන්ත්වා තෙ ඔලොකෙත්වා, “එවරුපා හිරොත්තප්පවිරහිතා අරහත්තා නාම න භොන්ති, කස්මා මං සසුරො පක්කොසාපෙසී”ති, “ධි, ධි”ති සෙට්ඨිං ගරහිත්වා අත්තනො වසනට්ඨානමෙව ගතා. අවෙලකා තං දිස්වා සබ්බෙ එකජපභාරෙනෙව සෙට්ඨිං ගරහිංසු – “කිං ත්වං, ගහපති, අඤ්ඤං නාලත්ථ, සමඤ්ඤා ගොතමස්ස සාවිකං මහාකාළකණ්ණං ඉධ පවෙසෙසී, වෙගෙන නං ඉමස්මා ගෙහා නික්කඩ්ඪාපෙති”ති. සො “න සක්කා මයා ඉමෙසං වචනමත්තෙනෙව නික්කඩ්ඪාපෙතුං, මහාකුලස්ස සා ධිතා”ති වින්තෙත්වා, “අය්‍යා, දහරා නාම ජාතිත්වා වා අජාතිත්වා වා කරෙය්‍යුං, තුම්හෙ තුණ්හි භොවා”ති තෙ උයොසෙත්වා සයං මහාරහෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණපාතියං නිරුද්ධං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජි.

තස්මිං සමයෙ එකො පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරො පිණ්ඩාය වරන්තො තං නිවෙසනං පාවිසී. විසාබ්බා සසුරං බීජයමානා ධිතා තං දිස්වා “සසුරස්ස ආචික්ඛිතුං අයුත්ත”න්ති යථා සො ථෙරං පස්සති, එවං අපගන්ත්වා අට්ඨාසී. සො පන බාලො ථෙරං දිස්වාපි අපස්සන්තො විය හුත්වා අධොමුඛො භුඤ්ජතෙව. විසාබ්බා “ථෙරං දිස්වාපි මෙ සසුරො සඤ්ඤං න කරොති”ති ඤාත්වා, “අතිච්ඡථ, හන්තෙ, මය්හං සසුරො පුරාණං බාදති”ති ආහ. සො නිගණ්ඨෙහි කට්ඨකාලෙ අධිවාසෙත්වාපි “පුරාණං බාදති”ති චුත්තක්ඛණෙයෙව හත්ථං අපනෙත්වා, “ඉමං පායාසං ඉතො නිහරථ, එතං ඉමස්මා ගෙහා නික්කඩ්ඪථ, අයං මං එවරුපෙ මඩගලකාලෙ අසුවිබාදකං නාම කරොති”ති ආහ. තස්මිං ඛො පන නිවෙසනෙ සබ්බෙහි දාසකම්මකරා විසාබ්බා සන්තකාව, කො නං හත්ථෙ වා පාදෙ වා ගණ්හිස්සති, මුඛෙන කථෙතුං සමත්ථොපි නත්ථී. විසාබ්බා සසුරස්ස කථං සුත්වා ආහ – “තාත, න එත්තකෙනෙව මයං නික්ඛමාම, නාහං තුම්හෙහි උදකතිත්ථතො කුම්භදාසී විය ආනිතා, ධරමානකමානාපිතුනං ධිතරො නාම න එත්තකෙනෙව නික්ඛමන්ති, එතෙනෙව මෙ කාරණෙන පිතා ඉධාගමනකාලෙ අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පක්කොසාපෙත්වා ‘සවෙ මෙ ධිතු දොසො උප්පජ්ජති, සොධෙය්‍යාවා’ති වත්වා මං තෙසං හත්ථෙ යපෙසී, තෙ පක්කොසාපෙත්වා මය්හං දොසාදොසං සොධාපෙවා”ති.

සෙට්ඨි “කල්‍යාණං එසා කථෙති”ති අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පක්කොසාපෙත්වා, “අයං දාරිකා මඩගලකාලෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණපාතියං නිරුද්ධකපායාසං පරිභුඤ්ජන්තං මං ‘අසුවිබාදකො’ති වදති”ති ආහ, “ඉමිස්සා දොසං ආරොපෙත්වා ඉමං ගෙහතො නික්කඩ්ඪවා”ති. “එවං කිර, අම්මා”ති. නාහං එවං වදාමි, එකස්මිං පන පිණ්ඩපාතිකත්ථෙරෙ සරද්වාරෙ ධිතෙ සසුරො මෙ අප්පොදකං මධුපායාසං පරිභුඤ්ජන්තො තං න මනසිකරොති, අහං “මය්හං සසුරො ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පුඤ්ඤං න කරොති, පුරාණපුඤ්ඤමෙව බාදති”ති වින්තෙත්වා, “අතිච්ඡථ, හන්තෙ, මය්හං සසුරො පුරාණං බාදති”ති අවචං, “එත්ථ මෙ කො දොසො”ති? “අය්‍ය, ඉධ දොසො නත්ථී, අම්මාකං ධිතා යුත්තං කථෙති, ත්වං කස්මා කුප්ඤ්ඤා”ති? “අය්‍යා, එස තාව දොසො මා භොතු, අයං පන එකදිවසං මජ්ඣමයාමෙ දාසිපරිවුතා පච්ඡාගෙහං අගමාසී”ති. “එවං කිර, අම්මා”ති. “තාතා, නාහං අඤ්ඤෙන කාරණෙන ගතා, ඉමස්මිං පන ගෙහෙ ආජානෙය්‍යාවළවාය විජාතාය සඤ්ඤම්පි අකත්වා නිසිදිතුං නාම අයුත්ත”න්ති දණ්ඩදීපිකා ගාභාපෙත්වා උණ්භොදකාදීනිපි ගාභාපෙත්වා දාසිහි සද්ධිං ගන්ත්වා වළවාය විජාතපරිහාරං කාරාපෙසිං, “එත්ථ මෙ කො දොසො”ති? “අය්‍ය, ඉධ දොසො නත්ථී, අම්මාකං ධිතා තව ගෙහෙ දාසිහිපි අකත්තබ්බයුත්තකං කම්මං කරොති, ත්වං කිං එත්ථ දොසං පස්සසී”ති?

අය්‍යා, ඉධාපි තාව දොසො මා භොතු, ඉමිස්සා පන පිතා ඉධාගමනකාලෙ ඉමං ඔවදන්තො ගුය්හෙ පටිච්ඡන්තො දස ඔවාදෙ අදාසී, තෙසං අත්ථං න ජානාමි, තෙසං මෙ අත්ථං කථෙතු. ඉමිස්සා පන පිතා “අන්තොඅග්ගි බහි න නිහරිතබ්බො”ති ආහ, “සක්කා නු ඛො අම්මෙහි උභතො පටිච්ඡස්සකගෙහානං අග්ගිං අදන්වා වසිතු”න්ති? “එවං කිර, අම්මා”ති. “තාතා, මය්හං පිතා න එතං සන්ධාය කථෙසී, ඉදං පන සන්ධාය කථෙසී – ‘අම්ම, තව සස්සුසසුරසාමිකානං අගුණං දිස්වා බහි තස්මිං තස්මිං ගෙහෙ යත්වා මා කථෙසී. එවරුපො හි අග්ගිසදිසො අග්ගි නාම නත්ථී””ති.

අය්‍යා, එතං තාව එවං භොතු, ඉමිස්සා පන පිතා “බාහිරතො අග්ගි න අන්තො පවෙසෙතබ්බො”ති ආහ, “කිං සක්කා අම්මෙහි අන්තො අග්ගිමිහි නිබ්බුතෙ බාහිරතො අග්ගිං අනාහරිතු”න්ති? “එවං කිර, අම්මා”ති. තාතා, මය්හං පිතා න එතං සන්ධාය කථෙසී, ඉදං පන සන්ධාය කථෙසී – සවෙ පටිච්ඡස්සකගෙහෙසු ඉත්ථියො වා පුරිසා වා සස්සුසසුරසාමිකානං අගුණං කථෙන්නි, තෙහි කට්ඨං ආහරිත්වා “අසුකො නාම තුම්මාකං එවඤ්ච එවඤ්ච අගුණං කථෙති”ති පුන මා කථෙය්‍යාසී. “එතෙන හි අග්ගිතා සදිසො අග්ගි නාම නත්ථී”ති. එවං ඉමස්මිම්පි කාරණෙ සා නිද්දොසාව අහොසී. යථා ව එත්ථ, එවං සෙසෙසුපි.

තෙසු පන අයමධිප්පායො – යම්පි හි තස්සා පිතරා “යෙ දදන්ති, තෙසංයෙව දාතබ්බ”න්ති චුත්තං. තං “යාවිතකං උපකරණං ගහෙත්වා යෙ පටිදෙන්ති, තෙසඤ්ඤෙව දාතබ්බ”න්ති සන්ධාය චුත්තං.

“යෙ න දෙන්ති, තෙසං න දාතබ්බ”න්ති ඉදම්පි යෙ යාවිතකං ගහෙත්වා න පටිදෙන්ති, තෙසං න දාතබ්බන්ති සන්ධාය චුත්තං.

“දදන්තස්සාපි අදදන්තස්සාපි දාතබ්බ”න්ති ඉදං පන දලිද්දෙසු ඤාතිමිත්තෙසු සම්පත්තෙසු තෙ පටිදාතුං සක්කොන්තු වා මා වා, තෙසං දාතුමෙව වට්ටතිහි සන්ධාය චුත්තං.

“සුඛං නිසිදිතබ්බං” න්ති ඉදමපි සස්සුසසුරසාමකෙ දිස්වා වුට්ඨාතබ්බට්ඨානෙ නිසිදිතුං න වට්ටනීති සන්ධාය චුත්තං.

“සුඛං භුඤ්ජිතබ්බං” න්ති ඉදං පන සස්සුසසුරසාමකෙහි පුරෙතරං අභුඤ්ජිත්වා තෙ පරිච්ඡිත්වා සබ්බෙහි ලද්ධාලද්ධං ඤාත්වා පච්ඡා සයං භුඤ්ජිතුං වට්ටනීති සන්ධාය චුත්තං.

“සුඛං නිපජ්ජිතබ්බං” න්ති ඉදමපි සස්සුසසුරසාමකෙහි පුරෙතරං සයනං ආරුය්හ න නිපජ්ජිතබ්බං, තෙසං කත්තබ්බයුත්තකං වත්තපට්ටත්තං කත්වා පච්ඡා සයං නිපජ්ජිතුං යුත්තන්ති සන්ධාය චුත්තං.

“අග්ගි පරිවරිතබ්බො” නි ඉදං පන සස්සුමපි සසුරමපි සාමකමපි අග්ගික්ඛන්ධං විය උරගරාජානං විය ව කත්වා පස්සිතුං වට්ටනීති සන්ධාය චුත්තං.

“අන්තොදෙවතා නමස්සිතබ්බා” නි ඉදමපි සස්සුඤ්ච සසුරඤ්ච සාමකඤ්ච දෙවතා විය කත්වා දට්ඨං වට්ටනීති සන්ධාය චුත්තං. එවං සෙට්ඨී ඉමෙසං දසඔවාදානං අත්ථං සුත්වා පටිවචනං අපස්සන්තො අධොමුඛො නිසිදි.

අථ නං කුටුම්භිකා “කිං සෙට්ඨී අඤ්ඤොපි අම්භාකං ධීතු දොසො අත්ථී” ති පුච්ඡිංසු. “නත්ථී, අය්‍යා” ති. “අථ කස්මා නං නිද්දොසං අකාරණෙන ගෙහා නික්කඩ්ඨාපෙසී” ති එවං චුත්තෙ විසාඛා ආහ – “තාතා, කිඤ්චාපි මය්හං සසුරස්ස වචනෙන පයමමෙව ගමනං න යුත්තං, පිතා පන මෙ ආගමනකාලෙ මම දොසසොධනත්ථාය මං තුම්භාකං හත්ථෙ යපෙසී, තුම්භෙහි ව මෙ නිද්දොසභාවො ඤාතො, ඉදානි ව මය්හං ගන්තුං යුත්ත” න්ති දාසිදාසෙ “යානාදිහි සජ්ජාපෙථා” ති ආණාපෙසී. අථ නං සෙට්ඨී කුටුම්භිකෙ ගහෙත්වා “අම්ම, මයා අජානිත්වාච කථිතං, ඛමාහි මෙ” ති ආහ. “තාත, තුම්භාකං ඛමිතබ්බං තාව ඛමාමි, අහං පන බුද්ධසාසනෙ අවෙච්චප්පසන්නස්ස කුලස්ස ධීතා, න මයං විනා භික්ඛුසඬ්ඝෙන වත්තාම, සවෙ මම රුචියා භික්ඛුසඬ්ඝං පටිජග්ගිතුං ලභාමි, වසිස්සාමි” ති. “අම්ම, ත්වං යථාරුචියා තව සමණෙ පටිජග්ගා” ති ආහ.

විසාඛා දසබලං නිමන්තාපෙත්වා පුනදිවසෙ නිවෙසනං පවෙසෙසී. නග්ගසමණාපි සත්ථු මිගාරසෙට්ඨීනො ගෙහං ගමනභාවං සුත්වා ගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. විසාඛා දක්ඛිණොදකං දත්වා “සබ්බො සක්කාරො පටියාදිතො, සසුරො මෙ ආගන්ත්වා දසබලං පරිච්ඡතු” ති සාසනං පෙසෙසී. අථ නං ගන්තුකාමං ආජීවකා “මා ඛො ත්වං, ගහපති, සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගච්ඡා” ති නිවාරෙසුං. සො “සුණ්හා මෙ සයමෙව පරිච්ඡතු” ති සාසනං පහිණි. සා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඝං පරිච්ඡිත්වා නිට්ඨිතෙ හත්තකිච්චෙ පුන සාසනං පෙසෙසී – “සසුරො මෙ ආගන්ත්වා ධම්මකථං සුණාතු” ති. අථ නං “ඉදානි අගමනං නාම අතිවිය අයුත්ත” න්ති ධම්මං සොතුකාමතාය ගච්ඡන්තං පුන තෙ ආහංසු – “තෙන හි සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මං සුණන්තො ඛහිසාණියා නිසිදිත්වා සුණාහි” ති. පුරෙතරමෙවස්ස ගන්ත්වා සාණිං පරික්ඛිපිංසු. සො ගන්ත්වා ඛහිසාණියං නිසිදි. සත්ථා “ත්වං ඛහිසාණියං වා නිසිදි, පරකුට්ඨෙ වා පරසෙලෙ වා පරවක්කවාලෙ වා පන නිසිදි, අහං බුද්ධො නාම සක්කොමි තං මම සද්දං සාවෙතු” න්ති මහාජම්බුං ඛන්ධෙ ගහෙත්වා වාලෙන්තො විය අමතවස්සං වස්සෙන්තො විය ව ධම්මං දෙසෙතුං අනුපුබ්බිං කථං ආරභී.

සම්මාසම්බුද්ධෙ ව පන ධම්මං දෙසෙන්තෙ පුරතො ධීතාපි පච්ඡතො ධීතාපි වක්කවාලසතං වක්කවාලසහස්සං අතික්කමිත්වා ධීතාපි අකනිට්ඨහවනෙ ධීතාපි “සත්ථා මමඤ්ඤෙව ඔලොකෙති, මය්හමෙව ධම්මං දෙසෙති” ති වදන්ති. සත්ථා හි තං තං ඔලොකෙන්තො විය තෙන තෙන සද්ධිං සල්ලපන්තො විය ව අහොසී. වන්දසමා කිර බුද්ධා. යථා වන්දො ගගනමජ්ඣෙ ධීතො “මය්හං උපරි වන්දො, මය්හං උපරි වන්දො” ති සබ්බසත්තානං බායති, එවමෙව යත්ථ කත්ථවි ධීතානං අභිමුඛෙ ධීතා විය බායන්ති. ඉදං කිර තෙසං අලඬ්ඝකතස්ස ඡිත්තීන්ද්‍රියා අඤ්ජිතඅක්ඛිති උප්පාටෙන්වා හදයමංසං උප්පාටෙන්වා පරස්ස දාසත්ථාය ජාලිසදිසෙ පුත්තෙ කණ්භාජිනාසදිසා ධීතරො මද්දිසදිසා පජාපතියො පරිච්චිත්වා දින්නදානස්ස ඵලං. මිගාරසෙට්ඨීපි ඛො තථාගතෙ ධම්මදෙසනං විනිවත්තෙන්තෙ ඛහිසාණියං නිසින්නොව සහස්ස නයපටිමණ්ඩිතෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අවලාය සද්ධාය සමන්තාගතො තිසු රතනෙසු නික්කඩ්ඛො හුත්වා සාණිකණ්ණං උක්ඛිපිත්වා ආගන්ත්වා සුණ්භාය ථනං මුඛෙන ගහෙත්වා, “ත්වං මෙ අජ්ජතො පට්ඨාය මාතා” ති තං මාතුට්ඨානෙ යපෙසී. තතො පට්ඨාය මිගාරමාතා නාම ජාතා. පච්ඡාභාගෙ පුත්තං ලභිත්වාපි මිගාරොතිස්ස නාමමකාසී.

මහාසෙට්ඨී සුණ්භාය ථනං විස්සජ්ජෙන්වා ගන්ත්වා හගවතො ද්විසු පාදෙසු සිරසා නිපතිත්වා පාදෙ පාණිහි ව පරිසම්බාහන්තො මුඛෙන ව පරිචුම්ඛන්තො “මිගාරො අහං, හන්තෙ, මිගාරො අහං, හන්තෙ” ති තික්ඛන්තුං නාමං සාවෙන්වා, “අහං, හන්තෙ, එත්තකං කාලං යත්ථ නාම ද්වින්නං මහජ්ඵලන්ති න ජානාමි, ඉදානි ව මෙ සුණ්භං නිස්සාය ඤාතං, සබ්බා අපායදුක්ඛා මුත්තොමිහි, සුණ්භා මෙ ඉමං ගෙහං ආගච්ඡන්ති මම අත්ථාය හිතාය සුඛාය ආගතා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“සොහං අජ්ජ පජානාමි, යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං;
අත්ථාය වත මෙ හද්දා, සුණ්භා සරමාගතා” ති.

විසාබා පුනදිවසත්ථායපි සත්ථාරං නිමන්තෙසි. අප්පස්සා පුනදිවසෙපි සස්ස සොනාපත්තිඵලං පත්තා. තතො පටියාය නං ගෙහං සාසනස්ස විවද්දවාරං අහොසි. තතො සෙට්ඨි චිත්තෙසි – “බහුපකාරා මෙ සුඤ්ඤා පසන්නාකාරමස්සා කර්මස්සාමි, එතිස්සා භාරියං පසාධනං නිව්විකාලං පසාධෙතුං න සක්කා, සල්ලභුකමස්සා දිවා ව රත්තො ව සබ්බඉරියාපටෙසු පසාධනයොග්ගං පසාධනං කාරෙස්සාමි”ති සතසහස්සග්ගසනකං සනමට්ඨකං නාම පසාධනං කාරෙත්වා තස්මිං නිට්ඨිතෙ බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා සක්කව්වං භොජෙත්වා විසාබං සොළසහි ගන්ධොදකසටෙහි න්භාපෙත්වා සත්ථු සම්මුඛෙ යපෙත්වා පසාධෙත්වා සත්ථාරං චන්දාපෙසි. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා විහාරමෙව ගතො. විසාබාපි තතො පටියාය දානාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්ති සත්ථු සන්නිකා අට්ඨ වරෙ (මහාව. 350) ලභිත්වා ගගනතලෙ චන්දලොබා විය පඤ්ඤායමානා පුත්තධිතාහි වුඩ්ඨිං පාපුණි. තස්සා කිර දස පුත්තා දස ධිතරො ව අහෙසුං. තෙසු එකෙකස්ස දස දස පුත්තා දස දස ධිතරො අහෙසුං. තෙසු තෙසුපි එකෙකස්ස දස දස පුත්තා දස දස ධිතරො වාති එවමස්සා පුත්තනත්තපනත්තසත්තානවසෙන පවත්තාති විසාබිකාති චත්තාරි සතාති අට්ඨ ව පාණසහස්සාති අහෙසුං. තෙනාහු පොරාණා –

“විසාබා වීසති පුත්තා, නත්තා ව චතුරො සතා;
පනත්තා අට්ඨසහස්සා, ජම්බුදිපෙ සුපාකටා”ති.

ආයු වීසවස්සසතං අහොසි, සීසෙ එකමිපි පලිතං නාම නාහොසි, නිව්වං සොළසවස්සද්දෙසිකා විය අහොසි. තං පුත්තනත්තපනත්තපරිවාරං විහාරං ගච්ඡන්ති. දිස්වා, “කතමා එත්ථ විසාබා”ති පරිපුච්ඡිතාරො භොන්ති? යෙ නං ගච්ඡන්ති. පස්සන්ති, “ඉදානි ථොකං ගච්ඡතු, ගච්ඡමානාව නො, අය්‍යා සොහති”ති, චිත්තෙන්ති. යෙ නං ධීතං නිසින්නං නිපන්නං පස්සන්ති, “ඉදානි ථොකං නිපජ්ජතු, නිපන්නාව නො, අය්‍යා, සොහති”ති චිත්තෙන්ති. ඉති සා “චතුසු ඉරියාපටෙසු අසුකඉරියාපටෙන නාම න සොහති”ති චත්තබ්බා න භොති. පඤ්චන්තං බො පන හත්ථිතං බලං ධාරෙති. රාජා “විසාබා කිර පඤ්චන්තං හත්ථිතං බලං ධාරෙති”ති සුත්වා තස්සා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා ආගමනවෙලාය ථාමං වීමංසිතුකාමො හත්ථිං විස්සජ්ජාපෙසි, සො සොණ්ඩං උක්ඛිපිත්වා විසාබාහිමුඛො අගමාසි. තස්සා පරිවාරිත්ථියො පඤ්චසතා එකව්වා පලායිංසු, එකව්වා න පරිස්සජ්ජිත්වා “කිං ඉද”න්ති වුත්තෙ – “රාජා කිර තෙ, අය්‍යො, බලං වීමංසිතුකාමො හත්ථිං විස්සජ්ජාපෙසි”ති වදිංසු. විසාබා ඉමං දිස්වා, “කිං පලායිතෙන, කථං නු බො තං ගණ්ඨිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා, “සවෙ තං දළ්භං ගණ්ඨිස්සාමි, විනස්සෙය්‍යා”ති ද්විති අඬ්ගලිහි සොණ්ඩාය ගහෙත්වා පටිපණාමෙසි. හත්ථි අත්තානං සන්ධාරෙත්වා යාතුං නාසක්ඛි, රාජධිගණෙ උක්ඛුටිකො හුත්වා පතිතො. මහාජනො සාධුකාරං අදාසි. සාපි සපරිවාරා සොත්ථිතා ගෙහං අගමාසි.

තෙන බො පන සමයෙන සාවත්ථියං විසාබා මිගාරමානා බහුපුත්තා භොති බහුනත්තා අරොගපුත්තා අරොගනත්තා අභිමඬ්ගලසම්මතා, තාවතකෙසු පුත්තනත්තෙසු එකොපි අත්තරා මරණං පත්තො නාම නාහොසි. සාවත්ථිවාසිනො මඬ්ගලෙසු ඡණ්ණෙසු විසාබං පට්ඨං නිමන්තෙත්වා භොජෙත්ති. අටෙකස්මිං උස්සවදිවසෙ මහාජනෙ මණ්ඩිතපසාධිතෙ ධම්මස්සවනාය විහාරං ගච්ඡන්තෙ විසාබාපි නිමන්තිතට්ඨානෙ භුඤ්ජිත්වා මහාලතාපසාධනං පසාධෙත්වා මහාජනෙන සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා ආහරණාති ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬ්ගෙන හණ්ඩිකං බන්ධිත්වා දාසියා අදාසි. යං සන්ධාය වුත්තං –

“තෙන බො පන සමයෙන සාවත්ථියං උස්සවො භොති, මනුස්සා අලඬ්ඝනපටියත්තා ආරාමං ගච්ඡන්ති, විසාබාපි මිගාරමානා අලඬ්ඝනපටියත්තා විහාරං ගච්ඡති. අප්ථං බො විසාබා මිගාරමානා ආහරණාති ඔමුඤ්චිත්වා උත්තරාසඬ්ගෙන හණ්ඩිකං බන්ධිත්වා දාසියා අදාසි ‘හන්ද ජෙ ඉමං හණ්ඩිකං ගණ්ඨාති’”ති (පාවි. 503).

සා කිර විහාරං ගච්ඡන්ති චිත්තෙසි – “එවරුපං මහග්ගං පසාධනං සීසෙ පටිමුක්කං යාව පාදපිට්ඨිං අලඬ්ඝකාරං අලඬ්ඝකරිත්වා විහාරං පවිසිතුං අයුත්ත”න්ති නං ඔමුඤ්චිත්වා හණ්ඩිකං කත්වා අත්තතො පුඤ්ඤෙතෙව නිබ්බත්තාය පඤ්චහත්ථිථාමධරාය දාසියා හත්ථෙ අදාසි. සා එව කිර තං ගණ්ඨිතුං සක්කොති. තෙන නං ආහ – “අම්ම, ඉමං පසාධනං ගණ්ඨ, සත්ථුසන්නිකා නිවත්තනකාලෙ පසාධෙස්සාමි න”න්ති. තං පන දත්වා සනමට්ඨකං පසාධනං පසාධෙත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඝිතීත්වා ධම්මං අස්සොසි, ධම්මස්සවනාවසානෙ හගවන්තං චන්දිත්වා උට්ඨාය පක්කාමි. සාපිස්සා දාසි තං පසාධනං පමුට්ඨා. ධම්මං සුත්වා පන පක්කන්තාය පරිසාය සවෙ කිඤ්චි පමුට්ඨං භොති, තං ආනන්දත්ථෙරො පටිසාමෙති. ඉති සො තං දිවසං මහාලතාපසාධනං දිස්වා සත්ථු ආරොවෙසි – “හත්තෙ, විසාබා පසාධනං පමුස්සිත්වා ගතා”ති. “එකමන්තං යපෙහි, ආනන්දා”ති. ථෙරො තං උක්ඛිපිත්වා සොපානපස්සෙ ලග්ගෙත්වා යපෙසි.

විසාබාපි සුප්පියාය සද්ධිං “ආගන්තුකගම්කගිලානාදීනං කත්තබ්බයුත්තකං ජානිස්සාමි”ති අත්තොවිහාරෙ විවරි. තා පන උපාසිකායො අත්තොවිහාරෙ දිස්වා සප්පිමධුතෙලාදීහි අත්ථිකා පකතියාව දහරා ව සාමණෙරා ව ථාලකාදීනි ගහෙත්වා උපසඬ්ඝිතීත්ති. තස්මිමිපි දිවසෙ තට්ඨ කරිංසු. අටෙකං ගිලානං භික්ඛුං දිස්වා සුප්පියා (මහාව. 280) “කෙනත්ථො අය්‍යස්සා”ති පුච්ඡිත්වා “පටිච්ඡාදනියෙනා”ති වුත්තෙ භොතු, අය්‍යා, පෙසෙස්සාමිති දුතියදිවසෙ කප්පියමංසං අලහන්ති අත්තතො උභරුමංසෙන කත්තබ්බකිව්වං කත්වා පුන සත්ථරි පසාදෙන පාකතිකසරීරාව අහොසි. විසාබාපි ගිලානෙ ව දහරෙ ව සාමණෙරෙ ව ඔලොකෙත්වා අඤ්ඤා ද්වාරොන නික්ඛිත්වා විහාරුපවාරෙ ධීතා, “අම්ම, පසාධනං ආහර පසාධෙස්සාමි”ති ආහ. තස්මිං බණෙ සා දාසි පමුස්සිත්වා නික්ඛන්තභාවං ඤත්වා, “අය්‍යො, පමුට්ඨාමිහි”ති ආහ. “තෙන හි ගන්ත්වා ගණ්ඨිත්වා එහි, සවෙ පන මය්ගං අය්‍යොන ආනන්දත්ථෙරොන

උක්බිතින්වා අඤ්ඤාස්මිං යානෙ යපිතං හොති, මා ආහරෙය්‍යාසි, අයාස්සෙව තං මයා පරිච්චන්ත”න්ති. ජානාති කිර සා “කුලමනුස්සානං පමුට්ඨහණ්ඩකං ථෙරො පටිසාමෙති”ති; තස්මා එවමාහ. ථෙරොපි තං දාසිං දිස්වා ව “කිමන්ථං ආගතාසි”ති පුච්ඡිත්වා, “අය්‍යාය මෙ පසාධනං පමුස්සිත්වා ආගතාමිති”ති චුත්තෙ, “එතස්මිං මෙ සොපානපස්සෙ යපිතං, ගච්ඡ නං ගණ්හානි”ති ආහ. සා, “අය්‍ය, තුම්හාකං හත්ථෙන ආමට්ඨහණ්ඩකං මය්හං අය්‍යාය අනාහාරියං කත”න්ති වත්වා තුච්ඡහත්ථාව ගන්ත්වා, “කිං, අම්මා”ති විසාබ්‍ය පුට්ඨා තමන්ථං ආරොවෙසි. “අම්ම, නාහං මම අයොගන ආමට්ඨහණ්ඩං පිලන්ධස්සාමි, පරිච්චන්තං මයා. අය්‍යානං පන පටිපත්තිතුං දුක්ඛං, තං විස්සජ්ජෙත්වා කප්පියහණ්ඩං උපනෙස්සාමි, ගච්ඡ, තං ආහරානි”ති. සා ගන්ත්වා ආහරි. විසාබ්‍ය තං අපිලන්ධිත්වා කම්මාරෙ පක්කොසාපෙන්වා අග්ඝාපෙසි. තෙහි “නව කොටියො අග්ඝති, හත්ථකාරාපණියං පනස්ස සතසහස්ස”න්ති චුත්තෙ පසාධනං යානෙ යපාපෙන්වා “තෙන හි තං චික්කිණ්ඨා”ති ආහ. හත්තකං ධනං දත්වා ගණ්හිංතු න කොචි සක්බිස්සති. තඤ්ඤි පසාධනං පසාධෙතුං අනුච්ඡවිකා ඉත්ථියො නාම දුල්ලභා. පට්ඨමණ්ඩලස්මිඤ්ඤි තිස්සොව ඉත්ථියො මහාලතාපසාධනං ලභිංසු විසාබ්‍ය මහාඋපාසිකා, බන්ධුලමල්ලසෙනාපතිස්ස හරියා, මල්ලිකා, බාරාණසීසෙට්ඨිනො ධිතාති.

තස්මා විසාබ්‍ය සයමෙව තස්ස මූලං දත්වා සතසහස්සාධිකා නව කොටියො සකටෙ ආරොපෙන්වා විහාරං නෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, මය්හං අයොගන ආනන්දන්ථෙරෙන මම පසාධනං හත්ථෙන ආමට්ඨං, තෙන ආමට්ඨකාලතො පට්ඨාය න සක්කා තං මයා පිලන්ධිතුං. තං පන විස්සජ්ජෙත්වා කප්පියං උපනෙස්සාමිති චික්කිණ්ඨාපෙන්ති අඤ්ඤං තං ගණ්හිතුං සමන්ථං අදිස්වා අහමෙව තස්ස මූලං ගාහාපෙන්වා ආගතා, වතුසු පච්චයෙසු කතරපච්චයෙන උපනෙස්සාමි, හත්තෙ”ති. පාචිනද්වාරෙ සඛිස්ස වසනට්ඨානං කාතුං තෙ යුත්තං විසාබ්‍යෙති “යුත්තං, හත්තෙ”ති විසාබ්‍ය තුට්ඨමානසා නවකොටිහි භූමිමෙව ගණ්හි. අපරාහි නවකොටිහි විහාරං කාතුං ආරහි.

අටෙකදිවසං සත්ථා පච්චුසස්මයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො දෙවලොකා වචිත්වා හද්දියනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තස්ස හද්දියස්ස නාම සෙට්ඨිපුත්තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ගෙහෙ හත්තකිච්චං කත්වා උත්තරද්වාරාහිමුඛො අහොසි. පකතියා හි සත්ථා විසාබ්‍ය ගෙහෙ හික්ඛං ගණ්හිත්වා දක්ඛිණද්වාරෙන නික්බමිත්වා ජෙතවනෙ වසති. අනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස ගෙහෙ හික්ඛං ගහෙන්වා පාචිනද්වාරෙන නික්බමිත්වා පුබ්බාරාමෙ වසති. උත්තරද්වාරං සන්ධාය ගච්ඡන්තංයෙව හගවන්තං දිස්වා, “වාරිකං පක්කමිස්සති”ති ජානන්ති. විසාබ්‍ය තං දිවසං “සත්ථා උත්තරද්වාරාහිමුඛො ගතො”ති සුත්වා වෙගෙන ගන්ත්වා වන්දිත්වා ආහ – “වාරිකං ගන්තුකාමන්ථං, හත්තෙ”ති? “ආම, විසාබ්‍යෙ”ති. “හත්තෙ, එත්තකං ධනං පරිච්චිත්වා තුම්හාකං විහාරං කාරෙමි, නිවත්තං, හත්තෙ”ති. “අනිවත්තගමනං ඉදං විසාබ්‍යෙ”ති. සා “අද්ධා හෙතුසම්පන්නං කඤ්චි පස්සිස්සති හගවා”ති චිත්තෙන්වා, “තෙන හි, හත්තෙ, මය්හං කතාකතච්ඡානනකං එකං හික්ඛුං නිවත්තෙන්වා ගච්ඡවා”ති ආහ. “යං රුච්චසි, තස්ස පත්තං ගණ්හ විසාබ්‍යෙ”ති ආහ. සා කිඤ්චපි ආනන්දන්ථෙරං පියායති, “මහාමොග්ගල්ලානන්ථෙරො ඉද්ධිමා, එතං මෙ නිස්සාය කම්මං ලභුං නිස්ථජ්ජිස්සති”ති පන චිත්තෙන්වා ථෙරස්ස පත්තං ගණ්හි. ථෙරො සත්ථාරං ඔලොකෙසි. සත්ථා “තව පරිවාරෙ පඤ්චසතෙ හික්ඛු ගහෙන්වා නිවත්ත මොග්ගල්ලානා”ති ආහ. සො තථා අකාසි. තස්සානුභාවෙන පඤ්ඤාසසට්ඨියොජනානිපි රුක්ඛත්ථාය ව පාසාණත්ථාය ව ගතා මනුස්සා මහත්තෙ මහත්තෙ රුක්ඛෙ ව පාසාණෙ ව ගහෙන්වා තං දිවසමෙව ආගච්ඡන්ති, නෙව සකටෙ රුක්ඛපාසාණෙ ආරොපෙන්තා කිලමන්ති, න අක්ඛො හිජ්ජති. න චිරස්සෙව ද්වෙභූමිකං පාසාදං කරිංසු. හෙට්ඨාභූමියං පඤ්ච ගබ්භසතානි, උපරිභූමියං පඤ්ච ගබ්භසතානි ගබ්භසහස්සපට්මණ්ඩිනො පාසාදො අහොසි. අට්ඨකරිසෙ පරිසුද්ධෙ භූමිභාගෙ පාසාදං කාරාපෙසි, “සුද්ධපාසාදො පන න සොහති”ති තං පරිවාරෙන්වා පඤ්ච පධානවෙන්තගෙහසතානි, පඤ්ච චූළපාසාදසතානි, පඤ්ච දිසමාලකසතානි කාරාපෙසි.

අට සත්ථා නවහි මාසෙහි වාරිකං වරිත්වා පුන සාවත්ථිං අගමාසි. විසාබ්‍යපි පාසාදෙ කම්මං නවහි මාසෙහි නිට්ඨිතං. පාසාදකුටං ඝනකොට්ටිතරත්තසුචණ්ණෙනෙව සට්ඨිඋදකසට්මණ්හනකං කාරාපෙසි. “සත්ථා ජෙතවනවිහාරං ගච්ඡති”ති ව සුත්වා පච්චුග්ගමනං කත්වා සත්ථාරං අත්තනො විහාරං නෙත්වා පටිඤ්ඤං ගණ්හි, “හත්තෙ, ඉමං වතුමාසං හික්ඛුසඬ්ඝං ගහෙන්වා ඉධෙව වසං, පාසාදමහං කරිස්සාමි”ති. සත්ථා අධිවාසෙසි. සා තතො පට්ඨාය බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස විහාරෙ එව දානං දෙති. අට්ඨස්සා එකා සහායිකා සතසහස්සග්ගනකං එකං වන්ථං ආදාය ආගන්ත්වා, “සහායිකෙ අහං ඉමං වන්ථං තව පාසාදෙ භූමන්ථරණසඬ්ඛෙපෙන අත්ථරතුකාමා, අත්ථරණට්ඨානං මෙ ආචික්ඛවා”ති ආහ. “සාධු සහායිකෙ, සවෙ ත්‍යාහං ‘ඔකාසො නත්ථි’ති වක්ඛාමි, ත්වං ‘මෙ ඔකාසං අදාතුකාමා’ති මඤ්ඤිස්සසි, සයමෙව පාසාදස්ස ද්වෙ භූමියො ගබ්භසහස්සඤ්ච ඔලොකෙන්වා අත්ථරණට්ඨානං ජානානි”ති ආහ. සා සතසහස්සග්ගනකං වන්ථං ගහෙන්වා තත්ථ තත්ථ විවරන්ති තතො අප්පතරමූලං වන්ථං අදිස්වා “නාහං ඉමස්මිං පාසාදෙ පුඤ්ඤභාගං ලභාමි”ති දොමනස්සපත්තා එකස්මිං යානෙ රොදන්ති අට්ඨාසි. අට්ඨ නං ආනන්දන්ථෙරො දිස්වා, “කස්මා රොදසි”ති පුච්ඡි. සා තමන්ථං ආරොවෙසි. ථෙරො “මා චිත්තයි, අහං තෙ අත්ථරණට්ඨානං ආචික්ඛිස්සාමි”ති වත්වා, “සොපානපාදමූලෙ පාදධොවනට්ඨානෙ ඉමං පාදපුඤ්ජනකං කත්වා අත්ථරාහි, හික්ඛු පාදෙ ධොවිත්වා පඨමං එත්ථ පාදං පුඤ්ජිත්වා අත්තො පටිසිස්සන්ති, එවං තෙ මහජ්ඣං භවිස්සති”ති ආහ. විසාබ්‍ය කිරෙතං අසල්ලක්ඛිතට්ඨානං.

විසාබ්‍ය වත්තාරො මාසෙ අත්තොවිහාරෙ බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං අදාසි, අවසානදිවසෙ හික්ඛුසඬ්ඝස්ස චීවරසාටකෙ අදාසි. සඬ්ඝනවකෙන ලද්ධචීවරසාටකා සහස්සග්ගනකා හොන්ති. සබ්බෙසං පත්තානි පුරෙත්වා හෙසජ්ජං අදාසි. දානපරිච්චාගෙ නව කොටියො අගමංසු. ඉති විහාරස්ස භූමිග්ගහණෙ නව කොටියො,

විහාරස්ස කාරාපනෙ නව, විහාරමහෙ නවාති සබ්බාපි සත්තවිසති කොටියො සා බුද්ධසාසනෙ පරිච්චජී. ඉත්ථිභාවෙ යත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිකස්ස ගෙහෙ වසමානාය එවරුපො මහාපරිච්චාවාගො නාම අඤ්ඤාස්සා නත්ථි. සා විහාරමහස්ස නිට්ඨිතදිවසෙ වඩ්ඪමානකච්ඡායාය පුත්තනත්තපනත්තපරිවුතා “යං යං මයා පුබ්බෙ පත්ථිතං, සබ්බමෙව මත්ථකං පත්ත”න්ති පාසාදං අනුපරියායන්ති පඤ්චභි ගාථාහි මධුරසද්දෙන ඉමං උදානං උදානෙසි –

“කදාහං පාසාදං රම්මං, සුධාමන්තිකලෙපනං;
විහාරදානං දස්සාමි, සඬකප්පො මය්හ පුරිතො.

“කදාහං මඤ්චපියඤ්ච, හිසිබ්බිමොහනානි ව;
සෙනාසනහණ්ඩං දස්සාමි, සඬකප්පො මය්හ පුරිතො.

“කදාහං සලාකහත්තං, සුචිං මංසුපසෙවනං;
භොජනදානං දස්සාමි, සඬකප්පො මය්හ පුරිතො.

“කදාහං කාසිකං වත්ථං, බොමකප්පාසිකානි ව;
විවරදානං දස්සාමි, සඬකප්පො මය්හ පුරිතො.

“කදාහං සප්පිනවතීතං, මධුතෙලඤ්ච ඵාණිතං;
භෙසප්පදානං දස්සාමි, සඬකප්පො මය්හ පුරිතො”ති.

භික්ඛු තස්සා සද්දං සුත්වා සත්ථු ආරොවයිංසු – “හන්තෙ, අමිහෙහි එත්තකෙ අද්ධානෙ විසාබාය ගායනං නාම න දිට්ඨපුබ්බං, සා අප්ප්ප පුත්තනත්තපනත්තපරිවුතා ගායමානා පාසාදං අනුපරියායති, කිං නු බවස්සා පිත්තං වා කුපිතං, උදාහු උම්මන්තිකා ජාතා”ති? සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, මය්හං ධිතා ගායති, අත්තනො පනස්සා අප්ප්කාසයො පරිපුණ්ණො, සා ‘පත්ථිතපත්ථනා මෙ මත්ථකං පත්තා’ති තුට්ඨමානසා උදානං උදානෙන්ති විවරති”ති වත්ථා “කදා පන, හන්තෙ, තාය පත්ථනා පත්ථිතා”ති? “සුඤ්ඤාසං, භික්ඛවෙ”ති. “සුඤ්ඤාසං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ අතීතං ආහරි –

“අතීතෙ , භික්ඛවෙ, ඉතො කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම බුද්ධො ලොකෙ නිබ්බන්ති. තස්ස වස්සසතසහස්සං ආයු අහොසි, ඛිණ්ණාසවානං සතසහස්සපරිවාරො, නගරං භංසවතී නාම, පිතා සුනන්දො නාම රාජා, මාතා සුජාතා නාම දෙවී, තස්ස අග්ගඋපට්ඨායිකා එකා උපාසිකා අට්ඨ වරෙ යාවිත්වා මාතුට්ඨානෙ යත්වා සත්ථාරං චතුහි පච්චයෙහි පටිප්ඨගන්ති සායංපාතං උපට්ඨානං ගච්ඡති. තස්සා එකා සභායිකා තාය සද්ධිං විහාරං නිබ්බදං ගච්ඡති. සා තස්සා සත්ථාරා සද්ධිං විස්සාසෙන කථනඤ්ච වල්ලභභාවඤ්ච දිස්වා, ‘කිං නු බො කත්වා එවං බුද්ධානං වල්ලතා භොති’ති විත්තෙන්වා සත්ථාරං පුච්ඡී – ‘හන්තෙ, එසා ඉත්ථි තුම්භාකං කිං භොති’”ති? “උපට්ඨායිකානං අග්ගා”ති. “හන්තෙ, කිං කත්වා උපට්ඨායිකානං අග්ගා භොති”ති? “කප්පසතසහස්සං පත්ථනං පත්ථෙත්වා”ති. “ඉදානි පත්ථෙත්වා ලද්ධං සක්කා, හන්තෙ”ති. “ආම, සක්කා”ති. “තෙන හි, හන්තෙ, භික්ඛුසතසහස්සෙන සද්ධිං සත්තාහං මය්හං භික්ඛං ගණ්භවා”ති ආහ. සත්ථා අධිවාසෙසි. සා සත්තාහං දානං දත්වා ඔසානදිවසෙ විවරසාටකෙ දත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “හන්තෙ, නාහං ඉමස්ස දානස්ස එලෙන දෙවිස්සරියාදීනං අඤ්ඤතරං පත්ථෙමි, තුම්භාදිසස්ස පනෙකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ අට්ඨ වරෙ ලභිත්වා මාතුට්ඨානෙ යත්වා චතුහි පච්චයෙහි පටිප්ඨගිතුං සමත්ථානං අග්ගා භවෙයා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සත්ථා “සමිප්ප්කස්සති නු බො ඉමස්සා පත්ථනා”ති අනාගතං ආවජ්ජෙන්තො කප්පසතසහස්සං ඔලොකෙන්වා “කප්පසතසහස්සපරියොසානෙ ගොතමො නාම බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති, තදා ත්වං විසාබා නාම උපාසිකා හුත්වා තස්ස සන්තිකෙ අට්ඨ වරෙ ලභිත්වා මාතුට්ඨානෙ යත්වා චතුහි පච්චයෙහි පටිප්ඨගන්තිතං උපට්ඨායිකානං අග්ගා භවිස්සමි”ති ආහ. තස්සා සා සමිපන්ති ස්වෙව ලද්ධබ්බා විය අහොසි.

සා යාවතායුකං පුඤ්ඤං කත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කිකිස්ස කාසිරඤ්ඤො සත්තන්තං ධිතානං කනිට්ඨා සඬසදාසී නාම හුත්වා පරකුලං අගන්ත්වා තාහි ඡෙට්ඨගගිනිහි සද්ධිං දීඝරත්තං දානාදීනි පුඤ්ඤානි කත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස පාදමුලෙපි “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස මාතුට්ඨානෙ යත්වා චතුපච්චයදායිකානං අග්ගා භවෙයා”න්ති පත්ථනං අකාසි. සා තතො පට්ඨාය පන දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්ති ඉමස්මිං අත්තභාවෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිපුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ධිතා හුත්වා නිබ්බන්තා. මය්හං සාසනෙ බහුනි පුඤ්ඤානි අකාසි. ඉති බො, භික්ඛවෙ, “න මය්හං ධිතා ගායති, පත්ථිතපත්ථනාය පන නිප්ඵන්තිං දිස්වා උදානං උදානෙන්ති”ති වත්ථා සත්ථා ධම්මං දෙසෙන්තො, “භික්ඛවෙ, යථා නාම ඡෙකො මාලාකාරො නානාපුප්ඵානං මහන්තං රාසිං කත්වා නානප්පකාරෙ මාලාගුණෙ කරොති, එවමෙව විසාබාය නානප්පකාරානි පුඤ්ඤානි කාතුං චිත්තං නමති”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

53. “යථාපි පුප්ඵරාසිම්භා, කයිරා මාලාගුණෙ බහු;
එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති.

තත්ථ පුප්ඵරාසිම්භානි නානප්පකාරානං පුප්ඵානං රාසිම්භා. කයිරාති කරෙයා. මාලාගුණෙ බහුනි එකතො වණ්ටිකමාලාදිභෙදා නානප්පකාරා මාලාවිකතියො. මච්චෙනාති මරිතබ්බසභාවතාය “මච්චො”ති ලද්ධනාමෙන

සත්තෙන චීවරදානාදිහෙදං බහුං කුසලං කත්තබ්බං. තත්ථ පුප්ඵරාසිග්ගහණං බහුපුප්ඵදස්සනත්ථං. සචෙ හි අප්පානි පුප්ඵානි භොන්ති, මාලාකාරො ව ඡෙකො නෙව බහු මාලාගුණෙ කාතුං සක්කොති, අඡෙකො පන අප්පෙසු බහුසුපි පුප්ඵෙසු න සක්කොතියෙව. බහුසු පන පුප්ඵෙසු සති ඡෙකො මාලාකාරො දක්ඛො කුසලො බහු මාලාගුණෙ කරොති, එවමෙව සචෙ එකච්චස්ස සද්ධා මන්දා භොති, භොගා ව බහු සංවිජ්ජන්ති, නෙව සක්කොති බහුනි කුසලානි කාතුං, මන්දාය ව පන සද්ධාය මන්දෙසු ව පන භොගෙසු න සක්කොති. උළාරාය ව පන සද්ධාය මන්දෙසු ව භොගෙසු න සක්කොතියෙව. උළාරාය ව පන සද්ධාය උළාරෙසු ව භොගෙසු සති සක්කොති. තථාරූපා ව විසාඛා උපාසිකා. තං සන්ධායෙන චුත්තං – “යථාපි...පෙ.... කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපන්තාදයො අහෙසුං. මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

විසාඛාවත්ථු අට්ඨමං

9. ආනන්දන්දරපඤ්චාවත්ථු

න පුප්ඵගන්ධො පටිච්චානමෙතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො ආනන්දන්දරපඤ්ච පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො කට්ඨෙ.

ථෙරො කිර සායන්හසමයෙ පටිසල්ලිතො චිත්තෙසි – “භගවතා මූලගන්ධො, සාරගන්ධො, පුප්ඵගන්ධොති තයො උත්තමගන්ධා චුත්තා, තෙසං අනුචාතමෙව ගන්ධො ගච්ඡති, නො පටිච්චානං. අත්ථි නු ඛො තං ගන්ධජාතං, යස්ස පටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති”ති. අට්ඨස්ස එතදභොසි – “කිං මය්හං අත්තනා චිතිච්ඡිතෙන, සත්ථාරංයෙව පුච්ඡස්සාමි”ති. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡී. තෙන චුත්තං –

“අථ ඛො ආයස්මා ආනන්දො සායන්හසමයෙ පටිසල්ලානා වුට්ඨිතො යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි , උපසඬකමිත්වා භගවන්තං අභිවාදෙන්වා එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසින්තො ඛො ආයස්මා ආනන්දො භගවන්තං එතදවොච –

“තීණිමානි, භන්තෙ, ගන්ධජාතානි, යෙසං අනුචාතමෙව ගන්ධො ගච්ඡති, නො පටිච්චානං. කතමානි තීණි? මූලගන්ධො, සාරගන්ධො, පුප්ඵගන්ධො , ඉමානි ඛො, භන්තෙ, තීණි ගන්ධජාතානි. යෙසං අනුචාතමෙව ගන්ධො ගච්ඡති, නො පටිච්චානං. අත්ථි නු ඛො, භන්තෙ, කිඤ්චි ගන්ධජාතං යස්ස අනුචාතමිති ගන්ධො ගච්ඡති, පටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති, අනුචාතපටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති”ති? (අ. නි. 3.80)

අට්ඨස්ස භගවා පඤ්භං විස්සජ්ජෙන්තො –

“අත්ථානන්ද, කිඤ්චි ගන්ධජාතං, යස්ස අනුචාතමිති ගන්ධො ගච්ඡති, පටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති, අනුචාතපටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති”ති. “කතමං පන තං, භන්තෙ, ගන්ධජාතං”? “යස්ස අනුචාතමිති ගන්ධො ගච්ඡති, පටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති, අනුචාතපටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති”ති?

“ඉධානන්ද, යස්මිං ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා බුද්ධං සරණං ගතො භොති, ධම්මං සරණං ගතො භොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො භොති, පාණානිපාතා පටිච්චරතො භොති, අදින්නාදානා පටිච්චරතො භොති, කාමෙසුමිච්ඡාචාරා පටිච්චරතො භොති, මුසාවාදා පටිච්චරතො භොති, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිච්චරතො භොති, සීලවා භොති කල්‍යාණධම්මො, විගතමලච්ඡිතෙරෙන චෙතසා අභාරං අජ්ඣාචසති මුත්තවාගො පයනපාණි වොස්සග්ගරතො යාවයොගො දානසංවිභාගරතො.

“තස්ස දිසාසු සමණබ්‍රාහ්මණා වණ්ණං භාසන්ති, ‘අමුකස්මිං නාම ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා බුද්ධං සරණං ගතො භොති, ධම්මං සරණං ගතො භොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො භොති...පෙ.... දානසංවිභාගරතො’”ති.

“දෙවතාපිස්ස වණ්ණං භාසන්ති, ‘අමුකස්මිං නාම ගාමෙ වා නිගමෙ වා ඉත්ථි වා පුරිසො වා බුද්ධං සරණං ගතො භොති, ධම්මං සරණං ගතො භොති, සඬ්ඝං සරණං ගතො භොති...පෙ.... දානසංවිභාගරතො’”ති. “ඉදං ඛො තං, ආනන්ද, ගන්ධජාතං, යස්ස අනුචාතමිති ගන්ධො ගච්ඡති, පටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති , අනුචාතපටිච්චානමිති ගන්ධො ගච්ඡති”ති (අ. නි. 3.80) වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

54. “න පුප්ඵගන්ධො පටිච්චානමෙති,
න වන්දනං තගරමල්ලිකා වා;
සතඤ්ච ගන්ධො පටිච්චානමෙති,
සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති. (අ. නි. 3.80);

55. “වන්දනා තරං වාසි, උප්පලං අප් වස්සිකි;
එතෙසං ගන්ධජාතානං, සීලගන්ධො අනුත්තරො”ති.

තත්ථ න පුප්ඵගන්ධොති තාවතිංසභවනෙ පරිච්ඡන්තකරුක්ඛො ආයාමතො ව චිත්ථාරතො ව යොජනසතිකො, තස්ස පුප්ඵානං ආභා පඤ්ඤාස යොජනානි ගච්ඡති, ගන්ධො යොජනසතං, සොපි අනුචාතමෙව ගච්ඡති, පටිවාතං පන අට්ඨඛගුලමත්තමපි ගන්තුං න සක්කොති, එවරුපොපි න පුප්ඵගන්ධො පටිවාතමෙති. වන්දනන්ති වන්දනගන්ධො. තගරමල්ලිකා වාති ඉමෙසමපි ගන්ධො එව අධිප්පෙතො. සාරගන්ධානං අග්ගස්ස හි ලොභිතවන්දනස්සාපි තගරස්සපි මල්ලිකායපි අනුචාතමෙව වායති, නො පටිවාතං. සතඤ්ච ගන්ධොති සප්පුරිසානං පන බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං සීලගන්ධො පටිවාතමෙති. කිං කාරණං? සබ්බා දිසා සප්පුරිසො පවායති යස්මා පන සප්පුරිසො සීලගන්ධෙන සබ්බාපි දිසා අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වාව ගච්ඡති, තස්මා “තස්ස ගන්ධො න පටිවාතමෙති”ති න වත්තබ්බො . තෙන වුත්තං “පටිවාතමෙති”ති. වස්සිකිති ජාතිසුමනා. එතෙසන්ති ඉමෙසං වන්දනාදිනං ගන්ධජාතානං ගන්ධතො සීලවත්තානං සප්පුරිසානං සීලගන්ධොව අනුත්තරො අසදිසො අපටිභාගොති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

ආනන්දන්ථෙරපඤ්ඤාචන්ද්‍ර නවමං.

10. මහාකස්සපන්ථෙරපිණ්ඩපාතදිත්තවන්ද්‍ර

අප්පමත්තො අයං ගන්ධොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො මහාකස්සපන්ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතදානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ථෙරො සත්තාභව්වයෙන නිරොධා වුට්ඨාය “රාජගහෙ සපදානං පිණ්ඩාය වරිස්සාමි”ති නික්ඛමි. තස්මිං පන සමයෙ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො පරිවාරිකා කකුට්ඨාදිනියො පඤ්චසතා අච්ඡරායො “ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දස්සාමා”ති උප්සාහජාතා පඤ්ච පිණ්ඩපාතසතානි සප්පෙත්වා ආදාය අන්තරාමග්ගෙ යත්වා, “භන්තෙ, ඉමං පිණ්ඩපාතං ගණ්භං, සඬගහං නො කරොවා”ති වදිංසු. “ගච්ඡං කුම්භෙ, අහං දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති. “භන්තෙ, මා නො නාසෙට්, සඬගහං නො කරොවා”ති. ථෙරො ඤත්වා පුන පටික්ඛිපිත්වා පුනපි අපගන්තුං අනිච්ඡමානා යාවන්තියො “අත්තනො පමාණං න ජානාට්, අපගච්ඡට්”ති අච්ඡරං පහරි. තා ථෙරස්ස අච්ඡරසද්දං සුත්වා සන්ථමිතිත්වා සම්මුඛා යාතුං අසක්කොන්තියො පලායිත්වා දෙවලොකමෙව ගන්ත්වා, සක්කොති “කහං ගතාත්ථා”ති පුට්ඨා, “සමාපත්තිතො වුට්ඨිතස්ස ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දස්සාමා”ති ගතාමිභා, දෙවා”ති. “දිත්තො පන වා”ති? “ගණ්භිතුං න ඉච්ඡති”ති. “කිං කට්ඨෙසි”ති? “දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති ආහ, දෙවා”ති. “කුම්භෙ කෙනාකාරෙන ගතා”ති. “ඉම්භාව, දෙවා”ති. සක්කො “කුම්භාදිසියො ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං කිං දස්සන්ති”ති සයං දාතුකාමො හුත්වා, ජරාපිණ්ණො මහල්ලකො ඛණ්ඩදන්තො පලිතකෙසො ඔතග්ගසරිරො මහල්ලකතන්ත වායො හුත්වා සුප්ඵපි දෙවධීතරං තථාරුපමෙව මහල්ලිකං කත්වා එකං පෙසකාරවිටීං මාපෙත්වා තන්තං පසාරෙත්තො අච්ඡි.

ථෙරොපි “දුග්ගතානං සඬගහං කරිස්සාමි”ති නගරාභිමුඛො ගච්ඡන්තො බහිනගරෙ එව තං විටීං දිස්වා ඔලොකෙත්තො ද්වෙ ජනෙ අද්දස. තස්මිං බණ්ණෙ සක්කො තන්තං පසාරෙති, සුජා තසරං වට්ටෙති. ථෙරො චිත්තෙසි – “ඉමෙ මහල්ලකකාලෙපි කම්මං කරොන්තියෙව ඉමස්මිං නගරෙ ඉමෙහි දුග්ගතතරා නත්ථි මඤ්ඤෙ, ඉමෙහි දිත්තං උච්චිකමත්තමපි සාකමත්තමපි ගහෙත්වා ඉමෙසං සඬගහං කරිස්සාමි”ති. සො තෙසං ගෙහාභිමුඛො අහොසි. සක්කො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුජං ආහ – “භද්දෙ, මය්හං අයොසා ඉතො ආගච්ඡති, ත්වං අපස්සන්ති විය තුණ්හි හුත්වා නිසීද, බණෙන ථෙරං වඤ්ඤෙත්වා පිණ්ඩපාතං දස්සාමා”ති. ථෙරො ආගන්ත්වා ගෙහද්වාරෙ අට්ඨාසි. තෙපි අපස්සන්තා විය අත්තනො කම්මමෙව කරොන්තා ථොකං ආගමිංසු.

අප් සක්කො “ගෙහද්වාරෙ එකො ථෙරො විය යීතො, උපධාරෙහි තාවා”ති ආහ. “ගන්ත්වා උපධාරෙට්, සාමි”ති. සො ගෙහා නික්ඛමිත්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා උභොහි භත්ථෙහි ජණ්ණකානි ඔලම්භිත්වා නිත්ථුනන්තො උට්ඨාය “කතරො ථෙරො නු ඛො අයොසා”ති ථොකං ඔසක්කිත්වා “අක්ඛිති මෙ ධුමායන්ති”ති වත්වා නලාටෙ භත්ථං යපෙත්වා උද්ධං ඔලොකෙත්වා “අහො දුක්ඛං, අයොසා නො මහාකස්සපන්ථෙරො වරිස්සං මෙ කුට්ඨිවාරං ආගතො, අත්ථි නු ඛො කිඤ්චි ගෙහෙ”ති ආහ. සුජා ථොකං ආකුලං විය හුත්වා “අත්ථි, සාමි”ති පටිවචනං අදාසි. සක්කො, “භන්තෙ, දුඛං වා පණිතං වාති අවිත්තෙත්වා සඬගහං නො කරොවා”ති පත්තං ගණ්භි. ථෙරො “එතෙහි දිත්තං සාකං වා භොතු කුණ්ඩකමුට්ඨි වා, සඬගහං නෙසං කරිස්සාමි”ති පත්තං අදාසි. සො අන්තොසරං පච්ඡිත්වා සට්ඨිදනං නාම සට්ඨා උද්ධරිත්වා පත්තං පුරෙත්වා ථෙරස්ස භත්ථෙ යපෙසි. සො අහොසි පිණ්ඩපාතො අනෙකසුප්ඵසඤ්ජනො, සකලං රාජගහනගරං ගන්ධෙන අප්ඤ්ඤාත්ථරි.

තදා ථෙරො චිත්තෙසි – “අයං පුරිසො අප්පෙසක්ඛො, පිණ්ඩපාතො මහෙසක්ඛො, සක්කස්ස භොජනසදිසො, කො නු ඛො එසො”ති. අප් නං “සක්කො”ති ඤත්වා ආහ – “භාරියං තෙ කම්මං කතං දුග්ගතානං සම්පත්තිං විලම්භන්තෙන, අප්ප මය්හං දානං දත්වා කොච්ඤෙ දුග්ගතො සෙනාපතිට්ඨානං වා සෙට්ඨිට්ඨානං වා ලභෙය්සා”ති. “මයා දුග්ගතතරො නත්ථි, භන්තෙ”ති. “කිං කාරණං ත්වං දුග්ගතො දෙවලොකෙ රජ්ජසිරිං අනුභවන්තො”ති?

“හන්නෙ, එවං නාමෙතං, මයා පන අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ කල්‍යාණකම්මං කතං, බුද්ධුප්පාදෙ චත්තමානෙ කල්‍යාණකම්මං කත්වා වුළුරුද්දෙවපුත්තො මහාරුද්දෙවපුත්තො අනෙකචණ්ණදෙවපුත්තොති ඉමෙ තයො සමානදෙවපුත්තා මම ආසන්නට්ඨානෙ නිබ්බත්තා, මයා තෙජචත්තතරා. අභඤ්ඤි තෙසු දෙවපුත්තෙසු ‘නක්ඛත්තං කිළිස්සාමා’ති පරිවාරිකායො ගහෙත්වා අන්තරවිටී. ඔතිණ්ණෙසු පලායිත්වා ගෙහං පටිසාමී. තෙසඤ්ඤි සරිරතො තෙජො මම සරිරං ඔත්ථරති, මම සරිරතො තෙජො තෙසං සරිරං න ඔත්ථරති, ‘කො මයා දුග්ගතතරො, හන්නෙ’ති. ‘එවං සන්නෙපි ඉතො පට්ඨාය මය්හං මා එවං චඤ්චෙත්වා දානමදාසී’”ති. “චඤ්චෙත්වා කුමිභාකං දානෙ දින්නෙ මය්හං කුසලං අත්ථී, න අත්ථී”ති? “අත්ථාචුසො”ති. “එවං සන්නෙ කුසලකම්මකරණං නාම මය්හං භාරො, හන්නෙ”ති. සො එවං චත්වා ථෙරං චන්දිත්වා සුජං ගහෙත්වා ථෙරං පදක්ඛිණං කත්වා චෙභාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා “අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිත”න්ති උදානං උදානෙසි. තෙන වුත්තං –

“එකං සමයං භගවා රාජගහෙ විහරති වෙළුවනෙ කලන්දකනිවාපෙ. තෙන බො පන සමයෙන ආයස්මා මහාකස්සපො පිප්පලිගුහායං විහරති, සත්තාහං එකපල්ලඬකෙන නිසින්තො හොති අඤ්ඤතරං සමාධිං සමාපජ්ජිත්වා. අප්ථං බො ආයස්මා මහාකස්සපො තස්ස සත්තාහස්ස අවිචයෙන තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨාසි. අප්ථං බො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස තම්භා සමාධිම්භා වුට්ඨිතස්ස එතදහොසි – “යංනුනාහං රාජගහං පිණ්ඩාය පටිසෙය්‍යා”න්ති.

“තෙන බො පන සමයෙන පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානි උස්සුක්කං ආපන්නානි හොන්ති ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතපට්ලාභාය. අප්ථං බො ආයස්මා මහාකස්සපො තානි පඤ්චමත්තානි දෙවතාසතානි පටික්ඛිපිත්වා පුඛ්ඛණ්ණසමයං නිවාසෙත්වා පත්තවිවරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසී.

“තෙන බො පන සමයෙන සක්කො දෙවානම්න්දො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස පිණ්ඩපාතං දාතුකාමො හොති. පෙසකාරචණ්ණං අභිනිමිතිත්වා තත්තං විනාති, සුජා අසුරකඤ්ඤා තසරං පුරෙති. අප්ථං බො ආයස්මා මහාකස්සපො රාජගහෙ සපදානං පිණ්ඩාය වරමානො යෙන සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස නිවෙසනං තෙනුපසඬකම්, අද්දසා බො සක්කො දෙවානම්න්දො ආයස්මන්තං මහාකස්සපං දුරතොච ආගච්ඡන්තං, දිස්වා සරා නික්ඛමිත්වා පටිවුග්ගන්ත්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා සරං පටිසිත්වා සට්ඨා ඔදනං උද්ධරිත්වා පත්තං පුරෙත්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස අදාසි. සො අහොසි පිණ්ඩපාතො අනෙකසුපො අනෙකඛාඤ්ජනො අනෙකරසඛාඤ්ජනො. අප්ථං බො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි – ‘කො නු බො අයං සත්තො, යස්සායං එවරුපො ඉද්ධානුභාවො’ති. අප්ථං බො ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි – ‘සක්කො බො අයං දෙවානම්න්දො’ති විදිත්වා සක්කං දෙවානම්න්දං එතදවොච – ‘කතං බො තෙ ඉදං, කොසිය, මා පුතපි එවරුපමකාසී’”ති. “අම්භාකම්පි, හන්නෙ කස්සප, පුඤ්ඤෙන අත්ථො, අම්භාකම්පි පුඤ්ඤෙන කරණිය”න්ති.

“අප්ථං බො සක්කො දෙවානම්න්දො ආයස්මන්තං මහාකස්සපං අභිවාදෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා චෙභාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ තික්ඛන්තුං උදානං උදානෙසි – ‘අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං, අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං, අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං’න්ති (උදා. 27).

අප්ථං බො භගවා විහාරෙ ධීතො එව තස්ස තං සද්දං සුත්වා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා – “පස්සථ , භික්ඛවෙ, සක්කං දෙවානම්න්දං උදානං උදානෙත්වා ආකාසෙන ගච්ඡන්ත”න්ති ආහ. “කිං පන තෙන කතං, හන්නෙ”ති? “චඤ්චෙත්වා තෙන මය්හං පුත්තස්ස කස්සපස්ස පිණ්ඩපාතො දින්නො, තං දත්වා තුට්ඨමානසො උදානං උදානෙත්තො ගච්ඡති”ති. “ථෙරස්ස පිණ්ඩපාතං දාතුං වට්ටති”ති කථං, හන්නෙ, තෙන ඤාතන්ති. “භික්ඛවෙ, මම පුත්තෙන සදිසං නාම පිණ්ඩපාතිකං දෙවාපි මනුස්සාපි පිහයන්තිති චත්වා සයම්පි උදානං උදානෙ”සි. සුත්තෙ පන එත්ථකමෙව ආගතං –

“අස්සොසි බො භගවා දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය සක්කස්ස දෙවානම්න්දස්ස චෙභාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා ආකාසෙ අන්තලික්ඛෙ තික්ඛන්තුං උදානං උදානෙත්තස්ස “අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං, අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං, අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුජපතිට්ඨිතං”න්ති (උදා. 27).

අප්ථං බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි –

“පිණ්ඩපාතිකස්ස භික්ඛුනො,
අත්තහරස්ස අනඤ්ඤපොසිනො;
දෙවා පිහයන්ති තාදිනො,
උපසන්නස්ස සදා සතිමතො”ති. (උදා. 27);

ඉමඤ්ච පන උදානං උදානෙත්වා, “භික්ඛවෙ, සක්කො දෙවානම්න්දො මම පුත්තස්ස සීලගන්ධෙන ආගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං අදාසී”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

56. “අප්පමත්තො අයං ගන්ධො, ය්වායං තගරවන්දනං;
යො ව සීලවතං ගන්ධො, වානි දෙවෙසු උත්තමො”ති.

තත්ථ අප්පමත්තොති පරිත්තප්පමාණො. යො ව සීලවතන්ති යො පන සීලවත්තානං සීලගන්ධො, සො තගරං විය ලොභිතවන්දනං විය ව පරිත්තකො න හොති, අතිවිය උළාරො විජ්ජාරිතො. තෙනෙව කාරණෙන වානි දෙවෙසු උත්තමොති පවරො සෙට්ඨො හුත්වා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සබ්බත්ථමෙව වායති, ඔත්ථරන්තො ගච්ඡති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

මහාකස්සපත්ථෙරපිණ්ඩපාතදින්නවත්ථු දසමං.

11. ගොධිකත්ථෙරපරිනිබ්බානවත්ථු

තෙසං සම්පන්නසීලානන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා රාජගහං උපනිස්සාය වෙළවනෙ විහරන්තො ගොධිකත්ථෙරස්ස පරිනිබ්බානං ආරබ්භ කට්ඨි.

සො හි ආයස්මා ඉසිගිලිපස්සෙ කාළසීලායං විහරන්තො අප්පමත්තො ආතාපී පහිත්තො සාමායිකං වෙනොවිමුත්තිං ඵුසිත්වා එකස්ස අනුස්සායිකස්ස රොගස්ස වසෙන තතො පරිභායී. සො දුතියමිපි තතියමිපි ඡක්ඛන්තුං ඤානං නිබ්බත්තෙන්වා පරිභීතො, සත්තමෙ වාරෙ උප්පාදෙන්වා වින්තෙසි – “අහං ඡක්ඛන්තුං ඤානා පරිභීතො, පරිභීතඡ්ඤානස්ස බො පන අනියතා ගති, ඉදානෙව සත්ථං ආහරිස්සාමි”ති කෙසොරොපනසත්ථකං ගහෙන්වා ගලනාළිං ඡීන්දිතුං පඤ්චකෙ නිපජ්ජී. මාරො තස්ස චිත්තං ඤත්වා “අයං භික්ඛු සත්ථං ආහරිතුකාමො, සත්ථං ආහරන්තා බො පන ජීවිතෙ නිරපෙක්ඛා හොන්ති, තෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරහත්තමිපි පාපුණන්ති, සවාහං එතං වාරස්සාමි, න මෙ වචනං කරිස්සති, සත්ථාරං වාරාපෙස්සාමි”ති අඤ්ඤාතකවෙසෙන සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මත්වා එවමාහ –

“මහාචීර මහාපඤ්ඤ, ඉද්ධියා යසසා ජලං;
සබ්බවෙරහයානිත, පාදෙ වන්දාමි චක්ඛුම.

“සාවකො තෙ මහාචීර, මරණං මරණාභිභු;
ආකඬ්ඛති චෙතයති, තං නිසෙධ ජුනින්ධර.

“කථඤ්භි භගවා තුය්හං, සාවකො සාසනෙ රතො;
අප්පත්තමානසො සෙක්ඛො, කාලං කයිරා ජනෙ සුතා”ති. (සං. නි. 1.159);

තස්මිං ඛණෙ ථෙරෙන සත්ථං ආහරිතං හොති. සත්ථා “මාරො අය”න්ති විදිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“එවඤ්භි ධීරා කුබ්ඛන්ති, නාවකඬ්ඛන්ති ජීවිතං;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, ගොධිකො පරිනිබ්බුතො”ති. (සං. නි. 1.159);

අථ බො භගවා සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං ථෙරස්ස සත්ථං ආහරිත්වා නිපන්නට්ඨානං අගමාසි. තස්මිං ඛණෙ මාරො පාපිමා “කත්ථ නු බො ඉමස්ස පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණං පතිට්ඨිත”න්ති ධුමරාසි විය තිමිරපුඤ්ජො විය ව හුත්වා සබ්බදිසාසු ථෙරස්ස විඤ්ඤාණං සමන්වෙසති. භගවා තං ධුමතිමිරභාවං භික්ඛුනං දස්සෙන්වා “එසො බො, භික්ඛවෙ, මාරො පාපිමා ගොධිකස්ස කුලපුත්තස්ස විඤ්ඤාණං සමන්වෙසති ‘කත්ථ ගොධිකස්ස කුලපුත්තස්ස විඤ්ඤාණං පතිට්ඨිත’න්ති. අපතිට්ඨිතෙන ව, භික්ඛවෙ, විඤ්ඤාණෙන ගොධිකො කුලපුත්තො පරිනිබ්බුතො”ති ආහ. මාරොපි තස්ස විඤ්ඤාණට්ඨානං දට්ඨුං අසක්කොන්තො කුමාරකවණ්ණො හුත්වා බෙලුවපණ්ඩුවිණං ආදාය සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මත්වා පුච්ඡී –

“උද්ධං අධො ව තිරියං, දිසා අනුදිසා ස්වහං;
අන්වෙසං නාධගච්ඡාමි, ගොධිකො සො කුභිං ගතො”ති. (සං. නි. 1.159);

අථ නං සත්ථා ආහ –

“යො ධීරො ධිතිසම්පන්නො, ඤායී ඤානරතො සදා;
අභොරත්තං අනුයුඤ්ජං, ජීවිතං අනිකාමයං.

“ජෙත්වාන මච්චුතො සෙනං, අනාගන්ත්වා පුනබ්භවං;
සමුලං තණ්හමබ්බුය්හ, ගොධිකො පරිනිබ්බුතො”ති. (සං. නි. 1.159);

එවං වුත්තෙ මාරො පාපිමා භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාසාමි -

“තස්ස සොකපරෙතස්ස, විණා කච්ඡා අභස්සථ;
තතො සො දුම්මනො යක්ඛො, තත්තෙවන්තරධායථා”ති. (සං. නි. 1.159);

සත්ථාපි “කිං තෙ, පාපිම, ගොධිකස්ස කුලපුත්තස්ස නිබ්බන්තට්ඨානෙන? තස්ස හි නිබ්බන්තට්ඨානං
තුම්භාදිසානං සතම්පි සභස්සම්පි දට්ඨං න සක්කොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

57. “තෙසං සම්පන්නසීලානං, අප්පමාදවිහාරිනං;
සම්මදෙඤ්ඤා විමුත්තානං, මාරො මග්ගං න චින්දති”ති.

තත්තං තෙසන්ති යථා අප්පතිට්ඨිතෙන විඤ්ඤාණෙන ගොධිකො කුලපුත්තො පරිනිබ්බුතො, යෙ ව එවං
පරිනිබ්බායන්ති, තෙසං සම්පන්නසීලානන්ති පරිපුණ්ණසීලානං. අප්පමාදවිහාරිනන්ති සතිඅවිජ්ජවාසසංඛාතෙන
අප්පමාදෙන විහරන්තානං. සම්මදෙඤ්ඤා විමුත්තානන්ති හෙතුනා ඤායෙන කාරණෙන ජානිත්වා “තදභිගවිමුත්තියා,
වික්ඛම්භනවිමුත්තියා, සමුච්ඡේදවිමුත්තියා, පටිප්පස්සද්ධිවිමුත්තියා, නිස්සරණවිමුත්තියා”ති ඉමාහි පඤ්චහි විමුත්තිහි
විමුත්තානං. මාරො මග්ගං න චින්දති එවරුපානං මහාධිණාසවානං සබ්බථාමෙන මග්ගන්තොපි මාරො ගතමග්ගං න
චින්දති න ලහති න පස්සතිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා ජාතාති.

ගොධිකත්තෙරපරිනිබ්බානවත්ථු ඵකාදසමං.

12. ගරහදින්නවත්ථු

යථා සඬකාරට්ඨානස්මිත්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ගරහදින්නං නාම නිගණ්ඨසාවකං
ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සාවත්ථියඤ්ඤි සිරිගුත්තො ව ගරහදින්නො වානි ද්වෙ සභායකා අහෙසුං. තෙසු සිරිගුත්තො උපසංකො
බුද්ධසාවකො, ගරහදින්නො නිගණ්ඨසාවකො . තං නිගණ්ඨා අභික්ඛණං එවං වදන්ති - “තච සභායකං සිරිගුත්තං
‘කිං ත්වං සමණං ගොතමං උපසංකමසි, තස්ස සන්තිකෙ කිං ලභිස්සසි’ති වත්වා යථා අම්භෙ උපසංකමිත්වා
අම්භාකඤ්ඤා දෙය්‍යධම්මං දස්සති, කිං එවං ඔවදිතුං න වට්ටති”ති. ගරහදින්නො තෙසං වචනං සුත්වා අභික්ඛණං
ගන්ත්වා ධීතනිසින්නට්ඨානාදිසු සිරිගුත්තං එවං ඔවදති - “සම්ම, කිං තෙ සමණෙන ගොතමෙන, තං උපසංකමිත්වා
කිං ලභිස්සසි, කිං තෙ මම, අය්‍යො, උපසංකමිත්වා තෙසං දානං දාතුං න වට්ටති”ති? සිරිගුත්තො තස්ස කථං සුත්වාපි
බහු දිවසෙ තුණ්හි හුත්වා නිබ්බේජිත්වා ඵකදිවසං, “සම්ම, ත්වං අභික්ඛණං ආගන්ත්වා මං ධීතට්ඨානාදිසු එවං වදෙසි,
‘සමණං ගොතමං උපසංකමිත්වා කිං ලභිස්සසි, මම, අය්‍යො, උපසංකමිත්වා තෙසං දානං දෙහි’ති, කට්ඨෙ නාව මෙ,
තච, අය්‍යා, කිං ජානන්ති”ති? “අහො, සාමි, මා එවං වද, මම අය්‍යානං අඤ්ඤාතං නාම නත්ථි, සබ්බං
අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං සබ්බං කායවච්ඡිකමමං ඉදං භවිස්සති, ඉදං න භවිස්සති”ති සබ්බං භබ්බාහබ්බං
ජානන්ති”ති? “එවං වදෙසි”ති. “ආම, වදෙමි”ති. “යදි එවං, අනිභාරියං තෙ කතං, එත්තකං කාලං මය්හං එතමත්ථං
අනාවික්ඛන්තෙන, අජ්ජ මයා අය්‍යානං ඤාණානුභාවො ඤාතො, ගච්ඡ, සම්ම, අය්‍යො, මම වචනෙන නිමන්තෙහි”ති.
සො නිගණ්ඨානං සන්තිකං ගන්ත්වා තෙ වන්දිත්වා “මය්හං සභායකො සිරිගුත්තො ස්වානන්දාය තුම්භෙ
නිමන්තෙහි”ති ආහ. “සිරිගුත්තෙන සාමං ත්වං වුත්තො”ති? “ආම, අය්‍යා”ති. තෙ භට්ඨකුට්ඨා හුත්වා “නිජ්ඵන්තං
නො කිච්චං, සිරිගුත්තස්ස අම්භෙසු පසන්නකාලතො පට්ඨාය කා නාම සම්පත්ති අම්භාකං න භවිස්සති”ති වදිංසු.

සිරිගුත්තස්සාපි මහන්තං නිවෙසනං. සො තස්මිං ද්වින්නං ගෙහානං අන්තරෙ උභතො දීඝං ආවාටං බණාපෙන්වා
ගුථකලලස්ස පුරාපෙසි. බහිආවාටෙ ද්විසු පරියන්තෙසු බාණුකෙ කොට්ටාපෙන්වා තෙසු රජ්ජයො බන්ධාපෙන්වා
ආසනානං පුරිමපාදෙ ආවාටස්ස පුරිමපස්සෙ යථාපෙන්වා පච්ඡිමපාදෙ රජ්ජකෙසු යථාපෙසි. “එවං නිසින්නකාලෙ එවං
අවංසිරා පතිස්සන්ති”ති මඤ්ඤමානො යථා ආවාටො න පඤ්ඤායති, එවං ආසනානං උපරි පච්චන්ථරණානි දාපෙසි.
මහන්තා මහන්තා වාටියො යථාපෙන්වා කදලිපණ්ණෙහි ව සෙනපිලොතිකාහි ව මුඛානි බන්ධාපෙන්වා තා තුච්ඡා එව
ගෙහස්ස පච්ඡිමභාගෙ බහි යාගුහන්තසිත්ථස්පිතෙලමුච්ඡාණිකපුච්ඡණ්ණමක්ඛිතා කත්වා යථාපෙසි. ගරහදින්නො
පාතොව තස්ස සරං වෙගෙන ගන්ත්වා, “අය්‍යානං සක්කාරො සජ්ජිතො”ති පුච්ඡි. “ආම, සම්ම, සජ්ජිතො”ති. “කහං
පන එසො”ති. “එතාසු එත්තිකාසු වාටියු යාගු, එත්තිකාසු හත්තං, එත්තිකාසු සප්පිඨාණිකපුච්ඡාදීනි පුරිතානි, ආසනානි
පඤ්ඤන්තානි”ති. සො “සාධු”ති වත්වා ගතො තස්ස ගතකාලෙ පඤ්චසතා නිගණ්ඨා ආගමිංසු. සිරිගුත්තො ගෙහා
නික්ඛමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන නිගණ්ඨෙ වන්දිත්වා තෙසං පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගය්හ ධීතො එවං චින්තෙසි -
“තුම්භෙ කිර අතීතාදිහෙදං සබ්බං ජානාම, එවං තුම්භාකං උපට්ඨාකෙන මය්හං කථිතං. සචෙ සබ්බං තුම්භෙ ජානාම,
මය්හං ගෙහං මා පච්ඡිත්ථ. මම ගෙහං පට්ට්ඨානඤ්ඤි වො නෙව යාගු අත්ථි, න හත්තාදීනි. සචෙ අජානිත්වා පච්ඡිස්සම,
ගුථආවාටෙ වො පාතෙන්වා පොට්ඨස්සාමි”ති එවං චින්තෙන්වා පුරිසානං සඤ්ඤං අදාසි. එවං තෙසං නිසීදනභාවං
ඤ්ඤත්වා පච්ඡිමපස්සෙ යත්වා ආසනානං උපරි පච්චන්ථරණානි අපනෙය්‍යාම, මා තානි අසුචිතා මක්ඛමිංසුති.

අප නිගණ්ඨයේ “ඉතො එට්, හන්තෙ” නි ආහ. නිගණ්ඨයා පටිසිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසිදිතුං ආරහිංසු. අප් නෙ මනුස්සා වදිංසු – “ආගමෙට්, හන්තෙ, මා තාව නිසිද්දා” ති. “කිං කාරණා” ති? “අමිහාකං ගෙහං පටිට්ඨානං අය්‍යානං වත්තං ඤත්වා නිසිදිතුං වට්ටති” ති. “කිං කාතුං වට්ටති, ආවුසො” ති? “අත්තනො අත්තනො පත්තාසනමුලෙසු යත්වා සබ්බෙහි එකප්පහාරෙතෙව නිසිදිතුං වට්ටති” ති. ඉදං කිරස්ස අධිප්පායො – “එකස්මිං ආවාටෙ පතීතෙ ‘මා, ආවුසො, අවසෙසා ආසනෙ නිසිදන්තු’ ති වත්තුං මා ලහතු” ති. තෙ “සාධු” ති වත්වා “ඉමෙහි කටීනකථං අමිහෙහි කාතුං වට්ටති” ති චිත්තයිංසු. අප් සබ්බෙ අත්තනො අත්තනො පත්තාසනමුලෙ පටිපාටියා අට්ඨංසු. අප් නෙ, “හන්තෙ, බිප්පං එකප්පහාරෙතෙව නිසිද්දා” ති වත්වා තෙසං නිසිත්තභාවං ඤත්වා ආසනානං උපරි පටිච්චන්දරණානි නිහරිංසු. නිගණ්ඨයා එකප්පහාරෙතෙව නිසිත්තා, රජ්ජුනං උපරි යපිතා ආසනපාදා භට්ඨා, නිගණ්ඨයා අවංසිරා ආවාටෙ පතිංසු. සිරිගුත්තො තෙසු පතීතෙසු ද්වාරං පිදහිත්වා තෙ උත්තිණ්ණත්තිණ්ණෙ “අතීතානාගතපටිච්චපත්තං කස්මා න ජානාමා” ති දණ්ඨෙහි පාටෙත්වා “එත්තකං එතෙසං වට්ටිස්සති” ති ද්වාරං විවරාපෙසි. තෙ නික්ඛමිත්වා පලායිතුං ආරහිංසු. ගමනමග්ගෙ පන තෙසං සුධාපරිකම්මකතං භූමිං පිච්ඡිලං කාරාපෙසි. තෙ තත්ථ අසණ්ඨහිත්වා පතීතෙ පතීතෙ පුන පොථාපෙත්වා “අලං එත්තකං තුම්භකං” ති උයොපෙසි. තෙ “නාසිතම්භා තයා, නාසිතම්භා තයා” ති කන්දන්තා උපට්ඨාකස්ස ගෙහද්වාරං අගමංසු.

ගරහදින්නො තං විප්පකාරං දිස්වා කුද්ධො “නාසිතම්භි සිරිගුත්තෙන, හත්ථං පසාරෙත්වා වන්දන්තානං සදෙවකෙ ලොකෙ යථාරුචියා දාතුං සමත්ථෙ නාම පුඤ්ඤක්ඛන්තභූතෙ මම, අයො , පොථාපෙත්වා ඛාසනං පාපෙසි” ති රාජකුලං ගන්ත්වා තස්ස කභාපණ්ණස්සං දණ්ඩං කාරෙසි. අප්ස්ස රාජා සාසනං පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා, “දෙව, උපපරික්ඛිත්වා දණ්ඩං ගණ්හථ, මා අනුපපරික්ඛිත්වා” ති ආහ. “උපපරික්ඛිත්වා ගණ්හිස්සාමි” ති. “සාධු, දෙවා” ති. “තෙන හි ගණ්හාහි” ති. දෙව, මය්හං සභායකො නිගණ්ඨසාවකො මං උපසඩ්ධමිත්වා ඩීතනිසිත්තට්ඨානාදිසු අභිණ්හං එවං වදෙසි – “සම්ම, කිං තෙ සමණෙන ගොතමෙන, තං උපසඩ්ධමිත්වා කිං ලභිස්සසි” ති ඉදං ආදිං කත්වා සිරිගුත්තො සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “දෙව, සවෙ ඉමස්මිං කාරණෙ දණ්ඩං ගහෙතුං යුත්තං, ගණ්හමා” ති. රාජා ගරහදින්නං ඔලොකෙත්වා “සච්චං කිර තෙ එවං චුත්ත” ති ආහ. “සච්චං, දෙවා” ති. ත්වං එත්තකම්පි අජානන්තෙ සත්ථාරොති ගහෙත්වා විවරන්තො “සබ්බං ජානන්ති” ති කිං කාරණා තථාගතසාවකස්ස කට්ඨෙසි. “තයා ආරොපිතදණ්ඩො තුය්හමෙව භොතු” ති එවං ස්වෙව දණ්ඩං පාපිතො, තස්සෙව කුලුපකා පොටෙත්වා නිහටා.

සො තං කුප්පිත්වා තතො පට්ඨාය අඬ්ඞමාසමත්තම්පි සිරිගුත්තෙන සද්ධිං අකට්ඨෙත්වා චිත්තෙසි – “එවං විවරිතුං මය්හං අයුත්තං, එතස්ස කුලුපකානම්පි මයා ඛාසනං කාතුං වට්ටති” ති සිරිගුත්තං උපසඩ්ධමිත්වා ආහ – “සභාය සිරිගුත්තා” ති. “කිං, සම්මා” ති? “ඤාතිසුභජ්ජානං නාම කලහොපි හොති විවාදොපි, කිං ත්වං කිඤ්චි න කට්ඨෙසි, කස්මා එවං කරොසි” ති? “සම්ම, තව මයා සද්ධිං අකථනතො න කට්ඨෙමි” ති. “යං, සම්ම, කතං, කතමෙව තං න මයං මෙත්තිං භින්දිස්සාමා” ති. තතො පට්ඨාය උහොපි එකට්ඨානෙ තිට්ඨන්ති නිසිදන්ති . අට්ඨකදිවසං සිරිගුත්තො ගරහදින්නං ආහ – “කිං තෙ නිගණ්ඨයෙහි, තෙ උපසඩ්ධමිත්වා කිං ලභිස්සසි, මම සත්ථාරං උපසඩ්ධමිතුං වා අය්‍යානං දානං දාතුං වා කිං තෙ න වට්ටති” ති? සොපි එතමෙව පටිච්චාසිසති, තෙනස්ස කණ්ඩුවනට්ඨානෙ නබ්බෙ විලෙඛිතං විය අහොසි. සො, “සිරිගුත්ත, තව සත්ථා කිං ජානාති” ති පුච්ඡි. “අමිහො, මා එවං වද, සත්ථු මෙ අජානිතබ්බං නාම නත්ථී, අතීතාදිහෙදං සබ්බං ජානාති, සොළසභාකාරෙහි සත්තානං චිත්තං පරිච්ඡින්නි” ති. “අහං එවං න ජානාමි, කස්මා මය්හං එත්තකං කාලං න කට්ඨෙසි, තෙන හි ත්වං ගච්ඡ, තව සත්ථාරං ස්වාතනාය නිමන්තෙහි, භොපෙස්සාමි, පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං මම භික්ඛං ගණ්හිතුං වදෙහි” ති.

සිරිගුත්තො සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා වන්දිත්වා එවමාහ – “හන්තෙ, මම සභායකො ගරහදින්නො තුම්භෙ නිමන්තාපෙති, පඤ්චහි කිර භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ස්වෙ තස්ස භික්ඛං ගණ්හථ, පුරිමදිවසෙ බො පන තස්ස කුලුපකානං මයා ඉදං නාම කතං, මයා කතස්ස පටිකරණම්පි න ජානාමි, තුම්භාකං සුද්ධචිත්තෙන භික්ඛං දාතුකාමකම්පි න ජානාමි, ආවජ්ජෙත්වා යුත්තං වෙ, අධිවාසෙථ. නො වෙ, මා අධිවාසයිත්ථා” ති. සත්ථා “කිං නු බො සො අමිහාකං කාතු කාමො” ති ආවජ්ජෙත්වා අද්දස “ද්වින්නං ගෙහානං අන්තරෙ මහන්තං ආවාටං බණාපෙත්වා අසීතිසකට්ඨන්තානි බදිරදාරුනි ආහරාපෙත්වා පුරාපෙත්වා අග්ගිං දත්වා අමිහෙ අඬ්ඞාරආවාටෙ පාතෙත්වා නිග්ගණ්හිතුකාමො” ති. පුන ආවජ්ජෙසි – “කිං නු බො තත්ථ ගතපට්ඨයා අත්ථො අත්ථී, නත්ථී” ති. තතො ඉදං අද්දස – “අහං අඬ්ඞාරආවාටෙ පාදං පසාරෙස්සාමි, තං පටිච්ඡාදෙත්වා යපිතකිලඤ්ජං අන්තරධායිස්සති, අඬ්ඞාරකාසු භින්දිත්වා වක්කමත්තං මහාපදුමං උට්ඨහිස්සති, අපාහං පදුමකණ්ණිකා අක්කමන්තො ආසනෙ නිසිදිස්සාමි, පඤ්චසතා භික්ඛුපි තට්ඨෙව ගන්ත්වා නිසිදිස්සන්ති, මහාජනො සන්තිපතිස්සති, අහං තස්මිං සමාගමෙ ද්විති ගාථාහි අනුමොදනං කරිස්සාමි, අනුමොදනපරියොසානෙ චතුරාසීතියා පාණ්ණස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති, සිරිගුත්තො ව ගරහදින්නො ව සොතාපන්නා භවිස්සන්ති, අත්තනො ව ධනරාසිං සාසනෙ විකිරිස්සන්ති, ඉමං කුලපුත්තං නිස්සාය මයා ගන්තුං වට්ටති” ති භික්ඛං අධිවාසෙසි.

සිරිගුත්තො ගන්ත්වා සත්ථු අධිවාසනං ගරහදින්නස්ස ආරොචෙත්වා “ලොකපෙට්ඨස්ස සක්කාරං කරොහි” ති ආහ. ගරහදින්නො “ඉදානිස්ස කත්තබ්බයුත්තකං ජාතිස්සාමි” ති ද්වින්නං ගෙහානං අන්තරෙ මහන්තං ආවාටං බණාපෙත්වා අසීතිසකට්ඨන්තානි බදිරදාරුනි ආහරාපෙත්වා පුරාපෙත්වා අග්ගිං දත්වා බදිරඬ්ඞාරරාසීනං යොජාපෙත්වා සබ්බරත්තිං ධමාපෙත්වා බදිරඬ්ඞාරරාසීනං කාරාපෙත්වා ආවාටමත්ථකෙ රුක්ඛපදාරුනි යපාපෙත්වා කිලඤ්ජෙන පටිච්ඡාදෙත්වා ගොමයෙන ලිම්පාපෙත්වා එකෙන පස්සෙන දුබ්බලදණ්ඩකෙ අත්ථරිත්වා ගමනමග්ගං.

කාරෙසි, “එවං අක්කන්තඅක්කන්තකාලෙ දණ්ඩකෙසු භග්ගෙසු පරිවට්ටෙන්වා අභිගාරකාසුයං පතිස්සන්ති” නි මඤ්ඤාමානො ගෙහපච්ඡාභාගෙ සිරිගුත්තෙන යපිතනියාමෙනෙව වාටියො යපාපෙසි, ආසනානිපි තට්ථ පඤ්ඤාපෙසි. සිරිගුත්තො පාතොව තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා “කතො තෙ, සම්ම, සක්කාරො” නි ආහ. “ආම, සම්මා” නි. “කහං පන සො” නි? “එහි, පස්සාමා” නි සබ්බං සිරිගුත්තෙන දස්සිතනියෙනෙව දස්සෙසි. සිරිගුත්තො “සාධු, සම්මා” නි ආහ. මහාපතො සන්තිපති. මිච්ඡාදිට්ඨිකෙන හි නිමන්තිතෙ මහන්තො සන්තිපාතො අහොසි. මිච්ඡාදිට්ඨිකාපි “සමණස්ස ගොතමස්ස විජ්ජකාරං පස්සිස්සාමා” නි සන්තිපතන්ති, සම්මාදිට්ඨිකාපි “අජ්ජ සත්ථා මහාධම්මදෙසනං දෙසෙස්සති, බුද්ධවිසයං බුද්ධලීලං උපධාරෙස්සාමා” නි සන්තිපතන්ති.

පුනර්විසෙ සත්ථා පඤ්චගි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ගරහදින්නස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො ගෙහා නික්ඛමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පුරතො අඤ්ජලිං පග්ගෙහ යිතො වින්තෙසි – “හන්තෙ, ‘තුම්හෙ කිර අතිතාදිහෙදං සබ්බං ජානාට්, සත්තානං සොළසභාකාරෙහි විත්තං පරිච්ඡින්නද්වා’ නි එවං තුම්හාකං උපට්ඨාකෙන මය්හං කට්ඨං. සවෙ ජානාට්, මය්හං ගෙහං මා පවිසිත්ථ. පට්ටියානඤ්ඤි වො තෙව යාගු අත්ථී, න හත්තාදීනි, සබ්බෙ බො පන තුම්හෙ අභිගාරකාසුයං පාතෙත්වා නිග්ගණ්ඨස්සාමි” නි. එවං වින්තෙත්වා සත්ථු පත්තං ගහෙත්වා “ඉතො එථ භගවා” නි වත්වා, “හන්තෙ, අම්හාකං ගෙහං ආගතානං වත්තං ඤත්වා ආගන්තුං වට්ටති” නි ආහ. “කිං කාතුං වට්ටති, ආවුසො” නි? “එකෙකස්ස පවිසිත්වා පුරතො ගන්ත්වා නිසින්තකාලෙ පච්ඡා අඤ්ඤෙන ආගන්තුං වට්ටති” නි. එවං කිරස්ස අහොසි – “පුරතො ගච්ඡන්තං අභිගාරකාසුයං පතිතං දිස්වා අවසෙසා න ආගච්ඡිස්සන්ති, එකෙකමෙව පාතෙත්වා නිග්ගණ්ඨස්සාමි” නි. සත්ථා “සාධු” නි වත්වා එකකොව පායාසි. ගරහදින්නො අභිගාරකාසු පත්වා අපසක්කිත්වා යිතො “පුරතො යාට්, හන්තෙ” නි ආහ. අථ සත්ථා අභිගාරකාසුමත්ථකෙ පාදං පසාරෙසි, කිලඤ්ජං අන්තරධායි, අභිගාරකාසු හින්දිත්වා වක්කමත්තානි පදුමානි උට්ඨංගිංසු. සත්ථා පදුමකණ්ණිකා අක්කමත්තො ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ බුද්ධාසනෙ නිසීදි, භික්ඛුපි තට්ථ ගන්ත්වා නිසීදිංසු. ගරහදින්නස්ස කායතො ධාහො උට්ඨංගි.

සො වෙගෙන ගන්ත්වා සිරිගුත්තං උපසඬකමිත්වා, “සාමී, මෙ තාණං හොහි” නි ආහ. “කිං එත” නි? “පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං ගෙහෙ යාගු වා හත්තාදීනි වා නත්ථී, කිං නු බො කරොමි” නි? “කිං පන තයා කත” නි ආහ. අහං ද්වින්නං ගෙහානං අන්තරෙ මහන්තං ආවාටං අභිගාරස්ස පුරං කාරෙසිං – “තත්ථ පාතෙත්වා නිග්ගණ්ඨස්සාමි” නි. “අථ නං හින්දිත්වා මහාපදුමානි උට්ඨංගිංසු. සබ්බෙ පදුමකණ්ණිකා අක්කමිත්වා ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසින්තා, ඉදානි කිං කරොමි, සාමී” නි? නනු ත්වං ඉදානෙව මය්හං “එත්තිකා වාටියො, එත්තිකා යාගු, එත්තිකානි සත්තාදීනි” නි දස්සෙසි” නි. “මුසා තං, සාමී, තුච්ඡාව වාටියො” නි. හොතු, “ගච්ඡ, තාසු වාටිසු යාගුආදීනි ඔලොකෙහි” නි. තං බණඤ්ඤෙව තෙන යාසු වාටිසු “යාගු” නි චුත්තං, තා යාගුයා පුරයිංසු, යාසු “හත්තාදීනි” නි චුත්තං, තා හත්තාදීනං පරිපුණ්ණාව අහෙසු. තං සම්පත්තිං දිස්වා ගරහදින්නස්ස සරීරං පිතිපාමොජ්ජෙන පරිපුරිතං, විත්තං පසන්නං. සො සක්කවිචං බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬං පරිවිසිත්වා කතහත්තකිව්චස්ස සත්ථුතො අනුමොදනං කාරෙතුකාමො පත්තං ගණ්ඨි. සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො “ඉමෙ සත්තා පඤ්ඤාවක්ඛුතො අභාවෙනෙව මම සාවකානං බුද්ධසාසනස්ස ගුණං න ජානන්ති. පඤ්ඤාවක්ඛුචිරිනිතා හි අන්ධා නාම, පඤ්ඤවන්තො සවක්ඛුකා නාමා” නි වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

58. “යථා සඬකාරධානස්මිං, උජ්ඣිතස්මිං මහාපට්ඨං;
පදුමං තත්ථ ජායෙට්ඨ, සුචිගන්ධං මනොරමං.

59. “එවං සඬකාරභූතෙසු, අන්ධභූතෙ පුට්ඨජනෙ;
අතිරොචති පඤ්ඤාය, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො” නි.

තත්ථ සඬකාරධානස්මිත්ති සඬකාරධානස්මිං, කච්චරාසිමිහිති අත්ථො. උජ්ඣිතස්මිං මහාපට්ඨං මහාමග්ගෙ ඡඩ්ඞිතස්මිං. සුචිගන්ධන්ති සුරහිගන්ධං. මනො එත්ථ රමනීති මනොරමං. සඬකාරභූතෙසු සඬකාරමිච්ඡා භූතෙසු. පුට්ඨජනෙහි පුට්ඨානං කිලෙසානං ජනනතො එවංලද්ධනාමෙ ලොකියමහාපතො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා නාම මහාපට්ඨ ඡඩ්ඞිතෙ සඬකාරාසිමිහි අසුචිජෙගුච්ඡිපටිකුලෙපි සුචිගන්ධං පදුමං ජායෙට්ඨ, තං රාජරාජමහාමත්තාදීනං මනොරමං පියං මනාපං උපරිමත්ථකෙ පතිට්ඨානාරහමෙව භවෙය්, එවමෙව සඬකාරභූතෙසු පුට්ඨජනෙසු ජාතො නිජපඤ්ඤස්ස මහාජනස්ස අවක්ඛුකස්ස අන්තරෙ නිබ්බන්තොපි අන්තො පඤ්ඤාබලෙන කාමෙසු ආදීනවං, නෙක්ඛමිමෙ ව ආනිසංසං දිස්වා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො පබ්බජ්ජාමත්තෙනපි, කතො උත්තරිං සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනානි ආරාධෙත්වාපි අතිරොචති. සම්මාසම්බුද්ධසාවකො හි බිණ්ණසවො භික්ඛු අන්ධභූතෙ පුට්ඨජනෙ අතික්කමිත්වා රොචති විරොචති සොහනීති.

දෙසනාවසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. ගරහදින්නො ව සිරිගුත්තො ව සොතාපත්තිඵලං පාපුණ්ණං. තෙ සබ්බං අත්තතො ධනං බුද්ධසාසනෙ විජ්ජකිරිංසු. සත්ථා උට්ඨායාසනා විහාරමගමාසි. භික්ඛු සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු – “අහො අච්ඡරියා බුද්ධගුණා නාම, තථාරූපං නාම බද්ධිගාරාසිං හින්දිත්වා පදුමානි උට්ඨංගිංසු” නි. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා” නි පුච්ඡිත්වා, “ඉමාය නාමා” නි චුත්තෙ – “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, යං මම එතරහි බුද්ධගුණස්ස අභිගාරාසිමිහා පදුමානි උට්ඨිතානි, අපරිපක්කෙ ඤාණෙ වත්තමානස්ස බොධිසත්තභූතස්සපි මෙ උට්ඨංගිංසු” නි වත්වා, “කදා, හන්තෙ, ආවික්ඛට්ඨ නො” නි යාවිතො අතීතං ආහරිත්වා –

“කාමං පතාමි නිරයං, උද්ධංපාදො අවංසිරො;
නානරියං කරිස්සාමි, හන්ද පිණ්ඩං පටිග්ගහා”ති. (ජා. 1.1.40) –

ඉදං ඛදිරඬිගාරජාතකං විත්ථාරෙත්වා කථෙසිති.

ගරහදින්නවත්ථු ද්වාදසමං.

පුජ්ජවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථො වග්ගො.

5. බාලවග්ගො

1. අක්කුතරපුරිසවත්ථු

දිසා ජාගරතො රත්තීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පසෙනදිකොසලක්ඛේව අක්කුතරක්ඛේව පුරිසං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

රාජා කිර පසෙනදි කොසලො එකස්මිං ඡණ්ඩවසෙ අලඬකතපටියත්තං සබ්බසෙනං එකං පුණ්ඩරිකං නාම හත්ථිං අභිරුක්ඛ මහන්තෙන රාජානුභාවෙන නගරං පදක්ඛිණං කරොති. උස්සාරණාය වත්තමානාය ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි පොථියමානො මහාජනො පලායන්තො ගිවං පරිවට්ටෙන්වාපි ඔලොකෙති යෙව. රාජුනං කිර සුදින්නදානස්සෙනං ඵලං. අක්කුතරස්සාපි දුග්ගතපුරිසස්ස හරියා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිතලෙ ධීනා එකං වාතපානකවාටං විවරිත්වා රාජානං ඔලොකෙන්වාව අපගච්ඡී. රක්ඛේදො පුණ්ණවන්දො වලාහකත්තරං පට්ටියො විය උපට්ඨාසී. සො තස්සා පට්ටිද්ධවිත්තො හත්ථික්ඛන්ධතො පතනාකාරප්පත්තො විය හුත්වා බිජ්ජං නගරං පදක්ඛිණං කත්වා අන්තෙපුරං පවිසිත්වා එකං විස්සාසකං අමච්චං ආහං – “අසුකට්ඨානෙ තෙ මයා ඔලොකිතපාසාදො දිට්ඨො”ති? “ආම, දෙවා”ති. “තත්ථෙකං ඉත්ථිං අද්දසා”ති? “අද්දසං, දෙවා”ති. “ගච්ඡ, තස්සා සසාමිකඅසාමිකභාවං ජානාහී”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සසාමිකභාවං කුත්වා ආගන්ත්වා රක්ඛේදො “සසාමිකා”ති ආරොවෙසී. අප් රක්ඛේදො “තෙන හි තස්සා සාමිකං පක්කොසාහී”ති චුත්තෙ සො ගන්ත්වා, “එහි, භො, රාජා තං පක්කොසාහී”ති ආහං. සො “හරියං මෙ නිස්සාය භයෙන උප්පන්නෙන භවිතබ්බ”න්ති වින්තෙන්වා රක්ඛේදො ආණං පට්ඨාහිතුං අසක්කොන්තො ගන්ත්වා රාජානං වන්දිත්වා අට්ඨාසී. අප් නං රාජා “මං ඉතො පට්ඨාය උපට්ඨාහී”ති ආහං. “අලං, දෙව, අහං අත්තනො කම්මං කත්වා තුම්මාකං සුඬිකං දදාමි, සරෙයෙව මෙ ජීවිකා භොතු”ති. “තච සුඬිකෙන මය්හං අත්ථො නත්ථි, අප්පතො පට්ඨාය මං උපට්ඨාහී”ති තස්ස ඵලකක්ඛේ ආවුධක්ඛේ දාපෙසී. ඵලං කිරස්ස අහොසී – “කක්ඛේදෙවස්ස දොසං ආරොපෙන්වා සාතෙන්වා හරියං ගණ්හිස්සාමි”ති. අප් නං සො මරණභයහීතො අප්පමත්තො හුත්වා උපට්ඨාසී.

රාජා තස්ස දොසං අපස්සන්තො කාමපරිලාභෙ වඩ්ඪන්තෙ “එකමස්ස දොසං ආරොපෙන්වා රාජාණං කරිස්සාමි”ති පක්කොසාපෙන්වා ඵලමාහං – “අම්මො ඉතො යොජනමත්ථකෙ නදියා අසුකට්ඨානං නාම ගන්ත්වා සායං මම න්හානවෙලාය කුමුදුප්පලානි වෙව අරුණවතීමත්තිකක්ඛේ ආහරං. සවෙ තස්මිං බණෙ නාගච්ඡසී, ආණං තෙ කරිස්සාමි”ති. සෙවකො කිර වතුහිපි දාසෙහි පතිකිට්ඨතරො. ධනාකිකිතාදයො හි දාසා “සීසං මෙ රුජ්ජති, පිට්ඨි මෙ රුජ්ජති”ති වත්වා අච්ඡිතුං ලභන්තියෙව. සෙවකස්සෙනං නත්ථි, ආණත්තකම්මං කාතුමෙව වට්ටති. තස්මා සො “අවස්සං මයා ගන්තබ්බං, කුමුදුප්පලෙහි සද්ධිං අරුණවතීමත්තිකා නාම නාගභවනෙ උප්පජ්ජති, අහං කුහිං ලභිස්සාමි”ති වින්තෙන්තො මරණභයහීතො වෙගෙන ගෙහං ගන්ත්වා, “හද්දෙ, නිට්ඨිතං මෙ හත්ත”න්ති ආහං. “උද්ධනමත්ථකෙ, සාමි”ති. සො යාව හත්තං ඔතරති, තාව සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො උච්චිකෙන කක්ඛේකං හරාපෙන්වා යථාලද්ධෙන බාක්ඛේජනෙන සද්ධිං අල්ලමෙව හත්තං පච්ඡියං ඔපිළෙන්වා ආදාය යොජනිකං මග්ගං පක්ඛන්දො, තස්ස ගච්ඡන්තස්සෙව හත්තං පක්කං අහොසී. සො අනුච්ඡිට්ඨං කත්වා ටොකං හත්තං අපනෙන්වා භුක්ඛන්තො එකං අද්ධිකං දිස්වා මයා අපනෙන්වා යපිතං ටොකං අනුච්ඡිට්ඨං හත්තමෙව අත්ථි ගහෙන්වා භුක්ඛ සාමිති. සො ගණ්හිත්වා භුක්ඛී. ඉතරොපි භුක්ඛීත්වා එකං හත්තමුට්ඨිං උදකෙ බිපිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙන්වා මහන්තෙන සද්දෙන “ඉමස්මිං නදීපදෙසෙ අධිවත්ථා නාගා සුපණ්ණා දෙවතා ව වචනං මෙ සුණන්තු, රාජා මය්හං ආණං කාතුකාමො ‘කුමුදුප්පලෙහි සද්ධිං අරුණවතීමත්තිකං ආහරා’ති මං ආණාපෙසී, අද්ධිකමනුස්සස්ස ව මෙ හත්තං දින්තං, තං සහස්සානිසංසං, උදකෙ මච්ඡානං දින්තං, තං සතානිසංසං. එත්තකං පුක්කුච්චං තුම්මාකං පත්තිං කත්වා දම්මි, මය්හං කුමුදුප්පලෙහි සද්ධිං අරුණවතීමත්තිකං ආහරා”ති තික්ඛන්තුං අනුස්සාවෙසී. තත්ථ අධිවත්ථො නාගරාජා තං සද්දං සුත්වා මහල්ලකවෙසෙන තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං වදෙසී”ති ආහං. සො පුනපි තට්ථ වත්වා “මය්හං තං පත්තිං දෙහී”ති චුත්තෙ, “දෙමී”ති ආහං. පුනපි “දෙහී”ති චුත්තෙ, “දෙමී, සාමි”ති ආහං. ඵලං සො ද්වෙ තයො වාරෙ පත්තිං ආහරාපෙන්වා කුමුදුප්පලෙහි සද්ධිං අරුණවතීමත්තිකං අදාසී.

රාජා පන වින්තෙසී – “මනුස්සා නාම බහුමායා, සවෙ සො කෙනචි උපායෙන ලභෙය්වා, කිච්චං මෙ න නිප්පජ්ජෙය්වා”ති. සො කාලස්සෙව ද්වාරං පිදහාපෙන්වා මුද්දිකං අත්තනො සන්තිකං ආහරාපෙසී. ඉතරොපි පුරිසො රක්ඛේදො න්හානවෙලායමෙවගන්ත්වා ද්වාරං අලහන්තො ද්වාරපාලං පක්කොසෙන්වා “ද්වාරං විවරා”ති ආහං. “න සක්කා විවරතුං, රාජා කාලස්සෙව මුද්දිකං දන්වා රාජගෙහං ආහරාපෙසී”ති. සො “රාජදුතො අහං, ද්වාරං විවරා”ති වත්වාපි “ද්වාරං අලහන්තො නත්ථි මෙ ඉදානි ජීවිතං. කිං නු බො කරිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා ද්වාරස්ස උපරිඋම්මාරෙ මත්තිකාපිණ්ඩං බිපිත්වා තස්සුපරි පුප්ථානි ලග්ගෙන්වා මහාසද්දං කරොන්තො, “අම්මො, නගරවාසිනො රක්ඛේදො මයා ආණත්තියා ගතභාවං ජානාට්, රාජා මං අකාරණෙන විනාසෙතුකාමො”ති තික්ඛන්තුං විරවිත්වා “කත්ථ නු බො ගච්ඡස්සාමි”ති වින්තෙන්වා “හික්ඛු නාම මුදුහදයා, විහාරං ගන්ත්වා නිපජ්ජිස්සාමි”ති සන්තිට්ඨානමකාසී. ඉමෙ හි නාම සත්තා සුබ්බකාලෙ හික්ඛුනං අත්ථිභාවමිපි අජානිත්වා දුක්ඛාභිභූතකාලෙ විහාරං ගන්තුකාමා භොන්ති, තස්මා සොපි “මෙ අක්කු තාණං නත්ථි”ති විහාරං ගන්ත්වා එකස්මිං ඵාසුකට්ඨානෙ නිපජ්ජී. අප් රක්ඛේදොපි තං රත්තිං නිද්දං අලහන්තස්ස තං ඉත්ථිං අනුස්සරන්තස්ස කාමපරිලාභො උප්පජ්ජී. සො වින්තෙසී – “විහාතක්ඛණෙයෙව තං පුරිසං සාතාපෙන්වා තං ඉත්ථිං ආනෙස්සාමි”ති.

තස්මිං ඛණ්ඩයෙව සට්ඨියොජනිකාය ලොහකුම්භියා නිබ්බන්තා වත්තාරො පුරිසා පක්කුටිතාය උක්ඛලියා තණ්ඩුලා විය සම්පරිවත්තකං පච්චමානා තිංසාය වස්සසහස්සෙහි හෙට්ඨිමනලං පත්වා අපරෙහි තිංසාය වස්සසහස්සෙහි පුන මුඛවට්ටියං පාපුණංසු. තෙ සීසං උක්ඛිපිත්වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ඔලොකෙන්වා එකෙකං ගාථං වත්තුකාමා වත්තුං අසක්කොන්තා එකෙකං අක්ඛරං වත්වා පරිවත්තිත්වා ලොහකුම්භිමෙව පච්චියා. රාජා නිද්දං අලහන්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ තං සද්දං සුත්වා භිතො උත්තස්තමානසො “කිං නු බො මය්හං ජීවිතන්තරායො භවිස්සති, උදාහු මෙ අග්ගමහෙසියා, උදාහු මෙ රජ්ජං විනස්සිස්සති”ති වින්තෙන්තො සකලරත්තිං අක්ඛිති නිමිලෙනුං නාසක්ඛි. සො අරුණුග්ගමනවෙලාය එව පුරොහිතං පක්කොසාපෙන්වා, “ආවරිය, මයා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ මහන්තා හෙරවසද්දා සුතා, ‘රජ්ජස්ස වා අග්ගමහෙසියා වා මය්හං වා කස්ස අන්තරායො භවිස්සති’ති න ජානාමි, තෙන මෙ ත්වං පක්කොසාපිතො”ති ආහ. මහාරාජ, කිං තෙ සද්දා සුතාති? “ආවරිය, දු-ඉති ස-ඉති න-ඉති සො-ඉතිති ඉමෙ සද්දෙ අස්සොසිං, ඉමෙසං නිප්පත්තිං උපධාරෙහි”ති. බ්‍රාහ්මණස්ස මහාඅන්ධකාරං පච්චියස්ස විය න කිඤ්චි පඤ්ඤායති, “න ජානාමි”ති චුත්තෙ “පන ලාභසක්කාරො මෙ පරිභායිස්සති”ති භායිත්වා “භාරියං, මහාරාජා”ති ආහ. “කිං, ආවරියා”ති? “ජීවිතන්තරායො තෙ පඤ්ඤායති”ති. සො ද්විගුණං භිතො, “ආවරිය, අත්ථි කිඤ්චි පන පටිසාතකාරණ”න්ති ආහ. “අත්ථි, මහාරාජ, මා භායි, අහං තයො වෙදෙ ජානාමි”ති. “කිං පන ලද්දුං වට්ටති”ති? “සබ්බසතයඤ්ඤං යජිත්වා ජීවිතං ලභිස්සසි, දෙවා”ති. “කිං ලද්දුං වට්ටති”ති? හත්ථිසතං අස්සසතං උසහසතං ධෙනුසතං අප්පසතං උරබ්භසතං කුක්කුටසතං සුකරසතං දාරකසතං දාරිකාසතන්ති එවං එකෙකං පාණජාතිං සතං සතං කත්වා ගණ්භාපෙන්තො “සවෙ මිගජාතිමෙව ගණ්භාපෙස්සාමි, අන්තතො බාදනීයමෙව ගණ්භාපෙති”ති වක්ඛන්ති”ති හත්ථිඅස්සමනුස්සෙහි ගණ්භාපෙති. රාජා “මම ජීවිතමෙව මය්හං ලාභො”ති වින්තෙන්වා “සබ්බපාණෙ සීසං ගණ්භවා”ති ආහ. ආණන්තමනුස්සා අධිකතරං ගණ්භිංසු. චුත්තමිපි වෙතං කොසලසංයුත්තෙ -

“තෙන බො පන සමයෙන රඤ්ඤො පසෙනදිස්ස කොසලස්ස මහායඤ්ඤො පච්චුපට්ඨිතො හොති, පඤ්ච ව උසහසතාති පඤ්ච ව වච්ඡතරසතාති පඤ්ච ව වච්ඡතරිසතාති පඤ්ච ව අප්පසතාති පඤ්ච ව උරබ්භසතාති ථුණුපතීනාති හොන්ති යඤ්ඤත්ථාය. යෙපිස්ස තෙ හොන්ති දාසාති වා පෙස්සාති වා කම්මකරාති වා, තෙපි දණ්ඩතජ්ජිතා භයතජ්ජිතා අස්සුමුඛා රුදමානා පරිකම්මාති කරොන්ති”ති (සං. නි. 1.120).

මහාජනො අත්තනො අත්තනො පුත්තධිතුඤ්ඤාතිනං අත්ථාය පරිදෙවමානො මහාසද්දමකාසි, මහාපට්ඨිචන්ද්‍රියනසද්දො විය අහොසි. අථ මල්ලිකා දෙවී තං සද්දං සුත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං නු බො තෙ, මහාරාජ, ඉන්ද්‍රියාති අපාකතිකාති, කිලන්තරුපාති විය පඤ්ඤායන්ති”ති පුච්ඡි. “කිං තුය්හං, මල්ලිකෙ, ත්වං මම කණ්ණමුලෙන ආසිවිසමිපි ගච්ඡන්තං න ජානාසි”ති? “කිං පනෙතං, දෙවා”ති? “රත්තිභාගෙ මෙ එවරුපො නාම සද්දො සුතො, ස්වාහං පුරොහිතං පුච්ඡිත්වා ජීවිතන්තරායො තෙ පඤ්ඤායති, සබ්බසතයඤ්ඤං යජිත්වා ජීවිතං ලභිස්සසි”ති සුත්වා “මම ජීවිතමෙව මය්හං ලාභො”ති ඉමෙ පාණෙ ගණ්භාපෙසින්ති. මල්ලිකා දෙවී, “අන්ධබාලොසි, මහාරාජ, කිඤ්චාපි මහාහක්ඛොසි, අනෙකසුපබ්බාසද්දප්පතවිකතිකං දොණපාකං හොජනං භුඤ්ජසි, ද්විසු රට්ඨෙසු රජ්ජං කාරෙසි, පඤ්ඤා පන තෙ මන්දා”ති ආහ. “කස්මා එවං වදෙසි, දෙවී”ති? “කහං තයා අඤ්ඤස්ස මරණෙන අඤ්ඤස්ස ජීවිතලාභො දිට්ඨපුබ්බො, අන්ධබාලස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කථං ගහෙන්වා කස්මා මහාජනස්ස උපරි දුක්ඛං ඛිපසි, ධුරවිභාරෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස අග්ගපුත්ගලො අතීතාදිසු අප්පටිහතඤ්ඤාණො සත්ථා වසති, තං පුච්ඡිත්වා තස්සොවාදං කරොහි”ති චුත්තෙ රාජා සල්ලභුකෙහි යානෙහි මල්ලිකාය සද්ධිං විහාරං ගන්ත්වා මරණභයතජ්ජිතො කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි.

අථ නං සත්ථා “හන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවා දිවස්සා”ති පඨමතරං ආලපි. සො තුණ්හියෙව නිසීදි. තතො මල්ලිකා හගවතො ආරොවෙසි - “හන්තෙ, රඤ්ඤා කිර මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ සද්දො සුතො. අථ නං පුරොහිතස්ස ආරොවෙසි. පුරොහිතො ‘ජීවිතන්තරායො තෙ භවිස්සති, තස්ස පටිසාතත්ථාය සබ්බසතෙ පාණෙ ගහෙන්වා තෙසං ගලලොහිතෙන යඤ්ඤ යජිතෙ ජීවිතං ලභිස්සසි’ති ආහ. රාජා පාණෙ ගණ්භාපෙසි, තෙනායං මයා ඉධානිතො”ති. “එවං කිර, මහාරාජා”ති? “එවං, හන්තෙ”ති. “කින්ති තෙ සද්දො සුතො”ති? සො අත්තනා සුතනියාමෙනෙව ආචික්ඛි. තථාගතස්ස තං සුත්වා එකොභාසො අහොසි. අථ නං සත්තා ආහ - “මා භායි, මහාරාජ, තව අන්තරායො නත්ථි, පාපකම්මිතො සත්ථා අත්තනො දුක්ඛං ආචිකරොන්තා එවමාහංසු”ති. “කිං පන, හන්තෙ, තෙහි කත”න්ති? අථ බො හගවා තෙසං කම්මං ආචික්ඛිතුං “තෙන හි, මහාරාජ, සුණාහි”ති වත්වා අතීතං ආහරි -

අතීතෙ විසතිවස්සසහස්සායුකෙසු මනුස්සෙසු කස්සපො හගවා ලොකෙ උජ්ජපජ්ජිත්වා විසතියා ඛිණාසවසහස්සෙහි සද්ධිං වාරිකං වරමානො බාරාණසිමගමාසි. බාරාණසිවාසිතො ද්වෙපි තයොපි බහුතරාපි එකතො හුත්වා ආගන්තුකදානං පවත්තයිංසු. තදා බාරාණසියං වත්තාලිසකොට්ඨිභවා වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා සහායකා අහෙසුං. තෙ මන්තයිංසු - “අම්භාකං ගෙහෙ බහුධනං, තෙන කිං කරොමා”ති? “එවරුපෙ බුද්ධෙ වාරිකං වරමානෙ දානං දස්සාම, සීලං රක්ඛිස්සාම, පුජං කරිස්සාමා”ති එකොපි අවත්වා තෙසු එකො තාව එවමාහ - “තිබ්ණසුරං පිවන්තා මධුරමංසං බාදන්තා විවරිස්සාම, ඉදං අම්භාකං ජීවිතඵල”න්ති. අපරොපි එවමාහ - “දෙවසිකං තිවස්සිකගන්ධසාලිහත්තං නානග්ගරසෙහි භුඤ්ජන්තා විවරිස්සාමා”ති. අපරොපි එවමාහ - “නානප්පකාරං පුච්චජ්ජකවිකතිං පවාපෙන්වා බාදන්තා විවරිස්සාමා”ති. අපරොපි එවමාහ - “සම්මා මයං අඤ්ඤං කිඤ්චි න කරිස්සාම, ‘ධනං දස්සාමා’ති චුත්තෙ අනිච්ඡමානා ඉත්ථි නාම නත්ථි, තස්මා ධනෙන පලොහෙන්වා පාරදාරිකකම්මං කරිස්සාමා”ති. “සාධු, සාධු”ති සබ්බෙව තස්ස කථාය අට්ඨංසු.

තෙ තතො පටියාය අභිරුපානං ඉත්ථිනං ධනං පෙසෙත්වා විසතිවස්සහස්සානි පාරදාරිකකම්මං කත්වා කාලං කත්වා අවිචිතියෙ නිබ්බත්තා. තෙ එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පවිච්ඡත්වා තත්ථ කාලං කත්වා පක්කාවසෙසෙන සට්ඨියොජනිකාය ලොහකුම්භියා නිබ්බත්තිත්වා තිංසාය වස්සහස්සෙහි හෙට්ඨිමලං පත්වා පුනපි තිංසාය වස්සහස්සෙහි ලොහකුම්භිමුඛං පත්වා එකෙකං ගාථං වත්තුකාමා හුත්වා වත්තුං අසක්කොන්තා එකෙකං අක්ඛරං වත්වා පුන පරිවත්තිත්වා, ලොහකුම්භිමෙව පටිට්ඨා. “වදෙහි, මහාරාජ, පයමං තෙ කිං සද්දො නාම සුතො”ති? “දු-ඉති, හන්තෙ”ති. සත්ථා තෙන අපරිපුණ්ණං කත්වා වුත්තං ගාථං පරිපුණ්ණං කත්වා දස්සෙන්නො එවමාහ –

“දුජ්ජිවිතමජ්ජිවිමහ , යෙ සන්තෙ න දදම්හසෙ;
විජ්ජමානෙසු භොගෙසු, දීපං නාකම්ම අත්තනො”ති. (ජා. 1.4.53; පෙ. ව. 804);

අථ රඤ්ඤො ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං පකාසෙත්වා, “කිං තෙ, මහාරාජ, දුතියසද්දො තතියසද්දො චතුත්ථසද්දො සුතො”ති පුච්ඡිත්වා “එවං නාමා”ති වුත්තෙ අවසෙසං පරිපුරෙන්නො –

“සට්ඨිවස්සහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;
නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අත්තො භවිස්සති.

“නත්ථි අත්තො කුතො අත්තො, න අත්තො පටිදිස්සති;
තදා හි පකතං පාපං, මම තුය්හඤ්ච මාරියා.

“සොහං නුත ඉතො ගත්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;
වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නො, කාහාමි කුසලං බහු”න්ති. (ජා. 1.4.54-56; පෙ. ව. 802, 803, 805) –

පටිපාටියා ඉමා ගාථා වත්වා තාසං අත්ථං පකාසෙත්වා “ඉති බො, මහාරාජ, තෙ වත්තාරො ජනා එකෙකං ගාථං වත්තුකාමාපි වත්තුං අසක්කොන්තා එකකමෙව අක්ඛරං වත්වා පුන ලොහකුම්භිමෙව පටිට්ඨා”ති ආහ.

රඤ්ඤා කිර පසෙනදිකොසලෙන තස්ස සද්දස්ස සුතකාලතො පටියාය තෙ හෙට්ඨා භස්සන්ති එව, අජ්ජාපි එකං වස්සහස්සං නාතික්කමන්ති. රඤ්ඤො තං දෙසනං සුත්වා මහාසංවෙගො උජ්ජජ්ජි. සො “භාරියං වතිදං පාරදාරිකකම්මං නාම, එකං කිර බුද්ධන්තරං නිරයෙ පවිච්ඡත්වා තතො වුතා සට්ඨියොජනිකාය ලොහකුම්භියා නිබ්බත්තිත්වා තත්ථ සට්ඨිවස්සහස්සානි පවිච්ඡත්වා එවම්පි නෙසං දුක්ඛා මුච්චනකාලො න පඤ්ඤායති, අහම්පි පරදාරෙ සිනෙහං කත්වා සබ්බරත්තිං නිද්දං න ලභිං, ඉදානි ඉතො පටියාය පරදාරෙ මානසං න බන්ධිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තථාගතං ආහ – “හන්තෙ, අජ්ජ මෙ රත්තියා දීඝභාවො ඤාතො”ති. සොපි පුරිසො තත්ථෙව නිසින්තො තං කථං සුත්වා “ලද්ධො මෙ බලවජ්ජවිවයො”ති සත්ථාරං ආහ – “හන්තෙ, රඤ්ඤා තාච අජ්ජ රත්තියා දීඝභාවො ඤාතො, අහං පන භියොසා සයමෙව යොජනස්ස දීඝභාවං අඤ්ඤාසි”න්ති. සත්ථා ද්විත්තම්පි කථං සංසන්දිත්වා “එකච්චස්ස රත්ති දීඝා හොති, එකච්චස්ස යොජනං දීඝං හොති, බාලස්ස පන සංසාරො දීඝො හොති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

60. “දීඝා ජාගරතො රත්ති, දීඝං සන්තස්ස යොජනං;
දීඝො බාලාන සංසාරො, සද්ධම්මං අවිජානන”න්ති.

තත්ථ දීඝානි රත්ති නාමෙසා තියාමමත්තාව, ජාගරන්තස්ස පන දීඝා හොති, ද්විගුණතිගුණා විය හුත්වා බායති. තස්සා දීඝභාවං අත්තානං මඬිකුණසඬිසස්ස භත්තං කත්වා යාව සුරියුග්ගමනා සම්පරිවත්තකං සෙමානො මහාකුසිනොපි, සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා සිරිසයනෙ සයමානො කාමභොගීපි න ජානාති, සබ්බරත්තිං පන පධානං පදහන්තො යොගාවචරො ව, ධම්මකථං කථෙන්නො ධම්මකථිකො ව, ආසනසමීපෙ යත්වා ධම්මං සුණන්තො ව, සීසරොගාදිචුට්ඨො වා හත්ථපාදච්ඡෙදනාදිං පත්තො වා වෙදනාභිභූතො ව, රත්තිං මග්ගපටිපන්නො අද්ධිකො ව ජානාති. යොජනන්ති යොජනම්පි චතුරාවුතමත්තමෙව, සන්තස්ස පන කිලන්තස්ස දීඝං හොති, ද්විගුණතිගුණං විය බායති. සකලදිවසඤ්ඤි මග්ගං ගන්ත්වා කිලන්තො පටිපථං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “පුරතො ගාමො කිවදුරො”ති පුච්ඡිත්වා “යොජන”න්ති වුත්තෙ ථොකං ගන්ත්වා අපරම්පි පුච්ඡිත්වා තෙනාපි “යොජන”න්ති වුත්තෙ පුන ථොකං ගන්ත්වා අපරම්පි පුච්ඡති. සොපි “යොජන”න්ති වදති. සො පුච්ඡිතපුච්ඡිතා යොජනන්තෙව වදන්ති, දීඝං වතිදං යොජනං, එකයොජනං ද්වෙ තිණි යොජනානි විය මඤ්ඤෙති. බාලානන්ති ඉධලොකපරලොකත්ථං පන අජානන්තානං බාලානං සංසාරවට්ටස්ස පරියන්තං කාතුං අසක්කොන්තානං යං සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියභෙදං සද්ධම්මං ඤත්වා සංසාරස්ස අන්තං කරොන්ති, තං සද්ධම්මං අවිජානනං සංසාරො දීඝො නාම හොති. සො හි අත්තනො ධම්මතාය එව දීඝො නාම. වුත්තම්පි චෙතං – “අනමතග්ගොයං, භික්ඛවෙ, සංසාරො, පුබ්බා කොටි න පඤ්ඤායති”ති (සං. නි. 2.124). බාලානං පන පරියන්තං කාතුං අසක්කොන්තානං අනිදීඝොයෙවාති.

දෙසනාවසානෙ සො පුරිසො සොනාපත්තිඵලං පත්තො, අඤ්ඤෙපි බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පත්තා. මහාජනස්ස සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා ජානාති.

රාජා සත්ථාරං වන්දිත්වා ගව්‍යන්තොයෙව තෙ සත්තෙ ඛන්ධනා මොවෙසි. තත්ථ ඉත්ථිපුරිසා ඛන්ධනා මුත්තා සීසං න්හන්වා සකානි ගෙහානි ගව්‍යන්තා “චිරං ජීවතු නො, අය්‍යා, මල්ලිකා දෙවී, තං නිස්සාය ජීවිතං ලභිමිහා”ති මල්ලිකාය ගුණකථං කථයිංසු. සායන්හසමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො පණ්ඩිතා වනයං, මල්ලිකා, අත්තනො පඤ්ඤං නිස්සාය එත්තකස්ස ජනස්ස ජීවිතදානං අදාසී”ති. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව තෙසං භික්ඛුනං කථං සුත්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ධම්මසභං පවිසිත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරභි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “න, භික්ඛවෙ, මල්ලිකා, ඉදානෙව අත්තනො පඤ්ඤං නිස්සාය මහාජනස්ස ජීවිතදානං දෙනි, පුබ්බෙපි අදාසීයෙවා”ති වත්වා තමත්ථං පකාසන්තො අතීතං ආහරි –

අතීතෙ බාරාණසියං රඤ්ඤො පුත්තො එකං නිග්‍රොධරුක්ඛං උපසඬකමිත්වා තත්ථ නිබ්බත්තාය දෙවතාය ආයාචි – “සාමී දෙවරාජ, ඉමස්මිං ජම්බුදීපෙ එකසත්තරාජානො එකසත්තරාජගමහෙසියො, සවාහං පිතු අච්චයෙන රජ්ජං ලභිස්සාමි, එතෙසං ගලලොභිතෙන බලිං කරිස්සාමි”ති. සො පිතරි කාලකතෙ රජ්ජං පත්වා “දෙවතාය මෙ ආනුභාවෙන රජ්ජං පත්තං, බලිමස්සා කරිස්සාමි”ති මහතියා සෙනාය නික්ඛමිත්වා එකං රාජානං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා තෙන සද්ධිං අපරමපි අපරමපීති සබ්බෙ රාජානො අත්තනො වසෙ කත්වා සද්ධිං අග්ගමහෙසීහි ආදාය ගව්‍යන්තො උග්ගසෙනස්ස නාම සබ්බකනිට්ඨස්ස රඤ්ඤො ධම්මදින්නා නාම අග්ගමහෙසී ගරුගබ්භා, තං ඔභාය ආගන්ත්වා “එත්තකජනං විසජානකං පායෙත්වා මාරෙස්සාමි”ති රුක්ඛමුලං සොධාපෙසි. දෙවතා විත්තෙසි – “අයං රාජා එත්තකෙ රාජානො ගණ්හන්තො ‘මං නිස්සාය ගහිතා ඉමෙ’ති විත්තෙත්වා තෙසං ගලලොභිතෙන මය්හං බලිං කාතුකාමො, සවෙ පනායං එතෙ සාතෙස්සති, ජම්බුදීපෙ රාජවංසො උපවිජ්ජිස්සති, රුක්ඛමුලෙපි, මෙ අසුචි භවිස්සති, සක්ඛිස්සාමි නු බො එතං නිවාරෙතු”න්ති. සා උපධාරෙන්ති “නාහං සක්ඛිස්සාමි”ති ඤත්වා අඤ්ඤම්පි දෙවතං උපසඬකමිත්වා එතමත්ථං ආරොචෙත්වා “ත්වං සක්ඛිස්සසී”ති ආහ. තායපි පටික්ඛිත්තා අඤ්ඤම්පි අඤ්ඤම්පීති එවං සකලවක්කවාළදෙවතායො උපසඬකමිත්වා තාහිපි පටික්ඛිත්තා වතුන්නං මහාරාජුතං සන්තිකං ගන්ත්වා “මයං න සක්කොම, අමිහාකං පන රාජා අමිහෙහි පුඤ්ඤෙන ව පඤ්ඤාය ව විසිට්ඨො, තං පුච්ඡා”ති තෙහිපි පටික්ඛිත්තකාලෙ සක්කං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා, “දෙව, තුම්හෙසු අප්පොස්සුක්කතං ආපන්නෙසු බත්තියවංසො උපවිජ්ජිස්සති, තස්ස පටිසරණං හොථා”ති ආහ. සක්කො “අහම්පි නං පටිබාහිතුං න සක්ඛිස්සාමි, උපායං පන තෙ වක්ඛාමි”ති වත්වා උපායං ආචික්ඛි – “ගව්‍ය, ත්වං රඤ්ඤො පස්සන්තස්සෙව රත්තවත්ථං නිවාසෙත්වා අත්තනො රුක්ඛතො නික්ඛමිත්වා ගමනාකාරං දස්සෙහි. අථ තං රාජා ‘දෙවතා ගව්‍යති, නිවත්තාපෙස්සාමි න’න්ති නානාජපකාරෙන යාචිස්සති. අථ තං වදෙය්‍යාසි ‘ත්වං එකසත්තරාජානො සද්ධිං අග්ගමහෙසීහි ආනෙත්වා තෙසං ගලලොභිතෙන බලිං කරිස්සාමි’ති මය්හං ආයාචිත්වා උග්ගසෙනස්ස රඤ්ඤො දෙවිං ඔභාය ආගතො, නාහං තාදිස්ස මුසාවාදස්ස බලිං සම්පට්චිඡාමි”ති, “එවං කිර වුත්තෙ රාජා තං ආණාපෙස්සති, සා රඤ්ඤො ධම්මං දෙසෙත්වා එත්තකස්ස ජනස්ස ජීවිතදානං දස්සති”ති. ඉමිනා කාරණෙන සක්කො දෙවතාය ඉමං උපායං ආචික්ඛි. දෙවතා තථා අකාසි.

රාජාපි තං ආණාපෙසි. සා ආගන්ත්වා තෙසං රාජුතං පරියන්තෙ නිසින්තම්පි අත්තනො රාජානමෙව වන්දි. රාජා “මයි සබ්බරාජපෙට්ඨකෙ ධීතෙ සබ්බකනිට්ඨං අත්තනො සාමිකං වන්දති”ති තස්සා කුජ්ඣි. අථ තං සා ආහ – “කිං මය්හං තයි පටිබද්ධං, අයං පන මෙ සාමිකො ඉස්සරියස්ස දායකො, ඉමං අවන්දිත්වා කස්මා තං වන්දිස්සාමි”ති? රුක්ඛදෙවතා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස “එවං, හද්දෙ, එවං, හද්දෙ”ති වත්වා තං පුජ්චමුට්ඨිනා පුජෙසි. පුන රාජා ආහ – “සවෙ මං න වන්දසි, මය්හං රජ්ජසිරිදායිකං එවං මහානුභාවං දෙවතං කස්මා න වන්දසි”ති? “මහාරාජ, තයා අත්තනො පුඤ්ඤෙ යත්වා රාජානො ගහිතා, න දෙවතාය ගහෙත්වා දින්නා”ති. පුනපි තං දෙවතා “එවං, හද්දෙ, එවං, හද්දෙ”ති වත්වා තටෙව පුජෙසි. පුන සා රාජානං ආහ – “ත්වං ‘දෙවතාය මෙ එත්තකා රාජානො ගහෙත්වා දින්නා’ති වදෙසි, ඉදානි තෙ දෙවතාය උපරි වාමපස්සෙ රුක්ඛො අග්ගිනා දඩ්ඨො, සා තං අග්ගිං නිබ්බාපෙතුං කස්මා නාසක්ඛි, යදි එවං මහානුභාවා”ති. පුනපි තං දෙවතා “එවං, හද්දෙ, එවං, හද්දෙ”ති වත්වා තටෙව පුජෙසි.

සා කථයමානා ධීතා රොදි වෙව හසි ව. අථ තං රාජා “කිං උම්මත්තිකාසී”ති ආහ. “කස්මා දෙව එවං වදෙසි”? “න මාදිසියො උම්මත්තිකා හොන්ති”ති. අථ “නං කිං කාරණා රොදසි වෙව හසසි වා”ති? “සුණාහි, මහාරාජ, අහඤ්භි අතීතෙ කුලධීතා හුත්වා පතිකුලෙ වසන්ති සාමිකස්ස සභායකං පාහුනකං ආගතං දිස්වා තස්ස භත්තං පච්ඡිකාමා ‘මංසං ආහරා’ති දාසියා කභාපණං දත්වා තාය මංසං අලභිත්වා ආගතාය ‘නත්ථි මංස’න්ති වුත්තෙ ගෙහස්ස පච්ඡිමභාගෙ සයිතාය එළිකාය සීසං ඡින්දිත්වා භත්තං සම්පාදෙසි. සාහං එකිස්සාය එළිකාය සීසං ඡින්දිත්වා නිරයෙ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසෙන තස්සා ලොමගණනාය සීසවිජ්ජෙදං පාපුණි, ‘ත්වං එත්තකං ජනං වධිත්වා කදා දුක්ඛා මුච්චිස්සසී’ති එවමහං තව දුක්ඛං අනුස්සරන්ති රොදි”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“එකිස්සා කණ්ඨං ඡෙත්වාන, ලොමගණනාය පච්චිසං;
බහුනා කණ්ඨෙ ඡෙත්වාන, කථං කාහසි බත්තියා”ති.

අථ “කස්මා ත්වං හසසී”ති? “එකස්මා දුක්ඛා මුත්තාමිති තුස්සිත්වා, මහාරාජා”ති. පුනපි තං දෙවතා “එවං, හද්දෙ, එවං, හද්දෙ”ති වත්වා පුජ්චමුට්ඨිනා පුජෙසි. රාජා “අහො මෙ භාරියං කතං කම්මං, අයං කිර එකං එළිකං වධිත්වා නිරයෙ පක්කාවසෙසෙන තස්සා ලොමගණනාය සීසවිජ්ජෙදං පාපුණි, අහං එත්තකං ජනං වධිත්වා කදා

සොත්ථි පාපුණිස්සාමී”ති සබ්බෙ රාජානො මොචන්වා අත්තනො මහල්ලකතරෙ වන්දිත්වා දහරදහරානං අඤ්ජලිං පග්ගෙහ සබ්බෙ බමාපෙත්වා සකසකට්ඨානමෙව පහිණි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “එවං, භික්ඛවෙ, න ඉදානෙව, මල්ලිකා දෙව්, අත්තනො පඤ්ඤං නිස්සාය මහාජනස්ස ජීවිතදානං දෙනි, පුබ්බෙපි අදාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං සමොධානෙසි – “තදා බාරාණසිරාජා පසෙනදි කොසලො අහොසි, ධම්මදින්නා, දෙව් මල්ලිකා, රුක්ඛදෙවතා අහමෙවා”ති. එවං අතීතං සමොධානෙත්වා පුන ධම්මං දෙසෙන්තො, “භික්ඛවෙ, පාණාතිපාතො නාම න කත්තබ්බයුත්තකො. පාණාතිපාතිනො හි දීඝරත්තං සොචන්ති”ති වත්වා ඉමා ගාථා ආහ –

“ඉධ සොචති පෙච්ච සොචති,
පාපකාරී උභයත්ථ සොචති;
සො සොචති සො විහඤ්ඤති,
දිස්වා කම්මකිලිට්ඨමත්තනො”ති. (ධ. ප. 15);

“එවං වෙ සත්තා ජානෙය්‍යං, දුක්ඛායං ජාතිසම්භවො;
න පාණො පාණිනං හඤ්ඤෙ, පාණසාති හි සොචති”ති. (ජා. 1.1.18);

අඤ්ඤතරපුරිසවත්ථු පට්ඨං.

2. මහාකස්සපත්ථෙරසද්ධිවිහාරිකවත්ථු

වරඤ්චෙ නාධිගච්ඡෙය්‍යාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. දෙසනා රාජගහෙ සමුට්ඨිතා.

ථෙරං කිර රාජගහං නිස්සාය පිප්පලිගුහායං වසන්තං ද්වෙ සද්ධිවිහාරිකා උපට්ඨන්ති. තෙසු එකො සක්කච්චං වත්තං කරොති, එකො තෙන කතං කතං අත්තනා කතං විය දස්සෙන්තො මුබ්බදකදන්තකට්ඨානං පටියාදිතභාවං ඤත්වා, “හන්තෙ, මුබ්බදකදන්තකට්ඨානි මෙ පටියාදිතානි, මුබ්බං ධොවථා”ති වදති, පාදධොවනන්භානාදිකාලෙපි එවමෙව වදති. ඉතරො චිත්තෙසි – “අයං නිච්චකාලං මයා කතං කතං අත්තනා කතං විය කත්වා දස්සෙති, හොතු, කත්තබ්බයුත්තකමස්ස කරිස්සාමී”ති. තස්ස භුඤ්ජිත්වා සුපන්නස්සෙව න්භානොදකං තාපෙත්වා එකස්මිං සටෙ කත්වා පිට්ඨිකොට්ඨකෙ යටෙසි, උදකතාපනභාජනෙ පන නාළිමත්තං උදකං සෙසෙත්වා උසුමං මුඤ්චන්තං යටෙසි. තං ඉතරො සායන්භසමයෙ පබුජ්ඣත්වා උසුමං නික්ඛන්තං දිස්වා “උදකං තාපෙත්වා කොට්ඨකෙ යටිතං හවිස්සති”ති වෙගෙන ගන්ත්වා ථෙරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, කොට්ඨකෙ උදකං යටිතං, න්භායථා”ති වත්වා ථෙරෙන සද්ධිංයෙව කොට්ඨකං පාවිසි. ථෙරො උදකං අපස්සන්තො “කහං උදකං, ආවුසො”ති ආහ. දහරො අග්ගිසාලං ගන්ත්වා භාජනෙ උච්චිකං ඔතාරෙත්වා තුව්ඡභාවං ඤත්වා “පස්සට් දුට්ඨස්ස කම්මං තුව්ඡභාජනං උද්ධනෙ ආරොපෙත්වා කුභිං ගතො, අහං ‘කොට්ඨකෙ උදක’න්ති සඤ්ඤාය ආරොචෙසි”න්ති උජ්ඣායන්තො සටං ආදාය තිත්ථං අගමාසි. ඉතරොපි පිට්ඨිකොට්ඨකතො උදකං ආහරිත්වා කොට්ඨකෙ යටෙසි.

ථෙරො චිත්තෙසි – “අයං දහරො ‘උදකං මෙ තාපෙත්වා කොට්ඨකෙ යටිතං, එථ, හන්තෙ, න්භායථා’ති වත්වා ඉදානි උජ්ඣායන්තො සටං ආදාය තිත්ථං ගච්ඡති, කිං නු බො එත”න්ති උපධාරෙත්තො “එත්තකං කාලං එස දහරො ඉමිනා කතං වත්තං අත්තනාව කතං විය පකාසෙති”ති ඤත්වා සායං ආගන්ත්වා නිසින්තස්ස ඔවාදමදාසි, “ආවුසො, භික්ඛුනා නාම ‘අත්තනා කතමෙව කත’න්ති වත්තුං වට්ටති, නො අකතං, ත්වං ඉදානෙව ‘කොට්ඨකෙ උදකං යටිතං, න්භායථ, හන්තෙ’ති වත්වා මයි පවිසිත්වා ධීතෙ සටං ආදාය උජ්ඣායන්තො ගච්ඡති, පබ්බජිතස්ස නාම එවං කාතුං න වට්ටති”ති. සො “පස්සට් ථෙරස්ස කම්මං, උදකමත්තකං නාම නිස්සාය මං එවං වදෙසි”ති කුජ්ඣත්වා පුනදිවසෙ ථෙරෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය න පාවිසි. ථෙරො ඉතරෙන සද්ධිං එකං පදෙසං අගමාසි. සො තස්මිං ගතෙ ථෙරස්ස උපට්ඨාකකුලං ගන්ත්වා “ථෙරො කහං, හන්තෙ”ති පුට්ඨො “ථෙරස්ස අචාසුකං ජාතං, විහාරෙයෙව නිසින්තො”ති ආහ. “කිං පන, හන්තෙ, උද්ධුං වට්ටති”ති? “එවරුපං කිර නාම ආහාරං දෙථා”ති චුත්තෙ තෙන චුත්තනියාමෙනෙව සම්පාදෙත්වා අදංසු. සො අත්තරාමග්ගෙව තං හත්තං භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගතො. ථෙරොපි ගතට්ඨානෙ මහන්තං සුමුමචත්ථං ලභිත්වා අත්තනා සද්ධිං ගතදහරස්ස අදාසි. සො තං රජිත්වා අත්තනො නිවාසනපාරුපනං අකාසි.

ථෙරො පුනදිවසෙ තං උපට්ඨාකකුලං ගන්ත්වා, “හන්තෙ, ‘කුම්භාකං කිර අචාසුකං ජාත’න්ති අම්භෙහි දහරෙන චුත්තනියාමෙනෙව පටියාදෙත්වා ආහාරො පෙසිතො, පරිභුඤ්ජිත්වා වො චාසුකං ජාත”න්ති චුත්තෙ තුණ්හි අහොසි. විහාරං පන ගන්ත්වා තං දහරං වන්දිත්වා නිසින්තං එවමාහ – “ආවුසො, තයා කිර භියො, ඉදං නාම කතං, ඉදං පබ්බජිතානං න අනුව්ඡවිකං, විඤ්ඤත්තිං කත්වා භුඤ්ජිතුං න වට්ටති”ති. සො කුජ්ඣත්වා ථෙරෙ ආසානං බන්ධිත්වා “පුරිමදිවසෙ උදකමත්තං නිස්සාය මං මුසාවාදිං කත්වා අජ්ජ අත්තනො උපට්ඨාකකුලෙ හත්තමුට්ඨියා භුත්තකාරණා මං ‘විඤ්ඤත්තිං කත්වා භුඤ්ජිතුං න වට්ටති’ති වදති, වත්ථමපි තෙන අත්තනො උපට්ඨාකස්සෙව දින්නං, අහො ථෙරස්ස භාරියං කම්මං, ජාතිස්සාමිස්ස කත්තබ්බයුත්තක”න්ති පුනදිවසෙ ථෙරෙ ගාමං පවිසන්තෙ සයං විහාරෙ

ඔහිගින්වා දණ්ඩං ගහෙන්වා පරිභොගභාජනානි හින්දිත්වා ථෙරස්ස පණ්ණසාලාය අග්ගිං දත්වා යං න ඤායති, තං මුග්ගරෙන පහරන්තො හින්දිත්වා නික්ඛමිත්වා පලාතො. සො කාලං කත්වා අවිච්ඡින්නානි රසෙ නිබ්බන්ති.

මහාජනො කථං සමුට්ඨාපෙසි – “ථෙරස්ස කිර සද්ධිවිහාරිකො ඔවාදමත්තං අසහන්තො කුප්පිත්වා පණ්ණසාලං ඤාපෙත්වා පලාතො”ති. අපෙකො හික්ඛු අපරභාගෙ රාජගහා නික්ඛමිත්වා සත්ථාරං දට්ඨුකාමො ජෙනවනං ගත්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සත්ථාරා පටිසන්ථාරං කත්වා “කුතො ආගතොසි”ති පුට්ඨො “රාජගහනො, හන්තෙ”ති ආහ. “මම පුත්තස්ස මහාකස්සපස්ස ඛමනීය”න්ති? “ඛමනීයං, හන්තෙ, එකො පන සද්ධිවිහාරිකො ඔවාදමත්තෙන කුප්පිත්වා පණ්ණසාලං ඤාපෙත්වා පලාතො”ති. සත්ථා “න සො ඉදානෙව ඔවාදං සුත්වා කුප්පිති, පුබ්බෙපි කුප්පියෙව. න ඉදානෙව කුට්ටං දුසෙති, පුබ්බෙපි දුසෙසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි –

අතීතෙ ඛාරාණසියං බුභ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරොන්තෙ හිමවන්තපදෙසෙ එකො සිඬ්ගිලසකුණො කුලාවකං කත්වා වසි. අපෙකදිවසං දෙවෙ වස්සන්තෙ එකො මක්කටො සිතෙන කම්පමානො තං පදෙසං අගමාසි. සිඬ්ගිලො තං දිස්වා ගාථමාහ –

“මනුස්සස්සෙව තෙ සීසං, හත්ථපාදා ව වානර;
අථ කෙන නු වණ්ණෙන, අගාරං තෙ න විජ්ජති”ති. (ජා. 1.4.81);

මක්කටො “කිඤ්චාපි මෙ හත්ථපාදා අත්ථි, යාය පන පඤ්ඤාය විචාරෙත්වා අගාරං කරොයාං, සා මෙ පඤ්ඤා නත්ථි”ති වින්තෙත්වා තමත්ථං විඤ්ඤාපෙතුකාමො ඉමං ගාථමාහ –

“මනුස්සස්සෙව මෙ සීසං, හත්ථපාදා ව සිඬ්ගිල;
යාහු සෙට්ඨා මනුස්සෙසු, සා මෙ පඤ්ඤා න විජ්ජති”ති. (ජා. 1.4.82);

අථ නං “එවරුපස්ස තව කථං සරාවාසො ඉප්පිස්සති”ති ගරහන්තො සිඬ්ගිලො ඉමං ගාථාද්වයමාහ –

“අනවට්ඨිතචිත්තස්ස , ලහුවිත්තස්ස දුබ්භිනො;
නිච්චං අද්ධවසිලස්ස, සුඛභාවො න විජ්ජති.

“සො කරස්සු ආනුභාවං, චිතිවත්තස්සු සීලියං;
සිතවාතපරිත්තාණං, කරස්සු කුට්ටං කපි”ති. (ජා. 1.4.83-84);

මක්කටො “අයං මං අනවට්ඨිතචිත්තං ලහුවිත්තං මිත්තදුබ්භිං අද්ධවසිලං කරොති, ඉදානිස්ස මිත්තදුබ්භිභාවං දස්සෙස්සාමි”ති කුලාවකං විද්ධංසෙත්වා විජ්ජකිරි. සකුණො තස්මිං කුලාවකං ගණ්හන්තෙ එව එකෙන පස්සෙන නික්ඛමිත්වා පලාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි – “තදා මක්කටො කුට්ඨසකහික්ඛු අහොසි, සිඬ්ගිලසකුණො කස්සපො අහොසි”ති . ජාතකං සමොධානෙත්වා “එවං, හික්ඛෙව, න ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සො ඔවාදක්ඛණෙ කුප්පිත්වා කුට්ටං දුසෙසි, මම පුත්තස්ස කස්සපස්ස එවරුපෙන ඛාලෙන සද්ධිං වසනතො එකකස්සෙව නිවාසො සෙයො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

61. “වරඤ්චෙ නාධිගච්ඡෙයා, සෙයාං සදිසමත්තනො;
එකවරියං දළ්භං කයිරා, නත්ථි ඛාලෙ සභායතා”ති.

තත්ථ වරන්ති ඉරියාපථවාරං අග්ගහෙත්වා මනසාවාරො වෙදිතබ්බො, කල්‍යාණමිත්තං පරියෙසන්තොති අත්ථො. සෙයාං සදිසමත්තනොති අත්තනො සීලසමාධිපඤ්ඤාගුණෙහි අධිකතරං වා සදිසං වා න ලභෙයා වෙ. එකවරියන්ති එතෙසු හි සෙයාං ලභමානො සීලාදීහි වඩ්ඪති, සදිසං ලභමානො න පරිභායති, භීතෙන පන සද්ධිං එකතො වසන්තො එකතො සංභොගපරිභොගං කරොන්තො සීලාදීහි පරිභායති. තෙන වුත්තං – “එවරුපො පුග්ගලො න සෙවිතබ්බො න හජිතබ්බො න පයිරුපාසිතබ්බො අඤ්ඤා අනුද්දයා අඤ්ඤා අනුකම්පා”ති (පු. ප. 121; අ. නි. 3.26). තස්මා සචෙ කාරුඤ්ඤං පටිච්ච “අයං මං නිස්සාය සීලාදීහි වඩ්ඪිස්සති”ති තමහා පුග්ගලා කිඤ්චි අපච්චාසිසන්තො තං සඬගණ්හිතුං සක්කොති, ඉච්චෙනං කුසලං . නො වෙ සක්කොති, එකවරියං දළ්භං කයිරා එකිභාවමෙව ටීරං කත්වා සබ්බඉරියාපථෙසු එකකොව විහරෙයා. කිං කාරණා? නත්ථි ඛාලෙ සභායතාති සභායතා නාම වුළුසීලං මජ්ඣිමසීලං මහාසීලං දස කථාවත්ථුනි තෙරස ධුතඬගගුණා විපස්සනාගුණා වත්තාරො මග්ගා වත්තාරි ඵලානි තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා. අයං සභායතාගුණො ඛාලං නිස්සාය නත්ථිති.

දෙසනාවසානෙ ආගන්තුකො හික්ඛු සොනාපත්තිඵලං පත්තො, අඤ්ඤෙපි බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සු, දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

3. ආනන්දසෙට්ඨිවත්ථු

පුත්තා මත්ථීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථීයං විහරන්තො ආනන්දසෙට්ඨීං ආරඬ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථීයං කිර ආනන්දසෙට්ඨී නාම චත්තාලීසකොට්ඨිහවො මහාමච්ඡරී අහොසි. සො අන්වඩ්ඪමාසං ඤාතකෙ සන්තිපාතෙත්වා පුත්තං මූලසිරිං නාම තිසු වෙලාසු එවං ඔවදති – “ඉදං චත්තාලීසකොට්ඨනං ‘ඛණ්ණ’”ති මා සඤ්ඤං කරි, විජ්ජමානං ධනං න දාතබ්බං, නවං ධනං උප්පාදෙතබ්බං. එකෙකම්පි හි කභාපණං වයං කරොන්තස්ස පන බියතෙව. තස්මා –

“අඤ්ජනානං බයං දිස්වා, උපවිකානඤ්ච ආවයං;
මධුනඤ්ච සමාහාරං, පණ්ඩිතො සරමාවසෙ”ති.

සො අපරෙත සමයෙන අත්තනො පඤ්ච මහානිධියො පුත්තස්ස අනාවික්ඛිත්වා ධනනිස්සිතො මච්ඡෙරමලමලිතො කාලං කත්වා තස්සෙව නගරස්ස එකස්මිං ද්වාරගාමකෙ චණ්ඩාලානං කුලසහස්සං පට්ඨසති. තත්ථෙක්ඛිසා චණ්ඩාලියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. රාජා තස්ස කාලකිරියං සුත්වා පුත්තමස්ස මූලසිරිං පක්කොසාපෙත්වා සෙට්ඨිට්ඨානෙ යපෙසි. තම්පි චණ්ඩාලකුලසහස්සං එකතොව හතියා කම්මං කත්වා ජීවමානං තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය නෙව හතිං ලහති, න යාපනමත්තතො පරං භත්තපිණ්ඩම්පි. තෙ “මයං එතරහි කම්මං කරොන්තාපි පිණ්ඩහත්තම්පි න ලභාම, අම්භාකං අත්තරෙ කාලකණණියා හවිතබ්බ”න්ති ද්වෙ කොට්ඨාසා හුත්වා යාව තස්ස මාතෘපිතරො විසුං භොන්ති, තාව විහජිත්වා “ඉමස්මිං කුලෙ කාලකණණි උප්පන්තා”ති තස්ස මාතරං නිහරිංසු.

සාපි යාවස්සා සො කුච්ඡිගතො, තාව යාපනමත්තම්පි කිච්ඡෙන ලභිත්වා පුත්තං විජායි. තස්ස හත්ථා ව පාදා ව අක්ඛිති ව කණණා ව නාසා ව මුඛඤ්ච යථායානෙ න අහෙසුං. සො එවරුපෙන අභිගවෙකල්ලෙන සමන්තාගතො පංසුපිසාවකො විය අතිවිරුපො අහොසි. එවං සන්තෙපි තං මාතා න පරිච්චජී. කුච්ඡියං වසිතපුත්තස්මිඤ්චි සිනෙහො බලවා හොති. සා තං කිච්ඡෙන පොසයමානා තං ආදාය ගතදිවසෙ කිඤ්චි අලභිත්වා ගෙහෙ කත්වා සයමෙව ගතදිවසෙ හතිං ලහති. අප් නං පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිතුං සමත්ථකාලෙ සා කපාලකං හත්ථෙ යපෙත්වා, “තාත , මයං තං නිස්සාය මහාදුක්ඛං පත්තා, ඉදානි න සක්කොම් තං පොසෙතුං, ඉමස්මිං නගරෙ කපණද්ධිකාදීනං පටියත්තභත්තානි අත්ථී, තත්ථ භික්ඛාය වරිත්වා ජීවාහි”ති තං විස්සජ්ජෙසි. සො සරපටිපාටියා වරන්තො ආනන්දසෙට්ඨිකාලෙ නිවුත්තට්ඨානං ගන්ත්වා ජාතිස්සරො හුත්වා අත්තනො ගෙහං පාවිසි. තිසු පන ද්වාරකොට්ඨකෙසු න කොචි සල්ලක්ඛෙසි. චතුත්ථෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ මූලසිරිසෙට්ඨිතො පුත්තකා දිස්වා උබ්බිග්ගහදායා පරොදිංසු. අප් නං සෙට්ඨිපුරිසා “නික්ඛම කාලකණණි”ති පොථත්වා නිහරිත්වා සඬ්ඛාරට්ඨානෙ බිපිංසු. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන පිණ්ඩාය වරන්තො තං යානං පත්තො ථෙරං ඔලොකෙත්වා තෙන පුට්ඨො තං පවත්තිං ආචික්ඛි. ථෙරො මූලසිරිං පක්කොසාපෙසි. අප් මහාජනකායො සන්තිපති. සත්ථා මූලසිරිං ආමන්තෙත්වා “ජානාසි එත”න්ති පුච්ඡිත්වා “න ජානාම්”ති චුත්තෙ, “පිතා තෙ ආනන්දසෙට්ඨී”ති චත්වා අසද්දහන්තං “ආනන්දසෙට්ඨී පුත්තස්ස තෙ පඤ්ච මහානිධියො ආචික්ඛාහි”ති ආචික්ඛාපෙත්වා සද්දහාපෙසි. සො සත්ථාරං සරණං අගමාසි. තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

62. “පුත්තා මත්ථී ධනම්මත්ථී, ඉති බාලො විහඤ්ඤති;
අත්තා හි අත්තනො නත්ථී, කුතො පුත්තා කුතො ධන”න්ති.

තස්සත්ථො – පුත්තා මෙ අත්ථී, ධනං මෙ අත්ථී, ඉති බාලො පුත්තතණ්භාය වෙව ධනතණ්භාය ව හඤ්ඤති විහඤ්ඤති දුක්ඛයති, “පුත්තා මෙ නස්සිංසු”ති විහඤ්ඤති, “නස්සන්ති”ති විහඤ්ඤති, “නස්සිස්සන්ති”ති විහඤ්ඤති. ධනෙපි එසෙව නයො. ඉති ඡහාකාරෙහි විහඤ්ඤති. “පුත්තෙ පොසෙස්සාම්”ති රත්තිඤ්ච දිවා ව ථලජලපථාදිසු නානප්පකාරතො වායමන්තොපි විහඤ්ඤති, “ධනං උප්පාදෙස්සාම්”ති කසිවාණ්ඡප්පාදීනි කරොන්තොපි විහඤ්ඤතෙව. එවං විහඤ්ඤස්ස ව අත්තා හි අත්තනො නත්ථී තෙන විසාතෙන දුක්ඛිතං අත්තානං සුඛිතං කාතුං අසක්කොන්තස්ස පවත්තියම්පිස්ස අත්තා හි අත්තනො නත්ථී, මරණමඤ්චෙ නිපන්තස්ස මාරණන්තිකාහි වෙදනාහි අග්ගිජාලාහි විය පරිඛය්ගමානස්ස ඡිජ්ජමානෙසු සන්ධිබන්ධනෙසු, හිජ්ජමානෙසු අට්ඨිසඬ්ඛාටෙසු නිම්මිලත්වා පරලොකං උම්මිලත්වා ඉධලොකං පස්සන්තස්සාපි දිවසෙ දිවසෙ ද්වික්ඛන්තුං න්භාපෙත්වා තික්ඛන්තුං භොපෙත්වා ගන්ධමාලාදීනි අලඬ්ඛරිත්වා යාවජීවං පොසිතොපි සභායභාවෙන දුක්ඛපරිත්තාණං කාතුං අසමත්ථතාය අත්තා හි අත්තනො නත්ථී. කුතො පුත්තා කුතො ධනං පුත්තා වා ධනං වා තස්මිං සමයෙ කිමෙව කරිස්සන්ති, ආනන්දසෙට්ඨිතොපි කස්සචි කිඤ්චි අදත්වා පුත්තස්සත්ථාය ධනං සණ්ඨපෙත්වා පුබ්බෙ වා මරණමඤ්චෙ නිපන්තස්ස, ඉදානි වා ඉමං දුක්ඛං පත්තස්ස කුතො පුත්තා කුතො ධනං. පුත්තා වා ධනං වා තස්මිං සමයෙ කිං දුක්ඛං හරිංසු, කිං වා සුඛං උප්පාදයිංසුති.

දෙසනාවසානෙ චතුරාසිතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. දෙසනා මහාජනස්ස සාත්ථිකා අහොසිති.

ආනන්දසෙට්ටිවත්ථු තතියං.

4. ගණ්ඨිභෙදකවොරවත්ථු

යො බාලොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ගණ්ඨිභෙදකවොරෙ ආරබ්භ කට්ඨි.

තෙ කිර ද්වෙ සභායකා ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡන්තෙන මහාජනෙන සද්ධිං ජෙනවනං ගන්ත්වා එකො ධම්මකථං අස්සෙසි, එකො අත්තනො ගය්භුපගං ඔලොකෙසි. තෙසු එකො ධම්මං සුඤ්ඤානො සොනාපත්තිඵලං පාපුණි, ඉතරො එකස්ස දුස්සන්තෙ බද්ධං පඤ්චමාසකමත්තං ලභි. තස්ස තං ගෙහෙ පාකභත්තං ජාතං, ඉතරස්ස ගෙහෙ න පච්චති. අථ නං සභායකවොරො අත්තනො භරියාය සද්ධිං උප්පණ්ඩයමානො “ත්ථං අතිපණ්ඩිතතාය අත්තනො ගෙහෙ පාකභත්තමුලම්පි න නිජ්ජාදෙසි”ති ආහ. ඉතරො පන “බාලභාවෙනෙව වතායං අත්තනො පණ්ඩිතභාවං මඤ්ඤති”ති තං පවත්තිං සත්ථු ආරොවෙනුං ඤාතීහි සද්ධිං ජෙනවනං ගන්ත්වා ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

63. “යො බාලො මඤ්ඤති බාලාං, පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො;
බාලො ව පණ්ඩිතමානී, ස වෙ ‘බාලො’ති වුච්චති”ති.

තත්ථ යො බාලොති යො අන්ධබාලො අපණ්ඩිතො සමානො “බාලො අහ”න්ති අත්තනො බාලාං බාලභාවං මඤ්ඤති ජානාති. තෙන සොති තෙන කාරණෙන සො පුග්ගලො පණ්ඩිතො වාපි හොති පණ්ඩිතසදිසො වා. සො හි “බාලො අහ”න්ති ජානමානො අඤ්ඤං පණ්ඩිතං උපසඩ්ධකමත්තො පයිරුපාසන්තො තෙන පණ්ඩිතභාවත්ථාය ඔවදියමානො අනුසාසියමානො තං ඔවාදං ගණ්හිත්වා පණ්ඩිතො වා හොති පණ්ඩිතතරො වා. ස වෙ බාලොති යො ව බාලො සමානො “කො අඤ්ඤො මයා සදිසො බහුස්සුතො වා ධම්මකථිකො වා විනයධරො වා ධුතඨගධරො වා අත්ථි”ති ඵලං පණ්ඩිතමානී හොති. සො අඤ්ඤං පණ්ඩිතං අනුපසඩ්ධකමත්තො අපයිරුපාසන්තො තෙව පරියත්තිං උග්ගණ්හාති, න පට්ටත්තිං පුරෙති, එකන්තබාලභාවමෙව පාපුණාති. සො ගණ්ඨිභෙදකවොරො විය. තෙන චුත්තං “ස වෙ ‘බාලො’ති වුච්චති”ති.

දෙසනාපරියොසානෙ ඉතරස්ස ඤාතකෙහි සද්ධිං මහාජනො සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිති.

ගණ්ඨිභෙදකවොරවත්ථු වතුත්ථං.

5. උදායිත්ථෙරවත්ථු

යාවජීවම්පි වෙ බාලොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨි.

සො කිර මහාපෙරෙසු පටික්කන්තෙසු ධම්මසභං ගන්ත්වා ධම්මාසනෙ නිසීදි. අථ නං එකදිවසං ආගන්තුකා භික්ඛු දිස්වා “අයං බහුස්සුතො මහාපෙරො භවිස්සති”ති මඤ්ඤමානා බන්ධාදිපට්ඨංයුත්තං පඤ්භං පුච්ඡිත්වා කිඤ්චි අජානමානං “කො එසො, බුද්ධෙහි සද්ධිං එකවිහාරෙ වසමානො බන්ධාතුආයතනමත්තම්පි න ජානාති”ති ගරහිත්වා තං පවත්තිං තථාගතස්ස ආරොවෙසුං. සත්ථා තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

64. “යාවජීවම්පි වෙ බාලො, පණ්ඩිතං පයිරුපාසති;
න සො ධම්මං විජානාති, දබ්බි සුපරසං යථා”ති.

තස්සත්ථො – බාලො නාමෙස යාවජීවම්පි පණ්ඩිතං උපසඩ්ධකමත්තො පයිරුපාසන්තො “ඉදං බුද්ධවචනං, එත්තකං බුද්ධවචන”න්ති ඵලං පරියත්තිධම්මං වා “අයං වාරො, අයං විහාරො, අයං ආචාරො, අයං ගොචරො, ඉදං සාවජ්ජං, ඉදං අනවජ්ජං, ඉදං සෙවිතබ්බං, ඉදං න සෙවිතබ්බං, ඉදං පට්ඨිජ්ඣිතබ්බං, ඉදං සච්ඡිකාතබ්බ”න්ති ඵලං පටිපත්තිපට්ටෙධම්මං වා න ජානාති. යථා කිං? දබ්බි සුපරසං යථාති. යථා හි දබ්බි යාව පරික්ඛයා නානාජ්ජකාරාය සුපච්ඡිකායා සම්පරිවත්තමානාපි “ඉදං ලොණිකං, ඉදං අලොණිකං, ඉදං තිත්තකං, ඉදං බාරිකං, ඉදං කටුකං, ඉදං අම්බිලං, ඉදං අනම්බිලං, ඉදං කසාව”න්ති සුපරසං න ජානාති, ඵලමෙව බාලො යාවජීවම්පි පණ්ඩිතං පයිරුපාසමානො චුත්තජ්ජකාරං ධම්මං න ජානාතිති.

දෙසනාවසානෙ ආගන්තුකා භික්ඛු ආසවෙහි විත්තානි විමුච්චිංසුති.

උදායිත්ථෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. තිංසමත්තපාවෙයාකභික්ඛුචත්ථු

මුහුත්තමපි වෙ විඤ්ඤාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තිංසමත්තෙ පාවෙයාකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙසඤ්ඤි හගවා ඉත්ථිං පරියෙසන්තානං කප්පාසිකවනසණ්ඨෙ පඨමං ධම්මං දෙසෙසි. තදා තෙ සබ්බෙව එභිභික්ඛුතාවං පත්වා ඉද්ධිමයපත්තවීරධරා හුත්වා තෙරස ධුතභිගානි සමාදාය වත්තමානා පුනපි දීඝස්ස අද්ධුනො අවිවයෙන සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා අනමතග්ගධම්මදෙසනං සුත්වා තස්මිංයෙව ආසනෙ අරහත්තං පාපුණිංසු. භික්ඛු “අහො වතිමෙභි භික්ඛුහි ඛිප්පමෙව ධම්මො විඤ්ඤාතො”ති ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසු. සත්ථා තං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි ඉමෙ තිංසමත්තා සභායකා ධුත්තා හුත්වා තුණ්ඩිලජාතකෙ (ජා. 1.6.88 ආදයො) මහාතුණ්ඩිලස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වාපි ඛිප්පමෙව ධම්මං විඤ්ඤාය පඤ්ච සීලානි සමාදියිංසු, තෙ තෙනෙව උපනිස්සයෙන එතරහි නිසින්නාසනෙයෙව අරහත්තං පත්තා”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

65. “මුහුත්තමපි වෙ විඤ්ඤා, පණ්ඩිතං පයිරුපාසති;
ඛිප්පං ධම්මං විජානාති, ජීවිහා සුපරසං යථා”ති.

තස්සත්ථො – විඤ්ඤා පණ්ඩිතපුරිසො මුහුත්තමපි වෙ අඤ්ඤං පණ්ඩිතං පයිරුපාසති, සො තස්ස සන්තිකෙ උග්ගණ්හන්තො පරිපුච්ඡන්තො ඛිප්පමෙව පරියත්තිධම්මං විජානාති. තතො කම්මට්ඨානං කථාපෙත්වා පටිපත්තියං සටෙන්තො වායමන්තො යථා නාම අනුපහතජීවිහාපසාදො පුරිසො රසවිජානනත්ථං ජීවිහග්ගෙ යපෙත්වා එව ලොණිකාදිභෙදං රසං විජානාති, එවං පණ්ඩිතො ඛිප්පමෙව ලොකුත්තරධම්මමිපි විජානාතිති.

දෙසනාවසානෙ බහු භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසුති.

තිංසමත්තපාවෙයාකභික්ඛුවත්ථු ඡට්ඨං.

7. සුප්පබුද්ධකුට්ඨිවත්ථු

වරන්ති බාලා දුම්මෙධාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සුප්පබුද්ධකුට්ඨිං ආරබ්භ කපෙසි. සුප්පබුද්ධකුට්ඨිවත්ථු උදානෙ (උදා. 43) ආගතමෙව.

තදා හි සුප්පබුද්ධකුට්ඨි පරිසපරියන්තෙ නිසින්නො හගවතො ධම්මදෙසනං සුත්වා සොනාපත්තිඵලං පත්වා අත්තනා පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොවෙතුකාමො පරිසමජ්ඣෙ ඔගාහිතුං අවිසහන්තො මහාජනස්ස සත්ථාරං වන්දිත්වා අනුගන්ත්වා නිවත්තනකාලෙ විහාරං අගමාසි. තස්මිං බණෙ සක්කො දෙවරාජා “අයං සුප්පබුද්ධකුට්ඨි අත්තනො සත්ථු සාසනෙ පටිලද්ධගුණං පාකටං කාතුකාමො”ති ඤාත්වා “විමංසිස්සාමි න”න්ති ගන්ත්වා ආකාසෙ යිතොව එතදවොච – “සුප්පබුද්ධ, ත්වං මනුස්සදලිද්දො මනුස්සවරාකො, අහං තෙ අපරියන්තං ධනං දස්සාමි, ‘බුද්ධො න බුද්ධො, ධම්මො න ධම්මො, සඬ්ඝො න සඬ්ඝො, අලං මෙ බුද්ධෙන, අලං මෙ ධම්මෙන, අලං මෙ සඬ්ඝෙනා’ති වදෙහි”ති. අථ නං සො ආහ – “කොසි ත්ව”න්ති? “අහං සක්කො”ති. අන්ධබාල, අහිරික ත්වං මයා සද්ධිං කපෙතුං න යුත්තරුපො, ත්වං මං “දුග්ගතො දලිද්දො කපණො”ති වදෙසි, නෙවාහං දුග්ගතො, න දලිද්දො, සුඛජ්ජන්තො අහමස්මි මහද්ධනො –

“සද්ධාධනං සීලධනං, හිරි ඔත්තජ්ජියං ධනං;
සුතධනඤ්ච වාගො ව, පඤ්ඤා වෙ සත්තමං ධනං.

“යස්ස එතෙ ධනා අත්ථි, ඉත්ථියා පුරිසස්ස වා;
‘අදලිද්දො’ති තං ආහු, අමොඝං තස්ස ජීවිත”න්ති. (අ. නි. 7.5-6) –

ඉමානි මෙ සත්තවිධඅරියධනානි සන්ති, යෙසඤ්ඤි ඉමානි සත්ත ධනානි සන්ති, න තෙ බුද්ධෙහි වා පච්චෙකබුද්ධෙහි වා “දලිද්දා”ති වුවුවන්ති. සක්කො තස්ස කථං සුත්වා තං අන්තරාමග්ගෙ ඔහාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සබ්බං තං වචනපටිවචනං ආරොවෙසි. අථ නං හගවා ආහ – “න බො, සක්ක, සක්කා තාදිසානං සතෙනපි සහස්සෙනපි සුප්පබුද්ධකුට්ඨිං ‘බුද්ධො න බුද්ධො’ති වා, ‘ධම්මො න ධම්මො’ති වා, ‘සඬ්ඝො න සඬ්ඝො’ති වා කථාපෙතු”න්ති. සුප්පබුද්ධොපි බො කුට්ඨි සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා කතපටිසත්ථාරො සම්මොදමානො අත්තනා පටිලද්ධගුණං ආරොවෙත්වා වුට්ඨායාසනා පක්කාමි. අථ නං අවිරපක්කන්තං ගාථි තරුණවච්ඡා ජීවිතා වොරොපෙසි.

සා කිර එකා යක්ඛිනී පුක්කුසානිකුලපුත්තං, බාහියං දාරුචීරියං, තම්බදායීකවොරසාතකං, සුප්පබුද්ධකුට්ඨිත්ති ඉමෙසං චතුත්තං ජනානං අනෙකසතෙ අත්තභාවෙ ගාථි හුත්වා ජීවිතා වොරොපෙසි. තෙ කිර අතීතෙ වත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා හුත්වා එකං නගරසොහිනිං ගණිකං උය්‍යානං නෙත්වා දිවසං සම්පත්තිං අනුභවිත්වා සායන්හසමයෙ එවං සම්මන්තයිංසු – “ඉමස්මිං යානෙ අඤ්ඤො නත්ථි, ඉමිස්සා අමිහෙහි දින්නං කභාපණසහස්සඤ්ච සබ්බඤ්ච පසාධනහණ්ඩං ගහෙන්වා ඉමං මාරෙත්වා ගවිජාමා”ති. සා තෙසං කථං සුත්වා “ඉමෙ නිල්ලජ්ජා, මයා සද්ධිං අහිරමිත්වා ඉදානි මං මාරෙතුකාමා, ජානිස්සාමි නෙසං කත්තබ්බයුත්තක”න්ති තෙහි මාරියමානා “අහං යක්ඛිනී

හුන්වා යථා මං එතෙ මාරෙන්නි, එවමෙව තෙ මාරෙතුං සමත්ථා භවෙයා”න්ති පත්ථනං අකාසි. තස්ස නිස්සන්දෙන ඉමෙ මාරෙසි. සම්බහුලා භික්ඛු තස්ස කාලකිරියං භගවතො ආරොචෙත්වා “තස්ස කා ගති, කෙන ව කාරණෙන කුට්ඨිභාවං පත්තො”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා සොනාපත්තිඵලං පත්වා තස්ස තාවතිංසභවතො උප්පන්නභාවඤ්ච තගරසිඛිපච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා නිවුහිත්වා අපසඛං කත්වා දීඝරත්තං නිරයෙ පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන ඉදානි කුට්ඨිභාවපත්තිඤ්ච බ්‍යාකරිත්වා, “භික්ඛවෙ, ඉමෙ සත්තා අත්තනාව අත්තනො කටුකච්ඡාකකම්මං කරොන්තා විවරන්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා උත්තරි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

66. “වරන්ති බාලා දුම්මෙධා, අමිත්තෙනෙව අත්තනා;
කරොන්තා පාපකං කම්මං, යං හොති කටුකප්ඵල”න්ති.

තත්ථ වරන්තිති වතුහි ඉරියාපටෙහි අකුසලමෙව කරොන්තා විවරන්ති. බාලාති ඉධලොකත්ථඤ්ච පරලොකත්ථඤ්ච අජානන්තා ඉධ බාලා නාම. දුම්මෙධාති දුප්පඤ්ඤා. අමිත්තෙනෙව අත්තනාති අත්තනා අමිත්තභූතෙන විය වෙරිනා හුන්වා. කටුකප්ඵලන්ති තිඛිණඵලං දුක්ඛඵලන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

සුප්පබුද්ධකුට්ඨිවත්ථු සත්තමං.

8. කස්සකවත්ථු

න තං කම්මං කතං සාධුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවතෙ විහරන්තො එකං කස්සකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර සාවත්තීතො අවිදුරෙ එකං ඛෙත්තං කසති. වොරා උදකනිද්ධමනෙන නගරං පවිසිත්වා එකස්මිං අඬ්ඬකුලෙ උමඬ්ඬං භිත්තිත්වා බහුං භිරඤ්ඤසුවණ්ණං ගහෙත්වා උදකනිද්ධමනෙනෙව නික්ඛමිංසු. එකො වොරො තෙ වඤ්චෙත්වා එකං සහස්සත්ථවිකං ඔවට්ටිකාය කත්වා තං ඛෙත්තං ගන්ත්වා තෙහි සද්ධිං භණ්ඩං භාජෙත්වා ආදාය ගච්ඡන්තො ඔවට්ටිකතො පතමානං සහස්සත්ථවිකං න සල්ලක්ඛෙසි. තං දිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්නො තං කස්සකං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අන්තොපට්ඨං දිස්වා “කිං නු ඛො භවිස්සති”ති උපධාරයමානො ඉදං අද්දස – “අයං කස්සකො පාතොව කසිතුං ගමිස්සති, භණ්ඩසාමිකා වොරානං අනුපදං ගන්ත්වා ඔවට්ටිකතො පතමානං සහස්සත්ථවිකං දිස්වා එතං ගණ්ඨස්සන්ති, මං යපෙත්වා තස්ස අඤ්ඤො සක්ඛී නාම න භවිස්සති, සොනාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයොපිස්ස අත්ථි, තත්ථ මයා ගන්තුං වට්ටති”ති. සොපි කස්සකො පාතොව කසිතුං ගතො. සත්ථා ආනන්දත්ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන තත්ථ අගමාසි. කස්සකො සත්ථාරං දිස්වා ගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා පුන කසිතුං ආරභි. සත්ථා තෙන සද්ධිං කිඤ්චි අවත්වා සහස්සත්ථවිකාය පතිතට්ඨානං ගන්ත්වා තං දිස්වා ආනන්දත්ථෙරං ආහ – “පස්ස, ආනන්ද, ආසිවිසො”ති. “පස්සාමි, භන්තෙ, සොරවිසො”ති.

කස්සකො තං කථං සුත්වා “මම වෙලාය වා අවෙලාය වා විවරණට්ඨානමෙතං, ආසිවිසො කිරෙත්ථ අත්ථි”ති වින්තෙත්වා සත්ථරි එත්තකං වත්වා පක්කන්තෙ “මාරෙස්සාමි න”න්ති පතොදලට්ඨිං ආදාය ගතො සහස්සභණ්ඩකං දිස්වා “ඉමං සන්ධාය සත්ථාරා කථිතං භවිස්සති”ති තං ආදාය නිවත්තො, අබ්‍යන්තරාය එකමන්තෙ යපෙත්වා පංසුනා පටිච්ඡාදෙන්වා පුන කසිතුං ආරභි. මනුස්සා ව විභාතාය රත්තියා ගෙහෙ වොරෙහි කතකම්මං දිස්වා පදානුපදං ගච්ඡන්තා තං ඛෙත්තං ගන්ත්වා තත්ථ වොරෙහි භණ්ඩස්ස භාජිතට්ඨානං දිස්වා කස්සකස්ස පදවලඤ්ඡං අද්දසංසු. තෙ තස්ස පදානුසාරෙන ගන්ත්වා ථවිකාය යපිතට්ඨානං දිස්වා පංසුං වියුහිත්වා ථවිකං ආදාය “ත්වං ගෙහං විලුම්භිත්වා ඛෙත්තං කසමානො විය විවරසි”ති තජ්ජෙත්වා පොටෙත්වා නෙත්වා රඤ්ඤො දස්සයිංසු. රාජා තං පවත්තිං සුත්වා තස්ස වධං ආණාපෙසි. රාජපුරිසා තං පච්ඡාඛාහං බන්ධිත්වා කසාහි තාළෙන්තා ආසාතනං නයිංසු. සො කසාහි තාළියමානො අඤ්ඤං කිඤ්චි අවත්වා “පස්සානන්ද, ආසිවිසොති, පස්සාමි භගවා සොරවිසො”ති වදන්තො ගච්ඡති. අථ නං රාජපුරිසා “ත්වං සත්ථු වෙව ආනන්දත්ථෙරස්ස ව කථං කට්ඨෙසි, කිං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා – “රාජානං දට්ඨං ලභමානො කට්ඨෙස්සාමි”ති වුත්තෙ රඤ්ඤො සන්තිකං නෙත්වා රඤ්ඤො තං පවත්තිං කථයිංසු. අථ නං රාජා “කස්මා එවං කට්ඨෙසි”ති පුච්ඡි. සො “නාහං, දෙව, වොරො”ති වත්වා කසනත්ථාය නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආවික්ඛි. රාජා තස්ස කථං සුත්වා “අයං භණෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං සත්ථාරං සක්ඛිං අපදිසති, න යුත්තං එතස්ස දොසං ආරොපෙතුං, අභමෙත්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති තං ආදාය සායන්භසමයෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං පුච්ඡි – “භගවා කච්චි තුම්හෙ ආනන්දත්ථෙරෙන සද්ධිං එතස්ස කස්සකස්ස කසනට්ඨානං ගතා”ති? “ආම, මහාරාජා”ති. “කිං වො තත්ථ දිට්ඨ”න්ති? “සහස්සත්ථවිකා, මහාරාජා”ති. “දිස්වා කිං අවොචුත්ථා”ති? “ඉදං නාම, මහාරාජා”ති. “භන්තෙ, සවායං පුරිසො තුම්භාදිසං අපදිසං නාකරිස්ස, න ජීවිතං අලභිස්ස, තුම්හෙහි පන කථිතකථං කට්ඨෙත්වා තෙන ජීවිතං ලද්ධ”න්ති. තං සුත්වා සත්ථා “ආම, මහාරාජ, අභමිච්චි එත්තකමෙව වත්වා ගතො, පණ්ඩිතෙන නාම යං කම්මං කත්වා පච්ඡානුතප්පං හොති, තං න කත්තබ්බ”න්ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

67. “න තං කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා අනුතප්පති;
යස්ස අස්සමුඛො රොදං, විපාකං පටිසෙවති”ති.

තත්ථ න තං කම්මන්ති යං නිරයාදීසු නිබ්බත්තනසමත්ථං දුක්ඛදුගං කම්මං කත්වා අනුස්සරන්තො අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණේ අනුතප්පති අනුසොවති, තං කතං න සාධු න සුන්දරං නිරත්ථකං. යස්ස අස්සුමුඛොති යස්ස අස්සුති තිත්තමුඛො රොදන්තො විපාකං අනුභොතිති.

දෙසනාවසානෙ කස්සකො උපාසකො සොනාපත්තිඵලං පත්තො, සම්පත්තභික්ඛුපි සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

කස්සකවත්ථු අට්ඨමං.

9. සුමනමාලාකාරවත්ථු

තඤ්ච කම්මං කතං සාධුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සුමනං නාම මාලාකාරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර දෙවසිකං බිම්බිසාරරාජානං පාතොව අට්ඨති සුමනපුප්ඵනාළීති උපට්ඨගන්තො අට්ඨ කභාපණේ ලභති. අපේකදිවසං තස්මිං පුප්ඵානි ගභෙන්වා නගරං පට්ටියමත්තෙ හගවා මහාභික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජ්ජෙන්වා මහතා බුද්ධානුභාවෙන මහතියා බුද්ධලීලාය නගරං පිණ්ඩාය පාවිසි. හගවා හි එකදා ඡබ්බණ්ණරංසියො විවරෙන පට්ටිජාදෙන්වා අඤ්ඤතරො පිණ්ඩපානිකො විය වරති තිංසයොජනමග්ගං අඬගුලිමාලස්ස පව්වුග්ගමනං ගච්ඡන්තො විය, එකදා ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජ්ජෙන්වා කපිලවත්ථුප්පවෙසනාදීසු විය. තස්මිම්පි දිවසෙ සරීරතො ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජ්ජෙන්තො මහත්තෙන බුද්ධානුභාවෙන මහතියා බුද්ධලීලාය රාජගහං පාවිසි. මාලාකාරො හගවතො රතනග්ගිසසදිසං අත්තභාවං දිස්වා ද්වන්තිංසමහාපුරිසලක්ඛණඅසිතානුඛ්‍යඤ්ජනසරීරසොහග්ගං ඔලොකෙන්වා පසන්නචිත්තො “කිං නු ඛො සත්ථු අධිකාරං කරොමී”ති වින්තෙන්වා අඤ්ඤං අපස්සන්තො “ඉමෙහි පුප්ඵෙහි හගවත්තං පුජෙස්සාමී”ති වින්තෙන්වා පුත වින්තෙයි – “ඉමානි රඤ්ඤො නිබ්බදං උපට්ඨානපුප්ඵානි, රාජා ඉමානි අලභන්තො මං බන්ධාපෙය්‍ය වා සාතාපෙය්‍ය වා රට්ඨතො වා පබ්බාපෙය්‍ය, කිං නු ඛො කරොමී”ති? අපස්ස එතදභොසි “රාජා මං සාතෙතු වා බන්ධාපෙතු වා රට්ඨතො පබ්බාපෙතු වා, සො හි මය්හං දදමානොපි ඉමස්මිං අත්තභාවෙ ජීවිතමත්තං ධනං දදෙය්‍ය, සත්ථුපුජා පන මෙ අනෙකාසු කප්පකොටීසු අලං භිතාය වෙව සුඛාය වා”ති අත්තතො ජීවිතං තථාගතස්ස පරිච්චස්.

සො “යාව මෙ පසන්නං විත්තං න පතිකුට්ඨති, තං තාවදෙව පුජං කරිස්සාමී”ති හට්ඨකුට්ඨො උදග්ගුදග්ගො සත්ථාරං පුජෙයි. කථං? පඨමං තාව ද්වෙව පුප්ඵමුට්ඨියො තථාගතස්ස උපරි බිපි, තා උපරිමත්ථකෙ විතානං හුත්වා අට්ඨංසු. අපරා ද්වෙ මුට්ඨියො බිපි, තා දක්ඛිණහත්ථපස්සෙන මාලාපට්ඨිජන්තෙන ඔතරිත්වා අට්ඨංසු. අපරා ද්වෙ මුට්ඨියො බිපි, තා පිට්ඨිපස්සෙන ඔතරිත්වා තට්ඨ අට්ඨංසු. අපරා ද්වෙ මුට්ඨියො බිපි, තා වාමහත්ථපස්සෙන ඔතරිත්වා තට්ඨ අට්ඨංසු. එවං අට්ඨ නාළියො අට්ඨ මුට්ඨියො හුත්වා චතුසු යානෙසු තථාගතං පරික්ඛිපිංසු. පුරතො ගමනද්වාරමත්තමෙව අභොසි. පුප්ඵානං වණ්ඨානි අත්තො අභෙසුං, පත්තානි බහිමුඛානි. හගවා රජතපත්තපරික්ඛිත්තො විය හුත්වා පායාසි. පුප්ඵානි අවිත්තකානිපි සවිත්තකං නිස්සාය සවිත්තකානි විය අභිජ්ජිත්වා අපතිත්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව ගච්ඡන්ති, ධීතධීතට්ඨානෙ තිට්ඨන්ති. සත්ථු සරීරතො සතසභස්සවිජ්ජුලතා විය රංසියො නික්ඛමීංසු. පුරතො ව පච්ඡතො ව දක්ඛිණතො ව වාමතො ව සීඝ්‍රමත්ථකතො ව නිරන්තරං නික්ඛන්තරංසීසු එකාපි සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනෙව අපලායිත්වා සබ්බාපි සත්ථාරං නික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා තරුණතාලක්ඛන්ධජ්ජමාණා හුත්වා පුරතො එව ධාවන්ති. සකලනගරං සඬ්ඛුහි. අත්තොනගරෙ නව කොටියො, බහිනගරෙ නව කොටියොති අට්ඨාරසසු කොටීසු එකොපි පුරිසො වා ඉන්ටී වා භික්ඛං ගභෙන්වා අනික්ඛන්තො නාම නත්ථී. මහාජනො සීහනාදං නදන්තො වෙලුක්ඛෙපසභස්සානි කරොන්තො සත්ථු පුරතොව ගච්ඡති. සත්ථාපි මාලාකාරස්ස ගුණං පාකටං කාතුං තිගාචුතප්පමාණෙ නගරෙ හෙරිවරණමග්ගෙනෙව අවරි. මාලාකාරස්ස සකලසරීරං පඤ්චවණ්ණාය පිතියා පරිපුරි.

සො ථොකඤ්ඤෙව තථාගතෙන සද්ධිං වරිත්වා මනොසිලාරසෙ නිමුග්ගො විය බුද්ධරස්මිනං අත්තො පට්ටියො සත්ථාරං ථොමෙන්වා වන්දිත්වා තුව්ඡපච්ඡිමෙව ගභෙන්වා ගෙහං අගමාසි. අථ නං හරියා පුච්ඡි “කභං පුප්ඵානී”ති? “සත්ථා මෙ පුජිතො”ති. “රඤ්ඤො දානි කිං කරිස්සසී”ති? “රාජා මං සාතෙතු වා රට්ඨතො වා නිහරතු, අහං ජීවිතං පරිච්චිත්වා සත්ථාරං පුජෙසිං, සබ්බපුප්ඵානි අට්ඨ මුට්ඨියොව අභෙසුං, එවරුපා නාම පුජා ජාතා. මහාජනො උක්කුට්ඨිසභස්සානි කරොන්තො සත්ථාරා සද්ධිං වරති, යො එස මහාජනස්ස උක්කුට්ඨිසද්දො, තස්මිං යානෙ එසො”ති. අපස්ස හරියා අත්ඨබ්බාලතාය එවරුපෙ පාටිභාරියෙ පසාදං නාම අපනෙන්වා තං අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා “රාජානො නාම වණ්ඨා, සකිං කුද්ධා හත්ථපාදාදිවිජෙදනෙන බහුමිපි අනත්ථං කරොන්ති, තයා කතකම්මෙන මය්හම්පි අනත්ථො සියා”ති පුත්තෙ ආදාය රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤා පක්කොසිත්වා “කිං එත”න්ති පුච්ඡිතා ආහ – “මම සාමිකො තුම්භාකං උපට්ඨානපුප්ඵෙහි සත්ථාරං පුජෙන්වා තුව්ඡහත්ථො සරං ආගන්ත්වා ‘කභං පුප්ඵානී’ති මයා පුට්ඨො ඉදං නාම වදෙසි, අහං තං පරිභාසිත්වා ‘රාජානො නාම වණ්ඨා, සකිං කුද්ධා හත්ථපාදාදිවිජෙදනෙන බහුමිපි අනත්ථං කරොන්ති, තයා කතකම්මෙන මය්හම්පි අනත්ථො සියා’ති තං ඡඩ්ඛෙන්වා ඉධාගතා, තෙන කතං කම්මං සුකතං වා හොතු, දුක්කටං වා, තස්සෙවෙනං, මයා තස්ස ඡඩ්ඛිතභාවං ජානාහි, දෙවා”ති. රාජා පඨමදස්සනෙනෙව සොනාපත්තිඵලං පත්තො සද්ධො පසන්නො අරියසාවකො වින්තෙයි – “අහො අයං ඉන්ටී අත්ඨබ්බාලා, එවරුපෙ

ගුණ පසාදං න උප්පාදෙසී”ති. සො කුද්ධො විය හුත්වා, “අම්ම, කිං වදෙසී, මය්හං උපට්ඨානපුප්පෙහි තෙන පුජා කතා”ති? “ආම, දෙවා”ති. “භද්දකං තෙ කතං තං ඡඩ්ඛෙන්තියා, මම පුප්පෙහි පුජාකාරස්ස අහං කත්තබ්බයුත්තකං ජානිස්සාමි”ති තං උයොපෙත්වා වෙගෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව විවරි.

සත්ථා රඤ්ඤො චිත්තප්පසාදං ඤත්වා හෙරිවරණවිටියා නගරං වරින්වා රඤ්ඤො සරද්ධාරං අගමාසි. රාජා පත්තං ගහෙන්වා සත්ථාරං ගෙහං පවෙසෙතුකාමො අහොසි. සත්ථා පන රාජභිගණෙයෙව නිසීදනාකාරං දස්සෙසි. රාජා තං ඤත්වා “සීසං මණ්ඩපං කරොථා”ති තඤ්ඤාඤ්ඤෙව මණ්ඩපං කාරාපෙසි. නිසීදි සත්ථා සද්ධිං භික්ඛුසඬ්ඨෙත. කස්මා පන සත්ථා රාජගෙහං න පාවිසී?

එවං කිරස්ස අහොසි – “සවාහං අත්තො පටිසිත්වා නිසීදෙය්‍යං, මහාජනො මං දට්ඨුං න ලභෙය්‍යා, මාලාකාරස්ස ගුණො පාකටො න භවෙය්‍යා, රාජභිගණෙ පන මං නිසින්තං මහාජනො දට්ඨුං ලභිස්සති, මාලාකාරස්ස ගුණො පාකටො භවිස්සති”ති. ගුණවත්තානාඤ්ඤි ගුණං බුද්ධා එව පාකටං කාතුං සක්කොන්ති, අවසෙසජනො ගුණවත්තානං ගුණං කටෙන්නො මච්ඡරායති. වත්තාරො පුප්පපටා වතුද්දිසං අට්ඨංසු. මහාජනො සත්ථාරං පරිවාරෙසි. රාජා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං පණ්ණෙනාහාරෙන පරිච්ඡි. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා පුරිමනෙයෙනෙව වතුහි පුප්පපටෙහි පරික්ඛිත්තො සීහනාදං නදන්තො මහාජනෙන පරිච්ඡතො විහාරං අගමාසි. රාජා සත්ථාරං අනුගන්ත්වා නිවත්තො මාලාකාරං පක්කොසාපෙත්වා “මම ආහරිතපුප්පෙහි කින්ති කත්වා සත්ථාරං පුප්පෙසී”ති පුච්ඡි. මාලාකාරො “රාජා මං සාතෙතු වා රට්ඨතො වා පබ්බාපෙතුහි ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පුප්පෙසී දෙවා”ති ආහ. රාජා “ත්වං මහාපුරිසො නාමා”ති වත්වා අට්ඨ හත්ථී ව අස්සෙ ව දාසෙ ව දාසියො ව මහාපසාධනානි ව අට්ඨ කභාපණ්ණසහස්සානි ව රාජකුලතො නිහරිත්වා සබ්බාලඤ්ඤාකාරප්පටිමණ්ඩිතා අට්ඨ නාරියො ව අට්ඨ ගාමවරෙ වාති ඉදං සබ්බට්ඨකං නාම දානං අදාසි.

ආනන්දත්ථෙරො චිත්තෙසි – “අජ්ජ පාතොව පට්ඨාය සීහනාදසහස්සානි වෙව වෙලුක්ඛෙපසහස්සානි ව පවත්තන්ති, කො නු ඛො මාලාකාරස්ස විපාකො”ති? සො සත්ථාරං පුච්ඡි. අට්ඨ නං සත්ථා ආහ – “ආනන්ද, ඉමිනා මාලාකාරෙන අප්පමත්තකං කම්මං කත”න්ති මා සල්ලක්ඛෙසි, අයඤ්ඤි මය්හං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පුප්පං අකාසි. සො එවං මයි චිත්තං පසාදෙත්වා –

“කප්පානං සතසහස්සං, දුග්ගතිං න ගම්ස්සති;
යත්වා දෙවමනුස්සෙසු, එලං එතස්ස කම්මුනො;
පච්ඡා පච්චෙකසම්බුද්ධො, සුමනො නාම භවිස්සති”ති. –

ආහ. සත්ථු පන විහාරං ගන්ත්වා ගන්ධකුටිපච්ඡිසනකාලෙ තානි පුප්ථානි ද්වාරකොට්ඨකෙ පතිංසු. සායන්හසමයෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො අච්ඡරියං මාලාකාරස්ස කම්මං, ධර්මානකබුද්ධස්ස ජීවිතං පරිච්චජිත්වා පුප්පපුප්පං කත්වා තඤ්ඤාඤ්ඤෙව සබ්බට්ඨකං නාම ලභති”ති. සත්ථා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා තිණ්ණං ගමනානං අඤ්ඤතරෙන ගමනෙන ධම්මසභං ගන්ත්වා බුද්ධාසනෙ නිසීදිත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “ආම, භික්ඛවෙ, යස්ස කම්මස්ස කතන්තා පච්ඡානුතප්පං න හොති, අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙ සොමනස්සමෙව උප්පජ්ජති, එවරූපං කම්මං කත්තබ්බමෙවා”ති අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

68. “තඤ්ඤි කම්මං කතං සාධු, යං කත්වා නානුතප්පති;
යස්ස පතීතො සුමනො, විපාකං පටිසෙවති”ති.

තත්ථ යං කත්වාති යං දෙවමනුස්සසම්පත්තිතඤ්ඤෙව නිබ්බානසම්පත්තියා ව නිබ්බත්තනසමත්ථං සුබුද්ධං කම්මං කත්වා නානුතප්පති, අට්ඨ ඛො දිට්ඨධම්මෙයෙව අනුස්සරිතානුස්සරිතක්ඛණෙයෙව පීතිවෙගෙන පතීතො සොමනස්සවෙගෙන ව සුමනො හුත්වා ආයතිං පීතිසොමනස්සජාතො හුත්වා විපාකං පටිසෙවති, තං කම්මං කතං සාධු භද්දකන්ති.

දෙසනාවසානෙ වතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසීති.

සුමනමාලාකාරවත්ථු නවමං.

10. උප්පලවණ්ණත්ථෙරිවත්ථු

මධුවා මඤ්ඤති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උප්පලවණ්ණත්ථෙරිං ආරබ්භ කටෙසි.

සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධස්ස පාදමුලෙ පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා කප්පසතසහස්සං පුඤ්ඤානි කුරුමානා දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්ති ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ දෙවලොකතො චිත්තවා සාවත්ථියං සෙට්ඨිකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. නීලප්පලගබ්භමානවණ්ණතාය වස්සා උප්පලවණ්ණත්ථෙරිව ව නාමං අකංසු. අට්ඨස්සා වයප්පත්තකාලෙ

සකලජම්බුදිපෙ රාජානෝ ව සෙට්ඨිනෝ ව සෙට්ඨිස්ස සන්නිකං සාසනං පභිණංසු – “ධීතරං අමභාකං දෙතු”ති . අපභිණන්තො නාම නාභොසි. තතො සෙට්ඨි චිත්තෙසි – “අභං සබ්බෙසං මනං ගහෙතුං න සක්ඛිස්සාමි, උපායං පනෙකං කර්ස්සාමි”ති ධීතරං පක්කොසාපෙත්වා, “අමිම, පබ්බජිතුං සක්ඛිස්සසි”ති ආහ. තස්සා පච්ඡිමභවිකත්තා තං වචනං සීසෙ ආසිත්තං සතපාකතෙලං විය අභොසි. තස්මා පිතරං “පබ්බජිස්සාමි, තාතා”ති ආහ. සො තස්සා මහත්තං සක්කාරං කත්වා භික්ඛුනීඋපස්සයං තෙත්වා පබ්බාපෙසි . තස්සා අවිරපබ්බජිතාය එව උපොසථාගාරෙ කාලවාරො පාපුණි. සා දීපං ජාලෙත්වා උපොසථාගාරං සම්මජ්ජිත්වා දීපසිංහාය නිමිත්තං ගණ්භිත්වා ධීතාව පුනප්පුනං ඔලොකයමානා තෙජොකසිණාරම්මණං ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා තමෙව පාදකං කත්වා අරහත්තං පාපුණි සද්ධිං පටිසම්භිදාහි වෙව අභිඤ්ඤාහි ව.

සා අපරෙත සමයෙන ජනපදවාරිකං වරින්වා පච්චාගන්ත්වා අන්ධවනං පාවිසි. තදා භික්ඛුනීනං අරඤ්ඤවාසො අප්පට්ඨිත්තො හොති. අපස්සා තත්ථ කුටිකං කත්වා මඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා සාණියා පරික්ඛිපිංසු. සා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා නික්ඛමි. මාතුලපුත්තො පනස්සා නන්දමාණවො නාම ගිහිකාලතො පටියාය පටිබද්ධවිත්තො. සො තස්සා ආගතභාවං සුත්වා පෙරියා ආගමනතො පුරෙතරමෙව අන්ධවනං ගන්ත්වා තං කුටිකං පටිසිත්වා හෙට්ඨාමඤ්චකෙ නිලීනො පෙරියා ආගන්ත්වා කුටිකං පටිසිත්වා ද්වාරං පිටියා මඤ්චකෙ නිසින්තමත්තාය බහි ආතපතො ආගතත්තා වක්ඛුපපෙ අන්ධකාරෙ අවිගතෙයෙව හෙට්ඨාමඤ්චකතො නික්ඛමිත්වා මඤ්චකං අභිරුය්හ “මා නස්සි බාල, මා නස්සි බාලා”ති පෙරියා වාරියමානොයෙව අභිභවිත්වා අත්තනා පත්ථිතකම්මං කත්වා පායාසි. අපස්ස අගුණං ධාරෙතුං අසක්කොන්ති විය මහාපථවී ද්වෙධා භිජ්ජි. සො පථවිං පටිට්ඨො ගන්ත්වා මහාඅවිච්ඡිති එව නිබ්බත්ති. පෙරිපි තමත්ථං භික්ඛුනීනං ආරොචෙසි. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොචෙසුං. භික්ඛු භගවතො ආරොචයිංසු. තං සුත්වා සත්ථා භික්ඛු ආමන්තෙත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුභික්ඛුනී උපාසකඋපාසිකාසු යො කොචි බාලො පාපකම්මං කරොන්තො මධුසක්ඛරාදීසු කිඤ්චි දෙව මධුරරසං බාදමානො පුරිසො විය තුට්ඨහට්ඨො උදග්ගුදග්ගො විය කරොති”ති අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

69. “මධුවා මඤ්ඤති බාලො, යාව පාපං න පච්චති;
යදා ව පච්චති පාපං, බාලො දුක්ඛං නිගච්ජති”ති.

තත්ථ මධුවාති බාලස්ස හි පාපං අකුසලකම්මං කරොන්තස්ස තං කම්මං මධු විය මධුරරසං විය ඉට්ඨං කත්තං මනාපං විය උපට්ඨාති. ඉති නං සො මධුව මඤ්ඤති. යාවාති යත්තකං කාලං. පාපං න පච්චතීති දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා විපාකං න දෙති, තාව නං එවං මඤ්ඤති. යදා වාති යදා පනස්ස දිට්ඨධම්මෙ වා විට්ඨා කම්මකාරණා කසිරමානස්ස, සම්පරායෙ වා නිරයාදීසු මහාදුක්ඛං අනුභවන්තස්ස තං පාපං පච්චති, අප් සො බාලො දුක්ඛං නිගච්ජති වින්දති පටිලභති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු.

අපරෙත පන සමයෙන ධම්මසභායං මහාජනො කථං සමුට්ඨාපෙසි “බිණාසවාපි මඤ්ඤෙ කාමසුඛං සාදියන්ති, කාමං සෙවන්ති, කිං න සෙවිස්සන්ති, න හි එතෙ කොළාපරුක්ඛා, න ව වම්මිකා අල්ලමංසසරීරාව, තස්මා එතෙපි කාමසුඛං සාදියන්ති, කාමං සෙවන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “න, භික්ඛවෙ, බිණාසවා කාමසුඛං සාදියන්ති, න කාමං සෙවන්ති. යථා හි පදුමපත්තෙ පතිතං උදකබිත්දු, න විලිම්පති, න සණ්ඨාති, විනිවත්තෙත්වා පතතෙව, යථා ව ආරග්ගෙ සාසපො න විලිම්පති, න සණ්ඨාති, විනිවත්තෙත්වා පතතෙව, එවං බිණාසවස්ස විත්තෙ දුට්ඨොපි කාමො න විලිම්පති, න සණ්ඨාති”ති අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං බ්‍රාහ්මණවග්ගෙ ගාථමාහ –

“වාරි පොක්ඛරපත්තෙව, ආරග්ගෙරිව සාසපො;
යො න ලිම්පති කාමෙසු, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 401);

ඉමිස්සා අත්ථො බ්‍රාහ්මණවග්ගෙයෙව ආචි භවිස්සති. සත්ථා පන රාජානං පසෙනදිකොසලං පක්කොසාපෙත්වා, “මහාරාජ, ඉමස්මිං සාසනෙ යථෙව කුලපුත්තා, එවං කුලධීතරොපි මහත්තං ඤාතිගණඤ්ච හොගක්ඛන්ධඤ්ච පභාය පබ්බජිත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්ති. තා එවං විහරමානා රාගරත්තා පාපපුග්ගලා ඔමානාතිමානවසෙන විහෙයෙන්නිපි, බ්‍රහ්මවරියන්තරායම්පි පාපෙන්නි, තස්මා භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස අන්තොනගරෙ වසනට්ඨානං කාතුං වට්ඨති”ති. රාජා “සාධු”ති සම්පට්චිත්ත්වා නගරස්ස එකපස්සෙ භික්ඛුනිසඬ්ඨස්ස වසනට්ඨානං කාරාපෙසි. තතො පටියාය භික්ඛුනියො අන්තොගාමෙයෙව වසන්තිති.

උප්පලවණ්ණත්ථෙරිවත්ථු දසමං.

11. ජම්බුකත්ථෙරවත්ථු

මාසෙ මාසෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඵ්වනෙ විහරන්තො ජම්බුකං ආජීවකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අතීතේ කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලේ ගාමවාසී එකො කුටුම්භිකො එකස්ස ථෙරස්ස විහාරං කත්වා තං තත්ථ විහරන්තං චතුති පච්චයෙති උපට්ඨති. ථෙරො තස්ස ගෙහෙ නිබ්බ්දං භුඤ්ජති. අපේකො ඛිණ්ණාසවො භික්ඛු දිවා පිණ්ඩාය වරන්තො තස්ස ගෙහද්වාරං පාපුණි. කුටුම්භිකො තං දිස්වා තස්ස ඉරියාපටේ පසන්තො ගෙහං පච්චෙසන්වා සක්කච්චං පණිතෙන භොජනෙන පරිච්ඡිත්වා, “හන්තෙ, ඉමං සාට්ඨං රජිත්වා නිවාසෙය්‍යාපා”ති මහන්තං සාට්ඨං දත්වා, “හන්තෙ, කෙසා වො දීඝා, තුම්භාකං කෙසොරොපනත්ථාය න්හාපිතං ආනෙස්සාමි, සයනත්ථාය ව වො මඤ්චකං ගාභාපෙත්වා ආගමිස්සාමි”ති ආහ. නිබ්බ්දං ගෙහෙ භුඤ්ජන්තො කුලුපකො භික්ඛු තං තස්ස සක්කාරං දිස්වා චිත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි, “අයං තං මුහුත්තං දිට්ඨකස්ස ඵවරුපං සක්කාරං කරොති, නිබ්බ්දං ගෙහෙ භුඤ්ජන්තස්ස පන මය්හං න කරොති”ති චිත්තෙන්වා විහාරං අගමාසි. ඉතරොපි තෙනෙව සද්ධිං ගන්ත්වා කුටුම්භිකෙන දින්නසාට්ඨකං රජිත්වා නිවාසෙසි. කුටුම්භිකොපි න්හාපිතං ආදාය ගන්ත්වා ථෙරස්ස කෙසෙ ඔහාරාපෙත්වා මඤ්චකං අත්ථරාපෙත්වා, “හන්තෙ, ඉමස්මිංයෙව මඤ්චකෙ සයපා”ති චත්වා ද්වෙපි ථෙරෙ ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙන්වා පක්කාමි.

නෙවාසිකො තස්ස තං සක්කාරං කයිරමානං අධිවාසෙතුං නාසක්ඛි. අථස්ස සො සායං ථෙරස්ස නිපන්නට්ඨානං ගන්ත්වා චතුර්භාකාරෙහි ථෙරං අක්කොසි, “ආවුසො, ආගන්තුක කුටුම්භිකස්ස තෙ ගෙහෙ හත්තං භුඤ්ජනතො වරතරං මිළ්භං බාදිතුං, කුටුම්භිකෙන ආනිතන්හාපිතෙන කෙසොභාරාපනතො වරතරං තාලට්ඨිකෙන කෙසෙ ලුඤ්චාපෙතුං. කුටුම්භිකෙන දින්නසාට්ඨකනිවාසනතො වරතරං නග්ගෙන විවරිතුං, කුටුම්භිකෙන ආහතමඤ්චකෙ නිපජ්ජනතො වරතරං භූමියං නිපජ්ජිතු”න්ති. ථෙරොපි “මා එස බාලො මං නිස්සාය නස්සි”ති නිමන්තනං අනාදිසිත්වා පාතොව උට්ඨාය යථාසුඛං අගමාසි. නෙවාසිකොපි පාතොව විහාරෙ කත්තබ්බවත්තං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලාය “ඉදානිපි ආගන්තුකො නිද්දායති, සණ්ඨිකසද්දෙන පබ්බජ්ඣෙය්‍යා”ති සඤ්ඤාය නබ්බිට්ඨෙතෙව සණ්ඨිං පහරිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාචිසි. කුටුම්භිකොපි සක්කාරං කත්වා ථෙරානං ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්තො නෙවාසිකං දිස්වා, “හන්තෙ, ථෙරො කුති”න්ති පුච්ඡි. අථ නං නෙවාසිකො “මා, ආවුසො, කිඤ්චි අවච, තුය්හං කුලුපකො හියො, තච නික්ඛන්තවෙලාය ඔවරකං පටිසිත්වා නිද්දං ඔක්කන්තො පාතොව උට්ඨාය මම විහාරසම්මජ්ජනසද්දම්පි පානියසට්ඨරිභොජනියසට්ඨ උදකසිඤ්චනසද්දම්පි සණ්ඨිකසද්දම්පි කරොන්තස්ස න ජානාති”ති ආහ. කුටුම්භිකො චිත්තෙසි – “තාදිසාය ඉරියාපට්ඨපත්තියා සමන්තාගතස්ස මෙ අයාස්ස යාව ඉමම්භා කාලා නිද්දායනං නාම නත්ථී, මං පන තස්ස සක්කාරං කරොන්තං දිස්වා අද්ධා ඉමිනා හදන්තෙන කිඤ්චි වුත්තං හචිස්සති”ති. සො අත්තනො පණ්ඨිතභාවෙන තං සක්කච්චං භොජෙත්වා තස්ස පත්තං සාධුකං ධොවිත්වා නානග්ගරසභොජනස්ස පුරෙත්වා, “හන්තෙ, සචෙ මෙ අයාං පස්සෙය්‍යාප, ඉමමස්ස පිණ්ඩපාතං දදෙය්‍යාපා”ති ආහ.

ඉතරො තං ගහෙන්වා චිත්තෙසි – “සචෙ සො ඵවරුපං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජිස්සති, ඉමස්මිංයෙව යානෙ පලුද්ධො හචිස්සති”ති අන්තරාමග්ගෙ තං පිණ්ඩපාතං ජඩ්ඛෙන්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං තත්ථ ඔලොකෙන්තො න අද්දස. අථ නං එත්තකස්ස කම්මස්ස කත්තා විසතිවස්සසහස්සානි කතොපි සමණධම්මො රක්ඛිතුං නාසක්ඛි. ආයුපරියොසානෙ පන කාලං කත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං මහාදුක්ඛං අනුභවිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුජ්ජාදෙ රාජගහනගරෙ එකස්මිං බන්ධන්තපානෙ කුලසරෙ නිබ්බන්ති. සො පදසා ගමනකාලතො පට්ඨාය නෙව සයනෙ සසිතුං, න හත්තං භුඤ්ජිතුං ඉච්ඡති, අත්තනො සරිරවලඤ්ජමෙව බාදති. “බාලතාය අජානන්තො කරොති”ති තං පොසයිංසු. මහල්ලකකාලෙපි චත්ථං නිවාසෙතුං න ඉච්ඡති, නග්ගොව විවරති, භූමියං සයති, අත්තනො සරිරවලඤ්ජමෙව බාදති. අථස්ස මාතාපිතරො “නායං කුලසරස්ස අනුච්ඡවිකො, කෙවලං අලජ්ජනකො ආජීවකානං එස අනුච්ඡවිකො”ති තෙසං සන්තිකං තෙන්වා “ඉමං දාරකං පබ්බාපෙපා”ති අදංසු. අථ නං තෙ පබ්බාපෙසුං. පබ්බාපෙන්තා ව පන ගලජපමාණෙ ආවාටෙ යපෙන්වා ද්වින්නං අංසකුටානං උපරිං පදරානි දත්වා තෙසං උපරි නිසිදිත්වා තාලට්ඨිකණ්ඩෙන කෙසෙ ලුඤ්චිංසු. අථ නෙ තස්ස මාතාපිතරො ස්වාතන්‍යාය නිමන්තෙන්වා පක්කම්සු.

පුනදිවසෙ ආජීවකා “එහි, ගාමං පටිසිස්සාමා”ති තං වදිංසු. සො “ගච්ඡට් තුම්හෙ, අහං ඉධෙව හචිස්සාමි”ති න ඉච්ඡි. අථ නං පුනස්පුනං චත්වා අනිච්ඡමානං ඔහාය අගමංසු. සොපි තෙසං ගතභාවං ඤත්වා වච්චකුටියා පදරං විවරිත්වා ඔරුය්හ උභොහි හත්ථෙහි ආලොපං ආලොපං කත්වා ගුටං බාදි. ආජීවකා තස්ස අන්තොගාමතො ආහාරං පහිණිංසු. තම්පි න ඉච්ඡි. පුනස්පුනං වුච්චමානොපි “න මෙ ඉමිනා අත්ථො. ලද්ධො මෙ ආහාරො”ති ආහ. “කහං ලද්ධො”ති? “ඉධෙව ලද්ධො”ති. එවං දුතියෙ තතියෙ චතුත්ථෙපි දිවසෙ තෙහි බහුම්පි වුච්චමානො “අහං ඉධෙව හචිස්සාමි”ති ගාමං ගන්තුං න ඉච්ඡි. ආජීවකා “අයං දිවසෙ දිවසෙ නෙව ගාමං පටිසිතුං ඉච්ඡති, න අම්හෙහි පහිතාහාරං ආහරිතුං ඉච්ඡති, ‘ඉධෙව මෙ ලද්ධො’ති වදති, කිං නු ඛො කරොති, පරිගණ්ඨිස්සාම න”න්ති ගාමං පටිසන්තා එකං ද්වෙ ජනෙ තස්ස පරිගණ්ඨනත්ථං ඔහාය ගම්සු. තෙ පච්ඡතො ගච්ඡන්තා විය හුත්වා නිලිසිංසු. සොපි තෙසං ගතභාවං ඤත්වා පුරිමනෙයෙනෙව වච්චකුටිං ඔරුය්හ ගුටං බාදි.

ඉතරෙ තස්ස කිරියං දිස්වා ආජීවකානං ආරොචයිංසු. තං සුත්වා ආජීවකා “අහො භාරියං කම්මං, සචෙ සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා ජානෙය්‍යුං, ‘ආජීවකා ගුටං බාදමානා විවරන්ති’ති අම්භාකං අකිත්තිං පකාසෙය්‍යුං, නායං අම්භාකං අනුච්ඡවිකො”ති තං අත්තනො සන්තිකා නිහරිංසු. සො තෙහි නිහරිතො මහාජනස්ස උච්චාරකරණට්ඨානෙ පත්ථරිතො එකො පිට්ඨිපාසාණො අත්ථී. තස්මිං මහන්තං සොණ්ඨි, පිට්ඨිපාසාණං නිස්සාය මහාජනස්ස උච්චාරකරණට්ඨානං. සො තත්ථ ගන්ත්වා රත්තිං ගුටං බාදිත්වා මහාජනස්ස සරිරවලඤ්ජනත්ථාය ආගමනකාලෙ එකෙන හත්ථෙන පාසාණස්ස එකං අන්තං ඔලුබ්භ එකං පාදං උක්ඛිපිත්වා ජණ්ණුකෙ යපෙන්වා උද්ධංවාතාහිමුඛො මුඛං විවරිත්වා තිට්ඨති. මහාජනො තං දිස්වා උපසඬකම්භිත්වා චන්දිත්වා, “හන්තෙ, කස්මා අයො ඔබ්බං විවරිත්වා ධිතො”ති පුච්ඡති. “අහං වාතභක්ඛො, අඤ්ඤො මෙ ආහාරො නත්ථී”ති. අථ “කස්මා එකං පාදං ජණ්ණුකෙ කත්වා

යීතොසි, හන්තෙ” කි? “අහං උග්ගතපො සොරතපො, මයා ද්විති පාදෙහි අක්කන්තා පට්ඨි කම්පති, තස්මා එකං පාදං උක්ඛිපිත්වා ජණ්ණුකො යපෙත්වා යීතොමිති. අහස්ස රත්තින්දිවං යීතකොව චිතිනාමෙමි, න නිසීදාමි, න නිපජ්ජාමි” කි. මනුස්සා නාම යෙභුයොන වචනමත්තමෙව සද්දහන්ති, තස්මා “අහො අච්ඡරියං, එවරුපාපි නාම තපස්සිනො හොත්ති, න නො එවරුපා දිට්ඨපුබ්බං” කි යෙභුයොන අභිගමගධවාසිනො සඬබුහිත්වා උපසඬකම්භත්වා මාසෙ මාසෙ මහත්තං සක්කාරං අභිහරන්ති. සො “අහං වාතමෙව හක්ඛාමි, න අඤ්ඤං ආහාරං. අඤ්ඤාදි මෙ බාදන්තස්ස තපො නස්සති” කි තෙහි අභිහරං න කිඤ්චි ඉච්ඡති. මනුස්සා “මා නො, හන්තෙ, නාසෙට්, තුම්භාදිසෙන සොරතපෙන පරිභොගෙ කතෙ අම්භාකං දීසරත්තං හිතාය සුඛාය සංවත්තති” කි පුනස්පුනං යාවත්ති. තස්ස අඤ්ඤො ආහාරො න රුච්චති. මහාජනස්ස පන යාවතාය පිළිනො තෙහි ආහතානි සප්පිචාණිතාදීනි කුසග්ගෙන ජිව්හග්ගෙ යපෙත්වා “ගච්ඡට්, අලං වො එත්තකං හිතාය සුඛාය වා” කි උයොපාජෙසි. එවං සො පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සානි නග්ගො ගුප්ථං බාදන්තො කෙසෙ ලුඤ්චන්තො භූමියං සයමානො චිතිනාමෙසි.

බුද්ධානම්පි බො පච්චුසකාලෙ ලොකවොලොකනං අවිජ්ඣිතමෙව හොති. තස්මා එකදිවසං හගවතො පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තස්ස අයං ජම්බුකාපීවකො ඤාණජාලස්ස අන්තො පඤ්ඤායි. සත්ථා “කිං නු බො හවිස්සති” කි ආවජ්ජෙත්වා තස්ස සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තස්සුපනිස්සයං දිස්වා “අහං එතං ආදිං කත්වා එකං ගාථං භාසිස්සාමි, ගාථාවසානෙ වතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො හවිස්සති. ඉමං කුලපුත්තං නිස්සාය මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණ්ස්සති” කි ඤාත්වා පුනදිවසෙ රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, ජම්බුකාපීවකස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි” කි. “හන්තෙ, කිං තුම්භෙයෙව ගම්ස්සට්” කි? “ආම, අහමෙවා” කි එවං වත්වා සත්ථා වඩ්ඪමානකච්ඡායාය තස්ස සන්තිකං පායාසි.

දෙවතා චිත්තයිංසු – “සත්ථා සායං ජම්බුකාපීවකස්ස සන්තිකං ගච්ඡති, සො ව ජෙගුච්ඡෙ උච්චාරපස්සාවදන්තකට්ඨකිලිට්ඨෙ පිට්ඨිපාසාණො වසති, දෙවං වස්සාපෙනුං වට්ටති” කි අත්තනො ආනුභාවෙන තං මුහුත්තංයෙව දෙවං වස්සාපෙසුං. පිට්ඨිපාසාණො සුවි නිම්මලො අහොසි. අට්ඨස්ස උපරි පඤ්චවණ්ණං පුප්ඵවස්සං වස්සාපෙසුං. සත්ථා සායං ජම්බුකාපීවකස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “ජම්බුකා” කි සද්දමකාසි. ජම්බුකො “කො නු බො එස, දුජ්ජනො මං ජම්බුකවාදෙන වදති” කි චිත්තෙන්වා “කො එසො” කි ආහ. “අහං සමණො” කි. “කිං මහාසමණො” කි? “අජ්ජ මෙ එකරත්තිං ඉධ වසනට්ඨානං දෙහි” කි. “නත්ථි, මහාසමණ, ඉමස්මිං යානෙ වසනට්ඨාන” න්ති. “ජම්බුක, මා එවං කරි, එකරත්තිං මෙ වසනට්ඨානං දෙහි, පබ්බජිතා නාම පබ්බජිතං පත්ථෙත්ති, මනුස්සා මනුස්සං, පසවො පසව” න්ති. “කිං පන ත්වං පබ්බජිතො” කි? “ආම, පබ්බජිතොමිති” කි. “සවෙ ත්වං පබ්බජිතො, කහං තෙ ලාබුකං, කහං ධුමකට්ඨජුකො, කහං යඤ්ඤසුත්තක” න්ති? “අත්ථෙතං මය්හං, විසුං විසුං පන ගහෙන්වා විවරණං දුක්ඛ” න්ති අබ්හත්තරෙනෙව ගහෙන්වා වරාමි” කි. සො “වරිස්සසි ත්වං එතං අග්ගණ්හිත්වා” කි කුජ්ඣි. අට්ඨ නං සත්ථා ආහ – “හොතු, ජම්බුක, මා කුජ්ඣි, වසනට්ඨානං මෙ ආචික්ඛා” කි. “නත්ථි, මහාසමණ, එත්ථ වසනට්ඨාන” න්ති.

සත්ථා තස්ස වසනට්ඨානතො අවිදුරෙ එකං පබ්භාරං අත්ථි, තං නිද්දිසන්තො “එතස්මිං පබ්භාරෙ කො වසති” කි ආහ. “නත්ථි කොචි, මහාසමණො” කි. “තෙන හි එතං මය්හං දෙහි” කි. “ත්වඤ්ඤෙව ජාන, මහාසමණො” කි. සත්ථා පබ්භාරෙ නිසීදනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි. පට්ඨයාමෙ වත්තාරො මහාරාජානො වතුද්දිසං එකොභාසං කරොන්තා සත්ථු උපට්ඨානං ආගමිංසු. ජම්බුකො ඔභාසං දිස්වා “කො ඔභාසො නාමෙසො” කි චිත්තෙසි. මජ්ඣිමයාමෙ සක්කො දෙවරාජා ආගමි. ජම්බුකො තම්පි දිස්වා “කො නාමෙසො” කි චිත්තෙසි. පච්ඡිමයාමෙ එකාය අඬගුලියා එකං, ද්විති ද්වෙ, දසහි දස වක්කවාළානි ඔභාසෙනුං සමත්ථො මහාබ්‍රහ්මා සකලං අරඤ්ඤං එකොභාසං කරොන්තො ආගමි. ජම්බුකො තම්පි දිස්වා “කො නු බො එසො” කි චිත්තෙන්වා පාතොව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං යීතො සත්ථාරං පුච්ඡි – “මහාසමණ, තුම්භාකං සන්තිකං වතස්සො දිසා ඔභාසෙන්තො කෙ ආගතා” කි? “වත්තාරො මහාරාජානො” කි. “කිං කාරණා” කි? “මං උපට්ඨාතු” න්ති. “කිං පන ත්වං වතුහි මහාරාජෙහි උත්තරිතරො” කි? “ආම, ජම්බුක, මහාරාජුනම්පි අතිරාජා” කි. “මජ්ඣිමයාමෙ පන කො ආගතො” කි? “සක්කො දෙවරාජා, ජම්බුකා” කි. “කිං කාරණා” කි? “මං උපට්ඨාතුමෙවා” කි. “කිං පන ත්වං සක්කදෙවරාජතොපි උත්තරිතරො” කි? “ආම, ජම්බුක, සක්කතොපි උත්තරිතරොමිති, එසො පන මය්හං ගිලානුපට්ඨාකො කප්පියකාරකසාමණෙරසදිසො” කි. “පච්ඡිමයාමෙ සකලං අරඤ්ඤං ඔභාසෙන්වා කො ආගතො” කි? “යං ලොකෙ බ්‍රාහ්මණාදයො බිපිත්වා පක්ඛලිත්වා ‘නමො මහාබ්‍රහ්මනො’ ති වදන්ති, සො එව මහාබ්‍රහ්මා” කි. “කිං පන ත්වං මහාබ්‍රහ්මතොපි උත්තරිතරො” කි? “ආම, ජම්බුක, අහස්සි බ්‍රහ්මනාපි අතිබ්‍රහ්මා” කි. “අච්ඡරියොසි ත්වං, මහාසමණ, මය්හං පන පඤ්ච පඤ්ඤාස වස්සානි ඉධ වසන්තස්ස එතෙසු එකොපි මං උපට්ඨාතුං නාගතපුබ්බො. අහස්සි එත්තකං අද්ධානං වාතහක්ඛො හුත්වා යීතකොව චිතිනාමෙසිං, න තාව තෙ මය්හං උපට්ඨානං ආගතපුබ්බං” කි.

අට්ඨ නං සත්ථා ආහ – ජම්බුක, ත්වං ලොකස්මිං අන්ධබාලං මහාජනං වඤ්චයමානො මම්පි වඤ්චෙතුකාමො ජාතො, නනු ත්වං පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සානි ගුප්තමෙව බාදි, භූමියංයෙව නිපජ්ජී, නග්ගො හුත්වා විවරි, තාලට්ඨිඛණ්ඩෙන කෙසෙ ලුඤ්චි. අට්ඨ ව පන ලොකං වඤ්චෙන්තො “අහං වාතහක්ඛො, එකපාදෙන තිට්ඨාමි, න නිසීදාමි, න නිපජ්ජාමි” කි වදෙසි, “මම්පි වඤ්චෙතුකාමොසි පුබ්බෙපි ත්වං පාපිකං ලාමිකං දිට්ඨිං නිස්සාය එත්තකං කාලං ගුප්තක්ඛො භූමියො නග්ගො විවරන්තො තාලට්ඨිඛණ්ඩෙන කෙසලුඤ්චනං පත්තො, ඉදානිපි පාපිකං ලාමිකං දිට්ඨිමෙව ගණ්හාසි” කි. “කිං පන මයා කතං, මහාසමණො” කි? අට්ඨස්ස සත්ථා පුබ්බෙ කතකම්මං ආචික්ඛි. තස්ස සත්ථරි කථෙත්තෙයෙව සංවෙගො උප්පජ්ජී, හිරොත්තප්පං උපට්ඨිතං, සො උක්කුට්ඨො නිසීදි. අට්ඨස්ස සත්ථා

උදකසාටිකං බිපිත්වා අදාසි. සො තං නිවාසෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථාපිස්ස අනුපුබ්බිං කථං කථෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. සො දෙසනාවසානෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා පබ්බජ්ජන්ති උපසම්පදන්ති යාචි. එත්තාවතා තස්ස පුරිමකම්මං පරික්ඛිණං. අයඤ්ඤි ඛිණාසවමහාපෙරං චතුහි අක්කොසෙහි අක්කොසිත්වා යාචායං මහාපට්ඨි නිගාචුතාධිකං යොජනං උස්සන්තා, තාව අවිච්ඡිති පච්චිත්වා තත්ථ පක්කාවසෙසෙන පඤ්චපඤ්ඤාස වස්සානි ඉමං විජ්ජකාරං පත්තො. තෙනස්ස තං කම්මං ඛිණං. විසති පන වස්සසහස්සානි ඉමිනා කතස්ස සමණධම්මස්ස ඵලං නාසෙතුං න සක්කා. තස්මා සත්ථා දක්ඛිණහත්ථං පසාරෙත්වා “එහි, හික්ඛු, වර බ්‍රහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති ආහ. තාවදෙවස්ස ගිහිලිඛිතං අන්තරධායි අට්ඨපරික්ඛාරධරො සට්ඨිවස්සිකමහාපෙරො විය අහොසි.

අභිගමගධවාසීනං තස්ස සක්කාරං ගහෙත්වා ආගතදිවසො කිරෙස, තස්මා උභයරට්ඨවාසිනො සක්කාරං ගහෙත්වා ආගතා තථාගතං දිස්වා “කිං නු බො අම්මාකං අයොසා ජම්බුකො මහා, උදාහු සමණො ගොතමො”ති වින්තෙත්වා “සචෙ සමණො ගොතමො මහා භවෙයා, අයං සමණස්ස ගොතමස්ස සන්තිකං ගච්ඡෙයා, ජම්බුකාජිවකස්ස පන මහන්තතාය සමණො ගොතමො ඉමස්ස සන්තිකං ආගතො”ති වින්තයිංසු. සත්ථා මහාජනස්ස පරිචිතක්කං ඤත්වා, “ජම්බුක, තව උපට්ඨාකානං කඬ්ඛං ඡින්දාහී”ති ආහ, සො “අහම්පි, හන්තෙ, එත්තකමෙව පච්චාසිසාමී”ති වත්වා චතුත්ථස්සානං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය තාලජ්ජමාණං වෙහාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ භගවා, සාවකොභමස්මී”ති වත්වා ඔරුය්හ වන්දිත්වා පුන ද්විතාලමත්තං තිතාලමත්තන්ති ඵලං සත්තතාලමත්තං වෙහාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා ඔරුය්හ අත්තතො සාවකභාවං ජානාපෙසි. තං දිස්වා මහාජනො “අහො බුද්ධා නාම අවිජරියා අනොපමගුණා”ති වින්තෙසි. සත්ථා මහාජනෙන සද්ධිං කථෙත්තො ඵලමාහ – “අයං එත්තකං කාලං කුම්භෙහි ආහන්තං සක්කාරං කුසග්ගෙන ජිව්හග්ගෙ යපෙත්වා ‘තපවරණං පුරෙමී’ති ඉධ නිවුට්ඨො, සචෙපි ඉමිනා උපායෙන වස්සසතං තපවරණං පුරෙයා, යා වස්ස ඉදානි කාලං වා හත්තං වා කුක්කුච්චායිත්වා අභුඤ්ජන්තස්ස හත්තවිජ්ජෙනකුසලවෙනනා, තස්සා තං තපවරණං සොළසිං කලම්පි න අග්ඝති”ති අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

70. “මාසෙ මාසෙ කුසග්ගෙන, බාලො භුඤ්ජෙයා භොජනං;
න සො සඬ්ඛාතධම්මානං, කලං අග්ඝති සොළසි”න්ති.

තස්සත්ථො – සචෙ බාලො අපරිඤ්ඤාතධම්මො සීලාදිගුණා පරිබාහිරො තිත්ථායතනෙ පබ්බජිතො “තපවරණං පුරෙස්සාමී”ති මාසෙ මාසෙ පත්තෙ කුසග්ගෙන භොජනං භුඤ්ජන්තො වස්සසතං භුඤ්ජෙයා භොජනං. න සො සඬ්ඛාතධම්මානං, කලං අග්ඝති සොළසින්ති සඬ්ඛාතධම්මා වුවචන්ති ඤාතධම්මා තුලිතධම්මා. තෙසු හෙට්ඨිමකොට්ඨාසො සොනාපන්තො සඬ්ඛාතධම්මො, උපරිමකොට්ඨාසා ඛිණාසවො. ඉමෙසං සඬ්ඛාතධම්මානං සො බාලො කලං න අග්ඝති සොළසින්ති පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා. අයං පනෙත්ථ අත්ථො – යා වස්ස තථා තපවරණං පුරෙත්තස්ස වස්සසතං වෙනනා යා ව සඬ්ඛාතධම්මානං කාලං වා හත්තං වා කුක්කුච්චායිත්වා අභුඤ්ජන්තානං එකා හත්තවිජ්ජෙනකුසලවෙනනා, තස්සා වෙනනාය සා තාව දීඝරත්තං පචන්තවෙනනා සොළසිං කලං න අග්ඝති. ඉදං චුත්තං හොති – යං තස්සා සඬ්ඛාතධම්මානං වෙනනාය ඵලං, තං සොළස කොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකෙකං පුන සොළස සොළස කොට්ඨාසෙ කත්වා තතො එකස්ස කොට්ඨාසස්ස යං ඵලං, තදෙව තස්ස බාලස්ස තපවරණතො මහජ්ජලතරන්ති.

දෙසනාවසානෙ චතුරාසීනියා පාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අහොසීති.

ජම්බුකත්ථෙරවත්ථු එකාදසමං.

12. අභිපෙතවත්ථු

න හි පාපං කතං කම්මන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං අභිපෙතං ආරබ්භ කටෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ජට්ටසහස්සස්ස අඛිභන්තරො ආයස්මා ලක්ඛණත්ථෙරො ච මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ච “රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිස්සාමා”ති ගිජ්ඣුකුටතො ඔතරන්ති. තෙසු ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො එකං අභිපෙතං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසි. අථ නං ලක්ඛණත්ථෙරො “කස්මා, ආවුසො, සිතං පාතුකරොසී”ති සිතකාරණං පුච්ඡි. “අකාලො, ආවුසො ලක්ඛණ, ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස, භගවතො සන්තිකෙ මං පුච්ඡෙයාසී”ති ථෙරො ආහ. තෙසු රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා නිසින්තෙසු ලක්ඛණත්ථෙරො පුච්ඡි, “ආවුසො, මොග්ගල්ලානං ත්වං ගිජ්ඣුකුටා ඔතරන්තො සිතං පාතුකරිත්වා මයා සිතකාරණං පුට්ඨො ‘භගවතො සන්තිකෙ මං පුච්ඡෙයාසී’ති අවච, කටෙහි ඉදානි තං කාරණ”න්ති. ථෙරො ආහ – “අහං, ආවුසො, එකං පෙතං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසිං. තස්ස ඵවරුපො අත්තභාවො – මනුස්සසීසං විය අස්ස සීසං, අභිස්ස විය සෙසො අත්තභාවො, අභිපෙතො නාමෙස පමාණතො පඤ්චවිසතියොජනිකො, තස්ස සීසතො උට්ඨිතා අග්ගිජාලා යාව නඬ්ගුට්ඨා ගච්ඡන්ති, නඬ්ගුට්ඨතො උට්ඨිතා අග්ගිජාලා යාව සීසා, මජ්ඣෙසීසතො උට්ඨිතා ද්වෙ පස්සානි ගච්ඡන්ති, ද්විති පස්සෙහි උට්ඨිතා මජ්ඣෙ ඔතරන්ති”ති. ද්විත්තංයෙව කිර පෙතානං අත්තභාවො පඤ්චවිසතියොජනිකො, අවසෙසානං නිගාචුතජ්ජමාණො. ඉමස්ස වෙච අභිපෙතස්ස කාකපෙතස්ස ච පඤ්චවිසතියොජනිකො. තෙසු අයං තාව අභිපෙතො.

කාකපෙනම්පි මහාමොග්ගල්ලානො ගිජ්ඣක්ඛට්ඨන්ටකෙ පච්චමානං දිස්වා තස්ස පුබ්බකම්මං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“පඤ්චයොජනිකා ජීව්හා, සීසං තෙ නවයොජනං;
කායො අච්චුග්ගතො තුය්හං, පඤ්චවිසතියොජනං;
කිං නු කම්මං කරිත්වාන, පත්තොසි දුක්ඛමීදිස”න්ති.

අට්ඨස්ස පෙනො ආචික්ඛන්තො –

“අහං හන්තෙ මොග්ගල්ලාන, කස්සපස්ස මහෙසීනො;
සඬ්ඨස්ස ආහනං හත්තං, ආහාරෙසිං යදිච්ඡක”න්ති. –

ගාථං වත්වා ආහ – “හන්තෙ, කස්සපඤ්ඤාදිකාලෙ සම්බහුලා භික්ඛු ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු, මනුස්සා ථෙරෙ දිස්වා සම්පියායමානා ආසනසාලායං නිසීදාපෙත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලං මක්ඛෙත්වා යාගුං පායෙත්වා ඛජ්ජකං දත්වා පිණ්ඩපාතකාලං ආගමයමානා ධම්මං සුණන්තා නිසීදිංසු. ධම්මකථාවසානෙ ථෙරානං පත්තෙ ආදාය අත්තනො අත්තනො ගෙහා නානග්ගරසභොජනස්ස පුරෙත්වා ආහරිංසු. තදා අහං කාකො හුත්වා ආසනසාලාය ඡදනපිටියෙ නිලීනො තං දිස්වා එකෙන ගහිතපත්තනො තික්ඛත්තුං මුඛං පුරෙත්තො තයො කඛලෙ අග්ගහෙසිං. තං පන හත්තං නෙව සඬ්ඨස්ස සත්තකං, න සඬ්ඨස්ස නියමෙත්වා දින්නං, න භික්ඛුහි ගහිතාවසෙසකං. අත්තනො අත්තනො ගෙහං නෙත්වා මනුස්සෙහි භුඤ්ජිතබ්බකං, කෙවලං සඬ්ඨං උද්දිස්ස අභිභට්ඨත්තමෙව. තතො මයා තයො කඛලා ගහිතා, එත්තකං මෙ පුබ්බකම්මං. ස්වාහං කාලං කත්වා තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන අච්චිම්භි පච්චිත්වා තත්ථ පක්කාවසෙසෙන ඉදානි ගිජ්ඣක්ඛට්ඨෙ කාකපෙනො හුත්වා නිබ්බන්තො ඉමං දුක්ඛං පච්චානුභොමී”ති. ඉදං කාකපෙනස්ස වත්ථු.

ඉධ පන ථෙරො “අභිපෙතං දිස්වා සීතං පාත්වාකාසි”න්ති ආහ. අට්ඨස්ස සත්ථා සක්ඛි හුත්වාපි උට්ඨාය “සච්චං, භික්ඛවෙ, මොග්ගල්ලානො ආහ. මයාපෙස සම්බොධිපත්තදිවසෙයෙව දිට්ඨො, අපිවාහං ‘යෙ මෙ වචනං න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං අභිතාය භවෙය්‍යා’ති පරානුද්දයාය න කට්ඨෙ”න්ති ආහ. ලක්ඛණසංයුත්තෙපි (සං. නි. 2.202 ආදයො) හි මහාමොග්ගල්ලානෙන දිට්ඨකාලෙයෙව සත්ථා තස්ස සක්ඛි හුත්වා විනිතවත්ථුති කට්ඨෙ, ඉදම්පි තෙන තට්ඨ කථිතං. තං සුත්වා භික්ඛු තස්ස පුබ්බකම්මං පුච්ඡිංසු. සත්ථාපි තෙසං කට්ඨෙ –

අතීතෙ කිරි බාරාණසිං නිස්සාය නදිතීරෙ පච්චෙකඤ්ඤාදිස්ස පණ්ණසාලං කරිංසු. සො තත්ථ විහරන්තො නිබ්බදං නගරෙ පිණ්ඩාය වරති. නාගරාපි සායංපාතං ගන්ධපුප්ඵාදිහත්ථා පච්චෙකඤ්ඤාදිස්සපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. එකො බාරාණසිවාසී පුරිසො තං මග්ගං නිස්සාය බෙත්තං කසි. මහාජනො සායංපාතං පච්චෙකඤ්ඤාදිස්සපට්ඨානං ගච්ඡන්තො තං බෙත්තං මද්දන්තො ගච්ඡති. කස්සකො ච “මා මෙ බෙත්තං මද්දථා”ති වාරෙන්තොපි වාරතුං නාසක්ඛි. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “සච්ච ඉමස්මිං යානෙ පච්චෙකඤ්ඤාදිස්ස පණ්ණසාලා න භවෙය්‍ය, න මෙ බෙත්තං මද්දෙය්‍ය”න්ති. සො පච්චෙකඤ්ඤාදිස්ස පිණ්ඩාය පට්ඨකාලෙ පරිභොගභාජනානි භින්නිත්වා පණ්ණසාලං ඤාපෙසි. පච්චෙකඤ්ඤාදිධො තං ඤාමං දිස්වා යථාසුඛං පක්කාමි. මහාජනො ගන්ධමාලං ආදාය ආගතො ඤාමපණ්ණසාලං දිස්වා “කහං නු බො නො අයෙයා ගතො”ති ආහ. සොපි මහාජනෙනෙව සද්ධිං ගතො මහාජනමජ්ඣෙකං ධීතකොච එවමාහ – “මයා තස්ස පණ්ණසාලා ඤාපිතා”ති. අථ නං “ගණ්ඨථ, ඉමං පාපිමං නිස්සාය මයං පච්චෙකඤ්ඤාදිධං දට්ඨං න ලභිමිහා”ති දණ්ඩාදීහි පොටෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසුං. සො අච්චිම්භි නිබ්බන්තිත්වා යාවායං මහාපට්ඨි යොජනමත්තං උස්සන්තා, තාව නිරයෙ පච්චිත්වා පක්කාවසෙසෙන ගිජ්ඣක්ඛට්ඨෙ අභිපෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. සත්ථා ඉදං තස්ස පුබ්බකම්මං කට්ඨෙත්වා, “භික්ඛවෙ, පාපකම්මං නාමෙතං බීරසදිසං, යථා බීරං දුස්භමානමෙව න පරිණමති. තථා කම්මං කසිරිමානමෙව න විපච්චති. යදා පන විපච්චති, තදා එවරුපෙන දුක්ඛෙන සොචති”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

71. “න හි පාපං කතං කම්මං, සජ්ජබීරංව මුච්චති;
ඛහන්තං බාලමන්චෙති, භස්මච්ඡන්තොව පාවකො”ති.

තත්ථ සජ්ජබීරං වාති තං බණ්ණෙයෙව ධෙනුයා ථනෙහි නික්ඛන්තං අබ්භුණ්හං බීරං න මුච්චති න පරිණමති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා ඉදං සජ්ජබීරං තං බණ්ණෙයෙව න මුච්චති න පරිණමති න පකතිං විජහති. යස්මිං පන භාජනෙ දුගිත්වා ගහිතං යාව තත්ථ තක්කාදිඅම්බිලං න පක්ඛිපති, යාව දධිභාජනාදිකං අම්බිලභාජනං න පාපුණාති, තාව පකතිං අච්ඡන්තිවා පච්ඡා ජහති, එවමෙව පාපකම්මම්පි කරියමානමෙව න විපච්චති. යදි විපච්චෙය්‍ය, න කොචි පාපකම්මං කාතුං විසභෙය්‍ය. යාව පන කුසලාභිනිබ්බන්තා බන්ධා ධරන්ති, තාව නං තෙ රක්ඛන්ති. තෙසං හෙදා අපායෙ නිබ්බන්තක්ඛන්ධෙසු විපච්චති, විපච්චමානඤ්ඤා ඛහන්තං බාලමන්චෙති. “කිං වියා”ති? “භස්මච්ඡන්තොව පාවකො”ති. යථා හි ඡාරිකාය පට්චිජන්තො චිතච්චිතධිගාරො අක්කන්තොපි ඡාරිකාය පට්චිජන්තන්තා න තාව ඛහති, ඡාරිකං පන තාපෙත්වා වම්මාදීනං ඛහනවසෙන යාව මත්ථලුඬිගා ඛහන්තො ගච්ඡති, එවමෙව පාපකම්මම්පි යෙන කතං හොති, තං බාලං දුතියෙ වා තතියෙ වා අත්තභාවෙ නිරයාදිසු නිබ්බන්තං ඛහන්තං අනුගච්ඡති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපන්තාදයො අහෙසුන්ති.

13. සට්ඨිකුටපෙතවත්ථු

යාවදෙව අනත්ථායාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සට්ඨිකුටපෙනං ආරබ්භ කට්ඨි.

පුරිමනෙයෙනෙව හි මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ලක්ඛණත්ථෙරෙන සද්ධිං ගිජ්ඣකුටා ඔරොහන්තො අඤ්ඤතරස්මිං පදෙසෙ සිතං පාත්ථාකාසි. ථෙරෙන සිතකාරණං පුට්ඨො “භගවතො සන්තිකෙ මං පුච්ඡෙය්‍යාසි”ති වත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්ථා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්ථා වන්දිත්ථා නිසින්තකාලෙ පුන පුට්ඨො ආහ – “අහං, ආචුසො, එකං පෙනං අද්දසං තිගාවුතප්පමාණෙන අත්තභාවෙන, තස්ස සට්ඨි අයකුටසහස්සානි ආදිත්තානි සම්පජ්ජලිතානි උපරිමත්ථකෙ පතිත්ථා පතිත්ථා උට්ඨහන්ති සිසං භින්දන්ති, භින්තං භින්තං පුන සමුට්ඨහති, ඉමිනා අත්තභාවෙන මයා එවරුපො අත්තභාවො න දිට්ඨපුබ්බො, අහං තං දිස්වා සිතං පාත්ථාකාසි”න්ති. පෙතවත්ථුස්මිඤ්ඤි –

“සට්ඨි කුටසහස්සානි, පරිපුණ්ණානි සබ්බසො;

සීසෙ තුස්හං නිපතන්ති, වොභින්දන්තෙව මත්ථක”න්ති. (පෙ. ව. 808, 810, 813) ආදි –

ඉමමෙව පෙනං සන්ධාය වුත්තං. සත්ථා ථෙරස්ස කථං සුත්ථාව, “භික්ඛවෙ, මයාපෙස සත්තො බොධිමණ්ඩෙ නිසින්තෙනෙව දිට්ඨො ‘යෙ ව පන මෙ වචනං න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං අභිතාය භවෙය්‍යා’ති පරෙසං අනුකම්පාය න කට්ඨිං, ඉදානි පන මොග්ගල්ලානස්ස සක්ඛි හුත්ථා කට්ඨි”ති ආහ. තං සුත්ථා භික්ඛු තස්ස පුබ්බකම්මං පුච්ඡිංසු. සත්ථාපි තෙසං කට්ඨි –

අතීතෙ කිර බාරාණසියං සාළිත්තකසිප්පෙ නිජ්ඣත්තිං පත්තො එකො පීඨසප්පි අහොසි. සො නගරද්වාරෙ එකස්ස වටරුක්ඛස්ස හෙට්ඨා නිසින්තො සක්ඛරානි බිපිත්ථා තස්ස පණ්ණානි ඡින්දන්තො “භත්ථීරුපකං නො දස්සෙහි, අස්සරුපකං නො දස්සෙහි”ති ගාමදාරකෙහි වුවිච්ඡාමානො ඉච්ඡිතිච්ඡිතානි රූපානි දස්සෙත්ථා තෙසං සන්තිකා බාදනීයාදීනි ලහති. අට්ඨකදිවසං රාජා උය්‍යානං ගච්ඡන්තො තං පදෙසං පාපුණි. දාරකා පීඨසප්පිං පාරොහන්තරෙ කත්ථා පලායිංසු. රඤ්ඤො ධීතමජ්ඣන්තිකෙ රුක්ඛමුලං පට්ඨස්ස ඡිද්දාවඡිද්දවඡායා සරිරං ඵරි. සො “කිං නු බො එත”න්ති උද්ධං ඔලොකෙන්තො රුක්ඛපණ්ණෙසු භත්ථීරුපකාදීනි දිස්වා “කස්සෙතං කම්ම”න්ති පුච්ඡිත්ථා “පීඨසප්පිනො”ති සුත්ථා තං පක්කොසාපෙත්ථා ආහ – “මය්හං පුරොහිතො අතිමුඛරො අප්පමත්තකෙපි වුත්තෙ බහුං භණන්තො මං උපද්දවෙති, සක්ඛිස්සසි තස්ස මුඛෙ නාළිමත්තා අප්පලණ්ඩිකා බිපිතු”න්ති? “සක්ඛිස්සාමි, දෙව. අප්පලණ්ඩිකා ආහරාපෙත්ථා පුරොහිතෙන සද්ධිං තුම්හෙ අත්තොසාණියං නිසිද්ධං, අහමෙත්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති. අප් රාජා තථා කාරෙසි. ඉතරො කත්තරියග්ගෙන සාණියා ඡිද්දං කත්ථා පුරොහිතස්ස රඤ්ඤො සද්ධිං කට්ඨන්තස්ස මුඛෙ විච්චමත්තෙ එකෙකං අප්පලණ්ඩිකං බිපි. පුරොහිතො මුඛං පට්ඨං පට්ඨං ගිලි. පීඨසප්පි බිණාසු අප්පලණ්ඩිකාසු සාණිං වාලෙසි. රාජා තාය සඤ්ඤාය අප්පලණ්ඩිකානං බිණාභාවං ඤත්ථා ආහ – “ආවරිය, අහං තුම්හෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තො කථං නිත්ථරිතුං න සක්ඛිස්සාමි, තුම්හෙ අතිමුඛරාය නාළිමත්තා අප්පලණ්ඩිකා ගිලන්තාපි තුණ්හිභාවං නාපජ්ජවා”ති. බ්‍රාහ්මණො මඩ්ගුලභාවං ආපජ්ජිත්ථා තතො පට්ඨාය මුඛං විචරිත්ථා රඤ්ඤො සද්ධිං සල්ලපිතුං නසක්ඛි. රාජා පීඨසප්පිගුණං අනුස්සරිත්ථා තං පක්කොසාපෙත්ථා “තං නිස්සාය මෙ සුඛං ලද්ධ”න්ති තුට්ඨො තස්ස සබ්බවධකං නාම ධනං දත්ථා නගරස්ස වතුසු දියාසු වත්තාරො වරගාමෙ අදාසි. තමත්ථං විදිත්ථා රඤ්ඤො අත්ථම්මානුසාසකො අමච්චො ඉමං ගාමමාහ –

“සාධු බො සිප්පකං නාම, අපි යාදිස කිදිසං;

පස්ස ඛඤ්ජප්පහාරෙන, ලද්ධා ගාමා චතුද්දිසා”ති. (ජා. 1.1.107);

සො පන අමච්චො තෙන සමයෙන අයමෙව භගවා අහොසි. අට්ඨකො පුරිසො පීඨසප්පිනා ලද්ධසම්පත්තිං දිස්වා වින්තෙසි – “අයං නාම පීඨසප්පි හුත්ථා ඉමං සිප්පං නිස්සාය මහාසම්පත්තිං පත්තො, මයාපෙන සික්ඛිතුං වට්ඨති”ති. සො තං උපසඬකම්ත්ථා වන්දිත්ථා “ඉදං මෙ, ආවරිය, සිප්පං දෙථා”ති ආහ. “න සක්කා, තාත, දාතු”න්ති. සො තෙන පටික්ඛිත්තො “හොතු, ආරාධෙස්සාමි න”න්ති තස්ස භත්ථපාදපරිකම්මාදීනි කරොන්තො විරස්සං තං ආරාධෙත්ථා පුනප්පුනං යාවි, පීඨසප්පි “අයං මෙ අතිවිය උපකාරො”ති තං පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො සිප්පං සික්ඛාපෙත්ථා “නිජ්ඣන්තං තෙ, තාත, සිප්පං, ඉදානි කිං කරිස්සසි”ති ආහ. “බහි ගන්ත්ථා සිප්පං විමංසිස්සාමි”ති. “කිං කරිස්සසි”ති? “ගාවිං වා මනුස්සං වා පහරිත්ථා මාරෙස්සාමි”ති. “තාතා, ගාවිං මාරෙන්තස්ස සතං දණ්ඩො හොති මනුස්සං මාරෙන්තස්ස සහස්සං, ත්වං සපුත්තදාරොපි තං නිත්ථරිතුං න සක්ඛිස්සසි, මා විනස්ස, යම්හි පහටෙ දණ්ඩො නත්ථී, තාදිසං නිමානාපිතිකං කඤ්චි උපධාරෙහි”ති. සො “සාධු”ති සක්ඛරා උච්ඡිඬගෙ කත්ථා තාදිසං උපධාරයමානො විචරන්තො ගාවිං දිස්වා “අයං සසාමිකා”ති පහරිතුං න විසහි, මනුස්සං දිස්වා “අයං සමානාපිතිකො”ති පහරිතුං න විසහි.

තෙන සමයෙන සුනෙන්තො නාම පච්චෙකබුද්ධො තං නගරං නිස්සාය පණ්ණසාලාය විහරති. සො තං පිණ්ඩාය පච්ඡන්තං නගරද්වාරන්තරෙ දිස්වා “අයං නිමානාපිතිකො, ඉමස්මිං පහටෙ දණ්ඩො නත්ථී, ඉමං පහරිත්ථා සිප්පං විමංසිස්සාමි”ති පච්චෙකබුද්ධස්ස දක්ඛිණකණ්ණසොතං සන්ධාය සක්ඛරං බිපි. සා දක්ඛිණකණ්ණසොතෙන

පවිසිත්වා වාමෙන නික්බමි, දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජි. පච්චෙකඛුද්ධො භික්ඛාය වරිත්තං නාසක්ඛි, ආකාසෙන පණ්ණසාලං ගන්ත්වා පරිනිබ්බාසි. මනුස්සා පච්චෙකඛුද්ධො අනාගච්ඡන්තෙ “කිඤ්චි අපාසුකං භවිස්සති”ති චිත්තෙන්වා තත්ථ ගන්ත්වා තං පරිනිබ්බුතං දිස්වා රොදිංසු පරිදෙවිංසු. සොපි මහාජනං ගච්ඡන්තං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා පච්චෙකඛුද්ධං සඤ්ජානිත්වා “අයං පිණ්ඩාය පවිසන්තො ද්වාරන්තරෙ මම සම්මුඛිභූතො, අහං අත්තනො සිප්පං වීමංසන්තො ඉමං පහරි”න්ති ආහ. මනුස්සා “ඉමිනා කිර පාපකෙන පච්චෙකඛුද්ධො පහටො, ගණ්හට ගණ්හටා”ති පොටෙන්වා තත්ථෙව නං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසු. සො අවිච්ඡිති නිබ්බන්තිත්වා යාවායං මහාපට්ඨ යොජනමත්තං උස්සන්තා, තාව පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන ගිජ්ඣුකුටමත්ථකෙ සට්ඨිකුටපෙතො හුත්වා නිබ්බන්ති. සත්ථා තස්ස ඉමං පුබ්බකම්මං කටෙන්වා, “භික්ඛවෙ, බාලස්ස නාම සිප්පං වා ඉස්සරියං වා උප්පජ්ජමානං අනත්ථාය උප්පජ්ජති. බාලො හි සිප්පං වා ඉස්සරියං වා ලභිත්වා අත්තනො අනත්ථමෙව කරොති”ති අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාමමාහ.

72. “යාවදෙව අනත්ථාය, ඤත්තං බාලස්ස ජායති;
හන්ති බාලස්ස සුක්කංසං, මුද්ධමස්ස විපාතය”න්ති.

තත්ථ යාවදෙව්නි අවධිපරිච්ඡේදනත්ථෙ නිපාතො. ඤත්තන්ති ජානනසභාවො. යං සිප්පං ජානාති, යම්හි වා ඉස්සරියෙ යසෙ සම්පත්තියඤ්ච ධිතො ජනෙන ඤායති, පාකටො පඤ්ඤාතො හොති, තස්සෙතං නාමං. සිප්පං වා හි ඉස්සරියාදිභාවො වා බාලස්ස අනත්ථායෙව ජායති. තං නිස්සාය සො අත්තනො අනත්ථමෙව කරොති. හන්තිති විනාසෙති. සුක්කංසන්ති කුසලකොට්ඨාසං, බාලස්ස හි සිප්පං වා ඉස්සරියං වා උප්පජ්ජමානං කුසලකොට්ඨාසං ඝාතෙන්තමෙව උප්පජ්ජති. මුද්ධන්ති පඤ්ඤායෙතං නාමං. විපාතයන්ති විද්ධංසයමානං. තස්ස හි තං සුක්කංසං හනන්තං පඤ්ඤාසඬ්ඛාතං මුද්ධං විපාතෙන්තං විද්ධංසෙන්තමෙව හන්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසු.

සට්ඨිකුටපෙනවත්ථු තෙරසමං.

14. චිත්තගහපතිවත්ථු

අසන්තං භාවනම්ච්ඡේයායාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සුධම්මත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි. දෙසනා මච්ඡිකාසණ්ඨෙ සමුට්ඨාය සාවත්ථියං නිට්ඨිතා.

මච්ඡිකාසණ්ඨනගරස්මිඤ්චි චිත්තො නාම ගහපති පඤ්චවග්ගියානං අබ්භන්තරං මහානාමත්ථෙරං නාම පිණ්ඩාය වරමානං දිස්වා තස්ස ඉරියාපටෙ පසිදිත්වා පත්තං ආදාය ගෙහං පවෙසෙන්වා භොජෙන්වා භත්තකිච්චාවසානෙ ධම්මකථං සුඤ්ඤන්තො සොනාපත්තිඵලං පත්වා අවලසද්ධො හුත්වා අම්බාටකවනං නාම අත්තනො උය්‍යානං සඬ්ඝාරාමං කත්තුකාමො ථෙරස්ස හන්ථෙ උදකං පාතෙන්වා නිය්‍යාදෙසි. තස්මිං ඛණේ “පතිට්ඨිතං බුද්ධසාසන”න්ති උදකපරියන්තං කත්වා මහාපට්ඨි කම්පි. මහාසෙට්ඨි උය්‍යානෙ මහාවිහාරං කාරෙන්වා සබ්බදිසාහි ආගතානං භික්ඛූනං විවට්ඨවාරො අහොසි. මච්ඡිකාසණ්ඨෙ සුධම්මත්ථෙරො නාම නෙවාසිකො අහොසි.

අපරෙන සමයෙන චිත්තස්ස ගුණකථං සුත්වා ද්වෙ අග්ගසාවකා තස්ස සඬ්ගහං කත්තුකාමා මච්ඡිකාසණ්ඨං අගමංසු. චිත්තො ගහපති තෙසං ආගමනං සුත්වා අඬ්ඪයොජනමග්ගං පච්චුග්ගන්ත්වා තෙ ආදාය අත්තනො විහාරං පවෙසෙන්වා ආගන්තුකවත්තං කත්වා, “හන්තෙ, ථොකං ධම්මකථං සොතුකාමොමිහි”ති ධම්මසෙනාපතිං යාචි. අථ නං ථෙරො, “උපාසක, අද්ධානෙන ආගතාමිහා කිලන්තරුපා. අපිච ථොකං සුඤ්ඤාහි”ති තස්ස ධම්මං කටෙසි. සො ථෙරස්ස ධම්මං සුඤ්ඤන්තොව අනාගාමිඵලං පාපුණි. සො ද්වෙ අග්ගසාවකෙ වන්දිත්වා, “හන්තෙ, ස්වෙ භික්ඛුසභස්සෙන සද්ධිං මම ගෙහෙ භික්ඛං ගණ්හටා”ති නිමන්තෙන්වා පච්ඡා නෙවාසිකං සුධම්මත්ථෙරං “තුම්හෙපි, හන්තෙ, ස්වෙ ථෙරෙහි සද්ධිං ආගච්ඡේයාපා”ති නිමන්තෙසි. සො “අයං මං පච්ඡා නිමන්තෙහි”ති කුද්ධො පටික්ඛිපිත්වා පුනථපුනං යාචියමානොපි පටික්ඛිපි ඵව. උපාසකො “පඤ්ඤායිස්සථ, හන්තෙ”ති පක්කමිත්වා පුනදිවසෙ අත්තනො නිවෙසෙන මහාදානං සජ්ජෙසි. සුධම්මත්ථෙරොපි පච්චුසකාලෙයෙව “කිදිසො නු ඛො ගහපතිනා අග්ගසාවකානං සක්කාරො සජ්ජිතො, ස්වෙ ගන්ත්වා පස්සිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා පාතොව පත්තවිචරං ආදාය තස්ස ගෙහං අගමාසි.

සො ගහපතිනා “නිසිදථ, හන්තෙ”ති චුච්චමානොපි “නාහං නිසිදාමි, පිණ්ඩාය වරිස්සාමි”ති වත්වා අග්ගසාවකානං පටියාදිතං සක්කාරං ඔලොකෙන්වා ගහපතිං ජාතියා සට්ඨෙතුකාමො “උළාරො තෙ, ගහපති, සක්කාරො, අපිචෙන්ථ ඵකඤ්ඤෙව නන්ථි”ති ආහ. “කිං, හන්තෙ”ති? “තිලසංගුළිකා, ගහපති”ති වත්වා ගහපතිනා කාකොපමාය අපසාදිතො කුජ්ඣිත්වා “ඵසො තෙ, ගහපති, ආවාසො, පක්කමිස්සාමහ”න්ති වත්වා යාවතතියං වාරියමානොපි පක්කමිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා චිත්තෙන ව අත්තනා ව චුත්තවචනං ආරොවෙසි. සත්ථා “තයා උපාසකො සද්ධො පසන්තො භිනෙන ඛුංසිතො”ති තස්සෙව දොසං ආරොපෙන්වා පටිසාරණියකම්මං කාරාපෙන්වා “ගච්ඡ, චිත්තගහපතිං ඛමාපෙහි”ති පෙසෙසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා, “ගහපති, මය්හමෙව සො දොසො, ඛමාහි මෙ”ති වත්වාපි “නාහං ඛමාමි”ති තෙන පටික්ඛිත්තො මඬ්ඣුභූතො තං ඛමාපෙතුං නාසක්ඛි. පුනදෙව සත්ථු සන්තිකං

පව්වාගමාසි. සත්ථා “නාස්ස උපාසකො ඛම්සස්සති”ති ජානන්තොපි “මානට්ඨො ඵස, තිංසයොජනං තාව මග්ගං ගන්ත්වා පව්වාගච්ඡතු”ති ඛමනුපායං අනාවික්ඛිත්ථාව උයොපෙසි. අට්ඨස්ස පුනාගතකාලෙ නිහතමානස්ස අනුදුන්නං දත්වා “ගච්ඡ, ඉමිනා සද්ධිං ගන්ත්වා උපාසකං ඛමාපෙහි”ති වත්වා “සමණෙන නාම ‘මය්හං විහාරො, මය්හං නිවාසට්ඨානං, මය්හං උපාසකො, මය්හං උපාසිකා’ති මානං වා ඉස්සං වා කාතුං න වට්ටති. එවං කරොන්තස්ස හි ඉච්ඡාමානාදයො කිලෙසා වඩ්ඪන්ති”ති අනුසන්ධිං සට්ටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

73. “අසන්තං භාවනම්චිජෙය්‍යා, පුරෙක්ඛාරඤ්ච භික්ඛුසු;
ආවාසෙසු ඉස්සරියං, පුජා පරකුලෙසු ව.

74. “මමෙව කත මඤ්ඤන්තු, ගිහී පබ්බජිතා උභො.

මමෙවාතිවසා අස්සු, කිච්චාකිච්චෙසු කිස්මිචි;
ඉති බාලස්ස සඬිකප්පො, ඉච්ඡා මානො ව වඩ්ඪති”ති.

තත්ථ අසන්තන්ති යො බාලො භික්ඛු අවිජ්ජමානං සම්භාවනං ඉච්ඡෙය්‍යා, “අස්සද්ධොව සමානො ‘සද්ධොති මං ජනො ජානාතු’ති ඉච්ඡති”ති. පාපිච්ඡතානිද්දෙසෙ (විභ. 851) චුත්තනයෙනෙව බාලො “අස්සද්ධො දුස්සිලො අප්පස්සුතො අප්පච්චිත්තො කුසිතො අනුපට්ඨිතස්සති අසමාහිතො දුප්පඤ්ඤො අබ්භාසවොව සමානො ‘අහො වත මං ජනො අයං සද්ධො, සිලවා, බහුස්සුතො, පච්චිත්තො, ආරද්ධවීරියො, උපට්ඨිතස්සති, සමාහිතො, පඤ්ඤවා , බ්භාසවො’ති ජානෙය්‍යා”ති ඉදං අසන්තසම්භාවනං ඉච්ඡති. පුරෙක්ඛාරන්ති පරිවාරං. “අහො වත මං සකලවිහාරෙ භික්ඛු පරිවාරෙන්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්තා විහරෙය්‍යු”න්ති එවං ඉච්ඡාචාරෙ යත්වා පුරෙක්ඛාරඤ්ච භික්ඛුසු ඉච්ඡති. ආවාසෙසුති සඬිසිකෙසු ව ආවාසෙසු යානි විහාරමජ්ඣෙ පණ්ණසෙනාසනානි, තානි අත්තනො සන්දිට්ඨසම්භන්තාදිනං භික්ඛුනං “තුම්හෙ ඉධ වසථා”ති විවාරෙන්තො සයම්පි වරතරං සෙනාසනං පලිබොධෙන්තො, සෙසානං ආගන්තුකභික්ඛුනං පච්චන්තිමානි ලාමකසෙනාසනානි වෙව අමනුස්සපරිග්ගහිතානි ව “තුම්හෙ ඉධ වසථා”ති විවාරෙන්තො ආවාසෙසු ඉස්සරියං ඉච්ඡති. පුජා පරකුලෙසු වාති නෙව මානාපිතුනං න ඤාතකානං පරෙසුයෙව කුලෙසු “අහො වතිමෙ මය්හමෙව දෙයෙය්‍යං, න අඤ්ඤෙසු”න්ති එවං චතුප්පච්චයෙහි පුජං ඉච්ඡති.

මමෙව කත මඤ්ඤන්තුති යස්ස ව බාලස්ස “යංකිඤ්චි විහාරෙ උපොසථාගාරාදිකරණවසෙන කතං නවකම්මං, තං සබ්බෙ අම්භාකං ථෙරෙන කතන්ති එවං ගිහී ව පබ්බජිතා ව උභොපි මමෙව නිස්සාය කතං පරිකම්මං නිට්ඨිතං මඤ්ඤන්තු”ති සඬිකප්පො උප්පජ්ජති. මමෙවාතිවසා අස්සුති “ගිහී ව පබ්බජිතා ව සබ්බෙහි මමෙව වසෙ වත්තන්තු, සකට්ඨොණොචාසිථරසුආදීනි වා ලද්ධබ්බානි හොන්තු, අන්තමයො යාගුමත්තම්පි තාපෙත්වා පිවනාදීනි වා, එවරුපෙසු කිච්චාකිච්චෙසු චූද්දකමහන්තෙසු කරණියෙසු කිස්මිඤ්චි එකකිච්චෙපි මමෙව වසෙ වත්තන්තු, මමෙව ආපුච්ඡිත්වා කරොන්තු”ති සඬිකප්පො උප්පජ්ජති. ඉති බාලස්සාති යස්ස බාලස්ස සා ව ඉච්ඡා අයඤ්චි එවරුපො සඬිකප්පො උප්පජ්ජති, තස්ස නෙව විපස්සනා, න මග්ගඵලානි වඩ්ඪන්ති. කෙවලං පනස්ස වන්දොදයෙ සමුද්දස්ස උදකං විය ඡසු ද්වාරෙසු උප්පජ්ජමානා තණ්හා වෙව නවවිධමානො ව වඩ්ඪන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

සුධම්මන්තෙරොපි ඉමං ඔවාදං සුත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා පදක්ඛිණං කත්වා තෙන අනුදුන්නෙ න භික්ඛුනා සද්ධිං ගන්ත්වා උපාසකස්ස වක්ඛුපථෙ ආපත්තිං පටිකරිත්වා උපාසකං ඛමාපෙසි. සො උපාසකෙන “ඛමාමහං, හන්තෙ, සවෙ මය්හං දොසො අත්ථි, ඛමට් මෙ”ති පටිබ්බාපිතො සත්ථාරා දින්නෙ ඔවාදෙ යත්වා කතිපාහෙනෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්. උපාසකොපි වින්තෙසි – “මයා සත්ථාරං අදිස්වා ව සොතාපත්තිඵලං පත්තං, අදිස්වා එව අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨිතො, සත්ථාරං මෙ දට්ඨුං වට්ටති”ති. සො තිලතණ්ඩුලසජ්ජිපාණිකවත්ථච්ඡාදනාදීහි පරිපූරානි පඤ්ච සකට්ඨනානි යොජාපෙත්වා “සත්ථාරං දට්ඨුකාමා ආගච්ඡන්තු, පිණ්ඩපානාදීහි න කිලම්සස්සන්ති”ති භික්ඛුසඬිසස්ස ආරොවාපෙත්වා භික්ඛුනිසඬිසස්සාපි උපාසකානම්පි උපාසිකානම්පි ආරොවාපෙසි. තෙන සද්ධිං පඤ්චසනා පඤ්චසනා භික්ඛු ව භික්ඛුනියො ව උපාසකා ව උපාසිකායො ව නික්ඛම්සු. සො තෙසඤ්චෙව අත්තනො පරිසාය වාති තිණ්ණං ජනසහස්සානං යථා තිංසයොජනෙ මග්ගෙ යාගුහන්තාදීහි කිඤ්චි වෙකල්ලං න හොති, තථා සංවිද්හි. තස්ස පන නික්ඛන්තභාවං ඤාත්වා යොජනෙ යොජනෙ දෙවතා බන්ධාවාරං බන්ධිත්වා දිබ්බෙහි යාගුච්ඡෙකහත්තපානකාදීහි තං මහාජනං උපට්ඨහිංසු, කස්සචි කෙනචි වෙකල්ලං න හොති. එවං දෙවතාහි උපට්ඨියමානො දෙවසිකං යොජනං ගච්ඡන්තො මාසෙන සාවත්ථිං පාපුණ්, පඤ්ච සකට්ඨනානි යථාපූරිතානෙව අහෙසු. දෙවතාහි වෙව මනුස්සෙහි ව අභිභට්ටං පණ්ණාකාරං විස්සජ්ජෙත්තොව අගමාසි.

සත්ථා ආනන්දන්තෙරො ආහ – “ආනන්ද, අජ්ජ වඩ්ඪමානකච්ඡායාය විත්තො ගහපති පඤ්චහි උපාසකසතෙහි පරිවුතො ආගන්ත්වා මං වන්දිස්සති”ති. “කිං පන, හන්තෙ, තස්ස තුම්භාකං වන්දනකාලෙ කිඤ්චි පාටිභාරියං හවිස්සති”ති? “හවිස්සති, ආනන්ද”ති. “කිං, හන්තෙ”ති? තස්ස ආගන්ත්වා “මං වන්දනකාලෙ රාජමානෙන අට්ඨකරිසමන්තෙ පදෙසෙ ජණ්ණකමත්තෙන ඔධිනා පඤ්චවණ්ණානං දිබ්බපුජ්ථානං සනවස්සං වස්සිස්සති”ති. තං කථං සුත්වා නගරවාසිනො “එවං මහාපුඤ්ඤො කිර විත්තො නාම ගහපති ආගන්ත්වා අජ්ජ සත්ථාරං වන්දිස්සති, එවරුපං කිර පාටිභාරියං හවිස්සති, මයම්පි තං මහාපුඤ්ඤං දට්ඨුං ලභිස්සාමා”ති පණ්ණාකාරං ආදාය මග්ගස්ස උභොසු පස්සෙසු අට්ඨංසු. විහාරසම්පෙ ආගතකාලෙ පඤ්ච භික්ඛුසනානි පඨමං ආගම්සු. විත්තො ගහපති, “අම්මා, තුම්හෙ

පවිත්‍රතා ආගවිජ්ජා”නි මහාඋපාසිකායො යපෙන්වා පඤ්චති උපාසකසතෙහි පරිවුතො සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. බුද්ධානං සම්මුඛට්ඨානෙ පන ධීතා වා නිසින්තා වා ඉතො වා එත්තො වා න භොන්ති, බුද්ධවිථියා ද්විසු පස්සෙසු නිව්වලාව තිට්ඨන්ති. චිත්තො ගහපති මහන්තං බුද්ධවිථිං ඔක්කම්. තිණි එලානි පත්තෙන අරියසාවකෙන ඔලොකිතොලොකිතට්ඨානං කම්පි. “එසො කිර චිත්තො ගහපති”නි මහාපනො ඔලොකෙසි. සො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ඡබ්බණ්ණානං බුද්ධරස්මීනං අත්තො පටිසිත්වා ද්විසු ගොප්ඵකෙසු සත්ථු පාදෙ ගහෙන්වා වන්දි. තං ඛණ්ණඤ්ඤව චුත්තප්පකාරං පුප්ඵවස්සං වස්සි, සාධුකාරසහස්සානි පවත්තයිංසු. සො එකමාසං සත්ථු සන්තිකෙ වසි, වසමානො ව සකලං බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං විහාරෙයෙව නිසීදාපෙන්වා මහාදානං අදාසි, අත්තනා සද්ධිං ආගතෙපි අත්තොවිහාරෙයෙව කත්වා පටිජග්ගි. එකදිවසමිපි අත්තනො සකටෙසු කිඤ්චි ගහෙනබ්බං නාභොසි, දෙවමනුස්සෙහි ආහතපණ්ණාකාරොනෙව දානං අදාසි, සබ්බකිව්වානි අකාසි. සො සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “භන්තෙ, අහං ‘තුම්භාකං දානං දස්සාමි’නි ආගවිජන්තො මාසං අත්තරාමග්ගෙ අභොසිං. ඉධෙව මෙ මාසො චිතිවත්තො, මයා ආහතං පණ්ණාකාරං කිඤ්චි ගහෙතුං න ලභාමි, එත්තකං කාලං දෙවමනුස්සෙහි ආහතපණ්ණාකාරොනෙව දානං අදාසිං, සොහං සවෙපි ඉධ සංච්චිජරං වසිස්සාමි, නෙව මම දෙයාධම්මං දාතුං ලභිස්සාමි. අහං සකටානි ඔතාරෙත්වා ගන්තුං ඉච්ඡාමි, පටිසාමනට්ඨානං මෙ ආරොවාපෙථා”නි.

සත්ථා ආනන්දන්දෙවෙරො ආහ – “ආනන්ද, උපාසකස්ස එකං පදෙසං තුව්ඡං කාරෙත්වා දෙහි”නි. ටෙරො තථා අකාසි. කප්පියභූමි (මහාව. 295) කිර චිත්තස්ස ගහපතිනො අනුඤ්ඤාතා. උපාසකොපි අත්තනා සද්ධිං ආගතෙහි තිහි ජනසහස්සෙහි සද්ධිං තුව්ඡසකටෙහි පුන මග්ගං පටිපජ්ජී. දෙවමනුස්සා උට්ඨාය, “අය්‍ය, තයා තුව්ඡසකටෙහි ගමනකම්මං කත්”න්ති සත්තහි රතනෙහි සකටානි පුරයිංසු. සො අත්තනො ආහතපණ්ණාකාරොනෙව මහාපනං පටිජග්ගන්තො අගමාසි. ආනන්දන්දෙවෙරො සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “භන්තෙ, තුම්භාකං සන්තිකං ආගවිජන්තොපි මාසෙන ආගතො, ඉධාපි මාසමෙව වුට්ඨො, එත්තකං කාලං දෙවමනුස්සෙහි අභිභට්පණ්ණාකාරොනෙව මහාවදානං අදාසි, ඉදානි පඤ්ච සකටසතානි තුව්ඡානි කත්වා මාසෙනෙව කිර ගම්ස්සති, දෙවමනුස්සා පනස්ස උට්ඨාය, ‘අය්‍ය, තයා තුව්ඡසකටෙහි ගමනකම්මං කත්’න්ති පඤ්ච සකටසතානි සත්තරතනෙහි පුරයිංසු. සො පුන අත්තනො ආහතපණ්ණාකාරොනෙව කිර මහාපනං පටිජග්ගන්තො ගම්ස්සති”නි. “කිං පන, භන්තෙ, එතස්ස තුම්භාකං සන්තිකං ආගවිජන්තස්සෙවායං සක්කාරො උප්පජ්ජති, උදාහු අඤ්ඤත්ථ ගවිජන්තස්සාපි උප්පජ්ජති”නි? “ආනන්ද, මම සන්තිකං ආගවිජන්තස්සාපි අඤ්ඤත්ථ ගවිජන්තස්සාපි එතස්ස උප්පජ්ජතෙව. අයඤ්ඤි උපාසකො සද්ධො පසන්තො සම්පන්නසීලො, එවරුපො පුත්ගලො යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙවස්ස ලාභසක්කාරො නිබ්බන්තති”නි වත්වා සත්ථා ඉමං පකිණ්ණකවග්ගෙ ගාථමාහ –

“සද්ධො සීලෙන සම්පන්නො, යසො භොගසමජ්ජිතො;
යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”නි. (ධ. ප. 303);

අත්ථො පනස්සා තත්ථෙව ආචිභවිස්සති.

එවං චුත්තෙ ආනන්දන්දෙවෙරො චිත්තස්ස පුබ්බකම්මං පුච්ඡී. අථස්ස සත්ථා ආචික්ඛන්තො ආහ –

ආනන්ද, අයං පදුමුත්තරස්ස භගවතො පාදමූලෙ කතාහිනිභාරො කප්පසතසහස්සං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා කස්සපබුද්ධකාලෙ මීගලුද්දකකුලෙ නිබ්බන්තො වුද්ධිමන්වාය එකදිවසං දෙවෙ වස්සන්තෙ මීගානං මාරණත්තය සත්තිං ආදාය අරඤ්ඤං ගන්ත්වා මීගෙ ඔලොකෙන්තො එකස්මිං අකට්ඨකාරෙ සසීසං පාරුපිත්වා එකං භික්ඛුං නිසින්තං දිස්වා “එකො, අයොයා, සමණධම්මං කරොන්තො නිසින්තො භවිස්සති, භත්තමස්ස ආහරිස්සාමි”නි වෙගෙන ගෙහං ගන්ත්වා එකස්මිං උද්ධනෙ හියොයා, ආහතමංසං, එකස්මිං භත්තං පවාපෙන්වා අඤ්ඤෙ පිණ්ඩපාතවාරිකෙ භික්ඛු දිස්වා තෙසමිපි පත්තෙ ආදාය පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙන්වා භික්ඛං සම්පාදෙන්වා, “අයොය, පරිවිසථා”නි අඤ්ඤං ආණාපෙන්වා තං භත්තං පුටකෙ පක්ඛිපිත්වා ආදාය ගවිජන්තො අත්තරාමග්ගෙ නානාපුප්ඵානි ඔචිතිත්වා පත්තපුටෙ කත්වා ටෙරස්ස නිසින්තට්ඨානං ගන්ත්වා “මය්‍හං, භන්තෙ, සඬගහං කරොථා”නි වත්වා පත්තං ආදාය පුරෙත්වා ටෙරස්ස භත්ථෙ යපෙන්වා තෙහි පුප්ඵෙහි පුජං කත්වා “යථා මෙ අයං රසපිණ්ඩපාතො පුප්ඵපුජාය සද්ධිං චිත්තං තොසෙසි, එවං නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ පණ්ණාකාරසහස්සානි ආදාය ආගන්ත්වා මය්‍හං චිත්තං තොසෙත්තු, පඤ්චවණ්ණකුසුමවස්සඤ්ච වස්සතු”නි පත්ථනං පටියපෙසි. සො යාවජීවං කුසලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති, නිබ්බන්තට්ඨානෙ ජණ්ණකම්මත්තෙන ඔධිනා දිබ්බපුප්ඵවස්සං වස්සි. ඉදානිපිස්ස ජාතදිවසෙ වෙව ඉධ ව ආගතස්ස පුප්ඵවස්සවස්සනඤ්ච පණ්ණාකාරාභිභාරො ව සත්තහි රතනෙහි සකටපුරණඤ්ච තස්සෙව කම්මස්ස නිස්සන්දොති.

චිත්තගහපතිවත්ථු වුද්දසමං.

15. වනවාසිනිස්සසාමණෙරවත්ථු

අඤ්ඤා හි ලාභුපනිසානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වනවාසිකනිස්සන්දෙරං ආරබ්භ කටෙසි. දෙසනා රාජගහෙ සමුට්ඨිතා.

සාරිපුත්තත්ථෙරස කිර පිතු වඩගන්තබ්බාන්මණස්ස සභායකො මහාසෙනබ්බාන්මණො නාම රාජගහෙ වසති. සාරිපුත්තත්ථෙරො එකදිවසං පිණ්ඩාය වරන්තො තස්මිං අනුකම්පාය තස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො පන පරික්ඛිණිවහවො දලිද්දො. සො “මම පුත්තො මය්හං ගෙහද්වාරං පිණ්ඩාය වරිතුං ආගතො භවිස්සති, අභඤ්චම්භි දුග්ගතො, මය්හං දුග්ගතභාවං න ජානාති මඤ්ඤෙ, නන්ථි මෙ කොච්ඡි දෙයාධම්මො”ති ථෙරස්ස සම්මුඛා භවිතුං අසක්කොන්තො නිලිසි. ථෙරො අපරම්පි දිවසං අගමාසි, බ්බාන්මණො තථෙව නිලිසි. “කිඤ්චිදෙව ලහිත්වා දස්සාමි”ති චින්තෙන්තොපි නාලභි. අථෙකදිවසං එකස්මිං බ්බාන්මණවාටකෙ පුලසාටකෙන සද්ධිං පායසපාතිං ලහිත්වා ආදාය ගෙහං ගන්ත්වා ථෙරං අනුස්සරි, “ඉමං පිණ්ඩපානං මයා ථෙරස්ස දාතුං වට්ටති”ති. ථෙරොපි තං බණං ඤානං සමාපජ්ජිත්වා සමාපත්තිතො වුට්ඨාය තං බ්බාන්මණං දිස්වා “බ්බාන්මණො දෙයාධම්මං ලහිත්වා මම ආගමනං පච්චාසිසති, මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති සඬ්ඝාටිං පාරුපිත්වා පත්තං ආදාය තස්ස ගෙහද්වාරෙ ධීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි.

බ්බාන්මණො ථෙරං දිස්වා චිත්තං පසිදි. අථ නං උපසඬ්කම්භිත්වා වන්දිත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා අන්තොගෙහෙ නිසිදාපෙන්වා පායසපාතිං ගහෙන්වා ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරි . ථෙරො උපඩ්ඪං සම්පට්චිත්ත්වා භත්ථෙන පත්තං පිදභි. අථ නං බ්බාන්මණො ආහ – “භන්තෙ, එකපට්චිසමන්තොව අයං පායසො, පරලොකසඬ්ගහං මෙ කරොථ, මා ඉධලොකසඬ්ගහං, නිරවසෙසමෙව දාතුකාමොම්භි”ති සබ්බං ආකිරි. ථෙරො තත්ථෙව පරිභුඤ්ජි. අථස්ස භත්තකිච්චපරියොසානෙ තම්පි සාටකං දත්වා වන්දිත්වා එවමාහ – “භන්තෙ, අභම්පි තුම්හෙති දිට්ඨධම්මමෙව පාපුණෙයා”න්ති. ථෙරො “එවං හොතු බ්බාන්මණො”ති තස්ස අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමන්තො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරන්තො ජෙතවනං අගමාසි. “දුග්ගතකාලෙ දින්නදානං පන අතිවිය තොසෙති”ති බ්බාන්මණොපි තං දානං දත්වා පසන්නචිත්තො සොමනස්සජාතො ථෙරෙ අධිමන්තං සිනෙහමකාසි. සො ථෙරෙ සිනෙහෙනෙව කාලං කත්වා සාවත්ථියං ථෙරස්සුපට්ඨාකකුලෙ පටිසන්ථිං ගණ්හි . තංබණෙයෙව පනස්ස මාතා “කුච්ඡියං මෙ ගබ්භො පතිට්ඨිතො”ති ඤාත්වා සාමිකස්ස ආරොවෙසි. සො තස්සා ගබ්භපරිහාරං අදාසි.

තස්සා අච්චුණ්භඅතිසිතඅතිඅම්බිලාදිපරිභොගං වජ්ජෙන්වා සුබ්බෙන ගබ්භං පරිහරියමානාය එවරුපො දොහළො උප්පජ්ජි “අහො වතාහං සාරිපුත්තත්ථෙරස්සප්පමුඛානි පඤ්ච භික්ඛුසතානි නිමන්තෙන්වා ගෙහෙ නිසිදාපෙන්වා අසම්භින්තබ්බපායසං දත්වා සයම්පි කාසායවත්ථානි පරිදභිත්වා සුවණ්ණසරකං ආදාය ආසනපරියන්තෙ නිසිදිත්වා එත්තකානං භික්ඛුනං උච්ඡිට්ඨපායසං පරිභුඤ්ජෙයා”න්ති. තස්සා කිර සො කාසායවත්ථපරිදභනෙ දොහළො කුච්ඡියං පුත්තස්ස බුද්ධසාසනෙ පබ්බජ්ජාය පුබ්බනිමිත්තං අහොසි. අථස්සා ඤාතකා “ධම්මිකො නො ධිතාය දොහළො”ති සාරිපුත්තත්ථෙරං සඬ්ඝත්ථෙරං කත්වා පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං අසම්භින්තබ්බපායසං අදංසු. සාපි එකං කාසාවං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා සුවණ්ණසරකං ගහෙන්වා ආසනපරියන්තෙ නිසින්නා උච්ඡිට්ඨපායසං පරිභුඤ්ජි, දොහළො පටිප්පස්සම්භි. තස්සා යාව ගබ්භවුට්ඨානා අන්තරන්තරා කතමඬ්ගලෙසුපි, දසමාසච්චයෙන පුත්තං විජාතාය කතමඬ්ගලෙසුපි සාරිපුත්තත්ථෙරස්සප්පමුඛානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං අප්පොදකමධුපායසමෙව අදංසු. පුබ්බෙ කිරෙස දාරකෙන බ්බාන්මණකාලෙ දින්නපායසස්ස නිස්සන්දො.

ජාතමඬ්ගලදිවසෙ පන තං දාරකං පාතොව න්භාපෙන්වා මණ්ඩෙන්වා සිරිසයනෙ සතසභස්සග්ගස්නිකස්ස කම්බලස්ස උපරි නිපජ්ජාපෙසුං. සො තත්ථ නිපන්නකොව ථෙරං ඔලොකෙන්වා “අයං මෙ පුබ්බාවරියො, මයා ථෙරං නිස්සාය අයං සම්පත්ති ලද්ධා, මයා ඉමස්ස එකං පරිච්චාගං කාතුං වට්ටති”ති සික්ඛාපදගහණත්ථාය ආනියමානො තං කම්බලං වුළුඬ්ගුලියා වෙයෙන්වා අග්ගහෙසි. අථස්ස “අඬ්ගුලියං කම්බලො ලග්ගො”ති තෙ තං හරිතුං ආරභිංසු. සො පරොදි. ඤාතකා “අපෙථ, මා දාරකං රොදාපෙථා”ති කම්බලෙනෙව සද්ධිං ආනයිංසු. සො ථෙරං වන්දනකාලෙ කම්බලෙන අඬ්ගුලිං අපකඩ්ඪිත්වා කම්බලං ථෙරස්ස පාදමුලෙ පාතෙසි. ඤාතකා “දහරකුමාරෙන අජානිත්වා කත”න්ති අවත්වා “පුත්තෙන නො දින්නං, පරිච්චත්තමෙව හොතු, භන්තෙ”ති වත්වා, “භන්තෙ, සතසභස්සග්ගස්නිකෙන කම්බලෙන පුජාකාරකස්ස තුම්භාකං දාසස්ස සික්ඛාපදානි දෙථා”ති ආහංසු. “කො නාමො අයං දාරකො”ති? “භන්තෙ, අයොන සමානනාමකො , තිස්සො නාමෙස භවිස්සති”ති. ථෙරො කිර ගිහිකාලෙ උපනිස්සමාණවො නාම අහොසි. මාතාපිස්ස චින්තෙසි – “න මයා පුත්තස්ස අජ්ඣාසයො භින්දිතබ්බො”ති. එවං දාරකස්ස නාමකරණමඬ්ගලං කත්වා පුන තස්ස ආහාරපරිභොගමඬ්ගලෙපි පුන තස්ස කණ්ණවිජ්ඣනමඬ්ගලෙපි දුස්සගහණමඬ්ගලෙපි වුළාකප්පනමඬ්ගලෙපි සාරිපුත්තත්ථෙරස්සප්පමුඛානං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං අප්පොදකමධුපායසමෙව අදංසු.

දාරකො වුද්ධිමන්වාය සත්තවස්සිකකාලෙ මාතරං ආහ – “අම්ම, ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජ්ජිසාමි”ති. “සාධු, තාත, පුබ්බෙවාහං ‘න මයා පුත්තස්ස අජ්ඣාසයො භින්දිතබ්බො’ති මනං අකාසිං, පබ්බජ, පුත්තා”ති ථෙරං නිමන්තාපෙන්වා තස්ස ආගතස්ස භික්ඛඤ්ච දත්වා, “භන්තෙ, තුම්භාකං දාසො ‘පබ්බජ්ජිසාමි’ති වදති, ඉමං ආදාය සායං විහාරං ආගම්ස්සාමා”ති ථෙරං උයොනාපෙන්වා සායන්භසමයෙ මහන්තෙන සක්කාරසම්මානෙන පුත්තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා ථෙරස්ස නියායාදෙසි. ථෙරො තෙන සද්ධිං කථෙසි – “තිස්ස, පබ්බජ්ජා නාම දුක්කරා, උණ්හෙන අත්ථෙව සති සිතං ලහති, සිතෙන අත්ථෙව සති උණ්හං ලහති, පබ්බජ්ජා කිච්ඡෙන ජීවන්ති, ත්වඤ්ච සුබ්බෙධිතො”ති. “භන්තෙ, අහං තුම්හෙති වුත්තනියාමෙනෙව සබ්බං කාතුං සක්ඛිස්සාමි”ති. ථෙරො “සාධු”ති වත්වා තස්ස පටිකුලමනසිකාරවසෙන තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා තං පබ්බාපෙසි. සකලම්පි හි ද්වන්තිංසාකාරං කථෙතුං වට්ටනියෙව. සබ්බං කථෙතුං අසක්කොන්තෙන පන තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං කථෙතබ්බමෙව. ඉදඤ්චි කම්මට්ඨානං සබ්බබුද්ධානං අවිජ්ජිතමෙව. කෙසාදිසු එකෙකකොට්ඨාසෙසු අරභත්තං පත්තානං භික්ඛුනම්පි භික්ඛුනීනම්පි

උපාසකානම්පි උපාසිකානම්පි පරිච්ඡේදො නත්ථි. අබ්බාසත්තා භික්ඛු පන පබ්බපේන්තා අරහත්තස්සුපනිස්සයං නාසෙන්නි. තස්මා ථෙරො කම්මට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාපේත්වා දසසු සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි.

මාතෘපිතරො පුත්තස්ස පබ්බච්ඡිකසක්කාරං කරොන්තා සත්තාහං විහාරෙයෙව බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා අප්පොදකමුද්දායසමෙව අදංසු. භික්ඛුපි “නිබ්බදං අප්පොදකමුද්දායසං පරිභුඤ්ජිතුං න සක්කොමා”ති උප්ඤ්ඤාසි. තස්සපි මාතෘපිතරො සත්තමෙ දිවසෙ සායං ගෙහං අගමංසු. සාමණෙරො අට්ඨමෙ දිවසෙ භික්ඛුහි සද්ධිං පිණ්ඩාය පාවිසි. සාවත්ථිවාසිනො “සාමණෙරො කිර අජ්ජ පිණ්ඩාය පවිසිස්සති, සක්කාරමස්ස කරිස්සාමා”ති පඤ්චති සාටකසතෙහි චුම්බටකානි කත්වා පඤ්ච පිණ්ඩපාතසතානි සජ්ජේත්වා ආදාය පටිපටේ යත්වා අදංසු, පුනදිවසෙ විහාරස්ස උපවනං ආගන්ත්වා අදංසු. එවං සාමණෙරො ද්විතීයෙ දිවසෙහි සාටකසහස්සෙහි සද්ධිං පිණ්ඩපාතසහස්සං ලභිත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා දාපෙසි. බ්‍රාහ්මණකාලෙ දින්නපුලසාටකස්ස කිරෙස නිස්සන්දො. අට්ඨස්ස භික්ඛු “පිණ්ඩපාතදායකතිස්සො”ති නාමං කරිංසු.

පුනෙකදිවසං සාමණෙරො සීතකාලෙ විහාරවාරිකං වරන්තො භික්ඛු තත්ථ තත්ථ අග්ගිසාලාදිසු විසිඛ්බෙන්තෙ දිස්වා ආහ – “කිං, භන්තෙ, විසිඛ්බෙන්තා නිසින්තාත්ථා”ති? “සීතං නො පිළෙති සාමණෙරො”ති. “භන්තෙ, සීතකාලෙ නාම කම්බලං පාරුපිතුං වට්ටති. සො හි සීතං පටිබාහිතුං සමත්ථො”ති. සාමණෙර “ත්වං මහාපුඤ්ඤො කම්බලං ලභෙය්‍යාසි, අම්භාකං කුතො කම්බලො”ති. “තෙන හි, භන්තෙ, කම්බලත්ථිකා මයා සද්ධිං ආගච්ඡන්තු”ති සකලවිහාරෙ ආරොවාපෙසි. අට් භික්ඛු “සාමණෙරෙන සද්ධිං ගන්ත්වා කම්බලං ආහරිස්සාමා”ති සත්තවස්සිකසාමණෙරං නිස්සාය සහස්සමත්තා භික්ඛු නික්බමිංසු. සො “එත්තකානං භික්ඛුනං කුතො කම්බලං ලභිස්සාමි”ති චිත්තම්පි අනුප්පාදෙන්වා තෙ ආදාය නගරාභිමුඛො පායාසි. සුදින්නස්ස හි දානස්ස එවරුපො ආනුභාවො හොති. සො බහිනගරෙයෙව සරපටිපාටියා වරන්තො පඤ්ච කම්බලසතානි ලභිත්වා අන්තොනගරං පාවිසි. මනුස්සා ඉතො විතො ව කම්බලෙ ආහරන්ති.

එකො පන පුරිසො ආපණ්දවාරෙන ආගච්ඡන්තො පඤ්ච කම්බලසතානි පසාරෙන්වා නිසින්තං එකං ආපණ්කං දිස්වා ආහ – “අම්භො, එකො සාමණෙරො කම්බලෙ සංහරන්තො ආගච්ඡති, තව කම්බලෙ පටිච්ඡාදෙහි”ති? “කිං පන සො දින්නකෙ ගණ්භාති, උදාහු අදින්නකෙ”ති? “දින්නකෙ ගණ්භාති”ති. “එවං සන්තෙ සවෙ ඉච්ඡාමි, දස්සාමි, නො වෙ, න දස්සාමි, ගච්ඡ ත්ව”න්ති උයොයාපෙසි. මච්ඡරිනො හි අන්ධබාලා එවරුපෙසු දානං දදමානෙසු මච්ඡරාශිත්වා අසදිසදානං දිස්වා මච්ඡරායන්තො කාලො (ධ. ප. 177) විය නිරයෙ නිබ්බත්තන්ති. ආපණ්කො චිත්තෙසි – “අයං පුරිසො අත්තතො ධම්මතාය ආගච්ඡමානො ‘තව කම්බලෙ පටිච්ඡාදෙහි’ති මං ආහ. ‘සවෙපි සො දින්නකං ගණ්භා’ති, අහං පන ‘මම සන්තකං සවෙ ඉච්ඡාමි, දස්සාමි, නො වෙ, න දස්සාමි’ති අවචං, දිට්ඨකං පන අදෙන්තස්ස ලජ්ජා උප්පජ්ජති, අත්තතො සත්තකං පටිච්ඡාදෙන්තස්ස දොසො නත්ථි, ඉමෙසු පඤ්චකම්බලසතෙසු ද්වෙ කම්බලානි සතසහස්සග්ගනිකානි, ඉමානෙව පටිච්ඡාදෙතුං වට්ටති”ති. ද්වෙපි කම්බලෙ දසාය දසං සම්බන්ධිත්වා තෙසං අත්තරෙ පක්ඛිපිත්වා පටිච්ඡාදෙසි. සාමණෙරොපි භික්ඛුසහස්සෙන සද්ධිං තං පදෙසං පාපුණි. ආපණ්කස්ස සාමණෙරං දිස්වා ව පුත්තසිනෙහො උප්පජ්ජි, සකලසරීරං සිනෙහෙන පරිපුණ්ණං අහොසි. සො චිත්තෙසි – “තිට්ඨතු කම්බලානි, ඉමං දිස්වා හදයමංසමිපි දාතුං යුත්ත”න්ති. තෙ ද්වෙපි කම්බලෙ නිහරිත්වා සාමණෙරස්ස පාදමුලෙ යපෙන්වා වන්දිත්වා, “භන්තෙ, තයා දිට්ඨධම්මස්ස භාගි අස්ස”න්ති අවච. සොපිස්ස “එවං හොතු”ති අනුමොදනං අකාසි.

සාමණෙරො අන්තොනගරෙපි පඤ්ච කම්බලසතානි ලභි. එවං එකදිවසංයෙව කම්බලසහස්සං ලභිත්වා භික්ඛුසහස්සස්ස අදාසි. අට්ඨස්ස කම්බලදායකතිස්සත්ථෙරොති නාමං කරිංසු. එවං නාමකරණදිවසෙ දින්නකම්බලො සත්තවස්සිකකාලෙ කම්බලසහස්සභාවං පාපුණි. බුද්ධසාසනඤ්ඤි යපෙන්වා නත්ථඤ්ඤං තං යානං, යත්ථ අප්පං දින්නං බහුං හොති, බහුං දින්නං බහුතරං. තෙනාහ භගවා –

“තථාරුපොයං, භික්ඛවෙ, භික්ඛුසඤ්ඤා, යථාරුපෙ භික්ඛුසඤ්ඤා අප්පං දින්නං බහුං හොති, බහුං දින්නං බහුතර”න්ති (ම. නි. 3.146) –

එවං සාමණෙරො එකකම්බලස්ස නිස්සන්දෙන සත්තවස්සිකොව කම්බලසහස්සං ලභි. තස්ස ජෙනවනෙ විහරන්තස්ස අභික්ඛණ්ණං ඤාතිදායකා සන්තිකං ආගන්ත්වා කථාසල්ලාපං කරොන්ති. සො චිත්තෙසි – “මයා ඉධ වසන්තෙන ඤාතිදායකෙසු ආගන්ත්වා කථෙත්තෙසු අකථෙතුම්පි න සක්කා, එතෙහි සද්ධිං කථාපපඤ්චෙන අත්තතො පතිට්ඨං කාතුං න සක්කා, යංනුනාහං සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා අරඤ්ඤං පටිසෙය්‍යා”න්ති. සො සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා උප්ඤ්ඤායං වන්දිත්වා පත්තචීවරමාදාය විහාරා නික්බමිත්වා “සවෙ ආසන්නට්ඨානෙ වසිස්සාමි, ඤාතකා මං පක්කොසිස්සන්ති”ති වීසති යොජනසතං මග්ගං අගමාසි. අපෙකෙන ගාමද්වාරෙන ගච්ඡන්තො එකං මහල්ලකපුරිසං දිස්වා පුච්ඡි – “කිං නු බො, මහාඋපාසක , ඉමස්මිං පදෙසෙ වසන්තානං ආරඤ්ඤකවිහාරො අත්ථි”ති? “අත්ථි, භන්තෙ”ති. “තෙන හි මෙ මග්ගං ආචික්ඛාහි”ති. මහල්ලකඋපාසකස්ස පන තං දිස්වා ව පුත්තසිනෙහො උදපාදි. අට්ඨස්ස තත්ථෙව ධීතො අනාචික්ඛිත්වා “එහි, භන්තෙ, ආචික්ඛිස්සාමි තෙ”ති ගහෙන්වා අගමාසි. සාමණෙරො තෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ නානාපුප්ඵළපටිමණ්ඩිතෙ රුක්ඛපබ්බතපදෙසෙ දිස්වා “අයං, උපාසක, කිං පදෙසො නාම, අයං උපාසක කිං පදෙසො නාමා”ති පුච්ඡි. සොපිස්ස තෙසං නාමානි ආචික්ඛන්තො ආරඤ්ඤකවිහාරං පත්වා “ඉදං, භන්තෙ,

එාසුකට්ඨානං, ඉධෙව වසාහී” ති වත්වා, “හත්තෙ, කො නාමො ත්ව”න්ති නාමං පුච්ඡන්වා “අහං වනවාසීතිස්සො නාම උපාසකා” ති චුත්තෙ, “ස්වෙ අමිහාකං ගාමෙ භික්ඛාය වරිතුං වට්ටති” ති වත්වා නිවත්තිත්වා අත්තොගාමමෙව ගතො. “වනවාසීතිස්සො නාම විහාරං ආගතො, තස්ස යාගුහන්තාදීනි පටියාදෙථා” ති මනුස්සානං ආරොචෙසී.

සාමණෙරො පට්ඨමෙව තිස්සො නාම හුත්වා තතො පිණ්ඩපාතදායකතිස්සො කම්බලදායකතිස්සො වනවාසීතිස්සොති තිණි නාමානි ලභිත්වා සත්තවස්සඛන්තරෙ වත්තාරි නාමානි ලභී. සො පුනදිවසෙ පාතොව තං ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. මනුස්සා භික්ඛං දත්වා වන්දිංසු. සාමණෙරො “සුඛිතා හොථ, දුක්ඛා මුච්චතා” ති ආහ. එකමනුස්සොපි තස්ස භික්ඛං දත්වා පුන ගෙහං ගන්තුං නාසක්ඛි, සබ්බෙව ඔලොකෙන්තා අට්ඨංසු. සොපි අත්තනො යාපනමත්තමෙව ගණ්හී. සකලගාමවාසීනො තස්ස පාදමුලෙ උරෙන නිපජ්ජිත්වා, “හත්තෙ, තුම්හෙසු ඉමං තෙමාසං ඉධ වසන්තෙසු මයං තිණි සරණානි ගහෙන්වා පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය මාසස්ස අට්ඨ උපොසථකම්මානි උපවිසිස්සාම, ඉධ වසනත්ථාය නො පටිඤ්ඤං දෙථා” ති. සො උපකාරං සල්ලක්ඛෙන්වා තෙසං පටිඤ්ඤං දත්වා නිබ්දං තත්ථෙව පිණ්ඩපාතවාරං වරි. වන්දිතවන්දිතක්ඛණෙ ව “සුඛිතා හොථ, දුක්ඛා මුච්චතා” ති පද්ද්වයමෙව කථෙන්වා පක්කාමී. සො තත්ථෙවපට්ඨමාසඤ්ච දුතියමාසඤ්ච චිතිනාමෙන්වා තතියමාසෙ ගච්ඡන්තෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි.

අට්ඨස්ස පචාරෙන්වා වුට්ඨවස්සකාලෙ උපජ්ඣායො සත්ථාරං උපසඬකම්මත්වා වන්දිත්වා ආහ – “අහං, හත්තෙ, තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමී” ති. “ගච්ඡ, සාරිපුත්තා” ති. සො අත්තනො පරිවාරෙ පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආදාය පක්කන්තො, “ආවුසො මොග්ගල්ලාන, අහං තිස්සසාමණෙරස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමී” ති ආහ. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො “අහමිපි, ආවුසො, ගච්ඡාමී” ති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නික්ඛමි. එතෙනුපායෙන මහාකස්සපත්ථෙරො අනුරුද්ධත්ථෙරො උපාලිත්ථෙරො පුණ්ණත්ථෙරොති සබ්බෙ මහාසාවකා පඤ්චහි පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නික්ඛමිංසු. සබ්බෙපි මහාසාවකානං පරිවාරා වත්තාලීය භික්ඛුසහස්සානි අහෙසුං. තෙ විසතියොජනසතං මග්ගං ගන්ත්වා ගොවරගාමං සම්පත්තා. සාමණෙරස්ස නිබ්ද්ධපට්ඨාකො උපාසකො ද්වාරෙයෙව දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දි.

අථ නං සාරිපුත්තත්ථෙරො පුච්ඡ – “අත්ථී නු ඛො, උපාසක, ඉමස්මිං පදෙසෙ ආරඤ්ඤකවිහාරො” ති? “අත්ථී, හත්තෙ” ති. “සභික්ඛුකො, අභික්ඛුකො” ති? “සභික්ඛුකො, හත්තෙ” ති. “කො නාමො තත්ථ වසති” ති? “වනවාසීතිස්සො, හත්තෙ” ති. “තෙන හි මග්ගං නො ආවික්ඛා” ති. “කෙ තුම්හෙ, හත්තෙ” ති? “මයං සාමණෙරස්ස සන්තිකං ආගතා” ති. උපාසකො ඔලොකෙන්වා ධම්මසෙනාපතිං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි මහාසාවකෙ සඤ්ජානිත්වා නිරන්තරං පීතියා වුට්ඨසරීරො හුත්වා “තිට්ඨථ තාව, හත්තෙ” ති වෙගෙන ගාමං පවිසිත්වා “එතෙ, අය්‍යා, සාරිපුත්තත්ථෙරං ආදිං කත්වා අසීති මහාසාවකා අත්තනො අත්තනො පරිවාරෙහි සද්ධිං සාමණෙරස්ස සන්තිකං ආගතා, මඤ්චපිට්ඨවත්ථරණදීපතෙලාදීනි ගහෙන්වා වෙගෙන නික්ඛමතා” ති උග්ගොසෙසී. මනුස්සා “තාවදෙව මඤ්චාදීනි ගහෙන්වා ථෙරානං පදානුපදිකා හුත්වා ථෙරෙහි සද්ධිංයෙව විහාරං පවිසිංසු. සාමණෙරො භික්ඛුසඬ්ඨිං සඤ්ජානිත්වා කතිපයානං මහාථෙරානං පත්තවීරානි පටිග්ගහෙන්වා වත්තමකාසී. තස්ස ථෙරානං වසනට්ඨානං සංවිදහත්තස්ස පත්තවීරං පටිසාමෙන්නස්සෙව අත්ඨකාරො ජානා” ති. සාරිපුත්තත්ථෙරො උපාසකෙ ආහ – “ගච්ඡථ, උපාසකා, තුම්හාකං අත්ඨකාරො ජානො” ති. “හත්තෙ, අජ්ජ ධම්මස්සවනදිවසො, න මයං ගම්ස්සාම, ධම්මං සුණ්ණස්සාම, ඉතො පුබ්බෙ ධම්මස්සවනම්පි නත්ථී” ති. “තෙන හි, සාමණෙර, දීපං ජාලෙන්වා ධම්මස්සවනස්ස කාලං සොසෙහී” ති. සො තථා අකාසී. අථ නං ථෙරො ආහ – “තිස්ස තව උපට්ඨාකා ‘ධම්මං සොතුකාමාමිහා’ ති වදන්ති, කථෙහි තෙසං ධම්ම”න්ති. උපාසකා එකප්පහාරෙනෙව උට්ඨාය, “හත්තෙ, අමිහාකං අය්‍යා ‘සුඛිතා හොථ, දුක්ඛා මුච්චතා’ ති ඉමානි ද්වෙ පදානි යපෙන්වා අඤ්ඤං ධම්මකථං න ජානාති, අමිහාකං අඤ්ඤං ධම්මකථිකං දෙථා” ති වදිංසු. “සාමණෙරො පන අරහත්තං පත්වාපි නෙව තෙසං ධම්මකථං කථෙසී” ති.

තදා පන නං උපජ්ඣායො, “සාමණෙර, කථං පන සුඛිතා හොන්ති, ‘කථං පන දුක්ඛා මුච්චන්ති’ ති ඉමෙසං නො ද්වින්නං පදානං අත්ථං කථෙහී” ති ආහ. සො “සාධු, හත්තෙ” ති විත්තබ්ජනිං ගහෙන්වා ධම්මාසනං ආරුය්හ පඤ්චහි නිකායෙහි අත්ථඤ්ච කාරණඤ්ච ආකඩ්ඪිත්වා සනවස්සං වස්සන්තො වාතුද්දීපකමහාමෙසො විය ඛන්ධධාතුආයතනොධිපක්ඛියධම්මෙ විහජන්තො අරහත්තකුටෙන ධම්මකථං කථෙන්වා, “හත්තෙ, එවං අරහත්තජ්ජත්තස්ස සුඛං හොති, අරහත්තං පත්තොයෙව දුක්ඛා මුච්චති, සෙසජනා ජාතිදුක්ඛාදීහි වෙව නිරයදුක්ඛාදීහි ව න පරිමුච්චන්ති” ති ආහ. “සාධු, සාමණෙර, සුකල්ලිතො තෙ පටිභාණො, ඉදානි සරහඤ්ඤං හණාහී” ති. සො සරහඤ්ඤමිපි හණි. අරුණෙ උග්ගච්ඡන්තෙ සාමණෙරස්ස උපට්ඨාකමනුස්සා ද්වෙ භාගා අහෙසුං. එකච්චෙ “න වන නො ඉතො පුබ්බෙ එවරුපො කක්ඛලො දිට්ඨපුබ්බො. කථඤ්චි නාම එවරුපං ධම්මකථං ජානන්තො එත්තකං කාලං මාතාපිතුට්ඨානෙ යත්වා උපට්ඨහන්තානං මනුස්සානං එකමිපි ධම්මපදං න කථෙසී” ති කුජ්ඣිංසු. එකච්චෙ “ලාභා වන නො, යෙ මයං එවරුපං හදන්තං ගුණං වා අගුණං වා අජානන්තාපි උපට්ඨහිමිහ, ඉදානි ව පනස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොතුං ලභිමිහා” ති තුස්සිංසු.

සම්මාසම්බුද්ධොපි තං දිවසං පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො වනවාසීතිස්සස්ස උපට්ඨාකෙ අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පටිට්ඨෙ දිස්වා “කිං නු ඛො හවිස්සති” ති ආවජ්ජෙන්තො ඉමමත්ථං උපධාරෙසී “වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස උපට්ඨාකා එකච්චෙ තුට්ඨා, එකච්චෙ කුද්ධා, මය්හං පුත්තස්ස පන සාමණෙරස්ස කුද්ධා නිරයභාගිනො හවිස්සන්ති, ගන්තබ්බමෙව තත්ථ මයා, මයි ගතෙ සබ්බෙපි තෙ සාමණෙරෙ මෙන්තවිත්තං කත්වා

දුක්කා මුච්චිස්සන්ති”ති. තෙපි මනුස්සා භික්ඛුසඤ්ඤා නිමන්තෙත්වා ගාමං ගන්ත්වා මණ්ඩපං කාරෙත්වා යාගුහත්තාදීනි සම්පාදෙත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා සඬ්ඝස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙත්තා නිසීදිංසු. භික්ඛුපි සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛාචාරවෙලාය ගාමං පිණ්ඩාය පට්ඨස්සන්තා සාමණෙරං පුච්ඡිංසු – “කිං, තිස්ස, ත්වං අමිහෙහි සද්ධිං ගම්ඝස්ස, උදාහු පට්ඨා”ති? “මම ගමනවෙලායමෙව ගම්ඝස්සාමි, ගච්ඡං තුමිහෙ, හන්තෙ”ති. භික්ඛු පත්තච්චරමාදාය පට්ඨිංසු.

සත්ථා ජෙනවනස්මිංයෙව චීවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය එකච්ඡන්තකිංකරෙනෙව ගන්ත්වා භික්ඛුනං පුරතො ධීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි. “සම්මාසම්බුද්ධො ආගතො”ති සකලගාමො සඬබ්බන්තිවා එකකොලාහලො අහොසි. මනුස්සා උදග්ගච්ඡන්තා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිසීදාපෙත්වා යාගුං දත්වා ඛජ්ජකං අදංසු. සාමණෙරො හන්තෙ අනිට්ඨිතෙයෙව අත්තොගාමං පාට්ඨි. ගාමවාසිනො නිහරිත්වා තස්ස සක්කච්චං භික්ඛං අදංසු. සො යාපනමත්තං ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පත්තං උපනාමෙසි. සත්ථා “ආහර, තිස්සා”ති හත්ථං පසාරෙත්වා පත්තං ගහෙත්වා “පස්ස, සාරිපුත්ත, තව සාමණෙරස්ස පත්තං”න්ති ථෙරස්ස දස්සෙසි. ථෙරො සත්ථු හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා සාමණෙරස්ස දත්වා “ගච්ඡ, අත්තනො පත්තට්ඨානෙ නිසීදිත්වා හත්තකිච්චං කරොහි”ති ආහ.

ගාමවාසිනො බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා පරිච්ඡිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා අනුමොදනං යාචිංසු. සත්ථා අනුමොදනං කරොත්තො එවමාහ – “ලාභා වත වො උපාසකා, යෙ තුමිහෙ අත්තනො කුලුපකං සාමණෙරං නිස්සාය සාරිපුත්තං මොග්ගල්ලානං කස්සපං අනුරුද්ධන්ති අසීතිමහාසාවකෙ දස්සනාය ලහථ, අහමිපි තුමිහාකං කුලුපකමෙව නිස්සාය ආගතො, බුද්ධදස්සනමිපි වො ඉමං නිස්සායෙව උද්ධං, ලාභා වො, සුලද්ධං වො”ති. මනුස්සා චින්තයිංසු – “අහො අමිහාකං ලාභා, බුද්ධානඤ්චෙව භික්ඛුසඤ්ඤා ස්ව ආරාධනාසමත්ථං අමිහාකං අයං දස්සනාය ලහාම, දෙයාධම්මඤ්චස්ස දාතුං ලහාමා”ති සාමණෙරස්ස කුද්ධා මනුස්සා තුස්සිංසු. තුට්ඨා මනුස්සා භියොයාසොමත්තාය පසීදිංසු. අනුමොදනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. සත්ථා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. මනුස්සා සත්ථාරං අනුගන්ත්වා වන්දිත්වා නිවත්තිංසු. සත්ථා සාමණෙරෙන සද්ධිං සමධුරෙන ගච්ඡන්තො, “සාමණෙර, අයං පදෙසො කොනාමො, අයං පදෙසො කොනාමො”ති පුබ්බෙ තස්ස උපාසකෙන දස්සිතපදෙසෙ පුච්ඡන්තො අගමාසි. සාමණෙරොපි, “හන්තෙ, අයං ඉත්ථන්තාමො, අයං ඉත්ථන්තාමො”ති ආචික්ඛමානොව අගමාසි. සත්ථා තස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා පබ්බතමත්ථකං අභිරුහි. තත්ථ ධීතානං පන මහාසමුද්දො පඤ්ඤායති. සත්ථා සාමණෙරං පුච්ඡි – “තිස්ස, පබ්බතමත්ථකෙ ධීතො ඉතො චිතො ව ඔලොකෙත්වා කිං පස්සෙසි”ති? “මහාසමුද්දං, හන්තෙ”ති. “මහාසමුද්දං දිස්වා කිං චින්තෙසි”ති? “මම දුක්ඛිතකාලෙ රොදන්තස්ස චතුහි මහාසමුද්දෙහි අතිරෙකතරෙන අස්සුනා හච්ඡන්තන්ති ඉදං, හන්තෙ, චින්තෙසි”න්ති. “සාධු සාධු, තිස්ස, එවමෙතං. එකෙකස්ස හි සත්තස්ස දුක්ඛිතකාලෙ පග්ගරිතඅස්සුනි චතුහි මහාසමුද්දෙහි අතිරෙකතරානෙවා”ති. ඉදඤ්ච පන වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

“චතුසු සමුද්දෙසු ජලං පරිත්තකං,
තතො ඛහුං අස්සුජලං අනප්පකං;
දුක්ඛෙන චුට්ඨස්ස නරස්ස සොවනා,
කිංකාරණා සම්ම තුවං පමජ්ජෙසි”ති.

අථ නං පුන පුච්ඡි – “තිස්ස, කහං වසෙසි”ති? “ඉමස්මිං පබ්භාරෙ, හන්තෙ”ති. “තත්ථ පන වසන්තො කිං චින්තෙසි”ති? “මයා මරන්තෙන ඉමස්මිං යානෙ කතස්ස සරීරනික්ඛෙපස්ස පරිච්ඡෙදො ‘නත්ථි’ති චින්තෙසි, හන්තෙ”ති. “සාධු සාධු, තිස්ස, එවමෙතං. ඉමෙසඤ්ඤි සත්තානං පට්ඨියං නිපජ්ජිත්වා අමතට්ඨානං නාම නත්ථි”ති වත්වා –

“උපසාලකනාමානි, සහස්සානි චතුද්දස;
අස්මිං පදෙසෙ දඩ්ඨානි, නත්ථි ලොකෙ අනාමනං.

“යමිහි සච්චඤ්ච ධම්මො ව, අහිංසා සංයමො දමො;
එතං අරියා සෙවන්ති, එතං ලොකෙ අනාමනං”න්ති. (ජා.1.2.31-32) –

ඉමං දුක්ඛිතපාතෙ උපසාලකජාතකං කපෙසි. ඉති පට්ඨියං සරීරනික්ඛෙපං කත්වා මරන්තෙසු සත්තෙසු අමතපුබ්බපදෙසෙ මරන්තා නාම නත්ථි, ආනන්දත්ථෙරසදිසා පන අමතපුබ්බපදෙසෙ පරිනිබ්බායන්ති.

ආනන්දත්ථෙරො කිර චිසවස්සසතිකකාලෙ ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙත්තො පරික්ඛිණ්ණාවං ඤාත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ පරිනිබ්බායස්සාමි”ති ආරොවෙසි. තං පවත්තිං සුත්වා රොහිණිනදියා උභයතිරවාසිකෙසු මනුස්සෙසු ඔරිමතිරවාසිකා “මයං ථෙරස්ස ඛහුපකාරා, අමිහාකං සන්තිකෙ පරිනිබ්බායස්සති”ති වදිංසු. පරතිරවාසිකාපි “මයං ථෙරස්ස ඛහුපකාරා, අමිහාකං සන්තිකෙ පරිනිබ්බායස්සති”ති වදිංසු. ථෙරො තෙසං වචනං සුත්වා “උභයතිරවාසිනො මය්හං උපකාරා, ඉමෙ නාම අනුපකාරානි න සක්කා වත්තුං, සවාහං ඔරිමතිරෙ පරිනිබ්බායස්සාමි, පරතිරවාසිනො ධාතුගහණත්ථං තෙහි සද්ධිං කලහං කරිස්සන්ති. සචෙ පරතිරෙ පරිනිබ්බායස්සාමි, ඔරිමතිරවාසිනොපි තථා කරිස්සන්ති, කලහො උජ්ජජ්ජමානොපි මං නිස්සායෙව උජ්ජජ්ජස්සති, චූපසමමානොපි මං නිස්සායෙව චූපසමස්සති”ති චින්තෙත්වා “ඔරිමතිරවාසිනොපි මය්හං උපකාරා, පරතිරවාසිනොපි මය්හං උපකාරා, අනුපකාරාපි නාම නත්ථි, ඔරිමතිරවාසිනො ඔරිමතිරෙයෙව සන්තිපතන්තු, පරතිරවාසිනොපි පරතිරෙයෙවා”ති ආහ. තතො

සත්තමෙ දිවසෙ මජ්ඣෙකදියා සත්තතාලප්පමාණෙ ආකාසෙ පල්ලඛකෙන නිසිදිත්වා මහාජනස්ස ධම්මං කට්ඨංවා “මම සරිරං මජ්ඣෙක භිජ්ජිත්වා එකො භාගො ඔරිමතිරෙ පතතු, එකො භාගො පරතිරෙ”ති අධිට්ඨාය යථානිසිත්තොව තෙජොධාතුං සමාපජ්ජී, ජාලා උට්ඨංහිංසු. සරිරං මජ්ඣෙක භිජ්ජිත්වා එකො භාගො ඔරිමතිරෙ පති, එකො භාගො පරතිරෙ. තතො මහාජනො පරිදෙවි, පට්ඨිඋන්ද්‍රියනසද්දො විය ආරොදනසද්දො අහොසි. සත්ථු පරිනිබ්බානො ආරොදනසද්දන්තොපි කාරුඤ්ඤතරො අහොසි. මනුස්සා චත්තාරො මාසෙ රොදන්තා පරිදෙවන්තා “සත්ථු පත්තච්චරග්ගාහකෙ තිට්ඨන්තෙ සත්ථු ධීතකාලො විය නො අහොසි, ඉදානි නො සත්ථා පරිනිබ්බුතො”ති විජ්ජලපන්තා විරචන්තා විවරිංසුති.

පුත සත්ථා සාමණෙරං පුච්ඡි – “තිස්ස, ඉමස්මිං චනසණ්ඨෙව දීපිආදීනං සද්දෙන භායසි, න භායසි”ති? “න භායාමි හගවා, අපිව බො පන මෙ එතෙසං සද්දං සුත්වා චනරති නාම උප්පජ්ජති”ති චත්වා සට්ඨිමත්තාහි ගාථාහි චනචණ්ණනං නාම කට්ඨසි. අථ නං සත්ථා “තිස්සා”ති ආමන්තෙසි. “කිං, හන්තෙ”ති? “මයං ගච්ඡාම, ත්ථං ගමිස්සසි, නිවත්තිස්සසි”ති. “මයං උප්පජ්ඣායෙ මං ආදාය ගච්ඡන්තෙ ගමිස්සාමි, නිවත්තෙන්තෙ නිවත්තිස්සාමි, හන්තෙ”ති. සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤානෙ සද්ධිං පක්කාමි. සාමණෙරස්ස පන නිවත්තිතුමෙව අප්ඣාසයො, ථෙරො තං ඤත්වා “තිස්ස, සචෙ නිවත්තිතුකාමො, නිවත්තා”ති ආහ. සො සත්ථාරඤ්ඤ භික්ඛුසඤ්ඤ චන්දිත්වා නිවත්ති. සත්ථා ජෙනචනමෙව අගමාසි.

භික්ඛුනං ධම්මසභායං කථා උදපාදි – “අහො චන චනවාසිතිස්සසාමණෙරො දුක්කරං කරොති, පටිසන්ධිග්ගණනො පට්ඨායස්ස ඤාතකා සත්තසු මධිගලෙසු පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං අප්පොදකමුද්‍රපායසමෙව අදංසු, පබ්බජිතකාලෙ අන්තොවිභාරෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා සත්ත දිවසානි අප්පොදකමුද්‍රපායසමෙව අදංසු. පබ්බජිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ අන්තොගාමං පටිසන්තො ද්විභෙව දිවසෙහි සාටකසහස්සෙන සද්ධිං පිණ්ඩපාතසහස්සං ලභි, පුනෙකදිවසං කම්මලසහස්සං ලභි. ඉතිස්ස ඉධ වසනකාලෙ මහාලාභසක්කාරො උප්පජ්ජී, ඉදානි එවරුපං ලාභසක්කාරං ඡඩ්ඨෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා මිස්සකාහාරෙන යාපෙති, දුක්කරකාරකො චන තිස්සසාමණෙරො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා, “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “ආම, භික්ඛවෙ, ලාභුපනිසා නාමෙසා අඤ්ඤා, නිබ්බානගාමිනී පටිපදා අඤ්ඤා. ‘එවං ලාභං ලභිස්සාමි’ති හි ආරඤ්ඤාදිබ්බුතභිග්ගාදානවසෙන ලාභුපනිසං රක්ඛන්තස්ස භික්ඛුනො චත්තාරො අපායා විචට්ඨවාරා එව තිට්ඨන්ති, නිබ්බානගාමිනියා පන පටිපදාය උප්පන්නං ලාභසක්කාරං පභාය අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සට්ඨන්තො වායමන්තො අරහත්තං ගණ්හාති”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

75. “අඤ්ඤා හි ලාභුපනිසා, අඤ්ඤා නිබ්බානගාමිනී;
එවමෙනං අභිඤ්ඤාය, භික්ඛු බුද්ධස්ස සාවකො;
සක්කාරං නාහිනන්දෙයා, විචෙකමනුබ්බහයෙ”ති.

තත්ථ අඤ්ඤා හි ලාභුපනිසා, අඤ්ඤා නිබ්බානගාමිනීති ලාභුපනිසා නාමෙසා අඤ්ඤා එව, අඤ්ඤා නිබ්බානගාමිනී පටිපදා. ලාභුප්පාදකෙන හි භික්ඛුනා ථොකං අකුසලකම්මං කාතුං වට්ටති, කායවඤ්ඤාදීනි කාතබ්බානි හොන්ති. යස්මිඤ්ඤි කාලෙ කායවඤ්ඤාදීසු කිඤ්චි කරොති, තදා ලාභො උප්පජ්ජති. පායසපාතියඤ්ඤි වඤ්ඤං අකත්වා උජුකමෙව හත්ථං ඔතාරෙන්වා උක්ඛිපන්තස්ස හත්ථො මක්ඛිතමත්තකොව හොති, වඤ්ඤං කත්වා ඔතාරෙන්වා උක්ඛිපන්තස්ස පන පායසපිණ්ඩං උද්ධරන්තොව නික්ඛමති, එවං කායවඤ්ඤාදීනි කරණකාලෙයෙව ලාභො උප්පජ්ජති. අයං අධම්මිකා ලාභුපනිස්සා නාම. උපධිසම්පදා විවරධාරණං බාහුසච්චං පරිවාරො අරඤ්ඤවාසොති එවරුපෙහි පන කාරණෙහි උප්පන්නො ලාභො ධම්මිකො නාම හොති. නිබ්බානගාමිනී පටිපදං පුරෙන්තෙන පන භික්ඛුනා කායවඤ්ඤාදීනි පහාතබ්බානි. අනන්ධෙනෙව අන්ධෙන විය, අමුගෙනෙව මුගෙන විය, අබ්බිරෙනෙව බ්බිරෙන විය හවිතුං වට්ටති. අසඤ්ඤා අමායෙන හවිතුං වට්ටති. එවමෙතන්ති එතං ලාභුප්පාදනං පටිපදඤ්ඤා නිබ්බානගාමිනී පටිපදඤ්ඤා එවං ඤත්වා සබ්බෙසං සඤ්ඤාසඤ්ඤාධම්මානං බුද්ධස්ස සචන්තෙ ජාතට්ඨෙන ඔවාදානුසාසනිං වා සචන්තට්ඨෙන සාවකො භික්ඛු අධම්මිකං චතුපච්චයසක්කාරං නාහිනන්දෙයා, න චෙව ධම්මිකං පටික්කොසෙයා, කායවිචෙකාදිකං විචෙකං අනුබ්බහයෙ. තත්ථ කායවිචෙකොති කායස්ස එකිභාවො. චිත්තවිචෙකොති අට්ඨ සමාපත්තියො. උපධිවිචෙකොති නිබ්බානං. තෙසු කායවිචෙකො ගණසඤ්ඤානිකං විනොදෙති, චිත්තවිචෙකො කිලෙසසඤ්ඤානිකං විනොදෙති, උපධිවිචෙකො සඤ්ඤාසඤ්ඤානිකං විනොදෙති. කායවිචෙකො චිත්තවිචෙකස්ස පච්චයො හොති, චිත්තවිචෙකො උපධිවිචෙකස්ස පච්චයො හොති. චුත්තම්පිහෙතං –

“කායවිචෙකො ව විචෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං, චිත්තවිචෙකො ව පරිසුද්ධචිත්තානං
පරමවොදානප්පත්තානං, උපධිවිචෙකො ව නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසඤ්ඤාගතාන”න්ති (මහානි. 150). –

ඉමං තිට්ඨමිති විචෙකං බුද්ධගායා වච්චෙයා, උපසම්පජ්ජ විහරෙයානි අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

චනවාසිතිස්සසාමණෙරචත්ථු පන්තරසමං.

බාලවග්ගවන්තනා නිව්ඨිතා.

පඤ්චමො වග්ගො.

6. පණ්ඩිතවග්ගො

1. රාධත්තෙරවත්ථු

නිධිනංව පවත්තාරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං රාධත්තෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර ගිහිකාලෙ සාවත්ථියං දුග්ගතබ්‍රාහ්මණො අහොසි. සො “භික්ඛුනං සන්තිකෙ ජීවිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා විහාරං ගන්ත්වා අප්පහරිතකං කරොන්තො පරිවෙණං සම්මප්පන්නො මුඛධොවනාදීනි දදන්තො අන්තොවිහාරෙයෙව වසී. භික්ඛුපි නං සඬගණ්හිංසු, පබ්බාජෙනුං පන න ඉච්ඡන්ති. සො පබ්බාජ්ජං අලභමානො කිසො අහොසි. අට්ඨකදිවසං සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො තං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා “කිං නු ඛො”ති උපධාරෙන්තො “අරහා භවිස්සති”ති ඤාත්වා සායන්භසමයෙ විහාරවාරිකං වරන්තො විය බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, කිං කරොන්තො විවරසී”ති ආහ. “භික්ඛුනං වත්තපට්ඨන්තං කරොන්තො, භන්තෙ”ති. “ලභසි නෙසං සන්තිකා සඬගහ”න්ති? “ආම, භන්තෙ, ආහාරමත්තං ලභාමි, න පන මං පබ්බාජෙන්ති”ති. සත්ථා එතස්මිං නිදානෙ භික්ඛුසඬ්ඝං සන්තිපාතාපෙන්වා තමත්ථං පුච්ඡන්වා, “භික්ඛවෙ, අත්ථි කොචි ඉමස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිකාරං සරති”ති පුච්ඡී. සාරිපුත්තත්තෙරො “අහං, භන්තෙ, සරාමි, අයං මෙ රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තස්ස අත්තනො අභිහටං කට්ඨජුහික්ඛං දාපෙසි, ඉමමස්සාහං අධිකාරං සරාමි”ති ආහ. සො සත්ථාරා “කිං පන තෙ, සාරිපුත්ත, එවං කතුපකාරං දුක්ඛතො මොචෙතුං න වට්ඨති”ති වුත්තෙ, “සාධු, භන්තෙ, පබ්බාජෙස්සාමි”ති තං බ්‍රාහ්මණං පබ්බාජෙසි. තස්ස භත්තග්ගෙ ආසනපරියන්තෙ ආසනං පාපුණාති, යාගුහත්තාදිහිපි කිලමති. ථෙරො තං ආදාය වාරිකං පක්කාමි, අභික්ඛණ්ඤව නං “ඉදං තෙ කත්තබ්බං, ඉදං තෙ න කත්තබ්බ”න්ති ඔවදි අනුසාසි. සො සුවචො අහොසි පදක්ඛණග්ගාහී. තස්මා යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානො කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පාපුණි.

ථෙරො තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදි. අට්ඨං සත්ථා පටිසන්ථාරං කත්වා ආහ – “සුවචො නු ඛො, සාරිපුත්ත, තෙ අත්තෙවාසිකො”ති. “ආම, භන්තෙ, අතිවිය සුවචො, කිස්මිඤ්චි දොසෙ වුවිචමානෙ න කුද්ධපුබ්බො”ති. “සාරිපුත්ත, එවරුපෙ සද්ධිවිහාරිකෙ ලභන්තො කිත්තකෙ ගණ්හෙයාසි”ති? “භන්තෙ, බහුකෙපි ගණ්හෙයාමෙවා”ති. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභාය කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “සාරිපුත්තත්තෙරො කිර කතඤ්ඤ කතවෙදී, කට්ඨජුහික්ඛාමත්තං උපකාරං සරිත්වා දුග්ගතබ්‍රාහ්මණං පබ්බාජෙසි. ථෙරොපි ඔවාදක්ඛමො ඔවාදක්ඛමමෙව ලභී”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි සාරිපුත්තො කතඤ්ඤ කතවෙදියෙවා”ති වත්වා තමත්ථං පකාසෙතුං –

“අලීනචිත්තං නිස්සාය, පහට්ඨා මහති වමු;
කොසලං සෙනාසන්තුවධං, ජීවග්ගාහං අගාහසි.

“එවං නිස්සයසම්පන්නො, භික්ඛු ආරද්ධවීරියො;
භාවයං කුසලං ධම්මං, යොගක්ඛෙමස්ස පත්තියා;
පාපුණෙ අනුපුබ්බෙන, සබ්බසංයොජනක්ඛය”න්ති. (ජා. 1.2.11-12) –

ඉමං දුකනිපාතෙ අලීනචිත්තජාතකං විත්ථාරෙන්වා කට්ඨෙයි. තදා කිර වඩ්ඪකීහි පාදස්ස අරොගකරණභාවෙන කහං අත්තනො උපකාරං ඤාත්වා සබ්බසෙනස්ස භත්ථිපොතකස්ස දායකො එකවාරිකො භත්ථි සාරිපුත්තත්තෙරො අහොසිති එවං ථෙරං ආරබ්භ ජාතකං කට්ඨෙන්වා රාධත්තෙරං ආරබ්භ, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම රාධෙන විය සුවචෙන භවිතබ්බං, දොසං දස්සෙන්වා ඔවදියමානෙනපි න කුප්පකිතබ්බං, ඔවාදදායකො පන නිධිආචික්ඛණකො විය දට්ඨබ්බො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

76. “නිධිනංව පවත්තාරං, යං පස්සෙ වජ්ජදස්සිනං;
නිග්ගස්භවාදිං මෙධාවිං, තාදිසං පණ්ඩිතං භජෙ;
තාදිසං භජමානස්ස, සෙයොගා හොති න පාපියො”ති.

තත්ථ නිධිනන්ති තත්ථ තත්ථ නිදහිත්වා යපිතානං හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිපුරානං නිධිකුම්භිනං. පවත්තාරන්ති කිච්ඡජීවිකෙ දුග්ගතමනුස්සෙ අනුකම්පං කත්වා “එහි, සුඛෙන ජීවනුපායං දස්සෙස්සාමි”ති නිධිට්ඨානං තෙන්වා හත්ථං පසාරෙන්වා “ඉමං ගහෙන්වා සුඛෙන ජීවා”ති ආචික්ඛිතාරං විය. වජ්ජදස්සිනන්ති ද්වෙ වජ්ජදස්සිනො “ඉමිනා නං අසාරුජ්ජෙන වා බලිතෙන වා සඬ්ඝමජ්ඣෙ නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති රන්ධගවෙසකො ව, අඤ්ඤාතං ඤාපනත්ථාය ඤාතං අනුග්ගහණත්ථාය සීලාදිතමස්ස වුද්ධිකාමතාය තං තං වජ්ජං ඔලොකනෙන උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතො ව. අයං ඉධ අධිජ්ජෙතො. යථා හි දුග්ගතමනුස්සො “ඉමං ගණ්හාහි”ති තජ්ජෙන්වාපි පොථෙන්වාපි නිධිං දස්සෙන්තෙ කොපං න කරොති, පමුදිතො එව හොති, එවමෙව එවරුපෙ පුග්ගලෙ අසාරුජ්ජං වා බලිතං වා දිස්වා ආචික්ඛන්තෙ කොපො න කාතබ්බො, තුට්ඨෙයෙනෙව භවිතබ්බං, “භන්තෙ, මහන්තං වො කම්මං කතං, මය්හං ආවරියුපජ්ඣායට්ඨානෙ යත්වා ඔවදන්තෙහි පුනපි මං වදෙයාථා”ති පවාරෙතබ්බමෙව. නිග්ගස්භවාදින්ති එකච්චො හි සද්ධිවිහාරිකාදීනං අසාරුජ්ජං

වා බලිතං වා දිස්වා “අයං මෙ මුඛොදකදානාදිහි සක්කච්චං උපට්ඨහති, සචෙ නං චක්ඛාමි, න මං උපට්ඨතිස්සති, එවං මෙ පරිහානි භවිස්සති” ති වත්ථුං අවිසහන්තො න නිග්ගස්භවාදී නාම භොති. සො ඉමස්මිං සාසනෙ කච්චරං ආකිරති. යො පන තථාරූපං චජ්ජං දිස්වා චජ්ජානුරූපං තජ්ජෙන්තො පණාමෙන්තො දණ්ඩකම්මං කරොන්තො විහාරා තං නිහරන්තො සික්ඛාපෙති, අයං නිග්ගස්භවාදී නාම සෙය්‍යාථාපි සම්මාසම්බුද්ධො. චුත්තඤ්ඤෙනං – “නිග්ගස්භ නිග්ගස්භාහං, ආනන්ද, චක්ඛාමි, පච්ඡෙහ පච්ඡෙහ, ආනන්ද, චක්ඛාමි, යො සාරො සො ධස්සති” ති (ම. නි. 3.196). මෙධාවින්නි ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතං. තාදිසන්නි එවරූපං පණ්ඩිතං භජෙය්‍ය පයිරූපාසෙය්‍ය. තාදිසඤ්ඤි ආචරියං භජමානස්ස අන්තවාසිකස්ස සෙය්‍යො භොති, න පාපියො වඩ්ඪියෙව භොති, නො පරිහානීති.

දෙසනාපරියොසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

රාධත්ථෙරචත්ථු පඨමං.

2. අස්සජ්ජුනබ්බසුකචත්ථු

ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍යාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අස්සජ්ජුනබ්බසුකභික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි. දෙසනා පන කීටාගිරිස්මිං සමුට්ඨිතා.

තෙ කිර ද්වෙ භික්ඛු කිඤ්චාපි අග්ගසාවකානං සද්ධිවිහාරිකා, අලජ්ජිනො පන අහෙසුං පාපභික්ඛු. තෙ පාපකෙහි අත්තනො පරිවාරෙහි පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං කීටාගිරිස්මිං විහරන්තා “මාලාවච්ඡං රොපෙන්තිපි රොපාපෙන්තිපි” තිආදිකං (පාරා. 431; චූළව. 21) නානජ්ජකාරං අනාවාරං කරොන්තා කුලදුසකකම්මං කත්වා තතො උජ්ජන්තෙහි පච්චයෙහි ජීවිකං කජ්ජෙන්තා තං ආවාසං පෙසලානං භික්ඛුනං අනාවාසං අකංසු. සත්ථා තං පචත්ති. සුත්වා තෙසං පබ්බාජනීයකම්මකරණත්ථාය සපරිවාරෙ ද්වෙ අග්ගසාවකෙ ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡට්, සාරිපුත්තා, තෙසු යෙ තුම්භාකං වචනං න කරොන්ති, තෙසං පබ්බාජනීයකම්මං කරොට්, යෙ පන කරොන්ති, තෙ ඔවදට් අනුසාසට්. ඔවදන්තො හි අනුසාසන්තො අපණ්ඩිතානංයෙව අප්පියො භොති අමනාපො, පණ්ඩිතානං පන පියො භොති මනාපො” ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

77. “ඔවදෙය්‍යානුසාසෙය්‍ය, අසබ්භා ව නිවාරයෙ;
සතඤ්ඤි සො පියො භොති, අසතං භොති අප්පියො” ති.

තත්ථ ඔවදෙය්‍යාති උජ්ජන්තෙ වත්ථුස්මිං වදන්තො ඔවදති නාම, අනුජ්ජන්තෙ වත්ථුස්මිං “අයසොපි තෙ සියා” තිආදිවසෙන අනාගතං දස්සෙන්තො අනුසාසති නාම. සම්මුඛා වදන්තො ඔවදති නාම, පරම්මුඛා දුතං වා සාසනං වා පෙසෙන්තො අනුසාසති නාම. සක්ඛං වදන්තො ඔවදති නාම, පුනජ්ජුනං වදන්තො අනුසාසති නාම. ඔවදන්තො එව වා අනුසාසති නාමාති එවං ඔවදෙය්‍ය අනුසාසෙය්‍ය. අසබ්භා වාති අකුසලධම්මා ව නිවාරෙය්‍ය, කුසලධම්මෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යාති අත්ථො. සතඤ්ඤි සො පියො භොතීති සො එවරූපො පුග්ගලො බුද්ධාදීනං සජ්ජුරියානං පියො භොති. යෙ පන අදිට්ඨධම්මා අවිතිණ්ණපරලොකා ආම්භවත්ථුකා ජීවිකත්ථාය පබ්බජිතා, තෙසං අසතං සො ඔවාදකො අනුසාසකො, “න ත්වං අම්භාකං උපජ්ඣායො, න ආචරියො, කස්මා අම්භෙ ඔවදසී” ති එවං මුඛසන්නිති විජ්ඣන්තානං අප්පියො භොති” ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති. සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානාපි තත්ථ ගන්ත්වා තෙ භික්ඛු ඔවදිංසු අනුසාසිංසු. තෙසු එකච්චෙ ඔවාදං සම්පට්ඨිජිත්වා සම්මා වත්තිංසු, එකච්චෙ විබ්භිමිංසු, එකච්චෙ පබ්බාජනීයකම්මං පාපුණ්ණිති.

අස්සජ්ජුනබ්බසුකචත්ථු දුතියං.

3. ඡන්තත්ථෙරචත්ථු

න භජෙ පාපකෙ මිත්තෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡන්තත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර ආයස්මා “අහං අම්භාකං අය්‍යපුත්තෙන සද්ධිං මහාභිනික්ඛමනං නික්ඛන්තො තදා අඤ්ඤං එකම්භි න පස්සාමි, ඉදානි පන ‘අහං සාරිපුත්තො නාම, අහං මොග්ගල්ලානො නාම, මයං අග්ගසාවකම්භා’ ති වත්වා ඉමෙ විචරන්ති” ති ද්වෙ අග්ගසාවකෙ අක්කොසති. සත්ථා භික්ඛුනං සන්නිකා තං පචත්ති. සුත්වා ඡන්තත්ථෙරං පක්කොසාපෙත්වා ඔවදති. සො තඬ්ඨකොසෙව තුණ්හි හුත්වා පුන ගන්ත්වා ථෙරෙ අක්කොසතියෙව. එවං යාවතනියං අක්කොසන්තං පක්කොසාපෙත්වා සත්ථා ඔවදිත්වා “ඡන්ත, ද්වෙ අග්ගසාවකා නාම තුය්හං කල්‍යාණමිත්තා උත්තමපුරිසා, එවරූපෙ කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවස්සු භජස්සු” ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

78. “න භජෙ පාපකෙ මිත්තෙ, න භජෙ පුරිසාධමෙ;
භජෙට් මිත්තෙ කල්‍යාණෙ, භජෙට් පුරිසුත්තමෙ” ති.

තස්සත්ථො – කායදුච්චරිතාදිඅකුසලකම්මාභිරතා පාපමිත්තා නාම. සන්ධිවිඡේදනාදිකෙ වා එකවිසතිඅනෙසනාදිභෙදෙ වා අට්ඨානෙ නියොජකා පූරිසාධමා නාම. උභොපි වා එතෙ පාපමිත්තා චෙව පූරිසාධමා ව, තෙ න භජෙය්‍ය න පයිරුපාසෙය්‍ය, විපරිතා පන කල්‍යාණමිත්තා චෙව සප්පුරිසා ව, තෙ භජෙට් පයිරුපාසෙට්ති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ජන්තත්ථෙරො පන තං ඔවාදං සුත්වාපි පුරිමනයෙනෙව භික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති. පුනපි සත්ථු ආරොවෙසුං . සත්ථා, “භික්ඛවෙ, මයි ධරන්තෙ ජන්තං සික්ඛාපෙතුං න සක්ඛිස්සට්, මයි පන පරිනිබ්බුතෙ සක්ඛිස්සට්”ති වත්වා පරිනිබ්බානකාලෙ ආයස්මතා ආනන්දෙන, “හත්තෙ, කථං ජන්තත්ථෙරෙ අමිහෙහි පටිපජ්ජිතබ්බ”න්ති චුත්තෙ, “ආනන්ද, ජන්තස්ස භික්ඛුනො භ්‍රම්මදණ්ඩො දාතබ්බො”ති ආණාපෙසි. සො සත්ථරි පරිනිබ්බුතෙ ආනන්දත්ථෙරොන ආරොචිතං භ්‍රම්මදණ්ඩං සුත්වා දුක්ඛි දුම්මනො තික්ඛන්තුං මුච්ඡිතො පතිත්වා “මා මං, හත්තෙ, නාසයිත්ථා”ති යාචිත්වා සම්මා වත්තං පුරෙන්නො න විරස්සෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිති.

ජන්තත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු

ධම්මපිති සුඛං සෙතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාකප්පිනත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බි කථා – අතීතෙ කිර ආයස්මා මහාකප්පිනො පදුමුත්තරබුද්ධස්ස පාදමුලෙ කතාභිනීභාරො සංසාරෙ සංසරන්තො බාරාණසිනො අවිදුරෙ එකස්මිං පෙසකාරගාමෙ ජෙට්ඨකපෙසකාරො හුත්වා නිබ්බන්ති. තදා සහස්සමත්තා පච්චෙකබුද්ධා අට්ඨ මාසෙ භිමවන්තෙ වසිත්වා වස්සිකෙ වත්තාරො මාසෙ ජනපදෙ වසන්ති. තෙ එකචාරං බාරාණසියා අවිදුරෙ ඔතරිත්වා “සෙනාසනකරණත්ථාය හත්ථකම්මං යාවථා”ති රඤ්ඤො සන්තිකං අට්ඨ පච්චෙකබුද්ධෙ පභිණිංසු. තදා පන රඤ්ඤො වජ්‍යමඬගලකාලො හොති. සො “පච්චෙකබුද්ධා කිර ආගතා”ති සුත්වා තස්මිං බණෙ නික්ඛමිත්වා ආගතකාරණං පුච්ඡිත්වා “අජ්ජ, හත්තෙ, ඔකාසො නත්ථි, ස්වෙ අම්භාකං වජ්‍යමඬගලං, තතියදිවසෙ කරස්සාමි”ති වත්වා පච්චෙකබුද්ධෙ අනිමන්තෙත්වා ව පාවිසි. පච්චෙකබුද්ධා “අඤ්ඤත්ථ ගමිස්සාමා”ති පක්කමිංසු. තස්මිං බණෙ ජෙට්ඨපෙසකාරස්ස හරියා කෙනවිදෙව කරණියෙන බාරාණසිං ගච්ඡන්ති තෙ පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා වන්දිත්වා “කිං, හත්තෙ, අවෙලාය, අය්‍යා, ආගතා”ති පුච්ඡිත්වා ආදිතො පට්ඨාය කට්ඨෙසු. තං පවත්තිං සුත්වා සද්ධාසම්පන්නා ඤාණසම්පන්නා ඉත්ථි “ස්වෙ, හත්තෙ, අම්භාකං භික්ඛං ගණ්හට්”ති නිමන්තෙසි. “ඛ්‍යුකා මයං භගිනී”ති. “කිත්තකා, හත්තෙ”ති? “සහස්සමත්තා”ති. “හත්තෙ, ඉමස්මිං ගාමෙ සහස්සපෙසකාරා වසිමිහ. එකෙකො එකෙකස්ස භික්ඛං දස්සති, භික්ඛං අධිවාසෙට්, අභමෙව වො වසනට්ඨානම්පි කාරෙස්සාමි”ති ආහ. පච්චෙකබුද්ධා අධිවාසෙට්ඨාසු.

සා ගාමං පවිසිත්වා උග්ගොසෙසි – “අහං සහස්සමත්තෙ පච්චෙකබුද්ධෙ දිස්වා නිමන්තයිං, අය්‍යානං නිසීදනට්ඨානං සංවිදහට් , යාගුහත්තාදීනි සම්පාදෙට්”ති . ගාමමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කාරෙත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා පුනදිවසෙ පච්චෙකබුද්ධෙ නිසීදාපෙත්වා පණිතෙන බාදනියෙන භොජනියෙන පරිවිසිත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ තස්මිං ගාමෙ සබ්බා ඉත්ථියො ආදාය තාහි සද්ධිං පච්චෙකබුද්ධෙ වන්දිත්වා, “හත්තෙ, තෙමාසං වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං දෙට්”ති තෙසං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා පුන ගාමෙ උග්ගොසෙසි – “අම්මතාතා, එකෙකකුලතො එකෙකො පුරිසො ඵරසුචාසිආදීනි ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා දබ්බසම්භාරෙ ආහරිත්වා අය්‍යානං වසනට්ඨානං කරොතු”ති. ගාමවාසිනො තස්සායෙව වචනං සුත්වා එකෙකො එකෙකං කත්වා සද්ධිං රත්තිට්ඨානදිවට්ඨානෙහි පණ්ණසාලසහස්සං කාරෙත්වා අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලායං වස්සුපගතෙ පච්චෙකබුද්ධෙ “අහං සක්කච්චං උපට්ඨතිස්සාමි, අහං සක්කච්චං උපට්ඨතිස්සාමි”ති උපට්ඨතිංසු. වස්සංවුට්ඨකාලෙ “අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලාය වස්සංවුට්ඨානං පච්චෙකබුද්ධානං විවරසාටකෙ සජ්ජෙට්”ති සමාදපෙත්වා එකෙකස්ස සහස්සසහස්සමුලං විවරං දාපෙසි. පච්චෙකබුද්ධා වුට්ඨවස්සා අනුමොදනං කත්වා පක්කමිංසු.

ගාමවාසිනොපි ඉදං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා ඉතො චුතා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තිත්වා ගණදෙවපුත්තා නාම අභෙසුං. තෙ තත්ථ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ බාරාණසියං කුටුම්භිකගෙහෙසු නිබ්බන්තිංසු. ජෙට්ඨකපෙසකාරො ජෙට්ඨකකුටුම්භිකස්ස පුත්තො අහොසි. හරියාපිස්ස ජෙට්ඨකකුටුම්භිකස්සෙව ධිතා අහොසි. තා සබ්බාපි වයජ්ජත්තා පරකුලං ගච්ඡන්තියො තෙසං තෙසංයෙව ගෙහානි අගමිංසු. අට්ඨකදිවසං විහාරෙ ධම්මස්සවනං සඬුසුට්ඨං. “සත්ථා ධම්මං දෙසෙස්සති”ති සුත්වා සබ්බෙපි තෙ කුටුම්භිකා “ධම්මං සොස්සාමා”ති හරියාහි සද්ධිං විහාරං අගමිංසු. තෙසං විහාරමජ්ඣං පට්ඨකිංඛණෙ වස්සං උට්ඨති. යෙසං කුලපකා වා ඤාතිසාමණෙරාදයො වා අත්ථි, තෙ තෙසං පරිවෙණානි පවිසිංසු. තෙ පන තථාරූපානං නත්ථිතාය කත්ථවි, පවිසිතුං අවිසහන්තා විහාරමජ්ඣෙයෙව අට්ඨංසු. අට්ඨනෙ ජෙට්ඨකකුටුම්භිකො ආහ – “පස්සට් අම්භාකං විජ්ජකාරං, කුලපුත්තෙහි නාම එත්තකෙත උජ්ජිතුං යුත්ත”න්ති. “අය්‍යා, කිං පන කරොමා”ති? “මයං විස්සාසිකට්ඨානස්ස අභාවෙන ඉමං විජ්ජකාරං පත්තා, සබ්බෙ ධනං සංහරිත්වා පරිවෙණං කරොමා”ති. “සාධු, අය්‍යා”ති ජෙට්ඨකො සහස්සං අදාසි, සෙසා පඤ්ච පඤ්ච සතානි. ඉත්ථියො අඬ්ඬතෙය්‍යානි අඬ්ඬතෙය්‍යානි සතානි. තෙ තං ධනං සංහරිත්වා සහස්සකුටාගාරපරිවාරං සත්ථු වසනත්ථාය මහාපරිවෙණං නාම ආරභිංසු. නවකම්මස්ස මහත්තතාය ධනෙ

අප්පහොන්තෙ පුබ්බෙ දින්නධනතො පුන උපඩ්ඪප්පඩ්ඪං අදංසු. නිව්ඨිතෙ පරිවෙණෙ විහාරමහං කරොන්තා බුද්ධප්පමුබ්බස්ස භික්ඛුසඨස්ස සත්තාහං මහාදානං දත්වා විසතියා භික්ඛුසහස්සානං විවරානි සප්පිංසු.

ජෙට්ඨකකුටුම්භිකස්ස පන හරියා සබ්බෙහි සමානං අකත්වා අත්තනො පඤ්ඤාය ඨිතා “අතිරෙකතරං කත්වා සත්ථාරං පුජෙස්සාමි”ති අනොපපුප්ඵවණ්ණෙන සහස්සමූලෙන සාටකෙන සද්ධිං අනොපපුප්ඵවධිකොටකං ගහෙන්වා අනුමොදනකාලෙ සත්ථාරං අනොපපුප්ඵවේති පුජෙත්වා තං සාටකං සත්ථු පාදමූලෙ යපෙන්වා, “හන්තෙ, නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ අනොපපුප්ඵවණ්ණංයෙව මෙ සරිරං හොතු, අනොජා ඵව ව මෙ නාමං හොතු”ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. සත්ථා “ඵවං හොතු”ති අනුමොදනං අකාසි. තෙ සබ්බෙපි යාවතායුකං යත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ දෙවලොකා වචිත්වා ජෙට්ඨකකුටුම්භිකො කුක්කුටවතිනගරෙ රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තො මහාකප්පිනරාජා නාම අහොසි, සෙසා අමච්චකුලෙ නිබ්බත්තිංසු. ජෙට්ඨකකුටුම්භිකස්ස හරියා මද්දරට්ඨෙ සාගලනගරෙ රාජකුලෙ නිබ්බත්ති, අනොපපුප්ඵවණ්ණමෙවස්සා සරිරං අහොසි, අනොජාත්වෙවස්සා නාමං කරිංසු. සා වයප්පත්තා මහාකප්පිනරඤ්ඤො ගෙහං ගන්ත්වා අනොජාදෙවි නාම අහොසි. සෙසිත්ථියොපි අමච්චකුලෙසු නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තා තෙසංයෙව අමච්චපුත්තානං ගෙහානි අගමංසු. තෙ සබ්බෙ රඤ්ඤො සම්පත්තිසදිසං සම්පත්තිං අනුභවිංසු. යදා රාජා සබ්බාලඤ්ඤාපට්ඨණ්ඩිතො හත්ථිං අභිරුහිත්වා විවරි, තදා තෙපි තපෙව විවරන්ති. තස්මිං අස්සෙන වා රපෙන වා විවරන්තෙ තෙපි තපෙව විවරන්ති? ඵවං තෙ එකතො හුත්වා කතානං පුඤ්ඤානං ආනුභාවෙන එකතොව සම්පත්තිං අනුභවිංසු. රඤ්ඤො පන බලො, බලවාහනො, පුප්ඵො, පුප්ඵවාහනො, සුපත්තොති පඤ්ච අස්සා හොන්ති. රාජා තෙසු සුපත්තං අස්සං සයං ආරොහති, ඉතරෙ වත්තාරො අස්සාරොහානං සාසනාහරණත්ථාය අදාසි. රාජා තෙ පාතොව හොජෙත්වා “ගච්ඡට්ඨෙව වා තිණි වා යොජනානි ආභිණ්ඩිත්වා බුද්ධස්ස වා ධම්මස්ස වා සඬ්ඨස්ස වා උප්පන්නභාවං ඤත්වා මස්භං සුබසාසනං ආහරථා”ති පෙසෙසි. තෙ චතුහි ද්වාරෙහි නික්ඛම්ත්වා තිණි යොජනානි ආභිණ්ඩිත්වා සාසනං අලහිත්වා පච්චාගච්ඡන්ති.

අපේකදිවසං රාජා සුපත්තං අස්සං ආරුය්හ අමච්චසහස්සපරිවුතො උය්‍යානං ගච්ඡන්තො කිලන්තරුපෙ පඤ්චසතවාණිජකෙ නගරං පවිසන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ අද්ධානකිලන්තා, අද්ධා ඉමෙසං සන්තිකා එකං හද්දකං සාසනං සොස්සාමි”ති තෙ පක්කොසාපෙන්වා “කුතො ආගච්ඡාමා”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, දෙව, ඉතො විසතියොජනසතමත්ථකෙ සාවත්ථි නාම නගරං, තතො ආගච්ඡාමා”ති. “අත්ථි පන වො පදෙසෙ කිඤ්චි සාසනං උප්පන්න”න්ති. “දෙව, අඤ්ඤං කිඤ්චි තත්ථි, සම්මාසම්බුද්ධො පන උප්පන්නො”ති. රාජා තාවදෙව පඤ්චවණ්ණාය පිතියා පුට්ඨසරිරො කිඤ්චි සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තො මුහුත්තං චිතිනාමෙත්වා, “තාතා, කිං වදෙථා”ති පුච්ඡි. “බුද්ධො, දෙව, උප්පන්නො”ති. රාජා දුතියමපි තතියමපි තපෙව චිතිනාමෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ “කිං වදෙථ, තාතා”ති පුච්ඡිත්වා “බුද්ධො, දෙව, උප්පන්නො”ති චුත්තෙ, “තාතා, වො සතසහස්සං දදාමි”ති වත්වා “අඤ්ඤම්පි කිඤ්චි සාසනං අත්ථි”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, දෙව, ධම්මො උප්පන්නො”ති. රාජා තමපි සුත්වා පුරිමනෙයෙනෙව තයො වාරෙ චිතිනාමෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ “ධම්මො උප්පන්නො”ති චුත්තෙ “ඉධාපි වො සතසහස්සං දම්මි”ති වත්වා “අපරම්පි සාසනං අත්ථි, තාතා”ති පුච්ඡි. “අත්ථි, දෙව, සඬ්ඨරතනං උප්පන්න”න්ති. රාජා තමපි සුත්වා තයො වාරෙ චිතිනාමෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ “සඬ්ඨො”ති පදෙ චුත්තෙ “ඉධාපි වො සතසහස්සං දම්මි”ති වත්වා අමච්චසහස්සං ඔලොකෙත්වා, “තාතා, කිං කරිස්සාමා”ති පුච්ඡි. “දෙව, තුම්හෙ කිං කරිස්සාමා”ති? “අහං, තාතා, ‘බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො උප්පන්නො, සඬ්ඨො උප්පන්නො’ති සුත්වා න පුන නිවත්තිස්සාමි, සත්ථාරං උද්දිස්ස ගන්ත්වා තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “මයමපි, දෙව, තුම්හෙහි සද්ධිං පබ්බජිස්සාමා”ති. රාජා සුවණ්ණපට්ටෙ අක්ඛරානි ලිඛාපෙන්වා වාණිජකෙ ආහ – “අනොජා නාම දෙවි තුම්හාකං තිණි සතසහස්සානි දස්සති, ඵවඤ්ච පන නං වදෙය්‍යාට්ඨ ‘රඤ්ඤො කිර තෙ ඉස්සරියං විස්සට්ඨං, යථාසුඛං සම්පත්තිං පරිභුඤ්ජාහි’ති, සචෙ පන වො ‘රාජා කහ’න්ති පුච්ඡති, ‘සත්ථාරං උද්දිස්ස පබ්බජිස්සාමිති වත්වා ගතො’ති ආරොවෙය්‍යාට්ඨා”ති. අමච්චාපි අත්තනො අත්තනො හරියානං තපෙව සාසනං පහිණිංසු. රාජා වාණිජකෙ උය්‍යාපෙන්වා අස්සං අභිරුය්හ අමච්චසහස්සපරිවුතො තං බණ්ණංයෙව නික්ඛම්.

සත්ථාපි තං දිවසං පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්නො මහාකප්පිනරාජානං සපරිවාරං දිස්වා “අයං මහාකප්පිනො වාණිජකානං සන්තිකා තිණ්ණං රතනානං උප්පන්නභාවං සුත්වා තෙසං වචනං තිහි සතසහස්සෙහි පුජෙත්වා රජ්ජං පහාය අමච්චසහස්සෙහි පරිවුතො මං උද්දිස්ස පබ්බජිතුකාමො ස්වෙ නික්ඛම්ස්සති. සො සපරිවාරො සහ පට්ඨමහිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ස්සති, පච්චුග්ගමනමස්ස කරිස්සාමි”ති පුනදිවසෙ චක්කවත්ති විය බුද්දකගාමභොජකං පච්චුග්ගච්ඡන්තො සයමෙව පත්තච්චරං ගහෙන්වා විසයොජනසතං මග්ගං පච්චුග්ගන්ත්වා වන්දනාගාය නදියා තීරෙ නිග්‍රොධරුක්ඛමූලෙ ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙන්නො නිසිදි. “රාජාපි ආගච්ඡන්තො එකං නදිං පත්වා ‘කා නාමෙසා’ති පුච්ඡි. ‘අපරච්ඡා නාම, දෙවා’ති. ‘කිමස්සා පරිමාණං, තාතා’ති? ‘ගම්භීරතො ගාචුතං, පුටුලතො ද්වෙ ගාචුතානි, දෙවා’ති. ‘අත්ථි පනෙත්ථ නාවා වා උචම්පො වා’ති? ‘නත්ථි, දෙවා’ති. ‘නාවාදිනි ඔලොකෙන්නෙ අම්හෙ ජාති ජරං උපනෙති, ජරා මරණං. අහං නිබ්බෙමතිකො හුත්වා තිණි රතනානි උද්දිස්ස නික්ඛන්තො, තෙසං මෙ ආනුභාවෙන ඉමං උදකං උදකං විය මා අහොසි”ති තිණ්ණං රතනානං ගුණං ආවජ්ජෙත්වා ‘ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො’ති බුද්ධානුස්සතිං අනුස්සරන්තො සපරිවාරො අස්සසහස්සෙන උදකපිට්ඨිං පක්ඛන්දි. සිත්ඨවා පිට්ඨිපාසාණෙ විය පක්ඛන්දිංසු. බුරානං අග්ගා නෙව තෙමිංසු.

සො තං උත්තරිත්වා පුරතො ගච්ඡන්තො අපරම්පි නදිං දිස්වා “අයං කා නාමා”ති පුච්ඡි. “නිලවාහිනි නාම, දෙවා”ති. “කිමස්සා පරිමාණං”න්ති? “ගම්භීරතොපි පුටුලතොපි අඬ්ඨයොජනං, දෙවා”ති. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. තං පන නදිං දිස්වා “ස්වාක්ඛාතො හගවතා ධම්මො”ති ධම්මානුස්සතිං අනුස්සරන්තො පක්ඛන්දි. තමපි අතික්කම්ත්වා

ගව්‍යන්තො අපරමපි නදිං දිස්වා “අයං කා නාමා”ති පුච්ඡි. “වන්දනාගා නාම, දෙවා”ති. “කිමස්සා පරිමාණං”ති? “ගම්භිරතොපි පුටුලතොපි යොජනං, දෙවා”ති. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. ඉමං පන නදිං දිස්වා “සුප්පටිපන්නො භගවතො සාවකසඬිසො”ති සඬිසානුස්සතිං අනුස්සරන්නො පක්ඛන්දි. තං පන නදිං අතික්කමිත්වා ගව්‍යන්තො සත්ථු සරිරතො නික්ඛන්තා ඡබ්බණ්ණරස්මියො අද්දස. නිග්‍රොධරුක්ඛස්ස සාබාවිටපපලාසානි සොවණ්ණමයානි විය අහෙසුං. රාජා චින්තෙසි – “අයං පන ඔහාසො නෙව වන්දස්ස, න සුරියස්ස, න දෙවමාරබ්‍රහ්මනාගසුපණ්ණාදිනං අඤ්ඤතරස්ස, අද්ධා අහං සත්ථාරං උද්දිස්ස ආගව්‍යන්තො මහාගොතමබුද්ධො දිට්ඨො භවිස්සාමි”ති. සො තාවදෙව අස්සපිට්ඨිතො ඔතරිත්වා ඔතනසරිරො රස්මිඅනුසාරෙන සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා මනොසිලාරසෙ නිමුප්පන්නො විය බුද්ධරස්මිනං අන්තො පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි සද්ධිං අමච්චසහස්සෙන, සත්ථා තස්ස අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි. දෙසනාවසානෙ රාජා සපරිවාරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අථ සබ්බෙව උට්ඨතිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිංසු. සත්ථා “ආගම්ස්සති නු ඛො ඉමෙසං කුලපුත්තානං ඉද්ධිමයපත්තචීවරං”න්ති උපධාරෙන්නො “ඉමෙ කුලපුත්තා පච්චෙකබුද්ධසහස්සස්ස චීවරසහස්සං අදංසු, කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ විසතියා භික්ඛුසහස්සානම්පි විසතිචීවරසහස්සානම්පි අදංසු. අනච්ඡරියං ඉමෙසං ඉද්ධිමයපත්තචීවරාගමනං”න්ති ඤාත්වා දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා “එථ, භික්ඛවො, වරථ බ්‍රහ්මවරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියායා”ති ආහ. තෙ තාවදෙව අට්ඨපරික්ඛාරධරා වස්සසට්ඨිකත්ථෙරා විය හුත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පච්චොරොහිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදිංසු.

තෙපි වාණිජකා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤා පහිනභාවං ආරොවාපෙත්වා දෙවියා “ආගව්‍යන්තු”ති චුත්තෙ පවිසිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. අථ නෙ දෙවි පුච්ඡි – “තාතා, කිං කාරණං ආගතාත්ථා”ති? “මයං රඤ්ඤා තුම්භාකං සන්තිකං පහිතා, තිණි කිරි නො සතසහස්සානි දෙවා”ති. “තාතා, අතිබහුං භණ්ථ, කිං තුම්භෙහි රඤ්ඤො කතං, කිස්මිං වො රාජා පසන්නො එත්තකං ධනං දාපෙසි”ති? “දෙවි, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කතං, රඤ්ඤො පන එකං සාසනං ආරොවයිමිහා”ති? “සක්කා පන, තාතා, මය්හං ආරොවෙතු”න්ති. “සක්කා, දෙවි”ති. “තෙන හි, තාතා, වදෙවා”ති. “දෙවි බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො”ති. සාපි “තං සුත්වා පුරිමනෙයෙනෙව පිතියා පුට්ඨසරිරා තික්ඛන්තුං කිඤ්චි අසල්ලක්ඛෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ ‘බුද්ධො’ති පදං සුත්වා, තාතා, ඉමස්මිං පදෙ රඤ්ඤා කිං දින්න”න්ති? “සතසහස්සං, දෙවි”ති. “තාතා, අනනුච්ඡිට්ඨං රඤ්ඤා කතං එවරුපං සාසනං සුත්වා තුම්භාකං සතසහස්සං දදමානෙන. අහඤ්චි වො මම දුග්ගතපණ්ණාකාරෙ තිණි සතසහස්සානි දම්මි, අපරමපි තුම්භෙහි රඤ්ඤො කිං ආරොචිතං”න්ති? තෙ ඉදඤ්චිදඤ්චාති ඉතරානිපි ද්වෙ සාසනානි ආරොවයිංසු. දෙවි පුරිමනෙයෙනෙව පිතියා පුට්ඨසරිරා තික්ඛන්තුං කිඤ්චි අසල්ලක්ඛෙත්වා චතුත්ථෙ වාරෙ තථෙව සුත්වා තිණි තිණි සතසහස්සානි දාපෙසි, එවං තෙ සබ්බානිපි ද්වාදස සතසහස්සානි ලභිංසු.

අථ නෙ දෙවි පුච්ඡි – “රාජා කහං, තාතා”ති? දෙවි, “සත්ථාරං උද්දිස්ස ‘පබ්බජ්ජිසාමි’ති ගතො”ති. “මය්හං තෙන කිං සාසනං දින්න”න්ති? “සබ්බං කිරි තෙන තුම්භාකං ඉස්සරියං විස්සට්ඨං, තුම්භෙ කිරි යථාරුචියා සම්පත්තිං අනුභව්වා”ති. “අමච්චා පන කහං, තාතා”ති? තෙපි “රඤ්ඤා සද්ධිංයෙව පබ්බජ්ජිසාමා”ති ගතා, දෙවි”ති. සා තෙසං හරියායො පක්කොසාපෙත්වා, අම්මා, තුම්භාකං සාමිකා “රඤ්ඤා සද්ධිං පබ්බජ්ජිසාමා”ති ගතා, “තුම්භෙ කිං කරිස්සථා”ති? “කිං පන තෙහි අම්මාකං සාසනං පහිතං, දෙවි”ති? “තෙහි කිරි අත්තනො සම්පත්ති තුම්භාකං විස්සට්ඨා, තුම්භෙ කිරි තං සම්පත්තිං යථාරුචි පරිභුඤ්ජථා”ති. “තුම්භෙ පන, දෙවි, කිං කරිස්සථා”ති? “අම්මා, සො තාව රාජා සාසනං සුත්වා මග්ගෙ ධීතකොච තිහි සතසහස්සෙහි තිණි රතනානි පුපෙත්වා බෙලපිණ්ඩං විය සම්පත්තිං පහාය ‘පබ්බජ්ජිසාමි’ති නික්ඛන්තො, මයා පන තිණ්ණං රතනානං සාසනං සුත්වා තිණි රතනානි නවති සතසහස්සෙහි පුජිතානි, න ඛො පනෙසා සම්පත්ති නාම රඤ්ඤොයෙව දුක්ඛා, මය්හම්පි දුක්ඛායෙව. කො රඤ්ඤා ඡඩ්ඞිතබෙලපිණ්ඩං ජාණුකෙහි පතිට්ඨතිත්වා මුඛෙන ගණ්ඨිස්සති, න මය්හං සම්පත්තියා අත්ථො, අහම්පි සත්ථාරං උද්දිස්ස ගන්ත්වා පබ්බජ්ජිසාමි”ති. “දෙවි, මයම්පි තුම්භෙහෙව සද්ධිං පබ්බජ්ජිසාමා”ති. “සචෙ සක්කොථ, සාධු, අම්මා”ති? “සක්කොම, දෙවි”ති. “සාධු, අම්මා, තෙන හි එථා”ති රථසහස්සං යොජාපෙත්වා රථං ආරුය්හ තාහි සද්ධිං නික්ඛමිත්වා අත්තරාමග්ගෙ පඨමං නදිං දිස්වා යථා රඤ්ඤා පුට්ඨං, තථෙව පුච්ඡිත්වා සබ්බපවත්තිං සුත්වා “රඤ්ඤො ගතමග්ගං ඔලොකෙවා”ති වත්වා “සින්ධවානං පදවලඤ්ජං න පස්සාම, දෙවි”ති චුත්තෙ “රාජා තිණි රතනානි උද්දිස්ස නික්ඛන්තො සච්චකිරියං කත්වා ගතො භවිස්සති. අහම්පි තිණි රතනානි උද්දිස්ස නික්ඛන්තා, තෙසමෙව අනුභාවෙන ඉදං උදකං විය මා අහොසි”ති තිණ්ණං රතනානං ගුණං අනුස්සරිත්වා රථසහස්සං පෙසෙසි. උදකං පිට්ඨිපාසාණසදිසං අහොසි. වක්කානං අග්ගග්ගනෙමිට්ටියො නෙව තෙමිංසු. එතෙනෙව උපායෙන ඉතරා ද්වෙ නදියො උත්තරි.

අථ සත්ථා තස්සාගමනභාවං ඤාත්වා යථා අත්තනො සන්තිකෙ නිසින්නා භික්ඛු න පඤ්ඤායන්ති, එවමකාසි. සාපි ගව්‍යන්ති ගව්‍යන්ති සත්ථු සරිරතො නික්ඛන්තා ඡබ්බණ්ණරස්මියො දිස්වා තථෙව චින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධීතා පුච්ඡි – “භත්තෙ, මහාකප්පිනො තුම්භාකං උද්දිස්ස නික්ඛන්තො ආගතෙත්ථ මඤ්ඤෙ, කහං සො, අම්මාකම්පි නං දස්සෙථා”ති? “නිසිද්ධං තාව, ඉධෙව නං පස්සිස්සථා”ති. තා සබ්බාපි තුට්ඨචිත්තා “ඉධෙව කිරි නිසින්නා සාමිකෙ පස්සිස්සාමා”ති නිසිදිංසු. සත්ථා තාසං අනුපුබ්බිං කථං කථෙසි, අනොජාදෙවි දෙසනාවසානෙ සපරිවාරා සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. මහාකප්පිනත්ථෙරො තාසං වඩ්ඪිතධම්මදෙසනං සුණන්තො සපරිවාරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තස්මිං බණෙ සත්ථා තාසං තෙ භික්ඛු අරහත්තප්පත්තෙ දස්සෙසි. තාසං කිරි ආගතක්ඛණෙයෙව අත්තනො සාමිකෙ කාසාවධරෙ මුණ්ඩකසීසෙ දිස්වා චිත්තං එකග්ගං න භවෙයා, තෙන මග්ගඵලානි පත්තුං න සක්කුණෙයායුං. තස්මා අවලසද්ධාය පතිට්ඨිතකාලෙ තාසං තෙ භික්ඛු අරහත්තප්පත්තෙයෙව දස්සෙසි.

තාපි තෙ දිස්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්භාකං තාව පබ්බජිතකිච්චං මත්ථකං පත්ත”න්ති වත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං ධීනා පබ්බජ්ජං යාචිංසු. එවං කිර වුත්තෙ “සත්ථා උප්පලවණ්ණාය ආගමනං වින්තෙසි”ති එකච්චෙ වදන්ති. සත්ථා පන තා උපාසිකායො ආහ – “සාවත්ථිං ගන්ත්වා භික්ඛුනීඋපස්සයෙ පබ්බජෙථා”ති. තා අනුපුබ්බෙන ජනපදවාරිකං වරමානා අත්තරාමග්ගෙ මහාජනෙන අභිභට්ඨකාරසම්මානා පදසාව විසයොජනසතිකං ගන්ත්වා භික්ඛුනීඋපස්සයෙ පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණි. සත්ථාපි භික්ඛුසහස්සං ආදාය ආකාසෙනෙව ජෙතවනං අගමාසි. තනු සුදං ආයස්මා මහාකප්පිනො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානාදීසු “අහො සුඛං, අහො සුඛං”න්ති උදානං උදානෙන්තො විවරති. භික්ඛු හගවතො ආරොවෙසුං – “හන්තෙ, මහාකප්පිනො ‘අහො සුඛං, අහො සුඛං’න්ති උදානං උදානෙන්තො විවරති, අත්තනො කාමසුඛං රජ්ජසුඛං ආරබ්භ කට්ඨෙ මඤ්ඤෙ”ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර ත්වං, කප්පින, කාමසුඛං රජ්ජසුඛං ආරබ්භ උදානං උදානෙසි”ති. “හගවා මෙ, හන්තෙ, තං ආරබ්භ උදානභාවං වා අනුදානභාවං වා ජානාති”ති? සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො කාමසුඛං රජ්ජසුඛං ආරබ්භ උදානං උදානෙති, පුත්තස්ස පන මෙ ධම්මපීති නාම ධම්මරති නාම උප්පජ්ජති, සො අමතමහානිබ්බානං ආරබ්භ එව උදානං උදානෙසි”ති අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

79. “ධම්මපීති සුඛං සෙති, විජ්ජසන්නෙන චෙතසා;
අරියප්පචෙදිනෙ ධම්මෙ, සදා රමති පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ ධම්මපීතීති ධම්මපායකො, ධම්මං පිචන්තොති අත්ථො. ධම්මො ච නාමෙස න සක්කා භාජනෙන යාගුආදීනි විය පාතුං? නව්විධං පන ලොකුත්තරධම්මං නාමකායෙන චුසන්නො ආරම්මණතො සච්ඡිකරොන්තො පරිඤ්ඤාභිසමයාදීනි දුක්ඛාදීනි අරියසච්චානි පටිච්ඡික්ඛන්තො ධම්මං පිචති නාම. සුඛං සෙතීති දෙසනාමත්තමෙවෙනං, චතුර්විධ ඉරියාපට්ඨෙති සුඛං විහරතීති අත්ථො. විජ්ජසන්නෙනාති අනාවිලෙන නිරූපක්කිලෙසෙන. අරියප්පචෙදිනෙති බුද්ධාදීනි අරියෙහි පචෙදිනෙ සතිපට්ඨානාදිභෙදෙ බොධිපක්ඛියධම්මෙ. සදා රමතීති එවරූපො ධම්මපීති විජ්ජසන්නෙන චෙතසා විහරන්තො පණ්ඩිච්චෙන සමන්තාගතො සදා රමති අභිරමතීති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොකාපන්තාදයො අහෙසුන්ති.

මහාකප්පිනත්ථෙරවත්ථු චතුත්ථං.

5. පණ්ඩිතසාමණෙරවත්ථු

උදකඤ්ඨි නයන්තීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පණ්ඩිතසාමණෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අතීතෙ කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධො විසතිඛිණාසවසහස්සපරිවාරො බාරාණසිං අගමාසි. මනුස්සා අත්තනො බලං සල්ලක්ඛෙන්වා අට්ඨපි දසපි එකතො හුත්වා අගන්තුකදානාදීනි අදංසු. අට්ඨකදිවසං සත්ථා හත්තකිච්චපරියොසානෙ එවං අනුමොදනමකාසි –

“උපාසකා ඉධ එකච්චො ‘අත්තනො සත්තකමෙව දාතුං වට්ටති, කිං පරෙන සමාදපිතෙනා’ති අත්තනාව දානං දෙති, පරං න සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ භොගසම්පදං ලභති, නො පරිවාරසම්පදං. එකච්චො පරං සමාදපෙති, අත්තනා න දෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ පරිවාරසම්පදං ලභති, නො භොගසම්පදං එකච්චො අත්තනාපි න දෙති, පරම්පි න සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ නෙව භොගසම්පදං ලභති, න පරිවාරසම්පදං, විසාසාදොව හුත්වා ජීවති. එකච්චො අත්තනා ව දෙති, පරඤ්ච සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ භොගසම්පදම්පි ලභති පරිවාරසම්පදම්පි”ති.

තං සුත්වා සම්පෙ ධීතො එකො පණ්ඩිතපුරිසො වින්තෙසි – “අහං දානි තථා කරිස්සාමි, යථා මෙ ද්වෙපි සම්පත්තියො භවිස්සන්ති”ති. සො සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “හන්තෙ, ස්වාතනාය මය්හං භික්ඛං ගණ්හථා”ති. “කිත්තකෙහි තෙ භික්ඛුහි අත්ථො”ති? “කිත්තකො පන වො, හන්තෙ, පරිවාරො”ති? “විසති භික්ඛුසහස්සානී”ති. “හන්තෙ, සබ්බෙහි සද්ධිං ස්වාතනාය මය්හං භික්ඛං ගණ්හථා”ති. සත්ථා අධිවාසෙසි. සො ගාමං පටිසිත්වා, “අම්මතාතා, ස්වාතනාය මයා බුද්ධප්පමුබ්බො භික්ඛුසඬ්ඨො නිමන්තිතො, තුම්භෙ යත්තකානං භික්ඛුනං දාතුං සක්ඛිස්සථ, තත්තකානං දානං දෙථා”ති ආරොවෙන්වා විවරන්තො අත්තනො අත්තනො බලං සල්ලක්ඛෙන්වා “මයං දසන්නං දස්සාම, මයං විසතියා, මයං සතස්ස, මයං පඤ්චසකාන”න්ති වුත්තෙ සබ්බෙසං වචනං ආදිතො පට්ඨාය පණ්ණෙ ආරොපෙසි.

තෙන ව සමයෙන තස්මිං නගරෙ අතිදුග්ගතභාවෙනෙව “මහාදුග්ගතො”ති පඤ්ඤාතො එකො පුරිසො අත්ථි. සො තම්පි සම්මුඛාගතං දිස්වා, සම්ම මහාදුග්ගත, මයා ස්වාතනාය බුද්ධප්පමුබ්බො භික්ඛුසඬ්ඨො නිමන්තිතො, ස්වෙ නගරවාසීනො දානං දස්සන්ති, “ත්ථං කති භික්ඛු භොජෙස්සසි”ති? “සාමි, මය්හං කිං භික්ඛුහි, භික්ඛුහි නාම සධනානං අත්ථො, මය්හං පන ස්වෙ යාගුඅත්ථාය තණ්ඩුලනාළිමත්තම්පි නත්ථි, අහං හති කත්වා ජීවාමි, කිං මෙ භික්ඛුහි”ති? සමාදපකෙන නාම බ්‍යත්තෙන භවිතබ්බං. තස්මා සො තෙන “නත්ථි”ති වුත්තෙහි තුණ්හිභූතො අහුත්වා එවමාහ – “සම්ම මහාදුග්ගත, ඉමස්මිං නගරෙ සුභොජනං භුඤ්ජිත්වා සුබ්බවත්ථං නිවාසෙන්වා නානාහරණපටිමණ්ඩිතා

සිරිසයනෙ සයමානා බහු ජනා සම්පත්තිං අනුභවන්ති, ත්වං පන දිවසං හතිං කත්වා කුච්ඡිපුරණමත්තම්පි න ලභසි, එවං සන්තෙපි ‘අහං පුබ්බෙ පුඤ්ඤං අකතන්තා කිඤ්චි න ලභාමි’ති න ජානාමි”ති? “ජානාමි, සාමි”ති. “අප් කස්මා ඉදානි පුඤ්ඤං න කරොසි, ත්වං යුචා බලසම්පන්නො, කිං තයා හතිං කත්වාපි යථාබලං දානං දාතුං න වට්ටති”ති? සො තස්මිං කට්ඨකෙයෙව සංවෙගප්පත්තො හුත්වා “මය්හම්පි එකං භික්ඛුං පණ්ණෙ ආරොපෙහි, කිඤ්චිදෙව හතිං කත්වා එකස්ස භික්ඛං දස්සාමි”ති ආහ. ඉතරො “කිං එකෙන භික්ඛුනා පණ්ණෙ ආරොපිතෙනා”ති න ආරොපෙසි? මහාදුග්ගතොපි ගෙහං ගන්ත්වා හරියං ආහ – “හද්දෙ, නගරවාසිනො ස්වෙ සඬ්ඝහත්තං කරිස්සන්ති, අහම්පි සමාදපකෙන ‘එකස්ස භික්ඛං දෙහි’ති වුත්තො, මයම්පි ස්වෙ එකස්ස භික්ඛං දස්සාමා”ති. අපස්ස හරියා “මයං දලිද්දා, කස්මා තයා සම්පට්ඨිත”න්ති අවත්වා, “සාමි, හද්දකං තෙ කතං, මයං පුබ්බෙපි කිඤ්චි අදත්වා ඉදානි දුග්ගතා ජානා, මයං උභොපි හතිං කත්වා එකස්ස භික්ඛං දස්සාම, සාමි”ති වත්වා උභොපි ගෙහා නික්මන්ත්වා හතිට්ඨානං අගමංසු.

මහාසෙට්ඨී තං දිස්වා “කිං, සම්ම මහාදුග්ගත, හතිං කරිස්සසි”ති පුච්ඡි. “ආම, අය්‍යා”ති. “කිං කරිස්සසි”ති? “යං තුම්හෙ කාරෙස්සප්, තං කරිස්සාමි”ති. “තෙන හි මයං ස්වෙ ද්වෙ තිණ් භික්ඛුසතානි භොජෙස්සාම, එහි, දාරුනි ඵාලෙහි”ති වාසිඵරසුං නිහරිත්වා දාපෙසි. මහාදුග්ගතො දළ්භං කච්ඡං බන්ධන්වා මහුස්සාහප්පත්තො වාසිං පභාය ඵරසුං ගණ්හන්තො, ඵරසුං පභාය වාසිං ගණ්හන්තො දාරුනි ඵාලෙති. අප් නං සෙට්ඨී ආහ – “සම්ම, ත්වං අප්ප අතිවිය උස්සාහප්පත්තො කම්මං කරොසි, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “සාමි, අහං ස්වෙ එකං භික්ඛුං භොජෙස්සාමි”ති. තං සුත්වා සෙට්ඨී පසන්තමානසො චිත්තෙසි – “අහො ඉම්නා දුක්කරං කතං, ‘අහං දුග්ගතො’ති තුණ්හිභාවං අනාපජ්ජිත්වා ‘හතිං කත්වා එකං භික්ඛුං භොජෙස්සාමි’ති වදති”ති. සෙට්ඨීහරියාපි තස්ස හරියං දිස්වා, “අම්ම, කිං කම්මං කරිස්සසි”ති පුච්ඡිත්වා “යං තුම්හෙ කාරෙස්සප්, තං කරොමි”ති වුත්තෙ උදුක්ඛලසාලං පවෙසෙත්වා සුප්පමුසලාදිති දාපෙසි. සා නච්චන්ති විය තුට්ඨපහට්ඨා විහිං කොට්ටෙති වෙව ඔපුණාති ව. අප් නං සෙට්ඨීහරියා පුච්ඡි – “අම්ම, ත්වං අතිවිය තුට්ඨපහට්ඨා කම්මං කරොසි, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “අය්‍යො, ඉමං හතිං කත්වා මයම්පි එකං භික්ඛුං භොජෙස්සාමා”ති. තං සුත්වා සෙට්ඨීහරියාපි තස්ස “අහො වතායං දුක්කරකාරිකා”ති පසිදි. සෙට්ඨී මහාදුග්ගතස්ස දාරුනං ඵාලිතකාලෙ “අයං තෙ හති”ති සාලිතං වතස්සො නාලියො දාපෙත්වා “අයං තෙ තුට්ඨිදායො”ති අපරාපි වතස්සො නාලියො දාපෙසි.

සො ගෙහං ගන්ත්වා හරියං ආහ – “මයා හතිං කත්වා සාලි ලද්ධො, අයං නිවාපො හවිස්සති, තයා ලද්ධාය හතියා දධිතෙලකටුකභණ්ඩානි ගණ්හාමි”ති. සෙට්ඨීහරියාපි පුත තස්සා එකං සප්පිකරොටිකඤ්චෙව දධිභාජනඤ්ච කටුකභණ්ඩඤ්ච සුද්ධතණ්ඩුලිනාලිඤ්ච දාපෙසි. ඉති ව උභින්නම්පි නව තණ්ඩුලනාලියො අහෙසුං. තෙ “දෙය්‍යධම්මො නො ලද්ධො”ති තුට්ඨහට්ඨා පාතොව උට්ඨහිංසු. හරියා මහාදුග්ගතං ආහ – “ගච්ඡ, සාමි, පණ්ණං පරියෙසිත්වා ආහරා”ති. සො අත්තරාපණෙ පණ්ණං අදිස්වා නදිතිරං ගන්ත්වා “අප්ප අය්‍යානං භොජනං දාතුං ලභිස්සාමි”ති පහට්ඨමානසො ගායන්තො පණ්ණං උච්චිනති. මහාජාලං බිපිත්වා යිතො කෙට්ටො “මහාදුග්ගතස්ස සද්දෙන හච්චබ්බ”න්ති තං පක්කොසිත්වා පුච්ඡි – “අතිවිය තුට්ඨචිත්තො ගායසි, කිං නු බො කාරණ”න්ති? “පණ්ණං උච්චිනාමි, සම්මා”ති. “කිං කරිස්සසි”ති? “එකං භික්ඛුං භොජෙස්සාමි”ති. “අහො සුබ්බෙන, භික්ඛු, සො තව කිං පණ්ණං බාදිස්සති”ති? “කිං කරොමි, සම්ම, අත්තනා ලද්ධපණ්ණෙන භොජෙස්සාමි”ති? “තෙන හි එහි”ති. “කිං කරොමි, සම්මා”ති? “ඉමෙ මච්ඡෙ ගහෙත්වා පාදග්ගනකානි අඬ්ඞග්ගනකානි කභාපණ්ණග්ගනකානි ව උද්දානානි කරොමි”ති. සො තථා අකාසි. බද්ධබද්ධෙ මච්ඡෙ නගරවාසිනො නිමන්තිතනිමන්තිතානං භික්ඛුනං අත්ථාය හරිංසු. තස්ස මච්ඡද්දානානි කරොන්තස්සෙව භික්ඛාචාරවෙලා පාපුණ්. සො වෙලං සල්ලක්ඛෙත්වා “ගම්ස්සාමහං, සම්ම, අයං භික්ඛුනං ආගමනවෙලා”ති ආහ. “අත්ථී පන කිඤ්චි මච්ඡද්දාන”න්ති? “නත්ථී, සම්ම, සබ්බානි ඛිණානි”ති. “තෙන හි මයා අත්තනො අත්ථාය වාලුකාය නිබ්බන්ත්වා වත්තාරො රොහිතමච්ඡා යපිතා, සවෙ භික්ඛුං භොජෙතුකාමොසි, ඉමෙ ගහෙත්වා ගච්ඡා”ති තෙ මච්ඡෙ තස්ස අදාසි.

තං දිවසං පන සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො මහාදුග්ගතං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පච්චියං දිස්වා “කිං නු බො හවිස්සති”ති ආවජ්ජෙත්තො “මහාදුග්ගතො ‘එකං භික්ඛුං භොජෙස්සාමි’ති හරියාය සද්ධිං හියොා හතිං අකාසි, කතරං නු බො භික්ඛුං ලභිස්සති”ති චිත්තෙන්වා “මනුස්සා පණ්ණෙ ආරොපිතසඤ්ඤාය භික්ඛු ගහෙත්වා අත්තනො අත්තනො ගෙහෙසු නිසිදාපෙස්සන්ති, මහාදුග්ගතො මං යපෙත්වා අඤ්ඤං භික්ඛුං න ලභිස්සති”ති උපධාරෙසි. බුද්ධා කිර දුග්ගතෙසු අනුකම්පං කරොන්ති. තස්මා සත්ථා පාතොව සරිරපට්ඨග්ගතං කත්වා “මහාදුග්ගතං සඬ්ඝගණ්හිස්සාමි”ති ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා නිසිදි. මහාදුග්ගතෙපි මච්ඡෙ ගහෙත්වා ගෙහං පටිසන්තෙ සක්කස්ස පණ්ඩුකම්බලසිලාසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කිං නු බො කාරණ”න්ති ඔලොකෙන්තො “හියොා, මහාදුග්ගතො ‘එකස්ස භික්ඛුනො භික්ඛං දස්සාමි’ති අත්තනො හරියාය සද්ධිං හතිං අකාසි, කතරං නු බො භික්ඛුං ලභිස්සති”ති චිත්තෙන්වා “නත්ථෙතස්ස අඤ්ඤො භික්ඛු, සත්ථා පන මහාදුග්ගතස්ස සඬ්ඝහං කරිස්සාමි”ති ගන්ධකුටියං නිසින්තො. මහාදුග්ගතො අත්තනො උපකප්පනකං යාගුහත්තං පණ්ණසුපෙයාම්පි තථාගතස්ස දදෙය්‍ය, “යංනුනාහං මහාදුග්ගතස්ස ගෙහං ගන්ත්වා හත්තකාරකම්මං කරොයා”න්ති අඤ්ඤාතකවෙසෙන තස්ස ගෙහසම්පං ගන්ත්වා “අත්ථී නු බො කස්සචි කිඤ්චි හතියා කාතබ්බ”න්ති පුච්ඡි. මහාදුග්ගතො තං දිස්වා ආහ – “සම්ම, කිං කම්මං කරිස්සසි”ති? “අහං, සාමි, සබ්බසිප්පිකො, මය්හං අජානනසිප්පං නාම නත්ථී, යාගුහත්තාදීනිපි සම්පාදෙතු ජානාමි”ති. “සම්ම, මයං තව කම්මෙන අත්ථීකා, තුය්හං පන කිඤ්චි දාතබ්බං හතිං න පස්සාමා”ති. “කිං පන තෙ කත්තබ්බ”න්ති? “එකස්ස භික්ඛුස්ස භික්ඛං දාතුකාමොමිති, තස්ස යාගුහත්තසංවිධානං ඉච්ඡාමි”ති. “සවෙ භික්ඛුස්ස භික්ඛං දස්සසි, න මෙ හතියා අත්ථො, කිං මම පුඤ්ඤං න වට්ටති”ති? “එවං සන්තෙ සාධු, සම්ම, පටිසා”ති. සො තස්ස

ගෙන පවසිත්වා තෙලනණ්ඩුලාදීනි ආහරාපෙන්වා “ගව්‍ය, අත්තනො පත්තභික්ඛුං ආනෙහි”ති තං උයොපසෙසි. දානවෙය්‍යාවටිකොපි පණ්ණෙ ආරොපිතනියාමෙනෙව තෙසං තෙසං ගෙහානි භික්ඛු පහිණි.

මහාදුග්ගතො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “මය්‍හං පත්තභික්ඛුං දෙහි”ති ආහ. සො තස්මිං ඛණෙ සතිං ලභිත්වා “අහං තව භික්ඛුං පමුට්ඨො”ති ආහ. මහාදුග්ගතො තිබ්ණොය සන්තියා කුච්ඡියං පහටො විය, “සාමී, කස්මා මං නාසෙසි, අහං තයා භියොසා සමාදපිතො හරියාය සද්ධිං දිවසං හතිං කත්වා අප්ප පාතොව පණ්ණත්ථාය නදීතීරෙ ආභිණ්ඩිත්වා ආගතො, දෙහි මෙ එකං භික්ඛු”න්ති බාහා පග්ගස්ස පරිදෙවි. මනුස්සා සන්තිපතිත්වා “කිමෙතං, මහාදුග්ගතා”ති පුච්ඡංසු. සො තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙ වෙය්‍යාවටිකං පුච්ඡංසු – “සච්චං කිර, සම්ම, තයා එස ‘හතිං කත්වා එකස්ස භික්ඛුස්ස භික්ඛං දෙහි’ති සමාදපිතො”ති? “ආම, අය්‍යා”ති. “භාරියං තෙ කම්මං කතං, යො ත්වං එත්තකෙ භික්ඛු සංවිදහන්තො එතස්ස එකං භික්ඛුං නාදාසි”ති. සො තෙසං වචනෙන මඬිකුභුතො තං ආහ – “සම්ම මහාදුග්ගත, මා මං නාසෙසි, අහං තව කාරණා මහාවිහෙසං පත්තො, මනුස්සා පණ්ණෙ ආරොපිතනියාමෙන අත්තනො අත්තනො පත්තභික්ඛු නයිංසු, අත්තනො ගෙහෙ නිසින්තභික්ඛුං නිහරිත්වා දෙන්තො නාම නත්ථි, සත්ථා පන මුඛං ධොවිත්වා ගන්ධකුටියමෙව නිසින්තො, රාජ්‍යවරාජසෙනාපතිආදයො සත්ථු ගන්ධකුටිතො නික්ඛමනං ඔලොකෙන්තා නිසින්තා සත්ථු පත්තං ගහෙන්වා ‘ගම්ස්සාමා’ති. බුද්ධා නාම දුග්ගතෙ අනුකම්පං කරොන්ති, ත්වං විහාරං ගන්ත්වා ‘දුග්ගතොම්හි, හන්තෙ, මම සඬිගහං කරොමා’ති සත්ථාරං වන්ද, සචෙ තෙ පුඤ්ඤං අත්ථි, අද්ධා ලච්ඡසි”ති.

සො විහාරං අගමාසි. අථ නං අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු විහාරෙ විසාසාදභාවෙන දිට්ඨත්තා රාජ්‍යවරාජාදයො, “මහාදුග්ගත, න තාව භත්තකාලො, කස්මා ත්වං ආගච්ඡසි”ති ආහංසු. සො “ජානාමි, සාමී, ‘න තාව භත්තකාලො’ති. සත්ථාරං පන වන්දිතුං ආගච්ඡාමි”ති වදන්තො ගන්ත්වා ගන්ධකුටියා උම්මාරෙ සීසං යපෙන්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හන්තෙ, ඉමස්මිං නගරෙ මයා දුග්ගතතරො නත්ථි, අවස්සයො මෙ හොට්, කරොට් මෙ සඬිගහ”න්ති ආහ. සත්ථා ගන්ධකුටිද්වාරං විවරිත්වා පත්තං නිහරිත්වා තස්ස හත්ථෙ යපෙසි. සො වක්කවත්තිසිරි පත්තො විය අහොසි, රාජ්‍යවරාජාදයො අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස මුඛානි ඔලොකයිංසු. සත්ථාරා දින්තපත්තඤ්ඤි කොච්ඡ ඉස්සරියවසෙන ගහෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. එවං පන වදිංසු, “සම්ම මහාදුග්ගත, සත්ථු පත්තං අම්භාකං දෙහි එත්තකං නාම තෙ ධනං දස්සාම, ත්වං දුග්ගතො ධනං ගණ්හාහි, කිං තෙ පත්තෙනා”ති? මහාදුග්ගතො “න කස්සචි දස්සාමි, න මෙ ධනෙන අත්ථො, සත්ථාරංයෙව හොපෙස්සාමි”ති ආහ. අවසෙසා තං යාවිත්වා පත්තං අලභිත්වා නිවත්තිංසු. රාජා පන “මහාදුග්ගතො ධනෙන පලොභියමානොපි සත්ථු පත්තං න දෙති, සත්ථාරා ව සයං දින්තපත්තං කොච්ඡ ගහෙතුං න සක්කොති, ඉමස්ස දෙය්‍යධම්මො නාම කිත්තකො හවිස්සති, ඉමිනා දෙය්‍යධම්මස්ස දින්තකාලෙ සත්ථාරං ආදාය ගෙහං නෙත්වා මය්‍හං සම්පාදිතං ආහාරං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරා සද්ධිංයෙව අගමාසි. සක්කොපි දෙවරාජා යාගුඛජ්ජකහත්තසුපෙය්‍යපණ්ණාදීනි සම්පාදෙන්වා සත්ථු නිසිද්ධාරහං ආසනං පඤ්ඤපෙන්වා නිසිදි.

මහාදුග්ගතො සත්ථාරං නෙත්වා “පච්ඡප්ප, හන්තෙ”ති ආහ. වසනගෙහඤ්චස්ස නිචං හොති, අනොනතෙන පවිසිතුං න සක්කා. බුද්ධා ව නාම ගෙහං පච්ඡන්තා න ඔනම්ත්වා පච්ඡන්ති. ගෙහඤ්ඤි පච්ඡනකාලෙ මහාපට්ඨි වා හෙට්ඨා ඔගච්ඡති, ගෙහං වා උද්ධං ගච්ඡති. ඉදං තෙසං සුදින්තදානස්ස ඵලං. පුන නික්ඛම්ත්වා ගතකාලෙ සබ්බං පාකතිකමෙව හොති. තස්මා සත්ථා ධීතකොව ගෙහං පවිසිත්වා සක්කෙන පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. සත්ථරි නිසින්තෙ රාජා ආහ – “සම්ම මහාදුග්ගත, තයා අම්භාකං යාවත්තානම්පි සත්ථු පත්තො න දින්තො, පස්සාම තාව, කිදිසො තෙ සත්ථු සක්කාරො කතො”ති? අථස්ස සක්කො යාගුඛජ්ජකාදීනි විවරිත්වා දස්සෙසි. තෙසං වාසගන්ධො සකලනගරං ඡාදෙන්වා අට්ඨාසි. රාජා යාගුආදීනි ඔලොකෙන්වා හගවත්තං ආහ – “හන්තෙ, ‘අහං මහාදුග්ගතස්ස දෙය්‍යධම්මො කිත්තකො හවිස්සති, ඉමිනා දෙය්‍යධම්මෙ දින්තෙ සත්ථාරං ගෙහං නෙත්වා අත්තනො සම්පාදිතං ආහාරං දස්සාමි’ති වින්තෙත්වා ආගතො, මයා එවරුපො ආහාරො න දිට්ඨපුබ්බො, මයි ඉධ ධීතෙ මහාදුග්ගතො කිලමෙය්‍ය, ගච්ඡාමහ”න්ති සත්ථාරං වන්දිත්වා පක්කාමි. සක්කොපි සත්ථාරං යාගුආදීනි දත්වා සක්කච්චං පරිවිසි. සත්ථාපි කතහත්තකිච්චො අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි.

සක්කො මහාදුග්ගතස්ස සඤ්ඤං අදාසි. සො පත්තං ගහෙන්වා සත්ථාරං අනුගච්ඡි. සක්කො නිවත්තිත්වා මහාදුග්ගතස්ස ගෙහද්වාරෙ ධීතො ආකාසං ඔලොකෙසි. තාවදෙව ආකාසනො සත්තරත්තවස්සං වස්සිත්වා තස්ස ගෙහෙ සබ්බභාජනානි පුරෙත්වා සකලං ගෙහං පුරෙසි. තස්ස ගෙහෙ ඔකාසො නාහොසි. තස්ස හරියා දාරකෙ හත්ථෙසු ගහෙන්වා නිහරිත්වා බහි අට්ඨාසි. සො සත්ථාරං අනුගන්ත්වා නිවත්තො දාරකෙ බහි දිස්වා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡි. “සාමී, සකලං නො ගෙහං සත්තති රත්තෙහි පුණ්ණං, පවිසිතුං ඔකාසො නත්ථි”ති. සො “අප්පෙව මෙ දානෙන විපාකො දින්තො”ති වින්තෙත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා, “කස්මා ආගතොසි”ති වුත්තෙ ආහ – “දෙව, ගෙහං මෙ සත්තති රත්තෙහි පුණ්ණං, තං ධනං ගණ්හමා”ති. රාජා “අහො බුද්ධානං දින්තදානං, අප්පෙව මත්ථකං පත්ත”න්ති වින්තෙත්වා තං ආහ – “කිං තෙ ලද්ධුං වට්ටති”ති? “ධනහරණත්ථාය සකට්ඨහස්සං, දෙවා”ති. රාජා සකට්ඨහස්සං පෙසෙත්වා ධනං ආහරාපෙන්වා රාජධිගණෙ ඔකිරාපෙසි. තාලජ්ජමාණො රාසි අහොසි. රාජා නගරෙ සන්තිපාතාපෙන්වා “ඉමස්මිං නගරෙ අත්ථි කස්සචි එත්තකං ධන”න්ති පුච්ඡි. “නත්ථි, දෙවා”ති. “එවං මහාධනස්ස කිං කාතුං වට්ටති”ති? “සෙට්ඨිට්ඨානං දාතුං වට්ටති, දෙවා”ති. රාජා තස්ස මහාසක්කාරං කත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං දාපෙසි.

අථස්ස පුබ්බෙ එකස්ස සෙට්ඨිතො ගෙහට්ඨානං ආචික්ඛිත්වා “එත්ථ ජාතෙ ගච්ඡෙ හරාපෙන්වා ගෙහං උට්ඨාපෙන්වා වසාහි”ති ආහ. තස්ස තං යානං සොධෙන්වා සමං කත්වා භූමියා බඤ්ඤමානාය අඤ්ඤමඤ්ඤං ආහච්ච

නිධිකූම්භියෝ උට්ඨංගිංසු. තෙන රඤ්ඤො ආරොචිතෙ “තව පුඤ්ඤෙන නිබ්බත්තා, ත්වමෙව ගණ්භාහි”ති ආහ. සො ගෙහං කාරෙත්වා සත්තාහං බුද්ධස්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා මහාදානං අදාසි. තතො පරමීපි යාවතායුකං නිට්ඨන්තො පුඤ්ඤානි කරත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො.

එකං බුද්ධන්තරං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ තතො වුතො සාවත්ථියං සාරිපුත්තත්ථෙරස්සුපට්ඨාකකුලෙ සෙට්ඨිධිතු කුච්ඡියං පටිසන්ධිං ගණ්භි. අපස්සා මාතෘපිතරො ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා ගබ්භපරිහාරං අදංසු. තස්සා අපරෙත සමයෙන එවරුපො දොහළො උප්පජ්ජි – “අහො වතාහං ධම්මදෙසනාපතිං ආදිං කත්වා පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං රොහිතමච්ඡරසෙන දානං දත්වා කාසායානි වත්ථානි නිවාසෙත්වා ආසනපරියන්තෙ නිසින්තා තෙසං භික්ඛුනං උච්චිට්ඨහත්තං පරිභුඤ්ජෙය්‍යා”න්ති. සා මාතෘපිතුනං ආරොචෙත්වා තථා අකාසි, දොහළො පටිපස්සමිහි. අපස්සා තතො අපරෙසුපි සත්තසු මඬිගලෙසු රොහිතමච්ඡරසෙනෙව ධම්මසෙනාපතිත්ථෙරස්පමුඛානි පඤ්ච භික්ඛුසනානි භොජෙසුං. සබ්බං තිස්සකුමාරස්ස වත්ථුමිහි වුත්තනියාමෙනෙව වෙදිතබ්බං. අයමස්ස පන මහාදුග්ගතකාලෙ දිත්තස්ස රොහිතමච්ඡරසදානස්සෙව නිස්සන්දො. නාමග්ගහණදිවසෙ පනස්ස, “හන්තෙ, දාසස්ස වො සික්ඛාපදානි දෙථා”ති මාතරා වුත්තෙ ථෙරො ආහ – “කොනාමො අයං දාරකො”ති? “හන්තෙ, ඉමස්ස දාරකස්ස කුච්ඡියං පටිසන්ධිග්ගහණතො පට්ඨාය ඉමස්මිං ගෙහෙ ජළා එළමුගාපි පණ්ඩිතා ජාතා, තස්මා මෙ පුත්තස්ස පණ්ඩිතොත්ථෙව නාමං හවිස්සති”ති. ථෙරො සික්ඛාපදානි අදාසි. ජාතදිවසතො පට්ඨාය පනස්ස “නාහං මම පුත්තස්ස අප්ඤ්ඤාසයං භින්දිස්සාමි”ති මාතු විත්තං උප්පජ්ජි. සො සත්තවස්සිකකාලෙ මාතරං ආහ – “අම්ම, ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමි”ති. “සාධු, තාත, අහං තව අප්ඤ්ඤාසයං න භින්දිස්සාමිච්චෙව මනං උප්පාදෙසි”න්ති වත්ථා ථෙරං නිමන්තෙත්වා භොජෙත්වා, “හන්තෙ, දාසො වො පබ්බජිතුකාමො, අහං ඉමං සායන්භසමයෙ විහාරං ආනෙස්සාමි”ති ථෙරං උය්‍යාජෙත්වා ඤාතකෙ සන්තිපාතාපෙත්වා “මම පුත්තස්ස ගිහිකාලෙ කත්තබ්බසක්කාරං අප්පෙව කරිස්සාමා”ති මහන්තං සක්කාරං කාරෙත්වා තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා “ඉමං, හන්තෙ, පබ්බාජෙථා”ති ථෙරස්ස අදාසි.

ථෙරො පබ්බජ්ජාය දුක්කරභාවං ආවික්ඛිත්වා “කරිස්සාමහං, හන්තෙ, තුම්භාකං ඔවාද”න්ති වුත්තෙ “තෙන හි එහි”ති කෙසෙ තෙමෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ආවික්ඛිත්වා පබ්බාජෙසි. මාතෘපිතරොපිස්ස සත්තාහං විහාරෙයෙව වසන්තා බුද්ධස්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා රොහිතමච්ඡරසෙනෙව දානං දත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සායං ගෙහං අගමංසු. ථෙරො අට්ඨමෙ දිවසෙ අන්තොගාමං ගච්ඡන්තො තං ආදාය ගච්ඡති, භික්ඛුසඤ්ඤා සද්ධිං නාගමාසි. කිං කාරණං? න තාවස්ස පත්තව්වරග්ගහණානි වා ඉරියාපථො වා පාසාදිකො භොති, අපිච විහාරෙ ථෙරස්ස කත්තබ්බවත්තං අත්ථි. ථෙරො හි භික්ඛුසඤ්ඤා අන්තොගාමං පටිට්ඨෙ සකලවිහාරං විවරන්තො අසම්මජ්ජනට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා තුච්ඡභාජනෙසු පානීයපරිභොජනීයානි උපට්ඨපෙත්වා දුන්නික්ඛිත්තානි මඤ්චපීඨාදීනි පටිසාමෙත්වා පච්ඡා ගාමං පටිසති. අපිච “අඤ්ඤතිත්ථියා තුච්ඡවිහාරං පටිසිත්වා ‘පස්සට්ඨ සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකානං නිසින්තට්ඨානානි’ති වත්තුං මා ලභිංසු”ති සකලවිහාරං පටිජග්ගිත්වා පච්ඡා ගාමං පටිසති. තස්මා තං දිවසමිපි සාමණෙරෙන පත්තව්වරං ගාභාජෙත්වා දිවාතරං පිණ්ඩාය පාටිසි.

සාමණෙරො උප්පඤ්ඤායෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ මාතිකං දිස්වා, “හන්තෙ, ඉදං කිං නාමා”ති පුච්ඡි. “මාතිකා නාම, සාමණෙරා”ති. “ඉමාය කිං කරොන්ති”ති? “ඉතො විතො ව උදකං ආහරිත්වා අත්තනො සස්සකම්මං සම්පාදෙත්ති”ති. “කිං පන, හන්තෙ, උදකස්ස විත්තං අත්ථි”ති? “නත්ථාචුසො”ති. “එවරුපං අවිත්තකං අත්තනො ඉච්ඡිතට්ඨානං හරන්ති, හන්තෙ”ති? “ආමාචුසො”ති. සො චින්තෙසි – “සවෙ එවරුපමිපි අවිත්තකං අත්තනො ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං හරිත්වා කම්මං කරොන්ති, කස්මා සවිත්තකාපි විත්තං අත්තනො වසෙ වත්තෙත්වා සමණධම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. අථෙසො පුරතො ගච්ඡන්තො උසුකාරෙ සරදණ්ඩකං අග්ගිමිහි තාපෙත්වා අක්ඛිකොටියා ඔලොකෙත්වා උජුකං කරොන්තෙ දිස්වා, “ඉමෙ, හන්තෙ, කෙ නාමා”ති පුච්ඡි. “උසුකාරා නාමාචුසො”ති. “කිං පනෙතෙ කරොන්ති”ති? “අග්ගිමිහි තාපෙත්වා සරදණ්ඩකං උජුං කරොන්ති”ති. “සවිත්තකො, හන්තෙ, එසො”ති? “අවිත්තකො, ආචුසො”ති. සො චින්තෙසි – “සවෙ අවිත්තකං ගහෙත්වා අග්ගිමිහි තාපෙත්වා උජුං කරොන්ති, කස්මා සවිත්තකාපි අත්තනො විත්තං වසෙ වත්තෙත්වා සමණධම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. අථෙසො පුරතො ගච්ඡන්තො දාරුනි අරනෙමිනාහිආදීනි තච්ඡන්තෙ දිස්වා, “හන්තෙ, ඉමෙ කෙ නාමා”ති පුච්ඡි. “තච්ඡකා නාමාචුසො”ති. “කිං පනෙතෙ කරොන්ති”ති? “දාරුනි ගහෙත්වා යානකාදීනං වක්කාදීනි කරොන්ති, ආචුසො”ති. “එතානි පන සවිත්තකානි, හන්තෙ”ති? “අවිත්තකානි, ආචුසො”ති. අපස්ස එතදහොසි – “සවෙ අවිත්තකානි කට්ඨකලිඬිගරානි ගහෙත්වා වක්කාදීනි කරොන්ති, කස්මා සවිත්තකා අත්තනො විත්තං වසෙ වත්තෙත්වා සමණධම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති”ති. සො ඉමානි කාරණානි දිස්වා, “හන්තෙ, සවෙ තුම්භාකං පත්තව්වරෙ තුම්භෙ ගණ්භෙය්‍යාථ, අහං නිවත්තෙය්‍යා”න්ති. ථෙරො “අයං අධුනා පබ්බජිතො දහරසාමණෙරො මං අනුබන්ධමානො එවං වදෙති”ති විත්තං අනුප්පාදෙත්වාච “ආහර, සාමණෙරා”ති වත්ථා අත්තනො පත්තව්වරං අග්ගහෙසි.

සාමණෙරොපි උප්පඤ්ඤායං වන්දිත්වා නිවත්තන්තො, “හන්තෙ, මය්හං ආහාරං ආහරන්තො රොහිතමච්ඡරසෙනෙව ආහරෙය්‍යාථා”ති ආහ. “කථං ලභිස්සාමාචුසො”ති? “හන්තෙ, අත්තනො පුඤ්ඤෙන අලභන්තා මම පුඤ්ඤෙන ලභිස්සාමා”ති ආහ. ථෙරො “දහරසාමණෙරස්ස බ්භි නිසින්තකස්ස පරිපන්ථොපි හවෙය්‍යා”ති කුඤ්ඡිකං දත්වා “මය්හං වසනගබ්භස්ස ද්වාරං විවරිත්වා අන්තො පටිසිත්වා නිසිදෙය්‍යාසි”ති ආහ. සො තථා කත්වා අත්තනො කරජකායෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා අත්තභාවං සම්මසන්තො නිසිදි. අපස්ස ගුණතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො “කිං නු බො කාරණං”න්ති උපධාරෙත්තො “පණ්ඩිතසාමණෙරො

උපජ්ඣායස්ස පත්තවිවරං දත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති නිවත්තො, මයාපි තත්ථ ගත්තුං වට්ඨති”ති වින්තෙත්වා වත්තාරො මහාරාජෙ ආමන්තෙත්වා “විහාරස්ස උපවනෙ වසන්තෙ සකුණෙ පලාපෙත්වා සමන්තතො ආරක්ඛං ගණ්හාමි”ති වත්වා වන්දෙවපුත්තං “වන්දමණ්ඩලං ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හාමි”ති, සූරියදෙවපුත්තං “සූරියමණ්ඩලං ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හාමි”ති වත්වා සයං ගන්ත්වා ආවිඤ්ජනරජපුට්ඨානෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා අට්ඨාසි, විහාරෙ පුරාණපණ්ණස්ස පනත්තස්සපි සද්දො නාහොසි, සාමණෙරස්ස විත්තං එකග්ගං අහොසි. සො අන්තරාහත්තෙයෙව අත්තභාවං සම්මසිත්වා තිණි ඵලානි පාපුණි.

ටෙරොපි “සාමණෙරො විහාරෙ නිසින්නො, තස්ස උපකප්පනකං භොජනං අසුකකුලෙ නාම සක්කා ලද්ධු”න්ති එකං පෙමගාරවයුත්තං උපට්ඨාකකුලං අගමාසි. තත්ථ ව මනුස්සා තං දිවසං රොහිතමච්ඡෙ ලභිත්වා ටෙරස්සෙව ආගමනං ඔලොකෙත්තො නිසිදංසු. තෙ ටෙරං ආගවිජන්තං දිස්වා, “හන්තෙ, හද්දකං වො කතං ඉධාගවිජන්තෙහි”ති අන්තොගෙහෙ පවෙසෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකාදීනි දත්වා රොහිතමච්ඡරසෙනස්ස පිණ්ඩපාතං අදංසු. ටෙරො හරණාකාරං දස්සෙසි. මනුස්සා “පරිභුඤ්ජ්ජ, හන්තෙ, හරණකහත්තමපි ලභිස්සවා”ති වත්වා ටෙරස්ස හත්තකිව්චාවසානෙ පත්තං රොහිතමච්ඡරසභොජනස්ස පුරෙත්වා අදංසු. ටෙරො “සාමණෙරො මෙ ඡාතො”ති සිසං අගමාසි. සත්ථාපි තං දිවසං කාලස්සෙව භුඤ්ජිත්වා විහාරං ගන්ත්වා එවං ආවජ්ජෙසි – “පණ්ඩිතසාමණෙරො උපජ්ඣායස්ස පත්තවිවරං දත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති නිවත්තො, නිජ්ජප්පිස්සති නු ඛො අස්ස පබ්බජිතකිව්ච”න්ති උපධාරෙත්තො තිණිණං ඵලානං පත්තභාවං ඤාත්වා “අරහත්තස්ස උපනිස්සයො අත්ථි, නත්ථි”ති ආවජ්ජෙත්තො “අත්ථි”ති දිස්වා “පුරෙහත්තමෙව අරහත්තං පත්තුං සක්ඛිස්සති, න සක්ඛිස්සති”ති උපධාරෙත්තො “සක්ඛිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. අට්ඨස්ස එතදහොසි – “සාරිපුත්තො සාමණෙරස්ස හත්තං ආදාය සිසං ආගවිජති, අන්තරායමිපිස්ස කරෙයා ද්වාරකොට්ඨකෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා නිසිදස්සාමි, අට්ඨ නං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි, තස්මිං පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජියමානෙ සාමණෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණස්සති”ති. තතො ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සම්පත්තං ටෙරං වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි, පුට්ඨං පුට්ඨං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙසි.

තත්ත්වං පුච්ඡාපිස්සජ්ජනං – සත්ථා කිර නං ආහ – “සාරිපුත්ත, කිං තෙ ලද්ධ”න්ති? “ආහාරො, හන්තෙ”ති. “ආහාරො නාම කිං ආහරති, සාරිපුත්තා”ති? “වෙදනං, හන්තෙ”ති. “වෙදනං කිං ආහරති, සාරිපුත්තා”ති? “රූපං, හන්තෙ”ති. “රූපං පන කිං ආහරති, සාරිපුත්තා”ති? “එස්සං, හන්තෙ”ති. තත්ත්වං අධිප්පායො – “ජීසව්චිතෙන හි පරිභුත්තො ආහාරො තස්ස බුද්ධං පරිහරිත්වා සුඛං වෙදනං ආහරති. ආහාරපරිභොගෙන සුඛිතස්ස සුඛාය වෙදනාය උප්පජ්ජමානාය සරිරෙ වණ්ණසම්පත්ති භොති. එවං වෙදනා රූපං ආහරති. සුඛිතො පන ආහාරපරිභවසෙන උප්පන්නසුඛසොමනස්සො ‘ඉදානි මෙ අස්සාදො ඡාතො’ති නිජ්ජප්පන්තො වා නිසිදන්තො වා සුඛසම්පස්සං පටිලභති”ති.

එවං ඉමෙසු වතුසු පඤ්ඤෙසු විස්සජ්ජිකෙසු සාමණෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්තො. සත්ථාපි ටෙරං ආහ – “ගවිජ, සාරිපුත්ත, තව සාමණෙරස්ස හත්තං දෙහි”ති. ටෙරො ගන්ත්වා ද්වාරං ආකොටෙසි. සාමණෙරො නික්ඛමිත්වා ටෙරස්ස හත්තතො පත්තං ගහෙත්වා එකමන්තං යටෙත්වා තාලවණ්ටෙන ටෙරං බිඡි. අට්ඨ නං ටෙරො ආහ – “සාමණෙර, හත්තකිව්චං කරොහි”ති. “තුමහෙ පන, හන්තෙ”ති. “කතං මයා හත්තකිව්චං, ත්වං කරොහි”ති. සත්තවස්සිකදාරකො පබ්බජිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ තං ඛණං විකසිතපදුමුප්පලසදියො අරහත්තං පත්තො, පච්චවෙක්ඛිතට්ඨානං පන පච්චවෙක්ඛන්තො නිසිදිත්වා හත්තකිව්චමකාසි. තෙන පත්තං ධොවිත්වා පටිසාමිතකාලෙ වන්දෙවපුත්තො වන්දමණ්ඩලං විස්සජ්ජෙසි, සූරියදෙවපුත්තො සූරියමණ්ඩලං. වත්තාරො මහාරාජානො වතුද්දිසං ආරක්ඛං විස්සජ්ජෙසුං, සක්කො දෙවරාජා ආවිඤ්ජනකෙ ආරක්ඛං විස්සජ්ජෙසි. සූරියො මජ්ඣධානනො ගලිත්වා ගතො.

හික්ඛු උප්ඣායංසු, “ඡායා අධිකප්පමාණා ඡාතා, සූරියො මජ්ඣධානනො ගලිත්වා ගතො, සාමණෙරෙන ව ඉදානෙව භුත්තං, කිං නු ඛො එත”න්ති. සත්ථා තං පවත්තිං ඤාත්වා ආගන්ත්වා පුච්ඡි – “හික්ඛවෙ, කිං කට්ඨො”ති? “ඉදං නාම, හන්තෙ”ති? “ආම, හික්ඛවෙ, පුඤ්ඤවතො සමණධම්මං කරණකාලෙ වන්දෙවපුත්තො වන්දමණ්ඩලං, සූරියදෙවපුත්තො සූරියමණ්ඩලං ආකඩ්ඪිත්වා ගණ්හි, වත්තාරො මහාරාජානො විහාරොපවනෙ වතුද්දිසං ආරක්ඛං ගණ්හිංසු, සක්කො දෙවරාජා ආවිඤ්ජනකෙ ආරක්ඛං ගණ්හි, අහමපි ‘බුද්ධොමිහි’ති අප්පොස්සක්කො නිසිදිතුං නාලත්ථං, ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ මම පුත්තස්ස ආරක්ඛං අග්ගහෙසිං, නෙත්තිකෙ ව මාතිකාය උදකං හරන්තෙ, උසුකාරෙ ව උසුං උජුං කරොන්තෙ, තච්ඡකෙ ව දාරුනි තච්ඡන්තෙ දිස්වා එත්තකං ආරම්මණං ගහෙත්වා පණ්ඩිතා අත්තානං දමෙත්වා අරහත්තං ගණ්හන්තියෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාමමාහ –

80. “උදකඤ්ඤි නයන්ති නෙත්තිකා, උසුකාරා නමයන්ති තෙජනං;
දාරුං නමයන්ති තච්ඡකා, අත්තානං දමයන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ උදකන්ති පට්ඨියා ථලට්ඨානං ඛණිත්වා ආවාට්ඨානං පුරෙත්වා මාතිකං වා කත්වා රුක්ඛදොණිං වා යටෙත්වා අත්තනා ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං උදකං. නෙත්තිකා නෙත්තිකා. තෙජනන්ති කණ්ඩං. ඉදං වුත්තං හොති – නෙත්තිකා අත්තනො රුචියා උදකං නයන්ති, උසුකාරාපි තාපෙත්වා තෙජනං නමයන්ති උසුං උජුං කරොන්ති. තච්ඡකාපි නෙමිආදීනං අත්ථාය තච්ඡන්තා දාරුං නමයන්ති අත්තනො රුචියා උජුං වා වඩ්ඤං වා කරොන්ති. එවං එත්තකං ආරම්මණං කත්වා පණ්ඩිතා සොනාපත්තිමග්ගාදීනි උප්පාදෙන්තා අත්තානං දමයන්ති, අරහත්තප්පත්තා පන එකන්තදන්තා නාම හොන්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

පණ්ඩිතසාමණෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරවත්ථු

සෙලො යථානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

පුටුප්පනා කිර සාමණෙරාදයො ථෙරං දිස්වා සීසෙපි කණ්ණෙසුපි නාසායපි ගහෙන්වා “කිං, වුළුපිත, සාසනස්මිං න උක්කණ්ඨසි, අභිරමසී”ති වදන්ති. ථෙරො තෙසු නෙව කුප්ඤ්ඤිති, න දුස්සති. ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පස්සථාචුසො, ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරං දිස්වා සාමණෙරාදයො ඵවඤ්ඤෙවඤ්ඤෙව විහෙයෙන්ති, සො තෙසු නෙව කුප්ඤ්ඤිති, න දුස්සති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කිං කට්ඨෙ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡන්වා “ඉමං නාම, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “ආම, භික්ඛවෙ, ඛිණ්ණාසවා නාම නෙව කුප්ඤ්ඤිති, න දුස්සති. සනසෙලසදිසා හෙතෙ අවලා අකම්මියා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

81. “සෙලො යථා ඵකසනො, වාතෙන න සමීරති;
ඵවං නින්දාපසංසාසු, න සමිඤ්ජන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ නින්දාපසංසාසුති කිඤ්චාපි ඉධ ද්වෙ ලොකධම්මා වුත්තා, අත්ථො පන අට්ඨන්තමිපි වසෙන වෙදිතබ්බො. යථා හි ඵකසනො අසුසිරො සෙලො පුරත්ථිමාදිහෙදෙන වාතෙන න සමීරති න ඉඤ්ජති න චලති, ඵවං අට්ඨසුපි ලොකධම්මෙසු අප්ඤ්ඤාත්ථරන්තෙසු පණ්ඩිතා න සමිඤ්ජන්ති, පටිසවසෙන වා අනුනායවසෙන වා න චලන්ති න කම්පන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ලකුණ්ඩකහද්දියත්ථෙරවත්ථු ජට්ඨං.

7. කාණමාතුත්ථු

යථාපි රහදොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාණමාතරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි. වත්ථු විනයෙ (පාටි. 230) ආගතමෙව.

තදා පන කාණමාතරා අතුච්ඡන්තං ධීතරං පතිකුලං පෙසෙතුං පක්කෙසු පුට්ඨෙසු චතුක්ඛන්තුං චතුන්තං භික්ඛුනං දින්තකාලෙ සත්ථාරා තස්මිං වත්ථුස්මිං සික්ඛාපදෙ පඤ්ඤන්තෙ කාණාය සාමිකෙන අඤ්ඤාය පජාපතියා ආනීතාය කාණා තං පවත්තිං සුත්වා “ඉමෙහි මෙ සරාවාසො නාසිතො”ති දිට්ඨදිට්ඨෙ භික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති. භික්ඛු තං වීථිං පටිපජ්ජිතුං න විසභිංසු. සත්ථා තං පවත්තිං ඤන්වා තත්ථ අගමාසි. කාණමාතා සත්ථාරං වන්දිත්වා පඤ්ඤන්තාසනෙ නිසිදාපෙන්වා යාගුබ්ජ්ජකං අදාසි. සත්ථා කතපාතරාසො “කහං කාණා”ති පුච්ඡි. “ඵසා, හන්තෙ, තුම්හෙ දිස්වා මඬකුභුතා රොදන්ති ධීතා”ති. “කිං කාරණා”ති? “ඵසා, හන්තෙ, භික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති, තස්මා තුම්හෙ දිස්වා මඬකුභුතා රොදමානා ධීතා”ති. අථ නං සත්ථා පක්කොසාපෙන්වා – “කාණෙ, කස්මා මං දිස්වා මඬකුභුතා නිලිසිත්වා රොදසී”ති. අථස්සා මාතා තාය කතකිරියං ආරොවෙසි. අථ නං සත්ථා ආහ – “කිං පන කාණමාතෙ මම සාවකා තයා දින්තකං ගණ්හිංසු, අදින්තක”න්ති? “දින්තකං, හන්තෙ”ති. “සට්ඨෙ මම සාවකා පිණ්ඩාය වරන්තා තව ගෙහද්වාරං පත්තා තයා දින්තකං ගණ්හිංසු, කො තෙසං දොසො”ති? “නත්ථි, හන්තෙ, අයානං දොසො”. “ඵතිස්සායෙව දොසො”ති. සත්ථා කාණං ආහ – “කාණෙ, මය්හං කිර සාවකා පිණ්ඩාය වරමානා ගෙහද්වාරං ආගතා, අථ තෙසං තව මාතරා පුට්ඨා දින්තා, කො නාමෙන්ථ මම සාවකානං දොසො”ති? “නත්ථි, හන්තෙ, අයානං දොසො, මය්හමෙව දොසො”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා බමාපෙසි.

අථස්සා සත්ථා අනුපුබ්බිං කථං කට්ඨෙයි, සා සොනාපත්තිඵලං පාපුණිං. සත්ථා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡන්තො රාජඨගණෙන පායාසි. රාජා දිස්වා “සත්ථා විය හණෙ”ති පුච්ඡන්වා “ආම, දෙවා”ති වුත්තෙ “ගච්ඡථ, මම ආගන්ත්වා වන්දනභාවං ආරොවෙථා”ති පෙසෙත්වා රාජඨගණෙ ධීතං සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා “කහං, හන්තෙ, ගතත්ථා”ති පුච්ඡි. “කාණමාතාය ගෙහං, මහාරාජා”ති. “කිං කාරණා, හන්තෙ”ති? “කාණා කිර භික්ඛු අක්කොසති පරිභාසති, තංකාරණා ගතොමිහී”ති. “කිං පන වො, හන්තෙ, තස්සා අනක්කොසනභාවො කතො”ති? “ආම, මහාරාජ, භික්ඛුනඤ්ඤෙව අනක්කොසිකා කතා, ලොකුත්තරකුටුම්භසාමිනී වා”ති. “හොතු, හන්තෙ, තුම්හෙහි සා ලොකුත්තරකුටුම්භසාමිනී කතා, අහං පන නං ලොකියකුටුම්භසාමිනීං කරිස්සාමි”ති වත්වා රාජා සත්ථාරං වන්දිත්වා පටිනිවත්තො පටිච්ඡන්තමභායොග්ගං පභිණ්ණිත්වා කාණං පක්කොසාපෙන්වා සබ්බාහරණෙහි අලඬකරිත්වා ජෙට්ඨකුට්ඨානෙ යටෙත්වා “මම ධීතරං පොසෙතුං සමත්ථා ගණ්හන්තු”ති ආහ. අට්ඨෙකො සබ්බත්ථකමභාමත්තො “අහං දෙවස්ස ධීතරං පොසෙස්සාමි”ති තං අත්තනො ගෙහං නෙත්වා සබ්බං ඉස්සරියං පටිච්ඡාපෙන්වා “යථාරුචි පුඤ්ඤානි කරොමි”ති ආහ. තතො පට්ඨාය කාණා චතුසු ද්වාරෙසු පුරිසෙ යටෙත්වා අත්තනා උපට්ඨාතබ්බෙ භික්ඛු ව

හික්බිතිව යො ව පරියෙසමානාපි න ලහති. කාණාය ගෙහද්වාරෙ පටියාදෙන්වා යපිතං බාදනියභොජනියං මහොසො විය පවත්නති. හික්බි ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පුබ්බෙ, ආවුසො, වත්තාරො මහල්ලකත්තේරා කාණාය විජ්ජිසාරං කරිංසු, සා එවං විජ්ජිසාරිනී හුත්වාපි සත්ථාරං ආගම්ම සද්ධාසම්පදං ලභි. සත්ථාරා පුත තස්සා ගෙහද්වාරං හික්බිනං උපසඬකමනාරහං කතං. ඉදානි උපට්ඨාතබ්බෙ හික්බි වා හික්බිනියො වා පරියෙසමානාපි න ලහති, අහො බුද්ධා නාම අවිජ්ජියගුණා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්බ්වෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්බ්වෙ, ඉදානෙව තෙහි මහල්ලකහික්බිනී කාණාය විජ්ජිසාරො කතො, පුබ්බෙපි කරිංසුයෙව. න ච ඉදානෙව මයා කාණා මම වචනකාරිකා කතා, පුබ්බෙපි කතායෙවා”ති වත්වා තමත්ථං සොතුකාමෙහි හික්බිනී යාවිතො –

“යත්තේකො ලහතෙ බබ්බු, දුතියො තත්ථ ජායති;
තතියො ච චතුත්තේ ච, ඉදං තෙ බබ්බුකා බිල”න්ති. (ජා. 1.1.137) –

ඉදං බබ්බුජාතකං විත්ථාරෙන කථෙත්වා “තදා වත්තාරො මහල්ලකහික්බි වත්තාරො බිළාරා අහෙසුං, මුසිකා කාණා, මණිකාරො අහමෙවා”ති ජාතකං සමොධානෙත්වා “එවං, හික්බ්වෙ, අතීතෙපි කාණා දුම්මනා ආවිලචිත්තා වික්ඛිත්තවිත්තා හුත්වා මම වචනෙන පසන්තඋදකරහදො විය විජ්ජසන්තවිත්තා අහොසි”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

82. “යථාපි රහදො ගම්භීරො, විජ්ජසන්නො අනාවිලො;
එවං ධම්මානි සුත්වාන, විජ්ජසිදන්ති පණ්ඩිතා”ති.

තත්ථ රහදොති යො චතුරඬගිනියාපි සෙනාය ඔගාහන්තියා නබුහති එවරුපො උදකණ්ණවො, සබ්බාකාරෙන පන චතුරාසීනියොජනසහස්සගම්භීරො නිලමභාසමුද්දො රහදො නාම. තස්ස හි හෙට්ඨා වත්තාරිසයොජනසහස්සමත්තෙ යානෙ උදකං මච්ඡෙහි වලති, උපරි තාවත්තකෙයෙව යානෙ උදකං වාතෙන වලති, මජ්ඣෙ චතුරයොජනසහස්සමත්තෙ යානෙ උදකං නිව්වලං තිට්ඨති. අයං ගම්භීරො රහදො නාම. එවං ධම්මානීති දෙසනාධම්මානි. ඉදං චුත්තං හොති – යථා නාම රහදො අනාකුලතාය විජ්ජසන්නො, අවලතාය අනාවිලො, එවං මම දෙසනාධම්මං සුත්වා සොතාපත්තිමග්ගාදිවසෙන නිරුපක්කිලෙසවිත්තතං ආපජ්ජන්තා විජ්ජසිදන්ති පණ්ඩිතා, අරහත්තජ්ජන්තා පන එකන්තවිජ්ජසන්නාව හොන්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

කාණමාතුචත්ථු සත්තමං.

8. පඤ්චසතහික්බිවත්ථු

සබ්බත්ථ වෙ සජ්ජුරිසා වජන්තිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ හික්බි ආරබ්භ කට්ඨෙ. දෙසනා වෙරඤ්ජායං සමුට්ඨිතා.

පඨමබොධියඤ්ඤි හගවා වෙරඤ්ජං ගන්ත්වා වෙරඤ්ජෙන බ්‍රාහ්මණෙන නිමන්තිතො පඤ්චහි හික්බිසතෙහි සද්ධිං වස්සං උපගඤ්ඡී. වෙරඤ්ජො බ්‍රාහ්මණො මාරාවට්ටනෙන ආවට්ටො එකදිවසම්පි සත්ථාරං ආරබ්භ සතිං න උජ්ජාදෙසි. වෙරඤ්ජාපි දුබ්භික්ඛා අහොසි, හික්බි සන්තර්ඛාහිරං වෙරඤ්ජං පිණ්ඩාය වරිත්වා පිණ්ඩපාතං අලහන්තා කිලම්සු. තෙසං අස්සවාණිජකා පත්ථපත්ථපුලකං හික්බි පඤ්ඤාපෙසුං. තෙ කිලමන්තෙ දිස්වා මහාමොග්ගල්ලානත්තේරො පථවොජං භොජෙතුකාමො, උත්තරකුරුඤ්ච පිණ්ඩාය පච්චෙසතුකාමො අහොසි, සත්ථා තං පටික්ඛිපි. හික්බිනං එකදිවසම්පි පිණ්ඩපාතං ආරබ්භ පරිත්තායො නාහොසි, ඉච්ඡාචාරං වජ්ජෙත්වා එව විහරිංසු. සත්ථා තත්ථ තෙමාසං වසිත්වා වෙරඤ්ජං බ්‍රාහ්මණං අපලොකෙත්වා තෙන කතසක්කාරසම්මානො තං සරණෙසු පතිට්ඨාපෙත්වා තතො නික්ඛන්තො අනුපුබ්බෙන වාරිකං වරමානො එකස්මිං සමයෙ සාවත්ථීං පත්වා ජෙනවනෙ විහාසි, සාවත්ථීවාසිනො සත්ථු ආගන්තුකහත්තානි කරිංසු. තදා පන පඤ්චසතමත්තා විසාසාදා හික්බි නිස්සාය අන්තොවිහාරෙයෙව වසන්ති. තෙ හික්බිනං භුත්තාවසෙසානි පණිතභොජනානි භුඤ්ජිත්වා නිද්දායිත්වා උට්ඨාය නදීතීරං ගන්ත්වා නදන්තා වග්ගන්තා මල්ලමුට්ඨියුද්ධං යුජ්ඣන්තා කිළන්තා අන්තොවිහාරෙපි බහිවිහාරෙපි අනාචාරමෙව වරන්තා විවරන්ති. හික්බි ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පස්සථාවුසො, ඉමෙ විසාසාදා දුබ්භික්ඛකාලෙ වෙරඤ්ජායං කඤ්චි විකාරං න දස්සෙසුං, ඉදානි පන එවරුපානි පණිතභොජනානි භුඤ්ජිත්වා අනෙකජ්ජකාරං විකාරං දස්සෙන්නා විවරන්ති. හික්බි පන වෙරඤ්ජායම්පි උපසන්තරුපා විහරිත්වා ඉදානිපි උපසන්තුපසන්තාව විහරන්ති”ති. සත්ථා ධම්මසභං ගන්ත්වා, “හික්බ්වෙ, කිං කට්ඨො”ති පුච්ඡිත්වා “ඉදං නාමා”ති චුත්තෙ “පුබ්බෙපෙතෙ ගදුහයොනියං නිබ්බන්තා පඤ්චසතා ගදුහා හුත්වා පඤ්චසතානං ආජානියසිත්ඨවානං අල්ලරසමුද්දිකපානකපිතාවසෙසං උච්ඡිට්ඨකසටං උදකෙන මද්දිත්වා මකවිපිලොතිකාහි පරිස්සාවිත්තා ‘වොලොදක’න්ති සබ්බාං ගතං අජ්ජරසං නිහීනං පිචිත්වා මධුමත්තා විය නදන්තා විවරිංසුති වත්වා –

“වාලොදකං අජ්ජරසං නිහීනං,

පින්වා මදො ජායති ගද්භානං;
ඉමඤ්ච පින්වාන රසං පණිනං,
මදො න සඤ්ජායති සින්ධවානං.

“අප්පං පින්වාන නිහිනප්චවො,
සො මජ්ජනී තෙන ජනිතද පුට්ඨො;
ධොරස්සිලී ච කුලමිහි ජාතො,
න මජ්ජනී අග්ගරසං පින්වා”ති. (ජා. 1.2.65);

ඉදං වාලොදකජාතකං විත්ථාරෙන කථෙත්වා “එවං, හික්ඛවෙ, සප්පුරිසා ලොකධම්මං විචජ්ජෙත්වා
සුඛිතකාලෙපි දුක්ඛිතකාලෙපි නිබ්බිකාරාව භොන්ති”ති අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

83. “සබ්බත්ථ වෙ සප්පුරිසා වජන්ති,
න කාමකාමා ලපයන්ති සන්නො;
සුඛෙන චුට්ඨා අප්ච වා දුඛෙන,
න උච්චාවචං පණ්ඩිතා දස්සයන්ති”ති.

තත්ථ සබ්බත්ථාති පඤ්චක්ඛන්ධාදිභෙදෙසු සබ්බධම්මෙසු. සප්පුරිසාති සුපුරිසා. වජන්තිති
අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන අපකඩ්ඪන්තා ජන්දරාගං විජහන්ති. කාමකාමාති කාමෙ කාමයන්තා කාමභෙතු කාමකාරණා.
න ලපයන්ති සන්නොති බුද්ධාදයො සන්නො කාමභෙතු නෙව අත්තනා ලපයන්ති, න පරං ලපාපෙන්නි. යෙ හි හික්ඛාය
පට්ටියා ඉච්ඡාවාරෙ යිතා “කිං, උපාසක, සුඛං තෙ පුත්තදාරස්ස, රාජවොරාදිනං වසෙන ද්විපදවතුප්පදෙසු නත්ථී
කොච්ඡි උපද්දවො”තිආදීනි වදන්ති, තාව තෙ ලපයන්ති නාම. තථා පන වත්වා “ආම, භත්තෙ, සබ්බෙසං නො සුඛං,
නත්ථී කොච්ඡි උපද්දවො, ඉදානි නො ගෙහං පහුතඅන්තපානං, ඉධෙව වසං”ති අත්තනං නිමන්තාපෙන්නා
ලපාපෙන්නි නාම. සන්නො පන ඉදං උභයමිපි න කරොන්ති. සුඛෙන චුට්ඨා අප්ච වා දුඛෙනාති දෙසනාමත්තමෙතං,
අට්ඨති පන ලොකධම්මෙහි චුට්ඨා තුට්ඨිභාවමඤ්ඤාභාවවසෙන වා වණ්ණභණ්ණනඤ්ඤාභාවවසෙන වා උච්චාවචං
ආකාරං පණ්ඩිතා න දස්සයන්තිති.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

පඤ්චසතභික්ඛවත්ථු අට්ඨමං.

9. ධම්මිකත්ථෙරවත්ථු

න අත්තභෙතුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මිකත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

සාවත්ථීයං කිරෙකො උපාසකො ධම්මෙන සමෙන අගාරං අජ්ඣාචසති. සො පබ්බජිතුකාමො හුත්වා එකදිවසං
භරියාය සද්ධිං නිසීදිත්වා සුඛකථං කථෙන්නො ආහ — “භද්දෙ, ඉච්ඡාමහං පබ්බජිතු”න්ති. “තෙන හි, සාමී, ආගමෙහි
තාව , යාවාහං කුච්ඡිගතං දාරකං විජායාමී”ති. සො ආගමෙත්වා දාරකස්ස පදසා ගමනකාලෙ පුන නං ආපුච්ඡිත්වා
“ආගමෙහි තාව, සාමී, යාවායං වයප්පන්නො භොති”ති චුත්තෙ “කිං මෙ ඉමාය අපලොකිතාය වා අනපලොකිතාය වා,
අත්තනො දුක්ඛනිස්සරණං කරස්සාමී”ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී. සො කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සට්ඨෙත්වා වායමන්තො
අත්තනො පබ්බජිතකිච්චං නිට්ඨපෙත්වා තෙසං දස්සනත්ථාය පුන සාවත්ථීං ගන්ත්වා පුත්තස්ස ධම්මකථං කථෙසි.
සොපි නික්ඛමිත්වා පබ්බජී, පබ්බජිත්වා ව පන න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්. පුරාණදුතියිකාපිස්ස “යෙසං අත්ථාය
අහං සරාවාසෙ වසෙය්‍යං, තෙ උභොපි පබ්බජිතා, ඉදානි මෙ කිං සරාවාසෙන, පබ්බජිස්සාමී”ති නික්ඛමිත්වා පබ්බජී,
පබ්බජිත්වා ව පන න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණ්. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “ආචුසො,
ධම්මිකඋපාසකො අත්තනො ධම්මෙ පතිට්ඨිතන්තා නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පන්නො පුත්තදාරස්සාපි
පතිට්ඨා ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා ‘ඉමාය
නාමා”ති චුත්තෙ, “හික්ඛවෙ, පණ්ඩිතෙන නාම නෙව අත්තභෙතු, න පරභෙතු සමීද්ධි ඉච්ඡිතබ්බා, ධම්මිකෙනෙව
පන ධම්මපටිසරණෙන භවිතබ්බ”න්ති අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

84. “න අත්තභෙතු න පරස්ස භෙතු,
න පුත්තමිච්ඡෙ න ධනං න රට්ඨං;
න ඉච්ඡෙය්‍ය අධම්මෙන සමීද්ධිමත්තනො,
ස සීලවා පඤ්ඤවා ධම්මිකො සියා”ති.

තත්ථ න අත්තභෙතුති පණ්ඩිතො නාම අත්තභෙතු වා පරභෙතු වා පාපං න කරොති. න පුත්තමිච්ඡෙති පුත්තං වා
ධනං වා රට්ඨං වා පාපකම්මෙන න ඉච්ඡෙය්‍ය, එතානිපි ඉච්ඡතො පාපකම්මං න කරොතියෙවාති අත්ථො.

සමිද්ධිමත්තනොති යා අත්තනො සමිද්ධි, තමපි අධම්මෙන න ඉච්ඡෙය්‍ය,සමිද්ධිකාරණාපි පාපං න කරොතිති අත්ථො. ස සීලවාති යො ඵවරුපො පුග්ගලො , සො ඵව සීලවා ව පඤ්ඤවා ව ධම්මිකොව සියා, න අඤ්ඤොති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

ධම්මිකත්ථෙරවත්ථු නවමං.

10. ධම්මස්සවනවත්ථු

අප්පකා තෙ මනුස්සෙසුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මස්සවනං ආරබ්භ කථෙසි.

සාවත්ථීයං කිර ඵකච්චීවාසිනො මනුස්සා සමග්ගා හුත්වා ගණබන්ධෙන දානං දත්වා සබ්බරත්තිං ධම්මස්සවනං කාරෙසුං, සබ්බරත්තිං පන ධම්මං සොතුං නාසක්ඛිංසු. ඵකච්චෙ කාමරතීනිස්සිතා හුත්වා, පුන ගෙහමෙව ගතා, ඵකච්චෙ දොසනිස්සිතා හුත්වා, ඵකච්චෙ මානනිස්සිතා හුත්වා, ඵකච්චෙ ථීනමිද්ධසමඬ්ඨිනො හුත්වා තත්ථෙව නිසීදිත්වා පවලායන්තා සොතුං නාසක්ඛිංසු. පුනදිවසෙ භික්ඛු තං පවත්තිං ඤත්වා ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, ඵතරභි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, ඉමා සත්තා නාම යෙභුයොන භවනිස්සිතා, භවෙසු ඵව ලග්ගා විහරන්ති, පාරගාමිනො නාම අප්පකා”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා ආභ –

85. “අප්පකා තෙ මනුස්සෙසු, යෙ ජනා පාරගාමිනො;
අථායං ඉතරා පජා, තීරමෙවානුධාවති.

86. “යෙ ව බො සම්මදක්ඛාතෙ, ධම්මෙ ධම්මානුවත්තිනො;
තෙ ජනා පාරමෙස්සන්ති, මච්චුධෙය්‍යං සුදුත්තර”න්ති.

තත්ථ අප්පකාති ථොකා න බහු. පාරගාමිනොති නිබ්බානපාරගාමිනො. අථායං ඉතරා පජාති යා පනායං අවසෙසා පජා සක්කායදිට්ඨිතීරමෙව අනුධාවති, අයමෙව බහුතරාති අත්ථො. සම්මදක්ඛාතෙති සම්මා අක්ඛාතෙ සුකථිතෙ. ධම්මෙති දෙසනාධම්මෙ. ධම්මානුවත්තිනොති තං ධම්මං සුත්වා තදනුච්ඡවිකං පටිපදං පුරෙත්වා මග්ගඵලසච්ඡිකරණෙන ධම්මානුවත්තිනො. පාරමෙස්සන්තිති තෙ ඵවරුපා ජනා නිබ්බානපාරං ගමිස්සන්ති. මච්චුධෙය්‍යන්ති කිලෙසමාරසඬ්ඨිතාස්ස මච්චුස්ස නිවාසට්ඨානභූතං තෙභුමිකවට්ටං. සුදුත්තරන්ති යෙ ජනා ධම්මානුවත්තිනො, තෙ ඵතං සුදුත්තරං දුරතික්කමං මාරධෙය්‍යං තරිත්වා අතික්කමිත්වා නිබ්බානපාරං ගමිස්සන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

ධම්මස්සවනවත්ථු දසමං.

11. පඤ්චසතආගන්තුකභික්ඛුචත්ථු

කණ්ඨං ධම්මං විජ්ජහායාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ ආගන්තුකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි.

කොසලරට්ඨෙය්‍යෙ කිර පඤ්චසතා භික්ඛු වස්සං වසිත්වා වුට්ඨවස්සා “සත්ථාරං පස්සිස්සාමා”ති ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තෙසං වරියපටිපක්ඛං නිසාමෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

87. “කණ්ඨං ධම්මං විජ්ජහාය, සුක්කං භාවෙථ පණ්ඨිතො;
ඔකා අනොකමාගම්ම, චිවෙකෙ යත්ථ දුරමං.

88. “තත්තාභිරතීම්ච්ඡෙය්‍ය , භිත්වා කාමෙ අකිඤ්චනො;
පරියොදපෙය්‍ය අත්තානං, චිත්තක්ලෙසෙහි පණ්ඨිතො.

89. “යෙසං සම්බොධියඬ්ඨිගෙසු, සම්මා චිත්තං සුභාවිතං;
ආදානපටිනිස්සග්ගෙ, අනුපාදාය යෙ රතා;
බිණ්ණසවා පුත්තිමන්තො, තෙ ලොකෙ පරිනිබ්බතා”ති.

තත්ථ කණ්ඨං ධම්මන්ති කායදුචරිතාදිහෙදං අකුසලං ධම්මං විජ්ජහාය ජහිත්වා. සුක්කං භාවෙථාති පණ්ඨිතො භික්ඛු අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා කායසුචරිතාදිහෙදං සුක්කං ධම්මං භාවෙය්‍ය. කථං? ඔකා අනොකමාගම්මාති ඔකං වුච්චති ආලයො, අනොකං වුච්චති අනාලයො, ආලයතො නික්ඛමිත්වා අනාලයසඬ්ඨිතං

නිබ්බානං පටිච්ච ආරබ්භ තං පත්ථයමානො භාවෙය්‍යාති අත්ථො. තත්‍රාභිරතිමිච්ඡෙය්‍යාති යස්මිං අනාලයසඬ්ඛානෙ විචෙකෙ නිබ්බානෙ ඉමෙහි සත්තෙහි දුරහිරමං, තත්‍ර අභිරතිං ඉච්ඡෙය්‍ය. හිත්වා කාමෙති වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ හිත්වා අකිඤ්චනො හුත්වා විචෙකෙ අභිරතිං ඉච්ඡෙය්‍යාති අත්ථො. චිත්තක්ලෙසෙහිති පඤ්චහි නිවරණෙහි, අත්තානං පරියොදපෙය්‍ය වොදාපෙය්‍ය, පරිසොධෙය්‍යාති අත්ථො. සම්බොධියඬ්ගෙසුති සම්බොජ්ඣඬ්ගෙසු. සම්මා චිත්තං සුභාවිතන්ති හෙතුනා නයෙන චිත්තං සුට්ඨ භාවිතං වඩ්ඪීතං. ආදානපටිනිස්සග්ගෙති ආදානං වුව්චති ගහණං, තස්ස පටිනිස්සග්ගසඬ්ඛානෙ අග්ගහණෙ චතුහි උපාදානෙහි කිඤ්චි අනුපාදිශිත්වා යෙ රතාති අත්ථො. ජුතිමන්තොති ආනුභාවවන්තො, අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණජුතියා ඛන්ධාදිභෙදෙ ධම්මෙ ජොතෙත්වා යීතාති අත්ථො. තෙ ලොකෙති ඉමස්මිං ඛන්ධාදිලොකෙ පරිනිබ්බුතා නාම අරහත්තපත්තිතො පටියාය කිලෙසවට්ටස්ස ඛෙපිතත්තා සඋපාදිසෙසෙන, වරිමචිත්තනිරොධෙන ඛන්ධවට්ටස්ස ඛෙපිතත්තා අනුපාදිසෙසෙන වාති ද්විති පරිනිබ්බානෙහි පරිනිබ්බුතා, අනුපාදානො විය පදිපො අපණ්ණත්තිකභාවං ගතාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති.

පඤ්චසතආගන්තුකහික්ඛුවත්ථු ඵකාදසමං.

පණ්ඩිතවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඡට්ඨො වග්ගො.

7. අරහන්තවග්ගො

1. ජීවකපඤ්ඤවත්ථු

ගතද්ධිනොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජීවකම්බවනෙ විහරන්තො ජීවකොන පුට්ඨපඤ්ඤං ආරබ්භ කපෙසි. ජීවකවත්ථු බන්ධකෙ (මහාව. 326 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව.

එකස්මිං පන සමයෙ දෙවදත්තො අජාතස්ත්තුනා සද්ධිං එකතො හුත්වා ගිජ්ඣකුටං අභිරුහිත්වා පදුට්ඨවිත්තො “සත්ථාරං වධිස්සාමි”ති සිලං පවිජ්ඣි. තං ද්වෙ පබ්බතකුටානි සම්පට්ඨිංසු. තතො හිජ්ජිත්වා ගතා පපටිකා භගවතො පාදං පහරිත්වා ලොහිතං උජ්ජාදෙසි, භුසා වෙදනා පවත්තිංසු. භික්ඛු සත්ථාරං මද්දකුච්ඡිං නයිංසු. සත්ථා තතොපි ජීවකම්බවනං ගන්තුකාමො “තත්ථ මං නෙථා”ති ආහ. භික්ඛු භගවන්තං ආදාය ජීවකම්බවනං අගමංසු. ජීවකො තං පවත්තිං සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වණපටිකම්මත්ථාය තිබ්බණ්ණෙසජ්ජං දත්වා වණං බන්ධිත්වා සත්ථාරං එතදවොච – “භන්තෙ, මයා අන්තොනගරෙ එකස්ස මනුස්සස්ස භෙසජ්ජං කතං, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුන ආගමිස්සාමි, ඉදං භෙසජ්ජං යාව මමාගමනා බද්ධතියාමෙනෙව තිට්ඨතු”ති. සො ගන්ත්වා තස්ස පුරිසස්ස කත්තබ්බකිච්චං කත්වා ද්වාරපිදහනවෙලාය ආගච්ඡන්තො ද්වාරං න සම්පාපුණි. අප්පස්ස එතදභොසි – “අහො මයා භාරියං කම්මං කතං, ය්වාහං අඤ්ඤතරස්ස පුරිසස්ස පිය තථාගතස්ස පාදෙ තිබ්බණ්ණෙසජ්ජං දත්වා වණං බන්ධිං, අයං තස්ස මොචනවෙලා, තස්මිං අමුච්චමානෙ සබ්බරත්තිං භගවතො සරීරෙ පරිලාභො උජ්ජජ්ජිස්සති”ති. තස්මිං බණෙ සත්ථා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, ජීවකො සායං ආගච්ඡන්තො ද්වාරං න සම්පාපුණි, ‘අයං වණස්ස මොචනවෙලා’ති පන වින්තෙසි, මොවෙසි න”න්ති. ථෙරො මොවෙසි, වණො රුක්ඛතො ඡල්ලි පිය අපගතො. ජීවකො අන්තොඅරුණෙයෙව සත්ථු සන්තිකං වෙගෙන ආගන්ත්වා “කිං නු බො, භන්තෙ, සරීරෙ වො පරිලාභො උජ්ජන්තො”ති පුච්ඡි. සත්ථා “තථාගතස්ස බො, ජීවක, බොධිමණ්ඩෙයෙව සබ්බපරිලාභො වුපසන්තො”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

90. “ගතද්ධිනො විසොකස්ස, විජ්ජමුත්තස්ස සබ්බධි;
සබ්බගන්ථජ්ජහීනස්ස, පරිලාභො න විජ්ජති”ති.

තත්ථ ගතද්ධිනොති ගතමග්ගස්ස කන්තාරද්ධා වට්ටද්ධාති ද්වෙ අද්ධා නාම. තෙසු කන්තාරපටිපන්නො යාව ඉච්ඡිතට්ඨානං න පාපුණාති, තාව අද්ධිකොයෙව, එකස්මිං පන පත්තෙ ගතද්ධි නාම භොති. වට්ටසන්නිස්සිතාපි සත්තා යාව වට්ටෙ වසන්ති, තාව අද්ධිකා එව. කස්මා? වට්ටස්ස අබ්බිතත්තා. සොනාපන්නාදයොපි අද්ධිකා එව, වට්ටං පන බෙපෙත්වා යීතො බිණ්ණාසවො ගතද්ධි නාම භොති. තස්ස ගතද්ධිනො. විසොකස්සාති වට්ටමුලකස්ස සොකස්ස විගතත්තා විසොකස්ස. විජ්ජමුත්තස්ස සබ්බධිති සබ්බෙසු බන්ධාදිධම්මෙසු විජ්ජමුත්තස්ස, සබ්බගන්ථජ්ජහීනස්සාති චතුත්තම්පි ගන්ථානං පහිනත්තා සබ්බාගන්ථජ්ජහීනස්ස. පරිලාභො න විජ්ජතිති දුට්ඨො පරිලාභො කායිකො චෙතසිකො වාති. තෙසු බිණ්ණාසවස්ස සීතුණ්ණාදිවසෙන උජ්ජන්තත්තා කායිකපරිලාභො අනිබ්බුතොව, තං සන්ධාය ජීවකො පුච්ඡති. සත්ථා පන ධම්මරාජ්ජාය දෙසනාවිධිකුසලතාය චෙතසිකපරිලාභවසෙන දෙසනං විනිවත්තෙන්තො, “ජීවක, පරමත්ථෙත එවරුපස්ස බිණ්ණාසවස්ස පරිලාභො න විජ්ජති”ති ආහ.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපන්නිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ජීවකපඤ්ඤවත්ථු පඨමං.

2. මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු

උය්‍යඤ්ජන්තිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො මහාකස්සපත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා රාජගහෙ වුට්ඨවස්සො “අද්ධමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්ස්සාමි”ති භික්ඛුනං ආරොවාපෙසි. වත්තං කිරෙතං බුද්ධානං භික්ඛුහි සද්ධිං වාරිකං වරිතුකාමානං “එවං භික්ඛු අත්තනො පත්තපචනවිවරජනාදීනි කත්වා සුඛං ගමිස්සන්ති”ති “ඉදානි අද්ධමාසච්චයෙන වාරිකං පක්කම්ස්සාමි”ති භික්ඛුනං ආරොවාපනං. භික්ඛුසු පන අත්තනො පත්තවිවරාදීනි කරොන්තෙසු මහාකස්සපත්ථෙරොපි විවරානි ධොවි. භික්ඛු උජ්ඣායිංසු “ථෙරො කස්මා විවරානි ධොවති, ඉමස්මිං නගරෙ අන්තො ව බහි ව අට්ඨාරස් මනුස්සකොට්ඨො වසන්ති. තත්ථ යෙ ථෙරස්ස න ඤාතකා, තෙ උපට්ඨාකා, යෙ න උපට්ඨාකා, තෙ ඤාතකා. තෙ ථෙරස්ස චතුති පච්චයෙහි සම්මානසක්කාරං කරොන්ති. එත්තකං උපකාරං පභාය එස කහං ගමිස්සති? සවෙපි ගච්ඡෙය්‍ය, මාපමාදකන්දරතො පරං න ගමිස්සති”ති. සත්ථා කිර යං කන්දරං පත්වා නිවත්තෙතබ්බසුත්තකෙ භික්ඛු “තුම්භෙ ඉතො නිවත්තථ, මා පමජ්ජිත්ථා”ති වදති. තං “මාපමාදකන්දර”න්ති වුච්චති, තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

සත්ථාපි වාරිකං පක්කමන්තො වින්තෙසි – “ඉමස්මිං නගරෙ අන්තො ව බහි ව අට්ඨාරස් මනුස්සකොට්ඨො වසන්ති. මනුස්සානං මඬිගලාමඬිගලට්ඨානෙසු භික්ඛුහි ගන්තබ්බං භොති, න සක්කා විහාරං තුච්ඡං කාතුං, කං නු බො

නිවන්තෙස්සාමි”ති? අපස්ස එතදහොසි – “කස්සපස්ස හෙතෙ මනුස්සා ඤාතකා ව උපට්ඨාකා ව, කස්සපං නිවන්තෙතුං වට්ටති”ති. සො ථෙරං ආහ – “කස්සප, න සක්කා විහාරං තුව්ඡං කාතුං, මනුස්සානං මඬගලාමඬගලට්ඨානෙසු භික්ඛුහි අත්ථො හොති, ත්වං අත්තනො පරිසාය සද්ධිං නිවත්තස්සු”ති. “සාධු, හන්තෙ”ති ථෙරො පරිසං ආදාය නිවත්ති. භික්ඛු උපජ්ඣායිංසු “දිට්ඨං වො, ආවුසො, නනු ඉදානෙව අමිහෙහි වුත්තං ‘මහාකස්සපො කස්මා විවරානි ධොවති, න එසො සත්ථාරා සද්ධිං ගමිස්සති’ති, යං අමිහෙහි වුත්තං, තදෙව ජාත”න්ති. සත්ථා භික්ඛුනං කථං සුත්වා නිවත්තිත්වා ධීතො ආහ – “භික්ඛවෙ, කිං නාමෙතං කථෙථා”ති? “මහාකස්සපත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙම, හන්තෙ”ති අත්තනා කමිනනියාමෙනෙව සබ්බං ආරොචෙසුං. තං සුත්වා සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, තුමිහෙ කස්සපං ‘කුලෙසු ව පච්චයෙසු ව ලග්ගො’ති වදෙට, සො ‘මම වචනං කරිස්සාමි’ති නිවත්තො. එසො හි පුබ්බෙ පත්ථනං කරොත්තොයෙව ‘චතුසු පච්චයෙසු අලග්ගො වන්දුපමො හුත්වා කුලානි උපසඬකමිතුං සමත්ථො භවෙය්‍ය’න්ති පත්ථනං අකාසි. නත්ථෙතස්ස කුලෙ වා පච්චයෙ වා ලග්ගො, අහං වන්දොපමජ්ජපට්ඨෙවෙව (සං. නි. 2.146) අරියවංසජ්ජපට්ඨෙවෙව කථෙත්තො මම පුත්තං කස්සපං ආදිං කත්වා කථෙසි”න්ති ආහ.

භික්ඛු සත්ථාරං පුච්ඡිංසු – “හන්තෙ, කදා පන ථෙරෙන පත්ථනා යපිතා”ති? “සොතුකාමාත්ථ, භික්ඛවෙ”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. සත්ථා තෙසං, “භික්ඛවෙ, ඉතො කප්පසනසහස්සමත්ථකෙ පදුමුත්තරො නාම බුද්ධො ලොකෙ උදපාදි”ති වත්වා පදුමුත්තරපාදමුලෙ තෙන යපිතපත්ථනං ආදිං කත්වා සබ්බං ථෙරස්ස පුබ්බවරිතං කථෙසි. තං ථෙරපාළියං (ථෙරගා. 1054 ආදයො) විත්ථාරිතමෙව. සත්ථා පන ඉමං ථෙරස්ස පුබ්බවරිතං විත්ථාරෙත්වා “ඉති ඛො, භික්ඛවෙ, අහං වන්දොපමජ්ජපට්ඨෙවෙව අරියවංසජ්ජපට්ඨෙව මම පුත්තං කස්සපං ආදිං කත්වා කථෙසිං, මම පුත්තස්ස කස්සපස්ස පච්චයෙසු වා කුලෙසු වා විහාරෙසු වා පරිවෙණෙසු වා ලග්ගො නාම නත්ථී, පල්ලලෙ ඔතරිත්වා තත්ථ වරිත්වා ගච්ඡන්තො රාජහංසො විය කත්ථවි අලග්ගොයෙව මම පුත්තො”ති අනුසන්ධිං සට්ඨෙවා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

91. “උය්‍යුඤ්ජන්ති සතිමන්තො, න නිකෙතෙ රමන්ති තෙ;
හංසාව පල්ලලං භිත්වා, ඔකමොකං ජහන්ති තෙ”ති.

තත්ථ උය්‍යුඤ්ජන්ති සතිමන්තොති සතිවෙසුල්ලජ්ජත්තා බිණාසවා අත්තනා පටිච්චද්ධගුණෙසු ඤානවිපස්සනාදිසු ආවජ්ජනසමාපජ්ජනවුට්ඨානාධිට්ඨානපච්චවෙක්ඛණාහි යුඤ්ජන්ති සට්ඨෙත්ති. න නිකෙතෙ රමන්ති තෙති තෙසං ආලයෙ රති නාම නත්ථී. හංසාවාති දෙසනාසීසමෙතං, අයං පනෙත්ථ අත්ථො – යථා ගොවරසම්පන්නෙ පල්ලලෙ සකුණා අත්තනො ගොවරං ගහෙත්වා ගමනකාලෙ “මම උදකං, මම පදුමං, මම උජ්ජලං, මම කණ්ණිකා”ති තස්මිං යානෙ කඤ්චි ආලයං අකත්වා අනපෙක්ඛාව තං යානං පහාය උජ්ජතිත්වා ආකාසෙ කීළමානා ගච්ඡන්ති; එවමෙව බිණාසවා යත්ථ කත්ථවි විහරන්තාපි කුලාදිසු අලග්ගා එව විහරිත්වා ගමනසමයෙපි තං යානං පහාය ගච්ඡන්තා “මම විහාරො, මම පරිවෙණං, මමුපට්ඨාකා”ති අනාලයා අනුපෙක්ඛාව ගච්ඡන්ති. ඔකමොකන්ති ආලයාලයං, සබ්බාලයෙ පරිච්චජන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

මහාකස්සපත්ථෙරවත්ථු දුතියං.

3. බෙලට්ඨසිසත්ථෙරවත්ථු

යෙසං සන්නිවයො නත්ථීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආයස්මන්තං බෙලට්ඨසිසං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිරායස්මා අත්තොගාමෙ එකං වීථිං පිණ්ඩාය වරිත්වා භත්තකිච්චං කත්වා පුන අපරං වීථිං වරිත්වා සුක්ඛං කුරං ආදාය විහාරං හරිත්වා පටිසාමෙත්වා “නිබද්ධං පිණ්ඩපාතපරියෙසනං නාම දුක්ඛ”න්ති කතිපාහං ඤානසුබෙන විනිනාමෙත්වා ආහාරෙන අත්ථෙ සති තං පරිභුඤ්ජති. භික්ඛු ඤත්වා උජ්ඣායිත්වා තමත්ථං භගවතො ආරොචෙසුං. සත්ථා එතස්මිං නිදානෙ ආයතිං සන්නිධිකාරපට්ඨජ්ජනත්ථාය භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්වාපි ථෙරෙන පන අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ අජ්ජිච්ඡතං නිස්සාය කතත්තා තස්ස දොසාභාවං පකාසෙන්නො අනුසන්ධිං සට්ඨෙවා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

92. “යෙසං සන්නිවයො නත්ථී, යෙ පරිඤ්ඤාතභොජනා;
සුඤ්ඤතො අනිමිත්තො ව, විමොක්ඛො යෙසං ගොවරො;
ආකාසෙව සකුන්තානං, ගති තෙසං දුරන්තයා”ති.

තත්ථ සන්නිවයොති ද්වෙ සන්නිවයා – කම්මසන්නිවයො ව, පච්චයසන්නිවයො ව. තෙසු කුසලාකුසලකම්මං කම්මසන්නිවයො නාම, වත්තාරො පච්චයා පච්චයසන්නිවයො නාම. තත්ථ විහාරෙ වසන්තස්ස භික්ඛුනො එකං ගුළපිණ්ඩං, චතුර්ගමන්තං සජ්ජිං, එකඤ්ච තණ්හිලුලාළිං යපෙත්තස්ස පච්චයසන්නිවයො නත්ථී, තතො උත්තරි හොති. යෙසං අයං දුට්ඨොපි සන්නිවයො නත්ථී. පරිඤ්ඤාතභොජනාති තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිඤ්ඤාතභොජනා. යාගුආදිනඤ්ඤි යාගුභාවාදිජානනං ඤාතපරිඤ්ඤා, ආහාරෙ පටිකුලසඤ්ඤාවසෙන පන භොජනස්ස පරිජානනං

තීරණපරික්ෂා, කබලිකාරාභාරෙ ඡන්දරාගප්පකඩ්ඨනඤාණං පහානපරික්ෂා. ඉමාහි තිහි පරික්ෂාහි යෙ පරික්ෂාතභොජනා. සුඤ්ඤතො අනිමිත්තො වාති එත්ථ අප්පණ්ණිනවිමොක්ඛොපි ගහිතොයෙව. තිණ්පි වෙනාති නිබ්බානස්සෙව නාමාති. නිබ්බානඤ්ඤි රාගදොසමොහානං අභාවෙන සුඤ්ඤතො, තෙහි ව විමුත්තන්ති සුඤ්ඤතො විමොක්ඛො, තථා රාගාදිනිමිත්තානං අභාවෙන අනිමිත්තං, තෙහි ව විමුත්තන්ති අනිමිත්තො විමොක්ඛො, රාගාදිපණ්ණිනං පන අභාවෙන අප්පණ්ණිනං, තෙහි ව විමුත්තන්ති අප්පණ්ණිනො විමොක්ඛොති වුවිති. එලසමාපත්තිවසෙන තං ආරම්මණං කත්වා විහරන්තානං අයං නිවිධො විමොක්ඛො යෙසං ගොචරො. ගති තෙසං දුරන්තයාති යථා නාම ආකාසෙන ගතානං සකුණානං පදනික්ඛෙපස්ස අදස්සෙනෙග ගති දුරන්තයා න සක්කා ජාතිතුං, එවමෙව යෙසං අයං දුට්ඨො සන්තිවයො නත්ථි, ඉමාහි ව තිහි පරික්ෂාහි පරික්ෂාතභොජනා, යෙසඤ්ච අයං චුත්තප්පකාරො විමොක්ඛො ගොචරො, තෙසං තයො භවා, වතස්සො යොනියො, පඤ්ච ගතියො, සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, නව සත්තවාසාති ඉමෙසු පඤ්චසු කොට්ඨාසෙසු ඉමිනා නාම ගතාති ගමනස්ස අපඤ්ඤායනතො ගති දුරන්තයා න සක්කා පඤ්ඤාපෙතුන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

බෙලට්ඨසීසත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. අනුරුද්ධත්ථෙරවත්ථු

යස්සාසවාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙඨවනෙ විහරන්තො අනුරුද්ධත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ ථෙරො ජිණ්ණවිවරො සඬකාරකුටාදිසු විවරං පරියෙසති. තස්ස ඉතො තතියෙ අත්තභාවෙ පුරාණදුතියිකා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්තිත්වා ජාලිනී නාම දෙවධිතා අභොසි. සා ථෙරං වොළකාති පරියෙසමානං දිස්වා ථෙරස්ස අත්ථාය තෙරසභත්ථායනාති චතුභත්ථවිත්ථතාති තිණ් දිබ්බදුස්සාති ගහෙත්වා “සවාහං ඉමාති ඉමිනා නිහාරෙන දස්සාමි, ථෙරො න ගණ්ණිස්සති”ති වින්තෙත්වා තස්ස වොළකාති පරියෙසමානස්ස පුරතො එකස්මිං සඬකාරකුටෙ යථා තෙසං දසන්තමත්තමෙව පඤ්ඤායති, තථා යපෙසි. ථෙරො තෙන මග්ගෙන වොළකපරියෙසමානං වරන්තො තෙසං දසන්තං දිස්වා තත්ථෙව ගහෙත්වා ආකඩ්ඨමානො චුත්තප්පමාණාති දිබ්බදුස්සාති දිස්වා “උක්කට්ඨපංසුකුලං වත ඉද”න්ති ආදාය පක්කාමි. අප්පස්ස විවරකරණදිවසෙ සත්ථා පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො විහාරං ගන්ත්වා නිසීදි, අසීතිමභාටෙරාපි තත්ථෙව නිසීදිංසු, විවරං සිබ්බෙතුං මහාකස්සපත්ථෙරො මූලෙ නිසීදි, සාරිපුත්තත්ථෙරො මජ්ඣෙ, ආනන්දත්ථෙරො අග්ගෙ, භික්ඛුසඬ්ඤො සුත්තං වට්ටෙසි, සත්ථා සුවිපාසකෙ ආවුණි, මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො යෙන යෙන අත්ථො, තං තං උපනෙන්නො විවරි.

දෙවධිතාපි අත්තොගාමං පවිසිත්වා “භොන්තා අයාස්ස නො අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස විවරං කරොන්තො සත්ථා අසීතිමභාසාවකපරිවුතො පඤ්චති භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං විහාරෙ නිසීදි, යාගුආදීනි ආදාය විහාරං ගව්ඡවා”ති භික්ඛං සමාදපෙසි. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරොපි අත්තරාහත්තෙ මහාපමිබුපෙසිං ආහරි, පඤ්චසතා භික්ඛු පරික්ඛිණං බාදිතුං නාසක්ඛිංසු. සක්කො විවරකරණට්ඨානෙ භූමිපරිභණ්ඩමකාසි, භූමි අලත්තකරසරඤ්ථිතා විය අභොසි. භික්ඛුහි පරිභුත්තාවසෙසානං යාගුඛප්පකහත්තානං මහාරාසි අභොසි. භික්ඛු උජ්ඣායංසු “එත්තකානං භික්ඛුනං කිං එවංබහුකෙහි යාගුආදීහි, නනු නාම පමාණං සල්ලක්ඛෙත්වා එත්තකං නාම ආහරවා”ති ඤාතකා ව උපට්ඨාකා ව චත්තබ්බා සිද්ධං, අනුරුද්ධත්ථෙරො අත්තතො ඤාතිඋපට්ඨාකානං බහුභාවං ඤාපෙතුකාමො මඤ්ඤෙ”ති, අප් නෙ සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, කට්ඨො”ති පුච්ඡිත්වා, “හන්තෙ, ඉදං නාමා”ති චුත්තෙ “කිං පන තුමිහෙ, භික්ඛවෙ, ‘ඉදං අනුරුද්ධෙන ආහරාපිත’න්ති මඤ්ඤො”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො අනුරුද්ධො එවරූපං වදෙති. න හි බිණ්ණසවා පච්චයපටිසංයුත්තං කථං කට්ඨන්ති, අයං පන පිණ්ඩපාතො දෙවනානුභාවෙන නිබ්බත්තො”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

93. “යස්සාසවා පරික්ඛිණා, ආහාරෙ ව අනිස්සිතො;
සුඤ්ඤතො අනිමිත්තො ව, විමොක්ඛො යස්ස ගොචරො;
ආකාසෙව සකුන්තානං, පදං තස්ස දුරන්තය”න්ති.

තත්ථ යස්සාසවාති යස්ස වත්තාරො ආසවා පරික්ඛිණා. ආහාරෙ ව අනිස්සිතොති ආහාරස්මිඤ්ඤි තණ්හාදිට්ඨිතිස්සයෙහි අනිස්සිතො. පදං තස්ස දුරන්තයන්ති යථා ආකාසෙ ගව්ඡන්තානං සකුණානං “ඉමස්මිං යානෙ පාදෙහි අක්කමිත්වා ගතා, ඉදං යානං උරෙන පහරිත්වා ගතා, ඉදං සීසෙන, ඉදං පක්ඛෙහි”ති න සක්කා ඤාතුං, එවමෙව එවරූපස්ස භික්ඛුනො “නිරයපදෙන වා ගතො, තිරච්ඡානයොනිපදෙන වා”තිආදිනා නයෙන පදං පඤ්ඤාපෙතුං නාම න සක්කොති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්ති ඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අනුරුද්ධත්ථෙරවත්ථු චතුත්ථං.

5. මහාකව්‍යායනත්ථේරවත්ථු

යස්සින්ද්‍රියානී ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො මහාකව්‍යායනත්ථේරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා මහාපචාරණාය මීගාරමාතුයා පාසාදස්ස හෙට්ඨා මහාසාවකපරිවුතො නිසිදි. තස්මිං සමයෙ මහාකව්‍යායනත්ථේරො අවන්තිසු විහරති. සො පනායස්මා දුරතොපි ආගන්ත්වා ධම්මස්සවනං පග්ගණ්හාතියෙව. තස්මා මහාපේරා නිසිදන්තා මහාකව්‍යායනත්ථේරස්ස ආසනං යපෙත්වා නිසිදිංසු. සක්කො දෙවරාජා ද්විති දෙවලොකෙහි දෙවපරිසාය සද්ධිං ආගන්ත්වා දිබ්බගන්ධමාලාදීහි සත්ථාරං පූජෙත්වා යීතො මහාකව්‍යායනත්ථේරං අදිස්වා කිං නු බො මම, අයොයා, න දිස්සති, සාධු බො පනස්ස සවෙ ආගච්ඡෙය්‍යාති. ථේරොපි තං බණ්ණෙද්දෙව ආගන්ත්වා අත්තනො ආසනෙ නිසින්තමෙව අත්තනං දස්සෙසි. සක්කො ථේරං දිස්වා ගොප්ඵකෙසු දළ්භං ගහෙත්වා “සාධු වත මෙ, අයොයා, ආගතො, අහං අයාස්ස ආගමනමෙව පච්චාසිසාමි”ති වත්වා උභොහි භත්ථෙහි පාදෙ සම්බාහිත්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. භික්ඛු උප්ඤ්ඤාසි. “සක්කො මුඛං ඔලොකෙත්වා සක්කාරං කරොති, අවසෙසමහාසාවකානං ඵවරූපං සක්කාරං අකරිත්වා මහාකව්‍යායනං දිස්වා වෙගෙන ගොප්ඵකෙසු ගහෙත්වා ‘සාධු වත මෙ, අයොයා, ආගතො, අහං අයාස්ස ආගමනමෙව පච්චාසිසාමි’ති වත්වා උභොහි භත්ථෙහි පාදෙ සම්බාහිත්වා පූජෙත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං යීතො”ති. සත්ථා තෙසං තං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තෙන මහාකව්‍යායනෙන සදිසා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරා භික්ඛු දෙවනම්පි මනුස්සානම්පි පියායෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

94. “යස්සින්ද්‍රියානි සමපඨගතානි,
අස්සා යථා සාරථිනා සුදන්තා;
පභිනමානස්ස අනාසවස්ස,
දෙවාපි තස්ස පිහයන්ති තාදිතො”ති.

තස්සත්ථො – යස්ස භික්ඛුනො ඡෙකෙන සාරථිනා සුදන්තා අස්සා විය ඡ ඉන්ද්‍රියානි සමපං දන්තභාවං නිබ්බිසෙවනභාවං ගතානි, තස්ස නවවිධං මානං පහාය යීතන්තා පභිනමානස්ස චතුන්තං ආසවානං අභාවෙන අනාසවස්ස. තාදිතොති තාදිභාවසංශ්ඨිතස්ස තථාරූපස්ස දෙවාපි පිහයන්ති, මනුස්සාපි දස්සනඤ්ච ආගමනඤ්ච පත්ථෙත්තියෙවාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

මහාකව්‍යායනත්ථේරවත්ථු පඤ්චමං.

6. සාරිපුත්තත්ථේරවත්ථු

පථවිසමොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථේරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ ආයස්මා සාරිපුත්තො වුට්ඨවස්සො වාරිකං පක්කම්තුකාමො භගවන්තං ආපුච්ඡිත්වා වන්දිත්වා අත්තනො පරිවාරෙන සද්ධිං නික්ඛම්. අඤ්ඤෙපි බහු භික්ඛු ථේරං අනුගච්ඡිංසු. ථේරො ව නාමගොත්තවසෙන පඤ්ඤායමානෙ භික්ඛු නාමගොත්තවසෙන කටෙත්වා නිවත්තාපෙසි. අඤ්ඤතරො නාමගොත්තවසෙන අපාකටො භික්ඛු වින්තෙසි – “අහො වත මම්පි නාමගොත්තවසෙන පග්ගණ්හන්තො කටෙත්වා නිවත්තාපෙය්‍යා”ති ථේරො මහාභික්ඛුසඬ්ඨස්ස අත්තරෙ තං න සල්ලක්ඛෙසි. සො “අඤ්ඤෙ විය භික්ඛු න මං පග්ගණ්හාති”ති ථේරෙ ආසානං බන්ධි. ථේරස්සපි සඬ්ඨාපිකණ්ණො තස්ස භික්ඛුනො සරිරං ඵුසි, තෙනාපි ආසානං බන්ධියෙව. සො “දානි ථේරො විහාරූපවාරං අනික්කන්තො භවිස්සති”ති ඤත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඨමිත්වා “ආයස්මා මං, භන්තෙ, සාරිපුත්තො තුම්භාකං අග්ගසාවකොම්භීති කණ්ණසක්ඛලිං භින්දන්තො විය පහරිත්වා අබමාපෙත්වා වාරිකං පක්කන්තො”ති ආහ. සත්ථා ථේරං පක්කොසාපෙසි.

තස්මිං බණ්ණෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථේරො ව ආනන්දත්ථේරො ව වින්තෙසු – “අම්භාකං අග්ගපෙට්ඨභාතරා ඉමස්ස භික්ඛුනො අපභට්ඨාවං සත්ථා නො න ජානාති, සීහනාදං පන නදාපෙතුකාමො භවිස්සති පරිසං සන්තිපානාපෙස්සාමා”ති. තෙ කුඤ්චිකභත්ථා පරිවෙණද්වාරානි විවරිත්වා “අභික්කමථායස්මන්තො, අභික්කමථායස්මන්තො, ඉදානායස්මා සාරිපුත්තො භගවතො සම්මුඛා සීහනාදං නදිස්සති”ති (අ. නි. 9.11) මහාභික්ඛුසඬ්ඨස්ස සන්තිපානෙසු. ථේරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදි. අථ නං සත්ථා තමත්ථං පුච්ඡි. ථේරො “නායං භික්ඛු මයා පහටො”ති අවත්වා අත්තනො ගුණකථං කටෙන්නො “යස්ස නුත, භන්තෙ, කායෙ කායගතාසති අනුපට්ඨිතා අස්ස, සො ඉධ අඤ්ඤතරං සබ්බමාරිං ආසප්ප අප්පට්ඨිස්සප්ප වාරිකං පක්කමෙය්‍යා”ති වත්වා “සෙය්‍යාථාපි, භන්තෙ, පථවියං සුචම්පි නික්ඛිපන්ති, අසුචම්පි නික්ඛිපන්ති”ති ආදිනා නයෙන අත්තනො පථවිසමචිත්තතඤ්ච ආපොතෙජොවායො රජොභරණවණ්ඩාලකුමාරකඋසභණ්ණන්තවිසාණසමචිත්තතඤ්ච අභිකුණ්ණපාදීහි විය අත්තනො කායෙන අට්ඨියනඤ්ච මෙදකථාලිකා විය අත්තනො කායපරිහරණඤ්ච පකාසෙසි. ඉමාහි ව පන නවහි උපමාහි ථේරෙ අත්තනො ගුණෙ කටෙන්නෙ නවසුපි යානෙසු උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවී කම්පි.

රජාහරණවණ්ඩාලකුමාරකමෙදකපාලිකො පමානං පන ආහරණකාලෙ පුපුප්පනා භික්ඛු අස්සුති සන්ධාරණං නාසක්ඛිංසු, ඛිණාසවානං ධම්මසංවෙගො උදපාදි.

පේරෙ අත්තනො ගුණං කපේන්තෙයෙව අබ්භාවික්ඛනකස්ස භික්ඛුනො සකලසරීරෙ ධාහො උප්පජ්ජි, සො තාවදෙව භගවතො පාදෙසු පතිත්වා අත්තනො අබ්භාවික්ඛනදොසං පකාසෙත්වා අවිවයං දෙසෙසි. සත්ථා පේරං ආමන්තෙත්වා, “සාරිපුත්ත, ඛම ඉමස්ස මොසපුරිසස්ස, යාවස්ස සත්තධා මුද්ධා න ඵලති”ති ආහ. පේරො උක්කුටිකං නිසිදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ “ඛමාමහං, භන්තෙ, තස්ස ආයස්මතො, ඛමතු ච මෙ සො ආයස්මා, සවෙ මය්හං දොසො අත්ථි”ති ආහ. භික්ඛු කථයිංසු “පස්සථ දානාචුසො, පේරස්ස අනොපමගුණං, ඵවරුපස්ස නාම මුසාවාදෙන අබ්භාවික්ඛනකස්ස භික්ඛුනො උපරි අප්පමත්තකම්පි කොපං වා දොසං වා අකත්වා සයමෙව උක්කුටිකං නිසිදිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ ඛමාපෙති”ති. “සත්ථා තං කථං සුත්වා, භික්ඛවෙ, කිං කපේථා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉදං නාම, භන්තෙ”ති චුත්තෙ, “න භික්ඛවෙ, සක්කා සාරිපුත්තසදිසානං කොපං වා දොසං වා උප්පාදෙතුං, මහාපට්ඨසදිසං, භික්ඛවෙ, ඉන්දබ්බිලසදිසං පසන්තඋදකරහදසදිසඤ්ච සාරිපුත්තස්ස චිත්ත”න්ති චත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

95. “පට්ඨසමො නො විරුජ්ඣති,
ඉන්දබ්බිලපමො තාදි සුඛිකතො;
රහදොව අපෙතකද්දමො,
සංසාරා න භවන්ති තාදිනො”ති.

තස්සත්ථො – භික්ඛවෙ, යථා නාම පට්ඨයං සුවිති ගන්ධමාලාදිනිපි නික්ඛිපන්ති, අසුවිති මුත්තකරිසාදිනිපි නික්ඛිපන්ති, යථා නාම නගරද්වාරෙ නිබාතං ඉන්දබ්බිලං දාරකාදයො ඔමුත්තෙන්තිපි උභදන්තිපි, අපරෙ පන තං ගන්ධමාලාදිති සක්කරොන්ති. තත්ථ පට්ඨයා ඉන්දබ්බිලස්ස ච නෙව අනුරොධො උප්පජ්ජති, න විරොධො; ඵවමෙව ය්වායං ඛිණාසවො භික්ඛු අට්ඨති ලොකධම්මෙහි අකම්පියභාවෙන තාදි, වතානං සුන්දරතාය සුඛිකතො. සො “ඉමෙ මං චතුති පට්ඨයෙහි සක්කරොන්ති, ඉමෙ පන න සක්කරොන්ති”ති සක්කාරඤ්ච අසක්කාරඤ්ච කරොන්තෙසු නෙව අනුරුජ්ඣති, නො විරුජ්ඣති, අථ ඛො පට්ඨසමො ච ඉන්දබ්බිලපමො ඵව ච භොති. යථා ච අපගතකද්දමො රහදො පසන්තොදකො භොති, ඵවං අපගතකිලෙසතාය රාගකද්දමාදිහි අකද්දමො විප්පසන්තොව භොති. තාදිනොති තස්ස පන ඵවරුපස්ස සුගතිදුග්ගතිසු සංසරණවසෙන සංසාරා නාම න භොන්තිති.

දෙසනාවසානෙ නව භික්ඛුසහස්සානි සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු ඡට්ඨං.

7. කොසම්බිවාසිතිස්සත්ථෙරසාමණෙරවත්ථු

සත්තං තස්ස මනං භොතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තිස්සත්ථෙරස්ස සාමණෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකො කිර කොසම්බිවාසී කුලපුත්තො සත්ථු සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො “කොසම්බිවාසිතිස්සත්ථෙරො”ති පඤ්ඤායි. තස්ස කොසම්බියං වුට්ඨවස්සස්ස උපට්ඨාකො තිව්වරඤ්චෙව සප්පිඨාණිකඤ්ච ආහරිත්වා පාදමුලෙ යපෙසි. අථ නං පේරො ආහ – “කිං ඉදං උපාසකා”ති. “නනු මයා, භන්තෙ, තුම්භෙ වස්සං වාසිතා, අම්භාකඤ්ච විහාරෙ වුට්ඨවස්සා ඉමං ලාභං ලභන්ති, ගණ්භථ, භන්තෙ”ති. “භොතු, උපාසක, න මය්හං ඉමිනා අත්ථො”ති. “කිං කාරණා, භන්තෙ”ති? “මම සන්තිකෙ කප්පියකාරකො සාමණෙරොපි නත්ථි, ආචුසො”ති. “සවෙ, භන්තෙ, කප්පියකාරකො නත්ථි, මම පුත්තො අයාස්ස සන්තිකෙ සාමණෙරො භවිස්සති”ති. පේරො අධිවාසෙසි. උපාසකො සත්තවස්සිකං අත්තනො පුත්තං පේරස්ස සන්තිකං නෙත්වා “ඉමං පබ්බාපෙථා”ති අදාසි. අථස්ස පේරො කෙසෙ තෙමෙත්වා තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං දත්වා පබ්බාපෙසි. සො බුරග්ගෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි.

පේරො තං පබ්බාපෙත්වා අභිස්මාසං තත්ථ වසිත්වා “සත්ථාරං පස්සිස්සාමි”ති සාමණෙරං භණ්ඩකං ගාභාපෙත්වා ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ එකං විහාරං පාවිසි. සාමණෙරො උප්ප්ඤ්ඤායස්ස සෙනාසනං ගහෙත්වා පටිජග්ගි. තස්ස තං පටිජග්ගන්තස්සෙව විකාලො ජානො, තෙන අත්තනො සෙනාසනං පටිජග්ගිතුං නාසක්ඛි. අථ නං උපට්ඨානවෙලායං ආගන්ත්වා නිසින්නං පේරො පුච්ඡි – “සාමණෙර, අත්තනො වසනට්ඨානං පටිජග්ගිත”න්ති? “භන්තෙ, පටිජග්ගිතුං ඔකාසං නාලත්ථ”න්ති. “තෙන හි මම වසනට්ඨානෙයෙව වස, දුක්ඛං තෙ ආගන්තුකට්ඨානෙ ඛති වසිතු”න්ති තං ගහෙත්වාව සෙනාසනං පාවිසි. පේරො පන පුපුප්පනො නිපන්තමත්තොව නිද්දං ඔක්කම්. සාමණෙරො චිත්තෙසි – “අප්ප මෙ උප්ප්ඤ්ඤායෙන සද්ධිං තතියො දිවසො එකසෙනාසනෙ වසන්තස්ස, ‘සවෙ නිපජ්ජිත්වා නිද්දායිස්සාමි, පේරො සහසෙයාං ආපජ්ජෙයාං’ති නිසින්නකොව විතිනාමෙස්සාමි”ති උප්ප්ඤ්ඤායස්ස මඤ්චකසම්පෙ පල්ලඬ්ඤාං ආභුජිත්වා නිසින්නකොව රත්තිං විතිනාමෙසි. පේරො පව්වුසකාලෙ පව්වුට්ඨාය “සාමණෙරං නික්ඛමාපෙතුං වට්ටති”ති මඤ්චකපස්සෙ යපිතඛිපතිං ගහෙත්වා ඛිප්පිපත්තස්ස අග්ගෙන සාමණෙරස්ස

කටසාරකං පහරිත්වා බීජනිං උද්ධං උක්ඛිපන්නො “සාමණේරො, ඛගි නික්ඛමා”ති ආහ, බීජනිපත්තදණ්ඩකො අක්ඛිමිති පටිහඤ්ඤි, තාවදෙව අක්ඛි භිජ්ජී. සො “කිං, හන්තෙ”ති වත්වා උට්ඨාය “ඛගි නික්ඛමා”ති චුත්තෙ “අක්ඛි මෙ, හන්තෙ, භින්න”න්ති අවත්වා එකෙන හත්ථෙන පටිච්ඡාදෙන්වා නික්ඛමි. වත්තකරණකාලෙ ව පන “අක්ඛි මෙ භින්න”න්ති තුණ්හි අනිසිදිත්වා එකෙන හත්ථෙන අක්ඛිං ගහෙන්වා එකෙන හත්ථෙන මුට්ඨිසම්මුඤ්ජනිං ආදාය වච්චකුට්ඨෙව මුඛධොවනට්ඨානඤ්ච සම්මජ්ජිත්වා මුඛධොවනොදකඤ්ච ය්‍යෙත්වා පරිවෙණං සම්මජ්ජී. සො උපජ්ඣායස්ස දන්තකට්ඨං දදමානො එකෙනෙව හත්ථෙන අදාසි.

අප්‍ර නං උපජ්ඣායො ආහ – “අසික්ඛිතො වතායං සාමණේරො, ආවරියුපජ්ඣායානං එකෙන හත්ථෙන දන්තකට්ඨං දාතුං න වට්ටති”ති. ජානාමහං, හන්තෙ, “න එවං වට්ටති”ති, එකො පන මෙ හත්ථො න තුව්චොති. “කිං සාමණේරා”ති? සො ආදිතො පට්ඨාය තං පවත්තිං ආරොවෙසි. ථෙරො සුත්වා ව සංවිග්ගමානසො “අහො වත මයා භාරියං කම්මං කත”න්ති වත්වා “ඛමාහි මෙ, සප්පුරිස, නාහමෙතං ජානාමි, අවස්සයො මෙ හොහි”ති අඤ්ජලිං පග්ගස්ග සත්තවස්සිකදාරකස්ස පාදමුලෙ උක්ඛුට්ඨං නිසිදි. අප්‍ර නං සාමණේරො ආහ – “නාහං, හන්තෙ, එතදත්ථාය කථෙසිං, තුම්භාකං චිත්තං අනුරක්ඛන්තෙන මයා එවං චුත්තං නෙවෙත්ථ තුම්භාකං දොසො අත්ථී, න මය්හං. වට්ටස්සෙවෙසො දොසො, මා චිත්තයිත්ථ, මයා තුම්භාකං විජ්ජිසාරං රක්ඛන්තෙනෙව නාරොචිත”න්ති. ථෙරො සාමණේරෙන අස්සාසියමානොපි අනස්සාසිත්වා උජ්ජන්තසංවෙගො සාමණේරස්ස හණ්ඩකං ගහෙන්වා සත්ථු සන්තිකං පායාසි. සත්ථාපිස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තොව නිසිදි. සො ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සත්ථාරා සද්ධිං පටිසම්මොදනං කත්වා “ඛමනියං තෙ භික්ඛු, කිඤ්චි අතිරෙකං අභාසුකං අත්ථී”ති පුච්ඡිතො ආහ – “ඛමනියං, හන්තෙ, නත්ථී මෙ කිඤ්චි අතිරෙකං අභාසුකං, අපිව ඛො පන මෙ අයං දහරසාමණේරො විය අඤ්ඤො අතිරෙකගුණො න දිට්ඨපුබ්බො”ති. “කිං පන ඉමිනා කතං භික්ඛු”ති. සො ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං හගවතො ආරොවෙන්තො ආහ – “එවං, හන්තෙ, මයා ඛමාපියමානො මං එවං වදෙසි ‘නෙවෙත්ථ තුම්භාකං දොසො අත්ථී, න මය්හං. වට්ටස්සෙවෙසො දොසො, තුම්භෙ මා චිත්තයිත්ථා’ති, ඉති මං අස්සාසෙසියෙව, මයි නෙව කොපං, න දොසමකාසි, න මෙ, හන්තෙ, එවරුපො ගුණසම්පන්නො දිට්ඨපුබ්බො”ති. අප්‍ර නං සත්ථා “භික්ඛු බිණ්ණසවා නාම න කස්සචි කුප්පන්ති, න දුස්සන්ති, සන්තින්ද්‍රියා සන්තමානසාව හොන්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

96. “සන්තං තස්ස මනං හොති, සන්තා වාචා ව කම්ම ව;
සම්මදඤ්ඤා විමුත්තස්ස, උපසන්නස්ස තාදිනො”ති.

තත්ථ සන්තං තස්සාති තස්ස බිණ්ණසවසාමණේරස්ස අභිජ්ඣාදීනං අභාවෙන මනං සන්තමෙව හොති උපසන්නං නිබ්බුතං. තථා මුසාවාදාදීනං අභාවෙන වාචා ව පාණාතිපාතාදීනං අභාවෙන කායකම්මඤ්ච සන්තමෙව හොති. සම්මදඤ්ඤා විමුත්තස්සාති නයෙන හෙතුනා ජාතිත්වා පඤ්චගි විමුත්තිති විමුත්තස්ස. උපසන්නස්සාති අබ්භන්තරෙ රාගාදීනං උපසමෙන උපසන්නස්ස. තාදිනොති තථාරූපස්ස ගුණසම්පන්නස්සාති.

දෙසනාවසානෙ කොසම්බිවාසිතිස්සත්ථෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. සෙසමහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

කොසම්බිවාසිතිස්සත්ථෙරසාමණේරවත්ථු සත්තමං.

8. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

අස්සද්ධොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ නිංසමත්තා ආරඤ්ඤකා භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසිදිංසු. සත්ථා තෙසං සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තස්සුපනිස්සයං දිස්වා සාරිපුත්තත්ථෙරං ආමන්තෙන්වා “සද්දහසි ත්වං, සාරිපුත්ත, සද්ධින්ද්‍රියං භාවිතං බහුලිකතං අමනොගධං හොති අමතපරියොසාන”න්ති (සං. නි. 5.514) එවං පඤ්චන්ද්‍රියානි ආරබ්භ පඤ්භං පුච්ඡී. ථෙරො “න බ්වාහං, හන්තෙ, එත්ථ හගවතො සද්ධාය ගච්ඡාමි, සද්ධින්ද්‍රියං...පෙ.... අමතපරියොසානං. යෙසඤ්ඤෙතං, හන්තෙ, අඤ්ඤාතං අස්ස අදිට්ඨං අවිදිතං අසච්ඡිකතං අභස්සිතං පඤ්ඤාය, තෙ තත්ථ පරෙසං සද්ධාය ගච්ඡෙය්‍යුං. සද්ධින්ද්‍රියං...පෙ.... අමතපරියොසාන”න්ති (සං. නි. 5.514) එවං තං පඤ්භං බ්‍යාකාසි. තං සුත්වා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු “සාරිපුත්තත්ථෙරො මිච්ඡාගහණං නෙව විස්සජ්ජෙසි, අජ්ජාපි සම්මාසම්බුද්ධස්ස න සද්දහනියෙවා”ති. තං සුත්වා සත්ථා “කිං නාමෙතං, භික්ඛවෙ, වදෙථ. අහඤ්ඤි ‘පඤ්චන්ද්‍රියානි අභාවෙන්වා සමථවිපස්සනං අවධිඤ්ඤා මග්ගඵලානි සච්ඡිකාතුං සමත්ථො නාම අත්ථීති සද්දහසි ත්වං සාරිපුත්තො’ති පුච්ඡී. සො ‘එවං සච්ඡිකරොන්තො අත්ථී නාමාති න සද්දහාමි, හන්තෙ’ති කථෙසි. න දින්නස්ස වා කතස්ස වා එලං විපාකං න සද්දහති, නාපි බුද්ධාදීනං ගුණං න සද්දහති. එසො පන අත්තනා පටිවිද්ධෙසු ඤානවිපස්සනාමග්ගඵලධම්මෙසු පරෙසං සද්ධාය න ගච්ඡති. තස්මා අනුපවජ්ජො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

97. “අස්සද්ධො අකතඤ්ඤ ව, සන්ධිච්ඡෙදො ව යො නරො,
හතාවකාසො වන්තාසො, ස වෙ උත්තමපොරිසො”ති.

තස්සලො – අත්තනො පටිවිද්ධගුණං පරෙසං කථාය න සද්දහනීති අස්සද්ධො. අකතං නිබ්බානං ජානාතීති අකතඤ්ඤා , සච්ඡිකතනිබ්බානොති අත්ථො. වට්ටසන්ධිං, සංසාරසන්ධිං ඡින්දිත්වා ධීතොති සන්ධිවිච්ඡෙදො. කුසලාකුසලකම්මඛිජස්ස ඛිණත්තා නිබ්බත්තනාවකාසො හතො අස්සාති හතාවකාසො. චතුරී මග්ගෙහි කත්තබ්බකිව්වස්ස කතත්තා,සබ්බා ආසා ඉමීනා වත්තාති වත්තාසො. සො එවරුපො නරො. පටිවිද්ධලොකුත්තරධම්මතාය පුරිසෙසු උත්තමභාවං පත්තොති පුරිසුත්තමොති.

ගාථාවසානෙන තෙ ආරඤ්ඤකා තිංසමත්තා භික්ඛු සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු. සෙසජනස්සාපි සත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු අට්ඨමං.

9. බදිරවනියරෙවතත්ථෙරවත්ථු

ගාමෙ වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බදිරවනියරෙවතත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

ආයස්මා හි සාරිපුත්තො සත්තාසිතිකොට්ඨනං පභාය පබ්බජිත්වා වාලා, උපවාලා, සිසුපවාලාති තිස්සො භගිනියො, චුන්දො උපසෙතොති ඉමෙ ද්වෙ ව භාතරො පබ්බාජෙසි. රෙවතකුමාරො එකොව ගෙහෙ අවසිට්ඨො. අට්ඨස්ස මාතා චිත්තෙසි – “මම පුත්තො උපතිස්සො එත්තකං ධනං පභාය පබ්බජිත්වා තිස්සො ව භගිනියො ද්වෙ ව භාතරො පබ්බාජෙසි, රෙවතො එකොව අවසෙසො. සචෙ ඉමම්පි පබ්බාජෙස්සති, එත්තකං නො ධනං නස්සිස්සති, කුලවංසො පච්ඡිජ්ජස්සති, දහරකාලෙයෙව නං සරාවාසෙන බන්ධිස්සාමි”ති. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි පටිකච්චෙව භික්ඛු ආණාපෙසි “සචෙ, ආවුසො, රෙවතො පබ්බජිතුකාමො ආගච්ඡති, ආගතමත්තමෙව නං පබ්බාජෙය්‍යාථ, මම මාතෘපිතරො මිච්ඡාදිට්ඨිකා, කිං තෙහි ආපුච්ඡිතෙහි, අහමෙව තස්ස මාතා ව පිතා වා”ති. මාතෘපිස්ස රෙවතකුමාරං සත්තවස්සිකමෙව සරබන්ධනෙන බන්ධිතුකාමා සමානජාතිකෙ කුලෙ දාරිකං වාරත්වා දිවසං වචන්ථපෙත්වා කුමාරං මණ්ඩෙත්වා පසාධෙත්වා මහතා පරිවාරෙන සද්ධිං ආදාය කුමාරිකාය ඤාතිසරං අගමාසි. අට් නෙසං කතමඨගලානං ද්විත්තම්පි ඤාතකෙසු සන්තිපතිතෙසු උදකපාතියං භත්ථෙ ඔනාරත්වා මඨගලානි වත්වා කුමාරිකාය වුඩ්ඪිං ආකඩ්ඛමානා ඤාතකා “තච අය්‍යිකාය දිට්ඨධම්මං පස්ස, අය්‍යිකා විය වීරං ජීව, අම්මා”ති ආහංසු. රෙවතකුමාරො “කො නු බො ඉමිස්සා අය්‍යිකාය දිට්ඨධම්මො”ති චිත්තෙත්වා “කතරා ඉමිස්සා අය්‍යිකා”ති පුච්ඡි. අට් නං ආහංසු, “තාත, කිං න පස්සසි ඉමං විසවස්සසතිකං බණ්ඩදන්තං පලිතකෙසං වලිත්තවං තිලකාභතගත්තං ගොපානසිව්ඪිකං, එසා එතිස්සා අය්‍යිකා”ති. “කිං පන අයම්පි එවරුපා භවිස්සති”ති? “සචෙ ජීවිස්සති, භවිස්සති, තාතා”ති. සො චිත්තෙසි – “එවරුපම්පි නාම සරීරං ජරාය ඉමං විජ්ජකාරං පාපුණිස්සති, ඉමං මෙ භාතරා උපතිස්සෙන දිට්ඨං භවිස්සති, අජ්ජෙව මයා පලායිත්වා පබ්බජිතුං වට්ටති”ති. අට් නං ඤාතකා කුමාරිකාය සද්ධිං එකයානං ආරොපෙත්වා ආදාය පක්කම්මංසු.

සො ථොකං ගන්ත්වා සරීරකිව්වං අපදිසිත්වා “යපෙථ තාව යානං, ඔතරිත්වා ආගමිස්සාමි”ති යානා ඔතරිත්වා එකස්මිං ගුම්බෙ ථොකං පපඤ්චං කත්වා අගමාසි. පුනපි ථොකං ගන්ත්වා තෙනෙව අපදෙසෙන ඔතරිත්වා අභිරුහි, පුනපි තථෙව අකාසි. අට්ඨස්ස ඤාතකා “අද්ධා ඉමස්ස උට්ඨානානි වත්තන්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා නාතිදළ්භං ආරක්ඛං කරිංසු. සො පුනපි ථොකං ගන්ත්වා තෙනෙව අපදෙසෙන ඔතරිත්වා “තුම්හෙ පාජෙන්නො පුරතො ගච්ඡථ, මයං පච්ඡතො සණ්ඨං ආගමිස්සාමා”ති වත්වා ඔතරිත්වා ගුම්බාහිමුබ්බො අහොසි. ඤාතකාපිස්ස “පච්ඡතො ආගමිස්සති”ති සඤ්ඤාය යානං පාජෙන්නා ගම්මංසු. සොපි තතො පලායිත්වා එකස්මිං පදෙසෙ තිංසමත්තා භික්ඛු වසන්ති, තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා ආහ – “පබ්බාජෙථ මං, භන්තෙ”ති. “ආවුසො, ත්වං සබ්බාලඨකාරපට්මණ්ඩිතො, මයං තෙ රාජපුත්තභාවං වා අමච්චිපුත්තභාවං වා න ජානාම, කථං පබ්බාජෙස්සාමා”ති? “තුම්හෙ මං, භන්තෙ, න ජානාමා”ති? “න ජානාමාවුසො”ති. “අහං උපතිස්සස්ස කනිට්ඨභාතිකො”ති. “කො එස උපතිස්සො නාමා”ති? “භන්තෙ, හද්දන්තා මම භාතරං ‘සාරිපුත්තො’ති වදන්ති, තස්මා මයා ‘උපතිස්සො’ති වුත්තෙ න ජානන්ති”ති. “කිං පන ත්වං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස කනිට්ඨභාතිකො”ති? “ආම, භන්තෙ”ති. “තෙන හි එහි, භාතරා තෙ අනුඤ්ඤාතමෙවා”ති වත්වා භික්ඛු තස්ස ආහරණානි ඔමුඤ්චාපෙත්වා එකමන්තං යපෙත්වා තං පබ්බාජෙත්වා ථෙරස්ස සාසනං පභිණිංසු. ථෙරො තං සුත්වා හගවතො ආරොවෙසි – “භන්තෙ, ‘ආරඤ්ඤකභික්ඛුහි කිර රෙවතො පබ්බාජිතො’ති සාසනං පභිණිංසු, ගන්ත්වා තං පස්සිත්වා ආගමිස්සාමි”ති. සත්ථා “අධිවාසෙහි තාව, සාරිපුත්තා”ති ගන්තුං න අදාසි. ථෙරො පුන කතිපාභව්වයෙන සත්ථාරං ආපුච්ඡි. සත්ථා “අධිවාසෙහි තාව, සාරිපුත්ත, මයම්පි ආගමිස්සාමා”ති නෙව ගන්තුං අදාසි.

සාමණෙරොපි “සවාහං ඉධ වසිස්සාමි , ඤාතකා මං අනුබන්ධිත්වා පක්කොසිස්සන්ති”ති තෙසං භික්ඛුනං සන්තිකෙ යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං උග්ගණ්ණිත්වා පත්තචීවරමාදාය වාරිකං වරමානො තතො තිංසයොජනිකෙ යානෙ බදිරවනං ගන්ත්වා අත්තොවස්සෙයෙව තෙමාසබ්භන්තරෙ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. ථෙරොපි පචාරත්වා සත්ථාරං පුන තත්ථ ගමනත්ථාය ආපුච්ඡි. සත්ථා “මයම්පි ගමිස්සාම, සාරිපුත්තා”ති පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නික්ඛම්මි. ථොකං ගතකාලෙ ආනන්දත්ථෙරො ද්වෙධාපථෙ යත්වා සත්ථාරං ආහ – “භන්තෙ, රෙවතස්ස සන්තිකං ගමනමග්ගෙසු අයං පරිභාරපථො සට්ඨියොජනිකො මනුස්සවාසො, අයං උජුග්ගො තිංසයොජනිකො අමනුස්සපරිග්ගහිතො, කතරෙන ගච්ඡාමා”ති. “සිවලි, පන, ආනන්ද, අම්හෙහි සද්ධිං ආගතො”ති? “ආම, භන්තෙ”ති.

“සවෙ, සිවලි, ආගතො, උජුමග්ගමෙව ගණ්හානී” ති. සත්ථා කිර “අභං තුම්භාකං යාගුහන්තං උප්පාදෙස්සාමි, උජුමග්ගං ගණ්හානී” ති අවත්වා “තෙසං තෙසං ජනානං පුඤ්ඤස්ස විපාකදානට්ඨානං එන” න්ති ඤත්වා “සවෙ, සිවලි, ආගතො, උජුමග්ගං ගණ්හානී” ති ආහ. සත්ථර් පන තං මග්ගං පටිපන්නෙ දෙවතා “අම්භාකං අයාස්ස සිවලිත්ථෙරස්ස සක්කාරං කරිස්සාම” ති වින්තෙත්වා එකෙකයොජනෙ විහාරෙ කාරෙත්වා එකයොජනතො උද්ධං ගන්තුං අදත්වා පාතො වුට්ඨාය දිබ්බයාගුආදීනි ගහෙත්වා, “අයො, නො සිවලිත්ථෙරො කභං නිසින්තො” ති විවරන්ති. ථෙරො අත්තනො අභිභටං බුද්ධප්පමුබස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දාපෙසි. එවං සත්ථා සපරිවාරො තිංසයොජනිකං කන්තාරං සිවලිත්ථෙරස්ස පුඤ්ඤං අනුභවමානොව ආගමාසි. රෙවතත්ථෙරොපි සත්ථු ආගමනං ඤත්වා භගවතො ගන්ධකුටිං මාපෙත්වා පඤ්ච කුටාගාරස්සානි, පඤ්ච වඩ්කමනස්සානි, පඤ්චරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානස්සානි ච මාපෙසි. සත්ථා තස්ස සන්තිකෙ මාසමත්තමෙව වසී. තස්මිං වසමානොපි සිවලිත්ථෙරස්සෙව පුඤ්ඤං අනුභවී.

තත්ථ පන ද්වෙ මහල්ලකභික්ඛු සත්ථු බදිරවනං පටිසනකාලෙ එවං වින්තයිංසු – “අයං භික්ඛු එත්තකං නවකම්මං කරොන්තො කිං සක්ඛිස්සති සමණධම්මං කාතුං, සත්ථා ‘සාරිපුත්තස්ස කතිට්ඨො’ ති මුබොලොකනකිච්චං කරොන්තො එවරුපස්ස නවකම්මිකස්ස භික්ඛුස්ස සන්තිකං ආගතො” ති. සත්ථාපි තං දිවසං පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙත්වා තෙ භික්ඛු දිස්වා තෙසං විත්තාවාරං අඤ්ඤාසි. තස්මා තත්ථ මාසමත්තං වසින්වා නික්ඛමනදිවසෙ යථා තෙ භික්ඛු අත්තනො තෙලනාළිඤ්ඤා උදකතුම්බඤ්ඤා උපාහනානි ච පමුස්සන්ති, තථා අධිට්ඨන්තිවා නික්ඛමන්තො විහාරුපචාරතො බහි නික්ඛන්තකාලෙ ඉද්ධිං විස්සජ්ජෙසි. අථ තෙ භික්ඛු “මයා ඉදඤ්චිදඤ්ච පමුට්ඨං, මයාපි පමුට්ඨ” න්ති උභොපි නිවත්තිත්වා තං යානං අසල්ලක්ඛෙත්වා බදිරරුක්ඛකණ්ටකෙහි විජ්ඣමානා විවරින්වා එකස්මිං බදිරරුක්ඛෙ ඔලම්බන්තං අත්තනො භණ්ඩකං දිස්වා ආදාය පක්කමිංසු. සත්ථාපි භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ආදාය පුන මාසමත්තෙතෙව සිවලිත්ථෙරස්ස පුඤ්ඤං අනුභවමානො පටිගන්ත්වා පුබ්බාරාමං පාවිසී.

අථ තෙ මහල්ලකභික්ඛු පාතොව මුබං ධොවිත්වා “ආගන්තුකභත්තදායිකාය විසාබාය සරං යාගුං පිවිස්සාමා” ති ගන්ත්වා යාගුං පිවිත්වා බජ්ජකං බාදින්වා නිසීදිංසු. අථ තෙ විසාබා පුච්ඡි – “තුම්භෙපි, භන්තෙ, සත්ථාරා සද්ධිං රෙවතත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං අගමිත්ථා” ති. “ආම, උපාසිකෙති, රමණීයං, භන්තෙ, ථෙරස්ස වසනට්ඨාන” න්ති. “කුතො තස්ස රමණීයතා සෙනකණ්ටකබදිරරුක්ඛගහනං පෙනානං නිවාසනට්ඨානසදිසං උපාසිකෙ” ති. අථඤ්ඤා ද්වෙ දභරභික්ඛු ආගමිංසු. උපාසිකා තෙසමිපි යාගුබජ්ජකං දත්වා තථෙව පටිපුච්ඡි. තෙ ආභංසු – “න සක්කා උපාසිකෙ වණ්ණෙතුං, සුධම්මදෙවසභාසදිසං ඉද්ධියා අභිසඬ්ඨතං විය ථෙරස්ස වසනට්ඨාන” න්ති. උපාසිකා වින්තෙසි – “පඨමං ආගතා භික්ඛු අඤ්ඤා වදිංසු, ඉමෙ අඤ්ඤා වදන්ති, පඨමං ආගතා භික්ඛු කිඤ්චිදෙව පමුස්සින්වා ඉද්ධියා විස්සට්ඨකාලෙ පටිනිවත්තිත්වා ගතා භවිස්සන්ති, ඉමෙ පන ඉද්ධියා අභිසඬ්ඨරින්වා නිම්මිතකාලෙ ගතා භවිස්සන්ති” ති අත්තනො පණ්ඩිතභාවෙන එකමත්ථං ඤත්වා “සත්ථාරං ආගතකාලෙ පුච්ඡස්සාමි” ති අට්ඨාසි. තතො මුහුත්තංයෙව සත්ථා භික්ඛුසඬ්ඨසපරිවුතො විසාබාය ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදි. සා බුද්ධප්පමුබං භික්ඛුසඬ්ඨස්ස සක්කච්චං පරිවිසින්වා භත්තකිච්චාවසානෙ සත්ථාරං වන්දින්වා පටිපුච්ඡි – “භන්තෙ, තුම්භෙහි සද්ධිං ගතභික්ඛුස්ස එකච්චෙ රෙවතත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ‘බදිරගහනං අරඤ්ඤ’ න්ති වදන්ති, එකච්චෙ ‘රමණීය’ න්ති, කිං නු බො එන” න්ති? තං සුත්වා සත්ථා “උපාසිකෙ ගාමො වා භොතු අරඤ්ඤං වා, යස්මිං යානෙ අරභන්තො විහරන්ති, තං රමණීයමෙවා” ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

98. “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ, නින්තෙ වා යදි වා ථලෙ;
යත්ථ අරභන්තො විහරන්ති, තං භුමිරාමණෙයාක” න්ති.

තත්ථ කිඤ්චාපි අරභන්තො ගාමන්තෙ කායච්චෙකං න ලභන්ති, වින්තච්චෙකං පන ලභන්තෙව. තෙසඤ්චි දිබ්බපටිභාගානිපි ආරම්මණානි විත්තං වාලෙතුං න සක්කොන්ති. තස්මා ගාමො වා භොතු අරඤ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤාතරං, යත්ථ අරභන්තො විහරන්ති, තං භුමිරාමණෙයාකන්ති සො භුමිපදෙසො රමණීයො ඵලානි අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොත්තපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අපරෙත සමයෙන භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු – “ආවුසො, කෙන නු බො කාරණෙන ආයස්මා සිවලිත්ථෙරො සත්තදිවසසත්තමාසාධිකානි සත්ත වස්සානි මාතු කුච්ඡියං වසී, කෙන නිරයෙ පච්චි, කෙන නිස්සන්දෙන ලාභග්ගසග්ගප්පත්තො ජාතො” ති? සත්ථා තං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, කිං කථෙථා” ති පුච්ඡින්වා, “භන්තෙ, ඉදං නාමා” ති වුත්තෙ තස්සායස්මතො පුබ්බකම්මං කටෙන්නො ආහ –

භික්ඛවෙ, ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සි භගවා ලොකෙ උප්පජ්ජින්වා එකස්මිං සමයෙ ජනපදචාරිකං වරින්වා පිතු නගරං පච්චාගමාසි. රාජා බුද්ධප්පමුබස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස ආගන්තුකදානං සජ්ජෙත්වා නාගරානං සාසනං පෙසෙසි “ආගන්ත්වා මස්භං දානෙ සභායකා භොන්තු” ති. තෙ තථා කත්වා “රඤ්ඤා දින්තදානතො අතිරෙකතරං දස්සාමා” ති සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ දානං පටියාදෙන්වා රඤ්ඤො සාසනං පභිණිංසු. රාජා ආගන්ත්වා තෙසං දානං දිස්වා “ඉතො අධිකතරං දස්සාමි” ති පුනදිවසත්ථාය සත්ථාරං නිමන්තෙසි, නෙව රාජා නාගරෙ පරාජෙතුං සක්ඛි, න නාගරා රාජානං. නාගරා ජට්ඨෙ වාරෙ “ස්වෙ දානි යථා ‘ඉමස්මිං දානෙ ඉදං නාම නත්ථී’ ති න සක්කා භොති වත්තුං, එවං දානං දස්සාමා” ති වින්තෙත්වා පුනදිවසෙ දානං පටියාදෙන්වා “කිං නු බො එත්ථ නත්ථී” ති ඔලොකෙන්නා අල්ලමුදුමෙව න අද්දසංසු. පක්කමුදු පන බහුං අත්ථී. තෙ අල්ලමුදුස්සත්ථාය වතුසු නගරද්වාරෙසු වත්තාරි කභාපණසභස්සානි ගාභාපෙත්වා පභිණිංසු. අටෙකො ජනපදමනුස්සො ගාමභොජකං පස්සිතුං ආගච්ඡන්තො

අන්තරාමගේගෙ මධ්‍යපටලං දිස්වා මක්කිකා පලාපෙත්වා සාබං ඡිත්තදිත්වා සාබාදණ්ඩකෙනෙව සද්ධිං මධ්‍යපටලං ආදාය “ගාමභොජකස්ස දස්සාමි”ති නගරං පාවිසි. මධ්‍යඅත්ථාය ගතො තං දිස්වා, “අමිහො, වික්කිණියං මධ්‍ය”න්ති පුවිසි. “න වික්කිණියං, සාමි”ති. “හන්ද, ඉමං කභාපණං ගහෙත්වා දෙහි”ති. සො වින්තෙසි – “ඉමං මධ්‍යපටලං පාදමත්තමිපි න අග්ගති, අයං පන කභාපණං දෙති. බහුකභාපණකො මඤ්ඤෙ, මයා වඩ්ඨෙතුං වට්ටති”ති. අප් නං “න දෙමි”ති ආහ, “තෙන හි ද්වෙ කභාපණෙ ගණ්හාහි”ති. “ද්විහිපි න දෙමි”ති. එවං තාව වඩ්ඨෙසි, යාව සො “තෙන හි ඉදං සහස්සං ගණ්හාහි”ති භණ්ඩිකං උපනෙසි.

අප් නං සො ආහ – “කිං නු බො ත්වං උම්මත්තකො, උදාහු කභාපණානං යපනොකාසං න ලහසි, පාදමිපි න අග්ගනකං මධ්‍යං ‘සහස්සං ගහෙත්වා දෙහි’ති වදසි, ‘කිං නාමෙත’”න්ති? ‘ජානාමහං, භො, ඉමිනා පන මෙ කම්මං අත්ථි, තෙනෙවං වදාමි’ති. “කිං කම්මං, සාමි”ති? “අමිහෙහි විපස්සිඤ්ඤාස්ස අට්ඨසට්ඨිසමණසහස්සපරිවාරස්ස මහාදානං සජ්ජිතං, තත්‍රෙකං අල්ලමධ්‍යමෙව නත්ථි, තස්මා එවං ගණ්හාමි”ති. එවං, සත්තෙ, නාහං මූලෙන දස්සාමි, සචෙ “අහමිපි දානෙ පත්තිං ලහිස්සාමි, දස්සාමි”ති. සො ගන්ත්වා නාගරානං තමත්ථං ආරොවෙසි. නාගරා තස්ස සද්ධාය බලවහාවං ඤත්වා, “සාධු, පත්තිකො භොතු”ති පටිජානිංසු, තෙ ඤ්ඤාපමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිසිදාපෙත්වා යාගුඨජ්ජකං දත්වා මහතිං සුවණ්ණපාතිං ආහරාපෙත්වා මධ්‍යපටලං පිළාපෙසුං. තෙනෙව මනුස්සෙන පණ්ණාකාරත්ථාය දධිවාරකොපි ආහටො අත්ථි, සො තමිපි දධිං පාතියං ආකිරිත්වා තෙන මධ්‍යනා සංසන්දිත්වා ඤ්ඤාපමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ආදිතො පට්ඨාය අදාසි. තං යාවදත්ථං ගණ්හන්තානං සබ්බෙසං පාපුණි උත්තරිමිපි අවසිට්ඨං අභොසියෙව. “එවං ථොකං මධ්‍ය කප්පං තාව බහුතං පාපුණි”ති න වින්තෙතබ්බං. තඤ්ඤි ඤ්ඤානුභාවෙන පාපුණි. ඤ්ඤාධිපියො න වින්තෙතබ්බො. වත්තාරි හි “අවින්තෙය්‍යානි”ති (අ. නි. 4.77) චුත්තානි. තානි වින්තෙත්තො උම්මාදස්සෙව භාගි භොතිති. සො පුරිසො එත්තකං කම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එත්තකං කාලං සංසරන්තො එකස්මිං සමයෙ දෙවලොකා වට්ඨිත්වා බාරාණසියං රාජකුලෙ නිබ්බත්තො පිතු අවිචයෙන රජ්ජං පාපුණි. සො “එකං නගරං ගණ්හිස්සාමි”ති ගන්ත්වා පරිවාරෙසි, නාගරානඤ්ඤා සාසනං පහිණි “රජ්ජං වා මෙ දෙන්තු යුද්ධං වා”ති. තෙ “නෙව රජ්ජං දස්සාම, න යුද්ධ”න්ති වත්වා චූළද්වාරෙහි නික්ඛමිත්වා දාරුදකාදීනි ආහරන්ති, සබ්බකිව්චානි කරොන්ති.

ඉතරොපි වත්තාරි මහාද්වාරානි රක්ඛන්තො සත්තමාසාධිකානි සත්ත වස්සානි නගරං උපරුන්ති. අප්ස්ස මාතා “කිං මෙ පුත්තො කරොති”ති පුවිසිත්වා “ඉදං නාම දෙවි”ති තං පවත්තිං සුත්වා “බාලො මම පුත්තො, ගච්ඡං, තස්ස ‘චූළද්වාරානිපි පිටාය නගරං උපරුන්ධතු’ති වදෙථා”ති. සො මාතු සාසනං සුත්වා තථා අකාසි. නාගරාපි බහි නික්ඛමිතුං අලභන්තා සත්තමෙ දිවසෙ අත්තනො රාජානං මාරෙත්වා තස්ස රජ්ජං අදංසු. සො ඉමං කම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ අවිච්ඡිති නිබ්බත්තිත්වා යාවායං පට්ඨි යොජනමත්තං උස්සන්තා, තාව නිරයෙ පච්චිත්වා චතුත්තං චූළද්වාරානං පිදහිතත්තා තතො චුතො තස්සා එව මාතු කුච්ඡිස්මිං පටිසන්තිං ගහෙත්වා සත්තමාසාධිකානි සත්ත වස්සානි අත්තොකුච්ඡිස්මිං වසිත්වා සත්ත දිවසානි යොනිමුඛෙ තිරියං නිපජ්ජි. එවං, භික්ඛවෙ, සීවලි, තදා නගරං උපරුන්තිත්වා ගහිතකම්මෙන එත්තකං කාලං නිරයෙ පච්චිත්වා චතුත්තං චූළද්වාරානං පිදහිතත්තා තතො චුතො තස්සා එව මාතු කුච්ඡියං පටිසන්තිං ගහෙත්වා එත්තකං කාලං කුච්ඡියං වසි. නවමධ්‍යනො දින්නත්තා ලාභග්ගසග්ගපත්තො ජානොති.

පුනෙකදිවසං භික්ඛු කප්පං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො සාමණෙරස්ස ලාභො, අහො පුඤ්ඤං, යෙන එකකෙන පඤ්චන්තං භික්ඛුසනානං පඤ්චකුටාගාරසනාදීනි කතානි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුවිසිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මය්හං පුත්තස්ස නෙව පුඤ්ඤං අත්ථි, න පාපං, උභයමස්ස පහීන”න්ති වත්වා බ්‍රාහ්මණවග්ගෙ ඉමං ගාථමාහ –

“යොධ පුඤ්ඤඤ්ඤා පාපඤ්ඤා, උභො සඬගමුපව්චගා;
අසොකං චිරජං සුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 412);

බද්ධවනියරෙවතත්ථෙරවත්ථු නවමං.

10. අඤ්ඤතරඉත්ථිවත්ථු

රමණියානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ඉත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකො කිර පිණ්ඩපානිකො භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා එකං ජිණ්ණඋය්‍යානං පටිසිත්වා සමණධම්මං කරොති. එකා නගරසොහිති ඉත්ථි පුරිසෙන සද්ධිං “අහං අසුකට්ඨානං නාම ගමිස්සාමි, ත්වං තත්ථ ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති සඬකෙනං කත්වා අගමාසි. සො පුරිසො නාගමිසි. සා තස්ස ආගමනමග්ගං ඔලොකෙන්ති තං අදිස්වා උක්කණ්ඨිත්වා ඉතො විතො ව විවරමානා තං උය්‍යානං පටිසිත්වා ථෙරං පල්ලඬිකං ආභුජිත්වා නිසින්නං දිස්වා ඉතො විතො ව ඔලොකයමානා අඤ්ඤං කඤ්චි අදිස්වා “අයඤ්ච පුරිසො එව, ඉමස්ස විත්තං පමොභෙස්සාමි”ති තස්ස පුරතො යත්වා පුනප්පුනං නිවත්ථසාටකං මොචෙත්වා නිවාසෙති, කෙසෙ මුඤ්චිත්වා බන්ධනි, පාණිං පහරිත්වා හසති. ථෙරස්ස සංවෙගො උජ්ජජ්ජිත්වා සකලසරිරං ඵරි. සො “කිං නු බො ඉද”න්ති වින්තෙසි. සත්ථාපි “මම සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති ගතස්ස භික්ඛුනො කා නු බො පවත්ති”ති උපධාරෙන්තො තං

ඉන්පිං දිස්වා තස්සා අනාවාරකිරිය, ටේරස්ස ව සංවෙගුප්පත්තිං ඤාත්වා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව තෙන සද්ධිං කපෙසි – “භික්ඛු, කාමගවෙසකානං අරමණට්ඨානමෙව චිත්තරාගානං රමණට්ඨානං භොති” ති . එවඤ්ච පන චත්වා ඔහාසං ඵරිත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

99. “රමණියානි අරඤ්ඤානි, යත්ථ න රමති ජනො;
චිත්තරාගා රමිස්සන්ති, න තෙ කාමගවෙසිනො” ති.

තත්ථ අරඤ්ඤානීති සුපුප්ඵිතතරුවනසංඝඩපටිමණ්ඩිතානි විමලසලිලසම්පන්නානි අරඤ්ඤානි නාම රමණියානි. යත්ථානි යෙසු අරඤ්ඤෙසු විකසිතෙසු පදුමවනෙසු ගාමමක්ඛිකා විය කාමගවෙසකො ජනො න රමති. චිත්තරාගානි විගතරාගා පන ඛිණ්ණාසවා නාම භමරමධුකරා විය පදුමවනෙසු තථාරූපෙසු අරඤ්ඤෙසු රමිස්සන්ති. කිං කාරණා? න තෙ කාමපවෙසිනො, යස්මා තෙ කාමගවෙසිනො න භොත්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො ටේරො යථානිසින්තොව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිත්වා ආකාසෙනාගන්ත්වා ථුතිං කරොන්නො තථාගතස්ස පාදෙ චන්දිත්වා අගමාසීති.

අඤ්ඤතරඉන්ටීවත්ථු දසමං.

අරහත්තවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තමො වග්ගො.

8. සහස්සවග්ගො

1. තම්බදායීකවොරසාතකවත්ථු

සහස්සමපි වෙ වාචාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙථවනෙ විහරන්තො තම්බදායීකවොරසාතකං ආරබ්භ කපෙසි.

එකුනපඤ්චසතා කිර වොරා ගාමසාතකාදීනි කරොන්තා ජීවිකං කප්පෙසුං. අපෙකො පුරිසො නිබ්බද්ධපිඨගලො තම්බදායීකො තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “අභමපි කුම්භෙහි සද්ධිං ජීවිස්සාමි”ති ආහ. අප් නං වොරපෙට්ඨකස්ස දස්සෙත්වා “අයමපි අම්භාකං සන්තිකෙ වසිතුං ඉච්ඡති”ති ආහංසු. අප් නං වොරපෙට්ඨකො ඔලොකෙත්වා “අයං මාතු ථනං ඡින්දිත්වා පිතු වා ගලලොහිතං නිහරිත්වා බාදනසමත්ථො අතිකක්ඛලො”ති වින්තෙත්වා “නත්ථෙතස්ස අම්භාකං සන්තිකෙ වසනකිච්ච”න්ති පටික්ඛිපි. සො එවං පටික්ඛිත්තොපි ආගන්ත්වා එකං තස්සෙව අන්තෙවාසිකං උපට්ඨගන්තො ආරාධෙසි. සො තං ආදාය වොරපෙට්ඨකං උපසඬකමිත්වා, “සාමී, හද්දකො එස, අම්භාකං උපකාරකො, සඬගණ්හප් න”න්ති යාවිත්වා වොරපෙට්ඨකං පටිච්ඡාපෙසි. අපෙකදිවසං නාගරා රාජපුරිසෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා තෙ වොරෙ ගහෙත්වා විනිච්ඡයමහාමච්චානං සන්තිකං නයිංසු. අමච්චා තෙසං එරසුනා සීසච්ඡෙදං ආණාපෙසුං. තතො “කො නු බො ඉමෙ මාරෙස්සති”ති පරියෙසන්තා තෙ මාරෙතුං ඉච්ඡන්තං කඤ්චි අදිස්වා වොරපෙට්ඨකං ආහංසු – “ත්වං ඉමෙ මාරෙත්වා ජීවිතඤ්චෙව ලභිස්සසී සම්මානඤ්ච, මාරෙහි නෙ”ති. සොපි අත්තානං නිස්සාය වසිතත්තා තෙ මාරෙතුං න ඉච්ඡී. එතෙනුපායෙන එකුනපඤ්චසතෙ පුච්ඡිංසු, සබ්බෙපි න ඉච්ඡිංසු. සබ්බපච්ඡා තං නිබ්බද්ධපිඨගලං තම්බදායීකං පුච්ඡිංසු. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා තෙ සබ්බෙපි මාරෙත්වා ජීවිතඤ්චෙව සම්මානඤ්ච ලභී. එතෙනුපායෙන නගරස්ස දක්ඛිණතොපි පඤ්ච වොරසතානි ආනෙත්වා අමච්චානං දස්සෙත්වා තෙහි තෙසමපි සීසච්ඡෙදෙ ආණත්තෙ වොරපෙට්ඨකං ආදිං කත්වා පුච්ඡන්තා කඤ්චි මාරෙතුං ඉච්ඡන්තං අදිස්වා “පුරිමදිවසෙ එකො පුරිසො පඤ්චසතෙ වොරෙ මාරෙසි, කහං නු බො සො”ති. “අසුකට්ඨානෙ අම්භෙහි දිට්ඨො”ති වුත්තෙ තං පක්කොසාපෙත්වා “ඉමෙ මාරෙහි, සම්මානං ලච්ඡසී”ති ආණාපෙසුං. සො “සාධු”ති සම්පට්ච්ඡිත්වා තෙ සබ්බෙපි මාරෙත්වා සම්මානං ලභී. අප් නං “හද්දකො අයං පුරිසො, නිබ්බද්ධං වොරසාතකමෙව එතං කරිස්සාමා”ති මන්තෙත්වා තස්ස තං යානන්තරං දත්වාච සම්මානං කරිංසු. සො පච්ඡිමදිසතොපි උත්තරදිසතොපි ආනිතෙ පඤ්චසතෙ පඤ්චසතෙ වොරෙ සාතෙසියෙව. එවං චතුර්ති දිසාහි ආනිතානි ද්වෙ සහස්සානි මාරෙත්වා තතො පට්ඨාය දෙවසිකං එකං ද්වෙති ආනිතෙ තෙ මනුස්සෙ මාරෙත්වා පඤ්චපණ්ණාස සංවච්ඡරානි වොරසාතකකම්මං අකාසි.

සො මහල්ලකකාලෙ එකප්පහාරෙතෙව සීසං ඡින්දිතුං න සක්කොති, ද්වෙ තයො වාරෙ පහරන්තො මනුස්සෙ කිලමෙති. නාගරා විත්තයිංසු – “අඤ්ඤොපි වොරසාතකො උප්පජ්ජිස්සති, අයං අතිවිය මනුස්සෙ කිලමෙති, කිං ඉමිනා”ති තස්ස තං යානන්තරං හරිංසු. සො පුබ්බෙ වොරසාතකකම්මං කරොන්තො “අභතසාටකෙ නිවාසෙතුං, නවසප්පිනා සඬබ්බතං බීරයාගුං පිච්ඡිතුං, සුමනපුප්ථානි පිලන්ධිතුං, ගන්ධෙ විලිම්පිතු”න්ති ඉමානි වත්තාරි න ලභී. සො යානා වාචිතදිවසෙ “බීරයාගුං මෙ පච්චා”ති වත්වා අභතවත්ථසුමනමාලාවිලෙපනානි ගාභාපෙත්වා නදිං ගන්ත්වා න්හත්වා අභතවත්ථානි නිවාසෙත්වා මාලා පිලන්ධිත්වා ගන්ධෙහි අනුලිත්තගන්තො ගෙහං ආගන්ත්වා නිසීදි. අප්ස්ස නවසප්පිනා සඬබ්බතං බීරයාගුං පුරතො යපෙත්වා හත්ථංධොවනොදකං ආහරිංසු. තස්මිං බණ්ණෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය “කත්ථ නු බො අජ්ජ මයා ගන්තබ්බ”න්ති අත්තතො හික්ඛාවාරං ඔලොකෙත්තො තස්ස ගෙහෙ බීරයාගුං දිස්වා “කරිස්සති නු බො මෙ පුරිසො සඬගහ”න්ති උපධාරෙත්තො “මං දිස්වා මම සඬගහං කරිස්සති, කරිත්වා ච පන මහාසම්පත්තිං ලභිස්සති අයං කුලපුත්තො”ති ඤත්වා චීරං පාරුපිත්වා පත්තං ආදාය තස්ස ගෙහද්වාරෙ ධීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි.

සො පෙරං දිස්වා පසන්නචිත්තො වින්තෙසි – “මයා චිරං වොරසාතකකම්මං කතං, බහු මනුස්සා මාරිතා, ඉදානි මෙ ගෙහෙ බීරයාගු පටියන්තා, පෙරො ආගන්ත්වා මම ගෙහද්වාරෙ ධීතො, ඉදානි මයා අයාස්ස දෙයාධම්මං දාතුං වට්ටති”ති පුරතො යපිතයාගුං අපනෙත්වා පෙරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා අන්තොගෙහෙ නිසීදාපෙත්වා පත්තෙ බීරයාගුං ආකිරිත්වා නවසප්පිං ආසිඤ්චිත්වා පෙරං බීජමානො අට්ඨාසි. අප්ස්ස ච දීඝරත්තං අලද්ධපුබ්බතාය බීරයාගුං පාතුං බලවඅජ්ඣාසයො අහොසි. පෙරො තස්ස අජ්ඣාසයං ඤත්වා “ත්වං, උපාසක, අත්තතො යාගුං පිවා”ති ආහ. සො අඤ්ඤස්ස හත්ථෙ බීජනිං දත්වා යාගුං පිච්චි. පෙරො බීජමානං පුරිසං “ගච්ඡ, උපාසකමෙව බීජාහි”ති ආහ. සො බීජියමානො කුච්ඡිපුරං යාගුං පිච්චිත්වා ආගන්ත්වා පෙරං බීජමානො යත්වා කතාභාරකිච්චස්ස පෙරස්ස පත්තං අග්ගහෙසි. පෙරො තස්ස අනුමොදනං ආරභී. සො අත්තතො විත්තං පෙරස්ස ධම්මදෙසනානුගං කාතුං නාසක්ඛි. පෙරො සල්ලක්ඛෙත්වා, “උපාසක, කස්මා විත්තං දෙසනානුගං කාතුං න සක්කොසී”ති පුච්ඡී. “හන්තෙ, මයා දීඝරත්තං කක්ඛලකම්මං කතං, බහු මනුස්සා මාරිතා, තමහං අත්තතො කම්මං අනුස්සරන්තො විත්තං අයාස්ස දෙසනානුගං කාතුං නාසක්ඛි”න්ති. පෙරො “වඤ්චෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා “කිං පන ත්වං අත්තතො රුටියා අකාසී, අඤ්ඤෙහි කාරිතොසී”ති? “රාජා මං කාරෙසී, හන්තෙ”ති. “කිං නු බො තෙ, උපාසක, එවං සන්තෙ අකුසලං හොති”ති? මන්දධාතුකො උපාසකො පෙරෙතෙවං වුත්තෙ “නත්ථී මග්ගං අකුසල”න්ති සඤ්ඤී හුත්වා තෙන හි, “හන්තෙ, ධම්මං කපෙථා”ති. සො පෙරෙ අනුමොදනං කරොන්තෙ එකග්ගචිත්තො හුත්වා ධම්මං සුණන්තො සොනාපත්තිමග්ගස්ස ඔරතො අනුලොමිකං බන්තිං නිබ්බන්තෙසි. පෙරොපි අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

උපාසකං ථෙරං අනුගන්ත්වා නිවත්තමානං එකා යක්ඛිනී ධෙනුවෙසෙන ආගන්ත්වා උරෙ පහරිත්වා මාරෙසි. සො කාලං කත්වා තුසිතපුරෙ නිබ්බත්ති. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “වොරසාතකො පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි කක්ඛළකම්මං කත්වා අජ්ජෙව තතො මුත්තො, අජ්ජෙව ථෙරස්ස භික්ඛං දත්වා අජ්ජෙව කාලං කතො, කහං නු ඛො නිබ්බත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ , “භික්ඛවෙ, තුසිතපුරෙ නිබ්බත්තො”ති ආහ. “කිං, හත්තෙ, වදෙථ, එත්තකං කාලං එත්තකෙ මනුස්සෙ සාතෙත්වා තුසිතවිමානෙ නිබ්බත්තො”ති. “ආම, භික්ඛවෙ, මහත්තො තෙන කල්‍යාණමිත්තො උද්ධො, සො සාරිපුත්තස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අනුලොමඤ්ඤං නිබ්බත්තෙත්වා ඉතො වුතො තුසිතවිමානෙ නිබ්බත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“සුභාසිතං සුණිත්වාන, නගරෙ වොරසාතකො;
අනුලොමබ්බත්තිං උද්ධාන, මොදති තිදිවං ගතො”ති.

“හත්තෙ , අනුමොදනකථා නාම න බලවා, තෙන කතං අකුසලකම්මං මහත්තං, කථං එත්තකෙන විසෙසං නිබ්බත්තෙසි”ති. සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, ‘මයා දෙසිතධම්මස්ස අජ්ජං වා බහුං වා’ති මා පමාණං ගණ්හථ. එකවාචාපි හි අත්ථනිස්සිකා සෙය්‍යාවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

100. “සහස්සමපි වෙ වාචා, අනත්ථපදසංහිතා;
එකං අත්ථපදං සෙය්‍යො, යං සුත්වා උපසම්මති”ති.

තත්ථ සහස්සමපිති පරිච්ඡේදවචනං, එකං සහස්සං ද්වෙ සහස්සානිති එවං සහස්සෙන වෙපි පරිච්ඡින්නවාචා හොන්ති, තා ව පන අනත්ථපදසංහිතා ආකාසවණ්ණනාපබ්බතවණ්ණනාවතවණ්ණනාදීනි පකාසකෙහි අනියායානදීපකෙහි අනත්ථකෙහි පදෙහි සංහිතා යාව බහුකා හොති, තාව පාපිකා එවාති අත්ථො. එකං අත්ථපදන්ති යං පන “අයං කායො, අයං කායගතාසනි, තිස්සො විජ්ජා අනුජ්ජත්තො, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති එවරුපං එකං අත්ථපදං සුත්වා රාගාදිවූපසමෙන උපසම්මති, තං අත්ථසාධකං නිබ්බානජ්ජපිසංයුත්තං බන්ධධාතුආයතනඉන්ද්‍රියබලබොජ්ඣංගසතිපට්ඨානපරිදීපකං එකමිපි පදං සෙය්‍යොයෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි.

තම්බදාඨිකවොරසාතකවත්ථු පයමං.

2. බාහියදාරුචිරියත්ථෙරවත්ථු

සහස්සමපි වෙ ගාථාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දාරුචිරියත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි කාලෙ බහු මනුස්සා නාචාය මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිත්වා අන්තොමහාසමුද්දෙ භික්තාය නාචාය මච්ඡකච්ඡපහක්ඛා අහෙසුං. එකොවෙත්ථ එකං ඵලකං ගහෙත්වා වායමන්තො සුජ්ජාරකපට්ටනතීරං ඔක්කමී, තස්ස නිවාසනපාරුපනං නත්ථී. සො අඤ්ඤං කිඤ්ච අපස්සන්තො සුක්ඛකට්ඨදණ්ඩකෙ වාකෙහි පලිවෙයේත්වා නිවාසනපාරුපනං කත්වා දෙවකුලතො කපාලං ගහෙත්වා සුජ්ජාරකපට්ටනං අගමාසි, මනුස්සා තං දිස්වා යාගුහත්තාදීනි දත්වා “අයං එකො අරහා”ති සම්භාවෙසුං. සො වත්ථෙසු උපනිතෙසු “සවාහං නිවාසෙස්සාමි වා පාරුපිස්සාමි වා, ලාභසක්කාරො මෙ පරිභාසිස්සති”ති තානි වත්ථානි පටික්ඛිපිත්වා දාරුචිරානෙව පරිදහි. අපස්ස බහුහි “අරහා අරහා”ති වුවිච්චානස්ස එවං වෙනසො පරිචිතක්කො උදපාදි “යෙ ඛො කෙවි ලොකෙ අරහන්තො වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නා, අහං තෙසං අඤ්ඤතරො”ති. අපස්ස පුරාණසාලොභිතා දෙවතා එවං වින්තෙසි.

පුරාණසාලොභිතානි පුබ්බෙ එකතො කතසමණධම්මා. පුබ්බෙ කිර කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ ඔසක්කමානෙ සාමණෙරාදීනං විජ්ජකාරං දිස්වා සත්ත භික්ඛු සංවෙගජ්ජත්තා “යාව සාසනස්ස අන්තරධානං න හොති, තාව අත්තනො පතිට්ඨං කරිස්සාමා”ති සුවණ්ණවෙතියං වන්දිත්වා අරඤ්ඤං පටිට්ඨා එකං පබ්බතං දිස්වා “ජීවිතෙ සාලයා නිවත්තන්තු. නිරාලයා ඉමං පබ්බතං අභිරුහන්තු”ති වත්වා නිස්සෙණිං බන්ධිත්වා සබ්බෙපි තං අභිරුහි නිස්සෙණිං පාතෙත්වා සමණධම්මං කරිංසු. තෙසු සධ්දිත්ථෙරො එකරත්තාතික්කමෙනෙව අරහත්තං පාපුණි. සො අනොතත්තදහෙ නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා තෙ භික්ඛු ආහ – “ආවුසො, ඉමං දන්තකට්ඨං බාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා ඉමං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජ්ජා”ති. කිං පන, හත්තෙ, අම්භෙහි එවං කතිකා කතා “යො පයමං අරහත්තං පාපුණාති, තෙනාහතං පිණ්ඩපාතං අවසෙසා පරිභුඤ්ජිස්සන්ති”ති? “නො හෙතං, ආවුසො”ති. “තෙන හි සවෙ මයම්පි තුම්භෙ විය විසෙසං නිබ්බත්තෙස්සාම, සයං ආහරිත්වා පරිභුඤ්ජිස්සාමා”ති න ඉච්ඡිංසු. දුතියදිවසෙ දුතියත්ථෙරො අනාගාමිඵලං පාපුණි. සොපි තට්ඨෙ පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා ඉතරෙ නිමන්තෙසි. තෙ එවමාහංසු – “කිං පන, හත්තෙ, අම්භෙහි එවං කතිකා කතා ‘මහාථෙරෙන ආහතං පිණ්ඩපාතං අභුඤ්ජිත්වා අනුථෙරෙන ආහතං භුඤ්ජිස්සාමා’”ති? “නො හෙතං, ආවුසො”ති. “එවං සත්තෙ තුම්භෙ විය මයම්පි විසෙසං නිබ්බත්තෙත්වා අත්තනො පුරිසකාරෙන භුඤ්ජිතුං සක්කොන්තා භුඤ්ජිස්සාමා”ති න ඉච්ඡිංසු. තෙසු අරහත්තං පත්තො භික්ඛු පරිනිබ්බායි, අනාගාමී බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. ඉතරෙ පඤ්ච ථෙරා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං

අසක්කොන්තා සුස්සිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ තතො වචිත්වා තත්ථ තත්ථ කුලසරෙසු නිබ්බන්තිංසු. තෙසු එකො පුක්කුසාති රාජා (ම. නි. 3.342) අහොසි, එකො කුමාරකස්සපො (ම. නි. 1.249), එකො දාරුවිරියො (උදා. 10), එකො දබ්බො මල්ලපුත්තො (පාරා. 380; උදා. 79) එකො සභියො පරිබ්බාජකොති (සු. නි. සභියසුත්තං). තත්ථ යො බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බන්තො භික්ඛු තං සන්ධායෙන චුත්තං “පුරාණසාලොභිතා දෙවතා”ති.

තස්ස භි බ්‍රහ්මුතො එතදහොසි – “අයං මයා සද්ධිං නිස්සෙණං බන්ධිත්වා පබ්බතං අභිරුහිත්වා සමණධම්මං අකාසි, ඉදානි ඉමං ලද්ධිං ගහෙත්වා විවරන්තො විනස්සෙය්‍ය, සංවෙජ්ජෙය්‍යාමි න”න්ති. අථ නං උපසඬකමිත්වා එවමාහ – “නෙව බො ත්වං, බාහිය, අරහා, නපි අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නො, සාපි තෙ පටිපදා නත්ථී, යාය ත්වං අරහා වා අස්ස අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නො”ති. බාහියො ආකාසෙ යත්වා කට්ඨන්තං මහාබ්‍රහ්මානං ඔලොකෙත්වා වින්තෙසි – “අහො භාරියං කම්මං කතං, අහං ‘අරහන්තොමිහි’ති වින්තෙසිං, අයඤ්ච මං ‘න ත්වං අරහා, නපි අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නොසි’ති වදති, අත්ථී නු බො ලොකෙ අඤ්ඤා අරහා”ති. අථ නං පුච්ඡී – “අත්ථී නු බො එතරහි දෙවතෙ ලොකෙ අරහා වා අරහත්තමග්ගං වා සමාපන්නො”ති. අථස්ස දෙවතා ආවික්ඛි – “අත්ථී, බාහිය, උත්තරෙසු ජනපදෙසු සාවත්ථී නාම නගරං, තත්ථ සො භගවා එතරහි විහරති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. සො භි, බාහිය, භගවා අරහා වෙව අරහත්තත්ථාය ව ධම්මං දෙසෙති”ති.

බාහියො රත්තිභාගෙ දෙවතාය කථං සුත්වා සංවිග්ගමානසො තං බණංයෙව සුජපාරකා නික්ඛමිත්වා එකරත්තිවාසෙන සාවත්ථීං අගමාසි, සබ්බං විසයොජනසතිකං මග්ගං එකරත්තිවාසෙනෙව අගමාසි. ගච්ඡන්තො ව පන දෙවතානුභාවෙන ගතො. “බුද්ධානුභාවෙනා”තිපි වදන්තියෙව. තස්මිං පන බණෙ සත්ථා සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පච්චියො හොති. සො භුත්තපාතරාසෙ කායආලසියවීමොචනත්ථං අබ්භොකාසෙ වඩ්ඤ්මන්තෙ සම්බහුලෙ භික්ඛු “කහං එතරහි සත්ථා”ති පුච්ඡී. භික්ඛු “භගවා සාවත්ථීං පිණ්ඩාය පච්චියො”ති වත්වා තං පුච්ඡිංසු – “ත්වං පන කුතො ආගතොසි”ති? “සුජපාරකා ආගතොමිහි”ති. “කදා නික්ඛන්තොසි”ති? “භියො සායං නික්ඛන්තොමිහි”ති. “දුරතොසි ආගතො, නිසීද, තව පාදෙ ධොවිත්වා තෙලෙන මක්ඛෙත්වා ථොකං විස්සමාහි, ආගතකාලෙ සත්ථාරං දක්ඛිස්සෙසි”ති. “අහං, භන්තෙ, සත්ථු වා අත්තතො වා ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, එකරත්තෙනෙවමිහි කත්ථවි අට්ඨත්වා අනිසීදිත්වා විසයොජනසතිකං මග්ගං ආගතො, සත්ථාරං පස්සිත්වා ව විස්සමිස්සාමි”ති. සො එවං වත්වා තරමානරූපො සාවත්ථීං පච්චිත්වා භගවන්තං අනොපමාය බුද්ධසිරියා පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා “චිරස්සං වත මෙ ගොතමො සම්මාසම්බුද්ධො දිට්ඨො”ති දිට්ඨධ්‍යානතො පට්ඨාය ඔනනසරීරො ගන්ත්වා අන්තරවිටීයමෙව පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා ගොප්ඵකෙසු දළ්භං ගහෙත්වා එවමාහ – “දෙසෙතු මෙ, භන්තෙ, භගවා ධම්මං, දෙසෙතු සුගතො ධම්මං, යං මමස්ස දීඝරත්තං භිතාය සුබායා”ති. අථ නං සත්ථා “අකාලො බො තාව, බාහිය, අන්තරසරං පච්චියමිහා පිණ්ඩායා”ති පටික්ඛිපි.

තං සුත්වා බාහියො, භන්තෙ, සංසාරෙ සංසරන්තෙන කබ්බිකාරාභාරො න අලද්ධපුබ්බො, තුම්භාකං වා මය්භං වා ජීවිතන්තරායං න ජානාමි, දෙසෙතු මෙ ධම්මන්ති. සත්ථා දුතියමිපි පටික්ඛිපියෙව. එවං කිරස්ස අහොසි – “ඉමස්ස මං දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය සකලසරීරං පිනියා නිරන්තරං අජ්ඣොත්ථං හොති, බලවපිතිවෙගො ධම්මං සුත්වාපි න සක්ඛිස්සති පටිච්ඡ්ඤානං, මජ්ඣන්තුවෙකාය තාව තිට්ඨතු, එකරත්තෙනෙව විසයොජනසතිකං මග්ගං ආගතත්තා දුරථොපිස්ස බලවා, සොපි තාව පටිප්පස්සමිහතු”ති. තස්මා ද්වික්ඛන්තං පටික්ඛිපිත්වා තතියං යාවිතො අන්තරවිටීයං යිතොව “තස්මාතිහ තෙ, බාහිය, එවං සික්ඛිතබ්බං ‘දිට්ඨො දිට්ඨමන්තං භවිස්සති’”තිආදිනා (උදා. 10) නයෙන ධම්මං දෙසෙසි. සො සත්ථු ධම්මං සුණන්තොයෙව සබ්බාසවෙ බෙපෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තාවදෙව ව පන භගවන්තං පබ්බජ්ජං යාචි, “පරිපුණ්ණං තෙ පත්තව්වර”න්ති පුට්ඨො “න පරිපුණ්ණං”න්ති ආහ. අථ නං සත්ථා “තෙන භි පත්තව්වරං පරියෙසාහි”ති වත්වා පක්කාමි.

“සො කිර වීසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මං කරොන්තො ‘භික්ඛුනා නාම අත්තනා පච්චයෙ ලගිත්වා අඤ්ඤං අනොලොකෙත්වා සයමෙව පරිභුඤ්ජිතුං වට්ටති’ති එකභික්ඛුස්සාපි පත්තෙන වා විවරෙන වා සඬගහං න අකාසි, තෙනස්ස ඉද්ධිමයපත්තව්වරං න උපජ්ජිස්සති”ති ඤත්වා එහිභික්ඛුභාවෙන පබ්බජ්ජං න අදාසි. තමිපි පත්තව්වරං පරියෙසමානමෙව එකා යක්ඛිනී ධෙනුරූපෙන ආගන්ත්වා උරමිහි පහරිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි. සත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිව්වො සම්බහුලෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං නික්ඛන්තො බාහියස්ස සරීරං සඬකාරට්ඨානෙ පතිතං දිස්වා භික්ඛු ආණාපෙසි, “භික්ඛවෙ, එකස්මිං ගෙහද්වාරෙ යත්වා මඤ්චකං ආභාරාපෙත්වා ඉමං සරීරං නගරතො නිහරිත්වා ඤාපෙත්වා ථූපං කරොථා”ති. භික්ඛු තථා කරිංසු, කත්වා ව පන විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා අත්තනා කතකිව්වං ආරොචෙත්වා තස්ස අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. අථ නෙසං භගවා තස්ස පරිනිබ්බුතභාවං ආවික්ඛිත්වා “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං ඛිප්පාභිඤ්ඤානං යදිදං බාහියො දාරුවිරියො”ති (අ. නි. 1.216) එතදග්ගෙ යපෙසි. අථ නං භික්ඛු පුච්ඡිංසු – “භන්තෙ, තුම්භෙ ‘බාහියො අරහත්තං පත්තො’ති වදෙථ, කදා සො අරහත්තං පත්තො”ති? “මම ධම්මං සුතකාලෙ, භික්ඛවෙ”ති. “කදා පනස්ස, භන්තෙ, තුම්භෙහි ධම්මො කටීතො”ති? “පිණ්ඩාය වරන්තෙන අන්තරවිටීයං යත්වා”ති. “අප්පමන්තකො භි, භන්තෙ, තුම්භෙහි අන්තරවිටීයං යත්වා කටීතධම්මො කථං සො තාවත්තකෙන විසෙසං නිබ්බන්තෙසි”ති, අථ නෙ සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, මම ධම්මං ‘අප්පං වා බහුං වා’ති මා පමාණං ගණිතං. අනෙකානිපි හි ගාථාසහස්සානි අනත්ථනිස්සිතානි න සෙය්‍යො, අත්ථනිස්සිතං පන එකමිපි ගාථාපදං සෙය්‍යො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

101. “සහස්සමපි වෙ ගාථා, අනත්පදසංහිතා;
එකං ගාථාපදං සෙය්‍යොයා, යං සුත්වා උපසම්මති”ති.

තත්ථ එකං ගාථාපදං සෙය්‍යොයාති “අප්පමාදො අමතපදං...පෙ.... යථා මයා”ති (ධ. ප. 21) එවරුපා එකා ගාථාපි සෙය්‍යොයාති අත්ථො. සෙසං පුරිමනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

බාහියදාරුවිරියත්ථෙරවත්ථු දුතියං.

3. කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරිවත්ථු

යො ව ගාථාසතං භාසෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කුණ්ඩලකෙසිං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

රාජගහෙ කිර එකා සෙට්ඨිධිතා සොළසවස්සුද්දෙසිකා අභිරුපා අභොසි දස්සනියා පාසාදිකා. තස්මිඤ්ච වයෙ ධීතා නාරියො පුරිසජ්ඣාසයා හොන්ති පුරිසලොලා. අථ නං මාතාපිතරො සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ සිරිගබ්භෙ නිවාසාපෙසුං. එකමෙවස්සා දාසිං පරිවාරිකං අදංසු. අටෙකං කුලපුත්තං වොරකම්මං කරොන්තං ගහෙත්වා පච්ඡාබාහං බන්ධිත්වා චතුක්කෙ චතුක්කෙ කසාහි පහරිත්වා ආසාතනං නයිංසු. සෙට්ඨිධිතා මහාජනස්ස සද්දං සුත්වා “කිං නු බො එත”න්ති පාසාදතලෙ යත්වා ඔලොකෙත්ති තං දිස්වා පටිබද්ධවිත්තා හුත්වා තං පත්ථයමානා ආහාරං පටික්ඛිපිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී. අථ නං මාතා පුච්ඡී – “කිං ඉදං, අම්මා”ති? “සවෙ එතං ‘වොරො’ති ගහෙත්වා නියාමානං පුරිසං ලභිස්සාමි, ජීවිස්සාමි. නො වෙ ලභිස්සාමි, ජීවිතං මෙ නත්ථී, ඉධෙව මරිස්සාමි”ති. “අම්ම, මා එවං කරි, අම්මාකං ජාතියා ව ගොත්තෙන ව හොගෙන ව සදිසං අඤ්ඤං සාමිකං ලභිස්සාමි”ති. “මය්හං අඤ්ඤා කිච්චං නත්ථී, ඉමං අලභමානා මරිස්සාමි”ති. මාතා ධීතරං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්ති පිතුනො ආරොවෙසි. සොපි නං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තො “කිං සක්කා කාතු”න්ති වින්තෙත්වා තං වොරං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තස්ස රාජපුරිසස්ස සහස්සභණ්ඩිකං පෙසෙසි – “ඉමං ගහෙත්වා එතං පුරිසං මය්හං දෙහි”ති. සො “සාධු”ති කභාපණෙ ගහෙත්වා තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං මාරෙත්වා “මාරිතො, දෙව, වොරො”ති රඤ්ඤො ආරොවෙසි. සෙට්ඨිපි තස්ස ධීතරං අදාසි.

සා තතො පටියාය “සාමිකං ආරාධෙස්සාමි”ති සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතා සයමෙව තස්ස යාගුආදීනි සංවිදහති, වොරො කතිපාහව්වයෙන වින්තෙසි – “කදා නු බො ඉමං මාරෙත්වා එතිස්සා ආහරණානි ගහෙත්වා එකස්මිං සුරාගෙහෙ වික්කිණිත්වා බාදිතුං ලභිස්සාමි”ති? සො “අත්ථෙකො උපායො”ති වින්තෙත්වා ආහාරං පටික්ඛිපිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී, අථ නං සා උපසඬකම්මිත්වා “කිං තෙ, සාමි, රුජ්ජති”ති පුච්ඡී. “න කිඤ්චි මෙ, හද්දෙති, කච්චි පන මෙ මාතාපිතරො තුය්හං කුද්ධා”ති? “න කුජ්ඣන්ති, හද්දෙ”ති. අථ “කිං නාමෙත”න්ති? “හද්දෙ, අහං තං දිවසං බන්ධිත්වා නියාමානො වොරපපාතෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය බලිකම්මං පටිස්සුණිත්වා ජීවිතං ලභිං, ත්වම්පි මයා තස්සා එව ආනුභාවෙන ලද්ධා, ‘තං මෙ දෙවතාය බලිකම්මං යපිත’න්ති වින්තෙමි, හද්දෙ”ති. “සාමි, මා වින්තයි, කරිස්සාමි බලිකම්මං, වදෙහි, කෙතත්ථො”ති? “අප්පොදකමධුපායසෙන ව ලාජපඤ්චමකපුප්ථෙති වා”ති. “සාධු, සාමි, අහං පටියාදෙස්සාමි”ති සා සබ්බං බලිකම්මං පටියාදෙත්වා “එහි, සාමි, ගච්ඡාමා”ති ආහ. “තෙන හි, හද්දෙ, තව ඤාතකෙ නිවන්තෙත්වා මහග්ඝානි වත්ථාහරණානි ගහෙත්වා අත්තානං අලඬකරොහි, හසන්තා කිළන්තා සුඛං ගමිස්සාමා”ති. සා තථා අකාසි.

අථ නං සො පබ්බතපාදං ගතකාලෙ ආහ – “හද්දෙ, ඉතො පරං උභොව ජනා ගමිස්සාම, සෙසජනං යානකෙන සද්ධිං නිවන්තාපෙත්වා බලිකම්මභාජනං සයං උක්ඛිපිත්වා ගණ්හාහි”ති. සා තථා අකාසි. වොරො තං ගහෙත්වා වොරපපාතපබ්බතං අභිරුහි. තස්ස හි එකෙන පස්සෙන මනුස්සා අභිරුහන්ති, එකං පස්සං ඡින්තපපාතං. පබ්බතමත්ථකෙ ධීතා තෙන පස්සෙන වොරෙ පාතෙත්ති. තෙ බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා භූමියං පතන්ති. තස්මා “වොරපපාතො”ති වුව්චති. සා තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා “බලිකම්මං තෙ, සාමි, කරොහි”ති ආහ. සො තුණ්හි අභොසි. පුන තාය “කස්මා, සාමි, තුණ්හිභූතොසි”ති වුත්තෙ තං ආහ – “න මය්හං බලිකම්මෙතත්ථො, වඤ්චෙත්වා පන තං ආදාය ආගතොමිහි”ති. “කිං කාරණා, සාමි”ති? “තං මාරෙත්වා තව ආහරණානි ගහෙත්වා පලායනත්ථායා”ති. සා මරණභයතජ්ජිතා ආහ – “සාමි, අහඤ්ච ආහරණානි ව තව සන්තකානෙව, කස්මා එවං වදෙසි”ති? සො, “මා එවං කරොහි”ති, පුනප්පුනං යාවියමානොපි “මාරෙමි එවා”ති ආහ. “එවං සන්තෙ කිං තෙ මම මරණෙත? ඉමානි ආහරණානි ගහෙත්වා මය්හං ජීවිතං දෙහි, ඉතො පටියාය මං ‘මතා’ති ධාරෙහි, දාසි වා තෙ හුත්වා කම්මං කරිස්සාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ඉදං සුවණ්ණකෙයුරං, මුත්තා වෙචරියා බහු;
සබ්බං හරස්සු හද්දන්තෙ, මං ව දාසිති සාවයා”ති. (අප. ථෙරි 2.3.27);

තං සුත්වා වොරො “එවං කතෙ ත්වං ගන්ත්වා මාතාපිතුනං ආවික්ඛිස්සසි, මාරෙස්සාමියෙව, මා ත්වං බාළ්භං පරිදෙවසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“මා බාළිඟ පරිදෙවෙයි, බිජපං බන්ධාහි භණ්ඩිකං;
න තුය්හං ජීවිතං අත්ථි, සබ්බං ගණ්භාමි භණ්ඩික”න්ති. —

සා වින්තෙසි — “අහො ඉදං කම්මං භාරියං. පඤ්ඤා නාම න පචින්වා බාදනත්ථාය කතා, අථ බො විචාරණත්ථාය කතා, ජාතිස්සාමිස්ස කත්තබ්බ”න්ති, අථ නං ආහ — “සාමි, යදා ත්වං ‘වොරො’ති ගභෙන්වා නියයි, තදාහං මාතාපිතුනං ආචික්ඛං, තෙ සහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා නං ආහරාපෙන්වා ගෙහෙ කරිංසු. තතො පටියාය අහං තුය්හං උපකාරිකා, අජ්ජ මෙ සුදිට්ඨං කත්වා අත්තානං චන්දිතුං දෙහි”ති. සො “සාධු, හද්දෙ, සුදිට්ඨං කත්වා චන්දාහි”ති චත්වා පබ්බතන්තෙ අටියාසි. අථ නං සා තික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා චතුසු යානෙසු චන්දිත්වා, “සාමි, ඉදං තෙ පච්ඡිමදස්සනං, ඉදානි තුය්හං වා මම දස්සනං, මය්හං වා තව දස්සනං නත්ථි”ති පුරතො ච පච්ජතො ච ආලිඛිගිත්වා පමත්තං හුත්වා පබ්බතන්තෙ යීතං පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා එකෙන හත්ථෙන බන්ධෙ ගභෙන්වා එකෙන පිට්ඨිකච්ඡාය ගභෙන්වා පබ්බතපපාතෙ බිජි. සො පබ්බතකුච්ඡියං පටිහතො බණ්ඩාබණ්ඩිකං හුත්වා භූමියං පති. වොරපපාතමත්ථකෙ අධිවත්ථා දෙවතා තෙසං ද්වින්තම්පි කිරියං දිස්වා තස්සා ඉත්ථියා සාධුකාරං දත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“න හි සබ්බෙසු යානෙසු, පුරිසො හොති පණ්ඩිතො;
ඉත්ථිපි පණ්ඩිතා හොති, තත්ථ තත්ථ විචක්ඛණා”ති. (අප. පෙරි 2.3.31);

සාපි වොරං පපාතෙ බිජිත්වා වින්තෙසි — “සවාහං ගෙහං ගමිස්සාමි, ‘සාමිකො තෙ කුහි’න්ති පුච්ඡිස්සන්ති, සවාහං එවං පුටියා ‘මාරිතො මෙ’ති චක්ඛාමි, ‘දුබ්බිනීතෙ සහස්සං දත්වා නං ආහරාපෙන්වා ඉදානි නං මාරෙසී’ති මං මුඛසත්තිහි විජ්ඣිස්සන්ති, ‘ආහරණත්ථාය සො මං මාරතුකාමො අහොසී’ති චුත්තෙපි න සද්දහිස්සන්ති, අලං මෙ ගෙහෙනා”ති තත්ථෙවාරණානි ඡඩ්ඛෙන්වා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා අනුපුබ්බතෙ විචරන්ති එකං පරිබ්බාජකානං අස්සමං පත්වා චන්දිත්වා “මය්හං, හන්තෙ, තුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බජ්ජං දෙථා”ති ආහ. අථ නං පබ්බාජෙසුං. සා පබ්බජිත්වා ච පුච්ඡි — “හන්තෙ, තුම්භාකං පබ්බජ්ජාය කිං උත්තම”න්ති? “හද්දෙ, දසසු වා කසිණෙසු පරිකම්මං කත්වා ඤානං නිබ්බත්තෙතබ්බං, වාදසහස්සං වා උග්ගණ්ඨිතබ්බං, අයං අම්භාකං පබ්බජ්ජාය උත්තමත්ථො”ති. “ඤානං තාව නිබ්බත්තෙතුං අහං න සක්ඛිස්සාමි, වාදසහස්සං පන උග්ගණ්ඨිස්සාමි, අය්‍යා”ති. අථ නං තෙ වාදසහස්සං උග්ගණ්ඨාපෙන්වා “උග්ගහිතං තෙ සිජ්ජං, ඉදානි ත්වං ජම්බුදීපතලෙ විචරිත්වා අත්තනා සද්ධිං පඤ්ඤං කථෙතුං සමත්ථං ඔලොකෙහි”ති තස්ස හත්ථෙ ජම්බුසාබං දත්වා උය්‍යාජෙසුං — “ගච්ඡ, හද්දෙ, සචෙ කොචි ගිහිභූතො තයා සද්ධිං පඤ්ඤං කථෙතුං සක්කොති, තස්සෙව පාදපරිවාරිකා හවාහි, සචෙ පබ්බජිතො සක්කොති, තස්ස සන්තිකෙ පබ්බජාහි”ති.

සා නාමෙත ජම්බුපරිබ්බාජිකා නාම හුත්වා තතො නික්ඛමිත්වා දිට්ඨෙ දිට්ඨෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති විචරති. තාය සද්ධිං කථෙතුං සමත්ථො නාම නාහොසි. “ඉතො ජම්බුපරිබ්බාජිකා ආගච්ඡති”ති සුත්වා ච මනුස්සා පලායන්ති. සා ගාමං වා නිගමං වා භික්ඛාය පවිසන්ති ගාමද්වාරෙ වාලුකරාසිං කත්වා තත්ථ ජම්බුසාබං යපෙන්වා “මයා සද්ධිං කථෙතුං සමත්ථො ජම්බුසාබං මද්දතු”ති චත්වා ගාමං පාවිසි. තං යානං උපසඩ්ධිකම්මං සමත්ථො නාම නාහොසි. සාපි මිලාතාය ජම්බුසාබාය අඤ්ඤං ජම්බුසාබං ගණ්භානි, ඉමිනා නිභාරෙන විචරන්ති සාවත්ථිං පත්වා ගාමද්වාරෙ වාලුකරාසිං කත්වා ජම්බුසාබං යපෙන්වා චුත්තතයෙනෙව චත්වා භික්ඛාය පාවිසි. සම්බහුලා ගාමදාරකා ජම්බුසාබං පරිවාරෙන්වා අටියංසු. තදා සාරිපුත්තත්ථෙරො පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො නගරා නික්ඛන්තො තෙ දාරකෙ ජම්බුසාබං පරිවාරෙන්වා යීතෙ දිස්වා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡි. දාරකා ථෙරස්ස තං පචන්ති ආචික්ඛිංසු. “තෙන හි දාරකා ඉමං සාබං මද්දථා”ති. “භායාම, හන්තෙ”ති. “අහං පඤ්ඤං කථෙස්සාමි, මද්දථ තුම්හෙ”ති. තෙ ථෙරස්ස වචනෙන සඤ්ජාතුස්සාහා තථා කත්වා මද්දන්තා ජම්බුසාබං උක්ඛිපිංසු. පරිබ්බාජිකා ආගන්ත්වා තෙ පරිභාසිත්වා “තුම්හෙහි සද්ධිං මම පඤ්ඤෙන කිච්චං නත්ථි, කස්මා මෙ සාබං මද්දථා”ති ආහ. “අය්‍යානම්භා මද්දාපිතා”ති ආහංසු. “හන්තෙ, තුම්හෙහි මෙ සාබා මද්දාපිතා”ති? “ආම, හගිනි”ති. “තෙන හි මයා සද්ධිං පඤ්ඤං කථෙථා”ති. “සාධු කථෙස්සාමි”ති.

සා වඩ්ඪමානකච්ඡායාය පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං ථෙරස්ස සන්තිකං අගමාසි, සකලනගරං සඩ්ධුහි. “ද්වින්තං පණ්ඩිතානං කථං සුණ්ඤ්ඤාමා”ති නාගරා තාය සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා ථෙරං චන්දිත්වා එකමත්තං නිසිදිංසු. පරිබ්බාජිකා ථෙරං ආහ — “හන්තෙ, පුච්ඡාමි තෙ පඤ්ඤ”න්ති. “පුච්ඡ, හගිනි”ති. සා වාදසහස්සං පුච්ඡි, පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං ථෙරො විස්සජ්ජෙසි. අථ නං ථෙරො ආහ — “එත්තකා එව තෙ පඤ්ඤා, අඤ්ඤෙපි අත්ථි”ති? “එත්තකා එව, හන්තෙ”ති. “තයා බහු පඤ්ඤා පුටියා, මයම්පි එකං පුච්ඡාම, විස්සජ්ජිස්සාමි නො”ති? “ජානමානා විස්සජ්ජිස්සාමි පුච්ඡථ, හන්තෙ”ති. ථෙරො “එකං නාම කි”න්ති (බු. පා. 4.1) පඤ්ඤං පුච්ඡි. සා “එවං නාමෙස විස්සජ්ජෙන්වො”ති අජානන්ති “කිං නාමෙතං, හන්තෙ”ති පුච්ඡි. “බුද්ධපඤ්ඤො නාම, හගිනි”ති. “මය්හම්පි තං දෙථ, හන්තෙ”ති. “සචෙ මාදිසා හවිස්සසි, දස්සාමි”ති. “තෙන හි මං පබ්බාජෙථා”ති. ථෙරො හික්ඛුනිතං ආචික්ඛිත්වා පබ්බාජෙසි. සා පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදා කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරි නාම හුත්වා කතිපාහච්චයෙනෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි.

හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං — “කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරියා ධම්මස්සවනඤ්ච බහුං නත්ථි, පබ්බජිතකිච්චඤ්චස්සා මත්ථකං පත්තං, එකෙන කිර වොරෙන සද්ධිං මහාසඩ්ධිං කත්වා ජීනිත්වා ආගතා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “හික්ඛෙව, මයා දෙසිතධම්මං ‘අජ්ජං වා බහුං වා’ති පමාණං මා ගණ්හථ, අනත්ථකං පදසතම්පි සෙය්‍යො න හොති,

ධම්මපදං පන එකමිපි සෙය්‍යොව. අවසෙසවොරෙ ජිනන්තස්ස ව ජයො නාම න හොති, අජ්ඣන්තිකකිලෙසවොරෙ ජිනන්තස්සෙව පන ජයො නාම හොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

102. “යො ව ගාථාසතං භාසෙ, අනත්ථපදසංහිතා;
එකං ධම්මපදං සෙය්‍යො, යං සුත්වා උපසම්මති.

103. “යො සහස්සං සහස්සෙන, සඬිගාමෙ මානුසෙ ජිනෙ;
එකඤ්ච ජෙය්‍යමත්තානං, ස වෙ සඬිගාමජුත්තමො”ති.

තත්ථ ගාථාසතන්ති යො ව පුග්ගලො සතපරිච්ඡෙදා බහුපි ගාථා භාසෙය්‍යාති අත්ථො. අනත්ථපදසංහිතාති ආකාසවණ්ණනාදිවසෙන අනත්ථකෙහි පදෙහි සංහිතා. ධම්මපදන්ති අත්ථසාධකං ඛන්ධාදිපටිසංයුත්තං, “චත්තාරිමාති පරිබ්බාජකා ධම්මපදාති. කතමාති චත්තාරි? අනභිජ්ඣා පරිබ්බාජකා ධම්මපදං, අඛ්‍යාපාදො පරිබ්බාජකා ධම්මපදං, සම්මාසති පරිබ්බාජකා ධම්මපදං, සම්මාසමාධි පරිබ්බාජකා ධම්මපද”න්ති (අ. නි. 4.30) එවං චුත්තෙසු චතුසු ධම්මපදෙසු එකමිපි ධම්මපදං සෙය්‍යො. යො සහස්සං සහස්සෙනාති යො එකො සඬිගාමයොධො සහස්සෙන ගුණිතං සහස්සං මානුසෙ එකස්මිං සඬිගාමෙ ජිනෙය්‍ය, දසමනුස්සසතසහස්සං ජිනිත්වා ජයං ආභරෙය්‍ය, අයම්පි සඬිගාමජිනතං උත්තමො පවරො නාම න හොති. එකඤ්ච ජෙය්‍යමත්තානන්ති යො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු අජ්ඣන්තිකකම්මට්ඨානං සම්මසන්නො අත්තනො ලොභාදිකිලෙසජයෙන අත්තානං ජිනෙය්‍ය. ස වෙ සඬිගාමජුත්තමොති සො සඬිගාමජිනානං උත්තමො පවරො සඬිගාමසීසයොධොති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

කුණ්ඩලකෙසිත්ථෙරිවත්ථු තතියං.

4. අනත්ථපුච්ඡකත්‍රාමණ්ඩලවත්ථු

අත්තා භවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනත්ථපුච්ඡකං ත්‍රාමණං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සො කිර ත්‍රාමණො “කිං නු ඛො සම්මාසම්බුද්ධො අත්ථමෙව ජානාති, උදාහු අනත්ථමිපි, පුච්ඡිස්සාමි න”න්ති සත්ථාරං උපසඬකම්මිත්වා පුච්ඡි – “භත්තෙ, තුම්හෙ අත්ථමෙව ජානාථ මඤ්ඤෙ, නො අනත්ථ”න්ති? “අත්ථඤ්චාහං, ත්‍රාමණ, ජානාමි අනත්ථඤ්චා”ති. “තෙන හි මෙ අනත්ථං කට්ඨො”ති. අට්ඨස්ස සත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

“උස්සුරසෙය්‍යං ආලස්‍යං, චණ්ඩික්කං දීඝසොණ්ඩියං;
එකස්සද්ධානගමනං පරදාරූපසෙවනං;
එතං ත්‍රාමණ සෙවස්සු, අනත්ථං තෙ භවිස්සති”ති.

තං සුත්වා ත්‍රාමණො සාධුකාරමදාසි “සාධු සාධු, ගණාචරිය, ගණපෙට්ඨක, තුම්හෙ අත්ථඤ්ච ජානාථ අනත්ථඤ්චා”ති. “එවං ඛො, ත්‍රාමණ, අත්ථානත්ථජානනකො නාම මයා සදිසො නන්ථි”ති. අට්ඨස්ස සත්ථා අජ්ඣාසයං උපධාරෙත්වා, “ත්‍රාමණ, කෙන කම්මෙන ජීවිසි”ති පුච්ඡි. “ජුතකම්මෙන, හො ගොතමා”ති. “කිං පන තෙ ජයො හොති පරාජයො”ති. “ජයොපි හොති පරාජයොපි”ති චුත්තෙ, “ත්‍රාමණ, අජ්ජමත්තකො එස, පරං ජිනන්තස්ස ජයො නාම න සෙය්‍යො. යො පන කිලෙසජයෙන අත්තානං ජිනාති, තස්ස ජයො සෙය්‍යො. න හි තං ජයං කොචි අපජයං කාතුං සක්කොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

104. “අත්තා භවෙ ජිනං සෙය්‍යො, යා වායං ඉතරා පජා;
අත්තදන්තස්ස පොසස්ස, නිච්චං සඤ්ඤතචාරිනො.

105. “නෙව දෙවො න ගන්ධබ්බො, න මාරො සහ බ්‍රහ්මිනා;
ජිනං අපජිතං කයිරා, තථාරූපස්ස ජන්තුනො”ති.

තත්ථ භවෙති නිපාතො. ජිනන්ති ලිඬිගවිපල්ලාසො, අත්තනො කිලෙසජයෙන අත්තා ජිනො සෙය්‍යොති අත්ථො. යා වායං ඉතරා පජාති යා පජායං අවසෙසා පජා ජුතෙන වා ධනහරණෙන වා සඬිගාමෙන වා බලාහිභවෙන වා ජිනා භවෙය්‍ය, තං ජිනන්තෙන යං ජිනං, න තං සෙය්‍යොති අත්ථො. කස්මා පන තදෙව ජිනං සෙය්‍යො, ඉදං න සෙය්‍යොති? යස්මා අත්තදන්තස්ස...පෙ.... තථාරූපස්ස ජන්තුනොති. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා හි ය්වායං නික්කිලෙසනාය අත්තදන්තො පොසො, තස්ස අත්තදන්තස්ස කායාදිහි නිච්චං සඤ්ඤතචාරිනො එවරූපස්ස ඉමෙහි කායසඤ්ඤමාදිහි සඤ්ඤතස්ස ජන්තුනො දෙවො වා ගන්ධබ්බො වා මාරො වා බ්‍රහ්මිනා සහ උට්ඨහිත්වා “අභමස්ස ජිනං අපජිතං කරිස්සාමි, මග්ගභාවනාය පහිනෙ කිලෙසෙ පුන උප්පාදෙස්සාමි”ති සට්ඨන්තොපි වායමන්තොපි යථා ධනාදිහි පරාජිනො පක්ඛන්තරො හුත්වා ඉතරෙන ජිනං පුන ජිනන්තො අපජිතං කරෙය්‍ය, “එවං අපජිතං කාතුං නෙව සක්කුණෙය්‍යා”ති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍ය සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අනත්ථපුච්ඡකමුභ්මණවත්ථු වතුත්ථං.

5. සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස මාතුලමුභ්මණවත්ථු

මාසෙ මාසෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස මාතුලමුභ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

ථෙරො කිර තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ආහ - “කිං නු බො, මුභ්මණ, කිඤ්චිදෙව කුසලං කරොසී”ති? “කරොමි, හන්තෙ”ති. “කිං කරොසී”ති? “මාසෙ මාසෙ සහස්සපරිච්චාගෙන දානං දමීමි”ති. “කස්ස දෙසී”ති? “නිගණ්ඨානං, හන්තෙ”ති. “කිං පත්ථයන්තො”ති? “බ්‍රහ්මලොකං, හන්තෙ”ති. “කිං පන බ්‍රහ්මලොකස්ස අයං මග්ගො”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “කො ඵලමාහා”ති? “ආවරියෙහි මෙ කථිතං, හන්තෙ”ති. “නො ත්ථං බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගං ජානාසි, නාපි තෙ ආවරියා, සත්ථා ඵකො ජානාති, ඵහි, මුභ්මණ, බ්‍රහ්මලොකස්ස තෙ මග්ගං කථාපෙස්සාමි”ති තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා, “හන්තෙ, අයං බ්‍රහ්මණො ඵලමාහා”ති, “තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා සාධු වතස්ස බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගං කට්ඨං”ති. සත්ථා “ඵවං කිර, මුභ්මණ”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හො ගොතමා”ති චුත්තෙ, “බ්‍රහ්මණ, තයා ඵවං දදමානෙන වස්සසතං දින්තදානතොපි මුහුත්තමත්තං පසන්නචිත්තෙන මම සාවකස්ස ඔලොකනං වා කට්ඨජුහික්ඛාමත්තදානං වා මහජ්ජලතර”න්ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

106. “මාසෙ මාසෙ සහස්සෙන, යො යපෙථ සතං සමං;
එකඤ්ච භාවිතත්තානං, මුහුත්තමපි පූජයෙ;
සායෙව පූජනා සෙය්‍යා, යඤ්චෙව වස්සසතං හුත”න්ති.

තත්ථ සහස්සෙනාහි සහස්සපරිච්චාගෙන. යො යපෙථ සතං සමන්ති යො වස්සසතං මාසෙ මාසෙ සහස්සං පරිච්චන්තො ලොකියමහාජනස්ස දානං දදෙය්‍ය, එකඤ්ච භාවිතත්තානන්ති යො පන එකං සීලාදිගුණවිසෙසෙන වඩ්ඪිතඅත්තානං හෙට්ඨිමකොටියා සොතාපත්තං, උපරිමකොටියා ඛිණ්ණසවං සරද්ධාරං සම්පත්තං කට්ඨජුහික්ඛාදානවසෙන වා යාපනමත්තආහාරදානවසෙන වා ථුලසාටකදානමත්තෙන වා පූජෙය්‍ය. යං ඉතරෙන වස්සසතං හුතං. තතො සායෙව පූජනා සෙය්‍යා. සෙට්ඨො උත්තමොති අත්ථොති.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රහ්මණො සොතාපත්තිඵලං පත්තො, අඤ්ඤෙපි ඛ්‍ය සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස මාතුලමුභ්මණවත්ථු පඤ්චමං.

6. සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යවත්ථු

යො ව වස්සසතං ජන්තුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තමපි හි ථෙරො උපසඬකමිත්වා ආහ - “කිං, මුභ්මණ, කුසලං කරොසී”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “කිං කරොසී”ති? “මාසෙ මාසෙ එකං එකං පසුං සාතෙත්වා අග්ගිං පරිවරාමි”ති. “කිමත්ථං ඵවං කරොසී”ති? “බ්‍රහ්මලොකමග්ගො කිරෙසො”ති. “කෙනෙවං කථිත”න්ති? “ආවරියෙහි මෙ, හන්තෙ”ති. “නෙව ත්ථං බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගං ජානාසි, නාපි තෙ ආවරියා, ඵහි, සත්ථු සන්තිකං ගමීස්සාමා”ති තං සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා “ඉමස්ස, හන්තෙ, බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගං කට්ඨං”ති ආහ. සත්ථා “ඵවං කිරා”ති පුච්ඡිත්වා “ඵවං, හො ගොතමා”ති චුත්තෙ, “බ්‍රහ්මණ, වස්සසතමපි ඵවං අග්ගිං පරිවරන්තස්ස තව අග්ගිපාරිවරියා මම සාවකස්ස තඬ්ඛණමත්තං පූජමපි න පාපුණාති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

107. “යො ව වස්සසතං ජන්තු, අග්ගිං පරිවරෙ වනෙ;
එකඤ්ච භාවිතත්තානං, මුහුත්තමපි පූජයෙ;
සායෙව පූජනා සෙය්‍යා, යඤ්චෙව වස්සසතං හුත”න්ති.

තත්ථ ජන්තුති සත්තාධිවචනමෙතං. අග්ගිං පරිවරෙ වනෙති නිජපපඤ්චභාවපත්ථනාය වනං පටිසිත්වාපි තත්ථ අග්ගිං පරිවරෙය්‍ය. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රහ්මණො සොතාපත්තිඵලං පාපුණි, අඤ්ඤෙපි ඛ්‍ය සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යවත්ථු ඡට්ඨං.

7. සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සභායකබ්‍රාහ්මණවත්ථු

යං කිඤ්චි යිට්ඨං වානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සභායකබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තම්පි හි ථෙරො උපසඬ්ඛිතම්ථා “කිං, බ්‍රාහ්මණ, කිඤ්චි කුසලං කරොසී”ති පුච්ඡී. “ආම, භන්තෙ”ති. “කිං කරොසී”ති? “යිට්ඨයාගං යජාමී”ති. “තදා කිර තං යාගං මහාපරිච්චාගෙන යජ”න්ති. ඉතො පරං ථෙරො පුරිමනායෙනෙව පුච්ඡන්තවා තං සත්ථු සන්තිකං තෙත්වා තං පචත්තිං ආරොචෙන්වා “ඉමස්ස, භන්තෙ, බ්‍රහ්මලොකස්ස මග්ගං කට්ඨං”ති ආහ. සත්ථා, “බ්‍රාහ්මණ, එවං කිරා”ති පුච්ඡන්තවා “එවං, හො ගොතමා”ති චුත්තෙ, “බ්‍රාහ්මණ, තයා සංවච්ඡරං යිට්ඨයාගං යජන්තෙන ලොකියමහාජනස්ස දින්තදානං පසන්නචිත්තෙන මම සාවකානං වන්දන්තානං උප්පන්නකුසලවෙනනාය වතුභාගමත්තම්පි න අග්ඝති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

108. “යං කිඤ්චි යිට්ඨං ව හුතං ව ලොකෙ,
සංවච්ඡරං යජෙථ පුඤ්ඤපෙක්ඛො;
සබ්බම්පි තං න වතුභාගමෙති,
අභිවාදනා උප්පුගතෙසු සෙය්‍යො”ති.

තත්ථ යං කිඤ්චිති අනවසෙසපරියාදානවචනමෙතං. යිට්ඨන්ති යෙභුයොන මඬගලකිරියාදිවසෙසු දින්තදානං. හුතන්ති අභිසඬ්ඛන්තවා කතං පාහුනදානඤ්චෙව, කම්මඤ්ච ඵලඤ්ච සද්දහින්තවා කතදානඤ්ච. සංවච්ඡරං යජෙථාති එකසංවච්ඡරං නිරන්තරමෙව චුත්තජපකාරං දානං සකලචක්කවාලෙපි ලොකියමහාජනස්ස දෙය්‍යා. පුඤ්ඤපෙක්ඛොති පුඤ්ඤං ඉච්ඡන්තො. උප්පුගතෙසුති හෙට්ඨිමකොටියා සොතාපත්තනෙසු උපරිමකොටියා බිණ්ණසවෙසු. ඉදං චුත්තං හොති – “එවරුපෙසු පසන්නචිත්තෙන සරීරං ඔනමිත්වා වන්දන්තස්ස කුසලවෙනනාය යං ඵලං, තතො වතුභාගම්පි සබ්බං තං දානං න අග්ඝති, තස්මා උප්පුගතෙසු අභිවාදනමෙව සෙය්‍යො”ති.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිඵලං පත්තො, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සභායකබ්‍රාහ්මණවත්ථු සත්තමං.

8. ආයුච්චිස්සකුමාරවත්ථු

අභිවාදනසිලිස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා දීඝලඬ්ඝිකං නිස්සාය අරඤ්ඤකුටියං විහරන්තො දීඝායුකුමාරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

දීඝලඬ්ඝිකනගරවාසීනො කිර ද්වෙ බ්‍රාහ්මණා බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අට්ඨවත්තාලිස වස්සාති තපවරණං කරිංසු. තෙසු එකො “පවෙණි මෙ නස්සිස්සති, විබ්භම්ප්පාමී”ති චිත්තෙන්වා අත්තනා කතං තපං පරෙසං වික්කිණිත්වා ගොසතෙන වෙව කතාපණසතෙන ව සද්ධිං හරියං ලහින්තවා කුටුම්භං සණ්ඨපෙසි. අට්ඨස්ස හරියා පුත්තං විජායි. ඉතරො පනස්ස සභායකො පවාසං ගන්ත්වා පුනදෙව තං නගරං පච්චාගමී. සො තස්ස ආගතභාවං සුත්වා පුත්තදාරං ආදාය සභායකස්ස දස්සනත්ථාය අගමාසි. ගන්ත්වා පුත්තං මාතු හත්ථෙ දත්වා සයං තාව වන්දි, මාතාපි පුත්තං පිතු හත්ථෙ දත්වා වන්දි. සො “දීඝායුකා හොථා”ති ආහ, පුත්තෙ පන වන්දාපිතෙ තුණ්හි අහොසි. අට් නං “කස්මා, භන්තෙ, අම්හෙහි වන්දිතෙ ‘දීඝායුකා හොථා’ති වත්වා ඉමස්ස වන්දනකාලෙ කිඤ්චි න වදෙථා”ති ආහ. “ඉමස්සෙකො අන්තරායො අත්ථි, බ්‍රාහ්මණා”ති. “කිත්තකං ජීවිස්සති, භන්තෙ”ති? “සත්තාහං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “පට්ඨාහනකාරණං අත්ථි, භන්තෙ”ති? “නාහං පට්ඨාහනකාරණං ජානාමී”ති. “කො පන ජානෙය්‍ය, භන්තෙ”ති? “සමණො ගොතමො ජානෙය්‍ය, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡාමී”ති. “තත්ථ ගච්ඡන්තො තපපරිහානිතො භායාමී”ති. “සවෙ තෙ පුත්තසිනෙහො අත්ථි, තපපරිහානිං අචිත්තෙන්වා තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡාමී”ති.

සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සයං තාව වන්දි. සත්ථා “දීඝායුකො හොහි”ති ආහ, පජාපනියා වන්දනකාලෙපි තස්සා තට්ඨෙව වත්වා පුත්තස්ස වන්දාපනකාලෙ තුණ්හි අහොසි. සො පුරිමනායෙනෙව සත්ථාරං පුච්ඡී, සත්ථාපි තට්ඨෙව බ්‍යාකාසි. සො කිර බ්‍රාහ්මණො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං අපට්ඨිජ්ඣිත්ථාව අත්තනො මන්තං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන සංසන්දෙසි, පට්ඨාහනුපායං පන න ජානාති. බ්‍රාහ්මණො සත්ථාරං පුච්ඡී – “අත්ථි පන, භන්තෙ, පට්ඨාහනුපායො”ති? “භවෙය්‍ය, බ්‍රාහ්මණා”ති. “කිං භවෙය්‍යා”ති? “සවෙ ත්වං අත්තනො ගෙහද්වාරෙ මණ්ඩපං කාරෙන්වා තස්ස මජ්ඣෙ පිට්ඨං කාරෙන්වා තං පරික්ඛිපන්තො අට්ඨ වා සොළස වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා තෙසු මම සාවකෙ නිසීදාපෙත්වා සත්තාහං නිරන්තරං පරිත්තං කාතුං සක්කුණෙය්‍යාසි, එවමස්ස අන්තරායො නස්සෙය්‍යා”ති. “හො ගොතම, මයා මණ්ඩපාදීනි සක්කා කාතුං, තුම්භාකං පන සාවකෙ කථං ලච්ඡාමී”ති? “තයා එත්තකෙ කතෙ අහං මම සාවකෙ පහිණිස්සාමී”ති. “සාධු, හො ගොතමා”ති සො අත්තනො ගෙහද්වාරෙ සබ්බං කිච්චං නිට්ඨාපෙන්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා හික්ඛු පහිණි, තෙ ගන්ත්වා තත්ථ නිසීදිංසු, දාරකම්පි පිට්ඨකායං නිපජ්ජාපෙසුං, හික්ඛු සත්තරත්තින්දිවං නිරන්තරං පරිත්තං හණිංසු, සත්තමෙ දිවසෙ සායං සත්ථා ආගච්ඡී. තස්මිං ආගතෙ සබ්බචක්කවාලදෙවතා

සන්නිපතිංසු. එකො පන අවරුද්ධකො නාම යක්ඛො ද්වාදස සංවච්ඡරානි වෙස්සවණං උපට්ඨන්තිවා තස්ස සන්නිකා වරං ලභන්තො “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ ඉමං දාරකං ගණ්භෙය්‍යාසී”ති ලභි. තස්මා සොපි ආගන්ත්වා අට්ඨාසී.

සත්ථරි පන තත්ථ ගතෙ මහෙසක්ඛාසු දෙවතාසු සන්නිපතිනාසු අප්පෙසක්ඛා දෙවතා ඔසක්කිත්වා ඔසක්කිත්වා ඔකාසං අලභමානා ද්වාදස යොජනානි පටික්කමිංසු. අවරුද්ධකොපි තථෙව පටික්කමි, සත්ථාපි සබ්බරත්තිං පරිත්තමකාසී. සත්තාහෙ චිතිවත්තෙ අවරුද්ධකො දාරකං න ලභි. අට්ඨමෙ පන දිවසෙ අරුණෙ උග්ගතමත්තෙ දාරකං ආනෙත්වා සත්ථාරං වන්දාපෙසුං. සත්ථා “දිසායුකො හොති”ති ආහ. “කිවචිරං පන, හො ගොතම, දාරකො ධස්සති”ති? “විසවස්සසනං, බ්‍රාහ්මණා”ති. අට්ඨස්ස “ආයුච්චිඨනකුමාරො”ති නාමං කරිංසු. සො වුද්ධිමත්වාය පඤ්චභි උපාසකසතෙහි පරිවුතො විවරි. අට්ඨකදිවසං ධම්මසභායං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පස්සථාචුසො, ආයුච්චිඨනකුමාරෙන කිර සත්තමෙ දිවසෙ මරිතබ්බං අභවිස්ස, සො ඉදානි විසවස්සසනට්ඨාසී හුත්වා පඤ්චභි උපාසකසතෙහි පරිවුතො විවරති, අත්ථි මඤ්ඤෙ ඉමෙසං සත්තානං ආයුච්චිඨනකාරණ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, න කෙවලං ආයුච්චිඨනමෙව, ඉමෙ පන සත්තා ගුණවත්තෙ වන්දන්තා අභිවාදෙන්තා චතුභි කාරණෙහි වච්චන්ති, පරිස්සයනො මුච්චන්ති, යාවතායුකමෙව තිට්ඨන්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

109. “අභිවාදනසිලිස්ස , නිච්චං වුච්චාපවායිනො;
වත්තාරො ධම්මා වච්චන්ති, ආයු වණ්ණො සුඛං බල”න්ති.

තත්ථ අභිවාදනසිලිස්සානි වන්දනසිලිස්ස, අභිණ්භං වන්දනකිච්චපසුතස්සානි අත්ථො. වුච්චාපවායිනොති ගිහිස්ස වා තදහුපබ්බජිතෙ දහරසාමණෙරෙපි, පබ්බජිතස්ස වා පන පබ්බජිජාය වා උපසම්පදාය වා වුච්චිතරෙ ගුණවුච්චෙ අපවායමානස්ස, අභිවාදනෙන වා නිච්චං පුජෙන්තස්සානි අත්ථො. වත්තාරො ධම්මා වච්චන්තිති ආයුමහි වච්චමානෙ යත්තකං කාලං තං වච්චන්ති, තත්තකං ඉතරෙපි වච්චන්තියෙව. යෙන හි පඤ්ඤාසවස්සආයුසංවත්තතිකං කුසලං කතං, පඤ්චවිසතිවස්සකාලෙ වස්ස ජීවිතන්තරායො උප්පජ්ජෙය්‍යා, සො අභිවාදනසිලිතාය පටිප්පස්සම්භති, සො යාවතායුකමෙව තිට්ඨති, වණ්ණාදයොපිස්ස ආයුනාව සද්ධිං වච්චන්ති. ඉතො උත්තරිපි ඵසෙව නයො. අනන්තරායෙන පවත්තස්සායුතො වච්චනං නාම නත්ථි.

දෙසනාවසානෙ ආයුච්චිඨනකුමාරො පඤ්චභි උපාසකසතෙහි සද්ධිං සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ආයුච්චිඨනකුමාරවත්ථු අට්ඨමං.

9. සංකිච්චසාමණෙරවත්ථු

යො ව වස්සසනං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සංකිච්චසාමණෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසී.

සාවත්ථියං කිර තිංසමත්තා කුලපුත්තා සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජිංසු. තෙ උපසම්පදාය පඤ්චවස්සා හුත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා ගන්ථධුරං විපස්සනාධුරන්ති ද්වෙ ධුරානීති සුත්වා “මයං මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතා”ති ගන්ථධුරෙ උස්සාහං අකත්වා විපස්සනාධුරං පුරෙතුකාමා යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං කථාපෙන්වා, “හන්තෙ, එකං අරඤ්ඤායතනං ගමිස්සාමා”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිංසු. සත්ථා “කතරං යානං ගමිස්සථා”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකං නාමා”ති වුත්තෙ “තත්ථ තෙසං එකං විසාසාදං නිස්සාය භයං උප්පජ්ජිස්සති, තඤ්ච පන සංකිච්චසාමණෙරෙ ගතෙ වුපසම්ස්සති, අථ තෙසං පබ්බජිතකිච්චං පාරිපුරිං ගමිස්සති”ති අඤ්ඤාසී.

සංකිච්චසාමණෙරො නාම සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සාමණෙරො සත්තවස්සිකො ජාතියා. තස්ස කිර මාතා සාවත්ථියං අඬ්ඬකුලස්ස ධිතා. සා තස්මිං කුච්ඡිගතෙ එකෙන බ්‍යාධිනා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව කාලමකාසී. තස්සා කුමාරියමානාය ධ්වපෙන්වා ගබ්භමංසං සෙසං කුමාරියං. අට්ඨස්සා ගබ්භමංසං චිතකතො ඔතාරෙන්වා ද්විසු නිසු යානෙසු සුලෙහි විජ්ඣංසු. සුලකොට්ඨ දාරකස්ස අක්ඛිකොට්ඨං පහරි. එවං ගබ්භමංසං විජ්ඣන්වා අඬ්ඬාරරාසිමිහි බිපිත්වා අඬ්ඬාරෙහෙව පටිච්ඡාදෙන්වා පක්කමිංසු. ගබ්භමංසං කුමාරියං, අඬ්ඬාරමත්ථකෙ පන සුවණ්ණබ්බිසදියො දාරකො පදුමගබ්භෙ නිපන්නො විය අහොසී. පච්ඡිමභවිකස්ස සත්තස්ස හි සිනෙරුනා ඔත්ථරියමානස්සපි අරහත්තං අප්පත්වා ජීවිතක්ඛයො නාම නත්ථි. පුනදිවසෙ “චිතකං නිබ්බාපෙස්සාමා”ති ආගතා තථානිපන්නං දාරකං දිස්වා අච්ඡරියබ්බුතචිත්තජාතා “කථඤ්භි නාම එත්තකෙසු දාරුසු බියමානෙසු සකලසරිරෙ කුමාරියමානෙ දාරකො න කුමාරියං, කිං නු බො භවිස්සති”ති දාරකං ආදාය අන්තොගාමං ගන්ත්වා නෙමිත්තකෙ පුච්ඡිංසු. නෙමිත්තකා “සවෙ අයං දාරකො අගාරං අප්ඣාචස්සිස්සති, යාව සත්තමා කුලපරිට්ඨා ඤාතකා දුග්ගතා භවිස්සන්ති? සවෙ පබ්බජිස්සති, පඤ්චභි සමණසතෙහි පරිවුතො විවරිස්සති”ති ආහංසු. තස්ස සඬකුතා අක්ඛිකොට්ඨා භින්නත්තා සංකිච්චන්ති නාමං කරිංසු. සො අපරෙන සමයෙන සංකිච්චොති පඤ්ඤාසී. අථ නං ඤාතකා “හොතු, වඩ්ඪිතකාලෙ අමිභාකං අයාස්ස සාරිපුත්තස්ස සන්නිකෙ පබ්බාපෙස්සාමා”ති පොසිංසු. සො සත්තවස්සිකකාලෙ “තච මාතුකුච්ඡියං වසනකාලෙ මාතා තෙ කාලමකාසී, තස්සා සරිරෙ කුමාරියමානෙපි ත්වං න කුමාරියං”ති කුමාරකානං කථං සුත්වා “අහං කිර එවරුපා භයා මුත්තො, කිං මෙ සරාවාසෙන, පබ්බජිස්සාමි”ති ඤාතකානං ආරොවෙසී. තෙ “සාධු, තාතා”ති සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්නිකං නෙත්වා,

“හත්තෙ, ඉමං පබ්බාපෙථා” නි අදංසු. ථෙරො තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං දන්වා පබ්බාපෙසි. සො ධූරග්ගෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. අයං සංකිච්චසාමණෙරො නාම.

සත්ථා “එතස්මිං ගතෙ තං භයං වූපසම්ප්පන්නි, අප් නෙසං පබ්බජිතකිච්චං පාරිසුරිං ගමිස්සති” නි ඤාත්වා, “භික්ඛවෙ, තුම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකං සාරිපුත්තත්ථෙරං ඔලොකෙත්වා ගච්ඡථා” නි ආහ. තෙ “සාධු” නි වත්වා ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, ආවුසො” නි චුත්තෙ මයං සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිතුකාමා හුත්වා ආපුච්ඡිමිහා, අප් නො සත්ථා එවමාහ – “තුම්භාකං ජෙට්ඨභාතිකං ඔලොකෙත්වා ගච්ඡථා” නි? “තෙනම්භා ඉධාගතා” නි. ථෙරො “සත්ථාරා ඉමෙ එකං කාරණං දිස්වා ඉධ පහිතා භවිස්සන්ති, කිං නු බො එත” නි ආවජ්ජෙත්තො තමත්ථං ඤාත්වා ආහ – “අත්ථි පන වො, ආවුසො, සාමණෙරො” නි? “නත්ථි, ආවුසො” නි. “සවෙ නත්ථි, ඉමං සංකිච්චසාමණෙරං ගහෙත්වා ගච්ඡථා” නි. “අලං, ආවුසො, සාමණෙරං නිස්සාය නො පලිබොධො භවිස්සති, කිං අරඤ්ඤෙ වසන්තානං සාමණෙරොනා” නි? “නාවුසො, ඉමං නිස්සාය තුම්භාකං පලිබොධො, අපිච්ච බො පන තුම්භෙ නිස්සාය ඉමස්ස පලිබොධො භවිස්සති. සත්ථාපි තුම්භෙ මම සන්තිකං පහිණන්තො තුම්භෙහි සද්ධිං සාමණෙරස්ස පහිණනං පච්චාසිසන්තො පහිණි, ඉමං ගහෙත්වා ගච්ඡථා” නි. තෙ “සාධු” නි අධිවාසෙත්වා සාමණෙරොන සද්ධිං එකතිංස ජනා ථෙරං අපලොකෙත්වා විහාරා නික්ඛම්ම වාරිකං වරන්තා වීසයොජනසහමත්ථකෙ එකං සහස්සකුලං ගාමං පාපුණිංසු.

මනුස්සා තෙ දිස්වා පසන්නවිත්තා සක්කච්චං පරිච්ඡිත්වා, “හත්තෙ, කත්ථ ගමිස්සථා” නි පුච්ඡිත්වා “යථාචාසුකට්ඨානං, ආවුසො” නි චුත්තෙ පාදමූලෙ නිපජ්ජිත්වා “මයං, හත්තෙ, අයොසු ඉමං ධානං නිස්සාය අන්තොචස්සං වසන්තෙසු පඤ්චසීලං සමාදාය උපොසථකම්මං කරිස්සාමා” නි යාචිංසු. ථෙරා අධිවාසෙසු. අප් නෙසං මනුස්සා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඩ්ඛමනපණ්ණසාලායො සංවිදහිත්වා “අජ්ජ මයං, ස්වෙ මය” නි උස්සාහජ්ජන්තා උපට්ඨානමකංසු. ථෙරා වස්සුපනායිකදිවසෙ කතිකවත්තං කරිංසු, “ආවුසො, අම්භෙහි ධර්මානකඤ්ඤාදිස්ස සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහිතං, න බො පන සක්කා අඤ්ඤා පටිපත්තිසම්පදාය බුද්ධෙ ආරාධෙතුං, අම්භාකඤ්ච අපායද්වාරානි විවටානෙව, තස්මා අඤ්ඤා පානො භික්ඛාචාරවෙලං, සායං ථෙරුපට්ඨානවෙලඤ්ච සෙසකාලෙ ද්වෙ එකට්ඨානෙ න භවිස්සාම, යස්ස අචාසුකං භවිස්සති, තෙන සණ්ඨියා පහටාය තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා හෙසජ්ජං කරිස්සාම, ඉතො අඤ්ඤස්මිං රත්තිභාගෙ වා දිවසභාගෙ වා අජ්ජමත්තා කම්මට්ඨානමනුසුඤ්ජිස්සාමා” නි.

තෙසු එවං කතිකං කත්වා විහරන්තෙසු එකො දුග්ගතපුරිසො ධිතරං උපනිස්සාය ජීවන්තො තස්මිං ධානෙ දුබ්භික්ඛෙ උජ්ජන්තෙ අපරං ධිතරං උපනිස්සාය ජීවිතුකාමො මග්ගං පටිපජ්ජි. ථෙරාපි ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා වසනට්ඨානං ආගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ එකිස්සා නදියා න්හත්වා වාලුකපුලිනෙ නිසීදිත්වා හත්තකිච්චං කරිංසු. තස්මිං බණෙ සො පුරිසො තං ධානං පත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් නං ථෙරා “කහං ගච්ඡසි” නි පුච්ඡිංසු. සො තමත්ථං ආරොචෙසි. ථෙරා තස්මිං කාරුඤ්ඤං උජ්ජාදෙත්වා, “උපාසක, අතිවිය ඡාතොසි, ගච්ඡ, පණ්ණං ආහර, එකමෙකං තෙ හත්තපිණ්ඩං දස්සාමා” නි වත්වා තෙන පණ්ණෙ ආහරෙ අත්තනා අත්තනා භුඤ්ජනනියාමෙනෙව සුපබ්බාඤ්ජනෙහි සන්නහිත්වා එකමෙකං පිණ්ඩං අදංසු. එතදෙව කිර වත්තං, යං භොජනකාලෙ ආගතස්ස හත්තං දදමානෙන භික්ඛුනා අග්ගහත්තං අදත්වා අත්තනා භුඤ්ජනනියාමෙනෙව ථොකං වා බහුං වා දාතබ්බං. තස්මා තෙපි තථා අදංසු. සො කතහත්තකිච්චො ථෙරෙ වන්දිත්වා පුච්ඡි – “කිං, හත්තෙ, අයා, කෙනචි නිමන්තිතා” නි? “නත්ථි, උපාසක, නිමන්තනං, මනුස්සා දෙවසිකං එවරුපමෙව ආහාරං දෙන්නි” නි. සො චිත්තෙසි – “මයං නිච්චකාලං උට්ඨාය සමුට්ඨාය කම්මං කරොන්තාපි එවරුපං ආහාරං ලද්ධං න සක්කොම, කිං මෙ අඤ්ඤත්ථ ගතෙන, ඉමෙසං සන්තිකෙයෙව ජීවිස්සාමි” නි. අප් නෙ ආහ – “අහං වත්තපට්චත්තං කත්වා අයානං සන්තිකෙ වසිතුං ඉච්ඡාමි” නි. “සාධු, උපාසකා” නි. සො තෙහි සද්ධිං තෙසං වසනට්ඨානං ගන්ත්වා සාධුකං වත්තපට්චත්තං කරොන්තො භික්ඛු අතිවිය ආරාධෙත්වා ද්වෙමාසව්චයෙන ධිතරං දට්ඨකාමො හුත්වා “සවෙ, අයො, ආපුච්ඡිස්සාමි, න මං විස්සජ්ජිස්සන්ති, අනාපුච්ඡා ගමිස්සාමි” නි තෙසං අනාවික්ඛිත්වා නික්ඛමි. එත්තකමෙව කිරස්ස ඔළාරිකං බලිතං අහොසි, යං භික්ඛුනං අනාරොචෙත්වා පක්කාමි.

තස්ස පන ගමනමග්ගෙ එකා අට්ථි අත්ථි. තත්ථ පඤ්චසනානං වොරානං “යො ඉමං අට්ඨිං පටිසති, තං මාරෙත්වා තස්ස මංසලොහිතෙන තුය්හං බලිකම්මං කරිස්සාමා” නි දෙවතාය ආයාචනං කත්වා වසන්තානං සත්තමො දිවසො හොති. තස්මා සත්තමෙ දිවසෙ වොරජෙට්ඨකො රුක්ඛං ආරුය්හ ඔලොකෙත්තො තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා වොරානං සඤ්ඤාමදාසි. තෙ තස්ස අට්ඨිමජ්ඣං පටිට්ඨභාවං ඤාත්වා පරික්ඛිපිත්වා තං ගණහිත්වා ගාල්හබන්ධනං කත්වා අරණ්ණිකෙන අග්ගිං නිබ්බන්තෙත්වා දාරුනි සඩ්ඛකඩ්ඪිත්වා මහන්තං අග්ගික්ඛන්ධං කත්වා සුලානි තච්ඡිංසු. සො තෙසං තං කිරියං දිස්වා, “සාමි, ඉමස්මිං ධානෙ නෙව සුකරා, න මිගාදයො දිස්සන්ති, කිං කාරණා ඉදං කරොථා” නි පුච්ඡි. “තං මාරෙත්වා තව මංසලොහිතෙන දෙවතාය බලිකම්මං කරිස්සාමා” නි. සො මරණභයතජ්ජිතො භික්ඛුනං තං උපකාරං අවින්තෙත්වා කෙවලං අත්තනො ජීවිතමෙව රක්ඛමානො එවමාහ – “සාමි, අහං විසාසාදො, උච්ඡිට්ඨහත්තං භුඤ්ජිත්වා වඩ්ඪිතො, විසාසාදො නාම කාලකණ්ණිකො, අයා පන යතො තතො නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතාපි බත්තියාව, අසුකස්මිං ධානෙ එකතිංස භික්ඛු වසන්ති, තෙ මාරෙත්වා බලිකම්මං කරොථ, අතිවිය වො දෙවතා තුස්සිස්සති” නි. තං සුත්වා වොරා “භද්දකං එස වදෙති, කිං ඉමිනා කාලකණ්ණිකා, බත්තියෙ මාරෙත්වා බලිකම්මං කරිස්සාමා” නි චිත්තෙත්වා “එහි, තෙසං වසනට්ඨානං දස්සෙහි” නි තමෙව මග්ගදෙසකං කත්වා තං ධානං පත්වා විහාරමජ්ඣෙ භික්ඛු අදිස්වා “කහං භික්ඛු” නි නං පුච්ඡිංසු. සො ද්වෙ මාසෙ වසිත්තා තෙසං කතිකවත්තං ඡානන්තො එවමාහ –

“අත්තනො දිවාට්ඨානරත්තිට්ඨානෙසු නිසින්නා, එතං සණ්ඨං පහරං, සණ්ඨසද්දෙන සන්නිපතිස්සන්ති”ති.
වොරපෙට්ඨකො සණ්ඨං පහරි.

භික්ඛු සණ්ඨසද්දං සුත්වා “අකාලෙ සණ්ඨං පහටා, කස්සචි අභාසුකං භවිස්සති”ති ආගන්ත්වා විහාරමජ්ඣෙ පටිපාටියා පඤ්ඤත්තෙසු පාසාණඵලකෙසු නිසිදිංසු. සඬ්ඝත්තෙරො වොරෙ ඔලොකෙන්වා පුච්ඡි – “උපාසකා කෙනායං සණ්ඨං පහටා”ති? වොරපෙට්ඨකො ආහ – “මයා, භන්නෙ”ති. “කිං කාරණා”ති? “අම්හෙහි අට්ඨදෙවතාය ආයාචිතං අත්ථි, තස්සා බලිකම්මකරණත්ථාය එකං භික්ඛුං ගහෙන්වා ගම්ස්සාමා”ති. තං සුත්වා මහාට්ඨෙරො භික්ඛු ආහ – “ආවුසො, භාතිකානං උප්පන්නකිච්චං නාම පෙට්ඨභාතිකෙන නිත්ථරිතබ්බං, අහං අත්තනො ජීවිතං තුම්භාකං පරිච්චජිත්වා ඉමෙහි සද්ධිං ගම්ස්සාමි, මා සබ්බෙසං අන්තරායො භොතු, අප්පමත්තා සමණධම්මං කරොථා”ති. අනුට්ඨෙරො ආහ – “භන්නෙ, පෙට්ඨභාතු කිච්චං නාම කතිට්ඨස්ස භාරො, අහං ගම්ස්සාමි, තුම්හෙ අප්පමත්තා භොථා”ති. ඉම්නා උපායෙන “අහමෙව අහමෙවා”ති වත්වා පටිපාටියා තිංසපි ජනා උට්ඨහිංසු, එවං තෙ නෙව එකිස්සා මාතුයා පුත්තා, න එකස්ස පිතුනො, නාපි චිතරාගා, අථ ච පන අවසෙසානං අත්ථාය පටිපාටියා ජීවිතං පරිච්චජිංසු. තෙසු එකොපි “ත්ථං යාහි”ති වත්තුං සමත්ථො නාම නාභොසි.

සංකිච්චසාමණෙරො තෙසං කථං සුත්වා, “භන්නෙ, තුම්හෙ තිට්ඨං, අහං තුම්භාකං ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ගම්ස්සාමි”ති ආහ. තෙ ආහංසු – “ආවුසො, මයං සබ්බෙ එකතො මාරියමානාපි තං එකකං න විස්සජ්ජෙස්සාමා”ති. “කිං කාරණා, භන්නෙ”ති? “ආවුසො, ත්ථං ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්තෙරස්ස සාමණෙරො, සචෙ තං විස්සජ්ජෙස්සාම, සාමණෙරං මෙ ආදාය ගන්ත්වා වොරානං නියාදිංසු”ති ට්ඨෙරො නො ගරහිස්සති, තං නින්දං නිත්ථරිතුං න සක්ඛිස්සාම, තෙන තං න විස්සජ්ජෙස්සාමා”ති. “භන්නෙ, සම්මාසම්බුද්ධො තුම්හෙ මම උපජ්ඣායස්ස සන්නිකං පභිණන්තොපි, මම උපජ්ඣායො මං තුම්හෙහි සද්ධිං පභිණන්තොපි ඉදමෙව කාරණං දිස්වා පභිණි, තිට්ඨං තුම්හෙ, අහමෙව ගම්ස්සාමි”ති සො තිංස භික්ඛු වන්දිත්වා “සචෙ, භන්නෙ, මෙ දොසො අත්ථි, බම්බා”ති වත්වා නික්ඛම්. තදා භික්ඛුනං මහාසංචෙගො උප්පජ්ජි, අක්ඛිති අස්සුපුණ්ණානි හදයමංසං පචෙධි. මහාට්ඨෙරො වොරෙ ආහ – “උපාසකා අයං දහරකො තුම්හෙ අග්ගිං කරොන්තෙ, සුලානි තච්ඡන්තෙ, පණ්ණානි අත්ථරන්තෙ දිස්වා භායිස්සති, ඉමං එකමන්තෙ යපෙත්වා තානි කිච්චානි කරෙය්‍යාථා”ති. වොරා සාමණෙරං ආදාය ගන්ත්වා එකමන්තෙ යපෙත්වා සබ්බකිච්චානි කරිංසු.

කිච්චපරියොසානෙ වොරපෙට්ඨකො අසිං අබ්බාහිත්වා සාමණෙරං උපසඬ්ඝම්. සාමණෙරො නිසිදමානො ඤානං සමාපජ්ජිත්වා නිසිදි. වොරපෙට්ඨකො අසිං පරිවත්තෙන්වා සාමණෙරස්ස බන්ධෙ පාතෙසි, අසි නම්ත්වා ධාරාය ධාරං පහරි, සො “න සම්මා පහරි”න්ති මඤ්ඤමානො පුන තං උජුකං කත්වා පහරි. අසි තාලපණ්ණං විය වෙය්‍යමානො ථරුමුලං අගමාසි. සාමණෙරඤ්ඤි තස්මිං කාලෙ සිනෙරුනා අවත්ථරන්තොපි මාරෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, පගෙව අසිනා. තං පාටිභාරියං දිස්වා වොරපෙට්ඨකො වින්තෙසි – “පුබ්බෙ මෙ අසි සිලාථම්භං වා බද්ධිං වා කළීරං විය ඡින්දති, ඉදානි එකචාරං නම්, එකචාරං තාලපත්තවෙය්‍යකො විය ජාතො. අයං නාම අසි අවෙනනා හුත්වාපි ඉමස්ස ගුණං ජානාති, අහං සවෙනතොපි න ජානාමි”ති. සො අසිං භූමියං බිජිත්වා තස්ස පාදමුලෙ උරෙන නිපජ්ජිත්වා, “භන්නෙ, මයං ධනකාරණා අට්ඨං පටිට්ඨාමිහා, අම්හෙ දුරතොව දිස්වා සහස්සමත්තාපි මනුස්සා පචෙධන්ති, ද්වෙ තිස්සො කථා කට්ඨෙතුං න සක්කොන්ති. තච පන සන්නාසමත්තම්පි නත්ථි, උක්කාමුබ්බෙ සුචණ්ණං විය සුපුජ්ඣිතකණ්ණිකාරං විය ච තෙ මුඛං විරොචති, කිං නු බො කාරණං”න්ති පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“තස්ස තෙ නත්ථි භිතත්තං, හියොයා වණ්ණො පසිදති;
කස්මා න පරිදෙවෙසි, එවරුපෙ මහබ්බයෙ”ති. (ටෙරගා. 706);

සාමණෙරො ඤානා වුට්ඨාය තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො, “ආවුසො ගාමණි, ඛිණ්ණාසවස්ස අත්තභාවො නාම සීසෙ යපිතභාරො විය භොති, සො තස්මිං භිජ්ජන්තෙ වා තස්සන්තෙ වා තුස්සතෙව, න භායති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“නත්ථි වෙනසිකං දුක්ඛං, අනපෙක්ඛස්ස ගාමණි;
අතික්කන්තා භයා සබ්බෙ, ඛිණ්ණසංයොජනස්ස වෙ.

“ඛිණ්ණාය භවනෙත්තියා, දිට්ඨෙ ධම්මෙ යථාතථෙ;
න භයං මරණෙ භොති, භාරනික්ඛෙපනෙ යථා”ති. (ටෙරගා. 707-708);

සො තස්ස කථං සුත්වා පඤ්ච වොරසතානි ඔලොකෙන්වා ආහ – “තුම්හෙ කිං කරිස්සාමා”ති? “තුම්හෙ පන, සාමි”ති. “මම තාච, භො, ‘එවරුපං පාටිභාරියං දිස්වා අගාරමජ්ඣෙ කම්මං නත්ථි, අයාස්ස සන්නිකෙ පබ්බජිස්සාමි’ති. මයම්පි තට්ඨ කරිස්සාමා”ති. “සාධු, තානා”ති තතො පඤ්චසතාපි වොරා සාමණෙරං වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචිංසු. සො තෙසං අසිධාරාහි එව කෙසෙ වෙච වත්ථදසා ච ඡින්දිත්වා තම්බමත්තිකාය රජිත්වා තානි කාසායානි අච්ඡාදාපෙන්වා දසසු සිලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා තෙ ආදාය ගච්ඡන්තො වින්තෙසි – “සවාහං ට්ඨෙරෙ අදිස්වාච ගම්ස්සාමි, තෙ සමණධම්මං කාතුං න සක්ඛිස්සන්ති. වොරානඤ්ඤි මං ගහෙන්වා නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය තෙසු එකොපි අස්සුනි සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි, ‘මාරිතො නු බො සාමණෙරො, නො’ති වින්තෙන්තානං කම්මට්ඨානං අභිමුඛං න භවිස්සති, තස්මා දිස්වාච තෙ ගම්ස්සාමි”ති. සො පඤ්චසතභික්ඛුපරිචාරො තත්ථ ගන්ත්වා අත්තනො දස්සනෙත

පටිලද්ධඅස්සාසෙහි තෙහි “කිං, සප්පුරිස, සංකිච්ච, ලද්ධං තෙ ජීවිත”න්ති වුත්තෙ, “ආම, භන්තෙ, ඉමෙ මං මාරෙතුකාමා හුත්වා මාරෙතුං අසක්කොන්තා මම ගුණෙ පසිදිත්වා ධම්මං සුත්වා පබ්බජිතා, අහං ‘තුම්හෙ දිස්වාච ගම්ස්සාමී’ති ආගතො, අප්පමත්තා සමණධම්මං කරොථ, අහං සත්ථු සන්තිකං ගම්ස්සාමී”ති තෙ භික්ඛු වන්දිත්වා ඉතරෙ ආදාය උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං සංකිච්ච, අන්තෙවාසිකා තෙ ලද්ධා”ති වුත්තෙ, “ආම, භන්තෙ”ති තං පවත්තිං ආරොචෙසි. ථෙරෙන “ගච්ඡ සංකිච්ච, සත්ථාරං පස්සාහී”ති වුත්තෙ, “සාඤ්ඤ”ති ථෙරං වන්දිත්වා තෙ ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරාපි “කිං සංකිච්ච, අන්තෙවාසිකා තෙ ලද්ධා”ති වුත්තෙ, “ආම, භන්තෙ”ති තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සත්ථා “ඵචං කිර, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, භන්තෙ”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, තුම්හාකං වොරකම්මං කත්වා දුස්සිලෙ පතිට්ඨාය වස්සසතං ජීවනතො ඉදානි සිලෙ පතිට්ඨාය එකදිවසම්පි ජීවිතං සෙය්‍යො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

110. “යො ව වස්සසතං ජීවෙ, දුස්සිලො අසමාහිතො;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, සිලවත්තස්ස ඤායිතො”ති.

තත්ථ දුස්සිලොති නිස්සිලො. සිලවත්තස්සාති දුස්සිලස්ස වස්සසතං ජීවනතො සිලවත්තස්ස ද්විති ඤායෙති ඤායිතො එකදිවසම්පි එකමුහුත්තම්පි ජීවිතං සෙය්‍යො, උත්තමන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ පඤ්චසතාපි භික්ඛු සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ණ, සම්පත්තමහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

අපරෙන සමයෙන සංකිච්චො උපසම්පදං ලභිත්වා දසවස්සො හුත්වා සාමණෙරං ගණ්හි. සො පන තස්සෙව භාගිනෙය්‍යො අධිමුත්තසාමණෙරො නාම. අථ නං ථෙරො පරිපුණ්ණවස්සකාලෙ ආමන්තෙත්වා “උපසම්පදං තෙ කරිස්සාමි, ගච්ඡ, ඤාතකානං සන්තිකෙ වස්සපරිමාණං පුච්ඡිත්වා එහි”ති උය්‍යාපෙසි. සො මාතාපිතුනං සන්තිකං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ පඤ්චසතෙහි වොරෙහි බලිකම්මත්ථාය මාරියමානො තෙසං ධම්මං දෙසෙත්වා පසන්නචිත්තෙහි තෙහි “න තෙ ඉමස්මිං යානෙ අම්භාකං අත්ථිභාවො කස්සච ආරොචෙතබ්බො”ති විස්සට්ඨො පටිපථෙ මාතාපිතරො ආගච්ඡන්තෙ දිස්වා තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජන්තානම්පි තෙසං සච්චමනුරක්ඛන්තො නාරොචෙසි. තෙසං වොරෙහි විහෙයියමානානං “ත්ථම්පි වොරෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා මඤ්ඤෙ, අම්භාකං නාරොචෙසි”ති පරිදෙවන්තානං සද්දං සුත්වා තෙ මාතාපිතුනම්පි අනාරොචිතභාවං ඤත්වා පසන්නචිත්තා පබ්බජ්ජං යාචිංසු. සොපි සංකිච්චසාමණෙරො විය තෙ සබ්බෙ පබ්බාපෙත්වා උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ආනෙත්වා තෙන සත්ථු සන්තිකං පෙසිතො ගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සත්ථා “ඵචං කිර, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, භන්තෙ”ති වුත්තෙ පුරිමනෙයෙනෙව අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමමෙව ගාථමාහ —

“යො ව වස්සසතං ජීවෙ, දුස්සිලො අසමාහිතො;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, සිලවත්තස්ස ඤායිතො”ති.

ඉදම්පි අධිමුත්තසාමණෙරවත්ථු වුත්තනයමෙවාති.

සංකිච්චසාමණෙරවත්ථු නවමං.

10. බාණුකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරවත්ථු

යො ව වස්සසතං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බාණුකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සො කිර ථෙරො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ විහරන්තො අරහත්තං පත්වා “සත්ථු ආරොචෙස්සාමී”ති තතො ආගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ කිලන්තො මග්ගා ඔක්කම්ම එකස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ නිසින්නො ඤානං සමාපජ්ජි. අට්ඨකං ගාමං විලුම්භිත්වා පඤ්චසතා වොරා අත්තනො බලානුරූපෙන භණ්ඩිකං බන්ධිත්වා සිසෙනාදාය ගච්ඡන්තා දුරං ගන්ත්වා කිලන්තරූපා “දුරං ආගතාමිහ, ඉමස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ විස්සම්ස්සාමා”ති මග්ගා ඔක්කම්ම පිට්ඨිපාසාණස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ථෙරං දිස්වාපි “බාණුකො අය”න්ති සඤ්ඤිතො අහෙසුං. අට්ඨකො වොරො ථෙරස්ස සිසෙ භණ්ඩිකං යපෙසි, අපරොපි තං නිස්සාය භණ්ඩිකං යපෙසි. ඵචං පඤ්චසතාපි වොරා පඤ්චචි භණ්ඩිකසතෙහි ථෙරං පරික්ඛිපිත්වා සයම්පි නිසින්නා නිද්දායිත්වා අරුණුග්ගමනකාලෙ පබ්බජ්ඣිත්වා අත්තනො අත්තනො භණ්ඩිකං ගණ්හන්තා ථෙරං දිස්වා “අමනුස්සො”ති සඤ්ඤාය පලායිතුං ආරභිංසු. අථ නෙ ථෙරො ආහ — “මා භායිත්ථ උපාසකා, පබ්බජිතො අහ”න්ති. තෙ ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමථ, භන්තෙ, මයං බාණුකසඤ්ඤිතො අහුම්භා”ති ථෙරං බමාපෙත්වා වොරපෙට්ඨකෙන “අහං අයාස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිස්සාමී”ති වුත්තෙ සෙසා “මයම්පි පබ්බජිස්සාමා”ති වත්වා සබ්බෙපි එකච්ඡන්දා හුත්වා ථෙරං පබ්බජ්ජං යාචිංසු. ථෙරො සංකිච්චසාමණෙරො විය සබ්බෙපි තෙ පබ්බාපෙසි. තතො පට්ඨාය බාණුකොණ්ඩඤ්ඤාති පඤ්ඤායි. සො තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා “කිං, කොණ්ඩඤ්ඤ, අන්තෙවාසිකා තෙ ලද්ධා”ති වුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොචෙසි. සත්ථා “ඵචං කිර, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, භන්තෙ, න නො අඤ්ඤස්ස ඵචරූපො

ආනුභාවො දිට්ඨපුබ්බො, තෙනමිහා පබ්බජිතා” ති වුත්තෙ, “හික්ඛවෙ, එවරුපෙ දුප්පඤ්ඤකම්මෙ පතිට්ඨාය වස්සසනං ජීවනතො ඉදානි වො පඤ්ඤාසම්පදාය චත්තමානානං එකාහම්පි ජීවිතං සෙය්‍යො” ති චත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

111. “යො ව වස්සසනං ජීවෙ, දුප්පඤ්ඤො අසමාහිතො;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, පඤ්ඤචත්තස්ස කුමිදිනො” ති.

තත්ථ දුප්පඤ්ඤො නිප්පඤ්ඤො. පඤ්ඤචත්තස්සාති සප්පඤ්ඤස්ස. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ හික්ඛු සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු. සම්පත්තමහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

බාණුකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරචත්ථු දසමං.

11. සප්පදාසත්ථෙරචත්ථු

යො ව වස්සසනං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො සප්පදාසත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සාවත්ථීයං කිරෙකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො අපරෙන සමයෙන උක්කණ්ඨිත්වා “මාදිසස්ස කුලපුත්තස්ස ගිහිභාවො නාම අයුත්තො, පබ්බජ්ජාය ධත්වා මරණම්භි මෙ සෙය්‍යො” ති වින්තෙත්වා අත්තතො මරණුපායං වින්තෙත්තො විවරති. අට්ඨකදිවසං පාතොව කතහත්තකිච්චා හික්ඛු විහාරං ගත්ත්වා අග්ගිසාලාය සප්පං දිස්වා තං එකස්මිං කුටෙ පක්ඛිපිත්වා කුටං පිදහිත්වා ආදාය විහාරා නික්ඛම්සු. උක්කණ්ඨිතහික්ඛුපි හත්තකිච්චං කත්වා ආගච්ඡන්තො තෙ හික්ඛු දිස්වා “කිං ඉදං, ආවුසො” ති පුච්ඡිත්වා “සප්පො, ආවුසො” ති වුත්තෙ ඉමිනා “කිං කරිස්සථා” ති? “ඡඩ්ඛෙස්සාම න” න්ති. තෙසං චචනං සුත්වා “ඉමිනා අත්තානං ඩංසාපෙත්වා මරිස්සාමි” ති “ආහරථ, අහං තං ඡඩ්ඛෙස්සාමි” ති තෙසං හත්ථතො කුටං ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ නිසින්නො තෙන සප්පෙන අත්තානං ඩංසාපෙති, සප්පො ඩංසිතුං න ඉච්ඡති. සො කුටෙ හත්ථං ඔනාරෙත්වා ඉතො විතො ව ආලොලෙති, සොරසප්පස්ස මුඛං විචරිත්වා අඬිගුලිං පක්ඛිපති, නෙව නං සප්පො ඩංසි. සො “නායං ආසීවිසො, සරසප්පො එසො” ති තං පහාය විහාරං අගමාසි. අථ නං හික්ඛු “ඡඩ්ඛිතො තෙ, ආවුසො, සප්පො” ති ආහංසු. “න සො, ආවුසො, සොරසප්පො, සරසප්පො එසො” ති. “සොරසප්පොයෙවාවුසො, මහත්තං එණං කත්වා සුසුයන්නො දුක්ඛෙන අම්භෙහි ගහිතො, කිං කාරණං එවං ත්වං වදෙසී” ති ආහංසු. “අහං, ආවුසො, තෙන අත්තානං ඩංසාපෙන්නොපි මුඛෙ අඬිගුලිං පක්ඛිපෙන්නොපි තං ඩංසාපෙතුං නාසක්ඛි” න්ති. තං සුත්වා හික්ඛු තුණ්හි අහෙසුං.

අට්ඨකදිවසං න්භාපිතො ද්වෙ තයො බුරෙ ආදාය විහාරං ගත්ත්වා එකං භූමියං යපෙත්වා එකෙන හික්ඛුනං කෙසෙ ඔහාරෙති. සො භූමියං යපිතං බුරං ගහෙත්වා “ඉමිනා ගීවං ඡිත්තදිත්වා මරිස්සාමි” ති එකස්මිං රුක්ඛෙ ගීවං උපනිධාය බුරධාරං ගලනාළියං කත්වා යිතො උපසම්පදාමාළතො පට්ඨාය අත්තතො සීලං ආවජ්ජෙන්නො විමලචන්දමණ්ඩලං විය සුධොතමණ්ඩලත්ථිව ව නිම්මලං සීලං අද්දස. තස්ස තං ඔලොකෙන්තස්ස සකලසරිරං ඵරන්ති පිති උප්පජ්ජී. සො පිතිං වික්ඛම්භෙත්වා විපස්සනං වඩ්ඪෙන්නො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා බුරං ආදාය විහාරමජ්ඣං පාවිසි. අථ නං හික්ඛු “කහං ගතොසි, ආවුසො” ති පුච්ඡිංසු. “ඉමිනා බුරෙන ගලනාළියං ඡිත්තදිත්වා මරිස්සාමි” ති ගතොම්හි, ආවුසො” ති. අථ “කස්මා න මතොසී” ති? ඉදානිම්හි සත්ථං ආහරිතුං අහබ්බො ජාතො. අහඤ්ඤි “ඉමිනා බුරෙන ගලනාළියං ඡිත්තදිස්සාමි” ති ඤාණබුරෙන සබ්බකිලෙසෙ ඡිත්තදිත්ති. හික්ඛු “අයං අභූතෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති” ති භගවතො ආරොචෙසුං. භගවා තෙසං කථං සුත්වා ආහ — “න, හික්ඛවෙ, බිණ්ණසවා නාම සහත්ථා අත්තානං ජීවිතා වොරොපෙන්නි” ති. හත්තෙ, තුම්භෙ ඉමං “බිණ්ණසවා” ති වදථ, එවං අරහත්තුපනිස්සයසම්පන්නො පනායං කස්මා උක්කණ්ඨති, කිමස්ස අරහත්තුපනිස්සයකාරණං “කස්මා සො සප්පො එතං න ඩංසති” ති? “හික්ඛවෙ, සො තාව සප්පො ඉමස්ස ඉතො තතියෙ අත්තභාවෙ දාසො අහොසි, සො අත්තතො සාමිකස්ස සරිරං ඩංසිතුං න විසහති” ති. එවං තාව තෙසං සත්ථා එකං කාරණං ආවික්ඛි. තතො පට්ඨාය ව සො හික්ඛු සප්පදාසො නාම ජාතො.

කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කිරෙකො කුලපුත්තො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා උප්පන්නසංවෙගො පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො අපරෙන සමයෙන අනභිරතියා උප්පන්නාය එකස්ස සහායකස්ස හික්ඛුතො ආරොචෙසි. සො තස්ස අභිණ්භං ගිහිභාවෙ ආදිනවං කට්ඨෙ. තං සුත්වා ඉතරො සාසනෙ අභිරම්භිත්වා පුබ්බෙ අනභිරතකාලෙ මලග්ගහිතෙ සමණපරික්ඛාරෙ එකස්මිං සොණ්ඩිතිරෙ නිම්මලෙ කරොන්නො නිසිදි. සහායකොපිස්ස සන්තිකෙයෙව නිසින්නො. අථ නං සො එවමාහ — “අහං, ආවුසො, උප්පබ්බජන්නො ඉමෙ පරික්ඛාරෙ තුය්හං දාතුකාමො අහොසී” න්ති. සො ලොහං උප්පාදෙත්වා වින්තෙසි — “ඉමිනා මය්හං පබ්බජිතෙන වා උප්පබ්බජිතෙන වා කො අත්ථො, ඉදානි පරික්ඛාරෙ ගණ්ඨිස්සාමි” ති. සො තතො පට්ඨාය “කිං දානාවුසො, අම්භාකං ජීවිතෙන, යෙ මයං කපාලහත්ථා පරකුලෙසු හික්ඛාය වරාම, පුත්තදාරෙහි සද්ධිං ආලාපසල්ලාපං න කරොමා” තිආදිති වදන්නො ගිහිභාවස්ස ගුණං කට්ඨෙ. සො තස්ස කථං සුත්වා පුන උක්කණ්ඨිතො හුත්වා වින්තෙසි — “අයං මයා ‘උක්කණ්ඨිතොම්හි’ ති වුත්තෙ පයමං ගිහිභාවෙ ආදිනවං කට්ඨන්වා ඉදානි අභිණ්භං ගුණං කට්ඨෙ, ‘කිං නු බො කාරණං’” න්ති වින්තෙත්තො “ඉමෙසු සමණපරික්ඛාරෙසු ලොහෙනා” ති ඤත්වා සයමෙව අත්තතො වින්තං නිවත්තෙසි. එවමස්ස කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ එකස්ස

හික්බිත්තෝ උක්කණ්ඨාපිත්තෝ ඉදානි අනභිරති උප්පන්නා. යො පන තෙනෙව තදා වීසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මො කතො, ස්වස්ස එතරහි අරහත්තුපනිස්සයො ජාතොති.

ඉමමත්ථං තෙ හික්බි භගවතො සන්නිකා සුත්වා උත්තරිං පුච්ඡිංසු – “භන්තෙ, අයං කිර හික්බි බුරුධාරං ගලනාළියං කත්වා ධීතොව අරහත්තං පාපුණාති, උප්පජ්ජිස්සති නු ඛො එත්තකෙන ඛණෙන අරහත්තමග්ගො”ති. “ආම, හික්බවෙ, ආරද්ධවීරියස්ස හික්බුතො පාදං උක්ඛිපිත්වා භූමියං යපෙන්නස්ස පාදෙ භූමියං අසම්පන්නෙයෙව අරහත්තමග්ගො උප්පජ්ජති. කුසිත්ස්ස පුග්ගලස්ස හි වස්සසහස්සං ජීවනතො ආරද්ධවීරියස්ස ඛණමත්තමපි ජීවිතං සෙයොයා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ඉමං ගාථමාහ –

112. “යො ව වස්සසහස්සං ජීවෙ, කුසිතො හීනවීරියො;
එකාහං ජීවිකං සෙයොයා, වීරියමාරහතො දළ්භ”න්ති.

තත්ථ කුසිතොති කාමචිතක්කාදිහි තිහි චිතක්කෙහි චිතිනාමෙන්තො පුග්ගලො. හීනවීරියොති නිබ්බිරියො. වීරියමාරහතො දළ්භන්ති දුට්ඨස්සානනිබ්බත්තසමත්ථං ථීරං වීරියං ආරහන්තස්ස. සෙසං පුරිමසද්දසමෙව.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණංසුති.

සප්පදාසත්ථෙරවත්ථු එකාදසමං.

12. පටාචාරාථෙරිවත්ථු

යො ව වස්සසහස්සං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පටාචාරං ථෙරිං ආරබ්භ කථෙසි.

සා කිර සාවත්ථියං චත්තාලිසකොට්ඨිභවස්ස සෙට්ඨිතො ධීතා අහොසි අභිරුපා. තං සොළසවස්සුද්දෙසිකකාලෙ සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ රක්ඛන්තා වසාපෙසුං. එවං සන්නෙපි සා එකෙන අත්තනො වූච්ඡට්ඨාකෙන සද්ධිං විජ්ජට්ඨාසී . අථස්සා මාතාපිතරො සමජාතිකකුලෙ එකස්ස කුමාරස්ස පටිස්සුණිත්වා විවාහදිවසං යපෙසුං. තස්මිං උපකට්ඨෙ සා තං වූච්ඡට්ඨාකං ආහ – “මං කිර අසුකකුලස්ස නාම දස්සන්ති, මයි පතිකුලං ගතෙ මම පණ්ණාකාරං ගහෙත්වා ආගතොපි තත්ථ පටෙසනං න ලභිස්සාමි, සචෙ තෙ මයි සිනෙහො අත්ථී, ඉදානෙව මං ගහෙත්වා යෙන වා තෙන වා පලායස්සු”ති. “සො සාධු, හද්දෙ”ති. “තෙන හි අහං ස්වෙ පාතොව නගරද්වාරස්ස අසුකට්ඨානෙ නාම යස්සාමි, ත්වං එකෙන උපායෙන නික්ඛමිත්වා තත්ථ ආගච්ඡෙයොයාසි”ති වත්වා දුතියදිවසෙ සඬකෙතට්ඨානෙ අට්ඨාසි. සාපි පාතොව කිලිට්ඨං වත්ථං නිවාසෙත්වා කෙසෙ වික්කිරිත්වා කුණ්ඩකෙන සරිරං මක්ඛිත්වා කුටං ආදාය දාසිහි සද්ධිං ගච්ඡන්ති විය සරා නික්ඛමිත්වා තං යානං අගමාසි. සො තං ආදාය දුරං ගන්ත්වා එකස්මිං ගාමෙ නිවාසං කප්පෙත්වා අරඤ්ඤෙ ඛෙත්තං කසිත්වා දාරුපණ්ණාදීනි ආහරති. ඉතරා කුටෙන උදකං ආහරිත්වා සහත්ථා කොට්ටනපවනාදීනි කරොන්ති අත්තනො පාපස්ස ඵලං අනුභොති. අථස්සා කුච්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨාසි. සා පරිපුණ්ණගබ්භා “ඉධ මෙ කොච්ඡ උපකාරකො තත්ථී, මාතාපිතරො නාම පුත්තෙසු මුදුහදා හොන්ති, තෙසං සන්නිකං මං නෙහි, තත්ථ මෙ ගබ්භවුට්ඨානං භවිස්සති”ති සාමිකං යාචි. සො “කිං, හද්දෙ, කථෙසි, මං දිස්වා තච මාතාපිතරො විවිධා කම්මකාරණා කරෙය්‍යුං, න සක්කා මයා තත්ථ ගන්තු”න්ති පටික්ඛිපි. සා පුනස්පුනං යාචිත්වාපි ගමනං අලභමානා තස්ස අරඤ්ඤං ගතකාලෙ පටිවිස්සකෙ ආමන්තෙත්වා “සචෙ සො ආගන්ත්වා මං අපස්සන්තො ‘කහං ගතා’ති පුච්ඡිස්සති, මම අත්තනො කුලසරං ගතභාවං ආචික්ඛෙයොයා”ති වත්වා ගෙහද්වාරං පිදහිත්වා පක්කාමි. සොපි ආගන්ත්වා තං අපස්සන්තො පටිවිස්සකෙ පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා “නිවත්තෙස්සාමි න”න්ති අනුබන්ධිත්වා තං දිස්වා නානප්පකාරං යාවියමානොපි නිවත්තෙතුං නාසක්ඛි. අථස්සා එකස්මිං යානෙ කම්මජවාතා වලිංසු. සා එකං ගච්ඡන්තරං පවිසිත්වා, “සාමි, කම්මජවාතා මෙ වලිතා”ති වත්වා භූමියං නිපජ්ජිත්වා සම්පරිවත්තමානා කිච්ඡෙන දාරකං විජායිත්වා “යස්සත්ථායාහං කුලසරං ගච්ඡෙයො, සො අත්ථො නිජ්ජන්තො”ති පුනදෙව තෙන සද්ධිං ගෙහං ආගන්ත්වා වාසං කප්පෙසි.

තස්සා අපරෙන සමයෙන පුන ගබ්භො පතිට්ඨති. සා පරිපුණ්ණගබ්භා හුත්වා පුරිමනයෙනෙව සාමිකං යාචිත්වා ගමනං අලභමානා පුත්තං අඬකෙනාදාය තථෙව පක්කමිත්වා තෙන අනුබන්ධිත්වා “නිට්ඨාහි”ති චුත්තෙ නිවත්තිතුං න ඉච්ඡී. අථ තෙසං ගච්ඡන්තානං මහා අකාලමෙසො උදපාදි සමන්තා විජ්ජුලතාහි ආදිත්තං විය මෙහත්ථනිතෙහි, හිජ්ජමානං විය උදකධාරානිපාතනිරන්තරං නහං අහොසි. තස්මිං ඛණෙ තස්සා කම්මජවාතා වලිංසු. සා සාමිකං ආමන්තෙත්වා, “සාමි, කම්මජවාතා මෙ වලිතා, න සක්කොමි සන්ධාරෙතුං, අනොවස්සකට්ඨානං මෙ ජානාහි”ති ආහ. සො හත්ථගතාය වාසියා ඉතො විතො ව උපධාරෙත්තො එකස්මිං වම්මිකමත්ථකෙ ජාතං ගුම්ඛං දිස්වා ඡින්දිතුං ආරභී. අථ තං වම්මිකතො නික්ඛමිත්වා සොරවිසො ආසිවිසො ධංසි. තඬඛණඤ්ඤෙවස්ස සරිරං අන්තොසමුට්ඨිතාහි අග්ගිජාලාහි ඩස්භමානං විය නිලවණ්ණං හුත්වා තත්ථෙව පති. ඉතරාපි මහාදුක්ඛං අනුභවමානා තස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තිපි තං අදිස්වාච අපරමපි පුත්තං විජායි. ද්වෙ දාරකා වාතවුට්ඨිවෙගං අසභමානා මහාවිරවං විරවන්ති. සා උහොපි තෙ උරන්තරෙ කත්වා ද්විහි පණ්ණාකෙහි වෙච හත්ථෙහි ව භූමියං උප්පිළෙත්වා තථා ධීතාව රත්තිං චිතිනාමෙසි. සකලසරිරං නිල්ලොහිතං විය පණ්ණාසලාසවණ්ණං අහොසි. සා උට්ඨිතෙ අරුණෙ මංසපෙසිවණ්ණං එකං පුත්තං අඬකෙනාදාය ඉතරං අඬගුලියා ගහෙත්වා “එහි, තාත, පිතා තෙ ඉතො ගතො”ති වත්වා සාමිකස්ස ගතමග්ගෙන

ගව්‍යයන්හි තං වම්මකමත්ථකෙ කාලං කත්වා පතිතං නිලවණ්ණං ථද්ධසරිරං දිස්වා “මං නිස්සාය මම සාමිකො පන්ථෙ මනො”ති රොදන්ති පරිදෙවන්ති පායාසි.

සා සකලරත්තිං දෙවෙන වුට්ඨත්තා අවිරවතිං නදිං ජණ්ණුප්පමාණෙන කට්ඨපමාණෙන ථනප්පමාණෙන උදකෙන පරිපුණ්ණං දිස්වා අත්තනො මන්දබුද්ධිතාය ද්විති දාරකෙහි සද්ධිං උදකං ඔතරිතුං අවිසහන්ති ජෙට්ඨපුත්තං ඔරිමතිරෙ යපෙත්වා ඉතරං ආදාය පරතීරං ගන්ත්වා සාබාහඩගං අත්ථරිත්වා නිපජ්ජාපෙත්වා “ඉතරස්ස සන්තිකං ගම්ස්සාමි”ති බාලපුත්තකං පභාය තරිතුං අසක්කොන්ති පුනර්පුනං නිවත්තිත්වා ඔලොකයමානා පායාසි. අප්පස්සා නදිමජ්ඣං ගතකාලෙ එකො සෙනො තං කුමාරං දිස්වා “මංසපෙසි”ති සඤ්ඤාය ආකාසනො භස්සි. සා තං පුත්තස්සත්ථාය භස්සන්තං දිස්වා උභො භත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා “සුසු”ති තික්ඛන්තුං මහාසද්දං නිව්ඡාරෙසි. සෙනො දුරභාවෙන තං අසුත්ථාව කුමාරකං ගහෙත්වා වෙහාසං උප්පතිත්වා ගතො. ඔරිමතිරෙ ධීතපුත්තො මාතරං නදිමජ්ඣෙ උභො භත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා මහාසද්දං නිව්ඡාරයමානං දිස්වා “මං පක්කොසති”ති සඤ්ඤාය වෙගෙන උදකෙ පති. ඉතිස්සා බාලපුත්තං සෙනො හරි, ජෙට්ඨපුත්තො උදකෙන වුළ්භො.

සා “එකො මෙ පුත්තො සෙනෙන ගහිතො, එකො උදකෙන වුළ්භො, පන්ථෙ මෙ පති මනො”ති රොදන්ති පරිදෙවන්ති ගව්‍යමානා සාවත්ථිතො ආගව්‍යන්තං එකං පුරිසං දිස්වා පුච්ඡි – “කත්ථ වාසිකොසි, තාතා”ති? “සාවත්ථිවාසිකොමිති, අම්මා”ති. “සාවත්ථිනගරෙ අසුකවිටියං එවරුපං අසුකකුලං නාම අත්ථි, ජානාසි, තාතා”ති? “ජානාමි, අම්ම, තං පන මා පුච්ඡි, සවෙ අඤ්ඤං ජානාසි පුච්ඡා”ති. “අඤ්ඤෙන මෙ කම්මං නත්ථි, තදෙව පුච්ඡාමි, තාතා”ති. “අම්ම, ත්වං අත්තනො අනාවික්ඛිතුං න දෙසි, අජ්ජ තෙ සබ්බරත්තිං දෙවො වස්සන්තො දිට්ඨො”ති. “දිට්ඨො මෙ, තාත, මය්ගමෙවෙසො සබ්බරත්තිං වුට්ඨො, න අඤ්ඤස්ස. මය්ගං පන වුට්ඨකාරණං පච්ඡා තෙ කට්ඨස්සාමි, එතස්මිං තාව මෙ සෙට්ඨිගෙහෙ පවත්තිං කට්ඨෙ”ති. “අම්ම, අජ්ජ රත්තිං සෙට්ඨිඤ්ච සෙට්ඨිහරියඤ්ච සෙට්ඨිපුත්තඤ්චාති තයොසි ජනෙ අවත්ථරමානං ගෙහං පති, තෙ එකච්ඡතස්මිං ඤායන්ති. එස ධුමො පඤ්ඤායති, අම්මා”ති. සා තස්මිං බණෙ නිවත්ථවත්ථං පතමානං න සඤ්ජාති, උම්මත්තිකභාවං පත්වා යථාජාතාව රොදන්ති පරිදෙවන්ති –

“උභො පුත්තා කාලකතා, පන්ථෙ මය්ගං පති මනො;
මාතා පිතා ච භාතා ච, එකච්ඡමිති ඩය්හරෙ”ති. (අප. ථෙරී 2.2.498) –

විලපන්ති පරිබ්භමි. මනුස්සා තං දිස්වා “උම්මත්තිකා උම්මත්තිකා”ති කවචරං ගහෙත්වා පංසුං ගහෙත්වා මත්ථකෙ ඔකිරන්තා ලෙඩ්ඞුති පහරන්ති. සත්ථා ජෙනවනමහාවිහාරෙ අට්ඨපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො තං ආගව්‍යමානං අද්දස කප්පසතසහස්සං පුරිතපාරමිං අභිනිහාරසම්පන්නං.

සා කිර පදුමුත්තරබුද්ධකාලෙ පදුමුත්තරසත්ථාරා එකං විනයධරත්ථෙරිං බාහාය ගහෙත්වා නන්දනවනෙ යපෙත්තං විය එතදග්ගට්ඨානෙ යපියමානං දිස්වා “අභමිපි තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ විනයධරත්ථෙරිනං අග්ගට්ඨානං ලභෙයා”න්ති අධිකාරං කත්වා පත්ථනං යපෙසි. පදුමුත්තරබුද්ධො අනාගතෙසඤ්ඤාණං පත්ථරිත්වා පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානභාවං ඤත්වා “අනාගතෙ ගොතමබුද්ධස්ස නාම සාසනෙ අයං පටාචාරා නාමෙන විනයධරත්ථෙරිනං අග්ගා භවිස්සති”ති බ්‍යාකාසි. තං එවං පත්ථිතපත්ථනං අභිනිහාරසම්පන්නං සත්ථා දුරතොව ආගව්‍යන්ති දිස්වා “ඉම්ස්සා යපෙත්වා මං අඤ්ඤො අවස්සයො භවිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති වින්තෙත්වා තං යථා විහාරාහිමුඛං ආගව්‍යන්ති, එවං අකාසි. පරිසා තං දිස්වා “ඉම්ස්සා උම්මත්තිකාය ඉතො ආගන්තුං මා දදිත්ථා”ති ආහ. සත්ථා “අපෙථ, මා නං වාරයිත්ථා”ති වත්වා අවිදුරට්ඨානං ආගතකාලෙ “සතිං පටිලභ හගිති”ති ආහ. සා තං බණ්ණෙව බුද්ධානුභාවෙන සතිං පටිලභි. තස්මිංකාලෙ නිවත්ථවත්ථස්ස පතිතභාවං සල්ලක්ඛෙත්වා හිරොත්තප්පං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා උක්කුටිකං නිසිදි. අප්පස්සා එකො පුරිසො උත්තරසාටකං බිපි. සා තං නිවාසෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා සුවණ්ණවණ්ණෙසු පාදෙසු පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හත්තෙ, අවස්සයො මෙ භොථ, පතිට්ඨා මෙ භොථ. එකඤ්ච මෙ පුත්තං සෙනො ගණිති, එකො උදකෙන වුළ්භො, පන්ථෙ මෙ පති මනො, මාතාපිතරො වෙච මෙ භාතා ච ගෙහෙන අවත්ථටා එකච්ඡතස්මිං ඤායන්ති”ති.

සත්ථා තස්සා වචනං සුත්වා “පටාචාරෙ, මා වින්තයි, තව තාණං සරණං අවස්සයො භවිතුං සමත්ථස්සෙව සන්තිකං ආගතාසි. යථා හි තව ඉදානි එකො පුත්තකො සෙනෙන ගහිතො, එකො උදකෙන වුළ්භො, පන්ථෙ පති මනො, මාතාපිතරො වෙච භාතා ච ගෙහෙන අවත්ථටා; එවමෙව ඉම්ස්මිං සංසාරෙ පුත්තාදිනං මතකාලෙ තව රොදන්තියා පග්ගරිතඅස්සු චතුන්නං මහාසමුද්දානං උදකතො බහුතර”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“චතුසු සමුද්දෙසු ජලං පරිත්තකං,
තතො බහුං අස්සුජලං අනප්පකං;
දුක්ඛෙන චුට්ඨස්ස තරස්ස සොචනා,
කිං කාරණා අම්ම තුවං පමජ්ජසි”ති.

එවං සත්ථරි අනමතග්ගපරියායං කට්ඨන්තෙ තස්ස සරිරෙ සොකො තනුත්තං අගමාසි. අථ තං තනුභුතසොකං ඤත්වා පුන සත්ථා ආමන්තෙත්වා “පටාචාරෙ පුත්තාදයො නාම පරලොකං ගව්‍යන්තස්ස තාණං වා ලෙණං වා සරණං

වා හවිතුං න සක්කොන්ති, තස්මා විජ්ජමානාපි තෙ න සන්තියෙව, පණ්ඩිතෙන පන සීලං විසොධෙත්වා අත්තනො නිබ්බානගාමිමග්ගං බිජ්ජමෙව සොධෙතුං වට්ටති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

“න සන්ති පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අත්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතිසු තාණතා. (ධ. ප. 288; අප. ථෙරී 2.2.501);

“එතමත්ථවස්සං ඤත්වා, පණ්ඩිතො සීලසංවුතො;
නිබ්බානගමනං මග්ගං, බිජ්ජමෙව විසොධයෙ”ති. (ධ. ප. 289);

දෙසනාවසානෙ පටාචාරා මහාපථවියං පංසුපරිමාණෙ කිලෙසෙ ඤාපෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති. සා පන සොතාපන්නා හුත්වා සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාථි. සත්ථා තං භික්ඛුනිනං සන්තිකං පභිණ්ණවා පබ්බාපෙසි. සා ලද්ධපසම්පදා පටිතාචාරත්තා පටාචාරාත්තෙව පඤ්ඤායි. සා එකදිවසං කුටෙන උදකං ආදාය පාදෙ ධොවන්ති උදකං ආසිඤ්ථි, තං ථොකං ගන්ත්වා පච්ඡිජ්ජි. දුතියවාලෙ ආසිත්තං තතො දුරතරං අගමාසි. තතියවාලෙ ආසිත්තං තතොපි දුරතරන්ති. සා තදෙව ආරම්මණං ගහෙත්වා තයො වයෙ පරිච්ඡින්නදිත්වා “මයා පඨමං ආසිත්තං උදකං විය ඉමෙ සත්තා පඨමවයෙපි මරන්ති, තතො දුරතරං ගතං දුතියවාලෙ ආසිත්තං උදකං විය මජ්ඣිමවයෙපි මරන්ති, තතොපි දුරතරං ගතං තතියවාලෙ ආසිත්තං උදකං විය පච්ඡිමවයෙපි මරන්තියෙවා”ති වින්තෙසි. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඔහාසං ඵරිත්වා තස්සා සම්මුඛෙ යත්වා කටෙන්නො විය “එවමෙතං පටාචාරෙ, පඤ්චන්තමිපි බන්ධානං උදයබ්බයං අපස්සන්තස්ස වස්සසතං ජීවනතො තෙසං උදයබ්බයං පස්සන්තස්ස එකාහමිපි එකක්කණමිපි ජීවිතං සෙය්‍යා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ගාමොහ –

113. “යො ව වස්සසතං ජීවෙ, අපස්සං උදයබ්බයං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යා, පස්සතො උදයබ්බයං”න්ති.

තත්ථ අපස්සං උදයබ්බයන්ති පඤ්චන්තං බන්ධානං පඤ්චවිසතියා ලක්ඛණෙහි උදයඤ්ච වයඤ්ච අපස්සන්තො. පස්සතො උදයබ්බයන්ති තෙසං උදයඤ්ච වයඤ්ච පස්සන්තස්ස. ඉතරස්ස ජීවනතො එකාහමිපි ජීවිතං සෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ පටාචාරා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණ්ණි.

පටාචාරාට්ඨවත්ථු ද්වාදසමං.

13. කිසාගොතමිවත්ථු

යො ව වස්සසතං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කිසාගොතමිං ආරබ්භ කටෙසි.

සාවත්ථියං කිරෙකස්ස සෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ වත්තාලිසකොට්ඨනං අභිගාරා ඵෙව හුත්වා අට්ඨාසි. සෙට්ඨි තං දිස්වා උප්පන්නසොකො ආහාරං පටික්ඛිපිත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. තස්සෙකො සභායකො ගෙහං ගන්ත්වා, “සම්ම, කස්මා සොවසි”ති පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා, “සම්ම, මා සොච්චි, අහං එකං උපායං ජානාමි, තං කරොමි”ති. “කිං කරොමි, සම්මා”ති? අත්තනො ආපණෙ කිලඤ්ජං පසාරෙත්වා තත්ථ තෙ අභිගාරෙ රාසිං කත්වා වික්කිණන්තො විය නිසීදි, ආගතාගතෙසු මනුස්සෙසු යෙ ඵෙව වදන්ති – “සෙසජනා වත්ථතෙලමධුචාණිතාදීනි වික්කිණන්ති, ත්වං පන අභිගාරෙ වික්කිණන්තො නිසින්තො”ති. තෙ වදෙය්‍යාසි – “අත්තනො සන්තකං අවික්කිණන්තො කිං කරොමි”ති? යො පන තං ඵෙව වදති “සෙසජනා වත්ථතෙලමධුචාණිතාදීනි වික්කිණන්ති, ත්වං පන හිරඤ්ඤසුවණ්ණං වික්කිණන්තො නිසින්තො”ති. තං වදෙය්‍යාසි “කහං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං”න්ති. “ඉද”න්ති ව චුත්තෙ “ආහර, තාව න”න්ති හත්ථෙහි පටිච්ඡෙය්‍යාසි. ඵෙව දින්නං තව හත්ථෙ හිරඤ්ඤසුවණ්ණං හවිස්සති. සා පන සචෙ කුමාරිකා හොති, තව ගෙහෙ පුත්තස්ස නං ආහරිත්වා වත්තාලිසකොට්ඨනං තස්සා නිය්‍යාදෙත්වා තාය දින්නං වලඤ්ජෙය්‍යාසි. සචෙ කුමාරකො හොති, තව ගෙහෙ වයප්පත්තං ධීතරං තස්ස දත්වා වත්තාලිසකොට්ඨනං නිය්‍යාදෙත්වා තෙන දින්නං වලඤ්ජෙය්‍යාසිති. සො “හද්දකො උපායො”ති අත්තනො ආපණෙ අභිගාරෙ රාසිං කත්වා වික්කිණන්තො විය නිසීදි. යෙ පන නං ඵෙමාහංසු – “සෙසජනා වත්ථතෙලමධුචාණිතාදීනි වික්කිණන්ති, කිං පන ත්වං අභිගාරෙ වික්කිණන්තො නිසින්තො”ති? තෙසං “අත්තනො සන්තකං අවික්කිණන්තො කිං කරොමි”ති පටිවචනං අදාසි. අටෙකා ගොතමී නාම කුමාරිකා කිසසරීරතාය කිසාගොතමීති පඤ්ඤායමානා පරිජිණ්ණකුලස්ස ධීතා අත්තනො එකෙන කිව්වෙන ආපණද්වාරං ගන්ත්වා තං සෙට්ඨිං දිස්වා ඵෙමාහ – “කිං, තාත, සෙසජනා වත්ථතෙලමධුචාණිතාදීනි වික්කිණන්ති, ත්වං හිරඤ්ඤසුවණ්ණං වික්කිණන්තො නිසින්තො”ති? “කහං, අම්ම, හිරඤ්ඤසුවණ්ණං”න්ති ? “නනු ‘ත්වං තදෙව ගහෙත්වා නිසින්තොසි’ති, ආහර, තාව නං, අම්මා”ති. සා හත්ථපූරං ගහෙත්වා තස්ස හත්ථෙසු යටෙසි, තං හිරඤ්ඤසුවණ්ණමෙව අහොසි.

අථ නං සෙට්ඨි “කතරං තෙ, අම්ම, ගෙහ”න්ති පුච්ඡිත්වා “අසුකං නාමා”ති චුත්තෙ තස්සා අස්සාමිකභාවං ඤත්වා ධනං පටිසාමෙත්වා තං අත්තනො පුත්තස්ස ආනෙත්වා වත්තාලිසකොට්ඨනං පටිච්ඡාපෙසි. සබ්බං හිරඤ්ඤසුවණ්ණමෙව අහොසි. තස්සා අපරෙත සමයෙන ගබ්භො පතිට්ඨති. සා දසමාසව්වයෙන පුත්තං විජායි. සො

පදසා ගමනකාලෙ කාලමකාසි. සා අදිට්ඨපුබ්බමරණාය තං කුමාරෙකං නිහරන්තෙ වාරෙන්වා “පුත්තස්ස මෙ හෙසජ්ජං පුච්ඡිස්සාමි”ති මතකලෙවරං අභිකේනාදාය “අපි නු මෙ පුත්තස්ස හෙසජ්ජං ජානාමා”ති පුච්ඡන්ති සරපට්ඨාපටියා විවරති. අප් නං මනුස්සා, “අම්ම, ත්වං උම්මත්තිකා ජානා, මතකපුත්තස්ස හෙසජ්ජං පුච්ඡන්ති විවරසි”ති වදන්ති. සා “අවස්සං මම පුත්තස්ස හෙසජ්ජං ජානනකං ලභිස්සාමි”ති මඤ්ඤමානා විවරති. අප් නං එකො පණ්ඩිතපුරිසො දිස්වා, “අයං මම ධිතා පට්ඨං පුත්තකං විජානා භවිස්සති අදිට්ඨපුබ්බමරණා, මයා ඉම්මස්සා අවස්සයෙන භවිතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා ආහ – “අම්ම, අහං හෙසජ්ජං න ජානාමි, හෙසජ්ජජානනකං පන ජානාමි”ති. “කො ජානාති, තානා”ති? “සත්ථා, අම්ම, ජානාති, ගව්ජ, තං පුච්ඡාහි”ති. සා “ගම්මස්සාමි, තාන, පුච්ඡිස්සාමි, තානා”ති වත්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං ධිතා පුච්ඡි – “තුම්හෙ කිර මෙ පුත්තස්ස හෙසජ්ජං ජානාම, භන්තෙ”ති? “ආම, ජානාමි”ති. “කිං ලද්ධං වට්ටති”ති? “අව්ජරග්ගහණමත්තෙ සිද්ධත්ථකෙ ලද්ධං වට්ටති”ති. “ලභිස්සාමි, භන්තෙ”. “කස්ස පන ගෙහෙ ලද්ධං වට්ටති”ති? “යස්ස ගෙහෙ පුත්තො වා ධිතා වා න කොචි මතපුබ්බො”ති. සා “සාධු, භන්තෙ”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා මතපුත්තකං අභිකේනාදාය අන්තොගාමං පටිසිත්වා පට්ඨගෙහස්ස ද්වාරෙ යත්වා “අත්ථි නු බො ඉමස්මිං ගෙහෙ සිද්ධත්ථකො, පුත්තස්ස කිර මෙ හෙසජ්ජං එන”න්ති වත්වා “අත්ථි”ති චුත්තෙ තෙන හි දෙව්ති. තෙහි ආහරිත්වා සිද්ධත්ථකෙසු දියාමානෙසු “ඉමස්මිං ගෙහෙ පුත්තො වා ධිතා වා මතපුබ්බො කොචි නත්ථි, අම්මා”ති පුච්ඡිත්වා “කිං වදෙසි, අම්ම? ජීවමානා හි කතිපයා, මතකා එව බහුකා”ති චුත්තෙ “තෙන හි ගණ්හප්ථ වො සිද්ධත්ථකෙ, තෙනං මම පුත්තස්ස හෙසජ්ජං”න්ති පටිඅදාසි.

සා ඉම්මා නියාමෙන ආදිතො පට්ඨාය නං පුච්ඡන්ති විවරි. සා එකගෙහෙපි සිද්ධත්ථකෙ අගහෙන්වා සායන්හසමයෙ වින්තෙසි – “අහො භාරියං කම්මං, අහං ‘මමෙව පුත්තො මතො’ති සඤ්ඤමකාසිං, සකලගාමෙපි පන ජීවන්තෙහි මතකාව බහුතරා”ති. තස්සා එවං වින්තයමානාය පුත්තසිනෙහං මුද්දකහදයං ථද්ධභාවං අගමාසි. සා පුත්තං අරඤ්ඤෙ ඡඩ්ඛෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් නං සත්ථා “ලද්ධා තෙ එකව්ජරමන්තා සිද්ධත්ථකා”ති ආහ. “න ලද්ධා, භන්තෙ, සකලගාමෙ ජීවන්තෙහි මතකාව බහුතරා”ති. අප් නං සත්ථා “ත්වං ‘මමෙව පුත්තො මතො’ති සල්ලක්ඛෙසි, ධුවධම්මො එස සත්තානං. මච්චුරාජා හි සබ්බසත්තෙ අපරිපුණ්ණජ්ඣාසයෙ එව මහොසො විය පරිකඩ්ඨමානොයෙව අපායසමුද්දෙ පක්ඛිපති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“තං පුත්තපසුසම්මන්තං, බ්‍යාසන්තමනසං නරං;
සුත්තං ගාමං මහොසොව, මච්චු ආදාය ගව්ජති”ති. (ධ. ප. 287);

ගාථාපරියොසානෙ කිසාගොතම් සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, අඤ්ඤෙපි බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

සා පන සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි, සත්ථා තං භික්ඛුනීනං සන්තිකං පෙසෙන්වා පබ්බාජෙසි. සා ලද්ධපසම්පදා කිසාගොතම් ථෙරීති පඤ්ඤාසි. සා එකදිවසං උපොසථාගාරෙ වාරං පත්වා දීපං ජාලෙන්වා නිසින්නා දීපජාලා උප්පජ්ජන්තියො ව භිජ්ජන්තියො ව දිස්වා “එවමෙව ඉමෙ සත්තා උප්පජ්ජන්ති වෙව නිරුජ්ඣන්ති ව, නිබ්බානප්පත්තා එව න පඤ්ඤායන්ති”ති ආරම්මණං අග්ගහෙසි. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඔභාසං ඵරිත්වා තස්සා සම්මුඛෙ නිසිදිත්වා කටෙන්තො විය “එවමෙව, ගොතම්, ඉමෙ සත්තා දීපජාලා විය උප්පජ්ජන්ති වෙව නිරුජ්ඣන්ති ව, නිබ්බානප්පත්තා එව න පඤ්ඤායන්ති, එවං නිබ්බානං අපස්සන්තානං වස්සසනං ජීවනතො නිබ්බානං පස්සන්තස්ස බණමන්තම්පි ජීවිතං සෙයොයා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

114. “යො ව වස්සසනං ජීවෙ, අපස්සං අමතං පදං;
එකාහං ජීවිතං සෙයොයා, පස්සතො අමතං පදං”න්ති.

තත්ථ අමතං පදන්ති මරණවිරහිතකොට්ඨාසං, අමතමහානිබ්බානන්ති අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

දෙසනාවසානෙ කිසාගොතම් යථානිසින්නාව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තෙ පතිට්ඨති.

කිසාගොතම්වත්ථු තෙරසමං.

14. බහුපුත්තිකත්ථෙරිවත්ථු

යො ව වස්සසනං ජීවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො බහුපුත්තිකං ථෙරිං ආරබ්භ කටෙසි.

සාවත්ථියං කිරෙකස්මිං කුලෙ සත්ත පුත්තා සත්ත ව ධිතරො අගෙසුං. තෙ සබ්බෙපි වයප්පත්තා ගෙහෙ පතිට්ඨන්තිවා අත්තතො ධම්මතාය සුඛප්පත්තා අගෙසුං. තෙසං අපරෙන සමයෙන පිතා කාලමකාසි. මහාඋපාසිකා සාමිකෙ නට්ඨෙපි න තාව කුටුම්භං විහජති. අප් නං පුත්තා ආහංසු – “අම්ම, අම්මාකං පිතරි නට්ඨෙ තුය්හං කො අත්ථො කුටුම්භෙන, කිං මයං තං උපට්ඨාතුං න සක්කොමා”ති. සා තෙසං කථං සුත්වා තුණ්හි හුත්වා පුනර්පුනං තෙහි වුව්චමානා “පුත්තා මං පටිජග්ගිස්සන්ති, කිං මෙ විසුං කුටුම්භෙනා”ති සබ්බං සාපතෙයාං මජ්ඣිකා භිත්තිදිත්වා අදාසි. අප් නං කතිපාහව්චයෙන ජෙට්ඨපුත්තස්ස හරියා “අහො අම්මාකං, අයා, ‘ජෙට්ඨපුත්තො මෙ’ති ද්වෙ කොට්ඨාසෙ

දත්වා විය ඉමමෙව ගෙහං ආගච්ඡති”ති ආහ. සෙසපුත්තානං හරියාපි එවමෙව වදිංසු. ජෙට්ඨධිතරං ආදිං කත්වා තාසං ගෙහං ගතකාලෙපි නං එවමෙව වදිංසු. සා අවමානජපත්තා හුත්වා “කිං ඉමෙසං සන්තිකෙ වුට්ඨෙන, භික්ඛුනී හුත්වා ජීවිස්සාමී”ති භික්ඛුනීඋපස්සයං ගත්ත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. තා නං පබ්බාජෙසුං. සා ලද්ධුපසම්පදා හුත්වා බහුපුත්තිකත්ථෙරීති පඤ්ඤායි. සා “අහං මහල්ලකකාලෙ පබ්බජිතා, අජ්ජමත්තාය මෙ භවිතබ්බ”න්ති භික්ඛුනීනං වත්තපට්ඨත්තං කරොන්ති “සබ්බරත්තිං සමණධම්මං කරිස්සාමී”ති භෙට්ඨාපාසාදෙ එකං ථම්මං භත්ථෙත ගභෙත්වා නං ආවිඤ්ජමානාව සමණධම්මං කරොති, වඩ්ඤ්ජමානාපි “අන්ධකාරට්ඨානෙ මෙ රුක්ඛෙ වා කත්ථවි වා සීසං පටිහඤ්ඤෙය්‍යා”ති තං රුක්ඛං භත්ථෙත ගභෙත්වා නං ආවිඤ්ජමානාව සමණධම්මං කරොති, “සත්ථාරා දෙසිතධම්මමෙව කරිස්සාමී”ති ධම්මං ආවජ්ජෙත්වා ධම්මං අනුස්සරමානාව සමණධම්මං කරොති. අථ සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඔභාසං එරිත්වා සම්මුඛෙ නිසින්තො විය තාය සද්ධිං කථෙත්තො “බහුපුත්තිකෙ මයා දෙසිතං ධම්මං අනාවජ්ජෙත්තස්ස අපස්සන්තස්ස වස්සසනං ජීවන්තො මයා දෙසිතං ධම්මං පස්සන්තස්ස මුහුත්තමිපි ජීවිතං සෙය්‍යො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

115. “යො ව වස්සසනං ජීවෙ, අපස්සං ධම්මමුත්තමං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, පස්සන්තො ධම්මමුත්තම”න්ති.

තත්ථ ධම්මමුත්තමන්ති නවවිධං ලොකුත්තරධම්මං. සො හි උත්තමො ධම්මො නාම. යො හි තං න පස්සති, තස්ස වස්සසනමිපි ජීවන්තො තං ධම්මං පස්සන්තස්ස පටිච්ඡක්ඛන්තස්ස එකාහමිපි එකක්ඛණමිපි ජීවිතං සෙය්‍යොති.

ගාථාපරියොසානෙ බහුපුත්තිකත්ථෙරී සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තෙ පතිට්ඨහීති.

බහුපුත්තිකත්ථෙරීවත්ථු වුද්දසමං.

සහස්සවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අට්ඨමො වග්ගො.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

බුද්දකනිකායෙ

ධම්මපද-අට්ඨකථා

(දුතියො භාගො)

9. පාපවග්ගො

1. වූලෙකසාටකමුහමණවත්ථු

අභිත්ථරෙට් කලායාණෙනි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො වූලෙකසාටකමුහමණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

විපස්සිදසබලස්ස කාලස්මිඤ්ඤි මහාචකසාටකමුහමණො නාම අහොසි, අයං පන එතරහි සාවත්ථියං වූලෙකසාටකො නාම. තස්ස හි එකො නිවාසනාසාටකො අහොසි, මුහමණොයාපි එකො. උභින්නම්පි එකමෙව පාරුපනං, බහි ගමනකාලෙ මුහමණො වා මුහමණි වා තං පාරුපති. අටෙකදිවසං විහාරෙ ධම්මස්සවනෙ සොසිතො මුහමණො ආහ – “හොති ධම්මස්සවනං සොසිතං, කිං දිවා ධම්මස්සවනං ගම්ස්සසි, උදාහු රත්තිං. පාරුපනස්ස හි අභාවෙන න සක්කා අම්මෙහි එකතො ගන්තු”න්ති. මුහමණි, “සාමි, අහං දිවා ගම්ස්සාමි”ති සාටකං පාරුපිත්ථා අගමාසි. මුහමණො දිවසභාගං ගෙහෙ විනිනාමෙන්වා රත්තිං ගන්ත්වා සත්ථු පුරතො නිසින්නොව ධම්මං අස්සොසි. අටස්ස සරිරං ඵරමානා පඤ්චවණ්ණො පිති උප්පජ්ජී. සො සත්ථාරං පුජිතුකාමො හුත්වා “සවෙ ඉමං සාටකං දස්සාමි, නෙව මුහමණියා, න මය්හං පාරුපනං භවිස්සති”ති වින්තෙසි. අටස්ස මච්ඡෙරවිත්තානං සහස්සං උප්පජ්ජී, පුනෙකං සද්ධාවිත්තං උප්පජ්ජී. තං අභිභවිත්වා පුන මච්ඡෙරසහස්සං උප්පජ්ජී. ඉතිස්ස බලවමච්ඡෙරං බන්ධිත්වා ගණහන්තං විය සද්ධාවිත්තං පටිබාහනියෙව. තස්ස “දස්සාමි, න දස්සාමි”ති වින්තෙන්තස්සෙව පට්ඨයාමො අපගතො, මජ්ඣිමයාමො සම්පත්තො. තස්මිම්පි දාතුං නාසක්ඛි. පච්ඡිමයාමෙ සම්පත්තෙ සො වින්තෙසි – “මම සද්ධාවිත්තෙන මච්ඡෙරවිත්තෙන ව සද්ධං යුජ්ඣන්තස්සෙව ද්වෙ යාමා විතිවත්තා, ඉදං මම එත්තකං මච්ඡෙරවිත්තං වඩ්ඪමානං වතුහි අපායෙහි සිසං උක්ඛිපිතුං න දස්සති, දස්සාමි න”න්ති. සො මච්ඡෙරසහස්සං අභිභවිත්වා සද්ධාවිත්තං පුරෙවාරිකං කත්වා සාටකං ආදාය සත්ථු පාදමූලෙ යටෙත්වා “ජිතං මෙ, ජිතං මෙ”ති තික්ඛන්තුං මහාසද්දමකාසි.

රාජා පසෙනදි කොසලො ධම්මං සුඤ්ඤන්තො තං සද්දං සුත්වා “පුච්ඡට්ඨං, කිං කිර තෙන ජිත”න්ති ආහ. සො රාජපුරිසෙහි පුච්ඡිතො තමත්ථං ආරොවෙසි. තං සුත්වා රාජා “දුක්කරං කතං මුහමණෙන, සඬ්භගමස්ස කරිස්සාමි”ති එකං සාටකයුගං දාපෙසි. සො තම්පි තථාගතස්සෙව අදාසි. පුන රාජා ද්වෙ වත්තාරි අට්ඨ සොළසාති ද්විගුණං කත්වා දාපෙසි. සො තානිපි තථාගතස්සෙව අදාසි. අටස්ස රාජා ද්වත්තිංස යුගාති දාපෙසි. මුහමණො “අත්තනො අග්ගහෙත්වා ලද්ධං ලද්ධං විස්සජ්ජෙසියෙවා”ති වාදමොවනත්ථං තතො එකං යුගං අත්තනො, එකං මුහමණියාති ද්වෙ යුගාති ගහෙත්වා තිංස යුගාති තථාගතස්සෙව අදාසි. රාජා පන තස්මිං සත්තක්ඛන්තුම්පි දදන්තෙ පුන දාතුකාමොයෙව අහොසි. පුබ්බෙ මහාචකසාටකො වතුසට්ඨියා සාටකයුගෙසු ද්වෙ අග්ගහෙසි, අයං පන ද්වත්තිංසාය ලද්ධකාලෙ ද්වෙ අග්ගහෙසි. රාජා පුරිසෙ ආණාපෙසි – “දුක්කරං හණෙ මුහමණෙන කතං, අත්තෙපුරෙ මම ද්වෙ කම්බලාති ආහරාපෙය්‍යාමා”ති. තෙ තථා කරිංසු. රාජා සතසහස්සන්තකෙ ද්වෙ කම්බලෙ දාපෙසි. මුහමණො “න ඉමෙ මම සරිරෙ උපයොගං අරහන්ති, බුද්ධසාසනස්සෙව එතෙ අනුච්ඡවිකා”ති එකං කම්බලං අත්තොගන්ධකුටියං සත්ථු සයනස්ස උපරි විතානං කත්වා බන්ධි, එකං අත්තනො සරෙ නිබද්ධං භුඤ්ජන්තස්ස හික්ඛුනො හත්තකිව්චියානෙ විතානං කත්වා බන්ධි. රාජා සායන්හසමයෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තං කම්බලං සඤ්ජානිත්වා, “හන්තෙ, කෙන පුජා කතා”ති පුච්ඡිත්වා “එකසාටකෙනා”ති වුත්තෙ “මුහමණො මම පසාදට්ඨානෙයෙව පසිද්ධි”ති වත්වා “වත්තාරො හත්ථි වත්තාරො අස්සෙ වත්තාරි කභාපණසහස්සාති වතස්සො ඉත්ථියො වතස්සො දාසියො වත්තාරො පුරිසෙ වතුරො ගාමවරෙ”ති එවං යාව සබ්බසතා වත්තාරි වත්තාරි කත්වා සබ්බවතුක්කං නාම අස්ස දාපෙසි.

හික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො අච්ඡරියං වූලෙකසාටකස්ස කම්මං, තංමුහුත්තමෙව සබ්බවතුක්කං ලභි, ඉදාති කතෙන කලායාණකම්මෙන අජ්ජමෙව විපාකො දින්නො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙව, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “හික්ඛෙව, සවායං එකසාටකො පට්ඨයාමෙ මය්හං දාතුං අසක්ඛිස්ස, සබ්බසොළසකං අලභිස්ස. සවෙ මජ්ඣිමයාමෙ අසක්ඛිස්ස, සබ්බට්ඨකං අලභිස්ස. බලවපච්ඡිමයාමෙ දින්නන්තා පනෙස සබ්බවතුක්කං ලභි. කලායාණකම්මං කරොන්නෙන හි උප්පන්නං විත්තං අභාපෙත්වා තඬ්ඨණඤ්ඤෙව කාතබ්බං. දන්ධං කතං කුසලඤ්ඤි සම්පත්තිං දදමානං දන්ධමෙව දදාති, තස්මා විත්තුප්පාදසමනන්තරමෙව කලායාණකම්මං කාතබ්බ”න්ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

116. “අභිත්ථරෙට් කලායාණෙ, පාපා විත්තං නිවාරයෙ;
දන්ධඤ්ඤි කරොතො පුඤ්ඤං, පාපස්මිං රමති මනො”ති.

තත්ථ අභිත්ථරෙටාති තුරිතතුරිතං සීසසීසං කරෙය්‍යාති අත්ථො. ගිහිනා වා හි “සලාකහන්තදානාදිසු කිඤ්චිදෙව කුසලං කරිස්සාමි”ති විත්තෙ උප්පන්නෙ යථා අඤ්ඤෙ ඔකාසං න ලභන්ති, එවං “අහං පුරෙ, අහං පුරෙ”ති තුරිතතුරිතමෙව කාතබ්බං. පබ්බජිතෙන වා උප්පඤ්ඤායවත්තාදීනි කරොන්නෙන අඤ්ඤස්ස ඔකාසං අදත්වා “අහං පුරෙ, අහං පුරෙ”ති තුරිතතුරිතමෙව කාතබ්බං. පාපා විත්තන්ති කායදුච්චරිතාදිපාපකම්මෙනො වා අකුසලවිත්තුප්පාදෙනො වා සබ්බථාමෙන විත්තං නිවාරයෙ. දන්ධඤ්ඤි කරොතොති යො පන “දස්සාමි, න දස්සාමි සම්පජ්ජිස්සති නු ඛො මෙ, නො”ති එවං වික්ඛල්ලමග්ගෙන ගච්ඡන්තො විය දන්ධං පුඤ්ඤං කරොති, තස්ස

එකසාටකස්ස විය මච්ඡෙරසහස්සං පාපං ඔකාසං ලභති. අපස්ස පාපස්මිං රමති මනො, කුසලකම්මකරණකාලෙයෙව හි විත්තං කුසලෙ රමති, තතො මුච්චිත්වා පාපනින්තමෙව හොතිති.

ගාථාපරියොසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණුති.

වුළෙකසාටකත්තමච්ඡන්ද්‍ර පයිමං.

2. සෙයාසකත්තෙරවත්ථු

පාපඤ්ච පුරිසොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සෙයාසකත්තෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො හි ලාභදායින්තෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො, අත්තනො අනභිරතීං තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන පයිමසඨසාදිසෙසකම්මෙ සමාදයිතො උප්පන්නුප්පන්තාය අනභිරතියා තං කම්මමකාසි (පාරා. 234). සත්ථා තස්ස කිරියං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “එවං කිර ත්වං කරොසි”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, හන්තෙ”ති වුත්තෙ “කස්මා භාරියං කම්මං අකාසි, අනනුච්ඡවිකං මොසපුරිසා”ති නානප්පකාරතො ගරහිත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා “එවරුපඤ්ඤි කම්මං දිට්ඨධම්මෙපි සම්පරායෙපි දුක්ඛසංවත්තනිකමෙව හොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

117. “පාපඤ්චෙ පුරිසො කයිරා, න නං කයිරා පුනප්පුනං;
න තමහි ඡන්දං කයිරාථ, දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො”ති.

තස්සත්ථො – සචෙ පුරිසො සකිං පාපකම්මං කරොයා, තඨ්ඛණෙයෙව පච්චෙක්ඛිත්වා “ඉදං අප්පතිරුපං ඔළාරික”න්ති න නං කයිරා පුනප්පුනං. යොපි තමහි ඡන්දො වා රුචි වා උප්පජ්ජෙයා, තමපි විනොදෙන්වා න කයිරාථෙව. කිං කාරණා? දුක්ඛො පාපස්ස උච්චයො. පාපස්ස හි උච්චයො වුඨ්ඨි ඉධලොකෙපි සම්පරායෙපි දුක්ඛමෙව ආවහතිති.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණුති.

සෙයාසකත්තෙරවත්ථු දුතියං.

3. ලාජදෙවධිතාවත්ථු

පුඤ්ඤඤ්චෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො ලාජදෙවධිතරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු රාජගහෙ සමුට්ඨිතං.

ආයස්මා හි මහාකස්සපො පිප්පලිගුහායං විහරන්තො ඤානං සමාපජ්ජිත්වා සත්තමෙ දිවසෙ වුට්ඨාය දිඛ්ඛෙන වක්ඛුනා හික්ඛාචාරට්ඨානං ඔලොකෙන්තො එකං සාලිබ්බන්තපාලිකං ඉත්ථිං සාලිසිසානි ගහෙන්වා ලාජෙ කුරුමානං දිස්වා “සද්ධා නු ඛො, අස්සද්ධා”ති විමංසිත්වා “සද්ධා”ති ඤත්වා “සක්ඛිස්සති නු ඛො මෙ සඨගහං කාතුං, නො”ති උපධාරෙන්තො “විසාරදා කුලධිතා මම සඨගහං කරස්සති, කත්වා ව පන මහාසම්පත්තිං ලභිස්සති”ති ඤත්වා විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය සාලිබ්බන්තසම්පෙයෙව අට්ඨාසි. කුලධිතා ථෙරං දිස්වා ව පසන්නචිත්තා පඤ්චවණ්ණාය පිතියා චුට්ඨසරිරා “තිට්ඨථ, හන්තෙ”ති වත්වා ලාජෙ ආදාය වෙගෙන ගන්ත්වා ථෙරස්ස පත්තෙ ආකිරිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හන්තෙ, තුම්හෙහි දිට්ඨධම්මස්ස භාගිනී අස්ස”න්ති පත්ථනං අකාසි. ථෙරො “එවං හොතු”ති අනුමොදනමකාසි. සාපි ථෙරං වන්දිත්වා අත්තනා දින්නදානං ආවජ්ජමානා නිවත්ති. තාය ව පන කෙදාරමරියාදාය ගමනමග්ගෙ එකස්මිං බිලෙ සොරවිසො සජ්ජො නිපජ්ජී. සො ථෙරස්ස කාසායපට්ච්ඡන්තං ජඨසං ඩංසිතුං නාසක්ඛි. ඉතරා දානං ආවජ්ජමානා නිවත්තන්ති තං පදෙසං පාපුණ්ණු. සජ්ජො බිලා නික්ඛමිත්වා තං ඩංසිත්වා තත්තෙව පාතෙසි. සා පසන්නචිත්තෙන කාලං කත්වා තාවතිංසහවනෙ තිංසයොජනිකෙ කනකවිමානෙ සුත්තප්පබුද්ධා විය සබ්බාලඨකාරපටිමණ්ඩිතෙන නිගාමුතෙන අත්තභාවෙන නිබ්බන්ති. සා ද්වාදසයොජනිකං එකං දිඛ්ඛවත්ථං නිවාසෙන්වා එකං පාරුපිත්වා අව්ඡරාසහස්සපරිවුතා පුබ්බකම්මපකාසනත්ථාය සුවණ්ණලාජහරිතෙන ඔලම්ඛකෙන සුවණ්ණසරකෙන පටිමණ්ඩිතෙ විමානද්වාරෙ ධීතා අත්තනො සම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “කිං නු ඛො මෙ කත්වා අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති දිඛ්ඛෙන වක්ඛුනා උපධාරෙන්ති “අයාස්ස මෙ මහාකස්සපත්තෙරස්ස දින්නලාජනිස්සන්දෙන සා ලද්ධා”ති අඤ්ඤාසි.

සා එවං පරිත්තකෙන කම්මෙන එවරුපං සම්පත්තිං ලභිත්වා “න දානි මයා පමජ්ජිතුං වට්ටති, අයාස්ස වත්තපට්චත්තං කත්වා ඉමං සම්පත්තිං ථාවරං කරස්සාමි”ති වින්තෙන්වා පාතොව කනකමයං සම්මජ්ජනිඤ්චෙව කචචරජඨධනකඤ්ච පච්ඡිං ආදාය ගන්ත්වා ථෙරස්ස පරිවෙණං සම්මජ්ජිත්වා පානීයපරිභොජනීයං උපට්ඨාපෙසි. ථෙරො තං දිස්වා “කෙනවි දහරෙන වා සාමණෙරෙන වා වත්තං කතං භවිස්සති”ති සල්ලක්ඛෙසි. සා දුතියදිවසෙපි තත්තෙව අකාසි, ථෙරොපි තත්තෙව සල්ලක්ඛෙසි. තතියදිවසෙ පන ථෙරො තස්සා සම්මජ්ජනිසද්දං සුත්වා තාලච්ඡිද්දාදිහි

ව පව්වියං සරිරොභාසං දිස්වා ද්වාරං විවරිත්වා “කො එස සම්මජ්ජති”ති පුච්ඡි. “අහං, භන්තෙ, තුම්භාකං උපට්ඨායිකා ලාජදෙවධිතා”ති. “නනු මය්හං එවංනාමිකා උපට්ඨායිකා නාම නත්ථි”ති. “අහං, භන්තෙ, සාලිබ්බන්තං රක්ඛමානා ලාජෙ දත්වා පසන්නචිත්තා නිවත්තන්ති සප්පෙන දට්ඨා කාලං කත්වා තාවතිංසදෙවලොකෙ උප්පන්නා, මයා අයාං නිස්සාය අයං සම්පත්ති ලද්ධා, ඉදානිපි තුම්භාකං චත්තපට්චිත්තං කත්වා ‘සම්පත්තිං ටාවරං කරිස්සාමි’ති ආගතාමිති, භන්තෙ”ති. “භියොපි පරෙපි තයාවෙනං යානං සම්මජ්ජිතං, තයාව පානියභොජනියං උපට්ඨාපිත”න්ති. “ආම, භන්තෙ”ති. “අපෙහි දෙවධිතෙ, තයා කතං චත්තං කතංව භොතු, ඉතො පට්ඨාය ඉමං යානං මා ආගමි”ති. “භන්තෙ, මා මං නාසෙට්ඨ, තුම්භාකං චත්තං කත්වා සම්පත්තිං මෙ ථීරං කාතුං දෙට්ඨා”ති. “අපෙහි දෙවධිතෙ, මා මං අනාගතෙ චිත්තබ්බිජනිං ගභෙත්වා නිසින්නෙහි ධම්මකට්ඨකෙහි ‘මහාකස්සපත්ථෙරස්ස කිර එකා දෙවධිතා ආගන්ත්වා චත්තපට්චිත්තං කත්වා පානියපරිභොජනියං උපට්ඨාපෙසි’ති චත්තබ්බිතං කරි, ඉතො පට්ඨාය ඉධ මා ආගමි, පටික්කමා”ති. සා “මා මං, භන්තෙ, නාසෙට්ඨ”ති පුනස්පුනං යාවියෙව. ථෙරො “නායං මම චචනං සුඤ්ඤාති”ති චිත්තෙත්වා “තුචං පමාණං න ජානාමි”ති අච්ඡරං පහරි. සා තත්ථ සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති ආකාසෙ උප්පතිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්භ, “භන්තෙ, මයා ලද්ධසම්පත්තිං මා නාසෙට්ඨ, ටාවරං කාතුං දෙට්ඨා”ති රොදන්ති ආකාසෙ අට්ඨාසි.

සත්ථා ජෙනවනෙ ගන්ධකුටියං නිසින්නොව තස්සා රොදිතසද්දං සුත්වා ඔභාසං ඵරිත්වා දෙවධිතාය සම්මුඛෙ නිසිදිත්වා කට්ඨන්තො විය “දෙවධිතෙ මම පුත්තස්ස කස්සපස්ස සංවරකරණමෙව භාරො, පුඤ්ඤත්ථිකානං පන ‘අයං නො අත්ථො’ති සල්ලක්ඛෙත්වා පුඤ්ඤකරණමෙව භාරො. පුඤ්ඤකරණඤ්ඤි ඉධ චෙව සම්පරායෙ ව සුඛමෙවා”ති චත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාමමාහ –

118. “පුඤ්ඤඤ්චෙ පුරිසො කයිරා, කයිරා නං පුනස්පුනං;
තමිහි ඡන්දං කයිරාට්ඨ, සුඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො”ති.

තස්සත්ථො – සචෙ පුරිසො පුඤ්ඤං කරෙයා, “එකචාරං මෙ පුඤ්ඤං කතං, අලං එත්තාවතා”ති අනොරමිත්වා පුනස්පුනං කරොට්ඨෙව. තස්ස අකරණක්ඛණෙපි තමිහි පුඤ්ඤෙ ඡන්දං රුචිං උස්සාහං කරොට්ඨෙව. කිං කාරණා? සුඛො පුඤ්ඤස්ස උච්චයො. පුඤ්ඤස්ස හි උච්චයො වුඩ්ඪි ඉධලොකපරලොකසුඛාවහනනො සුඛොති.

දෙසනාවසානෙ දෙවධිතා පඤ්චචත්තාලිසයොජනමත්ථකෙ ධීතාව සොතාපත්තිඵලං පාපුණ්ති.

ලාජදෙවධිතාවත්ථු තතියං.

4. අනාට්ඨිකසෙට්ඨිචත්ථු

පාපොපි පස්සති හදුන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාට්ඨිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අනාට්ඨිකකො හි විහාරමෙව උද්දිස්ස වතුපණ්ණාසකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙ විකිරිත්වා සත්ථරි ජෙනවනෙ විහරන්තෙ දෙවසිකං තිණි මහාඋපට්ඨානානි ගච්ඡති, ගච්ඡන්තො ව “කිං නු ඛො ආදාය ආගතොති සාමණෙරා වා දහරා වා හත්ථම්පි මෙ ඔලොකෙය්‍යු”න්ති තුච්ඡහත්ථො නාම න ගතපුබ්බො. පාතොව ගච්ඡන්තො යාගුං ගාභාපෙත්වාව ගච්ඡති, කතපාතරාසො සප්පිනවනිතාදිනි හෙසප්පානි. සායන්හසමයෙ මාලාගන්ධවිලෙපනචත්ථාදිනි ගාභාපෙත්වා ගච්ඡති. එවං නිව්චකාලමෙව දිවසෙ දිවසෙ දානං දත්වා සීලං රක්ඛති. අපරභාගෙ ධනං පරික්ඛයං ගච්ඡති. වොහාරුපථිවිනොපිස්ස හත්ථනො අට්ඨාරසකොට්ඨනං ඉණං ගණ්ඨිංසු, කුලසන්නකාපිස්ස අට්ඨාරසහිරඤ්ඤකොට්ඨො, නදිතීරෙ නිදහිත්වා යපිතා උදකෙන කුලෙ හින්තො මහාසමුද්දං පටිසිංසු. එවමස්ස අනුපුබ්බෙන ධනං පරික්ඛයං අගමාසි. සො එවංභුතොපි සඨසස්ස දානං දෙතියෙව, පණිතං පන කත්වා දාතුං න සක්කොති.

සො එකදිවසං සත්ථාරා “දියති පන තෙ, ගහපති, කුලෙ දාන”න්ති වුත්තෙ “දියති, භන්තෙ, තඤ්ච ඛො කණාජකං බිලඬගදුතිය”න්ති ආහ. අට්ඨ නං සත්ථා, “ගහපති, ‘ලුඛං දානං දෙමි’ති මා චිත්තයි. චිත්තස්මිඤ්ඤි පණිතෙ බුද්ධාදිනං දින්නදානං ලුඛං නාම නත්ථි, අපිච ත්ථං අට්ඨන්තං අරියපුග්ගලානං දානං දෙසි, අහං පන වෙලාමකාලෙ සකලජම්බුදීපං උන්නඬගලං කත්වා මහාදානං පචත්තයමානොපි තිසරණගතම්පි කඤ්චි නාලත්ථං, දක්ඛිණෙයා නාම එවං දුල්ලභා. තස්මා ‘ලුඛං මෙ දාන’න්ති මා චිත්තයි”ති චත්වා වෙලාමසුත්තමස්ස (අ. නි. 9.20) කට්ඨෙසි. අට්ඨස්ස ද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා දෙවතා සත්ථරි චෙව සත්ථුසාවකෙසු ව ගෙහං පටිසන්තෙසු තෙසං තෙජෙන සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති, “යථා ඉමෙ ඉමං ගෙහං න පටිසන්ති, තථා ගහපතිං පරිහින්දිස්සාමි”ති තං චත්තුකාමාපි ඉස්සරකාලෙ කිඤ්චි චත්තුං නාසක්ඛි, ඉදානි “පනායං දුග්ගතො ගණ්ඨිස්සති මෙ චචන”න්ති රත්තිභාගෙ සෙට්ඨිස්ස සිරිගබ්භං පටිසිත්වා ආකාසෙ අට්ඨාසි. අට්ඨ සෙට්ඨි නං දිස්වා “කො එසො”ති ආහ. අහං තෙ මහාසෙට්ඨි වතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා දෙවතා, තුය්හං ඔවාදදානත්ථාය ආගතානි. තෙන හි ඔවදෙහිති. මහාසෙට්ඨි තයා පටිඡ්මකාලං අනොලොකෙත්වාව සමණස්ස ගොතමස්ස සාසනෙ බහුං ධනං විප්පකිණ්ණං, ඉදානි දුග්ගතො හුත්වාපි තං න මුඤ්ඤියෙව, එවං චත්තමානො කතිපාහෙනෙව සාසවිජාදනමත්තම්පි න ලභිස්සසි, කිං තෙ සමණෙන ගොතමෙන, අතිපරිව්වාගතො ඔරමිත්වා කම්මන්තෙ පයොජෙන්නො කුටුම්භං සණ්ඨාපෙහිති. අයං මෙ තයා දින්නඔවාදොති. ආම, සෙට්ඨිති. ගච්ඡ, නාහං තාදිසිතං සතෙනපි සහස්සෙනපි සතසහස්සෙනපි සක්කා කම්පෙතුං, අයුත්තං තෙ වුත්තං, කං

තයා මම ගෙනෙ වසමානාය, සීසං සීසං මෙ සරා නික්බමාහිති. සා සොතාපන්නස්ස අරියසාවකස්ස වචනං සුත්වා යාතුං අසක්කොන්ති දාරකෙ ආදාය නික්බමි, නික්බමිත්වා ව පන අඤ්ඤත්ථ වසනට්ඨානං අලභමානා “සෙට්ඨිං බමාපෙත්වා තත්ථෙව වසිස්සාමි”ති නගරපරිග්ගාහකං දෙවපුත්තං උපසඬකමිත්වා අත්තනා කතාපරාධං ආවික්ඛිත්වා “එහි, මං සෙට්ඨිස්ස සන්නිකං නෙත්වා බමාපෙත්වා වසනට්ඨානං දාපෙහි”ති ආහ. සො “අයුත්තං තයා චුත්තං, නාහං තස්ස සන්නිකං ගන්තුං උස්සහාමි”ති තං පටික්ඛිපි. සා වතුන්නං මහාරාජානං සන්නිකං ගන්ත්වා තෙහිපි පටික්ඛිත්තා සක්කං දෙවරාජානං උපසඬකමිත්වා තං පවත්තිං ආවික්ඛිත්වා, “අහං, දෙව, වසනට්ඨානං අලභමානා දාරකෙ හත්ථෙව න ගහෙත්වා අනාථා විවරාමි, වසනට්ඨානං මෙ දාපෙහි”ති සුට්ඨතරං යාවි.

අථ නං සො “අහමිපි තව කාරණා සෙට්ඨිං වත්තුං න සක්ඛිස්සාමි, එකං පන තෙ උපායං කථෙස්සාමි”ති ආහ. සාධු, දෙව, කථෙහිති. ගච්ඡ, සෙට්ඨිනො ආයුත්තකථෙසං ගහෙත්වා සෙට්ඨිස්ස හත්ථනො පණ්ණං ආරොපෙත්වා වොහාරුපථිවිහි ගහිතං අට්ඨාරසකොට්ඨානං අත්තනො ආනුභාවෙන සොධෙත්වා තුව්ඡගබ්භෙ පුරෙත්වා මහාසමුද්දං පච්චියං අට්ඨාරසකොට්ඨානං අත්ථි, අඤ්ඤමිපි අසුකට්ඨානෙන නාම අස්සාමිකං අට්ඨාරසකොට්ඨානං අත්ථි, තං සබ්බං සංහරිත්වා තස්ස තුව්ඡගබ්භෙ පුරෙත්වා දණ්ඩකමිමං කත්වා බමාපෙහිති. සා “සාධු, දෙවා”ති චුත්තනයෙනෙව තං සබ්බං කත්වා පුන තස්ස සිරිගබ්භං ඔභාසයමානා ආකාසෙ යත්වා “කො එසො”ති චුත්තෙ අහං තෙ වතුත්ථද්වාරකොට්ඨකෙ අධිවත්ථා අන්ධබාලදෙවතා, මයා අන්ධබාලතාය යං තුම්භාකං සන්නිකෙ කථිතං, තං මෙ බමං. සක්කස්ස හි මෙ වචනෙන වතුපණ්ණාසකොට්ඨානං සංහරිත්වා තුව්ඡගබ්භපුරණං දණ්ඩකමිමං කතං, වසනට්ඨානං අලභමානා කිලමාමිති. අනාථපිණ්ඩිකො චිත්තෙසි – “අයං දෙවතා ‘දණ්ඩකමිමඤ්ථ මෙ කත’න්ති වදති, අත්තනො ව දොසං පටිජානාති, සම්මාසම්බුද්ධස්ස නං දස්සෙස්සාමි”ති. සො තං සත්ථු සන්නිකං නෙත්වා තාය කතකමිමං සබ්බං ආරොචෙසි. දෙවතා සත්ථු පාදෙසු සිරිසා නිපතිත්වා, “හත්තෙ, යං මයා අන්ධබාලතාය තුම්භාකං ගුණෙ අජාතිත්වා පාපකං වචනං චුත්තං, තං මෙ බමං”ති සත්ථාරං බමාපෙත්වා මහාසෙට්ඨිං බමාපෙසි. සත්ථා කලායාණපාපකානං කම්මානං විපාකවසෙන සෙට්ඨිඤ්ථෙව දෙවතඤ්ථ ඔවදන්තො “ඉධ, ගහපති, පාපපුග්ගලොපි යාව පාපං න පච්චති, තාව හදුමිපි පස්සති. යදා පනස්ස පාපං පච්චති, තදා පාපමෙව පස්සති. හදුපුග්ගලොපි යාව හදුං න පච්චති, තාව පාපානි පස්සති. යදා පනස්ස හදුං පච්චති, තදා හදුමෙව පස්සති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

119. “පාපොපි පස්සති හදුං, යාව පාපං න පච්චති;
යදා ව පච්චති පාපං, අථ පාපො පාපානි පස්සති.

120. “හද්‍රොපි පස්සති පාපං, යාව හදුං න පච්චති;
යදා ව පච්චති හදුං, අථ හද්‍රො හද්‍රානි පස්සති”ති.

තත්ථ පාපොති කායදුච්චරිතාදිනා පාපකම්මෙන යුත්තපුග්ගලො. සොපි හි පුරිමසුච්චරිතානුභාවෙන නිබ්බත්තං සුඛං අනුභවමානො හදුමිපි පස්සති. යාව පාපං න පච්චතිති යාවස්ස තං පාපකම්මං දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා විපාකං න දෙති. යදා පනස්ස තං දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා විපාකං දෙති, අථ දිට්ඨධම්මෙ විවිධා කම්මකාරණා, සම්පරායෙ ව අපායදුක්ඛං අනුභොන්තො සො පාපො පාපානියෙව පස්සති. දුතියගාථායපි කායසුච්චරිතාදිනා හදුකම්මෙන යුත්තො හද්‍රො. සොපි හි පුරිමසුච්චරිතානුභාවෙන නිබ්බත්තං දුක්ඛං අනුභවමානො පාපං පස්සති. යාව හදුං න පච්චතිති යාවස්ස තං හදුං කම්මං දිට්ඨධම්මෙ වා සම්පරායෙ වා විපාකං න දෙති. යදා පන තං විපාකං දෙති, අථ දිට්ඨධම්මෙ ලාභසක්කාරාදිසුඛං, සම්පරායෙ ව දිබ්බසම්පත්තිසුඛං අනුභවමානො සො හද්‍රො හද්‍රානියෙව පස්සතිති.

දෙසනාවසානෙ සා දෙවතා සොතාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාන්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

අනාථපිණ්ඩිකසෙට්ඨිවත්ථු වතුත්ථං.

5. අසඤ්ඤතපරික්ඛාරභික්ඛුචත්ථු

මාවමඤ්ඤෙථ පාපස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං අසඤ්ඤතපරික්ඛාරං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර යං කිඤ්චි මඤ්චපියාදිහෙදං පරික්ඛාරං බහි පරිභුඤ්ජිත්වා තත්ථෙව ඡඩ්ඛෙති. පරික්ඛාරො වස්සෙනපි ආතපෙනපි උපට්ඨාදිහි විනස්සති. සො භික්ඛුහි “නනු, ආවුසො, පරික්ඛාරො නාම පටිසාමිතබ්බො”ති චුත්තෙ “අප්පකං මයා කතං, ආවුසො, එතං, න එතස්ස චිත්තං අත්ථි, න පිත්ත”න්ති වත්වා තථෙව කරොති. භික්ඛු තස්ස කිරියං සත්ථු ආරොචෙසු. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං භික්ඛු එවං කරොසි”ති පුච්ඡි. සො සත්ථාරා පුච්ඡිතොපි “කිං එතං හගවා අප්පකං මයා කතං, න තස්ස චිත්තං අත්ථි, නාස්ස පිත්ත”න්ති තථෙව අවමඤ්ඤන්තො ආහ. අථ නං සත්ථා “භික්ඛුහි එවං කාතුං න වට්ටති, පාපකම්මං නාම ‘අප්පක’න්ති න අවමඤ්ඤන්තබ්බං. අප්පකොසායෙ යපිතඤ්චි විවට්ඨං භාජනං දෙවෙ වස්සන්තෙ කිඤ්චාපි එකබිත්දුනා න පුරති, පුනථපුනං වස්සන්තෙ පන පුරතෙව, එවමෙව පාපං කරොන්තො පුග්ගලො අනුපුබ්බෙන මහත්තං පාපරාසිං කරොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

121. “මාවමඤ්ඤෙට පාපස්ස, න මන්දං ආගමිස්සති;
උදබ්බන්දනිපාතෙන, උදකුම්භොපි පූරති;
බාලො පූරති පාපස්ස, ථොකං ථොකමිපි ආවින”න්ති.

තත්ථ මාවමඤ්ඤෙටාති න අවජානෙය්‍ය. පාපස්සාති පාපං. න මන්දං ආගමිස්සති “අප්පමත්තකං මෙ පාපකං කතං, කදා එතං විපච්චිස්සති”ති එවං පාපං නාවජානෙය්‍යාති අත්ථො. උදකුම්භොපිති දෙවෙ වස්සන්තෙ මුඛං විවරිත්වා යපිතං යං කිඤ්චි කුලාලභාජනං යථා තං එකෙකස්සාපි උදකබ්බන්දනො නිපාතෙන අනුපුබ්බෙන පූරති, එවං බාලපුග්ගලො ථොකං ථොකමිපි පාපං ආවිනන්තො කරොන්තො වඩ්ඪෙන්නො පාපස්ස පූරතියෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි. සත්ථාපි “අප්ඤ්ඤාකාසෙ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා පටිපාකතිකං අකරොන්තො ඉමං නාම ආපත්තිමාපජ්ජති”ති (පාටි. 108-110) සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසිති.

අසඤ්ඤාපරික්ඛාරනික්ඛවත්ථු පඤ්චමං.

6. බ්‍යාලපාදකසෙට්ඨිවත්ථු

මාවමඤ්ඤෙට පුඤ්ඤස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බ්‍යාලපාදකසෙට්ඨිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්චි සමයෙ සාවත්ථිවාසිනො වග්ගබන්ධනෙන බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දානං දෙන්ති. අට්ඨකදිවසං සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො එවමාහ –

“උපාසකා ඉධෙකච්චො අත්තනාව දානං දෙති, පරං න සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ භොගසම්පදං ලභති, නො පරිවාරසම්පදං. එකච්චො අත්තනා දානං න දෙති, පරං සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ පරිවාරසම්පදං ලභති, නො භොගසම්පදං. එකච්චො අත්තනා ව න දෙති, පරඤ්ච න සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ නෙව භොගසම්පදං ලභති, න පරිවාරසම්පදං, විසාසාදො හුත්වා විවරති. එකච්චො අත්තනා ව දෙති, පරඤ්ච සමාදපෙති. සො නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ භොගසම්පදඤ්චෙව ලභති, පරිවාරසම්පදඤ්චා”ති.

අට්ඨකො පණ්ඩිතපුරිසො තං ධම්මදෙසනං සුත්වා “අහො අච්ඡරියමිදං කාරණං, අහං දානි උභයසම්පත්තිසංවත්තනිකං කම්මං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උට්ඨාය ගමනකාලෙ ආහ – “භන්තෙ, ස්වෙ අම්භාකං භික්ඛං ගණ්භවා”ති. කිත්තකෙහි පන තෙ භික්ඛුහි අත්ථොති? සබ්බභික්ඛුහි, භන්තෙති. සත්ථා අධිවාසෙසි . සොපි ගාමං පටිසිත්වා, “අම්මතාතා, මයා ස්වාතනාය බුද්ධජපමුඛො භික්ඛුසඬ්ඨො නිමන්තිතො, යො යත්තකානං භික්ඛුනං සක්කොති, සො තත්තකානං යාගුආදීනං අත්ථාය තණ්ඩුලාදීනි දෙනු, එකස්මිං යානෙ පවාපෙත්වා දානං දස්සාමා”ති උග්ගොසෙන්නො විවරි.

අට්ඨ නං එකො සෙට්ඨි අත්තනො ආපණ්ද්වාරං සම්පත්තං දිස්වා “අයං අත්තනො පහොනකෙ භික්ඛු අනිමන්තෙත්වා පන සකලගාමං සමාදපෙන්නො විවරති”ති කුජ්ඣිත්වා “තයා ගහිතභාජනං ආහරා”ති තිහි අඬුලිහි ගහෙත්වා ථොකෙ තණ්ඩුලෙ අදාසි, තථා මුග්ගෙ, තථා මාසෙති. සො තතො පට්ඨාය බ්‍යාලපාදකසෙට්ඨි නාම ජාතො, සප්පිඨාණිතාදීනි දෙන්තොපි කරණ්ඩං කුට්ඨෙ පක්ඛිපිත්වා එකතො කොණං කත්වා බිත්ථුං බිත්ථුං පග්ගරායන්තො ථොකථොකමෙව අදාසි. උපාසකො අවසෙසෙහි දින්නං එකතො කත්වා ඉමිනා දින්නං විසුංයෙව අග්ගහෙසි. සො සෙට්ඨි තස්ස කිරියං දිස්වා “කිං නු ඛො එස මයා දින්නං විසුං ගණ්භාති”ති වින්තෙත්වා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො එකං වූච්ඡට්ඨාකං පහිණි “ගච්ඡ, යං එස කරොති, තං ජානාහි”ති. සො ගන්ත්වා “සෙට්ඨිස්ස මහප්පලං හොතු”ති යාගුහත්තපුට්ඨානං අත්ථාය එකං ද්වෙ තණ්ඩුලෙ පක්ඛිපිත්වා මුග්ගමාසෙපි තෙලථාණිතාදිබ්බන්දනිපි සබ්බභාජනෙසු පක්ඛිපි. වූච්ඡට්ඨාකො ගන්ත්වා සෙට්ඨිස්ස ආරොචෙසි . තං සුත්වා සෙට්ඨි වින්තෙසි – “ස්වෙ මෙ සො පරිසමජ්ඣෙ අවණ්ණං භාසිස්සති, මම නාමෙ ගහිතමත්තෙයෙව නං පහරිත්වා මාරෙස්සාමි”ති නිවාසනන්තරෙ ඡුරිකං බන්ධිත්වා පුනදිවසෙ ගන්ත්වා භත්තග්ගෙ අට්ඨාසි. සො පුරිසො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං පරිවිසිත්වා හගවන්තං ආහ – “භන්තෙ, මයා මහාජනං සමාදපෙත්වා ඉමං දානං දින්නං, තත්ථ සමාදෙපිතමනුස්සා අත්තනො අත්තනො බලෙන බහුනිපි ථොකානිපි තණ්ඩුලාදීනි අදංසු, තෙසං සබ්බෙසං මහප්පලං හොතු”ති. තං සුත්වා සො සෙට්ඨි වින්තෙසි – “අහං ‘අසුකෙන නාම අච්ඡරාය ගණ්භිත්වා තණ්ඩුලාදීනි දින්නානිති මම නාමෙ ගහිතමත්තෙ ඉමං මාරෙස්සාමි’ති ආගතො, අයං පන සබ්බසඬ්ඨාහිකං කත්වා ‘යෙහිපි නාළිආදීනි මිනිත්වා දින්නං, යෙහිපි අච්ඡරාය ගහෙත්වා දින්නං, සබ්බෙසං මහප්පලං හොතු’ති වදති. සවාහං එවරූපං න බමාපෙස්සාමි, දෙවදණ්ඩො මම මත්ථකෙ පතිස්සති”ති. සො තස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමාහි මෙ, සාමි”ති ආහ. “කිං ඉද”න්ති ච තෙන වුත්තෙ සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. තං කිරියං දිස්වා සත්ථා “කිං ඉද”න්ති දානවෙය්‍යාවට්ඨකං පුච්ඡි. සො අතීතදිවසතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙසි. අට්ඨ නං සත්ථා “එවං කිර සෙට්ඨි”ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, භන්තෙ”ති වුත්තෙ, “උපාසක, පුඤ්ඤං නාම ‘අප්පක’න්ති න අවමඤ්ඤිතබ්බං, මාදිසස්ස බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දානං දත්වා ‘අප්පක’න්ති න

අවමඤ්ඤිතබ්බං. පණ්ඩිතමනුස්සා හි පුඤ්ඤං කරොන්තා විවච්ඡාජනං විය උදකෙන අනුක්කමෙන පුඤ්ඤෙන පූරන්තියෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

122. “මාවමඤ්ඤෙථ පුඤ්ඤස්ස, න මන්දං ආගමීස්සති;
උදබ්බන්දුනිපාතෙන, උදකුම්භොපි පූරති;
ධිරො පූරති පුඤ්ඤස්ස, ථොකං ථොකමපි ආවින”න්ති.

තස්සත්ථො – පණ්ඩිතමනුස්සො පුඤ්ඤං කත්වා “අප්පකමත්තං මයා කතං, න මන්දං විපාකවසෙන ආගමීස්සති, එවං පරිත්තකං කම්මං කභං මං දක්ඛිස්සති, අභං වා තං කභං දක්ඛිස්සාමි, කදා එතං විපවිස්සති”ති එවං පුඤ්ඤං මාවමඤ්ඤෙථ න අවජානෙය්‍යා. යථා හි නිරන්තරං උදබ්බන්දුනිපාතෙන විවරිත්වා යපිතං කුලාලභාජනං පූරති, එවං ධිරො පණ්ඩිතපුරිසො ථොකං ථොකමපි පුඤ්ඤං ආවිනන්තො පුඤ්ඤස්ස පූරතිති.

දෙසනාවසානෙන සො සෙට්ඨි සොනාපත්තිඵලං පාපුණි, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

බ්ලාලපාදකසෙට්ඨිවත්ථු ඡට්ඨං.

7. මහාධනවාණිජවත්ථු

වාණිජොවාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙන විහරන්තො මහාධනවාණිජං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තස්ස කිර වාණිජස්ස ගෙහෙ පඤ්චසතා වොරා ඔතාරං ගවෙසමානා ඔතාරං න ලභිංසු. අපරෙන සමයෙන වාණිජො පඤ්ච සකට්ඨකානි භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා භික්ඛූනං ආරොවාපෙසි – “අභං අසුකට්ඨානං නාම වාණිජ්ජත්ථාය ගච්ඡාමි, යෙ, අය්‍යා, තං යානං ගන්තුකාමා, තෙ නික්ඛමන්තු, මග්ගෙ භික්ඛාය න කිලමීස්සන්ති”ති. තං සුත්වා පඤ්චසතා භික්ඛූ තෙන සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජිංසු. තෙපි වොරා “සො කිර වාණිජො නික්ඛන්තො”ති ගන්ත්වා අට්ඨියං අට්ඨියංසු. වාණිජොපි ගන්ත්වා අට්ඨිමුඛෙ එකස්මිං ගාමෙ වාසං කත්වා ද්වෙ තයොපි දිවසෙ ගොණසකට්ඨිනි සංවිද්හි, තෙසං පන භික්ඛූනං නිබද්ධං භික්ඛං දෙනියෙව. වොරා තස්මිං අභිවිරායන්තෙ “ගච්ඡ, තස්ස නික්ඛමන්තදිවසං ඤත්වා එහි”ති එකං පුරිසං පහිණිංසු. සො තං ගාමං ගන්ත්වා එකං සභායකං පුච්ඡ – “කදා වාණිජො නික්ඛමීස්සති”ති. සො “ද්විහතිභවයෙනා”ති වත්වා “කිමත්ථං පන පුච්ඡසි”ති ආහ. අට්ඨස්ස සො “මයං පඤ්චසතා වොරා එතස්සත්ථාය අට්ඨියං ධීතා”ති ආවික්ඛි. ඉතරො “තෙන හි ගච්ඡ, සිසං නික්ඛමීස්සති”ති තං උය්‍යාජෙත්වා, “කිං නු ඛො වොරෙ වාරෙමි, උදාහු වාණිජ”න්ති විත්තෙත්වා, “කිං මෙ වොරෙහි, වාණිජං නිස්සාය පඤ්චසතා භික්ඛූ ජීවන්ති, වාණිජස්ස සඤ්ඤං දස්සාමි”ති සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කදා ගමීස්සථා”ති පුච්ඡිත්වා “තතියදිවසෙ”ති චුත්තෙ මය්භං වචනං කරොථ, අට්ඨියං කිර තුම්භාකං අත්ථාය පඤ්චසතා වොරා ධීතා, මා තාව ගමිත්ථාති. ත්වං කථං ඡානාසිති? තෙසං අන්තරෙ මම සභායො අත්ථී, තස්ස මෙ කථාය ඤාතන්ති. “තෙන හි ‘කිං මෙ එත්තො ගතෙනා’ති නිවත්තිත්වා ගෙහමෙව ගමීස්සාමි”ති ආහ. තස්මිං විරායන්තෙ පුන තෙහි වොරෙහි පෙසිතො පුරිසො ආගන්ත්වා තං සභායකං පුච්ඡිත්වා තං පවත්තිං සුත්වා “නිවත්තිත්වා ගෙහමෙව කිර ගමීස්සති”ති ගන්ත්වා වොරානං ආරොවෙසි. තං සුත්වා වොරා තතො නික්ඛමිත්වා ඉතරස්මිං මග්ගෙ අට්ඨියංසු, තස්මිං විරායන්තෙ පුනපි තෙ වොරා තස්ස සන්තිකං පුරිසං පෙසෙසු. සො තෙසං තත්ථ ධීතභාවං ඤත්වා පුන වාණිජස්ස ආරොවෙසි. වාණිජො “ඉධාපි මෙ වෙකල්ලං නත්ථී, එවං සන්තෙ තෙව එත්තො ගමීස්සාමි, න ඉතො, ඉධෙව භවිස්සාමි”ති භික්ඛූනං සන්තිකං ගන්ත්වා ආහ – “භන්තෙ, වොරා කිර මං විලුම්පිතුකාමා මග්ගෙ ධීතා, ‘පුන නිවත්තිස්සති’ති සුත්වා ඉතරස්මිං මග්ගෙ ධීතා, අභං එත්තො වා ඉතො වා අගන්ත්වා ථොකං ඉධෙව භවිස්සාමි, භදන්තා ඉධෙව වසිතුකාමා වසන්තු, ගන්තුකාමා අත්තනො රුචිං කරොන්තු”ති. භික්ඛූ “එවං සන්තෙ මයං නිවත්තිස්සාමා”ති වාණිජං ආපුච්ඡිත්වා පුනදෙව සාවත්ථීං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, මහාධනවාණිජෙන සද්ධිං න ගමිත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා “ආම, භන්තෙ, මහාධනවාණිජස්ස විලුම්පනත්ථාය ද්විසුපි මග්ගෙසු වොරා පරියුට්ඨියංසු, තෙන සො තත්ථෙව ධීතො, මයං පන තං ආපුච්ඡිත්වා ආගතා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මහාධනවාණිජො වොරානං අත්ථීතාය මග්ගං පරිවජ්ජති, ජීවිතුකාමො විය පුරිසො භලාභලං විසං පරිවජ්ජෙති, භික්ඛුනාපි ‘තයො භවා වොරෙහි පරියුට්ඨිතමග්ගසද්ධිං’ති ඤත්වා පාපං පරිවජ්ජෙතුං වට්ඨති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තො ඉමං ගාථමාහ –

123. “වාණිජොව භයං මග්ගං, අප්පසත්ථො මහද්ධනො;
විසං ජීවිතුකාමොව, පාපානි පරිවජ්ජයෙ”ති.

තත්ථ භයන්ති භායිතබ්බං, වොරෙහි පරියුට්ඨිතත්තා සප්පට්ඨයන්ති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා මහාධනවාණිජො අප්පසත්ථො සප්පට්ඨයං මග්ගං, යථා ව ජීවිතුකාමො භලාභලං විසං පරිවජ්ජෙති, එවං පණ්ඩිතො භික්ඛූ අප්පමත්තකානිපි පාපානි පරිවජ්ජෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙන තෙ භික්ඛූ සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණිංසු, සම්පත්තමහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

මහාධනවාණිජවත්ථු සත්තමං.

8. කුක්කුටමිත්තනෙසාදවත්ථු

පාණිමිහි වෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො කුක්කුටමිත්තං නාම නෙසාදං ආරබ්භ කපෙයි.

රාජගහෙ කිර එකා සෙට්ඨිධිතා වයප්පත්තා සත්තභූමිකපාසාදස්ස උපරි සිරිගබ්භෙ ආරක්ඛණත්ථාය එකං පරිවාරිකං දත්වා මාතෘපිතුහි වාසියමානා එකදිවසං සායන්හසමයෙ වාතපානෙන අන්තරවිටී. ඔලොකෙන්ති පඤ්ච පාසසතානි පඤ්ච සුලසතානි ආදාය මගෙ වධිත්වා ජීවමානං එකං කුක්කුටමිත්තං නාම නෙසාදං පඤ්ච මිගසතානි වධිත්වා තෙසං මංසෙන මහාසකටං පුරෙත්වා සකටධුරෙ නිසිදිත්වා මංසවික්කිණනත්ථාය නගරං පවිසන්තං දිස්වා තස්මිං පටිබද්ධවිත්තා පරිවාරිකාය හත්තෙප් පණ්ණාකාරං දත්වා “ගච්ඡ, එතස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා ගමනකාලං ඤත්වා එහි”ති පෙසෙයි. සා ගන්ත්වා තස්ස පණ්ණාකාරං දත්වා පුච්ඡී – “කදා ගමිස්සයි”ති? සො “අජ්ජ මංසං වික්කිණිත්වා පාතොව අසුකද්වාරෙන නාම නික්ඛමිත්වා ගමිස්සාමි”ති ආහ. සා තෙන කථිතකථං සුත්වා ආගන්ත්වා තස්සා ආරොවෙයි. සෙට්ඨිධිතා අත්තනා ගහෙතබ්බයුත්තකං වත්ථාහරණජාතං සංවිදහිත්වා පාතොව මලිනවත්ථං නිවාසෙත්වා කුටං ආදාය දාසීහි සද්ධිං උදකතිත්ථං ගච්ඡන්ති විය නික්ඛමිත්වා තං යානං ගන්ත්වා තස්සාගමනං ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසී. සොපි පාතොව සකටං පාපේන්තො නික්ඛමි. සා තස්ස පච්ඡතො පච්ඡතො පායාසී. සො තං දිස්වා “අහං තං ‘අසුකස්ස නාම ධිතා’ති න ජානාමි, මා මං අනුබන්ධි, අමිමා”ති ආහ. න මං ත්වං පක්කොසසී, අහං අත්තනො ධම්මතාය ආගච්ඡාමි, ත්වං තුණ්හි හුත්වා අත්තනො සකටං පාපේහිති. සො පුනප්පුනං තං නිවාරෙතියෙව. අප්පං නං සා ආහ – “සාමි, සිරි නාම අත්තනො සන්තිකං ආගච්ඡන්ති නිවාරෙතුං න වට්ටති”ති. සො තස්සා නිස්සංසයෙන ආගමනකාරණං ඤත්වා තං සකටං ආරොපෙත්වා අගමාසී. තස්සා මාතෘපිතරො ඉතො විතො ව පරියෙසාපෙත්වා අපස්සන්තා “මතා හවිස්සති”ති මතකහත්තං කරිංසු. සාපි තෙන සද්ධිං සංවාසමන්වාය පටිපාටියා සත්ත පුත්තෙ විජායිත්වා තෙ වයප්පත්තෙ සරබන්ධනෙන බන්ධි.

අපේකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො කුක්කුටමිත්තං සපුත්තං සසුණිසං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පට්ඨං දිස්වා, “කිං නු බො එත”න්ති උපධාරෙන්නො තෙසං පන්තරසන්නම්පි සොතාපත්තිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිස්වා පාතොව පත්තවීරං ආදාය තස්ස පාසට්ඨානං අගමාසී. තං දිවසං පාසෙ බද්ධො එකමිගොපි නාහොසී. සත්ථා තස්ස පාසමුලෙ පදවලඤ්ජං දස්සෙත්වා පුරතො එකස්ස ගුම්බස්ස හෙට්ඨා ඡායායං නිසිදි. කුක්කුටමිත්තො පාතොව ධනුං ආදාය පාසට්ඨානං ගන්ත්වා ආදිතො පට්ඨාය පාසෙ ඔලොකයමානො පාසෙ බද්ධං එකමිපි මගං අදිස්වා සත්ථු පදවලඤ්ජං අද්දස. අප්පස්ස එතදහොසී – “කො මය්හං බද්ධමිගෙ මොවෙන්නො විවරති”ති. සො සත්ථරි ආසාතං බන්ධිත්වා ගච්ඡන්තො ගුම්බමුලෙ නිසින්නං සත්ථාරං දිස්වා, “ඉමිනා මම මිගා මොචිතා හවිස්සන්ති, මාරෙස්සාමි න”න්ති ධනුං ආකඩ්ඪී. සත්ථා ධනුං ආකඩ්ඪීතුං දත්වා විස්සජ්ජෙතුං නාදාසී. සො සරං විස්සජ්ජෙතුම්පි ඔරොපෙතුම්පි අසක්කොන්තො ඵාසුකාහි හිජ්ජන්තිහි විය මුඛතො ඛෙළෙන පග්ගරන්තෙන කිලන්තරුපො අට්ඨාසී. අප්පස්ස පුත්තා ගෙහං ගන්ත්වා “පිතා නො විරායති, කිං නු බො එත”න්ති වත්වා “ගච්ඡ, තාතා, පිතු සන්තික”න්ති මාතරා පෙසිතා ධනුනි ආදාය ගන්ත්වා පිතරං තථායීතං දිස්වා “අයං නො පිතු පච්චාමිත්තො හවිස්සති”ති සත්තපි ජනා ධනුනි ආකඩ්ඪීත්වා බුද්ධානුභාවෙන යථා නෙසං පිතා යීතො, තපේව අට්ඨංසු. අප්පං නෙසං මාතා “කිං නු බො මෙ පුත්තාපි විරායන්ති”ති වත්වා සත්තහි සුණිසාහි සද්ධිං ගන්ත්වා තෙ තථායීතෙ දිස්වා “කස්ස නු බො ඉමෙ ධනුනි ආකඩ්ඪීත්වා යීතා”ති ඔලොකෙන්ති සත්ථාරං දිස්වා බාහා පග්ගග්ග – “මා මෙ පිතරං නාසෙප්, මා මෙ පිතරං නාසෙපා”ති මහාසද්දමකාසී. කුක්කුටමිත්තො තං සද්දං සුත්වා වින්තෙසී – “නට්ඨො වතමිහි, සසුරො කිර මෙ එස, අහො මයා භාරියං කම්මං කත”න්ති. පුත්තාවිස්ස “අයාකො කිර නො එස, අහො භාරියං කම්මං කත”න්ති වින්තයිංසු. කුක්කුටමිත්තො “අයං සසුරො මෙ”ති මෙත්තවිත්තං උපට්ඨපෙසී, පුත්තාවිස්ස “අයාකො නො”ති මෙත්තවිත්තං උපට්ඨපෙසු. අප්පං තෙ නෙසං මාතා සෙට්ඨිධිතා “බිජ්ජං ධනුනි ඡඩ්ඨෙත්වා පිතරං මෙ බමොපෙපා”ති ආහ.

සත්ථා තෙසං මුදුවිත්තතං ඤත්වා ධනුං ඔතාරෙතුං අදාසී. තෙ සබ්බෙ සත්ථාරං වන්දිත්වා “බමප් නො, හන්තෙ”ති බමාපෙත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. අප්පං නෙසං සත්ථා අනුපුබ්බිං කථං කපෙයි. දෙසනාවසානෙ කුක්කුටමිත්තො සද්ධිං පුත්තෙහි වෙව සුණිසාහි ව අත්තපඤ්චදසමො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. සත්ථා පිණ්ඩාය වරිත්වා පච්ඡාහත්තං විහාරං අගමාසී. අප්පං ආනන්දත්තෙප්පො පුච්ඡී – “හන්තෙ, කහං ගමිත්ථා”ති. කුක්කුටමිත්තස්ස සන්තිකං, ආනන්දාති. පාණාතිපාතකම්මස්ස වො, හන්තෙ, අකාරකො කතොති. ආමානන්ද, සො අත්තපඤ්චදසමො අවලසද්ධාය පතිට්ඨාය තීසු රතනෙසු නික්කඩ්ඨො හුත්වා පාණාතිපාතකම්මස්ස අකාරකො ජාතොති. හික්ඛු ආහංසු – “නනු, හන්තෙ, හරියාපිස්ස අත්ථී”ති. ආම, හික්ඛෙවෙ, සා කුලගෙහෙ කුමාරිකා හුත්වා සොතාපත්තිඵලං පත්තාති. හික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසු. “කුක්කුටමිත්තස්ස කිර හරියා කුමාරිකකාලෙ ඵව සොතාපත්තිඵලං පත්වා තස්ස ගෙහං ගන්ත්වා සත්ත පුත්තෙ ලභි, සා එත්තකං කාලං සාමිකෙන ‘ධනුං ආහර, සරෙ ආහර, සත්තිං ආහර, සුලං ආහර, ජාලං ආහරා’ති වුවිමානා තානි අදාසී. සොපි තාය දින්නානි ආදාය ගන්ත්වා පාණාතිපාතං කරොති, කිං නු බො සොතාපන්නාපි පාණාතිපාතං කරොන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛෙවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “න, හික්ඛෙවෙ, සොතාපන්නා පාණාතිපාතං කරොන්ති, සා පන ‘සාමිකස්ස වචනං කරොමි’ති තථා අකාසී. ‘ඉදං ගහෙත්වා එස ගන්ත්වා පාණාතිපාතං කරොතු’ති තස්සා විත්තං නත්ථී. පාණිතලස්මිඤ්ඤි වණෙ අසති වියං ගණ්හන්තස්ස තං වියං අනුබ්භිතුං න සක්කොති, ඵවමෙවං අකුසලවෙනනාය අභාවෙන පාපං අකරොන්තස්ස ධනුආදීනි නීහරිත්වා දදතොපි පාපං නාම න හොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

**124. “පාණිමිහි වෙ වණො නාස්ස, හරෙය් පාණිනා විසං;
නාබ්බණං විසමන්වෙනි, නත්ථි පාපං අකුබ්බතො”ති.**

තත්ථ නාස්සාති න භවෙය්. හරෙය්හි හරිතුං සක්කුණෙය්. කිං කාරණා? යස්මා නාබ්බණං විසමන්වෙනි අවණඤ්ඤි පාණිං විසං අන්වෙනුං න සක්කොති, එවමෙව ධනුආදීනි නිහරිත්වා දෙන්තස්සාපි අකුසලවෙනනාය අභාවෙන පාපං අකුබ්බතො පාපං නාම නත්ථි, අවණං පාණිං විසං විස නාස්ස චිත්තං පාපං අනුගච්ඡති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අපරෙන සමයෙන භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “කො නු බො කුක්කුටමිත්තස්ස සපුත්තස්ස සසුණිසස්ස සොතාපත්තිමග්ගස්සුපනිස්සයො, කෙන කාරණෙන නෙසාදකුලෙ නිබ්බත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, භික්ඛවෙ, අනිතෙ කස්සපදසබ්බස්ස ධාතුචෙතියං සංවිදහන්නා ඵවමාහංසු – “කිං නු බො ඉමස්ස චෙතියස්ස මත්තිකා භවිස්සති, කිං උදක”න්ති. අථ නෙසං එතදහොසි – “හරිතාලමනොසිලා මත්තිකා භවිස්සති, තිලතෙලං උදක”න්ති. තෙ හරිතාලමනොසිලා කොට්ටෙන්වා තිලතෙලෙන සංසන්දිත්වා ඉට්ඨකාය සටෙන්වා සුවණ්ණෙන බවිත්වා අන්තො විනිංසු, බහිමුබ්බෙ පන එකග්ගසාසුචණ්ණඉට්ඨකාව අහෙසුං. එකෙකා සතසහස්සග්ගසනිකා අහොසි. තෙ යාව ධාතුනිධානා චෙතියෙ නිට්ඨිතෙ චිත්තයිංසු – “ධාතුනිධානකාලෙ ඛ්‍යුතා ධනෙන අත්ථො, කං නු බො ජෙට්ඨකං කරොමා”ති.

අපේකො ගාමවාසිකො සෙට්ඨි “අහං ජෙට්ඨකො භවිස්සාමි”ති ධාතුනිධානෙ එකං හිරඤ්ඤකොටිං පක්ඛිපි. තං දිස්වා රට්ඨවාසිනො “අයං නගරසෙට්ඨි ධනමෙව සංහරති, එවරුපෙ චෙතියෙ ජෙට්ඨකො භවිතුං න සක්කොති, ගාමවාසි පන කොට්ඨනං පක්ඛිපිත්වා ජෙට්ඨකො ජාතො”ති උප්ඤ්ඤායංසු. සො තෙසං කථං සුත්වා “අහං ද්වෙ කොට්ඨො දත්වා ජෙට්ඨකො භවිස්සාමි”ති ද්වෙ කොට්ඨො අදාසි. ඉතරො “අහමෙව ජෙට්ඨකො භවිස්සාමි”ති තිස්සො කොට්ඨො අදාසි. එවං වඩ්ඪෙත්වා වඩ්ඪෙත්වා නගරවාසි අට්ඨ කොට්ඨො අදාසි. ගාමවාසිනො පන ගෙහෙ නවකොට්ඨනමෙව අත්ථි, නගරවාසිනො චත්තාලිසකොට්ඨනං. තස්මා ගාමවාසි චිත්තෙයි – “සවාහං නව කොට්ඨො දස්සාමි, අයං ‘දස කොට්ඨො දස්සාමි’ති වක්ඛති, අථ මෙ නිද්ධනභාවො පඤ්ඤායස්සති”ති. සො ඵවමාහ – “අහං එත්තකඤ්ඤ වධනං දස්සාමි, සපුත්තදාරො ව චෙතියස්ස දාසො භවිස්සාමි”ති සත්ත පුත්තෙ සත්ත සුණිසායො හරියඤ්ඤ ගහෙත්වා අත්තනා සද්ධිං චෙතියස්ස නියායාදෙසි. රට්ඨවාසිනො “ධනං නාම සක්කා උප්පාදෙතුං, අයං පන සපුත්තදාරො අත්තනං නියායාදෙසි, අයමෙව ජෙට්ඨකො හොතු”ති තං ජෙට්ඨකං කරිංසු. ඉති තෙ සොළසපි ජනා චෙතියස්ස දාසා අහෙසුං. රට්ඨවාසිනො පන තෙ භුජිස්සෙ අකංසු. එවං සන්තෙපි චෙතියමෙව පටිප්ඨගිත්වා යාවතායුකං යත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිංසු. තෙසු එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ වසන්තෙසු ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ හරියා තතො වචිත්වා රාජගහෙ සෙට්ඨිනො ධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති. සා කුමාරිකාව හුත්වා සොතාපත්තිඵලං පාපුණි. අදිට්ඨසච්චස්ස පන පටිසන්ධි නාම භාරියාති තස්සා සාමිකො සම්පරිවත්තමානො ගන්ත්වා නෙසාදකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස සහ දස්සනෙනෙව සෙට්ඨිධිතරං පුබ්බසිනෙහො අප්ඤ්ඤාත්ථරි. වුත්තමිපි චෙතං –

“පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන, පච්චුප්පන්තහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

සා පුබ්බසිනෙහෙනෙව නෙසාදකුලං අගමාසි. පුත්තාපිස්සා දෙවලොකා වචිත්වා තස්සා එව කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු, සුණිසායොපිස්සා තත්ථ තත්ථ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පත්තා තෙසංයෙව ගෙහං අගමංසු. එවං තෙ සබ්බෙසි තදා චෙතියං පටිප්ඨගිත්වා තස්ස කම්මස්සානුභාවෙන සොතාපත්තිඵලං පත්තාති.

කුක්කුටමිත්තෙනෙසාදවත්ථු අට්ඨමං.

9. කොකසුනබ්බද්දකවත්ථු

යො අප්පදුට්ඨස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොකං නාම සුනබ්බද්දකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර එකදිවසං පුබ්බණ්ණසමයෙ ධනුං ආදාය සුනබ්බද්දකො අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ එකං පිණ්ඩාය පටිසන්තං භික්ඛුං දිස්වා කුප්ඤ්ඤිත්වා “කාලකණ්ණි මෙ දිට්ඨො, අප්ප කිඤ්චි න ලභිස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා පක්කාමි. ථෙරොපි ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කතහත්තකිච්චො පුන විහාරං පායාසි. ඉතරොපි අරඤ්ඤෙ විවරිත්වා කිඤ්චි අලභිත්වා පච්චාගච්ඡන්තො පුන ථෙරං දිස්වා “අප්පාහං ඉමං කාලකණ්ණිං දිස්වා අරඤ්ඤං ගතො කිඤ්චි න ලභිං, ඉදානි මෙ පුනපි අහිමුබ්බො ජාතො, සුනබ්බෙති නං බාදාපෙස්සාමි”ති සඤ්ඤං දත්වා සුනබ්බෙ විස්සප්පෙසි. ථෙරොපි “මා එවං කරි උපාසකා”ති යාචි. සො “අප්පාහං තව සම්මුඛිභූතත්තා කිඤ්චි නාලත්ථං, පුනපි මෙ සම්මුඛිභාවමාගතොසි, බාදාපෙස්සාමෙව ත”න්ති වත්වා සුනබ්බෙ උය්‍යාපෙසි. ථෙරො චෙගෙන එකං රුක්ඛං අභිරුහිත්වා පුරිසප්පමාණෙ යානෙ නිසීදි. සුනබ්බා රුක්ඛං පරිවාරෙසු. ලුද්දකො ගන්ත්වා “රුක්ඛං අභිරුහනොපි තෙ මොක්ඛො නත්ථි”ති තං සරතුණ්ඩෙන පාදතලෙ විජ්ඣි. ථෙරො “මා එවං කරොහි”ති තං යාචියෙව. ඉතරො තස්ස

යාවනං අනාදිශිත්වා පුනර්පුනං විජ්ඣයෙව. ථෙරො එකස්මිං පාදනලෙ විජ්ඣයමානෙ තං උක්ඛිපිත්වා දුතියං පාදං ඔලම්බිත්වා තස්මිං විජ්ඣයමානෙ තම්පි උක්ඛිපති, එවමස්ස සො යාවනං අනාදිශිත්වාද් ද්වෙපි පාදනලානි විජ්ඣයෙව. ථෙරස්ස සරිරං උක්කාහි ආදිත්තං විය අහොසි. සො වෙදනානුවත්තිකො හුත්වා සතිං පච්චුපට්ඨාපෙතුං නාසක්ඛි, පාරුතච්චරං භස්සන්තම්පි න සල්ලක්ඛෙසි. තං පනමානං කොකං සීසනො පට්ඨාය පරික්ඛිපන්තමෙව පති. සුනඛා “ථෙරො පතීතො”ති සඤ්ඤාය චිවරන්තරං පවිසිත්වා අත්තනො සාමිකං ලුඤ්ජිත්වා බාදන්තා අට්ඨමන්තාවසෙසං කරිංසු. සුනඛා චිවරන්තරතො නික්ඛම්ඤ්වා බහි අට්ඨංසු.

අට් නෙසං ථෙරො එකං සුක්ඛදණ්ඩකං භඤ්ජිත්වා බිපි. සුනඛා ථෙරං දිස්වා “සාමිකොව අම්හෙහි බාදිතො”ති ඤාත්වා අරඤ්ඤං පවිසිංසු. ථෙරො කුක්කුච්චං උප්පාදෙසි “මම චිවරන්තරං පවිසිත්වා එස නට්ඨො, අරොගං නු බො මෙ සීල”න්ති. සො රුක්ඛා ඔතරිත්වා සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා – “භන්තෙ, මම චිවරං නිස්සාය සො උපාසකො නට්ඨො, කච්චි මෙ අරොගං සීලං, අත්ථි මෙ සමණභාවො”ති පුච්ඡි. සන්ථා තස්ස චචනං සුත්වා “භික්ඛු අරොගං තෙ සීලං, අත්ථි තෙ සමණභාවො, සො අප්පදුට්ඨස්ස පදුස්සිත්වා විනාසං පත්තො, න කෙවලඤ්ච ඉදානෙව, අතීතෙපි අප්පදුට්ඨානං පදුස්සිත්වා විනාසං පත්තොයෙවා”ති වත්වා තමන්ට පකාසෙන්නො අතීතං ආහරි –

අතීතෙ කිරෙකො වෙජ්ජො වෙජ්ජකම්මන්ථාය ගාමං විවරිත්වා කිඤ්චි කම්මං අලභිත්වා ඡාතජ්ඣක්තො නික්ඛම්ඤ්වා ගාමද්වාරෙ සම්බහුලෙ කුමාරකෙ කීළන්තෙ දිස්වා “ඉමෙ සප්පෙන ඩංසාපෙත්වා තිකිච්ඡිත්වා ආහාරං ලභිස්සාමි”ති එකස්මිං රුක්ඛබ්බිලෙ සීසං නිහරිත්වා නිපන්තං සප්පං දස්සෙත්වා, “අම්හො, කුමාරකා එසො සාළිකපොතකො, ගණ්භට් න”න්ති ආහ. අපෙකො කුමාරකො සප්පං ගීවායං දල්භං ගහෙත්වා නිහරිත්වා තස්ස සප්පභාවං ඤාත්වා චිරවත්තො අවිදුරෙ ධීතස්ස වෙජ්ජස්ස මන්ථකෙ බිපි. සප්පො වෙජ්ජස්ස ඛන්ධට්ඨිකං පරික්ඛිපිත්වා දල්භං ඩංසිත්වා තත්ථෙව ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි, එවමෙස කොකො සුනඛලුද්දකො පුබ්බෙපි අප්පදුට්ඨස්ස පදුස්සිත්වා විනාසං පත්තොයෙවාති.

සන්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

125. “යො අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඬිගණස්ස;
තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පට්ඨානංව ඛිත්තො”ති.

තත්ථ අප්පදුට්ඨස්සාති අත්තනො වා සබ්බසත්තානං වා අදුට්ඨස්ස. නරස්සාති සත්තස්ස. දුස්සතිති අපරජ්ඣති. සුද්ධස්සාති නිරපරාධස්සෙව. පොසස්සාති ඉදම්පි අපරෙතාකාරෙන සත්තාධිවචනමෙව. අනඬිගණස්සාති නික්කිලෙසස්ස. පච්චෙතිති පතිඑති. පට්ඨානන්ති යථා එකෙන පුරිසෙන පට්ඨානෙ ධීතං පහරිතුකාමතාය ඛිත්තො සුබ්බමො රජොති තමෙව පුරිසං පච්චෙති, තස්සෙව උපරි පතති, එවමෙව යො පුග්ගලො අපදුට්ඨස්ස පුරිසස්ස පාණිප්පහරාදීනි දදන්තො පදුස්සති, තමෙව බාලං දිට්ඨෙව ධම්මෙ, සම්පරායෙ වා නිරයාදිසු විපච්චමානං තං පාපං විපාකදුක්ඛවසෙන පච්චෙතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහි, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

කොකසුනඛලුද්දකවත්ථු නවමං.

10. මණිකාරකුලුපකතිස්සත්ථෙරවත්ථු

ගබ්භමෙකෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සන්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මණිකාරකුලුපකං තිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි.

සො කිර ථෙරො එකස්ස මණිකාරස්ස කුලෙ ද්වාදස වස්සානි භුඤ්ජී. තස්මිං කුලෙ ජයම්පතිකා මාතාපිතුට්ඨානෙ යත්වා ථෙරං පටිජග්ගිංසු. අපෙකදිවසං සො මණිකාරො ථෙරස්ස පුරතො මංසං ඡින්දන්තො නිසින්තො භොති. තස්මිං බණ්ණ රාජා පසෙනදි කොසලො එකං මණිරතනං “ඉමං ධොවිත්වා විජ්ඣත්වා පභිණ්ණ”ති පෙසෙසි. මණිකාරො සලොහිතෙනෙව හත්ථෙත තං පටිග්ගහෙත්වා පෙළාය උපරි ය්පෙත්වා හත්ථධොවනන්ථං අත්තො පාවිසි. තස්මිං පන ගෙහෙ පොසාවනියකොඤ්චසකුණො අත්ථි. සො ලොහිතගන්ධෙන මංසසඤ්ඤාය තං මණිං ථෙරස්ස පස්සන්තස්සෙව ගිලි. මණිකාරො ආගන්ත්වා මණිං අපස්සන්තො “මණි කෙන ගහිතො”ති හරියඤ්ච පුත්තකෙ ව පටිපාටියා පුච්ඡිත්වා තෙහි “න ගණ්භාමා”ති වුත්තෙ “ථෙරෙන ගහිතො භවිස්සති”ති. වින්තෙත්වා හරියාය සද්ධිං මන්තෙසි – “ථෙරෙන මණි ගහිතො භවිස්සති”ති. සා, සාමි, මා එවං අවච, එත්තකං කාලං මයා ථෙරස්ස න කිඤ්චි වජ්ජං දිට්ඨපුබ්බං, න සො මණිං ගණ්භාතිති. මණිකාරො ථෙරං පුච්ඡි – “භන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ මණිරතනං තුම්හෙහි ගහිත”න්ති. න ගණ්භාමි, උපාසකාති. භන්තෙ, න ඉධ අඤ්ඤො අත්ථි, තුම්හෙහියෙව ගහිතො භවිස්සති, දෙට් මෙ මණිරතනන්ති. සො තස්මිං අසම්පට්ච්ඡන්තෙ පුන හරියං ආහ – “ථෙරෙනෙව මණි ගහිතො, පිළෙත්වා නං පුච්ඡිස්සාමි”ති. සා, සාමි, මා නො නාසයි, වරං අම්හෙහි දාසඛ්‍යං උපගන්තුං, න ව ථෙරං එවරුපං වත්තුන්ති. සො “සබ්බෙව මයං දාසත්තං උපගච්ඡන්තා මණිමුලං න අග්ගාමා”ති රජ්ජුං ගහෙත්වා ථෙරස්ස සීසං වෙයෙත්වා දණ්ඩෙන සට්ටෙසි. ථෙරස්ස සීසනො ව

කණ්ණනාසාහි ව ලොහිතං පග්ගරි, අක්කිනි නික්ඛමනාකාරප්පත්තානි අහෙසුං, සො වෙදනාපමත්තො භූමියං පති. කොඤ්චො ලොහිතගන්ධෙනා ගන්ත්වා ලොහිතං පිටි. අප් නං මණිකාරො ථෙරෙ උප්පන්නකොධවෙගෙන “ත්වං කිං කරොසි”ති පාදෙන පහරිත්වා බිපි. සො එකප්පහාරෙනෙව මරිත්වා උත්තානො අහොසි.

ථෙරො තං දිස්වා, උපාසක, සීසෙ වෙය්නං තාව මෙ සිටීලං කත්වා ඉමං කොඤ්චං ඔලොකෙහි “මනො වා, නො වා”ති. අප් නං සො ආහ – “එසො විය ත්වමපි මරිස්සසි”ති. උපාසක, ඉමිනා සො මණි ගිලිනො, සවෙ අයං න අමරිස්සා, න තෙ අහං මරන්තොපි මණිං ආවික්ඛිස්සන්ති. සො තස්ස උදරං එාලෙත්වා මණිං දිස්වා පවෙධෙන්තො සංවිග්ගමානසො ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමථ, මෙ, හන්තෙ, අජානන්තෙන මයා කත”න්ති ආහ. උපාසක, නෙව තුය්හං දොසො අත්ථී, න මය්හං, වට්ටස්සෙවෙස දොසො, බමාමි තෙති. හන්තෙ, සවෙ මෙ බමථ, පකතිනියාමෙනෙව මෙ ගෙහෙ නිසිදිත්වා භික්ඛං ගණ්හටාති. “උපාසක, න දානාහං ඉතො පටියාය පරෙසං ගෙහස්ස අන්තොජ්දනං පටිස්සිසාමි, අන්තොගෙහපවෙසනස්සෙව හි අයං දොසො, ඉතො පටියාය පාදෙසු ආවහන්තෙසු ගෙහද්වාරෙ ධීතොව භික්ඛං ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා ධුතභිගං සමාදාය ඉමං ගාථමාහ –

“පටිවති මුනිනො හත්තං, ථොකං ථොකං කුලෙ කුලෙ;
පිණ්ඩිකාය වරිස්සාමි, අත්ථී ජඩ්ඝබලං මමා”ති. (ථෙරගා. 248) –

ඉදඤ්ච පන වත්වා ථෙරො තෙනෙව බ්‍යාධිනා න වීරස්සෙව පරිනිබ්බාසි. කොඤ්චො මණිකාරස්ස හරියාය කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හි. මණිකාරො කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති. මණිකාරස්ස හරියා ථෙරෙ මුදුවිත්තතාය කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. භික්ඛු සත්ථාරං තෙසං අභිසම්පරායං පුච්ඡිංසු. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙ ගබ්භෙ නිබ්බන්තන්ති, එකච්චෙ පාපකාරිනො නිරයෙ නිබ්බන්තන්ති, එකච්චෙ කතකල්‍යාණා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, අනාසවා පන පරිනිබ්බායන්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

126. “ගබ්භමෙකෙ උප්පජ්ජන්ති, නිරයං පාපකම්මිනො;
සග්ගං සුගතිනො යන්ති, පරිනිබ්බන්ති අනාසවා”ති.

තත්ථ ගබ්භන්ති ඉධ මනුස්සගබ්භොව අධිප්පෙනො. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

මණිකාරකුලුපකතිස්සත්ථෙරවත්ථු දසමං.

11. තයොජනවත්ථු

න අන්තලික්ඛෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තයො ජනෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සත්ථරි කිර ජෙනවනෙ විහරන්තෙ සම්බහුලා භික්ඛු සත්ථු දස්සනත්ථාය ආගච්ඡන්තා එකං ගාමං පිණ්ඩාය පටිසිංසු. ගාමවාසිනො තෙ සම්පත්තෙ ආදාය ආසනසාලාය නිසිදාපෙන්වා යාගුබජ්ජකං දත්වා පිණ්ඩපාතවෙලං ආගමයමානා ධම්මං සුණන්තා නිසිදිංසු. තස්මිං බණෙ හත්තං පවිත්වා සුපබාඤ්ජනං ධූපයමානාය එකිස්සා ඉත්ථියා භාජනතො අග්ගිජාලා උට්ඨහිත්වා ඡදනං ගණ්හි. තතො එකං තිණකරළං උට්ඨහිත්වා ජලමානං ආකාසං පක්ඛන්දි. තස්මිං බණෙ එකො කාකො ආකාසෙන ගච්ඡන්තො තත්ථ ගීවං පවෙසෙන්වා තිණවල්ලිවෙධීතො කුමාසිත්වා ගාමමජ්ඣෙ පති. භික්ඛු තං දිස්වා “අහො භාරියං කම්මං, පස්සටාවුසො, කාකෙන පත්තං විජ්ජකාරං, ඉමිනා කතකම්මං අඤ්ඤත්‍ර සත්ථාරා කො ජානිස්සති, සත්ථාරමස්ස කම්මං පුච්ඡිස්සාමා”ති වින්තෙන්වා පක්කම්මිසු.

අපරෙසම්පි භික්ඛුනං සත්ථු දස්සනත්ථාය නාවං අභිරුය්හ ගච්ඡන්තානං නාවා සමුද්දෙ නිව්වලා අට්ඨාසි. මනුස්සා “කාලකණ්ණනා එත්ථ භවිතබ්බ”න්ති සලාකං විචාරෙසු. නාවිකස්ස ව හරියා පඨමවයෙ ධීනා දස්සනියා පාසාදිකා, සලාකා තස්සා පාපුණ්ණි. “සලාකං පුන විචාරෙට්ඨා”ති වත්වා යාවතනියං විචාරෙසු, තික්ඛන්තුමපි තස්සා එව පාපුණ්ණි. මනුස්සා “කිං, සාමි”ති නාවිකස්ස මුඛං ඔලොකෙසු. නාවිකො “න සක්කා එකිස්සා අත්ථාය මහාජනං නාසෙතුං, උදකෙ නං බිපටා”ති ආහ. සා ගහෙන්වා උදකෙ බිපියමානා මරණභයතජ්ජිනා වීරවං අකාසි. තං සුත්වා නාවිකො කො අත්ථො ඉමිස්සා ආහරණෙහි නට්ටෙහි, සබ්බාහරණානි ඔමුඤ්චිත්වා එකං පිලොතිකං නිවාසාපෙන්වා ඡඩ්ඨෙට්ඨ නං, අහං පනෙතං උදකපිට්ඨෙ ජලවමානං දට්ඨුං න සක්ඛිස්සාමි තස්මා යටා නං අහං න පස්සාමි, තථා එකං වාලුකකුටං ගීවාය බන්ධිත්වා සමුද්දෙ බිපටාති. තෙ තථා කරිංසු. තමපි පතිතට්ඨානෙයෙව මච්ඡකච්ඡපා විලම්පිංසු. භික්ඛු තං පවත්තිං ඤත්වා “යපෙන්වා සත්ථාරං කො අඤ්ඤො එකිස්සා ඉත්ථියා කතකම්මං ජානිස්සති, සත්ථාරං තස්සා කම්මං පුච්ඡිස්සාමා”ති ඉච්ඡිතට්ඨානං පත්වා නාවාතො ඔරුය්හ පක්කම්මිසු.

අපරෙපි සත්ත භික්ඛු සත්ථු දස්සනත්ථාය ගච්ඡන්තා සායං එකං විහාරං පටිසිත්වා වසනට්ඨානං පුච්ඡිංසු. එකස්මිඤ්ච ලෙණෙ සත්ත මඤ්චා හොන්ති. තෙසං තදෙව ලභිත්වා තත්ථ නිපන්නානං රත්තිභාගෙ කුටාගාරමත්තො පාසාණො පට්ටිමානො ආගන්ත්වා ලෙණද්වාරං පිදහි. නෙවාසිකා භික්ඛු “මයං ඉමං ලෙණං ආගන්තුකභික්ඛුනං

පාපයිමහා, අයඤ්ච මහාපාසාණො ලෙණද්වාරං පිදහන්නො අට්ඨාසි, අපනෙස්සාම න”න්ති සමන්තා සත්තහි ගාමෙහි මනුස්සෙ සන්නිපාතෙත්වා වායමන්තාපි යානා වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. අන්තො පට්ට්ඨානිකිංසු වායමිංසුයෙව. එවං සත්තෙහි සත්තාහං පාසාණං වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. ආගන්තුකා සත්තාහං ඡාතජ්ඣන්තා මහාදුක්ඛං අනුභවිංසු. සත්තමෙ දිවසෙ පාසාණො සයමෙව පට්ට්ඨන්තවා අපගතො. භික්ඛු නික්ඛමිත්වා “අම්භාකං ඉමං පාපං අඤ්ඤානු සත්ථාරා කො ඡානිස්සති, සත්ථාරං පුච්ඡිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා පක්කමිංසු. තෙ පුරිමෙහි සද්ධිං අන්තරාග්ගෙ සමාගන්ත්වා සබ්බෙ එකතොව සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නා සත්ථාරා කතපට්ඨසත්ථාරා අත්තනා අත්තනා දිට්ඨානුභූතාති කාරණාති පටිපාටියා පුච්ඡිංසු.

සත්ථාපි තෙසං පටිපාටියා එවං බ්‍යාකාසි – “භික්ඛවෙ, සො තාව කාකො අත්තනා කතකම්මමෙව අනුභොසි. අතීතකාලෙ හි බාරාණසියං එකො කස්සකො අත්තනො ගොණං දමෙන්නො දමෙතුං නාසක්ඛි. සො භිස්ස ගොණො ථොකං ගන්ත්වා නිපජ්ජී, පොථෙත්වා උට්ඨාපිතොපි ථොකං ගන්ත්වා පුනපි තථෙව නිපජ්ජී. සො වායමිත්වා තං දමෙතුං අසක්කොන්තො කොධාහිභූතො හුත්වා ‘ඉතො දානි පට්ඨාය සුඛං නිපජ්ජිස්සසි’ති පලාලපිණ්ඩං විය කරොන්තො පලාලෙන තස්ස ගීවං පලිවෙයෙත්වා අග්ගිමදාසි, ගොණො තත්ථෙව ඤායිත්වා මතො. තදා, භික්ඛවෙ, තෙන කාකෙන තං පාපකම්මං කතං. සො තස්ස විපාකෙන දීඝරත්තං නිරයෙ පටිච්ඡන්තවා විපාකාවසෙසෙන සත්තක්ඛන්තුං කාකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා එවමෙව ආකාසෙ ඤායිත්වා මතො”ති.

සාපි, භික්ඛවෙ, ඉත්ථී අත්තනා කතකම්මමෙව අනුභොසි. සා හි අතීතෙ බාරාණසියං එකස්ස ගහපතිකස්ස භරියා උදකභරණකොට්ටනපවනාදීනි සබ්බකිව්වාති සහන්ථෙතොව අකාසි. තස්සා එකො සුනබො තං ගෙහෙ සබ්බකිව්වාති කුරුමානං ඔලොකෙන්තොව නිසීදති. ඛේත්තෙ භත්තං භරන්තියා දාරුපණ්ණාදිනං වා අත්ථාය අරඤ්ඤං ගච්ඡන්තියා තාය සද්ධිංයෙව ගච්ඡති. තං දිස්වා දභරමනුස්සා “අම්භො නික්ඛන්තො සුනබලද්දකො, අජ්ජ මයං මංසෙන භුඤ්ඡිස්සාමා”ති උජ්ජණ්ඩෙත්ති. සා තෙසං කථාය මඩ්ඛ හුත්වා සුනබං ලෙඩ්ඛදණ්ඩාදීනි පහරිත්වා පලාපෙති, සුනබො නිවන්තිත්වා පුන අනුබන්ධති. සො කිරස්සා තතියෙ අත්තභාවෙ භත්තා අභොසි, තස්මා සිනෙහං ඡින්දිතුං න සක්කොති. කිඤ්චාපි හි අනමතග්ගෙ සංසාරෙ ඡායා වා පති වා අභූතපුබ්බා නාම නත්ථී, අවිදුරෙ පන අත්තභාවෙ ඤාතකෙසු අධිමන්තො සිනෙහො භොති, තස්මා සො සුනබො තං විජහිතුං න සක්කොති. සා තස්ස කුජ්ඣන්තවා ඛේත්තං සාමිකස්ස යාගුං භරමානා රජ්ජුං උච්ඡිඩගෙ යථෙත්වා අගමාසි, සුනබො තායෙව සද්ධිං ගතො. සා සාමිකස්ස යාගුං දත්වා තුච්ඡකුටං ආදාය එකං උදකට්ඨානං ගන්ත්වා කුටං වාලුකාය පුරෙත්වා සමීපෙ ඔලොකෙන්තවා ධීතස්ස සුනබස්ස සද්දමකාසි. සුනබො “විරස්සං වත මෙ අජ්ජ මධුරකථා ලද්ධා”ති නඩ්ගුට්ඨං වාලෙන්තො තං උපසඬකමි. සා තං ගීවායං දඤ්ඨං ගහෙන්තවා එකාය රජ්ජුකොටියා කුටං බන්ධන්තවා එකං රජ්ජුකොටිං සුනබස්ස ගීවායං බන්ධන්තවා කුටං උදකාහිමුඛං පට්ට්ටෙසි. සුනබො කුටං අනුබන්ධන්තො උදකෙ පතිත්වා තත්ථෙව කාලමකාසි. සා තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන දීඝරත්තං නිරයෙ පටිච්ඡන්තවා විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ වාලුකකුටං ගීවායං බන්ධන්තවා උදකෙ පක්ඛිත්තා කාලමකාසිති.

තුම්භෙහිපි, භික්ඛවෙ, අත්තනා කතකම්මමෙව අනුභූතං. අතීතස්මිඤ්ඤි බාරාණසිවාසිනො සත්ත ගොපාලකදාරකා එකස්මිං අට්ටිපදෙසෙ සත්තාභවාරෙන ගාවියො විවරන්තා එකදිවසං ගාවියො විවාරෙන්තවා ආගච්ඡන්තා එකං මහාගොධං දිස්වා අනුබන්ධිංසු. ගොධා පලායිත්වා එකං වම්මිකං පාවිසි. තස්ස පන වම්මිකස්ස සත්ත ඡිද්දානි, දාරකා “මයං දානි ගහෙතුං න සක්ඛිස්සාම, ස්වෙ ආගන්ත්වා ගණ්භිස්සාමා”ති එකෙකො එකෙකං සාබ්බභිගමුට්ඨී ආදාය සත්තහි ජනා සත්ත ඡිද්දානි පිදහිත්වා පක්කමිංසු. තෙ පුනදිවසෙ තං ගොධං අමනසිකත්වා අඤ්ඤස්මිං පදෙසෙ ගාවියො විවාරෙන්තවා සත්තමෙ දිවසෙ ගාවියො ආදාය ගච්ඡන්තා තං වම්මිකං දිස්වා සතිං පටිලභිත්වා “කා නු බො තස්සා ගොධාය පවත්ති”ති අත්තනා අත්තනා පිදහිතාති ඡිද්දානි විවරිංසු. ගොධා ජීවිතෙ නිරාලයා හුත්වා අට්ඨිවම්මාවසෙසා පවෙධමානා නික්ඛමි. තෙ තං දිස්වා අනුකම්පං කත්වා “මා නං මාරෙට්, සත්තාහං ඡින්තහත්තා ඡාතා”ති තස්සා පිට්ඨී පරිමජ්ජිත්වා “සුබෙන ගච්ඡාහි”ති විස්සජ්ජෙසු. තෙ ගොධාය අමාරිතත්තා නිරයෙ තාව න පටිච්චිංසු. තෙ පන සත්ත ජනා එකතො හුත්වා වුද්දසසු අත්තභාවෙසු සත්ත සත්ත දිවසාති ඡින්තහත්තා අභෙසු. තදා, භික්ඛවෙ, තුම්භෙහි සත්තහි ගොපාලකෙහි හුත්වා තං කම්මං කතන්ති. එවං සත්ථා තෙහි පුට්ඨපුට්ඨං පඤ්ඨං බ්‍යාකාසි.

අථෙකො භික්ඛු සත්ථාරං ආහ – “කිං පන, භන්තෙ, පාපකම්මං කත්වා ආකාසෙ උජ්ජනිතස්සපි සමුද්දං පක්ඛන්දස්සාපි පබ්බතන්තරං පට්ට්ඨස්සාපි මොක්ඛො නත්ථී”ති. සත්ථා “එවමෙනං, භික්ඛවෙ, ආකාසාදිසුපි එකපදෙසොපි නත්ථී, යත්ථ ධීතො පාපකම්මතො මුච්චෙය්‍යා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්තවා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාමමාහ –

127. “න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ, න පබ්බතානං විවරං පටිස්ස;
න විජ්ජති සො ජගතිජ්ජදෙසො, යත්ථට්ඨිතො මුච්චෙය්‍යා පාපකම්මා”ති.

තස්සත්ථො – සවෙ හි කොචි “ඉමිනා උපායෙන පාපකම්මතො මුච්චිස්සාමි”ති අන්තලික්ඛෙ වා නිසීදෙය්‍ය, වතුරාසිනියොජනසහස්සගම්භිරං මහාසමුද්දං වා පටිසෙය්‍ය, පබ්බතන්තරෙ වා නිසීදෙය්‍ය, නෙව පාපකම්මතො මුච්චෙය්‍ය. පුරත්ථිමාදිසු ජගතිජ්ජදෙසෙසු පට්ඨිභාගෙසු න සො වාලග්ගමන්තොපි ඔකාසො අත්ථී, යත්ථ ධීතො පාපකම්මතො මුච්චිතුං සක්කුණෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ තෙ හික්ඛු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු, සම්පත්තමභාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

තයොජනවත්ථු එකාදසමං.

12. සුප්පබුද්ධසකායවත්ථු

න අන්තලික්ඛෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො සුප්පබුද්ධං සක්කං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර “අයං මම ධිතරං ඡඩ්ඛෙත්වා නික්ඛන්තො ව, මම පුත්තං පබ්බාපෙත්වා තස්ස වෙරිට්ඨානෙ ධිතො වා”ති ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි සත්ථරි ආසාතං ඛන්ධිත්වා එකදිවසං “න දානිස්ස නිමන්තනට්ඨානං ගන්ත්වා භුඤ්ජිතුං දස්සාමි”ති ගමනමග්ගං පිදහිත්වා අන්තරවිට්ඨියං සුරං පිවන්තො නිසීදි. අප්පස්ස සත්ථරි හික්ඛුසඞ්ඝපරිවුතෙ තං යානං ආගතෙ “සත්ථා ආගතො”ති ආරොවෙසුං. සො ආහ — “පුරතො ගව්ඡාති තස්ස වදෙට්, නායං මයා මහල්ලකතරො, නාස්ස මග්ගං දස්සාමි”ති පුනස්පුනං වුව්චමානොපි තට්ථ වත්වා නිසීදි. සත්ථා මාතුලස්ස සන්තිකා මග්ගං අලහිත්වා තතො නිවත්ති. සොපි එකං වරපුරිසං පෙසෙසි “ගව්ඡ, තස්ස කථං සුත්වා එහි”ති. සත්ථාපි නිවත්තන්තො සිතං කත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන “කො නු ඛො, හන්තෙ, සිතස්ස පාතුකම්මස්ස පච්චයො”ති පුට්ඨො ආහ — “පස්සෙසි, ආනන්ද, සුප්පබුද්ධ”න්ති. පස්සාමි, හන්තෙති. භාරියං තෙන කම්මං කතං මාදිසස්ස බුද්ධස්ස මග්ගං අදෙන්තෙන, ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ හෙට්ඨාපාසාදෙ සොපානපාදමුලෙ පට්ඨං පටිසිස්සති. වරපුරිසො තං කථං සුත්වා සුප්පබුද්ධස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං මම භාගිනෙය්‍යොන නිවත්තන්තෙන වුත්ත”න්ති පුට්ඨො යථාසුතං ආරොවෙසි. සො තස්ස වචනං සුත්වා “න දානි මම භාගිනෙය්‍යස්ස කථාය දොසො අත්ථි, අද්ධා යං සො වදති, තං තට්ථ හොති. එවං සන්තෙපි තං ඉදානි මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හිස්සාමි. සො හි මං ‘සත්තමෙ දිවසෙ පට්ඨං පටිසිස්සති’ති අනියමෙන අවත්වා ‘හෙට්ඨාපාසාදෙ සොපානපාදමුලෙ පට්ඨං පටිසිස්සති’”ති ආහ. “ඉතො දානි පට්ඨායාහං තං යානං න ගම්ස්සාමි, අප් නං තස්මිං යානෙ පට්ඨං අපටිසිත්වා මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හිස්සාමි”ති අත්තනො උපහොගජාතං සබ්බං සත්තභූමිකපාසාදස්ස උපරි ආරොපෙත්වා සොපානං හරාපෙත්වා ද්වාරං පිදහාපෙත්වා එකෙකස්මිං ද්වාරෙ ද්වෙ ද්වෙ මල්ලෙ යටෙත්වා “සවාහං පමාදෙන හෙට්ඨා ඔරොහිතුකාමො හොමි, නිවාරෙය්‍යාට් ම”න්ති වත්වා සත්තමෙ පාසාදතලෙ සිරිගබ්භෙ නිසීදි. සත්ථා තං පවත්තිං සුත්වා, “හික්ඛෙවෙ, සුප්පබුද්ධො න කෙවලං පාසාදතලෙ වෙහාසං උප්පතිත්වා ආකාසෙ වා නිසීදතු, නාචාය වා සමුද්දං පක්ඛන්දතු, පබ්බතන්තරං වා පටිසතු, බුද්ධානං කථාය ද්විධාභාවො නාම තත්ථි, මයා වුත්තට්ඨානෙයෙව සො පට්ඨං පටිසිස්සති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

128. “න අන්තලික්ඛෙ න සමුද්දමජ්ඣෙ, න පබ්බතානං විවරං පටිසස්ස;
න විජ්ජති සො ජගතිජපදෙසො, යත්ථට්ඨිතං නප්පසහෙය්‍ය මච්චු”ති.

තත්ථ යත්ථ ධිතං නප්පසහෙය්‍ය, මච්චුති යස්මිං පදෙසෙ ධිතං මරණං නප්පසහෙය්‍ය නාහිභවෙය්‍ය,
කෙසග්ගමත්තොපි පට්ඨිජපදෙසො තත්ථි. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සත්තමෙ දිවසෙ සත්ථු හික්ඛාචාරමග්ගස්ස නිරුද්ධවෙලාය හෙට්ඨාපාසාදෙ සුප්පබුද්ධස්ස මඬ්ගලස්සො උද්දාමො හුත්වා තං තං හිත්තිං පහරි. සො උපරි නිසින්තොවස්ස සද්දං සුත්වා “කිමෙන”න්ති පුච්ඡි. “මඬ්ගලස්සො උද්දාමො”ති. සො පනස්සො සුප්පබුද්ධං දිස්වාච සන්තිසීදති. අප් නං සො ගණ්හිතුකාමො හුත්වා නිසින්තට්ඨානා උට්ඨාය ද්වාරාහිමුඛො අහොසි, ද්වාරානි සයමෙව විවටාති, සොපානං සකට්ඨානෙයෙව ධිතං. ද්වාරෙ ධිතා මල්ලා තං ගීවායං ගහෙන්වා හෙට්ඨාහිමුඛං බිපිංසු. එතෙනුපායෙන සත්තසුපි තලෙසු ද්වාරානි සයමෙව විවටාති, සොපානානි යථායානෙ ධිතාති. තත්ථ තත්ථ මල්ලා තං ගීවායමෙව ගහෙන්වා හෙට්ඨාහිමුඛං බිපිංසු. අප් නං හෙට්ඨාපාසාදෙ සොපානපාදමුලං සම්පත්තමෙව මහාපට්ඨි විවරමානා හිජ්ජිත්වා සම්පට්ඨි, සො ගන්ත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තිති.

සුප්පබුද්ධසකායවත්ථු ද්වාදසමං.

පාපවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නවමො වග්ගො.

10. දණ්ඩවග්ගො

1. ඡබ්බග්ගියභික්ඛුවත්ථු

සබ්බෙ තසන්තිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්තරසවග්ගියෙහි සෙනාසනෙ පටිජග්ගිනෙ ඡබ්බග්ගියා භික්ඛු “නික්ඛමථ, මයං මහල්ලකතරා, අම්භාකං එතං පාපුණාති”ති වත්වා තෙහි “න මයං දස්සාම, අම්භෙහි පදමං පටිජග්ගිත”න්ති චුත්තෙ තෙ භික්ඛු පහරිංසු. සත්තරසවග්ගියා මරණභයතප්පිතා මහාවිරවං විරටිංසු. සත්ථා තෙසං සද්දං සුත්වා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡිත්වා “ඉදං නාමා”ති ආරොචිතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉතො පටියාය භික්ඛුනා නාම එවං කත්තබ්බං, යො කරොති, සො ඉමං නාම ආපත්තිං ආපජ්ජති”ති පභාරදානසික්ඛාපදං (පාචි. 449 ආදයො) පඤ්ඤාපෙත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම ‘යථා අභං, තට්ඨ අඤ්ඤෙපි දණ්ඩස්ස තසන්ති, මච්චුනො භායන්ති’ති ඤත්වා පරො න පහරිතබ්බො, න ඝාතෙතබ්බො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

129. “සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙ භායන්ති මච්චුනො;
අත්තානං උපමං කත්වා, න භනෙය්‍ය න ඝාතෙය්‍ය”ති.

තත්ථ සබ්බෙ තසන්තිති සබ්බෙපි සත්තා අත්තති දණ්ඩෙ පතන්නෙ තස්ස දණ්ඩස්ස තසන්ති. මච්චුනොති මරණස්සාපි භායන්තියෙව. ඉමිස්සා ව දෙසනාය ඛායාපනං නිරවසෙසං, අත්ථො පන සාවසෙසො. යථා හි රඤ්ඤා “සබ්බෙ සන්තිපතන්තු”ති භෙරියා වරාපිතායපි රාජමහාමත්තෙ යට්ඨන්වා සෙසා සන්තිපතන්ති, එවමිධ “සබ්බෙ තසන්ති”ති චුත්තෙපි භත්ථාජානෙය්‍යා අස්සාජානෙය්‍යා උසභාජානෙය්‍යා බිණ්ණාසවොති ඉමෙ වත්තාරො යට්ඨන්වා අවසෙසාව තසන්තිති වෙදිතබ්බො. ඉමෙසු හි බිණ්ණාසවො සක්කායදිට්ඨියා පභිනත්තා මරණකසත්තං අපස්සන්තො න භායති, ඉතරෙ තයො සක්කායදිට්ඨියා බලවත්තා අත්තනො පටිපක්ඛභුතං සත්තං අපස්සන්තා න භායන්තිති. න භනෙය්‍ය න ඝාතෙය්‍ය යථා අභං, එවං අඤ්ඤෙපි සත්තාති නෙව පරං පහරෙය්‍ය න පහරාපෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ඡබ්බග්ගියභික්ඛුවත්ථු පදමං.

2. ඡබ්බග්ගියභික්ඛුවත්ථු

සබ්බෙ තසන්තිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨි.

තෙයෙව එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ තෙනෙව කාරණෙන පුරිමසික්ඛාපදෙ සත්තරසවග්ගියෙ පහරිංසු. තෙනෙව කාරණෙන තෙසං තලසන්තිකං උග්ගිරිංසු. ඉධාපි සත්ථා තෙසං සද්දං සුත්වා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡිත්වා “ඉදං නාමා”ති ආරොචිතෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉතො පටියාය භික්ඛුනා නාම එවං කත්තබ්බං, යො කරොති, සො ඉමං නාම ආපත්තිං ආපජ්ජති”ති තලසන්තිකසික්ඛාපදං (පාචි. 454 ආදයො) පඤ්ඤාපෙත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම ‘යථා අභං, තට්ඨ අඤ්ඤෙපි දණ්ඩස්ස තසන්ති, යථා ව මය්‍හං, තට්ඨ නෙසං ජීවිතං පිය’න්ති ඤත්වා පරො න පහරිතබ්බො න ඝාටෙතබ්බො”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

130. “සබ්බෙ තසන්ති දණ්ඩස්ස, සබ්බෙසං ජීවිතං පියං;
අත්තානං උපමං කත්වා, න භනෙය්‍ය න ඝාතෙය්‍ය”ති.

තත්ථ සබ්බෙසං ජීවිතං පියන්ති බිණ්ණාසවං යට්ඨන්වා සෙසසත්තානං ජීවිතං පියං මධුරං, බිණ්ණාසවො පන ජීවිතෙ වා මරණෙ වා උපෙක්ඛකොව හොති. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ඡබ්බග්ගියභික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. සබ්බහුලකුමාරකවත්ථු

සුඛකාමානි භූතානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ කුමාරකෙ ආරබ්භ කට්ඨි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා සාවත්ථියං පිණ්ඩාය පටිසන්තො අන්තරාමග්ගෙ සම්බහුලෙ කුමාරකෙ එකං සරසප්පජාතිකං අභිං දණ්ඩකෙන පහරන්තෙ දිස්වා “කුමාරකා කිං කරොථා”ති පුච්ඡන්වා “අභිං, හන්තෙ, දණ්ඩකෙන පහරාමා”ති චුත්තෙ “කිං කරණා”ති පුන පුච්ඡන්වා “ඛංසනහයෙන, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “තුම්භෙ ‘අත්තනො සුඛං කරිස්සාමා’ති ඉමං පහරන්තා නිබ්බන්තනිබ්බන්තට්ඨානෙ සුඛලාභිනො න භවිස්සථ. අත්තනො සුඛං පත්ථෙත්තෙන හි පරං පහරිතුං න වට්ඨති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසී -

131. “සුඛකාමානි භුතානි, යො දණ්ඩෙන විහිංසති;
අත්තනො සුඛමෙසානො, පෙච්ච සො න ලහතෙ සුඛං.

132. “සුඛකාමානි භුතානි, යො දණ්ඩෙන න හිංසති;
අත්තනො සුඛමෙසානො, පෙච්ච සො ලහතෙ සුඛං”න්ති.

තත්ථ යො දණ්ඩෙනාති යො පුග්ගලො දණ්ඩෙන වා ලෙඩ්ඛුආදිහි වා විභෙයෙති. පෙච්ච සො න ලහතෙ සුඛන්ති සො පුග්ගලො පරලොකෙ මනුස්සසුඛං වා දිබ්බසුඛං වා පරමත්ථභුතං වා නිබ්බානසුඛං න ලහති. දුතියගාථාය පෙච්ච සො ලහතෙති සො පුග්ගලො පරලොකෙ චුත්තප්පකාරං තිව්ධම්පි සුඛං ලහතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ කුමාරකා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසුති.

සම්බහුලකුමාරකවත්ථු තතියං.

4. කොණ්ඩානත්ථෙරවත්ථු

මාවොච ඵරුසං කඤ්චීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොණ්ඩානත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

තස්ස කිර පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය එකං ඉත්ථීරුපං ථෙරෙන සද්ධිංයෙව විවරති. තං ථෙරො න පස්සති, මහාජනො පන පස්සති. අන්තොගාමං පිණ්ඩාය වරතොපිස්ස මනුස්සා එකං භික්ඛං දන්වා, “හන්තෙ, අයං තුම්භාකං භොතු, අයං පන තුම්භාකං සභායිකායා”ති වත්වා දුතියම්පි දදන්ති.

කිං තස්ස පුබ්බකම්මන්ති? කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ කිර ද්වෙ සභායකා භික්ඛු එකමාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තසදිසා අතිවිය සමග්ගා අහෙසුං. දිසායුකබුද්ධකාලෙ ච අනුසංචචිජරං වා අනුජාමසං වා භික්ඛු උපොසථප්ථාය සන්තිපතන්ති. තස්මා තෙපි “උපොසථග්ගං ගම්ස්සාමා”ති වසනට්ඨානා නික්ඛම්සු. තෙ එකා තාවතිංසභවනෙ නිබ්බන්තදෙවතා දිස්වා “ඉමෙ භික්ඛු අතිවිය සමග්ගා, සක්කා නු ඛො ඉමෙ භින්දිතු”න්ති වින්තෙන්වා අත්තනො බාලතාය වින්තිතසමනන්තරමෙව ආගන්ත්වා තෙසු එකෙන, “ආචුසො, මුහුත්තං ආගමෙහි, සරිරකිච්චෙනම්හි අත්ථිකො”ති චුත්තෙ සා දෙවතා එකං මනුස්සිත්ථිවණ්ණං මාපෙත්වා ථෙරස්ස ගවිජන්තරං පටිසිත්වා නික්ඛමනකාලෙ එකෙන හත්ථෙත කෙසකලාපං, එකෙන නිවාසනං සණ්ඨාපයමානා තස්ස පිට්ඨිතො නික්ඛම්. සො තං න පස්සති, තමාගමයමානො පන පුරතො ධීතභික්ඛු නිවත්තිත්වා ඔලොකයමානො තං තථා කත්වා නික්ඛමන්තං පස්සී. සා තෙන දිට්ඨභාවං ඤත්වා අන්තරධායි. ඉතරො තං භික්ඛුං අත්තනො සන්තිකං ආගතකාලෙ ආභ - “ආචුසො, සීලං තෙ භින්ත”න්ති. “නත්ථාචුසො, මය්හං ඵචරුප”න්ති. ඉදානෙව තෙ මයා පවිජතො නික්ඛමමානා තරුණඉත්ථී ඉදං නාම කරොන්ති දිට්ඨා, ත්වං “නත්ථී මය්හං ඵචරුප”න්ති කිං වදෙසීති. සො අසනියා මත්ථකෙ අවත්ථෙවො විය මා මං, ආචුසො, නාසෙහි, නත්ථී මය්හං ඵචරුපන්ති. ඉතරො “මයා සාමං අක්ඛිති දිට්ඨං, කිං තව සද්දභිස්සාමි”ති දණ්ඩකො විය භිජ්ජිත්වා පක්කාමි, උපොසථග්ගෙපි “නාහං ඉමිනා සද්ධිං උපොසථං කරිස්සාමි”ති නිසීදි. ඉතරො “මය්හං, හන්තෙ, සීලෙ අණුමත්තම්පි කාළං නත්ථී”ති භික්ඛුනං කට්ඨෙ. සොපි “මයා සාමං දිට්ඨං”න්ති ආභ. දෙවතා තං තෙන සද්ධිං උපොසථං කාතුං අනිච්ජන්තං දිස්වා “භාරියං මයා කම්මං කත”න්ති වින්තෙන්වා - “හන්තෙ, මය්හං අයාස්ස සීලභෙදො නත්ථී, මයා පන විමංසනවසෙනෙතං කතං, කරොථ තෙන සද්ධිං උපොසථ”න්ති ආභ. සො තස්සා ආකාසෙ ධන්වා කට්ඨන්තියා සද්දභිත්වා උපොසථං අකාසී, න පන ථෙරෙ පුබ්බෙ විය මුදුචිත්තො අහොසී. එත්තකං දෙවතාය පුබ්බකම්මං.

ආයුපරියොසානෙ පන තෙ ථෙරා යථාසුඛං දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු. දෙවතා අපිච්ඡිති නිබ්බන්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං තත්ථ පච්චිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ සාවත්ථියං නිබ්බන්තිත්වා වුද්ධිමත්ථාය සාසනෙ පබ්බජිත්වා උපසම්පදං ලභි. තස්ස පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය තං ඉත්ථීරුපං තථෙව පඤ්ඤායි. තෙනෙවස්ස කොණ්ඩානත්ථෙරොති නාමං කරිංසු. තං තථාච්චරන්තං දිස්වා භික්ඛු අනාථපිණ්ඩිකං ආභංසු - “මහාසෙට්ඨී, ඉමං දුස්සීලං තව විහාරා නිහර. ඉමඤ්ඤි නිස්සාය සෙසභික්ඛුනං අයසො උප්පජ්ජිස්සති”ති. කිං පන, හන්තෙ, සත්ථා විහාරෙ නත්ථීති? අත්ථී උපාසකාති. තෙන හි, හන්තෙ, සත්ථාච ජාතිස්සති. භික්ඛු ගන්ත්වා විසාධායපි තථෙව කට්ඨෙසු. සාපි තෙසං තථෙව පටිච්චනං අදාසී.

භික්ඛුපි තෙහි අසම්පට්චිජිතවචනා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං - “මහාරාජ, කොණ්ඩානත්ථෙරො එකං ඉත්ථී ගහෙන්වා ච්චරන්තො සබ්බෙසං අයසං උප්පාදෙසී, තං තුම්භාකං විජිනා නිහරථා”ති. “කහං පන සො, හන්තෙ”ති?

“විහාරෙ, මහාරාජා”ති. “කතරස්මිං සෙනාසනෙ විහරති”ති? “අසුකස්මිං නාමා”ති. “තෙන හි ගව්ඡට්ඨ, අහං තං ගණ්ඨස්සාමි”ති සො සායන්හසමයෙ විහාරං ගන්ත්වා තං සෙනාසනං පුරිසෙහි පරික්ඛිපාපෙත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානාහිමුඛො අගමාසි. ථෙරො මහාසද්දං සුත්වා විහාරා නික්ඛමිත්වා පමුඛෙ අට්ඨාසි. තම්පිස්ස ඉත්ථීරුපං පිට්ඨිපස්සෙ යිතං රාජා අද්දස. ථෙරො රඤ්ඤො ආගමනං ඤත්වා විහාරං අභිරුහිත්වා නිසීදි. රාජා ථෙරං න වන්දි, තම්පි ඉත්ථීං නාද්දස. සො ද්වාරන්තරෙපි හෙට්ඨාමඤ්චෙපි ඔලොකෙන්තො අදිස්වා ථෙරං ආහ – “හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ එකං ඉත්ථීං අද්දසං, කහං සා”ති? “න පස්සාමි, මහාරාජා”ති. “ඉදානි මයා තුම්භාකං පිට්ඨිපස්සෙ යිතා දිට්ඨා”ති චුත්තෙපි “අහං න පස්සාමි”ච්චෙවාහ. රාජා “කිං නු ඛො එත”න්ති වින්තෙත්වා, “හන්තෙ, ඉතො තාව නික්ඛමට්ඨා”ති ආහ. ථෙරෙ නික්ඛමිත්වා පමුඛෙ යිතෙ පුන සා ථෙරස්ස පිට්ඨිපස්සෙ අට්ඨාසි. රාජා තං දිස්වා පුන උපරිතලං අභිරුහි, තස්ස ආගතභාවං ඤත්වා ථෙරො නිසීදි. පුන රාජා තං සබ්බට්ඨානෙසු ඔලොකෙන්තොපි අදිස්වා, “හන්තෙ, කහං සා ඉත්ථී”ති පුන ථෙරං පුච්ඡි. නාහං පස්සාමි මහාරාජාති. “කිං කට්ඨෙ, හන්තෙ, මයා ඉදානෙව තුම්භාකං පිට්ඨිපස්සෙ යිතා දිට්ඨා”ති ආහ. ආම, මහාරාජ, මහාජනොපි “මෙ පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො ඉත්ථී විවරති”ති වදති, අහං පන න පස්සාමිති. රාජා “පටිරුපකෙන භවිතබ්බ”න්ති සල්ලක්ඛෙත්වා පුන ථෙරං, “හන්තෙ, ඉතො තාව ඔතරට්ඨා”ති වත්වා ථෙරෙ ඔතරිත්වා පමුඛෙ යිතෙ පුන තං තස්ස පිට්ඨිපස්සෙ යිතං දිස්වා උපරිතලං අභිරුහි. පුන නාද්දස. සො පුන ථෙරං පුච්ඡිත්වා තෙන “න පස්සාමි”ච්චෙව චුත්තෙ “පටිරුපකමෙවෙත”න්ති නිට්ඨං ගන්ත්වා ථෙරං ආහ – “හන්තෙ, එවරුපෙ සංකිලෙසෙ තුම්භාකං පිට්ඨිතො විවරන්තෙ අඤ්ඤො කොචි තුම්භාකං හික්ඛං න දස්සති, නිබ්ද්ධං මම ගෙහං පටිසට්ඨ, අහමෙව චතුහි පටිවයෙහි උපට්ඨහිස්සාමි”ති ථෙරං නිමන්තෙත්වා පක්කාමි.

හික්ඛු “පස්සට්ඨාමුසො, රඤ්ඤො පාපකිරියං, ‘එතං විහාරතො නිහරා’ති චුත්තෙ ආගන්ත්වා චතුහි පටිවයෙහි නිමන්තෙත්වා ගතො”ති උජ්ඣායිංසු. තම්පි ථෙරං ආහංසු – “අම්භො, දුස්සිල, ඉදානිසි රාජකොණ්ඩො ජාතො”ති. සොපි පුබ්බෙ හික්ඛු කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්තො “තුම්භෙ දුස්සිලා, තුම්භෙ කොණ්ඩා, තුම්භෙ ඉත්ථීං ගහෙත්වා විවරට්ඨා”ති ආහ. තෙ ගන්ත්වා සත්ථු ආරොවෙසු – “හන්තෙ, කොණ්ඩධානත්ථෙරො අම්භෙහි චුත්තො අම්භෙ ‘දුස්සිලා’තිආදීනි වත්වා අක්කොසති”ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා පුච්ඡි – “සච්චං කිර ත්වං, හික්ඛු, එවං වදෙසි”ති? “සච්චං, හන්තෙ”ති. “කිං කාරණා”ති? “මයා සද්ධිං කට්ඨකාරණා”ති. “තුම්භෙ, හික්ඛෙවෙ, ඉම්භා සද්ධිං කස්මා කට්ඨො”ති. “ඉමස්ස පච්ඡන්තො ඉත්ථීං විවරන්තිං දිස්වා, හන්තෙ”ති. “ඉමෙ කිර තයා සද්ධිං ඉත්ථීං විවරන්තිං දිස්වා වදන්ති, ත්වං කස්මා කට්ඨෙ, එතෙ තාව දිස්වා කට්ඨන්ති. ත්වං අදිස්වා ඉමෙහි සද්ධිං කස්මා කට්ඨෙ, නනු පුබ්බෙ තවෙව පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය ඉදං ජාතං, ඉදානි කස්මා පුන පාපිකං දිට්ඨිං ගණ්ඨාසි”ති. හික්ඛු “කිං පන, හන්තෙ, ඉම්භා පුබ්බෙ කත”න්ති පුච්ඡිංසු. අප් නෙසං සත්ථා තස්ස පුබ්බකම්මං කට්ඨන්වා “හික්ඛු ඉදං පාපකම්මං නිස්සාය ත්වං ඉමං විප්පකාරං පත්තො, ඉදානි තෙ පුන තථාරුපං පාපිකං දිට්ඨිං ගහෙතුං න යුත්තං, මා පුන හික්ඛුහි සද්ධිං කිඤ්චි කට්ඨෙ, නිස්සද්දො මුඛවට්ඨියං ඡින්තකංසථාලසදිසො භොහි, එවං කරොන්තො නිබ්බානප්පත්තො නාම භවිස්සති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

133. “මාවොච ඵරුසං කඤ්චි, චුත්තා පටිවදෙය්‍යු තං;
දුක්ඛා හි සාරම්භකට්ඨා, පටිදණ්ඩා චුසෙය්‍යු තං.

134. “සච්චෙ නෙරෙසි අත්තානං, කංසො උපහතො යට්ඨා;
එස පත්තොසි නිබ්බානං, සාරම්භො තෙ න විජ්ජති”ති.

තත්ථ මාවොච ඵරුසං කඤ්චිති කඤ්චි එකපුග්ගලම්පි ඵරුසං මා අවච. චුත්තානි තයා පරෙ “දුස්සිලා”ති චුත්තා, තම්පි තට්ඨෙව පටිවදෙය්‍යුං. සාරම්භකට්ඨාති එසා කරණුත්තරා යුගග්ගාහකට්ඨා නාම දුක්ඛා. පටිදණ්ඩාති කායදණ්ඩාදිහි පරං පහරන්තස්ස තාදිසා පටිදණ්ඩා ව තච මත්ථකෙ පතෙය්‍යුං. සච්චෙ නෙරෙසිති සච්ච අත්තානං නිව්චලං කාතුං සක්ඛිස්සයි. කංසො උපහතො යට්ඨාති මුඛවට්ඨියං ඡින්දිත්වා තලමත්තං කත්වා යපිතකංසථාලං විය. තඤ්චි හත්ථපාදෙහි වා දණ්ඩකෙන වා පහට්ඨි සද්දං න කරොති, එස පත්තොසිති සච්ච එවරුපො භවිතුං සක්ඛිස්සයි, ඉමං පටිපදං පුරයමානො ඉදානි අප්පත්තොපි එසො නිබ්බානප්පත්තො නාම. සාරම්භො තෙ න විජ්ජතිති එවං සන්තෙ ව පන “ත්වං දුස්සිලො, තුම්භෙ දුස්සිලා”තිඑවමාදිකො උත්තරකරණවාචාලක්ඛණො සාරම්භොපි තෙ න විජ්ජති, න භවිස්සති යෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු, කොණ්ඩධානත්ථෙරොපි සත්ථාරා දින්නඛවාදෙ යත්වා අරහත්තං පාපුණි, න විරස්සෙව ආකාසෙ උජ්ජතිත්වා පඨමං සලාකං ගණ්ඨිති.
කොණ්ඩධානත්ථෙරවත්ථු චතුත්ථං.

5. උපොසථිකඉත්ථීනං වත්ථු

යට්ඨා දණ්ඩෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො විසාබාදිතං උපාසිකානං උපොසට්ඨකම්මං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සාවත්ථියං කිර එකස්මිං මහාඋපොසට්ඨිවසෙ පඤ්චසතමත්තා ඉත්ථීයො උපොසථිකා හුත්වා විහාරං අගමිංසු. විසාබා තාසු මහල්ලකිත්ථීයො උපසඬකම්මිත්වා පුච්ඡි, “අම්මා, කිමත්ථං උපොසථිකා ජාතත්ථා”ති. තාහි

“දිබ්බසම්පත්තිං පත්තේවා”ති වුත්තෙ මජ්ඣිමනිකායෙ පුට්ඨි, තාහි “සපත්තිවාසා මුච්චනත්ථායා”ති වුත්තෙ තරුණත්ථියො පුට්ඨි, තාහි “පයමගබ්බෙහෙ පුත්තපට්ඨානත්ථායා”ති වුත්තෙ කුමාරිකායො පුට්ඨි, තාහි “තරුණභාවෙයෙව පතිකුලගමනත්ථායා”ති වුත්තෙ තං සබ්බමිපි තාසං කථං සුත්වා තා ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පටිපාටියා ආරොවෙසී. තං සුත්වා සත්ථා “විසාබ්බෙ ඉමෙසං සත්තානං ජාතිආදයො නාම දණ්ඩහත්ථකගොපාලකසද්දසා, ජාති ජරාය සන්තිකං, ජරා බ්‍යාධිනො සන්තිකං, බ්‍යාධි මරණස්ස සන්තිකං පෙසෙත්වා මරණං කුඨාරියා ඡින්දන්තා විය ජීවිතං ඡින්දති, එවං සත්තෙපි විචට්ටං පත්තේත්තා නාම නත්ථි, වට්ටමෙව පන පත්තේත්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

135. “යථා දණ්ඩෙන ගොපාලො, ගාවො පාපෙති ගොවරං;
එවං ජරා ව මච්චු ව, ආයුං පාපෙත්ති පාණින”න්ති.

තත්ථ පාපෙතිති ඡෙකො ගොපාලො කෙදාරන්තරං පටිසන්තියො ගාවො දණ්ඩෙන නිවාරන්වා තෙනෙව පොටේත්තො සුලභතිණොදකං ගොවරං නෙති. ආයුං පාපෙත්තිති ජීවිතින්ද්‍රියං ඡින්දන්ති බෙපෙත්ති. ගොපාලකො විය හි ජරා ව මච්චු ව, ගොගණො විය ජීවිතින්ද්‍රියං, ගොවරභූමි විය මරණං. තත්ථ ජාති තාව සත්තානං ජීවිතින්ද්‍රියං ජරාය සන්තිකං පෙසෙසි, ජරා බ්‍යාධිනො සන්තිකං, බ්‍යාධි මරණස්ස සන්තිකං. තමෙව මරණං කුඨාරියා ඡෙදං විය ඡින්දන්වා ගච්ඡතිති ඉදමෙත්ථ ඔපම්මසම්පටිපාදනං.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

උපොසථිකඉත්ථිතං වත්ථු පඤ්චමං.

6. අජගරපෙතවත්ථු

අථ පාපානි කම්මානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො අජගරපෙතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ මහාමොග්ගල්ලානත්තේරො ලක්ඛණත්තේරෙන සද්ධිං ගිජ්ඣකුට්ඨො ඔතරන්තො දිබ්බෙන වක්ඛුනා පඤ්චවිසතියොජනිකං අජගරපෙතං නාම අද්දසං. තස්ස සිසතො අග්ගිජාලා උට්ඨහිත්වා පරියන්තං ගච්ඡන්ති, පරියන්තො උට්ඨහිත්වා සිසං ගච්ඡන්ති, උභයො උට්ඨහිත්වා මජ්ඣෙ ඔතරන්ති. ථෙරො තං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසී. ලක්ඛණත්තේරෙන සිතකාරණං පුට්ඨො “අකාලො, ආවුසො, ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස වෙය්‍යාකරණාය, සත්ථු සන්තිකෙ මං පුට්ඨෙය්‍යාසී”ති වත්වා රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා සත්ථු සන්තිකං ගතකාලෙ ලක්ඛණත්තේරෙන පුට්ඨො ආහ – “තත්‍රාහං, ආවුසො, එකං පෙතං අද්දසං, තස්ස එවරුපො නාම අත්තභාවො, අහං තං දිස්වා ‘න වත මෙ එවරුපො අත්තභාවො දිට්ඨපුබ්බො’ති සිතං පාත්වාකාසී”න්ති. සත්ථා “වක්ඛුනා වත, භික්ඛවෙ, සාවකා විහරන්ති”තිආදීනි (පාරා. 228; සං. නි. 2.202) වදන්තො ථෙරස්ස කථං පතිට්ඨාපෙත්වා “මයාපි එසො, භික්ඛවෙ, පෙතො බොධිමණ්ඩෙයෙව දිට්ඨො, ‘යෙ ව පන මෙ වචනං න සද්දහෙය්‍යං, තෙසං තං අභිනාය අස්සා’ති න කට්ඨෙසිං, ඉදානි මොග්ගල්ලානං සක්ඛිං ලභිත්වා කට්ඨෙසී”ති වත්වා භික්ඛුහි තස්ස පුබ්බකම්මං පුට්ඨො බ්‍යාකාසී –

කස්සපබුද්ධකාලෙ කිර සුමඬිගලසෙට්ඨි නාම සුවණ්ණිට්ඨකාහි භූමිං සන්ථරින්වා විසතිඋසහට්ඨානෙ තත්තකෙනෙව ධනෙන විහාරං කාරෙත්වා තාවත්තකෙනෙව විහාරමහං කාරෙසි. සො එකදිවසං පාතොව සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තො නගරද්වාරෙ එකස්සා සාලාය කාසාවං සසීසං පාරුපිත්වා කලලමක්ඛිතෙහි පාදෙහි නිපන්තං එකං වොරං දිස්වා “අයං කලලමක්ඛිතපාදො රත්තිං විවරින්වා දිවා නිපන්තමනුස්සො භවිස්සති”ති ආහ. වොරො මුඛං විවරින්වා සෙට්ඨිං දිස්වා “හොතු, ජානිස්සාමි තෙ කත්තබ්බ”න්ති ආසානං බන්ධිත්වා සත්තක්ඛන්තුං බෙත්තං ක්‍රමාපෙසි, සත්තක්ඛන්තුං වපෙ ගුන්තං පාදෙ ඡින්දි, සත්තක්ඛන්තුං ගෙහං ක්‍රමාපෙසි, සො එත්තකෙනාපි කොපං නිබ්බාපෙතුං අසක්කොන්තො තස්ස වුළුපට්ඨාකෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා “කිං තෙ සෙට්ඨිනො පිය”න්ති පුට්ඨො “ගන්ධකුට්ඨො අඤ්ඤං තස්ස පියතරං නත්ථි”ති සුත්වා “හොතු, ගන්ධකුට්ඨං ක්‍රමාපෙත්වා කොපං නිබ්බාපෙස්සාමි”ති සත්ථරි පිණ්ඩාය පට්ඨො පානියපරිභොජනියසටෙ භින්දිත්වා ගන්ධකුට්ඨං අග්ගිං අදාසී. සෙට්ඨි “ගන්ධකුට්ඨි කිර ක්‍රමායති”ති සුත්වා ආගච්ඡන්තො ක්‍රමාකාලෙ ආගන්ත්වා ගන්ධකුට්ඨං ක්‍රමාමං ඔලොකෙන්තො වාලග්ගමත්තමිපි දොමනස්සං අකත්වා වාමබාහුං සමඤ්ඡිත්වා දක්ඛිණෙන හත්තේන මහාඅප්ථොටනං අප්ථොටෙසි. අථ නං සමීපෙ යිතා පුට්ඨිංසු – “කස්මා, සාමි, එත්තකං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා කතගන්ධකුට්ඨා ක්‍රමාකාලෙ අප්ථොටෙසී”ති? සො ආහ – “එත්තකං මෙ, තාතා, අග්ගිආදීහි අසාධාරණෙ බුද්ධස්ස සාසනෙ ධනං නිදහිතුං ලද්ධං, ‘පුත්‍රපි එත්තකං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා සත්ථු ගන්ධකුට්ඨං කාතුං ලභිස්සාමි’ති තුට්ඨමානසො අප්ථොටෙසී”න්ති. සො පුත්‍ර තත්තකං ධනං විස්සජ්ජෙත්වා ගන්ධකුට්ඨං කාරෙත්වා විසතිසහස්සභික්ඛුපරිවාරස්ස සත්ථුනො දානං අදාසී. තං දිස්වා වොරො වින්තෙසි – “අහං ඉමං අමාරෙත්වා මඬිකුකාතුං න සක්ඛිස්සාමි, හොතු, මාරෙස්සාමි න”න්ති නිවාසනන්තරෙ පුරිකං බන්ධිත්වා සත්තාහං විහාරෙ විවරන්තොපි ඔකාසං න ලභි. මහාසෙට්ඨිපි සත්ත දිවසානි බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දානං දන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “හත්තෙ, මම එකෙන පුරිසෙන සත්තක්ඛන්තුං බෙත්තං ක්‍රමාපිතං, සත්තක්ඛන්තුං වපෙ ගුන්තං පාදා ඡින්දා, සත්තක්ඛන්තුං ගෙහං ක්‍රමාපිතං, ඉදානි ගන්ධකුට්ඨි තෙනෙව ක්‍රමාපිතා භවිස්සති, අහං ඉමස්මිං දානෙ පට්ඨං පත්තිං තස්ස දමිමි”ති.

තං සුත්වා වොරො “භාරියං වත මෙ කම්මං කතං, එවං අපරාධකාරකෙ මයි ඉමස්ස කොපමත්තම්පි නත්ථි, ඉමස්මිම්පි දානෙ මය්හමෙව පයමං පත්තිං දෙනි, අහං ඉමස්මිං දුබ්භාමි, එවරුපං මෙ පුරිසං අබමාපෙන්නස්ස දෙවදණ්ඩොපි මෙ මත්ථකෙ පතෙය්‍යා”ති ගත්ත්වා සෙට්ඨිස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමාහි මෙ, සාමී”ති වත්වා “කිං ඉද”න්ති චුත්තෙ, “සාමී, එවං අයුත්තකං කම්මං මයා කතං, තස්ස මෙ බමාහි”ති ආහ. අථ නං සෙට්ඨි “තයා මෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කත”න්ති සබ්බං පුච්ඡිත්වා “ආම, මයා කත”න්ති චුත්තෙ, “ත්වං මයා න දිට්ඨපුබ්බො, කස්මා මෙ කුජ්ඣිත්වා එවමකාසී”ති පුච්ඡි. සො එකදිවසං නගරා නික්ඛන්තෙන තෙන චුත්තවචනං සාරෙත්වා “ඉමිනා මෙ කාරණෙන කොපො උප්පාදිතො”ති ආහ. සෙට්ඨි අත්තනා චුත්තං සරිත්වා “ආම, තාත, චුත්තං මයා, තං මෙ බමාහි”ති වොරං බමාපෙත්වා “උට්ඨෙහි, තාත, බමාමි තෙ, ගච්ඡ, තාතා”ති ආහ. සචෙ මෙ, සාමී, බමසී, සපුත්තදාරං මං ගෙහෙ දාසං කරොහීති. තාත, ත්වං මයා එත්තකෙ කට්ඨෙ එවරුපං ඡෙදනං අකාසී, ගෙහෙ වසන්තෙන පන සද්ධිං න සක්කා කිඤ්ච කටෙතුං, න මෙ තයා ගෙහෙ වසන්තෙන කිච්චං අත්ථි, බමාමි තෙ, ගච්ඡ, තාතාති. වොරො තං කම්මං කත්වා ආයුපරියොසානෙ අවිච්ඡිති නිබ්බත්තො දීඝරත්තං තත්ථ පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන ඉදානි ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ පච්චතිති.

එවං සත්ථා තස්ස පුබ්බකම්මං කටෙත්වා, “භික්ඛවෙ, බාලා නාම පාපානි කම්මානි කරොන්තා න බුජ්ඣන්ති, පච්ඡා පන අත්තනා කතකම්මෙහි ඩය්භමානා අත්තනාව අත්තනො දාවග්ගිසදිසාව භොන්ති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

136. “අථ පාපානි කම්මානි, කරං බාලො න බුජ්ඣති;
සෙහි කම්මෙහි දුම්මෙධො, අග්ගිඛඩ්ඨොව තජ්ජති”ති.

තත්ථ අථ පාපානීති න කෙවලං බාලො කොධවසෙන පාපානි කරොති, කරොන්නොපි පන න බුජ්ඣතිති අත්ථො. පාපං කරොන්නො ච “පාපං කරොමි”ති අබුජ්ඣනකො නාම නත්ථි. “ඉමස්ස කම්මස්ස එවරුපො නාම විපාකො”ති අජානනාය “න බුජ්ඣති”ති චුත්තං. සෙහිති සො තෙහි අත්තනො සන්තකෙහි කම්මෙහි දුම්මෙධො නිජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො නිරයෙ නිබ්බත්තිත්වා අග්ගිඛඩ්ඨොව තජ්ජතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

අජගරපෙනවත්ථු ඡට්ඨං.

7. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරවත්ථු

යො දණ්ඩෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආරබ්භ කටෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ තිත්ථියා සන්තිපතිත්වා මන්තෙසු — “ජානාථාචුසො, ‘කෙන කාරණෙන සමණස්ස ගොතමස්ස ලාභසක්කාරො මහා හුත්වා නිබ්බත්තො’ති. මයං න ජානාම, තුම්හෙ පන ජානාථාති. ආම, ජානාම, මහාමොග්ගල්ලානං නාම එකං නිස්සාය උප්පන්නො. සො හි දෙවලොකං ගන්ත්වා දෙවතාහි කතකම්මං පුච්ඡිත්වා ආගන්ත්වා මනුස්සානං කටෙති ‘ඉදං නාම කත්වා එවරුපං සම්පත්තිං ලභන්ති’ති. නිරයෙ නිබ්බත්තානම්පි කම්මං පුච්ඡිත්වා ආගන්ත්වා මනුස්සානං කටෙති ‘ඉදං නාම කත්වා එවරුපං දුක්ඛං අනුභවන්ති’ති. මනුස්සා තස්ස කථං සුත්වා මහත්තං ලාභසක්කාරං අභිහරන්ති, සචෙ තං මාරොතුං සක්ඛිස්සාම, සො ලාභසක්කාරො අමිභාකං නිබ්බත්තිස්සති”ති. තෙ “අත්ථෙකො උපායො”ති සබ්බෙ එකච්ඡන්දා හුත්වා “යංකිඤ්ච කත්වා තං මාරාපෙස්සාමා”ති අත්තනො උපට්ඨාකෙ සමාදපෙත්වා කභාපණසහස්සං ලභිත්වා පුරිසසාතකම්මං කත්වා වරන්තෙ වොරෙ පක්කොසාපෙත්වා “මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො නාම කාළසිලායං වසති, තත්ථ ගන්ත්වා තං මාරොථා”ති තෙසං කභාපණෙ අදංසු. වොරා ධනලොභෙන සම්පට්ඨිත්වා “ථෙරං මාරෙස්සාමා”ති ගන්ත්වා තස්ස වසනට්ඨානං පරිවාරෙසුං. ථෙරො තෙහි පරික්ඛිත්තභාවං ඤත්වා කුඤ්චිකච්ඡිද්දෙන නික්ඛමිත්වා පක්කාමි. තෙ වොරා තං දිවසං ථෙරං අදිස්වා පුනෙකදිවසං ගන්ත්වා පරික්ඛිපිංසු. ථෙරො ඤත්වා කණ්ණිකාමණ්ඩලං භින්නිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දි. එවං තෙ පයමමාසෙපි මජ්ඣිමමාසෙපි ථෙරං ගහෙතුං නාසක්ඛිංසු. පච්ඡිමමාසෙ පන සම්පත්තෙ ථෙරො අත්තනා කතකම්මස්ස ආකඩ්ඨනභාවං ඤත්වා න අපගච්ඡි. වොරා ගන්ත්වා ථෙරං ගහෙත්වා තණ්ඩුලකණමත්තානිස්ස අට්ඨිති කරොන්තා භින්නිංසු. අථ නං “මතො”ති සඤ්ඤාය එකස්මිං ගුම්බපිට්ඨෙ බිපිත්වා පක්කමිංසු.

ථෙරො “සත්ථාරං පස්සිත්වාච පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති අත්තභාවං ඤානාවෙය්නෙන වෙයෙත්වා ථීරං කත්වා ආකාසෙන සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති ආහ. “පරිනිබ්බායිස්සසී, මොග්ගල්ලානා”ති? “ආම, හන්තෙ”ති. “කත්ථ ගන්ත්වා”ති? “කාළසිලාපදෙසං, හන්තෙ”ති. තෙන හි, මොග්ගල්ලාන, මය්හං ධම්මං කටෙත්වා යාහි. තාදිසස්ස හි මෙ සාවකස්ස ඉදානි දස්සනං නත්ථිති. සො “එවං කරිස්සාමි, හන්තෙ”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා ආකාසං උප්පතිත්වා පරිනිබ්බානදිවසෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො විය නානජ්ජකාරා ඉද්ධියො කත්වා ධම්මං කටෙත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කාළසිලාට්ඨං ගන්ත්වා පරිනිබ්බායි. “ථෙරං කීර වොරා මාරෙසු”න්ති අයම්පි කථා සකලජම්බුදිපෙ පත්ථරි. රාජා අජාතසත්තු වොරෙ පරියෙසනත්ථාය වරපුරිසෙ පයොපෙසී. තෙසුපි වොරෙසු සුරාපානෙ සුරං පිවන්තෙසු එකො එකස්ස පිට්ඨිං පහරිත්වා පාතෙසී. සො තං

සන්නෙජ්ජේත්වා “අම්මො දුබ්බිනික, ත්වං කස්මා මෙ පිට්ඨිං පානෙසි”ති ආහ. කිං පන හරෙ දුට්ඨවොර, තයා මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො පඨමං පහටොති? කිං පන මයා පහටොති? ත්වං න ජානාසීති? ඉති නෙසං “මයා පහටො, මයා පහටො”ති වදන්තානං වචනං සුත්වා තෙ වරපුරිසා තෙ සබ්බෙ වොරෙ ගහෙන්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසුං. රාජා වොරෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡී – “තුම්හෙති ථෙරො මාරිතො”ති? “ආම, දෙවා”ති. “කෙන තුම්හෙ උයොසීතා”ති? “නග්ගසමණකෙහි, දෙවා”ති. රාජා පඤ්චසතෙ නග්ගසමණකෙ ගාහාපෙන්වා පඤ්චසතෙහි වොරෙහි සද්ධිං රාජධිගණෙ නාහිප්පමාණෙසු ආවාටෙසු නිබ්බාපෙන්වා පලාලෙහි පටිච්ඡාදාපෙන්වා අග්ගිං දාපෙසි . අථ නෙසං ඤාමොතිං ඤත්වා අයනධිගලෙහි කසාපෙන්වා සබ්බෙ ඛණ්ඩාඛණ්ඩිකං කාරාපෙසි.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො අත්තනො අනනුරූපමෙව මරණං පත්තො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මොග්ගල්ලානො ඉමස්සෙව අත්තභාවස්ස අනනුරූපං මරණං පත්තො, පුබ්බෙ පන තෙන කතස්ස කම්මස්ස අනුරූපමෙව මරණං පත්තො”ති වත්වා “කිං පනස්ස, හන්තෙ, පුබ්බකම්ම”න්ති පුට්ඨො විත්ථාරෙත්වා කථෙසි –

අතීතෙ කිර ඛාරාණසිවාසී එකො කුලපුත්තො සයමෙව කොට්ටනපච්ඡාදීති කම්මානි කරොන්තො මාතාපිතරො පටිජග්ගි. අථස්ස මාතාපිතරො නං, “තාත, ත්වං එකකොව ගෙහෙ ව අරඤ්ඤෙ ව කම්මං කරොන්තො කිලමසි, එකං තෙ කුමාරිකං ආනෙස්සාමා”ති වත්වා, “අම්මතාතා, න මය්හං එවරූපායත්ථො, අහං යාව තුම්හෙ ජීවථ, තාව වො සහත්ථා උපට්ඨහිස්සාමි”ති තෙන පටික්ඛිත්තා පුනප්පුනං තං යාවිත්වා කුමාරිකං ආනයංසු. සා කතිපාහමෙව තෙ උපට්ඨහිත්වා පච්ඡා තෙසං දස්සනම්පි අනිච්ඡන්ති “න සක්කා තව මාතාපිතූහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ වසිතු”න්ති උජ්ඣායන්ති තස්මිං අත්තනො කථං අග්ගණ්හන්තෙ තස්ස ඛහිගතකාලෙ මකච්චාකඛණ්ඩානි ව යාගුච්ඡෙණඤ්ච ගහෙන්වා තත්ථ තත්ථ ආකිරිත්වා තෙනාගන්ත්වා “කිං ඉද”න්ති පුට්ඨා ආහ – “ඉමෙසං අන්ධමහල්ලකානං එතං කම්මං, සබ්බං ගෙහං කිලිට්ඨං කරොන්තා විවරන්ති, න සක්කා එතෙහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ වසිතු”න්ති. එවං තාය නං පුනප්පුනං කථායමානාය එවරූපොපි පුරිතපාරම් සත්තො මාතාපිතූහි සද්ධිං හිජ්ජී. සො “හොතු, ජානිස්සාමි නෙසං කත්තබ්බ”න්ති තෙ හොජේත්වා, “අම්මතාතා, අසුකට්ඨානෙ නාම තුම්හාකං ඤාතකා ආගමනං පටිවාසීසන්ති, තත්ථ ගම්ස්සාමා”ති තෙ යානකං ආරොපෙන්වා ආදාය ගච්ඡන්තො අට්ඨිමජ්ඣං පත්තකාලෙ, “තාත, රස්මියො ගණ්හාථ, ගාවො පතොදසඤ්ඤාය ගම්ස්සන්ති, ඉමස්මිං යානෙ වොරා වසන්ති, අහං ඔතරාමි”ති පිතු හත්ථෙ රස්මියො දත්වා ඔතරිත්වා ගච්ඡන්තො සද්දං පරිවත්තෙත්වා වොරානං උට්ඨිතසද්දමකාසි. මාතාපිතරො සද්දං සුත්වා “වොරා උට්ඨිතා”ති සඤ්ඤාය, “තාත, මයං මහල්ලකා, ත්වං අත්තානමෙව රක්ඛාහි”ති ආහංසු. සො මාතාපිතරො තථාචරිත්තෙපි වොරසද්දං කරොන්තො කොට්ටෙත්වා මාරෙත්වා අට්ඨියං බිපිත්වා පටිවාගමි.

සත්ථා ඉදං තස්ස පුබ්බකම්මං කථෙත්වා, “භික්ඛවෙ, මොග්ගල්ලානො එත්තකං කම්මං කත්වා අනෙකවස්සසතසහස්සානි නිරයෙ පටිච්ඡන්වා විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසතෙ එවමෙව කොට්ටෙත්වා සංවුණ්ණිතො මරණං පත්තො. එවං මොග්ගල්ලානෙන අත්තනො කම්මානුරූපමෙව මරණං ලද්ධං, පඤ්චහි වොරසතෙහි සද්ධිං ලභිංසු. අප්පදුට්ඨෙසු හි පදුස්සන්තො දසහි කාරණෙහි අනායබාසනං පාපුණානියෙවා”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

137. “යො දණ්ඨෙත අදණ්ඨෙසු, අප්පදුට්ඨෙසු දුස්සති;
දසන්නමඤ්ඤතරං යානං, බිජ්ජමෙව නිගච්ඡති.

138. “වෙදනං ඵරුසං ජානිං, සරිරස්ස ව හෙදනං;
ගරුකං වාපි ආබාධං, චිත්තක්ඛෙපං ව පාපුණෙ.

139. “රාජනො වා උපසග්ගං, අබ්භක්ඛානං ව දාරුණං;
පරික්ඛයං ව ඤාතීනං, හොගානං ව පහඩ්ගුරං.

140. “අථ වාස්ස අගාරානි, අග්ගි ධහති පාවකො;
කායස්ස හෙදා දුප්පඤ්ඤො, නිරයං සොපපජ්ජති”ති.

තත්ථ අදණ්ඨෙසුති කායදණ්ඩාදිරිතෙසු බිණාසවෙසු. අප්පදුට්ඨෙසුති පරෙසු වා අත්තනි වා නිරපරාධෙසු. දසන්නමඤ්ඤතරං යානන්ති දසසු දුක්ඛකාරණෙසු අඤ්ඤතරං කාරණං. වෙදනන්ති සීසරොගාදිහෙදං ඵරුසං වෙදනං. ජානින්නි කිච්ඡාධිගතස්ස ධනස්ස ජානිං. හෙදනන්ති හත්ථච්ඡෙදාදිකං සරිරහෙදනං. ගරුකන්ති පක්ඛහනඑකවක්ඛුකපීඨසප්පිකුණ්භාවකුට්ඨරොගාදිහෙදං ගරුකාබාධං වා. චිත්තක්ඛෙපන්ති උම්මාදං. උපසග්ගන්ති යසවිලොපසෙනාපතිට්ඨානාදිඅච්ඡිත්තදනාදිකං රාජනො උපසග්ගං වා. අබ්භක්ඛානන්ති අදිට්ඨඅසුතඅචිත්තිතපුබ්බං “ඉදං සන්ධිව්ඡෙදාදිකම්මං, ඉදං වා රාජාපරාධිකම්මං තයා කත”න්ති එවරූපං දාරුණං අබ්භක්ඛානං වා. පරික්ඛයං ව ඤාතීනන්ති අත්තනො අවස්සයො හවිතුං සමත්ථානං ඤාතීනං පරික්ඛයං වා. පහඩ්ගුරන්ති පහඩ්ගුභාවං පුතිභාවං. යං හිස්ස ගෙහෙ ධඤ්ඤං, තං පුතිභාවං ආපජ්ජති, සුවණ්ණං අධිගාරභාවං, මුත්තා කප්පාසට්ඨිභාවං, කහාපණං කපාලඛණ්ඩාදිභාවං, ද්විපදවතුප්පදා කාණකුණාදිභාවන්ති අත්ථො. අග්ගි ධහතිති එකසංවච්ඡරෙ ද්වත්තික්ඛන්තුං අඤ්ඤස්මිං ධාහකෙ අච්ඡිප්පමානෙපි අසනිඅග්ගි වා පතිත්වා ධහති, අත්තනොව ධම්මතාය උට්ඨිතො පාවකො වා

ඩහනියෙව. නිරයන්ති දිවයෙව ධම්මෙ ඉමෙසං දසන්නං යානානං අඤ්ඤතරං පත්වාපි එකංසෙන සම්පරායෙ පත්තබ්බං දස්සෙතුං “නිරයං සොපපජ්ජති”ති වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරවත්ථු සත්තමං.

8. ඛුහණ්ඩිකභික්ඛුවත්ථු

න නග්ගවරියාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඛුහණ්ඩිකං භික්ඛුං ආරබ්භ කටෙසි.

සාවත්ථිවාසී කිරෙකො කුටුම්භිකො හරියාය කාලකතාය පබ්බජී. සො පබ්බජන්තො අත්තනො පරිවෙණඤ්ච අග්ගිසාලඤ්ච භණ්ඩගබ්භඤ්ච කාරෙත්වා සබ්බමිපි භණ්ඩගබ්භං සජ්ජිමධුතෙලාදීහි පුරෙත්වා පබ්බජී, පබ්බජිත්වා ව පන අත්තනො දාසෙ පක්කොසාපෙත්වා යථාරුචිකං ආහාරං පවාපෙත්වා භුඤ්ජති. ඛුහණ්ඩො ව ඛුපරික්ඛාරො ව අහොසි. රත්තිං අඤ්ඤං නිවාසනපාරුපනං හොති, දිවා අඤ්ඤං නිවාසනපාරුපනං හොති, දිවා අඤ්ඤං විහාරපච්චන්තෙ වසති. තස්සෙකදිවසං විවරපච්චන්තොති සුක්ඛාපෙන්තස්ස සෙනාසනවාරිකං ආභිණ්ඩන්තා භික්ඛු පස්සිත්වා “කස්සිමානි, ආවුසො”ති පුච්ඡිත්වා “මය්හ”න්ති වුත්තෙ, “ආවුසො, භගවතා තිච්චරාති අනුඤ්ඤාතානි, ත්වඤ්ච පන එවං අජ්ජිවිජස්ස ඛුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා එවං ඛුපරික්ඛාරො ජාතො”ති තං සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා, “භන්තෙ , අයං භික්ඛු අතිඛුහණ්ඩො”ති ආරොවෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර තං භික්ඛු”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, භන්තෙ”ති වුත්තෙ ආහ – “කස්මා පන ත්වං, භික්ඛු, මයා අජ්ජිවිජතාය ධම්මෙ දෙසිතෙ එවං ඛුහණ්ඩො ජාතො”ති. සො තාවත්තකෙනෙව කුපිතො “ඉමිනා දානි නිභාරෙත වරිස්සාමි”ති පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා පරිසමජ්ඣෙ එකච්චරො අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා උපත්ථම්භයමානො නනු ත්වං භික්ඛු පුබ්බෙ භිරොත්තජ්ජගවෙසකො දකරක්ඛසකාලෙපි භිරොත්තජ්ජං ගවෙසමානො ද්වාදස වස්සානි විභාසි, කස්මා ඉදානි එවං ගරුකෙ ඛුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ පාරුපනං ඡඩ්ඛෙත්වා භිරොත්තජ්ජං පහාය යිතොසීති. සො සත්ථු චචනං සුත්වා භිරොත්තජ්ජං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා තං විවරං පාරුජිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. භික්ඛු තස්ස අත්ථස්ස ආවිභාවත්ථං භගවන්තං යාචිංසු. භගවා අතීතං ආහරිත්වා කටෙසි –

අතීතෙ කිර ඛාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං බොධිසත්තො පටිසන්ධිං ගණ්හි. තස්ස නාමග්ගහණදිවසෙ මහීංසකුමාරොති නාමං කරිංසු. තස්ස කනිට්ඨභාතා වන්දකුමාරො නාම අහොසි. තෙසං මාතරි කාලකතාය රාජා අඤ්ඤං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යපෙසි. සාපි පුත්තං විජාසි, සූරියකුමාරොතිස්ස නාමං කරිංසු. තං දිස්වා රාජා තුට්ඨො “පුත්තස්ස තෙ වරං දමිමි”ති ආහ. සාපි බො, “දෙව, ඉච්ඡිතකාලෙ ගණ්හිස්සාමි”ති වත්වා පුත්තස්ස වයජ්ජත්තකාලෙ රාජානං ආහ – “දෙවෙන මය්හං පුත්තස්ස ජාතකාලෙ වරො දින්නො, ඉදානි මෙ පුත්තස්ස රජ්ජං දෙහි”ති . රාජා “මම ද්වෙ පුත්තා අග්ගික්ඛන්ධා විය ජලන්තා විවරන්ති, න සක්කා තස්ස රජ්ජං දාතු”න්ති පටික්ඛිපිත්වාපි තං පුනජ්ජනං යාවමානමෙව දිස්වා “අයං මෙ පුත්තානං අනත්ථමිපි කරෙය්සා”ති පුත්තෙ පක්කොසාපෙත්වා, “තාතා, අහං සූරියකුමාරස්ස ජාතකාලෙ වරං අදාසිං, ඉදානිස්ස මාතා රජ්ජං යාවති, අහං තස්ස න දාතුකාමො, තස්ස මාතා තුම්භාකං අනත්ථමිපි කරෙය්සා, ගච්ඡං තුම්භෙ, අරඤ්ඤෙ වසිත්වා මමච්චයෙනාගන්ත්වා රජ්ජං ගණ්හං”ති උයොපෙසි. තෙ පිතරං වන්දිත්වා පාසාදා ඔතරන්තෙ රාජධිගණෙ කීළමානො සූරියකුමාරො දිස්වා තං කාරණං ඤත්වා තෙහි සද්ධිං නික්ඛමි. තෙසං භිමවන්තං පටිට්ඨකාලෙ බොධිසත්තො මග්ගා ඔක්කමිම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසීදිත්වා සූරියකුමාරං ආහ – “තාත, එතං සරං ගන්ත්වා න්භත්වා ව පිවිත්වා ව අම්භාකමිපි පදුම්නිපණ්ණෙහි උදකං ආහරා”ති. සො පන සරො වෙස්සවණ්ණස්ස සන්තිකා එකෙන දකරක්ඛසෙන ලද්ධො හොති. වෙස්සවණ්ණො ව තං ආහ – “යපෙත්වා දෙවධම්මජානනකෙ යෙ ව අඤ්ඤෙ ඉමං සරං ඔතරන්ති, තෙ බාදිතුං ලභසී”ති. තතො පට්ඨාය සො තං සරං ඔතිණ්ණොතිණ්ණෙ දෙවධම්මෙ පුච්ඡිත්වා අජානන්තෙ බාදති, සූරියකුමාරොපි තං සරං අවිමංසිත්වා ව ඔතරි, තෙන ව “දෙවධම්මෙ ජානාසී”ති පුච්ඡිතො “දෙවධම්මා නාම වන්දිමසුරියා”ති ආහ. අථ නං “ත්වං දෙවධම්මෙ න ජානාසී”ති උදකං පවෙසෙත්වා අත්තනො භවනෙ යපෙසි. බොධිසත්තොපි තං විරායන්තං දිස්වා වන්දකුමාරං පෙසෙසි. සොපි තෙන “දෙවධම්මෙ ජානාසී”ති පුච්ඡිතො “දෙවධම්මා නාම වතස්සො දිසා”ති ආහ. දකරක්ඛසො තමිපි උදකං පවෙසෙත්වා තත්ථෙව යපෙසි.

බොධිසත්තො තස්මිමිපි විරායන්තෙ “අත්තරායෙන භවිතබ්බ”න්ති සයං ගන්ත්වා ද්විත්නමිපි ඔතරණපදංයෙව දිස්වා “අයං සරො රක්ඛසපරිග්ගහිතො”ති ඤත්වා බග්ගං සන්තස්සිත්වා ධනුං ගහෙත්වා අට්ඨාසි. රක්ඛසො තං අනොතරන්තං දිස්වා වනකම්මිකපුරිසවෙසෙනාගන්ත්වා ආහ – “හො පුරිස, ත්වං මග්ගකිලන්තො, කස්මා ඉමං සරං ඔතරිත්වා න්භත්වා ව පිවිත්වා ව භිසමුලාලං බාදිත්වා පුජ්ථානි පිලන්ධිත්වා න ගච්ඡසී”ති. බොධිසත්තො තං දිස්වා ව “එස සො යක්ඛො”ති ඤත්වා “තයා මෙ භාතරො ගහිතා”ති ආහ. ආම, මයා ගහිතාති. කිං කාරණාති? අහං ඉමං සරං ඔතිණ්ණොතිණ්ණෙ ලභාමිති . කිං පන සබ්බෙව ලභසීති? දෙවධම්මජානනකෙ යපෙත්වා අවසෙසෙ ලභාමිති. අත්ථි පන තෙ දෙවධම්මෙහි අත්ථොති? ආම, අත්ථිති. අහං කටෙස්සාමිති. තෙන හි කටෙහීති. න සක්කා කිලිට්ඨෙන ගත්තෙන කටෙතුන්ති. යක්ඛො බොධිසත්තං න්භාපෙත්වා පානියං පායෙත්වා අලඬිකරිත්වා අලඬිකතමණ්ඩපමජ්ඣෙ පල්ලඬිකං ආරොපෙත්වා සයමස්ස පාදමුලෙ නිසීදි. අථ නං බොධිසත්තො “සක්කච්චං සුණාහී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“හිරිඔත්තප්පසම්පන්නා, සුක්කධම්මසමාහිතා;
සන්නො සප්පුරිසා ලොකෙ, දෙවධම්මානි වුවිවරෙ”ති. (ජා. 1.1.6);

යක්ඛො ඉමං ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නො බොධිසත්තං ආහ – “පණ්ඩිත, අහං තෙ පසන්නො, එකං භාතරං දම්මි, කතරං ආනෙමි”ති? “කනිට්ඨං ආනෙමි”ති. පණ්ඩිත, ත්වං කෙවලං දෙවධම්මෙ ජානාසියෙව, න පන තෙසු වත්තසිති. කිං කාරණාති? යස්මා ජෙට්ඨං යපෙත්වා කනිට්ඨං ආහරාපෙන්නො ජෙට්ඨාපවායිකකම්මං න කරොසිති, දෙවධම්මෙ වාහං යක්ඛ ජානාමි, තෙසු ව වත්තාමි. මයඤ්චි එතං නිස්සාය ඉමං අරඤ්ඤං පට්ටියා. එතස්ස හි අත්ථාය අම්භාකං පිතරං එතස්ස මාතා රජ්ජං යාවි, අම්භාකං පන පිතා තං වරං අදත්වා අම්භාකං අනුරක්ඛණත්ථාය අරඤ්ඤෙ වාසං අනුජානි, සො කුමාරො අනිවත්තිත්වා අම්භෙහි සද්ධිං ආගතො. “තං අරඤ්ඤෙ එකො යක්ඛො බාදි”ති චුත්තෙපි න කොචි සද්දහිස්සති. තෙනාහං ගරභයහිතො තමෙවාහරාපෙමිති. යක්ඛො බොධිසත්තස්ස පසිදිත්වා “සාධු පණ්ඩිත, ත්වමෙව දෙවධම්මෙ ජානාසි, දෙවධම්මෙසු ව වත්තසි”ති ද්වෙ භාතරො ආනෙත්වා අදාසි. අප් නං බොධිසත්තො යක්ඛභාවෙ ආදිනවං කටෙත්වා පඤ්චස්ස සිලෙස්ස පතිට්ඨාපෙසි. සො තෙන සුසංවිහිතාරක්ඛො තස්මිං අරඤ්ඤෙ වසිත්වා පිතරි කාලකතෙ යක්ඛං ආදාය බාරාණසිං ගන්ත්වා රජ්ජං ගභෙත්වා වන්දකුමාරස්ස උපරජ්ජං, සුරියකුමාරස්ස සෙනාපතිට්ඨානං දත්වා යක්ඛස්ස රමණියෙ යානෙ ආයතනං කාරාපෙත්වා යථා සො ලාභග්ගප්පත්තො භොති, තථා අකාසි.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා ජාතකං සමොධානෙසි “තදා රක්ඛසො බහුභණ්ඩිකහික්ඛු අභොසි, සුරියකුමාරො ආනන්දො, වන්දකුමාරො සාරිපුත්තො, මහිංසකුමාරො පන අභමෙවා”ති. එවං සත්ථා ජාතකං කටෙත්වා “එවං ත්වං, හික්ඛු, පුබ්බෙ දෙවධම්මෙ ගවෙසමානො හිරිඔත්තප්පසම්පන්නො විවරිත්වා ඉදානි චතුපරිසමජ්ඣෙ ඉමිනා නිභාරෙන යත්වා මම පුරතො ‘අප්පිවිජොමහි’ති වදන්තො අයුත්තං අකාසි. න හි සාටකපටික්ඛෙපාදිමත්තෙන සමණො නාම භොති”ති වත්වා අනුසන්ධිං සටෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ

141. “න නග්ගවරියා න ජටා න පඩ්ඤා, නානාසකා ථණ්ඩිලසායිකා වා;
රජොජල්ලං උක්කුටිකප්පධානං, සොධෙත්ති මච්චං අවිතිණ්ණකඩ්ඛ”න්ති.

තත්ථ නානාසකානි න අනසකා, හත්තපටික්ඛෙපකානි අත්ථො. ථණ්ඩිලසායිකානි භූමියයනා. රජොජල්ලන්ති කද්දමලෙපනාකාරෙන සරිරෙ සන්නිහිතරජො. උක්කුටිකප්පධානන්ති උක්කුටිකභාවෙන ආරද්ධවරියං. ඉදං චුත්තං භොති – යො හි මච්චො “එවං අහං ලොකනිස්සරණසඩ්ඛාතං සුද්ධිං පාපුණ්ණියාමි”ති ඉමෙසු නග්ගවරියාදියු යං කිඤ්චි සමාදාය වත්තෙයා, සො කෙවලං මිච්ඡාදස්සනඤ්චෙව වඩ්ඪෙයා, කිලමට්ඨස්ස ව භාගී අස්ස. න හි එතානි සුසමාදින්නානිපි අට්ඨවත්ථුකාය කඩ්ඛාය අවිතිණ්ණභාවෙන අවිතිණ්ණකඩ්ඛං මච්චං සොධෙත්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිනි පාපුණ්ණියති.

බහුභණ්ඩිකහික්ඛුචත්ථු අට්ඨමං.

9. සත්තතිමහාමත්තචත්ථු

අලඬකතො චෙපිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො සත්තතිමහාමත්තං ආරබ්භ කටෙසි.

සො හි එකස්මිං කාලෙ රඤ්ඤො පසෙනදිකොසලස්ස පච්චන්තං කුපිතං වූපසමෙත්වා ආගතො. අප්ස්ස රාජා තුට්ඨො සත්ත දිවසානි රජ්ජං දත්වා එකං නච්චගීතකුසලං ඉත්ථිං අදාසි. සො සත්ත දිවසානි සුරාමදමන්නො හුත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සබ්බාලඬකාරපට්මණ්ඩිතො හත්ථික්ඛන්ධවරගතො න්භානතිත්ථං ගච්ඡන්තො සත්ථාරං පිණ්ඩාය පච්චන්තං ද්වාරන්තරෙ දිස්වා හත්ථික්ඛන්ධවරගතොව සිසං වාලෙත්වා වන්දිත්වා පක්කාමි. සත්ථා සිතං කත්වා “කො නු බො, හන්තෙ, සිතපාතුකරණෙ හෙතු”ති ආනන්දත්ථෙරෙන පුට්ඨො සිතකාරණං ආචික්ඛන්තො ආහ – “පස්සානන්ද, සත්තතිමහාමත්තං, අජ්ජ සබ්බාහරණපට්මණ්ඩිතොව මම සන්නිකං ආගන්ත්වා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරහත්තං පත්වා සත්තතාලමත්තෙ ආකාසෙ නිසිදිත්වා පරිනිබ්බායිස්සති”ති. මහාජනො ථෙරෙන සද්ධිං කටෙත්තස්ස සත්ථු වචනං අස්සොසි. තත්ථ මිච්ඡාදිට්ඨිකා වින්තයිංසු – “පස්සප් සමණස්ස ගොතමස්ස කිරියං, මුඛප්පත්තමෙව භාසති, අජ්ජ කිර එස එවං සුරාමදමන්නො යථාලඬකතොව එතස්ස සන්නිකෙ ධම්මං සුත්වා පරිනිබ්බායිස්සති, අජ්ජෙව තං මුසාවාදෙන නිග්ගණ්ඨිස්සාමා”ති. සම්මාදිට්ඨිකා වින්තෙසු – “අභො බුද්ධානං මහානුභාවතා, අජ්ජ බුද්ධලිඤ්ඤෙව සත්තතිමහාමත්තලිඤ්ඤෙව දට්ඨුං ලභිස්සාමා”ති.

සත්තතිමහාමත්තොපි න්භානතිත්ථෙ දිවසභාගං උදකකීළං කීළිත්වා උයානං ගන්ත්වා ආපානභූමියං නිසිදි. සාපි ඉත්ථි රඬගමජ්ඣං ඔතරිත්වා නච්චගීතං දස්සෙතුං ආරභි. තස්සා සරිරලිලාය දස්සනත්ථං සත්තාහං අප්පාභාරතාය තං දිවසං නච්චගීතං දස්සයමානාය අන්තොකුච්ඡියං සත්ථකවාතා සමුට්ඨාය හදයමංසං කන්තිත්වා අගමංසු. සා තඩ්ඛණඤ්ඤෙව මුඛෙන චෙව අක්ඛිති ව විවටෙහි කාලමකාසි. සත්තතිමහාමත්තො “උපධාරෙට්ඨාන”න්ති වත්වා “නිරුද්ධා, සාමි”ති ව චුත්තමත්තෙයෙව බලවසොකෙන අභිභූතො තඩ්ඛණඤ්ඤෙවස්ස සත්තාහං පිතසුරා

තත්තකපාලෙ උදකඛන්ද්‍ර විය පරික්ඛයං අගමාසි. සො “න මෙ ඉමං සොකං අඤ්ඤෙ නිබ්බාපෙනුං සක්ඛිස්සන්ති අඤ්ඤා නටාගතෙනා”ති බලකායපරිවුතො සායන්හසමයෙ සන්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එවමාහ – “හන්තෙ, ‘එවරුපො මෙ සොකො උප්පන්නො, නං මෙ තුමිහෙ නිබ්බාපෙනුං සක්ඛිස්සපා’ති ආගතොමිති, පටිසරණං මෙ භොවා”ති. අප් නං සත්ථා “සොකං නිබ්බාපෙනුං සමත්ථස්සෙව සන්තිකං ආගතොමි. ඉමිස්සා හි ඉත්ථියා ඉමිනාව ආකාරෙන මතකාලෙ තව රොදන්තස්ස පග්ගරිතඅස්සුති වතුන්තං මහාසමුද්දානං උදකතො අතිරෙකතරානි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“යං පුබ්බෙ තං විසොසෙහි, පච්ඡා තෙ මාහු කිඤ්චනං;
මජ්ඣෙ වෙ නො ගහෙස්සසි, උපසන්නො වරිස්සසි”ති. (සු. නි. 955, 1105; චූළති.
ජතුකණ්ණිමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 68);

ගාථාපරියොසානෙ සන්තතිමහාමත්තො අරහත්තං පත්වා අත්තනො ආයුසඛිධාරං ඔලොකෙන්තො තස්ස අප්පචන්තනභාවං ඤාත්වා සත්ථාරං ආහ – “හන්තෙ, පරිනිබ්බානං මෙ අනුජානාමා”ති. සත්ථා තෙන කතකම්මං ජානන්තොපි “මුසාවාදෙන නිග්ගණ්හනත්ථං සන්තිපතිතා මිච්ඡාදිට්ඨිකා ඔකාසං න ලභිස්සන්ති, ‘බුද්ධලිලඤ්චෙව සන්තතිමහාමත්තලිලඤ්ච පස්සිස්සාමා’ති සන්තිපතිතා සම්මාදිට්ඨිකා ඉමිනා කතකම්මං සුත්වා පුඤ්ඤෙසු ආදරං කරිස්සන්ති”ති සල්ලක්ඛෙන්වා “තෙන හි තයා කතකම්මං මය්හං කට්ඨෙහි, කට්ඨෙන්තො ව භූමියං ධීතො අකට්ඨත්වා සත්තතාලමත්තෙ ආකාසෙ ධීතො කට්ඨෙහි”ති ආහ. සො “සාධු, හන්තෙ”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා එකතාලප්පමාණං උග්ගම්ම ඔරොභිත්වා පුන සත්ථාරං වන්දිත්වා උග්ගච්ඡන්තො පටිපාටියා සත්තතාලප්පමාණො ආකාසෙ පල්ලඛිකෙන නිසිදිත්වා “සුණාප් මෙ, හන්තෙ, පුබ්බකම්ම”න්ති වත්වා ආහ –

ඉතො එකනවුතිකප්පෙ විපස්සිසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ අහං බන්ධුමතිනගරෙ එකස්මිං කුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වින්තෙසිං – “කිං නු බො පරෙසං ඡෙදං වා පිළං වා අකරණකම්ම”න්ති උපධාරෙන්තො ධම්මසොසකකම්මං දිස්වා තතො පට්ඨාය තං කම්මං කරොන්තො මහාජනං සමාදපෙන්වා “පුඤ්ඤානි කරොප්, උපොසප්දිවසෙසු උපොසප්ප්වං සමාදියප්, දානං දෙප්, ධම්මං සුණාප්, බුද්ධරතනාදිහි සදිසං අඤ්ඤං නාම නත්ථි, තිණ්ණං රතනානං සක්කාරං කරොමා”ති උග්ගොසෙන්තො විවරාමි. තස්ස මය්හං සද්දං සුත්වා බුද්ධපිතා බන්ධුමතිමහාරාජා මං පක්කොසාපෙන්වා, “තාත, කිං කරොන්තො විවරාමි”ති පුච්ඡිත්වා, “දෙව, තිණ්ණං රතනානං ගුණං පකාසෙන්වා මහාජනං පුඤ්ඤකම්මෙසු සමාදපෙන්තො විවරාමි”ති චුත්තෙ, “කත්ථ නිසින්තො විවරාමි”ති මං පුච්ඡිත්වා “පදසාව, දෙවා”ති මයා චුත්තෙ, “තාත, න ත්වං එවං විවරිතුං අරහසි, ඉමං පුප්ඵදාමං පිලන්ධිත්වා අස්සපිට්ඨෙ නිසින්තොව විවරා”ති මය්හං මුත්තාදාමසදිසං පුප්ඵදාමං දත්වා දන්තං අස්සං අදාසි. අප් මං රඤ්ඤා දින්තපරිහාරෙන තට්ඨ උග්ගොසෙන්වා විවරන්තං පුන රාජා පක්කොසාපෙන්වා, “තාත, කිං කරොන්තො විවරාමි”ති පුච්ඡිත්වා “තදෙව, දෙවා”ති චුත්තෙ, “තාත, අස්සොපි තෙ නානුච්ඡවිකො, ඉධ නිසිදිත්වා විවරා”ති වතුසින්ධවයුත්තරප්පං අදාසි. තතියවාරෙපි මෙ රාජා සද්දං සුත්වා පක්කොසාපෙන්වා, “තාත, කිං කරොන්තො විවරාමි”ති පුච්ඡිත්වා “තදෙව, දෙවා”ති චුත්තෙ, “තාත, රටොපි තෙ නානුච්ඡවිකො”ති මය්හං මහන්තං භොගක්ඛන්ධං මහාපසාධනඤ්ච දත්වා එකඤ්ච හත්ථිං අදාසි. ස්වාහං සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතො හත්ථික්ඛන්ධෙ නිසින්තො අසිති වස්සහස්සානි ධම්මසොසකකම්මං අකාසිං, තස්ස මෙ එත්තකං කාලං කායතො වන්දනගන්ධො වායති, මුඛතො උප්පලගන්ධො වායති. ඉදං මයා කතකම්මන්ති.

එවං සො අත්තනො පුබ්බකම්මං කට්ඨත්වා ආකාසෙ නිසින්තොව තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා පරිනිබ්බාසි. සරිරෙ අග්ගිජාලා උට්ඨන්තිවා මංසලොභිතං ක්කාපෙසි, සුමනපුප්ඵානි විය ධාතුයො අවස්සිස්සිංසු. සත්ථා සුද්ධවත්ථං පසාරෙසි, ධාතුයො තත්ථ පතිංසු. තා පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා වතුමහාපට්ඨෙ උපං කාරෙසි “මහාජනො වන්දිත්වා පුඤ්ඤභාගි භවිස්සති”ති. භික්ඛු ධම්මසභායං කප්පං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, සන්තතිමහාමත්තො ගාථාවසානෙ අරහත්තං පත්වා අලඬකතපටියන්තොයෙව ආකාසෙ නිසිදිත්වා පරිනිබ්බුතො, කිං නු බො එතං ‘සමණො’ති වත්තුං වට්ටති උදාහු බ්‍රාහ්මණො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කපාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තං ‘සමණො’තිපි වත්තුං වට්ටති, ‘බ්‍රාහ්මණො’තිපි වත්තුං වට්ටතියෙවා”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

142. අලඬකතො වෙපි සමං වරෙය්‍යා,
සන්තො දන්තො නියතො බ්‍රහ්මචාරී;
සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
සො බ්‍රාහ්මණො සො සමණො ස භික්ඛු”ති.

තත්ථ අලඬකතොති වත්ථාහරණෙහි පටිමණ්ඩිතො. තස්සත්ථො – වත්ථාලඬකාරාදිහි අලඬකතො වෙපි පුග්ගලො කායාදිහි සමං වරෙය්‍යා, රාගාදිවූපසමෙන සන්තො ඉන්ද්‍රියදමනෙන දන්තො වතුමග්ගතියමෙන නියතො සෙට්ඨවරියාය බ්‍රහ්මචාරී කායදණ්ඩාදිනං ඔරොපිතතාය සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං. සො එවරුපො බාහිතපාපත්තා බ්‍රාහ්මණොතිපි සමිතපාපත්තා සමණොතිපි භින්නකිලෙසත්තා භික්ඛුතිපි වත්තබ්බොයෙවාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිනි පාපුණ්ණිති.

සන්නතිමහාමත්තවත්ථු නවමං.

10. පිලෝකිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු

හිරිනිසෙධොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනො විහරන්තො පිලෝකිකත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ ආනන්දත්ථෙරො එකං පිලෝකිකඤ්ඤිවත්ථං කපාලං ආදාය භික්ඛාය වරන්තං දාරකං දිස්වා “කිං තෙ එවං විවරන්වා ජීවනතො පබ්බජ්ජා න උත්තරිතරා”ති වත්වා, “හත්තෙ, කො මං පබ්බාපෙස්සති”ති චුත්තෙ “අහං පබ්බාපෙස්සාමි”ති තං ආදාය ගන්ත්වා සහත්ථා න්භාපෙත්වා කම්මට්ඨානං දත්වා පබ්බාපෙසි. තඤ්ච පන නිවත්ථපිලෝකිකඤ්ඤං පසාරෙත්වා ඔලොකෙත්තො පරිස්සාවනකරණමත්තම්පි ගස්භූපගං කඤ්චි පදෙසං අදිස්වා කපාලෙන සද්ධිං එකිස්සා රුක්ඛසාඛාය යපෙසි. සො පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො බුද්ධානං උප්පන්නලාභසක්කාරං පරිභුඤ්ජමානො මහග්ග්හනි විවරානි අවිජාදෙත්වා විවරන්තො ථූලසරීරො හුත්වා උක්කණ්ඨිත්වා “කිං මෙ ජනස්ස සද්ධාදෙය්‍යං නිවාසෙත්වා විවරණෙන, අත්තනො පිලෝකිකමෙව නිවාසෙස්සාමි”ති තං යානං ගන්ත්වා පිලෝකිකං ගහෙත්වා “අභිරික නිල්ලජ්ජ එවරුපානං වත්ථානං අවිජාදනට්ඨානං පභාය ඉමං පිලෝකිකඤ්ඤං නිවාසෙත්වා කපාලහත්ථො භික්ඛාය වරිතුං ගච්ඡසි”ති තං ආරම්මණං කත්වා අත්තනාව අත්තානං ඔවදි, ඔවදන්තස්සෙව පනස්ස විත්තං සන්තිසිදි. සො තං පිලෝකිකං තත්ථෙව පටිසාමෙත්වා නිවත්තිත්වා විහාරමෙව ගතො. සො කතිපාභව්වයෙන පුනපි උක්කණ්ඨිත්වා තථෙව වත්වා නිවත්ති, පුනපි තථෙවති. තං එවං අපරාපරං විවරන්තං දිස්වා භික්ඛු “කහං , ආවුසො, ගච්ඡසි”ති පුච්ඡන්ති. සො “ආවරියස්ස සන්තිකං ගච්ඡාමාචුසො”ති වත්වා එතෙනෙව නිහාරෙන අත්තනො පිලෝකිකඤ්ඤිමෙව ආරම්මණං කත්වා අත්තානං නිසෙධෙත්වා කතිපාභෙනෙව අරහත්තං පාපුණි. භික්ඛු ආහංසු – “කිං, ආවුසො, න දානි ආවරියස්ස සන්තිකං ගච්ඡසි, නනු අයං තෙ විවරණමග්ගො”ති. ආවුසො, ආවරියෙන සද්ධිං සංසග්ගෙ සති ගතොමිති, ඉදානි පන මෙ ඡින්නො සංසග්ගො, තෙනස්ස සන්තිකං න ගච්ඡාමිති. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරොචෙසුං – “හත්තෙ, පිලෝකිකත්ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති. කිමාහ, භික්ඛවෙති? ඉදං නාම, හත්තෙති. තං සුත්වා සත්ථා “ආම, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො සංසග්ගෙ සති ආවරියස්ස සන්තිකං ගතො, ඉදානි පනස්ස සංසග්ගො ඡින්නො, අත්තනාව අත්තානං නිසෙධෙත්වා අරහත්තං පත්තො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

143. “හිරිනිසෙධො පුරිසො, කොචි ලොකස්මිං විජ්ජති;
යො නිද්දං අපබොධෙති, අස්සො භද්‍රො කසාමිව.

144. “අස්සො යථා භද්‍රො කසානිවිට්ඨො,
ආතාපිනො සංවෙගිනො භවාථ;
සද්ධාය සිලෙන ව විරියෙන ව,
සමාධිනා ධම්මවිනිච්ඡයෙන ව;
සම්පන්නවිජ්ජාවරණා පතිස්සතා,
ජහිස්සථ දුක්ඛමිදං අනප්පක”න්ති.

තත්ථ අත්තො උප්පන්නං අකුසලවිතක්කං හිරියා නිසෙධෙතිති හිරිනිසෙධො. කොචි ලොකස්මිත්ති එවරුපො පුග්ගලො දුල්ලහො, කොචිදෙව ලොකස්මිං විජ්ජති. යො නිද්දන්ති අප්පමත්තො සමණධම්මං කරොන්තො අත්තනො උප්පන්නං නිද්දං අපහරන්තො බුජ්ඣතිති අපබොධෙති. කසාමිවානි යථා භද්‍රො අස්සො අත්තති පනමානං කසං අපහරති, අත්තති පතිතුං න දෙති. යො එවං නිද්දං අපබොධෙති, සො දුල්ලහොති අත්ථො.

දුතියගාථාය අයං සඬ්ඛෙපත්ථො – “භික්ඛවෙ, යථා භද්‍රො අස්සො පමාදමාගම්ම කසාය නිවිට්ඨො, අහම්පි නාම කසාය පහටො”ති අපරභාගෙ ආතප්පං කරොති, එවං තුම්භෙපි ආතාපිනො සංවෙගිනො භවාථ , එවංභූතා ලොකියලොකුත්තරාය දුට්ඨාය සද්ධාය ව චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ව කායිකචෙතසිකවිරියෙන ව අට්ඨස්මාපත්තිසමාධිනා ව කාරණාකාරණජානනලක්ඛණෙන ධම්මවිනිච්ඡයෙන ව සමන්තාගතා හුත්වා තිස්සන්තං වා අට්ඨන්තං වා විජ්ජානං, පඤ්චදසන්තඤ්ච වරණානං සම්පන්නියා සම්පන්නවිජ්ජාවරණා . උපට්ඨිතසන්නියා පතිස්සතා හුත්වා ඉදං අනප්පකං වට්ටදුක්ඛං පජහිස්සථාති.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

පිලෝකිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු දසමං.

11. සුඛසාමණෙරවත්ථු

උදකඤ්ඤි නයන්තීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනො විහරන්තො සුඛසාමණෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

අතිතස්මිඤ්ඤි බාරාණසිසෙට්ඨිනො ගන්ධකුමාරො නාම පුත්තො අහොසි. රාජා තස්ස පිතරි කාලකතෙ තං පක්කොසාපෙත්වා සමස්සාසෙත්වා මහත්තෙන සක්කාරෙන තස්සෙව සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි. සො තතො පට්ඨාය

ගන්ධසෙට්ටියිනි පඤ්ඤායි. අප්පස්ස භණ්ඩාගාරිකො ධනගබ්භද්ධාරං විවරිත්වා, “සාමි, ඉදං තෙ එත්තකං පිතු ධනං, එත්තකං පිතාමහාදීන”න්ති නිහරිත්වා දස්සෙසි. සො තං ධනරාසිං ඔලොකෙන්වා ආහ – “කිං පන තෙ ඉමං ධනං ගහෙන්වා න ගමිංසු”ති. “සාමි, ධනං ගහෙන්වා ගතා නාම නත්ථි. අත්තනා කතං කුසලාකුසලමෙව හි ආදාය සත්තා ගච්ඡන්ති”ති. සො චින්තෙසි – “තෙ බාලතාය ධනං සණ්ඨාපෙන්වා පභාය ගතා, අහං පනෙතං ගහෙන්වා ව ගමිස්සාමි”ති. එවං පන චින්තෙන්තො “දානං වා දස්සාමි, පුජං වා කරිස්සාමි”ති අචින්තෙන්වා “ඉදං සබ්බං බාදිත්වා ව ගමිස්සාමි”ති චින්තෙසි. සො සතසහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා ඵලිකමයං න්භානකොට්ඨකං කාරෙසි, සතසහස්සං දත්වා ඵලිකමයමෙව න්භානඵලකං, සතසහස්සං දත්වා නිසිදනපල්ලච්ඡිකං, සතසහස්සං දත්වා භොජනපානිං, සතසහස්සමෙව දත්වා භොජනට්ඨානෙ මණ්ඩපං කාරාපෙසි, සතසහස්සං දත්වා භොජනපානියා ආසිත්තකුප්පධානං කාරෙසි, සතසහස්සෙනෙව ගෙහෙ සිහපඤ්ඤාපරං සණ්ඨාපෙසි, අත්තනො පාතරාසත්ථාය සහස්සං අදාසි, සායමාසත්ථායපි සහස්සමෙව. පුණ්ණමදිවසෙ පන භොජනත්ථාය සතසහස්සං දාපෙසි, තං භත්තං භුඤ්ජනදිවසෙ සතසහස්සං විස්සජ්ජෙන්වා නගරං අලඪකරිත්වා හෙරිං වරාපෙසි – “ගන්ධසෙට්ටියිස්ස කිර භත්තභුඤ්ජනාකාරං ඔලොකෙන්තු”ති.

මහාජනො මඤ්චාතිමඤ්චෙව බන්ධිත්වා සන්තිපති. සොපි සතසහස්සග්ගසනකෙ න්භානකොට්ඨකෙ සතසහස්සග්ගසනකෙ ඵලකෙ නිසිදිත්වා සොළසහි ගන්ධොදකසට්ඨෙ නිහත්වා තං සිහපඤ්ඤාපරං විවරිත්වා තස්මිං පල්ලඪකෙ නිසිදි. අප්පස්ස තස්මිං ආසිත්තකුප්පධානෙ තං පානිං යපෙන්වා සතසහස්සග්ගසනකං භොජනං වඩ්ඪෙසුං. සො නාටකපරිවූතො එවරුපාය සම්පත්තියා තං භොජනං භුඤ්ජති. අපරෙත සමයෙන එකො ගාමිකමනුස්සො අත්තනො පරිබ්බයාහරණත්ථං දාරුආදීනි යානකෙ පක්ඛිපිත්වා නගරං ගන්ත්වා සභායකස්ස ගෙහෙ නිවාසං ගණ්හි. තදා පන පුණ්ණමදිවසො භොති. “ගන්ධසෙට්ටියිනො භුඤ්ජනලිලං ඔලොකෙන්තු”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි. අප් නං සභායකො ආහ – “සම්ම, ගන්ධසෙට්ටියිනො තෙ භුඤ්ජනලිලං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති. “න දිට්ඨපුබ්බං, සම්ම”ති. “තෙන හි එහි, ගච්ඡාම, අයං නගරෙ හෙරි වරති, එතස්ස මහාසම්පත්තිං පස්සාමා”ති නගරවාසී ජනපදවාසීං ගහෙන්වා අගමාසි. මහාජනොපි මඤ්චාතිමඤ්චෙ අභිරුහිත්වා පස්සති. ගාමවාසී භත්තගන්ධං සායිත්වා ව නගරවාසීං ආහ – “මය්හං එතාය පාතියා භත්තපිණ්ඩෙ පිපාසා ජාතා”ති. සම්ම, මා එතං පත්ථයි, න සක්කා ලද්ධුන්ති. සම්ම, අලභන්තො න ජීවිස්සාමිති. සො තං පටිබාහිතුං අසක්කොන්තො පරිසපරියන්තෙ යත්වා “පණමාමි තෙ, සාමි”ති තික්ඛන්තුං මහාසද්දං නිව්ඡාරෙන්වා “කො එසො”ති වුත්තෙ අහං, සාමිති. “කිමෙත”න්ති. “අයං එකො ගාමවාසී තුම්භාකං පාතියං භත්තපිණ්ඩෙ පිපාසං උපාදෙසි, එකං භත්තපිණ්ඩං දාපෙමා”ති. “න සක්කා ලද්ධු”න්ති. “කිං, සම්ම, සුතං තෙ”ති? “සුතං මෙ, අපිව ලභන්තො ජීවිස්සාමි, අලභන්තස්ස මෙ මරණං භවිස්සති”ති. සො පුතපි විරවි – “අයං කිර, සාමි, අලභන්තො මරිස්සති, ජීවිතමස්ස දෙමා”ති. අම්භො භත්තපිණ්ඩො නාම සතම්පි අග්ගති, සතද්වයම්පි අග්ගති. යො යො යාවති, තස්ස තස්ස දදමානො අහං කිං භුඤ්ජිස්සාමිති? සාමි, අයං අලභන්තො මරිස්සති, ජීවිතමස්ස දෙමාති. න සක්කාව මුඛා ලද්ධුං, යදි පන අලභන්තො න ජීවති, තිණි සංවච්ඡරාති මම ගෙහෙ හතිං කරොතු, එවමස්ස භත්තපාතිං දාපෙස්සාමිති. ගාමවාසී තං සුත්වා “එවං භොතු, සම්ම”ති සභායකං වත්වා පුත්තදාරං පභාය “භත්තපාතිඅත්ථාය තිණි සංවච්ඡරාති හතිං කරිස්සාමි”ති සෙට්ටියිස්ස ගෙහං පාවිසි. සො හතිං කරොන්තො සබ්බකිව්චාති සක්කච්චං අකාසි. ගෙහෙ වා අරඤ්ඤෙ වා රත්තිං වා දිවා වා සබ්බාති කත්තබ්බකම්මානි කතානෙව පඤ්ඤායිංසු. “භත්තභතිකො”ති ව වුත්තෙ සකලනගරෙපි පඤ්ඤායි. අප්පස්ස දිවසෙ පරිපුණ්ණෙ භත්තවෙය්‍යාවටිකො “භත්තභතිකස්ස, සාමි, දිවසො පුණ්ණො, දුක්ඛරං තෙන කතං තිණි සංවච්ඡරාති හතිං කරොන්තෙන, එකම්පි කම්මං න කොපිතපුබ්බ”න්ති ආහ.

අප්පස්ස සෙට්ටියි අත්තනො සායපාතරාසත්ථාය ද්වෙ සහස්සානි, තස්ස පාතරාසත්ථාය සහස්සන්ති තිණි සහස්සානි දාපෙන්වා ආහ – “අජ්ජ මය්හං කත්තබ්බං පරිහාරං තස්සෙව කරොමා”ති. වත්වා ව පන යපෙන්වා එකං චිත්තාමණිං නාම පියහරියං අවසෙසජනම්පි “අජ්ජ තමෙව පරිවාරොමා”ති වත්වා සබ්බසම්පත්තිං තස්ස නිය්‍යාදෙසි. සො සෙට්ටියිනො න්භානොදකෙන තස්සෙව කොට්ඨකෙ තස්මිං ඵලකෙ නිසින්නො නිහත්වා තස්සෙව නිවාසනසාටකෙ නිවාසෙන්වා තස්සෙව පල්ලඪකෙ නිසිදි. සෙට්ටියි නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “භත්තභතිකො ගන්ධසෙට්ටියිස්ස ගෙහෙ තිණි සංවච්ඡරාති හතිං කත්වා පානිං ලභි, තස්ස භුඤ්ජනසම්පත්තිං ඔලොකෙන්තු”ති. මහාජනො මඤ්චාතිමඤ්චෙ අභිරුහිත්වා පස්සති, ගාමවාසීස්ස ඔලොකිනොලොකිතට්ඨානං කම්පනාකාරජ්ජන්තං අභොසි. නාටකා පරිවාරෙන්වා අට්ඨසුං, තස්ස පුරතො භත්තපාතිං වඩ්ඪෙත්වා යපයිංසු. අප්පස්ස භත්තධොවනවෙලාය ගන්ධමාදනෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො සත්තමෙ දිවසෙ සමාපත්තිනො වුට්ඨාය “කත්ථ නු බො අජ්ජ හික්ඛාචාරත්ථාය ගච්ඡාමි”ති උපධාරෙන්තො භත්තභතිකං අද්දස. අප් සො “අයං තිණි සංවච්ඡරාති හතිං කත්වා භත්තපාතිං ලභි, අත්ථි නු බො එතස්ස සද්ධා, නත්ථි”ති උපධාරෙන්තො “අත්ථි”ති ඤත්වා “සද්ධාපි එකච්චෙ සඬගහං කාතුං න සක්කොන්ති, සක්ඛිස්සති නු බො මෙ සඬගහං කාතු”න්ති චින්තෙන්වා “සක්ඛිස්සති වෙව මම ව සඬගහකරණං නිස්සාය මහාසම්පත්තිං ලභිස්සති”ති ඤත්වා විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පරිසන්තරෙන ගන්ත්වා තස්ස පුරතො යිතමෙව අත්තානං දස්සෙසි.

සො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා චින්තෙසි – “අහං පුබ්බෙ අදින්නභාවෙන එකිස්සා භත්තපාතියා අත්ථාය තිණි සංවච්ඡරාති පරගෙහෙ හතිං අකාසිං, ඉදානි මෙ ඉදං භත්තං එකං රත්තින්දිවං රක්ඛෙය්‍ය, සවෙ පන නං අය්‍යස්ස දස්සාමි, අනෙකානිපි කප්පකොට්ඨසහස්සානි රක්ඛිස්සති, අය්‍යස්සෙව නං දස්සාමි”ති. සො තිණි සංවච්ඡරාති හතිං කත්වා ලද්ධභත්තපාතිනො එකපිණ්ඩම්පි මුඛෙ අට්ඨපෙන්වා තණ්හං විනොදෙන්වා සයමෙව පානිං උක්ඛිපිත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පානිං අඤ්ඤස්ස භත්තෙ දත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පානිං වාමභත්තෙට්ඨා ගහෙන්වා දක්ඛිණභත්තෙට්ඨා තස්ස පත්තෙ භත්තං ආකිරි. පච්චෙකබුද්ධො භත්තස්ස උපඬ්ඨසෙසකාලෙ පත්තං භත්තෙට්ඨා පිදහි. අප් නං සො ආහ – “භත්තෙ, එකොව පටිවිසො න සක්කා ද්විධා කාතුං, මා මං ඉධලොකෙන

සඬගණ්හථ, පරලොකෙන සඬගහමෙව කරොථ, සාවසෙසං අකත්වා නිරවසෙසමෙව දස්සාමි”ති. අත්තනො හි
ලොකමිපි අනවසෙසත්වා දින්නං නිරවසෙසදානං නාම, තං මහජ්ඵලං හොති. සො තථා කරොන්තො සබ්බං දත්වා
පුන වන්දිත්වා ආහ – “හන්තෙ, එකං හත්තපාතිං නිස්සාය නිණි සංවච්ඡරාති මෙ පරගෙහෙ හතිං කරොන්තෙන දුක්ඛං
අනුභූතං, ඉදාති මෙ නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ සුඛමෙව හොතු, තුම්හෙහි දිට්ඨමිමස්සෙව භාගී අස්ස”න්ති.
පච්චෙකබුද්ධො “එවං හොතු, වින්තාමණි විය තෙ සබ්බකාමදදො මනොසඬකප්පා පුණ්ණවන්දො විය පුරෙන්නු”ති
අනුමොදනං කරොන්තො –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, සබ්බමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙන්නු සඬකප්පා, වන්දො පන්තරසො යථා.

“ඉච්ඡිතං පත්ථිකං තුය්හං, බිජ්ජමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙන්නු සඬකප්පා, මණි ජොතිරසො යථා”ති. –

වත්වා “අයං මහාජනො යාව ගන්ධමාදනපබ්බතගමනා මං පස්සන්තො තිට්ඨතු”ති අධිට්ඨාය ආකාසෙන ගන්ධමාදනං
අගමාසි.

මහාජනොපි නං පස්සන්තොව අට්ඨාසි. සො තත්ථ ගන්ත්වා තං පිණ්ඩපාතං පඤ්චසතානං පච්චෙකබුද්ධානං
විහජිත්වා අදාසි. සබ්බෙ අත්තනො පහොනකං ගණ්හිංසු. “අප්පො පිණ්ඩපාතො කථං පහොසි”ති න වින්තෙතබ්බං.
වත්තාරි හි අවින්තෙය්‍යාති (අ. නි. 4.77) චුත්තාති, තත්‍රායං පච්චෙකබුද්ධවිසයොති. මහාජනො පච්චෙකබුද්ධානං
පිණ්ඩපාතං විහජිත්වා දියාමානං දිස්වා සාධුකාරසහස්සාති පවත්තෙසි, අසනිසතනිපාකසද්දො විය අහොසි. තං සුත්වා
ගන්ධසෙට්ඨි වින්තෙසි – “හත්තහතිකො මයා දින්තසමිපත්තිං ධාරෙතුං නාසක්ඛි මඤ්ඤෙ, තෙනායං මහාජනො
පරිභාසං කරොන්තො සන්නිපතිතො නදති”ති. සො තප්පවත්තිජානනත්ථං මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ ආගන්ත්වා
“සමිපත්තිධාරකා නාම, සාමි, එවං හොන්තු”ති වත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙසුං. සෙට්ඨි තං සුත්වාප පඤ්චවණ්ණාය
පිනියා ථුට්ඨසරිරො හුත්වා “අහො දුක්කරං තෙන කතං, අහං එත්තකං කාලං එවරුපාය සමිපත්තියා ධීතො කිඤ්චි
දාතුං නාසක්ඛි”න්ති තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තයා ඉදං නාම කත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ආම, සාමි”ති චුත්තෙ,
“හන්ද, සහස්සං ගහෙත්වා තව දානෙ මය්හමිපි පත්තිං දෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. සෙට්ඨිපිස්ස සබ්බං අත්තනො
සන්නකං මජ්ඣෙ හින්දිත්වා අදාසි.

වතස්සො හි සමිපදා නාම – වත්ථුසමිපදා, පච්චයසමිපදා, වෙතනාසමිපදා, ගුණාතිරෙකසමිපදාති. තත්ථ
නිරොධසමාපත්තිරහො අරහා වා අනාගාමී වා දක්ඛිණෙය්‍යා වත්ථුසමිපදා නාම. පච්චයානං ධම්මෙන සමෙන
උප්පත්ති පච්චයසමිපදා නාම. දානතො පුබ්බෙ දානකාලෙ පච්ඡා භාගෙහි තිසු කාලෙසු වෙතනාය
සොමනස්සසහගතඤ්ඤාණසමිපයුත්තභාවො වෙතනාසමිපදා නාම. දක්ඛිණෙය්‍යස්ස සමාපත්තිතො චුට්ඨිතභාවො
ගුණාතිරෙකසමිපදා නාමාති. ඉමස්ස ව ඛිණාසලො පච්චෙකබුද්ධො දක්ඛිණෙය්‍යා, හතිං කත්වා ලද්ධභාවෙන
පච්චයො ධම්මෙන උප්පන්නො, තිසු කාලෙසු පරිසුද්ධා වෙතනා, සමාපත්තිතො චුට්ඨිතමත්තො පච්චෙකබුද්ධො
ගුණාතිරෙකොති වතස්සොපි සමිපදා නිජ්ජන්තා. එතාසං ආනුභාවෙන දිට්ඨෙව ධම්මෙ මහාසමිපත්තිං පාපුණන්ති.
තස්මා සො සෙට්ඨිතො සන්නිකා සමිපත්තිං ලභි. අපරභාගෙ ව රාජාපි ඉමිනා කතකම්මං සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා
සහස්සං දත්වා පත්තිං ගහෙත්වා තුට්ඨමානසො මහන්නං හොගක්ඛන්ධං දත්වා සෙට්ඨිට්ඨානං අදාසි.
හත්තහතිකසෙට්ඨිනිස්ස නාමං අකාසි. සො ගන්ධසෙට්ඨිනා සද්ධිං සභායො හුත්වා එකතො බාදන්තො පිවන්තො
යාවතායුකං යත්වා තතො චුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං දිබ්බසමිපත්තිං අනුභවිත්වා ඉමස්මිං
බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථියං සාරිපුත්තත්ථෙරස්සුපට්ඨාකකුලෙ පටිසන්ධිං ගණ්හි. අට්ඨස්ස මාතා ලද්ධගබ්හපරිහාරා
කතිපාහව්වයෙන “අහො වතාහං පඤ්චසතෙහි හික්ඛුහි සද්ධිං සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සතරසහොජනං දත්වා
කාසායවත්ථනිවත්ථා සුචණ්ණසරකං ආදාය ආසනපරියන්තෙ නිසින්තා තෙසං හික්ඛුනං උච්ඡිට්ඨාවසෙසකං
පරිභුඤ්ජෙය්‍යා”න්ති දොහළිනී හුත්වා තථෙව කත්වා දොහළං පටිවිනොදෙසි. සා සෙසමඬිගලෙසුපි තථාරූපමෙව දානං
දත්වා පුත්තං විජායිත්වා නාමග්ගණ්ණදිවසෙ “පුත්තස්ස මෙ, හන්තෙ, සික්ඛාපදානි දෙථා”ති ථෙරං ආහ. ථෙරො
“කිමස්ස නාම”න්ති පුච්ඡි. “හන්තෙ, පුත්තස්ස මෙ පටිසන්ධිග්ගණ්ණතො පට්ඨාය ඉමස්මිං ගෙහෙ කස්සචි දුක්ඛං නාම
න භුතපුබ්බං, තෙනෙවස්ස සුඛකුමාරොති නාමං භවිස්සති”ති චුත්තෙ තදෙවස්ස නාමං ගහෙත්වා සික්ඛාපදානි අදාසි.

තදා එවඤ්චස්ස මාතු “නාහං මම පුත්තස්ස අජ්ඣාසයං හින්දිස්සාමි”ති විත්තං උප්පජ්ජි. සා තස්ස
කණ්ණවිජ්ඣනමඬිගලාදිසුපි තථෙව දානං අදාසි. කුමාරොපි සත්තවස්සිකකාලෙ “ඉච්ඡාමහං, අමිම, ථෙරස්ස
සන්නිකෙ පබ්බජිතු”න්ති ආහ. සා “සාධු, තාත, නාහං තව අජ්ඣාසයං හින්දිස්සාමි”ති ථෙරං නිමන්තෙත්වා
හොජෙත්වා, “හන්තෙ, පුත්තො මෙ පබ්බජිතුං ඉච්ඡති, ඉමාහං සායන්හසමයෙ විහාරං ආනෙස්සාමි”ති ථෙරං
උයොයාජෙත්වා ඤාතකෙ සන්නිපාතෙත්වා “පුත්තස්ස මෙ ගිහිකාලෙ කත්තබ්බං කිච්චං අප්පෙව කරිස්සාමා”ති වත්වා
පුත්තං අලඬකරිත්වා මහන්තෙන සිරිසොහග්ගෙන විහාරං නෙත්වා ථෙරස්ස නියායාදෙසි. ථෙරොපි තං, “තාත,
පබ්බජ්ජා නාම දුක්කරා, සක්ඛිස්සසි අභිරම්තු”න්ති වත්වා “කරිස්සාමි වො, හන්තෙ, ඔවාද”න්ති චුත්තෙ කම්මට්ඨානං
දත්වා පබ්බාජෙසි. මාතාපිතරොපිස්ස පබ්බජ්ජාය සක්කාරං කරොන්තා අන්තොවිහාරෙයෙව සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස
හික්ඛුසඬිසස්ස සතරසහොජනං දත්වා සායං අත්තනො ගෙහං අගමංසු. අට්ඨමෙ දිවසෙ සාරිපුත්තත්ථෙරො
හික්ඛුසඬිසෙ ගාමං පටිට්ඨෙව විහාරෙ කත්තබ්බකිච්චං කත්වා සාමණෙරං පත්තච්චරං ගාහාපෙත්වා ගාමං පිණ්ඩාය

පාවිසි. සාමනේරො අත්තරාමගේ මාතිකාදීනි දිස්වා පණ්ඩිතසාමනේරො විය පුවිඡි. ටෙරොපි තස්ස තට්ඨ ඛායකාසි. සාමනේරො තානි කාරණානි සුත්වා “සවෙ තුම්භෙ අත්තනො පත්තව්වරං ගණ්ඨෙය්‍යාථ, අහං නිවත්තෙය්‍යා”න්ති වත්වා ටෙරෙන තස්ස අප්ඤ්ඤාසං අභිනිදිත්වා, “සාමනේර, දෙහි මම පත්තව්වර”න්ති පත්තව්වරෙ ගහිතෙ ටෙරං වන්දිත්වා නිවත්තමානො, “හන්තෙ, මස්භං ආහාරං ආහරමානො සතරසභොජනං ආහරෙය්‍යාථා”ති ආහ. කුතො තං ලභිස්සාමිති? අත්තනො පුඤ්ඤෙන අලහන්තො මම පුඤ්ඤෙන ලභිස්සං, හන්තෙති. අට්ඨස්ස ටෙරො කුඤ්ඤිකං දත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. සොපි විහාරං ආගන්ත්වා ටෙරස්ස ගබ්භං විවරිත්වා පවිසිත්වා ද්වාරං පිටාය අත්තනො කායෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා නිසිදි.

තස්ස ගුණතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කිං නු ඛො එත”න්ති ඔලොකෙන්තො සාමනේරං දිස්වා “සුඛසාමනේරො අත්තනො උපප්ඤ්ඤාසං පත්තව්වරං දත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති නිවත්තො, මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා වත්තාරො මහාරාජෙ පක්කොසාපෙන්වා “ගච්ඡ, තාතා, විහාරස්සුපවනෙ දුස්සද්දකෙ සකුණෙ පලාපෙථා”ති උය්‍යාපෙසි. තෙ තථා කත්වා සාමන්තා ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසු. වන්දිමසුරියෙ “අත්තනො විමානානි ගහෙන්වා තිට්ඨං”ති ආණාපෙසි. තෙපි තථා කරිංසු. සයම්පි ආවිඤ්ඡනට්ඨානෙ ආරක්ඛං ගණ්ඨි. විහාරො සන්තිසිත්තො නිරවො අහොසි. සාමනේරො එකග්ගචිත්තෙන විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා තිණි මග්ගඵලානි පාපුණි. ටෙරො “සාමනේරෙන ‘සතරසභොජනං ආහරෙය්‍යාථා’ති චුත්තං, කස්ස නු ඛො සරෙ සක්කා ලද්ධු”න්ති ඔලොකෙන්තො එකං අප්ඤ්ඤාසංසම්පන්නං උපට්ඨාකතුලං දිස්වා තත්ථ ගන්ත්වා, “හන්තෙ, සාධු වො කතං අප්ප ඉධාගච්ඡන්තෙහි”ති තෙහි තුට්ඨමානසෙහි පත්තං ගහෙන්වා නිසිදාපෙන්වා යාගුඛප්පකං දත්වා යාව හත්තකාලං ධම්මකථං යාවිතො තෙසං සාරණියධම්මකථං කට්ඨෙත්වා කාලං සල්ලක්ඛෙන්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසි. අට්ඨස්ස සතරසභොජනං දත්වා තං ආදාය ගන්තුකාමං ටෙරං දිස්වා “භුඤ්ඡං, හන්තෙ, අපරම්පි තෙ දස්සාමා”ති ටෙරං භොජෙන්වා පුන පත්තපුරං අදංසු. ටෙරො තං ආදාය “සාමනේරො මෙ ඡාතො”ති තුරිතතුරිතො විහාරං පායාසි. තං දිවසං සත්ථා පාතොව නික්ඛමිත්වා ගන්ධකුටියං නිසිත්තොව ආවප්පෙසි – “අප්ප සුඛසාමනේරො උපප්ඤ්ඤාසං පත්තව්වරං දත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති නිවත්තො, නිප්ඵන්නං නු ඛො තස්ස කිව්ව”න්ති. සො තිණ්ණංයෙව මග්ගඵලානං පත්තභාවං දිස්වා උත්තරිපි උපධාරෙන්තො “සක්ඛිස්සතායං අප්ප අරහත්තං පාපුණිතුං, සාරිපුත්තො පන ‘සාමනේරො මෙ ඡාතො’ති වෙගෙන හත්තං ආදාය නික්ඛමති, සවෙ ඉමස්මිං අරහත්තං අප්පත්තෙ හත්තං ආහරිස්සති, ඉමස්ස අත්තරායො හවිස්සති, මයා ගන්ත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ ආරක්ඛං ගණ්ඨිතුං වට්ඨති”ති වින්තෙන්වා ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා ආරක්ඛං ගණ්ඨි.

ටෙරොපි හත්තං ආහරි. අට්ඨ නං හෙට්ඨා චුත්තනයෙනෙව වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුවිඡි. පඤ්ඤාචිස්සප්පනාවසානෙ සාමනේරො අරහත්තං පාපුණි. සත්ථා ටෙරං ආමන්තෙන්වා “ගච්ඡ, සාරිපුත්ත, සාමනේරස්ස තෙ හත්තං දෙහි”ති ආහ. ටෙරො ගන්ත්වා ද්වාරං ආකොටෙසි. සාමනේරොපි නික්ඛමිත්වා උපප්ඤ්ඤාසං වත්තං කත්වා “හත්තකිව්වං කරොහි”ති චුත්තෙ ටෙරස්ස හත්තෙන අනත්ථිකභාවං ඤත්වා සත්තවස්සිකකුමාරො තඤ්ඤාඤ්ඤෙව අරහත්තං පත්තො නිවාසනට්ඨානං පච්චවෙක්ඛන්තො හත්තකිව්වං කත්වා පත්තං ධොවි. තස්මිං කාලෙ වත්තාරො මහාරාජානො ආරක්ඛං විස්සප්පෙසු. වන්දිමසුරියාපි විමානානි මුඤ්චිංසු. සක්කොපි ආවිඤ්ඡනට්ඨානෙ ආරක්ඛං විස්සප්පෙසි. සුරියො නහමප්ඤ්ඤං අතික්කන්තොයෙව පඤ්ඤායි. හික්ඛු “සායන්හො පඤ්ඤායති, සාමනේරෙන ව ඉදානෙව හත්තකිව්වං කතං, කිං නු ඛො අප්ප පුඛ්ඛණ්ඨො ඛලවා ඡාතො, සායන්හො මන්දො”ති වදිංසු. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුවිඡිත්වා, “හන්තෙ, අප්ප පුඛ්ඛණ්ඨො ඛලවා ඡාතො, සායන්හො මන්දො, සාමනේරෙන ව ඉදානෙව හත්තකිව්වං කතං, අට්ඨ ව පන සුරියො නහමප්ඤ්ඤං අතික්කන්තොයෙව පඤ්ඤායති”ති චුත්තෙ, “හික්ඛවෙ, එවමෙවං හොති පුඤ්ඤවත්තානං සමණධම්මකරණකාලෙ. අප්ප හි වත්තාරො මහාරාජානො සාමන්තා ආරක්ඛං ගණ්ඨිංසු, වන්දිමසුරියා විමානානි ගහෙන්වා අට්ඨංසු, සක්කො ආවිඤ්ඡනකෙ ආරක්ඛං ගණ්ඨි, අහම්පි ද්වාරකොට්ඨකෙ ආරක්ඛං ගණ්ඨිං, අප්ප සුඛසාමනේරො මාතිකාය උදකං හරන්තෙ, උසුකාරෙ උසුං උජුං කරොන්තෙ, තච්ඡකෙ වක්කාදීනි කරොන්තෙ දිස්වා අත්තානං දමෙන්වා අරහත්තං පත්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

145. “උදකඤ්ඤි නයන්ති නෙත්තිකා, උසුකාරා නමයන්ති තෙජනං;
දාරුං නමයන්ති තච්ඡකා, අත්තානං දමයන්ති සුඛිකා”ති.

තත්ථ සුඛිකානි සුවදා, සුඛෙන ඔවදිතඛිකා අනුසාසිතඛිකානි අත්ථො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සුඛසාමනේරවත්ථු එකාදසමං.

දණ්ඩවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

දසමො වග්ගො.

11. ජරාවග්ගො

1. විසාබාය සභායිකානං වත්ථු

කො නු භාසො කිමානන්දොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විසාබාය සභායිකායො ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථියං කිර පඤ්චසතා කුලපුත්තා “එවං ඉමා අප්පමාදවිහාරිනියො භවිස්සන්ති”ති අත්තනො අත්තනො හරියායො විසාබං මහාඋපාසිකං සම්පට්ඨිජාපෙසුං. තා උය්‍යානං වා විහාරං වා ගච්ඡන්ති යො තාය සද්ධිංයෙව ගච්ඡන්ති. තා එකස්මිං කාලෙ “සත්තාහං සුරාජණො භවිස්සති”ති ඡණෙ සඬ්ඝුට්ඨො අත්තනො අත්තනො සාමිකානං සුරං පටියාදෙසුං. තෙ සත්තාහං සුරාජණං කීළිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ කම්මන්තහෙරියා නික්ඛන්තාය කම්මන්තෙ අගමංසු. තාපි ඉත්ථියො “මයං සාමිකානං සම්මුඛා සුරං පාතුං න ලභිමිහා, අවසෙසා සුරා ව අත්ථි, ඉදං යථා තෙ න ජානන්ති, තථා පිච්ඡසාමා”ති විසාබාය සත්තිකං ගන්ත්වා “ඉච්ඡාම, අයො, උය්‍යානං දට්ඨු”න්ති වත්වා “සාධු, අම්මා, තෙන හි කත්තබ්බකිව්වාති කත්වා නික්ඛමථා”ති වුත්තෙ තාය සද්ධිං ගන්ත්වා පටිච්ඡන්තාකාරෙන සුරං නිහරාපෙත්වා උය්‍යානෙ පිච්ඡත්වා මත්තා විවරිංසු. විසාබාපි “අයුත්තං ඉමාහි කතං, ඉදානි මං ‘සමණස්ස ගොතමස්ස සාවිකා විසාබා සුරං පිච්ඡත්වා විවරති’ති තිත්ථියාපි ගර්භිස්සන්ති”ති වින්තෙත්වා තා ඉත්ථියො ආහ – “අම්මා අයුත්තං වො කතං, මමපි අයසො උප්පාදිතො, සාමිකාපි වො කුප්ඤ්ඤාසිස්සං සකෙන කම්මෙනාති. තා ගෙහං ගන්ත්වා ගිලානාලයං කරිංසු. අථ තාසං සාමිකා “ඉත්ථන්තාමා ව ඉත්ථන්තාමා ව කහ”න්ති පුච්ඡිත්වා “ගිලානා”ති සුත්වා “අද්ධා එතාහි අවසෙසසුරා පිතා භවිස්සන්ති”ති සල්ලක්ඛෙත්වා තා පොථෙත්වා අනයබ්‍යසනං පාපෙසුං. තා අපරස්මිම්භි ඡණවාරෙ තට්ඨෙ සුරං පිච්ඡුකාමා විසාබං උපසඬ්ඤාමිත්වා, “අයො, උය්‍යානං නො නෙහි”ති වත්වා “පුබ්බෙපි මෙ තුම්හෙහි අයසො උප්පාදිතො, ගච්ඡං, න වො අහං නෙස්සාමි”ති තාය පටික්ඛිත්තා “ඉදානි එවං න කරිස්සාමා”ති සම්මන්තයිත්වා පුත තං උපසඬ්ඤාමිත්වා ආහංසු, “අයො, බුද්ධපුජං කාතුකාමාමිහා, විහාරං නො නෙහි”ති. ඉදානි අම්මා යුජ්ජති, ගච්ඡං, පරිච්ඡිතං කරොමාති. තා වඩ්ඤාමකෙහි ගන්ධමාලාදීනි ගාභාපෙත්වා සුරාපුණ්ණෙ මුට්ඨිවාරකෙ හත්ථෙහි ඔලම්බෙත්වා මහාපටෙ පාරුපිත්වා විසාබං උපසඬ්ඤාමිත්වා තාය සද්ධිං විහාරං පටිසමානා එකමන්තං ගන්ත්වා මුට්ඨිවාරකෙහෙව සුරං පිච්ඡත්වා වාරකෙ ඡඩ්ඛෙත්වා ධම්මසභායං සත්ථු පුරතො නිසිදිංසු.

විසාබා “ඉමාසං, හන්තෙ, ධම්මං කට්ඨමා”ති ආහ. තාපි මදවෙගෙන කම්පමානසරිරා “ඉච්චාම, ගායාමා”ති විත්තං උප්පාදෙසුං. අපෙකා මාරකායිකා දෙවතා “ඉමාසං සරිරෙ අධිමුච්චිත්වා සමණස්ස ගොතමස්ස පුරතො විජ්ජකාරං දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තාසං සරිරෙ අධිමුච්චි. තාසු එකච්චා සත්ථු පුරතො පාණිං පහරිත්වා හසිතුං, එකච්චා නච්චිතුං ආරභිංසු. සත්ථා “කිං ඉදං”න්ති ආවජ්ජෙත්තො තං කාරණං ඤත්වා “න ඉදානි මාරකායිකානං ඔතාරං ලභිතුං දස්සාමි. න හි මයා එත්තකං කාලං පාරමියො පුරෙත්තෙන මාරකායිකානං ඔතාරලාහත්ථාය පුරිතා”ති තා සංවෙජ්ඣෙතං හමුකලොමතො රස්මියො විස්සජ්ජෙසි, තාවදෙව අන්ධකාරනිමිසා අහොසි. තා හීතා අහෙසුං මරණභයතජ්ජිතා. තෙන තාසං කුච්ඡියං සුරා ජීරි. සත්ථා නිසිත්තපල්ලඬ්ඤා අත්තරහිතො සිනෙරුමුද්ධනි යත්වා උණ්ණාලොමතො රස්මිං විස්සජ්ජෙසි, තඩ්ඛණංයෙව වන්දසහස්සුග්ගමනං විය අහොසි. අථ සත්ථා තා ඉත්ථියො ආමන්තෙත්වා “තුම්හෙහි මම සත්තිකං ආගච්ඡමානාහි පමත්තාහි ආගන්තුං න වට්ටති. තුම්හාකඤ්ඤි පමාදෙනෙව මාරකායිකා දෙවතා ඔතාරං ලභිත්වා තුම්හෙ හසාදීනං අකරණට්ඨානෙ හසාදීනි කාරාපෙසි, ඉදානි තුම්හෙහි රාගාදීනං අග්ගිනං නිබ්බාපනත්ථාය උස්සාහං කාතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

146. “කො නු භාසො කිමානන්දො, නිච්චං පජ්ජලිතෙ සති;
අන්ධකාරෙන ඔනද්ධා, පදීපං න ගවෙසමා”ති.

තත්ථ ආනන්දොති තුට්ඨි. ඉදං වුත්තං හොති – ඉමස්මිං ලොකසන්තිවාසෙ රාගාදීනි එකාදසහි අග්ගිනි නිච්චං පජ්ජලිතෙ සති කො නු තුම්හාකං භාසො වා තුට්ඨි වා? නනු එස අකත්තබ්බරුපොයෙව. අට්ඨවත්ථුකෙන හි අවිජ්ජාන්ධකාරෙන ඔනද්ධා තුම්හෙ තස්සෙව අන්ධකාරස්ස විධමනත්ථාය කිං කාරණා ඤාණපදීපං න ගවෙසම න කරොමාති.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි තා ඉත්ථියො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු.

සත්ථා තාසං අවලසද්ධාය පතිට්ඨිතභාවං ඤත්වා සිනෙරුමත්ථකා ඔතරිත්වා බුද්ධාසනෙ නිසිදි. අථ නං විසාබා ආහ – “හන්තෙ, සුරා නාමෙසා පාපිකා. එවරුපා හි නාම ඉමා ඉත්ථියො තුම්හාදිසස්ස බුද්ධස්ස පුරතො නිසිදිත්වා ඉරියාපට්මත්තම්පි සණ්ඨාපෙතුං අසක්කොන්තියො උට්ඨාය පාණිං පහරිත්වා හසනගීතනව්වාදීනි ආරභිංසු”ති. සත්ථා “ආම, විසාබෙ, පාපිකා එව එසා සුරා නාම. එකඤ්ඤි නිස්සාය අනෙකෙ සත්තා අනයබ්‍යසනං පත්තා”ති වත්වා “කදා පනෙසා, හන්තෙ, උප්පන්තා”ති වුත්තෙ තස්සා උප්පත්තිං විත්ථාරෙන කට්ඨෙතුං අතිතං ආහරිත්වා කුම්භජාතකං (ජා. 1.16.33 ආදයො) කට්ඨෙති.

2. සිරිමාවත්ථු

පස්ස විත්තකතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සිරිමං ආරබ්භ කටෙසි.

සා කිර රාජගහෙ අභිරුපා ගණිකා. එකස්මිං පන අන්තොවස්සෙ සුමනසෙට්ඨිපුත්තස්ස හරියාය පුණ්ණකසෙට්ඨිස්ස ධිතාය උත්තරාය නාම උපාසිකාය අපරජ්ඣිත්ථා තං පසාදෙතුකාමා තස්සා ගෙහෙ භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිං කතහත්තකිච්චං සත්ථාරං බමාපෙත්ථා තං දිවසං දසබලස්ස හත්තානුමොදනං සුත්ථා –

“අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;
ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති. (ජා. 1.2.2; ධ. ප. 223) –

ගාථාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. අයමෙත්ථ සඤ්ඤාපො, විත්ථාරකථා පන කොධවග්ගෙ අනුමොදනගාථාවණ්ණනායමෙව ආවිහවිස්සති. එවං සොනාපත්තිඵලං පත්තා පන සිරිමා දසබලං නිමන්තෙත්ථා පුනදිවසෙ මහාදානං දත්ථා සඤ්ඤාස්ස අට්ඨකහත්තං නිබද්ධං දාපෙසි. ආදිනො පට්ඨාය නිබද්ධං අට්ඨ භික්ඛු ගෙහං ගවිජන්ති. “සජ්ජිං ගණ්හථ, බිරං ගණ්හථ”තිආදීනි වත්ථා තෙසං පත්තෙ පුරෙති. එකෙන ලද්ධං තිණ්ණමිපි චතුත්තමිපි පහොති. දෙවසිකං සොළසකභාපණ්ණපරිබ්බයෙන පිණ්ඩපාතො දියති. අට්ඨකදිවසං එකො භික්ඛු තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං භුඤ්ජිත්ථා තියොජනමත්ථකෙ එකං විහාරං අගමාසි. අථ නං සායං ථෙරුපට්ඨානෙ නිසින්තං පුච්ඡිංසු – “ආවුසො, කහං භික්ඛං ගහෙත්ථා ආගතොසි”ති. සිරිමාය අට්ඨකහත්තං මෙ භුත්තන්ති. මනාපං කත්ථා දෙති, ආවුසොති. “න සක්කා තස්සා හත්තං වණ්ණෙනුං, අතිවිය පණ්ණං කත්ථා දෙති, එකෙන ලද්ධං තිණ්ණමිපි චතුත්තමිපි පහොති, තස්සා පන දෙයාධම්මතොපි දස්සනමෙව උත්තරිතරං. සා හි ඉත්ථි එවරුපා ව එවරුපා වා”ති තස්සා ගුණෙ වණ්ණෙසි.

අට්ඨකො භික්ඛු තස්සා ගුණකථං සුත්ථා අදස්සනෙනෙව සිනෙහං උප්පාදෙත්ථා “මයා ගන්ත්ථා තං දට්ඨුං වට්ටති”ති අත්තනො වස්සග්ගං කටෙත්ථා තං භික්ඛුං ධීනිකං පුච්ඡිත්ථා “ස්වෙ, ආවුසො, තස්මිං ගෙහෙ ත්වං සඤ්ඤාත්ථෙරො හුත්ථා අට්ඨකහත්තං ලභිස්සසි”ති සුත්ථා තඤ්ඤාද්දෙව පත්තවීරං ආදාය පක්කන්තොපි පාතොව අරුණෙ උග්ගතෙ සලාකග්ගං පවිසිත්ථා ධීතො සඤ්ඤාත්ථෙරො හුත්ථා තස්සා ගෙහෙ අට්ඨකහත්තං ලභි. යො පන භික්ඛු හියො භුඤ්ජිත්ථා පක්කාමි, තස්ස ගතවෙලායමෙව අස්සා සරිරෙ රොගො උප්පජ්ජි. තස්මා සා ආහරණානි ඔමුඤ්චිත්ථා නිපජ්ජි. අථස්සා දාසියො අට්ඨකහත්තං ලභිත්ථා ආගතෙ භික්ඛු දිස්ථා ආරොවෙසුං. සා සහත්ථා පත්තෙ ගහෙත්ථා නිසිදාපෙනුං වා පරිවිසිතුං වා අසක්කොන්ති දාසියො ආණාපෙසි – “අම්මා පත්තෙ ගහෙත්ථා, අයො, නිසිදාපෙත්ථා යාගුං පායෙත්ථා බජ්ජකං දත්ථා හත්තවෙලාය පත්තෙ පුරෙත්ථා දෙථා”ති. තා “සාධු, අයො”ති භික්ඛු පවෙසෙත්ථා යාගුං පායෙත්ථා බජ්ජකං දත්ථා හත්තවෙලාය හත්තස්ස පත්තෙ පුරෙත්ථා තස්සා ආරොවයිංසු. සා “මං පරිග්ගහෙත්ථා නෙථ, අයො, වන්දිස්සාමි”ති වත්ථා තාහි පරිග්ගහෙත්ථා භික්ඛුනං සන්තිකං නිතා වෙධමානෙන සරිරෙන භික්ඛු වන්දි. සො භික්ඛු තං ඔලොකෙත්ථා වින්තෙසි – “ගිලානාය තාව එවරුපා අයං එතිස්සා රුපසොභා, අරොගකාලෙ පන සබ්බාහරණපට්මණ්ඩිතාය ඉමිස්සා කිදිසි රුපසම්පත්ති”ති. අථස්ස අනෙකවස්සකොට්ඨන්තිවිතො කිලෙසො සමුදාවරි, සො අඤ්ඤාණි හුත්ථා හත්තං භුඤ්ජිතුං අසක්කොන්තො පත්තමාදාය විහාරං ගන්ත්ථා පත්තං පිට්ඨාය එකමන්තෙ යපෙත්ථා වීරං පත්ථරිත්ථා නිපජ්ජි.

අථ නං එකො සභායකො භික්ඛු යාවන්තොපි හොපෙනුං නාසක්ඛි. සො ජින්නහත්තො අහොසි. තං දිවසමෙව සායන්හසමයෙ සිරිමා කාලමකාසි. රාජා සත්ථු සාසනං පෙසෙසි – “හත්තෙ, ජීවකස්ස හගිනී, සිරිමා, කාලමකාසි”ති. සත්ථා තං සුත්ථා රඤ්ඤො සාසනං පණිණි “සිරිමාය ඤාපනාකිච්චං නත්ථි, ආමකසුසානෙ තං යථා කාකසුනබාදයො න බාදන්ති, තථා නිපජ්ජාපෙත්ථා රක්ඛාපෙථා”ති. රාජාපි තථා අකාසි. පටිපාටියා තයො දිවසා අතික්කන්තා, චතුත්ථෙ දිවසෙ සරිරං උද්ධුමාසි, නවති වණ්ණමුඛෙහි පුළවා පග්ගරිංසු, සකලසරිරං හින්තං සාලිහත්තවාටි විය අහොසි. රාජා නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “යපෙත්ථා ගෙහරක්ඛකෙ දාරකෙ සිරිමාය දස්සනත්ථං අනාගවිජන්තානං අට්ඨ කභාපණානි දණ්ඩො”ති. සත්ථු සන්ති කඤ්ච පෙසෙසි – “බුද්ධප්පමුඛො කිර භික්ඛුසඤ්ඤාන සිරිමාය දස්සනත්ථං ආගවිජතු”ති. සත්ථා භික්ඛුනං ආරොවෙසි – “සිරිමාය දස්සනත්ථං ගමිස්සාමා”ති. සොපි දහරහික්ඛු වත්තාරො දිවසෙ කස්සචි වචනං අග්ගහෙත්ථා ජින්නහත්තොව නිපජ්ජි. පත්තෙ හත්තං පුතිකං ජාතං, පත්තෙ මලං උට්ඨති. අථ නං සො සභායකො භික්ඛු උපසඤ්ඤාමිත්ථා, “ආවුසො, සත්ථා සිරිමාය දස්සනත්ථං ගවිජති”ති ආහ. සො තථා ඡාතජ්ඣන්තොපි “සිරිමා”ති චුත්තපදෙයෙව සහසා උට්ඨහිත්ථා “කිං හණසි”ති ආහ. “සත්ථා සිරිමං දට්ඨුං ගවිජති, ත්වම්පි ගමිස්සසි”ති චුත්තෙ, “ආම, ගමිස්සාමි”ති හත්තං ඡඩ්ඬෙත්ථා පත්තං ධොවිත්ථා ට්ඨකාය පක්ඛිත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාන සද්ධිං අගමාසි. සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤාපරිවුතො එකපස්සෙ අට්ඨාසි, භික්ඛුනිසඤ්ඤාපි රාජපරිසාපි උපාසකපරිසාපි උපාසිකාපරිසාපි එකෙකපස්සෙ අට්ඨංසු.

සත්ථා රාජානං පුච්ඡි – “කා එසා, මහාරාජො”ති. හත්තෙ, ජීවකස්ස හගිනී, සිරිමා, නාමාති. සිරිමා, එසාති. ආම, හත්තෙති. තෙන හි නගරෙ හෙරිං වරාපෙති “සහස්සං දත්ථා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති. රාජා තථා කාරෙසි. එකොපි ‘හ’න්ති වා ‘හු’න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා සත්ථු ආරොවෙසි – “න ගණ්හන්ති, හත්තෙ”ති. තෙන හි,

මහාරාජ, අග්‍රිහං ඔහාරෙහිති. රාජා “පඤ්චසතානි දත්වා ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙත්වා කඤ්චි ගණ්හනකං අදිස්වා “අඩ්ඨතෙය්‍යානි සතානි, ද්වෙ සතානි, සතං, පණ්ණාසං, පඤ්චවීසති කභාපණෙ, දස කභාපණෙ, පඤ්ච කභාපණෙ, එකං කභාපණං අඩ්ඨං, පාදං, මාසකං, කාකණිකං දත්වා සිරිමං ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. කොචි තං න ඉච්ඡී. “මුඛාපි ගණ්හන්තු”ති හෙරිං වරාපෙසි. ‘හ’න්ති වා ‘හු’න්ති වා වදන්තො නාම නාහොසි. රාජා “මුඛාපි, හන්තෙ, ගණ්හන්තො නාම නත්ථී”ති ආහ. සත්ථා “පස්සථ, භික්ඛවෙ, මහාජනස්ස පියං මාතුගාමං, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ සහස්සං දත්වා පුබ්බෙ එකදිවසං ලභිංසු, ඉදානි මුඛා ගණ්හන්තොපි නත්ථී, එවරුපං නාම රුපං ධයවයප්පත්තං, පස්සථ, භික්ඛවෙ, ආතුරං අත්තභාව”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

147. “පස්ස චිත්තකතං බිම්බං, අරුකායං සමුස්සිතං;
ආතුරං බහුසඬ්ඨකප්පං, යස්ස නත්ථී ධූවං ධීති”ති.

තත්ථ චිත්තකතන්ති කතචිත්තං, වත්ථාහරණමාලාලත්තකාදිහි විචිත්තන්ති අත්ථො. බිම්බන්ති දිසාදියුත්තට්ඨානෙසු දිසාදිහි අධිගපච්චධිගෙහි සණ්ඨිතං අත්තභාවං. අරුකායන්ති නවන්තං වණුමුඛානං වසෙන අරුභූතං කායං. සමුස්සිතන්ති තිහි අට්ඨිසතෙහි සමුස්සිතං. ආතුරන්ති සබ්බකාලං ඉරියාපථාදිහි පරිහරිතබ්බතාය නිච්චගිලානං. බහුසඬ්ඨකප්පන්ති මහාජනෙන බහුධා සඬ්ඨකප්පිතං. යස්ස නත්ථී ධූවං ධීති යස්ස ධූවභාවො වා ධීතිභාවො වා නත්ථී, එකත්තෙන හෙදනවිකිරණවිද්ධංසනධම්මමෙවෙනං, ඉමං පස්සථානි අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, සොපි භික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

සිරිමාවත්ථු දුතියං.

3. උත්තරාපේරිවත්ථු

පරිජිණ්ණමිදන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උත්තරාපේරිං නාම භික්ඛුනිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

පේරි කිර විසවස්සසතිකා ජාතියා පිණ්ඩාය වරින්වා ලද්ධපිණ්ඩපාතා අන්තරවීරියං එකං භික්ඛුං දිස්වා පිණ්ඩපාතෙන ආපුච්ඡිත්වා තස්ස අපටික්ඛිපිත්වා ගණ්හන්තස්ස සබ්බං දත්වා නිරාහාරා අහොසි. එවං දුතියෙපි තතියෙපි දිවසෙ තස්සෙව භික්ඛුනො තස්මිංයෙව යානෙ භත්තං දත්වා නිරාහාරා අහොසි, චතුත්ථෙ දිවසෙ පන පිණ්ඩාය වරන්ති එකස්මිං සම්බාධට්ඨානෙ සත්ථාරං දිස්වා පටික්කමන්ති ඔලම්බන්තං අත්තනො විවරකණ්ණං අක්කමිත්වා සණ්ඨාතුං අසක්කොන්ති පරිවත්තිත්වා පති. සත්ථා තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා, “භගිනි, පරිජිණ්ණො තෙ අත්තභාවො න විරස්සෙව භිජ්ජිස්සති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

148. “පරිජිණ්ණමිදං රුපං, රොගනීලං පහඩ්ගුරං;
භිජ්ජති සුතිසන්දෙහො, මරණන්තඤ්ඤි ජීවිත”න්ති.

තස්සත්ථො – භගිනි ඉදං තව සරීරසඬ්ඨානං රුපං මහල්ලකභාවෙන පරිජිණ්ණං, තඤ්ච බො සබ්බරොගානං නිවාසට්ඨානට්ඨෙත රොගනීලං, යථා බො පන තරුණොපි සිඬිගාලො “ජරසිඬිගාලො”ති වුවච්ඡි, තරුණාපි ගළොවිලතා “සුතිලතා”ති වුවච්ඡි, එවං තදහුජාතං සුවණ්ණවණ්ණමපි සමානං නිච්චං පග්ගරණට්ඨෙත සුතිතාය පහඩ්ගුරං, සො එස සුතිකො සමානො තව දෙහො භිජ්ජති, න විරස්සෙව භිජ්ජිස්සතිනි වෙදිතබ්බො. කිං කාරණං? මරණන්තඤ්ඤි ජීවිතං යස්මා සබ්බසත්තානං ජීවිතං මරණපරියොසානමෙවාති චුත්තං හොති.

දෙසනාවසානෙ සා පේරි සොනාපත්තිඵලං පත්තා, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

උත්තරාපේරිවත්ථු තතියං.

4. සම්බහුලඅධිමානිකභික්ඛුචත්ථු

යානිමානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ අධිමානිකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

පඤ්චසතා කිර භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සට්ඨන්තා වායමන්තා ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා “කිලෙසානං අසමුදාවාරෙන පබ්බජිතකිච්චං නො නිජ්ජන්තං, අත්තනා පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොවෙස්සාමා”ති ආගමිංසු. සත්ථා තෙසං බහිද්චාරකොට්ඨකං පත්තකාලෙයෙව ආනන්දත්ථෙරං ආහ – “ආනන්ද, එතෙසං භික්ඛුනං පටිසිත්වා මයා දිට්ඨෙත කම්මං නත්ථී, ආමකසුසානං ගන්ත්වා තතො ආගන්ත්වා මං පස්සන්තු”ති. පේරො ගන්ත්වා තෙසං තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙ “කිං අමිහාකං ආමකසුසානෙනා”ති අවත්වා ව “දිසදස්සිනා බුද්ධෙන කාරණං දිට්ඨං භවිස්සති”ති ආමකසුසානං ගන්ත්වා තත්ථ කුණපානි පස්සන්තා එකාහද්විහපතිකෙසු

කුණපෙසු ආසානං පටිලභිත්වා තං බණං පනිතෙසු අල්ලසරිරෙසු රාගං උප්පාදයිංසු, තස්මිං බණෙ අත්තනො සකිලෙසභාවං ජානිංසු. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව ඔභාසං එවරුපා තෙසං භික්ඛුනං සම්මුඛෙ කට්ඨෙත්තො විය “නප්පතිරුපං නු බො, භික්ඛවෙ, තුම්භාකං එවරුපං අට්ඨිසඬ්ඝානං දිස්වා රාගරතිං උප්පාදෙතු”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

149. “යානිමානි අපත්ථානි, අලාබ්භෙනෙව සාරදෙ; කාපොතකානි අට්ඨිති, තානි දිස්වාන කා රති”ති.

තත්ථ අපත්ථානීනි ඡඩ්ඞිතානි. සාරදෙති සරදකාලෙ වාතාතපපහතානි තත්ථ තත්ථ විප්පකිණ්ණඅලාබ්භි විය. කාපොතකානීනි කපොතකවණ්ණානි. තානි දිස්වානානි තානි එවරුපානි අට්ඨිති දිස්වා තුම්භාකං කා රති, නනු අප්පමත්තකම්පි කාමරතිං කාතුං න වට්ටති යෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු යථාධිතාව අරහත්තං පත්ථා භගවත්තං අභිත්ථවමානා ආගන්ත්වා වන්දිංසුති.

සම්බහුලඅධිමානිකභික්ඛුවත්ථු වතුත්ථං.

5. ජනපදකල්‍යාණී රූපනන්දාපේරිවත්ථු

අට්ඨිනං නගරං කතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ජනපදකල්‍යාණීං රූපනන්දාපේරිං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සා කිර එකදිවසං වින්තෙසි - “මය්හං ජෙට්ඨභානිකො රජ්ජසිරිං පභාය පබ්බජිත්වා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලො බුද්ධො ජාතො, පුත්තොපිස්ස රාහුලකුමාරො පබ්බජිතො, හත්තාපි මෙ පබ්බජිතො, මාතාපි මෙ පබ්බජිතා, අහම්පි එත්තකෙ ඤාතිජනෙ පබ්බජිතෙ ගෙහෙ කිං කරිස්සාමි, පබ්බජිස්සාමා”ති. සා භික්ඛුනුපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජි ඤාතිසිනෙහෙනෙව, නො සද්ධාය, අභිරූපතාය පන රූපනන්දානි පඤ්ඤායි. “සත්ථා කිර ‘රූපං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා, වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬ්ඛාරා... විඤ්ඤාණං අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තා’ති වදෙති”ති සුත්වා සා එවං දස්සනීයෙ පාසාදිකෙ මමපි රූපෙ දොසං කට්ඨෙය්‍යාති සත්ථු සම්මුඛිභාවං න ගච්ඡති. සාවත්ථිවාසිනො පාතොව දානං දත්වා සමාදිත්තුපොසථා සුද්ධත්තරාසඬ්ඛා ගන්ධමාලාදිභත්ථා සායන්හසමයෙ ජෙනවනෙ සන්තිපතිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාති. භික්ඛුනිසඬ්ඝොපි සත්ථු ධම්මදෙසනාය උප්පන්නවිජන්දො විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාති. ධම්මං සුත්වා නගරං පවිසන්තො සත්ථු ගුණකථං කට්ඨෙත්තොව පවිසති.

වතුප්පමාණිකෙ හි ලොකසන්තිවාසෙ අප්පකාව තෙ සත්තා, යෙසං තථාගතං පස්සන්තානං පසාදො න උප්පජ්ජති. රූපප්පමාණිකාපි හි තථාගතස්ස ලක්ඛණානුබාසඤ්ජනපටිමණ්ඩිතං සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං දිස්වා පසිදන්ති, සොසප්පමාණිකාපි අනෙකානි ජාතිසතානි නිස්සාය පවත්තං සත්ථු ගුණසොසඤ්ඤෙව අට්ඨධ්වසමන්තාගතං ධම්මදෙසනාසොසඤ්ඤෙව සුත්වා පසිදන්ති, ලුඛප්පමාණිකාපිස්ස විවරාදිලුඛතං පටිච්ච පසිදන්ති, ධම්මප්පමාණිකාපි “එවරුපං දසබලස්ස සීලං, එවරුපො සමාධි, එවරුපා පඤ්ඤා, භගවා සීලාදිහි ගුණෙහි අසමො අප්පටිපුග්ගලො”ති පසිදන්ති. තෙසං තථාගතස්ස ගුණං කට්ඨෙත්තානං මුඛං නප්පහොති. රූපනන්දා භික්ඛුනිනඤ්ඤෙව උපාසිකානඤ්ඤෙව සන්තිකා තථාගතස්ස ගුණකථං සුත්වා වින්තෙසි - “අනිච්චං මෙ භාතිකස්ස වණ්ණං කට්ඨෙත්තියෙව. එකදිවසම්පි මෙ රූපෙ දොසං කට්ඨෙත්තො කිත්තකං කට්ඨෙස්සති. යංනුනාහං භික්ඛුනිහි සද්ධිං ගන්ත්වා අත්තානං අදස්සෙත්වා ච තථාගතං පස්සිත්වා ධම්මමස්ස සුඤ්ඤත්වා ආගච්ඡෙය්‍ය”න්ති. සා “අහම්පි අප්ප ධම්මස්සවනං ගම්ඤ්ඤාමි”ති භික්ඛුනිනං ආරොවෙසි.

භික්ඛුනියො “විරස්සං චත රූපනන්දාය සත්ථු උපට්ඨානං ගන්තුකාමතා උප්පන්නා, අප්ප සත්ථා ඉමං නිස්සාය විචිත්‍රධම්මදෙසනං නානානායං දෙසෙස්සති”ති තුට්ඨමානසා තං ආදාය නික්ඛමිංසු. සා නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය “අහං අත්තානං නෙව දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙසි. සත්ථා “අප්ප රූපනන්දා මය්හං උපට්ඨානං ආගම්ස්සති, කීදිසි නු බො තස්සා ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති වින්තෙත්වා “රූපගරුකා එසා අත්තභාවෙ බලවසිනෙහා, කණ්ටකෙන කණ්ටකුද්ධරණං විය රූපෙනෙවස්සා රූපමදනිම්මදනං සප්පාය”න්ති සන්තිට්ඨානං කත්වා තස්සා විහාරං පවිසනසමයෙ එකං පන අභිරූපං ඉත්ථිං සොළසවස්සුද්දෙසිකං රත්තවත්ථනිවත්ථං සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතං බීජනිං ගහෙත්වා අත්තනො සන්තිකෙ යත්වා බීජයමානං ඉද්ධිබලෙන අභිනිමිමිති. තං බො පන ඉත්ථිං සත්ථා වෙව පස්සති රූපනන්දා ව. සා භික්ඛුනිහි සද්ධිං විහාරං පවිසිත්වා භික්ඛුනිනං පිට්ඨිපස්සෙ යත්වා පඤ්ඤවපතිට්ඨිතෙන සත්ථාරං වන්දිත්වා භික්ඛුනිනං අත්තරෙ නිසින්තා පාදන්තනො පට්ඨාය සත්ථාරං ඔලොකෙන්ති ලක්ඛණවිචිත්තං අනුබාසඤ්ජනසමුප්පලං බ්‍යාමප්පහාපරික්ඛිත්තං සත්ථු සරිරං දිස්වා පුණ්ණවන්දසස්සිරිකං මුඛං ඔලොකෙන්ති සම්පෙ ධීතං ඉත්ථිරූපං අද්දස . සා තං ඔලොකෙන්වා අත්තභාවං ඔලොකෙන්ති සුවණ්ණරාජහංසියා පුරතො කාකිසදිසං අත්තානං අවමඤ්ඤි. ඉද්ධිමයරූපං දිට්ඨකාලතො පට්ඨායෙව හි තස්සා අක්ඛිති හමිංසු. සා “අහො ඉම්ඤ්ඤා කෙසා සොහනා, අහො නලාටං සොහන”න්ති සබ්බෙසං සාරිප්පදෙසානං රූපසිරියා සමාකඩ්ඞිතවිත්තා තස්මිං රූපෙ බලවසිනෙහා අහොසි.

සත්ථා තස්සා තත්ථ අභිරතං ඤාත්වා ධම්මං දෙසෙන්නොව තං රූපං සොළසවස්සුද්දෙසිකභාවං අතික්කමිත්වා විසතිවස්සුද්දෙසිකං කත්වා දස්සෙසි. රූපනන්දා ඔලොකෙත්වා “න වතිදං රූපං පුරිමසදිස”න්ති ථොකං විරත්තවිත්තා අහොසි. සත්ථා අනුක්කමෙනෙව තස්සා ඉත්ථියා සකිං විජාතවණ්ණං මජ්ඣමිත්ථිවණ්ණං ජරාජිණ්ණමහල්ලිකිත්ථිවණ්ණඤ්ච දස්සෙසි. සාපි අනුපුබ්බෙනෙව “ඉදම්පි අන්තරහිතං, ඉදම්පි අන්තරහිත”න්ති ජරාජිණ්ණකාලෙ තං විරජ්ජමානා ඛණ්ඩදන්තිං පලිතසිරං ඔහග්ගං ගොපානසිවඤ්ඤා දණ්ඩපරායණං පවෙධමානං දිස්වා අතිවිය විරජ්ජී. අප් සත්ථා තං බ්‍යාධිනා අභිභූතං කත්වා දස්සෙසි. සා තඤ්ඤාඤ්ච දණ්ඩඤ්ච තාලවණ්ටඤ්ච ඡඩ්ඛෙත්වා මහාවිරවං විරවමානා භූමියං පතිත්වා සකෙ මුත්තකරිසෙ නිමුග්ගා අපරාපරං පරිවත්ති. රූපනන්දා තම්පි දිස්වා අතිවිය විරජ්ජී. සත්ථාපි තස්සා ඉත්ථියා මරණං දස්සෙසි. සා තඤ්ඤාංයෙව උද්ධුමාතකභාවං ආපජ්ජී, නවති වණ්ණුබෙති පුබ්බවට්ටියො වෙව පුළවා ව පග්ගරිංසු, කාකාදයො සන්නිපතිත්වා විලුම්පිංසු. රූපනන්දාපි තං ඔලොකෙත්වා “අයං ඉත්ථී ඉමස්මිංයෙව යානෙ ජරං පත්තා, බ්‍යාධිං පත්තා, මරණං පත්තා, ඉමස්සාපි මෙ අත්තභාවස්ස එවමෙව ජරාබ්‍යාධිමරණානි ආගමිස්සන්ති”ති අත්තභාවං අනිච්චතො පස්සි. අනිච්චතො දිට්ඨන්තා එව පන දුක්ඛතො අනත්තතො දිට්ඨොයෙව හොති. අප් සත්ථා තයො භවා ආදිත්තා ගෙහා විය ගිවාය බද්ධකුණපං විය ව උපට්ඨතිංසු, කම්මට්ඨානාහිමුඛං චිත්තං පක්ඛන්දි. සත්ථා තාය අනිච්චතො දිට්ඨභාවං ඤාත්වා “සක්ඛිස්සති නු බො සයමෙව අත්තතො පතිට්ඨං කාතු”න්ති ඔලොකෙත්තො “න සක්ඛිස්සති, බහිද්ධා පච්චයං ලද්ධං වට්ටති”ති විත්තෙත්වා තස්සා සප්පායවසෙන ධම්මං දෙසෙන්නො ආහ –

“ආතුරං අසුචිං පුත්තිං, පස්ස නන්දෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිපත්ථිතං.

“යථා ඉදං තථා එතං, යථා එතං තථා ඉදං;
ධාතුතො සුඤ්ඤතො පස්ස, මා ලොකං පුනරාගමී;
භවෙ ඡන්දං විරාජෙත්වා, උපසන්තො වරිස්සති”ති. —

ඉත්ථං සුදං භගවා නන්දං භික්ඛුනිං ආරබ්භ ඉමා ගාථායො අභාසිත්ථාති. නන්දා දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොනාපත්තිඵලං පාපුණි. අප් සත්ථා උපරි තිණ්ණං මග්ගඵලානං විපස්සනාපරිවාසත්ථාය සුඤ්ඤතාකම්මට්ඨානං කට්ඨං, “නන්දෙ, මා ‘ඉමස්මිං සරීරෙ සාරො අත්ථී’ති සඤ්ඤං කරි. අප්පමත්තකොපි හි එත්ථ සාරො නත්ථී, තිණ්ණ අට්ඨිසතානි උස්සාපෙත්වා කතං අට්ඨිනගරමෙත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

150. “අට්ඨිනං නගරං කතං, මංසලොහිතලෙපනං;
යත්ථ ජරා ව මච්චු ව, මානො මක්ඛො ව ඔහිතො”ති.

තස්සත්ථො – යටෙව හි පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාදිනං ඔදහනත්ථාය කට්ඨානි උස්සාපෙත්වා වල්ලිහි බන්ධිත්වා මත්තිකාය විලිම්පෙත්වා නගරසඬ්ඛාතං බහිද්ධා ගෙහං කරොන්ති, එවමීදං අප්ඤ්ඤාතිකම්පි තිණ්ණ අට්ඨිසතානි උස්සාපෙත්වා න්භාරූචිනද්ධං මංසලොහිතලෙපනං තවපට්ඨිජන්තං ජීරණලක්ඛණාය ජරාය මරණලක්ඛණස්ස මච්චුනො ආරොහසම්පදාදිනි පට්ඨිව මඤ්ඤනලක්ඛණස්ස මානස්ස සුකතකාරණවිනාසනලක්ඛණස්ස මක්ඛස්ස ව ඔදහනත්ථාය නගරං කතං. එවරූපො එව හි එත්ථ කායිකවෙතසිකො ආබාධො ඔහිතො, ඉතො උද්ධං කිඤ්චි ගය්හුපගං නත්ථීති.

දෙසනාවසානෙ සා ථෙරී අරහත්තං පාපුණි, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

ජනපදකල්‍යාණී රූපනන්දාථෙරීවත්ථු පඤ්චමං.

6. මල්ලිකාදෙව්වත්ථු

ජීරන්ති වෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මල්ලිකං දෙවිං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සා කිර එකදිවසං න්භානකොට්ඨකං පට්ටියා මුඛං ධොවිත්වා ඔනනසරීරා ජඩ්ඝං ධොවිතුං ආරහි. තාය ව සද්ධිංයෙව පට්ටියො එකො වල්ලභසුනබො අත්ථී. සො තං තථා ඔනනං දිස්වා අසද්ධම්මසන්ථවං කාතුං ආරහි. සා එස්ස සාදියන්ති අට්ඨාසි. රාජාපි උපරිපාසාදෙ වාතපානෙන ඔලොකෙත්තො තං දිස්වා තතො ආගතකාලෙ “නස්ස, වසලි, කස්මා එවරූපමකාසී”ති ආහ. කිං මයා කතං, දෙවති. සුනබෙන සද්ධිං සන්ථවොති. නත්ථෙතං, දෙවති. මයා සාමං දිට්ඨං, නාහං තව සද්දහිස්සාමි, නස්ස, වසලිති. “මහාරාජ, යො කොච්ඡ ඉමං කොට්ඨකං පට්ටියො ඉමිනා වාතපානෙන ඔලොකෙත්තස්ස එකොව ද්විධා පඤ්ඤායති”ති අභූතං කට්ඨෙසි. දෙව, සවෙ මෙ සද්දහිස්ස, එතං කොට්ඨකං පට්ඨ, අහං තං ඉමිනා වාතපානෙන ඔලොකෙස්සාමිති. රාජා මුල්ලිහධාතුකො තස්සා වචනං සද්දහිත්වා කොට්ඨකං පාචිසි. සාපි බො දෙවී වාතපානෙ යත්වා ඔලොකෙත්ති “අත්ථධාල, මහාරාජ, කිං නාමෙතං, අජිකාය සද්ධිං සන්ථවං කරොසී”ති ආහ. “නාහං, හද්දෙ, එවරූපං කරොමි”ති ව චුත්තෙපි “මයා සාමං දිට්ඨං, නාහං තව සද්දහිස්සාමි”ති ආහ.

තං සුත්වා රාජා “අද්ධා ඉමං කොට්ඨකං පට්ටියො එකොව ද්විධා පඤ්ඤායති”ති සද්දහි. මල්ලිකා චිත්තෙසි – “අයං රාජා අන්ධබලතාය මයා වඤ්චිතො, පාපං මෙ කතං, අයඤ්ච මෙ අභූතෙන අබ්භාවික්ඛිතො, ඉදං මෙ කම්මං සත්ථාපි ජානිස්සති, ද්වෙ අග්ගසාවකාපි අසීති මහාසාවකාපි ජානිස්සන්ති, අහො වත මෙ භාරියං කම්මං කත”න්ති. අයං කිර රඤ්ඤො අසද්ධසදානෙ සහායිකා අහොසි. තත්ථ ව එකදිවසං කතපරිච්චාගො ධනස්ස චුද්දසකොට්ඨග්ගනකො අහොසි. තථාගතස්ස සෙනච්ඡන්තං නිසිදනපල්ලඬකො ආධාරකො පාදපීඨන්ති ඉමානි පන වත්තාරි අනග්ගසාවෙ අහෙසුං. සා මරණකාලෙ එවරුපං මහාපරිච්චාගං නානුස්සරිත්වා තදෙව පාපකම්මං අනුස්සරන්ති කාලං කත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති. රඤ්ඤො පන සා අනිවිය පියා අහොසි. සො ඛලවසොකාභිභූතො තස්සා සරිරකිච්චං කාරොත්වා “නිබ්බන්තට්ඨානමස්සා පුච්ඡිස්සාමි”ති සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. සත්ථා යථා සො ආගතකාරණං න සරති, තථා අකාසි. සො සත්ථු සන්තිකෙ සාරණියධම්මකථං සුත්වා ගෙහං පට්ටියකාලෙ සරිත්වා “අහං භණෙ මල්ලිකාය නිබ්බන්තට්ඨානං පුච්ඡිස්සාමිති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පමුට්ටියො, ස්වෙ පුන පුච්ඡිස්සාමි”ති පුනදිවසෙපි අගමාසි. සත්ථාපි පටිපාටියා සත්ත දිවසානි යථා සො න සරති, තථා අකාසි. සාපි සත්තාහමෙව නිරයෙ පච්චිත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ තතො චූතා තුසිතභවනෙ නිබ්බන්ති. කස්මා පනස්ස සත්ථා අසරණභාවං අකාසීති? සා කිර තස්ස අනිවිය පියා අහොසි මනාපා, තස්මා තස්සා නිරයෙ නිබ්බන්තභාවං සුත්වා “ස්වෙ එවරුපා සද්ධාසම්පන්නා නිරයෙ නිබ්බන්තා, දානං දත්වා කිං කරිස්සාමි”ති මිච්ඡාදිට්ඨිං ගහෙත්වා පඤ්චන්තං භික්ඛුසහානං ගෙහෙ පවත්තං නිච්චහන්තං හරාපෙත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තෙයා, තෙනස්ස සත්ථා සත්තාහං අසරණභාවං කත්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ පිණ්ඩාය වරන්තො සයමෙව රාජකුලද්වාරං අගමාසි.

රාජා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා නික්ඛමිත්වා පත්තං ආදාය පාසාදං අභිරුහිතුං ආරභි. සත්ථා පන රථසාලාය නිසිදිතුං ආකාරං දස්සෙසි. රාජා සත්ථාරං තත්ථෙව නිසිදාපෙත්වා යාගුඛජ්ජකෙන පට්ඨානෙත්වා වන්දිත්වා නිසින්නොව අහං, භන්තෙ, මල්ලිකාය දෙවියා නිබ්බන්තට්ඨානං පුච්ඡිස්සාමිති ගන්ත්වා පමුට්ටියො, කත්ථ නු බො සා, භන්තෙ, නිබ්බන්තාති. තුසිතභවනෙ, මහාරාජාති, භන්තෙ, තාය තුසිතභවනෙ අනිබ්බන්තන්තියා කො අඤ්ඤො නිබ්බන්තිස්සති, භන්තෙ, තත්ථී තාය සදිසා ඉත්ථී. තස්සා හි නිසින්නට්ඨානාදිසු “ස්වෙ තථාගතස්ස ඉදං දස්සාමි, ඉදං කරිස්සාමි”ති දානසංවිධානං යපෙත්වා අඤ්ඤං කිච්චමෙව තත්ථී, භන්තෙ, තස්සා පරලොකං ගතකාලතො පට්ඨාය සරිරං මෙ න වහතීති. අථ තං සත්ථා “මා චිත්තයි, මහාරාජ, සබ්බෙසං ධූවධම්මො අය”න්ති වත්වා “අයං, මහාරාජ, රථො කස්සා”ති පුච්ඡි. තං සුත්වා රාජා සිරස්මිං අඤ්ජලිං පනිට්ඨාපෙත්වා “පිතාමහස්ස මෙ, භන්තෙ”ති ආහ. “අයං කස්සා”ති? “පිතු මෙ, භන්තෙ”ති. “අයං පන රථො කස්සා”ති? “මම, භන්තෙ”ති. එවං චූත්තෙ සත්ථා, “මහාරාජ, තව පිතාමහස්ස රථො තෙනෙවාකාරෙන තව පිතු රථං න පාපුණි, තව පිතු රථො තව රථං න පාපුණි, එවරුපස්ස නාම කට්ඨකලිඬගරස්සාපි ජරා ආගච්ඡති, කිමඬිගං පන අත්තභාවස්ස. මහාරාජ, සජ්ජුරිසධම්මස්සෙව හි ජරා නත්ථී, සත්තා පන අජීරකා නාම නත්ථී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

151. “ජීරන්ති වෙ රාජරථා සුචිත්තා,
අථො සරිරමපි ජරං උපෙනි;
සතඤ්ච ධම්මො න ජරං උපෙනි,
සන්තො භවෙ සබ්භි පවෙදයන්ති”ති.

තත්ථ වෙති නිපාතො. සුචිත්තාති සත්තහි රතනෙහි අපරෙහි ව රථාලඬකාරෙහි සුච්ඡු චිත්තිතා රාජුතං රථාපි ජීරන්ති. සරිරමපිති න කෙවලං රථා එව, ඉදං සුජපට්ඨග්ගිතං සරිරමපි ඛණ්ඩිච්චාදිනි පාපුණන්තං ජරං උපෙනි. සතඤ්චාති බුද්ධාදීනං පන සත්තානං නවට්ටියො ලොකුත්තරධම්මො ව කිඤ්චි උපසානං න උපෙනිති න ජරං උපෙනි නාම. පවෙදයන්තිති එවං සන්තො බුද්ධාදියො සබ්භි පණ්ඩිතෙහි සද්ධිං කට්ඨන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිනි පාපුණිංසුති.

මල්ලිකාදෙව්චත්ථු ඡට්ඨං.

7. ලාභදායින්ථෙරවත්ථු

අජ්ජස්සුතායන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාභදායින්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර මඬිගලං කරොන්තානං ගෙහං ගන්ත්වා “නිරොකුට්ටෙසු තිට්ඨන්ති”තිආදිනා (බු. පා. 7.1; පෙ. ව. 14) නයෙන අවමඬිගලං කට්ඨෙති, අවමඬිගලං කරොන්තානං ගෙහං ගන්ත්වා නිරොකුට්ටාදිසු කට්ඨෙතබ්බෙසු “දානඤ්ච ධම්මවරියා වා”තිආදිනා (බු. පා. 5.7; සු. නි. 266) නයෙන මඬිගලගාථා වා “යං කිඤ්චි චිත්තං ඉධ වා හුරං වා”ති රතනසුත්තං (බු. පා. 6.3; සු. නි. 226) වා කට්ඨෙති. එවං තෙසු තෙසු යානෙසු “අඤ්ඤං කට්ඨෙස්සාමි”ති අඤ්ඤං කට්ඨන්තොපි “අඤ්ඤං කට්ඨෙමි”ති න ජානාති. භික්ඛු තස්ස කථං සුත්වා සත්ථු ආරොවෙසුං – “කිං, භන්තෙ, ලාභදායස්ස මඬිගලාමඬිගලට්ඨානෙසු ගමනෙන, අඤ්ඤස්මිං කට්ඨෙතබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කට්ඨෙති”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙවෙස එවං කට්ඨෙති, පුබ්බෙපි අඤ්ඤස්මිං කට්ඨෙතබ්බෙ අඤ්ඤමෙව කට්ඨෙසි”ති වත්වා අනිතං ආහරි –

අතීතේ කිර බාරාණසියං අග්ගිදත්තස්ස නාම බ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තො සොමදත්තකුමාරො නාම රාජානං උපට්ඨති. සො රඤ්ඤා පියො අහොසි මනාපො. බ්‍රාහ්මණො පන කසිකම්මං නිස්සාය ජීවති. තස්ස ද්වෙයෙව ගොණං අහෙසුං. තෙසු එකො මනො. බ්‍රාහ්මණො පුත්තං ආහ – “තාත, සොමදත්ත, රාජානං මෙ යාවිත්වා එකං ගොණං ආහරා”ති. සොමදත්තො “සවාහං රාජානං යාවිස්සාමි, ලහුභාවො මෙ පඤ්ඤායිස්සති”ති චිත්තෙන්වා “තුම්හෙයෙව, තාත, රාජානං යාවටා”ති වත්වා “තෙන හි, තාත, මං ගහෙන්වා යාහි”ති වුත්තො චිත්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො දන්ධපඤ්ඤො අභික්කමාදිවචනමත්තම්පි න ජානාති, අඤ්ඤස්මිං වත්තබ්බෙ අඤ්ඤමෙව වදති, සික්ඛාපෙත්වා පන නං නෙස්සාමි”ති. සො තං ආදාය බීරණත්ථම්භකං නාම සුසානං ගන්ත්වා තිණකලාපෙ බන්ධිත්වා “අයං රාජා, අයං උපරාජා, අයං සෙනාපති”ති නාමානි කත්වා පටිපාටියා පිතු දස්සෙන්වා “තුම්හෙහි රාජකුලං ගන්ත්වා එවං අභික්කම්මනබ්බං, එවං පටික්කම්මනබ්බං, එවං නාම රාජා වත්තබ්බො, එවං නාම උපරාජා, රාජානං පන උපසඬකම්මත්වා ‘ජයතු භවං, මහාරාජා’ති වත්වා එවං යත්වා ඉමං ගාථං වත්වා ගොණං යාවෙය්‍යාටා”ති ගාථං උග්ගණ්ණාපෙසි –

“ද්වෙ මෙ ගොණං මහාරාජ, යෙහි බෙන්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මනො දෙව, දුතියං දෙහි බත්තියා”ති.

සො හි සංවච්ඡරමත්තෙන තං ගාථං පගුණං කත්වා පගුණභාවං පුත්තස්ස ආරොචෙන්වා “තෙන හි, තාත, කඤ්චිදෙව පණ්ණාකාරං ආදාය ආගච්ඡට, අහං පුරිමතරං ගන්ත්වා රඤ්ඤො සන්තිකෙ යස්සාමි”ති වුත්තෙ “සාධු, තාතා”ති පණ්ණාකාරං ගහෙන්වා සොමදත්තස්ස රඤ්ඤො සන්තිකෙ ධීතකාලෙ උස්සාහප්පත්තො රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤො තුට්ඨචිත්තෙන කතපටිසම්මොදනො, “තාත, විරස්සං වත ආගතත්ථ, ඉදමාසනං නිසීදිත්වා වදට, යෙනත්ථො”ති වුත්තෙ ඉමං ගාථමාහ –

“ද්වෙ මෙ ගොණං මහාරාජ, යෙහි බෙන්තං කසාමසෙ;
තෙසු එකො මනො දෙව, දුතියං ගණ්හ බත්තියා”ති.

රඤ්ඤො “කිං වදෙසි, තාත, පුත වදෙහි”ති වුත්තෙපි තමෙව ගාථං ආහ. රාජා තෙන විරජ්ඣිත්වා කථිතභාවං ඤත්වා සිතං කත්වා, “සොමදත්ත, තුම්හාකං ගෙහෙ බහු මඤ්ඤෙ ගොණං”ති වත්වා “තුම්හෙහි දිත්තා බහු භවිස්සන්ති, දෙවා”ති වුත්තෙ බොධිසත්තස්ස තුස්සිත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස සොළස ගොණෙ අලඬිකාරභණ්ඩකං නිවාසගාමඤ්චස්ස බ්‍රහ්මදෙය්‍යං දත්වා මහන්තෙන යසෙන බ්‍රාහ්මණං උයොපෙසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා “තදා රාජා ආනන්දො අහොසි, බ්‍රාහ්මණො ලාඨදායී, සොමදත්තො පන අහමෙවා”ති ජාතකං සමොධානෙන්වා “න, හික්ඛෙව, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස අත්තනො අප්පස්සුතතාය අඤ්ඤස්මිං වත්තබ්බෙ අඤ්ඤමෙව වදති. අප්පස්සුතපුරිසො හි බලිබද්දසදිසො නාම හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

152. “අප්පස්සුතායං පුරිසො, බලිබද්දොව ජීරති;
මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්ති, පඤ්ඤා තස්ස න වඩ්ඪන්ති”ති.

තත්ථ අප්පස්සුතායන්ති එකස්ස වා ද්විත්තං වා පණ්ණාසකානං. අට්ඨ වා පන වග්ගානං සබ්බන්තිමෙන පරිච්ඡේදෙන එකස්ස වා ද්විත්තං වා සුත්තන්තානං වාපි අභාවෙන අප්පස්සුතො අයං. කම්මට්ඨානං පන උග්ගහෙන්වා අනුයුඤ්ජන්තො බහුස්සුතොව. බලිබද්දොව ජීරතීති යථා හි බලිබද්දො ජීරමානො වඩ්ඪමානො නෙව මාතු, න පිතු, න සෙසඤ්ඤාතකානං අත්ථාය වඩ්ඪති, අට්ඨ බො නිරත්ථකමෙව ජීරති, එවමෙවං අයම්පි න උපජ්ඣායවත්තං කරොති, න ආවරියවත්තං, න ආගන්තුකවත්තාදීනි, න භාවනාරාමනං අනුයුඤ්ජති, නිරත්ථකමෙව ජීරති, මංසානි තස්ස වඩ්ඪන්තීති යථා බලිබද්දස්ස “යුගනඬගලාදීනි වහිතුං අසමත්ථො එසො”ති අරඤ්ඤෙ විස්සට්ඨස්ස තත්ථෙව විවරන්තස්ස බාදන්තස්ස පිවන්තස්ස මංසානි වඩ්ඪන්ති, එවමෙව ඉමස්සාපි උපජ්ඣායාදිහි විස්සට්ඨස්ස සඬ්ඝං නිස්සාය වත්තාරො පච්චයෙ ලභිත්වා උද්ධවිරෙවනාදීනි කත්වා කායං පොසෙන්නස්ස මංසානි වඩ්ඪන්ති, ථූලසරීරො හුත්වා විවරති. පඤ්ඤා තස්සානි ලොකීයලොකුත්තරා පනස්ස පඤ්ඤා එකඬගුලමත්තාපි න වඩ්ඪති, අරඤ්ඤෙ පන ගච්ඡලනාදීනි විය ඡ ද්වාරානි නිස්සාය තණ්හා වෙව නවට්ඨමානො ව වඩ්ඪතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ මහාජනො සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ති.

ලාඨදායින්ථෙරවත්ථු සත්තමං.

8. උදානවත්ථු

අනෙකජාතිසංසාරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිරුක්ඛමූලෙ නිසින්තො උදානවසෙන උදානෙන්වා අපරභාගෙ ආනන්දත්ථෙරෙන පුට්ඨො කපෙසි.

සො හි බොධිරුක්ඛමූලෙ නිසින්තො සූරියෙ අනත්ථඬගතෙයෙව මාරබලං විද්ධංසෙන්වා පයමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසපටිච්ඡාදකං තමං පදාලෙන්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්වා පච්ඡිමයාමෙ සත්තෙසු

කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔතාරත්වා නං අනුලොමපටිලොමවසෙන සම්මසන්නො අරුණුග්ගමනවෙලාය සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣන්වා අනෙකෙහි බුද්ධසත්‍යසහස්සෙහි අවිජ්ඣතං උදානං උදානෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි -

153. “අනෙකජාතිසංසාරං, සන්ධාවිස්සං අනිබ්බිසං;
ගහකාරං ගවෙසන්නො, දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනං.

154. “ගහකාරක දිට්ඨොසි, පුන ගෙහං න කාහසි;
සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගා, ගහකුටං විසඬිතං;
විසඬිතරගතං චිත්තං, තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති.

තත්ථ ගහකාරං ගවෙසන්නොති අහං ඉමස්ස අත්තභාවසඬිතාත්මස්ස ගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවඩ්ඪකිං ගවෙසන්නො යෙන ඤාණෙන සක්කා නං දට්ඨුං , තස්ස බොධිඤාණස්සත්ථාය දීපඬිකරපාදමුලෙ කතාහිනිභාරො එත්තකං කාලං අනෙකජාතිසංසාරං අනෙකජාතිසත්‍යසහස්සසඬිතං ඉමං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං නං ඤාණං අවින්දන්නො අලහන්නොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං, අපරාපරං අනුවචරින්නි අත්ථො. දුක්ඛා ජාති පුනප්පුනන්නි ඉදං ගහකාරකගවෙසනස්ස කාරණවචනං. යස්මා ජරාඛ්‍යාධිමරණමිස්සිතාය ජාති නාමෙසා පුනප්පුනං උපගන්තුං දුක්ඛා, න ච සා තස්මිං අදිට්ඨෙ නිවත්තති. තස්මා තං ගවෙසන්නො සන්ධාවිස්සන්නි අත්ථො. දිට්ඨොසිති සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිවිජ්ඣන්තෙන මයා ඉදානි දිට්ඨොසි. පුන ගෙහන්නි පුන ඉමස්මිං සංසාරවට්ටෙ අත්තභාවසඬිතං මම ගෙහං න කාහසි. සබ්බා තෙ ඵාසුකා හග්ගාති තච සබ්බා අවපෙසා කිලෙසඵාසුකා මයා හග්ගා. ගහකුටං විසඬිතන්නි ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවගෙහස්ස අවිජ්ජාසඬිතං කණ්ණිකමණ්ඩලමපි මයා විද්ධංසිතං. විසඬිතරගතං චිත්තන්නි ඉදානි මම චිත්තං විසඬිතං නිබ්බානං ආරම්භකරණවසෙන ගතං අනුපට්ඨං. තණ්හානං ඛයමජ්ඣගාති තණ්හානං ඛයසඬිතං අරහත්තං අධිගතොස්මිති.

උදානවත්ථු අට්ඨමං.

9. මහාධනසෙට්ඨිපුත්තවත්ථු

අවරිත්වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඉසිපතනෙ මිගදායෙ විහරන්නො මහාධනසෙට්ඨිපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර බාරාණසියං අසීතිකොට්ඨිභවෙ කුලෙ නිබ්බන්ති. අට්ඨස්ස මාතෘපිතරො චිත්තෙසුං - “අම්භාකං කුලෙ මහාභොගක්ඛන්ධො, පුත්තස්ස නො හත්ථෙ යපෙත්වා යථාසුඛං පරිභොගං කරිස්සාම, අඤ්ඤො කම්මෙන කිච්චං නත්ථී”ති. තං නච්චගීතවාදිතමත්තමෙව සික්ඛාපෙසුං. තස්මිංයෙව නගරෙ අඤ්ඤස්මිං අසීතිකොට්ඨිභවෙ කුලෙ එකා ධිතාපි නිබ්බන්ති. තස්සාපි මාතෘපිතරො තට්ථෙ චිත්තෙත්වා තං නච්චගීතවාදිතමත්තමෙව සික්ඛාපෙසුං. තෙසං වයස්පත්තානං ආවාහවිවාහො අහොසි. අට්ඨ නෙසං අපරභාගෙ මාතෘපිතරො කාලමකංසු. ද්වෙඅසීතිකොට්ඨනං එකස්මිංයෙව ගෙහෙ අහොසි. සෙට්ඨිපුත්තො දිවස්සස් තික්ඛන්තුං රඤ්ඤො උපට්ඨානං ගච්ඡති. අට්ඨ තස්මිං නගරෙ ධුන්තා චිත්තෙසුං - “සථායං සෙට්ඨිපුත්තො සුරාසොණ්ඩො හවිස්සති, අම්භාකං ඵාසුකං හවිස්සති, උග්ගණ්හාපෙම නං සුරාසොණ්ඩභාව”න්ති. තෙ සුරං ආදාය ඛජ්ජකමංසෙ වෙව ලොණසක්ඛරා ව දුස්සන්නෙ බන්ධන්වා මූලකන්දෙ ගහෙත්වා තස්ස රාජකුලතො ආගච්ඡන්තස්ස මග්ගං ඔලොකයමානා නිසීදිත්වා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා සුරං පිචිත්වා ලොණසක්ඛරං මුඛෙ බිපිත්වා මූලකන්දං ධංසිත්වා “වස්සසතං ජීව සාමි, සෙට්ඨිපුත්ත, තං නිස්සාය මයං බාදනපිට්ඨසමත්ථා හවෙය්‍යාමා”ති ආහංසු. සො තෙසං වචනං සුත්වා පච්ඡතො ආගච්ඡන්තං වූච්ඡපට්ඨාකං පුච්ඡි - “කිං එතෙ පිට්ඨන්ති”ති. එකං පානකං, සාමිති. මනාපජාතිකං එතන්ති. සාමි, ඉමස්මිං ජීවලොකෙ ඉමිනා සදිසං පානබ්බයුත්තකං නාම නත්ථීති. සො “එවං සන්නෙ මයාපි පාතුං වට්ටති”ති ථොකං ථොකං ආහරාපෙත්වා පිට්ඨති. අට්ඨස්ස නච්චරස්සෙව තෙ ධුන්තා පිට්ඨභාවං ඤත්වා තං පරිවාරයිංසු. ගච්ඡන්තෙ කාලෙ පරිවාරො මහා අහොසි. සො සතෙනපි සතද්වයෙනපි සුරං ආහරාපෙත්වා පිට්ඨන්තො ඉමිනා අනුක්කමෙනෙව නිසින්නට්ඨානාදියු කභාපණරාසිං යපෙත්වා සුරං පිට්ඨන්තො “ඉමිනා මාලා ආහරථ, ඉමිනා ගන්ධෙ, අයං ජනො පුත්තෙ ඡෙකො, අයං නච්චෙ, අයං ගීතෙ, අයං වාදිතෙ. ඉමස්ස සහස්සං දෙට්ඨ, ඉමස්ස ද්වෙ සහස්සානී”ති එවං විකිරන්තො නච්චරස්සෙව අත්තතො සන්තකං අසීතිකොට්ඨනං බෙපෙත්වා “බිණං තෙ, සාමි, ධන”න්ති වුත්තෙ කිං හරියාය මෙ සන්තකං නත්ථීති. අත්ථී, සාමිති . තෙන හි තං ආහරථාති. තමපි තට්ථෙ බෙපෙත්වා අනුපුබ්බෙන බෙත්තආරාමුය්‍යානයොග්ගාදිකම්පි අත්තමසො භාජනභණ්ඩකම්පි අත්ථරණපාචුරණනිසීදනම්පි සබ්බං අත්තතො සන්තකං වික්කිණිත්වා බාදි. අට්ඨ නං මහල්ලකකාලෙ යෙහිස්ස කුලසන්නකං ගෙහං වික්කිණිත්වා ගහිතං, තෙ තං ගෙහා නිහරිංසු. සො හරියං ආදාය පරජනස්ස ගෙහහිත්ති. නිස්සාය වසන්නො කපාලබණ්ඩං ආදාය හික්ඛාය වරිත්වා ජනස්ස උච්ඡිට්ඨකං භුඤ්ජිතුං ආරභි.

අට්ඨ නං එකදිවසං ආසනසාලාය ද්වාරෙ යත්වා දහරසාමණෙරෙහි දිය්‍යමානං උච්ඡිට්ඨකභොජනං පටිග්ගණ්හන්තං දිස්වා සත්ථා සිතං පාත්වාකාසි. අට්ඨ නං ආනන්දත්ථෙරො සිතකාරණං පුච්ඡි. සත්ථා සිතකාරණං කට්ඨන්තො “පස්සානන්ද, ඉමං මහාධනසෙට්ඨිපුත්තං ඉමස්මිං නගරෙ ද්වෙඅසීතිකොට්ඨනං බෙපෙත්වා හරියං ආදාය හික්ඛාය වරන්තං. සචෙ හි අයං පට්ඨවයෙ හොගෙ අබෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්ස, ඉමස්මිංයෙව නගරෙ අග්ගසෙට්ඨි අභවිස්ස. සචෙ පන නික්ඛමිත්වා පබ්බජිස්ස, අරහත්තං පාපුණිස්ස, හරියාපිස්ස අනාගාමිථලෙ පතිට්ඨහිස්ස. සචෙ මජ්ඣිමවයෙ හොගෙ අබෙපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්ස, දුතියසෙට්ඨි අභවිස්ස, නික්ඛමිත්වා

පබ්බජන්තො අනාගාමී අභවිස්ස. භරියාපිස්ස සකදාගාමීඵලෙ පතිට්ඨහිස්ස. සචෙ පච්ඡිමවයෙ භොගෙ අබ්බපෙත්වා කම්මන්තෙ පයොජයිස්ස, තතියසෙට්ඨී අභවිස්ස, නික්ඛමිත්වා පබ්බජන්තොපි සකදාගාමී අභවිස්ස, භරියාපිස්ස සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිස්ස. ඉදානි පනෙස ගිහිභොගතොපි පරිහීනො සාමඤ්ඤතොපි. පරිහායිත්වා ච පන සුක්ඛපල්ලලෙ කොඤ්චසකුණො විය ජාතො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

155. “අවරිත්වා බ්‍රහ්මවරියං, අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං;
ජිණ්ණකොඤ්චාච ඤායන්ති, බිණ්ණමච්ඡෙව පල්ලලෙ.

156. “අවරිත්වා බ්‍රහ්මවරියං, අලද්ධා යොබ්බනෙ ධනං;
සෙන්ති වාපාතිබිණ්ණාච, පුරාණානි අනුත්ථුන”න්ති.

තත්ථ අවරිත්වාති බ්‍රහ්මවරියවාසං අවසිත්වා. යොබ්බනෙති අනුප්පන්නෙ වා භොගෙ උප්පාදෙතුං උප්පන්නෙ වා භොගෙ රක්ඛිතුං සමත්ථකාලෙ ධනම්පි අලභිත්වා. බිණ්ණමච්ඡෙති තෙ ඵවරූපා බාලා උදකස්ස අභාවා බිණ්ණමච්ඡෙ පල්ලලෙ පරික්ඛිණපත්තා ජිණ්ණකොඤ්චා විය අවඤ්ඤායන්ති. ඉදං චුත්තං හොති - පල්ලලෙ උදකස්ස අභාවො විය හි ඉමෙසං වසනට්ඨානස්ස අභාවො, මච්ඡානං බිණ්ණාවො විය ඉමෙසං භොගානං අභාවො, බිණ්ණපත්තානං කොඤ්චානං උප්පතිත්වා ගමනාභාවො විය ඉමෙසං ඉදානි ජලට්ඨපථාදිහි භොගෙ සණ්ඨාපෙතුං අසමත්ථාවො. තස්මා තෙ බිණ්ණපත්තා කොඤ්චා විය ඵත්ථෙව බජ්ඣිත්වා අවඤ්ඤායන්ති. වාපාතිබිණ්ණාවාති වාපතො අතිබිණ්ණා, වාපා විනිමුත්තාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති - යථා වාපා විනිමුත්තා සරා යථාවෙගං ගන්ත්වා පතිතා, තං ගහෙත්වා උක්ඛිපන්නෙ අසති තත්ථෙව උපවිකානං භත්තං හොන්ති, ඵචං ඉමෙපි තයො වයෙ අතික්කන්තා ඉදානි අත්තානං උද්ධරිතුං අසමත්ථතාය මරණං උපගම්ස්සන්ති. තෙන චුත්තං - “සෙන්ති වාපාතිබිණ්ණාච”ති. පුරාණානි අනුත්ථුනන්ති “ඉති අම්භෙහි බාදිතං ඉති පිත”න්ති පුබ්බෙ කතාති බාදිතපිට්තනවච්ඡිතවාදිතාදීනි අනුත්ථුනන්තා සොචන්තා අනුසොචන්තා සෙන්තිති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යා සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

මහාධනසෙට්ඨීපුත්තවත්ථු නවමං.

ජරාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඵකාදසමො වග්ගො.

12. අත්තවග්ගො

1. බොධිරාජකුමාරවත්ථු

අත්තානඤ්චෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා භෙසකළාවතො විහරන්තො බොධිරාජකුමාරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර පඨවිතලෙ අඤ්ඤෙහි පාසාදෙහි අසදිසරුපං ආකාසෙ උප්පතමානං විය කොකනුදං නාම පාසාදං කාරෙත්වා වඩ්ඪකිං පුච්ඡි — “කිං තයා අඤ්ඤත්ථාපි ඵ්වරුපො පාසාදො කතපුබ්බො, උදාහු පඨමසිප්පමෙව තෙ ඉදං”න්ති. “පඨමසිප්පමෙව, දෙවා”ති ව චුත්තෙ චිත්තෙයි — “සවෙ අයං අඤ්ඤස්සෙව ඵ්වරුපං පාසාදං කරිස්සති, අයං පාසාදො අනච්ඡරියො භවිස්සති. ඉමං මයා මාරෙතුං වා හත්ථපාදෙ වාස්ස ඡිත්තිදිතුං අක්ඛිති වා උප්පාටෙතුං වට්ටති, ඵ්වං අඤ්ඤස්ස පාසාදං න කරිස්සති”ති. සො තමත්ථං අත්තනො පියසභායකස්ස සඤ්ඡීවකපුත්තස්ස නාම මාණවකස්ස කට්ඨෙයි. සො චිත්තෙයි — “නිස්සංසයං එස වඩ්ඪකිං නාසෙස්සති, අනග්ගො සිප්පි, සො මයි පස්සන්තෙ මා නස්සතු, සඤ්ඤමස්ස දස්සාමි”ති. සො තං උපසඬකම්ත්වා “පාසාදෙ තෙ කම්මං නිට්ඨිතං, නො”ති පුච්ඡිත්වා “නිට්ඨිතං”න්ති චුත්තෙ “රාජකුමාරො තං නාසෙතුකාමො අත්තානං රක්ඛෙය්‍යාමි”ති ආහ. වඩ්ඪකිපි “භද්දකං තෙ, සාමි, කතං මම ආරොචෙන්තෙන, අභමෙන්ථ කත්තබ්බං ජානිස්සාමි”ති වත්වා “කිං, සම්ම, අම්භාකං පාසාදෙ කම්මං නිට්ඨිතං”න්ති රාජකුමාරෙත පුට්ඨො “න තාව, දෙව, නිට්ඨිතං, බහු අවසිට්ඨ”න්ති ආහ. කිං කම්මං නාම අවසිට්ඨන්ති? පච්ඡා, දෙව, ආචික්ඛිස්සාමි, දාරුනි තාව ආභරාපෙථාති. කිං දාරුනි නාමාති? නිස්සාරානි සුක්ඛදාරුනි, දෙව්නි. සො ආභරාපෙන්වා අදාමි. අථ නං ආහ — “දෙව, තෙ ඉතො පට්ඨාය මම සන්තිකං නාගන්තබ්බං. කිං කාරණා? සුමුමකම්මං කරොන්තස්ස හි අඤ්ඤෙහි සද්ධිං සල්ලපන්තස්ස මෙ කම්මචික්ඛෙපො හොති, ආභාරවෙලායං පන මෙ හරියාව ආභාරං ආභරිස්සති”ති. රාජකුමාරොපි “සාධු”ති පටිස්සුණි. සොපි එකස්මිං ගබ්භෙ නිසිදිත්වා තානි දාරුනි තච්ඡෙන්වා අත්තනො පුත්තදාරස්ස අත්තො නිසිද්ධායොග්ගං ගරුළුසකුණං කත්වා ආභාරවෙලාය පන හරියං ආහ — “ගෙහෙ විජ්ජමානකං සබ්බං චික්ඛිණ්ත්වා හිරඤ්ඤසුචණ්ණං ගණ්භාහි”ති. රාජකුමාරොපි වඩ්ඪකිස්ස අනික්ඛමනත්ථාය ගෙහං පරික්ඛිපිත්වා ආරක්ඛං යපෙයි. වඩ්ඪකිපි සකුණස්ස නිට්ඨිතකාලෙ “අප්ප සබ්බෙයි දාරකෙ ගහෙන්වා ආගච්ඡෙය්‍යාමි”ති හරියං වත්වා භුත්තපාතරාසො පුත්තදාරං සකුණස්ස කුච්ඡියං නිසිදාපෙන්වා වාතපානෙන නික්ඛමිත්වා පලායි. සො තෙසං, “දෙව, වඩ්ඪකි පලායති”ති කන්දන්තානංයෙව ගන්ත්වා හිමවන්තෙ ඔතරිත්වා එකං නගරං මාපෙන්වා කට්ඨවාහනරාජා නාම ජාතො.

රාජකුමාරොපි “පාසාදමහං කරිස්සාමි”ති සත්ථාරං නිමන්තෙන්වා පාසාදෙ චතුප්පාතියගන්ධෙහි පරිභණ්ඩිකං කත්වා පඨමඋම්මාරතො පට්ඨාය වෙලපටිකං පත්ථරි. සො කිර අපුත්තකො, තස්මා “සවාහං පුත්තං වා ධිතරං වා ලච්ඡාමි, සත්ථා ඉමං අක්කම්භස්සති”ති චිත්තෙන්වා පත්ථරි. සො සත්ථරි ආගතෙ සත්ථාරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ගහෙන්වා “පච්චසථ, හන්තෙ”ති ආහ. සත්ථා න පාචිසි, සො දුතියමිපි තතියමිපි යාචි. සත්ථා අපච්චිසිත්වා ආනන්දත්ථරං ඔලොකෙයි. ථෙරො ඔලොකිතසඤ්ඤායෙව වත්ථානං අනක්කමනභාවං ඤත්වා තං “සංහරතු, රාජකුමාර, දුස්සානි, න හගවා වෙලපටිකං අක්කම්භස්සති, පච්ඡිමප්පතං තථාගතො ඔලොකෙති”ති දුස්සානි සංහරාපෙයි. සො දුස්සානි සංහරිත්වා සත්ථාරං අත්තොනිවෙසනං පවෙසන්වා යාගුඛප්පකෙන සම්මානෙන්වා එකමන්තං නිසින්නො වන්දිත්වා ආහ — “හන්තෙ, අහං කුම්භාකං උපකාරකො තික්ඛන්තුං සරණං ගතො, කුච්ඡිගතො ව කිරම්හි එකචාරං සරණං ගතො, දුතියං තරුණදාරකකාලෙ, තතියං විඤ්ඤභාවං පත්තකාලෙ. තස්ස මෙ කස්මා වෙලපටිකං න අක්කම්භත්ථා”ති? “කිං පන ත්වං, කුමාර, චිත්තෙන්වා වෙලානි අත්ථරි”ති? “සවෙ පුත්තං වා ධිතරං වා ලච්ඡාමි, සත්ථා මෙ වෙලපටිකං අක්කම්භස්සති”ති ඉදං චිත්තෙන්වා, හන්තෙති. තෙනෙවාහං තං න අක්කම්භිත්ති. “කිං පනාහං, හන්තෙ, පුත්තං වා ධිතරං වා නෙව ලච්ඡාමි”ති? “ආම, කුමාර”ති. “කිං කාරණා”ති? “පුරිමකඅත්තභාවෙ ජායාය සද්ධිං පමාදං ආපන්නන්තා”ති. “කස්මිං කාලෙ, හන්තෙ”ති? අථස්ස සත්ථා අනිතං ආහරිත්වා දස්සෙයි —

අනිතෙ කිර අනෙකසතා මනුස්සා මහනියා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිංසු. නාවා සමුද්දමථෙකෙ හිප්පි. ද්වෙ ජයම්පතිකා එකං ඵලකං ගහෙන්වා අන්තරදීපකං පච්චිංසු, සෙසා සබ්බෙ තත්ථෙව මරිංසු. තස්මිං බො පන දීපකෙ මහාසකුණසඬ්ඨො වසති. තෙ අඤ්ඤං බාදිතබ්බකං අදිස්වා ජාතජ්ඣුත්තා සකුණඅණ්ඩානි අඩ්ඨාගරෙසු පචිත්වා බාදිංසු, තෙසු අප්පහොන්තෙසු සකුණච්ඡාපෙ ගහෙන්වා බාදිංසු. ඵ්වං පඨමවයෙපි මජ්ඣිමවයෙපි පච්ඡිමවයෙපි බාදිංසුයෙව. එකස්මිමිපි වයෙ අප්පමාදං නාපජ්ජිංසු, එකොපි ව නෙසං අප්පමාදං නාපජ්ජි.

සත්ථා ඉදං තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්වා “සවෙ හි ත්වං, කුමාර, තදා එකස්මිමිපි වයෙ හරියාය සද්ධිං අප්පමාදං ආපජ්ජිස්ස, එකස්මිමිපි වයෙ පුත්තො වා ධිතා වා උප්පජ්ජෙය්‍ය. සවෙ පන වො එකොපි අප්පමන්තො අභවිස්ස, තං පටිච්ච පුත්තො වා ධිතා වා උප්පජ්ජිස්ස. කුමාර, අත්තානඤ්චි පියං මඤ්ඤමානෙන තිසුපි වයෙසු අප්පමන්තෙන අත්තා රක්ඛිතබ්බො, ඵ්වං අසක්කොන්තෙන එකවයෙපි රක්ඛිතබ්බොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

157. “අත්තානඤ්චෙ පියං ජඤ්ඤා, රක්ඛෙය්‍ය නං සුරක්ඛිතං;
තිණ්ණං අඤ්ඤතරං යාමං, පටිජග්ගෙය්‍ය පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ යාමන්ති සත්ථා අත්තනො ධම්මිස්සරතාය දෙසනාකුසලතාය ව ඉධ තිණ්ණං වයානං අඤ්ඤතරං වයං යාමන්ති කත්වා දෙසෙයි, තස්මා ඵ්වමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සවෙ අත්තානං පියං ජානෙය්‍ය, රක්ඛෙය්‍ය නං

සුරක්ෂිතත්වය යථා සො සුරක්ෂිතතා හොඳි, එවං නං රක්ෂෙය්. තත්ථ සචෙ ගිහී සමානො “අත්තානං රක්ෂිස්සාමි”ති උපරිපාසාදනලෙ සුසංවුතං ගබ්භං පවිසිත්වා සම්පන්නාරක්ඛො හුත්වා වසන්තොපි, පබ්බජිතො හුත්වා සුසංවුතෙ පිහිතද්වාරවාතපානෙ ලෙණෙ විහරන්තොපි අත්තානං න රක්ෂිතියෙව. ගිහී පන සමානො යථාබලං දානසීලාදීනි පුඤ්ඤානි කරොන්තො, පබ්බජිතො වා පන වත්තපට්ඨත්තපරියත්තිමනසිකාරෙසු උස්සුක්කං ආපජ්ජන්තො අත්තානං රක්ෂති නාම. එවං තිසු වයෙසු අසක්කොන්තො අඤ්ඤතරස්මිමිපි වයෙ පණ්ඩිතපුරිසො අත්තානං පටිජග්ගතියෙව. සචෙ හි ගිහිභූතො පයමවයෙ බිඬ්ඬාපසුතතාය කුසලං කාතුං න සක්කොති, මජ්ඣිමවයෙ අප්පමත්තෙන හුත්වා කුසලං කාතබ්බං. සචෙ මජ්ඣිමවයෙ පුත්තදාරං පොසෙන්නො කුසලං කාතුං න සක්කොති, පච්ඡිමවයෙ කාතබ්බමෙව. එවමිපි කරොන්තෙන අත්තා පටිජග්ගිතොව හොති. එවං අකරොන්තස්ස පන අත්තා පියො නාම න හොති, අපායපරායණමෙව නං කරොති. සචෙ පන පබ්බජිතො පයමවයෙ සජ්ඣායං කරොන්තො ධාරොන්තො වාචෙන්නො වත්තපට්ඨත්තං කරොන්තො පමාදං ආපජ්ජති, මජ්ඣිමවයෙ අප්පමත්තෙන සමණධම්මො කාතබ්බො. සචෙ පයමවයෙ උග්ගහිතපරියත්තියා අට්ඨකථං විනිවිජයං කාරණාකාරණඤ්ච පුච්ඡන්තො මජ්ඣිමවයෙ පමාදං ආපජ්ජති, පච්ඡිමවයෙ අප්පමත්තෙන සමණධම්මො කාතබ්බොයෙව. එවමිපි කරොන්තෙන අත්තා පටිජග්ගිතොව හොති. එවං අකරොන්තස්ස පන අත්තා පියො නාම න හොති, පච්ඡානුතාපෙනෙව නං තාපෙතීති.

දෙසනාවසානෙ බොධිරාජකුමාරො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

බොධිරාජකුමාරවත්ථු පයමං.

2. උපනන්දසක්ඛාපුත්තත්ථෙරවත්ථු

අත්තානමෙව පයමන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො උපනන්දං සක්ඛාපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර ථෙරො ධම්මකථං කට්ඨෙතුං ඡෙකො. තස්ස අප්පිච්ඡතාදිපටිසංයුත්තං ධම්මකථං සුත්වා බහු භික්ඛු තං තිච්චරෙහි පුජෙත්වා ධුතඬ්ඬානි සමාදියිංසු. තෙහි විස්සට්ඨපරික්ඛාරෙ සොයෙව ගණ්හි. සො එකස්මිං අත්තොවස්සෙ උපකට්ඨෙ ජනපදං අගමාසි. අථ නං එකස්මිං විහාරෙ දහරසාමණෙරා ධම්මකථිකපෙමෙන, “හත්තෙ, ඉධ වස්සං උපෙථා”ති වදිංසු. “ඉධ කිත්තකං වස්සාවාසිකං ලබ්භති”ති පුච්ඡිත්වා තෙහි “එකෙකො සාටකො”ති චුත්තෙ තත්ථ උපාහනා යපෙත්වා අඤ්ඤං විහාරං අගමාසි. දුතියං විහාරං ගන්ත්වා “ඉධ කිං ලබ්භති”ති පුච්ඡිත්වා “ද්වෙ සාටකා”ති චුත්තෙ කත්තරයට්ඨිං යපෙසි. තතියං විහාරං ගන්ත්වා “ඉධ කිං ලබ්භති”ති පුච්ඡිත්වා “තයො සාටකා”ති චුත්තෙ තත්ථ උදකතුමිමං යපෙසි. චතුත්ථං විහාරං ගන්ත්වා “ඉධ කිං ලබ්භති”ති පුච්ඡිත්වා “චන්තාරො සාටකා”ති චුත්තෙ “සාධු ඉධ වසිස්සාමි”ති තත්ථ වස්සං උපගන්ත්වා ගහට්ඨානඤ්චෙව භික්ඛුනඤ්ච ධම්මකථං කට්ඨෙයි. තෙ නං බහුහි වත්ථෙහි වෙව චිවරෙහි ව පුජෙසුං. සො චුට්ඨවස්සො ඉතරෙසුපි විහාරෙසු සාසනං පෙසෙත්වා “මයා පරික්ඛාරස්ස යපිතත්තා වස්සාවාසිකං ලද්ධබ්බං, තං මෙ පහිණන්තු”ති සබ්බං ආහරාපෙත්වා යානකං පුරෙත්වා පායාසි.

අට්ඨකස්මිං විහාරෙ ද්වෙ දහරහික්ඛු ද්වෙ සාටකෙ එකඤ්ච කම්බලං ලභිත්වා “තුය්හං සාටකා හොන්තු, මය්හං කම්බලො”ති භාජෙතුං අසක්කොන්තා මග්ගසම්පෙ නිසිදිත්වා විවදන්ති. තෙ තං ථෙරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා, “හත්තෙ, තුමිහෙ නො භාජෙත්වා දෙථා”ති වදිංසු. තුමිහෙයෙව භාජෙථාති. න සක්කොම, හත්තෙ, තුමිහෙයෙව නො භාජෙත්වා දෙථාති. තෙන හි මම වචනෙ යස්සථාති. ආම, යස්සාමාති. “තෙන හි සාධු”ති තෙසං ද්වෙ සාටකෙ දත්වා “අයං ධම්මකථං කට්ඨන්තානං අමිහාකං පාරුපනාරහො”ති මහග්ගං කම්බලං ආදාය පක්කාමි. දහරහික්ඛු විජ්ජපට්ඨාරිනො හුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව තුමිහාකං සන්තිකං ගහෙත්වා තුමිහෙ විජ්ජපට්ඨාරිනො කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරි –

අතීතස්මිං අනුතීර්වාරි ව ගම්හිර්වාරි වාති ද්වෙ උද්දා මහන්තං රොහිතමච්ඡං ලභිත්වා “මය්හං සීසං හොතු, තච නඬ්ඬට්ඨ”න්ති විවාදාපන්නා භාජෙතුං අසක්කොන්තා එකං සිඬ්ඬාලං දිස්වා ආහංසු – “මාතුල, ඉමං නො භාජෙත්වා දෙහි”ති. අහං රඤ්ඤා විනිවිජයට්ඨානෙ යපිතො, තත්ථ චිරං නිසිදිත්වා ජඬ්ඬවිහාරත්ථාය ආගතොමිහි, ඉදානි මෙ ඔකාසො නත්ථිති. මාතුල, මා එවං කරොථ, භාජෙත්වා එව නො දෙථාති. මම වචනෙ යස්සථාති. යස්සාම, මාතුලාති. “තෙන හි සාධු”ති සො සීසං ඡිත්තදිත්වා එකමන්තෙ අකාසි, නඬ්ඬට්ඨං එකමන්තෙ. කත්වා ව පන, “තාතා, යෙන වො අනුතීරෙ වරිතං, සො නඬ්ඬට්ඨං ගණ්හාතු. යෙන ගම්හිරෙ වරිතං, තස්ස සීසං හොතු. අයං පන මජ්ඣිමො බණ්ඩො මම විනිවිජයධම්මෙ ධීතස්ස භවිස්සති”ති තෙ සඤ්ඤාපෙන්නො –

“අනුතීර්වාරි නඬ්ඬට්ඨං, සීසං ගම්හිර්වාරිනො;
අච්චායං මජ්ඣිමො බණ්ඩො, ධම්මට්ඨස්ස භවිස්සති”ති. (ජා. 1.7.33) –

ඉමං ගාථං වත්වා මජ්ඣිමබණ්ඩං ආදාය පක්කාමි. තෙපි විජ්ජපට්ඨාරිනො තං ඔලොකෙත්වා අට්ඨංසු.

සත්ථා ඉමං අතීතං දස්සෙත්වා “එවමෙස අතීතෙපි තුම්හෙ විජ්ජට්ඨාරිනො අකාසියෙවා”ති තෙ භික්ඛු සඤ්ඤාපෙත්වා උපනන්දං ගරහන්තො, “භික්ඛවෙ, පරං ඔවදන්තෙන නාම පයමමෙව අත්තා පතිරුපෙ පතිට්ඨාපෙනබ්බො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

158. “අත්තානමෙව පයමං, පතිරුපෙ නිවෙසයෙ;
අපඤ්ඤමනුසාසෙය්‍යා, න කිලිස්සෙය්‍යා පණ්ඩිතො”ති.

තත්ථ පතිරුපෙ නිවෙසයෙති අනුච්ඡවිකෙ ගුණෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යා. ඉදං චුත්තං හොති – යො අප්පිච්ඡතාදිගුණෙහි වා අරියවංසපටිපදාදීහි වා පරං අනුසාසිතුකාමො, සො අත්තානමෙව පයමං තස්මිං ගුණෙ පතිට්ඨාපෙය්‍යා. එවං පතිට්ඨාපෙත්වා අපඤ්ඤං තෙහි ගුණෙහි අනුසාසෙය්‍යා. අත්තානඤ්ඤි තත්ථ අනිවෙසෙත්වා කෙවලං පරමෙව අනුසාසමානො පරතො නින්දං ලභිත්වා කිලිස්සති නාම, තත්ථ අත්තානං නිවෙසෙත්වා අනුසාසමානො පරතො පසංසං ලභති, තස්මා න කිලිස්සති නාම. එවං කරොන්තො පණ්ඩිතො න කිලිස්සෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

උපනන්දසකායපුත්තත්ථෙරවත්ථු දුතියං.

3. පධානිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු

අත්තානඤ්ඤෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පධානිකතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආදාය අරඤ්ඤෙ වස්සං උපගන්ත්වා, “ආචුසො, ධරමානකස්ස බුද්ධස්ස සන්තිකෙ වො කම්මට්ඨානං ගහිතං, අප්පමත්තාව සමණධම්මං කරොථා”ති ඔවදිත්වා සයං ගන්ත්වා නිපජ්ජිත්වා සුපති. තෙ භික්ඛු පයමයාමෙ වඩ්ඤ්ඤාමෙ මජ්ඣිමයාමෙ විහාරං පවිසන්ති. සො නිද්දායිත්වා පබුද්ධකාලෙ තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං තුම්හෙ ‘නිපජ්ජිත්වා නිද්දායිස්සාමා’ති ආගතා, සීසං නික්ඛමිත්වා සමණධම්මං කරොථා”ති වත්වා සයං ගන්ත්වා තථෙව සුපති. ඉතරෙ මජ්ඣිමයාමෙ බහි වඩ්ඤ්ඤාමෙ විහාරං පවිසන්ති. සො පුනපි පබුද්ධිත්වා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා තෙ විහාරා නිහරිත්වා සයං පුන ගන්ත්වා තථෙව සුපති. තස්මිං නිව්චකාලං එවං කරොන්තෙ තෙ භික්ඛු සජ්ඣායං වා කම්මට්ඨානං වා මනසිකාතුං නාසක්ඛිංසු, චිත්තං අඤ්ඤාපත්තං අගමාසි. තෙ “අම්මාකං ආවරියො අතිවිය ආරද්ධවිරියො, පරිග්ගණ්ඨිස්සාම න”න්ති පරිග්ගණ්ඨන්තා තස්ස කිරියං දිස්වා “නට්ඨම්හා, ආචුසො, ආවරියො නො තුව්ඡරවං රවති”ති වදිංසු. තෙසං අතිවිය නිද්දාය කිලමන්තානං එකභික්ඛුපි විසෙසං නිබ්බන්තෙතුං නාසක්ඛි. තෙ වුට්ඨවස්සා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරා කතපටිසත්ථාරා “කිං, භික්ඛවෙ, අප්පමත්තා හුත්වා සමණධම්මං කරිත්වා”ති පුච්ඡිතා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපෙස තුම්මාකං අන්තරායමකාසියෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො –

“අමාතාපිතරසංවඩ්ඪො, අනාවෙරකුලෙ වසං;
නායං කාලං අකාලං වා, අභිජානාති කුක්කුටො”ති. (ජා. 1.1.119) –

ඉමං අකාලරාවිකුක්කුටජාතකං විත්ථාරෙත්වා කට්ඨෙයි. “තදා හි සො කුක්කුටො අයං පධානිකතිස්සත්ථෙරො අහොසී, ඉමෙ පඤ්ච සතා භික්ඛු තෙ මාණවා අහෙසුං, දිසාපාමොක්ඛො ආවරියො අහමෙවා”ති සත්ථා ඉමං ජාතකං විත්ථාරෙත්වා, “භික්ඛවෙ, පරං ඔවදන්තෙන නාම අත්තා සුදන්තො කාතබ්බො. එවං ඔවදන්තො හි සුදන්තො හුත්වා දමෙති නාමා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

159. “අත්තානඤ්ඤෙ තථා කයිරා, යථාඤ්ඤමනුසාසති;
සුදන්තො වත දමෙථ, අත්තා හි කිර දුද්දමො”ති.

තස්සත්ථො – යො හි භික්ඛු “පයමයාමාදීසු වඩ්ඤ්ඤාමි”න්ති වත්වා පරං ඔවදති, සයං වඩ්ඤ්ඤාමාදීනි අධිට්ඨහන්තො අත්තානඤ්ඤෙ තථා කයිරා, යථාඤ්ඤමනුසාසති, එවං සන්තෙ සුදන්තො වත දමෙථාති යෙන ගුණෙන පරං අනුසාසති, තෙන අත්තානා සුදන්තො හුත්වා දමෙය්‍යා. අත්තා හි කිර දුද්දමොති අයඤ්ඤි අත්තා නාම දුද්දමො. තස්මා යථා සො සුදන්තො හොති, තථා දමෙතබ්බොති.

දෙසනාවසානෙ පඤ්ච සතාපි තෙ භික්ඛු අරහත්තං පාපුණ්ඤ්ඤි.

පධානිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. කුමාරකස්සපමාතුථෙරවත්ථු

අත්තා හි අත්තනො නාටොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කුමාරකස්සපත්ථෙරස්ස මාතරං ආරබ්භ කට්ඨි.

සා කිර රාජගහනගරෙ සෙට්ඨිධිතා විඤ්ඤානං පත්තකාලතො පටියාය පබ්බජ්ජං යාචි. අථ සා පුනස්පුනං යාවමානාපි මාතාපිතුනං සන්තිකා පබ්බජ්ජං අලභිත්වා වයප්පත්තා පතිකුලං ගන්ත්වා පතිදෙවතා හුත්වා අගාරං අජ්ඣාචසි. අථස්සා න විරස්සෙව කුච්ඡිස්මිං ගබ්භො පතිට්ඨති. සා ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං අජානිත්වාච සාමිකං ආරාධෙත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. අථ නං සො මහත්තෙන සක්කාරෙන භික්ඛුනුපස්සයං නෙත්වා අජානන්තො දෙවදත්තපක්ඛිකානං භික්ඛුනීනං සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. අපරෙන සමයෙන භික්ඛුනියො තස්සා ගබ්භිනිභාවං ඤත්වා තාහි “කිං ඉදං”න්ති චුත්තා නාහං, අයො, ජානාමි “කිමෙතං”, සීලං වත මෙ අරොගමෙවාති. භික්ඛුනියො තං දෙවදත්තස්ස සන්තිකං නෙත්වා “අයං භික්ඛුනී සද්ධාපබ්බජිතා, ඉමිස්සා මයං ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං ජානාම, කාලං න ජානාම, කිං දානි කරොමා”ති ප්‍රච්ඡිංසු. දෙවදත්තො “මා මය්හං ඔවාදකාරිකානං භික්ඛුනීනං අයසො උප්පජ්ජතු”ති එත්තකමෙව වින්තෙත්වා “උප්පබ්බාජෙථ න”න්ති ආහ. තං සුත්වා සා දහරා මා මං, අයො, නාසෙථ, නාහං දෙවදත්තං උද්දිස්ස පබ්බජිතා, එථ, මං සත්ථු සන්තිකං ජෙනවනං නෙටාති. තා තං ආදාය ජෙනවනං ගන්ත්වා සත්ථු ආරොචෙසු. සත්ථා “තස්සා ගිහිකාලෙ ගබ්භො පතිට්ඨිතො”ති ජානන්තොපි පරවාදමොචනත්ථං රාජානං පසෙනදිකොසලං මහාඅනාඨපිණ්ඩිකං චූළඅනාඨපිණ්ඩිකං විසාබාඋපාසිකං අඤ්ඤානි ව මහාකුලානි පක්කොසාපෙත්වා උපාලිත්ථෙරං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ, ඉමිස්සා දහරාය භික්ඛුනියා චතුපරිසමජ්ඣෙ කම්මං පරිසොධෙහි”ති. ථෙරො රඤ්ඤො පුරතො විසාබං පක්කොසාපෙත්වා තං අධිකරණං පටිච්ඡාපෙසි. සා සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා අන්තොසාණියං තස්සා හත්ථපාදනාහිඋදරපරියොසානානි ඔලොකෙත්වා මාසදිවසෙ සමානෙත්වා “ගිහිභාවෙ ඉමාය ගබ්භො ලද්ධො”ති ඤත්වා ථෙරස්ස තමත්ථං ආරොචෙසි. අථස්සා ථෙරො පරිසමජ්ඣෙ පරිසුද්ධභාවං පතිට්ඨාපෙසි. සා අපරෙන සමයෙන පදුමුත්තරබුද්ධස්ස පාදමුලෙ පත්ථිතපත්ථනං මහානුභාවං පුත්තං විජායි.

අපේකදිවසං රාජා භික්ඛුනුපස්සයසම්පෙන ගච්ඡන්තො දාරකසද්දං සුත්වා “කිං ඉදං”න්ති ප්‍රච්ඡිත්වා, “දෙව, එකිස්සා භික්ඛුනියා පුත්තො ජාතො, තස්සෙස සද්දො”ති චුත්තෙ තං කුමාරං අත්තනො සරං නෙත්වා ධාතීනං අදාසි. නාමග්ගහණදිවසෙ වස්ස කස්සපොති නාමං කත්වා කුමාරපරිහාරෙන වඩ්ඪිතත්තා කුමාරකස්සපොති සඤ්ජානිංසු. සො කීළාමණ්ඩලෙ දාරකෙ පහරිත්වා “නිම්මානාපිතිකෙනම්භා පහටා”ති චුත්තෙ රාජානං උපසඩ්ධකම්ත්වා, “දෙව, මං ‘නිම්මානාපිතිකො’ති වදන්ති, මාතරං මෙ ආචික්ඛටා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා රඤ්ඤො ධාතියො දස්සෙත්වා “ඉමා තෙ මාතරො”ති චුත්තෙ “න එත්තිකා මෙ මාතරො, එකාය මෙ මාතරා හචිතබ්බං, තං මෙ ආචික්ඛටා”ති ආහ. රාජා “න සක්කා ඉමං වඤ්චෙතු”න්ති වින්තෙත්වා, තාත, තව මාතා භික්ඛුනී, ත්වං මයා භික්ඛුනුපස්සයා ආනිතොති. සො තාවතකෙනෙව සමුප්පන්නසංවෙගො හුත්වා, “තාත, පබ්බාජෙථ ම”න්ති ආහ. රාජා “සාධු, තාතා”ති තං මහත්තෙන සක්කාරෙන සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බාජෙසි. සො ලද්ධපසම්පදො කුමාරකස්සපත්ථෙරොති පඤ්ඤායි. සො සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා වායමිත්වා විසෙසං නිබ්බත්තෙතුං අසක්කොන්තො “පුන කම්මට්ඨානං විසෙසෙත්වා ගහෙස්සාමි”ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අන්ධවනෙ විහාසි.

අථ නං කස්සපබුද්ධකාලෙ එකතො සමණධම්මං කත්වා අනාගාමිඵලං පත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තභික්ඛු බ්‍රහ්මලොකතො ආගන්ත්වා පන්තරස පඤ්ඤෙ ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමෙ පඤ්ඤෙ යපෙත්වා සත්ථාරං අඤ්ඤො බ්‍යාකාතුං සමත්ථො නාම නන්ථි, ගච්ඡ, සත්ථු සන්තිකෙ ඉමෙසං අත්ථං උග්ගණ්භා”ති උයොපෙසි. සො තථා කත්වා පඤ්ඤවිස්සජ්ජනාවසානෙ අරහත්තං පාපුණි. තස්ස පන නික්ඛන්තදිවසතො පටියාය ද්වාදස වස්සානි මාතුභික්ඛුනියා අක්ඛිභි අස්සුනි පවත්තිංසු. සා පුත්තවියොගදුක්ඛිතා අස්සුනින්තෙනෙව මුඛෙන භික්ඛාය වරමානා අන්තරවිටීයං ථෙරං දිස්වාච, “පුත්ත, පුත්තා”ති විරවන්ති තං ගණ්භිතුං උපධාවමානා පරිවන්තිත්වා පති. සා ථනෙහි බීරං මුඤ්චන්තෙහි උට්ඨතිත්වා අල්ලවිචරා ගන්ත්වා ථෙරං ගණ්භි. සො වින්තෙසි – “සවායං මම සන්තිකා මධුරවචනං ලභිස්සති, විනස්සිස්සති. ථද්ධමෙව කත්වා ඉමාය සද්ධිං සල්ලපිස්සාමි”ති. අථ නං ආහ – “කිං කරොන්ති විචරසි, සිනෙහමත්තම්භි ඡින්දිතුං න සක්කොසි”ති. සා “අහො කක්ඛළා ථෙරස්ස කටා”ති වින්තෙත්වා “කිං වදෙසි, තාතා”ති වත්වා පුනපි තෙන තථෙව චුත්තා වින්තෙසි – “අහං ඉමස්ස කාරණා ද්වාදස වස්සානි අස්සුනි සන්ධාරෙතුං න සක්කොමි, අයං පනෙවං ථද්ධහදයො, කිං මෙ ඉමිනා”ති පුත්තසිනෙහං ඡින්දිත්වා තංදිවසමෙව අරහත්තං පාපුණි.

අපරෙන සමයෙන ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තෙන එවං උපනිස්සයසම්පන්නො කුමාරකස්සපො ව ථෙරී ව නාසිතා, සත්ථා පන තෙසං පතිට්ඨා ජාතො, අහො බුද්ධා නාම ලොකානුකම්පකා”ති . සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව අහං ඉමෙසං පච්චයො පතිට්ඨා ජාතො, පුබ්බෙපි තෙසං අහං පතිට්ඨා අහොසියෙවා”ති වත්වා –

“නිග්‍රොධමෙව සෙවෙයා, න සාබ්බුපසංවසෙ;
නිග්‍රොධස්මිං මතං සෙයොයා, යඤ්චෙ සාබස්මි ජීවිත”න්ති. (ජා. 1.1.12; 1.10.81) –

ඉමං නිග්‍රොධජාතකං විත්ථාරෙන කටෙත්වා “තදා සාබම්භො දෙවදත්තො අහොසි, පරිසාපිස්ස දෙවදත්තපරිසා, වාරප්පත්තා මිගධෙනු ථෙරී අහොසි, පුත්තො කුමාරකස්සපො, ගබ්භිනීම්භියා ජීවිතං පරිච්චජිත්වා ගතො නිග්‍රොධම්ගරාජා පන අහමෙවා”ති ජාතකං සමොධානෙත්වා පුත්තසිනෙහං ඡින්දිත්වා ථෙරියා අත්තනාව අත්තනො

පතිට්ඨානකතභාවං පකාසෙන්නො, “භික්ඛවෙ, යස්මා පරස්ස අත්තනි ධීතෙන සග්ගපරායණෙන වා මග්ගපරායණෙන වා භවිතුං න සක්කා, තස්මා අත්තාව අත්තනො නාටො, පරො කිං කර්ස්සති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

160. “අත්තා හි අත්තනො නාටො, කො හි නාටො පරො සියා;
අත්තනා හි සුදන්තෙන, නාටං ලභති දුල්ලභ”න්ති.

තත්ථ නාටොති පතිට්ඨා. ඉදං වුත්තං හොති – යස්මා අත්තනි ධීතෙන අත්තසම්පන්නෙන කුසලං කත්වා සග්ගං වා පාපුණ්ණිකං, මග්ගං වා භාවෙකුං, ඵලං වා සච්ඡිකාකුං සක්කා . තස්මා හි අත්තාව අත්තනො පතිට්ඨා හොති, පරො කො නාම කස්ස පතිට්ඨා සියා. අත්තනා ඵව හි සුදන්තෙන නිබ්බිසෙවනෙන අරහත්තඵලසංඛ්ඛාතං දුල්ලභං නාටං ලභති. අරහත්තඤ්ඤි සන්ධාය ඉධ “නාටං ලභති දුල්ලභ”න්ති වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිසුති.

කුමාරකස්සපමාතුට්ඨවත්ථු වතුත්ථං.

5. මහාකාලඋපාසකවත්ථු

අත්තනා හි කතං පාපන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො එකං මහාකාලං නාම සොනාපන්නඋපාසකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර මාසස්ස අට්ඨදිවසෙසු උපොසථිකො හුත්වා විහාරෙ සබ්බරත්තිං ධම්මකථං සුඤ්ඤාති. අථ රත්තිං වොරා එකස්මිං ගෙහෙ සන්ධිං ඡීන්දිත්වා භණ්ඩකං ගහෙත්වා ලොභභාජනසද්දෙන පබ්බද්ධෙහි සාමිකෙහි අනුබද්ධා ගහිතභණ්ඩං ඡඩ්ධෙත්වා පලායිංසු. සාමිකාපි තෙ අනුබන්ධිංසුයෙව, තෙ දිසා පක්ඛන්දිංසු. එකො පන විහාරමග්ගං ගහෙත්වා මහාකාලස්ස රත්තිං ධම්මකථං සුත්වා පාතොව පොක්ඛරණීතිරෙ මුඛං ධොවන්තස්ස පුරතො භණ්ඩිකං ඡඩ්ධෙත්වා පලායි. වොරෙ අනුබන්ධිත්වා ආගතමනුස්සා භණ්ඩිකං දිස්වා “ත්ථං නො ගෙහසන්ධිං ඡීන්දිත්වා භණ්ඩිකං හරිත්වා ධම්මං සුඤ්ඤාත්තො විය විවරසී”ති තං ගහෙත්වා පොටත්වා මාරෙත්වා ඡඩ්ධෙත්වා අගමිංසු. අථ නං පාතොව පානීයසටං ආදාය ගතා දහරසාමණෙරා දිස්වා “විහාරෙ ධම්මකථං සුත්වා සයිතඋපාසකො අයුත්තං මරණං ලභති”ති වත්වා සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා “ආම, භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං අත්තභාවෙ කාලෙන අප්පතිරුපං මරණං ලද්ධං, පුබ්බෙ කතකම්මස්ස පන තෙන යුත්තමෙව ලද්ධ”න්ති වත්වා තෙහි යාවිතො තස්ස පුබ්බකම්මං කට්ඨෙයි –

අතීතෙ කිර බාරාණසිරඤ්ඤො විජිතෙ එකස්ස පච්චන්තගාමස්ස අට්ඨමුඛෙ වොරා පහරන්ති. රාජා අට්ඨමුඛෙ එකං රාජභටං යපෙසී, සො හතිං ගහෙත්වා මනුස්සෙ ඔරතො පාරං නෙති, පාරතො ඔරං ආනෙති. අට්ඨකො මනුස්සො අභිරුපං අත්තනො හරියං වුළුයානකං ආරොපෙත්වා තං යානං අගමාසී. රාජභටො තං ඉත්ථී දිස්වා ව සඤ්ජාතසිනෙහො තෙන “අට්ඨං නො , සාමී, අතික්කාමෙහී”ති වුත්තෙපි “ඉදානි විකාලො, පාතොව අතික්කාමෙස්සාමී”ති ආහ. සො සකාලො, සාමී, ඉදානෙව නො නෙහීති. නිවත්ත, හො, අමිභාකංයෙව ගෙහෙ ආභාරො ව නිවාසො ව භවිස්සතීති. සො නෙව නිවත්තිතුං ඉච්ඡී. ඉතරො පුරිසානං සඤ්ඤං දත්වා යානකං නිවත්තාපෙත්වා අනිච්ඡන්තස්සෙව ද්වාරකොට්ඨකෙ නිවාසං දත්වා ආහාරං පටියාදාපෙසී. තස්ස පන ගෙහෙ එකං මණිරතනං අත්ථී. සො තං තස්ස යානකන්තරෙ පක්ඛිපාපෙත්වා පච්චුසකාලෙ වොරානං පටිට්ඨසද්දං කාරෙසී. අථස්ස පුරිසා “මණිරතනං, සාමී, වොරෙහි භට”න්ති ආරොවෙසුං. සො ගාමද්වාරෙසු ආරක්ඛං යපෙත්වා “අත්තොගාමතො නික්ඛමන්තෙ විචිතථා”ති ආහ. ඉතරොපි පාතොව යානකං යොජෙත්වා පායාසී. අථස්ස යානකං සොධෙන්නා අත්තනා යපිතං මණිරතනං දිස්වා සන්තප්පෙත්වා “ත්ථං මණිං ගහෙත්වා පලායසී”ති පොටත්වා “ගහිතො නො, සාමී, වොරො”ති ගාමභොජකස්ස දස්සෙසුං. සො “භතකස්ස වත මෙ ගෙහෙ නිවාසං දත්වා භත්තං දින්නං, මණිං ගහෙත්වා ගතො, ගණ්හට්ඨං නං පාපපුරිස”න්ති පොටාපෙත්වා මාරෙත්වා ඡඩ්ධාපෙසී. ඉදං තස්ස පුබ්බකම්මං. සො තතො වුතො අච්චිමිති නිබ්බන්තිත්වා තත්ථ දීඝරත්තං පච්චිත්වා විපාකාවසෙසෙන අත්තභාවසෙන තට්ඨ පොටිතො මරණං පාපුණ්ණි.

ඵවං සත්ථා මහාකාලස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙත්වා, “භික්ඛවෙ, ඵවං ඉමෙ සත්තෙ අත්තනා කතපාපකම්මමෙව වතුසු අපායෙසු අභිමත්ථති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

161. “අත්තනා හි කතං පාපං, අත්තජං අත්තසම්භවං;
අභිමත්ථති දුම්මෙධං, වජිරංවස්මමයං මණි”න්ති.

තත්ථ වජිරංවස්මමයං මණින්ති වජිරංව අස්මමයං මණිං. ඉදං වුත්තං හොති – යථා පාසාණමයං පාසාණසම්භවං වජිරං තමෙව අස්මමයං මණිං අත්තනො උට්ඨානට්ඨානසංඛ්ඛාතං පාසාණමණිං බාදිත්වා ඡීද්දං ඡීද්දං බණ්ඩං බණ්ඩං කත්වා අපරිභොගං කරොති, ඵවමෙව අත්තනා කතං අත්තනි ජාතං අත්තසම්භවං පාපං දුම්මෙධං නිප්පඤ්ඤං පුග්ගලං වතුසු අපායෙසු අභිමත්ථති කත්තති විද්ධංසෙතීති.

දෙසනාවසානෙ සම්පත්තභික්ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිසුති.

6. දෙවදත්තවත්ථු

යස්ස අවචන්තදුස්සීලාන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දෙවදත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “ආවුසො, දෙවදත්තො දුස්සීලො පාපධම්මො දුස්සීලාකාරණෙන වඩ්ඪිතාය තණ්හාය අජාතසත්තුං සඬගණ්හිත්වා මහන්තං ලාභසක්කාරං නිබ්බන්තෙත්වා අජාතසත්තුං පිතුට්ඨෙ සමාදපෙත්වා තෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා නානප්පකාරෙන තථාගතස්ස වධාය පරිසක්කති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි දෙවදත්තො නානප්පකාරෙන මය්හං වධාය පරිසක්කති”ති වත්වා කුරුඬගම්ගජාතකාදීනි (ජා. 1.2.111-2) කට්ඨෙත්වා, “භික්ඛවෙ, අවචන්තදුස්සීලපුග්ගලං නාම දුස්සීලාකාරණා උප්පන්නා තණ්හා මාලුවා විය සාලං පරියොනන්ධිත්වා සම්භඤ්ජමානා නිරයාදිසු පක්ඛිපති”ති වත්වා ඉමං ගාථාමාහ –

162. “යස්ස අවචන්තදුස්සීලාං, මාලුවා සාලම්චොත්ථනං;
කරොති සො තථත්තානං, යථා නං ඉච්ඡති දිසො”ති.

තත්ථ අවචන්තදුස්සීලාන්ති එකන්තදුස්සීලභාවො. ගිහී වා ජාතිතො පට්ඨාය දස අකුසලකම්මපටෙ කරොන්තො, පබ්බජිතො වා උපසම්පන්නදිවසනො පට්ඨාය ගරුකාපත්තිං ආපජ්ජමානො අවචන්තදුස්සීලො නාම. ඉධ පන යො ද්විසු තිසු අත්තභාවෙසු දුස්සීලො, එතස්ස ගතියා ආගතං දුස්සීලභාවං සන්ධායෙන වුත්තං. දුස්සීලභාවොති වෙන්ථ දුස්සීලස්ස ඡ ද්වාරානි නිස්සාය උප්පන්නා තණ්හා වෙදිතබ්බා. මාලුවා සාලම්චොත්ථනන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස තං තණ්හාසඬබ්බාතං දුස්සීලාං යථා නාම මාලුවා සාලං ඔත්ථරන්ති දෙවෙ වස්සන්තෙ පත්තෙහි උදකං සම්පට්ච්ඡිත්වා සම්භඤ්ජනවසෙන සබ්බන්තකමෙව පරියොනන්ධිත්වා, එවං අත්තභාවං ඔත්ථනං පරියොනන්ධිත්වා ධීතං. සො මාලුවාය සම්භඤ්ජිත්වා භූමියං පාතියමානො රුක්ඛො විය තාය දුස්සීලාසඬබ්බාතාය තණ්හාය සම්භඤ්ජිත්වා අපායෙසු පාතියමානො, යථා නං අනත්ථකාමො දිසො ඉච්ඡති, තථා අත්තානං කරොති නාමාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

දෙවදත්තවත්ථු ඡට්ඨං.

7. සඬසහෙදපරිසක්කනවත්ථු

සුකරානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සඬසහෙදපරිසක්කනං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්ඤි දෙවදත්තො සඬසහෙදාය පරිසක්කන්තො ආයස්මන්තං ආනන්දං පිණ්ඩාය වරන්තං දිස්වා අත්තනො අධිප්පායං ආරොවෙසී. තං සුත්වා ථෙරො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භගවන්තං එතදවොච – “ඉධාහං, භන්තෙ, පුබ්බණ්හසමයං නිවාසෙත්වා පත්තව්වරමාදාය රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසිං. අද්දසා බො මං, භන්තෙ, දෙවදත්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරන්තං. දිස්වා යෙනාහං තෙනුපසඬකම්, උපසඬකම්ත්වා මං එතදවොච – ‘අප්ප්ඤ්ඤෙ දානාහං, ආවුසො ආනන්ද, අඤ්ඤත්තෙව භගවතා අඤ්ඤත්ත භික්ඛුසඬසෙන උපොසථං කරිස්සාමි සඬසකම්මඤ්ඤා’ති. අප්ප්ඤ්ඤෙව දෙවදත්තො සඬසං භින්දිස්සති, උපොසථඤ්ඤා කරිස්සති සඬසකම්මානි වා”ති. එවං වුත්තෙ සත්ථා –

“සුකරං සාධුනා සාධු, සාධු පාපෙන දුක්කරං;
පාපං පාපෙන සුකරං, පාපමරියෙහි දුක්කර”න්ති. (උදා. 48) –

ඉමං උදානං උදානෙත්වා, “ආනන්ද, අත්තනො අභිතකම්මං නාම සුකරං, භිතකම්මමෙව දුක්කර”න්ති වත්වා ඉමං ගාථාමාහ –

163. “සුකරානි අසාධුනි, අත්තනො අභිතානි ව;
යං වෙ භිතඤ්ඤා සාධුඤ්ඤා, තං වෙ පරමදුක්කර”න්ති.

තස්සත්ථො – යානි කම්මානි අසාධුනි සාවජ්ජානි අපායසංවත්තනිකත්තායෙව අත්තනො අභිතානි ව භොන්ති, තානි සුකරානි . යං පන සුගතිසංවත්තනිකත්තා අත්තනො භිතඤ්ඤා අනවජ්ජත්ථෙත සාධුඤ්ඤා සුගතිසංවත්තනිකඤ්ඤෙව නිබ්බානසංවත්තනිකඤ්ඤා කම්මං, තං පාවීනනින්නාය ගඬගාය උබ්බන්තෙත්වා පච්ඡාමුඛකරණං විය අතිදුක්කරන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

8. කාලත්වය

යො සාසනයේ ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාලත්වයං ආරබ්භ කට්ඨි.

සාවත්ථියං කිරෙකා ඉත්ථි මානුට්ඨානෙ යත්වා තං ථෙරං උපට්ඨති. තස්සා පටිච්ඡේදකගෙන මනුස්සා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා ආගන්ත්වා “අහො බුද්ධා නාම අවිජ්ජියා, අහො ධම්මදෙසනා මධුරා”ති පසංසන්ති. සා ඉත්ථි තෙසං කථං සුත්වා, “භන්තෙ, අහම්මි සත්ථු ධම්මදෙසනං සොතුකාමා”ති තස්ස ආරොචෙසි. සො “තත්ථ මා ගමී”ති තං නිවාරෙසි. සා පුනදිවසෙ පුනදිවසෙපිති යාවතතියං තෙන නිවාරියමානාපි සොතුකාමාව අහොසි. කස්මා සො පනෙතං නිවාරෙසිති? එවං කිරස්ස අහොසි – “සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා මයි භිජ්ජිස්සති”ති. සා එකදිවසං පාතොව භුත්තපාතරාසා උපොසථං සමාදියිත්වා, “අම්ම, සාධුකං අයාං පටිච්ඡේදයාසි”ති ධිතරං ආණාපෙන්වා විහාරං අගමාසි. ධිතාපිස්සා තං භික්ඛුං ආගතකාලෙ පටිච්ඡිත්වා “කුභිං මහාඋපාසිකා”ති චුත්තා “ධම්මස්සවනාය විහාරං ගතා”ති ආභ. සො තං සුත්වා භුත්තියං උට්ඨිතෙන ඩාහෙන සන්තප්පමානො “ඉදානි සා මයි භිත්තා”ති වෙගෙන ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුඤ්ඤානං දිස්වා සත්ථාරං ආභ, “භන්තෙ, අයං ඉත්ථි දන්ධා සුබ්බමං ධම්මකථං න ජානාති, ඉමිස්සා ඛන්ධාදිපටිසංයුත්තං සුබ්බමං ධම්මකථං අකට්ඨන්වා දානකථං වා සීලකථං වා කට්ඨන්වා වට්ටති”ති. සත්ථා තස්සප්පකාසයං විදිත්වා “ත්ථං දුප්පඤ්ඤො පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය බුද්ධානං සාසනං පටික්කොසසි. අත්තසානායෙව වායමසි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

164. “යො සාසනං අරහතං, අරියානං ධම්මජීවිනං;
පටික්කොසති දුමිමෙධො, දිට්ඨිං නිස්සාය පාපිකං;
එලානි කට්ඨකස්සෙව, අත්තසානාය එල්ලති”ති.

තස්සත්ථො – යො දුමිමෙධො පුග්ගලො අත්තනො සක්කාරභානිභයෙන පාපිකං දිට්ඨිං නිස්සාය “ධම්මං වා සොස්සාම, දානං වා දස්සාම”ති වදන්තෙ පටික්කොසන්තො අරහතං අරියානං ධම්මජීවිනං බුද්ධානං සාසනං පටික්කොසති, තස්ස තං පටික්කොසනං සා ව පාපිකා දිට්ඨි වෙච්ඡේදානස්ස කට්ඨකස්ස එලානි විය හොති. තස්මා යථා කට්ඨකො එලානි ගණ්භන්තො අත්තසානාය එල්ලති, අත්තනො සාතත්ථමෙව එලති, එවං සොපි අත්තසානාය එල්ලති. චුත්තමිති වෙතං –

“එලං වෙ කදලිං භන්ති, එලං වෙච්චං එලං නළං;
සක්කාරො කාපුරිසං භන්ති, ගබ්භො අස්සතරිං යථා”ති. (චුළව. 335; අ. නි. 4.68);

දෙසනාවසානෙ උපාසිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

කාලත්වය අවධිමං.

9. වුළුකාලඋපාසකවත්ථු

අත්තනා හි කතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වුළුකාලං උපාසකං ආරබ්භ කට්ඨි.

එකදිවසක්කුම් මහාකාලවත්ථුස්මිං චුත්තනයෙනෙව උමඬිගවොරා සාමිකෙහි අනුබද්ධා රත්තිං විහාරෙ ධම්මකථං සුත්වා පාතොව විහාරා නික්ඛමිත්වා සාවත්ථිං ආගච්ඡන්තස්ස තස්ස උපාසකස්ස පුරතො භණ්ඩිකං ඡඩ්ඛෙත්වා පලායිංසු. මනුස්සා තං දිස්වා “අයං රත්තිං වොරකම්මං කත්වා ධම්මං සුඤ්ඤානො විය වරති, ගණ්භං න”න්ති තං පොඨයිංසු. කුම්භදාසියො උදකතිත්ථං ගච්ඡමානා තං දිස්වා “අපෙථ, සාමී, නායං එවරුපං කරොති”ති තං මොචෙසු. සො විහාරං ගන්ත්වා, “භන්තෙ, අහම්මි මනුස්සෙහි නාසිතො, කුම්භදාසියො මෙ නිස්සාය ජීවිතං ලද්ධ”න්ති භික්ඛුනං ආරොචෙසි. භික්ඛු තථාගතස්ස තමත්ථං ආරොචෙසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, වුළුකාලඋපාසකො කුම්භදාසියො වෙච්ච නිස්සාය, අත්තනො ව අකරණභාවෙන ජීවිතං ලභි. ඉමෙ හි නාම සත්තා අත්තනා පාපකම්මං කත්වා නිරයාදිසු අත්තනාව කිලිස්සන්ති, කුසලං කත්වා පන සුගතිඤ්ඤෙව නිබ්බානඤ්ඤෙව ගච්ඡන්තා අත්තනාව විසුජ්ඣන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

165. “අත්තනා හි කතං පාපං, අත්තනා සංකිලිස්සති;
අත්තනා අකතං පාපං, අත්තනාව විසුජ්ඣති;
සුද්ධි අසුද්ධි පච්චන්තං, නාඤ්ඤො අඤ්ඤං විසොධයෙ”ති.

තස්සත්ථො – යෙන අත්තනා අකුසලකම්මං කතං හොති, සො වතුසු අපායෙසු දුක්ඛං අනුභවන්තො අත්තනාව සංකිලිස්සති. යෙන පන අත්තනා අකතං පාපං, සො සුගතිඤ්ඤෙව නිබ්බානඤ්ඤෙව ගච්ඡන්තො අත්තනාව විසුජ්ඣති.

කුසලකම්මසඬ්ඛානා සුද්ධි අකුසලකම්මසඬ්ඛානා ව අසුද්ධි පච්චත්තං කාරකසත්තානං අත්තනියෙව විපච්චති.
අඤ්ඤො පුග්ගලො අඤ්ඤං පුග්ගලං න විසොධයෙ තෙව විසොධෙති, න කිලෙසෙති වුත්තං හොති.

දෙසනාවසානෙ වුළකාලො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

වුළකාලඋපාසකවත්ථු නවමං.

10. අත්තදත්තං පෙරවත්ථු

අත්තදත්තං ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අත්තදත්තං පෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

සත්ථාරා හි පරිනිබ්බානකාලෙ, “භික්ඛවෙ, අහං ඉතො චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති වුත්තෙ උප්පන්නසංවේගා සත්තසතා පුට්ඨජනා භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං අවිජ්ඣන්වා “කිං නු ඛො, ආවුසො, කරිස්සාමා”ති සම්මන්තයමානා විවරන්ති. අත්තදත්තං පෙරො පන වින්තෙසි – “සත්ථා කිර චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බායිස්සති, අහඤ්චම්හි අවිතරාගො, සත්ථරි ධරමානෙයෙව අරහත්තත්ථාය වායම්ස්සාමි”ති. සො භික්ඛුනං සන්තිකං න ගච්ඡති. අප් නං භික්ඛු “කස්මා, ආවුසො, ත්වං තෙව අම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡසි, න කිඤ්චි මන්තෙසි”ති වත්වා සත්ථු සන්තිකං තෙත්වා “අයං, හන්තෙ, එවං නාම කරොති”ති ආරොවයිංසු. සො සත්ථාරාපි “කස්මා එවං කරොසි”ති වුත්තෙ “තුම්හෙ කිර, හන්තෙ, චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බායිස්සප්, අහං තුම්හෙසු ධරන්තෙසුයෙව අරහත්තප්පත්තියා වායම්ස්සාමි”ති. සත්ථා තස්ස සාධුකාරං දත්වා, “භික්ඛවෙ, යස්ස මයි සිනෙහො අත්ථි, තෙන අත්තදත්තං විය හවිතුං වට්ටති. න හි ගන්ධාදිහි පුජෙන්නා මං පුජෙන්නි, ධම්මානුධම්මපටිපත්තියා පන මං පුජෙන්නි. තස්මා අඤ්ඤෙනපි අත්තදත්තං සදිසෙනෙව හවිතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

166. “අත්තදත්තං පරත්ථෙව, බහුනාපි න භාපයෙ;
අත්තදත්තං මහිඤ්ඤාය, සදත්තපසුතො සියා”ති.

තස්සත්ථො – ගිහිභූතා තාව කාකණිකමත්තම්පි අත්තනො අත්ථං සහස්සමත්තෙනාපි පරස්ස අත්ථෙව න භාපයෙ. කාකණිකමත්තෙනාපි හිස්ස අත්තදත්තං වා බාදනීයං වා හොජනීයං වා නිප්ථාදෙයා, න පරත්ථො. ඉදං පන එවං අකපෙත්වා කම්මට්ඨානසීසෙන කථීතං, තස්මා “අත්තදත්තං න භාපෙමි”ති භික්ඛුනා නාම සඬ්ඝස්ස උප්පන්නං චෙතියපටිසඬ්ඛරණාදිකිච්චං වා උපජ්ඣායාදිවත්තං වා න භාපෙතබ්බං. ආභිසමාවාරිකවත්තඤ්ඤි පුරෙන්නොයෙව අරියඵලාදීනි සච්ඡිකරොති, තස්මා අයම්පි අත්තදත්තං ව. යො පන අව්චාරද්ධවිපස්සකො “අජ්ජ වා සුචෙ වා”ති පටිවෙධං පත්ථයමානො විවරති, තෙන උපජ්ඣායවත්තාදීනිපි භාපෙත්වා අත්තනො කිච්චමෙව කාතබ්බං. ඵවරුපඤ්ඤි අත්තදත්තං මහිඤ්ඤාය “අයං මෙ අත්තනො අත්ථො”ති සල්ලක්ඛෙත්වා , සදත්තපසුතො සියාති තස්මිං සකෙ අත්ථෙ උය්‍යුත්තපයුත්තො හවෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ සො පෙරො අරහත්තෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තභික්ඛුනම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

අත්තදත්තං පෙරවත්ථු දසමං.

අත්තවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වාදසමො වග්ගො.

13. ලෝකවග්ගො

1. දහරහික්ඛවත්ථු

භීතං ධම්මන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං දහරහික්ඛං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

අඤ්ඤතරො කිර පෙරො දහරහික්ඛුනා සද්ධිං පානොව විසාබ්බාය ගෙහං අගමාසි. විසාබ්බාය ගෙහෙ පඤ්චසත්තානං හික්ඛුනං ධුට්ඨාගු නිව්චපඤ්ඤත්තා හොති. පෙරො තත්ථ යාගුං පිට්ඨිවා දහරහික්ඛුං නිසිදාපෙත්වා සයං අඤ්ඤං ගෙහං අගමාසි. තෙන ව සමයෙන විසාබ්බාය පුත්තස්ස ධිතා අය්යිකාය යානෙ යත්වා හික්ඛුනං වෙය්‍යාවච්චං කරොති. සා තස්ස දහරස්ස උදකං පරිස්සාවෙන්ති වාටියං අත්තනො මුඛනිමිත්තං දිස්වා හසි, දහරොපි තං ඔලොකෙන්වා හසි. සා තං හසමානං දිස්වා “ඡින්නසීසො හසති”ති ආහ. අථ නං දහරො “ත්වං ඡින්නසීසා, මාතාපිතරොපි තෙ ඡින්නසීසා”ති අක්කොසි. සා රොදමානා මහානසෙ අය්යිකාය සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං ඉදං, අම්මා”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසි. සා දහරස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා, “හන්තෙ, මා කුප්ඤ්ඤි, න එතං ඡින්නකෙසනබ්බස්ස ඡින්නනිවාසනපාරුපනස්ස මජ්ඣෙ ඡින්නකපාලං ආදාය හික්ඛාය වරන්තස්ස අයාස්ස අගරුක”න්ති ආහ. දහරො ආම, උපාසිකෙ, ත්වං මම ඡින්නකෙසාදිභාවං ජානාසි, ඉමිස්සා මං “ඡින්නසීසො”ති කත්වා අක්කොසිතුං වට්ටිස්සතිති. විසාබ්බා නෙව දහරං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්ඛි, නපි දාරිකං. තස්මිං බණෙ පෙරො ආගන්ත්වා “කිමිදං උපාසිකෙ”ති පුට්ඨිත්වා තමත්ථං සුත්වා දහරං ඔවදන්තො ආහ – “අපෙහි, ආචුසො, නායං ඡින්නකෙසනබ්බත්ථස්ස මජ්ඣෙ ඡින්නකපාලං ආදාය හික්ඛාය වරන්තස්ස අක්කොසො, තුණ්හි හොහි”ති. ආම, හන්තෙ, කිං තුම්හෙ අත්තනො උපට්ඨායිකං අතජ්ජෙත්වා මං තජ්ජෙථ, මං “ඡින්නසීසො”ති අක්කොසිතුං වට්ටිස්සතිති. තස්මිං බණෙ සත්ථා ආගන්ත්වා “කිං ඉදං”න්ති පුට්ඨි. විසාබ්බා ආදිතො පට්ඨාය තං පවත්තිං ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස දහරස්ස සොනාපත්තිඵලපනිස්සයං දිස්වා “මයා ඉමං දහරං අනුචත්තිතුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා විසාබ්බං ආහ – “කිං පන විසාබ්බෙ තව දාරිකාය ඡින්නකෙසාදිමත්තකෙනෙව මම සාවකෙ ඡින්නසීසෙ කත්වා අක්කොසිතුං වට්ටති”ති? දහරො තාවදෙව උට්ඨාය අඤ්ජලිං පග්ගහෙන්වා, “හන්තෙ, එතං පඤ්ඤං තුම්හෙව සුට්ඨු ජානාථ, අම්මාකං උපජ්ඣායො ව උපාසිකා ව සුට්ඨු න ජානන්ති”ති ආහ. සත්ථා දහරස්ස අත්තනො අනුකුලභාවං ඤත්වා “කාමගුණං ආරබ්භ හසනභාවො නාම භීතො ධම්මො, භීතඤ්ච නාම ධම්මං සෙවිතුං පමාදෙන සද්ධිං සංවසිතුං න වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

167. “භීතං ධම්මං න සෙවෙය්‍ය, පමාදෙන න සංවසෙ;
මිච්ඡාදිට්ඨිං න සෙවෙය්‍ය, න සියා ලෝකවඩ්ඪන්තො”ති.

තත්ථ භීතං ධම්මන්ති පඤ්චකාමගුණං ධම්මං. සො හි භීතො ධම්මො න අන්තමසො ඔට්ඨගොණාදිහිපි පටිසෙවිතබ්බො. භීතෙසු ව නිරයාදිසු යානෙසු නිබ්බන්තාපෙතිති භීතො නාම, තං න සෙවෙය්‍ය. පමාදෙනාති සතිවොස්සග්ගලක්ඛණෙන පමාදෙනාපි න සංවසෙ. න සෙවෙය්‍යාති මිච්ඡාදිට්ඨිමිපි න ගණ්භෙය්‍ය. ලෝකවඩ්ඪන්තොති යො හි එවං කරොති, සො ලෝකවඩ්ඪන්තො නාම හොති. තස්මා එවං අකරණෙන න සියා ලෝකවඩ්ඪන්තොති.

දෙසනාවසානෙ සො දහරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

දහරහික්ඛවත්ථු පඨමං.

2. සුද්ධොදනවත්ථු

උත්තිට්ඨෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො පිතරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා පඨමගමනෙන කපිලපුරං ගන්ත්වා ඤාතිහි කතපට්ඨග්ගමනො නිග්‍රොධාරාමං පත්වා ඤාතිනං මානහින්දනත්ථාය ආකාසෙ රතනවඩ්ඪකමං මාපෙත්වා තත්ථ වඩ්ඪකමන්තො ධම්මං දෙසෙයි. ඤාති පසන්තචිත්තා සුද්ධොදනමහාරාජානං ආදිං කත්වා වන්දිංසු. තස්මිං ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සි. තං ආරබ්භ මහාජනෙන කථාය සමුට්ඨාපිතාය “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මය්‍හං ඤාතිසමාගමෙ පොක්ඛරවස්සං වස්සියෙවා”ති වත්වා වෙස්සන්තරජාතකං (ජා. 2.22.1655 ආදයො) කට්ඨෙයි. ධම්මදෙසනං සුත්වා පක්කමන්තෙසු ඤාතිසු එකොපි සත්ථාරං න නිමන්තෙයි. රාජාපි “මය්‍හං පුත්තො මම ගෙහං අනාගන්ත්වා කහං ගමිස්සති”ති අනිමන්තෙන්වා අගමාසි. ගන්ත්වා ව පන ගෙහෙ විසතියා හික්ඛුසහස්සානං යාගුආදීනි පටියාදාපෙත්වා ආසනාති පඤ්ඤාපෙසි. පුනදිවසෙ සත්ථා පිණ්ඩාය පවිසන්තො “කිං නු බො අතීතබුද්ධා පිතු නගරං පත්වා උජුකමෙව ඤාතිකුලං පවිසිංසු, උදාහු පටිපාටියා පිණ්ඩාය වරිංසු”ති ආවජ්ජෙන්තො “පටිපාටියා වරිංසු”ති දිස්වා පඨමගෙහනො පට්ඨාය පිණ්ඩාය වරන්තො පායාසි. රාහුලමානා පාසාදනලෙ නිසින්නාව දිස්වා තං පවත්තිං රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා සාටකං සණ්ඨාපෙන්තො වෙගෙන නික්ඛමිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා – “පුත්ත, කස්මා මං නාසෙසි, අතිවිය තෙ පිණ්ඩාය වරන්තෙන ලජ්ජා උජ්ජාදිතා, යුත්තං නාම වො ඉමස්මිංයෙව නගරෙ සුවණ්ණසිවිකාදිහි විවරිත්වා පිණ්ඩාය වරිතුං, කිං මං ලජ්ජාපෙසි”ති? “නාහං තං, මහාරාජ, ලජ්ජාපෙමි, අත්තනො පන කුලවංසං අනුචත්තාමි”ති. “කිං පන,

තාන, පිණ්ඩාය වරින්වා ජීවනවංසො මම වංසො”ති? “නෙසො, මහාරාජ, තව වංසො, මම පනෙසො වංසො. අනෙකානි හි බුද්ධසහස්සානි පිණ්ඩාය වරින්වා ජීවිංසු”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

168. “උත්තිට්ඨෙය් නප්පමජ්ජෙය්, ධම්මං සුවරිතං වරෙ;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරම්හි ව.

169. “ධම්මං වරෙ සුවරිතං, න නං දුච්චරිතං වරෙ;
ධම්මචාරී සුඛං සෙති, අස්මිං ලොකෙ පරම්හි වා”ති.

තත්ථ උත්තිට්ඨෙය් උට්ඨන්තිවා පරෙසං සරද්දාරෙ යත්වා ගහෙනබ්බපිණ්ඩෙ. නප්පමජ්ජෙය්නානි පිණ්ඩවාරිකවත්තඤ්ඤි භාපෙත්වා පණිතභොජනානි පරියෙසන්නො උත්තිට්ඨෙය් පමජ්ජති නාම, සපදානං පිණ්ඩාය වරන්නො පන න පමජ්ජති නාම. එවං කරොන්නො උත්තිට්ඨෙය් නප්පමජ්ජෙය්. ධම්මන්ති අනෙසනං පභාය සපදානං වරන්නො තමෙව භික්ඛාවරියධම්මං සුවරිතං වරෙ. සුඛං සෙතිති දෙසනාමත්තමෙතං, එවං පනෙතං භික්ඛාවරියධම්මං වරන්නො ධම්මචාරී ඉධ ලොකෙ චතුරි ඉරියාපථෙහි සුඛං විහරතිති අත්ථො. න නං දුච්චරිතන්ති වෙසියාදිභෙදෙ අගොචරෙ වරන්නො භික්ඛාවරියධම්මං දුච්චරිතං වරති නාම. එවං අචරින්වා ධම්මං වරෙ සුවරිතං, න නං දුච්චරිතං වරෙ. සෙසං වුත්තත්ථමෙව.

දෙසනාවසානෙ රාජා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

සුද්ධොදනවත්ථු දුතියං.

3. පඤ්චසතවිපස්සකභික්ඛවත්ථු

යථා පුබ්බුළකන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො පඤ්චසතෙ විපස්සකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙ.

තෙ කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සටෙන්තා වායමන්තා අප්පට්ඨෙසො “විසෙසෙත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙස්සාමා”ති සත්ථු සන්තිකං ආගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ මරිචිකම්මට්ඨානං භාවෙන්තා ආගමිංසු. තෙසං විහාරං පටිට්ඨක්ඛණ්ණෙයෙව දෙවො වස්සි. තෙ තත්ථ තත්ථ පමුඛෙසු යත්වා ධාරාවෙගෙන උට්ඨන්තිවා භිජ්ජන්තෙ පුබ්බුළකෙ දිස්වා “අයමපි අත්තභාවො උප්පජ්ජන්ති භිජ්ජනත්ථෙන පුබ්බුළකසද්ධියොයෙවා”ති ආරම්භං ගණ්හිංසු. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව තෙ භික්ඛු ඔලොකෙත්වා තෙහි සද්ධිං කටෙන්තො විය ඔභාසං ඵරින්වා ඉමං ගාථමාහ –

170. “යථා පුබ්බුළකං පස්සෙ, යථා පස්සෙ මරිචිකං;
එවං ලොකං අවෙක්ඛන්තං, මච්චුරාජා න පස්සති”ති.

තත්ථ මරිචිකන්ති මසුඛං. තෙ හි දුරතොව ගෙහසණ්ඨානාදිවසෙන උපට්ඨිතාපි උපගච්ඡන්තානං අගය්හුපගා රිත්තකා තුව්ඡකාව. තස්මා යථා උප්පජ්ජන්ති භිජ්ජනත්ථෙන පුබ්බුළකං රිත්තතුව්ඡාදිභාවෙනෙව පස්සෙය්, එවං ඛන්ධාදිලොකං අවෙක්ඛන්තං මච්චුරාජා න පස්සතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු ධීතට්ඨානෙයෙව අරහත්තං පාපුණිංසුති.

පඤ්චසතවිපස්සකභික්ඛවත්ථු තතියං.

4. අභයරාජකුමාරවත්ථු

එථ පස්සමිමං ලොකන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙථවනෙ විහරන්නො අභයරාජකුමාරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

තස්ස කිර පච්චන්තං වූපසමෙත්වා ආගතස්ස පිතා බිම්බිසාරො තුස්සින්වා එකං නවවගීතකුසලං නාටකිත්ථිං දත්වා සත්තාහං රජ්ජමදාසි. සො සත්තාහං ගෙහා බහි අනික්ඛන්තොව රජ්ජසිරිං අනුභවින්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ නදිතිත්ථං ගන්ත්වා න්හත්වා උය්‍යානං පටිසිත්වා සන්තතිමහාමත්තො විය තස්සා ඉත්ථියා නවවගීතං පස්සන්තො නිසීදි. සාපි තඬ්ඬණඤ්ඤෙව සන්තතිමහාමත්තස්ස නාටකිත්ථි විය සත්ථකවාතානං වසෙන කාලමකාසි. කුමාරො තස්සා කාලකිරියාය උප්පන්නසොකො “න මෙ ඉමං සොකං යපෙත්වා සත්ථාරං අඤ්ඤො නිබ්බාපෙතුං සක්ඛිස්සති”ති සත්ථාරං උපසඬ්ඛිතත්වා, “හන්තෙ, සොකං මෙ නිබ්බාපෙථා”ති ආහ. සත්ථා තං සමස්සාසෙත්වා “තයා හි, කුමාර, ඉමිස්සා ඉත්ථියා එවමෙව මතකාලෙ රොදන්තෙන පවත්තිතානං අස්සුනං අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පමාණං නත්ථි”ති වත්වා තාය දෙසනාය සොකස්ස තනුභාවං ඤත්වා, “කුමාර, මා සොච්චි, බාලජනානං සංසිද්ධන්තමෙත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

171. “එම පස්සටීමං ලොකං, චිත්තං රාජරජ්ජමං;
යත්ථ බාලා විසිදන්ති, නත්ථි සඬගො විජානන”න්ති.

තත්ථ තෙ පස්සටාති රාජකුමාරමෙව සන්ධායාහ. ඉමං ලොකන්ති ඉමං ඛන්ධලොකාදිසඬබ්බානං අත්තභාවං.
චිත්තන්ති සත්තරතනාදිච්චිත්තං රාජරජ්ජමං විය වත්ථාලඬකාරාදිච්චිත්තං. යත්ථ බාලාති යස්මිං අත්තභාවෙ බාලා එවං
විසිදන්ති. විජානනන්ති විජානන්තානං පණ්ඩිතානං එත්ථ රාගසඬගාදිසු එකොපි සඬගො නත්ථිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ රාජකුමාරො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසීති.

අභයරාජකුමාරවත්ථු වතුත්ථං.

5. සම්මජ්ජනත්ථෙරවත්ථු

යො ව පුබ්බෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්මජ්ජනත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර පාතො වා සායං වාති වෙලං පමාණං අකත්ථා අභික්ඛණං සම්මජ්ජන්තොව විවරති. සො එකදිවසං
සම්මජ්ජනං ගහෙන්වා දිවාට්ඨානෙ නිසින්තස්ස රෙවතත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “අයං මහාකුසීනො ජනස්ස
සද්ධාදෙයාං භුඤ්ජිත්වා ආගන්ත්වා නිසිදති, කිං නාමෙතස්ස සම්මජ්ජනං ගහෙන්වා එකං යානං සම්මජ්ජිතුං න
වට්ටති”ති ආහ. ථෙරො “ඔවාදමස්ස දස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා එභාවුසොති. කිං, භන්තෙති? ගච්ඡ න්භත්ථා එහීති. සො
තථා අකාසි. අථ නං ථෙරො එකමන්තං නිසිදාපෙන්වා ඔවදන්තො ආහ – “ආවුසො, භික්ඛුනා නාම න සබ්බකාලං
සම්මජ්ජන්තෙන විවරිතුං වට්ටති, පාතො එව පන සම්මජ්ජිත්වා පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙන
ආගන්ත්වා රත්තිට්ඨානෙ වා දිවාට්ඨානෙ වා නිසින්තෙන ද්වන්තිංසාකාරං සජ්ඣායින්වා අත්තභාවෙ ඛයවයං
පට්ඨපෙන්වා සායන්තෙ උට්ඨාය සම්මජ්ජිතුං වට්ටති, නිව්වකාලං අසම්මජ්ජිත්වා අත්තනොපි නාම ඔකාසො
කාතබ්බො”ති. සො ථෙරස්ස ඔවාදෙ යත්ථා න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. තං තං යානං උක්ඛාපං අභොසි. අථ නං
භික්ඛු ආහංසු – “ආවුසො සම්මජ්ජනත්ථෙර, තං තං යානං උක්ඛාපං කස්මා න සම්මජ්ජසි”ති? “භන්තෙ, මයා
පමාදකාලෙ එවං කතං, ඉදානාමිහි අප්පමන්තො”ති. භික්ඛු “අයං ථෙරො අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති සන්ථු ආරොවෙසුං.
සත්ථා “ආම, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො පුබ්බෙ පමාදකාලෙ සම්මජ්ජන්තො විවරි, ඉදානි පන මග්ගඵලසුඛෙන
විතිනාමෙන්තො න සම්මජ්ජති”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

172. “යො ව පුබ්බෙ පමජ්ජිත්ථා, පච්ඡා සො නප්පමජ්ජති;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති.

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො පුබ්බෙ වත්තපට්ඨත්තකරණෙන වා සජ්ඣායාදිහි වා පමජ්ජිත්ථා පච්ඡා
මග්ගඵලසුඛෙන විතිනාමෙන්තො නප්පමජ්ජති, සො අබ්භාදිහි මුත්තො වන්දොව ඔකාසලොකං මග්ගඤ්ඤාණෙන ඉමං
ඛන්ධාදිලොකං ඔභාසෙති, එකාලොකං කරොතිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සම්මජ්ජනත්ථෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. අඬගුලිමාලත්ථෙරවත්ථු

යස්ස පාපන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඬගුලිමාලත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු
අඬගුලිමාලසුත්තත්තවසෙනෙව (ම. නි. 2.347 ආදයො) වෙදිතබ්බං.

ථෙරො පන සන්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්ථා අරහත්තං පාපුණි. අථ බො ආයස්මා අඬගුලිමාලො රහොගතො
පටිසල්ලිතො විමුත්තිසුඛපට්ඨංවෙදී. තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි –

“යො ව පුබ්බෙ පමජ්ජිත්ථා, පච්ඡා සො නප්පමජ්ජති;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති. –

ආදිනා නයෙන උදානං උදානෙන්වා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බුතො. භික්ඛු “කහං නු බො, ආවුසො,
ථෙරො උප්පන්නො”ති ධම්මසභායං කථං සමුවිධාපෙසුං? සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය
සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්ථා, “භන්තෙ, අඬගුලිමාලත්ථෙරස්ස නිබ්බත්තට්ඨානකථායා”ති වුත්තෙ “පරිනිබ්බුතො ව,
භික්ඛවෙ, මම පුත්තො”ති. “භන්තෙ, එත්තකෙ මනුස්සෙ මාරෙන්වා පරිනිබ්බුතො”ති? “ආම, භික්ඛවෙ, සො පුබ්බෙ
එකං කල්‍යාණමිත්තං අලභිත්ථා එත්තකං පාපමකාසි, පච්ඡා පන කල්‍යාණමිත්තපට්ඨයං ලභිත්ථා අප්පමන්තො
අභොසි. තෙනස්ස තං පාපකම්මං කුසලෙන පිහිත”න්ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

173. “යස්ස පාපං කතං කම්මං, කුසලෙන පිටියති;
සොමං ලොකං පභාසෙති, අබ්භා මුත්තොව චන්දිමා”ති.

තත්ථ කුසලෙනාති අරහත්තමග්ගං සන්ධාය චුත්තං. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අඬුගුලිමාලත්ථෙරවත්ථු ඡට්ඨං.

7. පෙසකාරධිතාවත්ථු

අන්ධභූතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා අග්ගාලවෙ චෙතියෙ විහරන්තො එකං පෙසකාරධිතරං ආරබ්භ කථෙසි.

එකදිවසඤ්ඤා ආලව්වාසිනො සත්ථරි ආලව්වං සම්පත්තෙ නිමන්තෙත්වා දානං අදංසු. සත්ථා භත්තකිව්වාසානෙ අනුමොදනං කරොන්තො “අද්ධුවං මෙ ජීවිතං, ධුවං මෙ මරණං, අවස්සං මයා මරිතබ්බමෙව, මරණපරියොසානං මෙ ජීවිතං, ජීවිතමෙව අනියතං, මරණං නියතන්ති එවං මරණස්සතිං භාවෙථ. යෙසඤ්ඤා මරණස්සති අභාවිතා, තෙ පච්ඡිමෙ කාලෙ ආසිවිසං දිස්වා භීතඅද්ඤ්ඤාපරිසො විය සන්තාසප්පත්තා භෙරවරවං රචන්තා කාලං කරොන්ති. යෙසං පන මරණස්සති භාවිතා, තෙ දුරතොව ආසිවිසං දිස්වා දඤ්ඤාකෙත ගභෙත්වා ඡඩ්ඛෙත්වා ධීතපුරිසො විය පච්ඡිමෙ කාලෙ න සන්තසන්ති, තස්මා මරණස්සති භාවෙතබ්බා”ති ආහ. තං ධම්මදෙසනං සුත්වා අවසෙසජනා සකිව්වප්පසුතාව අගෙසුං. එකා පන සොලසවස්සුද්දෙසිකා පෙසකාරධිතා “අහො බුද්ධානං කථා නාම අච්ඡරියා, මයා පන මරණස්සතිං භාවෙතං වට්ටති”ති රත්තින්දිවං මරණස්සතිමෙව භාවෙසි. සත්ථාපි තතො නික්ඛන්ති ජෙනවනං අගමාසි. සාපි කුමාරිකා තිණි වස්සානි මරණස්සතිං භාවෙසියෙව.

අපේකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තං කුමාරිකං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අන්තොපට්ඨං දිස්වා “කිං නු බො භවිස්සති”ති උපධාරෙන්තො “ඉමාය කුමාරිකාය මම ධම්මදෙසනාය සුතදිවසතො පට්ඨාය තිණි වස්සානි මරණස්සති භාවිතා, ඉදානාහං තත්ථ ගන්ත්වා ඉමං කුමාරිකං වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්ති තාය විස්සජ්ජෙන්තියා චතුසු යානෙසු සාධුකාරං දන්වා ඉමං ගාථං භාසිස්සාමි. සා ගාථාවසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිස්සති, තං නිස්සාය මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා භවිස්සති”ති ඤාත්වා පඤ්ඤසහතික්ඛුපරිවාරො ජෙනවනා නික්ඛන්ති අනුපුබ්බෙන අග්ගාලව්විහාරං අගමාසි. ආලව්වාසිනො “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා තං විහාරං ගන්ත්වා නිමන්තයිංසු. තදා සාපි කුමාරිකා සත්ථු ආගමනං සුත්වා “ආගතො කිර මය්හං පිතා, සාමී, ආචරියො පුණ්ණවන්දමුබො මහාගොතමබුද්ධො”ති තුට්ඨමානසා “ඉතො මෙ තිණ්ණං සංවච්ඡරානං මත්ථකෙ සුවණ්ණවණ්ණො සත්ථා දිට්ඨපුබ්බො, ඉදානිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං දට්ඨුං මධුරොපඤ්ඤ වරධම්මං සොතුං ලභිස්සාමි”ති වින්තෙසි. පිතා පතස්සා සාලං ගච්ඡන්තො ආහ – “අම්ම, පරසන්තකො මෙ සාටකො ආරොපිතො, තස්ස විදන්ථිමත්තං අනිට්ඨිතං, තං අප්ප නිට්ඨාපෙස්සාමි, සීසං මෙ තසරං වට්ටෙන්වා ආහරෙය්‍යාසි”ති. සා වින්තෙසි – “අහං සත්ථු ධම්මං සොතුකාමා, පිතා ව මං එවං ආහ. කිං නු බො සත්ථු ධම්මං සුණාමි, උදාහු පිතු තසරං වට්ටෙන්වා හරාමි”ති? අප්පස්සා එතදහොසි “පිතා මං තසරෙ අනාහරියමානෙ පොථෙය්‍යාපි පහරෙය්‍යාපි, තස්මා තසරං වට්ටෙන්වා තස්ස දන්වා පච්ඡා ධම්මං සොස්සාමි”ති පියකෙ නිසීදිත්වා තසරං වට්ටෙසි.

ආලව්වාසිනොපි සත්ථාරං පරිච්ඡිත්වා පත්තං ගභෙත්වා අනුමොදනත්ථාය අට්ඨංසු. සත්ථා “යමහං කුලධිතරං නිස්සාය නිංසයොජනමග්ගං ආගතො, සා අප්පජාපි ඔකාසං න ලභති. තාය ඔකාසෙ ලද්ධෙ අනුමොදනං කරිස්සාමි”ති තුණ්හිභූතො අහොසි. එවං තුණ්හිභූතමපි සත්ථාරං සදෙවකෙ ලොකෙ කොචි කිඤ්චි වත්තුං න විසහති. සාපි බො කුමාරිකා තසරං වට්ටෙන්වා පච්ඡියං යපෙන්වා පිතු සන්තිකං ගච්ඡමානා පරිසපරියන්තෙ යන්තා සත්ථාරං ඔලොකයමානාව අට්ඨාසි. සත්ථාපි ගීවං උක්ඛිපිත්වා තං ඔලොකෙසි. සා ඔලොකිතාකාරෙන්තෙව අඤ්ඤාසි – “සත්ථා එවරුපාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ව මං ඔලොකෙන්තො මමාගමනං පව්වාසිසති, අත්තනො සන්තිකං ආගමනමෙව පව්වාසිසති”ති. සා තසරපච්ඡි යපෙන්වා සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. කස්මා පන නං සත්ථා ඔලොකෙසිති? එවං කිරස්ස අහොසි “එසා එත්තොව ගච්ඡමානා පුට්ඨප්පනකාලකිරියං කත්වා අනියතගතිකා භවිස්සති, මම සන්තිකං ආගන්ත්වා ගච්ඡමානා සොනාපත්තිඵලං පත්වා නියතගතිකා හුත්වා තුසිතවිමානෙ නිබ්බන්තිස්සති”ති. තස්සා කිර තං දිවසං මරණතො මුත්ති නාම නත්ථි. සා ඔලොකිතසඤ්ඤාණෙන්තෙව සත්ථාරං උපසඬකම්භවා ඡබ්බණ්ණරංසිනං අන්තරං පවිසිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. තථාරුපාය පරිසාය මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා තුණ්හිභූතං සත්ථාරං වන්දිත්වා ධීතකඛණෙයෙව තං ආහ – “කුමාරිකෙ, කුතො ආගච්ඡසි”ති? “න ජානාමි, භන්තෙ”ති. “කත්ථ ගම්ස්සසි”ති? “න ජානාමි, භන්තෙ”ති. “න ජානාසි”ති? “ජානාමි, භන්තෙ”ති. “ජානාසි”ති? “න ජානාමි, භන්තෙ”ති. ඉති නං සත්ථා වත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. මහාජනො උජ්ඣාසි – “අම්මො, පස්සථ, අයං පෙසකාරධිතා සම්මාසම්බුද්ධෙන සද්ධිං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං කථෙසි, නනු නාම ඉමාය ‘කුතො ආගච්ඡසි’ති චුත්තෙ ‘පෙසකාරගෙහතො’ති වත්තබ්බං. ‘කහං ගච්ඡසි’ති චුත්තෙ ‘පෙසකාරසාල’න්ති වත්තබ්බං සියා”ති.

සත්ථා මහාජනං නිස්සද්දං කත්වා, “කුමාරිකෙ, ත්වං කුතො ආගච්ඡසි”ති චුත්තෙ “කස්මා න ජානාමිති වදෙසි”ති පුච්ඡි. භන්තෙ, තුම්හෙ මම පෙසකාරගෙහතො ආගතභාවං ජානාමි, “කුතො ආගතාසි”ති පුච්ඡන්තා පන

“කුතො ආගන්ත්වා ඉධ නිබ්බන්තාසී”ති පුච්ඡං. අහං පන න ජානාමි “කුතො ච ආගන්ත්වා ඉධ නිබ්බන්තාමහී”ති. අපස්සා සත්ථා “සාධු සාධු, කුමාරිකෙ, මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජිතො”ති පටං සාධුකාරං දත්වා උත්තරිමපි පුච්ඡී – “කත්ථ ගම්ප්පසීති පුන පුට්ඨා කස්මා ‘න ජානාමි’ති වදෙසී”ති? හත්තෙ, තුමිහෙ මං තසරපච්ඡිං ගහෙත්වා පෙසකාරසාලං ගච්ඡන්තිං ජානාමි, “ඉතො ගන්ත්වා කත්ථ නිබ්බන්තිස්සසී”ති පුච්ඡං. අහඤ්ච ඉතො වුතා න ජානාමි “කත්ථ ගන්ත්වා නිබ්බන්තිස්සසාමි”ති. අපස්සා සත්ථා “මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජිතො”ති දුතියං සාධුකාරං දත්වා උත්තරිමපි පුච්ඡී – “අප් කස්මා ‘න ජානාමි’ති පුට්ඨා ‘ජානාමි’ති වදෙසී”ති? “මරණභාවං ජානාමි, හත්තෙ, තස්මා එවං වදෙමි”ති. අපස්සා සත්ථා “මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජිතො”ති තතියං සාධුකාරං දත්වා උත්තරිමපි පුච්ඡී – “අප් කස්මා ‘ජානාමි’ති පුට්ඨා ‘න ජානාමි’ති වදෙසී”ති. මම මරණභාවමෙව අහං ජානාමි, හත්තෙ, “රත්තින්දිවපුබ්බණ්ඩාදිසු පන අසුකකාලෙ නාම මරිස්සාමි”ති න ජානාමි, තස්මා එවං වදෙමිති. අපස්සා සත්ථා “මයා පුච්ඡිතපඤ්ඤායෙව තයා විස්සජ්ජිතො”ති චතුත්ථං සාධුකාරං දත්වා පරිසං ආමන්තෙත්වා “එත්තකං නාම තුමිහෙ ඉමාය කථිතං න ජානාමි, කෙවලං උප්ඤ්ඤායෙව. යෙසඤ්ඤි පඤ්ඤාවක්ඛු නත්ථී, තෙ අන්ධා එව . යෙසං පඤ්ඤාවක්ඛු අත්ථී, තෙ එව චක්ඛුමන්තො”ති චත්ථා ඉමං ගාමාන –

174. “අන්ධභූතො අයං ලොකො, තනුකෙත්ථ විපස්සති;
සකුණො ජාලමුත්තොව, අප්පො සග්ගාය ගච්ඡති”ති.

තත්ථ අන්ධභූතො අයං ලොකොති අයං ලොකියමහාපනො පඤ්ඤාවක්ඛුතො අභාවෙන අන්ධභූතො. තනුකෙත්ථාති තනුකො එත්ථ, න ඛු ජනො අනිච්චාදිවසෙන විපස්සති. ජාලමුත්තොවාති යථා ඡෙකෙන සාකුණකෙන ජාලෙන ඔත්ථරිත්වා ගය්හමානෙසු වට්ටකෙසු කොච්චෙව ජාලතො මුච්චති. සෙසා අන්තොජාලමෙව පවිසන්ති. තථා මරණජාලෙන ඔත්ථටෙසු සත්තෙසු ඛු අපායගාමිනො භොන්ති, අප්පො කොච්චෙව සත්තො සග්ගාය ගච්ඡති, සුගතිං වා නිබ්බානං වා පාපුණාතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ කුමාරිකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසීති.

සාපි තසරපච්ඡිං ගහෙත්වා පිතු සන්තිකං අගමාසි, සොපි නිසින්තකොව නිද්දායි. තස්සා අසල්ලක්ඛෙත්වා ච තසරපච්ඡිං උපනාමෙත්ති යා තසරපච්ඡි වෙමකොටියං පටිභඤ්ඤිත්වා සද්දං කුරුමානා පති. සො පබුජ්ඣත්වා ගතිතනිමිත්තෙනෙව වෙමකොටිං ආකඩ්ඪී. වෙමකොටි ගන්ත්වා තං කුමාරිකං උරෙ පහරි, සා තත්ථෙව කාලං කත්වා තුසිතභවනෙ නිබ්බන්ති. අපස්සා පිතා තං ඔලොකෙත්තො සකලසරිරෙන ලොහිතමක්ඛිතෙන පතිත්වා මතං අද්දස. අපස්ස මහාසොකො උප්පජ්ජී. සො “න මම සොකං අඤ්ඤො නිබ්බාපෙතුං සක්ඛිස්සති”ති රොදන්තො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා, “හත්තෙ, සොකං මෙ නිබ්බාපෙථා”ති ආහ. සත්ථා තං සමස්සාසෙත්වා “මා සොච්ච, උපාසක. අනමතග්ගස්මිඤ්ඤි සංසාරෙ තව එවමෙව ධීතු මරණකාලෙ පග්ගරිතඅස්ස චතුත්තං මහාසමුද්දානං උදකතො අතිරෙකතර”න්ති චත්ථා අනමතග්ගකථං කථෙසි . සො තනුභූතසොකො සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචිත්වා ලද්ධපසම්පදො න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණිති.

පෙසකාරධිතාවත්ථු සත්තමං.

8. තිංසභික්ඛුවත්ථු

භංසාදිච්චපථෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො තිංස භික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ තිංසමත්තා දිසාවාසිකා භික්ඛු සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිංසු. ආනන්දත්ථෙරො සත්ථු වත්තකරණවෙලාය ආගන්ත්වා තෙ භික්ඛු දිස්වා “සත්ථාරා ඉමෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරෙ කතෙ වත්තං කරිස්සාමි”ති ද්වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි. සත්ථාපි තෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා තෙසං සාරණියධම්මං කථෙසි. තං සුත්වා තෙ සබ්බෙහි අරහත්තං පත්වා උප්පතිත්වා ආකාසෙන අගමිංසු. ආනන්දත්ථෙරො තෙසු විරායන්තෙසු සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිත්වා, “හත්තෙ, ඉදානෙව තිංසමත්තා භික්ඛු ආගතා, තෙ කුහි”න්ති පුච්ඡී. “ගතා, ආනන්දා”ති. “කතරෙන මග්ගෙන, හත්තෙ”ති? “ආකාසෙනානන්දා”ති. “කිං පන තෙ, හත්තෙ, බිණ්ණසවා”ති? “ආමානන්ද, මම සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අරහත්තං පත්තා”ති. තස්මිං පන බණ්ණ ආකාසෙන භංසා ආගමිංසු. සත්ථා “යස්ස බො පනානන්ද, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා සුභාවිතා, සො භංසා විය ආකාසෙන ගච්ඡති”ති චත්ථා ඉමං ගාමාන –

175. “භංසාදිච්චපථෙ යන්ති, ආකාසෙ යන්ති ඉද්ධියා;
නියන්ති ධීරා ලොකමිහා, ඡෙත්වා මාරං සවාහිති”න්ති.

තස්සත්ථො – ඉමෙ භංසා ආදිච්චපථෙ ආකාසෙ ගච්ඡන්ති. යෙසං ඉද්ධිපාදා සුභාවිතා, තෙහි ආකාසෙ යන්ති ඉද්ධියා. ධීරා පණ්ඩිතා සවාහිතිං මාරං ඡෙත්වා ඉමමිහා වට්ටලොකා නියන්ති, නිබ්බානං පාපුණන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

තිංසභික්ඛුවත්ථු අට්ඨමං.

9. විඤ්චමාණවිකාවත්ථු

එකං ධම්මන්ති ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විඤ්චමාණවිකං ආරබ්භ කට්ඨි.

පට්ඨානාදියඤ්ඤි දසබලස්ස පුට්ඨුනෙසු සාවකෙසු අප්පමාණෙසු දෙවමනුස්සෙසු අරියභූමිං ඕක්කන්තෙසු පත්ථට්ඨෙ ගුණසමුදයෙ මහාලාභසක්කාරො උදපාදි. තිත්ථියා සුරියුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකසද්ධිං අහෙසුං හතලාභසක්කාරා. තෙ අන්තරවිථියං යත්වා “කිං සමණො ගොතමොව බුද්ධො, මයම්පි බුද්ධා, කිං තස්සෙව දින්නං මහජ්ඣලං, අම්භාකම්පි දින්නං මහජ්ඣලමෙව, අම්භාකම්පි දෙට්ඨ සක්කරොථා”ති එවං මනුස්සෙ විඤ්ඤාපෙන්තාපි ලාභසක්කාරං අලභිත්වා රහො සන්තිපතිත්වා “කෙන නු ඛො උපායෙන සමණස්ස ගොතමස්ස මනුස්සානං අන්තරෙ අවණ්ණං උප්පාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති වින්තයිංසු.

තදා සාවත්ථියං විඤ්චමාණවිකා නාමෙකා පරිබ්බාජිකා උත්තමරූපධරා සොහග්ගප්පත්තා දෙවච්ඡරා විය. අස්සා සරිරතො රස්මියො නිච්ඡරන්ති. අට්ඨකො ඛරමන්ති එවමාහ – “විඤ්චමාණවිකං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං උප්පාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙය්‍යාමා”ති. තෙ “අත්ථට්ඨකො උපායො”ති සම්පට්ඨිංසු. අට්ඨා තිත්ථියාරාමං ගන්ත්වා වන්දිත්වා අට්ඨාසි, තිත්ථියා තාය සද්ධිං න කට්ඨංසු. සා “කො නු ඛො මෙ දොසො”ති යාවතතියං “වන්දාමි, අය්‍යා”ති වත්වා, “අය්‍යා, කො නු ඛො මෙ දොසො, කිං මයා සද්ධිං න කට්ඨංථා”ති ආහ. “හගිනි, සමණං ගොතමං අම්භෙ විහෙය්‍යන්තං හතලාභසක්කාරෙ කත්වා විවරන්තං න ජානාසි”ති? “න ජානාමි, අය්‍යා, කිං පනෙත්ථ මයා කත්තබ්බ”න්ති. “සචෙ ත්වං, හගිනි, අම්භාකං සුඛම්ච්ඡසි, අත්තානං පටිච්ච සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං උප්පාදෙත්වා ලාභසක්කාරං නාසෙහි”ති.

සා “සාධු, අය්‍යා, මය්‍හංවෙසො භාරො, මා වින්තයිත්වා”ති වත්වා පක්කම්භිත්වා ඉත්ථිමායාසු කුසලතාය තතො පට්ඨාය සාවත්ථිවාසිතං ධම්මකථං සුත්වා ජෙනවනා නික්ඛමනසමයෙ ඉන්ද්‍රගොපකවණ්ණං පටං පාරුපිත්වා ගන්ධමාලාදිහත්වා ජෙනවනාහිමුඛි ගච්ඡති. “ඉමාය වෙලාය කුභිං ගච්ඡසි”ති චුත්තෙ, “කිං තුම්භාකං මම ගමනට්ඨානෙනා”ති වත්වා ජෙනවනසම්පෙ තිත්ථියාරාමෙ වසිත්වා පානොව “අග්ගවන්දනං වන්දිස්සාමා”ති නගරා නික්ඛමන්තෙ උපාසකජනෙ ජෙනවනස්ස අන්තොවුට්ඨා විය හුත්වා නගරං පවිසති. “කුභිං වුට්ඨාසි”ති චුත්තෙ, “කිං තුම්භාකං මම වුට්ඨානෙනා”ති වත්වා මාසද්ධිමාසව්වයෙන පුච්ඡියමානා ජෙනවනෙ සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං එකගන්ධකුටියා වුට්ඨාමිහිති. පුට්ඨජ්ජනානං “සචිවං නු ඛො එතං, නො”ති කඬ්ඛං උප්පාදෙත්වා තෙමාසවතුමාසව්වයෙන පිලොතිකාහි උදරං වෙයෙත්වා ගබ්භිනිවණ්ණං දස්සෙත්වා උපරි රත්තපටං පාරුපිත්වා “සමණං ගොතමං පටිච්ච ගබ්භො උප්පන්තො”ති අන්ධබාලෙ සද්දභාපෙන්වා අට්ඨනවමාසව්වයෙන උදරෙ දාරුමණ්ඩලිකං ඛන්ධිත්වා උපරි පටං පාරුපිත්වා හත්ථපාදපිට්ඨියො ගොහනුකෙන කොට්ටාපෙන්වා උස්සදෙ දස්සෙත්වා කිලන්තින්ද්‍රියා හුත්වා සායන්හසමයෙ තථාගතෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තෙ ධම්මසහං ගන්ත්වා තථාගතස්ස පුරතො යත්වා, “මහාසමණ, මහාජනස්ස තාව ධම්මං දෙසෙසි, මධුරො තෙ සද්දො, සම්පුසිතං දන්තාවරණං. අහං පන තං පටිච්ච ගබ්භං ලභිත්වා පරිපුණ්ණගබ්භා ජාතා, නෙව මෙ සුතිසරං ජානාසි, සප්පිතෙලාදිනි සයං අකරොන්තො උපට්ඨාකානම්පි අඤ්ඤතරං කොසලරාජානං වා අනාට්ඨිණ්ඩිකං වා විසාබං උපාසිකං වා ‘ඉම්භිසා විඤ්චමාණවිකාය කත්තබ්බයුත්තකං කරොහි’ති න වදෙසි, අභිරම්භංයෙව ජානාසි, ගබ්භපරිහාරං න ජානාසි”ති ගුට්ඨිණ්ඩං ගහෙන්වා වන්දමණ්ඩලං දුසෙතුං වායමන්ති විය පරිසමප්ඤ්ඤා තථාගතං අක්කොසි. තථාගතො ධම්මකථං යපෙන්වා සිහො විය අභිනදන්තො, “හගිනි, තයා කථිතස්ස තථභාවං වා විතථභාවං වා අහමෙව ච ත්වඤ්ච ජානාමා”ති ආහ. “ආම, මහාසමණ, තයා ච මයා ච ඤාතභාවෙනෙතං ජාත”න්ති.

තස්මිං ඛණෙ සක්කස්ස ආසනං උණ්භාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජමානො “විඤ්චමාණවිකා තථාගතං අභූතෙන අක්කොසනි”ති ඤත්වා “ඉදං වත්ථුං සොධෙස්සාමි”ති වතුහි දෙවපුත්තෙහි සද්ධිං ආගමි. දෙවපුත්තා මුසිකපොතකා හුත්වා දාරුමණ්ඩලිකස්ස ඛන්ධනරජ්ජුකෙ එකජ්ජහාරෙතෙව ඡිත්තදිංසු, පාරුතපටං වාතො උක්ඛිපි, දාරුමණ්ඩලිකං පතමානං තස්සා පාදපිට්ඨියං පති , උහො අග්ගපාදා ඡිප්ඡිංසු. මනුස්සා “ධි කාලකණ්ණි, සම්මාසම්බුද්ධං අක්කොසි”ති සීසෙ බෙළං පානෙන්වා ලෙඩ්බුද්ධාදිහත්තා ජෙනවනා නිහරිංසු. අට්ඨස්සා තථාගතස්ස වක්ඛුපථං අතික්කන්තකාලෙ මහාපථවි හිප්ඡිත්වා විවරමදාසි, අවිච්ඡිතො අග්ගිජාලා උට්ඨති. සා කුලදත්තියං කම්බලං පාරුපමානා විය ගන්ත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්ති. අඤ්ඤාතිත්ථියානං ලාභසක්කාරො පරිහාසි, දසබලස්ස භියොසාමන්තාය වඩ්ඪි. පුනදිවසෙ ධම්මසහායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, විඤ්චමාණවිකා එවං උළාරගුණං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යං සම්මාසම්බුද්ධං අභූතෙන අක්කොසිත්වා මහාවිනාසං පත්තා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, හික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසිත්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, හික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි එසා මං අභූතෙන අක්කොසිත්වා විනාසං පත්තායෙවා”ති වත්වා –

“නාදට්ඨා පරතො දොසං, අණුං ථුලානි සබ්බසො;
ඉස්සරො පණයෙ දණ්ඩං, සාමං අප්පට්ඨෙක්ඛියා”ති. –

ඉමං ද්වාදසනිපාතෙ මහාපද්ධමජාතකං (ජා. 1.12.106) වින්ථාරෙන්වා කට්ඨි –

තදා කිරෙසා මහාපද්මකුමාරස්ස බොධිසත්තස්ස මාතු සපත්ති රක්ඛෙඤා අග්ගමහෙසී හුත්වා මහාසත්තං අසද්ධම්මෙන නිමන්තෙත්වා තස්ස මනං අලභිත්වා අත්තනාව අත්තනී විජ්ජකාරං කත්වා ගිලානාලයං දස්සෙත්වා “තච පුත්තො මං අනිච්ඡන්තිං ඉමං විජ්ජකාරං පාපෙසී”ති රක්ඛෙඤා ආරොවෙසී. රාජා කුද්ධො මහාසත්තං වොරපජානෙ බිපි. අථ නං පබ්බතකුච්ඡියං අධිවත්ථා දෙවතා පටිග්ගහෙත්වා නාගරාජස්ස ඵණගබ්භෙ පතිට්ඨපෙසී. නාගරාජා තං නාගභවනං නෙත්වා උපඨ්ඨරජ්ජෙන සම්මානෙසී. සො තත්ථ සංවච්ඡරං වසිත්වා පබ්බජිතුකාමො හිමවන්තජ්ජදෙසං පත්වා පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙසී. අථ නං එකො වනවරකො දිස්වා රක්ඛෙඤා ආරොවෙසී. රාජා තස්ස සත්තිකං ගන්ත්වා කතපට්ඨන්ථාරො සබ්බං තං පවත්තිං ඤත්වා මහාසත්තං රජ්ජෙන නිමන්තෙත්වා තෙන “මය්හං රජ්ජෙන කිච්චං නත්ථී, ත්වං පන දස රාජධම්මෙ අකොපෙත්වා අග්ගිගමනං පභාය ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙහි”ති ඔවදිතො උට්ඨායාසනා රොදිත්වා නගරං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ අමච්චෙ පුච්ඡී – “අහං කං නිස්සාය ඵලං ආචාරසම්පන්නෙන පුත්තෙන වියොගං පත්තො”ති? “අග්ගමහෙසී නිස්සාය, දෙවා”ති. රාජා තං උද්ධංපාදං ගහෙත්වා වොරපජානෙ බිපාපෙත්වා නගරං පවසිත්වා ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙසී. තදා මහාපද්මකුමාරො සත්ථා අහොසී, මාතු සපත්ති විඤ්චමාණවිකාති.

සත්ථා ඉමමත්ථං පකාසෙත්වා, “හික්ඛෙවෙ, එකං ධම්මඤ්ඤි සච්චවචනං පභාය මුසාවාදෙ පතිට්ඨිතානං විස්සට්ඨපරලොකානං අකත්තබ්බපාපකම්මං නාම නත්ථී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

176. “එකං ධම්මං අතීතස්ස, මුසාවාදිස්ස ජන්තුනො;
විතිණ්ණපරලොකස්ස, නත්ථී පාපං අකාරිය”න්ති.

තත්ථ එකං ධම්මන්ති සච්චං. මුසාවාදිස්සාති යස්ස දසසු වචනෙසු එකමිපි සච්චං නත්ථී, එවරුපස්ස මුසාවාදිනො . විතිණ්ණපරලොකස්සාති විස්සට්ඨපරලොකස්ස. එවරුපො හි මනුස්සසම්පත්තිං දෙවසම්පත්තිං අවසානෙ නිබ්බානසම්පත්තින්ති ඉමා තිස්සොපි සම්පත්තියො න පස්සති. නත්ථී පාපන්ති තස්ස එවරුපස්ස ඉදං නාම පාපං අකත්තබ්බන්ති නත්ථී.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

විඤ්චමාණවිකාවත්ථු නවමං.

10. අසදිසදානවත්ථු

න වෙ කදරියාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අසදිසදානං ආරබ්භ කට්ඨෙසී.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා වාරිකං වරිත්වා පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො ජෙතවනං පාවිසී. රාජා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසෙ ආගන්තුකදානං සජ්ජෙත්වා “දානං මෙ පස්සන්තු”ති නාගරෙ පක්කොසී. නාගරා ආගන්ත්වා රක්ඛෙඤා දානං දිස්වා පුනදිවසෙ සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා දානං සජ්ජෙත්වා “අම්භාකම්පි දානං, දෙවො, පස්සතු”ති රක්ඛෙඤා පභිණ්ණු. රාජා තෙසං දානං දිස්වා “ඉමෙහි මම දානතො උත්තරිතරං කතං, පුන දානං කරිස්සාමි”ති පුනදිවසෙපි දානං සජ්ජෙසී. නාගරාපි තං දිස්වා පුනදිවසෙ සජ්ජයිංසු. එවං නෙව රාජා නාගරෙ පරාජෙතුං සක්කොති, න නාගරා රාජානං. අථ ඡට්ඨෙ වාරෙ නාගරා සතගුණං සහස්සගුණං වඩ්ඪෙත්වා යථා න සක්කා හොති “ඉදං නාම ඉමෙසං දානෙ නත්ථී”ති වත්තුං, එවං දානං සජ්ජයිංසු. රාජා තං දිස්වා “සවාහං ඉමෙසං දානතො උත්තරිතරං කාතුං න සක්ඛිස්සාමි, කිං මෙ ජීවිතෙනා”ති උපායං චින්තෙත්තො නිපජ්ජී. අථ නං මල්ලිකා දෙවී උපසඨකම්භිත්වා, “කස්මා, මහාරාජ, එවං නිපන්නොසී, කෙන තෙ ඉන්ද්‍රියානි කිලන්තානි වියා”ති පුච්ඡී. රාජා ආහ – “න දානි ත්වං, දෙවි, ජානාමි”ති. “න ජානාමි, දෙවා”ති. සො තස්සා තමත්ථං ආරොවෙසී.

අථ නං මල්ලිකා ආහ – “දෙව, මා චිත්තයි, කහං තයා පට්ඨස්සරො රාජා නාගරෙහි පරාජියමානො දිට්ඨපුබ්බො වා සුතපුබ්බො වා, අහං තෙ දානං සංවිදහිස්සාමි”ති. ඉතිස්ස අසදිසදානං සංවිදහිතුකාමතාය එවං වත්වා, මහාරාජ, සාලකලායාණිපදරෙහි පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං අත්තො ආවට්ටෙ නිසීදනමණ්ඩපං කාරෙහි, සෙසා බහිආවට්ටෙ නිසීදිස්සන්ති. පඤ්ච සෙතච්ඡත්තසත්තානි කාරෙහි, තානි ගහෙත්වා පඤ්චසතා හත්ථී පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තං මත්ථකෙ ධාරයමානා යස්සන්ති. අට්ඨ වා දස වා රත්තසුචණ්ණනාවායො කාරෙහි, තා මණ්ඩපමජ්ඣෙ භවිස්සන්ති. ද්විත්තං ද්විත්තං භික්ඛුනං අත්තරෙ එකෙකා බත්තියධිතා නිසීදිත්වා ගන්ධෙ පිසිස්සති, එකෙකා බත්තියධිතා බීජනං ආදාය ද්වෙ ද්වෙ භික්ඛු බීජමානා යස්සති, සෙසා බත්තියධිතරො පිසෙ පිසෙ ගන්ධෙ හරිත්වා සුචණ්ණනාවාසු පක්ඛිපිස්සන්ති, තාසු එකච්චා බත්තියධිතරො නිලුප්පලකලාපෙ ගහෙත්වා සුචණ්ණනාවාසු පක්ඛිත්තගන්ධෙ ආලොලෙන්වා වාසං ගාහාපෙස්සන්ති. නාගරානඤ්ඤිනෙව බත්තියධිතරො අත්ථී, න සෙතච්ඡත්තානි, න හත්ථීනො ව. ඉමෙහි කාරණෙහි නාගරා පරාජිස්සන්ති, එවං කරොහි, මහාරාජාති. රාජා “සාධු, දෙවි, කලායාණං තෙ කථීත”න්ති තාය කථිතනියාමෙන සබ්බං කාරෙසී. එකස්ස පන භික්ඛුනො එකො හත්ථී නජ්ජහොසී. අථ රාජා මල්ලිකං ආහ – “හද්දෙ, එකස්ස භික්ඛුනො එකො හත්ථී නජ්ජහොති, කිං කරිස්සාමා”ති. “කිං, දෙව, පඤ්ච හත්ථීසත්තානි නත්ථී”ති? “අත්ථී, දෙව, අවසෙසා දුට්ඨහත්ථීනො, තෙ භික්ඛු දිස්වාච වෙරම්භවානා විය වණ්ඨා හොන්ති”ති. “දෙව, අහං එකස්ස දුට්ඨහත්ථීපොතකස්ස ඡත්තං ගහෙත්වා තිට්ඨනට්ඨානං ජානාමි”ති. “කත්ථ නං යපෙස්සාමා”ති? “අයාස්ස

අඩගුලිමාලස්ස සන්තිකෙ”ති. රාජා තථා කාරෙසි. හත්ථිපොතකො වාලධිං අන්තරසත්ථිමහි පක්ඛිපිත්වා උභො කණ්ණෙ පාතෙත්වා අක්ඛිති නිමිලෙත්වා අට්ඨාසි. මහාජනො “ඵවරුපස්ස නාම වණ්ඩහත්ථිනො අයමාකාරො”ති හත්ථිමෙව ඔලොකෙසි.

රාජා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඛ්ඝං පරිච්ඡිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, යං ඉමස්මිං දානග්ගෙ කප්පියහණ්ඩං වා අකප්පියහණ්ඩං වා, සබ්බං තං තුම්භාකමෙව දමිමි”ති ආහ . තස්මිං පන දානෙ එකදිවසෙනෙව පරිච්චන්තං. චුද්දසකොට්ඨනං හොති. සත්ථු පන සෙනවිජන්තං නිසිදනපල්ලඬකො ආධාරකො පාදපීඨිකාති වත්තාරි අනග්ගානෙව. පුන ඵවරුපං කත්වා බුද්ධානං දානං නාම දාතුං සමත්ථො නාහොසි, තෙනෙව තං “අසදිසදාන”න්ති පඤ්ඤායි. තං කිර සබ්බබුද්ධානං එකවාරං හොතියෙව, සබ්බෙසං පන ඉත්ථියෙව සංවිදහති. රඤ්ඤො පන කාලො ව පුණ්ණො වාති ද්වෙ අමච්චා අහෙසුං. තෙසු කාලො වින්තෙසි – “අහො රාජකුලස්ස පරිහානි, එකදිවසෙනෙව චුද්දසකොට්ඨනං ඛයං ගච්ඡති, ඉමෙ ඉමං දානං භුඤ්ජිත්වා ගන්ත්වා නිපන්තා නිද්දායිස්සන්ති, අහො නට්ඨං රාජකුල”න්ති. පුණ්ණො වින්තෙසි – “අහො රඤ්ඤො දානං සුදින්නං. න හි සක්කා රාජභාවෙ අට්ඨිතෙන ඵවරුපං දානං දාතුං, සබ්බසත්තානං පත්තිං අදෙන්තො නාම නත්ථි, අහං පනිදං දානං අනුමොදාමි”ති.

සත්ථු හත්තකිච්චාවසානෙ රාජා අනුමොදනත්ථාය පත්තං ගණ්හි. සත්ථා වින්තෙසි – “රඤ්ඤා මහොඝං පවත්තෙන්තෙන විය මහාදානං දින්නං, අසක්ඛි නු ඛො මහාජනො වින්තං පසාදෙතුං, උදාහු නො”ති. සො තෙසං අමච්චානං විත්තාවාරං ඤත්වා “සවෙ රඤ්ඤො දානානුවිජ්චිකං අනුමොදනං කරිස්සාමි, කාලස්ස මුද්ධා සත්තධා ඵලිස්සති, පුණ්ණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිස්සති”ති ඤත්වා කාලෙ අනුකම්පං පටිච්ච ඵවරුපං දානං දත්වා ඨිතස්ස රඤ්ඤො චතුප්පදිකං ගාථමෙව වත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගතො. භික්ඛු අඩගුලිමාලං පුච්ඡිංසු – “න කිං නු ඛො, ආචුසො, දුට්ඨහත්ථිං ඡන්තං ධාරෙත්වා ඨිතං දිස්වා භායි”ති? “න භායිං, ආචුසො”ති. තෙ සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා ආහංසු – “අඩගුලිමාලො, හත්තෙ, අඤ්ඤං බ්‍යාකරොසි”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, අඩගුලිමාලො භායති. ඛිණ්ණසවඋසභානඤ්ඤි අන්තරෙ ජෙට්ඨකඋසභා මම පුත්තසදිසා භික්ඛු න භායන්ති”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණවග්ගෙ ඉමං ගාථමාහ –

“උසභං පවරං චිරං, මහෙසිං විජිතාවිනං;

අනෙජං න්භාතකං බුද්ධං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 422; සු. නි. 651);

රාජාපි දොමනස්සජ්ජත්තො “ඵවරුපාය නාම පරිසාය දානං දත්වා ඨිතස්ස මය්හං අනුවිජ්චිකං අනුමොදනං අකත්වා ගාථමෙව වත්වා සත්ථා උට්ඨායාසනා ගතො. මයා සත්ථු අනුවිජ්චිකං දානං අකත්වා අනනුවිජ්චිකං කතං හවිස්සති, කප්පියහණ්ඩං අදත්වා අකප්පියහණ්ඩං වා දින්නං හවිස්සති, සත්ථාරා මෙ කුපිතෙන හවිතබ්බං. ඵවඤ්ඤි අසදිසදානං නාම, දානානුරුපං අනුමොදනං කාතුං වට්ටති”ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එතදවොච – “කිං නු ඛො මෙ, හත්තෙ, දාතබ්බයුත්තකං දානං න දින්නං, උදාහු දානානුරුපං කප්පියහණ්ඩං අදත්වා අකප්පියහණ්ඩමෙව දින්න”න්ති. “කිමෙතං, මහාරාජා”ති? “න මෙ තුම්භෙහි දානානුවිජ්චිකා අනුමොදනා කතා”ති? “මහාරාජ, අනුවිජ්චිකමෙව තෙ දානං දින්නං. එතඤ්ඤි අසදිසදානං නාම, එකස්ස බුද්ධස්ස එකවාරමෙව සක්කා දාතුං, පුන ඵවරුපං නාම දානං දුද්දද”න්ති. “අථ කස්මා, හත්තෙ, මෙ දානානුරුපං අනුමොදනං න කරිත්වා”ති? “පරිසාය අසුද්ධන්තා, මහාරාජා”ති. “කො නු ඛො, හත්තෙ, පරිසාය දොසො”ති? අථස්ස සත්ථා ද්වින්තම්පි අමච්චානං විත්තාවාරං ආරොවෙත්වා කාලෙ අනුකම්පං පටිච්ච අනුමොදනාය අකතභාවං ආචික්ඛි. රාජා “සච්චං කිර තෙ, කාල, එවං වින්තිත”න්ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ “තච සත්තකං අග්ගහෙත්වා මම පුත්තදාරෙහි සද්ධං මයි අත්තනො සත්තකං දෙන්තෙ තුය්හං කා පිළා. ගච්ඡ, හො, යං තෙ මයා දින්නං, තං දින්නමෙව හොතු, රට්ඨතො පන මෙ නික්ඛමා”ති තං රට්ඨා නිහරිත්වා පුණ්ණං පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර තෙ එවං වින්තිත”න්ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති චුත්තෙ, “සාධු, මාතුල, පසන්නොස්මි, ත්වං මම පරිජනං ගහෙත්වා මයා දින්නනියාමෙනෙව සත්ත දිවසාති දානං දෙහි”ති සත්තාහං රජ්ජං නියායාදෙන්වා සත්ථාරං ආහ – “පස්සථ, හත්තෙ, බාලස්ස කරණං, මයා එවං දින්නදානෙ පහාරමදාසි”ති. සත්ථා “ආම, මහාරාජ, බාලා නාම පරස්ස දානං අනභිනන්දිත්වා දුග්ගතිපරායණා හොන්ති, ධීරා පන පරෙසම්පි දානං අනුමොදිත්වා සග්ගපරායණා එව හොන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

177. “න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජන්ති, බාලා හවෙ නජ්ජසංසන්ති දානං;
ධීරො ව දානං අනුමොදමානො, තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථා”ති.

තත්ථ කදරියාති ථද්ධමච්ඡරිනො. බාලාති ඉධලොකපරලොකං අජානනකා. ධීරොති පණ්ඩිතො. සුඛි පරත්ථාති තෙනෙව සො දානානුමොදනපුඤ්ඤෙන පරලොකෙ දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවමානො සුඛි හොතිති.

දෙසනාවසානෙ පුණ්ණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසි, පුණ්ණොපි සොතාපන්නො හුත්වා සත්තාහං රඤ්ඤො දින්නනියාමෙනෙව දානං අදාසිති.

අසදිසදානවත්ථු දසමං.

11. අනාථපිණ්ඩකපුත්තකාලවත්ථු

පථබ්‍යා එකරජ්ජෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කාලං නාම අනාථපිණ්ඩකස්ස පුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර තථාච්චිධස්ස සද්ධාසම්පන්නස්ස සෙට්ඨිනො පුත්තො හුත්වා නෙව සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං, න ගෙහං ආගතකාලෙ දට්ඨුං, න ධම්මං සොතුං, න සඬ්ඝස්ස වෙය්‍යාවච්චං කාතුං ඉච්ඡති. පිතරා “මා එවං, තාත, කර්”ති චුත්තොපි තස්ස වචනං න සුඤ්ඤාති. අථස්ස පිතා වින්තෙසි – “අයං ඵවරුපං දිට්ඨිං ගහෙත්වා විවරන්තො අවිච්ඡරායණො භවිස්සති, න ඛො පනෙනං පතිරුපං, යං මයි පස්සන්තෙ මම පුත්තො නිරයං ගච්ඡෙය්‍යා. ඉමස්මිං ඛො පන ලොකෙ ධනදානෙන අභිජ්ජනකසත්තො නාම නත්ථි, ධනෙන නං භින්දිස්සාමි”ති. අථ නං ආහ – “තාත, උපොසථිකො හුත්වා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා එහි, කභාපණ්ණසතං තෙ දස්සාමි”ති. දස්සථ, තාතාති. දස්සාමි, පුත්තාති. සො යාවතතියං පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා උපොසථිකො හුත්වා විහාරං අගමාසි. ධම්මස්සවනෙන පනස්ස කිච්චං නත්ථි, යථාථාසුකට්ඨානෙ සයිත්වා පාතොව ගෙහං අගමාසි. අථස්ස පිතා “පුත්තො මෙ උපොසථිකො අහොසි, සිසමස්ස යාගුආදීනි ආහරථා”ති වත්වා දාපෙසි. සො “කභාපණ්ණ අග්ගහෙත්වා න භුඤ්ජිස්සාමි”ති ආහවාහටං පටික්ඛිපි. අථස්ස පිතා පිළං අසහන්තො කභාපණ්ණණ්ඩං දාපෙසි. සො තං හත්ථොන ගහෙත්වාච ආහාරං පරිභුඤ්ජි.

අථ නං පුනදිවසෙ සෙට්ඨි, “තාත, කභාපණ්ණසහස්සං තෙ දස්සාමි, සත්ථු පුරතො යත්වා එකං ධම්මපදං උග්ගණ්හිත්වා ආගච්ඡෙය්‍යාසි”ති පෙසෙසි. සොපි විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු පුරතො යත්වාච එකමෙව පදං උග්ගණ්හිත්වා පලායිතුකාමො අහොසි. අථස්ස සත්ථා අසල්ලක්ඛණාකාරං අකාසි. සො තං පදං අසල්ලක්ඛෙත්වා උපරිපදං උග්ගණ්හිස්සාමිති යත්වා අස්සොසියෙව . උග්ගණ්හිස්සාමිති සුඤ්ඤාත්තොව කිර සක්කච්චං සුඤ්ඤාති නාම. එවඤ්ච කිර සුඤ්ඤාත්තානං ධම්මො සොනාපත්තිමග්ගාදයො දෙනි. සොපි උග්ගණ්හිස්සාමිති සුඤ්ඤාති, සත්ථාපිස්ස අසල්ලක්ඛණාකාරං කරොති. සො “උපරිපදං උග්ගණ්හිස්සාමි”ති යත්වා සුඤ්ඤාත්තොව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි.

සො පුනදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛෙන භික්ඛුසඬ්ඝෙන සද්ධිංයෙව සාවත්ථිං පාවිසි. මහාසෙට්ඨි තං දිස්වා “අජ්ජ මම පුත්තස්ස ආකාරො රුච්චති”ති වින්තෙසි. තස්සපි එතදහොසි – “අහො වත මෙ පිතා අජ්ජ සත්ථු සන්තිකෙ කභාපණ්ණෙන දෙය්‍යා, කභාපණ්ණකාරණා මය්‍හං උපොසථිකභාවං පටිච්ඡාදෙය්‍යා”ති. සත්ථා පනස්ස භියොව කභාපණ්ණස්ස කාරණා උපොසථිකභාවං අඤ්ඤාසි. මහාසෙට්ඨි, බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස යාගුං දාපෙත්වා පුත්තස්සපි දාපෙසි. සො නිසිදිත්වා තුණ්හිභුතොව යාගුං පිට්ඨි, බාදනීයං බාදි, හත්තං භුඤ්ජි. මහාසෙට්ඨි සත්ථු හත්තකිච්චාවසානෙ පුත්තස්ස පුරතො සහස්සභණ්ඩිකං යපාපෙත්වා, “තාත, මයා තෙ ‘සහස්සං දස්සාමි’ති වත්වා උපොසථං සමාදාපෙත්වා විහාරං පහිතො. ඉදං තෙ සහස්ස”න්ති ආහ. සො සත්ථු පුරතො කභාපණ්ණ දියාමානෙ දිස්වා ලජ්ජන්තො “අලං මෙ කභාපණ්ණහි”ති වත්වා, “ගණ්හ, තාතා”ති චුච්චමානොපි න ගණ්හි. අථස්ස පිතා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, අජ්ජ මෙ පුත්තස්ස ආකාරො රුච්චති”ති වත්වා “කිං, මහාසෙට්ඨි”ති චුත්තෙ “මයා එස පුරිමදිවසෙ ‘කභාපණ්ණසතං තෙ දස්සාමි’ති වත්වා විහාරං පෙසිතො. පුනදිවසෙ කභාපණ්ණ අග්ගහෙත්වා භුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡි, අජ්ජ පන දියාමානෙපි කභාපණ්ණෙන න ඉච්ඡති”ති ආහ. සත්ථා “ආම, මහාසෙට්ඨි, අජ්ජ තව පුත්තස්ස වක්ඛවත්තිසම්පත්තිතොපි දෙවලොකබ්‍රහ්මලොකසම්පත්තිහිපි සොනාපත්තිඵලමෙව වර”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

178. “පථබ්‍යා එකරජ්ජෙන, සග්ගස්ස ගමනෙන වා;
සබ්බලොකාධිපච්චෙන, සොනාපත්තිඵලං වර”න්ති.

තත්ථ පථබ්‍යා එකරජ්ජෙනාති වක්ඛවත්තිරජ්ජෙන. සග්ගස්ස ගමනෙන වාති ජබ්බිසතිවිධස්ස සග්ගස්ස අධිගමනෙන. සබ්බලොකාධිපච්චෙනාති න එකස්මිං එත්තකෙ ලොකෙ නාගසුපණ්ණවෙමානිකපෙතෙහි සද්ධිං, සබ්බස්මිං ලොකෙ ආධිපච්චෙන. සොනාපත්තිඵලං වරන්ති යස්මා එත්තකෙ යානෙ රජ්ජං කාරෙත්වාපි නිරයාදීහි අමුත්තොව හොති, සොනාපත්තො පන පිහිතාපායද්වාරො හුත්වා සබ්බසුබ්බලොපි අට්ඨමෙ භවෙ න නිබ්බත්තති, තස්මා සොනාපත්තිඵලමෙව වරං උත්තමන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණසුති.

අනාථපිණ්ඩකපුත්තකාලවත්ථු එකාදසමං.

ලොකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තෙරසමො වග්ගො.

14. බුද්ධවග්ගො

1. මාරධීතරවත්ථු

යස්ස ජිනන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිමණ්ඩෙ විහරන්තො මාරධීතරො ආරබ්භ කපෙසි. දෙසනං පන සාවත්ථියං සමුට්ඨාපෙත්වා පුන කුරුරට්ඨෙ මාගණ්ඩියබ්බාන්මණස්ස කපෙසි.

කුරුරට්ඨෙ කිර මාගණ්ඩියබ්බාන්මණස්ස ධීතා මාගණ්ඩියායෙව නාම අහොසි උත්තමරූපධරා. තං පත්ථයමානා අනෙකබ්බාන්මණමහාසාලා වෙව ඛත්තියමහාසාලා ව “ධීතරං නො දෙනු”ති මාගණ්ඩියස්ස පභිණ්ණු. සොපි “න තුම්හෙ මය්හං ධීතූ අනුච්ඡවිකා”ති සබ්බෙ පටික්ඛිපතෙව. අපෙකදිවසං සත්ථා පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො අත්තනො ඤාණපාලස්ස අන්තො පටිට්ඨං මාගණ්ඩියබ්බාන්මණං දිස්වා “කිං නු බො භවිස්සති”ති උපධාරෙන්තො බ්බාන්මණස්ස ව බ්බාන්මණියා ව තිණ්ණං මග්ගඵලානං උපනිස්සයං අද්දස. බ්බාන්මණොපි බහිගාමෙ නිබද්ධං අග්ගිං පරිවරති. සත්ථා පාතොව පත්තච්චරමාදාය තං යානං අගමාසි. බ්බාන්මණො සත්ථු රූපසිරිං ඔලොකෙන්තො “ඉමස්මිං ලොකෙ ඉමිනා සදිසො පුරිසො නාම නත්ථී, අයං මය්හං ධීතූ අනුච්ඡවිකො, ඉමස්ස මෙ ධීතරං දස්සාමා”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං ආහ – “සමණ, මම එකා ධීතා අත්ථී, අහං තස්සා අනුච්ඡවිකං පුරිසං අපස්සන්තො තං න කස්සවි අදාසිං, ත්වං පනස්සා අනුච්ඡවිකො, අහං තෙ ධීතරං පාදපරිවාරිකං කත්වා දාතුකාමො, යාව නං ආනෙමී, තාව ඉධෙව තිට්ඨාහී”ති. සත්ථා තස්ස කථං සුත්වා නෙව අභිනන්දි, න පටික්කොසි.

බ්බාන්මණොපි ගෙහං ගන්ත්වා බ්බාන්මණිං ආහ – “හොති, අජ්ජ මෙ ධීතූ අනුච්ඡවිකො පුරිසො දිට්ඨො, තස්ස නං දස්සාමා”ති ධීතරං අලඬිකාරාපෙත්වා ආදාය බ්බාන්මණියා සද්ධිං තං යානං අගමාසි. මහාජනොපි කුතුහලජාතො නික්ඛමි. සත්ථා බ්බාන්මණෙන චුත්තට්ඨානෙ අට්ඨත්වා තත්ථ පදවෙතියං දස්සෙත්වා අඤ්ඤස්මිං යානෙ අට්ඨාසි. බුද්ධානං කිර පදවෙතියං “ඉදං අසුකො නාම පස්සතු”ති අට්ඨට්ඨිත්වා අක්කන්තට්ඨානෙයෙව පඤ්ඤායති, සෙසට්ඨානෙ තං පස්සන්තො නාම නත්ථී. බ්බාන්මණො අත්තනා සද්ධිං ගච්ඡමානාය බ්බාන්මණියා “කහං සො”ති පුට්ඨො “ඉමස්මිං යානෙ තිට්ඨාහීති තං අවච”න්ති ඔලොකෙන්තො පදවලඤ්ජං දිස්වා “ඉදමස්ස පද”න්ති දස්සෙසි. සා ලක්ඛණමත්තකුසලතාය “න ඉදං, බ්බාන්මණ, කාමභොගිනො පද”න්ති වත්වා බ්බාන්මණෙන, “හොති, ත්වං උදකපාතිමිහි සුසුමාරං පස්සසි, මයා සො සමණො දිට්ඨො ‘ධීතරං තෙ දස්සාමී’ති චුත්තො, තෙනාපි අධිවාසිත”න්ති චුත්තෙ, “බ්බාන්මණ, කිඤ්චාපි ත්වං ඵලං වදෙසි, ඉදං පන නික්කිලෙසස්සෙව පද”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“රත්තස්ස හි උක්කුට්ඨං පදං භවෙ,
දුට්ඨස්ස හොති සහසානුපිළිනං;
මුළ්භස්ස හොති අවකඬිසීතං පදං,
විචට්ටච්ඡදස්ස ඉදමිදිසං පද”න්ති. (විසුද්ධි. 1.45; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.260-261; ධ. ප. අට්ඨ. 1.සාමාවතීවත්ථු);

අථ නං බ්බාන්මණො, “හොති, මා විරවි, තුණ්හිභූතාව එහී”ති ගච්ඡන්තො සත්ථාරං දිස්වා “අයං සො පුරිසො”ති තස්සා දස්සෙත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා, “සමණ, ධීතරං තෙ දස්සාමී”ති ආහ. සත්ථා “න මෙ තව ධීතාය අත්ථො”ති අවත්වා, “බ්බාන්මණ, එකං තෙ කාරණං කපෙස්සාමි, සුණ්ණස්සමි”ති වත්වා “කපෙහි, හො සමණ, සුණ්ණස්සාමී”ති චුත්තෙ අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය අතීතං ආහරිත්වා දස්සෙසි.

තත්ත්වං සඬබ්බෙපකථා – මහාසත්තො රජ්ජසිරිං පහාය කණ්ටකං ආරුය්හ ඡන්තසහායො අභිනික්ඛමන්තො නගරද්වාරෙ ධීතෙන මාරෙන “සිද්ධත්ථ, නිවත්ත, ඉතො තෙ සත්තමෙ දිවසෙ වක්කරතනං පාතුභවිස්සති”ති චුත්තෙ, “අහමෙනං, මාර, ජානාමි, න මෙ තෙතන්ථො”ති ආහ. අථ කිමත්ථාය නික්ඛමෙහිති? සබ්බඤ්ඤාඤාණත්ථායාති. “තෙන හි සවෙ අජ්ජතො පට්ඨාය කාමචිතක්කාදීනං එකමිපි විතක්කං විතක්කෙස්සසි, ජානිස්සාමි තෙ කත්තබ්බ”න්ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය ඔතාරාපෙක්ඛො සත්ත වස්සානි මහාසත්තං අනුබන්ධි.

සත්ථාපි ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං වරිත්වා පච්චත්තපුරිසකාරං නිස්සාය බොධිමුලෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණං පටිච්ඡික්ඛිත්වා විමුක්තිසුඛං පටිසංවෙදයමානො පඤ්චමසත්තාගෙ අප්පාලනිග්‍රොධමුලෙ නිසීදි. තස්මිං සමයෙ මාරො “අහං එත්තකං කාලං අනුබන්ධිත්වා ඔතාරාපෙක්ඛොපි ඉමස්ස කිඤ්චි බලිතං නාද්දසං, අතික්කන්තො ඉදානි එස මම විසය”න්ති දොමනස්සප්පත්තො මහාමග්ගෙ නිසීදි. අථස්ස තණ්හා අරතී රගානි ඉමා තිස්සො ධීතරො “පිතා නො න පඤ්ඤායති, කහං නු බො එතරහී”ති ඔලොකයමානා තං තථා නිසීන්තං දිස්වා උපසඬකමිත්වා “කස්මා, තාත, දුක්ඛි දුම්මනොසි”ති පුච්ඡිණ්ණු. සො තාසං තමත්ථං ආරොවෙසි. අථ නං තා ආහංසු – “තාත, මා වින්තයි, මයං තං අත්තනො වසෙ කත්වා ආනෙස්සාමා”ති. “න සක්කා අම්මා, එස කෙනවි වසෙ කාතුන්ති. “තාත, මයං ඉත්ථියො නාම ඉදානෙව නං රාගපාසාදිහි බන්ධිත්වා ආනෙස්සාම, තුම්හෙ මා වින්තයිත්වා”ති සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා “පාදෙ තෙ, සමණ, පරිවාරෙමා”ති ආහංසු. සත්ථා නෙව තාසං වචනං මනසාකාසි, න අක්ඛීනී උම්මිලෙන්වා ඔලොකෙසි.

පුන මාරධීතරො “උච්චාවචා බො පුරිසානං අධිප්පායා, කෙසඤ්චි කුමාරිකාසු පෙමං හොති, කෙසඤ්චි පය්මවයෙ ධීතාසු, කෙසඤ්චි මජ්ඣිමවයෙ ධීතාසු, කෙසඤ්චි පච්ඡිමවයෙ ධීතාසු, නානප්පකාරෙහි තං පලොභෙස්සාමා”ති

එකෙකා කුමාරිකවණ්ණාදිවසෙන සතං සතං අත්තභාවෙ අභිනිමිතිත්වා කුමාරියො, අවිජානා, සකිං විජානා, දූවිජානා, මජ්ඣිමිත්ථියො, මහල්ලකිත්ථියො ච හුත්වා ඡක්ඛත්තුං භගවත්තං උපසඬකමිත්වා “පාදෙ තෙ, සමණ, පරිවාරෙමා”ති ආභංසු. තම්පි භගවා න මනසාකාසි යථා තං අනුත්තරෙ උපධිසඬකයෙ විමුත්තොති. අථ සත්ථා එත්තකෙනපි තා අනුගච්ඡන්තියො “අපෙථ, කිං දිස්වා එවං වායමථ, එවරුපං නාම චිතරාගානං පුරතො කාතුං න වට්ඨති. තථාගතස්ස පන රාගාදයො පහීනා. කෙන තං කාරණෙන අත්තනො වසං නෙස්සථා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

179. “යස්ස ජිතං නාවජියති,
ජිතං යස්ස නොයාති කොචි ලොකෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං,
අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථ.

180. “යස්ස ජාලිති විසත්තිකා,
තණ්හා නත්ථි කුහිඤ්චි නෙතවෙ;
තං බුද්ධමනන්තගොචරං,
අපදං කෙන පදෙන නෙස්සථා”ති.

තත්ථ යස්ස ජිතං නාවජියති යස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස තෙන තෙන මග්ගෙන ජිතං රාගාදිකිලෙසජාතං පුන අසමුදාවරණතො නාවජියති, දුජ්ජිතං නාම න භොති. නොයාති න උයානි, යස්ස ජිතං කිලෙසජාතං රාගාදිසු කොචි එකො කිලෙසොපි ලොකෙ පච්ඡතො වත්ති නාම න භොති, නානුබන්ධතීති අත්ථො. අනන්තගොචරන්ති අනන්තාරම්මණස්ස සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස වසෙන අපරියන්ත ගොචරං. කෙන පදෙනාති යස්ස හි රාගපදාදිසු එකපදම්පි අත්ථි, තං තුම්භෙ තෙන පදෙන නෙස්සථ. බුද්ධස්ස පන එකපදම්පි නත්ථි, තං අපදං බුද්ධං තුම්භෙ කෙන පදෙන නෙස්සථ.

දුතියගාථාය තණ්හා නාමෙසා සංසිඛ්ඛිතපරියොනන්ධනට්ඨෙන ජාලමස්සා අත්ථිතිපි ජාලකාරිකාතිපි ජාලපමාතිපි ජාලිති. රුපාදිසු ආරම්මණෙසු විසත්තතාය විසත්තමනතාය විසාහරතාය විසපුප්ඵතාය විසඵලතාය විසපරිභොගතාය විසත්තිකා. සා එවරුපා තණ්හා යස්ස කුහිඤ්චි භවෙ නෙතුං නත්ථි, තං තුම්භෙ අපදං බුද්ධං කෙන පදෙන නෙස්සථාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛණ්ණං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අභොසි. මාරධිතරොපි තත්ථෙව අත්තරධායිංසු.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආභරිත්වා, “මාගණ්ඩිය, අභං පුබ්බෙ ඉමා තිස්සො මාරධිතරො අද්දසං සෙම්භාදිහි අපලිබුද්ධෙන සුවණ්ණක්ඛන්ධසදිසෙන අත්තභාවෙන සමන්තාගතා, තදාපි මෙටුනස්මිං ඡන්දො නාභොසියෙව. තච ධිතු සරීරං ද්වන්තිංසාකාරකුණපපරිපූරං ඛනිවිචිත්තො විය අසුචිසටො. සවෙ හි මම පාදො අසුචිකිත්තො භවෙය්‍ය, අයඤ්ච උම්මාරට්ඨානෙ තිට්ඨෙය්‍ය, තථාපිස්සා සරීරෙ අභං පාදෙ න ඵුසෙය්‍ය”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාභ –

“දිස්වාන තණ්හං අරතිං රගඤ්ච,
නාභොසි ඡන්දො අපි මෙටුනස්මිං;
කිමෙවිදං මුත්තකරිසපුණ්ණං,
පාදාපි තං සම්ඵුසිතුං න ඉච්ඡෙ”ති. (සු. නි. 841; මහානි. 70);

දෙසනාවසානෙ උභොපි ජයම්පතිකා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහිංසුති.

මාරධිතරවත්ථු පයමං.

2. දෙවොරොහණවත්ථු

යෙ ක්‍යාතපසුතා ධීරාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සඬකස්සනගරද්වාරෙ ඛණ්ණ දෙවමනුස්සෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ. දෙසනා පන රාජගහෙ සමුට්ඨිතා.

එකස්මිඤ්චි සමයෙ රාජගහසෙට්ඨි පරිස්සයමොවනත්ථස්ථෙව පමාදෙන ගලිතානං ආභරණාදීනං රක්ඛණත්ථස්ථ ජාලකරණ්ඩකං පරික්ඛිපාපෙත්වා ගඬගාය උදකකිලං කීළි. අපෙකො රත්තවන්දනරුක්ඛො ගඬගාය උපරිතිරෙ ජාතො ගඬගොදකෙන ධොතමුලො පතිත්වා තත්ථ තත්ථ පාසාණෙසු සංභජ්ජමානො විජ්ජකිරි. තතො එකා සට්ඨපමාණා සට්ඨා පාසාණෙහි සංසියමානා උදකඌමිති පොටියමානා මට්ඨා හුත්වා අනුපුබ්බෙන වුය්හමානා සෙවාලපරියොනද්ධා ආගන්ත්වා තස්ස ජාලෙ ලග්ගි. සෙට්ඨි “කිමෙත”න්ති වත්වා “රුක්ඛසට්ඨා”ති සුත්වා තං ආභරාපෙත්වා “කිං නාමෙත”න්ති උපධාරණත්ථං වාසිකණ්ණෙන තච්ඡාපෙසි. තාවදෙව අලත්තකවණ්ණං රත්තවන්දනං පඤ්ඤායි. සෙට්ඨි පන නෙව සම්මාදිට්ඨි න මිච්ඡාදිට්ඨි, මජ්ඣක්තධාතුකො. සො වින්තෙසි – “මය්‍යං ගෙහෙ රත්තවන්දනං ඛණ්ණ, කිං නු ඛො ඉමිනා කරිස්සාමි”ති. අථස්ස එතදභොසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ ‘මයං අරහන්තො

මයං අරහන්තො’ති වත්තාරො ඛු, අහං එකං අරහන්තම්පි න පස්සාමි. ගෙහෙ හමං යොජෙත්වා පත්තං ලිබාපෙත්වා සික්කාය ධ්වජෙත්වා වෙළුපරම්පරාය සට්ඨන්තමත්තෙ ආකාසෙ ඔලම්බාපෙත්වා ‘සවෙ අරහා අත්ථි, ඉමං ආකාසෙනාගන්ත්වා ගණ්හාතු’ති වක්ඛාමි. යො තං ගහෙස්සති, තං සපුත්තදාරො සරණං ගම්ස්සාමි”ති. සො චිත්තිතනියාමෙනෙව පත්තං ලිබාපෙත්වා වෙළුපරම්පරාය උස්සාපෙත්වා “යො ඉමස්මිං ලොකෙ අරහා, සො ආකාසෙනාගන්ත්වා ඉමං පත්තං ගණ්හාතු”ති ආහ.

ඡ සත්ථාරො “අම්භාකං එස අනුච්ඡවිකො, අම්භාකමෙව නං දෙහි”ති වදිංසු. සො “ආකාසෙනාගන්ත්වා ගණ්හො”ති ආහ. අප් ඡට්ඨෙ දිවසෙ නිගණ්ඨො නාටපුත්තො අන්තෙවාසිකෙ පෙසෙසි – “ගච්ඡට්, සෙට්ඨිං එවං වදෙට් – ‘අම්භාකං ආවරියස්සෙව අනුච්ඡවිකොයං, මා අප්පමත්තකස්ස කාරණා ආකාසෙනාගමනං කරි, දෙහි කිර මෙ තං පත්තං’”න්ති. තෙ ගන්ත්වා සෙට්ඨිං තථා වදිංසු. සෙට්ඨි “ආකාසෙනාගන්ත්වා ගණ්හිතුං සමත්ථොව ගණ්හාතු”ති ආහ. නාටපුත්තො සයං ගන්තුකාමො අන්තෙවාසිකානං සඤ්ඤං අදාසි – “අහං එකං හත්ථස්සට් පාදස්සට් උක්ඛිපිත්වා උප්පතිතුකාමො විය හවිස්සාමි, තුම්හෙ මං, ‘ආවරිය, කිං කරොට්, දාරුමයපත්තස්ස කාරණා පටිච්ඡන්තං අරහත්තගුණං මහාජනස්ස මා දස්සයිත්වා’ති වත්වා මං හත්ථෙසු ව පාදෙසු ව ගහෙත්වා ආකඩ්ඪන්තා භූමියං පාතෙය්‍යාථා”ති. සො තත්ථ ගන්ත්වා සෙට්ඨිං ආහ, “මහාසෙට්ඨි, මය්හං අයං පත්තො අනුච්ඡවිකො, අඤ්ඤෙසං නානුච්ඡවිකො, මා තෙ අප්පමත්තකස්ස කාරණා මම ආකාසෙ උප්පතනං රුච්චි, දෙහි මෙ පත්තං”න්ති. හන්තෙ, ආකාසෙ උප්පතිත්වාව ගණ්හොති. තතො නාටපුත්තො “තෙන හි අපෙට් අපෙට්”ති අන්තෙවාසිකෙ අපනෙත්වා “ආකාසෙ උප්පතිස්සාමි”ති එකං හත්ථස්සට් පාදස්සට් උක්ඛිපි. අප් නං අන්තෙවාසිකා, “ආවරිය, කිං නාමෙතං කරොට්, ඡවස්ස ලාමකස්ස දාරුමයපත්තස්ස කාරණා පටිච්ඡන්තගුණෙන මහාජනස්ස දස්සිතෙන කො අත්ථො”ති තං හත්ථපාදෙසු ගහෙත්වා ආකඩ්ඪිත්වා භූමියං පාතෙසු. සො සෙට්ඨිං ආහ – “ඉමෙ, මහාසෙට්ඨි, උප්පතිතුං න දෙනති, දෙහි මෙ පත්තං”න්ති. උප්පතිත්වා ගණ්හට්, හන්තෙති. එවං තිත්ථියා ඡ දිවසානි වායමිත්වාපි තං පත්තං න ලභිංසුයෙව.

සත්තමෙ දිවසෙ ආයස්මතො මහාමොග්ගල්ලානස්ස ව ආයස්මතො පිණ්ඩොලභාරද්වාජස්ස ව “රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරිස්සාමා”ති ගන්ත්වා එකස්මිං පිට්ඨිපාසාණෙ ධ්වජො වීරං පාරුපනකාලෙ ධුත්තකා කථං සමුට්ඨාපෙසු. “අම්භො පුබ්බෙ ඡ සත්ථාරො ලොකෙ ‘මයං අරහන්තම්භා’ති විවරිංසු., රාජගහසෙට්ඨිනො පන අප්ප සත්තමො දිවසො පත්තං උස්සාපෙත්වා ‘සවෙ අරහා අත්ථි, ආකාසෙනාගන්ත්වා ගණ්හාතු’ති වදන්තස්ස, එකොපි ‘අහං අරහා’ති ආකාසෙ උප්පතන්තො තත්ථි. අප්ප නො ලොකෙ අරහන්තානං නත්ථිභාවො ඤාතො”ති. තං කථං සුත්වා ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො ආයස්මන්තං පිණ්ඩොලභාරද්වාජං ආහ – “සුතං තෙ, ආවුසො භාරද්වාජ, ඉමෙසං වචනං, ඉමෙ බුද්ධස්ස සාසනං පරිගණ්හන්තා විය වදන්ති. ත්වස්සට් මහිද්ධිකො මහානුභාවො, ගච්ඡ තං පත්තං ආකාසෙන ගන්ත්වා ගණ්හාති”ති. ආවුසො මහාමොග්ගල්ලාන, ත්වං ඉද්ධිමන්තානං අග්ගො, ත්වං එතං ගණ්හාති, තයි පන අග්ගණ්හන්තෙ අහං ගණ්හිස්සාමිති. “ගණ්හාවුසො”ති වුත්තෙ ආයස්මා පිණ්ඩොලභාරද්වාජො අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථස්සානං සමාපජ්ජිත්වා උට්ඨාය තිගාචුතං පිට්ඨිපාසාණං පාදන්තෙන පටිච්ඡාදෙන්තො තුලපිචු විය ආකාසෙ උට්ඨාපෙත්වා රාජගහනගරස්ස උපරි සත්තක්ඛන්තුං අනුපරියාසි. සො තිගාචුතපමාණස්ස නගරස්ස පිධානං විය පඤ්ඤාසි. නගරවාසිනො “පාසාණො නො අවත්ථරිත්වා ගණ්හාති”ති භීතා සුප්පාදිනි මත්ථකෙ කත්වා තත්ථ තත්ථ නිලිසිංසු. සත්තමෙ වාරෙ ථෙරො පිට්ඨිපාසාණං භිත්තින්තො අත්තානං දස්සෙසි. මහාජනො ථෙරං දිස්වා, “හන්තෙ පිණ්ඩොලභාරද්වාජ, තව පාසාණං දළ්භං කත්වා ගණ්හ, මා නො සබ්බෙ නාසයි”ති. ථෙරො පාසාණං පාදන්තෙන බිපිත්වා විස්සජ්ජෙසි. සො ගන්ත්වා යථාධාතෙයෙව පතිට්ඨාසි. ථෙරො සෙට්ඨිස්ස ගෙහමත්ථකෙ අට්ඨාසි. තං දිස්වා සෙට්ඨි උරෙන නිපජ්ජිත්වා “ඔතරට් සාමි”ති වත්වා ආකාසතො ඔතිණ්ණං ථෙරං නිසීදාපෙත්වා පත්තං ඔතාරාපෙත්වා චතුමධුරපුණ්ණං කත්වා ථෙරස්ස අදාසි. ථෙරො පත්තං ගහෙත්වා විහාරාභිමුඛො පායාසි. අප්පස්ස යෙ අරඤ්ඤගතා වා සුඤ්ඤාගාරගතා වා තං පාටිභාරියං නාද්දසංසු. තෙ සන්තිපතිත්වා, “හන්තෙ, අම්භාකම්පි පාටිභාරියං දස්සෙහි”ති ථෙරං අනුබන්ධිංසු. සො තෙසං තෙසං පාටිභාරියං දස්සෙත්වා විහාරං අගමාසි.

සත්ථා තං අනුබන්ධිත්වා උත්තාදෙන්තස්ස මහාජනස්ස සද්දං සුත්වා, “ආනන්ද, කස්සෙසො සද්දො”ති පුච්ඡිත්වා, “හන්තෙ, පිණ්ඩොලභාරද්වාජෙන ආකාසෙ උප්පතිත්වා වන්දනපත්තො ගහිතො, තස්ස සන්තිකෙ එසො සද්දො”ති සුත්වා භාරද්වාජං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර තයා එවං කත”න්ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ, “කස්මා තෙ, භාරද්වාජ, එවං කත”න්ති ථෙරං ගරහිත්වා තං පත්තං බණ්ඩාබණ්ඩං හෙදාපෙත්වා භික්ඛුනං අඤ්ජනපිසනත්ථාය දාපෙත්වා පාටිභාරියස්ස අකරණත්ථාය සාවකානං සික්ඛාපදං (වුළව. 252) පඤ්ඤාපෙසි.

තිත්ථියා “සමණො කිර ගොතමො තං පත්තං හෙදාපෙත්වා පාටිභාරියස්ස අකරණත්ථාය සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි”ති සුත්වා “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා පඤ්ඤත්තං සික්ඛාපදං ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති, සමණොපි ගොතමො තං රක්ඛිස්සතෙව. ඉදානි අම්භෙහි ඔකාසො ලද්ධො”ති නගරවිට්ඨ ආරොචෙන්තා විවරිංසු “මයං අත්තනො ගුණං රක්ඛන්තා පුබ්බෙ දාරුමයපත්තස්ස කාරණා අත්තනො ගුණං මහාජනස්ස න දස්සයිමහා, සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා පත්තකමත්තස්ස කාරණා අත්තනො ගුණං මහාජනස්ස දස්සෙසු. සමණො ගොතමො අත්තනො පණ්ඩිතතාය පත්තං හෙදාපෙත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසි, ඉදානි මයං තෙනෙව සද්ධිං පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති.

රාජා බිම්බිසාරො තං කථං සුත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “තුම්භෙහි කිර, හන්තෙ, පාටිභාරියස්ස අකරණත්ථාය සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්ත”න්ති? “ආම, මහාරාජා”ති. ඉදානි තිත්ථියා “තුම්භෙහි සද්ධිං

පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති වදන්ති, කිං ඉදානි කරිස්සපාති? “තෙසු කරොන්තෙසු කරිස්සාමි, මහාරාජා”ති. නනු තුම්හෙහි සික්ඛපදං පඤ්ඤත්තන්ති. නාහං, මහාරාජ, අත්තනො සික්ඛපදං පඤ්ඤාපෙසිං, තං මමෙව සාවකානං පඤ්ඤත්තන්ති. තුම්හෙ යපෙත්වා අඤ්ඤත්ථ සික්ඛපදං පඤ්ඤත්තං නාම හොති, හන්තෙති. තෙන හි, මහාරාජ, තමෙවෙත්ථ පටිපුච්ඡාමි, “අත්ථී පන තෙ, මහාරාජ, චිජ්ජෙ උය්‍යාන”න්ති. “අත්ථී, හන්තෙ”ති. “සචෙ තෙ, මහාරාජ, උය්‍යානෙ මහාජනො අම්බාදීනි බාදෙය්‍ය, කිමස්ස කත්තබ්බ”න්ති? “දණ්ඨො, හන්තෙ”ති. “ත්ථං පන බාදිතුං ලහසි”ති? “ආම, හන්තෙ, මය්‍හං දණ්ඨො නත්ථී, අහං අත්තනො සත්තකං බාදිතුං ලහාමි”ති. “මහාරාජ, යථා තච නියොජනසතිකෙ රජ්ජෙ ආණා පචත්තති, අත්තනො උය්‍යානෙ අම්බාදීනි බාදන්තස්ස දණ්ඨො නත්ථී, අඤ්ඤෙසං අත්ථී, එවං මමෙව චක්කවාලකොට්ඨකසහස්සෙ ආණා පචත්තති, අත්තනො සික්ඛපදපඤ්ඤත්තියා අතික්කමො නාම නත්ථී, අඤ්ඤෙසං පන අත්ථී, කරිස්සාමහං පාටිභාරියං”න්ති. තිත්ථියා තං කථං සුත්වා “ඉදානම්හා නට්ඨා, සමණෙන කිර ගොතමෙන සාවකානංයෙව සික්ඛපදං පඤ්ඤත්තං, න අත්තනො. සයමෙව කිර පාටිභාරියං කත්තුකාමො, කිං නු බො කරොමා”ති මන්තයිංසු.

රාජා සත්ථාරං පුච්ඡි – “හන්තෙ, කදා පාටිභාරියං කරිස්සපා”ති. “ඉතො චතුමාසච්චයෙන ආසාල්හිපුණ්ණමායං, මහාරාජා”ති. “කත්ථ කරිස්සප, හන්තෙ”ති? “සාවත්ථී නිස්සාය, මහාරාජා”ති. “කස්මා පන සත්ථා එවං දුරට්ඨානං අපදිසි”ති? “යස්මා තං සබ්බබුද්ධානං මහාපාටිභාරියකරණට්ඨානං, අපිච මහාජනස්ස සන්තිපාතනත්ථායපි දුරට්ඨානමෙව අපදිසි”ති. තිත්ථියා තං කථං සුත්වා “ඉතො කිර චතුත්තං මාසානං අච්චයෙන සමණො ගොතමො සාවත්ථීයං පාටිභාරියං කරිස්සති, ඉදානි තං අමුඤ්චිත්ථාව අනුබන්ධස්සාම, මහාජනො අම්හෙ දිස්වා ‘කිං ඉද’න්ති පුච්ඡිස්සති. අථස්ස චක්කම ‘මයං සමණෙන ගොතමෙන සද්ධිං පාටිභාරියං කරිස්සාමා’ති වදිමිහා. සො පලායති, මයමස්ස පලායිතුං අදත්ථා අනුබන්ධාමා”ති. සත්ථා රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා නික්බමි. තිත්ථියාපිස්ස පච්ඡතොච නික්බමිත්ථා හත්තකිච්චට්ඨානෙ වසන්ති. වසිතට්ඨානෙ පුනදිවසෙ පාතරාසං කරොන්ති. තෙ මනුස්සෙහි “කිමිද”න්ති පුච්ඡිතා හෙට්ඨා වින්තිතනියාමෙනෙව ආරොවෙසුං. මහාජනොපි “පාටිභාරියං පස්සිස්සාමා”ති අනුබන්ධි.

සත්ථා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථී පාපුණි. තිත්ථියාපි තෙන සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා උපට්ඨාකෙ සමාදපෙත්වා සතසහස්සං ලහිත්වා බදිරථම්හෙහි මණ්ඩපං කාරෙත්වා නිලුප්පලෙහි ඡාදාපෙත්වා “ඉධ පාටිභාරියං කරිස්සාමා”ති නිසීදිංසු. රාජා පසෙනදි කොසලො සත්ථාරං උපසඬකමිත්ථා, “හන්තෙ, තිත්ථීයෙහි මණ්ඩපො කාරිතො, අහම්පි තුම්හාකං මණ්ඩපං කරිස්සාමි”ති. “අලං, මහාරාජ, අත්ථී මය්‍හං මණ්ඩපකාරකො”ති. “හන්තෙ, මං යපෙත්වා කො අඤ්ඤො කාතුං සක්ඛිස්සති”ති? “සක්කො, දෙවරාජා”ති. “කහං පන, හන්තෙ, පාටිභාරියං කරිස්සපා”ති? “කණ්ඩම්බරුක්බමුලෙ, මහාරාජා”ති. තිත්ථියා “අම්බරුක්බමුලෙ කිර පාටිභාරියං කරිස්සති”ති සුත්වා අත්තනො උපට්ඨාකානං ආරොවෙත්වා යොජනබ්බන්තරෙ යානෙ අත්තමසො තද්දුජාතමිපි අම්බපොතකං උප්පාටෙත්වා අරඤ්ඤෙ බිපාපෙසුං.

සත්ථා ආසාල්හිපුණ්ණමදිවසෙ අත්තොනගරං පාවිසි. රඤ්ඤොපි උය්‍යානපාලො කණ්ඨො නාම එකං පිඨගලකිපිල්ලිකෙහි කතපත්තපුට්ඨස්ස අත්තරෙ මහන්තං අම්බපක්කං දිස්වා තස්ස ගන්ධරසලොහෙන සම්පතන්තෙ වායසෙ පලාපෙත්වා රඤ්ඤො බාදනත්ථාය ආදාය ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ සත්ථාරං දිස්වා වින්තෙසි – “රාජා ඉමං අම්බං බාදිත්වා මය්‍හං අට්ඨ වා සොළස වා කහාපණෙ දදෙය්‍ය, තං මෙ එකත්තභාවෙපි ජීවිතචුත්තියා නාලං. සචෙ පනාහං සත්ථු ඉමං දස්සාමි, අචස්සං තං මෙ දීඝකාලං හිනාවහං හවිස්සති”ති. සො තං අම්බපක්කං සත්ථු උපනාමෙසි. සත්ථා ආනන්දන්ථෙරං ඔලොකෙසි. අථස්ස ථෙරො චතුමහාරාජදත්තියං පත්තං නිහරිත්වා හත්ථෙ යපෙසි. සත්ථා පත්තං උපනාමෙත්වා අම්බපක්කං පටිග්ගහෙත්වා තත්ථෙව නිසීදනාකාරං දස්සෙසි. ථෙරො චීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. අථස්ස තස්මිං නිසින්තෙ ථෙරො පාතියං පරිස්සාවෙත්වා අම්බපක්කං මද්දිත්වා පානකං කත්ථා අදාසි. සත්ථා අම්බපානකං පිචිත්වා කණ්ඩං ආහ – “ඉමං අම්බට්ඨී ඉධෙව පංසුං වියුහිත්වා රොපෙහි”ති. සො තථා අකාසි. සත්ථා තස්ස උපරි හත්ථං ධොවි. හත්ථෙ ධොවිතමත්තෙයෙව නඬගලසිසමත්තක්ඛන්ධො හුත්වා උබ්බෙධෙන පණ්ණාසහත්ථො අම්බරුක්බො උට්ඨහි. චතුසු දිසාසු එකෙකා, උද්ධං එකානි පඤ්ච මහාසාධා පණ්ණාසහත්ථා අහෙසුං. සො තාවදෙව පුප්ඵළසඤ්ජන්තො හුත්වා එකෙකස්මිං යානෙ පරිපක්කඅම්බපිණ්ඩධරො අහොසි. පච්ඡතො ආගච්ඡන්තා හික්ඛු අම්බපක්කානි බාදන්තා එව ආගමිංසු. රාජා “එවරුපො කිර අම්බරුක්බො උට්ඨිතො”ති සුත්වා “මා නං කොච්ඡිත්ථි”ති ආරක්ඛං යපෙසි. සො පන කණ්ඨො රොපිතන්තා කණ්ඩම්බරුක්බොත්ථෙව පඤ්ඤාසි. ධුත්තකාපි අම්බපක්කානි බාදිත්වා “හරෙ දුට්ඨතිත්ථියා ‘සමණො කිර ගොතමො කණ්ඩම්බරුක්බමුලෙ පාටිභාරියං කරිස්සති’ති තුම්හෙහි යොජනබ්බන්තරෙ තද්දුජාතාපි අම්බපොතකා උප්පාටාපිතා, කණ්ඩම්බො නාම අය”න්ති වත්ථා තෙ උච්ඡිට්ඨඅම්බට්ඨීහි පහරිංසු.

සක්කො වාතවලාහකං දෙවපුත්තං ආණාපෙසි “තිත්ථියානං මණ්ඩපං වාතෙහි උප්පාටෙත්වා උක්කාරභූමියං බිපාපෙහි”ති. සො තථා අකාසි. සූරියමිපි දෙවපුත්තං ආණාපෙසි “සූරියමණ්ඩලං නිකඩ්ඪන්තො තාපෙහි”ති. සො තථා අකාසි. පුන වාතවලාහකං ආණාපෙසි “වාතමණ්ඩලං උට්ඨාපෙත්තො යාහි”ති. සො තථා කරොන්තො තිත්ථියානං පග්ගරිතසෙදසරීරෙ රජොචට්ටියා ඔකිරි. තෙ තම්බමත්තිකසදිසා අහෙසුං. වස්සවලාහකමිපි ආණාපෙසි “මහන්තානි බින්දුනි පාතෙහි”ති. සො තථා අකාසි. අථ නෙසං කායො කබරගාවිසදිසො අහොසි. තෙ නිගණ්ඨා ලජ්ජමානා හුත්වා සම්මුඛසම්මුඛට්ඨානෙනෙව පලායිංසු. එවං පලායන්තෙසු පුරාණකස්සපස්ස උපට්ඨාකො එකො කස්සකො “ඉදානි මෙ අය්‍යානං පාටිභාරියකරණවෙලා, ගන්ත්වා පාටිභාරියං පස්සිස්සාමි”ති ගොණෙ විස්සජ්ජෙත්වා පාතොච ආහනං යාගුකුටඤ්චෙව යොත්තකඤ්ච ගහෙත්වා ආගච්ඡන්තො පුරාණං තථා පලායන්තං දිස්වා, හන්තෙ, අප්ප ‘අය්‍යානං

පාටිභාරියං පස්සිස්සාමි’ති ආගච්ඡාමි, තුම්හෙ කහං ගච්ඡාමි”ති. කිං තෙ පාටිභාරියෙන, ඉමං කුටඤ්ච යොත්තඤ්ච දෙනීති. සො තෙන දින්නං කුටඤ්ච යොත්තඤ්ච ආදාය නදීතීරං ගත්තවා කුටං යොත්තෙන අත්තනො ගීවාය ඛන්ධිත්වා ලජ්ජන්තො කිඤ්චි අකථෙත්වා රහදෙ පතිත්වා උදකපුබ්බුලෙ උට්ඨාපෙන්තො කාලං කත්වා අවිච්ඡිනි නිබ්බත්ති.

සක්කො ආකාසෙ රතනවඩ්ඛමං මාපෙසි. තස්ස එකා කොටි පාවිනවක්කවාලමුඛවට්ටියං අහොසි, එකා පච්ඡිමවක්කවාලමුඛවට්ටියං. සත්ථා සන්නිපතිතාය ඡත්තිංසයොජනිකාය පරිසාය වඩ්ඪමානකච්ඡායාය “ඉදානි පාටිභාරියකරණංවෙලා”ති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා පමුඛෙ අට්ඨාසි. අප් නං සරණී නාම ඉද්ධිමන්ති එකා අනාගාමීඋපාසිකා උපසඬකමිත්වා, “හන්නෙ, මාදිසාය ධිතරි විජ්ජමානාය තුම්හාකං කිලමනකිච්චං නත්ථී, අහං පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති ආහ. “කථං ත්වං කරිස්සසි, සරණී”ති? “හන්නෙ, එකස්මිං වක්කවාලගබ්භෙ මහාපට්ඨං උදකං කත්වා උදකසකුණිකා විය නිමුජ්ජිත්වා පාවිනවක්කවාලමුඛවට්ටියං අත්තානං දස්සෙස්සාමි, තථා පච්ඡිමඋත්තරදක්ඛිණවක්කවාලමුඛවට්ටියං, තථා මජ්ඣෙ” මහාජනො මං දිස්වා “කා එසා”ති වුත්තෙ වක්ඛති “සරණී නාමෙසා, අයං තාව එකිස්සා ඉත්ථියා ආනුභාවො, බුද්ධානුභාවො පන කීදිසො භවිස්සති”ති. එවං තිත්ථියා තුම්හෙ අදිස්වාච පලායිස්සන්තිති. අප් නං සත්ථා “ජානාමි තෙ සරණී එවරුපං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථභාවං, න පනායං තචත්ථාය ඛද්ධො මාලාපුටො”ති වත්වා පටික්ඛිපි. සා “න මෙ සත්ථා අනුජානාති, අද්ධා මයා උත්තරිතරං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථො අඤ්ඤො අත්ථී”ති එකමන්තං අට්ඨාසි. සත්ථාපි “එවමෙව තෙසං ගුණො පාකටො භවිස්සතිති එවං ඡත්තිංසයොජනිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ සිහනාදං නදිස්සති”ති මඤ්ඤමානො අපරෙපි පුච්ඡි – “තුම්හෙ කථං පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති. තෙ “එවඤ්ච එවඤ්ච කරිස්සාම, හන්නෙ”ති සත්ථු පුරතො ධිතාව සිහනාදං නදිංසු. තෙසු කිර වුළඅනාට්ඨිණ්ඩිකො “මාදිසෙ අනාගාමීඋපාසකෙ පුත්තෙ විජ්ජමානෙ සත්ථු කිලමනකිච්චං නත්ථී”ති වින්තෙත්වා “අහං, හන්නෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා “කථං කරිස්සසි”ති පුට්ඨො “අහං, හන්නෙ, ද්වාදසයොජනිකං බ්‍රහ්මත්තභාවං නිමිතිත්වා ඉමිස්සා පරිසාය මජ්ඣෙ මහාමෙසගජ්ජිතසදිසෙන සද්දෙන බ්‍රහ්මඅප්ථොටනං නාම අප්ථොටෙස්සාමි”ති. මහාජනො “කිං නාමෙසො සද්දො”ති පුච්ඡිත්වා “වුළඅනාට්ඨිණ්ඩිකස්ස කිර බ්‍රහ්මඅප්ථොටනසද්දො නාමා”ති වක්ඛති. තිත්ථියා “ගහපතිකස්ස කිර තාව එසො ආනුභාවො, බුද්ධානුභාවො කීදිසො භවිස්සති”ති තුම්හෙ අදිස්වාච පලායිස්සන්තිති. සත්ථා “ජානාමි තෙ ආනුභාව”න්ති තස්සපි තථෙව වත්වා පාටිභාරියකරණං නානුජානි.

අටෙකා පටිසම්භිදප්පත්තා සත්තවස්සිකා වීරසාමණෙරී කිර නාම සත්ථාරං වන්දිත්වා “අහං, හන්නෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති ආහ. “කථං කරිස්සසි වීරෙ”ති? “හන්නෙ, සිනෙරුඤ්ච වක්කවාලපබ්බතඤ්ච හිමවන්තඤ්ච ආහරිත්වා ඉමස්මිං යානෙ පටිපාටියා යපෙන්වා අහං හංසසකුණී විය තතො තතො නික්ඛමිත්වා අසප්පමානා ගමිස්සාමි, මහාජනො මං දිස්වා ‘කා එසා’ති පුච්ඡිත්වා ‘වීරසාමණෙරී’ති වක්ඛති. තිත්ථියා ‘සත්තවස්සිකාය තාව සාමණෙරියා අයමානුභාවො, බුද්ධානුභාවො කීදිසො භවිස්සති’ති තුම්හෙ අදිස්වාච පලායිස්සන්ති”ති. ඉතො පරං එවරුපානි වචනානි වුත්තානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බානි. තස්සාපි හගවා “ජානාමි තෙ ආනුභාව”න්ති වත්වා පාටිභාරියකරණං නානුජානි. අටෙකො පටිසම්භිදප්පත්තො ඛිණාසවො වුත්තදසාමණෙරො නාම ජාතියා සත්තවස්සිකො සත්ථාරං වන්දිත්වා “අහං හගවා පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා “කථං කරිස්සසි”ති පුට්ඨො ආහ – “අහං, හන්නෙ, ජම්බුදීපස්ස ධජභුතං මහාජම්බුරුක්ඛං ඛන්ධෙ ගහෙත්වා වාලෙන්වා මහාජම්බුපෙසියො ආහරිත්වා ඉමං පරිසං බාදාපෙස්සාමි, පාරිච්ඡත්තකකුසුමානි ව ආහරිත්වා තුම්හෙ වන්දිස්සාමි”ති. සත්ථා “ජානාමි තෙ ආනුභාව”න්ති තස්ස පාටිභාරියකරණං පටික්ඛිපි.

අප් උප්පලවණ්ණො ථෙරී සත්ථාරං වන්දිත්වා “අහං, හන්නෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා “කථං කරිස්සසි”ති පුට්ඨො ආහ – “අහං, හන්නෙ, සමන්තා ද්වාදසයොජනිකං පරිසං දස්සෙත්වා ආවට්ටනො ඡත්තිංසයොජනාය පරිසාය පරිවුතො වක්කවත්තිරාජා හුත්වා ආගන්ත්වා තුම්හෙ වන්දිස්සාමි”ති. සත්ථා “ජානාමි තෙ ආනුභාව”න්ති තස්සාපි පාටිභාරියකරණං පටික්ඛිපි. අප් මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො හගවන්තං වන්දිත්වා “අහං, හන්නෙ, පාටිභාරියං කරිස්සාමි”ති වත්වා “කථං කරිස්සසි”ති පුට්ඨො ආහ – “අහං, හන්නෙ, සිනෙරුපබ්බතරාජානං දන්තන්තරෙ යපෙන්වා මාසසාසපබ්බං විය බාදිස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං කරිස්සසි”ති? “ඉමං මහාපට්ඨං කටසාරකං විය සංවෙල්ලිත්වා අඬගුලන්තරෙ නික්ඛිපිස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං කරිස්සසි”ති? “මහාපට්ඨං කුලාලවක්කං විය පරිවන්තෙත්වා මහාජනං පට්ඨොජං බාදාපෙස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං කරිස්සසි”ති? “වාමහත්ථෙ පට්ඨං කත්වා ඉමෙ සත්තෙ දක්ඛිණහත්ථෙත අඤ්ඤස්මිං දිපෙ යපෙස්සාමි”ති. “අඤ්ඤං කිං කරිස්සසි”ති? “සිනෙරුං ඡත්තදණ්ඩං විය කත්වා මහාපට්ඨං උක්ඛිපිත්වා තස්සුපරි යපෙන්වා ඡත්තහත්ථො හික්ඛු විය එකහත්ථෙතාදාය ආකාසෙ වඩ්ඛමිස්සාමි”ති. සත්ථා “ජානාමි තෙ ආනුභාව”න්ති තස්සපි පාටිභාරියකරණං නානුජානි. සො “ජානාති මඤ්ඤො සත්ථා මයා උත්තරිතරං පාටිභාරියං කාතුං සමත්ථ”න්ති එකමන්තං අට්ඨාසි.

අප් නං සත්ථා “නායං මොග්ගල්ලානං තචත්ථාය ඛද්ධො බාලාපුටො. අහඤ්ඤි අසමධුරො, මම ධුරං අඤ්ඤො වහිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. අනච්ඡරියමෙතං, යං ඉදානි මම ධුරං වහිතුං සමත්ථො නාම භවෙයා. අහෙතුකතිරච්ඡානයොනියං නිබ්බත්තකාලෙපි මම ධුරං අඤ්ඤො වහිතුං සමත්ථො නාම නාහොසියෙවා”ති වත්වා “කදා පන, හන්නෙ”ති ථෙරෙන පුට්ඨො අතීතං ආහරිත්වා –

“යතො යතො ගරු ධුරං, යතො ගම්භීරවත්තති;

තදාස්සු කණ්ඞං යුක්ඛජන්ති, ස්වාස්සු තං වහනෙ ධුර”න්ති. –

ඉදං කණ්ඞඋපහජාතකං (ජා. 1.1.29) විත්ථාරොත්ථා පුන තමෙව චන්ද්‍රං විසෙසෙත්ථා දස්සෙත්තො –

“මනුස්සදමෙව භාසෙය්‍ය, නාමනුස්සදං කුදාවනං;
මනුස්සදං භාසමානස්ස, ගරුං භාරං උදද්ධරි;
ධනස්සද වං අලාභෙසි, තෙන චත්තමනො අහු”ති. –

ඉදං නන්දිවිසාලජාතකං විත්ථාරොත්ථා කථෙසි. කථෙත්ථා ව පන සත්ථා රතනවඩකමං අභිරුහි, පුරතො ද්වාදසයොජනිකා පරිසා අහොසි තථා පච්ඡතො ව උත්තරතො ව දක්ඛිණතො ව. උජුකං පන චතුර්විසතියොජනිකාය පරිසාය මජ්ඣෙ භගවා යමකපාටිභාරියං අකාසි.

තං පාළිතො තාව එවං වෙදිතබ්බං (පටි. ම. 1.116) – කතමං තථාගතස්ස යමකපාටිභාරියෙ ඤාණං? ඉධං තථාගතො යමකපාටිභාරියං කරොති අසාධාරණං සාවකෙහි, උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. හෙට්ඨිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, උපරිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. පුරත්ථිමකායතො, පච්ඡිමකායතො; පච්ඡිමකායතො, පුරත්ථිමකායතො; දක්ඛිණඅක්ඛිණො, වාමඅක්ඛිණො; වාමඅක්ඛිණො, දක්ඛිණඅක්ඛිණො; දක්ඛිණකණ්ණසොතතො, වාමකණ්ණසොතතො; වාමකණ්ණසොතතො, දක්ඛිණකණ්ණසොතතො; දක්ඛිණනාසිකාසොතතො, වාමනාසිකාසොතතො; වාමනාසිකාසොතතො, දක්ඛිණනාසිකාසොතතො; දක්ඛිණඅංසකුටතො, වාමඅංසකුටතො; වාමඅංසකුටතො, දක්ඛිණඅංසකුටතො; දක්ඛිණභත්ථතො, වාමභත්ථතො; වාමභත්ථතො, දක්ඛිණභත්ථතො; දක්ඛිණපස්සතො, වාමපස්සතො; වාමපස්සතො, දක්ඛිණපස්සතො; දක්ඛිණපාදතො, වාමපාදතො; වාමපාදතො, දක්ඛිණපාදතො; අභිගුලභිගුලෙහි, අභිගුලන්තරිකාහි; අභිගුලන්තරිකාහි, අභිගුලභිගුලෙහි; එකෙකලොමකුපතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, එකෙකලොමතො උදකධාරා පචත්තති. එකෙකලොමතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, එකෙකලොමකුපතො උදකධාරා පචත්තති ඡන්තං වණ්ණානං නිලානං පිතකානං ලොහිතකානං ඔදානානං මඤ්ජෙට්ඨානං පභස්සරානං. භගවා වඩකමති, බුද්ධනිම්මිතො තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කප්පෙති...පෙ.... නිම්මිතො සෙය්‍යං කප්පෙති, භගවා වඩකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා. ඉදං තථාගතස්ස යමකපාටිභාරියෙ ඤාණන්ති.

ඉදං පන පාටිභාරියං භගවා තස්මිං වඩකමෙ වඩකමිත්ථා අකාසි. තස්ස තෙජොකසිණසමාපත්තිවසෙන උපරිමකායතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, ආපොකසිණසමාපත්තිවසෙන හෙට්ඨිමකායතො උදකධාරා පචත්තති. න පන උදකධාරාය පචත්තනට්ඨානතො අග්ගික්ඛන්ධො පචත්තති, අග්ගික්ඛන්ධස්ස පචත්තනට්ඨානතො උදකධාරා පචත්තතිති දස්සෙතුං “හෙට්ඨිමකායතො උපරිමකායතො”ති චුත්තං. එසෙව නයො සබ්බපදෙසු. අග්ගික්ඛන්ධො පනෙත්ථ උදකධාරාය අසම්මිස්සො අහොසි, තථා උදකධාරා අග්ගික්ඛන්ධෙන. උභයමපි කිර වෙතං යාව බ්‍රහ්මලොකා උග්ගන්ත්වා වක්කවාළමුඛවට්ටියං පතති. “ඡන්තං වණ්ණාන”න්ති චුත්තා පනස්ස ඡබ්බණ්ණරංසියො සටෙහි ආසිඤ්චමානං විලීනසුවණ්ණං විය යන්තනාලිකතො නික්ඛන්තසුවණ්ණරසධාරා විය ව එකවක්කවාළගබ්භතො උග්ගන්ත්වා බ්‍රහ්මලොකං ආභවිව පටිනිවත්තිත්ථා වක්කවාළමුඛවට්ටිමෙව ගණ්හිංසු. එකවක්කවාළගබ්භං වඩකගොපානසිකං විය බොධිසරං අහොසි එකාලොකං.

තංදිවසං සත්ථා වඩකමිත්ථා පාටිභාරියං කරොන්තො අන්තරන්තරා මහාජනස්ස ධම්මං කථෙසි. කථෙන්නො ව ඡන්තං නිරස්සාසං අකත්ථා තස්ස අස්සාසවාරං දෙති. තස්මිං බණෙ මහාජනො සාධුකාරං පචත්තෙසි. තස්ස සාධුකාරපචත්තනකාලෙ සත්ථා තාවමහතියා පරිසාය චිත්තං ඔලොකෙන්නො එකෙකස්ස සොළසන්තං ආකාරානං වසෙන චිත්තාවාරං අඤ්ඤාසි. එවං ලහුකපරිවත්තං බුද්ධානං චිත්තං. යො යො යස්මිඤ්ච ධම්මෙ යස්මිඤ්ච පාටිහිරෙ පසන්තො, තස්ස තස්ස අජ්ඣාසයවසෙනෙව ධම්මඤ්ච කථෙසි, පාටිහිරඤ්ච අකාසි. එවං ධම්මෙ දෙසියමානෙ පාටිහිරෙ ව කරියමානෙ මහාජනස්ස ධම්මාභිසමයො අහොසි. සත්ථා පන තස්මිං සමාගමෙ අත්තතො මනං ගහෙත්ථා අඤ්ඤං පඤ්ඤං පුච්ඡිතුං සමත්ථං අදිස්වා නිම්මිතබුද්ධං මාපෙසි. තෙන පුච්ඡිතං පඤ්ඤං සත්ථා විස්සජ්ජෙසි, සත්ථාරා පුච්ඡිතං සො විස්සජ්ජෙසි. භගවතො වඩකමනකාලෙ නිම්මිතො ධානාදීසු අඤ්ඤතරං කප්පෙසි, නිම්මිතස්ස වඩකමනකාලෙ භගවා ධානාදීසු අඤ්ඤතරං කප්පෙසි. තමත්ථං දස්සෙතුං “නිම්මිතො වඩකමති වා”තිආදි චුත්තං. එවං කරොන්තස්ස සත්ථු පාටිභාරියං දිස්වා ධම්මකථං සුත්වා තස්මිං සමාගමෙ විසතියා පාණකොට්ඨං ධම්මාභිසමයො අහොසි.

සත්ථා පාටිහිරං කරොන්තොව “කත්ථං නු බො අතීතබුද්ධා ඉදං පාටිහිරං කත්ථා වස්සං උපෙන්නි”ති ආවජ්ජෙත්ථා “තාවතිංසභවතෙ වස්සං උපගන්ත්වා මාතු අභිධම්මපිටකං දෙසෙන්නි”ති දිස්වා දක්ඛිණපාදං උක්ඛිපිත්ථා යුගන්ධරමත්ථකෙ යටෙන්නො ඉතරං පාදං උක්ඛිපිත්ථා සිනෙරුමත්ථකෙ යටෙසි. එවං අට්ඨසට්ඨියොජනසතසතස්සට්ඨානෙ තයො පදවාරා අහෙසුං, ද්වෙ පාදජිද්දානි. සත්ථා පාදං පසාරොත්ථා අක්කමිති න සල්ලක්ඛෙතබ්බං. තස්ස හි පාදක්ඛිපනකාලෙයෙව පබ්බතා පාදමුලං ආගන්ත්වා සම්පට්චිජ්ඣ, සත්ථාරා අක්කමනකාලෙ තෙ පබ්බතා උට්ඨාය සකට්ඨානෙයෙව අට්ඨංසු. සක්කො සත්ථාරං දිස්වා චිත්තෙසි – “පණ්ඩුකම්බලසිලාය මඤ්ඤෙ සත්ථා ඉමං වස්සාවාසං උපෙස්සති, බහුතඤ්ච දෙවතානං උපකාරො භවිස්සති, සත්ථරි පනෙත්ථ වස්සාවාසං උපගතෙ අඤ්ඤා දෙවතා හත්ථමිපි යටෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. අයං බො පන පණ්ඩුකම්බලසිලා

දිසතො සට්ඨියොජනා, විත්ථාරතො පණ්ණාසයොජනා, පුට්ඨලතො පන්තරසයොජනා, සත්ථරි නිසින්තෙපි තුව්ඡං භවිස්සති”ති. සත්ථා තස්ස අප්ඣාසයං විදිත්වා අත්තතො සඬ්ඝාටිං සිලාසනං පටිච්ඡාදයමානං බිපි. සක්කො වින්තෙසි – “විවරං තාව පටිච්ඡාදයමානං බිපි, සයං පන පරිත්තකෙ යානෙ නිසිදිස්සති”ති. සත්ථා තස්ස අප්ඣාසයං විදිත්වා නිවප්ඨිකං මහාපංසුකුලිකො විය පණ්ඩුකම්බලසිලං අත්තොවිවරභොගෙයෙව කත්වා නිසිදි. මහාජනොපි තංඛණඤ්ඤෙව සත්ථාරං ඔලොකෙන්තො නාද්දස, වන්දස්ස අත්ථඬගම්තකාලො විය සූරියස්ස ව අත්ථඬගම්තකාලො විය අභොසි. මහාජනො –

“ගතො නු විත්තකුටං වා, කෙලාසං වා යුගන්ධරං;
න නො දක්ඛෙමු සම්බුද්ධං, ලොකජෙට්ඨං නරාසහ”න්ති. –

ඉමං ගාථං වදන්තො පරිදෙවි. අපරෙ “සත්ථා නාම පටිච්චෙකරතො, සො ‘ඵවරුපාය මෙ පරිසාය ඵවරුපං පාටිහිරං කත්’න්ති ලප්ථාය අඤ්ඤං රට්ඨං වා ජනපදං වා ගතො භවිස්සති, න දානි තං දක්ඛිස්සාමා”ති පරිදෙවන්තා ඉමං ගාථමාහංසු –

“පටිච්චෙකරතො ධිරො, නිමං ලොකං පුනෙහිති;
න නො දක්ඛෙමු සම්බුද්ධං, ලොකජෙට්ඨං නරාසහ”න්ති.

තෙ මහාමොග්ගල්ලානං පුච්ඡිංසු – “කහං, භන්තෙ, සත්ථා”ති? සො සයං ජානන්තොපි “පරෙසම්පි ගුණා පාකටා භොන්තු”ති අප්ඣාසයෙන “අනුරුද්ධං පුච්ඡටා”ති ආහ. තෙ ථෙරං තථා පුච්ඡිංසු – “කහං, භන්තෙ, සත්ථා”ති? තාවතිංසභවනෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං වස්සං උපගන්ත්වා මාතු අභිධම්මපිටකං දෙසෙතුං ගතොති. “කදා ආගම්ස්සති, භන්තෙ”ති? “තයො මාසෙ අභිධම්මපිටකං දෙසෙත්වා මහාපචාරණදිවසෙ”ති. තෙ “සත්ථාරං අදිස්වා න ගම්ස්සාමා”ති තත්ථෙව බන්ධාවාරං බන්ධිංසු. ආකාසමෙව කිර නෙසං ඡදනං අභොසි. තාය ව මහනියා පරිසාය සරිරනිසංසො නාම න පඤ්ඤාසි, පථවි විවරං අදාසි, සබ්බත්ථ පරිසුද්ධමෙව භූමිතලං අභොසි.

සත්ථා පයමමෙව මොග්ගල්ලානත්ථෙරං අවොච – “මොග්ගල්ලාන, ත්ථං ඵතිස්සාය පරිසාය ධම්මං දෙසෙය්‍යාසි, චූළඅනාටපිණ්ඩිකො ආහාරං දස්සති”ති. තස්මා තං තෙමාසං චූළඅනාටපිණ්ඩිකොව තස්සා පරිසාය යාපනං යාගුහන්තං බාදනීයං තම්බුලතෙලගන්ධමාලාපිලන්ධනානි ව අදාසි. මහාමොග්ගල්ලානො ධම්මං දෙසෙසි, පාටිහාරියදස්සනත්ථං ආගතාගතෙහි පුට්ඨපඤ්ඤෙව විස්සජ්ජෙසි. සත්ථාරම්පි මාතු අභිධම්මදෙසනත්ථං පණ්ඩුකම්බලසිලායං වස්සං උපගතං දසසහස්සවක්කවාලදෙවතා පරිවාරයිංසු. තෙන චුත්තං –

“තාවතිංසෙ යදා බුද්ධො, සිලායං පණ්ඩුකම්බලෙ;
පාරිච්ඡත්තකමුලම්භි, විහාසි පුරිසුත්තමො.

“දසසු ලොකධාතුසු, සන්තිපතිත්ථාන දෙවතා;
පයිරුපාසන්ති සම්බුද්ධං, වසන්තං නාගමුද්ධති.

“න කොචි දෙවො වණ්ණෙන, සම්බුද්ධස්ස විරොචති;
සබ්බෙ දෙවෙ අතික්කම්ම, සම්බුද්ධොව විරොචති”ති. (පෙ. ව. 317-319);

ඵචං සබ්බා දෙවතා අත්තතො සරිරජපභාය අභිභවිත්වා නිසින්තස්ස පනස්ස මාතා තුසිතවිමානතො ආගන්ත්වා දක්ඛිණපස්සෙ නිසිදි. ඉන්දකොපි දෙවපුත්තො ආගන්ත්වා දක්ඛිණපස්සෙයෙව නිසිදි, අඬකුරො වාමපස්සෙ නිසිදි. සො මහෙසක්ඛාසු දෙවතාසු සන්තිපතන්තිසු අපගන්ත්වා ද්වාදසයොජනිකෙ යානෙ ඔකාසං ලභි, ඉන්දකො තත්ථෙව නිසිදි. සත්ථා තෙ උභොපි ඔලොකෙන්වා අත්තතො සාසනෙ දක්ඛිණෙයාපුග්ගල්ලානං දින්නදානස්ස මහජ්ඵලභාවං ඤාපෙතුකාමො ඵවමාහ – “අඬකුර, තයා දිසමන්තරෙ දසවස්සසහස්සපරිමාණකාලෙ ද්වාදසයොජනිකං උද්ධනපන්තිං කත්වා මහාදානං දින්නං, ඉදානි මම සමාගමං ආගන්ත්වා ද්වාදසයොජනිකෙ යානෙ ඔකාසං ලභි, කිං නු බො ඵත්ථ කාරණ”න්ති? චුත්තම්පි වෙනං –

“ඔලොකෙන්වාන සම්බුද්ධො, අඬකුරඤ්ඤාපි ඉන්දකං;
දක්ඛිණෙයාං සම්භාවෙන්තො, ඉදං වචනමබ්බවි.

“මහාදානං තයා දින්නං, අඬකුර දිසමන්තරෙ;
අතිදුරෙ නිසින්තොසි, ආගච්ඡ මම සන්තිකෙ”ති. (පෙ. ව. 321-322);

සො සද්ධො පථවිතලං පාපුණ්. සබ්බාපි නං සා පරිසා අස්සොසි. ඵචං චුත්තෙ –

“වොදිතො භාවිතත්තෙන, අඬකුරො ඵතමබ්බවි;
කිං මය්හං තෙන දානෙන, දක්ඛිණෙයොන සුඤ්ඤතං.

“අයං සො ඉන්දකො යක්ඛො, දජ්ජා දානං පරිත්තකං;
අතිරොචති අම්භෙහි, චන්දො තාරාගණෙ යථා”ති. (පෙ. ව. 323-324);

තත්ථ දජ්ජාති දත්වා. එවං චුත්තෙ සත්ථා ඉන්දකං ආහ – “ඉන්දක, ත්වං මම දක්ඛිණපස්සෙ නිසින්තො, කස්මා අනපගන්ත්වාච නිසීද්ධි”ති? සො “අහං, හත්තෙ, සුඛෙත්තෙ අප්පකබ්ඡං වපනකස්සකො විය දක්ඛිණෙයාසම්පදං අලත්ථ”න්ති දක්ඛිණෙයාං පභාවෙන්තො ආහ –

“උජ්ජඬගලෙ යථා ඛෙත්තෙ, බ්ඡං ඛුම්පි රොපිතං;
න එලං විපුලං හොති, නපි තොසෙති කස්සකං.

“තථෙව දානං ඛුක්කං, දුස්සිලෙසු පතිට්ඨිතං;
න එලං විපුලං හොති, නපි තොසෙති දායකං.

“යථාපි හද්දකෙ ඛෙත්තෙ, බ්ඡං අප්පම්පි රොපිතං;
සම්මා ධාරං පචෙච්ඡන්තෙ, එලං තොසෙති කස්සකං.

“තථෙව සීලවත්තෙසු, ගුණවත්තෙසු තාදිසු;
අප්පකම්පි කතං කාරං, පුඤ්ඤං හොති මහප්ඵල”න්ති. (පෙ. ව. 325-328);

කිං පනෙතස්ස පුබ්බකම්මන්ති? සො කිර අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස අන්තොගාමං පිණ්ඩාය පවිට්ඨස්ස අත්තනො ආහතං කට්ඨස්ථික්ඛං දාපෙසි. තදා තස්ස පුඤ්ඤං අඬ්ඤා රොන දසවස්සසහස්සානි ද්වාදසයොජනිකං උද්ධනපත්තිං කත්වා දින්නදානතො මහප්ඵලතරං ඡාතං. තස්මා එවමාහ.

එවං චුත්තෙ සත්ථා, “අඬ්ඤා, දානං නාම විවෙයා දාතුං වට්ටති, එවං තං සුඛෙත්තෙසු චුත්තබ්ඡං විය මහප්ඵලං හොති. ත්වං පන න තථා අකාසී, තෙන තෙ දානං මහප්ඵලං න ඡාත”න්ති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො –

“විවෙයා දානං දාතබ්බං, යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං...පෙ.....

“විවෙයා දානං සුගතප්පසත්ථං,
යෙ දක්ඛිණෙයා ඉධ ජීවලොකෙ;
එතෙසු දින්නානි මහප්ඵලානි,
බ්ඡානි චුත්තානි යථා සුඛෙත්තෙ”ති. (පෙ. ව. 329-330) –

චත්වා උත්තරිම්පි ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

“තිණදොසානි ඛෙත්තානි, රාගදොසා අයං පජා;
තස්මා හි චිතරාගෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.

“තිණදොසානි ඛෙත්තානි, දොසදොසා අයං පජා;
තස්මා හි චිතදොසෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.

“තිණදොසානි ඛෙත්තානි, මොහදොසා අයං පජා;
තස්මා හි චිතමොහෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.

“තිණදොසානි ඛෙත්තානි, ඉච්ඡාදොසා අයං පජා;
තස්මා හි චිගතිච්ඡෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵල”න්ති.

දෙසනාවසානෙ අඬ්ඤා රො ව ඉන්දකො ව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

අථ සත්ථා දෙවපරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්තො මාතරං ආරබ්භ “කුසලා ධම්මා, අකුසලා ධම්මා, අඛ්‍යාකතා ධම්මා”ති අභිධම්මපිටකං පට්ඨපෙසි. එවං තයො මාසෙ නිරන්තරං අභිධම්මපිටකං කථෙසි. කථෙන්නො පන භික්ඛාචාරවෙලාය “යාච මමාගමනා එත්තකං නාම ධම්මං දෙසෙතු”ති නිම්මිතබුද්ධං මාපෙත්වා හිමවත්තං ගන්ත්වා නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා උත්තරකුරුතො පිණ්ඩපාතං ආහරිත්වා මහාසාලමාළකෙ නිසින්තො හත්තකිච්චං අකාසී. සාරිපුත්තත්ථෙරො තත්ථ ගන්ත්වා සත්ථු වත්තං කරොති. සත්ථා හත්තකිච්චපරියොසානෙ, “සාරිපුත්ත , අජ්ජ මයා එත්තකො නාම ධම්මො භාසිතො, ත්වං අත්තනො අත්තෙවාසිකානං භික්ඛූනං වාචෙහි”ති ථෙරස්ස කථෙසි. යමකපාටිහිරෙ කිර පසිදිත්වා පඤ්චසතා කුලපුත්තා ථෙරස්ස

සන්නිකෙ පබ්බතියංසු. තෙ සන්ධාය පෙරං ඵවමාහ. චත්ථා ව පන දෙවලොකං ගන්ත්වා නිමිත්තබුද්ධෙන දෙසිතව්වානතො පට්ඨාය සයං ධම්මං දෙසෙසි. පෙරොපි ගන්ත්වා තෙසං භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙසි. තෙ සත්ථරි දෙවලොකෙ විහරන්තෙයෙව සත්තපකරණිකා අහෙසුං.

තෙ කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ බුද්දකවග්ගුලියො හුත්වා එකස්මිං පබ්භාරෙ ඔලම්බන්තා ද්විත්තං පෙරානං වඩකමිත්වා අභිධම්මං සප්ඤ්ඤායන්තානං සද්දං සුත්වා සරෙ නිමිත්තං අග්ගහෙසුං. තෙ “ඉමෙ ඛන්ධා නාම, ඉමා ධාතුයො නාමා”ති අජානිත්වා සරෙ නිමිත්තගහණමත්තෙනෙව තතො චුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තා, එකං බුද්ධන්තරං දිබ්බසම්පත්තිං අනුභවිත්වා තතො චචිත්ථා සාවත්ථියං කුලසරෙසු නිබ්බන්තා. යමකපාටිහිරෙ උප්පන්නපසාදා පෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බතියංසු සබ්බපඨමං සත්තපකරණිකා අහෙසුං. සත්ථාපි තෙනෙව නිභාරෙන තං තෙමාසං අභිධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ අසිතිකොට්ඨසහස්සානං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අහොසි, මහාමායාපි සොතාපත්තිපලෙ පතිට්ඨති.

සාපි බො ඡත්තිංසයොජනපරිමණ්ඩලා පරිසා “ඉදානි සත්තමෙ දිවසෙ මහාපචාරණා භවිස්සති”ති මහාමොග්ගල්ලානත්පෙරං උපසඩ්ධකමිත්වා ආහ – “හත්තෙ සත්ථු, ඔරොහණදිවසං සඤ්ඤාතුං වට්ටති, න හි මයං සත්ථාරං අදිස්වා ගමිස්සාමා”ති. ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තං කථං සුත්වා “සාධාචුසො”ති චත්ථා තත්පෙව පට්ඨියං නිමුග්ගො සිනෙරුපාදං ගන්ත්වා “මං අභිරුහන්තං පරිසා පස්සතු”ති අධිට්ඨාය මණ්ණරතනෙන ආචුතං පණ්ඩුකම්බලසුත්තං විය පඤ්ඤායමානරුපොව සිනෙරුමජ්ඣෙකන අභිරුහි. මනුස්සාපි නං “එකයොජනං අභිරුළ්භො, ද්වියොජනං අභිරුළ්භො”ති ඔලොකයිංසු. පෙරොපි සත්ථු පාදෙ සිසෙන උක්ඛිපන්නො විය අභිරුහිත්වා චන්දිත්ථා ඵවමාහ – “හත්තෙ, පරිසා තුම්භෙ දිස්වාච ගන්තුකාමා, කදා ඔරොහිස්සථා”ති. “කහං පන තෙ, මොග්ගල්ලාන, ජෙට්ඨහානිකො සාරිපුත්තො”ති. “හත්තෙ, සඩ්ධකස්සනගරෙ වස්සං උපගතො”ති. මොග්ගල්ලාන, අහං ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ මහාපචාරණාය සඩ්ධකස්සනගරද්වාරෙ ඔතරිස්සාමි, මං දට්ඨුකාමා තත්ථ ආගච්ඡන්තු, සාවත්ථිතො සඩ්ධකස්සනගරද්වාරං තිංසයොජනානි, එත්තකෙ මග්ගෙ කස්සථි පාටෙයාකිච්චං නත්ථි, උපොසථිකා හුත්වා ධුරවිහාරං ධම්මස්සවනත්ථාය ගච්ඡන්තා විය ආගච්ඡෙයායාථාති තෙසං ආරොචෙයායාසීති. පෙරො “සාධු, හත්තෙ”ති ගන්ත්වා තථා ආරොචෙසි.

සත්ථා චුට්ඨවස්සො පචාරෙත්ථා සක්කස්ස ආරොචෙසි – “මහාරාජ, මනුස්සපථං ගමිස්සාමි”ති . සක්කො සුවණ්ණමයං මණිමයං රජතමයන්ති තිණි සොපානානි මාපෙසි. තෙසං පාදා සඩ්ධකස්සනගරද්වාරෙ පතිට්ඨතිංසු, සීසානි සිනෙරුමුද්ධති. තෙසු දක්ඛිණපස්සෙ සුවණ්ණමයං සොපානං දෙවතානං අහොසි, වාමපස්සෙ රජතමයං සොපානං මහාබ්‍රහ්මානං අහොසි, මජ්ඣෙ මණිමයං සොපානං තථාගතස්ස අහොසි. සත්ථාපි සිනෙරුමුද්ධති යත්ථා දෙවොරොහණසමයෙ යමකපාටිහාරියං කත්ථා උද්ධං ඔලොකෙසි, යාව බ්‍රහ්මලොකා එකඛිගණා අහෙසුං. අධො ඔලොකෙසි, යාව අවිචිතො එකඛිගණං අහොසි. දිසාවිදිසා ඔලොකෙසි, අනෙකානි චක්කවාළසතසහස්සානි එකඛිගණානි අහෙසුං. දෙවා මනුස්සෙ පස්සිංසු, මනුස්සාපි දෙවෙ පස්සිංසු, සබ්බෙ සම්මුඛාව පස්සිංසු.

හගවා ඡබ්බණ්ණරංසියො විස්සජ්ජෙසි. තං දිවසං බුද්ධසිරිං ඔලොකෙත්ථා ඡත්තිංසයොජන පරිමණ්ඩලාය පරිසාය එකොපි බුද්ධභාවං අපත්තෙත්තො නාම නත්ථි. සුවණ්ණසොපානෙන දෙවා ඔතරිංසු, රජතසොපානෙන මහාබ්‍රහ්මානො ඔතරිංසු, මණිසොපානෙන සම්මාසම්බුද්ධො ඔතරි. පඤ්චසිඛො ගන්ධබ්බදෙවපුත්තො බෙලුවපණ්ඩුවිණං ආදාය දක්ඛිණපස්සෙ යත්ථා සත්ථු ගන්ධබ්බමධුරදිබ්බවිණාය සද්දෙන පූජං කරොන්තො ඔතරි, මාතලි, සඩ්ධාහකො වාමපස්සෙ යත්ථා දිබ්බගන්ධමාලාපූජථං ගහෙත්ථා නමස්සමානො පූජං කත්ථා ඔතරි, මහාබ්‍රහ්මා ඡත්තං ධාරෙසි, සුයාමො වාලබ්ඡතිං ධාරෙසි. සත්ථා ඉමිනා පරිවාරෙන සද්ධං ඔතරිත්ථා සඩ්ධකස්සනගරද්වාරෙ පතිට්ඨති. සාරිපුත්තත්තෙපෙරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්ථා යස්මා සාරිපුත්තත්තෙපෙරෙන තථාරුපාය බුද්ධසිරියා ඔතරන්තො සත්ථා ඉතො පුබ්බෙ න දිට්ඨපුබ්බො, තස්මා –

“න මෙ දිට්ඨො ඉතො පුබ්බෙ, න සුතො උද කස්සථි;
ඵවං වග්ගුවදො සත්ථා, තුසිතා ගණිමාගතො”ති. (සු. නි. 961; මහානි. 190) –

ආදිති අත්තනො තුට්ඨිං පකාසෙත්ථා, “හත්තෙ, අජ්ජ සබ්බෙසි දෙවමනුස්සා තුම්භාකං පිහයන්ති, පත්තෙත්ති”ති ආහ. අථ නං සත්ථා, “සාරිපුත්ත, ඵවරුපෙති ගුණෙහි සමන්තාගතා බුද්ධා දෙවමනුස්සානං පියා භොන්තියෙවා”ති චත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

181. “යෙ ඤානපසුතා ධිරා, නෙක්ඛම්මුපසමෙ රතා;
දෙවාපි තෙසං පිහයන්ති, සම්බුද්ධානං සතිමත”න්ති.

තත්ථ යෙ ඤානපසුතානි ලක්ඛණපනිජ්ඣානං ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති ඉමෙසු ද්විසු ඤානෙසු ආච්ඡන්තසමාපජ්ජනඅධිට්ඨානචුට්ඨානපච්චිවෙක්ඛණෙහි යුත්තප්පයුත්තා. නෙක්ඛම්මුපසමෙ රතානි එත්ථ පබ්බජ්ජා නෙක්ඛම්මන්ති න ගහෙතබ්බා, කිලෙසපුපසමනිබ්බානරතිං පන සන්ධායෙන චුත්තං. දෙවාපිති දෙවාපි මනුස්සාපි තෙසං පිහයන්ති පත්තෙත්ති. සතිමතන්ති ඵවරුපගුණානං තෙසං සතියා සමන්තාගතානං සම්බුද්ධානං. “අහො වත මයං බුද්ධා භවෙයාමා”ති බුද්ධභාවං ඉච්ඡමානා පිහයන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තිංසමත්තානං පාණකොට්ඨං ධම්මාභිසමයො අහොසි, ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකා පඤ්චසතභික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

සබ්බබුද්ධානං කිර අවිජ්ඣිතමෙව යමකපාටිහිරං කත්වා දෙවලොකෙ වස්සං වසිත්වා සඬකස්සනගරද්වාරෙ ඔතරණං. තත්ථ පන දක්ඛිණපාදස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං අවලවෙතියට්ඨානං නාම හොති. සත්ථා තත්ථ යත්වා පුට්ඨප්පනාදීනං විසයෙ පඤ්භං පුච්ඡි, පුට්ඨප්පනා අත්තනො විසයෙ පඤ්භෙ විස්සජ්ජෙත්වා සොනාපන්නවිසයෙ පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා නාසක්ඛිංසු. තථා සකදාගාමීආදීනං විසයෙ සොනාපන්නාදයො, මහාමොග්ගල්ලානවිසයෙ සෙසමහාසාවකා, සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස විසයෙ මහාමොග්ගල්ලානො, බුද්ධවිසයෙ ව සාරිපුත්තොපි විස්සජ්ජෙත්වා නාසක්ඛියෙව. සො පාවිනදිසං ආදිං කත්වා සබ්බදිසා ඔලොකෙසි, සබ්බත්ථ ඵකඬගණමෙව අහොසි. අට්ඨසු දිසාසු දෙවමනුස්සා උද්ධං යාව බ්‍රහ්මලොකා හෙට්ඨා භූමට්ඨා ව යක්ඛනාගසුපණ්ණො අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා, “හත්තෙ, ඉධ තස්ස පඤ්භස්ස විස්සජ්ජෙතා නත්ථි, එත්ථෙව උපධාරොථා”ති ආහංසු. සත්ථා සාරිපුත්තො කිලමති. කිඤ්චාපි හෙස –

“යෙ ව සඬබ්බාතධම්මාසෙ, යෙ ව සෙබ්බා පුට්ඨ ඉධ;
තෙසං මෙ නිපකො ඉරියං, පුට්ඨො පබ්බුහි මාරිසා”ති. (සු. නි. 1044; වුළුති. අජිතමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 7) –

ඉමං බුද්ධවිසයෙ පුට්ඨපඤ්භං සුත්වා ‘සත්ථා මං සෙබ්බාසෙබ්බානං ආගමනපටිපදං පුච්ඡති’ති පඤ්භෙ නික්කඬ්ඛො, බත්ඨාදීසු පන කතරෙන නු බො මුබෙන ඉමං පටිපදං කථෙන්නො ‘අහං සත්ථු අප්පකාසයං ගණ්හිතුං න සක්ඛිස්සාමි’ති මම අප්පකාසයෙ කඬ්ඛති, සො මයා නයෙ අදින්නෙ කථෙතුං න සක්ඛිස්සති, නයමස්ස දස්සාමිති නයං දස්සෙන්නො “භුතමිදං, සාරිපුත්ත, සමනුපස්සසි”ති ආහ. එවං කිරස්ස අහොසි “සාරිපුත්තො මම අප්පකාසයං ගහෙත්වා කථෙන්නො බත්ඨවසෙන කථෙස්සති”ති. ථෙරස්ස සහ නයදානෙන සො පඤ්භො නයසතෙන නයසහස්සෙන නයසතසහස්සෙන උපට්ඨාසි. සො සත්ථාරා දින්නනයෙ යත්වා තං පඤ්භං කථෙසි. යපෙත්වා කිර සම්මාසම්බුද්ධං අඤ්ඤො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස පඤ්ඤං පාපුණිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තෙනෙව කිර ථෙරො සත්ථු පුරතො යත්වා සිහනාදං නදි – “අහං, හත්තෙ, සකලකප්පමිදෙ දෙවෙ වුට්ඨො ‘එත්තකානි බිත්ථුනි මහාසමුද්දෙ පතිතානි, එත්තකානි භූමියං, එත්තකානි පබ්බතෙ’ති ගණෙත්වා ලෙබං ආරොපෙතුං සමත්ථො”ති. සත්ථාපි නං “ජානාමි, සාරිපුත්ත, ගණෙතුං සමත්ථභාව”න්ති ආහ. තස්ස ආයස්මතො පඤ්ඤාය උපමා නාම නත්ථි. තෙනෙවාහ –

“ගඬගාය වාලුකා ඛියෙ, උදකං ඛියෙ මහණ්ණවෙ;
මහියා මත්තිකා ඛියෙ, න ඛියෙ මම බුද්ධියා”ති.

ඉදං වුත්තං හොති – සවෙ හි, හත්තෙ, බුද්ධිසම්පන්නලොකනාථ, මයා එකස්මිං පඤ්භෙ විස්සජ්ජිතෙ එකං වා වාලුකං එකං වා උදකබිත්ථුං එකං වා පංසුඛණ්ඩං අබිපිත්වා පඤ්භානං සතෙන වා සහස්සෙනවා සතසහස්සෙන වා විස්සජ්ජිතෙ ගඬගාය වාලුකාදීසු එකෙකං එකමත්තෙ ඛිපෙය්‍යා, ඛිප්පතරං ගඬගාදීසු වාලුකාදයො පරික්ඛයං ගවිජ්ජෙය්‍යං, න ත්වෙව මම පඤ්භානං විස්සජ්ජන්නති. එවං මහාපඤ්ඤොපි හි භික්ඛු බුද්ධවිසයෙ පඤ්භස්ස අන්තං වා කොටිං වා අදිස්වා සත්ථාරා දින්නනයෙ යත්වා ව පඤ්භං විස්සජ්ජෙසි. තං සුත්වා භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “යං පඤ්භං පුට්ඨො සබ්බොපි ජනො කථෙතුං න සක්ඛි, තං ධම්මසෙනාපති සාරිපුත්තො එකකොව කථෙසි”ති. සත්ථා තං කථං සුත්වා “න ඉදානෙව සාරිපුත්තො යං පඤ්භං මහාජනො විස්සජ්ජෙතුං නාසක්ඛි, තං විස්සජ්ජෙසි, පුබ්බෙපි අනෙත විස්සජ්ජිතොයෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරිතුං –

“පරොසහස්සමිපි සමාගතානං,
කන්දෙය්‍යං තෙ වස්සසතං අපඤ්ඤා;
එකොව සෙය්‍යො පුරිසො සපඤ්ඤො,
යො භාසිතස්ස විජානාති අත්ථ”න්ති. (ජා. 1.1.99) –

ඉමං ජාතකං විත්ථාරෙන කථෙසිති.

දෙවොරොහණවත්ථු දුතියං.

3. එරකපත්තනාගරාජවත්ථු

කිච්ඡො මනුස්සපටිලාභොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බාරාණසියං උපනිස්සාය සත්තසිරිසකරුක්ඛමුලෙ විහරන්නො එරකපත්තං නාම නාගරාජං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර පුබ්බෙ කස්සපබුද්ධසාසනෙ දහරහික්ඛු හුත්වා ගඬගාය නාවං අභිරුද්ධ ගවිජ්ජන්නො එකස්මිං එරකගුම්බෙ එරකපත්තං ගහෙත්වා නාවාය වෙගසා ගවිජ්ජමානායපි න මුඤ්චි, එරකපත්තං ඡිජ්ජිත්වා ගතං. සො “අප්පමත්තකං එත”න්ති ආපත්තිං අදෙසෙත්වා විසති වස්සසහස්සානි අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කත්වාපි මරණකාලෙ එරකපත්තෙන ගීවාය ගහිතො විය ආපත්තිං දෙසෙතුකාමොපි අඤ්ඤං භික්ඛුං අපස්සමානො “අපරිසුද්ධං මෙ සීල”න්ති උප්පන්නවිජ්ජපටිසාරො තතො වටිත්වා එකරුක්ඛදොණිකනාවජ්ජමාණො නාගරාජා හුත්වා නිබ්බන්ති,

එරකපත්තොත්වෙවස්ස නාමං අහොසි. සො නිබ්බත්තක්ඛණ්ණෙයෙව අත්තභාවං ඔලොකෙන්වා “එත්තකං නාම කාලං සමණධම්මං කත්වා අහෙනුකයොනියං මණ්ඩුකභක්ඛට්ඨානො නිබ්බත්තොමිති”ති විජ්ජපිසාරි අහොසි. සො අපරභාගෙ එකං ධිතරං ලභිත්වා මජ්ඣේ ගඬිගාය උදකපිට්ඨෙ මහන්තං එලං උක්ඛිපිත්වා ධිතරං තස්මිං යපෙන්වා නච්චාපෙන්වා ගායාපෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “අද්ධා අහං ඉධ ඉමිනා උපායෙන බුද්ධෙ උප්පන්නෙ තස්ස උප්පන්නභාවං සුඤ්ඤාමි”ති. යො මෙ ගීතස්ස පටිගීතං ආහරති, තස්ස මහන්තෙන නාගභවනෙන සද්ධිං ධිතරං දස්සාමිති අන්වඨ්ඨමාසං උපොසඨදිවසෙ තං ධිතරං එණෙ යපෙසි. සා තත්ථ ධීතා නච්චන්ති –

“කිංසු අධිප්පති රාජා, කිංසු රාජා රජ්ජිස්සරො;
කථංසු චිරජො හොති, කථං බාලොති වුච්චති”ති. –

ඉමං ගීතං ගායති.

සකලජම්බුදිපවාසිනො “නාගමාණවිකං ගණ්ඨිස්සාමා”ති ගන්ත්වා අත්තනො අත්තනො පඤ්ඤාබලෙන පටිගීතං කත්වා ගායන්ති. සා තං පටික්ඛිපති. තස්සා අන්වඨ්ඨමාසං එණෙ යත්වා එවං ගායන්තියාව එකං බුද්ධන්තරං විතිවත්තං. අප් අම්භාකං සත්ථා ලොකෙ උප්පජ්ජිත්වා එකදිවසං පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො එරකපත්තං ආදිං කත්වා උත්තරමාණවං නාම අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පටිට්ඨං දිස්වා “කිං නු බො භවිස්සති”ති ආවජ්ජෙන්තො “අජ්ජ එරකපත්තස්ස ධිතරං එණෙ යපෙන්වා නච්චාපනදිවසො, අයං උත්තරමාණවො මයා දින්නං පටිගීතං ගණ්ඨන්තොව සොනාපන්නො හුත්වා තං ආදාය නාගරාජස්ස සන්නිකං ගම්ස්සති. සො තං සුත්වා ‘බුද්ධො උප්පන්නො’ති ඤාත්වා මම සන්නිකං ආගම්ස්සති, අහං තස්මිං ආගතෙ මහාසමාගමෙ ගාථං කට්ඨෙස්සාමි, ගාථාපරියොසානෙ චතුරාසිනියා පාණසභස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති”ති අද්දස. සො තත්ථ ගන්ත්වා බාරාණසිනො අවිදුරෙ සත්ත සිරිසකරුක්ඛා අත්ථි, තෙසු එකස්ස මුලෙ නිසිදි. ජම්බුදිපවාසිනො ගීතපටිගීතං ආදාය සන්නිපතිංසු. සත්ථා අවිදුරෙ යානෙ ගච්ඡන්තං උත්තරමාණවං දිස්වා “එහි, උත්තරා”ති ආහ. “කිං, භන්නෙ”ති? “ඉතො තාව එහි”ති. අප් නං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා නිසින්නං ආහ “කහං ගච්ඡසි”ති? “එරකපත්තස්ස ධීතු ගායනට්ඨාන”න්ති. “ජානාසි පන ගීතපටිගීත”න්ති? “ජානාමි, භන්නෙ”ති. “වදෙහි තාව න”න්ති? අප් නං අත්තනො ජානනනියාමෙනෙව වදන්තං “න උත්තරං එතං පටිගීතං, අහං තෙ පටිගීතං දස්සාමි, ආදාය නං ගම්ස්සසි”ති. “සාධු, භන්නෙ”ති. අප් නං සත්ථා, උත්තර, ත්වං නාගමාණවිකාය ගීතකාලෙ –

“ජද්ධාරාධිප්පති රාජා, රජ්ජමානො රජ්ජිස්සරො;
අරජ්ජං චිරජො හොති, රජ්ජං බාලොති වුච්චති”ති. –

ඉමං පටිගීතං ගායෙය්‍යාසිති ආහ.

මාණවිකාය ගීතස්ස අත්ථො – කිංසු අධිප්පති රාජාති කිං අධිප්පති රාජා නාම හොති? කිංසු රාජා රජ්ජිස්සරොති කථං පන රාජා රජ්ජිස්සරො නාම හොති? කථංසු චිරජො හොතිති කථං නු බො සො රාජා චිරජො නාම හොතිති?

පටිගීතස්ස පන අත්ථො – ජද්ධාරාධිප්පති රාජාති යො ඡන්නං ද්වාරානං අධිප්පති, එකද්වාරෙපි රූපාදිහි අනභිභුතො, අයං රාජා නාම. රජ්ජමානො රජ්ජිස්සරොති යො පන තෙසු ආරම්මණෙසු රජ්ජති, සො රජ්ජමානො රජ්ජිස්සරො නාම. අරජ්ජන්ති අරජ්ජමානො පන චිරජො නාම හොති. රජ්ජන්ති රජ්ජමානො බාලොති වුච්චතිති.

එවමස්ස සත්ථා පටිගීතං දත්වා, උත්තර, තයා ඉමස්මිං ගීතෙ ගායිතෙ ඉමස්ස ගීතස්ස ඉමං පටිගීතං ගායිස්සති –

“කෙනස්සු වුය්හති බාලො, කථං නුදති පණ්ඩිතො;
යොගක්ඛෙමි කථං හොති, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතො”ති.

අපස්ස ත්වං ඉදං පටිගීතං ගායෙය්‍යාසි –

“ඔසෙන වුය්හති බාලො, යොගා නුදති පණ්ඩිතො;
සබ්බයොගවිසංයුත්තො, යොගක්ඛෙමිති වුච්චති”ති.

තස්සත්ථො – “කාමොසාදිනා චතුබ්බිධෙන ඔසෙන බාලො වුය්හති, තං ඔසං පණ්ඩිතො සම්මප්පධානසංඛිතෙන යොගෙන නුදති. සො සබ්බෙහි කාමයොගාදිහි විසංයුත්තො යොගක්ඛෙමි නාම වුච්චති”ති.

උත්තරො ඉමං පටිගීතං ගණ්ඨන්තොව සොනාපන්නිඵලෙ පතිට්ඨති. සො සොනාපන්නො හුත්වා තං ගාථං ආදාය ගන්ත්වා, “අම්භො, මයා ගීතපටිගීතං ආහං, ඔකාසං මෙ දෙථා”ති වත්වා නිරන්තරං ධීතස්ස මහාපනස්ස ජණ්ණනා අක්කමන්තො අගමාසි. නාගමාණවිකා පිතු එණෙ යත්වා නච්චමානා “කිංසු අධිප්පති රාජා”ති ගීතං ගායති? උත්තරො “ජද්ධාරාධිප්පති රාජා”ති පටිගීතං ගායි. පුන නාගමාණවිකා “කෙනස්සු වුය්හති”ති තස්ස ගීතං ගායති? අපස්සා පටිගීතං ගායන්තො උත්තරො “ඔසෙන වුය්හති”ති ඉමං ගාථමාහ. නාගරාජා තං සුත්වා ව බුද්ධස්ස උප්පන්නභාවං

ඤාත්වා “මයා එකං බුද්ධන්තරං එවරුපං පදං නාම න සුතපුබ්බං, උප්පන්නො වත, හො, ලොකෙ බුද්ධො”ති තුට්ඨමානසො නඬගුට්ඨොන උදකං පහරි, මහාවිච්ඡයො උට්ඨංහිංසු, උභො තීරානි හිජ්ජිංසු. ඉතො විතො ව උසහමත්තෙ යානෙ මනුස්සා උදකෙ නිමුජ්ජිංසු. සො එත්තකං මහාජනං එණෙ යපෙත්වා උක්ඛිපිත්වා ටලෙ පතිට්ඨපෙසි. සො උත්තරං උපසඬකමිත්වා “කහං, සාමී, සත්ථා”ති පුච්ඡී. “එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසින්නො, මහාරාජා”ති. සො “එහි, සාමී, ගච්ඡාමා”ති උත්තරෙන සද්ධිං අගමාසි. මහාජනොපි තෙන සද්ධිංයෙව ගතො. නාගරාජා ගන්ත්වා ඡබ්බණ්ණරංසිනං අන්තරං පටිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා රොදමානො අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා ආහ – “කිං ඉදං, මහාරාජා”ති? “අහං, භත්තෙ, තුම්හාදිසස්ස බුද්ධස්ස සාවකො හුත්වා විසති වස්සසහස්සානි සමණධම්මං අකාසිං, සොපි මං සමණධම්මො නිද්ධාරෙතුං නාසක්ඛි. අප්පමත්තකං ඵරකපත්තඡින්නදනමත්තං නිස්සාය අහෙනුකපට්ඨන්ධිං ගහෙත්වා උරෙන පරිසක්කනට්ඨානෙ නිබ්බන්තොස්මි, එකං බුද්ධන්තරං නෙව මනුස්සත්තං ලභාමි, න සද්ධම්මස්සවනං, න තුම්හාදිසස්ස බුද්ධස්ස දස්සන”න්ති සත්ථා තස්ස කථං සුත්වා, “මහාරාජ, මනුස්සත්තං නාම දුල්ලභමෙව, තථා සද්ධම්මස්සවනං, තථා බුද්ධුප්පාදො, ඉදං කිච්ඡෙන කසිරෙන ලබ්හති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

182. “කිච්ඡො මනුස්සපට්ලාහො, කිච්ඡං මච්චාන ජීවිතං;
කිච්ඡං සද්ධම්මස්සවනං, කිච්ඡො බුද්ධානමුප්පාදො”ති.

තස්සත්ථො – මහත්තෙන හි වායාමෙන මහත්තෙන කුසලෙන උද්ධත්තා මනුස්සත්තපට්ලාහො නාම කිච්ඡො දුල්ලහො. නිරන්තරං කසිකම්මාදීනි කත්වා ජීවිතවුත්තිං සට්ඨන්තොපි පරිත්තට්ඨායිතායපි මච්චානං ජීවිතං කිච්ඡං. අනෙකෙසුපි කප්පෙසු ධම්මදෙසකස්ස පුග්ගලස්ස දුල්ලභතාය සද්ධම්මස්සවනමිති කිච්ඡං. මහත්තෙන වායාමෙන අභිනිභාරස්ස සමිජ්ඣනතො සමිද්ධාභිනිභාරස්ස ව අනෙකෙහිපි කප්පකොට්ඨහස්සෙහි දුල්ලභුප්පාදතො බුද්ධානං උප්පාදොපි කිච්ඡොයෙව, අතිවිස දුල්ලහොති.

දෙසනාවසානෙ වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. නාගරාජාපි තංදිවසං සොනාපත්තිඵලං ලභොයා, තිරච්ඡානගතත්තා පන නාලත්ථ. සො යෙසු පටිසන්ධිගහණතවජ්ඣනවිස්සට්ඨනිද්දොක්කමනසජාතියාමෙට්ඨනසෙවනවුත්තිසඬ්ඛාතෙසු පඤ්චසු යානෙසු නාගසරිරමෙව ගහෙත්වා කිලමන්ති, තෙසු අකිලමනභාවං පත්වා මාණවරුපෙනෙව විවරිතුං ලභතිති.

ඵරකපත්තනාගරාජවත්ථු තතියං.

4. ආනන්දන්ථෙරපඤ්චවත්ථු

සබ්බපාපස්ස අකරණන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දන්ථෙරස්ස පඤ්චං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

ථෙරො කිර දිවාට්ඨානෙ නිසින්නො වින්තෙසි – “සත්ථාරා සත්තන්නං බුද්ධානං මාතෘපිතරො ආයුපරිච්ඡෙදො බොධි සාවකසන්නිපාතො අග්ගසාවකසන්නිපාතො අග්ගසාවකඋපට්ඨාකොති ඉදං සබ්බං කථිතං, උපොසථො පන අකථිතො, කිං නු බො තෙසම්පි අයමෙව උපොසථො, අඤ්ඤො”ති? සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡී. යස්මා පන තෙසං බුද්ධානං කාලභෙදොව අහොසි, න කථාභෙදො. විපස්සි සම්මාසම්බුද්ධො හි සත්තමෙ සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ උපොසථං අකාසි. එකදිවසං දින්නොවාදොයෙව හිස්ස සත්තන්නං සංවච්ඡරානං අලං හොති. සිඬි වෙව වෙස්සහු ව ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ සංවච්ඡරෙ උපොසථං කරිංසු, කකුසන්ධො කොණාගමනො ව සංවච්ඡරෙ සංවච්ඡරෙ. කස්සපදසබ්බලො ඡට්ඨෙ ඡට්ඨෙ මාසෙ උපොසථං අකාසි. එකදිවසං දින්නොවාදො එව හිස්ස ඡන්නං මාසානං අලං අහොසි. තස්මා සත්ථා තෙසං ඉමං කාලභෙදං ආරොචෙත්වා “ඔවාදගාථා පන තෙසං ඉමායෙවා”ති වත්වා සබ්බෙසං එකමෙව උපොසථං ආවි කරොන්නො ඉමා ගාථා අහාසි –

183. “සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සවිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසනං.

184. “බන්ති පරමං තපො තිතික්ඛා,
නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධා;
න හි පබ්බඡිතො පරුපසානි,
න සමණො හොති පරං විභෙය්‍යන්තො.

185. “අනුපවාදො අනුපසාතො, පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො;
මත්තඤ්ඤතා ව භත්තස්මිං, පන්තඤ්ච සයනාසනං;
අධිචිත්තෙ ව ආයොගො, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති.

තත්ථ සබ්බපාපස්සානි සබ්බස්ස අකුසලකම්මස්ස. උපසම්පදානි අභිනික්ඛමනතො පට්ඨාය යාව අරහත්තමග්ගා කුසලස්ස උප්පාදනඤ්චෙව උප්පාදිතස්ස ව භාවනා. සවිත්තපරියොදපනන්ති පඤ්චහි නිවරණෙහි අත්තතො විත්තස්ස වොදාපනං. එතං බුද්ධාන සාසනන්ති සබ්බබුද්ධානං අයමනුසිට්ඨි.

බන්තිනි යා එසා තිතික්බාසඩ්බාතා බන්ති නාම, ඉදං ඉමස්මිං සාසනෙ පරමං උත්තමං තපො. නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධාති බුද්ධා ව පච්චෙකබුද්ධා ව අනුබුද්ධා වාති ඉමෙ තයො බුද්ධා නිබ්බානං උත්තමන්ති වදන්ති. න හි පබ්බජිතොති පාණිආදීහි පරං අපහනන්තො විහෙයෙන්තො පරුපසාති පබ්බජිතො නාම න හොති. න සමඤ්ඤාති චුත්තනයෙනෙව පරං විහෙයෙන්තො සමඤ්ඤාපි න හොතියෙව .

අනුපවාදොති අනුපවාදනඤ්ඤෙව අනුපවාදාපනඤ්ඤෙව. අනුපසාතොති අනුපසාතනඤ්ඤෙව අනුපසාතාපනඤ්ඤෙව . පාතිමොක්ඛෙති ජෙට්ඨකසීලෙ. සංවරොති පිදහනං. මත්තඤ්ඤාතාති මත්තඤ්ඤාභාවො පමාණජානනං. පත්තන්ති විචිත්තං. අධිචිත්තෙති අට්ඨසමාපත්තිසඩ්ධානෙ අධිචිත්තෙ. ආයොගොති පයොගකරණං. එතන්ති එතං සබ්බෙසං බුද්ධානං සාසනං. එත්ථ හි අනුපවාදෙන වාටිසිකං සීලං කථිතං, අනුපසාතෙන කායිකසීලං, “පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො”ති සීලං කථිතං, අනුපසාතෙන කායිකසීලං, “පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො”ති ඉමිනා පාතිමොක්ඛසීලඤ්ඤෙව ඉන්ද්‍රියසංවරඤ්ඤෙව, මත්තඤ්ඤාතාය ආජීවපාරිසුද්ධි චෙව පච්චයසන්නිසිතසීලඤ්ඤෙව, පත්තසෙනාසනෙන සප්පායසෙනාසනං, අධිචිත්තෙන අට්ඨ සමාපත්තියො. එවං ඉමාය ගාථාය තිස්සොපි සික්ඛා කථිතා එව හොන්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ආනන්දන්ටෙරපඤ්ඤවත්ථු චතුත්ථං.

5. අනභිරතභික්ඛවත්ථු

න කභාපණවස්සෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං අනභිරතභික්ඛං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර සාසනෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො “අසුකට්ඨානං නාම ගන්ත්වා උද්දෙසං උග්ගණ්හාහි”ති උපජ්ඣායෙන පෙසිතො තත්ථ අගමාසි. අප්පස් පිතුනො රොගො උප්පජ්ජී. සො පුත්තං දට්ඨුකාමො හුත්වා තං පක්කොසිතුං සමත්ථං කඤ්චි අලභිත්වා පුත්තසොකෙන විජ්ජලපන්තොයෙව ආසන්නමරණො හුත්වා “ඉදං මෙ පුත්තස්ස පත්තවිවරමුලං කරෙය්‍යාසි”ති කභාපණසතං කනිට්ඨස්ස හත්ථෙ දත්වා කාලමකාසි. සො දහරස්ස ආගතකාලෙ පාදමුලෙ නිපතිත්වා පච්චටෙන්තො රොදිත්වා, “හන්තෙ, පිතා තෙ විජ්ජලපන්තොව කාලකතො, මය්හං පන තෙන කභාපණසතං හත්ථෙ යපිතං, තෙන කිං කරොමි”ති ආහ. දහරො “න මෙ කභාපණෙහි අත්ථො”ති පටික්ඛිපිත්වා අපරභාගෙ වින්තෙසි – “කිං මෙ පරකුලෙසු පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිතෙන, සක්කා තං කභාපණසතං නිස්සාය ජීවිතුං, විබ්භමිස්සාමි”ති. සො අනභිරතියා පිළිතො විස්සට්ඨසප්ඣායනකම්මට්ඨානො පණ්ඩුරොගී විය අහොසි. අප් නං දහරසාමණෙරා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡිත්වා “උක්කණ්ඨිතොමිහි”ති චුත්තෙ ආවරියුපජ්ඣායානං ආචික්ඛංසු. අප් නං තෙ සත්ථු සන්නිකං නෙත්වා සත්ථු දස්සෙසු. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං උක්කණ්ඨිතො”ති පුච්ඡිත්වා, “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “කස්මා එවමකාසි, අත්ථි පන තෙ කොචි ජීවිතපච්චයො”ති ආහ. “ආම, හන්තෙ”ති. “කිං තෙ අත්ථි”ති? “කභාපණසතං, හන්තෙ”ති. තෙන හි කත්ථවි තාව සක්ඛරා ආහර, ගණෙත්වා ජානිස්සාම “සක්කා වා තාවත්තකෙන ජීවිතුං, නො වා”ති. සො සක්ඛරා ආහරි. අප් නං සත්ථා ආහ – “පරිභොගත්ථාය තාව පණ්ණාසං යපෙහි, ද්විත්තං ගොණානං අත්ථාය වතුච්ඡති, එත්තකං නාම බිජ්ජත්ථාය, යුගතභිගලත්ථාය, කුද්දාලවාසිඵරසුඅත්ථායා”ති එවං ගණියමානෙ තං කභාපණසතං නප්පහොති. අප් නං සත්ථා “භික්ඛු තව කභාපණා අප්පකා, කථං එතෙ නිස්සාය තණ්හං පුරෙස්සසි, අනිතෙ කිර වක්කවත්තිරජ්ජං කාරෙත්වා අප්ථොට්ඨමත්තෙන ද්වාදසයොජනට්ඨානෙ කට්ඨප්පමාණෙන රත්තවස්සං වස්සාපෙතුං සමත්ථො යාව ඡන්තිංස සක්කා වචන්ති, එත්තකං කාලං දෙවරජ්ජං කාරෙත්වාපි මරණකාලෙ තණ්හං අපුරෙත්වාව කාලමකාසි”ති වත්වා තෙන යාවිතො අනිතං ආහරිත්වා මන්ධාතුජාතකං (ජා. 1.3.22) විත්ථාරෙත්වා –

“යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්ති, දිසා හන්ති විරොචනා;
සබ්බෙව දාසා මන්ධාතු, යෙ පාණා පට්ඨස්සිතා”ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය අනන්තරා ඉමා ද්වෙ ගාථා අහාසි –

186. “න කභාපණවස්සෙන, තිත්ති කාමෙසු විජ්ජති;
අප්පස්සාදා දුබ්බා කාමා, ඉති විඤ්ඤාය පණ්ඩිතො.

187. “අපි දිබ්බෙසු කාමෙසු, රතිං සො නාධිගච්ජති;
තණ්හක්ඛයරතො හොති, සම්මාසම්බුද්ධසාවකො”ති.

තත්ථ කභාපණවස්සෙනාති යං සො අප්ථොටෙන්වා සත්තරත්තවස්සං වස්සාපෙසි, තං ඉධ කභාපණවස්සන්ති චුත්තං. තෙනපි හි වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙසු තිත්ති නාම නත්ථි. එවං දුප්පුරා එසා තණ්හා. අප්පස්සාදාති සුපිනසදිසතාය පරිත්තසුබා. දුබ්බාති දුක්ඛක්ඛන්ධාදිසු ආගතදුක්ඛවසෙන පන බහුදුක්ඛාව. ඉති විඤ්ඤායාති එවමෙන කාමෙ ජානිත්වා. අපි දිබ්බෙසුති සච්චෙ හි දෙවානං උපකප්පනකකාමෙහි නිමන්තෙය්‍යාපි ආයස්මා සමිද්ධි විය එවමිපි තෙසු කාමෙසු රතිං න වින්දතියෙව. තණ්හක්ඛයරතොති අරහත්තෙ චෙව නිබ්බානෙ ව අභිරතො හොති, තං

පත්ථයමානෝ විහරති. සම්මාසම්බුද්ධසාවකොති සම්මාසම්බුද්ධෙන දෙසිතස්ස ධම්මස්ස සවනෙන ජානෝ යොගාවචරතික්ඛුති.

දෙසනාවසානෙ සො හික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

අනභිරතතික්ඛුවත්ථු පඤ්චමං.

6. අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණවත්ථු

බහුං වෙ සරණං යන්තීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වාලිකරාසිම්භි නිසින්තං අග්ගිදත්තං නාම කොසලරඤ්ඤො පුරොහිතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර මහාකොසලස්ස පුරොහිතො අහොසි. අථ නං පිතරි කාලකතෙ රාජා පසෙනදි කොසලො “පිතු මෙ පුරොහිතො”ති ගාරවෙන තස්මිංයෙව යානෙ යපෙන්වා තස්ස අත්තනො උපට්ඨානං ආගතකාලෙ පව්වුග්ගමනං කරොති, “ආචරිය, ඉධ නිසීද්ධා”ති සමානාසනං දාපෙසි. සො චින්තෙසි – “අයං රාජා මයි අතිවිය ගාරවං කරොති, න බො පන රාජුනං නිව්චකාලමෙව සක්කා චින්තං ගහෙතුං. සමානවයෙනෙව හි සද්ධිං රජ්ජසුඛං නාම සුඛං හොති, අහඤ්චම්භි මහල්ලකො, පබ්බජිතුං මෙ යුත්ත”න්ති. සො රාජානං පබ්බජ්ජං අනුජානාපෙන්වා නගරෙ හෙරිං වරාපෙන්වා සත්තාහෙන සබ්බං අත්තනො ධනං දානමුඛෙ විස්සජ්ජෙන්වා බාහිරකපබ්බජ්ජං පබ්බජී. තං නිස්සාය දස පුරිසසහස්සානි අනුපබ්බජිංසු. සො තෙහි සද්ධිං අභිගමගධානඤ්ච කුරුරට්ඨස්ස ව අත්තරෙ වාසං කප්පෙන්වා ඉමං ඔවාදං දෙති, “තාතා, යස්ස කාමචිතක්කාදයො උප්පජ්ජන්ති, සො නදිතො එකෙකං වාලුකපුටං උද්ධරිත්වා ඉමස්මිං ඔකිරතු”ති. තෙ “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කාමචිතක්කාදිනං උප්පන්තකාලෙ තථා කරිංසු. අපරෙන සමයෙන මහාවාලුකරාසි අහොසි, තං අභිජන්තො නාම නාගරාජා පටිග්ගහෙසි. අභිගමගධවාසිනො වෙව කුරුරට්ඨවාසිනො ව මාසෙ මාසෙ තෙසං මහන්තං සක්කාරං අභිහරිත්වා දානං දෙන්ති. අථ නෙසං අග්ගිදත්තො ඉමං ඔවාදං අදාසි – “පබ්බතං සරණං යාථ, වනං සරණං යාථ, ආරාමං සරණං යාථ, රුක්ඛං සරණං යාථ, එවං සබ්බදුක්ඛතො මුච්චිස්සථා”ති. අත්තනො අත්තෙවාසිකෙපි ඉමිනා ඔවාදෙන ඔවදි.

බොධිසත්තොපි කතාහිතික්ඛමනො සම්මාසම්බොධිං පත්ථා තස්මිං සමයෙ සාවත්ථිං නිස්සාය ජෙනවනෙ විහරන්තො පව්වුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණං සද්ධිං අන්තෙවාසිකෙහි අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පට්ඨං දිස්වා “සබ්බෙපි ඉමෙ අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නා”ති ඤත්වා සායන්හසමයෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආභ – “මොග්ගල්ලාන, කිං පස්සසි අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණං මහාජනං අතිත්ථෙ පක්ඛන්දාපෙන්තං, ගච්ඡ තෙසං ඔවාදං දෙහී”ති. හන්තෙ, බහු එතෙ, එකකස්ස මය්හං අවිසය්භා. සවෙ තුම්භෙපි ආගම්ස්සථ, විසය්භා හවිස්සන්තීති. මොග්ගල්ලාන, අහම්පි ආගම්ස්සාමි, ත්වං පුරතො යාහීති. ථෙරො පුරතො ගච්ඡන්තොව චින්තෙසි – “එතෙ බලවන්තො වෙව බහු ව. සවෙ සබ්බෙසං සමාගමට්ඨානෙ කිඤ්චි කට්ඨස්සාමි, සබ්බෙපි වග්ගවග්ගෙන උට්ඨගෙය්‍යු”න්ති අත්තනො ආනුභාවෙන ථුලථුසිතකං දෙවං වුට්ඨාපෙසි. තෙ ථුලථුසිතකෙසු පතන්තෙසු උට්ඨායුට්ඨාය අත්තනො අත්තනො පණ්ණසාලං පටිසිංසු. ථෙරො අග්ගිදත්තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පණ්ණසාලද්වාරෙ යත්වා “අග්ගිදත්තා”ති ආභ. සො ථෙරස්ස සද්දං සුත්වා “මං ඉමස්මිං ලොකෙ නාමෙන ආලපිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි, කො නු බො මං නාමෙන ආලපති”ති මානථද්ධතාය “කො එසො”ති ආභ. “අහං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “කිං වදෙසී”ති? “අජ්ජ මෙ එකරත්තිං ඉධ වසනට්ඨානං ත්වං ආචික්ඛාහී”ති. “ඉධ වසනට්ඨානං නත්ථි, එකස්ස එකාච පණ්ණසාලා”ති. “අග්ගිදත්ත, මනුස්සා නාම මනුස්සානං, ගාවො ගුන්තං, පබ්බජිතා පබ්බජිතානං සන්තිකං ගච්ඡන්ති, මා එවං කරි, දෙහි මෙ වසනට්ඨාන”න්ති. “කිං පන ත්වං පබ්බජිතො”ති? “ආම, පබ්බජිතොමිහී”ති. “සවෙ පබ්බජිතො, කහං තෙ බාරිහණ්ඩං, කො පබ්බජිතපරික්ඛාරො”ති. “අත්ථි මෙ පරික්ඛාරො, විසුං පන නං ගහෙන්වා විවරිතුං දුක්ඛන්ති අබ්භන්තරෙනෙව නං ගහෙන්වා විවරාමි, බ්‍රාහ්මණා”ති. සො “තං ගහෙන්වා විවරිස්සසී”ති ථෙරස්ස කුජ්ඣි. අථ නං සො ආභ – “අම්භෙ, අග්ගිදත්ත, මා කුජ්ඣි, වසනට්ඨානං මෙ ආචික්ඛාහී”ති. නත්ථි එත්ථ වසනට්ඨානන්ති. එතස්මිං පන වාලුකරාසිම්භි කො වසතිති. එකො, නාගරාජාති. එතං මෙ දෙහීති. න සක්කා දාතුං, භාරියං එතස්ස කම්මන්ති. හොතු, දෙහි මෙති. තෙන හි ත්වං එව ජානාහීති.

ථෙරො වාලුකරාසිඅභිමුඛො පායාසි. නාගරාජා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අයං සමණො ඉතො ආගච්ඡති, න ජානාති මඤ්ඤෙ මම අත්ථිභාවං, ධුමායිත්වා නං මාරෙස්සාමි”ති ධුමායි. ථෙරො “අයං නාගරාජා ‘අහමෙව ධුමායිතුං සක්කොමි, අඤ්ඤෙ න සක්කොන්ති’ති මඤ්ඤෙ සල්ලක්ඛෙති”ති සයම්පි ධුමායි. ද්විත්තම්පි සරිරතො උග්ගතා ධුමා යාව බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨතිංසු. උභොපි ධුමා ථෙරං අබාධෙන්වා නාගරාජානමෙව බාධෙන්ති. නාගරාජා ධුමවෙගං සහිතුං අසක්කොන්තො පජ්ජලි. ථෙරොපි තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තෙන සද්ධිංයෙව පජ්ජලි. අග්ගිජාලා යාව බ්‍රහ්මලොකා උට්ඨතිංසු. උභොපි ථෙරං අබාධෙන්වා නාගරාජානමෙව බාධිංසු. අථස්ස සකලසරිරං උක්කාහි පදිත්තං විය අහොසි. ඉසිගණො ඔලොකෙන්වා චින්තෙසි – “නාගරාජා, සමණං ඤාපෙති, හද්දකො වන සමණො අම්භාකං වචනං අසුත්වා නට්ඨො”ති. ථෙරො නාගරාජානං දමෙන්වා නිබ්බිසෙවනං කත්වා වාලුකරාසිම්භි නිසීදි. නාගරාජා වාලුකරාසිං හොගෙහි පරික්ඛිපිත්වා කුටාගාරකුච්ඡපමාණං එණං මාපෙන්වා ථෙරස්ස උපරි ධාරෙසි.

ඉසිගණා පාතොව “සමණස්ස මතභාවං වා අමතභාවං වා ජානිස්සාමා”ති ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා නං වාලුකරාසිමත්ථකෙ නිසින්නං දිස්වා අඤ්ජලිං පග්ගස්ස අභිත්ථවන්තා ආහංසු – “සමණ, කච්චි නාගරාජෙන න බාධිතො”ති. “කිං න පස්සථ මම උපරිඵණං ධාරෙන්වා යිත”න්ති? තෙ “අච්ඡරියං වත භො, සමණස්ස ඵවරුපො නාම නාගරාජා දමිතො”ති ථෙරං පරිවාරෙන්වා අට්ඨංසු. තස්මිං බණෙ සත්ථා ආගතො. ථෙරො සත්ථාරං දිස්වා උට්ඨාය වන්දි. අථ නං ඉසයො ආහංසු – “අයම්පි තයා මහන්තතරො”ති. එසො භගවා සත්ථා, අහං ඉමස්ස සාවකොති. සත්ථා වාලුකරාසිමත්ථකෙ නිසිදි, ඉසිගණො “අයං තාව සාවකස්ස ආනුභාවො, ඉමස්ස පන ආනුභාවො කිදිසො භවිස්සති”ති අඤ්ජලිං පග්ගස්ස සත්ථාරං අභිත්ථවි. සත්ථා අග්ගිදත්තං ආමන්තෙන්වා ආහ – “අග්ගිදත්ත, ත්වං තව සාවකානඤ්ච උපට්ඨාකානඤ්ච ඔවාදං දදමානො කින්නි වත්වා දෙසී”ති. “එතං පබ්බතං සරණං ගච්ඡථ, වතං ආරාමං රුක්ඛං සරණං ගච්ඡථ. එතානි හි සරණං ගතො සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති එවං තෙසං ඔවාදං දමිති. සත්ථා “න බො, අග්ගිදත්ත, එතානි සරණං ගතො සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති, බුද්ධං ධම්මං සඬ්ඝං පන සරණං ගන්ත්වා සකලච්චට්ඨදුක්ඛා පමුච්චති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

188. “බහුං වෙ සරණං යන්ති, පබ්බතානි වනානි ව;
ආරාමරුක්ඛවෙනානි, මනුස්සා භයතප්පිතා.
189. “නෙතං බො සරණං බෙමං, නෙතං සරණමුත්තමං;
නෙතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති.
190. “යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
වත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.
191. “දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියං චට්ඨඬ්ඨිකං මග්ගං, දුක්ඛපසමගාමිනං.
192. “එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගමිම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

තත්ථ බහුන්ති බහු. පබ්බතානීති තත්ථ තත්ථ ඉසිගිලිවෙසුල්ලවෙහාරාදිකෙ පබ්බතෙ ව මහාවනගොසිඬ්ඨසාලවනාදීනි වනානි ව වෙළවනප්පිකම්බවනාදියො ආරාමෙ ව උදෙනවෙතියගොතමවෙතියාදීනි රුක්ඛවෙනානි ව තෙ තෙ මනුස්සා තෙන තෙන භයෙන තප්පිතා භයතො මුච්චිතුකාමා පුත්තලාභාදීනි වා පත්ථයමානා සරණං යන්තිති අත්ථො. නෙතං සරණන්ති එතං සබ්බමිපි සරණං නෙව බෙමං න උත්තමං, න ව එතං පටිච්ච ජාතිආදිධම්මෙසු සත්තෙසු එකොපි ජාතිආදිතො සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතිති අත්ථො.

යො වානි ඉදං අබෙමං අනුත්තමං සරණං දස්සෙන්වා බෙමං උත්තමං සරණං දස්සන්ත්ථං ආරද්ධං. තස්සත්ථො – යො ව ගහට්ඨො වා පබ්බපිතො වා “ඉතිපි සො භගවා අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිකං බුද්ධධම්මසඬ්ඝානුස්සතික්කමට්ඨානං නිස්සාය සෙට්ඨවසෙන බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො, තස්සපි තං සරණගමනං අඤ්ඤතිත්ථියවන්දනාදීනි කුප්පති වලති. තස්ස පන අවලභාවං දස්සෙතුං මග්ගෙන ආගතසරණමෙව පකාසන්තො වත්තාරි අරියසච්චානි සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සතිති ආහ. යො හි එතෙසං සච්චානං දස්සන්වසෙන එතානි සරණං ගතො, එතස්ස එතං සරණං බෙමඤ්ච උත්තමඤ්ච, සො ව පුග්ගලො එතං සරණං පටිච්ච සකලස්මාපි ච්චට්ඨදුක්ඛා පමුච්චති, තස්මා එතං බො සරණං බෙමන්තිආදි වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ ඉසයො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පබ්බප්පං යාචිංසු. සත්ථාපි විවරගබ්බතො හත්ථං පසාරෙන්වා “එථ හික්ඛවො, වරථ බ්‍රහ්මවරිය”න්ති ආහ. තෙ තඬ්ඬණෙයෙව අට්ඨපරික්ඛාරධරා වස්සපට්ඨිකථෙරා විය අහෙසුං. සො ව සබ්බෙසමිපි අඬ්ඬගමගඬ්ඬරුට්ඨවාසීනං සක්කාරං ආදාය ආගමනදිවසො අහොසි. තෙ සක්කාරං ආදාය ආගතා සබ්බෙපි තෙ ඉසයො පබ්බපිතෙ දිස්වා “කිං නු බො අම්භාකං අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණො මහා, උදාහු සමණො ගොතමො”ති වින්තෙන්වා සමණස්ස ගොතමස්ස ආගතත්තා “අග්ගිදත්තොව මහා”ති මඤ්ඤිංසු. සත්ථා තෙසං අප්ප්ඤ්ඤායං ඔලොකෙන්වා, “අග්ගිදත්ත, පරිසාය කඬ්ඬං ඡින්නදා”ති ආහ. සො “අහම්පි එත්තකමෙව පච්චාසිසාමි”ති ඉද්ධිබලෙන සත්තක්ඛන්තුං වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පුනප්පුනං ඔරුස්ස සත්ථාරං වන්දිත්වා “සත්ථා මෙ, හන්තෙ, භගවා, සාවකොහමස්මි”ති වත්වා සාවකත්තං පකාසෙසිති.

අග්ගිදත්තබ්‍රාහ්මණවත්ථු ඡට්ඨං.

7. ආනන්දත්ථෙරපඤ්ඤවත්ථු

දුල්ලභොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ආනන්දත්ථෙරස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

ථෙරො හි එකදිවසං දිවාට්ඨානෙ නිසින්නො වින්තෙසි – “හත්ථාජාතියො ඡද්දන්තකුලෙ වා උපොසථකුලෙ වා උප්පජ්ජති, අස්සාජාතියො සිත්ඨවකුලෙ වා වලාහකස්සරාජකුලෙ වා, උසභො ගොආජාතියො දක්ඛිණපට්ඨිකාදීනි වදන්තෙන සත්ථාරා හත්ථිආජාතියාදීනං උප්පත්තිට්ඨානාදීනි කට්ඨානි, පුරිසාජාතියො පන කහං නු බො උප්පජ්ජති”ති. සො සත්ථාරං උපසඬ්ඬමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිත්වා එකමත්ථං පුච්ඡි. සත්ථා, “ආනන්ද,

පුරිසාජානියො නාම සබ්බත්ථ නුප්පජ්ජති, උජුකතො පන තියොජනසතායාමෙ විත්ථාරතො අධිස්තෙයාසතෙ ආවට්ටතො නවයොජනසතප්පමාණෙ මජ්ඣිමපදෙසට්ඨානෙ උප්පජ්ජති. උප්පජ්ජන්තො ව පන න යස්මිං වා තස්මිං වා කුලෙ උප්පජ්ජති, ඛත්තියමහාසාලබ්බාත්මණමහාසාලකුලානං පන අඤ්ඤතරස්මිංයෙව උප්පජ්ජති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

193. “දුල්ලහො පුරිසාජඤ්ඤො, න සො සබ්බත්ථ ජායති;
යත්ථ සො ජායති ධීරො, තං කුලං සුඛමෙධති”ති.

තත්ථ දුල්ලහොති පුරිසාජඤ්ඤො හි දුල්ලහො, න හත්ථිආජානියාදයො විය සුලහො, සො සබ්බත්ථ පච්චන්තදෙසෙ වා නිවකුලෙ වා න ජායති, මජ්ඣිමදෙසෙහි මහාජනස්ස අභිවාදනාදිසක්කාරකරණට්ඨානෙ ඛත්තියබ්බාත්මණකුලානං අඤ්ඤතරස්මිං කුලෙ ජායති. එවං ජායමානො යත්ථ සො ජායති ධීරො උත්තමපඤ්ඤො සම්මාසම්බුද්ධො , තං කුලං සුඛමෙධතිති සුඛප්පත්තමෙව හොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ආනන්දත්ථෙරපඤ්ඤවත්ථු සත්තමං.

8. සම්බහුලභික්ඛවත්ථු

සුඛො බුද්ධානන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සම්බහුලානං භික්ඛූනං කථං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්ඤි පඤ්චසතභික්ඛූ උපට්ඨානසාලායං නිසින්තා, “ආවුසො, කිං නු බො ඉමස්මිං ලොකෙ සුඛ”න්ති කථං සමුට්ඨාපෙසුං? තත්ථ කෙච්ඡි “රජ්ජසුඛසදිසං සුඛං නාම නත්ථි”ති ආහංසු. කෙච්ඡි කාමසුඛසදිසං, කෙච්ඡි “සාලිමංසභොජනාදිසදිසං සුඛං නාම නත්ථි”ති ආහංසු. සත්ථා තෙසං නිසින්තට්ඨානං ගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති ප්‍රච්ඡන්ත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, කිං කට්ඨෙව? ඉදඤ්ඤි සබ්බමිච්ඡි සුඛං වට්ටදුක්ඛපරියාපන්නමෙව, ඉමස්මිං ලොකෙ බුද්ධුප්පාදො ධම්මස්සවනං, සඬ්ඝසාමග්ගී, සම්මොදමානභාවොති ඉදමෙව සුඛ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

194. “සුඛො බුද්ධානමුප්පාදො, සුඛො සද්ධම්මදෙසනා;
සුඛො සඬ්ඝස්ස සාමග්ගී, සමග්ගානං තපො සුඛො”ති.

තත්ථ බුද්ධානමුප්පාදොති යස්මා බුද්ධා උප්පජ්ජමානා මහාජනං රාගකන්තාරාදීහි තාරොන්ති, තස්මා බුද්ධානං උප්පාදො සුඛො උත්තමො. යස්මා සද්ධම්මදෙසනං ආගම්ම ජාතිආදිධම්මා සත්තා ජාතිආදීහි මුච්චන්ති, තස්මා සද්ධම්මදෙසනා සුඛා. සාමග්ගීති සමචිත්තතා, සාපි සුඛා එව. සමග්ගානං පන එකචිත්තානං යස්මා බුද්ධවචනං වා උග්ගණ්හිතුං ධුතඬ්ගානි වා පරිහරිතුං සමණධම්මං වා කාතුං සක්කා, තස්මා සමග්ගානං තපො සුඛොති වුත්තං. තෙනෙවාහ – “යාවකිවඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු සමග්ගා සන්තිපතිස්සන්ති, සම්මග්ගා වුට්ඨහිස්සන්ති, සමග්ගා සඬ්ඝකරණියානි කරස්සන්ති, වුද්ධියෙව, භික්ඛවෙ, භික්ඛූනං පාටිකඬ්ඛා, නො පරිහානි”ති (දී. නි. 2.136).

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පනිට්ඨහිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

සම්බහුලභික්ඛවත්ථු අට්ඨමං.

9. කස්සපදසබලස්ස සුවණ්ණවෙතියවත්ථු

පූජාරහෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වාරිකං වරමානො කස්සපදසබලස්ස සුවණ්ණවෙතියං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තථාගතො සාවත්ථිතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන බාරාණසිං ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තොදෙයාගාමස්ස සමීපෙ මහාභික්ඛුසඬ්ඝපරිවාරො අඤ්ඤතරං දෙවට්ඨානං සම්පාපුණ්. තත්‍ර නිසින්තො සුගතො ධම්මභණ්ඩාගාරිකං පෙසෙත්වා අවිදුරෙ කසිකම්මං කරොන්තං බ්‍රාහ්මණං පක්කොසාපෙසි . සො බ්‍රාහ්මණො ආගන්ත්වා තථාගතං අනභිවන්දිත්වා තමෙව දෙවට්ඨානං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. සුගතොපි “ඉමං පදෙසං කිත්ති මඤ්ඤසි බ්‍රාහ්මණා”ති ආහ. අම්භාකං පචෙණියා ආගතවෙතියට්ඨානන්ති වන්දාමි, හො ගොතමාති. “ඉමං ධානං වන්දන්තෙන තයා සාධු කතං බ්‍රාහ්මණා”ති සුගතො තං සම්පහංසෙසි. තං සුත්වා භික්ඛු “කෙන නු බො කාරණෙන හගවා එවං සම්පහංසෙසි”ති සංසයං සඤ්ජනෙසුං. තතො තථාගතො තෙසං සංසයමපනෙතුං මජ්ඣිමනිකායෙ සට්ඨකාරසුත්තන්තං (ම. නි. 2.282 ආදයො) වත්වා ඉද්ධානුභාවෙන කස්සපදසබලස්ස යොජනුබ්බෙධං කතකවෙතියං අපරඤ්ච කතකවෙතියං ආකාසෙ නිම්මිනිත්වා මහාජනං දස්සෙත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, එවංවිධානං පූජාරහානං පූජා යුත්තතරාවා”ති වත්වා

මහාපරිනිබ්බානසුත්තෙ (දී. නි. 2.206) දස්සිතනායෙනෙව බුද්ධාදිකෙ චත්තාරො චුපාරහෙ පකාසෙත්වා සරිරවෙනියං උද්දිස්සවෙනියං පරිභොගවෙනියන්ති තීණි වෙනියානි විසෙසතො පරිදිපෙත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

195. “පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදි ව සාවකෙ;
පපඤ්චසමතික්කන්තෙ, තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ.

196. “තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬබ්බාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනවී”ති. (අප. පෙර 1.10.1-2);

තත්ථ පුජිතුං අරහා පුජාරහා, පුජිතුං යුත්තානි අත්ථො. පුජාරහෙ පුජයතොති අභිවාදනාදීහි ව චතුහි ව පච්චයෙහි පුපෙත්තස්ස. පුජාරහෙ දස්සෙති බුද්ධෙතිආදිනා. බුද්ධෙති සම්මාසම්බුද්ධෙ. යදීති යදි වා, අථ වාති අත්ථො. තත්ථ පච්චෙකබුද්ධෙති කථිතං භොති, සාවකෙ ව. පපඤ්චසමතික්කන්තෙති සමතික්කන්තතණ්හාදිවිධිමානපපඤ්චෙ. තිණ්ණසොකපරිද්දවෙති අතික්කන්තසොකපරිද්දවෙ , ඉමෙ ද්වෙ අතික්කන්තෙති අත්ථො. එතෙහි පුජාරහත්තං දස්සිතං.

තෙති බුද්ධාදයො. තාදිසෙති වුත්තගහණවසෙන. නිබ්බුතෙති රාගාදිනිබ්බුතියා. තත්ථි කුතොචි භවතො වා ආරම්මණතො වා එතෙසං භයන්ති අකුතොභයා, තෙ අකුතොභයෙ. න සක්කා පුඤ්ඤං සඬබ්බාතුන්ති පුඤ්ඤං ගණෙතුං න සක්කා. කථන්ති වෙ? ඉමෙත්තමපි කෙනවීති ඉමං එත්තකං, ඉමං එත්තකන්ති කෙනවීති අපිසද්දො ඉධ සම්බන්ධිතබ්බො, කෙනවි පුග්ගලෙන මානෙන වා. තත්ථ පුග්ගලෙනාති තෙන බ්‍රහ්මාදිනා. මානෙනාති තිවිධෙන මානෙන තීරණෙන ධාරණෙන පුරණෙන වා. තීරණං නාම ඉදං එත්තකන්ති නයතො තීරණං. ධාරණන්ති තුලාය ධාරණං. පුරණං නාම අඬ්ඪපසතපත්ථනාලිකාදිවසෙන පුරණං. කෙනවි පුග්ගලෙන ඉමෙහි තීහි මානෙහි බුද්ධාදිකෙ පුජයතො පුඤ්ඤං විපාකවසෙන ගණෙතුං න සක්කා පරියන්තරහිතතොති ද්විසු යානෙසු පුජයතො කිං දානං පයමං ධරමානෙ බුද්ධාදි පුජයතො න සක්කා පුඤ්ඤං සඬබ්බාතුං, පුන තෙ තාදිසෙ කිලෙසපරිනිබ්බානනිමිත්තෙන ඛන්ධපරිනිබ්බානෙන නිබ්බුතෙපි පුජයතො න සක්කා සඬබ්බාතුන්ති හෙදා යුජ්ජන්ති. තෙන හි විමානවත්ථුමිහි -

“තිට්ඨන්තෙ නිබ්බුතෙ වාපි, සමෙ චිත්තෙ සමං එලං;
වෙතොපණ්ඩිහෙතු හි, සත්තා ගච්ජන්ති සුග්ගති”න්ති. (වි. ව. 806);

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොනාපන්නො අභොසිති. යොජනිකං කතකවෙනියං සත්තාභමාකාසෙව අට්ඨාසි, මහන්තෙත සමාගමො වාභොසි, සත්තාභං වෙනියං නානප්පකාරෙන පුපෙසුං. තතො භින්තලද්ධිකානං ලද්ධිහෙදො ජාතො, බුද්ධානුභාවෙන තං වෙනියං සකට්ඨානමෙව ගතං, තත්ථෙව තංඛණෙ මහන්තං පාසාණවෙනියං අභොසි. තස්මිං සමාගමෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අභොසිති.

කස්සපදසබලස්ස සුවණ්ණවෙනියවත්ථු නවමං.

බුද්ධවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

වුද්දසමො වග්ගො.

පයමභාණවාරං නිට්ඨිතං.

15. සුඛවග්ගො

1. ඤාතකලහවූපසමනවත්ථු

සුසුඛං වතාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සක්කෙසු විහරන්තො කලහවූපසමනත්ථං ඤාතකෙ ආරබ්භ කට්ඨි.

සාකියකොලියා කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අන්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං එකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙන්වා සස්සාති කරොන්ති. අප් ජෙට්ඨමූලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසිකානම්පි කම්මකාරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසිනො ආහංසු – “ඉදං උදකං උභයතො භරියමානං නෙව තුම්භාකං, න අම්භාකං පභොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං එකඋදකෙනෙව නිප්ප්ප්ප්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. ඉතරෙපි ආහංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨකෙ පුරන්වා ධීතෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනිලමණිකාලකභාපණෙ ව ගහෙන්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා න සක්ඛිස්සාම තුම්භාකං සරද්ධාරෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං එකඋදකෙනෙව නිප්ප්ප්ප්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. න මයං දස්සාමාති. මයම්පි න දස්සාමාති එවං කපං වඩ්ඪෙත්වා එකො උට්ඨාය එකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඪංසිංසු.

කොලියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්භෙ කපිලවත්ථුවාසිකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජප්, යෙ සොණසිඬගාලාදයො විය අත්තනො භගිනීහි සද්ධිං සංවසිංසු, එතෙසං භත්තීනො වෙව අස්සා ව ඵලකාට්ඨානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති. සාකියකම්මකාරාපි වදන්ති “තුම්භෙ ඉදාති කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙන්වා ගජ්ජප්, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං භත්තීනො ව අස්සා ව ඵලකාට්ඨානි ව අම්භාකං කිං කරිස්සන්ති”ති. තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තානං අමච්චානං කට්ඨංසු, අමච්චා රාජකුලානං කට්ඨංසු. තතො සාකියා “භගිනීහි සද්ධිං සංවසිතකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛම්සු. කොලියාපි “කොලරුක්ඛවාසිනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛම්සු.

සත්ථාපි පච්චුසසමයෙ ලොකං වොලොකෙන්තො ඤාතකෙ දිස්වා “මයි අගච්ඡන්තෙ ඉමෙ නස්සිස්සන්ති, මයා ගන්තුං වට්ඨති”ති චින්තෙන්වා එකකොව ආකාසෙන ගන්ත්වා රොහිණිනදියා මජ්ඣෙ ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසිදි. ඤාතකා සත්ථාරං දිස්වා ආට්ඨානි ඡඩ්ඪෙන්වා වන්දිංසු. අප් නෙ සත්ථා ආහ – “කිං කලහො නාමෙස, මහාරාජා”ති? “න ජානාම, භන්තෙ”ති. “කො දාති ජාතිස්සති”ති? තෙ “උපරාජා ජාතිස්සති, සෙනාපති ජාතිස්සති”ති ඉමිනා උපායෙන යාව දාසකම්මකරෙ පුච්ඡිත්වා, “භන්තෙ, උදකකලහො”ති ආහංසු. “උදකං කිං අග්ඝති, මහාරාජා”ති? “අප්පග්ඝං, භන්තෙ”ති. “බත්තියා කිං අග්ඝන්ති මහාරාජා”ති? “බත්තියා නාම අනග්ඝා, භන්තෙ”ති. “අයුත්තං තුම්භාකං අප්පමත්තනං උදකං නිස්සාය අනග්ඝෙ බත්තියෙ නාසෙතු”න්ති. තෙ තුණ්හි අහෙසුං. අප් නෙ සත්ථා ආමන්තෙන්වා “කස්මා මහාරාජා එවරුපං කරොප්, මයි අසන්තෙ අප්ප ලොභිනනදි පවත්තිස්සති, අයුත්තං වො කතං, තුම්භෙ පඤ්චහි වෙරෙහි සවෙරා විහරප්, අහං අවෙරො විහරාමි. තුම්භෙ කිලෙසාතුරා හුත්වා විහරප්, අහං අනාතුරො. තුම්භෙ කාමගුණපරියෙසනුස්සක්කා හුත්වා විහරප්, අහං අනුස්සක්කො විහරාමි”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

197. “සුසුඛං වත ජීවාම, වෙරිනෙසු අවෙරිනො,
වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු, විහරාම අවෙරිනො.

198. “සුසුඛං වත ජීවාම, ආතුරෙසු අනාතුරා;
ආතුරෙසු මනුස්සෙසු, විහරාම අනාතුරා.

199. “සුසුඛං වත ජීවාම, උස්සකෙසු අනුස්සකා;
උස්සකෙසු මනුස්සෙසු, විහරාම අනුස්සකා”ති.

තත්ථ සුසුඛන්ති සුට්ඨ සුඛං. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ගිහිනො සන්ධිවිජෙදාදිවසෙන, පබ්බජිතා වා පන වෙජ්ජකම්මාදිවසෙන ජීවිතචුත්තිං උප්පාදෙන්වා “සුඛෙන ජීවාමා”ති වදන්ති, තෙහි මයමෙව සුසුඛං වත ජීවාම, යෙ මයං පඤ්චහි වෙරිහි වෙරිනෙසු මනුස්සෙසු අවෙරිනො, කිලෙසාතුරෙසු මනුස්සෙසු නික්කිලෙසනාය අනාතුරා, පඤ්චකාමගුණපරියෙසනෙ උස්සකෙසු තාය පරියෙසනාය අභාවෙන අනුස්සකාති. සෙසං උත්තානත්ථමෙව.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ඤාතිකලහවූපසමනවත්ථු පට්ඨං.

2. මාරවත්ථු

සුසුඛං වත ජීවාමාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පඤ්චසාලාය බ්‍රාහ්මණගාමෙ විහරන්තො මාරං ආරබ්භ කට්ඨි.

එකදිවසක් සත්වා පඤ්චසත්තානං කුමාරිකානං සොනාපත්තිමග්ගස්ස පනිස්සයං දිස්වා තං ගාමං උපනිස්සාය විහාසි. තාපි කුමාරිකායො එකස්මිං නක්ඛත්තදිවසෙ නදිං ගන්ත්වා න්හත්වා අලඬිකතපටියත්තා ගාමාභිමුඛියො පායිංසු. සත්වාපි තං ගාමං පවිසිත්වා පිණ්ඩාය වරති. අප් මාරො සකලගාමවාසීනං සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා යථා සත්වා කට්ඨජ්ඣන්තමත්තමපි න ලහති, එවං කත්වා යථාධොතෙන පත්තෙන නික්ඛමන්තං සත්ථාරං ගාමද්වාරෙ යත්වා ආහ – “අපි, සමණ, පිණ්ඩපානං ලභිත්වා”ති. “කිං පන ත්වං, පාපිම, තථා අකාසි, යථාහං පිණ්ඩං න ලභෙය්‍ය”න්ති? “තෙන හි, හන්තෙ, පුන පවිසථා”ති. එවං කිරස්ස අහොසි – “සවෙ පුන පවිසති, සබ්බෙසං සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ඉමස්ස පුරතො පාණිං පහරිත්වා හස්සකෙළිං කරස්සාමි”ති. තස්මිං ඛණෙ තා කුමාරිකායො ගාමද්වාරං පත්වා සත්ථාරං දිස්වා වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. මාරොපි සත්ථාරං ආහ – “අපි, හන්තෙ, පිණ්ඩං අලහමානා පීසව්ඡාදුක්ඛෙන පිළිතත්වා”ති. සත්වා “අප්ඡ මයං, පාපිම, කිඤ්චි අලභිත්වාපි ආහස්සරලොකෙ මහාබ්‍රහ්මානො විය පිතිසුඛෙනෙව විතිනාමෙස්සාමා”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

200. “සුසුඛං වත ජීවාම, යෙසං නො නත්ථි කිඤ්චනං;
පිතිහක්ඛා හවිස්සාම, දෙවා ආහස්සරා යථා”ති.

තත්ථ යෙසං නොති යෙසං අමිහාකං පලිබුද්ධිකතත්ථෙත රාගාදිසු කිඤ්චනෙසු එකමපි කිඤ්චනං නත්ථි. පිතිහක්ඛාති යථා ආහස්සරා දෙවා පිතිහක්ඛා හුත්වා පිතිසුඛෙනෙව විතිනාමෙත්ති, එවං මයමපි, පාපිම, කිඤ්චි අලභිත්වා පිතිහක්ඛා හවිස්සාමාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසත්තාපි කුමාරිකායො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨංගිංසුති.

මාරවත්ථු දුතියං.

3. කොසලරඤ්ඤො පරාජයවත්ථු

ජයං වෙරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො පරාජයං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර කාසිකගාමං නිස්සාය භාගිනෙය්‍යෙන අජාතසත්තුනා සද්ධිං යුජ්ඣන්තො තෙන තයො වාරෙ පරාජිතො තතියවාරෙ වින්තෙසි – “අහං බීරමුඛමපි දාරකං පරාජෙතුං නාසක්ඛිං, කිං මෙ ජීවිතෙනා”ති. සො ආහාරුපච්ඡෙදං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජී. අප්ඨස්ස සා පවත්ති සකලනගරං පත්ථරි. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරොවෙසුං – “හන්තෙ, රාජා කිර කාසිකගාමකං නිස්සාය තයො වාරෙ පරාජිතො, සො ඉදානි පරාජිත්වා ආගතො ‘බීරමුඛමපි දාරකං පරාජෙතුං නාසක්ඛිං, කිං මෙ ජීවිතෙනා’ති ආහාරුපච්ඡෙදං කත්වා මඤ්චකෙ නිපන්තො”ති. සත්වා තෙසං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, ජීනන්තොපි වෙරං පසවති, පරාජිතො පන දුක්ඛං සෙතියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

201. “ජයං වෙරං පසවති, දුක්ඛං සෙති පරාජිතො;
උපසන්තො සුඛං සෙති, භිත්වා ජයපරාජය”න්ති.

තත්ථ ජයන්ති පරං ජීනන්තො වෙරං පටිලහති. පරාජිතොති පරෙන පරාජිතො “කදා නු බො පච්චාමිත්තස්ස පිට්ඨිං දට්ඨං සක්ඛිස්සාමි”ති දුක්ඛං සෙති සබ්බිරියාපටෙසු දුක්ඛමෙව විහරතිති අත්ථො. උපසන්තොති අබ්භන්තරෙ උපසන්තරාගාදිකිලෙසො බිණ්ණාසවො ජයඤ්ච පරාජයඤ්ච භිත්වා සුඛං සෙති, සබ්බිරියාපටෙසු සුඛමෙව විහරතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

කොසලරඤ්ඤො පරාජයවත්ථු තතියං.

4. අඤ්ඤතරකුලදාරිකාවත්ථු

නත්ථි රාගසමොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්වා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුලදාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තස්සා කිර මාතාපිතරො ආවාහං කත්වා මඬිගලදිවසෙ සත්ථාරං නිමන්තයිංසු. සත්වා භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො තත්ථ ගන්ත්වා නිසීදි. සාපි බො වඩුකා භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දදකපරිස්සාවනාදීනි කරොන්ති අපරාපරං සඤ්චරති. සාමිකොපිස්සා තං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. තස්ස රාගවසෙන ඔලොකෙන්තස්ස අන්තො කිලෙසො සමුදාවරි. සො අඤ්ඤාණාභිභූතො තෙව බුද්ධං උපට්ඨංගි, න අසීති මහාථෙරෙ. හත්ථං පසාරෙත්වා “තං වඩුකං ගණ්ඨස්සාමි”ති පන විත්තං අකාසි. සත්වා තස්සජ්ඣාසයං ඔලොකෙන්වා යථා තං ඉත්ථිං න පස්සති, එවමකාසි. සො අදිස්වා සත්ථාරං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. සත්වා තස්ස ඔලොකෙන්වා ධීතකාලෙ “කුමාරක, න හි රාගග්ගිනා සදිසො අග්ගි නාම , දොසකලිනා සදිසො කලි නාම, ඛන්ධපරිහරණදුක්ඛෙන සදිසං දුක්ඛං නාම අත්ථි, නිබ්බානසුඛසදිසං සුඛමපි නත්ථියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

202. “නන්දී රාගසමෝ අග්ගි, නන්දී දොසසමෝ කලි;
නන්දී ඛන්ධසමා දුක්ඛා, නන්දී සන්තිපරං සුඛං”න්ති.

තත්ථ නන්දී රාගසමෝති ධුමං වා ජාලං වා අභිගාරං වා අදස්සෙන්වා අන්තොයෙව ඤාපෙන්වා හස්මමුට්ඨිං කාතුං සමන්ථො රාගෙන සමෝ අඤ්ඤො අග්ගි නාම නන්දී. කලීති දොසෙන සමෝ අපරාධොපි නන්දී. ඛන්ධසමාති ඛන්ධෙහි සමා. යථා පරිහරියමානා ඛන්ධා දුක්ඛා, එවං අඤ්ඤං දුක්ඛං නාම නන්දී. සන්තිපරන්ති නිබ්බානනො උත්තරං අඤ්ඤං සුඛමපි නන්දී. අඤ්ඤඤ්ඤි සුඛං සුඛමෙව, නිබ්බානං පරමසුඛන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ කුමාරිකා ව කුමාරකො ව සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසු. තස්මිං සමයෙ භගවා තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤං දස්සනාකාරං අකාසීති.

අඤ්ඤතරකුලදාරිකාවත්ථු වතුත්ථං.

5. එකඋපාසකවත්ථු

ඵසව්ජාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ආලවියං විහරන්තො එකං උපාසකං ආරබ්භ කථෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ සත්ථා ජෙතවනෙ ගන්ධකුටියං නිසින්තොව පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො ආලවියං එකං දුග්ගතමනුස්සං දිස්වා තස්සුපනිස්සයසම්පත්තිං ඤත්වා පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො ආලවිං අගමාසි. ආලවිවාසිනො සත්ථාරං නිමන්තයිංසු. සොපි දුග්ගතමනුස්සො “සත්ථා කිර ආගතො”ති සුත්වා “සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සොස්සාමි”ති මනං අකාසි. තංදිවසමෙව වස්ස එකො ගොණො පලායි. සො “කිං නු ඛො ගොණං පරියෙසිස්සාමි, උදාහු ධම්මං සුඤ්ඤාමි”ති වින්තෙන්වා “ගොණං පරියෙසිත්වා පච්ජා ධම්මං සොස්සාමි”ති පාතොව ගෙහා නික්ඛමි. ආලවිවාසිනොපි බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිසීදාපෙන්වා පරිවිසිත්වා අනුමොදනත්ථාය පත්තං ගණ්හිංසු. සත්ථා “යං නිස්සාය අහං තිංසයොජනමග්ගං ආගතො, සො ගොණං පරියෙසිතුං අරඤ්ඤං පටිට්ඨො, තස්මිං ආගතෙයෙව ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති තුණ්හි අහොසි.

සොපි මනුස්සො දිවා ගොණං දිස්වා ගොගණෙ පක්ඛිපිත්වා “සවෙපි අඤ්ඤං නන්දී, සත්ථු වන්දනමත්තමපි කරස්සාමි”ති ඵසව්ජාපිළිතොපි ගෙහං ගමනාය මනං අකත්වා වෙගෙන සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. සත්ථා තස්ස ධීතකාලෙ දානවෙය්‍යාවටිකං ආහ – “අත්ථි කිඤ්චි භික්ඛුසඤ්ඤා අතිරිත්තභත්ත”න්ති? “භත්තෙ, සබ්බං අත්ථි”ති. තෙන හි “ඉමං පරිවිසාහි”ති. සො සත්ථාරා චුත්තට්ඨානෙයෙව තං නිසීදාපෙන්වා යාගුඛාදනීයභොජනීයෙහි සක්කව්චං පරිවිසි. සො භුත්තභත්තො මුඛං වික්ඛාලෙසි. යපෙන්වා කිර ඉමං යානං තිසු පිටකෙසු අඤ්ඤත්ථ ගතාගතස්ස භත්තවිවාරණං නාම නන්දී. තස්ස පස්සද්ධරුපස්ස විත්තං එකග්ගං අහොසි. අපස්ස සත්ථා අනුපුබ්බිං කථං කථෙත්වා සවිවාති පකාසෙසි. සො දෙසනාවසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. සත්ථාපි අනුමොදනං කත්වා උට්ඨායාසනා පක්කාමි. මහාජනො සත්ථාරං අනුගන්ත්වා නිවත්ති.

භික්ඛු සත්ථාරා සද්ධිං ගච්ඡන්තායෙව උජ්ඣායිංසු – “පස්සථාචුසො, සත්ථු කම්මං, අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු එවරුපං නන්දී, අජීජ පනෙකං මනුස්සං දිස්වා ව යාගුඛාදීති විවාරෙන්වා දාපෙසි”ති. සත්ථා නිවත්තිත්වා ධීතකොව “කිං කථෙථ, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා “ආම, භික්ඛවෙ, අහං තිංසයොජනං කන්තාරං ආගච්ඡන්තො තස්ස උපාසකස්සුපනිස්සයං දිස්වා ආගතො, සො අතිවිය ඵසව්ජිනො, පාතොව පට්ඨාය ගොණං පරියෙසන්තො අරඤ්ඤෙ විවරි. ‘ඵසව්ජුක්ඛෙන ධම්මෙ දෙසියමානෙපි පටිවිජ්ඣිතුං න සක්ඛිස්සති’ති වින්තෙන්වා එවං අකාසිං, ඵසව්ජාරොගසදිසො රොගො නාම නන්දී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

203. “ඵසව්ජාපරමා රොගා, සඬ්ඛාරපරමා දුඛා;
එතං ඤත්වා යථාභූතං, නිබ්බානං පරමං සුඛං”න්ති.

තත්ථ ඵසව්ජාපරමා රොගාති යස්මා අඤ්ඤො රොගො සකිං තිකිච්ඡිතො විනස්සති වා තදභිගවසෙන වා පභීයති , ඵසව්ජා පන නිව්චකාලං තිකිච්ඡිතබ්බායෙවාති සෙසරොගානං අයං පරමා නාම. සඬ්ඛාරාති පඤ්ච ඛන්ධා. එතං ඤත්වාති ඵසව්ජාසමෝ රොගො නන්දී, ඛන්ධපරිහරණසමං දුක්ඛං නාම නන්දීති එතමත්ථං යථාභූතං ඤත්වා පණ්ඩිතො නිබ්බානං සවිජි කරොති. නිබ්බානං පරමං සුඛන්ති තඤ්ඤි සබ්බසුඛානං පරමං උත්තමං සුඛන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ංසුති.

එකඋපාසකවත්ථු පඤ්චමං.

6. පසෙනදිකොසලවත්ථු

ආරොග්‍යපරමා ලාභාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජානං පසෙනදිකොසලං ආරබ්භ කට්ඨි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ රාජා තණ්ඩුලදොණස්ස ඔදනං තදුපියෙන සුපබ්බාසස්සෙනෙත භුක්ථිති. එකදිවසං භුක්තපාතරාසො භත්තසම්මදං අවිනොදෙන්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා කිලන්තරූපො ඉතො විතො ව සම්පරිවත්තති, නිද්දාය අභිභූයමානොපි උජුකං නිපජ්ජිතුං අසක්කොන්තො එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා ආහ – “කිං, මහාරාජ, අවිස්සමිත්වාච ආගතොසි”ති? “ආම, භත්තෙ, භුක්තකාලතො පට්ඨාය මෙ මහාදුක්ඛං හොති”ති. අථ නං සත්ථා, “මහාරාජ, අතිබහුභොජනං එවං දුක්ඛං හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“මිද්ධි යදා හොති මහග්ගසො ව,
නිද්දායිතා සම්පරිවත්තසායි;
මහාවරාහොව නිවාපපුට්ඨො,
පුනප්පුනං ගබ්භමුපෙනි මන්දො”ති. (ධ. ප. 325); –

ඉමාය ගාථාය ඔවදිත්වා, “මහාරාජ, භොජනං නාම මත්තාය භුක්ථිතුං වට්ටති. මත්තභොජිනො හි සුඛං හොති”ති උත්තරි ඔවදන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“මනුජස්ස සදා සතිමතො,
මත්තං ජානතො ලද්ධභොජනො;
තනුකස්ස භවන්ති වෙදනා,
සණ්කං ජීරති ආයුපාලය”න්ති. (සං. නි. 1.124);

රාජා ගාථං උග්ගණ්හිතුං නාසක්ඛි, සම්පෙ යිතං පන භාගිනෙය්‍යං, සුදස්සනං නාම මාණවං “ඉමං ගාථං උග්ගණ්හ, තාතා”ති ආහ. සො තං ගාථං උග්ගණ්හිත්වා “කිං කරොමි, භත්තෙ”ති සත්ථාරං පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා ආහ – “රඤ්ඤො භුක්ථිත්තස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ ඉමං ගාථං වදෙය්‍යාසි, රාජා අත්ථං සල්ලක්ඛෙන්වා යං පිණ්ඩං ඡඩ්ඛෙස්සති, තස්මිං පිණ්ඩෙ සිත්ථගණනාය රඤ්ඤො භත්තපචනකාලෙ තත්තකෙ තණ්ඩුලෙ භරෙය්‍යාසි”ති. සො “සාධු, භත්තෙ”ති සායම්පි පාතොපි රඤ්ඤො භුක්ථිත්තස්ස ඔසානපිණ්ඩකාලෙ තං ගාථං උදාහරිත්වා තෙන ඡඩ්ඛිතපිණ්ඩෙ සිත්ථගණනාය තණ්ඩුලෙ භාපෙසි. රාජාපි තස්ස ගාථං සුත්වා සහස්සං සහස්සං දාපෙසි. සො අපරෙන සමයෙන නාළිකොදනපරමතාය සණ්ඨන්ත්වා සුඛප්පත්තො තනුසරිරො අහොසි.

අටෙකදිවසං සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ආහ – “භත්තෙ, ඉදානි මෙ සුඛං ජාතං, මිගම්පි අස්සම්පි අනුබන්ධිත්වා ගණ්හනසමත්ථො ජාතොමිහි. පුබ්බෙ මෙ භාගිනෙය්‍යෙන සද්ධිං යුද්ධමෙව හොති, ඉදානි වජීරකුමාරිං නාම ධීතරං භාගිනෙය්‍යස්ස දත්වා සො ගාමො තස්සායෙව න්භානවුණ්ණමූලං කත්වා දින්නො, තෙන සද්ධිං විග්ගහො වූපසන්නො, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජාතං. කුලසන්තකං රාජමණ්ණිකතං නො ගෙහෙ පුරිමදිවසෙ නට්ඨං, තම්පි ඉදානි භත්ථපත්තං ආගතං, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජාතං. තුම්භාකං සාවකෙහි සද්ධිං විස්සාසං ඉච්ඡන්තෙන ඤාතිධීනාපි නො ගෙහෙ කතා, ඉමිනාපි මෙ කාරණෙන සුඛමෙව ජාත”න්ති. සත්ථා “ආරොග්‍යං නාම, මහාරාජ, පරමො ලාභො, යථාලද්ධෙන සන්තුට්ඨභාවසදිසම්පි ධනං, විස්සාසසදිසො ව පරමා ඤාති, නිබ්බානසදිසඤ්ච සුඛං නාම නත්ථී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

204. “ආරොග්‍යපරමා ලාභා, සන්තුට්ඨිපරමං ධනං;
විස්සාසපරමා ඤාති, නිබ්බානපරමං සුඛ”න්ති.

තත්ථ ආරොග්‍යපරමා ලාභාති අරොගභාවපරමා ලාභා. රොගිනො හි විජ්ජමානාපි ලාභා අලාභායෙව, තස්මා අරොගස්ස සබ්බලාභා ආගතාව හොන්ති. තෙනෙනං වුත්තං – “ආරොග්‍යපරමා ලාභා”ති. සන්තුට්ඨිපරමං ධනන්ති ගිහිනො වා පබ්බජිතස්ස වා යං අත්තනා ලද්ධං අත්තනො සන්තකං, තෙනෙව තුස්සනභාවො සන්තුට්ඨී නාම සෙසධනෙහි පරමං ධනං. විස්සාසපරමා ඤාතීති මාතා වා හොතු පිතා වා, යෙන සද්ධිං විස්සාසො නත්ථී, සො අඤ්ඤාතකොව. යෙන අඤ්ඤාතකෙන පන සද්ධිං විස්සාසො අත්ථී, සො අසම්බන්ධොපි පරමො උත්තමො ඤාති. තෙන වුත්තං – “විස්සාසපරමා ඤාති”ති. නිබ්බානසදිසං පන සුඛං නාම නත්ථී, තෙනෙවාහ – නිබ්බානපරමං සුඛන්ති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

පසෙනදිකොසලවත්ථු ඡට්ඨං.

7. තිස්සත්ථෙරවත්ථු

පච්චෙකරසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලියං විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨි.

සත්ථාරා හි, “භික්ඛවෙ, අහං ඉතො චතුභි මාසෙහි පරිනිබ්බාසිස්සාමි”ති චුත්තෙ සත්ථු සන්තිකෙ සත්ත භික්ඛුසතානි සන්තාසං ආපජ්ජිංසු, බිණාසවානං ධම්මසංවෙගො උප්පජ්ජි, පුට්ඨජනා අස්සුති සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛිංසු. භික්ඛු වග්ගා වග්ගා හුත්වා “කිං නු බො කරිස්සාමා”ති මන්තෙත්තා විවරන්ති. අපෙකො තිස්සත්ථෙරො නාම භික්ඛු “සත්ථා කිර චතුමාසච්චයෙන පරිනිබ්බාසිස්සති, අහස්සච්චි අවිතරාගො, සත්ථරි ධරමානෙයෙව මයා අරහත්තං ගණ්හිතුං වට්ටති”ති චතුසු ඉරියාපටෙසු එකකොව විහාසි. භික්ඛුනං සන්තිකෙ ගමනං වා කෙනචි සද්ධිං කථාසල්ලාපො වා නත්ථි. අප් නං භික්ඛු ආහංසු – “ආවුසො, තිස්ස තස්මා එවං කරොසි”ති. සො තෙසං කථං න සුභාති. තෙ තස්ස පවත්තිං සත්ථු ආරොචෙත්වා, “හත්තෙ, තුම්හෙසු තිස්සත්ථෙරස්ස සිනෙහො නත්ථි”ති ආහංසු. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “කස්මා තිස්ස එවං අකාසි”ති ප්‍රච්ඡිත්වා තෙන අත්තනො අධිජ්ජායෙ ආරොචිතෙ “සාධු, තිස්සා”ති සාධුකාරං දත්වා, “භික්ඛවෙ, මයි සිනෙහො තිස්සසදිසොව හොතු. ගන්ධමාලාදීහි පූජං කරොන්තාපි නෙව මං පුජෙත්ති, ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජමානායෙව පන මං පුජෙත්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

205. “පට්ඨෙකරසං පිත්වා, රසං උපසමස්ස ව;
නිද්දරො හොති නිජ්ජාපො, ධම්මපිතිරසං පිව”න්ති.

තත්ථ පට්ඨෙකරසන්ති පට්ඨෙකතො උප්පන්නං රසං, එකීභාවසුඛන්ති අත්ථො. පිත්වාති දුක්ඛපරිඤ්ඤාදීනි කරොන්තො ආරම්මණතො සච්ඡිකිරියාවසෙන පිත්වා. උපසමස්ස වාති කිලෙසුපසමනිබ්බානස්ස ව රසං පිත්වා. නිද්දරො හොතිති තෙන උභයරසපානෙන බිණාසවො භික්ඛු අබ්භන්තරෙ රාගදර්ශාදීනං අභාවෙන නිද්දරො වෙව නිජ්ජාපො ව හොති. රසං පිවන්ති නවවිධලොකුත්තරධම්මවසෙන උප්පන්නං පිතිරසං පිවන්තොපි නිද්දරො නිජ්ජාපො ව හොති.

දෙසනාවසානෙ තිස්සත්ථෙරො අරහත්තං පාපුණි, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

තිස්සත්ථෙරවත්ථු සත්තමං.

8. සක්කවත්ථු

සාහු දස්සනන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චගාමකෙ විහරන්තො සක්කං ආරබ්භ කටෙසි.

තථාගතස්ස හි ආයුසඬ්ඛාරෙ විස්සට්ඨෙ ලොභිතපක්ඛන්දිකාබාධස්ස උප්පන්නභාවං ඤත්වා සක්කො දෙවරාජා “මයා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා ගිලානුපට්ඨානං කාතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා තිගාචුතප්පමාණං අත්තභාවං විජහිත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා හත්ථෙහි පාදෙ පරිමජ්ජි. අප් නං සත්ථා ආහ “කො එසො”ති? “අහං, හත්තෙ, සක්කො”ති. “කස්මා ආගතොසි”ති? “තුම්හෙ ගිලානෙ උපට්ඨහිතුං, හත්තෙ”ති. “සක්ක, දෙවානං මනුස්සගන්ධො යොජනසතතො පට්ඨාය ගලෙ බද්ධකුණපං විය හොති, ගච්ඡ ත්වං, අත්ථි මෙ ගිලානුපට්ඨකා භික්ඛු”ති. “හත්තෙ, චතුරාසිනියොජනසහස්සමත්ථකෙ ධීනො තුම්භාකං සීලගන්ධං සායිත්වා ආගතො, අහමෙව උපට්ඨහිස්සාමි”ති සො සත්ථු සරිරවළඤ්ජනභාජනං අඤ්ඤස්ස හත්ථෙතාපි චුසිතුං අදත්වා සීසෙයෙව යපෙත්වා නිහරන්තො මුඛසඬ්ඛකොචනමත්තමිති න අකාසි, ගන්ධභාජනං පරිහරන්තො විය අහොසි. එවං සත්ථාරං පටිජග්ගිත්වා සත්ථු එසාසකාලෙයෙව අගමාසි.

භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො සත්ථරි සක්කස්ස සිනෙහො, එවරූපං නාම දිබ්බසම්පත්තිං පභාය මුඛසඬ්ඛකොචනමත්තමිති අකත්වා ගන්ධභාජනං නිහරන්තො විය සත්ථු සරිරවළඤ්ජනභාජනං සීසෙන නිහරන්තො උපට්ඨානමකාසි”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා කිං වදෙට්, භික්ඛවෙ, අනච්ඡරියං එතං, යං සක්කො දෙවරාජා මයි සිනෙහං කරොති. අයං සක්කො හි දෙවරාජා මං නිස්සාය ජරසක්කභාවං විජහිත්වා සොනාපන්තො හුත්වා තරුණසක්කස්ස භාවං පත්තො, අහං හිස්ස මරණභයතජ්ජිතස්ස පඤ්චසිඛගන්ධබ්බදෙවපුත්තං පුරතො කත්වා ආගතකාලෙ ඉන්ද්‍රියාලගුහායං දෙවපරිසාය මජ්ඣෙ නිසින්තස්ස –

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං, යං කිඤ්චි මනසිච්ඡසි;
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස, අහං අත්තං කරොමි තෙ”ති. (දී. නි. 2.356) –

වත්වා තස්ස කඬ්ඛං විනොදෙන්තො ධම්මං දෙසෙසිං. දෙසනාවසානෙ චුද්දසන්තං පාණකොට්ඨං ධම්මාභිසමයො අහොසි, සක්කොපි යථානිසින්තොව සොනාපත්තිඵලං පත්වා තරුණසක්කො ජාතො. එවමස්සාහං බහුපකාරො. තස්ස මයි සිනෙහො නාම අනච්ඡරියො. භික්ඛවෙ, අරියානඤ්ඤි දස්සනමිති සුඛං, තෙහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ සන්තිවාසොපි සුඛො. බාලෙහි සද්ධිං පන සබ්බමෙතං දුක්ඛන්ති වත්වා ඉමා ගාථා අහාසි –

206. “සාහු දස්සනමරියානං, සන්තිවාසො සදා සුඛො;
අදස්සනෙන බාලානං, නිච්චමෙව සුඛි සියා.

207. “බාලසඬ්ඛගතවාරි හි, දීඝමද්ධාන සොචති;
දුක්ඛො බාලෙහි සංවාසො, අමිත්තෙනෙව සබ්බදා;

ධීරො ව සුඛසංවාසො, ඤාතීනංව සමාගමො”.

තස්මා හි –

208. “ධීරඤ්ච පඤ්ඤඤ්ච බහුස්සුතඤ්ච, ධොරය්හසීලං චතවන්තමරියං;
තං තාදිසං සප්පුරිසං සුමෙධං, හපෙථ නක්ඛත්තපථං ච චන්දිමා”ති.

තත්ථ සාහුති සුන්දරං හද්දකං. සන්තිවාසොති න කෙවලඤ්ච තෙසං දස්සනමෙව, තෙහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ
නිසීදනාදිභාවොපි තෙසං චත්තපට්චත්තං කාතුං ලහනභාවොපි සාධුයෙව. බාලසභිගතවාරී හීති යො බාලෙන සහවාරී.
දීඝමද්ධානන්ති සො බාලසභායෙන “එහි සන්ධිච්ඡේදාදීති කරොමා”ති වුවිමානො තෙන සද්ධිං එකච්ඡන්දො හුත්වා
තාති කරොන්තො හත්ථච්ඡේදාදීති පත්වා දීඝමද්ධානං සොචති. සබ්බදාති යථා අසිහත්ථෙත වා අමිත්තෙන
ආසිච්ඡාදීහි වා සද්ධිං එකතො වාසො නාම නිච්චං දුක්ඛො, තථෙව බාලෙහි සද්ධිත්ති අත්ථො. ධීරො ව
සුඛසංවාසොති එත්ථ සුඛො සංවාසො එතෙනාති සුඛසංවාසො, පණ්ඩිතෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙ සංවාසො සුඛොති
අත්ථො. කථං? ඤාතීනංව සමාගමොති යථාපි ඤාතීනං සමාගමො සුඛො, එවං සුඛො.

තස්මා හීති යස්මා බාලෙහි සද්ධිං සංවාසො දුක්ඛො, පණ්ඩිතෙන සද්ධිං සුඛො, තස්මා හි ධිතිසම්පන්නං ධීරඤ්ච,
ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාසම්පන්නං පඤ්ඤඤ්ච , ආගමාධිගමසම්පන්නං බහුස්සුතඤ්ච,
අරහත්තපාපනකසංඛිබ්බායාය ධුරවහනසීලතාය ධොරය්හසීලං, සීලවතෙන වෙච ධුතභිගවතෙන ච චතවන්තං,
කිලෙසෙහි ආරකතාය අරියං, තථාරූපං සප්පුරිසං සොහනපඤ්ඤං යථා නිම්මලං නක්ඛත්තපථසංඛිබ්බානං ආකාසං
චන්දිමා භජති, එවං හපෙථ පයිරූපාසෙථාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්ණිති.

සක්කවත්ථු අට්ඨමං.

සුඛවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පන්තරසමො වග්ගො.

16. පියවග්ගො

1. තයොජනපබ්බජිතවත්ථු

අයොගෙනි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තයො පබ්බජිතෙ ආරබ්භ කට්ඨි.

සාවත්ථියං කිර එකස්මිං කුලෙ මාතෘපිතුනං එකපුත්තකො අහොසි පියො මනාපො. සො එකදිවසං ගෙහෙ නිමන්තිතානං භික්ඛූනං අනුමොදනං කරොන්තානං ධම්මකථං සුත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා මාතෘපිතරො පබ්බජ්ජං යාචි. තෙ නානුජාතිංසු. තස්ස එතදහොසි – “අහං මාතෘපිතුනං අපස්සන්තානංයෙව බහි ගන්ත්වා පබ්බජ්ජසාමී”ති. අපස්ස පිතා බහි නික්බමන්තො “ඉමං රක්ඛෙය්‍යාසි”ති මාතරං පටිවිජාපෙසි, මාතා බහි නික්බමන්ති පිතරං පටිවිජාපෙසි. අපස්ස එකදිවසං පිතරි බහි ගතෙ මාතා “පුත්තං රක්ඛිස්සාමී”ති එකං ද්වාරබාහං නිස්සාය එකං පාදෙහි උප්පිළෙත්වා ඡමාය නිසින්තා සුත්තං කන්තති. සො “ඉමං වඤ්චෙත්වා ගමිස්සාමී”ති චිත්තෙන්වා, “අම්ම, ටොකං තාව අපෙහි, සරිරවලඤ්ජං කරිස්සාමී”ති වත්වා තාය පාදෙ සම්ඤ්ජිතෙ නික්බමිත්වා වෙගෙන විහාරං ගන්ත්වා භික්ඛු උපසඬකමිත්වා “පබ්බාජෙට්ඨං, හන්තෙ”ති යාචිත්වා තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජි.

අපස්ස පිතා ආගන්ත්වා මාතරං පුච්ඡි – “කහං මෙ පුත්තො”ති? “සාමී, ඉමස්මිං පදෙසෙ අහොසි”ති. සො “කහං නු බො මෙ පුත්තො”ති ඔලොකෙන්තො තං අදිස්වා “විහාරං ගතො භවිස්සති”ති විහාරං ගන්ත්වා පුත්තං පබ්බජිතං දිස්වා කන්දිත්වා රොදිත්වා, “තාත, කිං මං නාසෙසි”ති වත්වා “මම පුත්තෙ පබ්බජිතෙ අහං ඉදානි ගෙහෙ කිං කරිස්සාමී”ති සයම්පි භික්ඛු යාචිත්වා පබ්බජි. අපස්ස මාතාසි “කිං නු බො මෙ පුත්තො ව පති ව විරායන්ති, කච්චි විහාරං ගන්ත්වා පබ්බජිතා”ති තෙ ඔලොකෙන්ති විහාරං ගන්ත්වා උභොපි පබ්බජිතෙ දිස්වා “ඉමෙසං පබ්බජිතකාලෙ මම ගෙහෙන කො අත්ථො”ති සයම්පි භික්ඛුනිඋපස්සයං ගන්ත්වා පබ්බජි. තෙ පබ්බජිත්වාපි විනා භවිතුං න සක්කොන්ති, විහාරෙපි භික්ඛුනිඋපස්සයෙපි එකතොව නිසීදිත්වා සල්ලපන්තා දිවසං විනිනාමෙන්ති. තෙන භික්ඛුපි භික්ඛුනියොපි උබ්බාළ්භා හොන්ති.

අට්ඨකදිවසං භික්ඛු තෙසං කිරියං සත්ථුං ආරොවෙසුං. සත්ථා තෙ පක්කොසාපෙන්වා “සච්චං කිර තුම්හෙ එවං කරොථා”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “කස්මා එවං කරොථ? න හි එස පබ්බජිතානං යොගො”ති. “හන්තෙ, විනා භවිතුං න සක්කොමා”ති. “පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය එවං කරණං අයුත්තං. පියානඤ්චි අදස්සනං, අප්පියානඤ්චි දස්සනං දුක්ඛමෙව. තස්මා සත්තෙසු ව සඬ්ඛාරෙසු ව කඤ්චි පියං වා අප්පියං වා කාතුං න වට්ටති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

209. “අයොගෙ යුඤ්ජමන්තානං, යොගස්මිඤ්ච අයොජයං;
අත්ථං භිත්වා පියග්ගාහී, පිහෙතත්තානුයොගිනං.

210. “මා පියෙහි සමාගඤ්ඡී, අප්පියෙහි කුදාවනං;
පියානං අදස්සනං දුක්ඛං, අප්පියානඤ්චි දස්සනං.

211. “තස්මා පියං න කයිරාථ, පියාපායො හි පාපකො;
ගන්ථා තෙසං න විජ්ජන්ති, යෙසං නත්ථි පියාප්පිය”න්ති.

තත්ථ අයොගෙනි අයුඤ්ජිතබ්බෙ අයොනියොමනසිකාරෙ. වෙසියාගොවරාදිභෙදස්ස හි ඡබ්බිධස්ස අගොවරස්ස සෙවනං ඉධ අයොනියොමනසිකාරො නාම, තස්මිං අයොනියොමනසිකාරෙ අත්තානං යුඤ්ජන්තොති අත්ථො. යොගස්මිත්ති තබ්බිපරිතෙ ව යොනියොමනසිකාරෙ අයුඤ්ජන්තොති අත්ථො. අත්ථං භිත්වාති පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය අධිසිලාදිසික්ඛන්තයං අත්ථො නාම, තං අත්ථං භිත්වා. පියග්ගාහීති පඤ්චකාමගුණසඬ්ඛානං පියමෙව ගණ්හන්තො. පිහෙතත්තානුයොගිනන්ති තාය පටිපත්තියා සාසනතො වුතො ගිහිභාවං පත්වා පච්ඡා යෙ අත්තානුයොගං අනුයුත්තා සිලාදීනි සම්පාදෙන්වා දෙවමනුස්සානං සන්තිකා සක්කාරං ලහන්ති, තෙසං පිහෙති, “අහො වතාහමිපි එවරුපො අස්ස”න්ති ඉච්ඡන්ති අත්ථො.

මා පියෙහිති පියෙහි සත්තෙහි වා සඬ්ඛාරෙහි වා කුදාවනං එකක්ඛණෙපි න සමාගච්ඡෙය්‍ය, තථා අප්පියෙහි. කිං කාරණා? පියා නඤ්චි වියොගවසෙන අදස්සනං අප්පියානඤ්චි උපසඬකමනවසෙන දස්සනං නාම දුක්ඛං. තස්මාති යස්මා ඉදං උභයමිපි දුක්ඛං, තස්මා කඤ්චි සත්තං වා සඬ්ඛාරං වා පියං නාම න කරෙය්‍ය. පියාපායො හීති පියෙහි අපායො වියොගො . පාපකොති ලාමකො. ගන්ථා තෙසං න විජ්ජන්තිති යෙසං පියං නත්ථි, තෙසං අභිජ්ඣාකායගන්ථො පහියති. යෙසං අප්පියං නත්ථි, තෙසං බ්‍යාපාදො කායගන්ථො. තෙසු පන ද්විසු පහිනෙසු සෙසගන්ථා පහිනා හොන්ති. තස්මා පියං වා අප්පියං වා න කත්තබ්බන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණංසුති. තෙන පන තයො ජනා “මයං විනා භවිතුං න සක්කොමා”ති විබ්භමිත්වා ගෙහමෙව අගමිංසුති.

2. අක්කරකුටුම්භිකවත් ප්‍රස්තුතය

පියතො ජායතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අක්කරකුටුම්භිකං ආරබ්භ කට්ඨසි.

සො හි අත්තනො පුත්තෙ කාලකතෙ පුත්තසොකාහිභූතො ආලාහනං ගන්ත්වා රොදති, පුත්තසොකං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති. සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙන්තො තස්ස සොනාපත්තිමග්ගස්සපතිස්සයං දිස්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො එකං පච්ඡාසමණං ගභෙත්වා තස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො සත්ථු ආගතභාවං සුත්වා “මයා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කාතුකාමො භවිස්සති”ති සත්ථාරං පවෙසෙත්වා ගෙහමජ්ඣෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සත්ථරි නිසින්තෙ ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා “කිං නු බො, උපාසක, දුක්ඛිතොසී”ති පුච්ඡිත්වා තෙන පුත්තවිසොගදුක්ඛෙ ආරොචිතෙ, “උපාසක, මා වින්තයි, ඉදං මරණං නාම න එකස්මිංයෙව යානෙ, න ච එකස්සෙව භොති, යාවතා පන භවුප්පත්ති නාම අත්ථි, සබ්බසත්තානං භොතියෙව. එකසබ්බාරොපි නිව්චො නාම නත්ථි. තස්මා ‘මරණධම්මං මතං, භිජ්ජනධම්මං භින්ත’න්ති යොනිසො පච්චෙක්ඛිතබ්බං, න සොචිතබ්බං. පොරාණපණ්ඩිතාපි හි පුත්තස්ස මතකාලෙ ‘මරණධම්මං මතං, භිජ්ජනධම්මං භින්ත’න්ති සොකං අකත්වා මරණස්සතිමෙව භාවයිංසු”ති වත්වා, “භන්තෙ, කෙ එවමකංසු, කදා ච අකංසු, ආචික්ඛට් මෙ”ති යාවිතො තස්සත්ථස්ස පකාසනත්ථං අතීතං ආහරිත්වා –

“උරගොව තචං ජිණ්ණං, භින්වා ගච්ඡති සං තනුං;
එවං සරීරෙ නිබ්භොගෙ, පෙනෙ කාලකතෙ සති.

“ඛය්භමානො න ජානාති, ඤාතීනං පරිදෙවිතං;
තස්මා එතං න සොවාමී, ගතො සො තස්ස යා ගතී”ති. (ජා. 1.5.19-20) –

ඉමං පඤ්චකනිපාතෙ උරගජාතකං විත්ථාරෙත්වා “එවං පුබ්බෙ පණ්ඩිතා පියපුත්තෙ කාලකතෙ යථා එතරහි ත්වං කම්මන්තෙ විස්සජ්ජෙත්වා නිරාභාරො රොදන්තො විවරසි, තථා අවිචරිත්වා මරණස්සතිභාවනාබලෙන සොකං අකත්වා ආහාරං පරිභුඤ්ජිංසු, කම්මන්තඤ්ච අධිට්ඨන්ති. තස්මා ‘පියපුත්තො මෙ කාලකතො’ති මා වින්තයි. උප්පජ්ජමානො හි සොකො වා භයං වා පියමෙව නිස්සාය උප්පජ්ජති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

212. “පියතො ජායතී සොකො, පියතො ජායතී භයං;
පියතො විප්පමුත්තස්ස, නත්ථි සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ පියතොති වට්ටමුලකො හි සොකො වා භයං වා උප්පජ්ජමානං පියමෙව සත්තං වා සබ්බාරං වා නිස්සාය උප්පජ්ජති, තතො පන විප්පමුත්තස්ස උභයමිපෙනං නත්ථිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ කුටුම්භිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසීති.

අක්කරකුටුම්භිකවත් ප්‍රස්තුතය.

3. විසාඛාවත් ප්‍රස්තුතය

පෙමතො ජායතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විසාඛං උපාසිකං ආරබ්භ කට්ඨසි.

සා කිර පුත්තස්ස ධීතරං සුදත්තං නාම කුමාරිකං අත්තනො යානෙ යපෙත්වා ගෙහෙ භික්ඛුසඤ්ඤායෙව යායාච්චිවං කාරෙසි. සා අපරෙන සමයෙන කාලමකාසි. සා තස්සා සරිරනික්ඛෙපං කාරෙත්වා සොකං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති දුක්ඛිනී දුම්මනා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අථ නං සත්ථා “කිං නු බො ත්වං, විසාඛෙ, දුක්ඛිනී දුම්මනා අස්සමුඛා රොදමානා නිසින්තා”ති ආහ. සා තමත්ථං ආරොචෙත්වා “පියා මෙ, භන්තෙ, සා කුමාරිකා වත්තසම්පන්නා, ඉදානි තථාරූපං න පස්සාමී”ති ආහ. “කිත්තකා පන, විසාඛෙ, සාවත්ථියං මනුස්සා”ති? “භන්තෙ, තුම්භෙහියෙව මෙ කථිතං සත්ත ජනකොට්ඨො”ති. “සවෙ පනායං එත්තකො ජනො තච නත්තාය සදිසො භවෙයා, ඉච්ඡෙයාසි න”න්ති? “ආම, භන්තෙ”ති. “කති පන ජනා සාවත්ථියං දෙවසිකං කාලං කරොන්ති”ති? “බහු, භන්තෙ”ති. “නනු එවං, භන්තෙ, තච අසොචනකාලො න භවෙයා, රත්තින්දිවං රොදන්තියෙව විවරෙයාසි”ති. “භොතු, භන්තෙ, ඤාතං මයා”ති. අථ නං සත්ථා “තෙන හි මා සොචි, සොකො වා භයං වා පෙමතොව ජායතී”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

213. “පෙමතො ජායතී සොකො, පෙමතො ජායතී භයං;
පෙමතො විප්පමුත්තස්ස, නත්ථි සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ පෙමතොති පුත්තධීතාදිසු කතං පෙමමෙව නිස්සාය සොකො ජායතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

විසාඛාවත්ථු තතියං.

4. ලිච්ඡව්චත්ථු

රතියා ජායතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලිං නිස්සාය කුටාගාරසාලායං විහරන්තො ලිච්ඡවී ආරඛිත කට්ඨෙසි.

තෙ කිර ඵකස්මිං ඡණදිවසෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අසද්ධිසෙහි අලඬකාරෙහි අලඬකරිත්වා උය්‍යානගමනත්ථාය නගරා නික්ඛමිංසු. සත්ථා පිණ්ඩාය පටිසන්තො තෙ දිස්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “පස්සථ, භික්ඛවෙ, ලිච්ඡවයො, යෙහි දෙවා තාවතිංසා න දිට්ඨපුබ්බා, තෙ ඉමෙ ඔලොකෙන්තු”ති වත්වා නගරං පාවිසි. තෙපි උය්‍යානං ගච්ඡන්තා ඵකං නගරසොහිනිං ඉත්ථිං ආදාය ගන්ත්වා තං නිස්සාය ඉස්සාහිභූතා අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා ලොහිතං නදිං විය පවත්තයිංසු. අථ තෙ මඤ්චෙනාදාය උක්ඛිපිත්වා ආගමංසු. සත්ථාපි කතභත්තකිච්චො නගරා නික්ඛමි. භික්ඛුපි ලිච්ඡවයො තථා නියමානෙ දිස්වා සත්ථාරං ආහංසු – “හන්තෙ, ලිච්ඡවිරාජානො පාතොව අලඬකතපටියත්තා දෙවා විය නගරා නික්ඛමිත්වා ඉදානි ඵකං ඉත්ථිං නිස්සාය ඉමං බ්‍යසනං පත්තා”ති. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, සොකො වා භයං වා උප්පජ්ජමානං රතිං නිස්සාය උප්පජ්ජනියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

214. “රතියා ජායතී සොකො, රතියා ජායතී භයං;
රතියා විජ්ජමුත්තස්ස, නත්ථි සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ රතියාති පඤ්චකාමගුණරතීතො, තං නිස්සායාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ලිච්ඡව්චත්ථු චතුත්ථං.

5. අනිත්ථිගන්ධකුමාරවත්ථු

කාමතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අනිත්ථිගන්ධකුමාරං නාම ආරඛිත කට්ඨෙසි.

සො කිර බ්‍රහ්මලොකා චූතසත්තො සාවත්ථියං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තො ජාතදිවසනො පට්ඨාය ඉන්ථිසම්පං උපගන්තුං න ඉච්ඡති, ඉන්ථියා ගස්භමානො රොදති. වත්ථවුම්ඛටකෙන නං ගහෙන්වා ථඤ්ඤං පායෙන්ති. සො වයප්පත්තො මාතාපිතුහි, “තාත, ආවාහං තෙ කරිස්සාමා”ති චූත්තෙ “න මෙ ඉන්ථියා අත්ථො”ති පටික්ඛිපිත්වා පුනස්පුනං යාවියමානො පඤ්චසතෙ සුවණ්ණකාරෙ පක්කොසාපෙන්වා රත්තසුවණ්ණනික්ඛස්සභස්සං දාපෙන්වා අතිවිය පාසාදිකං සනකොට්ඨිමං ඉත්ථිරූපං කාරෙන්වා පුන මාතාපිතුහි, “තාත, තයි ආවාහං අකරොන්තෙ කුලවංසො න පතිට්ඨහිස්සති, කුමාරිකං තෙ ආනෙස්සාමා”ති චූත්තෙ “තෙන හි සවෙ මෙ ඵවරූපං කුමාරිකං ආනෙස්සථ, කරිස්සාමි වො වචන”න්ති තං සුවණ්ණරූපකං දස්සෙති. අථස්ස මාතාපිතරො අභිඤ්ඤාතෙ බ්‍රාහ්මණෙ පක්කොසාපෙන්වා “අම්භාකං පුත්තො මහාපුඤ්ඤො, අවස්සං ඉම්භා සද්ධිං කතපුඤ්ඤා කුමාරිකා භවිස්සති, ගච්ඡථ ඉමං සුවණ්ණරූපකං ගහෙන්වා ඵවරූපං කුමාරිකං ආහරථා”ති පභිණිංසු. තෙ “සාධු”ති වාරිකං වරන්තා මද්දරට්ඨෙය සාගලනගරං ගතා. තස්මිඤ්ච නගරෙ ඵකා සොළසවස්සුද්දෙසිකා අභිරූපා කුමාරිකා අහොසි, තං මාතාපිතරො සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්සුපරිමතලෙ පරිවාසෙසු. තෙපි බො බ්‍රාහ්මණා “සවෙ ඉධ ඵවරූපා කුමාරිකා භවිස්සති, ඉමං දිස්වා ‘අයං අසුකස්ස කුලස්ස ධිතා විය අභිරූපා’ති වක්ඛන්ති”ති තං සුවණ්ණරූපකං තිත්ථමග්ගෙ යපෙන්වා ඵකමන්තං නිසීදිංසු.

අථස්ස කුමාරිකාය ධාතී තං කුමාරිකං න්භාපෙන්වා සයම්පි න්භායිතුකාමා හුත්වා තිත්ථං ආගතා තං රූපකං දිස්වා “ධිතා මෙ”ති සඤ්ඤාය “දුබ්බිනිතාසි, ඉදානෙවාහං න්භාපෙන්වා නික්ඛන්තා, ත්වං මයා පුරෙතරං ඉධාගතාසි”ති හත්ථෙන පහරිත්වා ථද්ධතාවඤ්චෙව නිබ්බිකාරතඤ්ච ඤත්වා “අහං මෙ, ධිතාති සඤ්ඤමකාසිං, කිං නාමෙත”න්ති ආහ. අථ නං තෙ බ්‍රාහ්මණා “ඵවරූපා තෙ, අම්ම, ධිතා”ති පුච්ඡිංසු. අයං මම ධිතු සන්තිකෙ කිං අග්ඝතීති? තෙන හි තෙ ධිතරං අම්භාකං දස්සෙහිති. සා තෙහි සද්ධිං ගෙහං ගන්ත්වා සාමිකානං ආරොවෙසි. තෙ බ්‍රාහ්මණෙහි සද්ධිං කතපටිසම්මොදනා ධිතරං ඔතාරෙන්වා හෙට්ඨාපාසාදෙ සුවණ්ණරූපකස්ස සන්තිකෙ යපෙසු. සුවණ්ණරූපකං නිජ්ජහං අහොසි, කුමාරිකා සජ්ජහා අහොසි. බ්‍රාහ්මණා තං තෙසං දත්වා කුමාරිකං පටිච්ඡාපෙන්වා ගන්ත්වා අනිත්ථිගන්ධකුමාරස්ස මාතාපිතුනං ආරොවයිංසු. තෙ තුට්ඨමානසා “ගච්ඡථ, නං සීඝං ආනෙථා”ති මහන්තෙන සක්කාරෙන පභිණිංසු.

කුමාරොපි තං පවත්තිං සුත්වා “කඤ්චනරූපතොපි කිර අභිරූපතරා දාරිකා අත්ථි”ති සවනවසෙනෙව සිනෙහං උප්පාදෙන්වා “සීඝං ආනෙන්තු”ති ආහ. සාපි බො යානං ආරොපෙන්වා ආනියමානා අනිසුබ්බාලකාය යානුග්ඝාතෙන සමුප්පාදිතවාතරොගා අන්තරාමග්ගෙයෙව කාලමකාසි. කුමාරොපි “ආගතා”ති නිරන්තරං පුච්ඡති, තස්ස

අතිසිනෙහෙන පුච්ඡන්තස්ස සහසාව අනාරොවෙත්වා කතිපාහං වික්ඛෙපං කත්වා තමත්ථං ආරොවයිංසු. සො “තථාරූපාය නාම ඉත්ථියා සද්ධිං සමාගමං නාලත්ථ”න්ති උප්පන්නදොමනස්සො පබ්බතෙන විය සොකදුක්ඛෙන අප්ඤ්ඤාත්ථවො අහොසි. සත්ථා තස්සුපනිස්සයං දිස්වා පිණ්ඩාය වරන්තො තං ගෙහද්වාරං අගමාසි. අථස්ස මාතෘපිතරො සත්ථාරං අන්තොගෙහං පවෙසෙත්වා සක්කවිචං පරිවිසිංසු. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ “කහං අනිත්ථිගන්ධකුමාරො”ති පුච්ඡි. “එසො, භත්තෙ, ආහාරූපවිජේදං කත්වා අන්තොගබ්භෙ නිසින්තො”ති. “පක්කොසථ න”න්ති. සො ආගන්ත්වා සත්ථාරං චන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා “කිං නු ඛො, කුමාර, බලවසොකො උප්පන්නො”ති චුත්තෙ, “ආම, භත්තෙ, ‘එවරූපා නාම ඉත්ථි අන්තරාමග්ගෙ කාලකතා’ති සුත්වා බලවසොකො උප්පන්නො, භත්තමිපි මෙ නච්ඡාදෙති”ති. අථ නං සත්ථා “ජානාසි පන ත්වං, කුමාර, කිං තෙ නිස්සාය සොකො උප්පන්නො”ති? “න ජානාමි, භත්තෙ”ති. “කාමං නිස්සාය, කුමාර, බලවසොකො උප්පන්නො, සොකො වා භයං වා කාමං නිස්සාය උප්පජ්ජති”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

215. “කාමතො ජායති සොකො, කාමතො ජායති භයං;
කාමතො විප්පමුත්තස්ස, නත්ථි සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ කාමකොති චන්ද්‍රකාමකිලෙසකාමතො, දුට්ඨමිපෙනං කාමං නිස්සායාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ අනිත්ථිගන්ධකුමාරො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

අනිත්ථිගන්ධකුමාරචන්ද්‍ර පඤ්චමං.

6. අඤ්ඤතරමාභ්මණචන්ද්‍ර

තණ්හාය ජායතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මාභ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර මිච්ඡාදිට්ඨිකො එකදිවසං නදීතීරං ගන්ත්වා ඛෙත්තං සොධෙති. සත්ථා තස්ස උපනිස්සයසම්පත්තිං දිස්වා තස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො සත්ථාරං දිස්වාපි සාමිච්ඡාමමං අකත්වා තුණ්හි අහොසි. අථ නං සත්ථා පුරෙතරං ආලපිත්වා, “මාභ්මණ, කිං කරොසි”ති ආහ. “ඛෙත්තං, හො ගොතම, සොධෙමි”ති. සත්ථා එත්තකමෙව චත්වා ගතො. පුනදිවසෙපි තස්ස ඛෙත්තං කසිතුං ආගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “මාභ්මණ, කිං කරොසි”ති පුච්ඡිත්වා “ඛෙත්තං කසාමි, හො ගොතමා”ති සුත්වා පක්කාමි. පුනදිවසාදිසුපි තට්ඨෙව ගන්ත්වා පුච්ඡිත්වා, “හො ගොතම, ඛෙත්තං වපාමි නිද්දෙමි රක්ඛාමි”ති සුත්වා පක්කාමි. අථ නං එකදිවසං මාභ්මණො ආහ – “හො ගොතම, ත්වං මම ඛෙත්තසොධනදිවසතො පට්ඨාය ආගතො. සවෙ මෙ සස්සං සම්පජ්ජිස්සති, තුය්හමිපි සංවිභාගං කරිස්සාමි, තුය්හං අදත්වා සයං න බාදිස්සාමි, ඉතො දානි පට්ඨාය ත්වං මම සභායො”ති.

අථස්ස අපරෙන සමයෙන සස්සං සම්පජ්ජි, තස්ස “සම්පන්නං මෙ සස්සං, ස්වෙ දානි ලායාපෙස්සාමි”ති ලායනත්ථං කත්තබ්බකිච්චිස්ස රත්තිං මහාමෙසො වස්සිත්වා සබ්බං සස්සං හරි, ඛෙත්තං තච්ඡෙත්වා ධ්වංසසදිසං අහොසි. සත්ථා පන පඨමදිවසංයෙව “තං සස්සං න සම්පජ්ජිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. මාභ්මණො පාතොව “ඛෙත්තං ඔලොකෙස්සාමි”ති ගතො තුච්ඡං ඛෙත්තං දිස්වා උප්පන්නබලවසොකො චින්තෙසි – “සමණො ගොතමො මම ඛෙත්තසොධනකාලතො පට්ඨාය ආගතො, අහමිපි නං ‘ඉමස්මිං සස්සෙ නිප්ඵන්නෙ තුය්හමිපි සංවිභාගං කරිස්සාමි, තුය්හං අදත්වා සයං න බාදිස්සාමි, ඉතො පට්ඨාය දානි ත්වං මම සභායො’ති අවං. සොපි මෙ මනොරථො මත්ථකං න පාපුණ්”ති ආහාරූපවිජේදං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. අථස්ස සත්ථා ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො සත්ථා ආගමනං සුත්වා “සභායං මෙ ආනෙත්වා ඉධ නිසීදාපෙථා”ති ආහ. පරිජනො තථා අකාසි. සත්ථා නිසීදිත්වා “කහං මාභ්මණො”ති පුච්ඡිත්වා “ගබ්භෙ නිපන්නො”ති චුත්තෙ “පක්කොසථ න”න්ති පක්කොසාපෙත්වා ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසින්තං ආහ “කිං, මාභ්මණො”ති? හො ගොතම, තුමිහෙ මම ඛෙත්තසොධනදිවසතො පට්ඨාය ආගතො, අහමිපි “සස්සෙ නිප්ඵන්නෙ තුමිහාකං සංවිභාගං කරිස්සාමි”ති අවං. සො මෙ මනොරථො අනිප්ඵන්නො, තෙන මෙ සොකො උප්පන්නො, භත්තමිපි මෙ නච්ඡාදෙති. අථ නං සත්ථා “ජානාසි පන, මාභ්මණ, කිං තෙ නිස්සාය සොකො උප්පන්නො”ති පුච්ඡිත්වා “න ජානාමි, හො ගොතම, ත්වං පන ජානාසි”ති චුත්තෙ, “ආම, මාභ්මණ, උප්පජ්ජමානො සොකො වා භයං වා තණ්හං නිස්සාය උප්පජ්ජති”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ –

216. “තණ්හාය ජායති සොකො, තණ්හාය ජායති භයං;
තණ්හාය විප්පමුත්තස්ස, නත්ථි සොකො කුතො භය”න්ති.

තත්ථ තණ්හායාති ඡද්දාරිකාය තණ්හාය, එතං තණ්හං නිස්සාය උප්පජ්ජතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ මාභ්මණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති.

අඤ්ඤතරමාභ්මණචන්ද්‍ර ඡට්ඨං.

7. පඤ්චසතදාරකචන්ද්‍ර

සීලදස්සනසම්පන්නන්හි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අන්තරාමග්ගෙ පඤ්චසතදාරකෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා අසීතිමහාපෙරෙහි සද්ධිං පඤ්චසතභික්ඛුපරිවාරො රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසන්තො එකස්මිං ඡණ්දිවසෙ පඤ්චසතෙ දාරකෙ පුච්චපච්ඡියො උක්ඛිපාපෙත්වා නගරා නික්ඛම්ම උය්‍යානං ගච්ඡන්තෙ අද්දස. තෙපි සත්ථාරං වන්දිත්වා පක්කම්මෙසු, තෙ එකං භික්ඛුම්පි “පුචං ගණ්හපා”ති න වදිංසු. සත්ථා තෙසං ගතකාලෙ භික්ඛු ආහ – “බාදිස්සප, භික්ඛවෙ, පුචෙ”ති. “කහං හන්තෙ, පුචා”ති? “කිං න පස්සප්ප තෙ දාරකෙ පුච්චපච්ඡියො උක්ඛිපාපෙත්වා අතික්කන්තෙ”ති? “හන්තෙ, එවරුපා නාම දාරකා කස්සවි පුචං න දෙන්ති”ති. “භික්ඛවෙ, කිඤ්චාපි එතෙ මං වා තුම්භෙ වා පුචෙහි න නිමන්තයිංසු, පුච්චාමිකො පන භික්ඛු පච්ඡන්තො ආගච්ඡති, පුචෙ බාදිත්වා ව ගන්තුං වට්ටති”ති. බුද්ධානඤ්ඤි එකපුග්ගලෙපි ඉස්සා වා දොසො වා නත්ථි, තස්මා ඉමං වත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤා ආදාය එකස්මිං රුක්ඛමුලෙ ඡායාය නිසීදි. දාරකා මහාකස්සපත්ථෙරං පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තං දිස්වා උප්පන්නසිනෙහා පිතිවෙගෙන පරිපුණ්ණසරීරා හුන්වා පච්ඡියො ඔතාරත්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පුචෙ පච්ඡිති සද්ධිංයෙව උක්ඛිපිත්වා “ගණ්හප, හන්තෙ”ති ථෙරං වදිංසු. අප්ප නෙ ථෙරො ආහ – “එස සත්ථා භික්ඛුසඤ්ඤා ගණේවා රුක්ඛමුලෙ නිසීන්තො, තුම්භාකං දෙය්‍යධම්මං ආදාය ගන්ත්වා භික්ඛුසඤ්ඤා සංවිහාගං කරොපා”ති. තෙ “සාධු, හන්තෙ”ති නිවත්තිත්වා ථෙරෙන සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා පුචෙ දත්වා ඔලොකයමානා එකමන්තෙ යත්ථා පරිභොගාවසානෙ උදකං අදංසු. භික්ඛු උප්ඤ්ඤාසිංසු “දාරකෙහි මුඛොලොකනෙන භික්ඛා දිත්තා, සම්මාසම්බුද්ධං වා මහාපෙරෙ වා පුචෙහි අනාපුච්ඡිත්වා මහාකස්සපත්ථෙරං දිස්වා පච්ඡිති සද්ධිංයෙව ආදාය ආගමිංසු”ති. සත්ථා තෙසං කපං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තෙන මහාකස්සපෙන සදිසො භික්ඛු දෙවමනුස්සානං පියො හොති, තෙ ව තස්ස චතුපච්චයෙන පූජං කරොන්තියෙවා”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

217. “සීලදස්සනසම්පන්නං, ධම්මට්ඨං සච්චවෙදිනං;
අන්තො කම්ම කුබ්බානං, තං ඡන්තො කුරුතෙ පිය”න්ති.

තත්ථ සීලදස්සනසම්පන්නන්හි චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන වෙච මග්ගඵලසම්පයුත්තෙන ච සම්මාදස්සනෙන සම්පන්නං. ධම්මට්ඨන්ති නවවිධලොකුත්තරධම්මෙ යිතං, සච්ඡිකතලොකුත්තරධම්මන්ති අත්ථො. සච්චවෙදිනන්ති චතුන්නං සච්චානං සොළසභාකාරෙහි සච්ඡිකතත්තා සච්චඤ්ඤානෙන සච්චවෙදිනං. අන්තො කම්ම කුබ්බානන්ති අන්තො කම්මං නාම තිස්සො සික්ඛා, තා පුරයමානන්ති අත්ථො. තං ඡන්තොති තං පුග්ගලං ලොකියමහාඡන්තො පියං කරොති, දට්ඨකාමො වන්දිතුකාමො පච්චයෙන පුප්පතුකාමො හොතියෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ දාරකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

පඤ්චසතදාරකවත්ථු සත්තමං.

8. එකඅනාගාමීත්ථෙරවත්ථු

ඡන්දජානොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො එකං අනාගාමීත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකදිවසඤ්ඤි තං ථෙරං සද්ධිවිහාරිකා පුච්ඡිංසු – “අත්ථි පන වො, හන්තෙ, විසෙසාධිගමො”ති. ථෙරො “අනාගාමීඵලං නාම ගහට්ඨාපි පාපුණන්ති, අරහත්තං පත්තකාලෙයෙව තෙහි සද්ධිං කට්ඨෙසාමි”ති හරායමානො කිඤ්ච අකට්ඨත්වා කාලකතො සුද්ධාවාසදෙවලොකෙ නිබ්බන්ති. අප්පස්ස සද්ධිවිහාරිකා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා සත්ථු සත්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා රොදන්තා ව එකමන්තං නිසීදිංසු. අප්ප නෙ සත්ථා “කිං, භික්ඛවෙ, රොදපා”ති ආහ. “උප්ඤ්ඤායො නො, හන්තෙ, කාලකතො”ති. “හොතු, භික්ඛවෙ, මා වින්තයිත්ථ, ධුච්චධම්මො නාමෙසො”ති? “ආම, හන්තෙ, මයම්පි ජානාම, අපිච මයං උප්ඤ්ඤායං විසෙසාධිගමං පුච්ඡිමහා, සො කිඤ්ච අකට්ඨත්වා කාලකතො, තෙනම්හ දුක්ඛිතා”ති. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, මා වින්තයිත්ථ, උප්ඤ්ඤායෙන වො අනාගාමීඵලං පත්තං, සො ‘ගිහිපෙතං පාපුණන්ති, අරහත්තං පත්තාව තෙසං කට්ඨෙසාමි’ති හරායන්තො තුම්භාකං කිඤ්ච අකට්ඨත්වා කාලං කත්වා සුද්ධාවාසෙ නිබ්බන්තො, අස්සාසප්ප, භික්ඛවෙ, උප්ඤ්ඤායො වො කාමෙසු අප්පට්ඨිද්ධවිත්තතං පත්තො”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

218. “ඡන්දජානො අනක්ඛාතෙ, මනසා ව චුට්ඨො සියා;
කාමෙසු ව අප්පට්ඨිද්ධවිත්තො, උද්ධංසොතොති වුච්චති”ති.

තත්ථ ඡන්දජානොති කත්තුකාමතාවසෙන ජාතඡන්දො උස්සාහපත්තො. අනක්ඛාතෙති නිබ්බාතෙ. තඤ්ඤි “අසුකෙන කතං වා නීලාදීසු එවරුපං වා”ති අවත්තබ්බතාය අනක්ඛාතං නාම. මනසා ව චුට්ඨො සියාති හෙට්ඨිමෙහි තිහි මග්ගඵලවිත්තෙහි චුට්ඨො පුරිතො හවෙය්‍ය. අප්පට්ඨිද්ධවිත්තොති අනාගාමීමග්ගවසෙන කාමෙසු අප්පට්ඨිද්ධවිත්තො. උද්ධංසොතොති එවරුපො භික්ඛු අවිහෙසු නිබ්බන්තිත්වා තතො පට්ඨාය පටිසන්ධිවසෙන අකනිට්ඨං ගච්ඡන්තො උද්ධංසොතොති වුච්චති, තාදිසො වො උප්ඤ්ඤායොති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තඵලෙ පතිට්ඨතිංසු, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

9. නන්දියවත්තු

විරජ්ජවාසීන්හි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඉසිපතනෙ විහරන්තො නන්දියං ආරබ්භ කට්ඨං.

බාරාණසියං කිර සද්ධාසම්පන්නස්ස කුලස්ස නන්දියො නාම පුත්තො අහොසි, සො මානාපිතුනං අනුරූපො සද්ධාසම්පන්නො සඬ්ඝුපට්ඨාකො අහොසි. අඨස්ස මානාපිතරො වයප්පත්තකාලෙ සම්මුඛගෙහනො මාතුලධීතරං රෙවතිං නාම ආනෙතුකාමා අහෙසුං. සා පන අස්සද්ධා අදානසිලා, නන්දියො තං න ඉච්ඡී. අඨස්ස මාතා රෙවතිං ආහ – “අම්ම, ත්වං ඉමස්මිං ගෙහෙ භික්ඛුසඬ්ඝස්ස නිසප්පනට්ඨානං උපලිම්පිත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙහි, ආධාරකෙ යපෙහි, භික්ඛුනං ආගතකාලෙ පත්තං ගහෙත්වා නිසිදාපෙත්වා ධම්මකරණෙන පාතියං පරිස්සාවෙත්වා භුත්තකාලෙ පත්තෙ ධොව, එවං මෙ පුත්තස්ස ආරාධනා භවිස්සසී”ති. සා තථා අකාසි. අඨ නං “ඔවාදක්ඛමා ජාතා”ති පුත්තස්ස ආරොචෙත්වා තෙන සාධුති සම්පට්ඨිතෙන දිවසං යපෙත්වා ආවාහං කරිංසු.

අඨ නං නන්දියො ආහ – “සචෙ භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මානාපිතරො ව මෙ උපට්ඨානිස්සසි, එවං ඉමස්මිං ගෙහෙ වසිතුං ලභිස්සසි, අප්පමත්තා හොහි”ති. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා කතිපාහං සද්ධා විය හුත්වා භත්තාරං උපට්ඨානිත්ති ද්වෙ පුත්තෙ විජායි. නන්දියස්සාපි මානාපිතරො කාලමකංසු, ගෙහෙ සබ්බිස්සරියං තස්සායෙව අහොසි. නන්දියොපි මානාපිතුනං කාලකිරියතො පට්ඨාය මහාදානපති හුත්වා භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං පට්ඨපෙසි. කපණ්දධිකාදිනම්පි ගෙහද්වාරෙ පාකවත්තං පට්ඨපෙසි. සො අපරභාගෙ සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා ආවාසදානෙ ආනිසංසං සල්ලක්ඛෙත්වා ඉසිපතනෙ මහාවිහාරෙ වතුහි ගබ්භෙහි පටිමණ්ඩිතං වතුසාලං කාරෙත්වා මඤ්චපීඨාදීනි අත්ථාරාපෙත්වා තං ආවාසං නියයාදෙන්තො බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා තථාගතස්ස දක්ඛිණොදකං අදාසි. සත්ථු භත්ථෙ දක්ඛිණොදකපතිට්ඨානෙන සද්ධිංයෙව තාවතීංසදෙවලොකෙ සබ්බදිසාසු ද්වාදසයොජනිකො උද්ධං යොජනසතුබ්බෙධො සත්තරතනමයො නාරිගණසම්පන්නො දිබ්බපාසාදො උග්ගච්ඡී.

අටෙකදිවසෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො දෙවචාරිකං ගන්ත්වා තස්ස පාසාදස්ස අවිදුරෙ යීතො අත්තනො සන්තිකෙ ආගතෙ දෙවපුත්තෙ පුච්ඡී – “කස්සෙසො අච්ඡරාගණපරිවුතො දිබ්බපාසාදො නිබ්බත්තො”ති. අඨස්ස දෙවපුත්තා විමානසාමිකං ආචික්ඛත්තා ආහංසු – “භන්තෙ, යෙන නන්දියෙන නාම ගහපතිපුත්තෙන ඉසිපතනෙ සත්ථු විහාරං කාරෙත්වා දින්නො, තස්සත්ථාය එතං විමානං නිබ්බත්ත”න්ති. අච්ඡරාසඬ්ඝොපි නං දිස්වා පාසාදතො ඔරොහිත්වා ආහ – “භන්තෙ, මයං ‘නන්දියස්ස පරිචාරිකා භවිස්සාමා’ති ඉධ නිබ්බත්තා, තං පන අපස්සන්ති අතිවිය උක්කණ්ඨිතම්භා, මත්තිකපාතිං හින්දිත්වා සුවණ්ණපාතිගහණං විය මනුස්සසම්පත්තිං ජහිත්වා දිබ්බසම්පත්තිගහණං, ඉධාගමනත්ථාය නං වදෙය්‍යාමා”ති. ථෙරො තතො ආගන්ත්වා සත්ථාරං උපසඬ්චිකම්ත්වා පුච්ඡී – “නිබ්බත්තති නු ඛො, භන්තෙ, මනුස්සලොකෙ යීතානංයෙව කතකල්‍යාණානං දිබ්බසම්පත්ති”ති. “මොග්ගල්ලාන, නනු තෙ දෙවලොකෙ නන්දියස්ස නිබ්බත්තා දිබ්බසම්පත්ති සාමං දිට්ඨා, කස්මා මං පුච්ඡසී”ති. “එවං, භන්තෙ, නිබ්බත්තති”ති.

අඨ නං සත්ථා “මොග්ගල්ලානං කිං නාමෙතං කට්ඨං. යථා හි විරජ්ජවුට්ඨං පුත්තං වා භාතරං වා විජ්ජවාසනො ආගච්ඡන්තං ගාමද්වාරෙ යීතො කොට්ඨෙව දිස්වා වෙගෙන ගෙහං ආගන්ත්වා ‘අසුකො නාම ආගතො’ති ආරොචෙය්‍යා, අඨස්ස ඤාතකා භට්ඨපභට්ඨා වෙගෙන නික්ඛම්ත්වා ‘ආගතොසි, තාත, අරොගොසි, තාතා’ති තං අභිනන්දෙය්‍යා, එවමෙව ඉධ කතකල්‍යාණං ඉත්ථිං වා පුරිසං වා ඉමං ලොකං ජහිත්වා පරලොකං ගතං දසවිධං දිබ්බපණ්ණාකාරං ආදාය ‘අහං පුරතො, අහං පුරතො’ති පටිවුග්ගන්ත්වා දෙවතා අභිනන්දන්ති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

- 219. “විරජ්ජවාසීං පුරිසං, දුරතො සොන්ටිමාගතං;
ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා ව, අභිනන්දන්ති ආගතං.
- 220. “තට්ඨෙව කතපුඤ්ඤම්පි, අස්මා ලොකා පරං ගතං;
පුඤ්ඤානි පටිගණ්ණන්ති, පියං ඤාතිව ආගත”න්ති.

තත්ථ විරජ්ජවාසීන්හි විරජ්ජවුට්ඨං. දුරතො සොන්ටිමාගතන්ති වණ්ඡජං වා රාජපොරිසං වා කත්වා ලද්ධලාභං නිජ්ජන්තසම්පත්තිං අනුපද්දවෙන දුරට්ඨානතො ආගතං. ඤාතිමිත්තා සුභජ්ජා වාති කුලසම්බන්ධවසෙන ඤාති ව සන්දිට්ඨාදිභාවෙන මිත්තා ව සුභදයභාවෙන සුභජ්ජා ව. අභිනන්දන්ති ආගතන්ති නං දිස්වා ආගතන්ති වචනමත්තෙන වා අඤ්ජලිකරණමත්තෙන වා ගෙහසම්පත්තං පන නානප්පකාරපණ්ණාකාරාභිහරණවසෙන අභිනන්දන්ති. තට්ඨවාති තෙනවාකාරෙන කතපුඤ්ඤම්පි පුග්ගලං ඉමස්මා ලොකා පරලොකං ගතං දිබ්බං ආයුචණ්ණසුඛයසආධිපතෙය්‍යාං, දිබ්බං රූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බන්ති ඉමං දසවිධං පණ්ණාකාරං ආදාය මානාපිතුට්ඨානෙ යීතානි පුඤ්ඤානි අභිනන්දන්තානි පටිගණ්ණන්ති. පියං ඤාතිවාති ඉධලොකෙ පියඤාතකං ආගතං සෙසඤාතකා වියාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

පියවග්ගවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

සොළසමො වග්ගො.

17. කොඩවග්ගො

1. රොහිනිබත්තියකඤ්ඤාවත්ථු

කොඩං ජහෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා නිග්‍රොධාරාමෙ විහරන්තො රොහිනිං නාම බත්තියකඤ්ඤං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිං කිර සමයෙ ආයස්මා අනුරුද්ධො පඤ්චසතෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං කපිලවත්ථුං අගමාසි. අට්ඨස්ස ඤාතකා “ටෙරො ආගතො”ති සුත්වා ටෙරස්ස සන්තිකං අගමංසු යට්ඨෙත්වා රොහිනිං නාම ටෙරස්ස භගිනිං. ටෙරො ඤාතකෙ පුච්ඡි “කහං, රොහිනි”ති? “ගෙහෙ, භන්තෙ”ති. “කස්මා ඉධ නාගතා”ති? “සරීරෙ තස්සා ඡවිරොගො උප්පන්නොති ලප්ථාය නාගතා, භන්තෙ”ති. ටෙරො “පක්කොසථ න”න්ති පක්කොසාපෙත්වා පටකඤ්චුකං පටිමුඤ්චිත්වා ආගතං එවමාහ – “රොහිනි, කස්මා නාගතාසී”ති? “සරීරෙ මෙ, භන්තෙ, ඡවිරොගො උප්පන්නො, තස්මා ලප්ථාය නාගතාමහි”ති. “කිං පන තෙ පුඤ්ඤං කාතුං න වට්ටති”ති? “කිං කරොමි, භන්තෙ”ති? “ආසනසාලං කාරෙහි”ති. “කිං ගහෙත්වා”ති? “කිං තෙ පසාධනභණ්ඩකං තත්ථි”ති? “අත්ථි, භන්තෙ”ති. “කිං මූල”න්ති? “දසසභස්සමූලං භවිස්සති”ති. “තෙන හි තං විස්සජ්ජෙත්වා ආසනසාලං කාරෙහි”ති. “කො මෙ, භන්තෙ, කාරෙස්සති”ති? ටෙරො සමීපෙ ධීතඤාතකෙ ඔලොකෙත්වා “තුම්භාකං භාරො හොතු”ති ආහ. “තුම්භෙ පන, භන්තෙ, කිං කරිස්සථා”ති? “අභම්පි ඉධෙව භවිස්සාමි”ති. “තෙන හි එතිස්සා දබ්බසම්භාරෙ ආහරථා”ති. තෙ “සාධු, භන්තෙ”ති ආහරිංසු.

ටෙරො ආසනසාලං සංවිදහන්තො රොහිනිං ආහ – “ද්විභූමිකං ආසනසාලං කාරෙත්වා උපරි පදරානං දින්නකාලතො පටියාය හෙටියාසාලං නිබද්ධං සම්මජ්ජිත්වා ආසනානි පඤ්ඤාපෙහි, නිබද්ධං පානීයසටෙ උපටියාපෙහි”ති. සා “සාධු, භන්තෙ”ති පසාධනභණ්ඩකං විස්සජ්ජෙත්වා ද්විභූමිකආසනසාලං කාරෙත්වා උපරි පදරානං දින්නකාලතො පටියාය හෙටියාසාලං සම්මජ්ජනාදිනි අකාසි. නිබද්ධං භික්ඛු නිසීදන්ති. අට්ඨස්සා ආසනසාලං සම්මජ්ජන්තියාව ඡවිරොගො මිලාසි. සා ආසනසාලාය නිට්ඨිතාය බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙත්වා ආසනසාලං පුරෙත්වා නිසින්තස්ස බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පණිතං බාදනීයං හොජනීයං අදාසි. සත්ථා කතභත්තකිච්චො “කස්සෙතං දාන”න්ති පුච්ඡි. “භගිනියා මෙ, භන්තෙ, රොහිනියා”ති. “සා පන කහ”න්ති? “ගෙහෙ, භන්තෙ”ති. “පක්කොසථ න”න්ති? සා ආගන්තුං න ඉච්ඡි. අට්ඨා සත්ථා අනිච්ඡමානම්පි පක්කොසාපෙසියෙව. ආගන්ත්වා ව පන වන්දිත්වා නිසින්තං ආහ – “රොහිනි, කස්මා නාගමිත්ථා”ති? “සරීරෙ මෙ, භන්තෙ, ඡවිරොගො අත්ථි, තෙන ලප්ථමානා නාගතාමහි”ති. “ජානාසි පන කිං තෙ නිස්සාය එස උප්පන්නො”ති? “න ජානාමි, භන්තෙ”ති. “තච කොඩං නිස්සාය උප්පන්නො එසො”ති. “කිං පන මෙ, භන්තෙ, කත”න්ති? “තෙන හි සුභාහි”ති. අට්ඨස්සා සත්ථා අතීතං ආහරි.

අතීතෙ බාරාණසිරඤ්ඤො අග්ගමහෙසී එකස්සා රඤ්ඤො නාටකිත්ථියා ආසාතං බන්ධිත්වා “දුක්ඛමස්සා උප්පාදෙස්සාමි”ති චින්තෙත්වා මහාකච්ඡුච්චානි ආහරාපෙත්වා තං නාටකිත්ථිං අත්තතො සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා යථා සා න ජානාති, එවමස්සා සයනෙ වෙව පාවාරකොජවාදිනඤ්ච අන්තරෙසු කච්ඡුචුණ්ණානි යථාපෙසි, කෙළිං කුරුමානා විය තස්සා සරීරෙපි ඔකිරි. තං බණ්ණියෙව තස්සා සරීරං උප්පක්කුජ්ජක්කං ගණ්ඩාගණ්ඩජාතං අහොසි. සා කණ්ඩුවන්ති ගන්ත්වා සයනෙ නිපජ්ජි, තත්‍රාපිස්සා කච්ඡුචුණ්ණෙහි බාදියමානාය ඔරතරා වෙදනා උප්පජ්ජි. තදා අග්ගමහෙසී රොහිනී අහොසිති.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා, “රොහිනි, තදා තයාවෙතං කම්මං කතං. අප්පමත්තකොපි හි කොධො වා ඉස්සා වා කාතුං න යුත්තරුපො එවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

221. “කොඩං ජහෙ විජ්ජහෙය්‍ය මානං,
සංයොජනං සබ්බමතික්කමෙය්‍ය;
තං නාමරූපස්මිමසජ්ජමානං,
අකිඤ්චනං නානුපතන්ති දුක්ඛා”ති.

තත්ථ කොඩන්ති සබ්බාකාරම්පි කොඩං නව්විධම්පි මානං ජහෙය්‍ය. සංයොජනන්ති කාමරාගසංයොජනාදිකං දසවිධම්පි සබ්බසංයොජනං අතික්කමෙය්‍ය. අසජ්ජමානන්ති අලග්ගමානං. යො හි “මම රූපං මම වෙදනා”තිආදිනා නයෙන නාමරූපං පටිග්ගණ්භානි, තස්මිඤ්ච භිජ්ජමානෙ සොවති විභඤ්ඤති, අයං නාමරූපස්මිං සජ්ජති නාම. එවං අග්ගණ්භන්තො අවිභඤ්ඤන්තො න සජ්ජති නාම. තං පුග්ගලං එවං අසජ්ජමානං රාගාදිනං අභාවෙන අකිඤ්චනං දුක්ඛා නාම නානුපතන්ති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිනි පාපුණ්ණිති. රොහිනීපි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා, තඬ්ඬණ්ණඤ්ඤෙවස්සා සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං අහොසි.

සා තතො වුතා තාවතිංසභවනෙ චතුත්තං දෙවපුත්තානං සීමන්තරෙ නිබ්බන්තිත්වා පාසාදිකා රූපසොභග්ගජ්ජත්තා අහොසි. වත්තාරොපි දෙවපුත්තා තං දිස්වා උප්පන්නසිනෙහා හුත්වා “මම සීමාය අන්තො නිබ්බන්තා, මම සීමාය අන්තො නිබ්බන්තා”ති විවදන්තා සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා, “දෙව, ඉමං නො නිස්සාය අඩ්ඨො උප්පන්නො, තං විනිච්ඡිනාථා”ති ආහංසු. සක්කොපි තං ඔලොකෙත්වා උප්පන්නසිනෙහො හුත්වා

එවමාහ – “ඉමාය වො දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය කථං චිත්තානි උප්පන්නානි” ති. අපේකො ආහ – “මම තාව උප්පන්නචිත්තං සඨගාමහෙරි විය සන්තිසිද්ධං නාසක්ඛි” ති. දුතියො “මම චිත්තං පබ්බතනදී විය සිසං පවත්තනියෙවා” ති. තතියො “මම ඉමිස්සා දිට්ඨකාලතො පට්ඨාය කක්කටස්ස විය අක්ඛිති නික්ඛමිංසු” ති. චතුත්ථො “මම චිත්තං චෙතියෙ උස්සාපිතධජො විය නිච්චලං යාතුං නාසක්ඛි” ති. අප් නෙ සක්කො ආහ – “තාතා, තුම්භාකං තාව චිත්තානි පසස්භරුපානි, අහං පන ඉමං ලහන්නො ජීවිස්සාමි, අලහන්නස්ස මෙ මරණං භවිස්සති” ති. දෙවපුත්තා, “මහාරාජ, තුම්භාකං මරණෙන අත්ථො නත්ථි” ති තං සක්කස්ස විස්සජ්ජෙත්වා පක්කමිංසු. සා සක්කස්ස පියා අහොසි මනාපා. “අසුකකිලං නාම ගච්ඡාමා” ති චුත්තෙ සක්කො තස්සා වචනං පටික්ඛිපිතුං නාසක්ඛිති.

රොහිනීබත්තියකඤ්ඤාවත්ථු පට්ඨමං.

2. අඤ්ඤතරහික්ඛුවත්ථු

යො වෙ උප්පතිතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා අග්ගාලවෙ චෙතියෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං හික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි.

සත්ථාරා හි හික්ඛුසඨස්ස සෙනාසනෙ අනුඤ්ඤාතෙ රාජගහසෙට්ඨිආදීහි සෙනාසනෙසු කරියමානෙසු එකො ආලවිකො හික්ඛු අත්තනො සෙනාසනං කරොන්තො එකං මනාපරුක්ඛං දිස්වා ඡිත්තදිතුං ආරහි. තත්ථ පන නිබ්බත්තා එකා තරුණපුත්තා දෙවතා පුත්තං අභිකෙනාදාය ධීතා යාචි “මා මෙ, සාමි, විමානං ඡිත්තදි, න සක්ඛිස්සාමි පුත්තං ආදාය අනාවාසා විවරිතු” ති. සො “අහං අඤ්ඤතු ඊදිසං රුක්ඛං න ලභිස්සාමි” ති තස්සා වචනං නාදිසි. සා “ඉමමිපි තාව දාරකං ඔලොකෙන්වා ඔරමිස්සති” ති පුත්තං රුක්ඛසාධාය යපෙසි. සොපි හික්ඛු උක්ඛිපිතං එරසුං සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්තො දාරකස්ස බාහුං ඡිත්තදි, දෙවතා උප්පන්නබලවකොධා “පහරිත්වා නං මාරෙස්සාමි” ති උභො භත්ථෙ උක්ඛිපිත්වා එවං තාව චිත්තෙසි – “අයං හික්ඛු සිලවා. සවාහං ඉමං මාරෙස්සාමි, නිරයගාමිති භවිස්සාමි. සෙසදෙවතාපි අත්තනො රුක්ඛං ඡිත්තදිත්තෙ හික්ඛු දිස්වා ‘අසුකදෙවතාය එවං නාම මාරිතො හික්ඛු’ ති මං පමාණං කත්වා හික්ඛු මාරෙස්සන්ති. අයඤ්ච සසාමිකො හික්ඛු, සාමිකස්සෙව නං කපෙස්සාමි” ති උක්ඛිත්තභත්ථෙ අපනෙත්වා රොදමානා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා චන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. අප් නං සත්ථා “කිං දෙවතෙ” ති ආහ. සා, “භත්තෙ, තුම්භාකං මෙ සාවකෙන ඉදං නාම කතං, අහමිපි නං මාරෙතුකාමා හුන්වා ඉදං නාම චිත්තෙන්වා අමාරෙන්වා ඉධාගතා” ති සබ්බං තං පවත්තිං චිත්ථාරතො ආරොවෙසි.

සත්ථා තං සුත්වා “සාධු, සාධු දෙවතෙ, සාධු තෙ කතං එවං උග්ගතං කොපං භන්තං රථං විය නිග්ගණ්හමානායා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

222. “යො වෙ උප්පතිතං කොධං, රථං භන්තං ව වාරයෙ;
තමහං සාරථීං බුමි, රස්මිග්ගාහො ඉතරො ජනො” ති.

තත්ථ උප්පතිතන්ති උප්පන්නං. රථං භන්තං වානි යථා නාම ඡෙකො සාරථී අතිවෙගෙන ධාවන්තං රථං නිග්ගණ්හිත්වා යට්චිජකං යපෙති, එවං යො පුග්ගලො උප්පන්නං කොධං වාරයෙ නිග්ගණ්හිතුං සක්කොති. තමහන්ති තං අහං සාරථීං බුමි. ඉතරො ජනොති ඉතරො පන රාජඋපරාජාදීනං රථසාරථීජනො රස්මිග්ගාහො නාම හොති, න උත්තමසාරථීති.

දෙසනාවසානෙ දෙවතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

දෙවතා පන සොතාපන්නා හුන්වාපි රොදමානා අට්ඨාසි. අප් නං සත්ථා “කිං දෙවතෙ” ති පුච්ඡිත්වා, “භත්තෙ, විමානං මෙ නට්ඨං, ඉදානි කිං කරිස්සාමි” ති චුත්තෙ, “අලං දෙවතෙ, මා චිත්තයි, අහං තෙ විමානං දස්සාමි” ති ජෙතවනෙ ගන්ධකුට්ඨස්මිපෙ පුරිමදිවසෙ චුතදෙවතං එකං රුක්ඛං අපදිසන්තො “අමුකස්මිං ඔකාසෙ රුක්ඛො විචිත්තො, තත්ථ උපගච්ඡා” ති ආහ. සා තත්ථ උපගඤ්ඡි. තතො පට්ඨාය “බුද්ධදත්තියං ඉමිස්සා විමාන” ති මහෙසක්ඛදෙවතාපි ආගන්ත්වා තං වාලෙතුං නාසක්ඛිංසු. සත්ථා තං අත්ථුප්පත්තිං කත්වා හික්ඛුතං භූතගාමසික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙසිති.

අඤ්ඤතරහික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. උත්තරාඋපාසිකාවත්ථු

අක්කොධෙන ජීනෙ කොධන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො උත්තරාය ගෙහෙ කතභත්තකිච්චො උත්තරං උපාසිකං ආරබ්භ කපෙසි.

තත්ත්වමනුපුබ්බි කථා – රාජගහෙ කිර සුමනසෙට්ඨිං නිස්සාය පුණ්ණො නාම දලිද්දො භතිං කත්වා ජීවති. තස්ස භරියා ව උත්තරා නාම ධීතා වානි ද්වෙයෙව ගෙහමානුසකා. අපේකදිවසං “සත්තාහං නක්ඛත්තං කිලිතබ්බ” තිති

රාජගහ සොසනං කරිංසු. තං සුත්වා සුමනසෙට්ඨි පාතොව ආගතං පුණ්ණං ආමන්තෙත්වා, “තාත, අම්මාකං පරිජනො නක්ඛන්තං කීළිතුකාමො, ත්වං කිං නක්ඛන්තං කීළිස්සසි, උදාහු භතිං කරිස්සසි”ති ආහ. “සාමී, නක්ඛන්තං නාම සධ්ධානං හොති, මම පන ගෙහෙ ස්වාතන්ත්‍රය යාගුතණ්ඩුලමිපි නත්ථී, කිං මෙ නක්ඛන්තෙන, ගොණෙ ලහන්තො කසිතුං ගම්ස්සාමී”ති. “තෙන හි ගොණෙ ගණ්හාහී”ති. සො ඛලවගොණෙ ව නඩගලඤ්ච ගහෙන්වා, “හද්දෙ, නාගරා නක්ඛන්තං කීළන්ති, අහං දලිද්දතාය භතිං කාතුං ගම්ස්සාමී, මය්හමිපි තාව අප්ප ජ්විගුණං නිවාපං පචින්වා භත්තං ආහරෙය්‍යාසි”ති හරියං වත්වා ඛෙන්තං අගමාසි.

සාරිපුත්තත්ථෙරොපි සත්තාහං නිරොධසමාපන්නො තං දිවසං වුට්ඨාය “කස්ස නු ඛො අප්ප මයා සධ්ධගහං කාතුං වට්ටති”ති ඔලොකෙන්තො පුණ්ණං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අත්තො පට්ටයං දිස්වා “සද්ධො නු ඛො එස, සක්ඛස්සති වා මෙ සධ්ධගහං කාතු”න්ති ඔලොකෙන්තො තස්ස සද්ධභාවඤ්ච සධ්ධගහං කාතුං සමත්ථභාවඤ්ච තප්පච්චයා වස්ස මහාසම්පත්තිපට්ටලාභඤ්ච ඤත්වා පත්තච්චරමාදාය තස්ස කසනට්ඨානං ගන්ත්වා ආවාටතිරෙ එකං ගුම්ඛං ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි.

පුණ්ණො ථෙරං දිස්වා ව කසිං යංපෙත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන ථෙරං වන්දිත්වා “දන්තකට්ඨෙන අත්ථො භවිස්සති”ති දන්තකට්ඨං කප්පියං කත්වා අදාසි. අප්පස්ස ථෙරො පත්තඤ්ච පරිස්සාවනඤ්ච නිහරිත්වා අදාසි. සො “පානියෙන අත්ථො භවිස්සති”ති තං ආදාය පානියං පරිස්සාවෙන්වා අදාසි. ථෙරො චින්තෙසි – “අයං පරෙසං පච්ඡිමගෙහෙ වසති. සවස්ස ගෙහද්වාරං ගම්ස්සාමී, ඉමස්ස හරියා මං දට්ඨුං න ලභිස්සති. යාවස්සා භත්තං ආදාය මග්ගං පට්පජ්ජති, තාව ඉධෙව භවිස්සාමී”ති. සො තත්ථෙව ථොකං චිතිනාමෙන්වා තස්ස මග්ගාරුළුභවාටං ඤත්වා අත්තොනගරාහිමුඛො පායාසි.

සා අත්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා චින්තෙසි – “අප්පෙකදාහං දෙය්‍යාධම්මෙ සති අය්‍යං න පස්සාමී, අප්පෙකදා මෙ අය්‍යං පස්සන්තියා දෙය්‍යාධම්මො න හොති. අප්ප පන මෙ අය්‍යො ව දිට්ඨො, දෙය්‍යාධම්මො වායං අත්ථී, කරිස්සති නු ඛො මෙ සධ්ධගහ”න්ති. සා භත්තභාජනං ඔරොපෙන්වා ථෙරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “භත්තෙ, ඉදං ලුඛං වා පණ්ණං වාති අචින්තෙන්වා දාසස්ස වො සධ්ධගහං කරොථා”ති ආහ. ථෙරො පත්තං උපනාමෙන්වා තාය එකෙන භත්ථෙන භාජනං ධාරෙන්වා එකෙන භත්ථෙන තතො භත්තං දදමානාය උපඩ්ඪභත්තෙ දින්නෙ “අල”න්ති භත්ථෙන පත්තං පිදහී. සා, “භත්තෙ, එකොව පට්ටිසො, න සක්කා ද්විධා කාතුං. තුම්මාකං දාසස්ස ඉධලොකසධ්ධගහං අකත්වා පරලොකසධ්ධගහං කරොථ, නිරවසෙසමෙව දාතුකාමමිහී”ති වත්වා සබ්බමෙව ථෙරස්ස පත්තෙ පතිට්ඨපෙන්වා “තුම්මෙහි දිට්ඨධම්මස්සෙව භාගී අස්ස”න්ති පත්ථනං අකාසි. ථෙරො “එවං හොතු”ති වත්වා ධීතකොව අනුමොදනං කරිත්වා එකස්මිං උදකඵාසුකට්ඨානෙන නිසිදිත්වා භත්තකිච්චමකාසි. සාපි නිවත්තිත්වා තණ්ඩුලෙ පරියෙසිත්වා භත්තං පට්ටි. පුණ්ණොපි අඩ්ඪකරිසමත්තට්ඨානං කසිත්වා ජීසව්ජං සහිතුං අසක්කොන්තො ගොණෙ විස්සජ්ජෙන්වා එකරුක්ඛච්ඡායං පට්ටිසිත්වා මග්ගං ඔලොකෙන්තො නිසිදි.

අප්පස්ස හරියා භත්තං ආදාය ගච්ඡමානා තං දිස්වා ව “එස ජීසව්ජාය පිළිනො මං ඔලොකෙන්තො නිසින්නො. සවෙ මං ‘අනිච්ඡ පෙ විරායි’ති තප්පෙන්වා පතොදලට්ඨියා මං පහරිස්සති, මයා කතකම්මං නිරත්ථකං භවිස්සති. පට්ටිකච්චෙවස්ස ආරොවෙස්සාමී”ති චින්තෙන්වා එවමාහ – “සාමී, අප්පෙකදිවසං චිත්තං පසාදෙහි, මා මයා කතකම්මං නිරත්ථකං කරි. අහඤ්චි පාතොව තෙ භත්තං ආහරන්ති අත්තරාමග්ගෙ ධම්මසෙනාපතිං දිස්වා තව භත්තං තස්ස දත්වා පුන ගන්ත්වා භත්තං පචින්වා ආගතා, පසාදෙහි, සාමී, චිත්ත”න්ති. සො “කිං වදෙසි, හද්දෙ”ති පුච්ඡිත්වා පුන තමත්ථං සුත්වා, “හද්දෙ, සාධු වත තෙ කතං මම භත්තං අය්‍යස්ස දදමානාය, මයාපිස්ස අප්ප පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්න”න්ති පසන්තමානසො තං වචනං අභිනන්දිත්වා උස්සුරෙ ලද්ධභත්තතාය කිලන්තකායො තස්සා අධිකෙ සිසං කත්වා නිද්දං ඔක්කමී.

අප්පස්ස පාතොව කසිතට්ඨානං පංසුචුණ්ණං උපාදාය සබ්බං රත්තසුවණ්ණං කණ්ණිකාරපුප්ඵරාසි විය සොභමානං අට්ඨාසි. සො පබුද්ධො ඔලොකෙන්වා හරියං ආහ – “හද්දෙ, එතං කසිතට්ඨානං සබ්බං මම සුවණ්ණං හුත්වා පඤ්ඤායති, කිං නු ඛො මෙ අනිඋස්සුරෙ ලද්ධභත්තතාය අක්ඛිති භමන්ති”ති. “සාමී, මය්හමිපි එවමෙව පඤ්ඤායති”ති. සො උට්ඨාය තත්ථ ගන්ත්වා එකපිණ්ඩං ගහෙන්වා නඩගලසීසෙ පහරිත්වා සුවණ්ණභාවං ඤත්වා “අහො අය්‍යස්ස ධම්මසෙනාපතිස්ස මෙ දින්නදානෙන අප්පෙව විපාකො දස්සිතො, න ඛො පන සක්කා එත්තකං ධනං පට්ටිඡාදෙන්වා පරිභුඤ්ජිතු”න්ති හරියාය ආහතං භත්තපාතිං සුවණ්ණස්ස පුරෙන්වා රාජකුලං ගන්ත්වා රඤ්ඤා කතොකාසො පට්ටිසිත්වා රාජානං අභිවාදෙන්වා “කිං, තාතා”ති චුත්තෙ, “දෙව, අප්ප මයා කසිතට්ඨානං සබ්බං සුවණ්ණභරිතමෙව හුත්වා ධීතං, ඉදං සුවණ්ණං ආහරාපෙතුං වට්ටති”ති. “කොසි ත්ව”න්ති? “පුණ්ණො නාම අහ”න්ති. “කිං පන තෙ අප්ප කත”න්ති? “ධම්මසෙනාපතිස්ස මෙ අප්ප පාතොව දන්තකට්ඨඤ්ච මුඛොදකඤ්ච දින්නං, හරියායපි මෙ මය්හං ආහරණභත්තං තස්සෙව දින්න”න්ති.

තං සුත්වා රාජා “අප්පෙව කිර, හො, ධම්මසෙනාපතිස්ස දින්නදානෙන විපාකො දස්සිතො”ති වත්වා, “තාත, කිං කරොමී”ති පුච්ඡී. “ඛහුනි සකට්ඨභස්සානි පභිණිත්වා සුවණ්ණං ආහරාපෙථා”ති. රාජා සකට්ඨානි පභිණි. රාජපුරිසෙසු “රඤ්ඤො සන්තක”න්ති ගණ්හන්තෙසු ගහිතගහිතං මත්තිකාව හොති. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙන්වා “තුම්මෙහි කිත්ති වත්වා ගහිත”න්ති. පුට්ඨා “තුම්මාකං සන්තක”න්ති ආහංසු. න මය්හං, තාතා, සන්තකං, ගච්ඡථ “පුණ්ණස්ස සන්තක”න්ති වත්වා ගණ්හට්ඨානි. තෙ තථා කරිංසු, ගහිතගහිතං සුවණ්ණමෙව අහොසි. සබ්බමිපි

ආහරිත්වා රාජභිගණේ රාසිමකංසු, අසිතිහත්ථුබ්බෙධො රාසි අහොසි. රාජා නාගරෙ සන්නිපාතෙන්වා “ඉමස්මි. නගරෙ අත්ථි කස්සචි එත්තකං සුවණ්ණං”න්ති? “නත්ථි, දෙවා”ති. “කිං පනස්ස දාතුං වට්ටති”ති? “සෙට්ඨිජන්තං, දෙවා”ති. රාජා “බාහුධනසෙට්ඨි නාම හොතු”ති මහත්තෙන හොගෙන සද්ධිං තස්ස සෙට්ඨිජන්තමදාසි. අථ නං සො ආහ – “මයං, දෙව, එත්තකං කාලං පරකුලෙ වසිමිහා, වසනට්ඨානං නො දෙවා”ති. “තෙන හි පස්ස, එස ගුමිබො පඤ්ඤායති, එතං හරාපෙන්වා ගෙහං කාරෙහි”ති පුරාණසෙට්ඨිස්ස ගෙහට්ඨානං ආවික්ඛි. සො තස්මිං යානෙ කතිපාහෙනෙව ගෙහං කාරාපෙන්වා ගෙහප්පවෙසනමභිගලඤ්ච ඡන්තමභිගලඤ්ච එකතොව කරොන්තො සත්තාහං බුද්ධප්පමුබස්ස භික්ඛුසඤ්ඤාසං දානං අදාසි. අථස්ස සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො අනුපුබ්බිං කථං කට්ඨෙසි. ධම්මකථාවසානෙ පුණ්ණසෙට්ඨි ව හරියා වස්ස ධිතා ව උත්තරාති තයො ජනා සොනාපන්නා අහෙසුං.

අපරහාගෙ රාජගහසෙට්ඨි පුණ්ණසෙට්ඨිනො ධිතරං අත්තනො පුත්තස්ස වාරෙසි. සො “නාහං දස්සාමි”ති වත්වා “මා එවං කරොතු, එත්තකං කාලං අමිහෙ නිස්සාය වසන්තෙනෙව තෙ සම්පත්ති ලද්ධා, දෙතු මෙ පුත්තස්ස ධිතරං”න්ති වුත්තෙ “සො මිච්ඡාදිට්ඨිකො, මම ධිතා තිහි රතනෙහි විනා වත්තිතුං න සක්කොති, නෙවස්ස ධිතරං දස්සාමි”ති ආහ. අථ නං බහු සෙට්ඨිගණාදයො කුලපුත්තා “මා තෙන සද්ධිං විස්සාසං හින්දි, දෙහිස්ස ධිතරං”න්ති යාවිංසු. සො තෙසං වචනං සම්පට්ඨිජන්තවා ආසාල්හිපුණ්ණමායං ධිතරං අදාසි. සා පතිකුලං ගතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛුං වා භික්ඛුනිං වා උපසඬ්ඨිකම්මං දානං වා දාතුං ධම්මං වා සොතුං නාලත්ථ. එවං අඬ්ඬිමයෙසු මාසෙසු විතිවත්තෙසු සන්නිකෙ ධිතං පරිවාරිකං පුච්ඡි – “ඉදානි කිත්තකං අන්තොවස්සස්ස අවසිට්ඨං”න්ති? “අඬ්ඬිමාසො, අයො”ති. සා පිතු සාසනං පහිණි “කස්මා මං එවරුපෙ බන්ධනාගාරෙ පක්ඛිපිංසු, වරං මෙ ලක්ඛණාහතං කත්වා පරෙසං දාසිං සාවෙතුං. එවරුපස්ස මිච්ඡාදිට්ඨිකුලස්ස දාතුං න වට්ටති. ආගතකාලතො පට්ඨාය භික්ඛුදස්සනාදීසු එකමිපි පුඤ්ඤං කාතුං න ලභාමි”ති.

අථස්සා පිතා “දුක්ඛිතා වත මෙ ධිතා”ති අනත්තමනතං පවෙදෙන්වා පඤ්චදස කභාපණසහස්සානි පෙසෙසි “ඉමස්මි. නගරෙ සිරිමා නාම ගණිකා අත්ථි, දෙවසිකං සහස්සං ගණ්භාති. ඉමෙහි කභාපණෙහි තං ආනෙන්වා සාමිකස්ස පාදපරිවාරිකං කත්වා සයං පුඤ්ඤානි කරොතු”ති. සා සිරිමං පක්කොසාපෙන්වා “සභායිකෙ ඉමෙ කභාපණෙ ගහෙන්වා ඉමං අඬ්ඬිමාසං තව සභායකං පරිවරාහි”ති ආහ. සා “සාධු”ති පටිස්සුණි. සා තං ආදාය සාමිකස්ස සන්නිකං ගන්නවා තෙන සිරිමං දිස්වා “කිං ඉදං”න්ති වුත්තෙ, “සාමි, ඉමං අඬ්ඬිමාසං මම සභායිකා තුම්හෙ පරිවරතු, අහං පන ඉමං අඬ්ඬිමාසං දානඤ්චෙව දාතුකාමා ධම්මඤ්ච සොතුකාමා”ති ආහ. සො තං අභිරුපං ඉත්ථිං දිස්වා උප්පන්නසිනෙහො “සාධු”ති සම්පට්ඨිජි.

උත්තරාපි බො බුද්ධප්පමුබං භික්ඛුසඤ්ඤා නිමන්තෙන්වා, “හත්තෙ, ඉමං අඬ්ඬිමාසං අඤ්ඤත්ථ අගන්ත්වා ඉධෙව භික්ඛා ගහෙතබ්බා”ති සත්ථු පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා “ඉතො දානි පට්ඨාය යාව මහාපවාරණා, තාව සත්ථාරං උපට්ඨාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිස්සාමි”ති තුට්ඨමානසා “එවං යාගුං පවථ, එවං පුච්චෙ පවථා”ති මහානසෙ සබ්බකිව්වානි සංවිදහන්ති විවරති. අථස්සා සාමිකො “ස්වෙ පවාරණා හවිස්සති”ති මහානසාහිමුබො වාතපානෙ යත්වා “කිං නු බො කරොන්ති සා අන්ධබාලා විවරති”ති ඔලොකෙන්තො තං සෙට්ඨිධිතරං සෙදකිලින්තං ඡාරිකාය ඔකිණ්ණං අඬ්ඬිගාරමසිමක්ඛිතං තථා සංවිදහින්වා විවරමානං දිස්වා “අහො අන්ධබාලා එවරුපෙ යානෙ ඉමං සිරිසම්පත්තිං නානුභවති, ‘මුණ්ඩකසමණෙ උපට්ඨහිස්සාමි’ති තුට්ඨවිත්තා විවරති”ති හසින්වා අපගඤ්ඡි.

තස්මිං අපගතෙ තස්ස සන්නිකෙ ධිතා සිරිමා “කිං නු බො ඔලොකෙන්වා එස හසි”ති තෙනෙව වාතපානෙන ඔලොකෙන්ති උත්තරං දිස්වා “ඉමං ඔලොකෙන්වා ඉමිනා හසිතං, අද්ධා ඉමස්ස එතාය සද්ධිං සත්ථට්ඨො අත්ථි”ති විත්තෙසි. සා කිර අඬ්ඬිමාසං තස්මිං ගෙහෙ බාහිරකඉත්ථි හුත්වා වසමානාපි තං සම්පත්තිං අනුභවමානා අත්තනො බාහිරකඉත්ථිභාවං අජානිත්වා “අහං සරසාමිති”ති සඤ්ඤාමකාසි. සා උත්තරාය ආසාතං බන්ධිත්වා “දුක්ඛමස්සා උප්පාදෙස්සාමි”ති පාසාදා ඔරුය්හ මහානසං පටිසින්වා සුවපවනට්ඨානෙ පක්කුථිතං සප්පිං කට්ඨිජුතා ආදාය උත්තරාහිමුබං පායාසි. උත්තරා තං ආගච්ඡන්තිං දිස්වා “මම සභායිකාය මය්හං උපකාරො කතො, වක්කවාලං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අනිනිවකො, මම සභායිකාය ගුණොව මහන්තො. අහඤ්ඤි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං ලභිං. සවෙ මම එතිස්සා උපරි කොපො අත්ථි, ඉදං සප්පි මං දහතු. සවෙ නත්ථි, මා දහතු”ති තං මෙන්තාය එරි. තාය තස්සා මත්ථකෙ ආසිත්තං පක්කුථිතසප්පි සීතුදකං විය අහොසි.

අථ නං “ඉදං සීතලං හවිස්සති”ති කට්ඨිජුං පුරෙන්වා ආදාය ආගච්ඡන්තිං උත්තරාය දාසියො දිස්වා “අපෙහි දුබ්බිනිතෙ, න ත්වං අමිහාකං අයායාය පක්කුථිතං සප්පිං ආසිඤ්චිතුං අනුච්ඡවිකා”ති සත්තජ්ජෙන්තියො ඉතො විතො ව උට්ඨාය හත්ථෙහි ව පාදෙහි ව පොටෙන්වා භූමියං පාතෙසුං. උත්තරා වාරෙන්තිපි වාරෙතුං නාසක්ඛි. අථස්සා උපරි ධිතා සබ්බා දාසියො පටිබාහින්වා “කිස්ස තෙ එවරුපං භාරියං කත”න්ති සිරිමං ඔවදින්වා උණ්හොදකෙන න්භාපෙන්වා සතපාකතෙලෙන අබ්භඤ්ඡි. තස්මිං බණෙ සා අත්තනො බාහිරකිත්ථිභාවං ඤත්වා විත්තෙසි – “මයා භාරියං කම්මං කතං සාමිකස්ස හසනමත්තකාරණා ඉමස්සා උපරි පක්කුථිතං සප්පිං ආසිඤ්චන්තියා, අයං ‘ගණ්හථ න’න්ති දාසියො න ආණාපෙසි. මං විහෙය්නකාලෙපි සබ්බදාසියො පටිබාහින්වා මය්හං කත්තබ්බමෙව අකාසි. සවාහං ඉමං න බමාපෙස්සාමි, මුද්ධා මෙ සත්තධා එලෙයා”ති තස්සා පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා, “අයො, බමාහි මෙ”ති ආහ. අහං සපිතිකා ධිතා, පිතරි බමන්තෙ බමාමිති. හොතු, අයො, පිතරං තෙ පුණ්ණසෙට්ඨිං බමාපෙස්සාමිති. පුණ්ණො මම වට්ටජනකපිතා, විවට්ටජනකෙ පිතරි බමන්තෙ පනාහං බමිස්සාමිති. කො පන තෙ විවට්ටජනකපිතාති? සම්මාසම්බුද්ධොති. මය්හං තෙන සද්ධිං විස්සාසො නත්ථිති. අහං කරිස්සාමි, සත්ථා ස්වෙ භික්ඛුසඤ්ඤා ආදාය

ඉධාගමිස්සති, ත්වං යථාලද්ධං සක්කාරං ගහෙත්වා ඉධෙව ආගන්ත්වා තං බමාපෙහීති. සා “සාධු, අයෝ”ති උට්ඨාය අත්තනො ගෙහං ගන්ත්වා පඤ්චසකා පරිවාරිත්ථියො ආණාපෙත්වා නානාවිධානි බාදනීයානි වෙව සුපෙය්‍යානි ව සම්පාදෙත්වා පුනදිවසෙ තං සක්කාරං ආදාය උත්තරාය ගෙහං ආගන්ත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඛ්ඛස්ස පත්තෙ පතිට්ඨාපෙතුං අවිසහන්තී අට්ඨාසි. තං සබ්බං ගහෙත්වා උත්තරාව සංවිදති. සිරිමාපි භත්තකිව්වාචසානෙ සද්ධිං පරිවාරෙන සත්ථු පාදමුලෙ නිපජ්ජි.

අප් නං සත්ථා පුච්ඡි — “කො තෙ අපරාධො”ති? භන්තෙ, මයා හියොයා ඉදං නාම කතං, අප් මෙ සභායිකා මං විභෙය්‍යමානා දාසියො නිවාරෙත්වා මය්හං උපකාරමෙව අකාසි. සාහං ඉමිස්සා ගුණං ජානිත්වා ඉමං බමාපෙසිං, අප් මං එසා “තුම්හෙසු බමන්තෙසු බමිස්සාමි”ති ආහ. “එවං කිර උත්තරො”ති? “ආම, භන්තෙ, සිසෙ මෙ සභායිකාය පක්කුට්ඨසප්පි අසිත්ත”න්ති. අප් “තයා කිං චිත්තිත”න්ති? “චක්කවාළං අතිසම්බාධං, බ්‍රහ්මලොකො අතිනීවකො, මම සභායිකාය ගුණොව මහන්තො. අහඤ්ඡි එතං නිස්සාය දානඤ්ච දාතුං ධම්මඤ්ච සොතුං අලත්ථං, සචෙ මෙ ඉමිස්සා උපරි කොපො අත්ථි, ඉදං මං දහතු. නො වෙ, මා දහතු”ති එවං චිත්තෙත්වා ඉමං මෙත්තාය ඵරිං, භන්තෙති. සත්ථා “සාධු සාධු, උත්තරෙ, එවං කොධං ජිනිතුං වට්ටති. කොධො හි නාම අක්කොධෙන, අක්කොසකපරිභාසකො අනක්කොසන්තෙන අපරිභාසන්තෙන, ථද්ධමච්ඡරි අත්තනො සත්තකස්ස දානෙන, මුසාවාදී සච්චවචනෙන ජිනිතබ්බො”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ —

223. “අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං, අසාධුං සාධුනා ජිනෙ;
ජිනෙ කදරියං දානෙන, සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති.

තත්ථ අක්කොධෙනාති කොධනො හි පුග්ගලො අක්කොධෙන හුත්වා ජිනිතබ්බො. අසාධුන්ති අහද්දකො භද්දකෙන හුත්වා ජිනිතබ්බො. කදරියන්ති ථද්ධමච්ඡරි අත්තනො සත්තකස්ස වාගචිත්තෙන ජිනිතබ්බො. අලිකවාදී සච්චවචනෙන ජිනිතබ්බො. තස්මා එවමාහ — “අක්කොධෙන ජිනෙ කොධං...පෙ.... සච්චෙනාලිකවාදින”න්ති.

දෙසනාවසානෙ සිරිමා සද්ධිං පඤ්චසකාහි ඉත්ථිහි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

උත්තරාඋපාසිකාවත්ථු තතියං.

4. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරපඤ්ඤවත්ථු

සච්චං භණ්හති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඡි සමයෙ ථෙරො දෙවචාරිකං ගන්ත්වා මහෙසක්ඛාය දෙවතාය විමානද්වාරෙ යත්වා තං අත්තනො සන්තිකං ආගන්ත්වා වන්දිත්වා යීතං එවමාහ — “දෙවතෙ මහතී තෙ සම්පත්ති, කිං කම්මං කත්වා ඉමං අලත්ථා”ති? “මා මං, භන්තෙ, පුච්ඡ්ථා”ති. දෙවතා කිර අත්තනො පරිත්තකම්මෙන ලජ්ජමානා එවං වදති. සා පන ථෙරෙන “කට්ඨෙසෙවා”ති වුවිචමානා ආහ — “භන්තෙ, මයා නෙව දානං දින්නං, න පූජා කතා, න ධම්මො සුතො, කෙවලං සච්චමත්තං රක්ඛිත”න්ති. ථෙරො අඤ්ඤානි විමානද්වාරානි ගන්ත්වා ආගතාගතා අපරාපි දෙවධීතරො පුච්ඡි. තාසුපි තට්ථ නිගුහිත්වා ථෙරං පටිබාහිතුං අසක්කොන්තිසු එකා තාව ආහ — “භන්තෙ, මයා නෙව දානාදිසු කතං නාම අත්ථි, අහං පන කස්සපබුද්ධකාලෙ පරස්ස දාසී අහොසිං, තස්සා මෙ සාමිකො අතිවිය වණ්ඨො ඵරුසො, ගහිතග්ගහිතෙනෙව කට්ඨෙත වා කලිඬගරෙන වා සිසං හින්දති. සාහං උප්පන්තෙ කොපෙ ‘එස තච සාමිකො ලක්ඛණාහතං වා කාතුං නාසාදිනි වා ජින්දිතුං ඉස්සරො, මා කුප්ඤ්ඤිති අත්තානමෙව පරිභාසෙත්වා කොපං නාම න අකාසිං, තෙන මෙ අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති. අපරා ආහ — “අහං, භන්තෙ, උච්ඡුඛෙත්තං රක්ඛමානා එකස්ස භික්ඛුනො උච්ඡුයට්ඨිං අදාසිං”. අපරා එකං තිම්බරුසකං අදාසිං. අපරා එකං එළාලුකං අදාසිං. අපරා එකං ඵාරුසකං අදාසිං. අපරා එකං මුලමුට්ඨිං. අපරා “නිම්බමුට්ඨි”න්තිආදිනා නයෙන අත්තනා අත්තනා කතං පරිත්තදානං ආරොචෙත්වා “ඉමිනා ඉමිනා කාරණෙන අම්හෙහි අයං සම්පත්ති ලද්ධා”ති ආහංසු.

ථෙරො තාහි කතකම්මං සුත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි — “සක්කා නු බො, භන්තෙ, සච්චකප්පන්තෙන, කොපනිබ්බාපනමත්තෙන, අතිපරිත්තකෙන තිම්බරුසකාදිදානමත්තෙන දිබ්බසම්පත්තිං ලද්ධු”න්ති. “කස්මා මං, මොග්ගල්ලාන, පුච්ඡසි, නනු තෙ දෙවතාහි අයං අත්ථො කට්ඨො”ති? “ආම, භන්තෙ, ලබ්භති මඤ්ඤෙ එත්තකෙන දිබ්බසම්පත්ති”ති. අප් නං සත්ථා “මොග්ගල්ලාන, සච්චමත්තං කට්ඨෙත්වාපි කොපමත්තං ජහිත්වාපි පරිත්තකං දානං දත්වාපි දෙවලොකං ගච්ඡතියෙවා”ති චත්වා ඉමං ගාථමාහ —

224. “සච්චං භණ්හ න කුප්ඤ්ඤාය, දජ්ජා අප්පමිපි යාවිතො;
එතෙහි තීහි යානෙහි, ගච්ඡෙ දෙවන සන්තිකෙ”ති.

තත්ථ සච්චං භණ්හති සච්චං දීපෙය්‍ය වොහරෙය්‍ය, සච්චෙ පතිට්ඨහෙය්‍යාති අත්ථො. න කුප්ඤ්ඤායාති පරස්ස න කුප්ඤ්ඤාය . යාවිතොති යාවකා නාම සීලවන්තො පබ්බජිතා. තෙ හි කිඤ්චාපි “දෙථා”ති අයාචිත්වාච සරද්ධාරෙ

නිට්ඨන්ති, අත්පතො පන යාවන්තියෙව නාම. එවං සිලවන්තෙහි යාවිතො අප්පස්මිං දෙය්‍යාධම්මෙ විජ්ජමානො අප්පමන්තකම්පි දදෙය්‍යා. එතෙහි කීහිති එතෙසු තීසු එකෙනාපි කාරණෙන දෙවලොකං ගවිජෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරපඤ්ඤවත්ථු චතුත්ථං.

5. බුද්ධපිතුබ්‍රාහ්මණවත්ථු

අභිංසකා යෙනි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාකෙතං නිස්සාය අඤ්ඤානවනෙ විහරන්තො භික්ඛූහි පට්ඨපඤ්ඤං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

හගවතො කිර භික්ඛුසංඝපරිවුත්ථස්ස සාකෙතං පිණ්ඩාය පටිසන්ධාකාලෙ එකො සාකෙතවාසී මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො නගරතො නික්ඛමන්තො අත්තරසරද්වාරෙ දසබලං දිස්වා පාදෙසු නිපතිත්වා ගොප්ථකෙසු දළ්භං ගහෙත්වා, “තාන, නනු නාම පුත්තෙහි ජිණ්ණකාලෙ මාතෘපිතරො පටිජග්ගිතබ්බා, කස්මා එත්තකං කාලං අමිහාකං අත්තානං න දස්සෙසි. මයා තාව දිට්ඨොසි, මාතරම්පි පස්සිතුං එහි”ති සත්ථාරං ගහෙත්වා අත්තතො ගෙහං අගමාසි. සත්ථා තත්ථ ගත්ත්වා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි සද්ධිං භික්ඛුසංඝෙහි. බ්‍රාහ්මණීය ආගන්ත්වා සත්ථු පාදෙසු නිපතිත්වා, “තාන, එත්තකං කාලං කුභිං ගතොසි, නනු නාම මාතෘපිතරො මහල්ලකකාලෙ උපට්ඨාතබ්බා”ති වත්වා පුත්තධීතරො “එථ භාතරං වන්දාම”ති වන්දාපෙසි. තෙ උභොපි තුට්ඨමානසා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසංඝං පරිවිසිත්වා, “හන්තෙ, ඉධෙව නිබද්ධං භික්ඛං ගණ්හවා”ති වත්වා “බුද්ධා නාම එකට්ඨානෙයෙව නිබද්ධං භික්ඛං න ගණ්හන්ති”ති වුත්තෙ, “තෙන හි, හන්තෙ, යෙ වො නිමන්තෙතුං ආගච්ජන්ති, තෙ අමිහාකං සන්තිකං පහිණෙය්‍යාමා”ති ආභංසු. සත්ථා තතො පට්ඨාය නිමන්තෙතුං ආගතෙ “ගත්ත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස ආරොවෙය්‍යාමා”ති පෙසෙසි. තෙ ගත්ත්වා “මයං ස්වාතනාය සත්ථාරං නිමන්තෙමා”ති බ්‍රාහ්මණං වදන්ති. බ්‍රාහ්මණො පුනදිවසෙ අත්තතො ගෙහතො භත්තභාජනසුපෙය්‍යභාජනානි ආදාය සත්ථු නිසිදන්තවානං ගච්ජති. අඤ්ඤානු පන නිමන්තෙන අසති සත්ථා බ්‍රාහ්මණස්සෙව ගෙහෙ භත්තකිව්ථං කරොති. තෙ උභොපි අත්තතො දෙය්‍යාධම්මං නිව්චකාලං තථාගතස්ස දෙන්තා ධම්මකථං සුණන්තා අනාගාමිඵලං පාපුණිංසු.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, බ්‍රාහ්මණො ‘තථාගතස්ස සුද්ධොදනො පිතා, මහාමායා මාතා’ති ජානාති, ජානන්තොව සද්ධිං බ්‍රාහ්මණීයා තථාගතං ‘අමිහාකං පුත්තො’ති වදති, සත්ථාපි තථෙව අධිවාසෙති. කිං නු ඛො කාරණං”න්ති? සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, උභොපි තෙ අත්තතො පුත්තමෙව පුත්තොති වදන්ති”ති වත්වා අතීතං ආහරී.

අතීතෙ, භික්ඛවෙ, අයං බ්‍රාහ්මණො නිරන්තරං පඤ්ඤ ජාතිසතානි මය්හං පිතා අහොසි, පඤ්ඤ ජාතිසතානි වුළුපිතා, පඤ්ඤ ජාතිසතානි මහාපිතා. සාපි මෙ බ්‍රාහ්මණී නිරන්තරමෙව පඤ්ඤ ජාතිසතානි මාතා අහොසි, පඤ්ඤ ජාතිසතානි වුළුමාතා, පඤ්ඤ ජාතිසතානි මහාමාතා. එවාහං දියඬිඪජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ සංවඩ්ඨො, දියඬිඪජාතිසහස්සං බ්‍රාහ්මණීයා හත්ථෙති තිණි ජාතිසහස්සානි තෙසං පුත්තභාවං දස්සෙත්වා ඉමා ගාමා අභාසි –

“යස්මිං මනො නිවිසති, විත්තඤ්ඤාපි පසිදති;
අදිට්ඨපුබ්බකෙ පොසෙ, කාමං තස්මිම්පි විස්සෙසෙ. (ජා. 1.1.68);

“පුබ්බෙව සන්තිවාසෙන, පච්චුප්පන්තහිතෙන වා;
එවං තං ජායතෙ පෙමං, උප්පලංව යථොදකෙ”ති. (ජා. 1.2.174);

සත්ථා තෙමාසමෙව තං කුලං නිස්සාය විහාසි. තෙ උභොපි අරහත්තං සච්ඡිකත්වා පරිනිබ්බායිංසු. අථ තෙසං මහාසක්කාරං කත්වා උභොපි එකකුටාගාරමෙව ආරොපෙත්වා නිහරිංසු. සත්ථාපි පඤ්ඤසතභික්ඛුපරිවාරො තෙහි සද්ධිංයෙව ආලාහනං අගමාසි. “බුද්ධානං කිර මාතෘපිතරො”ති මහාජනො නික්ඛමී. සත්ථාපි ආලාහනසමීපෙ එකං සාලං පටිසිත්වා අට්ඨාසි. මනුස්සා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තෙ යත්වා, “හන්තෙ, ‘මාතෘපිතරො වො කාලකතා’ති මා විත්තයිත්වා”ති සත්ථාරා සද්ධිං පටිසත්ථාරං කරොන්ති. සත්ථා තෙ “මා එවං අවවුත්වා”ති අප්පටික්ඛිපිත්වා පරිසාය ආසයං ඔලොකෙත්වා තඬ්ඨණානුරූපං ධම්මං දෙසෙන්නො –

“අප්පං වත ජීවිතං ඉදං,
ඔරං වස්සසතාපි මියාති;
යො වෙපි අතිවිච ජීවති,
අථ සො ජරසාපි මියාති”ති. (සු. නි. 810; මහානි. 39) –

ඉදං ජරාසුත්තං කට්ඨෙසි. දෙසනාවසානෙ චතුරාර්යානි පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. භික්ඛු බ්‍රාහ්මණස්ස ව බ්‍රාහ්මණීයා ව පරිනිබ්බුතභාවං අජානන්තා, “හන්තෙ, තෙසං කො අභිසම්පරායො”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා, “භික්ඛවෙ,

එවරුපානං අසෙබ්බුනිනං අභිසම්පරායො නාම නත්ථි. එවරුපා හි අවිචුතං අමතං මහානිබ්බානමෙව පාපුණන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

225. “අභිංසකා යෙ මුත්තයො, නිච්චං කායෙන සංවුතා;
තෙ යන්ති අවිචුතං යානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරෙ”ති.

තත්ථ මුත්තයොති මොනෙයාපටිපදාය මග්ගඵලපත්තා අසෙබ්බුනායො. කායෙනාති දෙසනාමත්තමෙවෙනං, තිහිපි ද්වාරෙහි සුසංවුතාති අත්ථො. අවිචුතන්ති සස්සතං. යානන්ති අකුප්පට්ඨානං ධුවට්ඨානං. යත්ථාති යස්මිං නිබ්බානෙ ගන්ත්වා න සොවරෙ න සොවන්ති න විහඤ්ඤන්ති, තං යානං ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණංසුති.

බුද්ධපිතුබ්බාත්මණුවත්ථු පඤ්චමං.

6. පුණ්ණදාසිවත්ථු

සදා ජාගරමානානන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ගිජ්ඣුකුටෙ විහරන්තො පුණ්ණං නාම රාජගහසෙට්ඨිනො දාසිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තස්සා කිර ඵකදිවසං කොට්ටනත්ථාය බහුවිහිං අදංසු. සා රත්තිමිපි දීපං ජාලෙන්වා විහිං කොට්ටෙන්ති විස්සමනත්ථාය සෙදන්තෙන ගත්තෙන බහිවාතෙ අට්ඨාසි. තස්මිං සමයෙ දබ්බො මල්ලපුත්තො භික්ඛුනං සෙනාසනපඤ්ඤාපකො අහොසි. සො ධම්මස්සවනං සුත්වා අත්තනො අත්තනො සෙනාසනං ගච්ඡන්තානං භික්ඛුනං අභිගුලිං ජාලෙන්වා පුරතො පුරතො මග්ගදෙසනත්ථාය ගච්ඡන්තො භික්ඛුනං ආලොකං නිමිති. පුණ්ණා තෙනාලොකෙන පබ්බතෙ විවරන්තෙ භික්ඛු දිස්වා “අහං තාව අත්තනො දුක්ඛෙන උපද්දුතා ඉමායපි වෙලාය නිද්දං න උපෙමි, හද්දන්තා කිං කාරණා න නිද්දායන්ති”ති වින්තෙන්වා “අද්ධා කස්සවි භික්ඛුනො අථාසුකං වා හවිස්සති, දීඝජාතිකෙන වා උපද්දවො හවිස්සති”ති සඤ්ඤා කත්වා පාතොව කුණ්ඩකං ආදාය උදකෙන තෙමෙන්වා හත්ථතලෙ පුවං කත්වා අභිගාරෙසු පවිත්වා උච්ඡඩිගෙ කත්වා තිත්ථමග්ගෙ බාදිස්සාමිති සටං ආදාය තිත්ථාහිමුඛි පායාසි. සත්ථාපි ගාමං පිණ්ඩාය පවිසිතුං තමෙව මග්ගං පටිපජ්ජි.

සා සත්ථාරං දිස්වා වින්තෙයි – “අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු සත්ථරි දිට්ඨෙපි මම දෙයාධම්මො න හොති, දෙයාධම්මෙ සති සත්ථාරං න පස්සාමි, ඉදානි මෙ දෙයාධම්මො ව අත්ථි, සත්ථා ව සම්මුඛිභුතො. සවෙ ලුබ්බං වා පණිතං වාති අවින්තෙන්වා ගණ්ඨෙයා, දදෙයාහං ඉමං පුව”න්ති සටං ඵකමන්තෙ නික්ඛිපිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ , ඉමං ලුබ්බං දානං පටිග්ගණ්ඨන්තා මම සඩ්ගහං කරොථා”ති ආහ. සත්ථා ආනන්දන්ටෙරං ඔලොකෙන්වා තෙන නිහරිත්වා දින්නං මහාරාජදන්තියං පත්තං උපනාමෙන්වා පුවං ගණ්ඨි. පුණ්ණාපි තං සත්ථු පත්තෙ පතිට්ඨපෙත්වා ව පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හත්තෙ, තුම්හෙහි දිට්ඨධම්මොයෙව මෙ සම්ජ්ඣතු”ති ආහ. සත්ථා “එවං හොතු”ති ඨිතකොව අනුමොදනං අකාසි.

පුණ්ණාපි වින්තෙයි – “කිඤ්චාපි මෙ සත්ථා සඩ්ගහං කරොන්තො පුවං ගණ්ඨි, න පනිදං බාදිස්සති. අද්ධා පුරතො කාකස්ස වා සුතබස්ස වා දත්වා රඤ්ඤො වා රාජපුත්තස්ස වා ගෙහං ගන්ත්වා පණිතභොජනං භුඤ්ජිස්සති”ති. සත්ථාපි “කිං නු බො ඵසා වින්තෙයි”ති තස්සා විත්තාචාරං ඤත්වා ආනන්දන්ටෙරං ඔලොකෙන්වා නිසිද්දනාකාරං දස්සෙයි. ථෙරො විවරං පඤ්ඤාපෙන්වා අදාසි. සත්ථා බහිනගරෙයෙව නිසිදිත්වා හත්තකිව්චං අකාසි. දෙවතා සකලවක්ඛවාළගබ්භෙ දෙවමනුස්සානං උපකප්පනකං ඔපං මධුපටලං විය පිළෙන්වා තත්ථ පක්ඛිපිංසු. පුණ්ණා ව ඔලොකෙන්ති අට්ඨාසි. හත්තකිව්චාවසානෙ ථෙරො උදකං අදාසි. සත්ථා කතහත්තකිව්චො පුණ්ණං ආමන්තෙන්වා “කස්මා ත්වං පුණ්ණෙ මම සාවකෙ පරිභවසි”ති ආහ. න පරිභවාමි, හත්තෙති. අථ තයා මම සාවකෙ ඔලොකෙන්වා කිං කථිතන්ති? “අහං තාව ඉමිනා දුක්ඛපද්දවෙන නිද්දං න උපෙමි, හද්දන්තා කිමත්ථං නිද්දං න උපෙන්නි, අද්ධා කස්සවි අථාසුකං වා හවිස්සති, දීඝජාතිකෙන වා උපද්දවො හවිස්සති”ති ඵත්තකං මයා, හත්තෙ, වින්තිතන්ති. සත්ථා තස්සා වචනං සුත්වා “පුණ්ණෙ ත්වං න තාව දුක්ඛපද්දවෙන නිද්දායසි, මම සාවකා සදා ජාගරියමනුයුත්තතාය න නිද්දායන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

226. “සදා ජාගරමානානං, අභොරත්තානුසික්ඛිනං;
නිබ්බානං අධිමුත්තානං, අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා”ති.

තත්ථ අභොරත්තානුසික්ඛිනන්ති දිවා ව රත්තිඤ්ච නිස්සො සික්ඛා සික්ඛමානානං. නිබ්බානං අධිමුත්තානන්ති නිබ්බානජ්ඣාසයානං. අත්ථං ගච්ඡන්තිති එවරුපානං සබ්බෙපි ආසවා අත්ථං විනාසං නත්ථිභාවං ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ යථාධිකා පුණ්ණා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

සත්ථා කුණ්ඩකඅඬුගාරපුවෙන භත්තකිව්වං කත්වා විහාරං අගමාසි. භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “දුක්කරං , ආවුසො, සම්මාසම්බුද්ධෙන කතං පුණ්ණාය දින්නෙන කුණ්ඩකඅඬුගාරපුවෙන භත්තකිව්වං කරොන්නෙනා”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි මයා ඉමාය දින්නකුණ්ඩකං පරිභුත්තමෙවා”ති වත්වා අනිතං ආහරිත්වා –

“භුත්වා තිණපරිසාසං, භුත්වා ආවාමකුණ්ඩකං;
එතං තෙ භොජනං ආසි, කස්මා දානි න භුඤ්ජසි.

“යත්ථ පොසං න ජානන්ති, ජාතියා විනයෙන වා;
බහුං තත්ථ මහාබ්‍රහ්මෙ, අපි ආවාමකුණ්ඩකං.

“ත්වඤ්ච බො මං පජානාසි, යාදිසායං හයුත්තමො;
ජානන්තො ජානමාගම්ම, න තෙ භක්ඛාමි කුණ්ඩක”න්ති. (ජා. 1.3.10-12) –

ඉමං කුණ්ඩකසිත්ථවපොතකජාතකං විත්ථාරෙත්වා කපෙසි.

පුණ්ණදාසිවත්ථු ඡට්ඨං.

7. අතුලඋපාසකවත්ථු

පොරාණමෙතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අතුලං නාම උපාසකං ආරබ්භ කපෙසි.

සො හි සාවත්ථිවාසී උපාසකො පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො එකදිවසං තෙ උපාසකෙ ආදාය ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං ගන්ත්වා රෙවතත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සොතුකාමො හුත්වා රෙවතත්ථෙරං වන්දිත්වා නිසීදි. සො පනායස්මා පටිසල්ලානාරාමො සීහො විය එකවාරො, තස්මා තෙන සද්ධිං න කිඤ්චි කපෙසි. සො “අයං ථෙරො න කිඤ්චි කපෙසි”ති කුද්ධො උට්ඨාය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා එකමන්තං ධීතො ථෙරෙන “කෙනත්ථෙන ආගතත්ථා”ති චුත්තෙ “අහං, භත්තෙ, ඉමෙ උපාසකෙ ආදාය ධම්මස්සවනත්ථාය රෙවතත්ථෙරං උපසඩ්ධම්මං, තස්ස මෙ ථෙරො න කිඤ්චි කපෙසි, ස්වාහං තස්ස කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා ඉධාගතො, ධම්මං මෙ කපෙථා”ති ආහ. අථ ථෙරො “තෙන හි උපාසකා නිසීද්ධා”ති වත්වා බහුකං කත්වා අභිධම්මකථං කපෙසි. උපාසකොපි “අභිධම්මකථා නාම අතිසංඝ්භා, ථෙරො බහුං අභිධම්මමෙව කපෙසි, අම්භාකං ඉමිනා කො අත්ථො”ති කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා පරිසං ආදාය ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකං අගමාසි.

ථෙරෙනාපි “කිං උපාසකා”ති චුත්තෙ, “භත්තෙ, මයං ධම්මස්සවනත්ථාය රෙවතත්ථෙරං උපසඩ්ධම්මිහා, තස්ස සන්තිකෙ ආලාපසල්ලාපමත්තම්පි අලභිත්වා කුද්ධා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්තිකං අගම්මිහා, සොපි නො අතිසංඝ්භං බහුං අභිධම්මමෙව කපෙසි, ‘ඉමිනා අම්භාකං කො අත්ථො’ති එතස්සාපි කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා ඉධාගම්මිහා, කපෙහි නො, භත්තෙ, ධම්මකථ”න්ති. තෙන හි නිසීදිත්වා සුභාටාති ථෙරො තෙසං සුචිඤ්ඤෙය්‍යං කත්වා අප්පකමෙව ධම්මං කපෙසි. තෙ ථෙරස්සපි කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු, අථ තෙ සත්ථා ආහ – “කස්මා උපාසකා ආගතත්ථා”ති? “ධම්මස්සවනාය, භත්තෙ”ති. “සුතො පන වො ධම්මො”ති? “භත්තෙ, මයං ආදිතො රෙවතත්ථෙරං උපසඩ්ධම්මිහා, සො අම්භෙහි සද්ධිං න කිඤ්චි කපෙසි, තස්ස කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා සාරිපුත්තත්ථෙරං උපසඩ්ධම්මිහා, තෙන නො බහු අභිධම්මො කථිතො, තං අසල්ලක්ඛෙත්වා කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා ආනන්දත්ථෙරං උපසඩ්ධම්මිහා, තෙන නො අප්පමත්තකොව ධම්මො කථිතො, තස්සපි කුප්ප්ඤ්ඤිත්වා ඉධාගතම්භා”ති.

සත්ථා තස්ස කථං සුත්වා, “අතුල, පොරාණතො පට්ඨාය ආවිණ්ණමෙවෙනං, තුණ්හිභුතම්පි බහුකථම්පි මන්දකථම්පි ගරභන්තියෙව. එකන්තං ගරභිතබ්බොයෙව වා හි පසංසිතබ්බොයෙව වා නත්ථි . රාජානොපි එකච්චෙ නින්දන්ති, එකච්චෙ පසංසන්ති. මහාපථවිම්පි වන්දිමසුරියෙපි ආකාසාදයොපි චතුපරිසමජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ධම්මං කථෙන්නම්පි සම්මාසම්බුද්ධං එකච්චෙ ගරභන්ති, එකච්චෙ පසංසන්ති. අන්ධබාලානඤ්ඤි නින්දා වා පසංසා වා අප්පමාණා, පණ්ඩිතෙන පන මෙධාවිනා නින්දිතො නින්දිතො නාම, පසංසිතො ව පසංසිතො නාම භොති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

227. “පොරාණමෙනං අතුල, තෙනං අප්පත්තාමිව;
නින්දන්ති තුණ්හිමාසීනං, නින්දන්ති බහුභාණිනං;
මිහභාණිම්පි නින්දන්ති, නත්ථි ලොකෙ අනින්දිතො.

228. “න වාහු න ව භවිස්සති, න වෙතරහි විජ්ජති;
එකන්තං නින්දිතො පොසො, එකන්තං වා පසංසිතො.

229. “යං වෙ විඤ්ඤු පසංසන්ති, අනුච්චිව සුවෙ සුවෙ;
අච්ඡිද්දවුත්තිං මෙධාවිං, පඤ්ඤාසීලසමාහිතං.

230. “නික්බං ජම්බොනදස්සෙව, කො තං නින්දිතුමරහති;
දෙවාපි නං පසංසන්නි, බ්‍රහ්මනාපි පසංසිතො”ති.

තත්ථ පොරාණමෙතන්ති පුරාණකං එතං. අතුලාති තං උපාසකං නාමෙන ආලපති. තෙනං අප්පනනාමිවාති ඉදං නින්දනං වා පසංසනං වා අප්පනනං අධුනා උප්පන්නං විය න හොති. තුණ්හිමාසිනන්ති කිං එසො මුගො විය බධිරො විය කිඤ්චි අජානන්තො විය තුණ්හි හුත්වා නිසින්නොති නින්දන්ති. බහුභාණිනන්ති කිං එස වාතාහතතාලපණ්ණං විය තට්ඨවායති, ඉමස්ස කථාපරියන්තොයෙව නත්ථිති නින්දන්ති. මිත්භාණිමිපිති කිං එස සුවණ්ණහිරඤ්ඤං විය අත්තනො වචනං මඤ්ඤමානො එකං වා ද්වෙ වා චත්ථා තුණ්හි අහොසිති නින්දන්ති. එවං සබ්බථාපි ඉමස්මිං ලොකෙ අනින්දිතො නාම නත්ථිති අත්ථො. න වාහුති අතිතෙපි නාහොසි, අනාගතෙපි න භවිස්සති.

යං වෙ විඤ්ඤති බාලානං නින්දා වා පසංසා වා අප්පමාණා, යං පන පණ්ඩිතා දිවසෙ දිවසෙ අනුච්චිව නින්දකාරණං වා පසංසකාරණං වා ජානිත්වා පසංසන්නි, අච්ඡිද්දාය වා සික්ඛාය අච්ඡිද්දාය වා ජීවිතචුත්තියා සමන්තාගතත්තා අච්ඡිද්දචුත්තිං ධම්මොප්පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මෙධාචං ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය වෙව චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන ව සමන්තාගතත්තා පඤ්ඤාසිලසමාහිතං පසංසන්නි, තං සුවණ්ණදොසවිරහිතං සට්ඨන්තමප්පනක්ඛමං ජම්බොනදනික්බං විය කො නින්දිතුමරහතිති අත්ථො. දෙවාපිති දෙවතාපි පණ්ඩිතමනුස්සාපි තං හික්ඛුං උපට්ඨාය ථොමෙන්ති පසංසන්නි. බ්‍රහ්මනාපිති න කෙවලං දෙවමනුස්සෙහි, දසසහස්සවක්කවාළෙ මහාබ්‍රහ්මනාපි එස පසංසිතොයෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි උපාසකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨතිංසුති.

අතුලඋපාසකවත්ථු සත්තමං.

8. ඡබ්බග්ගියවත්ථු

කායප්පකොපන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ හික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකදිවසඤ්චි සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො තෙසං ඡබ්බග්ගියානං උභොහි හත්ථෙහි යට්ඨියො ගහෙන්වා කට්ඨපාදුකා ආරුය්භ පිට්ඨිපාසාණෙ වඩ්ඤ්මන්තානං බට්ඨවාතිසද්දං සුත්වා, “ආනන්ද, කිං සද්දො නාමෙසො”ති පුච්ඡන්වා “ඡබ්බග්ගියානං පාදුකා ආරුය්භ වඩ්ඤ්මන්තානං බට්ඨවසද්දො”ති සුත්වා සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්වා “හික්ඛුනා නාම කායාදීනි රක්ඛිතුං වට්ඨති”ති චත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

231. “කායප්පකොපං රක්ඛෙය්‍ය, කායෙන සංචුතො සීයා;
කායද්ච්චරිතං හිත්වා, කායෙන සුචරිතං වරෙ.

232. “වච්චකොපං රක්ඛෙය්‍ය, වාචාය සංචුතො සීයා;
වච්ච්ච්චරිතං හිත්වා, වාචාය සුචරිතං වරෙ.

233. “මනොපකොපං රක්ඛෙය්‍ය, මනසා සංචුතො සීයා;
මනොද්ච්චරිතං හිත්වා, මනසා සුචරිතං වරෙ.

234. “කායෙන සංචුතා ධීරා, අථො වාචාය සංචුතා;
මනසා සංචුතා ධීරා, තෙ වෙ සුපරිසංචුතා”ති.

තත්ථ කායප්පකොපන්ති තිවිධං කායද්ච්චරිතං රක්ඛෙය්‍ය. කායෙන සංචුතොති කායද්වාරෙ ද්වච්චරිතපච්චෙයනං නිවාරෙන්වා සංචුතො පිහිතද්වාරො සීයා. යස්මා පන කායද්ච්චරිතං හිත්වා කායසුචරිතං වරන්තො උභයමිපෙන කරොති, තස්මා කායද්ච්චරිතං හිත්වා, කායෙන සුචරිතං වරෙති චුත්තං. අනන්තරගාථාසුපි එසෙව නයො. කායෙන සංචුතා ධීරාති යෙ පණ්ඩිතා පාණාතිපාතාදීනි අකරොන්තා කායෙන, මුසාවාදාදීනි අකරොන්තා වාචාය, අභිජ්ඣාදීනි අසමුට්ඨපෙන්නා මනසා සංචුතා, තෙ ඉධ ලොකස්මිං සුසංචුතා සුරක්ඛිතා සුගොපිතා සුපිහිතද්වාරාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණසුති.

ඡබ්බග්ගියවත්ථු අට්ඨමං.

කොධවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සත්තරසමො වග්ගො.

18. මලවග්ගො

1. ගොසාතකපුත්තවත්ථු

පණ්ඩුපලාසොව දානිසීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ගොසාතකපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථියං කිරෙකො ගොසාතකො ගාවො වධිත්වා වරමංසානි ගහෙත්වා පවාපෙත්වා පුත්තදාරෙහි සද්ධිං නිසීදිත්වා මංසඤ්ච බාදනි, මූලෙන ච වික්කිණිත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. සො එවං පඤ්චපණ්ණාස වස්සානි ගොසාතකකම්මං කරොන්තො ධුරවිහාරෙ විහරන්තස්ස සත්ථු එකදිවසම්පි කට්ඨපුමන්තම්පි යාගුං වා හත්තං වා න අදාසි. සො ච විනා මංසෙන හත්තං න භුඤ්ජති. සො එකදිවසං දිවසභාගෙ මංසං වික්කිණිත්වා අත්තනො අත්ථාය පච්ඡං එකං මංසබණ්ඩං හරියාය දත්වා න්භායිතුං අගමාසි. අථස්ස සභායකො ගෙහං ගන්ත්වා හරියං ආභ – “ථොකං මෙ වික්කිණියමංසං දෙහි, ගෙහං මෙ පාහුනකො ආගතො”ති. නත්ථි වික්කිණියමංසං, සභායකො තෙ මංසං වික්කිණිත්වා ඉදානි න්භායිතුං ගතොති. මා එවං කරි, සවෙ මංසබණ්ඩං අත්ථි, දෙහිති. සභායකස්ස තෙ නික්ඛිත්තමංසං යපෙත්වා අඤ්ඤං නත්ථිති. සො “සභායකස්ස මෙ අත්ථාය යපිතමංසනො අඤ්ඤං මංසං නත්ථි, සො ච විනා මංසෙන න භුඤ්ජති, නායං දස්සති”ති සාමංයෙව තං මංසං ගහෙත්වා පක්කාමි.

ගොසාතකොපි න්භත්වා ආගතො තාය අත්තනො පක්කපණ්ණෙන සද්ධිං වඩ්ඪෙත්වා හත්තෙ උපනීතෙ ආභ “කභං මංස”න්ති? “නත්ථි, සාමි”ති. නනු අභං පච්චනත්ථාය මංසං දත්වා ගතොති. තච සභායකො ආගන්ත්වා “පාහුනකො මෙ ආගතො, වික්කිණියමංසං දෙහි”ති වත්වා මයා “සභායකස්ස තෙ යපිතමංසනො අඤ්ඤං මංසං නත්ථි, සො ච විනා මංසෙන න භුඤ්ජති”ති චුත්තෙපි බලක්කාරෙන තං මංසං සාමංයෙව ගහෙත්වා ගතොති. අභං විනා මංසෙන හත්තං න භුඤ්ජාමි, හරාහි නන්ති. කිං සක්කා කාතුං, භුඤ්ජ, සාමිති. සො “නාභං භුඤ්ජාමි”ති තං හත්තං හරාපෙත්වා සත්ථං ආදාය පච්ඡාගෙහෙ යීතො ගොණො අත්ථි, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා මුඛෙ හත්ථං පක්ඛිපිත්වා ජීවිහං නිහරිත්වා සත්ථෙත මූලෙ ඡීන්දිත්වා ආදාය ගන්ත්වා අධිගාරෙසු පවාපෙත්වා හත්තමත්ථකෙ යපෙත්වා නිසීන්තො එකං හත්තපිණ්ඩං භුඤ්ජිත්වා එකං මංසබණ්ඩං මුඛෙ යපෙසි. තඬ්ඨණඤ්ඤෙවස්ස ජීවිහා ඡීජ්ජිත්වා හත්තපාතියං පති. තඬ්ඨණඤ්ඤෙව කම්මසරික්ඛකං විපාකං ලභි. සොපි බො ගොණො විය ලොභිතධාරාය මුඛතො පග්ගරන්තියා අන්තොගෙහං පච්ඡිත්වා ජණ්ණුකෙහි විවරන්තො විරචි.

තස්මිං සමයෙ ගොසාතකස්ස පුත්තො පිතරං ඔලොකෙන්තො සම්පෙ යීතො හොති. අථ නං මාතා ආභ – “පස්ස, පුත්ත, ඉමං ගොසාතකං ගොණං විය ගෙහමජ්ඣෙ ජණ්ණුකෙහි විවරිත්වා විරචන්තං, ඉදං දුක්ඛං තච මත්ථකෙ පතිස්සති, මමම්පි අනොලොකෙන්වා අත්තනො සොත්ථිං කරොන්තො පලායස්සු”ති. සො මරණභයතජ්ජිතො මාතරං වන්දිත්වා පලායි, පලායිත්වා ච පත තක්කසිලං අගමාසි. ගොසාතකොපි ගොණො විය ගෙහමජ්ඣෙ විරචන්තො විවරිත්වා කාලකතො අවිචම්භි නිබ්බන්ති. ගොණොපි කාලමකාසි. ගොසාතකපුත්තොපි තක්කසිලං ගන්ත්වා සුවණ්ණකාරකම්මං උග්ගණ්හි. අථස්සාවරියො ගාමං ගච්ඡන්තො “එවරූපං නාම අලඬකාරං කරොයාසී”ති වත්වා පක්කාමි. සොපි තථාරූපං අලඬකාරං අකාසි. අථස්සාවරියො ආගන්ත්වා අලඬකාරං දිස්වා “අයං යත්ථ කත්ථවි ගන්ත්වා ජීවිතුං සමත්ථො”ති වයප්පත්තං අත්තනො යීතරං අදාසි. සො පුත්තධිතාහි වඩ්ඪි.

අථස්ස පුත්තා වයප්පත්තා සිප්පං උග්ගණ්හිත්වා අපරභාගෙ සාවත්ථියං ගන්ත්වා තත්ථ සරාවාසං සණ්ඨපෙත්වා වසන්තා සද්ධා පසන්නා අහෙසුං. පිතාපි නෙසං තක්කසිලායං කිඤ්චි කුසලං අකත්වාච ජරං පාපුණි. අථස්ස පුත්තා “පිතා නො මහල්ලකො”ති අත්තනො සන්තිකං පක්කොසාපෙත්වා “පිතු අත්ථාය දානං දස්සාමා”ති බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තයිසු. තෙ පුනදිවසෙ අන්තොගෙහෙ බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිසීදාපෙත්වා සක්කච්චං පරිච්ඡිත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ සත්ථාරං ආභංසු – “හත්තෙ, අම්භෙහි ඉදං පිතු ජීවහත්තං දින්නං, පිතු නො අනුමොදනං කරොථා”ති. සත්ථා තං ආමන්තෙත්වා, “උපාසක, ත්වං මහල්ලකො පරිපක්කසරීරො පණ්ඩුපලාසසදිසො, තච පරලොකගමනාය කුසලපාථෙයාං නත්ථි, අත්තනො පතිට්ඨං කරොහි, පණ්ඩිතො භව, මා බාලො”ති අනුමොදනං කරොන්තො ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

235. “පණ්ඩුපලාසොව දානිසී,
යමපුරිසාපි ච තෙ උපට්ඨිතා;
උයොගමුඛෙ ච තිට්ඨසී,
පාථෙයාමිපි ච තෙ න විජ්ජති.

236. “සො කරොහි දීපමන්තනො,
බ්ඡපං වායම පණ්ඩිතො භව;
නිද්ධන්තමලො අනඬ්ඨගණො,
දිබ්බං අරියභූමිං උපෙහිසී”ති.

තත්ප් පණ්ඩුපලාසොව දානිසිති, උපාසක, ත්වං ඉදානි ජිජ්ජිත්වා භූමියං පතිතපණ්ඩුපලාසො විය අහොසි.
 යමපුරිසානි යමදුතා වුවිවන්ති, ඉදං පන මරණමෙව සන්ධාය වුත්තං, මරණං තෙ පවිට්ඨපට්ඨිතන්ති අත්ථො.
 උයොගාගමුකෙති පරිභානිමුකෙ, අවුඩ්ඪිමුකෙ ව යිතොසිති අත්ථො. පාඨෙය්‍යන්ති ගමිකස්ස තණ්ඩුලාදිපාඨෙය්‍යං විය
 පරලොකං ගච්ඡන්තස්ස තව කුසලපාඨෙය්‍යම්පි නත්ථිති අත්ථො. සො කරොහීති සො ත්වං සමුද්දෙ නාවාය භින්නාය
 දීපසඬානං පතිට්ඨං විය අත්තනො කුසලපතිට්ඨං කරොහි. කරොන්තො ව ඛිජ්ජං වායම, සීසං සීසං වීරියං ආරභ,
 අත්තනො කුසලකම්මපතිට්ඨකරණෙන පණ්ඩිතො භව. යො හි මරණමුඛං අප්පත්වා කාතුං සමත්ථකාලෙව කුසලං
 කරොති, එස පණ්ඩිතො නාම, තාදිසො භව, මා අන්ධබාලොති අත්ථො. දිබ්බං අරියභූමීන්ති එවං වීරියං කරොන්තො
 රාගාදීනං මලානං නිභට්ඨාය නිද්ධන්තමලො අධිගණාභාවෙන අනඬිගණො නික්කිලෙසො හුත්වා පඤ්චට්ඨං
 සුද්ධාවාසභූමිං පාපුණ්ණස්සිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ උපාසකො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

තෙ පුනදිවසත්ථායපි සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා දානං දත්වා කතභත්තකිව්චං සත්ථාරං අනුමොදනකාලෙ ආභංසු –
 “භත්තෙ, ඉදම්පි අම්භාකං පිතු ජීවභත්තමෙව, ඉමස්සෙව අනුමොදනං කරොථා”ති. සත්ථා තස්ස අනුමොදනං
 කරොන්තො ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

237. “උපනිතවයො ව දානිසි,
 සම්පයානොසි යමස්ස සන්තිකං;
 වාසො තෙ නත්ථි අන්තරා,
 පාඨෙය්‍යම්පි ව තෙ න විජ්ජති.

238. “සො කරොහි දීපමත්තනො,
 ඛිජ්ජං වායම පණ්ඩිතො භව;
 නිද්ධන්තමලො අනඬිගණො,
 න පුන ජාතිජරං උපෙහිසි”ති.

තත්ප් උපනිතවයොති උපානි නිපාතමත්තං, නිතවයොති විගතවයො අතික්කන්තවයො, ත්වඤ්චසි දානි තයො
 වයෙ අතික්කමිත්වා මරණමුකෙ යිතොති අත්ථො. සම්පයානොසි යමස්ස සන්තිකන්ති මරණමුඛං ගන්තුං සප්පො
 හුත්වා යිතොසිති අත්ථො. වාසො තෙ නත්ථි අන්තරාති යථා මග්ගං ගච්ඡන්තා තානි තානි කිව්චානි කරොන්තා
 අන්තරාමග්ගෙ වසන්ති, න එවං පරලොකං ගච්ඡන්තා. න හි සක්කා පරලොකං ගච්ඡන්තො “අධිවාසෙට්ඨ කතිපාභං,
 දානං තාව දෙමි, ධම්මං තාව සුඤ්ඤාමි”තිආදීනි වත්තුං. ඉතො පන වචිත්වා පරලොකෙ නිබ්බත්තොව භොති. ඉමමත්ථං
 සන්ධායෙනං වුත්තං. පාඨෙය්‍යන්ති ඉදං කිඤ්චාපි හෙට්ඨා වුත්තමෙව, උපාසකස්ස පන පුනස්පුනං දළ්ඞිකරණත්ථං
 ඉධාපි සත්ථාරා කථිතං. ජාතිජරන්ති එත්ථ බ්‍යාධිමරණානිපි ගහිතානෙව භොන්ති. හෙට්ඨිමගාථාහි ව අනාගාමීග්ගො
 කථිතො, ඉධ අරභත්තමග්ගො කථිතො. එවං සන්තෙපි යථා නාම රඤ්ඤා අත්තනො මුඛපමාණෙන කබලං
 වඩ්ඪෙත්වා පුත්තස්ස උපනිතෙ සො කුමාරො අත්තනො මුඛපමාණෙනෙව ගණ්භාති, එවමෙව සත්ථාරා
 උපරිමග්ගවසෙන ධම්මෙ දෙසිතෙපි උපාසකො අත්තනො උපනිස්සයවසෙන හෙට්ඨා සොතාපත්තිඵලං පත්වා
 ඉමස්සා අනුමොදනාය අවසානෙ අනාගාමීඵලං පත්තො. සෙසපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

ගොසාතකපුත්තවත්ථු පට්ඨං.

2. අඤ්ඤතරමාභ්මණවත්ථු

අනුපුබ්බෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරමාභ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර එකදිවසං පාතොව නික්ඛමිත්වා භික්ඛුනං විවරපාරුපනට්ඨානෙ භික්ඛු විවරං පාරුපන්තෙ
 ඔලොකෙන්තො අට්ඨාසි. තං පන යානං විරුළ්ඞිතිණං භොති. අපේකස්ස භික්ඛුනො විවරං පාරුපන්තස්ස
 විවරකණ්ණො තිණෙසු පවට්ටෙන්තො උස්සාවබ්බන්දුහි තෙමි. මාභ්මණො “ඉමං යානං අප්පහරිතං කාතුං වට්ටති”ති
 පුනදිවසෙ කුද්දාලං ආදාය ගන්ත්වා තං යානං තච්ඡෙත්වා බලමණ්ඩලසදිසං අකාසි. පුනදිවසෙපි තං යානං ආගන්ත්වා
 භික්ඛුසු විවරං පාරුපන්තෙසු එකස්ස විවරකණ්ණං භූමියං පතිත්වා පංසුම්භි පවට්ටමානං දිස්වා “ඉධ වාලුකං ඔකිරිතුං
 වට්ටති”ති චින්තෙත්වා වාලුකං ආහරිත්වා ඔකිරි.

අපේකදිවසං පුරෙහත්තං වණ්ඨො ආතපො අහොසි, තදාපි භික්ඛුනං විවරං පාරුපන්තානං ගත්තො සෙදෙ
 මුව්චන්තෙ දිස්වා “ඉධ මයා මණ්ඩපං කාරෙතුං වට්ටති”ති චින්තෙත්වා මණ්ඩපං කාරෙසි. පුනදිවසෙ පාතොව වස්සං
 වස්සි, වද්දලිකං අහොසි. තදාපි මාභ්මණො භික්ඛු ඔලොකෙන්තොව යිතො තිත්තවිවරකෙ භික්ඛු දිස්වා “එත්ථ මයා
 සාලං කාරෙතුං වට්ටති”ති සාලං කාරෙත්වා “ඉදානි සාලමහං කරිස්සාමි”ති චින්තෙත්වා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං
 නිමන්තෙත්වා අත්තො ව බහි ව භික්ඛු නිසීදාපෙත්වා භත්තකිව්චාවසානෙ අනුමොදනත්ථාය සත්ථු පත්තං ගහෙත්වා,
 “භත්තෙ, අහං භික්ඛුනං විවරපාරුපනකාලෙ ඉමස්මිං යානෙ ඔලොකෙන්තො යිතො ඉදඤ්චිදඤ්ච දිස්වා ඉදඤ්චිදඤ්ච
 කාරෙසි”න්ති ආදිතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්ති ආරොවෙසි. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා, “මාභ්මණ, පණ්ඩිතා නාම

239. “අනුප්‍රබන්ධය මෙයයි, රෝහල රෝහල බණ්ඩාරනායක රෝහල, කොළඹ ෧෩ රජයේ සුව, නිද්ධම මලක්කන” නි.

තත්ව අනුප්‍රබන්ධයේ අනුප්‍රබන්ධය. මෙයයි මිමිමොප්පසාදය සමන්තාගතය. බණ්ඩාරනායක රෝහල, කොළඹ ෧෩ රජයේ සුව, නිද්ධම මලක්කන යන සුවණ්ණකාරය එකවරම සුවණ්ණය නාපෙන්වා කොට්ටෙන්වා මල නිහරින්නා පිළිබඳව කතා න සක්කොති, පුනර්පුන නාපෙන්වා කොට්ටෙන්වා පන මල නිහරින, තනො අනෙකුඩා පිළිබඳව කතා කොට, එවමෙව පුනර්පුන කුසල කොට්ටෙන්වා පණ්ඩිතො අන්තර්ගත රාගාදිමල නිද්ධමය, එව නිද්ධමය මල නිකුත් කිරීමට හොඳින් අත්පො.

දෙසනාවසාන බ්‍රාහ්මණයෝ සොනාපත්තිපල පතිට්ඨති, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

අඤ්ඤාතරබ්‍රාහ්මණවත්ථු දුතියං.

3. නිස්සන්දේශත්වය

අයසාව මලන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නිස්සන්දේශං නාම භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි.

එකො කිර සාවත්ථිවාසී කුලපුත්තො පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො නිස්සන්දේශොති පඤ්ඤාසී. සො අපරිභාගෙ ජනපදවිහාරෙ වස්සුපගතො අට්ඨහත්ථකං ධුලසාටකං ලභිත්වා චුත්ථස්සො පචාරෙන්වා තං ආදාය ගන්ත්වා හගිනියා හත්ථෙ යපෙසි. සා “න මෙ එසො සාටකො භාතු අනුච්ඡවිකො” නි තං තිබ්භාය වාසියා ඡන්දිත්වා හිරිහිරං කත්වා උදුක්ඛලෙ කොට්ටෙන්වා පවිසෙන්වා පොටෙන්වා වට්ටෙන්වා සුබ්බසුත්තං කන්තිත්වා සාටකං වාසාපෙසි. ථෙරොපි සුත්තඤ්චෙව සුචියො ව සංවිදහිත්වා විවරකාරකෙ දහරසාමණෙරෙ සන්තිපාතෙන්වා හගිනියා සන්තිකං ගන්ත්වා “තං මෙ සාටකං දෙට්, විවරං කාරෙස්සාමි” නි ආහ. සා නවහත්ථං සාටකං නිහරිත්වා කනිට්ඨභාතිකස්ස හත්ථෙ යපෙසි. සො තං ගහෙන්වා විත්ථාරෙන්වා ඔලොකෙන්වා “මම සාටකො ධුලො අට්ඨහත්ථො, අයං සුබ්බමො නවහත්ථො. නායං මම සාටකො, තුම්භාකං එස, න මෙ ඉමිනා අත්ථො, තමෙව මෙ දෙට්” නි ආහ. “හන්තෙ, තුම්භාකමෙව එසො, ගණ්භට් න” නි? සො නෙව ඉච්ඡි. අට්ඨස්ස අන්තරා කතකිව්වං සබ්බං ආරොචෙන්වා, “හන්තෙ, තුම්භාකමෙවෙස, ගණ්භට් න” නි අදාසි. සො තං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා විවරකම්මං පට්ඨපෙසි.

අට්ඨස්ස හගිනී විවරකාරානං අත්ථාය යාගුහත්තාදිනි සම්පාදෙසි. විවරස්ස නිට්ඨිතදිවසෙ පන අතිරෙකසක්කාරං කාරෙසි. සො විවරං ඔලොකෙන්වා තස්මිං උප්පන්තසිනෙහො “ස්වෙ දානි නං පාරුපිස්සාමි” නි සංහරිත්වා විවරවංසෙ යපෙන්වා තං රත්තිං භුත්තාහාරං ජීරාපෙතුං අසක්කොන්තො කාලං කත්වා තස්මිංයෙව විවරෙ ඌකා හුත්වා නිබ්බන්ති. හගිනිපිස්ස කාලකිරියං සුත්වා භික්ඛුනං පාදෙසු පවත්තමානා රොදි. භික්ඛු තස්ස සරිරකිව්වං කත්වා ගිලානුපට්ඨාකස්ස අභාවෙන සඨස්සෙව තං පාපුණාති. “භාජෙස්සාම න” නි තං විවරං නිහරාපෙසුං. සා ඌකා “ඉමෙ මම සන්තකං විලුම්පන්ති” නි විරවන්ති ඉතො විතො ව සන්ධාවි. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්තොව දිබ්බාය සොතධාතුයා තං සද්දං සුත්වා, “ආනන්ද, නිස්සස්ස විවරං අභාජෙන්වා සන්තාහං නික්ඛිපිතුං වදෙහි” නි ආහ. ථෙරො තථා කාරෙසි. සාපි සත්තමෙ දිවසෙ කාලං කත්වා තුසිතවිමානෙ නිබ්බන්ති. සත්ථා “අට්ඨමෙ දිවසෙ නිස්සස්ස විවරං භාජෙන්වා ගණ්භට්” නි ආණාපෙසි. භික්ඛු තථා කරිංසු.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “කස්මා නු බො සත්ථා නිස්සස්ස විවරං සත්ත දිවසෙ යපාපෙන්වා අට්ඨමෙ දිවසෙ ගණ්භට් අනුජාති” නි. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” නි පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” නි චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, නිස්සො අන්තරො විවරෙ ඌකා හුත්වා නිබ්බන්තො, තුම්භෙහි තස්මිං භාජියමානෙ ‘ඉමෙ මම සන්තකං විලුම්පන්ති’ නි විරවන්ති ඉතො විතො ව ධාවි. සා තුම්භෙහි විවරෙ ගස්භමානෙ තුම්භෙසු මනං පදුස්සිත්වා නිරයෙ නිබ්බන්තෙය්‍ය, තෙන වාහං විවරං නික්ඛිපාපෙසිං. ඉදානි පන සා තුසිතවිමානෙ නිබ්බන්තා, තෙන වො මයා විවරගහණං අනුඤ්ඤාත” නි වත්වා පුන තෙහි “භාරියා වත අයං, හන්තෙ, තණ්හා නාමා” නි චුත්තෙ “ආම, භික්ඛවෙ, ඉමෙසං සන්තානං තණ්හා නාම භාරියා. යථා අයතො මලං උට්ඨහිත්වා අයමෙව බාදති විනාසෙති අපරිභොගං කොට, එවමෙවයං තණ්හා ඉමෙසං සන්තානං අබ්භන්තරෙ උප්පජ්ජිත්වා තෙ සත්තෙ නිරයාදිසු නිබ්බන්තාපෙති, විනාසං පාපෙති” නි වත්වා ඉමං ගාමක –

240. “අයසාව මලං සමුට්ඨිතං,
තතුට්ඨාය තමෙව බාදති;
එවං අතිධොනවාරිතං,
සානි කම්මානි නයන්ති දුග්ගති” නි.

තත්ව අයසාවාති අයතො සමුට්ඨිතං. තතුට්ඨායාති තතො උට්ඨාය. අතිධොනවාරිතන්ති ධොනා වුවුවති වත්තාරො පව්වයෙ “ඉදමත්ථං එතෙ” නි පව්වෙකඛිත්වා පරිභුඤ්ජනපඤ්ඤා, තං අතික්කම්ත්වා වරන්තො

අතිධොනවාරි නාම. ඉදං වුත්තං හොති – යථා අයතො මලං සමුට්ඨාය තතො සමුට්ඨිතං තමෙව බාදති, එවමෙවං වතුපච්චයෙ අපච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තං අතිධොනවාරිතං සානි කම්මානි අත්තනි යිතත්තා අත්තනො සන්තකානෙව තානි කම්මානි දුග්ගතිං නයන්තිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

නිස්සත්ථෙරවත්ථු තතියං.

4. ලාලුදායිත්ථෙරවත්ථු

අසජ්ඣායමලාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලාලුදායිත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

සාවත්ථීයං කිර පඤ්චකොට්මත්තා අරියසාවකා වසන්ති, ද්වෙ කොට්මත්තා පුටුප්පනා වසන්ති. තෙසු අරියසාවකා පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං සජ්ජිතෙලමධුචාණිතවත්ථාදීනි ගහෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා ධම්මකථං සුණන්ති. ධම්මං සුත්වා ගමනකාලෙ ව සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානානං ගුණකථං කපෙත්ති. උදායිත්ථෙරො තෙසං කථං සුත්වා “එතෙසං තාව ධම්මං සුත්වා තුම්හෙ එවං කපෙට්, මම ධම්මකථං සුත්වා කිං නු බො න කපෙස්සථා”ති වදති. මනුස්සා තස්ස කථං සුත්වා “අයං එකො ධම්මකථිකො භවිස්සති, ඉමස්සපි අම්හෙහි ධම්මකථං සොතුං වට්ටති”ති තෙ එකදිවසං ථෙරං යාවිත්වා, “භත්තෙ, අජ්ජ අම්භාකං ධම්මස්සවනදිවසො”ති සඬ්ඝස්ස දානං දත්වා, “භත්තෙ, තුම්හෙ අම්භාකං දිවා ධම්මකථං කපෙය්‍යාථා”ති ආභංසු. සොපි තෙසං අධිවාසෙසි.

තෙහි ධම්මස්සවනවෙලාය ආගන්ත්වා, “භත්තෙ, නො ධම්මං කපෙථා”ති වුත්තෙ ලාලුදායිත්ථෙරො ආසනෙ නිසිදිත්වා විත්තබ්ජනිං ගහෙත්වා වාලෙන්තො එකම්පි ධම්මපදං අදිස්වා “අහං සරහඤ්ඤං භණ්ණස්මා, අඤ්ඤො ධම්මකථං කපෙතු”ති වත්වා ඔතරි. තෙ අඤ්ඤො ධම්මකථං කථාපෙත්වා සරහාණත්ථාය පුන නං ආසනං ආරොපයිංසු. සො පුනපි කිඤ්චි අදිස්වා “අහං රත්තිං කපෙස්සාමි, අඤ්ඤො සරහඤ්ඤං භණ්ණතු”ති වත්වා ආසනා ඔතරි. තෙ අඤ්ඤො සරහඤ්ඤං භණ්ණාපෙත්වා පුන රත්තිං ථෙරං ආනයිංසු. සො රත්තිම්පි කිඤ්චි අදිස්වා “අහං පච්චුසකාලෙ කපෙස්සාමි, රත්තිං අඤ්ඤො කපෙතු”ති වත්වා ඔතරි. තෙ අඤ්ඤො රත්තිං කථාපෙත්වා පුන පච්චුසෙ නං ආනයිංසු. සො පුනපි කිඤ්චි නාද්දස. මහාජනො ලෙඩ්චුදණ්ඩාදීනි ගහෙත්වා, “අන්ධබාල, ත්වං සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානානං වණ්ණෙ කථියමානෙ එවඤ්චෙවඤ්ච වදෙසි, ඉදානි කස්මා න කපෙසි”ති සන්තජ්ජෙත්වා පලායන්තං අනුබන්ධි. සො පලායන්තො එකිස්සා වච්චකුටියා පති.

මහාජනො කථං සමුට්ඨාපෙසි – “අජ්ජ ලාලුදායී සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානානං ගුණකථාය පවත්තමානාය උස්සුයන්තො අත්තනො ධම්මකථිකභාවං පකාසෙත්වා මනුස්සෙහි සක්කාරං කත්වා ‘ධම්මං සුණොමා’ති වුත්තෙ වතුක්ඛන්තුං ආසනෙ නිසිදිත්වා කපෙතබ්බයුත්තකං කිඤ්චි අපස්සන්තො ‘ත්වං අම්භාකං අයොගි සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානත්ථෙරෙහි සද්ධිං යුගග්ගාහං ගණ්භාසී’ති ලෙඩ්චුදණ්ඩාදීනි ගහෙත්වා සන්තජ්ජෙත්වා පලායියමානො වච්චකුටියා පතීතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි එසො ගුට්ඨකුපෙ නිමුග්ගොයෙවා”ති වත්වා අතීතං ආහරිත්වා –

“වතුප්පදො අහං සම්ම, ත්වම්පි සම්ම වතුප්පදො;
එහි සම්ම නිවත්තස්සු, කිං නු භිතො පලායසි.

“අසුචිපුත්තිලොමොසි, දුග්ගන්ධො වාසි සුකර;
සවෙ යුජ්ඣකුකාමොසි, ජයං සම්ම දදාමි තෙ”ති. (ජා. 1.2.5-6) –

ඉමං ජාතකං විත්ථාරෙත්වා කපෙසි. තදා සීහො සාරිපුත්තො අහොසි, සුකරො ලාලුදායිති. සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්වා, “භික්ඛවෙ, ලාලුදායිනා අප්පමත්තකොව ධම්මො උග්ගහිතො, සජ්ඣායං පන නෙව අකාසි, කිඤ්චි පරියත්තිං උග්ගහෙත්වා තස්සා අසජ්ඣායකරණං මලමෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

241. “අසජ්ඣායමලා මන්තා, අනුට්ඨානමලා සරා;
මලං වණ්ණස්ස කොසජ්ජං, පමාදො රක්ඛතො මල”න්ති.

තත්ථ අසජ්ඣායමලාති යාකාවි පරියත්ති වා සිජ්ජං වා යස්මා අසජ්ඣායන්තස්ස අනනුයුඤ්ජන්තස්ස විනස්සති වා නිරන්තරං වා න උපට්ඨාති, තස්මා “අසජ්ඣායමලා මන්තා”ති වුත්තං. යස්මා පන සරාවාසං වසන්තස්ස උට්ඨායුට්ඨාය ජිණ්ණපටිසඬ්ඛරණාදීනි අකරොන්තස්ස සරං නාම විනස්සති, තස්මා “අනුට්ඨානමලා සරා”ති වුත්තං. යස්මා ගිහිස්ස වා පබ්බජිතස්ස වා කොසජ්ජවසෙන සරිපට්ඨිග්ගනං වා පරික්ඛාරපට්ඨිග්ගනං වා අකරොන්තස්ස කායො දුබ්බණ්ණො හොති, තස්මා “මලං වණ්ණස්ස කොසජ්ජ”න්ති වුත්තං. යස්මා ගාවො රක්ඛන්තස්ස පමාදවසෙන නිද්දායන්තස්ස වා කීළන්තස්ස වා තා ගාවො අතිත්ථපක්ඛන්දනාදිනා වා වාළම්භවොරාදිඋපද්දවෙන වා

පරෙසං සාලිබ්බන්තාදීනි ඔතරිත්වා බාදනවසෙන විනාසං ආපජ්ජන්ති, සයම්පි දණ්ඩං වා පරිභාසං වා පාපුණානි, පබ්බජිතං වා පන ඡ ද්වාරානි අරක්ඛන්තං පමාදවසෙන කිලෙසා ඔතරිත්වා සාසනා වාවෙන්ති, තස්මා “පමාදො රක්ඛතො මල”න්ති චුත්තං. සො භික්ඛ විනාසාවහනෙන මලට්ඨානියත්තා මලන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ලාලුදායිත්ථෙරවත්ථු වතුත්ථං.

5. අඤ්ඤතරකුලපුත්තවත්ථු

මලින්ටියා දුච්චරිතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං කුලපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තස්ස කිර සමානජාතිකං කුලකුමාරිකං ආනෙසුං. සා ආනිතදිවසතො පට්ඨාය අතිවාරිනී අහොසි. සො කුලපුත්තො තස්සා අතිවාරෙන ලජ්ජිතො කස්සචි සම්මුඛිභාවං උපගන්තුං අසක්කොන්තො බුද්ධපට්ඨානාදීනි පච්ඡින්නිත්වා කතිපාහව්වයෙන සත්ථාරං උපසඬකම්භවා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තො “කිං, උපාසක, න දිස්සසී”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොවෙසී. අථ නං සත්ථා, “උපාසක, පුබ්බෙපි මයා ‘ඉත්ථියො නාම නදීආදිසදිසා, තාසු පණ්ඩිතෙන කොධො න කාතබ්බො’ති චුත්තං, ත්වං පන භවපට්ච්ඡන්තත්තා න සල්ලක්ඛෙසී”ති වත්වා තෙන යාවිතො –

“යථා නදී ව පන්ථො ව, පානාගාරං සභා පපා;
එවං ලොකිත්ථියො නාම, වෙලා තාසං න විජ්ජති”ති. (ජා. 1.1.65; 1.12.9) –

ජාතකං විත්ථාරෙත්වා, “උපාසක, ඉත්ථියා භි අතිවාරිනිභාවො මලං, දානං දෙන්තස්ස මච්ඡෙරං මලං, ඉධලොකපරලොකෙසු සත්තානං අකුසලකම්මං විනාසනත්ථෙත මලං, අවිජ්ජා පන සබ්බමලානං උත්තමමල”න්ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසී –

242. “මලින්ටියා දුච්චරිතං, මච්ඡෙරං දදතො මලං;
මලා වෙ පාපකා ධම්මා, අස්මිං ලොකෙ පරමිභි ව.

243. “තතො මලා මලතරං, අවිජ්ජා පරමං මලං;
එතං මලං පහන්ත්වාන, නිම්මලා හොථ භික්ඛවො”ති.

තත්ථ දුච්චරිතන්ති අතිවාරො. අතිවාරිනිඤ්ඤි ඉත්ථිං සාමිකොපි ගෙහා නිහරති, මාතාපිතුනං සන්තිකං ගතම්පි “ත්වං කුලස්ස අගාරවතුතා, අක්ඛිහිපි න දට්ඨබ්බා”ති තං නිහරන්ති. සා අනාථා විවරන්ති මහාදුක්ඛං පාපුණානි. තෙනස්සා දුච්චරිතං “මල”න්ති චුත්තං. දදතොති දායකස්ස. යස්ස භි බ්බන්තකසනකාලෙ “ඉමස්මිං බ්බන්තෙ සම්පන්නෙ සලාකහන්තාදීනි දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා නිජ්ජන්තෙ සස්සෙපි මච්ඡෙරං උප්පජ්ජිත්වා වාගචිත්තං නිවාරෙති, සො මච්ඡෙරවසෙන වාගචිත්තෙ අවිරුහන්තෙ මනුස්සසම්පත්තිං දිබ්බසම්පත්තිං නිබ්බානසම්පත්තින්ති තිස්සො සම්පත්තියො න ලභති. තෙන චුත්තං – “මච්ඡෙරං දදතො මල”න්ති. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. පාපකා ධම්මාති අකුසලධම්මා පන ඉධලොකෙ ව පරලොකෙ ව මලමෙව.

තතොති හෙට්ඨා චුත්තමලතො. මලතරන්ති අතිරෙකමලං වො කට්ඨෙති අත්ථො. අවිජ්ජාති අට්ඨවත්ථුකං අඤ්ඤාණමෙව පරමං මලං. පහන්ත්වානාති එතං මලං ජහිත්වා, භික්ඛවෙ, තුම්හෙ නිම්මලා හොථාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අඤ්ඤතරකුලපුත්තවත්ථු පඤ්චමං.

6. චූළසාරිවත්ථු

සුඡීවන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො චූළසාරිං නාම සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර එකදිවසෙ වෙජ්ජකම්මං කත්වා පණිතභොජනං ලභිත්වා ආදාය නික්ඛමන්තො අන්තරාමග්ගෙ ථෙරං දිස්වා, “භන්තෙ, ඉදං මයා වෙජ්ජකම්මං කත්වා ලද්ධං, තුම්හෙ අඤ්ඤත්ථ එවරුපං භොජනං න ලභිස්සථ, ඉමං භුඤ්ජථ, අහං තෙ වෙජ්ජකම්මං කත්වා නිව්වකාලං එවරුපං ආහාරං ආහරිස්සාමි”ති ආභ. ථෙරො තස්ස වචනං සුත්වා තුණ්හිභුතොව පක්කාමි. භික්ඛු විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, අහිරිකො නාම

පගබ්‍රහ්මා කාකසදියො හුත්වා එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය යත්වා සුඛං ජීවති, හිරිමත්තප්පසම්පන්නො පන දුක්ඛං ජීවති” ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

244. “සුඡීවං අහිරිකෙන, කාකසුරෙන ධංසිනා;
පක්ඛන්දිනා පගබ්‍රහ්මෙන, සංකිලිට්ඨෙන ජීවිතං.

245. “හිරිමතා ව දුඡීවං, නිච්චං සුචිගවෙසිනා;
අලිනෙතාප්පගබ්‍රහ්මෙන, සුද්ධාජීවෙන පස්සතා” ති.

තත්ථ අහිරිකෙනාති ඡින්නහිරොත්තප්පකෙන. එවරුපෙන හි අමාතරමෙව “මාතා මෙ” ති අපිතාදයො එව ව “පිතා මෙ” ති ආදිනා නයෙන වත්වා එකවිසතිවිධාය අනෙසනාය පතිට්ඨාය සුඛෙන ජීවතුං සක්කා. කාකසුරෙනාති සුරකාකසදියෙන. යථා හි සුරකාකො කුලසරෙසු යාගුආදීනි ගණ්හිතුකාමො භික්තිආදියු නිසිදිත්වා අත්තනො ඔලොකනභාවං ඤත්වා අනොලොකෙන්තො විය අඤ්ඤවිහිතකො විය නිද්දායන්තො විය ව හුත්වා මනුස්සානං පමාදං සල්ලක්ඛෙන්වා අනුපතිත්වා “සුසු” ති වදන්තෙසුයෙව භාජනතො මුඛපුරං ගහෙන්වා පලායති, එවමෙව අහිරිකසුග්ගලොපි භික්ඛුහි සද්ධං ගාමං පවිසිත්වා යාගුහත්තට්ඨානාදීනි වචන්ථපෙති. තත්ථ භික්ඛු පිණ්ඩාය වරිත්වා යාපනමත්තං ආදාය ආසනසාලං ගන්ත්වා පච්චවෙක්ඛන්තා යාගුං පිටිත්වා කම්මට්ඨානං මනසි කරොන්ති සප්ඤ්ඤායන්ති ආසනසාලං සම්මජ්ජන්ති. අයං පන අකත්වා ගාමාහිමුඛොව හොති.

සො හි භික්ඛුහි “පස්සමි” ති ඔලොකියමානොපි අනොලොකෙන්තො විය අඤ්ඤවිහිතො විය නිද්දායන්තො විය ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චන්තො විය චිවරං සංවිදහන්තො විය හුත්වා “අසුකං නාම මෙ කම්මං අත්ථි” ති වදන්තො උට්ඨායාසනා ගාමං පවිසිත්වා පාතොව වචන්ථපිතගෙහෙසු අඤ්ඤතරං ගෙහං උපසඩ්ධම්මිත්වා සරමානුසකෙසු ථොකං කවාටං පිටියා ද්වාරෙ නිසිදිත්වා කන්දන්තෙසුපි එකෙන හත්ථෙන කවාටං පණාමෙන්වා අත්තො පවිසති. අථ නං දිස්වා අකාමකාපි ආසනෙ නිසිදාපෙන්වා යාගුආදියු යං අත්ථි, තං දෙන්ති. සො යාවදන්ථං භුඤ්ජිත්වා අවසෙසං පත්තෙනාදාය පක්කමති. අයං කාකසුරො නාම. එවරුපෙන අහිරිකෙන සුඡීවන්ති අත්ථො.

ධංසිනාති “අසුකත්ථෙරො නාම අප්පිච්ඡො” ති ආදීනි වදන්තෙසු - “කිං පන මයං න අප්පිච්ඡා” ති ආදිවචනෙන පරෙසං ගුණධංසනාය ධංසිනා. තථාරුපස්ස වචනං සුත්වා “අයම්පි අප්පිච්ඡතාදිගුණෙ යුත්තො” ති මඤ්ඤමානා මනුස්සා දාතඛිං මඤ්ඤන්ති. සො පන තතො පට්ඨාය විඤ්ඤපුරිසානං චිත්තං ආරාධෙතුං අසක්කොන්තො තම්භාපි ලාභා පරිභායති. එවං ධංසිපුග්ගලො අත්තනොපි පරස්සපි ලාභං නාසෙතියෙව.

පක්ඛන්දිනාති පක්ඛන්ද්වාරිනා. පරෙසං කිච්චානිපි අත්තනො කිච්චානි විය දස්සෙන්තො පාතොව භික්ඛුසු චෙතියධිගණාදියු වත්තං කත්වා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන ථොකං නිසිදිත්වා උට්ඨාය ගාමං පවිසන්තෙසු මුඛං ධොවිත්වා පණ්ඩුකාසාවපාරුපනඅක්ඛිඅඤ්ජනසිසමක්ඛනාදීනි අත්තභාවං මණ්ඩෙන්වා සම්මජ්ජන්තො විය ද්වෙ තයො සම්මජ්ජනිපභාරෙ දත්වා ද්වාරකොට්ඨකාහිමුඛො හොති. මනුස්සා පාතොව “චෙතියං වන්දිස්සාම, මාලාපුජං කරිස්සාම” ති ආගතා තං දිස්වා “අයං විහාරො ඉමං දහරං නිස්සාය පටිජග්ගනං ලහති, ඉමං මා පමජ්ජිත්ථා” ති වත්වා තස්ස දාතඛිං මඤ්ඤන්ති. එවරුපෙන පක්ඛන්දිනාපි සුඡීවං. පගබ්‍රහ්මෙනාති කායපාගබ්භියාදීනි සමන්තාගතෙන. සංකිලිට්ඨෙන ජීවිතන්ති එවං ජීවිකං කප්පෙන්වා ජීවන්තෙන හි පුග්ගලෙන සංකිලිට්ඨෙන හුත්වා ජීවිතං නාම හොති, තං දුඡීවිතං පාපමෙවාති අත්ථො.

හිරිමතා වාති හිරොත්තප්පසම්පන්නෙන පුග්ගලෙන දුඡීවං. සො හි අමාතාදයොව “මාතා මෙ” ති ආදීනි අවත්වා අධම්මිකෙ පච්චයෙ ගුථං විය ජිගුච්ඡන්තො ධම්මෙන සමෙන පරියෙසන්තො සපදානං පිණ්ඩාය වරිත්වා ජීවිකං කප්පෙන්තො ලුඛං ජීවිකං ජීවතිති අත්ථො. සුචිගවෙසිනාති සුචිති කායකම්මාදීනි ගවෙසන්තෙන. අලිනෙතාති ජීවිතචුත්තිමනල්ලිනෙන. සුද්ධාජීවෙන පස්සතාති එවරුපො හි පුග්ගලො සුද්ධාජීවො නාම හොති. තෙන එවං සුද්ධාජීවෙන තමෙව සුද්ධාජීවං සාරතො පස්සතා ලුඛජීවිතවසෙන දුඡීවං හොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙන ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

චූළසාරිවත්ථු ඡට්ඨං.

7. පඤ්චඋපාසකවත්ථු

යො පාණන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඤ්ච උපාසකෙ ආරඛිහ කථෙසි.

තෙසු හි එකො පාණාතිපාතාවෙරමණිසික්ඛාපදමෙව රක්ඛති, ඉතරෙ ඉතරානි. තෙ එකදිවසං “අභං දුක්කරං කරොමි, දුක්කරං රක්ඛාමි” ති විවාදාපන්නා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා වන්දිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා එකසීලම්පි කනිට්ඨකං අකත්වා “සඛ්ඛානෙව දුරක්ඛානි” ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

246. “යො පාණමතිපාතෙති, මුසාවාදඤ්ච භාසති;

ලොකෙ අදින්නමාදියනි, පරදාරඤ්ච ගවිජනි.

247. “සුරාමෙරයපානඤ්ච , යො නරො අනුයුඤ්ජනි;
ඉධෙව මෙසො ලොකස්මිං, මූලං ඛණ්ති අත්තනො.

248. “එවං හො පුරිස ජානාහි, පාපධම්මා අසඤ්ඤා;
මා තං ලොහො අධම්මො ව, චිරං දුක්ඛාය රත්ඨයු”න්ති.

තත්ථ යො පාණමතිපාතෙතිති යො සාහත්ථිකාදියු ඡසු පයොගෙසු එකපයොගෙනාපි පරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියං උපවිජින්නති. මුසාවාදන්ති පරෙසං අත්ථහඤ්ජනකං මුසාවාදඤ්ච භාසති. ලොකෙ අදින්නමාදියනිති ඉමස්මිං සත්තලොකෙ ථෙය්‍යාවහාරාදියු එකෙනපි අවහාරෙන පරපරිග්ගහිතං ආදියති. පරදාරඤ්ච ගවිජනිති පරස්ස රක්ඛිතගොපිතෙසු භණ්ඩෙසු අපරජ්ඣාත්තො උප්පට්ඨාරං වරති. සුරාමෙරයපානන්ති යස්ස කස්සචි සුරාය වෙව මෙරයස්ස ව පානං. අනුයුඤ්ජනිති සෙවති ඛනුලිකරොති. මූලං ඛණ්තිති තිට්ඨතු පරලොකො, සො පන පුග්ගලො ඉධ ලොකස්මිංයෙව යෙන ඛෙත්තවත්ථුආදිනා මූලෙන පතිට්ඨපෙය්‍යා, තම්පි අට්ඨපෙත්වා වා විස්සජ්ජෙත්වා වා සුරං පිවත්තො අත්තනො මූලං ඛණ්ති, අනාථො කපණො හුත්වා විවරති. එවං, හොති පඤ්චදුස්සිල්‍යාකම්මකාරකං පුග්ගලං ආලපති. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා. අසඤ්ඤාති කායසඤ්ඤාදිරහිතා. අවෙතසානිපි පාඨො, අවිත්තකාති අත්ථො. ලොහො අධම්මො වාති ලොහො වෙව දොසො ව. උභයම්පි හෙතං අකුසලමෙව. චිරං දුක්ඛාය රත්ඨයුන්ති චිරකාලං නිරයදුක්ඛාදිනං අත්ථාය තං එතෙ ධම්මා මා රත්ථෙත්තු මා මත්ථෙත්තුති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ පඤ්ච උපාසකා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

පඤ්චඋපාසකවත්ථු සත්තමං.

8. තිස්සදහරවත්ථු

දදාති වෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො තිස්සදහරං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර අනාථපිණ්ඩිකස්ස ගහපතිනො විසාඛාය උපාසිකායාති පඤ්චන්තං අරියසාවකකොට්ඨං දානං නින්දන්තො විචරි, අසද්ධිදානම්පි නින්දියෙව. තෙසං තෙසං දානග්ගෙ සීතලං ලභිත්වා “සීතල”න්ති නින්දි, උණ්භං ලභිත්වා “උණ්භ”න්ති නින්දි. අප්පං දෙන්තෙපි “කිං ඉමෙ අප්පමත්තකං දෙන්ති”ති නින්දි, ඛනුං දෙන්තෙපි “ඉමෙසං ගෙහෙ යපනට්ඨානං මඤ්ඤෙ නත්ථි, නනු නාම භික්ඛූනං යාපනමත්තං දාතබ්බං, එත්තකං යාගුහත්තං නිරත්ථකමෙව විස්සජ්ජති”ති නින්දි. අත්තනො පන ඤාතකෙ ආරබ්භ “අහො අම්භාකං ඤාතකානං ගෙහං වතුහි දිසාහි ආගතාගතානං භික්ඛූනං ඔපානභුත”න්තිආදීනි වත්වා පසංසං පවත්තෙසි. සො පනෙකස්ස දොචාරිකස්ස පුත්තො ජනපදං විවරන්තෙහි වඩ්ඪකීහි සද්ධිං විවරන්තො සාවත්ථිං පත්වා පබ්බජිතො. අථ නං භික්ඛූ එවං මනුස්සානං දානාදීනි නින්දන්තං දිස්වා “පරිග්ගණ්ඨස්සාම න”න්ති වින්තෙත්වා, “ආවුසො, තව ඤාතකා කහං වසන්ති”ති පුච්ඡිත්වා “අසුකගාමෙ නාමා”ති සුත්ථාව කතිපයෙ දහරෙ පෙසෙසු. තෙ තත්ථ ගන්ත්වා ගාමවාසිකෙහි ආසනසාලාය නිසීදාපෙත්වා කතසක්කාරා පුච්ඡිංසු – “ඉමම්භා ගාමා නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතො තිස්සො නාම දහරො අත්ථි. තස්ස කතමෙ ඤාතකා”ති? මනුස්සා “ඉධ කුලගෙහනො නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතදාරකො නත්ථි, කිං නු බො ඉමෙ වදන්ති”ති වින්තෙත්වා, “හන්තෙ, එකො දොචාරිකපුත්තො වඩ්ඪකීහි සද්ධිං විවරන්වා පබ්බජිතොති සුඤ්ඤාම, තං සන්ධාය වදෙට් මඤ්ඤෙ”ති ආභංසු. දහරභික්ඛූ තිස්සස්ස තත්ථ ඉස්සරඤාතකානං අභාවං ඤත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා “අකාරණමෙව, හන්තෙ, තිස්සො විලපන්තො විවරති”ති තං පවත්තිං භික්ඛූනං ආරොචෙසු. භික්ඛූපි තං තථාගතස්ස ආරොචෙසු.

සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව විකත්ථෙත්තො විවරති, පුබ්බෙපි විකත්ථකොව අහොසී”ති වත්වා භික්ඛූහි යාවිතො අතිතං ආහරිත්වා –

“ඛනුම්පි සො විකත්ථෙය්‍යා, අඤ්ඤං ජනපදං ගතො;
අත්ථාගන්ත්වාන දුසෙය්‍යා, භුඤ්ජ හොගෙ කට්ඨහකා”ති. (ජා. 1.1.125) –

ඉමං කට්ඨානුභාසකං විත්ථාරෙත්වා, “භික්ඛවෙ, යො හි පුග්ගලො පරෙහි අප්පකෙ වා ඛනුකෙ වා ලුබ්භෙ වා පණිකෙ වා දින්නෙ අඤ්ඤෙසං වා දත්වා අත්තනො අදින්නෙ මඩ්ඤු හොති, තස්ස ඤානං වා විපස්සනං වා මග්ගඵලාදීනි වා න උප්පජ්ජන්ති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසී –

249. “දදාති වෙ යථාසද්ධං, යථාපසාදනං ජනො;
තත්ථ යො ව මඩ්ඤු හොති, පරෙසං පානහොජනෙ;
න සො දිවා වා රත්තිං වා, සමාධිමග්ගවිජනි.

250. “යස්ස චෙතං සමුච්ඡින්නං, මූලසච්චං සමුහතං;
ස චෙ දිවා වා රත්තිං වා, සමාධිමධිගච්ඡති”ති.

තත්ථ දදාති චෙ යථාසද්ධන්ති ලුඛපණ්ණාදිසු යංකිඤ්චි දෙන්තො ජනො යථාසද්ධං අත්තනො සද්ධානුරූපමෙව දෙති. යථාපසාදනන්ති ථෙරනවාදිසු වස්ස යස්මිං යස්මිං පසාදො උප්පජ්ජති, තස්ස දෙන්තො යථාපසාදනං අත්තනො පසාදානුරූපමෙව දෙති. තත්ථාති තස්මිං පරස්ස දානෙ “මයා අප්පං වා ලද්ධං, ලුඛං වා ලද්ධං”න්ති මඤ්ඤාභාවං ආපජ්ජති. සමාධින්නි සො පුග්ගලො දිවා වා රත්තිං වා උපවාරජ්ජනාවසෙන වා මග්ගඵලවසෙන වා සමාධිං නාධිගච්ඡති. යස්ස චෙතන්ති යස්ස පුග්ගලස්ස එතං එකෙසු යානෙසු මඤ්ඤාභාවසඤ්ඤානං අකුසලං සමුච්ඡින්නං මූලසච්චං කත්වා අරහත්තමග්ගඤ්ඤානෙසු සමුහතං, සො චුත්තජ්ජකාරං සමාධිං අධිගච්ඡතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිසුති.

නිස්සදහරවත්ථු අට්ඨමං.

9. පඤ්චඋපාසකවත්ථු

නත්ථි රාගසමො අග්ගිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ච උපාසකෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙ කිර ධම්මං සොතුකාමා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. බුද්ධානඤ්ච “අයං ඛත්තියො, අයං බ්‍රාහ්මණො, අයං අඬ්ඬො, අයං දුග්ගතො, ඉමස්ස උළාරං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමි, ඉමස්ස නො”ති විත්තං න උප්පජ්ජති. යංකිඤ්ච ආරබ්භ ධම්මං දෙසෙන්තො ධම්මගාරවං පුරක්ඛන්වා ආකාසගඬ්ඨං ඔනාරෙන්තො විය දෙසෙති. එවං දෙසෙන්තස්ස පන තථාගතස්ස සන්තිකෙ නිසීන්තානං තෙසං එකො නිසීන්තකොව නිද්දායි, එකො අඬ්ඬලියා භූමිං ලිඛන්තො නිසීදි, එකො එකං රුක්ඛං වාලෙන්තො නිසීදි, එකො ආකාසං උල්ලොකෙන්තො නිසීදි, එකො පන සක්කච්චං ධම්මං අස්සොසි.

ආනන්දත්ථෙරො සත්ථාරං බීජයමානො තෙසං ආකාරං ඔලොකෙන්තො සත්ථාරං ආහ – “භන්තෙ, තුම්හෙ ඉමෙසං මහාමෙඝගජ්ජිතං ගජ්ජන්තා විය ධම්මං දෙසෙථ, එතෙ පන තුම්හෙසුපි ධම්මං කට්ඨෙන්තෙසු ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොන්තා නිසීන්තා”ති. “ආනන්ද, ත්වං එතෙ න ජානාසි”ති? “ආම, න ජානාමි, භන්තෙ”ති. එතෙසු හි යො එස නිද්දායන්තො නිසීන්තො, එස පඤ්ච ජාතිසතානි සප්පයොනියං නිබ්බත්තිත්වා භොගෙසු සීසං යථෙත්වා නිද්දායි, ඉදානිපිස්ස නිද්දාය තිත්ති නත්ථි, නාස්ස කණ්ණං මම සද්දො පටිසති. කිං පන, භන්තෙ, පටිපාටියා කට්ඨෙව, උදාහු අන්තරන්තරාති. ආනන්ද, එතස්ස හි කාලෙන මනුස්සත්තං, කාලෙන දෙවත්තං, කාලෙන නාගත්තන්ති එවං අන්තරන්තරා උප්පජ්ජන්තස්ස උපපත්තියො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤානෙසු න සක්කා පරිච්ඡින්නං. පටිපාටියා පනෙස පඤ්ච ජාතිසතානි නාගයොනියං නිබ්බත්තිත්වා නිද්දායන්තොපි නිද්දාය අතින්තොයෙව. අඬ්ඬලියා භූමිං ලිඛන්තො නිසීන්තපුරිසොපි පඤ්ච ජාතිසතානි ගණ්ඩුප්පාදයොනියං නිබ්බත්තිත්වා භූමිං ඛණ්ණං, ඉදානිපි භූමිං ඛණ්ණන්තොව මම සද්දං න සුණාති. එස රුක්ඛං වාලෙන්තො නිසීන්තපුරිසොපි පටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතානි මක්කටයොනියං නිබ්බත්ති, ඉදානිපි පුබ්බාවිණ්ණවසෙන රුක්ඛං වාලෙතියෙව, නාස්ස කණ්ණං මම සද්දො පටිසති. එස ආකාසං උල්ලොකෙන්තො නිසීන්තපුරිසොපි පඤ්ච ජාතිසතානි නක්ඛන්තපාඨකො හුත්වා නිබ්බත්ති, ඉදානි පුබ්බාවිණ්ණවසෙන අප්පාපි ආකාසමෙව උල්ලොකෙති, නාස්ස කණ්ණං මම සද්දො පටිසති. එස සක්කච්චං ධම්මං සුණන්තො නිසීන්තපුරිසො පන පටිපාටියා පඤ්ච ජාතිසතානි තිණ්ණං වෙදානං පාරගු මන්තජ්ඣායකබ්‍රාහ්මණො හුත්වා නිබ්බත්ති, ඉදානිපි මන්තං සංසන්දන්තො විය සක්කච්චං සුණාතිති.

“භන්තෙ, තුම්හාකං ධම්මදෙසනා ජව්ඤ්ඤානි ජින්නන්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආහච්ච තිට්ඨති, කස්මා ඉමෙ තුම්හෙසුපි ධම්මං දෙසෙන්තෙසු සක්කච්චං න සුණන්ති”ති? “ආනන්ද, මම ධම්මො සුස්සවතියොති සඤ්ඤං කරොසි මඤ්ඤෙ”ති. “කිං පන, භන්තෙ, දුස්සවතියො”ති? “ආම, ආනන්දා”ති. “කස්මා, භන්තෙ”ති? “ආනන්ද, බුද්ධොති වා ධම්මොති වා සඬ්ඝොති වා පදං ඉමෙහි සන්තෙහි අනෙකෙසුපි කප්පකොට්ඨකසහස්සෙසු අසුත්තපුබ්බං. යස්මා ඉමං ධම්මං සොතුං න සක්කොන්තා අනමතග්ගෙ සංසාරෙ ඉමෙ සත්තා අනෙකච්ඡිතං තිරච්ඡානකථංයෙව සුණන්තා ආගතා, තස්මා සුරාපානකෙළිමණ්ඩලාදිසු ගායන්තා නව්වන්තා විවරන්ති, ධම්මං සොතුං න සක්කොන්ති”ති. “කිං නිස්සාය පනෙතෙ න සක්කොන්ති, භන්තෙ”ති?

අට්ඨස්ස සත්ථා, “ආනන්ද, රාගං නිස්සාය දොසං නිස්සාය මොහං නිස්සාය තණ්හං නිස්සාය න සක්කොන්ති. රාගග්ගිසදිසො අග්ගි නාම නත්ථි, සො ජාරිකම්පි අසෙසෙන්වා සත්තෙ දහති. කිඤ්චාපි සත්තසුරියපාතුභාවං නිස්සාය උප්පන්නො කප්පවිනාසකො අග්ගිපි කිඤ්චි අනවසෙසෙන්වාව ලොකං දහති, සො පන අග්ගි කදාවියෙව දහති. රාගග්ගිනො අදහනකාලො නාම නත්ථි, තස්මා රාගසමො වා අග්ගි දොසසමො වා ගහො මොහසමං වා ජාලං තණ්හාසමා වා නදී නාම නත්ථි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

251. “නත්ථි රාගසමො අග්ගි, නත්ථි දොසසමො ගහො;
නත්ථි මොහසමං ජාලං, නත්ථි තණ්හාසමා නදී”ති.

තත්ප් රාගසමෝති ධුමාදිසු කිඤ්චි අදස්සෙන්වා අත්තොයෙව උට්ඨාය කුමාපනවසෙන රාගෙන සමෝ අග්ගි නාම නත්ථි. දොසසමෝති යක්ඛගහඅපගරගහකුම්භිලගහාදයො එකස්මිංයෙව අත්තභාවෙ ගණ්හිතුං සක්කොන්ති, දොසගහො පන සබ්බත්ථ එකත්තමෙව ගණ්හාතිති දොසෙන සමෝ ගහො නාම නත්ථි. මොහසමන්ති ඔනන්ධනපරියොනන්ධනට්ඨෙන පන මොහසමං ජාලං නාම නත්ථි. තණ්හාසමාති ගඬිගාදිනං නදීනං පුණ්ණකාලොපි ඌනකාලොපි සුක්ඛකාලොපි පඤ්ඤායති, තණ්හාය පන පුණ්ණකාලො වා සුක්ඛකාලො වා නත්ථි, නිව්චං ඌනාව පඤ්ඤායතිති දුප්පුරණට්ඨෙන තණ්හාය සමා නදී නාම නත්ථිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සක්කව්චං ධම්මං සුණන්තො උපාසකො සොනාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

පඤ්චඋපාසකවත්ථු නවමං.

10. මෙණ්ඩකසෙට්ඨිවත්ථු

සුදස්සං චජ්ජන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා හද්දියනගරං නිස්සාය ජාතියාවනෙ විහරන්තො මෙණ්ඩකසෙට්ඨිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සත්ථා කිර අඬගුත්තරාපෙසු වාරිකං වරන්තො මෙණ්ඩකසෙට්ඨිනො ව, හරියාය චස්ස චන්දපදුමාය, පුත්තස්ස ච ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො, සුණ්ඩාය ච සුමනදෙවියා, නත්තාය චස්ස විසාබාය, දාසස්ස ච පුණ්ණස්සාති ඉමෙසං සොනාපත්තිථලපතිස්සයං දිස්වා හද්දියනගරං ගන්ත්වා ජාතියාවනෙ විහාසී. මෙණ්ඩකසෙට්ඨි සත්ථු ආගමනං අස්සොසී. කස්මා පනෙස මෙණ්ඩකසෙට්ඨි නාම ජානොති? තස්ස කිර පච්ඡිමගෙහෙ අට්ඨකරිසමත්තෙ යානෙ හත්ථිඅස්සඋසභපමාණා සුවණ්ණමෙණ්ඩකා පට්ඨං භින්දිත්වා පිට්ඨියා පිට්ඨිං පහරමානා උට්ඨතිංසු. තෙසං මුඛෙසු පඤ්චවණ්ණානං සුත්තානං ගෙණ්ඩුකා පක්ඛිත්තා හොන්ති. සප්පිතෙලමධුචාණිතාදිහි වා වත්ථච්ඡාදනහිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිහි වා අත්ථෙ සති තෙසං මුඛතො ගෙණ්ඩුකෙ අපනෙන්නි, එකස්සාපි මෙණ්ඩකස්ස මුඛතො ජම්බුදීපවාසිනං පහොනකං සප්පිතෙලමධුචාණිතවත්ථච්ඡාදනහිරඤ්ඤසුවණ්ණං නික්ඛමති. තතො පට්ඨාය මෙණ්ඩකසෙට්ඨිති පඤ්ඤායී.

කිං පනස්ස පුබ්බකම්මන්ති? විපස්සිබුද්ධකාලෙ කිර එස අවරොජස්ස නාම කුටුම්භිකස්ස භාගිනෙයොං මාතුලෙන සමානනාමො අවරොජො නාම අහොසී. අපස්ස මාතුලො සත්ථු ගන්ධකුටිං කාතුං ආරභී. සො තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා, “මාතුල, උභොපි සහෙව කරොමා”ති වත්වා “අහං අඤ්ඤෙහි සද්ධිං අසාධාරණං කත්වා එකකොව කරිස්සාමි”ති තෙන පන පටික්ඛිත්තකාලෙ “ඉමස්මිං යානෙ ගන්ධකුටියා කතාය ඉමස්මිං නාම යානෙ කුඤ්ජරසාලං නාම ලද්ධං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා අරඤ්ඤතො දබ්බසම්භාරෙ ආහරාපෙත්වා එකං ථම්භං සුවණ්ණබ්බිතං, එකං රජතබ්බිතං, එකං මණ්ඩබ්බිතං, එකං සත්තරතතබ්බිතන්ති එවං. තුලාසඩ්ඝාතද්වාරකවාට්ඨානපානගොපානසිඡද්ධිට්ඨකා සබ්බාපි සුවණ්ණාදිබ්බිතාව කාරෙත්වා ගන්ධකුටියා සම්මුඛට්ඨානෙ තථාගතස්ස සත්තරතතමයං කුඤ්ජරසාලං කාරෙසී. තස්සා උපරි සනරත්තසුවණ්ණමයා කම්බලා පවාළමයා සිබරප්පිකායො අහෙසුං. කුඤ්ජරසාලාය මජ්ඣෙකෙ යානෙ රතනමණ්ඩපං කාරෙත්වා ධම්මාසනං පතිට්ඨාපෙසී. තස්ස සනරත්තසුවණ්ණමයා පාදා අහෙසුං, තථා වතස්සො අට්ඨියො. වත්තාරො පන සුවණ්ණමෙණ්ඩකෙ කාරාපෙත්වා ආසනස්ස වතුන්තං පාදානං හෙට්ඨා යපෙසී, ද්වෙ මෙණ්ඩකෙ කාරාපෙත්වා පාදපීඨකාය හෙට්ඨා යපෙසී, ජ සුවණ්ණමෙණ්ඩකෙ කාරාපෙත්වා මණ්ඩපං පරික්ඛිපෙන්නො යපෙසී. ධම්මාසනං පයමං සුත්තමයෙහි රජ්ජුකෙහි වායාපෙත්වා මජ්ඣෙකෙ සුවණ්ණසුත්තමයෙහි උපරි මුත්තමයෙහි සුත්තෙහි වායාපෙසී. තස්ස වන්දනමයො අපස්සයො අහොසී. එවං කුඤ්ජරසාලං නිට්ඨාපෙත්වා සාලාමභං කරොන්තො අට්ඨසට්ඨිහි භික්ඛුසතසහස්සෙහි සද්ධිං සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා වත්තාරො මාසෙ දානං දත්වා ඔසානදිවසෙ තිව්චරං අදාසී. තත්ථ සඩ්ඝනවකස්ස සතසහස්සග්ගිකං පාපුණි.

එවං විපස්සිබුද්ධකාලෙ පුඤ්ඤකම්මං කත්වා තතො වුතො දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරන්තො ඉමස්මිං හද්දකප්පෙ බාරාණසියං මහාභොගකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා බාරාණසියෙට්ඨි නාම අහොසී. සො එකදිවසං රාජුපට්ඨානං ගච්ඡන්තො පුරොහිතං දිස්වා “කිං, ආවරිය, නක්ඛන්තමුහුත්තං, උපධාරෙථා”ති ආභ. ආම, උපධාරෙමි, කිං අඤ්ඤං අම්භාකං කම්මන්ති. තෙන හි කීදිසං ජනපදවාරිත්තන්ති? එකං භයං හවිස්සතීති. කිං භයං නාමාති? ඡාතකභයං සෙට්ඨිති. කදා හවිස්සතීති? ඉතො තිණ්ණං සංචච්ඡරානං අච්චයෙනාති. තං සුත්වා සෙට්ඨි බහුං කසිකම්මං කාරෙත්වා ගෙහෙ විජ්ජමානධනෙනාපි ධඤ්ඤමෙව ගහෙත්වා අඩ්ඨතෙරසානි කොට්ඨසතානි කාරෙත්වා සබ්බකොට්ඨකෙ විහිහි පරිපුරෙසී. කොට්ඨෙසු අප්පහොන්තෙසු වාට්ඨාදිනි පුරෙත්වා අවසෙසං භූමියං ආවාටෙ කත්වා නිබ්ඤ්ඤා. නිධානාවසෙසං මත්තිකාය සද්ධිං මද්දිත්වා භික්තියො ලිම්පාපෙසී.

සො අපරෙත සමයෙන ඡාතකභයෙ සම්පත්තෙ යථානික්ඛිත්තං ධඤ්ඤං පරිභුඤ්ජන්තො කොට්ඨෙසු ව වාට්ඨාදිසු ව නික්ඛිත්තධඤ්ඤෙ පරික්ඛිණෙ පරිජනෙ පක්කොසාපෙත්වා ආභ – “ගච්ඡථ, තාතා, පබ්බතපාදං පවිසිත්වා ජීවන්තා සුභික්ඛකාලෙ මම සන්තිකං ආගන්තුකාමා ආගච්ඡථ, අනාගන්තුකාමා තත්ථ තත්ථෙව ජීව්ථා”ති. තෙ රොදමානා අස්සුමුඛා හුත්වා සෙට්ඨිං වන්දිත්වා බමාපෙත්වා සත්තාහං නිසීදිත්වා තථා අකංසු. තස්ස පන සන්තිකෙ

වෙය්‍යාවච්චකරො එකොව පුණ්ණො නාම දාසො ඔහිසි, තෙන සද්ධිං සෙට්ඨිජායා සෙට්ඨිපුත්තො සෙට්ඨිසුණ්සාති පඤ්චෙව ජනා අහෙසුං. තෙ භුමියං ආවාටෙසු නිහිතධක්ඤෙපි පරික්ඛිණෙ හිත්තිමත්තිකං පාතෙත්වා තෙමෙත්වා තතො ලද්ධධක්ඤෙන යාපයිංසු. අප්පස් ජායා ඡාතකෙ අවත්ථරන්තෙ මත්තිකාය ඛියමානාය හිත්තිපාදෙසු අවසිට්ඨමත්තිකං පාතෙත්වා තෙමෙත්වා අඩ්ඨාළ්භකමත්තං චිහිං ලහිත්වා කොට්ටෙත්වා එකං තණ්ඩුලනාළිං ගහෙත්වා “ඡාතකකාලෙ වොරා බහු හොන්ති”ති වොරහයෙන එකස්මිං කුටෙ පක්ඛිපිත්වා පිදහිත්වා භුමියං නිබණ්ණිත්වා යපෙසි. අප් නං සෙට්ඨී රාජුපට්ඨානතො ආගන්ත්වා ආහ – “භද්දෙ, ඡාතොමිහි, අත්ථි කිඤ්ථි”ති. සා විජ්ජමානං “නත්ථි”ති අවත්වා “එකා තණ්ඩුලනාළි අත්ථි”ති ආහ. “කහං සා”ති? “වොරහයෙන මෙ නිබණ්ණිත්වා යපිතා”ති. “තෙන හි නං උද්ධරිත්වා කිඤ්ථි පවාහි”ති. “සවෙ යාගුං පවිස්සාමි, ද්වෙ වාරෙ ලහිස්සති. සවෙ හත්තං පවිස්සාමි, එකවාරමෙව ලහිස්සති, කිං පවාමි, සාමි”ති ආහ. “අමිහාකං අඤ්ඤො පච්චයො නත්ථි, හත්තං භුඤ්ජිත්වා මරිස්සාම, හත්තමෙව පවාහි”ති. සා හත්තං පචිත්වා පඤ්ච කොට්ඨාසෙ කත්වා සෙට්ඨිනො කොට්ඨාසං වඩ්ඪෙත්වා පුරතො යපෙසි.

තස්මිං බණෙ ගන්ධමාදනපබ්බතෙ පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො සමාපත්තිනො වුට්ඨාති. අත්තොසමාපත්තියං කිර සමාපත්තිබලෙන ජිසව්ජා න බාධති. සමාපත්තිනො වුට්ඨිතානං පන බලවතී හුත්වා උදරපටලං ඩය්හන්ති විය උප්පජ්ජති. තස්මා තෙ ලහනට්ඨානං ඔලොකෙත්වා ගච්ජන්ති. තං දිවසඤ්ච තෙසං දානං දත්වා සෙනාපතිට්ඨානාදීසු අඤ්ඤතරසම්පත්තිං ලහන්ති. තස්මා සොපි දිබ්බෙන චක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො “සකලජම්බුදීපෙ ඡාතකභයං උප්පන්නං, සෙට්ඨිගෙහෙ ව පඤ්චන්තං ජනානං නාළිකොදනොව පක්කො, සද්ධා නු බො එතෙ, සක්ඛිස්සන්ති වා මම සඬගහං කාතු”න්ති තෙසං සද්ධභාවඤ්ච සඬගහං කාතුං සමත්ථභාවඤ්ච දිස්වා පත්තචීවරමාදාය මහාසෙට්ඨිස්ස පුරතො ද්වාරෙ ධීතමෙව අත්තානං දස්සෙසි. සො තං දිස්වා පසන්නචිත්තො “පුබ්බෙපි මයා දානස්ස අදින්නත්තා එවරුපං ඡාතකං දිට්ඨං, ඉදං බො පන හත්තං මං එකදිවසමෙව රක්ඛෙය්‍ය. අයාස්ස පන දින්නං අනෙකාසු කප්පකොටීසු මම හිතසුබාවහං භවිස්සති”ති තං හත්තපාතිං අපනෙත්වා පච්චෙකඤ්ඤාද්ධං උපසඬකමිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන චන්දිත්වා ගෙහං පවෙසෙත්වා ආසනෙ නිසින්නස්ස පාදෙ ධොවිත්වා සුවණ්ණපාදපියෙ යපෙත්වා හත්තපාතිමාදාය පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස පත්තෙ ඔකිරි. උපඩ්ඨාවසෙසෙ හත්තෙ පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො හත්ථෙන පත්තං පිදහි. අප් නං, “හත්තෙ, එකාය තණ්ඩුලනාළියා පඤ්චන්තං ජනානං පක්කඔදනස්ස අයං එකො කොට්ඨාසො, ඉමං ද්විධා කාතුං න සක්කා. මා මය්හං ඉධලොකෙ සඬගහං කරොථ, අහං නිරවසෙසං දාතුකාමොමිහි”ති වත්වා සබ්බං හත්තමදාසි. දත්වා ව පන පත්ථනං පටියපෙසි, “මා, හත්තෙ, පුන නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ එවරුපං ඡාතකභයං අද්දසං, ඉතො පටියාය සකලජම්බුදීපවාසිනං බීජහත්තං දාතුං සමත්ථො භවෙය්‍යං, සහත්ථෙන කම්මං කත්වා ජීවිකං න කප්පෙය්‍යං, අඩ්ඨතෙරස කොට්ඨසතාති සොධාපෙත්වා සීසං න්හායිත්වා තෙසං ද්වාරෙ නිසිදිත්වා උද්ධං ඔලොකිතක්ඛණ්ණෙයෙව මෙ රත්තසාලිධාරා පතිත්වා සබ්බකොට්ඨෙ පුරෙය්‍යුං. නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ ව අයමෙව හරියා, අයමෙව පුත්තො, අයමෙව සුණ්සා, අයමෙව දාසො හොතු”ති.

හරියාපිස්ස “මම සාමිකෙ ජිසව්ජාය පිළියමානෙ න සක්කා මයා භුඤ්ජිතු”න්ති වින්තෙත්වා අත්තනො කොට්ඨාසං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස දත්වා පත්ථනං පටියපෙසි, “හත්තෙ, ඉදාහි නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ එවරුපං ඡාතකභයං න පස්සෙය්‍යං, හත්තථාලිකං පුරතො කත්වා සකලජම්බුදීපවාසිනං හත්තං දෙන්තියාපි ව මෙ යාව න උට්ඨහිස්සාමි, තාව ගහිතගහිතට්ඨානං පුරිතමෙව හොතු. අයමෙව සාමිකො, අයමෙව පුත්තො, අයමෙව සුණ්සා, අයමෙව දාසො හොතු”ති. පුත්තොපිස්ස අත්තනො කොට්ඨාසං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස දත්වා පත්ථනං පටියපෙසි, “හත්තෙ, ඉතො පටියාය එවරුපං ඡාතකභයං න පස්සෙය්‍යං, එකඤ්ච මෙ සහස්සථවිකං ගහෙත්වා සකලජම්බුදීපවාසිනං කභාපණං දෙන්තස්සාපි අයං සහස්සථවිකා පරිපුණ්ණාව හොතු, ඉමෙයෙව මාතාපිතරො හොන්තු, අයං හරියා, අයං දාසො හොතු”ති.

සුණ්සාපිස්ස අත්තනො කොට්ඨාසං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස දත්වා පත්ථනං පටියපෙසි, “ඉතො පටියාය එවරුපං ඡාතකභයං න පස්සෙය්‍යං, එකඤ්ච මෙ ධක්ඤපිට්ඨකං පුරතො යපෙත්වා සකලජම්බුදීපවාසිනං බීජහත්තං දෙන්තියාපි බිණ්ණාවො මා පඤ්ඤායිත්ථ, නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ ඉමෙයෙව සසුරා හොන්තු, අයමෙව සාමිකො, අයමෙව දාසො හොතු”ති. දාසොපි අත්තනො කොට්ඨාසං පච්චෙකඤ්ඤාද්ධස්ස දත්වා පත්ථනං පටියපෙසි, “ඉතො පටියාය එවරුපං ඡාතකභයං න පස්සෙය්‍යං, සබ්බෙ ඉමෙ සාමිකා හොන්තු, කසන්නස්ස ව මෙ ඉතො තිස්සො, එත්තො තිස්සො, මජ්ඣෙ එකාති දාරුඅමිබණ්ණමත්තා සත්ත සත්ත සීතායො ගච්ජන්තු”ති. සො තං දිවසං සෙනාපතිට්ඨානං පත්ථෙත්වා ලද්ධං සමත්ථොපි සාමිකෙසු සිනෙහෙන “ඉමෙයෙව මෙ සාමිකා හොන්තු”ති පත්ථනං පටියපෙසි. පච්චෙකඤ්ඤාද්ධො සබ්බෙසම්පි වචනාවසානෙ “එවං හොතු”ති වත්වා –

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, බීජපමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, වන්දො පන්නරසො යථා.

“ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හං, බීජපමෙව සමිජ්ඣතු;
සබ්බෙ පුරෙත්තු සඬකප්පා, මණි ජොතිරසො යථා”ති. –

පච්චෙකඤ්ඤාද්ධගාථාහි අනුමොදනං කත්වා “මයා ඉමෙසං විත්තං පසාදෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා “යාව ගන්ධමාදනපබ්බතා ඉමෙ මං පස්සන්තු”ති අධිට්ඨහිත්වා පක්කාමි. තෙපි ඔලොකෙත්වා අවධිංසු. සො ගන්ත්වා තං

හත්තං පඤ්චනි පච්චෙකඤ්ඤාදධසතෙහි සද්ධිං සංවිහජී. තං තස්සානුභාවෙන සබ්බෙසමිපි පහොති. තෙ ඔලොකෙන්තායෙව අට්ඨංසු.

අතික්කන්තෙ පන මජ්ඣන්තිකෙ සෙට්ඨිහරියා උක්ඛලිං ධොවිත්වා පිදහිත්වා යපෙසි. සෙට්ඨිපි ජීසව්ඡාය පිළිතො නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි. සො සායන්තෙ පඤ්ඤාකිත්වා හරියං ආහ – “හද්දෙ, අතිවිය ඡාතොමිති, අත්ථි නු බො උක්ඛලියා තලෙ ක්කාමකසිත්ථාති”ති. සා ධොවිත්වා උක්ඛලියා යපිතභාවං ජානන්තිපි “නත්ථි”ති අවත්වා “උක්ඛලිං විවරිත්වා ආචික්ඛස්සාමි”ති උට්ඨාය උක්ඛලිමුලං ගන්ත්වා උක්ඛලිං විවරි, තාවදෙව සුමනමකුලසදිසවණ්ණස්ස හත්තස්ස පුරා උක්ඛලි පිටානං උක්ඛිපිත්වා අට්ඨාසි. සා තං දිස්වා පිනියා පුට්ඨසරිරා සෙට්ඨිං ආහ – “උට්ඨෙහි, සාමි, අහං උක්ඛලිං ධොවිත්වා පිදහිං, සා පන සුමනමකුලසදිසවණ්ණස්ස හත්තස්ස පුරා, පුඤ්ඤානි නාම කත්තබ්බරුපානි, දානං නාම කත්තබ්බයුත්තකං. උට්ඨෙහි, සාමි, භුඤ්ජස්සු”ති. සා ද්විත්තං පිතාපුත්තානං හත්තං අදාසි. තෙසු සුත්වා උට්ඨිතෙසු සුණ්ණාය සද්ධිං නිසිදිත්වා භුඤ්ජිත්වා පුණ්ණස්ස හත්තං අදාසි. ගහිතගහිතට්ඨානං න බියති, කට්ඨජුනා සකිං ගහිතට්ඨානමෙව පඤ්ඤායති. තංදිවසමෙව කොට්ඨාදයො පුබ්බෙ පුරිතනියාමෙනෙව පුන පුරයිංසු. “සෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ හත්තං උප්පන්නං, බිජ්ජන්තෙහි අත්ථිකා ආගන්ත්වා ගණ්හන්තු”ති නගරෙ සොසනං කාරෙසි. මනුස්සා තස්ස ගෙහතො බිජ්ජන්තං ගණ්හිංසු. සකලජම්බුදීපවාසින්තො තං නිස්සාය ජීවිතං ලහිංසුයෙව.

සො තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ හද්දියනගරෙ සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්ති. හරියාපිස්ස මහාභොගකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා වයප්පන්නා තස්සෙව ගෙහං අගමාසි. තස්ස තං පුබ්බකමිමං නිස්සාය පච්ඡාගෙහෙ පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරා මෙණ්ඩකා උට්ඨහිංසු. පුත්තොපි නෙසං පුත්තොව, සුණ්ණා සුණ්ණාව, දාසො දාසොව අහොසි. අපෙකදිවසං සෙට්ඨි අත්තතො පුඤ්ඤං විමංසිතුකාමො අඬ්ඨතෙරසානි කොට්ඨසනානි සොධාපෙත්වා සීසං න්භාතො ද්වාරෙ නිසිදිත්වා උද්ධං ඔලොකෙසි. සබ්බානිපි වුත්තප්පකාරානං රත්තසාලිනං පුරයිංසු. සො සෙසානමිපි පුඤ්ඤානි විමංසිතුකාමො හරියඤ්ඤා පුත්තාදයො ව “තුමිභාකමිපි පුඤ්ඤානි විමංසිස්සථා”ති ආහ.

අපස්ස හරියා සබ්බාලඬ්ඨකාරෙහි අලඬ්ඨකරිත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව තණ්ඩුලෙ මිනාපෙත්වා තෙහි හත්තං පවාපෙත්වා ද්වාරකොට්ඨකෙ පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණකට්ඨජුං ආදාය “හත්තෙන අත්ථිකා ආගච්ජන්තු”ති සොසාපෙත්වා ආගතාගතානං උපනීතභාජනානි පුරෙත්වා අදාසි. සකලදිවසමිපි දෙන්තියා කට්ඨජුනා ගහිතට්ඨානමෙව පඤ්ඤායති. තස්සා පන පුරිමබුද්ධානමිපි හික්ඛුසඬ්ඨස්ස වාමහත්ථෙන උක්ඛලිං දක්ඛිණහත්ථෙන කට්ඨජුං ගහෙත්වා එවමෙව පත්තෙ පුරෙත්වා හත්තස්ස දින්නත්තා වාමහත්ථතලං පුරෙත්වා පදුමලක්ඛණං නිබ්බත්ති, දක්ඛිණහත්ථතලං පුරෙත්වා වන්දලක්ඛණං නිබ්බත්ති. යස්මා පන වාමහත්ථතො ධම්මකරණං ආදාය හික්ඛුසඬ්ඨස්ස උදකං පරිස්සාවෙත්වා දදමානා අපරාපරං විවරි, තෙනස්සා දක්ඛිණපාදතලං පුරෙත්වා වන්දලක්ඛණං නිබ්බත්ති, වාමපාදතලං පුරෙත්වා පදුමලක්ඛණං නිබ්බත්ති. තස්සා ඉමිනා කාරණෙන වන්දපදුමාති නාමං කරිංසු.

පුත්තොපිස්ස සීසං න්භාතො සහස්සට්ඨිකං ආදාය “කභාපණෙහි අත්ථිකා ආගච්ජන්තු”ති වත්වා ආගතාගතානං ගහිතභාජනානි පුරෙත්වා අදාසි. ඵලිකාය කභාපණසහස්සං අහොසියෙව. සුණ්ණාපිස්ස සබ්බාලඬ්ඨකාරෙහි අලඬ්ඨකරිත්වා විහිපිටකං ආදාය ආකාසඬ්ඨගණෙ නිසින්නා “බිජ්ජන්තෙහි අත්ථිකා ආගච්ජන්තු”ති වත්වා ආගතාගතානං ගහිතභාජනානි පුරෙත්වා අදාසි. පිටකං යථාපුරිතමෙව අහොසි. දාසොපිස්ස සබ්බාලඬ්ඨකාරෙහි අලඬ්ඨකරිත්වා සුවණ්ණයුගෙසු සුවණ්ණයොත්තෙහි ගොණෙ යොපෙත්වා සුවණ්ණපතොදයට්ඨිං ආදාය ද්විත්තං ගොණානං ගන්ධපඤ්ඤාච්ඡාලිකානි දත්වා විසාණෙසු සුවණ්ණකොසකෙ පට්මඤ්ඤාත්වා බෙන්තං ගන්ත්වා පාපෙසි. ඉතො තිස්සො, එත්තො තිස්සො, මජ්ඣෙ එකානි සත්ත සීනා හිප්ජිත්වා අගමංසු. ජම්බුදීපවාසින්තො හත්තබිජ්ජිරඤ්ඤාසුවණ්ණාදියු යථාරුචිතං සෙට්ඨිගෙහතොයෙව ගණ්හිංසු. ඉමෙ පඤ්ඤා මහාපුඤ්ඤා.

එවං මහානුභාවො සෙට්ඨි “සත්ථා කිර ආගතො”ති සුත්වා “සත්ථු පච්චුග්ගමනං කරිස්සාමි”ති නික්ඛමන්තො අත්තරාමග්ගෙ තිත්ථියෙ දිස්වා තෙහි “කස්මා තං, ගහපති, කිරියවාදො සමානො අකිරියවාදස්ස සමණස්ස ගොතමස්ස සන්නිකං ගච්ජමි”ති නිවාරියමානොපි තෙසං වචනං අනාදිශිත්වා ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදි. අපස්ස සත්ථා අනුපුබ්බිං කථං කපෙසි. සො දෙසනාවසානෙ සොනාපන්නිඵලං පත්වා සත්ථු තිත්ථියෙහි අවණ්ණං වත්වා අත්තතො නිවාරිතභාවං ආරොවෙසි. අප් නං සත්ථා, “ගහපති, ඉමෙ සත්තා නාම මහන්තමිපි අත්තතො දොසං න පස්සන්ති, අවිජ්ජමානමිපි පරෙසං දොසං විජ්ජමානං කත්වා තත්ථ තත්ථ භුසං විය ඔපුනන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

252. “සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤෙසං, අත්තතො පන දුද්දසං;
පරෙසඤ්ඤි සො වජ්ජානි, ඔපුනාති යථා භුසං;
අත්තතො පන ඡාදෙති, කලිංච කිත්වා සයො”ති.

තත්ථ සුදස්සං වජ්ජන්ති පරස්ස අණුමත්තමිපි වජ්ජං බලිතං සුදස්සං සුබ්බෙනෙව පස්සිතුං සක්කා, අත්තතො පන අතිමහන්තමිපි දුද්දසං. පරෙසං හීනි තෙනෙව කාරණෙන සො පුග්ගලො සඬ්ඨසමජ්ඣාදියු පරෙසං වජ්ජානි උච්චට්ඨානෙ යපෙත්වා භුසං ඔපුනන්තො විය ඔපුනාති. කලිංච කිත්වා සයොති එත්ථ සකුණෙසු අපරජ්ඣානාභාවෙන අත්තභාවො කලි නාම, සාබ්බඬ්ඨගාදිකං පටිච්ඡාදනං කිත්වා නාම, සාකුණිකො සයො නාම. යථා සකුණලුද්දකො සකුණෙ ගහෙත්වා මාරෙතුකාමො කිත්වා විය අත්තභාවං පටිච්ඡාදෙති, එවං අත්තතො වජ්ජං ඡාදෙතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍ය සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

මෙණ්ඩකසෙට්ඨිවත්ථු දසමං.

11. උප්ඝානසඤ්ඤිත්ථෙරවත්ථු

පරවජ්ජානුපස්සිස්සානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උප්ඝානසඤ්ඤිං නාම එකං ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර “අයං එවං නිවාසෙති, එවං පාරුපති”ති භික්ඛූනං අන්තරමෙව ගවෙසන්තො විවරති. භික්ඛූ “අසුකො නාම, භන්තෙ, ථෙරො එවං කරොති”ති සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, වත්තසීසෙ යත්වා එවං ඔවදන්තො අනනුපවාදො. යො පන නිව්චං උප්ඝානසඤ්ඤිතාය පරෙසං අන්තරං පරියෙසමානො එවං වත්වා විවරති, තස්ස ඝානාදීසු එකොපි විසෙසො නුප්පජ්ජති, කෙවලං ආසවායෙව වඩ්ඪන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

253. “පරවජ්ජානුපස්සිස්ස, නිව්චං උප්ඝානසඤ්ඤිනො;
ආසවා තස්ස වඩ්ඪන්ති, ආරා සො ආසවක්ඛයා”ති.

තත්ථ උප්ඝානසඤ්ඤිනොති එවං නිවාසෙතඛබ්බං එවං පාරුපිතඛබ්බන්ති පරෙසං අන්තරගවෙසිතාය උප්ඝානබ්‍රහ්මඤ්ඤ පුග්ගලස්ස ඝානාදීසු එකධම්මොපි න වඩ්ඪති, අථ ඛො ආසවා ව තස්ස වඩ්ඪන්ති. තෙනෙව කාරණෙන සො අරහත්තමග්ගසඬ්ඛාතා ආසවක්ඛයා ආරා දුරං ගතොව හොතිති.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍ය සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

උප්ඝානසඤ්ඤිත්ථෙරවත්ථු එකාදසමං.

12. සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථු

ආකාසෙති ඉදං ධම්මදෙසනං සත්ථා කුසිනාරායං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ පරිනිබ්බානමඤ්චකෙ නිපන්තො සුභද්දං පරිබ්බාජකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර අතීතෙ කනිට්ඨභාතරි එකස්මිං සස්සෙ නවක්ඛන්තුං අග්ගදානං දෙන්තෙ දානං දාතුං අනිච්ඡන්තො ඔසක්කිත්වා අවසානෙ අදාසි. තස්මා පයමබ්බොධියම්පි මජ්ඣිමබ්බොධියම්පි සත්ථාරං දට්ඨුං නාලන්ථ. පච්ඡිමබ්බොධියං පන සත්ථු පරිනිබ්බානකාලෙ “අහං තීසු පඤ්ඤෙසු අන්තතො කඬ්ඛං මහල්ලකෙ පරිබ්බාජකෙ පුච්ඡිත්වා සමණං ගොතමං ‘දහරො’ති සඤ්ඤාය න පුච්ඡිං, තස්ස ව දානි පරිනිබ්බානකාලො, පච්ඡා මෙ සමණස්ස ගොතමස්ස අපුච්ඡිතකාරණා විජ්ජට්ඨාරො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති සත්ථාරං උපසඬ්ඪමිත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන නිවාරියමානොපි සත්ථාරා ඔකාසං කත්වා, “ආනන්ද, මා සුභද්දං නිවාරයි, පුච්ඡතු මං පඤ්ඤ”න්ති චුත්තෙ අන්තොසාණං පවිසිත්වා හෙට්ඨාමඤ්චකෙ නිසින්තො, “හො සමණ, කිං නු ඛො ආකාසෙ පදං නාම අත්ථී, ඉතො ඛනිද්ධා සමණො නාම අත්ථී, සඬ්ඛාරා සස්සතා නාම අත්ථී”ති ඉමෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡි. අථස්ස සත්ථා තෙසං අභාවං ආවික්ඛන්තො ඉමාහි ගාථාහි ධම්මං දෙසෙසි —

254. “ආකාසෙව පදං නත්ථී, සමණො නත්ථී බාහිරෙ;
පපඤ්චාහිරතා පජා, නිජ්ජපඤ්චා තථාගතා.

255. “ආකාසෙව පදං නත්ථී, සමණො නත්ථී බාහිරෙ;
සඬ්ඛාරා සස්සතා නත්ථී, නත්ථී බුද්ධානම්ඤ්ජිත”න්ති.

තත්ථ පදන්ති ඉමස්මිං ආකාසෙ වණ්ණසණ්ඨානවසෙන එවරුපන්ති පඤ්ඤාපෙතඛබ්බං කස්සවි පදං නාම නත්ථී. බාහිරෙති මම සාසනතො ඛනිද්ධා මග්ගඵලට්ඨො සමණො නාම නත්ථී. පජාති අයං සත්තලොකසඬ්ඛාතා පජා තණ්හාදීසු පපඤ්චෙසුයෙවාහිරතා. නිජ්ජපඤ්චාති බොධිමුලෙයෙව සබ්බපපඤ්චානං සමුච්ඡින්නන්තා නිජ්ජපඤ්චා තථාගතා. සඬ්ඛාරාති පඤ්චවක්ඛන්ධා. තෙසු හි එකොපි සස්සතො නාම නත්ථී. ඉඤ්ජිතන්ති බුද්ධානං පන තණ්හාමානාදීසු ඉඤ්ජිතෙසු යෙන සඬ්ඛාරා සස්සතාහි ගණ්හෙය්‍යා, තං එකං ඉඤ්ජිතම්පි නාම නත්ථීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සුභද්දො අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තපරිසායපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

සුභද්දපරිබ්බාජකවත්ථු ද්වාදසමං.

මලවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

අවිධාරසමා වග්ගො.

19. ධම්මට්ඨවග්ගො

1. විනිවිජයමහාමත්තවත්ථු

න තෙන භොතිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො විනිවිජයමහාමත්තෙ ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්චි භික්ඛු සාවත්ථියං උත්තරද්වාරගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා නගරමජ්ඣෙකන විහාරං ආගච්ඡන්ති. තස්මිං බණෙ මෙසො උට්ඨාය පාවස්සි. තෙ සම්මුඛාගතං විනිවිජයසාලං පවිසිත්වා විනිවිජයමහාමත්තෙ ලඤ්ඡං ගභෙත්වා සාමිකෙ අසාමිකෙ කරොන්තෙ දිස්වා “අහො ඉමෙ අධම්මිකා, මයං පන ‘ඉමෙ ධම්මෙන විනිවිජයං කරොන්ති’ති සඤ්ඤිතො අනුමිතා”ති වින්තෙත්වා වස්සෙ විගතෙ විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්තා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඡන්දාදිවසිකා හුත්වා සාහසෙන අත්ථං විනිවිජන්තා ධම්මට්ඨා නාම භොන්ති, අපරාධං පන අනුච්ඡින්නවා අපරාධානුරූපං අසාහසෙන විනිවිජයං කරොන්තා එව ධම්මට්ඨා නාම භොන්ති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

256. “න තෙන භොති ධම්මට්ඨො, යෙනත්ථං සාහසා නයෙ;
යො ව අත්ථං අනත්ථඤ්ච, උහො නිවිජෙය්‍ය පණ්ඩිතො.

257. “අසාහසෙන ධම්මෙන, සමෙන නයති පරෙ;
ධම්මස්ස ගුත්තො මෙධාවි, ධම්මට්ඨොති පවුච්චති”ති.

තත්ථ තෙනාති එත්තකෙනෙව කාරණෙන. ධම්මට්ඨොති රාජා හි අත්තනො කාතබ්බෙ විනිවිජයධම්මෙ ධීතොපි ධම්මට්ඨො නාම න භොති. යෙනාති යෙන කාරණෙන. අත්ථන්ති ඔතිණ්ණං විනිවිජ්‍යබ්බං අත්ථං. සාහසා නයෙති ඡන්දාදිසු පතිට්ඨිතො සාහසෙන මුසාවාදෙන විනිවිජෙය්‍යා. යො හි ඡන්දෙ පතිට්ඨාය ඤාතිති වා මිත්තොති වා මුසා වත්වා අසාමිකමෙව සාමිකං කරොති, දොසෙ පතිට්ඨාය අත්තනො වෙරින්. මුසා වත්වා සාමිකමෙව අසාමිකං කරොති, මොහෙ පතිට්ඨාය ලඤ්ඡං ගභෙත්වා විනිවිජයකාලෙ අඤ්ඤවිභිතො විය ඉතො විතො ව ඔලොකෙන්තො මුසා වත්වා “ඉමිනා ජිතං, අයං පරාජිතො”ති පරං නිහරති, භයෙ පතිට්ඨාය කස්සවිදෙව ඉස්සරජාතිකස්ස පරාජයං පාපුණන්තස්සාපි ජයං ආරොපෙති, අයං සාහසෙන අත්ථං තෙති නාම. එසො ධම්මට්ඨො නාම න භොතිති අත්ථො. අත්ථං අනත්ථඤ්චාති භූතඤ්ච අභූතඤ්ච කාරණං. උහො නිවිජෙය්‍යාති යො පන පණ්ඩිතො උහො අත්ථානත්ථෙව විනිවිජින්තිවා වදති. අසාහසෙනාති අමුසාවාදෙන. ධම්මෙනාති විනිවිජයධම්මෙන, න ඡන්දාදිවසෙන. සමෙනාති අපරාධානුරූපෙනෙව පරෙ නයති, ජයං වා පරාජයං වා පාපෙති. ධම්මස්ස ගුත්තොති සො ධම්මගුත්තො ධම්මරක්ඛිතො ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො මෙධාවි විනිවිජයධම්මෙ ධීතන්තා ධම්මට්ඨොති පවුච්චතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති.

විනිවිජයමහාමත්තවත්ථු පඨමං.

2. ඡබ්බග්ගියවත්ථු

න තෙන පණ්ඩිතො භොතිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ඡබ්බග්ගියෙ ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තෙ කිර විහාරෙපි ගාමෙපි භත්තග්ගං ආකුලං කරොන්තා විවරන්ති. අට්ඨකදිවසෙ භික්ඛු ගාමෙ භත්තකිව්චං කත්වා ආගතෙ දහරෙ සාමණෙරෙ ව පුච්ඡිංසු - “කිදිසං, ආවුසො, භත්තග්ග”න්ති? භන්තෙ, මා පුච්ඡං, ඡබ්බග්ගියා “මයමෙව වියත්තා, මයමෙව පණ්ඩිතා, ඉමෙ පහරින්වා සීසෙ කවචරං ආකිරින්වා නිහරිස්සාමා”ති වත්වා අමිහෙ පිට්ඨියං ගභෙත්වා කවචරං ඔකිරන්තා භත්තග්ගං ආකුලං අකංසුති. භික්ඛු සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “නාහං, භික්ඛවෙ, බහුං භාසිත්වා පරෙ විගෙය්‍යමානං ‘පණ්ඩිතො’ති වදාමි, බෙමීනං පන අවෙරිනං අභයමෙව පණ්ඩිතොති වදාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථාමාහ -

258. “න තෙන පණ්ඩිතො භොති, යාවතා බහු භාසති;
බෙමී අවෙරි අභයො, පණ්ඩිතොති පවුච්චති”ති.

තත්ථ යාවතාති යත්තකෙන කාරණෙන සබ්බමජ්ඣාදිසු බහුං කට්ඨෙති, තෙන පණ්ඩිතො නාම න භොති . යො පන සයං බෙමී පඤ්චන්තං වෙරානං අභාවෙන අවෙරි නිබ්භයො , යං වා ආගම්ම මහාජනස්ස භයං න භොති, සො පණ්ඩිතො නාම භොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති.

ඡබ්බග්ගියවත්ථු දුතියං.

3. එකුදානබිණාසවත්පෙරවත්ථු

න තාවතානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකුදානත්පෙරං නාම බිණාසවං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර එකකොව එකස්මිං වනසණ්ඨෙ විහරති, එකමෙවස්ස උදානං පගුණං –

“අධිවෙනසො අප්පමජ්ජනො,
මුනිනො මොනපපෙසු සික්ඛතො;
සොකා න භවන්ති තාදිනො,
උපසන්නස්ස සදා සතිමතො”ති. (පාච්. 153; උදා. 37);

සො කිර උපොසප්ඨිවසෙසු සයමෙව ධම්මස්සවනං සොසෙත්වා ඉමං ගාථං වදති. පට්ඨිඋන්ද්‍රියනසද්දො විය දෙවතානං සාධුකාරසද්දො හොති. අපේකස්මිං උපොසප්ඨිවසෙ පඤ්චපඤ්චසනපරිවාරා ද්වෙ තිපිටකධරා භික්ඛු තස්ස වසනට්ඨානං අගමංසු. සො තෙ දිස්වාච තුට්ඨමානසො “සාධු වො කතං ඉධ ආගච්ඡන්තෙහි, අප්ප මයං තුම්භාකං ධම්මං සුඤ්ඤාමා”ති ආහ. අත්ථි පන, ආචුසො, ඉධ ධම්මං සොතුකාමාති. අත්ථි, භන්තෙ, අයං වනසණ්ඨො ධම්මස්සවනදිවසෙ දෙවතානං සාධුකාරසද්දෙන එකනින්තාදො හොතිති. තෙසු එකො තිපිටකධරො ධම්මං ඔසාරෙසි, එකො කපෙසි. එකදෙවතාපි සාධුකාරං නාදාසි. තෙ ආහංසු – “ත්ථං, ආචුසො, ධම්මස්සවනදිවසෙ ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ දෙවතා මහන්තෙන සද්දෙන සාධුකාරං දෙන්තිති වදෙසි, කිං නාමෙත”න්ති. භන්තෙ, අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු සාධුකාරසද්දෙන එකනින්තාදො එව හොති, න අප්ප පන ජානාමි “කිමෙත”න්ති. “තෙන හි, ආචුසො, ත්ථං තාව ධම්මං කපෙහි”ති. සො ඛේජනිං ගහෙත්වා ආසනෙ නිසින්තො තමෙව ගාථං වදෙසි. දෙවතා මහන්තෙන සද්දෙන සාධුකාරමදංසු. අප් නෙසං පරිවාරා භික්ඛු උජ්ඣායංසු “ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ දෙවතා මුඛොලොකනෙන සාධුකාරං දදන්ති, තිපිටකධරභික්ඛුසු එත්තකං භණන්තෙසුපි කිඤ්චි පසංසනමත්තම්පි අවත්වා එකෙන මහල්ලකත්පෙරෙන එකගාථාය කථිතාය මහාසද්දෙන සාධුකාරං දදන්ති”ති. තෙපි විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු තමත්ථං ආරොවෙසුං.

සත්ථා “නාහං, භික්ඛවෙ, යො ඛහුම්පි උග්ගණ්හති වා භාසති වා, තං ධම්මධරොති වදාමි. යො පන එකම්පි ගාථං උග්ගණ්හිත්වා සච්චානි පටිච්ඡිකාමි, අයං ධම්මධරො නාමා”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

259. “න තාවතා ධම්මධරො, යාවතා ඛහු භාසති;
යො ච අප්පමපි සුත්වාන, ධම්මං කායෙන පස්සති;
ස වෙ ධම්මධරො හොති, යො ධම්මං නප්පමජ්ජති”ති.

තත්ථ යාවතානි යත්තකෙන උග්ගණ්ඤාධාරණවාචනාදිනා කාරණෙන ඛහුං භාසති, තාවත්තකෙන ධම්මධරො න හොති, වංසානුරක්ඛකො පන පවෙණිපාලකො නාම හොති. යො ච අප්පමපිති යො පන අප්පමත්තකම්පි සුත්වා ධම්මමත්ථාය අත්ථමත්ථාය ධම්මානුධම්මප්පටිපන්නො හුත්වා නාමකායෙන දුක්ඛාදීනි පරිජානන්තො චතුසච්චධම්මං පස්සති, ස වෙ ධම්මධරො හොති. යො ධම්මං නප්පමජ්ජතිති යොපි ආරද්ධවීරියො හුත්වා අප්ප අප්පෙචානි පටිවෙධං ආකඨ්ඛන්තො ධම්මං නප්පමජ්ජති, අයම්පි ධම්මධරොයෙචානි අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

එකුදානබිණාසවත්පෙරවත්ථු තතියං.

4. ලකුණ්ඩකහද්දියත්පෙරවත්ථු

න තෙන පෙරො සො හොතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලකුණ්ඩකහද්දියත්පෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකදිවසඤ්ඤි තස්මිං පෙරෙ සත්ථු උපට්ඨානං ගන්ත්වා පක්කන්තමත්තෙ තිංසමත්තා ආරඤ්ඤිකා භික්ඛු තං පස්සන්තා එව ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සත්ථා තෙසං අරහත්තුපනිස්සයං දිස්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡ – “ඉතො ගතං එකං පෙරං පස්සාම”ති? “න පස්සාම, භන්තෙ”ති. “කිං නු දිට්ඨො වො”ති? “එකං, භන්තෙ, සාමණෙරං පස්සිමහා”ති. “න සො, භික්ඛවෙ, සාමණෙරො, පෙරො එව සො”ති? “අනිච්ඤා ධුද්දකො, භන්තෙ”ති. “නාහං, භික්ඛවෙ, මහල්ලකභාවෙන පෙරාසනෙ නිසින්තමත්තකෙන පෙරොති වදාමි. යො පන සච්චානි පටිච්ඡිකාමිත්වා මහාජනස්ස අභිංසකභාවෙ ධීතො, අයං පෙරො නාමා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

260. “න තෙන පෙරො සො හොති, යෙනස්ස පලිතං සිරො;
පරිපක්කො වයො තස්ස, මොසජ්ඣණොති වුච්චති.

261. “යම්හි සච්චඤ්ච ධම්මො ව, අභිංසා සංයමො දමො;
ස වෙ වත්තමලො ධිරො, පෙරො ඉති පවුච්චති”ති.

තත්ප් පරිපක්කොති පරිණතො, වුඩ්භාවං පත්තොති අත්ථො. මොසජ්ඣිමනිකායානි අත්තො ථෙරකරානං ධම්මානං අභාවෙන තුච්ඡජ්ඣිකො නාම. යම්හි සච්චස්ථ ධම්මො වානි යම්හි පන පුග්ගලෙ සොළසභාකාරෙහි පටිච්ඡේදත්තා චතුර්ඛිධං සච්චං, ඤාණෙන සච්ඡිකතත්තා නච්චධො ලොකුත්තරධම්මො ච අත්ථි. අභිංසානි අභිංසනභාවො. දෙසනාමත්තමෙතං, යම්හි පන චතුර්ඛිධාසි අප්පමඤ්ඤාභාවනා අත්ථිති අත්ථො. සංයමො දමොති සීලඤ්ඤෙව ඉන්ද්‍රියසංවරො ච. චන්තමලොති මග්ගඤාණෙන නිහමමලො. ධීරොති ධිතිසම්පන්නො. ථෙරොති සො ඉමෙහි ථීරභාවකාරකෙහි සමන්තාගතත්තා ථෙරොති වුව්චිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨන්සුති.

ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරවත්ථු චතුත්ථං.

5. සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු

න වාක්කරණමත්තෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ භික්ඛු ආරබ්භ කථෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ දහරෙ වෙව සාමණෙරෙ ච අත්තනො ධම්මාවරියානමෙව විවරරජනාදීනි වෙය්‍යාවච්චානි කරොන්තෙ දිස්වා එකච්චෙ ථෙරා චිත්තයිංසු – “මයම්පි බ්‍යඤ්ජනසමයෙ කුසලා, අම්භාකමෙව කිඤ්චි නත්ථි. යංනුන මයං සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා එවං වදෙය්‍යාම, ‘හත්තෙ, මයං බ්‍යඤ්ජනසමයෙ කුසලා, අඤ්ඤෙසං සන්තිකෙ ධම්මං උග්ගණ්හිත්වාපි ඉමෙසං සන්තිකෙ අසොධෙත්වා මා සජ්ඣායිත්වාති දහරසාමණෙරෙ ආණාපෙථා’ති. එවඤ්ඤි අම්භාකං ලාභසක්කාරො වඩ්ඪිස්සති”ති. තෙ සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්මිත්වා තථා වදිංසු.

සත්ථා තෙසං වචනං සුත්වා “ඉමස්මිං සාසනෙ පචෙණ්ඩසෙනෙව එවං චත්තුං ලහති, ඉමෙ පන ලාභසක්කාරෙ නිස්සිතාති ඤත්වා අභං තුම්හෙ වාක්කරණමත්තෙන සාධුරූපානි න වදාමි. යස්ස පනෙන ඉස්සාදයො ධම්මා අරහත්තමග්ගෙන සමුවිජින්නා, එසො එව සාධුරූපො”ති චත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

262. “න වාක්කරණමත්තෙන, වණ්ණපොක්ඛරතාය වා;
සාධුරූපො නරො හොති, ඉස්සුකි මච්ඡරි සයො.

263. “යස්ස චෙතං සමුවිජින්නං, මූලසච්චං සමුහතං;
සචන්තදොසො මෙධාචී, සාධුරූපොති වුව්චිති”ති.

තත්ප් න වාක්කරණමත්තෙනාති චච්චකරණමත්තෙන සද්දලක්ඛණසම්පන්නචන්තමත්තෙන. වණ්ණපොක්ඛරතාය වානි සරිරවණ්ණසස්ස මනාපභාවෙන වා. නරොති එත්තකෙනෙව කාරණෙන පරලාභාදීසු ඉස්සාමනකො පඤ්චවිධෙන මච්ඡෙරෙන සමන්තාගතො කෙරාට්ඨකභාවෙන සයො නරො සාධුරූපො න හොති. යස්ස චෙතන්ති යස්ස ච පුග්ගලස්සෙතං ඉස්සාදිදොසපාතං අරහත්තමග්ගඤාණෙන සමුලකං ඡින්නං, මූලඝාතං කත්වා සමුහතං, සො චන්තදොසො ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතො සාධුරූපොති වුව්චිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණසුති.

සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු පඤ්චමං.

6. හත්ථකචත්ථු

න මුණ්ඩකෙන සමණොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො හත්ථකං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර වාදක්ඛිත්තො “තුම්හෙ අසුකචෙලාය අසුකට්ඨානං නාම ආගච්ඡෙය්‍යාථ, වාදං කරිස්සාමා”ති චත්වා පුරෙතරමෙව තත්ප් ගන්ත්වා “පස්සථ, තිත්ථියා මම හයෙන නාගතා, එසොච පන නෙසං පරාජයො”ති ආදීනි චත්වා වාදක්ඛිත්තො අඤ්ඤෙනඤ්ඤං පටිවරන්තො විවරති. සත්ථා “හත්ථකො කිර එවං කරොති”ති සුත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං, හත්ථක, එවං කරොසි”ති පුවිජිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ, “කස්මා එවං කරොසි? එවරූපඤ්ඤි මුසාවාදං කරොන්තො සිසමුණ්ඩනාදිමත්තෙනෙව සමණො නාම න හොති. යො පන අණුනි වා ථුලානි වා පාපානි සමෙත්වා ධීතො, අයමෙව සමණො”ති චත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

264. “න මුණ්ඩකෙන සමණො, අබ්බතො අලිකං හණං;
ඉච්ඡාලොභසමාපන්නො, සමණො කිං හවිස්සති.

265. “යො ච සමෙති පාපානි, අණුං ථුලානි සබ්බසො;
සම්මත්තා හි පාපානං, සමණොති පවුච්චති”ති.

තත්ප මුණ්ඩකෙනානි සිසමුණ්ඩනමත්තෙන. අබ්බතොති සීලවතෙන ව ධුතඬුවතෙන ව විරහිතො. අලිකං භණන්ති මුසාවාදං භණන්තො අසම්පත්තෙසු ආරම්මණෙසු ඉව්ඡාය පත්තෙසු ව ලොහෙන සමන්තාගතො සමණො නාම කිං භවිස්සති? සමෙතීති යො ව පරිත්තාති වා මහන්තාති වා පාපාති වූපසමෙති, සො තෙසං සමිත්තා සමණොති පවුච්චතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්සුති.

භත්ථකවත්ථු ඡට්ඨං.

7. අඤ්ඤතරමාභ්මණවත්ථු

න තෙන භික්ඛු සො භොතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං මුභ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර ඛාහිරසමයෙ පබ්බජිත්වා භික්ඛං වරන්තො චිත්තෙසි – “සමණො ගොතමො අත්තතො සාවකෙ භික්ඛාය වරණෙන ‘භික්ඛු’ති වදති, මමපි ‘භික්ඛු’ති වත්තුං වට්ටති”ති. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා, “භො ගොතම, අභම්පි භික්ඛං වරිත්වා ජීවාමි, මමපි ‘භික්ඛු’ති වදෙහි”ති ආභ. අථ නං සත්ථා “නාභං, මුභ්මණං, භික්ඛනමත්තෙන භික්ඛුති වදාමි. න හි විස්සං ධම්මං සමාදාය වත්තන්තො භික්ඛු නාම භොති. යො පන සබ්බසඬ්ඛාරෙසු සඬ්ඛාය වරති, සො භික්ඛු නාමා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

266. “න තෙන භික්ඛු සො භොති, යාවතා භික්ඛතෙ පරෙ;
විස්සං ධම්මං සමාදාය, භික්ඛු භොති න තාවතා.

267. “යොධ පුඤ්ඤඤථ පාපඤ්ච, ඛාහෙත්වා බ්‍රහ්මචරියවා;
සඬ්ඛාය ලොකෙ වරති, ස වෙ භික්ඛුති වුච්චති”ති.

තත්ප යාවතාති යත්තකෙන පරෙ භික්ඛතෙ, තෙන භික්ඛනමත්තෙන භික්ඛු නාම න භොති. විස්සන්ති විසමං ධම්මං, විස්සගන්ධං වා කායකම්මාදිකං ධම්මං සමාදාය වරන්තො භික්ඛු නාම න භොති. යොධාති යො ඉධ සාසනෙ උභයම්පෙන පුඤ්ඤඤථ පාපඤ්ච මග්ගබ්‍රහ්මචරියෙන ඛාහෙත්වා පනුදිත්වා බ්‍රහ්මචරියවා භොති. සඬ්ඛායාති ඤාණෙන. ලොකෙති ඛන්ධාදිලොකෙ “ඉමෙ අජ්ඣක්ඛිකා ඛන්ධා, ඉමෙ ඛාහිරා”ති ඵලං සබ්බෙපි ධම්මෙ ජාතිත්වා වරති, සො තෙන ඤාණෙන කිලෙසානං භින්තන්තා “භික්ඛු”ති වුච්චතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්සුති.

අඤ්ඤතරමාභ්මණවත්ථු සත්තමං.

8. තිත්ථියවත්ථු

න මොනෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවතෙ විහරන්තො තිත්ථියෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙ කිර භුත්තට්ඨානෙසු මනුස්සානං “බෙමං භොතු, සුඛං භොතු, ආයු වඩ්ඪතු, අසුකට්ඨානෙ නාම කලලං අත්ථි, අසුකට්ඨානෙ නාම කණ්ටකො අත්ථි, ඵවරූපං ඨානං ගන්තුං න වට්ටති”තිආදිනා නයෙන මඬගලං වත්වා පක්කමන්ති. භික්ඛු පන පඨමබොධියං අනුමොදනාදීනං අනනුඤ්ඤාතකාලෙ භත්තග්ගෙ මනුස්සානං අනුමොදනං අකත්වා පක්කමන්ති. මනුස්සා “තිත්ථියානං සන්තිකා මඬගලං සුණාම, හද්දන්තා පන තුණ්හිභුතා පක්කමන්ති”ති උජ්ඣායිංසු. භික්ඛු තමත්ථං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, ඉතො පට්ඨාය භත්තග්ගාදීසු යථාසුඛං අනුමොදනං කරොථ, උපනිසින්නකථං කරොථ, ධම්මං කට්ඨො”ති අනුජාති. තෙ තථා කරිංසු. මනුස්සා අනුමොදනාදීති සුණන්තා උස්සාභප්පත්තා භික්ඛු නිමන්තෙත්වා සක්කාරං කරොන්තා විවරන්ති. තිත්ථියා පන “මයං මුතීනො මොනං කරොම, සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා භත්තග්ගාදීසු මහාකථං කට්ඨන්තා විවරන්ති”ති උජ්ඣායිංසු.

සත්ථා තමත්ථං සුත්වා “නාභං, භික්ඛවෙ, තුණ්හිභාවමත්තෙන ‘මුතී’ති වදාමි. ඵකච්චෙ හි අජානන්තා න කට්ඨන්ති, ඵකච්චෙ අවිසාරදතාය, ඵකච්චෙ ‘මා නො ඉමං අතිස්සත්ථං අඤ්ඤෙ ජාතිංසු’ති මච්ඡෙරෙන. තස්මා මොනමත්තෙන මුතී න භොති, පාපවූපසමෙන පන මුතී නාම භොති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

268. “න මොනෙන මුතී භොති, මුළුහරූපො අවිද්දසු;
යො ව තුලංව පග්ගය්භ, වරමාදාය පණ්ඨිතො.

269. “පාපාති පරිච්ඡේති, ස මුතී තෙන සො මුතී;
යො මුතාති උභො ලොකෙ, මුතී තෙන පවුච්චති”ති.

තත්ප්‍රාණ මොනෙතනාති කාමඤ්ඤි මොනෙයාපටිපදාසඬ්ඛානෙන මග්ගඤ්ඤාණමොනෙන මුනි නාම භොති, ඉධ පන තුණ්හිභාවං සන්ධාය “මොනෙනා”ති වුත්තං. මුල්භරුපොති තුව්ඡරුපො. අවිද්දසුති අවිඤ්ඤා, එවරුපො හි තුණ්හිභාවො මුනි නාම න භොති. අප්ච වා මොනෙන මුනි නාම න භොති, තුව්ඡසභාවො පන අවිඤ්ඤා ව භොතිති අත්ථො. යො ව තුලං ව පගස්භාති යථා හි තුලං ගහෙත්වා යිතො අතිරෙකං වෙ භොති, හරති. උනං වෙ භොති, පක්ඛිපති. එවමෙව යො අතිරෙකං හරන්තො විය පාපං හරති පරිවජ්ජෙති, උනකෙ පක්ඛිපන්තො විය කුසලං පරිපුරෙති. එවඤ්ඤා පන කරොන්තො සීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනසඬ්ඛාතං වරං උත්තමමෙව ආදාය පාපානි අකුසලකම්මානි පරිවජ්ජෙති. ස මුනීති සො මුනි නාමාති අත්ථො. තෙන සො මුනීති කස්මා පන සො මුනීති වෙ? යං භෙට්ඨා වුත්තකාරණං, තෙන සො මුනීති අත්ථො. සො මුනාති උභො ලොකෙති යො පුග්ගලො ඉමස්මිං ඛන්ධාදිලොකෙ තුලං ආරොපෙත්වා මිනන්තො විය “ඉමෙ අප්ඤ්ඤාතිකා ඛන්ධා, ඉමෙ බාහිරා”තිආදිනා නයෙන ඉමෙ උභො අත්ථෙ මුනාති. මුනි තෙන පච්චිවතීති තෙන කාරණෙන මුනීති වුච්චතියෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

තිත්ථියවත්ථු අට්ඨමං.

9. බාලිසිකවත්ථු

න තෙන අරියො භොතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො එකං අරියං නාම බාලිසිකං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්ඤි සත්ථා තස්ස සොනාපත්තිමග්ගස්සුපනිස්සයං දිස්වා සාවත්ථියා උත්තරද්වාරගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා භික්ඛුසඬ්ඛපරිවුතො තතො ආගච්ඡති. තස්මිං බණෙ සො බාලිසිකො බලිසෙන මච්ඡෙ ගණ්හන්තො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඛං දිස්වා බලිසයට්ඨිං ඡඩ්ඛෙත්වා අට්ඨාසි. සත්ථා තස්ස අවිදුරෙ යානෙ නිවත්තිත්වා යිතො “ත්ථං කිං නාමොසි”ති සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං නාමානි පුච්ඡී. තෙපි “අහං සාරිපුත්තො අහං මොග්ගල්ලානො”ති අත්තනො අත්තනො නාමානි කට්ඨංසු. බාලිසිකො වින්තෙසි – “සත්ථා සබ්බෙසං නාමානි පුච්ඡති, මමමපි නාමං පුච්ඡස්සති මඤ්ඤෙ”ති. සත්ථා තස්ස ඉච්ඡං ඤත්වා, “උපාසක, ත්ථං කො නාමොසි”ති පුච්ඡිත්වා “අහං, භන්තෙ, අරියො නාමා”ති වුත්තෙ “න, උපාසක, තාදිසා පාණානිපාතිනො අරියා නාම භොන්ති, අරියා පන මහාජනස්ස අභිංසනභාවෙ යිතා”ති වත්වා ඉමං ගාමමාහ –

270. “න තෙන අරියො භොති, යෙන පාණානි හිංසති;
අභිංසා සබ්බපාණානං, අරියොති පච්චිවතී”ති.

තත්ප්‍රාණ අභිංසානි අභිංසනෙන. ඉදං වුත්තං භොති – යෙන හි පාණානි හිංසති, න තෙන කාරණෙන අරියො භොති. යො පන සබ්බපාණානං පාණිආදීනි අභිංසනෙන මෙත්තාදිභාවනාය පතිට්ඨිතත්තා හිංසනො ආරාව යිතො, අයං අරියොති වුච්චතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බාලිසිකො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසීති.

බාලිසිකවත්ථු නවමං.

10. සම්බහුලසීලාදිසම්පන්නභික්ඛුවත්ථු

න සීලබ්බතමත්තෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ සීලාදිසම්පන්නෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තෙසු කිර එකච්චානං එවං අභොසි – “මයං සම්පන්නසීලා, මයං ධුතඬ්ගධරා, මයං බහුස්සුතා, මයං පන්තසෙනාසනවාසිනො, මයං කුමාරාභිනො, න අම්භාකං අරහත්තං දුල්ලහං, ඉච්ඡිතදිවසෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ස්සාමා”ති. යෙපි තත්ප්‍රාණ අනාගාමිනො, තෙසම්පි එතදභොසි – “න අම්භාකං ඉදානි අරහත්තං දුල්ලහ”න්ති. තෙ සබ්බෙපි එකදිවසං සත්ථාරං උපසඬ්ඛිකම්ත්වා වන්දිත්වා නිසිත්තා “අපි නු ඛො වො, භික්ඛවෙ, පබ්බජිතකිච්චං මත්ථං පත්ත”න්ති සත්ථාරා පුට්ඨා එවමාහංසු – “භන්තෙ, මයං එවරුපා එවරුපා ව, තස්මා ‘ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙයෙව අරහත්තං පත්තුං සමත්ථම්භා’ති වින්තෙත්වා විහරාමා”ති.

සත්ථා තෙසං වචනං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම පරිසුද්ධසීලාදිමත්තකෙන වා අනාගාමිසුඛපත්තමත්තකෙන වා ‘අප්පකං නො භවදුක්ඛ’න්ති වත්තුං න වට්ටති, ආසවක්ඛයං පන අප්පත්වා ‘සුඛිතොම්හි’ති චිත්තං න උප්පාදෙතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

271. “න සීලබ්බතමත්තෙන, බාහුසච්චෙන වා පන;

අප වා සමාධිලාභෙන, විචිත්තසයනෙන වා.

272. “චුසාමි නෙක්ඛම්මසුඛං, අපුච්ඡ්ඡනසෙවිතං;
භික්ඛු විස්සාසමාපාදි, අප්පත්තො ආසවක්ඛය”න්ති.

තත්ථ සීලඛිඛතමත්තෙනාති චතුපාරිසුද්ධිසීලමත්තෙන වා තෙරසධුතඨගමත්තෙන වා. බාහුසච්චෙන වාති තිණ්ණං පිටකානං උග්ගහිතමත්තෙන වා. සමාධිලාභෙනාති අට්ඨසමාපත්තියා ලාභෙන. නෙක්ඛම්මසුඛන්ති අනාගාමිසුඛං. තං අනාගාමිසුඛං චුසාමිති එත්තකමත්තෙන වා. අපුච්ඡ්ඡනසෙවිතන්ති පුච්ඡ්ඡනෙහි අසෙවිතං අරියසෙවිතමෙව. භික්ඛුති තෙසං අඤ්ඤතරං ආලපන්තො ආහ. විස්සාසමාපාදිති විස්සාසං න ආපජ්ජෙය්‍ය. ඉදං වුත්තං හොති — භික්ඛු ඉමිනා සම්පන්නසීලාදිභාවමත්තකෙනෙව “මය්‍යං භවො අප්පකො පරිත්තකො”ති ආසවක්ඛයසඨ්ඛාතං අරහත්තං අප්පත්තො හුත්වා භික්ඛු නාම විස්සාසං නාපජ්ජෙය්‍ය. යථා හි අප්පමත්තකොපි ගුරො දුග්ගන්ධො හොති, එවං අප්පමත්තකොපි භවො දුක්ඛොති.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහංසු, සම්පන්නානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

සම්බහුලසීලාදිසම්පන්නභික්ඛුවත්ථු දසමං.

ධම්මට්ඨවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකුනවිසතිමො වග්ගො.

20. මග්ගවග්ගො

1. පඤ්චසතභික්ඛවත්ථු

මග්ගානට්ඨකීඨිකොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙ කිර සත්ථරි ජනපදවාරිකං වරින්වා පුන සාවත්ථිං ආගතෙ උපට්ඨානසාලාය නිසිදින්වා “අසුකගාමනො අසුකගාමස්ස මග්ගො සමො, අසුකගාමස්ස මග්ගො විසමො, සසක්ඛරො, අසක්ඛරො”ති ආදිනා නයෙන අත්තනො විවරිතමග්ගං ආරබ්භ මග්ගකථං කට්ඨෙසු. සත්ථා තෙසං අරහත්තස්සුපනිස්සයං දිස්වා තං යානං ආගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්තො “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්තා”ති පුච්ඡින්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, අයං බාහිරකමග්ගො, භික්ඛුනා නාම අරියමග්ගෙ කම්මං කාතුං වට්ටති, එවඤ්ඤි කරොන්තො භික්ඛු සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි -

273. “මග්ගානට්ඨකීඨිකො සෙට්ඨො, සච්චානං චතුරො පදා;
විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානං, ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමා.

274. “එසෙව මග්ගො නත්ථඤ්ඤො, දස්සනස්ස විසුද්ධියා;
එතඤ්ඤි තුම්හෙ පටිපජ්ජථ, මාරස්සෙනං පමොහනං.

275. “එතඤ්ඤි තුම්හෙ පටිපන්නා, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සථ;
අක්ඛාතො වො මයා මග්ගො, අඤ්ඤාය සල්ලකන්නතං.

276. “තුම්හෙහි කිච්චමාතප්පං, අක්ඛාතාරො තථාගතා;
පටිපන්නා පමොක්ඛන්ති, කුමාසිනො මාරඛන්ධනා”ති.

තත්ථ මග්ගානට්ඨකීඨිකොති ජඩ්ඝමග්ගාදයො වා හොන්තු ද්විසට්ඨි දිට්ඨිගතමග්ගා වා, තෙසං සබ්බෙසම්පි මග්ගානං සම්මාදිට්ඨිආදිහි අට්ඨති අභිගෙහි මිච්ඡාදිට්ඨිආදිනං අට්ඨන්තං පහානං කරොන්තො නිරොධං ආරම්භං කත්වා චතුසුපි සච්චෙසු දුක්ඛපරිජානනාදිකිච්චං සාධයමානො අට්ඨකීඨිකො මග්ගො සෙට්ඨො උත්තමො. සච්චානං චතුරො පදාති “සච්චං හණෙන කුජ්ඣෙය්‍යා”ති (ධ. ප. 224) ආගතං වච්ඡව්චං වා හොතු, “සච්චො බ්‍රාහ්මණො සච්චො ඛත්තියො”ති ආදිහෙදං සම්මුතිසච්චං වා “ඉදමෙව සච්චං මොසමඤ්ඤ”න්ති (ධ. ස. 1144; ම. නි. 2.187-188) දිට්ඨිසච්චං වා “දුක්ඛං අරියසච්ච”න්ති ආදිහෙදං පරමත්ථසච්චං වා හොතු, සබ්බෙසම්පි ඉමෙසං සච්චානං පරිජානිතබ්බට්ඨෙයන සච්ඡිකාතබ්බට්ඨෙයන පහානබ්බට්ඨෙයන භාවෙනබ්බට්ඨෙයන එකපටිවෙධට්ඨෙයන ච තථපටිවෙධට්ඨෙයන ච දුක්ඛං අරියසච්චන්ති ආදයො චතුරො පදා සෙට්ඨා නාම. විරාගො සෙට්ඨො ධම්මානන්ති “යාවතා, භික්ඛවෙ, ධම්මා සඛිකතා වා අසඛිකතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) වචනතො සබ්බධම්මානං නිබ්බානසඛිකාතො විරාගො සෙට්ඨො. ද්විපදානඤ්ච වක්ඛුමාති සබ්බෙසං දෙවමනුස්සාදිහෙදානං ද්විපදානං පඤ්චති වක්ඛුති වක්ඛුමා තථාගතොව සෙට්ඨො. ව-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, අරුපධම්මෙ සම්පිණ්ඩෙති. තස්මා අරුපධම්මානම්පි තථාගතො සෙට්ඨො උත්තමො.

දස්සනස්ස විසුද්ධියාති මග්ගඵලදස්සනස්ස විසුද්ධත්ථං යො මයා “සෙට්ඨො”ති වුත්තො, එසොව මග්ගො, නත්ථඤ්ඤො. එතඤ්ඤි තුම්හෙහි තස්මා තුම්හෙ එතමෙව පටිපජ්ජථ. මාරස්සෙනං පමොහනන්ති එතං මාරමොහනං මාරමන්ථනන්ති වුච්චති. දුක්ඛස්සන්තන්ති සකලස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස අන්තං පරිච්ඡෙදං කරිස්සථාති අත්ථො. අඤ්ඤාය සල්ලකන්නතන්ති රාගසල්ලාදිනං කන්නතං නම්මථනං අබ්බුහණං එතං මග්ගං, මයා චිනා අනුස්සවාදිහි අත්තපච්චක්ඛතො ඤාත්වාච අයං මග්ගො අක්ඛාතො, ඉදාහි තුම්හෙහි කිලෙසානං ආතාපනෙන “ආතප්ප”න්ති සඛිකං ගතං තස්ස අධිගමත්ථාය සම්මප්පධානවීරියං කිච්චං කරණියං. කෙවලඤ්ඤි අක්ඛාතාරොව තථාගතා. තස්මා තෙහි අක්ඛාතවසෙන යෙ පටිපන්නා ද්විති කුමාසෙහි කුමාසිනො, තෙ තෙභුමකවට්ටිසඛිකාතා මාරඛන්ධනා පමොක්ඛන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පන්නානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

පඤ්චසතභික්ඛවත්ථු පට්ඨමං.

2. අනිච්චලක්ඛණවත්ථු

සබ්බෙ සඛිකාරා අනිච්චාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙ කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගන්ත්වා අරඤ්ඤෙ වායමන්තාපි අරහත්තං අප්පත්වා “විසෙසෙත්වා කම්මට්ඨානං උග්ගණ්ඨිස්සාමා”ති සත්ථු සන්තිකං ආගමිංසු. සත්ථා “කිං නු බො ඉමෙසං

සප්පාය”න්ති විමංසන්තො “ඉමෙ කස්සපබුද්ධකාලෙ වීසති වස්සසහස්සානි අනිච්චලක්ඛණෙ අනුයුඤ්ථිංසු, තස්මා අනිච්චලක්ඛණෙනෙව තෙසං එකං ගාථං දෙසෙතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා, “භික්ඛවෙ, කාමභවාදිසු සබ්බෙපි සඬ්ඛාරා භුත්වා අභාවට්ඨොන අනිච්චා එවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

277. “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා අනිච්චාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති.

තත්ථ සබ්බෙ සඬ්ඛාරාති කාමභවාදිසු උප්පන්නා ඛන්ධා තත්ථ තත්ථෙව නිරුජ්ඣන්තො අනිච්චාති යදා විපස්සනාපඤ්ඤාය පස්සති, අථ ඉමස්මිං ඛන්ධපරිහරණදුක්ඛෙ නිබ්බන්දති, නිබ්බන්දන්තො දුක්ඛපරිජානනාදිවසෙන සච්චාති පටිච්ඡිකාමිති. එස මග්ගො විසුද්ධියාති විසුද්ධත්ථාය වොදානත්ථාය එස මග්ගොති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසු, සම්පත්තපරිසානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසීති.

අනිච්චලක්ඛණවත්ථු දුතියං.

3. දුක්ඛලක්ඛණවත්ථු

දුතියගාථායපි එවරුපමෙව වත්ථු. තදා හි භගවා තෙසං භික්ඛූනං දුක්ඛලක්ඛණෙ කතාභියොගභාවං ඤත්වා, “භික්ඛවෙ, සබ්බෙපි ඛන්ධා පටිපිළනට්ඨොන දුක්ඛා එවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

278. “සබ්බෙ සඬ්ඛාරා දුක්ඛාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති.

තත්ථ දුක්ඛාති පටිපිළනට්ඨොන දුක්ඛා. සෙසං පුරිමසදිසමෙව.

දුක්ඛලක්ඛණවත්ථු තතියං.

4. අනත්තලක්ඛණවත්ථු

තතියගාථායපි එසෙව නයො. කෙවලඤ්ඨි එත්ථ භගවා තෙසං භික්ඛූනං පුබ්බෙ අනත්තලක්ඛණෙ අනුයුත්තභාවං ඤත්වා, “භික්ඛවෙ, සබ්බෙපි ඛන්ධා අවසවත්තනට්ඨොන අනත්තා එවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

279. “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තාති, යදා පඤ්ඤාය පස්සති;
අථ නිබ්බන්දති දුක්ඛෙ, එස මග්ගො විසුද්ධියා”ති.

තත්ථ සබ්බෙ ධම්මාති පඤ්චක්ඛන්ධා එව අධිජ්ජෙතා. අනත්තාති “මා ජියන්තු මා මියන්තු”ති වසෙ වත්තෙනුං න සක්කාති අවසවත්තනට්ඨොන අනත්තා අත්තසුඤ්ඤා අස්සාමිකා අනිස්සරාති අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව්නි.

අනත්තලක්ඛණවත්ථු චතුත්ථං.

5. පඨානකම්මිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු

උට්ඨානකාලම්භීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො පඨානකම්මිකතිස්සත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථිවාසිනො කිර පඤ්චසතා කුලපුත්තා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරඤ්ඤං අගමංසු. තෙසු එකො තත්ථෙව ඔභිධි. අවසෙසා අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කරොන්තා අරහත්තං පත්වා “පටිලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙස්සාමා”ති පුත සාවත්ථිං අගමංසු. තෙ සාවත්ථිනො යොජනමත්තෙ එකස්මිං ගාමකෙ පිණ්ඩාය වරන්තෙ දිස්වා එකො උපාසකො යාගුහත්තාදිති පතිමානෙන්වා අනුමොදනං සුත්වා පුතදිවසත්ථායපි නිමන්තෙසි. තෙ තදභෙව සාවත්ථිං ගන්ත්වා පත්තව්වරං පටිසාමෙන්වා සායන්භසමයෙ සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං අතිවිය තුට්ඨිං පවෙදයමානො පටිසන්ථාරං අකාසි.

අථ තෙසං තත්ථ ඔභිනො සභායකභික්ඛු වින්තෙසි – “සත්ථු ඉමෙහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොන්තස්ස මුඛං නප්පහොති, මය්හං පන මග්ගඵලාභාවෙන මයා සද්ධිං න කට්ඨෙති, අජ්ජෙව අරහත්තං පත්වා සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා මයා සද්ධිං කථාපෙස්සාමි”ති. තෙපි භික්ඛු, “භන්තෙ, මයං ආගමනමග්ගෙ එකෙන උපාසකෙන ස්වාතනාය නිමන්තිතා, තත්ථ පාතොව ගම්ප්පාමා”ති සත්ථාරං අපලොකෙසුං. අථ තෙසං සභායකො භික්ඛු සබ්බරත්තිං වඬ්කමන්තො නිද්දාවසෙන වඬ්කමකොටියං එකස්මිං පාසාණඵලකෙ පති, උරුට්ඨි භිජ්ජි. සො මහාසද්දෙන විරචි. තස්ස තෙ සභායකා භික්ඛු සද්දං සඤ්ජානිත්වා ඉතො විතො ව උපධාවිංසු. තෙසං දීපං ජාලෙන්වා තස්ස

කත්තබ්බකිව්වං කරොන්තානංයෙව අරුණො උට්ඨති, තෙ තං ගාමං ගන්තුං ඔකාසං න ලභිංසු. අප් නෙ සත්ථා ආහ – “කිං, භික්ඛවෙ, භික්ඛාචාරගාමං න ගමිත්ථා”ති. තෙ “ආම, හන්තෙ”ති තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, එස ඉදානෙව තුම්භාකං ලාභන්තරායං කරොති, පුබ්බෙපි අකාසියෙවා”ති වත්ථා තෙහි යාවිතො අතිතං ආහරිත්ථා –

“යො පුබ්බෙ කරුණියාති, පච්ඡා සො කාතුමිච්ඡති;
වරුණකට්ඨහඤ්ජොව, ස පච්ඡා මනුතප්පති”ති. (ජා. 1.1.71) –

ජාතකං විත්ථාරෙසි. තදා කිර තෙ භික්ඛු පඤ්චසතා මාණවකා අහෙසුං, කුසිතමාණවකො අයං භික්ඛු අහොසි,
ආවරියො පන තථාගතොව අහොසිති.

සත්ථා ඉමං ධම්මදෙසනං ආහරිත්ථා, “භික්ඛවෙ, යො හි උට්ඨානකාලෙ උට්ඨානං න කරොති,
සංසන්තසඬකප්පො හොති, කුසිතො සො ක්කානාදිහෙදං විසෙසං නාධිගච්ඡති”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

280. “උට්ඨානකාලමිති අනුට්ඨහානො,
යුවා බලී ආලසියං උපෙනො;
සංසන්තසඬකප්පමනො කුසිතො,
පඤ්ඤාය මග්ගං අලසො න වින්දති”ති.

තත්ථ අනුට්ඨහානොති අනුට්ඨහන්තො අවායමන්තො. යුවා බලීති පට්ඨමයොබ්බතො යිතො බලසම්පන්නොසි
හුත්ථා අලසභාවෙන උපෙනො හොති, හුත්ථා සයති. සංසන්තසඬකප්පමනොති තිහි මිච්ඡාවිතක්කෙහි සුට්ඨ
අවසන්තසම්මාසඬකප්පවිත්තො. කුසිතොති නිබ්බිරියො. අලසොති මහාඅලසො පඤ්ඤාය දට්ඨබ්බං අරියමග්ගං
අපස්සන්තො න වින්දති, න පටිලහතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

පධානකම්මිකතිස්සත්ථෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. සුකරපෙතවත්ථු

වාචානුරක්ඛිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො සුකරපෙතං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො ලක්ඛණත්ථෙරෙන සද්ධිං ගිජ්ඣකුටා ඔරොහන්තො එකස්මිං
පදෙසෙ සිතං පාත්ථාකාසි. “කො නු බො, ආවුසො, හෙතු සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති ලක්ඛණත්ථෙරෙන පුට්ඨො
“අකාලො, ආවුසො, ඉමස්ස පඤ්ඤස්ස, සත්ථු සන්තිකෙ මං පුච්ඡෙය්‍යාථා”ති වත්ථා ලක්ඛණත්ථෙරෙන සද්ධිංයෙව
රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරින්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො වෙච්චනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදි. අප් නං
ලක්ඛණත්ථෙරො තමත්ථං පුච්ඡි. සො ආහ – “ආවුසො, අහං එකං පෙතං අද්දසං, තස්ස නිගාචුතප්පමාණං සරීරං, තං
මනුස්සසරීරසද්දසං. සිසං පන සුකරස්ස විය, තස්ස මුඛෙ නඬගුට්ඨං ජාතං, තතො පුළවා පග්ගරන්ති. ස්වාහං ‘න මෙ
එවරුපො සත්තො දිට්ඨපුබ්බො’ති තං දිස්වා සිතං පාත්ථාකාසි”න්ති. සත්ථා “වක්ඛුභුතා වත, භික්ඛවෙ, මම සාවකා
විහරන්ති”ති වත්ථා “අහම්පෙතං සත්තං බොධිමණ්ඩෙයෙව අද්දසං. ‘යෙ පන මෙ න සද්දගෙය්‍යං, තෙසං අභිනාය
අස්සා’ති පරෙසං අනුකම්පාය න කට්ඨෙසි. ඉදානි මොග්ගල්ලානං සක්ඛිං කත්ථා කට්ඨෙසි. සච්චං, භික්ඛවෙ,
මොග්ගල්ලානො ආහා”ති කට්ඨෙසි. තං සුත්ථා භික්ඛු සත්ථාරං පුච්ඡිංසු – “කිං පන, හන්තෙ, තස්ස පුබ්බකම්ම”න්ති.
සත්ථා “තෙන හි, භික්ඛවෙ, සුණාථා”ති අතිතං ආහරිත්ථා තස්ස පුබ්බකම්මං කට්ඨෙසි.

කස්සපබුද්ධකාලෙ කිර එකස්මිං ගාමකාවාසෙ ද්වෙ ථෙරා සමග්ගවාසං වසිංසු. තෙසු එකො සට්ඨිවස්සො, එකො
එකුනසට්ඨිවස්සො . එකුනසට්ඨිවස්සො ඉතරස්ස පත්තච්චරං ආදාය විවරි, සාමණෙරො විය සබ්බං වත්තපට්ඨත්තං
අකාසි. තෙසං එකමාතුකුච්ඡියං චුත්ථහාතුනං විය සමග්ගවාසං වසන්තානං වසනට්ඨානං එකො ධම්මකථිකො ආගමි.
තදා ව ධම්මස්සවනදිවසො හොති. ථෙරා නං සඬගණිත්ථා “ධම්මකථං නො කට්ඨෙහි සප්පුරිසා”ති ආහංසු. සො
ධම්මකථං කට්ඨෙසි. ථෙරා “ධම්මකථිකො නො ලද්ධො”ති තුට්ඨවිත්තා පුනදිවසෙ තං ආදාය ධුරගාමං පිණ්ඩාය
පවිසිත්වා තත්ථ කතහත්තකිව්වා, “ආවුසො, හියොයා කථිතට්ඨානතොව ථොකං ධම්මං කට්ඨෙහි”ති මනුස්සානං ධම්මං
කථාපෙසුං. මනුස්සා ධම්මකථං සුත්ථා පුනදිවසත්ථායපි නිමන්තයිංසු. එවං සමන්තා භික්ඛාචාරගාමෙසු ද්වෙ ද්වෙ
දිවසෙ තං ආදාය පිණ්ඩාය වරිංසු.

ධම්මකථිකො වින්තෙසි – “ඉමෙ ද්වෙපි අතිමුද්දකා, මයා උභොපෙනෙ පලාපෙත්ථා ඉමස්මිං විහාරෙ වසිතුං
වට්ඨති”ති. සො සායං ථෙරුපට්ඨානං ගන්ත්වා භික්ඛුනං උට්ඨාය ගතකාලෙ නිවත්තිත්ථා මහාථෙරං උපසඬකම්ත්ථා,
“හන්තෙ, කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථි”ති වත්ථා “කට්ඨෙහි, ආවුසො”ති චුත්තෙ ථොකං වින්තෙත්ථා, “හන්තෙ, කථා
නාමෙසා මහාසාවජ්ජා”ති වත්ථා අකට්ඨෙත්ථා පක්කාමි. අනුථෙරස්සාපි සන්තිකං ගන්ත්වා තට්ඨ අකාසි. සො

දුතියදිවසෙ තට්ට කත්වා තතියදිවසෙ තෙසං අතිවිය කොතුහලෙ උප්පන්නෙ මහාටෙරං උපසඩ්ධකමිත්වා, “හත්තෙ, කිඤ්චි වත්තබ්බං අත්ථි, තුම්භාකං පන සන්නිකෙ වත්තුං න විසභාමි”ති වත්වා ථෙරෙන “හොතු, ආවුසො, කට්ඨෙ”ති නිප්පිළිතො ආහ – “කිං පන, හත්තෙ, අනුට්ඨෙරො තුම්භෙහි සද්ධිං සංභොගො”ති. සප්පුරිස, කිං නාමෙතං කට්ඨෙ, මයං එකමාතුකුච්ඡියං චුත්ථපුත්තා විය, අම්භෙසු එකෙන යං ලද්ධං, ඉතරොනාපි ලද්ධමෙව හොති. මයා එතස්ස එත්තකං කාලං අගුණො නාම න දිට්ඨපුබ්බොති? එවං, හත්තෙති. ආමාවුසොති. හත්තෙ මං අනුට්ඨෙරො එවමාහ – “සප්පුරිස, ත්වං කුලපුත්තො, අයං මහාට්ඨෙරො ලජ්ජී පෙසලොති එතෙන සද්ධිං සංභොගං කරොන්තො උපපරික්ඛිත්වා කරෙය්‍යාසී”ති එවමෙස මං ආගතදිවසතො පටියාය වදන්ති.

මහාට්ඨෙරො තං සුත්තවා චුද්ධමානසො දණ්ඩාභිහතං කුලාලභාජනං විය හිජ්ජී. ඉතරොපි උටියාය අනුට්ඨෙරස්ස සන්නිකං ගන්ත්වා තට්ට අවොව, සොපි තට්ට හිජ්ජී. තෙසු කිඤ්චාපි එත්තකං කාලං එකොපි විසුං පිණ්ඩාය පටිට්ඨපුබ්බො නාම නත්ථි, පුනදිවසෙ පන විසුං පිණ්ඩාය පටිසිත්වා අනුට්ඨෙරො පුරෙතරං ආගන්ත්වා උපටියානසාලාය අටියාසි, මහාට්ඨෙරො පච්ඡා අගමාසි. තං දිස්වා අනුට්ඨෙරො වින්තෙසි – “කිං නු බො ඉමස්ස පත්තච්චරං පටිග්ගහෙතබ්බං, උදාහු නො”ති. සො “න ඉදානි පටිග්ගහෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වාපි “හොතු, න මයා එවං කතපුබ්බං, මයා අත්තනො වත්තං භාපෙතුං න වට්ටති”ති විත්තං මුදුකං කත්වා ථෙරං උපසඩ්ධකමිත්වා, “හත්තෙ, පත්තච්චරං දෙථා”ති ආහ. ඉතරො “ගච්ඡ, දුබ්බිනිත, න ත්වං මම පත්තච්චරං පටිග්ගහෙතුං යුත්තරුපො”ති අච්ඡරං පහරිත්වා තෙනපි “ආම, හත්තෙ, අභමිපි තුම්භාකං පත්තච්චරං න පටිග්ගහෙස්සාමිති වින්තෙසි”න්ති චුත්තෙ, “ආවුසො නවක, කිං ත්වං වින්තෙසි, මම ඉමස්මිං විහාරෙ කොචි සඩ්ධගො අත්ථි”ති ආහ. ඉතරොපි “තුම්භෙ පන, හත්තෙ, කිං එවං මඤ්ඤං ‘මම ඉමස්මිං විහාරෙ කොචි සඩ්ධගො අත්ථි’ති, එසො තෙ විහාරො”ති වත්වා පත්තච්චරං ආදාය නික්ඛමි. ඉතරොපි නික්ඛමි. තෙ උභොපි එකමග්ගෙනාපි අගන්ත්වා එකො පච්ඡිමද්වාරෙන මග්ගං ගණ්හි, එකො පුරත්ථිමද්වාරෙන. ධම්මකථිකො, “හත්තෙ, මා එවං කරොථ, මා එවං කරොථ”ති වත්වා “තිට්ඨාවුසො”ති චුත්තෙ නිවත්ති. සො පුනදිවසෙ ධුරගාමං පටිට්ඨො මනුස්සෙහි, “හත්තෙ, හද්දන්තා කුහි”න්ති චුත්තෙ, “ආවුසො, මා පුච්ඡං, තුම්භාකං කුලපකා හියොසා කලහං කත්වා නික්ඛමිංසු, අහං යාවන්තොපි නිවත්තෙතුං නාසක්ඛි”න්ති ආහ. තෙසු බාලා තුණ්හි අහෙසුං. පණ්ඩිතා පන “අම්භෙහි එත්තකං කාලං හද්දන්තානං කිඤ්චි බලිතං නාම න දිට්ඨපුබ්බං, තෙසං භයං ඉමං නිස්සාය උප්පන්නං භවිස්සති”ති දොමනස්සප්පත්තා අහෙසුං.

තෙපි ථෙරා ගතට්ඨානෙ විත්තසුබ්බං නාම න ලභිංසු. මහාට්ඨෙරො වින්තෙසි – “අහො නවකස්ස හික්ඛුනො භාරියං කම්මං කතං, මුහුත්තං දිට්ඨං නාම ආගන්තුකහික්ඛුං ආහ – ‘මහාට්ඨෙරෙන සද්ධිං සංභොගං මා අකාසී’”ති. ඉතරොපි වින්තෙසි – “අහො මහාට්ඨෙරස්ස භාරියං කම්මං කතං, මුහුත්තං දිට්ඨං නාම ආගන්තුකහික්ඛුං ආහ – ‘ඉම්භා සද්ධිං සංභොගං මා අකාසී’”ති. තෙසං නෙව සප්ඤ්ඤායො න මනසිකාරො අහොසි. තෙ වස්සසතච්චයෙන පච්ඡිමදිසාය එකං විහාරං අගමංසු. තෙසං එකමෙව සෙනාසනං පාපුණි. මහාට්ඨෙරෙ පටිසිත්වා මඤ්චකෙ නිසින්තෙ ඉතරොපි පාවිසි. මහාට්ඨෙරො තං දිස්වා ච සඤ්ජානිත්වා අස්සුනි සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි. ඉතරොපි මහාට්ඨෙරං සඤ්ජානිත්වා අස්සුපුණ්ණෙහි නෙත්තෙහි “කට්ඨෙ නු බො මා කට්ඨෙ”ති වින්තෙත්වා “න තං සද්ධෙය්‍යරුප”න්ති ථෙරං වන්දිත්වා “අහං, හත්තෙ, එත්තකං කාලං තුම්භාකං පත්තච්චරං ගහෙත්වා විවරිං, අපි නු බො මෙ කායද්වාරාදිසු තුම්භෙහි කිඤ්චි අසාරුප්පං දිට්ඨපුබ්බං”න්ති. “න දිට්ඨපුබ්බං, ආවුසො”ති. අථ කස්මා ධම්මකථිකං අවචුත්ථ “මා එතෙන සද්ධිං සංභොගමකාසී”ති? “නාහං, ආවුසො, එවං කට්ඨෙ, තයා කිර මම අත්තරෙ එවං චුත්ත”න්ති. “අභමිපි, හත්තෙ, න වදාමි”ති. තෙ තස්මිං බණ “තෙන අම්භෙ හින්දිතුකාමෙන එවං චුත්තං භවිස්සති”ති ඤත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං අච්චයං දෙසයිංසු. තෙ වස්සසතං විත්තස්සාදං අලහන්තා තං දිවසං සමග්ගා හුත්වා “ආයාම, නං තතො විහාරා නික්ඛඩ්ධිස්සාමා”ති පක්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන තං විහාරං අගමංසු.

ධම්මකථිකොපි ථෙරෙ දිස්වා පත්තච්චරං පටිග්ගහෙතුං උපගච්ඡී. ථෙරා “න ත්වං ඉමස්මිං විහාරෙ වසිතුං යුත්තරුපො”ති අච්ඡරං පහරිංසු. සො සණ්ඨාතුං අසක්කොන්තො තාවදෙව නික්ඛමිත්වා පලායි. අථ නං විසති වස්සසහස්සානි කතො සමණධම්මො සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛි, තතො වචිත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බන්තො එකං බුද්ධන්තරං පච්චිත්වා ඉදානි ගිජ්ඣකුටෙ චුත්තප්පකාරෙන අත්තභාවෙන දුක්ඛං අනුභොගීති.

සත්ථා ඉදං තස්ස පුබ්බකම්මං ආහරිත්වා, “හික්ඛෙවෙ, හික්ඛුනා නාම කායාදිහි උපසන්තරුපෙන භවිතබ්බං”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

281. “වාචානුරක්ඛි මනසා සුසංචුතො,
කායෙන ච නාකුසලං කයිරා;
එතෙ තයො කම්මපටෙ විසොධයෙ,
ආරාධයෙ මග්ගමිසිප්පවෙදින”න්ති.

තස්සත්ථො – වතුන්නං වච්ඡුච්චරිතානං වජ්ජනෙන වාචානුරක්ඛි අභිජ්ඣාදිනං අනුප්පාදනෙන මනසා ච සුචුද්ධ සංචුතො පාණාතිපාතාදයො පජහන්තො කායෙන ච අකුසලං න කයිරා. එවං එතෙ තයො කම්මපටෙ විසොධයෙ. එවං විසොධෙන්තො හි සීලක්ඛන්ධාදිනං එසකෙහි බුද්ධාදිහි ඉසිහි පවෙදිනං අට්ඨකිංකමග්ගං ආරාධෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිචලාදීනි පාපුණිංසුති.

සුකරපෙනවත් ප්‍ර ඡටියං.

7. පොට්ටිලත්පෙරවත් ප්‍ර

යොගා වෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පොට්ටිලං නාම පෙරං ආරඛ්භ කපෙසි.

සො කිර සත්තන්තම්පි බුද්ධානං සාසනෙ තෙපිටකො පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං ධම්මං වාවෙසි. සත්ථා චින්තෙසි – “ඉමස්ස භික්ඛුනො ‘අත්තනො දුක්ඛනිස්සරණං කරස්සාමි’ති චින්තම්පි නත්ථි සංවෙපෙස්සාමි න”න්ති. තතො පටියාය තං පෙරං අත්තනො උපටියානං ආගතකාලෙ “එහි, තුව්ඡපොට්ටිල, වන්ද, තුව්ඡපොට්ටිල, නිසිද, තුව්ඡපොට්ටිල, යාහි, තුව්ඡපොට්ටිලා”ති වදති. උටියාය ගතකාලෙපි “තුව්ඡපොට්ටිලො ගතො”ති වදති. සො චින්තෙසි – “අහං සාට්ඨකථානි තිණි පිටකානි ධාරෙමි, පඤ්චන්තං භික්ඛුසත්තානං අට්ඨාරස මහාගණෙ ධම්මං වාවෙමි, අප්පන මං සත්ථා අභික්ඛණං, ‘තුව්ඡපොට්ටිලා’ති වදෙති, අද්ධා මං සත්ථා ඤානාදිනං අභාවෙන එවං වදෙති”ති. සො උප්පන්තසංවෙගො “දානි අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සමණධම්මං කරස්සාමි”ති සයමෙව පත්තච්චරං සංවිදහිත්වා පච්චුසකාලෙ සබ්බපච්ඡා ධම්මං උග්ගණ්හිත්වා නික්ඛමන්තෙන භික්ඛුනා සද්ධිං නික්ඛමි. පරිවෙණෙ නිසිදිත්වා සප්ඤ්ඤායන්තා නං “ආවරියො”ති න සල්ලක්ඛෙසුං. සො විසයොජනසතමග්ගං ගන්ත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤාචාසෙ තිංස භික්ඛු වසන්ති, තෙ උපසඬකම්ත්වා සඬ්ඝත්පෙරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, අවස්සයො මෙ භොථා”ති ආහ. ආවුසො, ත්වං ධම්මකට්ඨකො, අම්හෙහි නාම තං නිස්සාය කිඤ්චි ජානිතබ්බං භවෙය්‍යා, කස්මා එවං වදෙසිති? මා, හන්තෙ, එවං කරොථ, අවස්සයො මෙ භොථාති. තෙ පන සබ්බෙ ධිණාසවාච. අප්ප නං මහාපෙරො “ඉමස්ස උග්ගහං නිස්සාය මානො අත්ථියෙවා”ති අනුපෙරස්ස සන්තිකං පහිණි. සොපි නං තපෙවාහ. ඉමිනා නිභාරෙන සබ්බෙපි තං පෙසෙන්නා දිවාට්ඨානෙ නිසිදිත්වා සුචිකම්මං කරොන්තස්ස සබ්බතචකස්ස සත්තවස්සිකසාමණෙරස්ස සන්තිකං පහිණිංසු. එවමස්ස මානං නිහරිංසු.

සො නිහතමානො සාමණෙරස්ස සන්තිකෙ අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා “අවස්සයො මෙ භොහි සප්පුරිසා”ති ආහ. අහො, ආවරිය, කිං නාමෙතං කපෙථ, තුම්හෙ මහල්ලකා බහුස්සුතා, තුම්හාකං සන්තිකෙ මයා කිඤ්චි කාරණං ජානිතබ්බං භවෙය්‍යාති. මා එවං කරි, සප්පුරිස, භොහියෙව මෙ අවස්සයොති. හන්තෙ, සවෙපි ඔවාදක්ඛමා භවිස්සථ, භවිස්සාමි වො අවස්සයොති. භොමි, සප්පුරිස, අහං “අග්ගිං පටිසා”ති චුත්තෙ අග්ගිං පටිසාමියෙවාති. අප්ප නං සො අවිදුරෙ එකං සරං දස්සෙත්වා, “හන්තෙ, යථානිවත්ථපාරුතොව ඉමං සරං පටිසථා”ති ආහ. සො හිස්ස මහග්ඝානං දුපට්ටච්චරානං නිවත්ථපාරුතභාවං ඤාත්වාපි “ඔවාදක්ඛමො නු ඛො”ති විමංසන්තො එවමාහ. පෙරොපි එකච්චනෙනෙව උදකං ඔතරි. අප්ප නං විචරකණ්ණානං තෙමිතකාලෙ “එථ, හන්තෙ”ති වත්වා එකච්චනෙනෙව ආගන්ත්වා ධිතං ආහ – “හන්තෙ, එකස්මිං වම්මිකෙ ඡ ඡිද්දානි, තත්ථ එකෙන ඡිද්දෙන ගොධා අන්තො පටිට්ඨා, තං ගණ්හිතුකාමො ඉතරානි පඤ්ච ඡිද්දානි ථකෙත්වා ඡටියං භින්දිත්වා පටිට්ඨඡිද්දෙනෙව ගණ්හාති, එවං තුම්හෙපි ඡද්දාරිකෙසු ආරම්මණෙසු සෙසානි පඤ්චද්දාරානි පිටියා මනොද්වාරෙ කම්මං පට්ඨපෙථා”ති. බහුස්සුතස්ස භික්ඛුනො එත්තකෙනෙව පදිපුජ්ජලනං විය අහොසි. සො “එත්තකමෙව භොතු සප්පුරිසා”ති කරජකායෙ ඤාණං ඔතාරෙත්වා සමණධම්මං ආරහි.

සත්ථා විසයොජනසතමත්ථකෙ නිසින්තොව තං භික්ඛුං ඔලොකෙත්වා “යපෙවායං භික්ඛු භූරිපඤ්ඤො, එවමෙවං අනෙත අත්තානං පතිට්ඨාපෙතුං වට්ටති”ති චින්තෙත්වා තෙන සද්ධිං කපෙන්නො විය ඔහාසං එරිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

282. “යොගා වෙ ජායති භූරි, අයොගා භූරිසඬ්ඛයො;
එතං ද්වෙධාපථං ඤාත්වා, භවාය විභවාය ව;
තථාත්තානං නිවෙසෙය්‍යා, යථා භූරි පවඬ්ඪති”ති.

තත්ථ යොගානි අට්ඨකිංසාය ආරම්මණෙසු යොනිසො මනසිකාරා. භූරිති පථවිසමාය විත්ථතාය පඤ්ඤායෙනං නාමං. සඬ්ඛයොති විනාසො. එතං ද්වෙධාපථන්ති එතං යොගඤ්ච අයොගඤ්ච. භවාය විභවාය වානි වුද්ධියා ව අවුද්ධියා ව. තථානි යථා අයං භූරිසඬ්ඛානා පඤ්ඤා පවඬ්ඪති, එවං අත්තානං නිවෙසෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පොට්ටිලත්පෙරො අරහත්තෙ පතිට්ඨහිති.

පොට්ටිලත්පෙරවත් ප්‍ර සත්තමං.

8. පඤ්චමහල්ලකත්පෙරවත් ප්‍ර

වනං ඡිත්ද්දානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ මහල්ලකෙ භික්ඛු ආරඛ්භ කපෙසි.

තෙ කිර ගිහිකාලෙ සාවත්ථියං කුටුම්භිකා මහද්ධනා අඤ්ඤාමඤ්ඤසභායකා එකතො පුඤ්ඤානි කරොන්තා සත්පු ධම්මදෙසනං සුත්වා “මයං මහල්ලකා, කිං නො සරාවාසෙනා”ති සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචිත්වා පබ්බජිංසු,

මහල්ලකභාවෙන පන ධම්මං පරියාපුණිත්තුං අසක්කොන්තා විහාරපරියන්තෙ පණ්ණසාලං කාරෙත්වා එකතොව වසිංසු. පිණ්ඩාය වරන්තාපි යෙහුයොන පුත්තදාරස්සෙව ගෙහං ගන්ත්වා භුඤ්ජිංසු. තෙසු එකස්ස පුරාණදුතියිකා මධුරපාවිකා නාම, සා තෙසං සබ්බෙසම්පි උපකාරිකා අහොසි. කස්මා සබ්බෙසි අත්තනා ලද්ධාහාරං ගහෙත්වා තස්සා එව ගෙහෙ නිසිදිත්වා භුඤ්ජන්ති? සාපි තෙසං යථාසන්නිභිතං සුපබ්බාඤ්ජනං දෙති. සා අඤ්ඤතරාබාධෙන ඵ්ථිකා කාලමකාසි. අප්ප තෙ මහල්ලකත්ථෙරා සභායකස්ස ථෙරස්ස පණ්ණසාලාය සන්නිපත්තිත්වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගීවාසු ගහෙත්වා “මධුරපාවිකා උපාසිකා කාලකතා”ති විලපන්තා රොදිංසු. භික්ඛුහි ව සමන්තතො උපධාවිත්වා “කිං ඉදං, ආවුසො”ති ප්‍රථිකා, “හත්තෙ, සභායකස්ස නො පුරාණදුතියිකා කාලකතා, සා අමිහාකං අතිවිය උපකාරිකා. ඉදානි කුතො තථාරූපිං ලභිස්සාමාති ඉමිනා කාරණෙන රොදාමා”ති ආහංසු.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසිත්තා”ති ප්‍රවිජිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙසි තෙ කාකයොනියං නිබ්බන්තිත්වා සමුද්දතිරෙ වරමානා සමුද්දලාමියා සමුද්දං පච්චෙසෙත්වා මාරිතාය කාකියා රොදිත්වා පරිදෙවිත්වා තං නිහරිස්සාමාති මුඛතුණ්ඩකෙහි මහාසමුද්දං උස්සිඤ්චන්තා කිලමිංසු”ති අතීතං ආහරිත්වා –

“අපි නු හනුකා සන්නා, මුඛඤ්ච පරිසුස්සති;
ඔරමාම න පාරෙම, පුරතෙව මහොදධි”ති. (ජා. 1.1.146);

ඉමං කාකජාතකං විත්ථාරෙත්වා තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා, “භික්ඛවෙ, රාගදොසමොහවනං නිස්සාය තුම්හෙහි ඉදං දුක්ඛං පත්තං, තං වනං ඡින්නිදිත්තුං වට්ටති, එවං නිද්දුක්ඛා භවිස්සථා”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

283. “වනං ඡින්නිදප්ථ මා රුක්ඛං, වනතො ජායතෙ භයං;
ඡෙත්වා වනඤ්ච වනථඤ්ච, නිබ්බනා හොථ භික්ඛවො.

284. “යාව හි වනථො න ඡිජ්ජති,
අණුමත්තොපි නරස්ස නාරිසු;
පට්ඨිද්ධමනොව තාව සො,
චචිජො බීරපකොව මාතරි”ති.

තත්ථ මා රුක්ඛන්ති සත්ථාරා හි “වනං ඡින්නිදප්ථ”ති වුත්තෙ තෙසං අවිරපබ්බජිතානං “සත්ථා අම්හෙ වාසිආදීනි ගහෙත්වා වනං ඡින්නිදපෙති”ති රුක්ඛං ඡින්නිදිතුකාමකා උප්පජ්ජි. අප්ප තෙ “මයා රාගාදිකිලෙසවනං සන්ධායෙන වුත්තං, න රුක්ඛෙ”ති පට්ඨෙධෙත්තො “මා රුක්ඛ”න්ති ආහ. වනතොති යථා පාකතිකවනතො සීහාදිභයං ජායති, එවං ජාතිආදිභයම්පි කිලෙසවනතො ජායතීති අත්ථො. වනඤ්ච වනථඤ්චාති එත්ථ මහන්තා රුක්ඛා වනං නාම, බුද්දකා තස්මිං වනෙ ධීතත්තා වනථා නාම. පුබ්බුජ්ජත්තිකරුක්ඛා වා වනං නාම, අපරාපරුජ්ජත්තිකා වනථා නාම. එවමෙව මහන්තමහන්තා භවාකඩ්ඪනකා කිලෙසා වනං නාම, පවත්තියං විපාකදායකා වනථා නාම. පුබ්බුජ්ජත්තිකා වනං නාම, අපරාපරුජ්ජත්තිකා වනථා නාම. තං උභයං වතුත්ථමග්ගඤ්ඤාණෙන ඡින්නිදිත්තුං. තෙනාහ – “ඡෙත්වා වනඤ්ච වනථඤ්ච, නිබ්බනා හොථ භික්ඛවො”ති. නිබ්බනා හොථාති නික්කිලෙසා හොථ. යාව හි වනථොති යාව එස අණුමත්තොපි කිලෙසවනථො නරස්ස නාරිසු න ඡිජ්ජති, තාව සො බීරපකො චචිජො මාතරි විය පට්ඨිද්ධමනො ලග්ගවිත්තොව හොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චපි තෙ මහල්ලකත්ථෙරා සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

පඤ්චමහල්ලකත්ථෙරවත්ථු අට්ඨමං.

9. සුවණ්ණකාරත්ථෙරවත්ථු

උච්ඡින්නදාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකො කිර සුවණ්ණකාරපුත්තො අභිරුපො සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සන්නිකෙ පබ්බජි. ථෙරො “තරුණානං රාගො උස්සන්තො හොති”ති වින්තෙත්වා තස්ස රාගපට්ඨානාය අසුභකම්මට්ඨානං අදාසි. තස්ස පන තං අසප්පායං. තස්මා අරඤ්ඤං පවිසිත්වා තෙමාසං වායමන්තො විත්තෙකග්ගමත්තම්පි අලභිත්වා පුන ථෙරස්ස සන්නිකං ආගන්ත්වා ථෙරෙන “උපට්ඨිතං තෙ, ආවුසො, කම්මට්ඨාන”න්ති වුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අප්පස්ස ථෙරො “කම්මට්ඨානං න සම්පජ්ජති වොසානං ආපජ්ජිතුං න වට්ටති”ති වත්වා පුන තදෙව කම්මට්ඨානං සාධුකං කට්ඨෙත්වා අදාසි. සො දුතියවාරෙපි කිඤ්චි විසෙසං නිබ්බන්තෙත්තුං අසක්කොන්තො ආගන්ත්වා ථෙරස්ස ආරොවෙසි. අප්පස්ස ථෙරොපි සකාරණං සඋපමං කත්වා තදෙව කම්මට්ඨානං ආවික්ඛි. සො පුනපි ආගන්ත්වා කම්මට්ඨානස්ස අසම්පජ්ජනභාවං කට්ඨෙසි. ථෙරො වින්තෙසි – “කාරකො භික්ඛු අත්තති විජ්ජමානෙ කාමච්ඡන්දාදයො විජ්ජමානාති අවිජ්ජමානෙ අවිජ්ජමානාති පජානාති. අයං භික්ඛු කාරකො, නො අකාරකො, පටිපත්තො, නො අප්පටිපත්තො, අහං පනෙනස්ස අප්ඤ්ඤාසයං න ජානාමි, බුද්ධචෙතෙයොසා එසො භවිස්සති”ති තං ආදාය සායන්භසමයෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධකම්ථිවා

“අයං, භන්තෙ , මම සද්ධිවිහාරිකො, ඉමස්ස මයා ඉමිනා කාරණෙන ඉදං නාම කම්මට්ඨානං දින්න” න්ති සබ්බං තං පවත්තිං ආරොවෙසි.

අප් නං සත්ථා “ආසයානුසයඤ්ඤාණං නාමෙතං පාරමිසො පුරෙත්වා දසසහස්සිලොකධාතුං උත්තාදෙන්වා සබ්බඤ්ඤානං පත්තානං බුද්ධානංයෙව විසයො” ති වත්වා “කතරකුලා නු බො එස පබ්බජිතො” ති ආවජ්ජෙන්තො “සුවණ්ණකාරකුලා” ති ඤත්වා අතිතෙ අත්තභාවෙ ඔලොකෙන්තො තස්ස සුවණ්ණකාරකුලෙයෙව පටිපාටියා නිබ්බත්තානි පඤ්ච අත්තභාවසතානි දිස්වා “ඉමිනා දහරෙන දීඝරත්තං සුවණ්ණකාරකම්මං කරොන්තෙන කණ්ණකාරපුප්පදුමපුප්පාදීනි කරිස්සාමිති රත්තසුවණ්ණමෙව සම්පරිවත්තිනං, තස්මා ඉමස්ස අසුභපටිකුලකම්මට්ඨානං න වට්ටති, මනාපමෙවස්ස කම්මට්ඨානං සප්පාය” න්ති වින්තෙන්වා, “සාරිපුත්ත, තයා කම්මට්ඨානං දත්වා චත්තාරො මාසෙ කිලමිතං හික්ඛුං අප්ප පච්ඡාභන්තෙයෙව අරහත්තං පත්තං පස්සිස්සසි, ගච්ඡ ත්ව” න්ති ථෙරං උයොයාජෙන්වා ඉද්ධියා චක්කමත්තං සුවණ්ණපදුමං මාපෙත්වා පත්තෙහි වෙව නාලෙහි ව උදකබ්බන්දුනි මුඤ්චන්තං විය කත්වා “හික්ඛු ඉමං පදුමං ආදාය විහාරපච්චන්තෙ වාලුකරාසිමිති යපෙන්වා සම්මුඛට්ඨානෙ පල්ලඬකෙන නිසිදිත්වා ‘ලොභිතකං ලොභිතක’ න්ති පරිකම්මං කරොහි” ති අදාසි. තස්ස සන්ථුහත්ථතො පදුමං ගණ්හන්තස්සෙව විත්තං පසිදි. සො විහාරපච්චන්තං ගන්ත්වා වාලුකං උස්සාපෙන්වා තත්ථ පදුමනාලං පවෙසෙන්වා සම්මුඛෙ පල්ලඬකෙන නිසිත්තො “ලොභිතකං ලොභිතක” න්ති පරිකම්මං ආරහි. අප්ස්ස තඬ්ඬණඤ්ඤෙව නිවරණානි වික්ඛම්භිංසු, උපචාරජ්ඣානං උප්පජ්ජි. තදනන්තරං පයමජ්ඣානං නිබ්බත්තෙන්වා පඤ්චභාකාරෙහි වසිභාවං පාපෙන්වා යථානිසිත්තොව දුතියජ්ඣානාදිනි පත්වා වසිභුතො චතුත්ථජ්ඣානෙන ඝාතකිළං කිළන්තො නිසිදි.

සත්ථා තස්ස ඝාතානං උප්පන්නභාවං ඤත්වා “සක්ඛිස්සති නු බො එස අත්තනො ධම්මතාය උත්තරි විසෙසං නිබ්බත්තෙතු” න්ති ඔලොකෙන්තො “න සක්ඛිස්සති” ති ඤත්වා “තං පදුමං මිලායතු” ති අධිට්ඨති. තං භත්ථෙහි මද්දිතපදුමං මිලායන්තං විය කාළවණ්ණං අහොසි. සො ඝාතා වුට්ඨාය තං ඔලොකෙන්වා “කිං නු බො ඉමං පදුමං ජරාය පහටං පඤ්ඤායති, අනුපාදිණ්ණකෙපි එවං ජරාය අභිභුයාමානෙ උපාදිණ්ණකෙ කථාව නත්ථී. ඉදම්පි හි ජරා අභිභවිස්සති” ති අනිච්චලක්ඛණං පස්සි. තස්මිං පන දිට්ඨො දුක්ඛලක්ඛණඤ්ච අනත්තලක්ඛණඤ්ච දිට්ඨමෙව හොති. තස්ස තයො භවා ආදිත්තා විය කණ්ඨෙ බද්ධකුණසා විය ව බාධිංසු. තස්මිං ඛණෙ තස්ස අවිදුරෙ කුමාරකා එකං සරං ඔතරිත්වා කුමුදානි හඤ්ජිත්වා ථලෙ රාසිං කරොන්ති. සො ජලෙ ව ථලෙ ව කුමුදානි ඔලොකෙසි. අප්ස්ස ජලෙ කුමුදානි අභිරුපානි උදකපග්ගරත්තානි විය උපට්ඨතිංසු, ඉතරානි අග්ගගෙසු පරිමිලාතානි. සො “අනුපාදිණ්ණකං ජරා එවං පහරති, උපාදිණ්ණකං කිං පන න පහරිස්සති” ති සුට්ඨතරං අනිච්චලක්ඛණාදිනි අද්දස. සත්ථා “පාකට්ඨතං ඉදානි ඉමස්ස හික්ඛුනො කම්මට්ඨාන” න්ති ඤත්වා ගන්ධකුටියං නිසින්නකොව ඔභාසං මුඤ්චි, සො තස්ස මුඛං පහරි. අප්ස්ස “කිං නු බො එත” න්ති ඔලොකෙන්තස්ස සත්ථා ආගන්ත්වා සම්මුඛෙ ධීතො විය අහොසි. සො උට්ඨාය අඤ්ජලිං පග්ගණ්හි. අප්ස්ස සත්ථා සප්පායං සල්ලක්ඛෙන්වා ඉමං ගාමමාහ –

285. “උච්ඡින්නද සිනෙහමත්තනො, කුමුදං සාරදිකංව පාණිනා;
සන්තිමග්ගමෙව බුහය, නිබ්බානං සුගතෙන දෙසිත” න්ති.

තත්ථ උච්ඡින්නදානි අරහත්තමග්ගෙන උච්ඡින්නද. සාරදිකන්ති සරදකාලෙ නිබ්බත්තං. සන්තිමග්ගන්ති නිබ්බානගාමී අට්ඨංඨගිකං මග්ගං. බුහයානි වඩ්ඪය. නිබ්බානඤ්ඤි සුගතෙන දෙසිතං, තස්මා තස්ස මග්ගං භාවෙහිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො හික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති.

සුවණ්ණකාරත්ථෙරවත්ථු නවමං.

10. මහාධනවාණිජවත්ථු

ඉධ වස්සන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො මහාධනවාණිජං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර බාරාණසිතො කුසුම්භරත්තානං වත්ථානං පඤ්ච සකට්ඨසතානි පුරෙත්වා වණිජ්ජාය සාවත්ථී. ආගතො නදීතීරං පත්වා “ස්වෙ නදිං උත්තරිස්සාමි” ති තත්ථෙව සකට්ඨානි මොවෙන්වා වසි. රත්තිං මහාමෙසො උට්ඨතිත්වා වස්සි. නදි සත්තාහං උදකස්ස පුරා අට්ඨාසි. නාගරාපි සත්තාහං නක්ඛත්තං කිළිංසු. කුසුම්භරත්තෙහි වත්ථෙහි කිච්චං න නිට්ඨිතං. වාණිජො වින්තෙසි – “අහං දුරං ආගතො. සවෙ පුන ගමිස්සාමි, පපඤ්චො භවිස්සති. ඉධෙව වස්සඤ්ච හෙමන්තඤ්ච ගිම්භඤ්ච මම කම්මං කරොන්තො වසිත්වා ඉමානි වික්කිණිස්සාමි” ති. සත්ථා නගරෙ පිණ්ඩාය වරන්තො තස්ස විත්තං ඤත්වා සිතං පාතුකරිත්වා ආනන්දත්ථෙරෙන සිතකාරණං පුට්ඨො ආහ – “දිට්ඨො තෙ, ආනන්ද, මහාධනවාණිජො” ති? “ආම, භන්තෙ” ති. සො අත්තනො ජීවිතන්තරායං අජානිත්වා ඉමං සංචච්ඡරං ඉධෙව වසිත්වා හණ්ඩං වික්කිණිකුං විත්තමකාසිති. “කිං පන තස්ස, භන්තෙ, අන්තරායො භවිස්සති” ති? සත්ථා “ආමානන්ද, සත්තාහමෙව ජීවිත්වා සො මච්චුමුඛෙ පතිස්සති” ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

“අප්පෙව කිච්චමාතප්පං, කො ජඤ්ඤා මරණං සුවෙ;

න හි නො සඬගරං තෙන, මහාසෙනෙන මව්වුනා.

“එවං විහාරිං ආනාපිං, අභොරත්තමන්දිතං;
තං වෙ හද්දෙකරත්තොති, සන්තො ආචික්ඛතෙ මුනී”ති. (ම. නි. 3.272);

ගව්‍යාමිස්ස, හන්තෙ, ආරොවෙස්සාමිති. විස්සන්ථො ගව්‍යානන්දාති. ථෙරො සකට්ටියානං ගන්ත්වා හික්ඛාය වරි. වාණිජො ථෙරං ආහාරෙන පතිමානෙසි. අප්පං ථෙරො ආහ - “කිත්තකං කාලං ඉධ වසිස්සාමි”ති? “හන්තෙ, අහං දුරතො ආගතො”. සවෙ පුත ගමිස්සාමි, පපඤ්චො හවිස්සති, ඉමං සංවච්ඡරං ඉධ වසිත්වා හණ්ඩං වික්කිණිත්වා ගමිස්සාමිති. උපාසක, දුප්පානො ජීවිතන්තරායො, අප්පමාදං කාතුං වට්ටති. “කිං පන, හන්තෙ, අන්තරායො හවිස්සති”ති. “ආම, උපාසක, සත්තාහමෙව තෙ ජීවිතං පවත්තිස්සති” . සො සංවිග්ගමානසො හුත්වා බුද්ධප්පමුඛං හික්ඛුසඬසං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං දත්වා අනුමොදනත්ථාය පත්තං ගණ්හි. අප්පස්ස සත්ථා අනුමොදනං කරොන්තො, “උපාසක, පණ්ඩිතෙන නාම ‘ඉධෙව වස්සාදිනි වසිස්සාමි, ඉදඤ්චිදඤ්ච කම්මං පයොජෙස්සාමි’ති වින්තෙතුං න වට්ටති, අත්තනො පන ජීවිතන්තරායමෙව වින්තෙතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

286. “ඉධ වස්සං වසිස්සාමි, ඉධ හෙමන්තගිම්හිසු;
ඉති බාලො විචින්තෙති, අන්තරායං න බුජ්ඣති”ති.

තත්ථ ඉධ වස්සන්ති ඉමස්මිං යානෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොන්තො චතුමාසං වස්සං වසිස්සාමි. හෙමන්තගිම්හිසුති හෙමන්තගිම්හෙසුපි “චත්තාරො මාසෙ ඉදඤ්චිදඤ්ච කරොන්තො ඉධෙව වසිස්සාමි”ති එවං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං අජානන්තො බාලො විචින්තෙති. අන්තරායන්ති “අසුකස්මිං නාම කාලෙ වා දෙසෙ වා වයෙ වා මරිස්සාමි”ති අත්තනො ජීවිතන්තරායං න බුජ්ඣතිති.

දෙසනාවසානෙ සො වාණිජො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසි . වාණිජොපි සත්ථාරං අනුගන්ත්වා නිවත්තිත්වා “සීසරොගො විය මෙ උජ්ජන්තො”ති සයනෙ නිපජ්ජී, තථානිපන්තොව කාලං කත්වා තුසිතවිමානෙ නිබ්බන්ති.

මහාධනවාණිජවත්ථු දසමං.

11. කිසාගොතම්වත්ථු

තං පුත්තපසුසම්මත්තන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කිසාගොතම් ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු සහස්සවග්ගෙ -

“යො ව වස්සසතං ජීවෙ, අපස්සං අමතං පදං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යා, පස්සතො අමතං පද”න්ති. (ධ. ප. 114) -

ගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරෙත්වා කථීතං. තදා හි සත්ථා “කිසාගොතම් ලද්ධා තෙ එකච්ඡරමත්තා සිද්ධත්ථකා”ති ආහ. “න ලද්ධා, හන්තෙ, සකලගාමෙ ජීවන්තෙහි කිර මතකා එව බහුතරා”ති. අප්පං සත්ථා “ත්ථං ‘මමෙව පුත්තො මතො’ති සල්ලක්ඛෙසි, ධුවධම්මො එස සබ්බසත්තානං. මව්වුරාජා හි සබ්බසත්තෙ අපරිපුණ්ණජ්ඣාසයෙ එව මහොසො විය පරිකඬ්ඪමානො අපායසමුද්දෙ පක්ඛිපති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ -

287. “තං පුත්තපසුසම්මත්තං, බ්‍යාසත්තමනසං නරං;
සුත්තං ගාමං මහොසොව, මව්වු ආදාය ගව්‍යති”ති.

තත්ථ තං පුත්තපසුසම්මත්තන්ති තං රූපබලාදිසම්පන්නෙ පුත්තෙ ව පසු ව ලභිත්වා “මම පුත්තා අභිරූපා බලසම්පන්නා පණ්ඩිතා සබ්බකිව්චසමත්ථා, මම ගොණා අභිරූපා අරොගා මහාභාරවහා, මම ගාවී බහුබීරා”ති එවං පුත්තෙහි ව පසුති ව සම්මත්තං නරං. බ්‍යාසත්තමනසන්ති හිරඤ්ඤසුචණ්ණාදිසු වා පත්තච්චරාදිසු වා කිඤ්චිදෙව ලභිත්වා තතො උත්තරිතරං පත්ථනනාය ආසත්තමානසං වා, වක්ඛුච්ඤ්ඤායාදිසු ආරම්මණෙසු චුත්තප්පකාරෙසු වා පරික්ඛාරෙසු යං යං ලද්ධං හොති, තත්ථ තත්ථෙව ලග්ගනනාය බ්‍යාසත්තමානසං වා. සුත්තං ගාමන්ති නිද්දං උපගතං සත්තනිකායං. මහොසොවාති යථා එවරූපං ගාමං ගම්හිරවිත්ථතො මහන්තො මහානදීනං ඔසො අත්තමසො සුනබ්බිපි අසෙසෙත්වා සබ්බං ආදාය ගව්‍යති, එවං චුත්තප්පකාරං නරං මව්වු ආදාය ගව්‍යතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ කිසාගොතම් සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

කිසාගොතම්වත්ථු එකාදසමං.

12. පටාචාරාවත්ථු

න සන්නි පුත්තාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පටාචාරං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු සහස්සවග්ගෙ –

“යො ව වස්සසනං ජීවෙ, අපස්සං උදයබ්බයං;
එකාහං ජීවිතං සෙය්‍යො, පස්සතො උදයබ්බය”න්ති. (ධ. ප. 113) –

ගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරෙත්වා කථීතං. තදා පන සත්ථා පටාචාරං තනුභූතසොකං ඤත්වා “පටාචාරෙ පුත්තාදයො නාම පරලොකං ගවිජන්තස්ස තාණං වා ලෙණං වා සරණං වා භවිතුං න සක්කොන්ති, තස්මා විජ්ජමානාපි තෙ න සන්නියෙව. පණ්ඩිතෙන පන සීලං විසොධෙත්වා අත්තනො නිබ්බානගාමිමග්ගමෙව සොධෙතුං වට්ටති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

288. “න සන්නි පුත්තා තාණාය, න පිතා නාපි බන්ධවා;
අන්තකෙනාධිපන්නස්ස, නත්ථි ඤාතීසු තාණතා.

289. “එතමත්ථවසං ඤත්වා, පණ්ඩිතො සීලසංවුතො;
නිබ්බානගමනං මග්ගං, බිජ්ජමෙව විසොධයෙ”ති.

තත්ථ තාණායාති තාණභාවාය පතිට්ඨානත්ථාය. බන්ධවාති පුත්තෙ ව මාතෘපිතරො ව ය්‍පෙත්වා අවසෙසා ඤාතීසුහජ්ජා. අන්තකෙනාධිපන්නස්සාති මරණෙන අභිභූතස්ස. පවත්තියඤ්ඤි පුත්තාදයො අන්තපානාදිදානෙන වෙව උජ්ජන්නකිව්චනිත්ථරණෙන ව තාණා හුත්වාපි මරණකාලෙ කෙනවි උපායෙන මරණං පටිබාහිතුං අසමත්ථතාය තාණත්ථාය ලෙණත්ථාය න සන්නි නාම. තෙනෙව චුත්තං – “නත්ථි ඤාතීසු තාණතා”ති. එතමත්ථවසන්ති එවං තෙසං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස තාණං භවිතුං අසමත්ථභාවසඬ්ඛාතං කාරණං ජානිත්වා පණ්ඩිතො චතුපාරිසුද්ධිසීලෙන සංවුතො රක්ඛිතගොපිතො හුත්වා නිබ්බානගමනං අට්ඨංඝිකං මග්ගං සිසං සිසං විසොධෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පටාචාරා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්ති, අඤ්ඤෙ ව බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති.

පටාචාරාවත්ථු ද්වාදසමං.

මග්ගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විසතිමො වග්ගො.

21. පකිණ්ණකවග්ගො

1. අත්තනොපුබ්බකම්මවත්ත

මත්තාසුබපරිව්වාගානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො අත්තනො පුබ්බකම්මං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ වෙසාලී ඉද්ධා අහොසි ඒතා බහුජනා ආකිණ්ණමනුස්සා. තත්ථ හි වාරෙන වාරෙන රජ්ජං කාරෙන්තානං බත්තියානංයෙව සත්තසතාධිකානි සත්තසහස්සානි සත්ත ව බත්තියා අහෙසුං. තෙසං වසන්තථාය තත්තකායෙව පාසාදා තත්තකානෙව කුටාගාරානි උය්‍යානෙ විහරන්තාය තත්තකායෙව ආරාමා ව පොක්ඛරණියො ව අහෙසුං. සා අපරෙන සමයෙන දුබ්භික්ඛා අහොසි දුස්සස්සා. තත්ථ ඡාතකහයෙන පයං දුග්ගතමනුස්සා කාලමකංසු. තෙසං තෙසං තත්ථ තත්ථ ඡඩ්ඞිතානං කුණපානං ගන්ධෙන අමනුස්සා නගරං පවිසිංසු. අමනුස්සපද්දවෙන බහුතරා කාලමකංසු. තෙසං කුණපගන්ධපටික්කුලතාය සත්තානං අභිවාතරොගො උප්පජ්ජි. එවං දුබ්භික්ඛහයං අමනුස්සහයං රොගහයන්ති තිණි හයානි උප්පජ්ජිංසු.

නගරවාසීනො සන්තිපතිත්වා රාජානං ආහංසු – “මහාරාජ, ඉමස්මිං නගරෙ තිණි හයානි උප්පන්නානි, ඉතො පුබ්බෙ යාච සත්තමා රාජපරිවට්ටා එවරුපං හයං නාම න උප්පන්නපුබ්බං. අධම්මිකරාජ්‍යාඤ්ඤි කාලෙ එවරුපං හයං උප්පජ්ජති”ති. රාජා සත්ථාගාරෙ සබ්බෙසං සන්තිපාතං කාරෙන්වා “සචෙ මෙ අධම්මිකභාවො අත්ථී, තං විචිතථා”ති ආහ. වෙසාලීවාසීනො සබ්බං පචෙණි විචිතන්තා රඤ්ඤො කඤ්චි දොසං අදිස්වා, “මහාරාජ, නත්ථී තෙ දොසො”ති වත්වා “කථං නු බො ඉදං අමිභාකං හයං වූපසමං ගච්ඡෙය්‍යා”ති මත්තයිංසු. තත්ථ එකච්චෙහි “බලිකම්මෙන ආයාචනාය මඬිගලකිරියායා”ති වුත්තෙ සබ්බමිපි තං විධිං කත්වා පටිබාහිතුං නාසක්ඛිංසු. අපඤ්ඤෙ එවමාහංසු – “ඡ සත්ථාරො මහානුභාවා, තෙසු ඉධාගතමත්තෙසු හයං වූපසමෙය්‍යා”ති. අපරෙ “සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උප්පන්නො. සො හි හගවා සබ්බසත්තහිතාය ධම්මං දෙසෙති, මහිද්ධිකො මහානුභාවො. තස්මිං ඉධ ආගතෙ ඉමානි හයානි වූපසමෙය්‍ය”න්ති ආහංසු. තෙසං වචනං සබ්බෙසි අභිනන්දිත්වා “කහං නු බො සො හගවා එතරහි විහරති”ති ආහංසු. තදා පත සත්ථා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස පටිඤ්ඤං දත්වා වෙච්චනෙ විහරති. තෙන ව සමයෙන බිම්බිසාරස්මාගමෙ බිම්බිසාරෙන සද්ධිං සොනාපත්තිඵලං පත්තො මහාලී නාම ලිච්ඡවී තස්සං පරිසායං නිසින්තො හොති.

වෙසාලීවාසීනො මහන්තං පණ්ණාකාරං සජ්ජෙත්වා රාජානං බිම්බිසාරං සඤ්ඤාපෙත්වා “සත්ථාරං ඉධානෙථා”ති මහාලීඤ්ඤෙව ලිච්ඡවී. පුරොහිතපුත්තඤ්ඤි පහිණිංසු. තෙ ගන්ත්වා රඤ්ඤො පණ්ණාකාරං දත්වා තං පවත්තිං නිවෙදෙත්වා, “මහාරාජ, සත්ථාරං අමිභාකං නගරං පෙසෙථා”ති යාචිංසු. රාජා “තුම්හෙව ඡානාථා”ති න සම්පට්චිජ්. තෙ හගවන්තං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා යාචිංසු – “හන්තෙ, වෙසාලියං තිණි හයානි උප්පන්නානි, තානි තුම්හෙසු ආගතෙසු වූපසමිස්සන්ති, එථ, හන්තෙ, ගච්ඡාමා”ති. සත්ථා තෙසං වචනං සුත්වා ආච්ඡෙත්තො “වෙසාලියං රතනසුත්තෙ (බු. පා. 6.1 ආදයො; සු. නි. 224 ආදයො) වුත්තෙ සා රක්ඛා වක්කවාළානං කොට්ඨසහස්සං ඵරිස්සති, සුත්තපරියොසානෙ වතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො භවිස්සති, තානි ව හයානි වූපසමිස්සන්ති”ති ඤාත්වා තෙසං වචනං සම්පට්චිජ්.

රාජා බිම්බිසාරො “සත්ථාරා කිර වෙසාලිගමනං සම්පට්චිජ්”න්ති සුත්වා නගරෙ සොසනං කාරෙන්වා සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා “කිං, හන්තෙ, වෙසාලිගමනං සම්පට්චිජ්”න්ති පුච්ඡිත්වා “ආම, මහාරාජා”ති වුත්තෙ “තෙන හි, හන්තෙ, ආගමෙථ, තාව මග්ගං පටියාදෙස්සාමි”ති වත්වා රාජගහස්ස ව ගඬිගාය ව අත්තරෙ පඤ්චයොජනභූමිං සමං කාරෙන්වා යොජනෙ යොජනෙ විහරං පතිට්ඨාපෙත්වා සත්ථු ගමනකාලං ආරොවෙසි. සත්ථා පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං මග්ගං පටිපජ්ජි. රාජා යොජනන්තරෙ ජණ්ණුමත්තෙන ඔධිතා පඤ්චවණ්ණානි පූජ්ථානි ඔකිරාපෙත්වා ධජපටාකකදලීආදීනි උස්සාපෙත්වා හගවතො ඡත්තාතිජත්තං කත්වා ද්වෙ සෙනවිජත්තානි එකමෙකස්ස භික්ඛුනො එකමෙකං සෙනවිජත්තං උපරි ධාරෙන්වා සපරිවාරො පූජ්ථගන්ධාදීනි පූජං කරොන්තො සත්ථාරං එකෙකස්මිං විහාරෙ වසාපෙත්වා මහාදානාදීනි දත්වා පඤ්චහි දිවසෙහි ගඬිගානීරං පාපෙත්වා තත්ථ නාවං අලඬකරොන්තො වෙසාලිකානං සාසනං පෙසෙසි – “මග්ගං පටියාදෙත්වා සත්ථු පච්චුග්ගමනං කරොන්තු”ති. තෙ “දිගුණං පූජං කරිස්සාමා”ති වෙසාලියා ව ගඬිගාය ව අත්තරෙ තියොජනභූමිං සමං කාරෙන්වා හගවතො වතුහි සෙනවිජත්තෙහි එකමෙකස්ස භික්ඛුනො ද්විති ද්විති සෙනවිජත්තෙහි ඡත්තාතිජත්තානි සජ්ජෙත්වා පූජං කුරුමානා ආගන්ත්වා ගඬිගානීරෙ අට්ඨංසු. බිම්බිසාරො ද්වෙ නාවා සඬිසාටෙන්වා මණ්ඩපං කාරෙන්වා පූජ්ථදාමාදීනි අලඬකාරාපෙත්වා සබ්බරතනමයං බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙසි. හගවා තස්මිං නිසිදි. භික්ඛුපි නාවං අභිරුහිත්වා හගවන්තං පරිවාරෙන්වා නිසිදිංසු. රාජා අනුගච්ඡන්තො ගලජ්ජමාණං උදකං ඔතරිත්වා “යාව, හන්තෙ, හගවා ආගච්ඡති, තාවාහං ඉධෙව ගඬිගානීරෙ වසිස්සාමි”ති වත්වා නාවං උය්‍යාපෙත්වා නිවත්ති. සත්ථා යොජනමත්තං අද්ධානං ගඬිගාය ගන්ත්වා වෙසාලිකානං සිමං පාපුණි.

ලිච්ඡවීරාජානො සත්ථාරං පච්චුග්ගන්ත්වා ගලජ්ජමාණං උදකං ඔතරිත්වා නාවං තීරං උපනෙත්වා සත්ථාරං නාවානො ඔතාරයිංසු. සත්ථාරා ඔතරිත්වා තීරෙ අක්කන්තමත්තෙයෙව මහාමෙසො උට්ඨහිත්වා පොක්ඛරවස්සං වස්සි. සබ්බත්ථ ජණ්ණුජ්ජමාණඋරුජ්ජමාණකට්ඨප්පමාණාදීනි උදකානි සන්දන්තානි සබ්බකුණපානි ගඬිගං පචෙසයිංසු,

පරිසුද්ධො භූමිභාගො අහොසි. ලිච්ඡවීරාජානො සත්ථාරං යොජනෙ යොජනෙ වසාපෙත්වා මහාදානං දත්වා දිගුණං පූජං කරොන්තා තීභි දිවසෙහි වෙසාලිං නයිංසු. සක්කො දෙවරාජා දෙවගණපරිවුතො ආගමාසි, මහෙසක්කානං දෙවනං සන්නිපාතෙන අමනුස්සා යෙභුයොන පලායිංසු. සත්ථා සායං නගරද්වාරෙ යත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ඉමං, ආනන්ද, රතනසුත්තං උග්ගණ්හිත්වා ලිච්ඡවිකුමාරෙහි සද්ධිං විවරන්තො වෙසාලියා තිණ්ණං පාකාරානං අන්තරෙ පරිත්තං කරොහි”ති.

ථෙරො සත්ථාරා දින්නං රතනසුත්තං උග්ගණ්හිත්වා සත්ථු සෙලමයපත්තෙන උදකං ආදාය නගරද්වාරෙ ධීතො පණ්ඩානතො පටියාය තථාගතස්ස දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො පඤ්ච මහාපරිව්චාගෙ ලොකත්ථවරියා ඤාතත්ථවරියා බුද්ධත්ථවරියාති තිස්සො වරියායො පච්ඡිමභවෙ ගබ්භවොක්කන්තිං ජාතිං අභිනික්ඛමනං පධානවරියං බොධිපල්ලඬකෙ මාරවිජයං සබ්බඤ්ඤාඤාණපට්ඨෙධං ධම්මවක්කපවත්තනං නවලොකුත්තරධම්මෙති සබ්බෙපිමෙ බුද්ධගුණෙ ආවජ්ජෙත්වා නගරං පවිසිත්වා තියාමරත්තිං තිස්ස පාකාරන්තරෙසු පරිත්තං කරොන්තො විවරි. තෙන “යංකිඤ්චී”ති චුත්තමත්තෙයෙව උද්ධං බිත්තඋදකං අමනුස්සානං උපරි පති. “යානිධ භූතානි”ති ගාථාකථනතො පටියාය රජතවටංසකා විය උදකබිත්ථුනි ආකාසෙන ගන්ත්වා ගිලානමනුස්සානං උපරි පතිංසු. තාවදෙව වූපසන්නරොගා මනුස්සා උටියායුටියාය ථෙරං පරිවාරෙසු. “යංකිඤ්චී”ති චුත්තපදතො පටියාය පන උදකපුසිතෙහි පුට්ඨපුට්ඨා සබ්බෙ අපලායන්තා සඬකාරකුට්ඨිත්තිපදෙසාදිනිස්සිතා අමනුස්සා තෙන තෙන ද්වාරොන පලායිංසු. ද්වාරානි අනොකාසානි අහෙසුං. තෙ ඔකාසං අලභන්තා පාකාරං භින්දිත්වාපි පලායිංසු.

මහාජනො නගරමජ්ඣෙ සත්ථාගාරං සබ්බගන්ධෙහි උපලිම්පෙත්වා උපරි සුවණ්ණතාරකාදිවිචිත්තං විතානං බන්ධිත්වා බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සත්ථාරං ආනෙසි. සත්ථා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ නිසිදි. භික්ඛුසඬසොපි ලිච්ඡවිගණොපි සත්ථාරං පරිවාරෙත්වා නිසිදි. සක්කො දෙවරාජා දෙවගණපරිවුතො පතිරූපෙ ඔකාසෙ අටියාසි. ථෙරොපි සකලනගරං අනුවිචරිත්වා වූපසන්නරොගෙන මහාජනෙන සද්ධිං ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදි. සත්ථා පරිසං ඔලොකෙත්වා තදෙව රතනසුත්තං අහාසි. දෙසනාවසානෙ චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. එවං පුනදිවසෙපිති සත්තාහං තදෙව රතනසුත්තං දෙසෙත්වා සබ්බභයානං වූපසන්නභාවං ඤත්වා ලිච්ඡවිගණං ආමන්තෙත්වා වෙසාලිතො නික්ඛමී. ලිච්ඡවීරාජානො දිගුණං සක්කාරං කරොන්තා පුන තීභි දිවසෙහි සත්ථාරං ගඬිගාතීරං නයිංසු.

ගඬිගාය නිබ්බන්තනාගරාජානො වින්තෙසුං – “මනුස්සා තථාගතස්ස සක්කාරං කරොන්ති, මයං කිං න කරොමා”ති. තෙ සුවණ්ණරජතමණිමයා නාවායො මාපෙත්වා සුවණ්ණරජතමණිමයෙ පල්ලඬකෙ පඤ්ඤාපෙත්වා පඤ්චවණ්ණපද්මසඤ්ජන්තං උදකං කරිත්වා, “භන්තෙ, අමිහාකමීපි අනුග්ගහං කරොමා”ති අත්තනො අත්තනො නාවං අභිරුහණත්ථාය සත්ථාරං යාචිංසු. “මනුස්සා ච නාගා ච තථාගතස්ස පූජං කරොන්ති, මයං පන කිං න කරොමා”ති භූමට්ඨකදෙවෙපි ආදිං කත්වා යාව අකනිට්ඨබ්බුග්මලොකා සබ්බෙ දෙවා සක්කාරං කරිංසු. තත්ථ නාගා යොජනිකානි ඡත්තාතිඡත්තානි උක්ඛිපිංසු. එවං භෙට්ඨා නාගා භූමිතලෙ රුක්ඛගච්ඡපබ්බතාදීසු භූමට්ඨකා දෙවතා, අන්තලික්ඛෙ ආකාසට්ඨදෙවතා නාගභවනං ආදිං කත්වා වක්කවාළපරියන්තෙන යාව බ්බුග්මලොකා ඡත්තාතිඡත්තානි උස්සාපිතානි අහෙසුං. ඡත්තන්තරෙසු ධජා, ධජන්තරෙසු පටාකා, තෙසං අන්තරන්තරා පූජ්ඨදාමවාසවුණ්ණධ්මාදීහි සක්කාරො අහොසි. සබ්බලඬකාරපටිමණ්ඩිතා දෙවපුත්තා ඡණ්ඩෙසං ගහෙත්වා උග්ගොසයමානා ආකාසෙ විවරිංසු. තයො එව කිරි සමාගමා මහන්තා අහෙසුං – යමකපාටිභාරියසමාගමො දෙවොරොහණසමාගමො අයං ගඬිගොරොහණසමාගමොති.

පරතීරෙ බිම්බිසාරොපි ලිච්ඡවිහි කතසක්කාරතො දිගුණං සක්කාරං සජ්ජෙත්වා භගවතො ආගමනං උදික්ඛමානො අටියාසි. සත්ථා ගඬිගාය උභොසු පස්සෙසු රාජුනං මහන්තං පරිව්චාගං ඔලොකෙත්වා නාගාදීනඤ්ච අජ්ඣාසයං විදිත්වා එකෙකාය නාවාය පඤ්චපඤ්චහික්ඛුසනපරිවාරං එකෙකං නිමිමිතබුද්ධං මාපෙසි. සො එකෙකස්ස සෙනච්ඡත්තස්ස වෙව කප්පරුක්ඛස්ස ච පූජ්ඨදාමස්ස ච භෙට්ඨා නාගගණපරිවුතො නිසින්නො හොති. භූමට්ඨකදෙවතාදීසුපි එකෙකස්මිං ඔකාසෙ සපරිවාරං එකෙකං නිමිමිතබුද්ධං මාපෙසි. එවං සකලවක්කවාළගබ්භෙ එකාලඬකාරෙ එකුස්සවෙ එකඡණ්ණෙයෙව ච ජාතෙ සත්ථා නාගානමනුග්ගහං කරොන්තො එකං රතනනාවං අභිරුහි. භික්ඛුසුපි එකෙකො එකෙකමෙව අභිරුහි. නාගරාජානො බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬසං නාගභවනං පවෙසෙත්වා සබ්බරත්තිං සත්ථු සන්නිකෙ ධම්මකථං සුත්වා දුතියදිවසෙ දිබ්බෙන බාදනියෙන භොජනියෙන බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬසං පරිවිසිංසු. සත්ථා අනුමොදනං කත්වා නාගභවනා නික්ඛමිත්වා සකලවක්කවාළදෙවතාහි පූජ්ජමානො පඤ්චහි නාවාසතෙහි ගඬිගානදිං අතික්කමී.

රාජා පවිවුග්ගන්ත්වා සත්ථාරං නාවානො ඔතාරෙත්වා ආගමනකාලෙ ලිච්ඡවිහි කතසක්කාරතො දිගුණං සක්කාරං කත්වා පුරිමනයෙනෙව පඤ්චහි දිවසෙහි රාජගහං අභිනෙසි. දුතියදිවසෙ භික්ඛු පිණ්ඩපානපටික්කන්තා සායන්භසමයෙ ධම්මසභායං සන්නිසින්නා කථං සමුට්ඨාපෙසුං – “අහො බුද්ධානං මහානුභාවො, අහො සත්ථරි දෙවමනුස්සානං පසාදො, ගඬිගාය නාම ඔරතො ව පාරතො ව අට්ඨයොජනෙ මග්ගෙ බුද්ධගතෙන පසාදෙන රාජුහි සමතලං භූමිං කත්වා වාලුකා ඔකිණ්ණා, ජණ්ණුමත්තෙන ඔධිතා නානාවණ්ණානි පූජ්ඨානි සත්ථානි, ගඬිගාය උදකං නාගානුභාවෙන පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං, යාව අකනිට්ඨභවනා ඡත්තාතිඡත්තානි උස්සාපිතානි, සකලවක්කවාළගබ්භෙ එකාලඬකාරං එකුස්සවං විය ජාත”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, එස පූජාසක්කාරො මය්හං

බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බත්මානුභාවෙන. අතීතෙ පන අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන නිබ්බත්තො”ති වත්වා භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ තක්කසිලායං සඬබො නාම බ්‍රාහ්මණො අහොසි. තස්ස පුත්තො සුසීමො නාම මාණවො සොළසවස්සුද්දෙසිකො එකදිවසං පිතරං උපසඬකමිත්වා ආහ – “ඉච්ඡාමහං, තාත, ඛාරාණසිං ගන්ත්වා මත්තෙ අප්ඤ්ඤාමි”න්ති. අප් නං පිතා ආහ – “තෙන හි, තාත, අසුකො නාම බ්‍රාහ්මණො මම සභායකො, තස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා අධිසස්සු”ති. සො “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා අනුපුබ්බෙන ඛාරාණසිං ගන්ත්වා තං බ්‍රාහ්මණං උපසඬකමිත්වා පිතරා පහිතභාවමාවික්ඛි. අප් නං සො “සභායකස්ස මෙ පුත්තො”ති සම්පට්ඨිත්වා පටිපස්සද්ධරූපං භද්දකෙන දිවසෙන මත්තෙ වාවෙතුමාරහි. සො ලහුඤ්ච ගණ්හන්තො බහුඤ්ච ගණ්හන්තො අත්තනො උග්ගහිතුග්ගහිතං සුවණ්ණභාජනෙ පක්ඛිත්තසිහනෙලම්ච අවිනස්සමානං ධාරොන්තො න චිරස්සෙව ආචරියස්ස සම්මුඛතො උග්ගණ්හිතබ්බං සබ්බං උග්ගණ්හිත්වා සප්ඤ්ඤායං කරොන්තො අත්තනො උග්ගහිතසිප්පස්ස ආදිමප්ඤ්ඤාමෙව පස්සති, නො පරියොසානං.

සො ආචරියං උපසඬකමිත්වා “අහං ඉමස්ස සිප්පස්ස ආදිමප්ඤ්ඤාමෙව පස්සාමි, නො පරියොසාන”න්ති වත්වා ආචරියෙන “අහමිපි, තාත, න පස්සාමි”ති වුත්තෙ “අප් කො, ආචරිය, පරියොසානං ජානාති”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමෙ, තාත, ඉසයො ඉසිපතෙන විහරන්ති, තෙ ජානෙය්‍යුං, තෙසං සන්තිකං උපසඬකමිත්වා පුච්ඡස්සු”ති ආචරියෙන වුත්තෙ පච්චෙකබුද්ධෙ උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි – “තුමිහෙ කිර පරියොසානං ජානාමා”ති? “ආම, ජානාමා”ති. “තෙන හි මෙ ආවික්ඛමා”ති? “න මයං අපබ්බජිතස්ස ආවික්ඛාම. සචෙ තෙ පරියොසානෙනත්ථො, පබ්බජස්සු”ති. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තෙසං සන්තිකෙ පබ්බජි. අප්ස්ස තෙ “ඉදං තාව සික්ඛස්සු”ති වත්වා “එවං තෙ නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං”න්තිආදිනා නයෙන ආභිසමාවාරිකං ආවික්ඛිංසු. සො තත්ථ සික්ඛන්තො උපනිස්සයසම්පන්නත්තා නචිරස්සෙව පච්චෙකසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධිත්වා සකලඛාරාණසිහනරෙ ගගනතලෙ පුණ්ණවන්දො විය පාකටො ලාභග්ගයසග්ගපත්තො අහොසි, සො අප්පායුකසංවත්තතිකස්ස කම්මස්ස කතත්තා න චිරස්සෙව පරිනිබ්බාසි. අප්ස්ස පච්චෙකබුද්ධා ව මහාජනො ව සරිරකිච්චං කත්වා ධාතුයො ව ගහෙත්වා නගරද්වාරෙ ථූපං කාරෙසුං.

සඬබොපි බ්‍රාහ්මණො “පුත්තො මෙ චිරං ගතො, පවත්තිමස්ස ජානිස්සාමි”ති තං දට්ඨුකාමො තක්කසිලාතො නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන ඛාරාණසිං පත්වා මහාජනකායං සන්තිපතිතං දිස්වා “අද්ධා ඉමෙසු එකොපි මෙ පුත්තස්ස පවත්තිං ජානිස්සාමි”ති උපසඬකමිත්වා පුච්ඡි – “සුසීමො නාම මාණවො ඉධාගමි, අපි නු බො තස්ස පවත්තිං ජානාමා”ති? “ආම, බ්‍රාහ්මණ, ජානාම, අසුකස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස සන්තිකෙ තයො වෙදෙ සප්ඤ්ඤාමිත්වා පබ්බජිත්වා පච්චෙකසම්බොධිං සචිකත්වා පරිනිබ්බුතො, අයමස්ස ථූපො පතිට්ඨාපිතො”ති. සො භූමිං භන්ථෙන පහරිත්වා රොදිත්වා කන්දිත්වා තං චෙතියඬගණං ගන්ත්වා තිණානි උද්ධරිත්වා උත්තරසාටකෙන වාලුකං ආහරිත්වා චෙතියඬගණෙ ආකිරිත්වා කමණ්ඩලුතො උදකෙන පරිප්ථොසිත්වා වනපුප්ථෙහි පූජං කත්වා සාටකෙන පටාකං ආරොපෙත්වා ථූපස්ස උපරි අත්තනො ඡත්තකං බන්ධිත්වා පක්කාමි.

සත්ථා ඉදං අතීතං ආහරිත්වා “තදා, භික්ඛවෙ, අහං සඬබො බ්‍රාහ්මණො අහොසිං. මයා සුසීමස්ස පච්චෙකබුද්ධස්ස චෙතියඬගණෙ තිණානි උද්ධරාති, තස්ස මෙ කම්මස්ස නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගං විහතබාණුකකණ්ටකං කත්වා සුද්ධං සමතලං කරිංසු. මයා තත්ථ වාලුකා ඔකිණ්ණා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගෙ වාලුකං ඔකිරිංසු. මයා තත්ථ වනකුසුමෙහි පූජා කතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන අට්ඨයොජනමග්ගෙ නානාවණ්ණානි පූජ්ථානි ඔකිණ්ණානි, එකයොජනට්ඨානෙ ගඬගාය උදකං පඤ්චවණ්ණෙහි පදුමෙහි සඤ්ජන්තං. මයා තත්ථ කමණ්ඩලුඋදකෙන භූමි පරිප්ථොසිතා, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන වෙසාලියං පොක්ඛරවස්සං වස්සි. මයා තත්ථ පටාකා, ආරොපිතා, ඡත්තකඤ්ච බද්ධං, තස්ස මෙ නිස්සන්දෙන යාව අකනිට්ඨභවනා ධප්පටාකජත්තානිජත්තාදීහි සකලවක්කවාලගබ්භං එකුස්සවං විය ජාතං. ඉති බො, භික්ඛවෙ, එස පූජාසක්කාරො මය්හං නෙව බුද්ධානුභාවෙන නිබ්බත්තො, න නාගදෙවබ්බත්මානුභාවෙන, අතීතෙ පන අප්පමත්තකපරිච්චාගානුභාවෙන”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

290. “මත්තාසුඛපරිච්චාගා, පස්සෙ වෙ විපුලං සුඛං;
වපෙ මත්තාසුඛං ධිරො, සම්පස්සං විපුලං සුඛං”න්ති.

තත්ථ මත්තාසුඛපරිච්චාගාති මත්තාසුඛන්ති පමාණයුත්තකං පරිත්තසුඛං වුව්චති, තස්ස පරිච්චාගෙන. විපුලං සුඛන්ති උළාරං සුඛං නිබ්බානසුඛං වුව්චති, තං වෙ පස්සෙය්‍යාති අත්ථො. ඉදං වුත්තං හොති – එකඤ්ඤි හොජනපාතිං සප්ථාපෙත්වා භුඤ්ජන්තස්ස මත්තාසුඛං නාම උප්පජ්ජති, තං පන පරිච්චිත්වා උපොසථං වා කරොන්තස්ස දානං වා දදන්තස්ස විපුලං උළාරං නිබ්බානසුඛං නාම නිබ්බත්තති. තස්මා සචෙ එවං තස්ස මත්තාසුඛස්ස පරිච්චාගා විපුලං සුඛං පස්සති, අට්ඨං විපුලං සුඛං සම්මා පස්සන්තො පණ්ඩිතො තං මත්තාසුඛං වජෙය්‍යාති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අත්තනොපුබ්බකම්මවත්ථු පඨමං.

2. කුක්කුටඅණ්ඩබාදිකාවත්ථු

පරදුක්ඛුපධානෙනාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං කුක්කුටඅණ්ඩබාදිකං ආරබ්භ කපෙසි.

සාවත්ථියා කිර අවිදුරෙ පණ්ඩුරං නාම එකො ගාමො, තත්ථෙකො කෙවට්ටො වසති. සො සාවත්ථී ගච්ඡන්තො අවිරවතියං කච්ඡපඅණ්ඩානි දිස්වා තානි ආදාය සාවත්ථී ගන්ත්වා එකස්මිං ගෙහෙ පවාපෙත්වා බාදන්තො තස්මිං ගෙහෙ කුමාරිකායපි එකං අණ්ඩං අදාසි. සා තං බාදිත්වා තතො පට්ඨාය අඤ්ඤං බාදනීයං නාම න ඉච්ඡී. අපස්සා මාතා කුක්කුටියා විජාතට්ඨානතො එකං අණ්ඩං ගහෙත්වා අදාසි. සා තං බාදිත්වා රසතණ්භාය බද්ධා තතො පට්ඨාය සයමෙව කුක්කුටියා අණ්ඩානි ගහෙත්වා බාදති. කුක්කුටී විජාතවිජාතකාලෙ තං අත්තනො අණ්ඩානි ගහෙත්වා බාදන්ති. දිස්වා තාය උපද්දුතා ආසාතං බන්ධිත්වා “ඉතො දානි චූතා යක්ඛිනී හුත්වා තව ජාතදාරකෙ බාදිතුං සමත්ථා හුත්වා නිබ්බත්තෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙත්වා කාලං කත්වා තස්මිංයෙව ගෙහෙ මජ්ජාරි හුත්වා නිබ්බත්ති. ඉතරාපි කාලං කත්වා තත්ථෙව කුක්කුටී හුත්වා නිබ්බත්ති. කුක්කුටී අණ්ඩානි විජායී, මජ්ජාරි ආගන්ත්වා තානි බාදිත්වා දුතියමපි තතියමපි බාදියෙව. කුක්කුටී “තයො වාරෙ මම අණ්ඩානි බාදිත්වා ඉදානි මමපි බාදිතුකාමාසි, ඉතො චූතා සපුත්තකං තං බාදිතුං ලභෙය්‍ය”න්ති පත්ථනං කත්වා තතො චූතා දීපිනී හුත්වා නිබ්බත්ති. ඉතරාපි කාලං කත්වා මීගී හුත්වා නිබ්බත්ති. තස්සා විජාතකාලෙ දීපිනී ආගන්ත්වා තං සද්ධිං පුත්තෙහි බාදි. එවං බාදන්තා පඤ්චසු අත්තභාවසතෙසු අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස දුක්ඛං උප්පාදෙත්වා අවසානෙ එකා යක්ඛිනී හුත්වා නිබ්බත්ති, එකා සාවත්ථියං කුලධිතා හුත්වා නිබ්බත්ති. ඉතො පරං “න හි වෙරෙන වෙරානි”ති (ධ. ප. 5) ගාථාය චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. ඉධ පන සත්ථා “වෙරඤ්ඤි අවෙරෙන උපසම්මති, නො වෙරෙනා”ති වත්වා උභින්නමපි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථාමාහ

291. “පරදුක්ඛුපධානෙන, අත්තනො සුබම්චිජති;
වෙරසංසග්ගසංසට්ඨො, වෙරා සො න පරිමුච්චති”ති.

තත්ථ පරදුක්ඛුපධානෙනාති පරස්මිං දුක්ඛුපධානෙන, පරස්ස දුක්ඛුප්පාදනෙනාති අත්ථො. වෙරසංසග්ගසංසට්ඨොති යො පුග්ගලො අක්කොසනපච්චක්කොසනපහරණපට්ඨරණාදීනං වසෙන අඤ්ඤමඤ්ඤං කතෙන වෙරසංසග්ගෙන සංසට්ඨො. වෙරා සො න පරිමුච්චතීති නිව්චකාලං වෙරවසෙන දුක්ඛමෙව පාපුණාතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ යක්ඛිනී සරණෙසු පතිට්ඨාය පඤ්ච සීලානි සමාදිශිත්වා වෙරතො මුච්චි, ඉතරාපි සොතාපත්තිප්ලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානමපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

කුක්කුටඅණ්ඩබාදිකාවත්ථු දුතියං.

3. හද්දියභික්ඛුවත්ථු

යඤ්ඤි කිච්චන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා හද්දියං නිස්සාය ජාතියාවනෙ විහරන්තො හද්දියෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිර පාදුකමණ්ඩනෙ උය්‍යුත්තා අහෙසුං. යථාහ – “තෙන ඛො පන සමයෙන හද්දියා භික්ඛු අනෙකච්ඡිතං පාදුකමණ්ඩනානුයොගමනුයුත්තා විහරන්ති, තිණපාදුකං කරොන්තිපි කාරාපෙන්තිපි, මුඤ්ජපාදුකං කරොන්තිපි කාරාපෙන්තිපි, පබ්බජපාදුකං හින්තාලපාදුකං කම්මලපාදුකං කම්බලපාදුකං කරොන්තිපි කාරාපෙන්තිපි, රිඤ්චන්ති උද්දෙසං පරිපුච්ඡං අධිසීලං අධිවිත්තං අධිපඤ්ඤ”න්ති (මහාව. 251). භික්ඛු තෙසං තථාකරණභාවං ජානිත්වා උප්පාදිත්වා සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා තෙ භික්ඛු ගරහිත්වා, “භික්ඛවෙ, තුම්හෙ අඤ්ඤෙන කිච්චෙන ආගතා අඤ්ඤස්මිංයෙව කිච්චෙ උය්‍යුත්තා”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

292. “යඤ්ඤි කිච්චං අපච්චිදං, අකිච්චං පන කරියති;
උන්නළානං පමත්තානං, තෙසං වඩ්ඪන්ති ආසවා.

293. “යෙසඤ්ච සුසමාරද්ධා, නිච්චං කායගතා සති;
අකිච්චං තෙ න සෙවන්ති, කිච්චෙ සාතච්චකාරිනො;
සතානං සම්පජානානං, අත්ථං ගච්ඡන්ති ආසවා”ති.

තත්ථ යඤ්ඤි කිච්චන්ති භික්ඛුනො හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය අපරිමාණසීලක්ඛන්ධගොපනං අරඤ්ඤාචාසො ධූතඛිගපරිහරණං භාවනාරාමතානි එවමාදීනි කිච්චං නාම. ඉමෙහි පන යං අත්තනො කිච්චං, තං අපච්චිදං ඡඩ්ඛිතං. අකිච්චන්ති භික්ඛුනො ඡත්තමණ්ඩනං උපාහනමණ්ඩනං පාදුකපත්තථාලකධම්මකරණකායබන්ධනඅංසබද්ධකමණ්ඩනං අකිච්චං නාම. යෙහි තං කයිරති, තෙසං මානනළං උක්ඛිපිත්වා වරණෙන උන්නළානං සතිවොස්සග්ගෙන පමත්තානං චත්තාරො ආසවා වඩ්ඪන්තිති අත්ථො. සුසමාරද්ධානි සුපග්ගහිතා. කායගතා සතීති කායානුපස්සනාභාවනා. අකිච්චන්ති තෙ එතං ඡත්තමණ්ඩනාදිකං අකිච්චං න සෙවන්ති න කරොන්තිති අත්ථො. කිච්චෙහි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය කත්තබ්බෙ

අපරිමාණසිලක්බන්ධගොපනාදිකෙ කරණියෙ. සාතච්චකාරිනොති සතතකාරිනො අට්ඨිතකාරිනො. තෙසං සතියා අවිජ්ජවාසෙන සත්තං සාත්ථකසම්පජ්ඣං සප්පායසම්පජ්ඣං ගොවරසම්පජ්ඣං අසම්මොහසම්පජ්ඣං අනිච්ඡා වතුහි සම්පජ්ඣංකෙති සම්පජානානං චත්තාරොපි ආසවා අත්ථං ගච්ඡන්ති, පරික්ඛයං අභාවං ගච්ඡන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

භද්දියවත්ථු තතියං.

4. ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරවත්ථු

මාතරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

එකදිවසක්ඛි සම්බහුලා ආගන්තුකා භික්ඛු සත්ථාරං දිවාට්ඨානෙ නිසින්තං උපසඬ්ඛිතවා වන්දිත්වා එකමන්තං නිසිදිංසු. තස්මිං බණෙ ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරො හගවතො අවිදුරෙ අතික්කමති. සත්ථා තෙසං භික්ඛුනං චිත්තාවාරං ඤත්වා ඔලොකෙත්වා “පස්සථ, භික්ඛවෙ, අයං භික්ඛු මාතාපිතරො හන්ත්වා නිද්දක්ඛො හුත්වා යාති”ති වත්වා තෙහි භික්ඛුහි “කිං නු බො සත්ථා වදති”ති අඤ්ඤමඤ්ඤං මුඛාති ඔලොකෙත්වා සංසයපක්ඛන්දෙහි, “හන්තෙ, කිං නාමෙතං වදෙථා”ති වුත්තෙ තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

294. “මාතරං පිතරං හන්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව බත්තියෙ;
රට්ඨං සානුවරං හන්ත්වා, අනිසො යාති බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ සානුවරන්ති ආයසාධකෙන ආයුත්තකෙන සහිතං. එත්ථ හි “තණ්හා ජනෙති පුරිස”න්ති (සං. නි. 1.55-57) වචනතො කිසු හවෙසු සත්තානං ජනනතො තණ්හා මාතා නාම. “අහං අසුකස්ස නාම රඤ්ඤො වා රාජමහාමත්තස්ස වා පුත්තො”ති පිතරං නිස්සාය අස්මිමානස්ස උප්පජ්ජනතො අස්මිමානො පිතා නාම. ලොකො විය රාජානං යස්මා සබ්බදිට්ඨිගතාති ද්වෙ සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො හජන්ති, තස්මා ද්වෙ සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො ද්වෙ බත්තියරාජානො නාම. ද්වාදසායනනාති විත්ථතට්ඨෙත රට්ඨදිසත්තා රට්ඨං නාම. ආයසාධකො ආයුත්තකපුරිසො විය තන්තිස්සිතො නන්දිරාගො අනුවරො නාම. අනිසොති නිද්දක්ඛො. බ්‍රාහ්මණොති බිණ්ණසවො. එතෙසං තණ්හාදිනං අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණාසිනා හතත්තා බිණ්ණසවො නිද්දක්ඛො හුත්වා යාතිති අයමෙත්ථත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසු.

දුතියගාථායපි වත්ථු පුරිමසදිසමෙව. තදා හි සත්ථා ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරමෙව ආරබ්භ කථෙසි. තෙසං ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

295. “මාතරං පිතරං හන්ත්වා, රාජානො ද්වෙ ව සොත්ථියෙ;
වෙයග්ගපඤ්චමං හන්ත්වා, අනිසො යාති බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ ද්වෙ ව සොත්ථියෙති ද්වෙ ව බ්‍රාහ්මණො. ඉමිස්සා ගාථාය සත්ථා අත්තනො ධම්මිස්සරතාය ව දෙසනාවිධිකුසලතාය ව සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨියො ද්වෙ බ්‍රාහ්මණරාජානො ව කත්වා කථෙසි. වෙයග්ගපඤ්චමන්ති එත්ථ බ්‍රාහ්මණානුවරිතො සප්පට්ඨගො දුප්පට්ඨනො මග්ගො වෙයග්ගො නාම, විචිකිච්ඡානිවරණම්පි තෙන සදිසතාය වෙයග්ගං නාම, තං පඤ්චමං අස්සාති නිවරණපඤ්චමං වෙයග්ගපඤ්චමං නාම. ඉදඤ්ච වෙයග්ගපඤ්චමං අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණාසිනා නිස්සෙසං හන්ත්වා අනිසොව යාති බ්‍රාහ්මණොති අයමෙත්ථත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

ලකුණ්ඩකභද්දියත්ථෙරවත්ථු වතුත්ථං.

5. දාරුසාකට්ඨකපුත්තවත්ථු

සුප්පබුද්ධන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දාරුසාකට්ඨකස්ස පුත්තං ආරබ්භ කථෙසි.

රාජගහස්මික්ඛි සම්මාදිට්ඨිකපුත්තො මිච්ඡාදිට්ඨිකපුත්තොති ද්වෙ දාරුකා අභික්ඛණං ගුළකිළං කිළන්ති. තෙසු සම්මාදිට්ඨිකපුත්තො ගුළං බිපමානො බුද්ධානුස්සතිං ආවජ්ජෙත්වා “නමො බුද්ධස්සා”ති වත්වා වත්වා ගුළං බිපති. ඉතරො තිත්ථියගුණෙ උද්දිසිත්වා “නමො අරහත්තාන”න්ති වත්වා වත්වා බිපති. තෙසු සම්මාදිට්ඨිකස්ස පුත්තො ජිනාති, ඉතරො පන පරාජයති. සො තස්ස කිරියං දිස්වා “අයං එවං අනුස්සරිත්වා එවං වත්වා ගුළං බිපන්නො මමං ජිනාති, අහම්පි එවරූපං කරස්සාමි”ති බුද්ධානුස්සතිං පරිවයමකාසි. අට්ඨකදිවසං තස්ස පිතා සකටං යොජෙත්වා දාරුනං අත්ථාය ගච්ඡන්තො තම්පි දාරුකං ආදාය ගන්ත්වා අට්ඨියං දාරුනං සකටං පුරෙත්වා ආගච්ඡන්තො බහිනගරෙ සුසානසාමන්තෙ උදකථාසුකට්ඨානෙ ගොණෙ මොවෙත්වා හත්තවිස්සග්ගමකාසි. අට්ඨස්ස තෙ ගොණා සායන්හසමයෙ

නගරං පවිසන්තෙන ගොගණෙන සද්ධිං නගරමෙව පවිසිංසු. සාකට්කොපි ගොණෙ අනුබන්ධන්තො නගරං පවිසිත්වා සායං ගොණෙ දිස්වා ආදාය නික්බමන්තො ද්වාරං න සම්පාපුණි. තස්මිඤ්ඤි අසම්පන්නෙයෙව ද්වාරං පිහිනං.

අට්ඨස්ස පුත්තො එකකොව රත්තිභාගෙ සකට්ඨස්ස හෙට්ඨා නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කම්. රාජගහං පන පකතියාපි අමනුස්සබ්බලං. අයඤ්ච සුසානසන්නිකෙ නිපන්නො. තත්ථ නං ද්වෙ අමනුස්සා පස්සිංසු. එකො සාසනස්ස පටිකණ්ඩකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො, එකො සම්මාදිට්ඨිකො. තෙසු මිච්ඡාදිට්ඨිකො ආහ – “අයං නො භක්ඛො, ඉමං බාදිස්සාමා”ති. ඉතරො “අලං මා තෙ රුච්චි”ති නිවාරෙති. සො තෙන නිවාරියමානොපි තස්ස වචනං අනාදිශිත්වා දාරකං පාදෙසු ගහෙත්වා ආකඬ්ඪි. සො බුද්ධානුස්සතියා පරිචිත්තා තස්මිං බණෙ “නමො බුද්ධස්සා”ති ආහ. අමනුස්සො මහාභයහීතො පටික්කමිත්වා අට්ඨාසි. අට්ඨ නං ඉතරො “අම්හෙහි අකිච්චං කතං, දණ්ඩකම්මං තස්ස කරොමා”ති වත්වා තං රක්ඛමානො අට්ඨාසි. මිච්ඡාදිට්ඨිකො නගරං පවිසිත්වා රඤ්ඤො භොජනපාතිං පූරෙත්වා භොජනං ආහරි. අට්ඨ නං උභොපි තස්ස මාතෘපිතරො විය හුත්වා උපට්ඨාපෙත්වා භොජෙත්වා “ඉමානි අක්ඛරානි රාජාව පස්සතු, මා අඤ්ඤො”ති තං පවත්තිං පකාසෙන්නා යක්ඛානුභාවෙන භොජනපාතියං අක්ඛරානි ඡින්නිත්වා පාතිං දාරුසකටෙ පක්ඛිපිත්වා සබ්බරත්තිං ආරක්ඛං කත්වා පක්කමිංසු.

පුනදිවසෙ “රාජකුලතො වොරෙහි භොජනභණ්ඩං අවහං”න්ති කොලාහලං කරොන්නා ද්වාරානි පිදහිත්වා ඔලොකෙන්නා තත්ථ අපස්සන්නා නගරා නික්බමිත්වා ඉතො චිතො ව ඔලොකෙන්නා දාරුසකටෙ සුවණ්ණපාතිං දිස්වා “අයං වොරො”ති තං දාරකං ගහෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසු. රාජා අක්ඛරානි දිස්වා “කිං එතං, තාතා”ති පුච්ඡිත්වා “නාහං, දෙව, ජානාමි, මාතෘපිතරො මෙ ආගන්ත්වා රත්තිං භොජෙත්වා රක්ඛමානා අට්ඨංසු, අහම්පි මාතෘපිතරො මං රක්ඛන්තිති නිබ්භයොව නිද්දං උපගතො. එත්තකං අහං ජානාමි”ති. අට්ඨස්ස මාතෘපිතරොපි තං යානං ආගමංසු. රාජා තං පවත්තිං ඤාත්වා තෙ තයොපි ජනෙ ආදාය සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා සබ්බං ආරොචෙත්වා “කිං නු බො, භත්තෙ, බුද්ධානුස්සති එව රක්ඛා හොති, උදාහු ධම්මානුස්සතිආදයොපි”ති පුච්ඡි. අට්ඨස්ස සත්ථා, “මහාරාජ, න කෙවලං බුද්ධානුස්සතියෙව රක්ඛා, යෙසං පන ඡබ්බිධෙන චිත්තං සුභාවිතං, තෙසං අඤ්ඤො රක්ඛාවරණෙන වා මන්නොසධෙහි වා කිච්චං නත්ථි”ති වත්වා ඡ යානානි දස්සෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි.

296. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, නිච්චං බුද්ධගතා සති.
297. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, නිච්චං ධම්මගතා සති.
298. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, නිච්චං සඬ්ඝගතා සති.
299. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, නිච්චං කායගතා සති.
300. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, අභිංසාය රතො මනො.
301. “සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති, සදා ගොතමසාවකා;
යෙසං දිවා ව රත්තො ව, භාවනාය රතො මනො”ති.

තත්ථ සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්තිති බුද්ධගතං සතිං ගහෙත්වා සුපන්නා, ගහෙත්වායෙව ව පබුජ්ඣන්තා සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්ති නාම. සදා ගොතමසාවකානි ගොතමගොත්තස්ස බුද්ධස්ස සවනන්තෙ ජාතන්තා තස්සෙව අනුසාසනියා සවනනාය ගොතමසාවකා. බුද්ධගතා සතීති යෙසං “ඉතිපි සො භගවා”තිආදිප්පහෙදෙ බුද්ධගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා සති නිච්චකාලං අත්ථි, තෙ සදාපි සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්තිති අත්ථො. තථා අසක්කොන්නා පන එකදිවසං තිසු කාලෙසු ද්විසු කාලෙසු එකස්මිම්පි කාලෙ බුද්ධානුස්සතිං මනසි කරොන්නා සුප්පබුද්ධං පබුජ්ඣන්තියෙව නාම. ධම්මගතා සතීති “ස්වාබාතො භගවතා ධම්මො”තිආදිප්පහෙදෙ ධම්මගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා සති. සඬ්ඝගතා සතීති “සුප්පට්ඨපන්නො භගවතො සාවකසඬ්ඝො”තිආදිප්පහෙදෙ සඬ්ඝගුණෙ ආරබ්භ උප්පජ්ජමානා සති. කායගතා සතීති ද්වත්තිංසාකාරවසෙන වා නවසිවථිකාවසෙන වා චතුර්ධාවත්ථානවසෙන වා අප්ඣන්තිතිලකසිණාදිරූප්ඣකාරවසෙන වා උප්පජ්ජමානා සති. අභිංසාය රතොති “සො කරුණාසහගතෙන වෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති”ති (විභ. 642) එවං චුත්තාය කරුණාභාවනාය රතො. භාවනායානි මෙත්තාභාවනාය. කිඤ්චාපි හෙට්ඨා කරුණාභාවනාය චුත්තන්තා ඉධ සබ්බාපි අවසෙසා භාවනා නාම, ඉධ පන මෙත්තාභාවනාව අධිප්පෙතා. සෙසං පට්ඨගාථාය චුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

දෙසනාවසානෙ දාරකො සද්ධිං මාතෘපිතුහි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. පච්ඡා පන පබ්බජිත්වා සබ්බෙපි අරහත්තං පාපුණිංසු, සම්පන්නානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

දාරුසාකටිකපුත්තවත්ථු පඤ්චමං.

6. වජ්ජපුත්තකභික්ඛුවත්ථු

දුප්පබ්බජ්ජන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලිං නිස්සාය මහාවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං වජ්ජපුත්තකං භික්ඛුං ආරබ්භ කපෙසි. තං සන්ධාය චුත්තං – අඤ්ඤතරො වජ්ජපුත්තකො භික්ඛු වෙසාලියං විහරති අඤ්ඤතරස්මිං වනසණ්ඨෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලියං සබ්බරත්තිජණො හොති. අථ ඛො සො භික්ඛු වෙසාලියා තුරියනාලිචාදිතනිග්ගොසසද්දං සුත්ථා පරිදෙවමානො තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අභාසි –

“එකකා මයං අරඤ්ඤෙ විහරාම,
අපවිද්ධංව වනස්මිං දාරුකං;
එතාදිසිකාය රත්තියා,
කොසු නාමමහෙහි පාපියො”ති. (සං. නි. 1.229);

සො කිර වජ්ජීරට්ඨෙ රාජපුත්තො වාරෙන සම්පන්නං රජ්ජං පභාය පබ්බජිතො වෙසාලියං වාතුමහාරාජිකෙහි සද්ධිං එකාබද්ධං කත්වා සකලනගරෙ ධජපටාකාදිහි පටිමණ්ඩිතෙ කොමුදියා පුණ්ණමාය සබ්බරත්තිං ඡණවාරෙ වත්තමානෙ හෙරියාදිනං තුරියානං තාලිතානං නිග්ගොසං විණාදිනඤ්ච වාදිතානං සද්දං සුත්ථා යාති වෙසාලියං සත්ත රාජසහස්සානි සත්ත රාජසතානි සත්ත රාජානො, තත්තකා එව ව නෙසං උපරාජසෙනාපතිආදයො, තෙසු අලඬිකතපටියත්තෙසු නක්ඛත්තකීලනත්ථාය වීථිං ඔතිණ්ණෙසු සට්ඨිහත්ථෙ මහාවඩ්ඪකමෙ වඩ්ඪකමමානො ගගනමජ්ඣෙ යිතං පුණ්ණවන්දං දිස්වා වඩ්ඪකමකොටියං එලකං නිස්සාය යිතො වෙදනාලඬිකාරවිරහිත්තා වනෙ ඡඩ්ඪිතදාරුකං විය අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා “අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤො අම්හෙහි ලාමකතරො”ති චිත්තෙන්තො පකතියා ආරඤ්ඤකාදිගුණයුත්තොපි තස්මිං ඛණෙ අනභිරතියා පිළිනො එවමාහ. සො තස්මිං වනසණ්ඨෙ අධිවත්ථාය දෙවතාය “ඉමං භික්ඛුං සංවෙජෙස්සාමි”ති අධිජපායෙන –

“එකකොව ත්වං අරඤ්ඤෙ විහරසි, අපවිද්ධංව වනස්මිං දාරුකං;
තස්ස තෙ බහුකා පිහයන්ති, තෙරයිකා විය සග්ගගාමින”න්ති. (සං. නි. 1.229) –

චුත්තං ඉමං ගාථං සුත්ථා පුනදිවසෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිත්වා වන්දිත්වා නිසිදි. සත්ථා තං පවත්තිං ඤාත්වා සරාවාසස්ස දුක්ඛතං පකාසෙතුකාමො පඤ්ච දුක්ඛානි සමොධානෙන්වා ඉමං ගාථමාහ –

302. “දුප්පබ්බජ්ජං දුරහිරමං, දුරාවාසා සරා දුබා;
දුක්ඛොසමානසංවාසො, දුක්ඛානුපතිතද්ධගු;
තස්මා න වද්ධගු සියා, න ව දුක්ඛානුපතිතො සියා”ති.

තත්ථ දුප්පබ්බජ්ජන්ති අප්පං වා මහන්තං වා භොගක්ඛන්ධඤ්චෙව ඤාතිපරිවට්ඨකඤ්ච පභාය ඉමස්මිං සාසනෙ උරං දත්වා පබ්බජ්ජං නාම දුක්ඛං. දුරහිරමන්ති එවං පබ්බජිතොපි භික්ඛාවරියාය ජීවිතචුත්තිං සටෙන්තෙන අපරිමාණසිලක්ඛන්ධගොපනධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණවසෙන අහිරමිතුං දුක්ඛං. දුරාවාසානි යස්මා පන සරං ආවසන්තෙන රාජුනං රාජකිව්චං, ඉස්සරානං ඉස්සරකිව්චං වහිතබ්බං, පරිජනා වෙව ධම්මිකා සමණඛාණ්මණා ව සඩ්ගහිතබ්බා. එවං සන්තෙපි සරාවාසො ඡිද්දසටො විය මහාසමුද්දො විය ව දුප්පුරො. තස්මා සරාවාසා නාමෙන දුරාවාසා දුක්ඛා ආවසිතුං, තෙනෙව කාරණෙන දුක්ඛානි අත්ථො. දුක්ඛො සමානසංවාසොති ගිහිනො වා හි යෙ ජාතිගොත්තකුලභොගෙහි පබ්බජිතා වා සීලාවාරඛානුසව්වාදිහි සමානාපි හුත්වා “කොසි ත්වං, කොස්මි අහ”න්තිආදීනි වත්වා අධිකරණපසුනා හොන්ති, තෙ අසමානා නාම, තෙහි සද්ධිං සංවාසො දුක්ඛොති අත්ථො. දුක්ඛානුපතිතද්ධගුති යෙ වට්ඨසඩ්ධානං අද්ධානං පටිපන්නත්තා අද්ධගු, තෙ දුක්ඛෙ අනුපතිතාව. තස්මා න වද්ධගුති යස්මා දුක්ඛානුපතිතභාවොපි දුක්ඛො අද්ධගුභාවොපි, තස්මා වට්ඨසඩ්ධානං අද්ධානං ගමනතාය අද්ධගු න භවෙය්‍යා, චුත්තජපකාරෙන දුක්ඛෙන අනුපතිතොපි න භවෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො භික්ඛු පඤ්චසු ධානෙසු දස්සිතෙ දුක්ඛෙ නිබ්බන්දන්තො පඤ්චොරම්භාගියානි පඤ්ච උද්ධම්භාගියානි සංයොජනානි පදාලෙන්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිති.

වජ්ජපුත්තකභික්ඛුවත්ථු ඡට්ඨං.

7. චිත්තගහපතිවත්ථු

සද්ධොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො චිත්තගහපතිං ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු බාලවග්ගෙ “අසන්නං භාවනම්චජෙය්‍යා”ති ගාථාවණ්ණනාය චිත්ථාරිතං. ගාථාපි තත්ථෙව චුත්තා. චුත්තඤ්ඤෙනං තත්ථ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.74) –

“කිං පන, හන්තෙ, එතස්ස තුම්භාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්සෙවායං ලාභසක්කාරො උප්පජ්ජති, උදාහු අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තස්සාපි උප්පජ්ජති”ති. “ආනන්ද, මම සන්තිකං ආගච්ඡන්තස්සාපි අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්තස්සාපි

තස්ස උප්පජ්ජතෙව. අයඤ්ඤි උපාසකො සද්ධො පසන්නො සම්පන්නසිලො, එවරුපො පුග්ගලො යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙවස්ස ලාභසක්කාරො නිබ්බත්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

303. “සද්ධො සීලෙන සම්පන්නො, යසොභොගසම්ප්පිනො;
යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති. (ධ. ප. අට්ඨ. 1.74);

තත්ථ සද්ධොති ලොකියලොකුත්තරසද්ධාය සමන්නාගතො. සීලෙනාති ආගාරියසීලං, අනාගාරියසීලන්ති දුට්ඨං සීලං. තෙසු ඉධ ආගාරියසීලං අධිප්පෙන, තෙන සමන්නාගතොති අත්ථො. යසොභොගසම්ප්පිනොති යාදිසො අනාථපිණ්ඩිකාදීනං පඤ්චඋපාසකසත්තපරිවාරසඬ්ඛාතො ආගාරියයසො, තාදිසෙනෙව යසෙන ධනධඤ්ඤාදිකො වෙව සත්තවිධඅරියධනසඬ්ඛාතො වාති දුට්ඨො භොගො, තෙන සමන්නාගතොති අත්ථො. යං යං පදෙසන්ති පුරත්ථිමාදීසු දිසාසු එවරුපො කුලපුත්තො යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථ එවරුපෙන ලාභසක්කාරෙන පුජිතොව භොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

චිත්තගහපතිවත්ථු සත්තමං.

8. චූළසුභද්දාචත්ථු

දුරෙ සන්නොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො අනාථපිණ්ඩිකස්ස ධිතරං චූළසුභද්දං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

අනාථපිණ්ඩිකස්ස කීර දහරකාලතො පටියාය උග්ගනගරවාසී උග්ගො නාම සෙට්ඨිපුත්තො සභායකො අභොසි. තෙ එකාවරියකුලෙ සිප්පං උග්ගණ්ණත්තා අඤ්ඤාමඤ්ඤං කතිකං කරිංසු “අම්භාකං වයප්පත්තකාලෙ පුත්තධිතාසු ජාතාසු යො පුත්තස්ස ධිතරං වාරෙති, තෙන තස්ස ධිතරා දාතබ්බා”ති. තෙ උභොපි වයප්පත්තා අත්තනො අත්තනො නගරෙ සෙට්ඨිටියානෙ පතිට්ඨහිංසු. අට්ඨකස්මිං සමයෙ උග්ගසෙට්ඨි වණ්ඡජ්ජං පයොජෙන්නො පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි සාවත්ථිං අගමාසි. අනාථපිණ්ඩිකො අත්තනො ධිතරං චූළසුභද්දං ආමන්තෙත්වා, “අම්ම, පිතා තෙ උග්ගසෙට්ඨි නාම ආගතො, තස්ස කත්තබ්බකිව්චං සබ්බං තව භාරො”ති ආණාපෙසි. සා “සාධු”ති පටිස්සුණිත්වා තස්ස ආගතදිවසතො පටියාය සහත්ථෙවනෙව සුපබ්බාස්සජනාදීනි සම්පාදෙති, මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි අභිසඬ්ඛරොති, භොජනකාලෙ තස්ස න්භානොදකං පටියාදාපෙත්වා න්භානකාලතො පටියාය සබ්බකිව්චානි සාධුකං කරොති.

උග්ගසෙට්ඨි තස්සා ආචාරසම්පත්තිං දිස්වා පසන්නවිත්තො එකදිවසං අනාථපිණ්ඩිකෙන සද්ධිං සුඛකථාය සන්නිසින්නො “මයං දහරකාලෙ එවං නාම කතිකං කරිමිහා”ති සාරෙත්වා චූළසුභද්දං අත්තනො පුත්තස්සත්ථාය වාරෙසි. සො පන පකතියාව මිච්ඡාදිට්ඨිකො. තස්මා දසබලස්ස තමත්ථං ආරොවෙත්වා සත්ථාරා උග්ගසෙට්ඨිස්සපතිස්සයං දිස්වා අනුඤ්ඤාතො හරියාය සද්ධිං මන්තෙත්වා තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා දිවසං වචත්ථෙවනවා ධිතරං විසාබං දත්වා උය්‍යාජෙන්නො ධනඤ්චයසෙට්ඨි විය මහත්තං සක්කාරං කත්වා සුභද්දං ආමන්තෙත්වා, “අම්ම, සසුරකුලෙ වසන්නියා නාම අත්තොඅග්ගි බහි න නිහරිතබ්බො”ති (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.259; ධ. ප. අට්ඨ. 1.52 විසාබාවත්ථු) ධනඤ්චයසෙට්ඨිතා විසාබාය දින්නනයෙනෙව දස ඔවාදෙ දත්වා “සවෙ මෙ ගතටියානෙ ධිතු දොසො උප්පජ්ජති, තුම්හෙහි සොධෙතබ්බො”ති අට්ඨ කුටුම්භිකෙ පාටිභොගෙ ගහෙත්වා තස්සා උය්‍යාජනදිවසෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මහාදානං දත්වා පුරිමභවෙ ධිතරා කතානං සුවරිතානං ඵලවිභුතිං ලොකස්ස පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො විය මහත්තෙන සක්කාරෙන ධිතරං උය්‍යාජෙසි. තස්සා අනුපුබ්බෙන උග්ගනගරං පත්තකාලෙ සසුරකුලෙන සද්ධිං මහාජනො පවිචුග්ගමනමකාසි.

සාපි අත්තනො සිරිවිභවං පාකටං කාතුං විසාබා විය සකලනගරස්ස අත්තානං දස්සෙන්නි රටෙ ධත්වා නගරං පවිසිත්වා නාගරෙහි පෙසිතෙ පණ්ණාකාරෙ ගහෙත්වා අනුරූපවසෙන තෙසං තෙසං පෙසෙන්නි සකලනගරං අත්තනො ගුණෙහි එකාබද්ධමකාසි. මඬිගලදිවසාදීසු පනස්සා සසුරො අවෙලකානං සක්කාරං කරොත්තො “ආගන්ත්වා අම්භාකං සමණෙ වන්දතු”ති පෙසෙසි. සා ලජ්ජාය නග්ගෙ පස්සිතුං අසක්කොන්ති ගන්තුං න ඉච්ඡති. සො පුනස්සුතං පෙසෙත්වාපි තාය පටික්ඛිත්තො කුජ්ඣිත්වා “නිහරං න”න්ති ආහ. සා “න සක්කා මම අකාරණෙන දොසං ආරොපෙතු”න්ති කුටුම්භිකෙ පක්කොසාපෙත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. තෙ තස්සා නිද්දොසභාවං ඤත්වා සෙට්ඨිං සඤ්ඤාපෙසුං. සො “අයං මම සමණෙ අභිරිකාති න වන්දි”ති හරියාය ආරොවෙසි. සා “කිදිසා නු බො ඉම්ස්සා සමණා, අතිවිය තෙසං පසංසති”ති තං පක්කොසාපෙත්වා ආහ –

“කිදිසා සමණා තුය්හං, බාළ්හං බො නෙ පසංසසි;
කිංසිලා කිංසමාචාරා, තං මෙ අක්ඛාහි පුච්ඡිතා”ති. (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.24);

අට්ඨසා සුභද්දා බුද්ධානඤ්චෙව බුද්ධසාවකානඤ්ච ගුණෙ පකාසෙන්නි –

“සන්තින්ද්‍රියා සන්තමානසා, සන්තං තෙසං ගතං යීතං;
ඔක්ඛිත්තවක්ඛු මිතභාණී, තාදිසා සමණා මම. (අ. නි. අට්ඨ. 2.4.24);

“කායකම්මං සුචි තෙසං, වාචාකම්මං අනාවිලං;
මනොකම්මං සුචිසුද්ධං, තාදිසා සමණා මම.

“විමලා සඬ්ඛමුත්තභා, සුද්ධා අන්තර්බාහිරා;
පුණ්ණා සුද්ධෙහි ධම්මෙහි, තාදිසා සමණා මම.

“ලාභෙන උන්නතො ලොකො, අලාභෙන ච ඔනතො;
ලාභාලාභෙන ඵකට්ඨා, තාදිසා සමණා මම.

“යසෙන උන්නතො ලොකො, අයසෙන ච ඔනතො;
යසායසෙන ඵකට්ඨා, තාදිසා සමණා මම.

“පසංසායුත්තතො ලොකො, නින්දායාපි ච ඔනතො;
සමා නින්දාපසංසායු, තාදිසා සමණා මම.

“සුබෙන උන්නතො ලොකො, දුක්ඛෙනාපි ච ඔනතො;
අකම්පා සුබදුක්ඛෙසු, තාදිසා සමණා මම”ති. —

එවමාදිහි වචනෙහි සස්සුං තොසෙසි.

අට්ඨ නං “සක්කා තච සමණෙ අම්භාකම්පි දස්සෙතු”න්ති වත්වා “සක්කා”ති චුත්තෙ “තෙන හි යථා මයං තෙ පස්සාම, තථා කරොහි”ති චුත්තෙ සා “සාධු”ති බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස මහාදානං සප්පේත්වා උපරිපාසාදනලෙ ඨත්වා ජෙනවනාහිමුඛි සක්කච්චං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා බුද්ධගුණෙ ආවජ්ජේත්වා ගන්ධවාසපුප්ඵධුමෙහි පූජං කත්වා, “හත්තෙ, ස්වාතනාය බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං නිමන්තෙමි, ඉමිනා මෙ සඤ්ඤාණෙන සත්ථා නිමන්තිතභාවං ජානාතු”ති සුමනපුප්ඵානං අට්ඨ මුට්ඨියො ආකාසෙ බිපි. පුප්ඵානි ගන්ත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙ ධම්මං දෙසෙන්තස්ස සත්ථුනො උපරි මාලාවිතානං හුත්වා අට්ඨංසු. තස්මිං ඛණෙ අනාට්ඨිණ්ඩිකොපි ධම්මකථං සුත්වා ස්වාතනාය සත්ථාරං නිමන්තෙසි. සත්ථා “අධිචුත්ථං මයා, ගහපති, ස්වාතනාය භත්ත”න්ති වත්වා, “හත්තෙ, මයා පුරෙතරං ආගතො තත්ථී, කස්ස නු බො වො අධිචුත්ථං”න්ති චුත්තෙ “චුළසුභද්දාය, ගහපති, නිමන්තිතො”ති වත්වා “නනු, හත්තෙ, චුළසුභද්දා දුරෙ වසති ඉතො විසතියොජනසහමත්ථකෙ”ති චුත්තෙ, “ආම ගහපති, දුරෙ වසන්නාපි හි සප්පුරිසා අභිමුඛෙ යීතා විය පකාසෙන්නි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

304. “දුරෙ සන්නො පකාසෙන්නි, හිමවන්නොව පබ්බතො;
අසන්නෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා”ති.

තත්ථ සන්නොති රාගාදීනං සන්නතාය බුද්ධාදයො සන්නා නාම. ඉධ පන පුබ්බබුද්ධෙසු කතාධිකාරා උස්සන්නකුසලමූලා භාවිතභාවනා සන්නා සන්නොති අධිප්පෙනා. පකාසෙන්නිති දුරෙ යීතාපි බුද්ධානං ඤාණපථං ආගච්ඡන්තා පාකටා භොන්ති. හිමවන්නො වාති යථා හි තියොජනසහස්සවිත්ථතො පඤ්චයොජනසතුබ්බෙධො චතුරාසීතියා කුටසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතො හිමවන්නපබ්බතො දුරෙ යීතානම්පි අභිමුඛෙ යීතො විය පකාසෙති, එවං පකාසෙන්නිති අත්ථො. අසන්නෙත්ථාති දිට්ඨධම්මගරුකා විනිශ්ඤ්ජපරලොකා ආමිසවක්ඛුකා ජීවිකත්ථාය පබ්බජිතා බාලපුග්ගලා අසන්නො නාම, තෙ එත්ථ බුද්ධානං දක්ඛිණස්ස ජාණුමණ්ඩලස්ස සන්නිකෙ නිසින්නාපි න දිස්සන්ති න පඤ්ඤායන්ති. රත්තිං ඛිත්තාති රත්තිං චතුර්ධගසමන්නාගතෙ අන්ධකාරෙ ඛිත්තසරා විය තථාරූපස්ස උපනිස්සයභූතස්ස පුබ්බහෙතුනො අභාවෙන න පඤ්ඤායන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදිනි පාපුණ්ණුති.

සක්කො දෙවරාජා “සත්ථාරා සුභද්දාය නිමන්තනං අධිවාසිත”න්ති ඤත්වා විස්සකම්මදෙවපුත්තං ආණාපෙසි — “පඤ්ච කුටාගාරසතානි නිම්මිතිත්වා ස්වෙ බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං උග්ගනගරං නෙහි”ති. සො පුනදිවසෙ පඤ්චසතානි කුටාගාරානි නිම්මිතිත්වා ජෙනවනද්වාරෙ අට්ඨාසි. සත්ථා උච්චිතිත්වා විසුද්ධබ්ණාසවානංයෙව පඤ්චසතානි ආදාය සපරිවාරො කුටාගාරෙසු නිසිදිත්වා උග්ගනගරං අගමාසි. උග්ගසෙට්ඨිපි සපරිවාරො සුභද්දාය දින්නනයෙනෙව තථාගතස්ස ආගතමග්ගං ඔලොකෙන්තො සත්ථාරං මහන්නෙන සිරිච්චවෙන ආගච්ඡන්තං දිස්වා පසන්නමානසො මාලාදිහි මහන්තං සක්කාරං කරොන්නො සපරිවාරො සම්පට්ඨිත්වා වන්දිත්වා මහාදානං දත්වා පුනජ්ජුතං නිමන්තෙත්වා සත්තභං මහාදානං අදාසි. සත්ථාපිස්ස සප්පායං සල්ලක්ඛෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. තං ආදිං කත්වා චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අගොසි. සත්ථා “චුළසුභද්දාය අනුග්ගහණත්ථං ත්වං ඉධෙව

හොඹි”ති අනුරුද්ධත්ථෙරං නිවත්තාපෙත්වා සාවත්ථිමෙව අගමාසි. තතො පට්ඨාය තං නගරං සද්ධාසම්පන්නං අහොසිති.

මුළුසුභද්දාවත්ථු අට්ඨමං.

9. එකච්ඡාරිත්ථෙරවත්ථු

එකාසනන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකච්ඡාරිත්ථෙරං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර ථෙරො එකකොව සෙයාං කප්පෙති, එකකොව නිසීදති, එකකොව වඬිකමති, එකකොව තිට්ඨතීති චතුපරිසන්නරෙ පාකටො අහොසි. අථ නං භික්ඛු, “භන්තෙ, එවරුපො නාමායං ථෙරො”ති තථාගතස්සාරොවෙසුං. සත්ථා “සාධු සාධු”ති තස්ස සාධුකාරං දත්වා “භික්ඛුනා නාම පවිච්ඡින්නෙත භවිතබ්බ”න්ති විවෙකෙ ආනිසංසං කට්ඨෙත්වා ඉමං ගාථමාභ –

305. “එකාසනං එකසෙයාං, එකො වරමතන්දිතො;
එකො දමයමත්තානං, චනන්තෙ රමිතො සියා”ති.

තත්ථ එකාසනං එකසෙයාන්ති භික්ඛුසහස්සමජ්ඣෙපි මූලකම්මට්ඨානං අවිජ්ඣිත්වා තෙනෙව මනසිකාරෙන නිසින්නස්ස ආසනං එකාසනං නාම. ලොභපාසාදසදිසෙපි ච පාසාදෙ භික්ඛුසහස්සමජ්ඣෙපි පඤ්ඤත්තෙ විචිත්‍රපච්චත්ථරණුපධානෙ මහාරහෙ සයනෙ සතිං උපට්ඨපෙත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන මූලකම්මට්ඨානමනසිකාරෙන නිපන්නස්ස භික්ඛුනො සෙයාං එකසෙයාං නාම. එවරුපං එකාසනඤ්ච එකසෙයාඤ්ච භජෙථාති අත්ථො. අතන්දිතොති ජඩ්ඝබලං නිස්සාය ජීවිතකප්පනෙන අකුසිතො හුත්වා සබ්බිරියාපට්ඨෙසු එකකොව වරන්තොති අත්ථො. එකො දමයන්ති රත්තිට්ඨානාදිසු කම්මට්ඨානං අනුයුඤ්ඡිත්වා මග්ගඵලාධිගමවසෙන එකොව හුත්වා අත්තානං දමෙන්නොති අත්ථො. චනන්තෙ රමිතො සියාති එවං අත්තානං දමෙන්නො ඉත්ථිපුරිසසද්දාදිහි පවිච්ඡින්නෙ චනන්තෙයෙව අභිරමිතො භවෙයා. න හි සක්කා ආකිණ්ණවිහාරිනා එවං අත්තානං දමෙතූන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීති පාපුණ්සු. තතො පට්ඨාය මහාජනො එකච්ඡාරිකමෙව පත්ථෙසිති.

එකච්ඡාරිත්ථෙරවත්ථු නවමං.

පකිණ්ණකවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

එකච්ඡතිමො වග්ගො.

රාජා “සුන්දරියා අඤ්ඤෙහි මාරිතභාවං ජානාමා”ති පුරිසෙ උයොපෙසි. අථ තෙ ධුත්තා තෙහි කභාපණෙහි සුරං පිචන්තා අඤ්ඤමඤ්ඤං කලභං කරිංසු. එකො එකං ආහ – “ත්වං සුන්දරිං එකජපභාරෙනෙව මාරෙන්වා මාලාකවචරන්තරෙ නික්ඛිපිත්වා තතො ලද්ධකභාපණෙහි සුරං පිච්ඛි, හොතු හොතු”ති. රාජපුරිසා තෙ ධුත්තෙ ගහෙන්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. අථ තෙ රාජා “තුමිහෙහි සා මාරිතා”ති පුච්ඡී. “ආම, දෙවා”ති. “කෙහි මාරාපිතා”ති? “අඤ්ඤතිත්ථියෙහි, දෙවා”ති. රාජා තිත්ථියෙ පක්කොසාපෙන්වා පුච්ඡී. තෙ තථෙව වදිංසු. තෙන හි ගච්ඡට තුමිහෙ එවං වදන්තා නගරං ආනිණ්ඩට – “අයං සුන්දරි සමණස්ස ගොතමස්ස අවණ්ණං ආරොපෙතුකාමෙහි අමිහෙහි මාරාපිතා, නෙව සමණස්ස ගොතමස්ස, න සාවකානං දොසො අත්ථි, අමිහාකමෙව දොසො”ති. තෙ තථා කරිංසු.

බාලමහාජනෝ තදා සද්දහි, තිත්ථියාපි ධුත්තාපි පුරිසවධදණ්ඩං පාපුණිංසු. තතො පට්ඨාය බුද්ධානං සක්කාරො මහා අහොසිති.

සුන්දරිපරිබ්බාජිකාවත්ථු පඨමං.

2. දුච්චරිතඵලපිළිතවත්ථු

කාසාවකණ්ඨාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො දුච්චරිතඵලානුභාවෙන පිළිතෙ සත්තෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ.

ආයස්මා හි මොග්ගල්ලානො ලක්ඛණත්ථෙරෙන සද්ධිං ගිජ්ඣකුටා ඔරොහන්තො අට්ඨිසඬ්ඛලිකපෙතාදීනං අත්තභාවෙ දිස්වා සිතං කරොන්තො ලක්ඛණත්ථෙරෙන සිතකාරණං පුට්ඨො “අකාලො, ආවුසො, ඉමස්ස පඤ්ඤාස්ස, තථාගතස්ස සන්තිකෙ මං පුට්ඨෙය්‍යාසී”ති වත්වා තථාගතස්ස සන්තිකෙ ථෙරෙන පුට්ඨො අට්ඨිසඬ්ඛලිකපෙතාදීනං දිට්ඨභාවං ආචික්ඛිත්වා “ඉධාහං, ආවුසො, ගිජ්ඣකුටා පබ්බතා ඔරොහන්තො අද්දසං හික්ඛුං වෙහාසං ගච්ඡන්තං, තස්ස සඬ්ඝාටිපි ආදිත්තා සම්පජ්ජලිතා සජොතිභූතා...පෙ.... කායොපි ආදිත්තො”ති ආදිනා (පාරා. 230; සං. නි. 2.218) නයෙන සද්ධිං පත්තච්චරකායබන්ධනාදිහි ඩස්භමානෙ පඤ්ච සහධම්මිකෙ ආරොවෙසි. සත්ථා තෙසං කස්සපදසබලස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා පබ්බජ්ජාය අනුරූපං කාතුං අසක්කොන්තානං පාපභාවං ආචික්ඛිත්වා තස්මිං බණ්ණෙ තත්ථ නිසින්නානං බහුනං පාපහික්ඛුනං දුච්චරිතකම්මස්ස විපාකං දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

307. “කාසාවකණ්ඨා බහවො, පාපධම්මා අසඤ්ඤාතා;
පාපා පාපෙහි කම්මෙහි, නිරයං තෙ උපපජ්ජරෙ”ති.

තත්ථ කාසාවකණ්ඨාති කාසාවෙන පලිවෙධිතකණ්ඨා. පාපධම්මාති ලාමකධම්මා. අසඤ්ඤාතාති කායාදිසංයමරහිතා, තථාරූපා පාපපුග්ගලා අත්තනා කතෙහි අකුසලකම්මෙහි නිරයං උපපජ්ජන්ති, තෙ තත්ථ පච්චිත්වා තතො චූතා විපාකාවසෙසෙන පෙනෙසුපි ඵලං පච්චන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

දුච්චරිතඵලපිළිතවත්ථු දුතියං.

3. වග්ගමුදාතීරියහික්ඛුතවත්ථු

සෙය්‍යො අයොගුළොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙසාලිං උපනිස්සාය මහාවනෙ විහරන්තො වග්ගමුදාතීරියෙ හික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු උත්තරිමනුස්සධම්මපාරාජිකෙ (පාරා. 193 ආදයො) ආගතමෙව.

තදා හි සත්ථා තෙ හික්ඛු “කිං පන තුම්හෙ, හික්ඛවෙ, උදරස්සත්ථාය ගිහීනං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මස්ස වණ්ණං භාසිත්ථා”ති වත්වා තෙහි “ආම, හන්තෙ”ති චුත්තෙ තෙ හික්ඛු අනෙකපරියායෙන ගරහිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

308. “සෙය්‍යො අයොගුළො භුත්තො, තත්තො අග්ගිසිඬුපමො;
යඤ්චෙ භුඤ්ජෙය්‍යා දුස්සිලො, රට්ඨපිණ්ඩමසඤ්ඤතො”ති.

තත්ථ යඤ්චෙ භුඤ්ජෙය්‍යාති යං දුස්සිලො නිස්සිලපුග්ගලො කායාදිහි අසඤ්ඤතො රට්ඨවාසීහි සද්ධාය දින්නං රට්ඨපිණ්ඩං “සමණොම්හී”ති පටිජානන්තො ගහෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය, තත්තො ආදිත්තො අග්ගිවණ්ණො අයොගුළොව භුත්තො සෙය්‍යො සුන්දරතරො. කිං කාරණං? තජ්ජච්චයා හි ඵකොව අත්තභාවො ක්‍රියායෙය්‍ය, දුස්සිලො පන සද්ධාදෙය්‍යං භුඤ්ජිත්වා අනෙකානිපි ජාතිසත්තානි නිරයෙ පච්චෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

වග්ගමුදාතීරියහික්ඛුතවත්ථු තතියං.

4. බෙමකසෙට්ඨිපුත්තවත්ථු

වත්තාරි යානාහීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අනාථපිණ්ඩිකස්ස භාගිනෙය්‍යං බෙමකං නාම සෙට්ඨිපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සො කිර අභිරුපො අහොසි, යෙහුයොන ඉත්ථියො තං දිස්වා රාගාභිභූතා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛිංසු. සොපි පරදාරකම්මාභිරතොව අහොසි. අප්ප නං රත්තිං රාජපුරිසා ගභෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා මහාසෙට්ඨිස්ස ලජ්ජාමිති තං කිඤ්චි අවත්වා විස්සජ්ජාපෙසි. සො පන තෙව චිරමි . අප්ප නං දුතියමිපි තතියමිපි රාජපුරිසා ගභෙත්වා රඤ්ඤො දස්සෙසුං. රාජා විස්සජ්ජාපෙසියෙව. මහාසෙට්ඨි, තං පවත්තිං සුත්වා තං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගත්ත්වා තං පවත්තිං ආරොචෙත්වා, “හත්තෙ, ඉමස්ස ධම්මං දෙසෙට්ඨා”ති ආහ. සත්ථා තස්ස සංවෙගකථං වත්වා පරදාරසෙවනාය දොසං දස්සෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

309. “චත්තාරි යානානි නරො පමත්තො,
ආපජ්ජති පරදාරුපසෙවි;
අපුඤ්ඤලාභං න නිකාමසෙය්‍යං,
නින්දං තතියං නිරයං චතුත්ථං.

310. “අපුඤ්ඤලාභො ච ගතී ච පාපිකා,
භීතස්ස භීතාය රතී ච ථොකිකා;
රාජා ච දණ්ඩං ගරුකං පණෙනි,
තස්මා නරො පරදාරං න සෙවෙ”ති.

තත්ථ යානානිති දුක්ඛකාරණානි. පමත්තොති සතිවොස්සග්ගෙන සමන්තාගතො. ආපජ්ජති පාපුණාති. පරදාරුපසෙවිති පරදාරං උපසෙවන්නො උප්පට්ඨාරි. අපුඤ්ඤලාභන්ති අකුසලලාභං. න නිකාමසෙය්‍යන්ති යථා ඉච්ඡති, එවං සෙය්‍යං අලභිත්වා අනිච්ඡිතං පරිත්තකමෙව කාලං සෙය්‍යං ලභති. අපුඤ්ඤලාභො වානි එවං තස්ස අයඤ්ච අපුඤ්ඤලාභො, තෙන ච අපුඤ්ඤෙන නිරයසංඛාතා පාපිකා ගති හොති. රතී ච ථොකිකානි යා තස්ස භීතස්ස භීතාය ඉත්ථියා සද්ධිං රති, සාපි ථොකිකා පරිත්තා හොති. ගරුකන්ති රාජා ච හත්ථච්ඡෙදාදිවසෙන ගරුකං දණ්ඩං පණෙනි. තස්මාති යස්මා පරදාරං සෙවන්නො එතානි අපුඤ්ඤාදීනි පාපුණාති, තස්මා පරදාරං න සෙවෙය්‍යානි අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛෙමකො සොතාපත්තිථලෙ පතිට්ඨති. තතො පටියාය මහාජනො සුඛං චිතිනාමෙසි. කිං පනස්ස පුබ්බකම්මන්ති? සො කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ උත්තමමල්ලො හුත්වා ද්වෙ සුවණ්ණපටාකා දසබලස්ස කඤ්චනාචුපෙ ආරොපෙත්වා පත්ථනං පටියපෙසි “යපෙත්වා ඤාතිසාලොභිතිත්ථියො අවසෙසා මං දිස්වා රජ්ජන්තු”ති. ඉදමස්ස පුබ්බකම්මන්ති. තෙන තං නිබ්බත්තනිබ්බත්තට්ඨානෙ දිස්වා පරෙසං ඉත්ථියො සකභාවෙන සණ්ඨාතුං නාසක්ඛිංසුති.

ඛෙමකසෙට්ඨිපුත්තවත්ථු චතුත්ථං.

5. දුබ්බවහික්ඛුචත්ථු

කුසො යථාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්නො අඤ්ඤතරං දුබ්බවහික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකො කිර හික්ඛු අසඤ්චිච්ච එකං තිණං ඡින්දිත්වා කුක්කුචිවෙ උප්පන්නෙ එකං හික්ඛුං උපසඩ්ධම්මත්වා, “ආවුසො, යො තිණං ඡින්දති, තස්ස කිං හොති”ති තං අත්තනා කතභාවං ආරොචෙත්වා පුච්ඡි. අප්ප නං ඉතරො “ත්ථං තිණස්ස ඡින්තකාරණා කිඤ්චි හොතීති සඤ්ඤං කරොසි, න එත්ථ කිඤ්චි හොති, දෙසෙත්වා පන මුච්චති”ති වත්වා සයම්පි උභොහි හත්ථෙහි තිණං ලුඤ්චිත්වා අග්ගහෙසි. හික්ඛු තං පවත්තිං සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා තං හික්ඛුං අනෙකපරියායෙන විගරහිත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

311. “කුසො යථා දුග්ගහිතො, හත්ථමෙවානුකන්තති;
සාමඤ්ඤං දුප්පරාමට්ඨං, නිරයායුපකඩ්ඪති.

312. “යං කිඤ්චි සිලිං කම්මං, සංකිලිට්ඨඤ්ච යං වතං;
සඬකස්සරං බ්‍රහ්මවරියං, න තං හොති මහජ්ජලං.

313. “කයිරා වෙ කයිරාපෙතං, දළ්භමෙනං පරක්කමෙ;
සිලිලො හි පරිබ්බාජො, භියො ආකිරතෙ රජ”න්ති.

තත්ථ කුසොති යං කිඤ්චි තිබ්බිකාරං තිණං අත්තමසො තාලපණ්ණමිපි, යථා සො කුසො යෙන දුග්ගහිතො, තස්ස හත්ථං අනුකන්තති ථාලෙති, එවමෙව සමණධම්මසංඛාතං සාමඤ්ඤමිපි ඛණ්ඩසීලාදිතාය දුප්පරාමට්ඨං නිරයායුපකඩ්ඪති, නිරයෙ නිබ්බත්තාපෙතිති අත්ථො. සිලිලන්ති ඔලිසිත්වා කරණෙන සිලිලගාහං කත්වා කතං යංකිඤ්චි කම්මං. සංකිලිට්ඨන්ති වෙසියාදිකෙසු අගොවරෙසු වරණෙන සංකිලිට්ඨං. සඬකස්සරන්ති සඬකාහි සරිතබ්බං, උපොසථකිච්චාදීසු අඤ්ඤතරකිච්චෙන සන්තිපතිතමිපි සඩ්ඨං දිස්වා “අද්ධා ඉමෙ මම වරියං ඤාත්වා මං උක්ඛිපිතුකාමාව සන්තිපතිතා”ති එවං අත්තනො ආසඩ්ධකාහි සරිතං උස්සඩ්ධිකතං පරිසඩ්ධිකතං. න තං හොතීති තං එවරුපං සමණධම්මසංඛාතං බ්‍රහ්මවරියං තස්ස පුග්ගලස්ස මහජ්ජලං න හොති, තස්ස මහජ්ජලාභාවෙනෙව හික්ඛදායකානම්පිස්ස න මහජ්ජලං හොතීති අත්ථො. කයිරා වෙති තස්මා යං කම්මං කරෙය්‍ය, තං කරෙය්‍යාපෙව. දළ්භමෙනං පරක්කමෙති ථීරකතමෙව කත්වා අවත්තසමාදානො හුත්වා එතං කයිරා. පරිබ්බාජොති සිලිලභාවෙන

කතො ඛණ්ඩාදිභාවජ්ජත්තො සමණධම්මො. භියොසා ආකිරතෙ රජන්ති අබ්භන්තරෙ විජ්ජමානං රාගරජාදිං ඵවරුපො සමණධම්මො අපනෙතුං න සක්කොති, අථ ඛො තස්ස උපරි අපරමපි රාගරජාදිං ආකිරතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු, සොපි භික්ඛු සංවරෙ යත්වා පච්ඡා විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පාපුණිති.

දුබ්බවහික්ඛුවත්ථු පඤ්චමං.

6. ඉස්සාපකතිත්ථිවත්ථු

අකතන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං ඉස්සාපකතං ඉත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තස්සා කිර සාමිකො ඵකාය ගෙහදාසියා සද්ධිං සන්ථවං අකාසි. සා ඉස්සාපකතා තං දාසිං හත්ථපාදෙසු ඛන්ධිත්වා තස්සා කණ්ණනාසං ඡින්දිත්වා ඵකස්මිං ගුළ්භගබ්භෙ පක්ඛිපිත්වා ද්වාරං පිදහිත්වා තස්ස කම්මස්ස අත්තනා කතභාවං පටිච්ඡාදෙතුං “ඵහි, අයා, විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණ්ණස්සාමා”ති සාමිකං ආදාය විහාරං ගන්ත්වා ධම්මං සුණන්ති නිසීදි. අථස්සා ආගන්තුකඤ්ඤාතකා ගෙහං ආගන්ත්වා ද්වාරං විවරිත්වා තං විජ්ජකාරං දිස්වා දාසිං මොවයිංසු. සා විහාරං ගන්ත්වා චතුපරිසමජ්ඣෙයි යිතා තමත්ථං දසබලස්ස ආරොවෙයි. සත්ථා තස්සා වචනං සුත්වා “දුච්චරිතං නාම ‘ඉදං මෙ අඤ්ඤෙ න ජානන්ති’ති අප්පමත්තකම්පි න කාතබ්බං, අඤ්ඤස්මිං අජානන්තෙපි සුචරිතමෙව කාතබ්බං. පටිච්ඡාදෙත්වා කතම්පි හි දුච්චරිතං නාම පච්ඡානුතාපං කරොති, සුචරිතං පාමොජ්ජමෙව ජනෙති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

314. “අකතං දුක්ඛං සෙයොසා, පච්ඡා තප්පති දුක්ඛං;
කතඤ්ච සුකතං සෙයොසා, යං කත්වා නානුතප්පති”ති.

තත්ථ දුක්ඛටන්ති සාවජ්ජං අපායසංවත්තනිකං කම්මං අකතමෙව සෙයොසා වරං උත්තමං. පච්ඡා තප්පතීති තඤ්ඤි අනුස්සරිතානුස්සරිතකාලෙ තප්පතියෙව. සුකතන්ති අනවජ්ජං පන සුබදායකං සුගතිසංවත්තනිකමෙව කම්මං කතං සෙයොසා. යං කත්වාති යං කම්මං කත්වා පච්ඡා අනුස්සරණකාලෙ න තප්පති නානුතප්පති, සොමනස්සජාතොව හොති, තං කම්මං වරන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ උපාසකො ව සා ව ඉත්ථි සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්තිංසු. තඤ්ච පන දාසිං තත්ථෙව භුජිස්සං කත්වා ධම්මචාරිතිං කරිංසුති.

ඉස්සාපකතිත්ථිවත්ථු ඡට්ඨං.

7. සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු

නගරං යථාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ ආගන්තුකෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තෙ කිර ඵකස්මිං පච්චන්තෙ වස්සං උපගන්ත්වා පයමමාසෙ සුඛං විහරිංසු. මජ්ඣිමමාසෙ වොරා ආගන්ත්වා තෙසං ගොවරගාමං පහරිත්වා කරමරෙ ගහෙත්වා අගමංසු. තතො පට්ඨාය මනුස්සා වොරානං පටිබාහනත්ථාය තං පච්චන්තනගරං අභිසඬ්ඛරොන්තා තෙ භික්ඛු සක්කච්චං උපට්ඨාතුං ඕකාසං න ලහිංසු. තෙ අභාසුකං වස්සං වසිත්වා චුත්ථවස්සා සත්ථු දස්සනාය සාවත්ථිං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා ඵකමන්තං නිසීදිංසු. සත්ථා තෙහි සද්ධිං කතපටිසන්ථාරො “කිං, භික්ඛවෙ, සුඛං වසිත්ථා”ති පුච්ඡිත්වා, “හන්තෙ, මයං පයමමාසමෙව සුඛං වසිමිහා, මජ්ඣිමමාසෙ වොරා ගාමං පහරිංසු, තතො පට්ඨාය මනුස්සා නගරං අභිසඬ්ඛරොන්තා සක්කච්චං උපට්ඨාතුං ඕකාසං න ලහිංසු. තස්මා අභාසුකං වස්සං වසිමිහා”ති චුත්තෙ “අලං, භික්ඛවෙ, මා වින්තයිත්ථ, ඵාසුච්ඡාරො නාම නිව්චකාලං දුල්ලහො, භික්ඛුනා නාම යථා තෙ මනුස්සා නගරං ගොපයිංසු, ඵවං අත්තභාවමෙව ගොපයිතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

315. “නගරං යථා පච්චන්තං, ගුත්තං සන්තරබාහිරං;
ඵවං ගොපෙථ අත්තානං, බණ්ණො වො මා උපච්චගා;
බණ්ණාතීතා හි සොචන්ති, නිරයම්හි සමජ්ජිතා”ති.

තත්ථ සන්තරබාහිරන්ති, භික්ඛවෙ, යථා තෙහි මනුස්සෙහි තං පච්චන්තනගරං ද්වාරපාකාරාදීනි ථීරාති කරොන්තෙහි සඅන්තරං, අට්ටාලකපරිබාදීනි ථීරාති කරොන්තෙහි සබාහිරන්ති සන්තරබාහිරං සුගුත්තං කතං, ඵවං තුම්භෙහි සතිං උපට්ඨපෙත්වා අජ්ඣක්ඛිකාති ඡ ද්වාරානි පිදහිත්වා ද්වාරරක්ඛිකං සතිං අවිස්සජ්ජෙත්වා යථා ගය්භමානාති බාහිරාති ඡ ආයතනාති අජ්ඣක්ඛිකානං උපසාතාය සංවත්තන්ති, තථා අග්ගහණෙන තානිපි ථීරාති කත්වා තෙසං අප්පවෙසාය ද්වාරරක්ඛිකං සතිං අප්පභාය විවරන්තා අත්තානං ගොපෙථාති අත්ථො. බණ්ණො වො මා

උපවිවහානි යො හි එවං අත්තානං න ගොපෙති, නං පුග්ගලං අයං බුද්ධුප්පාදබණ්ණො මජ්ඣිමදෙසෙ උප්පත්තිබණ්ණො සම්මාදිට්ඨියා පටිලද්ධබණ්ණො ඡන්තං ආයතනානං අවෙකල්ලබණ්ණොති සබ්බොපි අයං බණ්ණො අතික්කමති, සො බණ්ණො තුම්භෙ මා අතික්කමතු. බණ්ණානිතාති යෙ හි තං බණ්ණං අනිතා, තෙ ච පුග්ගලෙ සො ච බණ්ණො අනිතො, තෙ නිරයම්හි සමප්පිතා හුත්වා තත්ථ නිබ්බත්තිත්වා සොවන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු උප්පන්නසංවෙගා අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසුති.

සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු සත්තමං.

8. නිගණ්ඨවත්ථු

අලජ්ජිතායෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නිගණ්ඨෙ ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි දිවසෙ භික්ඛු නිගණ්ඨෙ දිස්වා කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, සබ්බසො අප්පට්ඨිජන්තෙහි අවෙලකෙහි ඉමෙ නිගණ්ඨා වරතරා, යෙ එකං පුරිමපස්සම්පි තාව පටිච්ඡාදෙන්ති, සහිරිකා මඤ්ඤෙ එතෙ”ති. තං සුත්වා නිගණ්ඨා “න මයං එතෙන කාරණෙන පටිච්ඡාදෙම, පංසුරජාදයො පන පුග්ගලා එව, ජීවිතින්ද්‍රියපටිබද්ධා එව, තෙ නො භික්ඛාභාජනෙසු මා පතිංසුති ඉමිනා කාරණෙන පටිච්ඡාදෙමා”ති වත්වා තෙහි සද්ධිං වාදපට්ඨාදවසෙන බහුං කථං කපෙසුං. භික්ඛු සත්ථාරං උපසඬ්ඡිමිත්වා නිසින්නකාලෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, අලජ්ජිතබ්බෙන ලජ්ජිත්වා ලජ්ජිතබ්බෙන අලජ්ජමානා නාම දුග්ගතිපරායණාව හොන්ති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි -

316. “අලජ්ජිතායෙ ලජ්ජන්ති, ලජ්ජිතායෙ න ලජ්ජරෙ;
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

317. “අභයෙ භයදස්සිනො, භයෙ වාභයදස්සිනො;
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගති”න්ති.

තත්ථ අලජ්ජිතායෙති අලජ්ජිතබ්බෙන. භික්ඛාභාජනඤ්ඤි අලජ්ජිතබ්බං නාම, තෙ පන තං පටිච්ඡාදෙන්වා විවරන්තා තෙන ලජ්ජන්ති නාම. ලජ්ජිතායෙති අපට්ඨිජන්තෙන හිරිකොපිනඬ්ඨගෙන ලජ්ජිතබ්බෙන. තෙ පන තං අපට්ඨිජාදෙන්වා විවරන්තා ලජ්ජිතායෙ න ලජ්ජන්ති නාම. තෙන තෙසං අලජ්ජිතබ්බෙන ලජ්ජිතං ලජ්ජිතබ්බෙන අලජ්ජිතං තුච්ඡගහණභාවෙන ච අඤ්ඤාථාගහණභාවෙන ච මිච්ඡාදිට්ඨි හොති. තං සමාදිසිත්වා විවරන්තා පන තෙ මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා නිරයාදිහෙදං දුග්ගතිං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. අභයෙති භික්ඛාභාජනං නිස්සාය රාගදොසමොහමානදිට්ඨිකිලෙසදුච්චරිතභයානං අනුප්පජ්ජනතො භික්ඛාභාජනං අභයං නාම, භයෙන තං පටිච්ඡාදෙන්තා පන අභයෙ භයදස්සිනො නාම. හිරිකොපිනඬ්ඨං පන නිස්සාය රාගාදීනං උප්පජ්ජනතො තං භයං නාම, තස්ස අපට්ඨිජාදෙන්ත භයෙ වාභයදස්සිනො. තස්ස තං අයථාගහණස්ස සමාදින්නත්තා මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා දුග්ගතිං ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු නිගණ්ඨා සංවිග්ගමානසා පබ්බජිංසු, සම්පන්නානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

නිගණ්ඨවත්ථු අට්ඨමං.

9. තිත්ථියසාවකවත්ථු

අවජ්ජෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො තිත්ථියසාවකෙ ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ අඤ්ඤාතිත්ථියසාවකා අත්තනො පුත්තෙ සම්මාදිට්ඨිකානං උපාසකානං පුත්තෙහි සද්ධිං සපරිවාරෙ කීළමානෙ දිස්වා ගෙහං ආගතකාලෙ “න වො සමණා සකාසපුත්තියා වන්දිතබ්බා, නාපි තෙසං විහාරං පවිසිතබ්බ”න්ති සපථං කාරයිංසු. තෙ එකදිවසං ජෙනවනවිහාරස්ස බහිද්වාරකොට්ඨකසාමන්තෙ කීළන්තා පිපාසිතා අහෙසුං. අපේකං උපාසකදාරකං “ත්වං එත්ථ ගන්ත්වා පානියං පිවිත්වා අම්භාකම්පි ආහරාහි”ති පතිණිංසු. සො විහාරං පවිසිත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා පානියං පිවිත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. අථ නං සත්ථා “ත්වමෙව පානියං පිවිත්වා ගන්ත්වා ඉතරෙපි පානියපිවනත්ථාය ඉධෙව පෙසෙහි”ති ආහ. සො තථා අකාසි. තෙ ආගන්ත්වා පානියං පිවිංසු. සත්ථා තෙ පක්කොසාපෙත්වා තෙසං සප්පායං ධම්මකථං කපෙත්වා තෙ අවලසද්ධෙ කත්වා සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපෙසි. තෙ සකාති ගෙහාති ගන්ත්වා තමත්ථං මාතාපිතුනං ආරොවෙසුං. අථ තෙසං මාතාපිතරො “පුත්තකා නො විපන්නදිට්ඨිකා ජාතා”ති දොමනස්සප්පත්තා පරිදෙවිංසු. අථ තෙසං ජෙකා සම්බහුලා පටිච්ඡිසකා මනුස්සා ආගන්ත්වා දොමනස්සවුපසමන්ත්ථාය ධම්මං කථයිංසු. තෙ තෙසං කථං සුත්වා “ඉමෙ දාරකෙ සමණස්ස ගොතමස්සෙව නියාදෙස්සාමා”ති මහන්තෙන ඤාතිගණෙන සද්ධිං විහාරං නයිංසු. සත්ථා තෙසං අජ්ඣාසයං ඔලොකෙත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි -

318. “අවජ්ජෙ වජ්ජමනිනො, වජ්ජෙ වාවජ්ජදස්සිනො;
මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා, සත්තා ගච්ඡන්ති දුග්ගතිං.

319. “වජ්ජඤ්ච වජ්ජනො ඤාත්වා, අවජ්ජඤ්ච අවජ්ජනො;
සමමාදිට්ඨිසමාදානා, සත්තා ගච්ඡන්ති සුග්ගති”න්ති.

තත්ථ අවජ්ජෙති දසවත්ථුකාය සමමාදිට්ඨියා, තස්සා උපනිස්සයභූතෙ ධම්මෙ ව. වජ්ජමනිනොති වජ්ජං ඉදන්ති උප්පන්නමනිනො. දසවත්ථුකාය මිච්ඡාදිට්ඨියා පන තස්සා උපනිස්සයභූතෙ ධම්මෙ ව අවජ්ජදස්සිනො, එනිස්සා අවජ්ජං වජ්ජනො වජ්ජඤ්ච අවජ්ජනො ඤාත්වා ගහණසංඛාතාය මිච්ඡාදිට්ඨියා සමාදින්නන්තා මිච්ඡාදිට්ඨිසමාදානා සත්තා දුග්ගතිං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. දුතියගාමාය වුත්තච්ඡරියායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ තිසු සරණෙසු පතිට්ඨාය අපරාපරං ධම්මං සුඤ්ඤානා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨංගිසුති.

තිත්ථියසාවකවත්ථු නවමං.

නිරයවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ද්වාවිසතිමො වග්ගො.

23. නාගවග්ගො

1. අත්තදන්තවත්ථු

අභං නාගො වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කොසම්බියං විහරන්තො අත්තානං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු අප්පමාදවග්ගස්ස ආදිගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරිතමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං තත්ථ (ධ. ප. අට්ඨ. 1. සාමාවතිවත්ථු) –

මාගණ්ඩියා තාසං කිඤ්චි කාතුං අසක්කුණන්වා “සමණස්ස ගොතමස්සෙව කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති නාගරානං ලඤ්ඨං දන්වා “සමණං ගොතමං අන්තොනගරං පවිසිත්වා වරන්තං දාසකම්මකරපොරිසෙහි සද්ධිං අක්කොසෙත්වා පරිභාසෙත්වා පලාපෙට්ඨා”ති ආණාපෙසි. මිච්ඡාදිට්ඨිකා තිසු රතනෙසු අප්පසන්නා අන්තොනගරං පවිට්ඨං සත්ථාරං අනුබන්ධිත්වා “වොරොසි බාලොසි මුල්භොසි ථෙට්ඨොසි ඔට්ඨොසි ගොණොසි ගුහොසි තෙරයිකොසි තිරච්ඡානගතොසි, නත්ථි තුය්භං සුගති, දුග්ගතියෙව තුය්භං පාටිකඩ්ඛා”ති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති. තං සුත්වා ආයස්මා ආනන්දො සත්ථාරං එතදවොච – “භන්තෙ, ඉමෙ නාගරා අමිහෙ අක්කොසන්ති පරිභාසන්ති, ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡාමා”ති. “කුහිං, ආනන්දා”ති? “අඤ්ඤං නගරං, භන්තෙ”ති. “තත්ථ මනුස්සෙසු අක්කොසන්තෙසු පරිභාසන්තෙසු පුන කත්ථ ගමිස්සාමානන්දා”ති. “තනොපි අඤ්ඤං නගරං, භන්තෙ”ති. “තත්ථ මනුස්සෙසු අක්කොසන්තෙසු පරිභාසන්තෙසු කුහිං ගමිස්සාමානන්දා”ති. “තනොපි අඤ්ඤං නගරං, භන්තෙ”ති. “ආනන්ද, න එවං කාතුං වට්ටති, යත්ථ අධිකරණං උප්පන්නං, තත්ථෙව තස්මිං වූපසන්තෙ අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං වට්ටති, කෙ පන තෙ, ආනන්ද, අක්කොසන්ති”ති. “භන්තෙ, දාසකම්මකරෙ උපාදාය සබ්බෙ අක්කොසන්ති”ති. “අභං, ආනන්ද, සඬිගාමං ඔතිණ්ණහත්ථිසදිසො. සඬිගාමං ඔතිණ්ණහත්ථිනො හි චතුහි දිසාහි ආගතෙ සරෙ සහිතුං භාරො, තට්ඨෙව බහුහි දුස්සිලෙහි කට්ඨකථානං සහනං නාම මය්භං භාරො”ති වත්වා අත්තානං ආරබ්භ ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

320. “අභං නාගොව සඬිගාමෙ, වාපතො පතිතං සරං;
අතිවාකායං තිතික්ඛිස්සං, දුස්සිලො හි බහුප්පතො.

321. “දන්තං නයන්ති සමිතිං, දන්තං රාජාහිරුහති;
දන්තො සෙට්ඨො මනුස්සෙසු, යොතිවාකායං තිතික්ඛති.

322. “වරමස්සතරා දන්තා, ආජානියා ච සින්ධවා;
කුඤ්ජරා ච මහානාගා, අත්තදන්තො තතො වර”න්ති.

තත්ථ නාගොවාති හත්ථි විය. වාපතො පතිතන්ති ධනුතො මුත්තං. අතිවාකායන්ති අට්ඨඅනරියවොහාරවසෙන පවත්තං විතික්කමවනං. තිතික්ඛිස්සන්ති යථා සඬිගාමාවචරො සුදන්තො මහානාගො බමො සත්තිපහාරාදීනි වාපතො මුච්චිත්වා අත්තති පතිතෙ සරෙ අවිහඤ්ඤමානො තිතික්ඛති, එවමෙව එවරුපං අතිවාකායං තිතික්ඛිස්සං, සහිස්සාමිති අත්ථො. දුස්සිලො හිති අයඤ්ඤි ලොකියමහාපතො බහුදුස්සිලො අත්තතො අත්තතො රුචිවසෙන වාවං නිච්ඡාරෙත්වා සට්ඨෙත්තො වරති, තත්ථ අධිවාසනං අප්ප්ඤ්ඤාපෙක්ඛනමෙව මම භාරො. සමිතින්ති උය්‍යානකීළමණ්ඩලාදීසු මහාපනමප්ඤ්ඤං ගච්ඡන්තා දන්තමෙව ගොණජාතිං වා අස්සජාතිං වා යානෙ යොජෙත්වා නයන්ති. රාජාති තථාරුපෙහෙව වාහනෙහි ගච්ඡන්තො රාජාපි දන්තමෙව අහිරුහති. මනුස්සෙසුහි මනුස්සෙසුපි චතුහි අරියමග්ගෙහි දන්තො නිබ්බිසෙවනොව සෙට්ඨො. යොතිවාකායන්ති යො එවරුපං අතික්කමවනං පුනප්පුනං වුච්චමානමිති තිතික්ඛති න පටිප්ථරති න විහඤ්ඤති, එවරුපො දන්තො සෙට්ඨොති අත්ථො.

අස්සතරාති වළවාය ගුහෙන ජාතා. ආජානියාති යං අස්සදමසාරථි කාරණං කාරෙති, තස්ස බිප්පං ජානනසමත්ථා. සින්ධවාති සින්ධවරට්ඨෙ ජාතා අස්සා. මහානාගාති කුඤ්ජරසඬ්ඛාතා මහාහත්ථිනො. අත්තදන්තොති එතෙ අස්සතරා ච සින්ධවා ච කුඤ්ජරා ච දන්තාව වරං, න අදන්තා. යො පන චතුහි අරියමග්ගෙහි අත්තතො දන්තතාය අත්තදන්තො නිබ්බිසෙවනො, අයං තනොපි වරං, සබ්බෙහිපි එතෙහි උත්තරිතරොති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ලඤ්ඨං ගහෙත්වා වීරිසිඬ්ඝාටකාදීසු යත්වා අක්කොසන්තො පරිභාසන්තො සබ්බොපි සො මහාපතො සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ති.

අත්තදන්තවත්ථු පට්ඨමං.

2. හත්ථාවරියපුබ්බකභික්ඛුචත්ථු

න හි එතෙහිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං හත්ථාවරියපුබ්බකං හික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සො කිර එකදිවසං අවිරවනිනදීතිරෙ හත්ථිදමකං “එකං හත්ථිං දමෙස්සාමි”ති අත්තනා ඉච්ඡිතං කාරණං සික්ඛාපෙත්‍වං අසක්කොන්තං දිස්වා සමීපෙ යීතෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා ආහ – “ආවුසො, සචෙ අයං හත්ථාවරියො ඉමං හත්ථිං අසුකට්ඨානෙ නාම විජ්ඣෙය්‍යා, ඛේපමෙව ඉමං කාරණං සික්ඛාපෙය්‍යා”ති. සො තස්ස කථං සුත්වා තථා කත්වා තං හත්ථිං සුදන්තං දමෙසි. තෙ භික්ඛු තං පචත්තිං සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා තං භික්ඛුං පක්කොසාපෙත්වා “සචිටං කිර තයා එවං වුත්ත”න්ති පුච්ඡිත්වා “සචිටං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ විගරහිත්වා “කිං තෙ, මොසපුරිස, හත්ථියානෙන වා අඤ්ඤෙන වා දන්තෙන. න හි එතෙහි යානෙහි අගතපුබ්බං යානං ගන්තුං සමත්ථා නාම අත්ථි, අත්තනා පන සුදන්තෙන සක්කා අගතපුබ්බං යානං ගන්තුං, තස්මා අත්තනානමෙව දමෙහි, කිං තෙ එතෙසං දමනෙනා”ති වත්වා ඉමං ගාමංගාහ –

323. “න හි එතෙහි යානෙහි, ගච්ඡෙය්‍යා අගතං දිසං;
යථාත්තනා සුදන්තෙන, දන්තො දන්තෙන ගච්ඡති”ති.

තස්සත්ථො – යානි තානි හත්ථියානාදීනි යානානි, න හි එතෙහි යානෙහි කොච්ඡුග්ගලො සුපිනන්තෙනපි අගතපුබ්බත්තා “අගත”න්ති සඬ්ඛාතං නිබ්බානදිසං තථා ගච්ඡෙය්‍යා, යථා පුබ්බභාගෙ ඉන්ද්‍රියදමෙන අපරභාගෙ අරියමග්ගභාවනාය සුදන්තෙන දන්තො නිබ්බිසෙවනො සප්පඤ්ඤො පුග්ගලො තං අගතපුබ්බං දිසං ගච්ඡති, දන්තභූමිං පාපුණාති. තස්මා අත්තදමනමෙව තතො වරන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

හත්ථාවරියපුබ්බකභික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. පරිජිණ්ණබ්‍රාහ්මණපුත්තවත්ථු

ධනපාලොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා සාවත්ථියං විහරන්තො අඤ්ඤකරස්ස පරිජිණ්ණබ්‍රාහ්මණස්ස පුත්තෙ ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සාවත්ථියං කිරෙකො බ්‍රාහ්මණො අට්ඨසතසහස්සවිභවො වයප්පත්තානං චතුන්නං පුත්තානං ආවාහං කත්වා වත්තාරි සතසහස්සානි අදාසි. අට්ඨස්ස බ්‍රාහ්මණියා කාලකතාය පුත්තා සම්මන්තයිංසු – “සචෙ අයං අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණිං ආනෙස්සති, තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්තානං වසෙන කුලසන්තකං භිජ්ජිස්සති, හන්ද නං මයං සඬගණ්ඨිස්සාමා”ති තෙ තං පණිතෙහි සාසච්ඡාදනාදීනි උපට්ඨහන්තා හත්ථපාදසම්බාහනාදීනි කරොන්තා උපට්ඨහිත්වා එකදිවසමස්ස දිවා නිද්දායිත්වා වුට්ඨිතස්ස හත්ථපාදෙ සම්බාහන්තා පාටියෙක්කං සරාවාසෙ ආදීනවං වත්වා “මයං තුම්හෙ ඉමීනා නිභාරෙන යාවච්චං උපට්ඨහිස්සාම, සෙසධනම්පි තො දෙථා”ති යාවිංසු. බ්‍රාහ්මණො පුත එකෙකස්ස සතසහස්සං දත්වා අත්තනො නිවත්ථපාරුපනමත්තං යපෙත්වා සබ්බං උපභොගපරිභොගං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා නිය්‍යාදෙසි. තං ජෙට්ඨපුත්තො කතිපාහං උපට්ඨහි. අට්ඨ නං එකදිවසං න්හත්වා ආගච්ඡන්තං ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සුණ්භා එවංගාහ – “කිං තයා ජෙට්ඨපුත්තස්ස සතං වා සහස්සං වා අතිරෙකං දින්තං අත්ථි, නනු සබ්බෙසං ද්වෙ ද්වෙ සතසහස්සානි දින්තානි, කිං සෙසපුත්තානං සරස්ස මග්ගං න ජානාසී”ති. සොපි “නස්ස වසලී”ති කුජ්ඣිත්වා අඤ්ඤස්ස සරං අගමාසි. තතොපි කතිපාහවිචයෙන ඉමීනාව උපායෙන පලාපිතො අඤ්ඤස්සාති එවං එකසරම්පි පවෙසනං අලභමානො පණ්ඩරඬ්ගපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භික්ඛාය වරන්තො කාලානම්චිවයෙන ජරාජිණ්ණො දුබ්භොජනදුක්ඛසෙය්‍යාහි මිලාතසරීරො භික්ඛාය වරන්තො ආගම්ම පීඨිකාය නිපන්තො නිද්දං ඔක්කමිත්වා උට්ඨාය නිසින්තො අත්තානං ඔලොකෙත්වා පුත්තෙසු අත්තනො පතිට්ඨං අපස්සන්තො වින්තෙසි – “සමණො කිර ගොතමො අබ්භාකුට්ඨො උත්තානමුබ්බො සුබසම්භාසො පටිසන්ථාරකුසලො, සක්කා සමණං ගොතමං උපසඬකමිත්වා පටිසන්ථාරං ලභිතු”න්ති. සො නිවාසනපාරුපනං සණ්ඨාපෙත්වා භික්ඛභාජනං ගහෙත්වා දණ්ඩමාදාය ගභවතො සන්තිකං අගමාසි. වුත්තම්පි වෙතං (සං. නි. 1.200) –

අට්ඨො අඤ්ඤතරො බ්‍රාහ්මණමහාසාලො ලුබ්බො ලුබ්බාචුරණො යෙන හගවා තෙනුපසඬකම්, උපසඬකමිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා එකමන්තං නිසින්තෙන තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා එතදවොච – “කින්තු ත්වං , බ්‍රාහ්මණ, ලුබ්බො ලුබ්බාචුරණො”ති. ඉධ මෙ, භො ගොතම, වත්තාරො පුත්තා , තෙ මං දාරෙහි සංපුච්ඡ සරා නික්ඛාමෙත්තිති. තෙන හි ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, ඉමා ගාමායො පරියාපුණිත්වා සභායං මහාජනකායෙ සන්තිපතිතෙ පුත්තෙසු ව සන්තිසින්තෙසු භාසස්සු –

“යෙහි ජාතෙහි නන්දිස්සං, යෙසඤ්ච හවම්චිජ්ජං;
තෙ මං දාරෙහි සංපුච්ඡ, සාව වාරෙන්ති සුකරං.

“අසන්නා කිර මං ජම්මා, තාත තාතාති භාසරෙ;
රක්ඛසා පුත්තරුපෙන, තෙ ජහන්ති වයොගතං.

“අස්සොච ජිණ්ණො නිබ්භොගො, බාදනා අපනියති;
බාලකානං පිතා ථෙරො, පරාගාරෙසු භික්ඛති.

“දණ්ඩොව කිර මෙ සෙයොයා, යඤ්චෙ පුත්තා අනස්සවා;
චණ්ඩම්පි ගොණං වාරෙති, අපො චණ්ඩම්පි කුක්කුරං.

“අන්ධකාරෙ පුරෙ හොති, ගම්භීරෙ ගාධමෙධති;
දණ්ඩස්ස ආනුභාවෙන, ඛලිත්වා පතීතිට්ඨති”ති. (සං. නි. 1.200);

සො භගවතො සන්තිකෙ තා ගාථායො උග්ගණ්ඨිත්වා තථාරූපෙ බ්‍රාහ්මණානං සමාගමදිවසෙ සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතෙසු පුත්තෙසු නං සහං ඔගාහිත්වා බ්‍රාහ්මණානං මජ්ඣේ මහාරහෙසු ආසනෙසු නිසින්තෙසු “අයං මෙ කාලො”ති සහාය මජ්ඣේ පටිසිත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා “අහං, හො, තුම්භාකං ගාථායො භාසිතුකාමො, සුඤ්ඤස්සවා”ති වත්වා “භාසස්සු, බ්‍රාහ්මණ, සුඤ්ඤාමා”ති වුත්තෙ ධීතකොව අභාසි. තෙන ව සමයෙන මනුස්සානං වත්තං හොති “යො මාතාපිතුනං සන්තකං බාදන්තො මාතාපිතරො න පොසෙති, සො මාරොතබ්බො”ති. තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණපුත්තා පිතු පාදෙසු පතීත්වා “ජීවිතං නො, තාත, දෙථා”ති යාචිංසු. සො පිතු හදයමුදුතාය “මා මෙ, හො, පුත්තකෙ විනාසයිත්ථ, පොසෙස්සන්ති ම”න්ති ආහ. අථස්ස පුත්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “සවෙ, හො, අජ්ජ පට්ඨාය පිතරං න සම්මා පටිජග්ගිස්සථ, සාතෙස්සාම වො”ති. තෙ හීතා පිතරං පියෙ නිසීදාපෙත්වා සයං උක්ඛිපිත්වා ගෙහං නෙත්වා සරිරං තෙලෙන අබ්භඤ්ජිත්වා උබ්බට්ටෙත්වා ගන්ධවුණ්ණාදිනි න්භාපෙත්වා බ්‍රාහ්මණියො පක්කොසාපෙත්වා “අජ්ජ පට්ඨාය අම්භාකං පිතරං සම්මා පටිජග්ගථ, සවෙ තුම්භෙ පමාදං ආපජ්ජිස්සථ, නිග්ගණ්ඨිස්සාම වො”ති වත්වා පණිතභොජනං භොජෙසුං.

බ්‍රාහ්මණො සුභොජනඤ්ච සුබසෙයාඤ්ච ආගම්ම කතිපාහව්වයෙන සඤ්ජාතබ්බො පිණ්න්ද්‍රියො අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා “අයං මෙ සම්පත්ති සමණං ගොතමං නිස්සාය ලද්ධා”ති පණ්ණාකාරත්ථාය එකං දුස්සයුගං ආදාය භගවතො සන්තිකං ගන්ත්වා කතපට්ඨස්ත්ථාරො එකමන්තං නිසින්තො තං දුස්සයුගං භගවතො පාදමුලෙ යපෙත්වා “මයං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණා නාම ආචරියස්ස ආචරියධනං පරියෙසාම, පටිග්ගණ්ඨාතු මෙ භවං ගොතමො ආචරියො ආචරියධන”න්ති ආහ. භගවා තස්ස අනුකම්පාය තං පටිග්ගහෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාවසානෙ බ්‍රාහ්මණො සරණෙසු පතීට්ඨාය එවමාහ – “හො ගොතම, මය්හං පුත්තෙහි වත්තාරි ධුවහත්තානි දින්නානි, තතො අහං ද්වෙ තුම්භාකං දම්මී”ති. අථ නං සත්ථා “කල්‍යාණං, බ්‍රාහ්මණ, මයං පන රුච්චනට්ඨානමෙව ගම්ඤ්ඤාමා”ති වත්වා උයොයාජෙසි. බ්‍රාහ්මණො සරං ගන්ත්වා පුත්තෙ ආහ – “තාතා, සමණො ගොතමො මය්හං සභායො, තස්ස මෙ ද්වෙ ධුවහත්තානි දින්නානි, තුම්භෙ තස්මිං සම්පත්තෙ මා පමජ්ජිත්ථා”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිංසු.

සත්ථා පුනදිවසෙ පිණ්ඩාය වරන්තො ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරද්ධාරං අගමාසි. සො සත්ථාරං දිස්වා පත්තමාදාය සරං පවෙසෙත්වා මහාරහෙ පල්ලඤ්ඤා නිසීදාපෙත්වා පණිතභොජනමාදාසි. සත්ථා පුනදිවසෙ ඉතරස්ස ඉතරස්සාති පටිපාටියා සබ්බෙසං සරානි අගමාසි. සබ්බෙ තෙ තට්ඨ සක්කාරං අකංසු. එකදිවසං ජෙට්ඨපුත්තො මඬගලෙ පච්චුපට්ඨිතෙ පිතරං ආහ – “තාත, කස්ස මඬගලං දෙමා”ති? “නාහං අඤ්ඤෙ ජානාමි, සමණො ගොතමො මය්හං සභායො”ති. “තෙන හි තං ස්වාතන්තාය පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං නිමන්තෙථා”ති. බ්‍රාහ්මණො තථා අකාසි. සත්ථා පුනදිවසෙ සපරිචාරො තස්ස ගෙහං අගමාසි. සො හරිතුපලිත්තෙ සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතෙ ගෙහෙ බුද්ධජප්පබ්බං භික්ඛුසඬ්ඨං නිසීදාපෙත්වා අප්පොදකමධුපායසෙන වෙව පණිතෙන බාදනියෙන ව පරිචිසි. අන්තරාහත්තස්මියෙව බ්‍රාහ්මණස්ස වත්තාරො පුත්තා සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා ආහංසු – “හො ගොතම, මයං අම්භාකං පිතරං පටිජග්ගාම න පමජ්ජාම, පස්සට්ඨස්ස අත්තභාව”න්ති.

සත්ථා “කල්‍යාණං වො කතං, මාතාපිතුපොසනං නාම පොරාණකපණ්ඩිතානං ආචිණ්ණමෙවා”ති වත්වා “තස්ස නාගස්ස විජ්ජවාසෙන, විරුළ්භා සල්ලකී ව කුට්ඨා වා”ති ඉමං එකාදසනිපාතෙ මාතුපොසකනාගරාජජාතකං (වරියා. 2.1 ආදයො; ජා. 1.11.1 ආදයො) විත්ථාරෙන කට්ඨෙත්වා ඉමං ගාථං අභාසි –

324. “ධනපාලො නාම කුඤ්ජරො,
කටුකභෙදනො දුන්නිවාරයො;
බද්ධො කබ්බං න භුඤ්ජති,
සුමරති නාගවනස්ස කුඤ්ජරො”ති.

තත්ථ ධනපාලො නාමාති තදා කාසිකරඤ්ඤා හත්ථාවරියං පෙසෙත්වා රමණියෙ නාගවනෙ ගාභාපිතස්ස හත්ථිනො එතං නාමං. කටුකභෙදනොති තිබ්බමදො. හත්ථිනඤ්ඨි මදකාලෙ කණ්ණවුළිකා පහිජ්ජන්ති, පකතියාපි හත්ථිනො තස්මිං කාලෙ අඬ්ඤාසෙ වා කුන්තතොමරෙ වා න ගණන්ති, චණ්ඩා භවන්ති. සො පන අතිචණ්ඩොයෙව. තෙන වුත්තං – කටුකභෙදනො දුන්නිවාරයොති. බද්ධො කබ්බං න භුඤ්ජතීති සො බද්ධො හත්ථිසාලං පන නෙත්වා විචිත්‍රසාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා කතගන්ධපරිහණ්ඩාය උපරි බද්ධවිචිත්‍රවිතානාය භුමියා යපිතො රඤ්ඤා රාජාරහෙන නානග්ගරසෙන භොජනෙන උපට්ඨාපිතොපි කිඤ්චි භුඤ්ජිතුං න ඉච්ඡී, තමත්ථං සන්ධාය “බද්ධො කබ්බං න භුඤ්ජති”ති වුත්තං. සුමරති නාගවනස්සාති සො රමණියං මෙ වසනට්ඨානන්ති නාගවනං සරති. “මාතා පන මෙ අරඤ්ඤෙ පුත්තවියොගෙන දුක්ඛජ්ජන්තා අභොසි, මාතාපිතුඋපට්ඨානධම්මො න මෙ පුරති, කිං මෙ ඉමිතා භොජනෙනා”ති ධම්මිකං මාතාපිතුඋපට්ඨානධම්මමෙව සරි. තං පන යස්මා තස්මිං නාගවනෙයෙව යිතො සක්කා පුරෙතුං, තෙන වුත්තං – සුමරති නාගවනස්ස කුඤ්ජරොති. සත්ථරි ඉමං අත්තනො පුබ්බවරියං ආනෙත්වා කට්ඨෙත්තෙ

කපේන්තෙයෙව සබ්බෙපි තෙ අස්සධාරා පවත්තෙන්වා මුදුහදයා ඔහිතසොනා හවිංසු. අප් නෙසං හගවා සප්පායං විදිත්වා සව්වානි පකාසෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි.

දෙසනාවසානෙ සද්ධිං පුත්තෙහි වෙව සුඤ්ඤානි ව බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති.

පරිජිණ්ණබ්‍රාහ්මණපුත්තවත්ථු තතියං.

4. පසෙනදිකොසලවත්ථු

මිද්ධි යදා හොතිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො රාජානං පසෙනදිකොසලං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ රාජා තණ්ඩුලදොණස්ස ඔදනං තදුපියෙන සුපබ්බාස්සනෙන භුක්ථිති. සො එකදිවසං භුත්තපාතරාසො හත්තසම්මදං අවිනොදෙත්වා ව සත්ථු සන්තිකං ගත්ත්වා කිලන්තරුපො ඉතො විතො ව සම්පරිවත්තති, නිද්දාය අභිභුයාමානොපි උජුකං නිපජ්ජිතුං අසක්කොන්තො එකමන්තං නිසීදි. අප් නං සත්ථා ආහ – “කිං, මහාරාජ, අවිස්සමිත්වා ව ආගතොසි”ති? “ආම, හත්තෙ, භුත්තකාලතො පට්ඨාය මෙ මහාදුක්ඛං හොති”ති. අප් නං සත්ථා, “මහාරාජ, අතිබහුභොජනං එවං දුක්ඛං හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

325. “මිද්ධි යදා හොති මහග්ගසො ව,
නිද්දායිකා සම්පරිවත්තසායි;
මහාවරාහො ව නිවාපපුට්ඨො,
පුනප්පුනං ගබ්භමුපෙති මන්දො”ති.

තත්ථ මිද්ධිති ටීනමිද්ධාහිභුතො. මහග්ගසො වාති මහාභොජනො ආහරහත්ථකඅලංසාටකතත්‍රවට්ටකකාකමාසකභුත්තවමිතකානං අඤ්ඤතරො විය. නිවාපපුට්ඨොති කුණ්ඩකාදිනා සුකරහත්තෙන පුට්ඨො. සරසුකරො හි දහරකාලතො පට්ඨාය පොසියමානො ථුලසරීරකාලෙ ගෙහා බහි නික්ඛමිතුං අලහන්තො හෙට්ඨාමඤ්චාදීසු සම්පරිවත්තිත්වා අස්සසන්තො පස්සසන්තො සයතෙව. ඉදං චුත්තං හොති – යදා පුරිසො මිද්ධි ව හොති මහග්ගසො ව, නිවාපපුට්ඨො මහාවරාහො විය ව අඤ්ඤෙන ඉරියාපටෙන යාපෙතුං අසක්කොන්තො නිද්දායනසීලො සම්පරිවත්තසායි, තදා සො “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං”ති තිණි ලක්ඛණානි මනසිකාතුං න සක්කොති. තෙසං අමනසිකාරා මන්දපඤ්ඤො පුනප්පුනං ගබ්භමුපෙති, ගබ්භවාසතො න පරිමුච්චතීති. දෙසනාවසානෙ සත්ථා රඤ්ඤො උපකාරවසෙන –

“මනුජස්ස සදා සතිමතො, මත්තං ජානතො ලද්ධභොජනෙ;
තනුකස්ස හවන්ති වෙදනා, සණ්ඨකං ජීරති ආයු පාලය”න්ති. (සං. නි. 1.124);

ඉමං ගාථං වත්වා උත්තරමාණවං උග්ගණ්භාපෙත්වා “ඉමං ගාථං රඤ්ඤො භොජනවෙලාය පවෙදෙය්‍යාසි, ඉමිනා උපායෙන භොජනං පරිභාපෙය්‍යාසි”ති උපායං ආචික්ඛි, සො තථා අකාසි. රාජා අපරෙන සමයෙන නාළිකොදනපරමතාය සණ්ඨිතො සුසල්ලනුකසරීරො සුඛප්පත්තො සත්ථරි උප්පන්නවිස්සාසො සත්තාහං අසදිසදානං පවත්තෙසි. දානානුමොදනාය මහාජනො මහත්තං විසෙසං පාපුණ්හීති.

පසෙනදිකොසලවත්ථු චතුත්ථං.

5. සානුසාමණෙරවත්ථු

ඉදං පුරෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සානුං නාම සාමණෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිරි එකිස්සා උපාසිකාය එකපුත්තකො අහොසි. අප් නං සා දහරකාලෙයෙව පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය සීලවා අහොසි වත්තසම්පන්නො, ආවරියුපජ්ඣායආගන්තුකානං වත්තං කතමෙව හොති. මාසස්ස අට්ඨමෙ දිවසෙ පාතොව උට්ඨාය උදකමාලකෙ උදකං උපට්ඨාපෙත්වා ධම්මස්සවනග්ගං සම්මජ්ජිත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා දීපං ජාලෙන්වා මධුරස්සරෙන ධම්මස්සවනං සොසෙති. භික්ඛු තස්ස ථාමං ඤත්වා “සරහඤ්ඤං හණ සාමණෙරා”ති අජ්ඣෙසන්ති. සො “මය්හං හදයවාතො රුජති, කායො වා බාධති”ති කිඤ්චි පච්චාහාරං අකත්වා ධම්මාසනං අභිරුහිත්වා ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්තො විය සරහඤ්ඤං වත්වා ඔතරන්තො “මය්හං මාතාපිතුනං ඉමස්මිං සරහඤ්ඤෙ පත්තිං දමිමි”ති වදති. තස්ස මනුස්සා මාතාපිතරො පත්තියා දින්නභාවං න ජානන්ති. අනන්තරත්තභාවෙ පනස්ස මාතා යක්ඛිනී හුත්වා නිබ්බත්තා, සා දෙවතාහි සද්ධිං ආගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා “සාමණෙරෙන දින්නපත්තිං අනුමොදාමි, තාතා”ති වදති. “සීලසම්පන්නො ව නාම භික්ඛු සදෙවකස්ස ලොකස්ස පියො හොති”ති තස්මිං සාමණෙරෙ දෙවතා සලජ්ජා සගාරවා මහාබ්‍රහ්මානං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ව නං මඤ්ඤන්ති. සාමණෙරෙ ගාරවෙන තඤ්ච යක්ඛිනීං ගරුකං කත්වා පස්සන්ති. තා ධම්මස්සවනයක්ඛසමාගමාදීසු “සානුමාතා

සානුමානා”ති යක්ඛිනියා අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං දෙන්ති. මහෙසක්ඛාපි යක්ඛා තං දිස්වා මග්ගා ඔක්කමන්ති, ආසනා වුට්ඨහන්ති.

අප්ථ ඛො සාමණෙරො වුඩ්ඪිමන්වාය පරිපක්කිත්ථියො අනභිරතියා පිළිනො අනභිරතිං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො පරුල්භකෙසනඛො කිලිට්ඨනිවාසනපාරුපනො කස්සචි අනාරොචෙන්වා පත්තව්වරමාදාය එකකොච මාතුසරං අගමාසි. උපාසිකා පුත්තං දිස්වා වන්දිත්වා ආහ – “කිං, තාත, ත්වං පුබ්බෙ ආවරියුපජ්ඣායෙහි වා දහරසාමණෙරෙහි වා සද්ධිං ඉධාගච්ඡසි, කස්මා එකකොච අජ්ජ ආගතොසි”ති? සො උක්කණ්ඨිතභාවං ආරොචෙසි. සා උපාසිකා නානප්පකාරෙන සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙන්වා පුත්තං ඔවදමානාපි සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්ති “අජ්ජෙව නාම අත්තනො ධම්මතායපි සල්ලක්ඛෙය්‍යා”ති අනුයොයාපෙන්වා “තිට්ඨ, තාත, යාව තෙ යාගුහත්තං සම්පාදෙමි, යාගුං පිටිත්වා කතහත්තකිච්චස්ස තෙ මනාපානි වන්ඨානි නිහරිත්වා දස්සාමි”ති වන්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙන්වා අදාසි. නිසිදි සාමණෙරො. උපාසිකා මුහුත්තෙනෙව යාගුඛජ්ජකං සම්පාදෙන්වා අදාසි. අප්ථ “භත්තං සම්පාදෙස්සාමි”ති අවිදුරෙ නිසින්නා තණ්ඩුලෙ ධොවති. තස්මිං සමයෙ සා යක්ඛිනී “කභං නු ඛො සාමණෙරො, කච්චි භික්ඛාහාරං ලභති, නො”ති ආවජ්ජමානා තස්ස විබ්භමිතුකාමතාය නිසින්නභාවං ඤාත්වා “සාමණෙරො මෙ මහෙසක්ඛානං දෙවතානං අත්තරෙ ලජ්ජං උජ්ජාදෙය්‍ය, ගච්ඡාමිස්ස විබ්භමනෙ අත්තරායං කරිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා තස්ස සරීරෙ අධිමුවිචිත්වා ගිවං පරිවත්තෙන්වා බෙළෙන පග්ගරන්තෙන භූමියං නිපති. උපාසිකා පුත්තස්ස තං විජ්ජකාරං දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා පුත්තං ආලිඬිගෙන්වා උරුසු නිපජ්ජාපෙසි. සකලගාමවාසිනො ආගන්ත්වා බලිකම්මාදීනි කරිංසු. උපාසිකා පත පරිදෙවමානා ඉමා ගාථා අභාසි –

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමි;
පාටිහාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

“උපොසථං උපවසන්ති, බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති යෙ;
න තෙහි යක්ඛා කිලන්ති, ඉති මෙ අරහතං සුතං;
සා දානි අජ්ජ පස්සාමි, යක්ඛා කිලන්ති සානුනා”ති. (සං. නි. 1.239);

උපාසිකාය වචනං සුත්වා –

“වාතුද්දසිං පඤ්චදසිං, යා ව පක්ඛස්ස අට්ඨමි;
පාටිහාරියපක්ඛඤ්ච, අට්ඨඬගසුසමාගතං.

“උපොසථං උපවසන්ති, බ්‍රහ්මවරියං වරන්ති යෙ;
න තෙහි යක්ඛා කිලන්ති, සාහු තෙ අරහතං සුත”න්ති. (සං. නි. 1.239) –

වත්වා ආහ –

“සානුං පබුද්ධං වජ්ජාසි, යක්ඛානං වචනං ඉදං;
මාකාසි පාපකං කම්මං, ආචි වා යදි වා රහො.

“සවෙ ව පාපකං කම්මං, කරිස්සසි කරොසි වා;
න තෙ දුක්ඛා පමුත්තත්ථි, උජ්ජව්වාපි පලායතො”ති. (සං. නි. 1.239);

එවං පාපකං කම්මං කත්වා සකුණස්ස විය උජ්ජතිත්වා පලායතොපි තෙ මොක්ඛො නත්ථිති වත්වා සා යක්ඛිනී සාමණෙරං මුඤ්චි. සො අක්ඛිනී උම්මිලෙන්වා මාතරං කෙසෙ විකිරිය අස්සසන්තිං පස්සසන්තිං රොදමානං සකලගාමවාසිනො ව සන්නිපතිතෙ දිස්වා අත්තනො යක්ඛෙන ගහිතභාවං අජානන්තො “අහං පුබ්බෙ පීඨෙ නිසින්නො, මාතා මෙ අවිදුරෙ නිසිදිත්වා තණ්ඩුලෙ ධොවි, ඉදානි පනම්හි භූමියං නිපන්නො, කිං නු ඛො එත”න්ති නිපන්නකොච මාතරං ආහ –

“මතං වා අම්ම රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;
ජීවන්තං අම්ම පස්සන්ති, කස්මා මං අම්ම රොදසි”ති. (පෙරගා. 44; සං. නි. 1.239);

අප්ථස්ස මාතා වත්ථුකාමකිලෙසකාමෙ පභාය පබ්බජිතස්ස පුත විබ්භමනත්ථං ආගමනෙ ආදීනවං දස්සෙන්ති ආහ

“මතං වා පුත්ත රොදන්ති, යො වා ජීවං න දිස්සති;
යො ව කාමෙ වජිත්වාන, පුතරාගච්ඡතෙ ඉධ;
තං වාපි පුත්ත රොදන්ති, පුත ජීවං මනො හි සො”ති. (සං. නි. 1.239);

එවැනිව පන වත්වා සරාවාසං කුක්කුළසදිසඤ්චෙව නරකසදිසඤ්ච කත්වා සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙන්ති පුන ආහ –

“කුක්කුළා උඛ්භතො තාත, කුක්කුළං පතිතුමිච්ඡයි;
නරකා උඛ්භතො තාත, නරකං පතිතුමිච්ඡයි”ති. (සං. නි. 1.239);

අප් නං, “පුත්ත, හද්දං තව භොතු, මයා පන ‘අයං නො පුත්තකො ඩය්භමානො’ති ගෙහා භණ්ඩං විය නීහරිත්වා බුද්ධසාසනෙ පබ්බාජිතො, සරාවාසෙ පුන ඩය්භිතුං ඉච්ඡයි. අභිධාච්ච පරිත්තායථ නොති ඉමමත්ථං කස්ස උප්ඝාපයාම කං නිප්ඝාපයාමා”ති දීපෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

“අභිධාච්ච හද්දන්තෙ, කස්ස උප්ඝාපයාමසෙ;
ආදිත්තා නීහතං භණ්ඩං, පුන ඩය්භිතුමිච්ඡයි”ති. (සං. නි. 1.239);

සො මාතරි කට්ඨන්තියා කට්ඨන්තියා සල්ලක්ඛෙන්වා “නත්ථි මය්භං ගිහිභාවෙන අත්ථො”ති ආහ. අප්ස්ස මාතා “සාධු, තාතා”ති තුට්ඨා පණිතභොජනං භොජෙන්වා “කතිවස්සොසි, තාතා”ති පුච්ඡිත්වා පරිපුණ්ණවස්සභාවං ඤාත්වා තිච්චරං පටියාදෙසි. සො පරිපුණ්ණපත්තච්චරො උපසම්පදං ලභි. අප්ස්ස අචිරුපසම්පත්තස්ස සත්ථා චිත්තනිග්ගහෙ උස්සාහං ජනෙන්තො “චිත්තං නාමෙතං නානාරම්මණෙසු දීඝරත්තං වාරිකං වරන්තං අනිග්ගණ්ණත්තස්ස සොත්ථිභාවො නාම නත්ථි, තස්මා අඬකුසෙන මත්තහත්ථිනො විය චිත්තස්ස නිග්ගණ්ණෙන යොගො කරණියො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

326. “ඉදං පුරෙ චිත්තමචාරි වාරිකං,
යෙනිච්ඡකං යත්ථකාමං යථාසුඛං;
තදජ්ජහං නිග්ගහෙස්සාමි යොනියො,
හත්ථිජ්ජහින්තං විය අඬකුසග්ගහො”ති.

තස්සත්ථො – ඉදං චිත්තං නාම ඉතො පුබ්බෙ රූපාදීසු ව ආරම්මණෙසු රාගාදීනං යෙන කාරණෙන ඉච්ඡති, යත්ථෙවස්ස කාමො උප්පජ්ජති, තස්ස වසෙන යත්ථ කාමං යථාරූචි වරන්තස්ස සුඛං භොති, තථෙව ච්චරණෙන යථාසුඛං දීඝරත්තං වාරිකං වරි, තං අජ්ජ අහං පහින්තං මත්තහත්ථිං හත්ථාවරියසඬ්ඛාතො ඡෙකො අඬකුසග්ගහො අඬකුසෙන විය යොනියොමනසිකාරෙන නිග්ගහෙස්සාමි, නාස්ස චිතික්කමිතුං දස්සාමිති.

දෙසනාවසානෙ සානුනා සද්ධිං ධම්මස්සවනාය උපසඬ්කමන්තානං බහුනං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. සොපායස්මා තෙපිටකං බුද්ධච්චනං උග්ගණ්ණිත්වා මහාධම්මකට්ඨකො හුත්වා විසවස්සසතං යත්වා සකලජම්බුදීපං සඬ්ඛොහෙන්වා පරිනිබ්බාසිති.

සානුසාමණෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. පාචෙය්‍යකහත්ථිවත්ථු

අප්පමාදරතාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො කොසලරඤ්ඤො පාචෙය්‍යකං නාම හත්ථිං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සො කිර හත්ථි තරුණකාලෙ මහාබලො හුත්වා අපරෙන සමයෙන ජරාවාතවෙගබ්භාහතො හුත්වා එකං මහන්තං සරං ඔරුය්භ කලලෙ ලග්ගිත්වා උත්තරිතුං නාසක්ඛි. මහාජනො තං දිස්වා “එවරුපොපි නාම හත්ථි ඉමං දුබ්බලභාවං පත්තො”ති කථං සමුට්ඨාපෙසි. රාජා තං පවත්තිං සුත්වා හත්ථාවරියං ආණාපෙසි – “ගච්ඡ, ආවරිය, තං හත්ථිං කලලතො උද්ධරාහි”ති. සො ගන්ත්වා තස්මිං යානෙ සඬ්ගාමසීසං දස්සෙන්වා සඬ්ගාමහෙරිං ආකොටාපෙසි. මානජාතිකො හත්ථි වෙගෙනුට්ඨාය ථලෙ පතිට්ඨති. භික්ඛු තං කාරණං දිස්වා සත්ථු ආරොවෙසුං. සත්ථා “තෙන, භික්ඛවෙ, හත්ථිනා පකතිපඬ්කදුග්ගතො අත්තා උද්ධට්ඨො, තුමිහෙ පන කිලෙසදුග්ගෙ පක්ඛන්දා. තස්මා යොනියො පදහිත්වා තුමිහෙපි තතො අත්තානං උද්ධරථා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

327. “අප්පමාදරතා භොථ, සචිත්තමනුරක්ඛථ;
දුග්ගා උද්ධරථත්තානං, පඬ්කෙ සන්තොව කුඤ්ජරො”ති.

තත්ථ අප්පමාදරතාති සතියා අවිජ්ජවාසෙ අභිරතා භොථ. සචිත්තන්ති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු අත්තනො චිත්තං යථා චිතික්කමං න කරොති, එවං රක්ඛථ. දුග්ගාති යථා සො පඬ්කෙ සන්තො කුඤ්ජරො හත්ථෙති ව පාදෙහි ව වායාමං කත්වා පඬ්කදුග්ගතො අත්තානං උද්ධරිත්වා ථලෙ පතිට්ඨිතො, එවං තුමිහෙපි කිලෙසදුග්ගතො අත්තානං උද්ධරථ, තිබ්බානථලෙ පතිට්ඨාපෙථාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

7. සම්බහුලභික්ඛවත්ථු

සචෙ ලභෙඨානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පාලිලෙය්‍යකං නිස්සාය රක්ඛිතව්‍යසණ්ඨෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි. වත්ථු යමකවග්ගෙ “පරෙ ව න විජානන්ති”ති ගාථාවණ්ණනාය ආගතමෙව. චුත්තඤ්ඤෙතං (ධ. ප. අට්ඨ. 1.5 කොසම්බකවත්ථු) –

තථාගතස්ස තත්ථ හත්ථිනාගෙන උපට්ඨියමානස්ස වසනභාවො සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි. සාවත්ථිනගරතො “අනාඨපිණ්ඩකො විසාබා මහාඋපාසිකා”ති එවමාදීනි මහාකුලානි ආනන්දත්ථෙරස්ස සාසනං පභිණ්ණ “සත්ථාරං නො, හන්තෙ, දස්සෙථා”ති. දිසාලාසිනොපි පඤ්චසතා භික්ඛු වුට්ඨවස්සා ආනන්දත්ථෙරං උපසඬකම්ත්වා “විරස්සුතා නො, ආවුසො ආනන්ද, හගවතො සම්මුඛා ධම්මී කථා, සාධු මයං, ආවුසො ආනන්ද, ලභෙය්‍යාම හගවතො සම්මුඛා ධම්මී කථං සවනායා”ති යාචිංසු. ථෙරො තෙ භික්ඛු ආදාය තත්ථ ගන්ත්වා “තෙමාසං එකවිහාරිනො තථාගතස්ස සන්තිකං එත්තකෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං උපසඬකමනං අයුත්ත”න්ති වින්තෙත්වා තෙ භික්ඛු බහි යපෙත්වා එකකොව සත්ථාරං උපසඬකම්. පාලිලෙය්‍යකො තං දස්වා දණ්ඩමාදාය පක්ඛන්දි. තං සත්ථා ඔලොකෙන්වා “අපෙහි, අපෙහි, පාලිලෙය්‍යක, මා වාරයි, බුද්ධුපට්ඨාකො එසො”ති ආහ. සො තත්ථෙව දණ්ඩං ඡඩ්ඛෙන්වා පත්තවිචරපටිග්ගහණං ආපුච්ඡි. ථෙරො නාදාසි. නාගො “සචෙ උග්ගහිතවත්තො හවිස්සති, සත්ථු නිසීදනපාසාණඵලකෙ අත්තනො පරික්ඛාරං න යපෙස්සති”ති වින්තෙසි. ථෙරො පත්තවිචරං භූමියං යපෙසි. වත්තසම්පන්නා හි ගරුනං ආසනෙ වා සයනෙ වා අත්තනො පරික්ඛාරං න යපෙන්නි.

ථෙරො සත්ථාරං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. සත්ථා “එකකොව ආගතොසි”ති පුච්ඡිත්වා පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි ආගතභාවං සුත්වා “කහං පන තෙ”ති පුච්ඡිත්වා “තුම්භාකං විත්තං අජානන්තො බහි යපෙත්වා ආගතොමිහි”ති චුත්තෙ “පක්කොසාහි තෙ”ති ආහ. ථෙරො තථා අකාසි. සත්ථා තෙහි භික්ඛුහි සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා තෙහි භික්ඛුහි, “හන්තෙ, හගවා බුද්ධසුඛමාලො වෙව බත්තියසුඛමාලො ව, තුම්භෙහි තෙමාසං එකකෙහි තිට්ඨන්තෙහි නිසීදන්තෙහි ව දුක්කරං කතං, වත්තපට්චත්තකාරකොපි මුඛොදකාදිදායකොපි නාහොසි මඤ්ඤෙ”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, පාලිලෙය්‍යකහත්ථිනා මම සබ්බකම්මානි කතානි. එවරුපඤ්ඤා සභායං ලහන්තෙන එකකොව වසිතුං යුත්තං, අලහන්තස්ස එකවාරිකභාවොව සෙය්‍යො”ති වත්වා නාගවග්ගෙ ඉමා ගාථා අභාසි –

328. “සචෙ ලභෙඨ නිපකං සභායං,
සද්ධිංචරං සාධුච්චාරි ධිරං;
අභිභූයා සබ්බානි පරිස්සයානි,
වරෙය්‍ය තෙනත්තමනො සතීමා.

329. “නො වෙ ලභෙඨ නිපකං සභායං,
සද්ධිංචරං සාධුච්චාරි ධිරං;
රාජාව රට්ඨං විජිතං පභාය,
එකො වරෙ මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගො.

330. “එකස්ස වරිතං සෙය්‍යො,
නත්ථි බාලෙ සභායතා;
එකො වරෙ න ව පාපානි කයිරා,
අප්පොස්සුක්කො මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගො”ති.

තත්ථ නිපකන්ති නෙපක්කපඤ්ඤාය සමන්තාගතං. සාධුච්චාරි ධිරන්ති හද්දකච්චාරිං පණ්ඩිතං. පරිස්සයානීති තාදිසං මෙත්තාච්චාරිං සභායං ලහන්තො සීහබ්‍යග්ඝාදයො පාකටපරිස්සයෙ ව රාගහයදොසහයමොහහයාදයො පටිච්ඡන්තපරිස්සයෙ වානි සබ්බවෙ පරිස්සයෙ අභිභවිත්වා තෙන සද්ධිං අත්තමනො උපට්ඨිතසති හුත්වා වරෙය්‍ය, විහරෙය්‍යානි අත්ථො.

රාජාව රට්ඨන්ති රට්ඨං භික්ඛා ගතො මහාජනකරාජා විය. ඉදං චුත්තං හොති – යථා විජිතභූමිපදෙසො රාජා “ඉදං රජ්ජං නාම මහත්තං පමාදට්ඨානං, කිං මෙ රජ්ජෙන කාරිතෙනා”ති විජිතං රට්ඨං පභාය එකකොව මහාරඤ්ඤං පවිසිත්වා තාපසපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා වතුසු ඉරියාපටෙසු එකකොව වරති, එවං එකකොව වරෙය්‍යානි. මාතඬගරඤ්ඤෙව නාගොති යථා ව “අහං බො ආකිණ්ණො විහරාමි හත්ථිහි හත්ථිනීහි හත්ථිකළහෙහි හත්ථිඡාපෙහි, ඡින්නග්ගානි වෙව තිණානි බාදාමි, ඔහග්ගොහග්ගඤ්ච මෙ සාබාහඩගං බාදන්ති, ආච්චානි ව පානියානි පිවාමි, ඔගාහා ව මෙ උත්තිණ්ණස්ස හත්ථිනියො කායං උපනිසංසන්තියො ගච්ඡන්ති, යංනුනාහං එකකොව ගණම්භා වූපකට්ඨො විහරෙය්‍ය”න්ති (මහාව. 467; උදා. 35) එවං පටිසඤ්චික්ඛිත්වා ගමනතො මාතඬගොති ලද්ධනාමො ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ අයං හත්ථිනාගො යුථං පභාය සබ්බිරියාපටෙසු එකකොව සුඛං වරති, එවම්පි එකොව වරෙය්‍යානි අත්ථො.

එකස්සාති පබ්බජිතස්ස හි පබ්බජිතකාලතො පට්ඨාය එකිභාවාහිරතස්ස එකකස්සෙව වරිතං සෙය්‍යා. නත්ථි බාලෙ සභායතාති වුළුසීලං මජ්ඣිමසීලං මහාසීලං දස කථාවත්ථුනි තෙරස ධුතඬගගුණානි විපස්සනාඤ්ඤාණං චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි ඵලානි තිස්සො විජ්ජා ඡ අභිඤ්ඤා අමතමහානිබ්බානන්ති අයඤ්ඤි සභායතා නාම. සා බාලෙ නිස්සාය අධිගන්තුං න සක්කාති නත්ථි බාලෙ සභායතා. එකොති ඉමිනා කාරණෙන සබ්බිරියාපටෙසු එකකොව වරෙය්‍යා, අප්පමත්තකානිපි න ව පාපානි කයිරා. යථා සො අප්පොස්සුක්කො නිරාලයො ඉමස්මිං අරඤ්ඤෙ මාතඬගනාගො ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානෙ සුඛං වරති, එවං එකකොව හුත්වා වරෙය්‍යා, අප්පමත්තකානිපි න ව පාපානි කරෙය්‍යාති අත්ථො. තස්මා තුම්හෙහි පතිරූපං සභායං අලභන්තෙහි එකචාරිභෙව භවිතබ්බන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො සත්ථා තෙසං භික්ඛූනං ඉමං ධම්මදෙසනං දෙසෙසි.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි තෙ භික්ඛූ අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු සත්තමං.

8. මාරවත්ථු

අත්ථමිහිති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා භිමවන්තපදෙසෙ අරඤ්ඤකුටිකායං විහරන්තො මාරං ආරබ්භ කටෙසි.

තස්මිං කිර කාලෙ රාජානො මනුස්සෙ පීළෙත්වා රජ්ජං කාරෙන්නි. අථ භගවා අධම්මිකරාජුනං රජ්ජෙ දණ්ඩකරණපිළිතෙ මනුස්සෙ දිස්වා කාරුඤ්ඤෙන එවං වින්තෙසි — “සක්කා නු බො රජ්ජං කාරෙතුං අහනං අසාතයං, අජිනං අජාපයං, අසොචං අසොචාපයං ධම්මෙනා”ති, මාරො පාපිමා තං භගවතො පරිචිතක්කං ඤාත්වා “සමණො ගොතමො ‘සක්කා නු බො රජ්ජං කාරෙතු’න්ති වින්තෙසි, ඉදානි රජ්ජං කාරෙතුකාමො භවිස්සති, රජ්ජඤ්ච නාමෙන පමාදට්ඨානං, තං කාරෙන්නෙ සක්කා ඔකාසං ලභිතුං, ගච්ඡාමි උස්සාහමස්ස ජනෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඩ්ධමිත්වා ආහ — “කාරෙතු, භන්තෙ, භගවා රජ්ජං, කාරෙතු සුගතො රජ්ජං අහනං අසාතයං, අජිනං අජාපයං, අසොචං අසොචාපයං ධම්මෙනා”ති. අථ නං සත්ථා “කිං පන මෙ ත්වං, පාපිම, පස්සසි, යං මං ත්වං එවං වදෙසී”ති වත්වා “භගවතා බො, භන්තෙ, චත්තාරො ඉද්ධිපාදා සුභාවිතා. ආකඬ්ඛමානො හි භගවා භිමවන්තං පබ්බතරාජං ‘සුවණ්ණ’න්ති අධිමුච්චෙය්‍යා, තඤ්ච සුවණ්ණමෙව අස්ස, අහමිපි බො ධනෙන ධනකරණියං කරිස්සාමි, තුම්හෙ ධම්මෙන රජ්ජං කාරෙස්සථා”ති තෙන වුත්තෙ —

“පබ්බතස්ස සුවණ්ණස්ස, ජාතරූපස්ස කෙවලො;
ද්විත්තාව නාලමෙකස්ස, ඉති විද්වා සමඤ්චරෙ.

“යො දුක්ඛමදක්ඛි යතොනිදානං,
කාමෙසු සො ජන්තු කථං නමෙය්‍යා;
උපධිං විදිත්වා සඬගොති ලොකෙ,
තස්සෙව ජන්තු විනයාය සික්ඛෙ”ති. (සං. නි. 1.156) —

ඉමාහි ගාථාහි සංවෙජෙත්වා “අඤ්ඤො එව බො, පාපිම, තව ඔවාදො, අඤ්ඤො මම, තයා සද්ධිං ධම්මසංසන්දනා නාම නත්ථි, අහඤ්ඤි එවං ඔවදාමි”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි —

331. “අත්ථමිහි ජාතමිහි සුඛා සභායා,
තුට්ඨි සුඛා යා ඉතරිතරෙන;
පුඤ්ඤං සුඛං ජීවිතසඬ්ඛයමිහි,
සබ්බස්ස දුක්ඛස්ස සුඛං පභානං.

332. “සුඛා මත්තෙය්‍යතා ලොකෙ,
අපො පෙත්තෙය්‍යතා සුඛා;
සුඛා සාමඤ්ඤතා ලොකෙ,
අපො බ්‍රහ්මඤ්ඤතා සුඛා.

333. “සුඛං යාව ජරාසීලං, සුඛා සද්ධා පතිට්ඨිතා;
සුඛො පඤ්ඤාය පටිලාභො, පාපානං අකරණං සුඛං”න්ති.

තත්ථ අත්ථමිහිති පබ්බජිතස්සාපි හි වීචරකරණාදිකෙ වා අධිකරණවූපසමාදිකෙ වා ගිහිනොපි කසිකම්මාදිකෙ වා බලවපක්ඛසන්නිස්සිතෙහි අභිභවනාදිකෙ වා කිච්චෙ උප්පන්නෙ යෙ තං කිච්චං නිජ්ජාදෙතුං වා වූපසමෙතුං වා සක්කොන්ති, එවරූපා සුඛා සභායාති අත්ථො. තුට්ඨි සුඛානි යස්මා පන ගිහිනොපි සකෙන අසන්තුට්ඨා සන්ධිවිජේදාදිනි ආරහන්ති, පබ්බජිතාපි නානප්පකාරං අනෙසනං. ඉති තෙ සුඛං න වින්දන්තියෙව. තස්මා යා ඉතරිතරෙන පරිත්තෙන වා විපුලෙන වා අත්තනො සන්තකෙන සන්තුට්ඨි, අයමෙව සුඛාති අත්ථො. පුඤ්ඤන්ති

මරණකාලෙ පන යථාඥානසංයෝග පත්ථරිත්වා කතපුඤ්ඤකම්මමෙව සුඛං. සබ්බස්සාති සකලස්සපි පන වට්ඨකුක්ඛස්ස පහානසංඛාතං අරහත්තමෙව ඉමස්මිං ලොකෙ සුඛං නාම.

මත්තෙය්‍යතාති මාතරි සම්මා පටිපත්ති. පෙත්තෙය්‍යතාති පිතරි සම්මා පටිපත්ති. උභයෙනපි මාතාපිතුනං උපට්ඨානමෙව කථිතං. මාතාපිතරො හි පුත්තානං අනුපට්ඨහනභාවං ඤත්වා අත්තනො සන්තකං භූමියං වා නිදහන්ති, පරෙසං වා විස්සජ්ජෙන්නි, “මාතාපිතරො න උපට්ඨහන්ති”ති නෙසං නින්දාපි වඩ්ඪති, කායස්ස භෙදා ගුරුනිරයෙපි නිබ්බත්තන්ති. යෙ පන මාතාපිතරො සක්කච්චං උපට්ඨහන්ති, තෙ තෙසං සන්තකං ධනම්පි පාපුණන්ති, පසංසම්පි ලහන්ති, කායස්ස භෙදා සග්ගෙ නිබ්බත්තන්ති. තස්මා උභයම්පෙතං සුඛන්ති චුත්තං. සාමඤ්ඤතාති පබ්බජිතෙසු සම්මා පටිපත්ති. බ්‍රහ්මඤ්ඤතාති බාහිතපාපෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකෙසු සම්මා පටිපත්තියෙව. උභයෙනපි තෙසං චතුහි පච්චයෙහි පටිජග්ගනභාවො කථිතො, ඉදම්පි ලොකෙ සුඛං නාම කථිකං.

සීලන්ති මණ්ඩකුණ්ඩලරත්තවත්ථාදයො හි අලඬිකාරා තස්මිං තස්මිං වයෙ ධීතානංයෙව සොහන්ති. න දහරානං අලඬිකාරො මහල්ලකකාලෙ, මහල්ලකානං වා අලඬිකාරො දහරකාලෙ සොහති, “උම්මත්තකො ඵස මඤ්ඤෙ”ති ගරහුප්පාදනෙන පන දොසමෙව ජනෙති. පඤ්චසීලදසසීලාදිභෙදං පන සීලං දහරස්සාපි මහල්ලකස්සාපි සබ්බවයෙසු සොහතියෙව, “අහො වතායං සීලවා”ති පසංසුප්පාදනෙන සොමනස්සමෙව ආවහති. තෙන චුත්තං – සුඛං යාව ජරා සීලන්ති. සද්ධා පතිට්ඨිතාති ලොකියලොකුත්තරතො දුට්ඨාපි සද්ධා නිච්චලා හුත්වා පතිට්ඨිතා. සුඛො පඤ්ඤාය පටිලාභොති ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාය පටිලාභො සුඛො. පාපානං අකරණන්ති සෙතුසාතවසෙන පන පාපානං අකරණං ඉමස්මිං ලොකෙ සුඛන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහුතං දෙවතානං ධම්මාහිසමයො අහොසිති.

මාරවත්ථු අට්ඨමං.

නාගවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

තෙට්ඨතිමො වග්ගො.

24. තණ්හාවග්ගො

1. කපිලමච්ඡවක්ඛු

මනුෂ්‍යයෙකු ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කපිලමච්ඡං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

අතීතෙ කිර කස්සපහගවතො පරිනිබ්බුතකාලෙ ද්වෙ කුලභාතරො නික්ඛමිත්වා සාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. තෙසු ජෙට්ඨො සාගතො නාම අහොසි, කතිට්ඨො කපිලො නාම. මාතා පත නෙසං සාධනී නාම, කතිට්ඨහගිනී තාපනා නාම. තාපි භික්ඛුනීසු පබ්බජිංසු. එවං තෙසු පබ්බජිතෙසු උභො භාතරො ආවරියුපජ්ඣායානං චත්තපට්ඨත්තං කත්වා විහරන්තා එකදිවසං, “හත්තෙ, ඉමස්මිං සාසනෙ කති ධුරානී”ති පුච්ඡිත්වා “ගන්ථධුරං විපස්සනාධුරස්සවානි ද්වෙ ධුරානී”ති සුත්වා ජෙට්ඨො “විපස්සනාධුරං පුරෙස්සාමි”ති පඤ්ච වස්සානි ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකෙ වසිත්වා යාව අරහත්තා කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරස්සං පටිසිත්වා වායමන්තො අරහත්තං පාපුණ්. කතිට්ඨො “අහං තාව තරුණො, වුඩ්ඪකාලෙ විපස්සනාධුරං පුරෙස්සාමි”ති ගන්ථධුරං පට්ඨපෙත්වා තිණ් පිටකානි උග්ගණ්ඨි. තස්ස පරියත්ති නිස්සාය මහාපරිවාරො, පරිවාරං නිස්සාය ලාභො උද්පාදි. සො බාහුසච්චමදෙන මත්තො ලාභනණ්භාය අභිභූතො අතිපණ්ඩිතමානිකාය පරෙහි වුත්තං කප්පියමිපි “අකප්පිය”න්ති වදෙති, අකප්පියමිපි “කප්පිය”න්ති වදෙති, සාවජ්ජමිපි “අනවජ්ජ”න්ති, අනවජ්ජමිපි “සාවජ්ජ”න්ති. සො පෙසලෙහි භික්ඛුහි “මා, ආවුසො කපිල, එවං අවවා”ති වත්වා ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච දස්සෙත්වා ඔවදියමානොපි “තුම්හෙ කිං ජානාථ, රිත්තමුට්ඨිසද්ධිසා”ති ආදීති වත්වා බුංසෙත්තො වම්හෙත්තො වරති. අට්ඨස්ස භාතු සාගතත්ථෙරස්සාපි භික්ඛු තමත්ථං ආරොචෙසුං. සොපි නං උපසඬකමිත්වා, “ආවුසො කපිල, තුම්හාදිසානඤ්ඤි සම්මාපට්ඨත්ති සාසනස්ස ආයු නාම, තස්මා පටිපත්තිං පභාය කප්පියාදීති පටිබාහන්තො මා එවං අවවා”ති ඔවදි. සො තස්සපි වචනං නාදිසි. එවං සත්තෙපි ථෙරො ද්වත්තික්ඛන්තුං ඔවදිත්වා ඔවාදං අගණ්ඨන්තං “නායං මම වචනං කරොති”ති ඤාත්වා “තෙන, ආවුසො, පඤ්ඤායිස්සසි සකෙන කම්මෙතා”ති වත්වා පක්කාමි. තතො පට්ඨාය නං අඤ්ඤෙ පෙසලා භික්ඛු ඡඩ්ඪයිංසු.

සො දුරාවාරො හුත්වා දුරාවාරපරිවුතො විහරන්තො එකදිවසං උපොසථග්ගෙ “පාතිමොක්ඛං උද්දිස්සිස්සාමි”ති බීජනිං ආදාය ධම්මාසනෙ නිසිදිත්වා “චත්තති, ආවුසො, එත්ථ සන්තිපතිතානං භික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති පුච්ඡිත්වා “කො අත්ථො ඉමස්ස පටිච්චනෙන දිත්තෙනා”ති තුණ්භිභූතෙ භික්ඛු දිස්වා, “ආවුසො, ධම්මො වා විනයො වා නත්ථි, පාතිමොක්ඛෙන සුතෙන වා අසුතෙන වා කො අත්ථො”ති වත්වා ආසනා වුට්ඨහි. එවං සො කස්සපස්ස හගවතො පරියත්තිසාසනං ඔසක්කාපෙසි. සාගතත්ථෙරොපි තදහෙව පරිනිබ්බාසි. කපිලො ආයුපරියොසානෙ අවිච්ඡිති මහානිරයෙ නිබ්බන්ති. සාපිස්ස මාතා ච හගිනී ච තස්සෙව දිට්ඨාගුහනිං ආපජ්ජිත්වා පෙසලෙ භික්ඛු අක්කොසිත්වා පරිභාසිත්වා තත්ථෙව නිබ්බන්තිංසු.

තස්මිං පත කාලෙ පඤ්චසතා පුරිසා ගාමසාතකාදීති කත්වා වොරිකාය ජීවන්තා ජනපදමනුස්සෙහි අනුබද්ධා පලායමානා අරස්සං පටිසිත්වා තත්ථ කිඤ්චි පටිසරණං අපස්සන්තා අඤ්ඤතරං ආරස්සඤ්ඤං භික්ඛුං දිස්වා වන්දිත්වා “පටිසරණං නො, හත්තෙ, හොථා”ති වදිංසු. ථෙරො “තුම්හාකං සීලසද්ධිං පටිසරණං නාම නත්ථි, සබ්බෙහි පඤ්චසීලානි සමාදියංථා”ති ආහ. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා සීලානි සමාදියංසු. අථ තෙ ථෙරො ඔවදි – “ඉදානි තුම්හෙ සීලවන්තා, ජීවිතහෙතුපි වො නෙව සීලං අතික්කමිත්තබ්බං, න මනොපදොසො කාතබ්බො”ති. තෙ “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා. අථ තෙ ජනපදමනුස්සා නං යානං පත්වා ඉතො විතො ව පරියෙසමානා තෙ වොරෙ දිස්වා සබ්බෙ තෙ ජීවිතා වොරොපෙසුං. තෙ කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිංසු, වොරපෙට්ඨකො ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො අහොසි.

තෙ අනුලොමපට්ලොමවසෙන එකං බුද්ධන්තරං දෙවලොකෙ සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධුප්පාදෙ සාවත්ථිනගරද්වාරෙ පඤ්චසතකුලිකෙ කෙවට්ටගාමෙ නිබ්බන්තිංසු. ජෙට්ඨකදෙවපුත්තො කෙවට්ටපෙට්ඨකස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්ඨි, ඉතරෙ ඉතරෙසු. එවං තෙසං එකදිවසෙයෙව පටිසන්ධිගහණඤ්ච මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනඤ්ච අහොසි. කෙවට්ටපෙට්ඨකො “අත්ථි නු බො ඉමස්මිං ගාමෙ අඤ්ඤෙපි දාරකා අජ්ජ ජාතා”ති පරියෙසාපෙත්වා තෙසං ජාතභාවං ඤාත්වා “එතෙ මම පුත්තස්ස සභායකා හවිස්සන්ති”ති සබ්බෙසං පොසාවනිකං දාපෙසි. තෙ සබ්බෙහි සහපංසුකීළකා සභායකා හුත්වා අනුපුබ්බෙන වයප්පත්තා අහෙසුං. තෙසං කෙවට්ටපෙට්ඨකපුත්තොව යසතො ව තෙජතො ව අග්ගපුරිසො අහොසි.

කපිලොපි එකං බුද්ධන්තරං නිරයෙ පට්ඨිත්වා විපාකාවසෙසෙන තස්මිං කාලෙ අවිරචනියා සුවණ්ණවණ්ණො දුග්ගන්ධමුඛො මච්ඡො හුත්වා නිබ්බන්ති. අට්ඨකදිවසං තෙ සභායකා “මච්ඡෙ බන්ධිස්සාමා”ති ජාලාදීති ගහෙත්වා නදියා බිපිංසු. අථ තෙසං අන්තොජාලං සො මච්ඡො පාවිසි. නං දිස්වා සබ්බෙ කෙවට්ටගාමවාසිනො උච්චාසද්දමකංසු – “පුත්තා නො පඨමං මච්ඡෙ බන්ධන්තා සුවණ්ණමච්ඡං බන්ධිංසු, ඉදානි නො රාජා බහුධනං දස්සති”ති. තෙපි බො සභායකා මච්ඡං නාවාය පක්ඛිපිත්වා නාවං උක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො සන්තිකං අගමංසු. රඤ්ඤාපි නං දිස්වා “කිං එත”න්ති වුත්තෙ “මච්ඡො, දෙවා”ති ආහංසු. රාජා සුවණ්ණවණ්ණං මච්ඡං දිස්වා “සත්ථා එතස්ස සුවණ්ණවණ්ණකාරණං ජානිස්සති”ති මච්ඡං ගාභාපෙත්වා හගවතො සන්තිකං අගමාසි. මච්ඡෙන මුඛෙ විචට්ඨත්තෙයෙව සකලජෙනවනං අතිවිය දුග්ගන්ධං අහොසි. රාජා සත්ථාරං පුච්ඡි – “කස්මා, හත්තෙ, මච්ඡො සුවණ්ණවණ්ණො ජාතො, කස්මා වස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති”ති?

අයං, මහාරාජ, කස්සපහගවතො පාවචනෙ කපිලො නාම භික්ඛු අහොසි බහුස්සුතො මහාපරිවාරො ලාභනණ්භාය අභිභූතො අත්තනො වචනං අගණ්හන්තානං අක්කොසකපරිභාසකො, තස්ස ච හගවතො සාසනං ඔසක්කාපෙසි, සො තෙන කම්මෙන අවිච්ඡිති නිබ්බන්තිත්වා විපාකාවසෙසෙන ඉදානි මච්ඡො හුත්වා ජාතො. යං පන සො දීඝරත්තං බුද්ධවචනං වාචෙසි, බුද්ධස්ස ච ගුණං කට්ඨෙසි, තස්ස නිස්සන්දෙන ඉමං සුවණ්ණවණ්ණං පටිලභි. යං භික්ඛුනං අක්කොසකපරිභාසකො අහොසි, තෙනස්ස මුඛතො දුග්ගන්ධො වායති. “කථාපෙම් නං, මහාරාජා”ති? “කථාපෙථ, හන්තෙ”ති. අථ නං සත්ථා පුච්ඡි – “ත්වංසි කපිලො”ති? “ආම, හන්තෙ, අහං කපිලො”ති. “කුතො ආගතොසි”ති? “අවිච්ඡිතානිරයතො, හන්තෙ”ති. “ජෙට්ඨභාතිකො තෙ සාගතො කුභිං ගතො”ති? “පරිනිබ්බුතො, හන්තෙ”ති. “මාතා පන තෙ සාධිනී කහ”න්ති? “මහානිරයෙ නිබ්බන්තා, හන්තෙ”ති. “කනිට්ඨභගිනී ච තෙ තාපනා කහ”න්ති? “මහානිරයෙ නිබ්බන්තා, හන්තෙ”ති. “ඉදානි ත්වං කහං ගම්ස්සසි”ති? “අවිච්ඡිතානිරයමෙව, හන්තෙ”ති වත්වා විජ්ජපිසාරාභිභූතො නාවං සීසෙන පහරිත්වා තාවදෙව කාලං කත්වා නිරයෙ නිබ්බන්ති. මහාජනො සංවිග්ගො අහොසි ලොමහට්ඨජාතො.

අථ හගවා තස්මිං ඛණෙ සන්තිපතිතාය පරිසාය චිත්තාවාරං ඔලොකෙත්වා තඬ්ඨණානුරූපං ධම්මං දෙසෙතුං “ධම්මවරියං බ්‍රහ්මවරියං, එතදාහු වසුත්තම”න්ති සුත්තනිපාතෙ (සු. නි. 276) කපිලසුත්තං කට්ඨෙත්වා ඉමා ගාථා අභාසි

334. “මනුජස්ස පමත්තවාරිනො, තණ්හා වඩ්ඪති මාලුවා විය;
සො ජලවතී හුරා හුරං, එලම්ච්ඡංච වනස්මි වානරො.

335. “යං එසා සහතෙ ජම්මී, තණ්හා ලොකෙ විසත්තිකා;
සොකා තස්ස පවඩ්ඪන්ති, අභිච්චයංච බීරණං.

336. “යො වෙතං සහතෙ ජම්මී, තණ්හං ලොකෙ දුරච්චයං;
සොකා තම්හා පපතන්ති, උදබ්බන්දුව පොක්ඛරා.

337. “තං වො වදාමි හද්දං වො, යාවත්තෙන්ථ සමාගතා;
තණ්හාය මූලං ඛණථ, උසිරත්ථොච බීරණං;
මා වො නළංච සොතොව, මාරො හඤ්ඡි පුනප්පුන”න්ති.

තත්ථ පමත්තවාරිනොති සතිවොස්සග්ගලක්ඛණෙන පමාදෙන පමත්තවාරිස්ස පුග්ගලස්ස නෙව ඤානං න විපස්සනා න මග්ගඵලානි වඩ්ඪන්ති. යථා පන රුක්ඛං සංසිබ්බන්ති පරියොනන්ධන්ති තස්ස විනාසාය මාලුවාලතා වඩ්ඪති, එවමස්ස ඡ ද්වාරානි නිස්සාය පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො තණ්හා වඩ්ඪන්ති අත්ථො. සො ජලවතී හුරා හුරන්ති සො තණ්හාවසිකො පුග්ගලො භවෙ භවෙ උජ්ජවති ධාවති. යථා කිං වියාති? එලම්ච්ඡංච වනස්මි වානරො, යථා රුක්ඛඵලං ඉච්ඡන්තො වානරො වනස්මිං ධාවති, තස්ස තස්ස රුක්ඛස්ස සාධං ගණ්හාති, තං මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, තම්පි මුඤ්චිත්වා අඤ්ඤං ගණ්හාති, “සාධං අලභිත්වා සන්තිසිත්තො”ති වත්තබ්බතං නාපජ්ජති, එවමෙව තණ්හාවසිකො පුග්ගලො හුරා හුරං ධාවන්තො “ආරම්මණං අලභිත්වා තණ්හාය අපවත්තං පත්තො”ති වත්තබ්බතං නාපජ්ජති.

යන්ති යං පුග්ගලං එසා ලාමකභාවෙන ජම්මී විසාහාරතාය විසපුප්ඵතාය විසඵලතාය විසපරිභොගතාය රූපාදිසු විසත්තතාය ආසත්තතාය විසත්තිකාති සඬ්ඛං ගතා ඡද්ධාරිකතණ්හා අභිභවති. යථා නාම වස්සානෙ පුනප්පුනං වස්සන්තෙන දෙවෙන අභිච්චයං බීරණනිණං වඩ්ඪති, එවං තස්ස පුග්ගලස්ස අත්තො වට්ටමූලකා සොකා අභිච්චන්තිති අත්ථො.

දුරච්චයන්ති යො පන පුග්ගලො එවං චුත්තප්පකාරං අතික්කම්තුං පජ්භිතුං දුක්කරතාය දුරච්චයං තණ්හං සහති අභිභවති, තම්හා පුග්ගලො වට්ටමූලකා සොකා පපතන්ති. යථා නාම පොක්ඛරෙ පදුමපත්තෙ පතිතං උදකබ්බන්දු න පතිට්ඨාති, එවං න පතිට්ඨන්තිති අත්ථො.

තං වො වදාමිති තෙන කාරණෙන අහං තුම්හෙ වදාමි. හද්දං වොති හද්දං තුම්හාකං හොතු, මා අහං කපිලො විය විනාසං පාපුණ්ඨාති අත්ථො. මූලන්ති ඉම්ස්සා ඡද්ධාරිකතණ්හාය අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන මූලං ඛණථ. කිං වියාති? උසිරත්ථොච බීරණං, යථා උසිරෙන අත්ථිකො පුරිසො මහන්තෙන කුදාලෙන බීරණං ඛණති, එවමස්සා මූලං ඛණ්ඨාති අත්ථො. මා වො නළංච සොතොව, මාරො හඤ්ඡි පුනප්පුනන්ති මා තුම්හෙ නදීසොතෙ ජාතං නළං මහාවෙගෙන ආගතො නදීසොතො විය කිලෙසමාරො මරණමාරො දෙවපුත්තමාරො ච පුනප්පුනං හඤ්ඡතුති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසතාපි කෙවට්ටපුත්තා සංවෙගං ආපජ්ජිත්වා දුක්ඛස්සන්තකිරියං පත්ථයමානා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව දුක්ඛස්සන්තං කත්වා සත්ථාරා සද්ධිං ආනෙඤ්ජවිහාරසමාපත්තිධම්මපරිභොගෙන එකපරිභොගා අග්‍රෙසුන්ති.

කපිලමච්ඡවන්ථු පයමං.

2. සුකරපොතිකාවන්ටු

යථාපි මූලෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො ගුප්ඪසුකරපොතිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

එකස්මිං කිර සමයෙ සත්ථා රාජගහං පිණ්ඩාය පවිසන්තො එකං සුකරපොතිකං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසි. තස්ස සිතං කරොන්තස්ස මුඛවිවරනිග්ගතං දන්තොභාසමණ්ඩලං දිස්වා ආනන්දත්ථෙරො “කො නු ඛො, හන්තෙ, හෙතු සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති සිතකාරණං පුච්ඡී. අථ නං සත්ථා ආහ – “පස්සසෙනං, ආනන්ද, සුකරපොතික”න්ති? “ආම, හන්තෙ”ති. එසා කතුසන්ධස්ස භගවතො සාසනෙ එකාය ආසනසාලාය සාමන්තා කුක්කුටි අහොසි. සා එකස්ස යොගාවචරස්ස විපස්සනාකම්මට්ඨානං සප්ඤ්ඤායන්තස්ස ධම්මසොසං සුත්වා තතො චූතා රාජකුලෙ නිබ්බත්තිත්වා උබ්බරි නාම රාජධිතා අහොසි. සා අපරභාගෙ සරිරවලඤ්ජට්ඨානං පටිට්ඨා පුළුවකරාසිං දිස්වා තත්ථ පුළුවකසඤ්ඤං උප්පාදෙත්වා පඨමං ඤානං පටිලභි. සා තත්ථ යාවතායුකං ධන්වා තතො චූතා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්ති. තතො වට්ඨත්වා පුන ගතිවසෙන ආලලමානා ඉදානි සුකරයොනියං නිබ්බත්ති, ඉදං කාරණං දිස්වා මයා සිතං පාතුකතන්ති. තං සුත්වා ආනන්දත්ථෙරප්පමුඛා භික්ඛු මහන්තං සංවෙගං පටිලභිංසු. සත්ථා තෙසං සංවෙගං උප්පාදෙත්වා භවතණ්භාය ආදීනවං පකාසෙන්නො අන්තරවිටීයං ඨිතකොව ඉමා ගාථා අභාසි –

338. “යථාපි මූලෙ අනුපද්දවෙ දළ්භෙ,
ඡින්නොපි රුක්ඛො පුනරෙව රුහති;
එවමිපි තණ්හානුසයෙ අනුභතෙ,
නිබ්බත්තති දුක්ඛමිදං පුනප්පුනං.
339. “යස්ස ඡත්තිංසති සොතා, මනාපසවනා භුසා;
මහාවහන්ති දුද්දිට්ඨිං, සඬකප්පා රාගනිස්සිතා.
340. “සවන්ති සබ්බධි සොතා, ලතා උප්පජ්ජ තිට්ඨති;
තඤ්ච දිස්වා ලතං ජාතං, මූලං පඤ්ඤාය ඡින්නං.
341. “සරිතානි සිනෙහිතානි ව,
සොමනස්සානි හොන්ති ජන්තුතො;
තෙ සාතස්සිතා සුඛෙසිතො,
තෙ වෙ ජාතිජරුපගා නරා.
342. “තසිණාය පුරක්ඛතා පජා,
පරිසප්පන්ති සසොව ඛන්ධිතො;
සංයොජනසඬගසත්තකා,
දුක්ඛමුපෙන්නි පුනප්පුනං විරාය.
343. “තසිණාය පුරක්ඛතා පජා,
පරිසප්පන්ති සසොව ඛන්ධිතො;
තස්මා තසිණං විනොදයෙ,
ආකඬ්ඛන්ත විරාගමත්තතො”ති.

තත්ථ මූලෙති යස්ස රුක්ඛස්ස චතුසු දිසාසු චතුරා හෙට්ඨා ව උජුකමෙව ගතෙ පඤ්චවිධමූලෙ ඡේදනථාලනපාවනවිජ්ඣානාදිනං කෙනවි උපද්දවෙන අනුපද්දවෙ ටීරපත්තතාය දළ්භෙ සො රුක්ඛො උපරිච්ඡින්නොපි සාධානං වසෙන පුනදෙව රුහති, එවමෙව ඡද්දාරිකාය තණ්හාය අනුසයෙ අරහත්තමග්ගඤාණෙන අනුභතෙ අසමුච්ඡින්නෙ තස්මිං තස්මිං භවෙ ජාතිආදිහෙදං ඉදං දුක්ඛං පුනප්පුනං නිබ්බත්තතියෙවාති අත්ථො.

යස්සානි යස්ස පුග්ගලස්ස “ඉති අප්ඤ්ඤානිකස්සුපාදාය අට්ඨාරස තණ්හාවිවරිතානි ඛානිරස්සුපාදාය අට්ඨාරස තණ්හාවිවරිතානි”ති ඉමෙසං තණ්හාවිවරිතානං වසෙන ඡත්තිංසනියා සොතෙහි සමන්තාගතා මනාපෙසු රූපාදිසු ආසවති පවත්තති මනාපසවනා තණ්හා භුසා බලවති හොති, තං පුග්ගලං විපන්තඤාණතාය දුද්දිට්ඨිං පුනප්පුනං උප්පජ්ජනතො මහන්තභාවෙන මහා හුත්වා ඤානං වා විපස්සනං වා අනිස්සාය රාගනිස්සිතා සඬකප්පා වහන්තිති අත්ථො.

සවන්ති සබ්බධි සොතානි ඉමෙ තණ්හාසොතා චක්ඛුද්ද්වාරාදිනං වසෙන සබ්බෙසු රූපාදිසු ආරම්මණෙසු සවනතො, සබ්බාපි රූපතණ්හා...පෙ.... ධම්මතණ්හානි සබ්බභවෙසු වා සවනතො සබ්බධි සවන්ති නාම. ලතානි පලිවෙදනට්ඨෙන සංසිබ්බනට්ඨෙන ව ලතා වියාති ලතා. උප්පජ්ජ තිට්ඨති ඡහි ද්වාරෙහි උප්පජ්ජත්වා රූපාදිසු ආරම්මණෙසු තිට්ඨති. තඤ්ච දිස්වාති තං පන තණ්හාලතං “එත්ථෙසා තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති ජාතට්ඨානවසෙන දිස්වා. පඤ්ඤායානි සත්ථෙත වනෙ ජාතං ලතං විය මග්ගපඤ්ඤාය මූලෙ ඡින්නං අත්ථො.

සරිතානි අනුසට්ඨානි පයාතානි. සිනෙහිතානි විවරාදිසු පවත්තසිනෙහවසෙන සිනෙහිතානි ව, තණ්හාසිනෙහමක්ඛිතානිති අත්ථො. සොමනස්සානි තණ්හාවසිකස්ස ජන්තුතො එවරූපානි සොමනස්සානි භවන්ති.

තෙ සාහසිකාති තෙ තණ්හාවසිකා පුග්ගලා සාහනිස්සිකා සුඛනිස්සිකා ව හුත්වා සුඛෙසිනො සුඛපරියෙසිනො භවන්ති. තෙ වෙනි යෙ එවරුපා නරා, තෙ ජාතිජරාබ්‍යාධිමරණානි උපගච්ඡන්ති යෙවාති ජාතිජරුපගා නාම භොන්ති. පජාති ඉමෙ සත්තා තාසකරණෙන තසිණාති සඬ්ඛාං ගතාය තණ්හාය පුරක්ඛතා පරිවාරිතා හුත්වා.

බන්ධිතොති ලුද්දෙන අරඤ්ඤෙ බද්ධො සසො විය පරිසප්පන්ති භායන්ති. සංයොජනසඬ්ඛගෙන වෙව සත්තවිධෙන රාගසඬ්ඛාදිනා ව සත්තා බද්ධා තස්මිං වා ලග්ගා හුත්වා. විරායාති විරං දීඝමද්ධානං පුනස්පුනං ජාතිආදිකං දුක්ඛං උපගච්ඡන්තිති අත්ථො. තස්මාති යස්මා තසිණාය පුරක්ඛතා පලිවෙය්නා සත්තා, තස්මා අත්තනො විරාගං රාගාදිවිගමං නිබ්බානං පත්ථෙත්තො ආකඬ්ඛමානො භික්ඛු අරහත්තමග්ගෙනෙනං තසිණං විනොදයෙ පනුදිත්වා නීහරිත්වා ඡඩ්ඛෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු.

සාපි බො සුකරපොතිකා තතො වචිත්වා සුවණ්ණභූමියං රාජකුලෙ නිබ්බන්ති, තතො චූතා බාරාණසියං, තතො චූතා සුප්පාරකපට්ටනෙ අස්සවාණ්ණගෙනෙ නිබ්බන්ති, තතො චූතා කාවීරපට්ටනෙ නාවිකස්ස ගෙනෙ නිබ්බන්ති, තතො චූතා අනුරාධපුරෙ ඉස්සරකුලගෙනෙ නිබ්බන්ති, තතො චූතා තස්සෙව දක්ඛිණදිසාය භොක්කන්තගාමෙ සුමනස්ස නාම කුටුම්භිකස්ස ධිතා නාමෙන සුමනා එව හුත්වා නිබ්බන්ති. අප්පස්සා පිතා තස්මිං ගාමෙ ඡඩ්ඛිතෙ දීඝවාපිරට්ඨං ගන්ත්වා මහාමුනිගාමෙ නාම වසී. තත්ථ නං දුට්ඨගාමණීරඤ්ඤො අමච්චො ලකුණ්ඩකඅතිමිඛරො නාම කෙනවිදෙව කරණියෙන ගතො දිස්වා මහන්තං මඬිගලං කත්වා ආදාය මහාපුණ්ණගාමං ගතො. අප් නං කොට්ඨඛිතමහාවිහාරවාසී මහාඅනුරුද්ධත්ථෙරො නාම තත්ථ පිණ්ඩාය වරිත්වා තස්සා ගෙහද්වාරෙ ධිතො දිස්වා භික්ඛුහි සද්ධං කථෙසී, “ආචුසො, සුකරපොතිකා නාම ලකුණ්ඩකඅතිමිඛරමහාමත්තස්ස හරියභාවං පත්තා, අහො අච්ඡරිය”න්ති. සා තං කථං සුත්වා අතීතභවෙ උග්ගාටෙත්වා ජාතිස්සරඤ්ඤාණං පටිලභී. තඬ්ඛණඤ්ඤෙව උප්පන්නසංවෙගා සාමිකං යාවිත්වා මහන්තෙන ඉස්සරියෙන පඤ්චබලකත්ථෙරිනං සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා තිස්සමහාවිහාරෙ මහාසතිපට්ඨානසුත්තකථං සුත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. පච්ඡා දමිළමද්දෙන කතෙ ඤාතිනං වසනට්ඨානං භොක්කන්තගාමමෙව ගන්ත්වා තත්ථ වසන්ති කල්ලමහාවිහාරෙ ආසිවිසොපමසුත්තන්තං සුත්වා අරහත්තං පාපුණි.

සා පරිනිබ්බානදිවසෙ භික්ඛුභික්ඛුනීහි පුච්ඡිතා භික්ඛුනිසඬ්ඛස්ස සබ්බං ඉමං පවත්තිං නිරන්තරං කථෙත්වා සන්තිපතිතස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස මජ්ඣෙ මණ්ඩලාරාමවාසිනා ධම්මපදභාණකමහාතිස්සත්ථෙරෙන සද්ධං සංසන්දිත්වා “අහං පුබ්බෙ මනුස්සයොනියං නිබ්බන්තිත්වා තතො චූතා කුක්කුටි හුත්වා තත්ථ සෙනස්ස සන්තිකා සීඝ්‍රවිජේදං පත්වා රාජගෙන නිබ්බන්තා, පරිබ්බාජිකාසු පබ්බජිත්වා පඨමජ්ඣානභූමියං නිබ්බන්තිත්වා තතො චූතා සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බන්තා නවිරස්සෙව වචිත්වා සුකරයොනිං ගන්ත්වා තතො චූතා සුවණ්ණභූමිං, තතො චූතා බාරාණසියං, තතො චූතා සුප්පාරකපට්ටනං, තතො චූතා කාවීරපට්ටනං, තතො චූතා අනුරාධපුරං, තතො චූතා භොක්කන්තගාම”න්ති එව සමවිසමෙ තෙරස අත්තභාවෙ පත්වා “ඉදානි උක්කණ්ඨිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පත්තා, සබ්බෙපි අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති වත්වා වතස්සො පරිසා සංවෙජෙත්වා පරිනිබ්බාසීති.

සුකරපොතිකාවත්ථු දුතියං.

3. විබ්භන්තභික්ඛුවත්ථු

යො නිබ්බනථොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො එකං විබ්භන්තකං භික්ඛුං ආරබ්භ කථෙසී.

එකො කිර මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො හුත්වා වත්තාරි ඤානානි උප්පාදෙත්වාපි අත්තනො මාතුලස්ස සුවණ්ණකාරස්ස ගෙනෙ විසභාගාරම්මණං දිස්වා තත්ථ පටිබද්ධවිත්තො විබ්භමි. අප් නං මනුස්සා අලසභාවෙන කම්මං කාතුං අනිච්ඡන්තං ගෙහා නීහරිංසු. සො පාපමිත්තසංසග්ගෙන වොරකම්මෙන ජීවිකං කප්පෙන්තො විවරි. අප් නං එකදිවසං ගහෙත්වා පච්ඡාබාහං ගාල්භබන්ධනං බන්ධිත්වා වතුක්කෙ වතුක්කෙ කසාහි තාලෙන්තා ආසානනං නයිංසු. ථෙරො පිණ්ඩාය වරිතුං පච්ඡන්තො තං දක්ඛිණෙන ද්වාරෙන නීහරියමානං දිස්වා බන්ධනං සිලීලං කාරෙත්වා “පුබ්බෙ තයා පරිචිතකම්මට්ඨානං පුන ආවජ්ජෙහි”ති ආහ. සො තෙන ඔවාදෙන සතුප්පාදං ලභිත්වා පුන වතුත්ථජ්ඣානං නිබ්බන්තෙසී. අප් නං “ආසානනං නෙත්වා ඤාතෙස්සාමා”ති සුලෙ උත්තාසෙසුං. සො න භායති න සන්තසති. අප්පස්ස තස්මිං තස්මිං දිසාභාගෙ ධිතා මනුස්සා අසිසන්තිතොමරාදීනි ආචුධානි උක්ඛිපිත්වාපි තං අසන්තසන්තමෙව දිස්වා “පස්සථ, හො, ඉමං පුරිසං, අනෙකසනානඤ්ඤි ආචුධහත්ථානං පුරිසානං මජ්ඣෙ නෙව ඡම්භති න වෙධති, අහො අච්ඡරිය”න්ති අච්ඡරියබ්භුතජාතා මහානාදං නදිත්වා රඤ්ඤො තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. රාජා තං කාරණං සුත්වා “විස්සජ්ජෙථ න”න්ති ආහ. සත්ථු සන්තිකම්පි ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසිංසු. සත්ථා ඔභාසං එරිත්වා තස්ස ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

344. “යො නිබ්බනථො වනාධිමුත්තො,
වනමුත්තො වනමෙව ධාවති;
තං පුග්ගලමෙථ පස්සථ,
මුත්තො බන්ධනමෙව ධාවති”ති.

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො ගිහිභාවෙ ආලයසඬ්ඛානං වනථං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජිතත්වා නිබ්බනථො දිබ්බවිහාරසඬ්ඛානෙ තපොවනෙ අධිමුත්තො සරාවාසබන්ධනසඬ්ඛානා තණ්හාවනා මුත්තො හුත්වා පුන සරාවාසබන්ධනසඬ්ඛානං තණ්හාවනමෙව ධාවති, එථ තං පුග්ගලං පස්සථ, එසො සරාවාසබන්ධනතො මුත්තො සරාවාසබන්ධනමෙව ධාවතීති.

ඉමං පන දෙසනං සුත්වා සො රාජපුරිසානං අන්තරෙ සුලග්ගෙ නිසින්තොව උදයබ්බයං පට්ඨපෙත්වා තිලක්ඛණං ආරොපෙත්වා සඬ්ඛාතෙ සම්මසන්නො සොතාපත්තිඵලං පත්වා සමාපත්තිසුඛං අනුභවන්නො වෙහාසං උප්පතිත්වා ආකාසෙනෙව සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා සරාජිකාය පරිසාය මජ්ඣෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්ති.

විබහන්තභික්ඛුවත්ථු තතියං.

4. බන්ධනාගාරවත්ථු

න තං දළ්භන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො බන්ධනාගාරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිං කිර කාලෙ බහු සන්ධිවිච්ඡේදකපන්ථසාතකමනුස්සසාතකෙ වොරෙ ආනෙත්වා කොසලරුක්ඛෙඤ්ඤා දස්සයිංසු. තෙ රාජා අන්ද්වබන්ධනරජ්ජ්වබන්ධනසඬ්ඛිකබන්ධනෙහි බන්ධාපෙසි. තිංසමත්තාපි බො ජානපදා භික්ඛු සත්ථාරං දට්ඨුකාමා ආගන්ත්වා දිස්වා වන්දිත්වා පුනදිවසෙ සාවත්ථිං පිණ්ඩාය වරන්තා බන්ධනාගාරං ගන්ත්වා තෙ වොරෙ දිස්වා පිණ්ඩපාතපටික්කන්තා සායන්හසමයෙ තථාගතං උපසඬ්ඛමිත්වා, “හන්තෙ, අප්ප අම්භෙහි පිණ්ඩාය වරන්තෙහි බන්ධනාගාරෙ බහු වොරා අන්ද්වබන්ධනාදීහි බද්ධා මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා දිට්ඨා, තෙ තානි බන්ධනානි ඡින්දිත්වා පලායිතුං න සක්කොන්ති, අත්ථි නු බො, හන්තෙ, තෙහි බන්ධනෙහි ථීරතරං අඤ්ඤං බන්ධනං නාමා”ති පුව්ඡිංසු. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, කිං බන්ධනානි නාමෙතානි, යං පනෙතං ධනධක්ඤ්ඤපුත්තදාරාදීසු තණ්හාසඬ්ඛානං කිලෙසබන්ධනං, එතං එතෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන සතසහස්සගුණෙන ථීරතරං, එවං මහන්තම්පි පනෙතං දුව්ඡින්දනියං බන්ධනං පොරාණකපණ්ඩිතා ඡින්දිත්වා හිමවන්තං පටිසිත්වා පබ්බජිංසු”ති වත්වා අතීතං ආහරි –

අතීතෙ බාරාණසියං බ්‍රහ්මදත්තෙ රජ්ජං කාරෙන්නෙ බොධිසත්තො එකස්මිං දුග්ගතගහපතිකුලෙ නිබ්බත්ති. තස්ස වයප්පත්තස්ස පිතා කාලමකාසි. සො හතිං කත්වා මාතරං පොසෙසි. අථස්ස මාතා අතිවිජමානස්සෙව එකං කුලධීතරං ගෙහෙ කත්වා අපරභාගෙ කාලමකාසි. භරියායපිස්ස කුව්ඡියං ගබ්භො පතිට්ඨති. සො ගබ්භස්ස පතිට්ඨිතභාවං අජානන්තොව, “හද්දෙ, ත්වං හතිං කත්වා ජීව, අහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. “සාමි, නනු ගබ්භො මෙ පතිට්ඨිතො, මයි විජාතාය දාරකං දිස්වා පබ්බජිස්සාමි”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා තස්සා විජාතකාලෙ, “හද්දෙ, ත්වං සොත්ථිතා විජාතා, ඉදානි අහං පබ්බජිස්සාමි”ති ආපුව්ඡි. අථ නං සා “පුත්තස්ස තාව ථනපානතො අපගමනකාලං ආගමෙහි”ති වත්වා පුන ගබ්භං ගණ්හි. සො වින්තෙසි – “ඉමං සම්පට්ඨිජාපෙත්වා ගන්තුං න සක්කා, ඉමිස්සා අනාවික්ඛිත්වා පලායිත්වා පබ්බජිස්සාමි”ති. සො තස්සා අනාවික්ඛිත්වා රත්තිභාගෙ උට්ඨාය පලායි. අථ නං නගරගුත්තිකා අග්ගහෙසුං. සො “අහං, සාමි, මාතුපොසකො නාම, විස්සජ්ජෙථ ම”න්ති අත්තානං විස්සජ්ජාපෙත්වා එකස්මිං යානෙ වසිත්වා ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා අභිඤ්ඤාසමාපත්තියො ලභිත්වා ඤානකිළාය කීළන්තො විහාසි. සො තත්ථ වසන්තොයෙව “එවරුපම්පි නාම මෙ දුව්ඡින්දනියං පුත්තදාරබන්ධනං කිලෙසබන්ධනං ඡින්ත”න්ති ඉමං උදානං උදානෙසි.

සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා තෙන උදානිතං උදානං පකාසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

345. “න තං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා,
යදායසං දාරුජපබ්බජඤ්ච;
සාරත්තරත්තා මණ්ඤ්ඤාසවලෙසු,
පුත්තෙසු දාරෙසු ව යා අපෙක්ඛා.

346. “එතං දළ්භං බන්ධනමාහු ධීරා,
ඔහාරිතං සිථිලං දුප්පමුඤ්චං;
එතම්පි ඡෙත්වාන පරිබ්බජන්ති,
අනපෙක්ඛිතො කාමසුඛං පහායා”ති.

තත්ථ ධීරානි බුද්ධාදයො පණ්ඩිතපුරිසා යං සඬ්ඛලිකසඬ්ඛානං අයසා නිබ්බත්තං ආයසං, අන්ද්වබන්ධනසඬ්ඛානං දාරුජං, යඤ්ච පබ්බජතිණෙහි වා අඤ්ඤෙහි වා වාකාදීහි රජ්ජං කත්වා කතං රජ්ජ්වබන්ධනං, තං අසිභාදීහි ඡින්දිතුං සක්කුණෙයාභාවෙන ථීරන්ති න වදන්තිති අත්ථො. සාරත්තරත්තානි සාරත්තා හුත්වා රත්තා, බහලතරරාගරත්තානි අත්ථො. මණ්ඤ්ඤාසවලෙසුති මණ්ඤ්ඤ වෙව කුණ්ඩලෙසු ව, මණ්ඩිවිත්තෙසු වා කුණ්ඩලෙසු. එතං දළ්භන්ති යෙ මණ්ඤ්ඤාසවලෙසු සාරත්තරත්තා, තෙසං සො රාගො ව යා පුත්තදාරෙසු අපෙක්ඛා තණ්හා, එතං කිලෙසමයං බන්ධනඤ්ච පණ්ඩිතපුරිසා දළ්භන්ති වදන්ති. ඔහාරිතන්ති ආකඩ්ඪිත්වා වතුසු අපායෙසු පානනතො අවහරති හෙට්ඨා හරතිති ඔහාරිතං. සිථිලන්ති බන්ධනට්ඨානෙ ඡවිමම්මංසානි න ඡින්දති, ලොහිතං න නිහරති, බන්ධනභාවම්පි අජානාපෙත්වා ථලපථපලපථාදීසු කම්මානි කාතුං දෙතිති සිථිලං. දුප්පමුඤ්චන්ති ලොභවසෙන හි එකවාරම්පි

උප්පන්නං කිලෙසබන්ධනං දට්ඨට්ඨානතො කච්ඡපො විය දුම්මොවියං හොතිති දුප්පමුඤ්චං. එතම්පි ඡේත්වානාති එතං දළ්භම්පි කිලෙසබන්ධනං ඤාණබග්ගෙන ඡින්දිත්වා අනපෙක්ඛිතො භුත්වා කාමසුඛං පහාය පරිබ්බජන්ති, පක්කමන්ති පබ්බජන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

බන්ධනාගාරවත්ථු වතුත්ථං.

5. බෙමාපෙරිවත්ථු

යෙ රාගරත්තාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො බෙමං නාම රඤ්ඤො බිම්බිසාරස්ස අග්ගමහෙසිං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

සා කිර පදුමුත්තරපාදමුලෙ පත්ථිතපත්ථනා අතිවිය අභිරුපා පාසාදිකා අහොසි. “සත්ථා කිර රූපස්ස දොසං කට්ඨෙ”ති සුත්ථා පන සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං න ඉච්ඡි. රාජා තස්සා රූපමදමත්තභාවං ඤත්වා වෙළවනවණ්ණනාපටිසංයුත්තාති ගීතාති කාරොත්ථා නටාදිනං දාපෙසි. තෙසං තාති ගායන්තානං සද්දං සුත්ථා තස්සා වෙළවනං අදිට්ඨපුබ්බං විය අසුතපුබ්බං විය ව අහොසි. සා “කතරං උය්‍යානං සන්ධාය ගායථා”ති පුච්ඡිත්ථා, “දෙවී, තුම්භාකං වෙළවනුය්‍යානමෙවා”ති වුත්තෙ උය්‍යානං ගන්තුකාමා අහොසි. සත්ථා තස්සා ආගමනං ඤත්වා පරිසමප්ඤ්ඤා නිසිදිත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නොව තාලවණ්ඨං ආදාය අත්තනො පස්සෙ යත්ථා බිජ්මානං අභිරුපං ඉත්ථි නිමිමිති. බෙමා, දෙවීපි පටිසමානාව තං ඉත්ථි දිස්වා වින්තෙසි – “සම්මාසම්බුද්ධො රූපස්ස දොසං කට්ඨෙති වදන්ති, අයඤ්චස්ස සන්තිකෙ ඉත්ථි බිජ්මානා ධීතා, නාහං ඉමස්සා කලභාගම්පි උපෙමි, න මයා ඊදිසං ඉත්ථිරූපං දිට්ඨපුබ්බං, සත්ථාරං අභුතෙන අබ්භාවික්ඛන්ති මඤ්ඤෙ”ති වින්තෙත්ථා තථාගතස්ස කථාසද්දම්පි අනිසාමෙත්ථා තමෙව ඉත්ථි ඔලොකයමානා අට්ඨාසි. සත්ථා තස්සා තස්මිං රූපෙ උප්පන්නබහුමානතං ඤත්වා තං රූපං පඨමවයාදිවසෙන දස්සෙත්ථා හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව පරියොසානෙ අට්ඨිමත්තාවසානං කත්ථා දස්සෙසි. බෙමා තං දිස්වා “ඵවරූපම්පි නාමෙතං රූපං මුහුත්තෙනෙව බයවයං සම්පත්තං, නත්ථි වත ඉමස්මිං රූපෙ සාරො”ති වින්තෙසි. සත්ථා තස්සා විත්තාලාරං ඔලොකෙත්ථා, “බෙමෙ, ත්වං ‘ඉමස්මිං රූපෙ සාරො අත්ථි’ති වින්තෙසි, පස්ස දානිස්ස අසාරභාව”න්ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

“ආතුරං අසුචිං පුත්තිං, පස්ස බෙමෙ සමුස්සයං;
උග්ගරන්තං පග්ගරන්තං, බාලානං අභිපත්ථිත”න්ති. (අප. පෙරි 2.2.354);

සා ගාථාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. අථ නං සත්ථා, “බෙමෙ, ඉමෙ සත්තා රාගරත්තා දොසපද්ධා මොහමුල්ලා අත්තනො තණ්හාසොතං සමතික්කම්තුං න සක්කොන්ති, තත්ථෙව ලග්ගන්ති”ති වත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

347. “යෙ රාගරත්තානුපතන්ති සොතං,
සයං කතං මක්කටකොව ජාලං;
එතම්පි ඡේත්වාන වජන්ති ධීරා,
අනපෙක්ඛිතො සබ්බදුක්ඛං පහායා”ති.

තත්ථ මක්කටකොව ජාලන්ති යථා නාම මක්කටකො සුත්තජාලං කත්ථා මප්ඤ්ඤා යානෙ නාහිමණ්ඩලෙ නිපන්තො පරියන්තෙ පතිතං පට්ඨගං වා මක්ඛිකං වා වෙගෙන ගන්ත්වා විජ්ඣන්ත්වා තස්ස රසං පිචිත්ථා පුන ගන්ත්වා තස්මිංයෙව යානෙ නිපජ්ජති, ඵවමෙව යෙ සත්තා රාගරත්තා දොසපද්ධා මොහමුල්ලා සයංකතං තණ්හාසොතං අනුපතන්ති, තෙ තං සමතික්කම්තුං න සක්කොන්ති, ඵවං දුරතික්කමං. එතම්පි ඡේත්වාන වජන්ති ධීරාති පණ්ඩිතා එතං බන්ධනං ඡේත්වා අනපෙක්ඛිතො නිරාලයා භුත්වා අරහත්තමග්ගෙන සබ්බදුක්ඛං පහාය වජන්ති, ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බෙමා අරහත්තෙ පතිට්ඨති, මහාජනස්සාපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසි. සත්ථා රාජානං ආහ – “මහාරාජ, බෙමාය පබ්බජිතුං වා පරිනිබ්බාසිතුං වා වට්ටති”ති. හන්තෙ, පබ්බාජෙථ නං, අලං පරිනිබ්බානෙතාති. සා පබ්බජිත්වා අග්ගසාථිකා අහොසිති.

බෙමාපෙරිවත්ථු පඤ්චමං.

6. උග්ගසෙනවත්ථු

මුඤ්ච පුරෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො උග්ගසෙනං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

පඤ්චසතා කිරි නටා සංවච්ඡරෙ වා ඡමාසෙ වා පත්තෙ රාජගහං ගන්ත්වා රඤ්ඤො සත්තාහං සමජ්ජං කත්වා බහුං භිරඤ්ඤසුච්ඡේණං ලභන්ති, අන්තරන්තරෙ උක්ඛෙපදායානං පරියන්තො නත්ථි. මහාජනො මඤ්චාතිමඤ්චාදිසු යත්වා සමජ්ජං ඔලොකෙසි. අපේකා ලඛ්ඛිකධිතා වංසං අභිරුය්හ තස්ස උපරි පරිවත්තිත්වා තස්ස පරියන්තෙ ආකාසෙ වඬකමමානා නව්වති වෙව ගායති ව. තස්මිං සමයෙ උග්ගසෙනො නාම සෙට්ඨිපුත්තො සභායකෙන සද්ධිං මඤ්චාතිමඤ්චෙ යිතො තං ඔලොකෙත්වා තස්සා හත්පාදවික්ඛෙපාදිසු උප්පන්තසිනෙහො ගෙහං ගන්ත්වා “තං ලභන්තො ජීවිස්සාමි, අලභන්තස්ස මෙ ඉධෙව මරණං”න්ති ආහාරුපවිජෙදං කත්වා මඤ්චකෙ නිපජ්ජි. මාතාපිතුභි, “තාත, කිං තෙ රුජ්ජති”ති පුච්ඡිතොපි “තං මෙ නටධිතරං ලභන්තස්ස ජීවිතං අත්ථි, අලභන්තස්ස මෙ ඉධෙව මරණං”න්ති වත්වා, “තාත, මා එවං කරි, අඤ්ඤං තෙ අමිභාකං කුලස්ස ව භොගානඤ්ච අනුරූපං කුමාරිකං ආනෙස්සාමා”ති චූත්තෙපි තපේව වත්වා නිපජ්ජි. අපස්ස පිතා බහුං යාවිත්වාපි තං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තො තස්ස සභායං පක්කොසාපෙත්වා කභාපණසහස්සං දත්වා “ඉමෙ කභාපණෙ ගහෙත්වා අත්තනො ධිතරං මය්හං පුත්තස්ස දෙතු”ති පභිණි. සො “නාහං කභාපණෙ ගහෙත්වා දෙමි, සවෙ පන සො ඉමං අලභිත්වා ජීවිතුං න සක්කොති, තෙන හි අමිභෙහි සද්ධිංයෙව විවරතු, දස්සාමිස්ස ධිතරං”න්ති ආහ. මාතාපිතරො පුත්තස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං. සො “අහං තෙහි සද්ධිං විවරස්සාමි”ති වත්වා යාවන්තානම්පි තෙසං කථං අනාදිශිත්වා නික්ඛමිත්වා නාටකස්ස සන්තිකං අගමාසි. සො තස්ස ධිතරං දත්වා තෙන සද්ධිංයෙව ගාමනිගමරාජධානීසු සිජ්ජං දස්සෙත්තො විවරි.

සාපි තෙන සද්ධිං සංවාසමන්වාය නවිරස්සෙව පුත්තං ලභිත්වා කීළාපයමානා “සකටගොපකස්ස පුත්ත, හණ්ඩභාරකස්ස පුත්ත, කිඤ්චි අජානකස්ස පුත්තා”ති වදති. සොපි තෙසං සකටපරිවත්තකං කත්වා ධීතට්ඨානෙ ගොණානං තිණං ආහරති, සිජ්ජදස්සනට්ඨානෙ ලද්ධහණ්ඩකං උක්ඛිතිත්වා හරති. තදෙව කිරි සන්ධාය සා ඉත්ථි පුත්තං කීළාපයමානා තථා වදති. සො අත්තානං ආරබ්භ තස්සා ගායනභාවං ඤත්වා තං පුච්ඡි – “මං සන්ධාය කපෙසි”ති? “ආම, තං සන්ධායා”ති. “එවං සත්තෙ අහං පලායිස්සාමි”ති. සා “කිං පන මය්හං තයා පලායිතෙන වා ආගතෙන වා”ති පුනස්පුනං තදෙව ගීතං ගායති. සා කිරි අත්තනො රූපසම්පත්තිඤ්චෙව ධනලාභඤ්ච නිස්සාය තං කිස්මිඤ්චි න මඤ්ඤති. සො “කිං නු ඛො නිස්සාය ඉමිස්සා අයං මානො”ති වින්තෙත්තො “සිජ්ජං නිස්සායා”ති ඤත්වා “භොතු, සිජ්ජං උග්ගණ්ඨිස්සාමි”ති සසුරං උපසඩ්ධකමිත්වා තස්ස ජානනකසිජ්ජං උග්ගණ්ඨිත්වා ගාමනිගමාදිසු සිජ්ජං දස්සෙත්තො අනුපුබ්බෙන රාජගහං ආගන්ත්වා “ඉතො සත්තමෙ දිවසෙ උග්ගසෙනො සෙට්ඨිපුත්තො නගරවාසිනං සිජ්ජං දස්සෙස්සති”ති ආරොවාපෙසි.

නගරවාසිනො මඤ්චාතිමඤ්චාදයො ඛන්ධාපෙත්වා සත්තමෙ දිවසෙ සන්තිපතිංසු. සොපි සට්ඨිහත්ථං වංසං අභිරුය්හ තස්ස මත්ථකෙ අට්ඨාසි. තං දිවසං සත්ථා පච්චුසකාලෙ ලොකං වොලොකෙත්තො තං අත්තනො ඤාණජාලස්ස අන්තො පට්ඨං දිස්වා “කිං නු ඛො හවිස්සති”ති ආවජ්ජෙත්තො “ස්වෙ සෙට්ඨිපුත්තො සිජ්ජං දස්සෙස්සාමිති වංසමත්ථකෙ යස්සති, තස්ස දස්සනත්ථං මහාජනො සන්තිපතිස්සති. තත්ථ අහං චතුප්පදිකං ගාථං දෙසෙස්සාමි, තං සුත්වා චතුරාසිනියා පාණසහස්සානං ධම්මාණිසමයො හවිස්සති, උග්ගසෙනොපි අරහත්තෙ පතිට්ඨතිස්සති”ති අඤ්ඤාසි. සත්ථා පුනදිවසෙ කාලං සල්ලක්ඛෙත්වා හික්ඛුසඩ්ධසපරිවුතො රාජගහං පිණ්ඩාය පාවිසි. උග්ගසෙනොපි සත්ථරි අන්තොනගරං අපට්ඨියෙයෙව උන්නාදනත්ථාය මහාජනස්ස අඩගුලිසඤ්ඤං දත්වා වංසමත්ථකෙ පතිට්ඨාය ආකාසෙයෙව සත්ත වාරෙ පරිවත්තිත්වා ඔරුය්හ වංසමත්ථකෙ අට්ඨාසි. තස්මිං ඛණෙ සත්ථා නගරං පටිසන්තො යථා තං පරිසා න ඔලොකෙති, එවං කත්වා අත්තානමෙව ඔලොකාපෙසි. උග්ගසෙනො පරිසං ඔලොකෙත්වා “න මං පරිසා ඔලොකෙති”ති දොමනස්සජ්ජත්තො “ඉදං මයා සංවච්ඡරෙ කත්තබ්බං සිජ්ජං, සත්ථරි නගරං පටිසන්තෙ පරිසා මං අනොලොකෙත්වා සත්ථාරමෙව ඔලොකෙති, මොසං වත මෙ සිජ්ජදස්සනං ජාතං”න්ති වින්තෙසි.

සත්ථා තස්ස විත්තං ඤත්වා මහාමොග්ගල්ලානං ආමන්තෙත්වා “ගච්ඡ, මොග්ගල්ලාන, සෙට්ඨිපුත්තං වදෙහි ‘සිජ්ජං කිරි දස්සෙතු’”ති ආහ. ථෙරො ගන්ත්වා වංසස්ස හෙට්ඨා යිතො සෙට්ඨිපුත්තං ආමන්තෙත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ඉඩ්ඝ පස්ස නටපුත්ත, උග්ගසෙන මහබ්බල;
කරොහි රඬගං පරිසාය, භාසයස්සු මහාජන”න්ති.

සො ථෙරස්ස කථං සුත්වා තුට්ඨමානසො හුත්වා “සත්ථා මඤ්ඤෙ මම සිජ්ජං පස්සිතුකාමො”ති වංසමත්ථකෙ යිතකොව ඉමං ගාථමාහ –

“ඉඩ්ඝ පස්ස මහාපඤ්ඤ, මොග්ගල්ලාන මහිද්ධික;
කරොමි රඬගං පරිසාය, භාසයාමි මහාජන”න්ති.

එවඤ්ච පන වත්වා වංසමත්ථකතො වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා ආකාසෙව වුද්දසක්ඛත්තුං පරිවත්තිත්වා ඔරුය්හ වංසමත්ථකෙව අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා, “උග්ගසෙන, පණ්ඩිතෙන නාම අතීතානාගතපච්චුජ්ජන්තෙසු ඛන්ධෙසු ආලයං පභාය ජාතිආදීනි මුච්චිතුං වට්ටති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

348. “මුඤ්ච පුරෙ මුඤ්ච පච්ඡතො,
මජ්ඣෙ මුඤ්ච භවස්ස පාරගු;
සබ්බත්ථ විමුත්තමානසො,

න පුනං ජාතිජරං උපෙහිසි”ති.

තත්ථ මුඤ්ච පුරෙති අතීතෙසු ඛන්ධෙසු ආලයං නිකන්තිං අජ්ඣෙය්‍යානං පත්ථනං පරිසුට්ඨානං ගාහං පරාමාසං තණ්හං මුඤ්ච. පච්ඡතොති අනාගතෙසු ඛන්ධෙසු ආලයාදීනි මුඤ්ච. මජ්ඣිමනිකායෙහි පච්චුප්පන්තෙසුපි තානි මුඤ්ච. භවස්ස පාරගුති එවං සන්තෙ තිව්ධස්සාපි භවස්ස අභිඤ්ඤාපරිඤ්ඤාපභානභාවනාසව්ඡිකිරියවසෙන පාරගු පාරභිගතො හුන්වා ඛන්ධධාතුආයතනාදිභෙදෙ සබ්බසබ්බතෙ විමුත්තමානසො විහරන්තො පුන ජාතිජරාමරණානි න උපගච්ඡන්ති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ චතුරාර්ථිකියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. සෙට්ඨිපුත්තොපි වංසමත්ථකෙ යීතකොච සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා වංසතො ඔරුය්හ සත්ථු සන්තිකං ආගන්ත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන සත්ථාරං වන්දිත්වා පබ්බජ්ජං යාචි. අප්ථං සත්ථා දක්ඛිණභත්ථං පසාරෙත්වා “එහි භික්ඛු”ති ආහ. සො තාවදෙව අට්ඨපරික්ඛාරධරො සට්ඨිවස්සිකත්ථෙරො විය අහොසි. අප්ථං භික්ඛු, “ආවුසො උග්ගසෙන, සට්ඨිභත්ථස්ස තෙ වංසස්ස මත්ථකතො ඔතරන්තස්ස භයං නාම නාහොසි”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි මෙ, ආවුසො, භය”න්ති වුත්තෙ සත්ථු ආරොචෙසුං, “භන්තෙ, උග්ගසෙනො ‘න භායාමි’ති වදති, අභුතං වත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොති”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තෙන උග්ගසෙනෙන සදිසා ඡින්නසංයොජනා භික්ඛු භායන්ති, න තසන්ති”ති වත්වා බ්‍රාහ්මණවග්ගෙ ඉමං ගාථමාහ –

“සබ්බසංයොජනං ඡෙත්වා, යො වෙ න පරිතස්සති;
සබ්බගාතිගං විසංයුත්තං, තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති. (ධ. ප. 397; සු. නි. 626);

දෙසනාවසානෙ බහුතං ධම්මාභිසමයො අහොසි. පුනෙකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “කිං නු ඛො, ආවුසො, එවං අරහත්තප්පනිස්සයසම්පන්නස්ස භික්ඛුනො නට්ඨිතරං නිස්සාය නටෙහි සද්ධිං විවරණකාරණං, කිං අරහත්තප්පනිස්සයකාරණං”න්ති? සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, උභයමිපෙතං ඉමිනා එව කත”න්ති වත්වා තමත්ථං පකාසෙතුං අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කිර කස්සපදසබ්බස්ස සුවණ්ණවෙතියෙ කරියමානෙ බාරාණසිවාසිනො කුලපුත්තා බහුං බාදනීයභොජනීයං යානකෙසු ආරොපෙත්වා “භත්ථකම්මං කරිස්සාමා”ති වෙතියට්ඨානං ගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ එකං ථෙරං පිණ්ඩාය පවිසන්තං පස්සිංසු. අථෙකා කුලධීතා ථෙරං ඔලොකෙත්වා සාමිකං ආහ – “සාමි, අයොයා, පිණ්ඩාය පවිසති, යානකෙ ව නො බහුං බාදනීයං භොජනීයං, පත්තමස්ස ආහර, භික්ඛං දස්සාමා”ති. සො තං පත්තං ආහරිත්වා බාදනීයභොජනීයස්ස පුරෙත්වා ථෙරස්ස භත්ථෙ පතිට්ඨපෙත්වා උභොපි පත්ථනං කරිංසු, “භන්තෙ, තුම්හෙහි දිට්ඨධම්මස්සෙව භාගිනො භවෙය්‍යාමා”ති. සොපි ථෙරො බිණ්ණසවොච, තස්මා ඔලොකෙත්තො තෙසං පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානභාවං ඤත්වා සිතං අකාසි. තං දිස්වා සා ඉත්ථි සාමිකං ආහ – “අභිභාකං, අයොයා, සිතං කරොති, එකො නටකාරකො භවිස්සති”ති. සාමිකොපිස්සා “එවං භවිස්සති, හද්දෙ”ති වත්වා පක්කාමි. ඉදං තෙසං පුබ්බකම්මං. තෙ තත්ථ යාවතායුකං යත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා තතො වචිත්වා සා ඉත්ථි නටගෙහෙ නිබ්බන්ති, පුරිසො සෙට්ඨිගෙහෙ. සො “එවං, හද්දෙ, භවිස්සති”ති තස්සා පටිච්චනස්ස දින්නන්තා නටෙහි සද්ධිං විවරි. බිණ්ණසවත්ථෙරස්ස දින්නපිණ්ඩපාතං නිස්සාය අරහත්තං පාපුණි. සාපි නට්ඨිතා “යා මෙ සාමිකස්ස ගති, මය්හමිපි සා එව ගති”ති පබ්බජිත්වා අරහත්තෙ පතිට්ඨන්ති.

උග්ගසෙනවත්ථු ඡට්ඨං.

7. වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතවත්ථු

විතක්කමථිතස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ඡෙතවනෙ විහරන්තො වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතං ආරබ්භ කථෙසි.

එකො කිර දහරහික්ඛු සලාකග්ගෙ අත්තනො පත්තසලාකං ගහෙත්වා සලාකයාගුං ආදාය ආසනසාලං ගන්ත්වා පිටි. තත්ථ උදකං අලහිත්වා උදකත්ථාය එකං සරං අගමාසි. තත්ථ තං එකා කුමාරිකා දිස්වාච උප්පන්නසිනෙහා, “භන්තෙ, පුන පානීයෙන අත්ථෙ සති ඉධෙව ආගච්ඡෙය්‍යාමා”ති ආහ. සො තතො පට්ඨාය යදා පානීයං න ලහති, තදා තත්ථෙව ගච්ඡති. සාපිස්ස පත්තං ගහෙත්වා පානීයං දෙති. එවං ගච්ඡන්තෙ කාලෙ යාගුම්පි දත්වා පුනෙකදිවසං තත්ථෙව නිසිදාපෙත්වා භත්තං අදාසි. සන්තිකෙ වස්ස නිසිදිත්වා, “භන්තෙ, ඉමස්මිං ගෙහෙ න කිඤ්චි නත්ථි නාම, කෙවලං මයං විවරණකමනුස්සමෙව න ලභාමා”ති කථං සමුට්ඨාපෙසි. සො කථිපාහෙනෙව තස්සා කථං සුත්වා උක්කණ්ඨී. අප්ථං එකදිවසං ආගන්තුකා භික්ඛු දිස්වා “කස්මා ත්වං, ආවුසො, කියො උප්පණ්ඩුපණ්ඩුකජානොසි”ති පුච්ඡිත්වා “උක්කණ්ඨිනොමිති, ආවුසො”ති වුත්තෙ ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තිකං නයිංසු. තෙපි නං සත්ථු සන්තිකං නෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “සච්චං කිර ත්වං, භික්ඛු, උක්කණ්ඨිනොසි”ති පුච්ඡිත්වා “සච්ච”න්ති වුත්තෙ “කස්මා ත්වං මාදිසස්ස ආරද්ධවිරියස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා ‘සොතාපන්නො’ති වා ‘සකදාගාමි’ති වා අත්තානං අවදාපෙත්වා ‘උක්කණ්ඨිනො’ති වදාපෙසි, භාරියං තෙ කම්මං කත”න්ති වත්වා “කිං කාරණා උක්කණ්ඨිනොසි”ති පුච්ඡි. “භන්තෙ, එකා මං ඉත්ථි එවමාහා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛු, අනච්ඡරියං එතං තස්සා කිරියං. සා හි පුබ්බෙ සකලජම්බුදිපෙ අග්ගධනුග්ගහපණ්ඩිතං පභාය තංමුහුත්තදිට්ඨකෙ එකස්මිං සිනෙහං උප්පාදෙත්වා තං ජීවිතක්ඛයං පාපෙසි”ති වත්වා තස්සත්ථස්ස පකාසනත්ථං භික්ඛුහි යාවිතො –

අතීතෙ වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතකාලෙ තක්කසිලායං දිසාපාමොක්ඛස්ස ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගහෙත්වා තෙන තුට්ඨොන දින්නං ධීතරං ආදාය බාරාණසිං ගච්ඡන්තස්ස එකස්මිං අට්ඨමුඛෙ එකුතපඤ්ඤාසාය කණ්ඩෙහි එකුතපඤ්ඤාසවොරෙ මාරෙත්වා කණ්ඩෙසු බිණෙසු වොරපෙට්ඨකං ගහෙත්වා භූමියං පාතෙත්වා, “හද්දෙ, අසිං ආහරා”ති වුත්තෙ තාය තඨ්ඛණං දිට්ඨවොරෙ සිනෙහං කත්වා වොරස්ස හත්ථෙ අසිප්පරුං යපෙත්වා වොරෙන ධනුග්ගහපණ්ඩිතස්ස මාරිතභාවං ආවිකත්වා වොරෙන ච තං ආදාය ගච්ඡන්තෙන “මම්පි එසා අඤ්ඤං දිස්වා අත්තනො සාමිකං විය මාරාපෙස්සති, කිං මෙ ඉමායා”ති එකං නදිං දිස්වා ඔරිමතීරෙ තං යපෙත්වා තස්සා හණ්ඩකං ආදාය “ත්ථං ඉධෙව හොහි, යාචාහං හණ්ඩිකං උත්තාරෙමි”ති තත්ථෙව තං පහාය ගමනභාවඤ්ච ආවිකත්වා –

“සබ්බං හණ්ඩං සමාදාය, පාරං තිණ්ණොසි බ්‍රාහ්මණ;
පච්චාගච්ඡ ලහුං බිප්පං, මම්පි තාරෙහි දානිතො.

“අසන්ටුතං මං විරසන්ටුතෙන,
නිමිති හොති අද්ධුවං ධුවෙන;
මයාපි හොති නිමිතොයා අඤ්ඤං,
ඉතො අහං දුරතරං ගමිස්සං.

“කායං එළගලාගුම්ඛෙ, කරොති අහුභාසියං;
නයිධි නච්චං වා ගීතං වා, තාලං වා සුසමාහිතං;
අනම්භිකාලෙ සුසොණි, කිං නු ජග්ගසි සොහනෙ.

“සිඬිගාල බාල දුම්මෙධ, අප්පපඤ්ඤොසි ජම්බුක;
ථිනො මච්ඡඤ්ච පෙසිඤ්ච, කපණො විය ඤායසි.

“සුදස්සං වජ්ජමඤ්ඤෙසං, අත්තනො පන දුද්දසං;
ථිනා පතිඤ්ච ජාරඤ්ච, මඤ්ඤෙ ත්ථඤ්ඤෙව ඤායසි.

“එවමෙතං මිගරාජ, යථා භාසසි ජම්බුක;
සා නුනාහං ඉතො ගන්ත්වා, හත්තු හෙස්සං වසානුගා.

“යො හරෙ මත්තිකං ථාලං, කංසථාලම්පි සො හරෙ;
කතඤ්ඤෙව තයා පාපං, පුනපෙවං කරිස්සසි”ති. (ජා. 1.5.128-134) –

ඉමං පඤ්චකනිපාතෙ වුළුධනුග්ගහජාතකං විත්ථාරෙත්වා “තදා වුළුධනුග්ගහපණ්ඩිතො ත්ථං අහොසි, සා ඉත්ථි එතරහි අයං කුමාරිකා, සිඬිගාලරූපෙන ආගන්ත්වා තස්සා නිග්ගහකාරකො සක්කො දෙවරාජා අහමෙවා”ති වත්වා “එවං සා ඉත්ථි තංමුහුත්තදිට්ඨකෙ එකස්මිං සිනෙහෙන සකලජම්බුදිපෙ අග්ගපණ්ඩිතං ජීවිතා වොරොපෙසි, තං ඉත්ථිං ආරබ්භ උප්පන්නං තච තණ්හං ඡින්දිත්වා විහරාහි හික්ඛු”ති තං ඔච්චිත්වා උත්තරිමපි ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ද්වෙ ගාථා අභාසි –

349. “විතක්කමථිතස්ස ජන්තුතො,
තිබ්බරාගස්ස සුභානුපස්සිනො;
හියොයා තණ්හා පච්චිස්සති,
එස ඛො දළ්භං කරොති බන්ධනං.

350. “විතක්කුපසමෙ ව යො රතො,
අසුභං භාවයතෙ සදා සතො;
එස ඛො බ්‍යන්ති කාහිති,
එස ඡෙච්ඡති මාරබන්ධන”න්ති.

තත්ථ විතක්කමථිතස්සාති කාමවිතක්කාදිහි විතක්කෙහි නිමමථිතස්ස. තිබ්බරාගස්සාති බහලරාගස්ස. සුභානුපස්සිනොති ඉට්ඨාරම්මණෙ සුභනිමිත්තගාභාදිවසෙන විස්සට්ඨමානසතාය සුභන්ති අනුපස්සන්තස්ස. තණ්හාති එවරූපස්ස ඤානාදිසු එකම්පි න වඩ්ඪති, අථ ඛො ඡද්චාරිකා තණ්හායෙව හියොයා වඩ්ඪති. එස ඛොති එසො පුග්ගලො තණ්හාබන්ධනං දළ්භං සුථිරං කරොති. විතක්කුපසමෙති මිච්ඡාවිතක්කාදිනං වූපසමසඬ්ඛාතෙ දසසු අසුභෙසු පට්ඨමජ්ඣාතෙ. සදා සතොති යො එත්ථ අභිරතො හුත්වා නිච්චං උපට්ඨිතසතිතාය සතො තං අසුභඤ්ඤානං භාවෙති. බ්‍යන්ති කාහිති එස හික්ඛු තිසු භවෙසු උප්පජ්ජනකං තණ්හං විගන්තං කරිස්සති. මාරබන්ධනන්ති එසො තෙභුමකචට්ටසඬ්ඛාතං මාරබන්ධනම්පි ඡින්දිස්සතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො හික්ඛු සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

8. මාරවත්ථු

නිට්ඨංඝගතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මාරං ආරඛ්භ කපෙසි.

එකදිවසඤ්ඤි විකාලෙ සම්බහුලා පෙරා ජෙනවනවිහාරං පවිසිත්වා රාහුලත්ථෙරස්ස වසනට්ඨානං ගන්ත්වා තං උට්ඨාපෙසුං. සො අඤ්ඤත්ථ වසනට්ඨානං අපස්සන්තො තථාගතස්ස ගන්ධකුටියා පමුබ්බෙ නිපජ්ජී. තදා සො ආයස්මා අරහත්තං පත්තො අවස්සිකොව හොති. මාරො වසවත්තිභවනෙ සීතොයෙව තං ආයස්මත්තං ගන්ධකුටිපමුබ්බෙ නිපන්නං දිස්වා වින්තෙසි – “සමණස්ස ගොතමස්ස රුජනකඅඬුලී ඛභි නිපන්නො, සයං අන්තොගන්ධකුටියං නිපන්නො, අඬුලියා පිළියමානාය සයම්පි පිළිතො භවිස්සති”ති. සො මහත්තං හත්ථිරාජවණ්ණං අභිනිමිතිත්වා ආගම්ම සොණ්ඩාය පෙරස්ස මත්ථකං පරික්ඛිපිත්වා මහන්තෙන සද්දෙන කොඤ්චනාදං රචි. සත්ථා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව තස්ස මාරභාවං ඤත්වා, “මාර, තාදිසානං සතසභස්සෙනාපි මම පුත්තස්ස භයං උප්පාදෙතුං න සක්කා. පුත්තො හි මෙ අසන්නාසී විතතණ්හො මහාවිරියො මහාපඤ්ඤො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

351. “නිට්ඨංඝගතො අසන්නාසී, විතතණ්හො අනඬගණො;
අවිජ්ජන්දි භවසල්ලානි, අන්තිමොයං සමුස්සයො.

352. “විතතණ්හො අනාදානො, නිරුත්තිපදකොවිදො;
අක්ඛරානං සන්නිපානං, ජඤ්ඤා පුබ්බාපරානි ව;
ස වෙ අන්තිමසාරිරො,
මහාපඤ්ඤො මහාපුරිසොති වුව්චති”ති.

තත්ථ නිට්ඨංඝගතොති ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතානං අරහත්තං නිට්ඨං නාම, තං ගතො පත්තොති අත්ථො. අසන්නාසීති අඛන්තරෙ රාගසන්නාසාදිනං අභාවෙන අසන්නසනකො. අවිජ්ජන්දි භවසල්ලානීති සබ්බානිපි භවගාමීනි සල්ලානි අවිජ්ජන්දි. සමුස්සයොති අයං එතස්ස අන්තිමො දෙහො.

අනාදානොති බන්ධාදිසු නිග්ගහණො. නිරුත්තිපදකොවිදොති නිරුත්තියඤ්ච සෙසපදෙසු වානි වතුසුපි පටිසම්භිදාසු ඡෙකොති අත්ථො. අක්ඛරානං සන්නිපානං, ජඤ්ඤා පුබ්බාපරානි වානි අක්ඛරානං සන්නිපාතසම්බානං අක්ඛරපිණ්ඩඤ්ච ජානාති, පුබ්බක්ඛරෙන අපරක්ඛරං, අපරක්ඛරෙන පුබ්බක්ඛරඤ්ච ජානාති. පුබ්බක්ඛරෙන අපරක්ඛරං ජානාති නාම – ආදිම්භි පඤ්ඤායමානෙ මජ්ඣපරියොසානෙසු අපඤ්ඤායමානෙසුපි “ඉමෙසං අක්ඛරානං ඉදං මජ්ඣං, ඉදං පරියොසාන”න්ති ජානාති. අපරක්ඛරෙන පුබ්බක්ඛරං ජානාති නාම – අන්තෙ පඤ්ඤායමානෙ ආදිමජ්ඣෙසු අපඤ්ඤායමානෙසු “ඉමෙසං අක්ඛරානං ඉදං මජ්ඣං, අයං ආදි”ති ජානාති. මජ්ඣෙ පඤ්ඤායමානෙපි “ඉමෙසං අක්ඛරානං අයං ආදි, අයං අන්තො”ති ජානාති. එවං මහාපඤ්ඤො. ස වෙ අන්තිමසාරිරොති එස කොටියං සීතසාරිරො, මහත්තානං අත්ථධම්මනිරුත්තිපටිභානානං සීලක්ඛන්ධාදිනඤ්ච පරිග්ගාහිකාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතත්තා මහාපඤ්ඤො, “විමුත්තචිත්තත්තා ඛවාහං, සාරිපුත්ත, මහාපුරිසොති වදාමි”ති (සං. නි. 5.377) වචනතො විමුත්තචිත්තතාය ව මහාපුරිසොති වුව්චති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණි. මාරොපි පාපිමා “ජානාති මං සමණො ගොතමො”ති තත්ථෙවන්තරධායිති.

මාරවත්ථු අට්ඨමං.

9. උපකාජීවකවත්ථු

සබ්බාභිභූති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා අන්තරාමග්ගෙ උපකං ආජීවකං ආරඛ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සත්ථා පත්තසබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණො බොධිමණ්ඩෙ සත්තසත්තාහං විනිනාමෙන්වා අත්තනො පත්තවිවරමාදාය ධම්මවක්කපවත්තනත්ථං බාරාණසිං සන්ධාය අට්ඨාරසයොජනමග්ගං පටිපන්නො අන්තරාමග්ගෙ උපකං ආජීවකං අද්දස. සොපි සත්ථාරං දිස්වා “විජ්ජසන්නානි බො තෙ, ආවුසො, ඉන්ද්‍රියානි, පරිසුද්ධො ඡට්ඨණ්ණො පරියොදානො, කංසි ත්ථං, ආවුසො, උද්දිස්ස පබ්බජිතො, කො වා තෙ සත්ථා, කස්ස වා ත්ථං ධම්මං රොවෙසී”ති පුච්ඡී. අපස්ස සත්ථා “මය්හං උපජ්ඣායො වා ආවරියො වා නත්ථී”ති වත්වා ඉමං ගාථාමාහ –

353. “සබ්බාභිභූ සබ්බවිදුහමස්මි,
සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපලිත්තො;
සබ්බඤ්ඤාපහො තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තො,
සයං අභිඤ්ඤාය කමුද්දිසෙයා”න්ති.

තත්ප් සබ්බාභිභූති සබ්බෙසං තෙභූමකධම්මානං අභිභවනතො සබ්බාභිභූ. සබ්බවිදුති විදිතසබ්බවතුභූමකධම්මො. සබ්බෙසු ධම්මෙසුති සබ්බෙසුපි තෙභූමකධම්මෙසු තණ්හාදිට්ඨිති අනුපලිත්තො. සබ්බඤ්ජහොති සබ්බෙ තෙභූමකධම්මෙ ජනිත්වා යිතො. තණ්හක්ඛයෙ විමුත්තොති තණ්හක්ඛයන්තෙ උප්පාදිතෙ තණ්හක්ඛයසඬ්ඛානෙ අරහත්තෙ අසෙබ්බය විමුත්තියා විමුත්තො. සයං අභිඤ්ඤායාති අභිඤ්ඤෙයාදිහෙදෙ ධම්මෙ සයමෙව ජානිත්වා. කමුද්දිසෙයාන්ති “අයං මෙ උපජ්ඣායො වා ආවරියො වා”ති කං නාම උද්දිසෙයාන්ති.

දෙසනාවසානෙ උපකො ආජීවකො තථාගතස්ස වචනං නෙවාභිනන්දි, න පටික්කොසි. සීසං පන වාලෙන්වා ජීවිතං නිල්ලාලෙන්වා එකපදිකමග්ගං ගහෙන්වා අඤ්ඤතරං ලුද්දකතිවාසනට්ඨානං අගමාසිති.

උපකාජීවකවත්ථු නවමං.

10. සක්කපඤ්ඤවත්ථු

සබ්බදානන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සක්කං දෙවරාජානං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ තාවතිංසදෙවලොකෙ දෙවතා සන්නිපතිත්වා වත්තාරො පඤ්ඤෙ සමුට්ඨාපෙසුං “කතරං දානං නු ඛො දානෙසු, කතරො රසො රසෙසු, කතරා රති රතිසු ජෙට්ඨකා, තණ්හක්ඛයොව කස්මා ජෙට්ඨකොති වුවිවති”ති? තෙ පඤ්ඤෙ එකා දෙවතාපි විනිවිජ්ඣං නාසක්ඛි. එකො පන දෙවො එකං දෙවං, සොපි අපරන්ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤං පුච්ඡන්තා දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු ද්වාදස සංවච්ඡරාති විවරිංසු. එත්තකෙනාපි කාලෙන පඤ්ඤානං අත්ථං අදිස්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතා සන්නිපතිත්වා චතුන්නං මහාරාජානං සන්නිකං ගන්ත්වා “කිං, තාතා, මහාදෙවතාසන්නිපාතො”ති චුත්තෙ “වත්තාරො පඤ්ඤෙ සමුට්ඨාපෙත්වා විනිවිජ්ඣං අසක්කොන්තා තුම්භාකං සන්නිකං ආගතම්හා”ති. “කිං පඤ්ඤං නාමෙතං, තාතා”ති. “දානරසරතීසු කතමා දානරසරතී නු ඛො සෙට්ඨා, තණ්හක්ඛයොව කස්මා සෙට්ඨො”ති ඉමෙ පඤ්ඤෙ විනිවිජ්ඣං අසක්කොන්තා ආගතම්හාති. තාතා, මයම්පි ඉමෙසං අත්ථෙව න ජානාම, අම්භාකං පන රාජා ජනසහස්සෙන වින්තිතෙ අත්ථෙව වින්තෙත්වා තඬ්ඛණෙනෙව ජානාති, සො අම්භෙහි පඤ්ඤාය ව පුඤ්ඤෙන ව විසිට්ඨො, එථ, තස්ස සන්නිකං ගච්ඡාමාති තමෙව දෙවගණං ආදාය සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො සන්නිකං ගන්ත්වා තෙනාපි “කිං, තාතා, මහන්තො දෙවසන්නිපාතො”ති චුත්තෙ තමත්ථං ආරොචෙසුං. “තාතා, ඉමෙසං පඤ්ඤානං අත්ථං අඤ්ඤොපි ජානිතුං න සක්කොති, බුද්ධවිසයා හෙතෙ. සත්ථා පනෙතරහි කහං විහරති”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙනවනෙ”ති සුත්වා “එථ, තස්ස සන්නිකං ගම්ස්සාමා”ති දෙවගණෙන සද්ධිං රත්තිභාගෙ සකලං ජෙනවනං ඔභාසෙත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඡිමත්වා වන්දිත්වා එකමන්තං යිතො “කිං, මහාරාජ, මහතා දෙවසඬ්ඡෙන ආගතොසි”ති චුත්තෙ, “හත්තෙ, දෙවගණෙන ඉමෙ නාම පඤ්ඤා සමුට්ඨාපිතා, අඤ්ඤො ඉමෙසං අත්ථං ජානිතුං සමත්ථො නාම නත්ථී, ඉමෙසං නො අත්ථං පකාසෙථා”ති ආහ.

සත්ථා “සාධු මහාරාජ, මයා හි පාරමියො පුරෙත්වා මහාපරිව්චාගෙ පරිව්චිත්වා තුම්භාදිසානං කඬ්ඛවිජෙදනත්ථමෙව සබ්බඤ්ඤාඤාඤාණං පටිවිද්ධං, තයා පුච්ඡිතපඤ්ඤෙසු හි සබ්බදානානං ධම්මදානං සෙට්ඨං, සබ්බරසානං ධම්මරසො සෙට්ඨො, සබ්බරතීනං ධම්මරති සෙට්ඨා, තණ්හක්ඛයො පන අරහත්තං සම්පාපකත්තා සෙට්ඨොයෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

354. “සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;
සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති,
තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති.

තත්ප් සබ්බදානං ධම්මදානන්ති සවෙපි හි වක්කවාළගබ්බෙ යාව බ්‍රහ්මලොකා නිරන්තරං කත්වා සන්නිසින්නානං බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිණ්ණසවානං කදලිගබ්බසදිසාති විවරාති දදෙයා, තස්මිං සමාගමෙ චතුප්පදිකාය ගාථාය කතානුමොදනාව සෙට්ඨා. තඤ්ඤි දානං තස්සා ගාථාය සොළසිං කලං නාග්ගති. එවං ධම්මස්ස දෙසනාපි වාචනම්පි සවනම්පි මහන්තං. යෙන ව පුග්ගලෙන බහුනං තං ධම්මස්සවනං කාරිතං, තස්සෙව ආනිසංසො මහා. තථාරූපාය එව පරිසාය පණ්ණස්සවසානස්ස පත්තෙ පුරෙත්වා දින්නදානතොපි සප්පිතෙලාදිනං පත්තෙ පුරෙත්වා දින්නහෙසප්පදානතොපි මහාවිහාරසදිසානං විහාරානඤ්ච ලොහපාසාදසදිසානඤ්ච පාසාදානං අනෙකානි සතසහස්සානි කාරෙත්වා දින්නසෙනාසනදානතොපි අනාඨපිණ්ඩිකාදිහි විහාරෙ ආරබ්භ කතපරිව්චාගතොපි අත්තමසො චතුප්පදිකාය ගාථාය අනුමොදනාවසෙනාපි පවත්තිතං ධම්මදානමෙව වරං සෙට්ඨං. කිං කාරණා? එවරූපානි හි පුඤ්ඤානි කරොන්තා ධම්මං සුත්වාච කරොන්ති, නො අසුත්වා. සවෙ හි ඉමෙ සත්තා ධම්මං න සුඤ්ඤායුං, උච්චිකමන්තං යාගුම්පි කට්ඨස්මත්තං හත්තම්පි න දදෙයුං. ඉම්නා කාරණෙන සබ්බදානෙහි ධම්මදානමෙව සෙට්ඨං. අපිව ය්පෙත්වා බුද්ධෙ ව පච්චෙකබුද්ධෙ ව සකලකප්පං දෙවෙ වස්සන්තෙ උදකබින්නි ගණෙනුං සමත්ථාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතා සාරිපුත්තාදයොපි අත්තතො ධම්මතාය සොනාපත්තිඵලාදිනි අධගන්තුං නාසක්ඛිංසු, අස්සජිත්ථෙරාදිහි කට්ඨධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලං සවිජ්ජකරිංසු, සත්ථු ධම්මදෙසනාය සාවකපාරමිඤාණං සවිජ්ජකරිංසු. ඉම්නාපි කාරණෙන, මහාරාජ, ධම්මදානමෙව සෙට්ඨං. තෙන චුත්තං – “සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති”ති.

සබ්බෙ පන ගන්ධර්වාදියොපි රසා උක්කංසතො දෙවනානං සුධාහොජනරසොපි සංසාරවට්ටෙ පානෙත්වා දුක්ඛානුභවනස්සෙව පච්චයො. යො පනෙස සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියධම්මසඛිනාතො ව නවලොකුත්තරධම්මසඛිනාතො ව ධම්මරසො, අයමෙව සබ්බරසානං සෙට්ඨො. තෙන චූත්තං – “සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති”ති. යාපෙසා පුත්තරතිධිතුරතිධනරතිඉත්ථීරතිනවවගීතවාදිතාදිරතිපහෙදා ව අනෙකප්පහෙදා රති, සාපි සංසාරවට්ටෙ පානෙත්වා දුක්ඛානුභවනස්සෙව පච්චයො. යා පනෙසා ධම්මං කට්ඨන්තස්ස වා සුඤ්ඤාත්තස්ස වා වාචෙන්තස්ස වා අන්තො උප්පජ්ජමානා පීති උදග්ගහාවං ජනෙති, අස්සුති පවත්තෙති, ලොමහංසං ජනෙති, සායං සංසාරවට්ටස්ස අන්තං කත්වා අරහත්තපරියොසානා භොති. තස්මා සබ්බරතීනං එවරූපා ධම්මරතියෙව සෙට්ඨො. තෙන චූත්තං – “සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති”ති තණ්හක්ඛයො පන තණ්හාය බයන්තෙ උප්පන්නං අරහත්තං සකලස්සපි වට්ටදුක්ඛස්ස අභිභවනතො සබ්බසෙට්ඨමෙව. තෙන චූත්තං – “තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති.

එවං සත්ථරි ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං කට්ඨන්තෙයෙව චතුරාසීතියා පාණ්ඩුසභස්සානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. සක්කොපි සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා එවමාහ – “භන්තෙ, එවංජෙට්ඨකෙ නාම ධම්මදානෙ කිමත්ථං අම්භාකං පත්තිං න දාපෙථ, ඉතො පට්ඨාය නො භික්ඛුසඛිස්සස්ස කට්ඨන්තං පත්තිං දාපෙථ, භන්තෙ”ති. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා භික්ඛුසඛිස්සං සන්නිපානෙත්වා, “භික්ඛවෙ, අප්පාදිං කත්වා මහාධම්මස්සවනං වා පාකතිකධම්මස්සවනං වා උපනිසින්නකථං වා අන්තමසො අනුමොදනමිපි කට්ඨන්තං සබ්බසත්තානං පත්තිං දදෙය්‍යාමා”ති ආහ.

සක්කපඤ්ඤවත්ථු දසමං.

11. අපුත්තකසෙට්ඨිවත්ථු

භනන්ති භොගාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අපුත්තකසෙට්ඨිං නාම ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තස්ස කිර කාලකිරියං සුත්වා රාජා පසෙනදි කොසලො “අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං කස්ස පාපුණාති”ති ප්‍රච්ඡිත්වා “රඤ්ඤො”ති සුත්වා සත්තභි දිවසෙහි තස්ස ගෙහතො ධනං රාජකුලං අභිභරාපෙත්වා සත්ථු සත්තිකං උපසඬකම්භිත්වා “භන්ද කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවාදිවස්සා”ති චූත්තෙ “ඉධ, භන්තෙ, සාවත්ථීයං සෙට්ඨි, ගහපති, කාලකතො, තමහං අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජන්තෙපුරං අභිභරිත්වා ආගච්ඡාමි”ති ආහ. සබ්බං සුත්තෙ (සං. නි. 1.130) ආගතනායෙනෙව වෙදිතබ්බං.

සො කිර සුවණ්ණපාතියා නානග්ගරසභොජනෙ උපනිතෙ “එවරූපං නාම මනුස්සා භුඤ්ජන්ති, කිං තුම්භෙ මයා සද්ධිං ඉමස්මිං ගෙහෙ කෙළිං කරොමා”ති භොජනෙ උපට්ඨිතෙ ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිහි පහරිත්වා පලාපෙත්වා “ඉදං මනුස්සානං භොජන”න්ති කණාජකං භුඤ්ජති බ්ලඬගදුනියං. වත්ථයානන්තෙසුපි මනාපෙසු උපට්ඨාපිතෙසු තෙ මනුස්සෙ ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිහි පහරන්තො පලාපෙත්වා සාණානි ධාරෙති, ජප්පරරථකෙන යාති පණ්ණාස්තකෙන ධාරියමානෙනාති එවං රඤ්ඤො ආරොචිතෙ සත්ථා තස්ස පුබ්බකම්මං කට්ඨෙසි.

භුතපුබ්බං සො, මහාරාජ, සෙට්ඨි, ගහපති, තගරසිබ්බං නාම පච්චෙකඛුද්ධං පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසි. “දෙථ සමණස්ස පිණ්ඩ”න්ති වත්වා සො උට්ඨායාසනා පක්කාමි. තස්මිං කිර අස්සද්ධෙ බාලෙ එවං වත්වා පක්කන්තෙ තස්ස හරියා සද්ධා පසන්නා “විරස්සං වත මෙ ඉමස්ස මුඛතො ‘දෙහි’ති වචනං සුතං, අප්ප මම මනොරථං පුරෙන්නි පිණ්ඩපාතං දස්සාමි”ති පච්චෙකඛුද්ධස්ස පත්තං ගහෙත්වා පණ්ණිකභොජනස්ස පුරෙත්වා අදාසි. සොපි නිවත්තමානො තං දිස්වා “කිං, සමණ, කිඤ්චි තෙ ලද්ධ”න්ති පත්තං ගහෙත්වා පණ්ණිකපිණ්ඩපාතං දිස්වා විජ්ජිසාරි හුත්වා එවං වින්තෙසි – “වරමෙන පිණ්ඩපාතං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යුං. තෙ හි ඉමං භුඤ්ජිත්වා මය්හං කම්මං කරස්සන්ති, අයං පන ගන්ත්වා භුඤ්ජිත්වා නිද්දායිස්සති, නට්ඨො මෙ සො පිණ්ඩපාතො”ති. සො භාතු ව පන එකපුත්තකං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතා වොරොපෙසි. සො කිරස්ස අඬගුලිං ගහෙත්වා විවරන්තො “ඉදං මය්හං පිතුසන්නකං යානකං, අයං තස්ස ගොණො”තිආදීනි ආහ. අථ නං සො සෙට්ඨි “ඉදානි තාවෙස එවං වදෙති, ඉමස්ස පන වුඩ්ඪිප්පත්තකාලෙ ඉමස්මිං ගෙහෙ භොගෙ කො රක්ඛිස්සති”ති තං අරඤ්ඤං නෙත්වා එකස්මිං ගච්ඡමුලෙ ගීවාය ගහෙත්වා මුලකන්දං විය ගීවං එාලෙත්වා මාරෙත්වා තත්ථෙව ජඩ්ඛෙසි. ඉදමස්ස පුබ්බකම්මං. තෙන චූත්තං –

“යං බො සො, මහාරාජ, සෙට්ඨි, ගහපති, තගරසිබ්බං පච්චෙකඛුද්ධං පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසි, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන සත්තක්ඛන්තුං සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජි, තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉමිස්සායෙව සාවත්ථීයා සත්තක්ඛන්තුං සෙට්ඨිත්තං කාරෙසි. යං බො සො, මහාරාජ, සෙට්ඨි, ගහපති, දත්වා පච්ඡා විජ්ජිසාරි අහොසි ‘වරමෙන පිණ්ඩපාතං දාසා වා කම්මකරා වා භුඤ්ජෙය්‍යු’න්ති, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන නාස්සුළාරාය භත්තභොගාය විත්තං නමති, නාස්සුළාරාය වත්ථභොගාය, නාස්සුළාරාය යානභොගාය, නාස්සුළාරානං පඤ්චන්තං කාමගුණානං භොගාය විත්තං නමති. යං බො සො, මහාරාජ, සෙට්ඨි, ගහපති, භාතු ව පන එකපුත්තං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතා වොරොපෙසි, තස්ස කම්මස්ස විපාකෙන බහුති වස්සසතානි බහුති වස්සසභස්සානි බහුති වස්සසතසභස්සානි නිරයෙ පච්චිත්ථං, තස්සෙව කම්මස්ස විපාකාවසෙසෙන ඉදං සත්තමං අපුත්තකං සාපතෙය්‍යං රාජකොසං පච්චෙසෙති. තස්ස බො පන, මහාරාජ, සෙට්ඨිස්ස ගහපතිස්ස පුරාණඤ්ච පුඤ්ඤං පරික්ඛිණං, නවඤ්ච පුඤ්ඤං අනුපචිතං. අප්ප පන, මහාරාජ, සෙට්ඨි, ගහපති, මහාරොරුචෙ නිරයෙ පච්චති”ති (සං. නි. 1.131).

රාජා සත්ථු වචනං සුත්වා “අහො, හන්තෙ, භාරියං කම්මං, එත්තකෙ නාම හොගෙ විජ්ජමානෙ නෙව අත්තනා පරිභුඤ්ජී, න තුම්භාදියෙ බුද්ධෙ ධුරවිහාරෙ විහරන්තෙ පුඤ්ඤකම්මං අකාසී”ති ආහ . සත්ථා “එවමෙතං, මහාරාජ, දුම්මෙධපුග්ගලා නාම හොගෙ ලභිත්වා නිබ්බානං න ගවෙසන්ති, හොගෙ නිස්සාය උප්පන්නතණ්හා පනෙන දිසරත්තං හනති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

355. “හනන්ති හොගා දුම්මෙධං, නො ව පාරගවෙසිනො;
හොගතණ්හාය දුම්මෙධො, හන්ති අඤ්ඤෙව අත්තන”න්ති.

තත්ථ නො ව පාරගවෙසිනොති යෙ පන නිබ්බානපාරගවෙසිනො පුග්ගලා, න තෙ හොගා හනන්ති. අඤ්ඤෙව අත්තනන්ති හොගෙ නිස්සාය උප්පන්නාය තණ්හාය දුප්පඤ්ඤො පුග්ගලො පරෙ විය අත්තානමෙව හනතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

අපුත්තකසෙට්ඨිවත්ථු ඵකාදසමං.

12. අඬකුරවත්ථු

තිණදොසානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පණ්ඩුකම්බලසීලායං විහරන්තො අඬකුරං ආරබ්භ කටෙසි. වත්ථු “යෙ ඤානප්පසුතා ධිරා”ති (ධ. ප. 181) ගාථාය වින්ථාරිතමෙව. චුත්තඤ්ඤෙතං තත්ථ ඉන්දකං ආරබ්භ. සො කිර අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස අන්තොගාමං පිණ්ඩාය පට්ටියස්ස අත්තනො ආහනං කට්ඨජුමත්තකං භික්ඛං දාපෙසි. තදස්ස පුඤ්ඤං අඬකුරෙන දසවස්සහස්සානි ද්වාදසයොජනිකං උද්ධනපන්තිං කත්වා දින්නදානතො මහප්ඵලතරං ජාතං. තස්මා එවමාහ. එවං චුත්තෙ සත්ථා, “අඬකුර, දානං නාම විවෙය්‍යා දාතුං වට්ටති, එවං තං සුඛෙත්තෙ සුචුත්තබ්ඪං විය මහප්ඵලං හොති. ත්වං පන තථා නාකාසී, තෙන තෙ දානං න මහප්ඵලං ජාත”න්ති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො –

“විවෙය්‍යා දානං දාතබ්බං, යත්ථ දින්නං මහප්ඵලං;
විවෙය්‍යා දානං සුගතප්පසත්ථං,
යෙ දක්ඛිණෙය්‍යා ඉධ ජීවලොකෙ;
එතෙසු දින්නානි මහප්ඵලානි,
බිජානි චුත්තානි යථාසුඛෙත්තෙ”ති. (පෙ. ව. 329) –

වත්ථා උත්තරිමපි ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසී –

356. “තිණදොසානි ඛෙත්තානි, රාගදොසා අයං පජා;
තස්මා හි විතරාගෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.
357. “තිණදොසානි ඛෙත්තානි, දොසදොසා අයං පජා;
තස්මා හි විතදොසෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.
358. “තිණදොසානි ඛෙත්තානි, මොහදොසා අයං පජා;
තස්මා හි විතමොහෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵලං.
359. “තිණදොසානි ඛෙත්තානි, ඉව්ජාදොසා අයං පජා;
තස්මා හි විගතිවිජෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵල”න්ති.

තත්ථ තිණදොසානීති සාමාකාදීනි තිණානි උට්ඨහන්තානි පුබ්බණ්ණාපරණ්ණානි ඛෙත්තානි දුසෙන්ති, තෙන තානි න ඛ්‍යුඵලානි හොන්ති. එවං සත්තානම්පි අන්තො රාගො උප්පජ්ජන්තො සත්තෙ දුසෙති, තෙන තෙසු දින්නං මහප්ඵලං න හොති . බිණ්ණාසවෙසු දින්නං පන මහප්ඵලං හොති. තෙන චුත්තං –

“තිණදොසානි ඛෙත්තානි, රාගදොසා අයං පජා;
තස්මා හි විතරාගෙසු, දින්නං හොති මහප්ඵල”න්ති. –

සෙසගාථාසුපි එසෙව නයො.

දෙසනාවසානෙ අඬකුරො ව ඉන්දකො ව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

අඬකුරවත්ථු ද්වාදසමං.

තණ්හාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

චතුර්විසතිමො චග්ගො.

25. භික්ඛුවග්ගො

1. පඤ්චභික්ඛුවන්ථු

චක්ඛුනා සංවරොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්ච භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

තෙසු කිර එකෙකො චක්ඛුද්වාරාදීසු පඤ්චසු ද්වාරෙසු එකෙකමෙව රක්ඛි. අටේකදිවසං සන්තිපතිත්වා “අහං දුරක්ඛං රක්ඛාමි, අහං දුරක්ඛං රක්ඛාමි”ති විවදිත්වා “සත්ථාරං පුච්ඡිත්වා ඉමමත්ථං ඡානිස්සාමා”ති සත්ථාරං උපසඬකම්භිත්වා, “භන්තෙ, මයං චක්ඛුද්වාරාදීනි රක්ඛන්තා අත්තනො අත්තනො රක්ඛන්තා ද්වාරමෙව දුරක්ඛන්ති මඤ්ඤාම, කො නු බො අම්භෙසු දුරක්ඛං රක්ඛති”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථා එකං භික්ඛුමපි අනොසාදෙන්වා, “භික්ඛවෙ, සබ්බානි පෙනානි දුරක්ඛානෙව, අපි ව බො පන තුම්භෙ න ඉදානෙව පඤ්චසු යානෙසු අසංවුතා, පුබ්බෙපි අසංවුතා, අසංවුතත්තායෙව ව පණ්ඩිතානං ඔවාදෙ අවන්තිත්වා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ත්වා”ති වත්වා “කදා, භන්තෙ”ති තෙහි යාවිතො අතීතෙ තක්කසිලජාතකස්ස වන්ථුං විත්ථාරෙත්වා රක්ඛස්සිනං වසෙන රාජකුලෙ ජීවිතක්ඛයං පත්තෙ පත්තාභිසෙකෙන මහාසත්තෙන සෙනවිජත්තස්ස හෙට්ඨා රාජාසනෙ නිසින්තෙන අත්තනො සිරිසම්පත්තිං ඔලොකෙන්වා “වීරියං නාමෙතං සත්තෙහි කත්තබ්බමෙවා”ති උදානවසෙන උදානිතං –

“කුසලපදෙසෙ ධිතියා දළ්භාය ව,
අනිවන්තිතත්තාභයභිරුතාය ව;
න රක්ඛස්සිනං වසමාගම්මිහසෙ,
ස සොත්ථිභාවො මහතා භයෙන මෙ”ති. (ජා. 1.1.132) –

ඉමං ගාථං දස්සෙන්වා “තදාපි තුම්භෙව පඤ්ච ජනා තක්කසිලායං රජ්ජගහණත්ථාය නික්ඛන්තං මහාසත්තං ආවුඩහන්ථා පරිවාරෙත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා අන්තරාමග්ගෙ රක්ඛස්සිති චක්ඛුද්වාරාදිවසෙන උපනීතෙසු රූපාරම්මණාදීසු අසංවුතා පණ්ඩිතස්ස ඔවාදෙ අවන්තිත්වා ඔලියන්තා රක්ඛස්සිති බාදිතා ජීවිතක්ඛයං පාපුණ්ත්වා. තෙසු පන ආරම්මණෙසු සුසංවුතො පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධන්තිං දෙවචණ්ණං යක්ඛිතිං අනාදිස්සිත්වා සොත්ථිතා තක්කසිලං ගන්ත්වා රජ්ජං පත්තො රාජා අභමෙවා”ති ඡාතකං සමොධානෙන්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම සබ්බානි ද්වාරානි සංවරිතබ්බානි. එතානි හි සංවරන්තො එව සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

360. “චක්ඛුනා සංවරො සාධු, සාධු සොතෙන සංවරො;
සානෙන සංවරො සාධු, සාධු ජීවිතාය සංවරො.

361. “කායෙන සංවරො සාධු, සාධු වාචාය සංවරො;
මනසා සංවරො සාධු, සාධු සබ්බත්ථ සංවරො;
සබ්බත්ථ සංවුතො භික්ඛු, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

තත්ථ චක්ඛුනාති යදා හි භික්ඛුනො චක්ඛුද්වාරෙ රූපාරම්මණං ආපාඨමාගච්ඡති, තදා ඉට්ඨාරම්මණෙ අරජ්ජන්තස්ස අනිට්ඨාරම්මණෙ අදුස්සන්තස්ස අසමපෙක්ඛනෙන මොහං අනුප්පාදෙන්තස්ස තස්මිං ද්වාරෙ සංවරො ඵකනං පිදහනං ගුත්ති කතා නාම හොති. තස්ස සො ඵවරූපො චක්ඛුනා සංවරො සාධු. එස නයො සොතද්වාරාදීසුපි. චක්ඛුද්වාරාදීසුයෙව පන සංවරො වා අසංවරො වා නුප්පජ්ජති, පරතො පන ජවනවීරියං එස ලබ්භති. තදා හි අසංවරො උප්පජ්ජන්තො අස්සද්ධා අක්ඛන්ති කොසජ්ජං මුට්ඨසම්චං අඤ්ඤාණන්ති අකුසලවීරියං අයං පඤ්චවිධො ලබ්භති. සංවරො උප්පජ්ජන්තො සද්ධා ඛන්ති වීරියං සති ඤාණන්ති කුසලවීරියං අයං පඤ්චවිධො ලබ්භති.

කායෙන සංවරොති එත්ථ පන පසාදකායොපි වොපනකායොපි ලබ්භති. උභයමපි පනෙතං කායද්වාරමෙව. තත්ථ පසාදද්වාරෙ සංවරාසංවරො කථිතොව. වොපනද්වාරෙපි තංවත්ථුකා පාණාතිපාතඅදින්නාදානකාමෙසුමිච්ඡාචාරා. තෙහි පන සද්ධිං අකුසලවීරියං උප්පජ්ජන්තෙහි තං ද්වාරං අසංවුතං හොති, කුසලවීරියං උප්පජ්ජන්තෙහි පාණාතිපාතාවෙරමණ්ණාදිහි සංවුතං. සාධු වාචායාති එත්ථාපි වොපනවාචාපි වාචා. තාය සද්ධිං උප්පජ්ජන්තෙහි මුසවාදාදිහි තං ද්වාරං අසංවුතං හොති, මුසවාදාවෙරමණ්ණාදිහි සංවුතං. මනසා සංවරොති එත්ථාපි ජවනමනතො අඤ්ඤා මනෙත සද්ධිං අභිජ්ඣාදයො නත්ථි. මනොද්වාරෙ පන ජවනක්ඛණෙ උප්පජ්ජමානෙහි අභිජ්ඣාදිහි තං ද්වාරං අසංවුතං හොති, අනභිජ්ඣාදිහි සංවුතං හොති. සාධු සබ්බත්ථාති තෙසු චක්ඛුද්වාරාදීසු සබ්බෙසුපි සංවරො සාධු. එත්තාවතා හි අට්ඨ සංවරද්වාරානි අට්ඨ ව අසංවරද්වාරානි කථිතානි. තෙසු අට්ඨසු අසංවරද්වාරෙසු ධිතො භික්ඛු සකලවට්ටමුලකදුක්ඛතො න මුච්චති, සංවරද්වාරෙසු පන ධිතො සබ්බස්මාපි වට්ටමුලකදුක්ඛා මුච්චති. තෙන වුත්තං – “සබ්බත්ථ සංවුතො භික්ඛු, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

දෙසනාවසානෙ තෙ පඤ්ච භික්ඛු සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨන්ති, සම්පත්තානමපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

2. භංසසාතකභික්ඛුචත්ථු

භත්ථසංයතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනො විහරන්තො එකං භංසසාතකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථිවාසිනො කිර ද්වෙ සභායකා භික්ඛුසු පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදා යෙහුයොන එකතො විවරන්ති. තෙ එකදිවසං අවිරවතිං ගන්ත්වා න්හත්වා ආතපෙ තප්පමානා සාරණියකථං කට්ඨන්තා අට්ඨංසු. තස්මිං ධණෙ ද්වෙ භංසා ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. අට්ඨකො දහරහික්ඛු සක්ඛරං ගහෙන්වා “එකස්ස භංසපොතකස්ස අක්ඛිං පහරිස්සාමි”ති ආහ, ඉතරො “න සක්ඛිස්සාමි”ති ආහ. තිට්ඨතු ඉමස්මිං පස්සෙ අක්ඛි, පරපස්සෙ අක්ඛිං පහරිස්සාමිති. ඉදම්පි න සක්ඛිස්සසියෙවාති. “තෙන හි උපධාරෙහි”ති දුතියං සක්ඛරං ගහෙන්වා භංසස්ස පච්ඡාභාගෙ බිපි, භංසො සක්ඛරසද්දං සුත්වා නිවත්තිත්වා ඔලොකෙයි. අථ නං ඉතරං වට්ටසක්ඛරං ගහෙන්වා පරපස්සෙ අක්ඛිමිහි පහරිත්වා ඔරිමක්ඛිනා නික්ඛාමෙයි. භංසො විරවන්තො පරිවත්තිත්වා තෙසං පාදමුලෙයෙව පති. තත්ථ තත්ථ ධීතා භික්ඛු දිස්වා, “ආවුසො, බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා අනනුවච්ඡිකං වො කතං පාණානිපාතං කරොන්තෙහි”ති වත්වා තෙ ආදාය ගන්ත්වා තථාගතස්ස දස්සෙසුං.

සත්ථා “සච්චං කිර තයා භික්ඛු පාණානිපාතො කතො”ති පුච්ඡිත්වා “සච්චං, හන්තෙ”ති චුත්තෙ “භික්ඛු කස්මා එවරුපෙ නියායානිකසාසනෙ පබ්බජිත්වා එවමකාසි, පොරාණකපණ්ඩිතා අනුප්පන්තෙ බුද්ධෙ අගාරමජ්ඣෙ වසමානා අප්පමත්තකෙසුපි යානෙසු කුක්කුච්චං කරිංසු, ත්වං පන එවරුපෙ බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිත්වා කුක්කුච්චමත්තමපි න අකාසි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අතීතං ආහරි.

අතීතෙ කුරුරට්ඨෙ ඉන්ද්‍රපත්තනගරෙ ධනඤ්චයෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ බොධිසත්තො තස්ස අග්ගමහෙසියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගහෙන්වා අනුපුබ්බෙන විඤ්ඤානං පත්තො තක්කසිලායං සිප්පානි උග්ගහෙන්වා පිතරා උපරජ්ජෙ පතිට්ඨාපිතො අපරභාගෙ පිතු අච්චයෙන රජ්ජං පත්වා දස රාජධම්මෙ අකොපෙන්තො කුරුධම්මෙ වත්තිත්ථ. කුරුධම්මො නාම පඤ්චස්සිලානි, තානි බොධිසත්තො පරිසුද්ධානි කත්වා රක්ඛි. යථා ව බොධිසත්තො, එවමස්ස මාතා අග්ගමහෙසී කතිට්ඨභාතා උපරාජා පුරොහිතො බ්‍රාහ්මණො රජ්ජුගාහකො අමච්චො සාරථී සෙට්ඨී දොණමාපකො මහාමත්තො දොවාරිකො නගරසොහිතී වණ්ණදාසීති එවමෙනෙසු එකාදසසු ජනෙසු කුරුධම්මං රක්ඛන්තෙසු කලිඬගරට්ඨෙ දන්තපුරනගරෙ කලිඬගෙ රජ්ජං කාරෙන්තෙ තස්මිං රට්ඨෙ දෙවො න වස්සි. මහාසත්තස්ස පන අඤ්ජනසන්නිහො නාම මඬගලහත්ථි මහාපුඤ්ඤො හොති. රට්ඨවාසිනො “තස්මිං ආනිතෙ දෙවො වස්සිස්සති”ති සඤ්ඤාය රඤ්ඤො ආරොවයිංසු. රාජා තස්ස භත්ථිස්ස ආනයනත්ථාය බ්‍රාහ්මණෙ පහිණි. තෙ ගන්ත්වා මහාසත්තං භත්ථිං යාවිංසු. සත්ථා තෙසං යාවනකාරණං දස්සෙතුං ආහ –

“තච සද්ධඤ්ච සීලඤ්ච, විදිත්වාන ජනාධිප;
වණ්ණං අඤ්ජනවණ්ණෙන, කලිඬගස්මිං නිමිමහසෙ”ති. (ජා. 1.3.76) –

ඉමං තිකතිපාතෙ ජාතකං කට්ඨෙයි. භත්ථිමිහි පන ආනිතෙපි දෙවෙ අච්චස්සන්තෙ “සො රාජා කුරුධම්මං රක්ඛති, තෙනස්ස රට්ඨෙ දෙවො වස්සති”ති සඤ්ඤාය “යං සො කුරුධම්මං රක්ඛති, තං සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛිත්වා ආනෙථා”ති පුන කාලිඬගො බ්‍රාහ්මණෙ ව අමච්චෙ ව පෙසෙයි. තෙසු ගන්ත්වා යාවන්තෙසු රාජානං ආදිං කත්වා සබ්බෙපි තෙ අත්තනො අත්තනො සීලෙසු කිඤ්චි කුක්කුච්චමත්තං කත්වා “අපරිසුද්ධං නො සීල”න්ති පටික්ඛිපිත්වාපි “න එත්තාවතා සීලහෙදො හොති”ති තෙහි පුනප්පුනං යාවිතා අත්තනො අත්තනො සීලානි කට්ඨංසු. කාලිඬගො සුවණ්ණපට්ටෙ ලිඛාපෙත්වා ආහනං කුරුධම්මං දිස්වා ව සමාදාය සාධුකං පුරෙයි. තස්ස රට්ඨෙ දෙවො පාවස්සි, රට්ඨං බෙමං සුභික්ඛං අහොසි. සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා –

“ගණිකා උප්පලවණ්ණා, පුණ්ණො දොවාරිකො තදා;
රජ්ජුගාහො ව කච්චානො, දොණමාපකො ව කොලිතො.

“සාරිපුත්තො තදා සෙට්ඨී, අනුරුද්ධො ව සාරථී;
බ්‍රාහ්මණො කස්සපො ථෙරො, උපරාජානන්දපණ්ඩිතො.

“මහෙසී රාහුලමාතා, මායාදෙවී ජනෙත්තිකා;
කුරුරාජා බොධිසත්තො, එවං ධාරෙථ ජාතක”න්ති. –

ජාතකං සමොධානෙන්වා “භික්ඛු එවං පුබ්බෙපි පණ්ඩිතා අප්පමත්තකෙපි කුක්කුච්චෙ උප්පන්තෙ අත්තනො සීලහෙදෙ ආසඩ්ඛං කරිංසු, ත්වං පන මාදිසස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ පබ්බජිත්වා පාණානිපාතං කරොන්තො අතිභාරියං කම්මමකාසි, භික්ඛුනා නාම භත්ථෙහි පාදෙහි වාචාය ව සංයතෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

වාචාසංයතො සංයතුත්තමො;
අප්ඤ්ඤාත්තරතො සමාහිතො,
එකො සන්තුසිතො තමාහු භික්ඛු”න්ති.

තත්ථ භත්ථසංයතොති භත්ථකීලාපනාදීනං වා භත්ථෙන පරෙසං පහරණාදීනං වා අභාවෙන භත්ථසංයතො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. වාචාස පන මුසාවාදාදීනං අකරණතො වාචාස සංයතො. සංයතුත්තමොති සංයතත්තභාවො, කායවලනසිසුක්ඛිපනහමුක්ඛිකාරාදීනං අකාරකොති අත්ථො. අප්ඤ්ඤාත්තරතොති ගොවරප්ඤ්ඤාත්තසංඛ්ඛාතාය කම්මට්ඨානභාවනාය රතො. සමාහිතොති සුචුට්ඨ ධර්මතො. එකො සන්තුසිතොති එකච්ඡාරී හුත්වා සුචුට්ඨ තුසිතො විපස්සනාවාරතො පට්ඨාය අත්තතො අධිගමෙන තුට්ඨමානසො. පුටුප්පනකල්‍යාණකඤ්ඤි ආදිං කත්වා සබ්බෙපි සෙබ්බ අත්තතො අධිගමෙන සන්තුස්සන්තිති සන්තුසිතා, අරහා පන එකන්තසන්තුසිතොව. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

භංසසාතකභික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. කොකාලිකවත්ථු

යො මුඛසංයතොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො කොකාලිකං ආරබ්භ කට්ඨෙ. වත්ථු “අථ බො කොකාලිකො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඨිකම්”ති සුත්තෙ (සං. නි. 1.181; සු. නි. කොකාලිකසුත්ත; අ. නි. 10.89) ආගතමෙව. අත්ථොපිස්ස අට්ඨකථාය වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො.

කොකාලිකෙ පන පදුමනිරයෙ උප්පන්තෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො කොකාලිකො භික්ඛු අත්තතො මුඛං නිස්සාය විනාසං පත්තො, ද්වෙ අග්ගසාවකෙ අක්කොසන්තස්සෙව භිස්ස පථවී විවරං අදාසී”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපි කොකාලිකො භික්ඛු අත්තතො මුඛමෙව නිස්සාය නට්ඨො”ති වත්වා තමත්ථං සොතුකාමෙහි භික්ඛුහි යාවිතො තස්ස පකාසනත්ථං අතීතං ආහරී.

අතීතෙ භිමවන්තපදෙසෙ එකස්මිං සරෙ කච්ඡපො වසති. ද්වෙ භංසපොතකා ගොවරාය වරන්තා තෙන සද්ධිං විස්සාසං කත්වා දළ්භවිස්සාසිකා හුත්වා එකදිවසං කච්ඡපං පුච්ඡිංසු – “සම්ම, අම්මාකං භිමවන්තෙ විත්තකුට්ඨෙතතලෙ කඤ්චනගුහාය වසනට්ඨානං, රමණියො පදෙසො, ගච්ඡිස්සසි අම්මෙහි සද්ධි”න්ති. “සම්ම, අහං කථං ගම්ඤ්ඤාමි”ති? “මයං තං නෙස්සාම, සවෙ මුඛං රක්ඛිතුං සක්ඛිස්සසි”ති. “රක්ඛිස්සාමි, සම්මා ගහෙත්වා මං ගච්ඡාමි”ති. තෙ “සාධු”ති වත්වා එකං දණ්ඩකං කච්ඡපෙන ධංසාපෙත්වා සයං තස්ස උභො කොට්ඨො ධංසිත්වා ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. තං තථා භංසෙහි නීයමානං ගාමදාරකා දිස්වා “ද්වෙ භංසා කච්ඡපං දණ්ඩෙන හරන්ති”ති ආහංසු. කච්ඡපො “යදි මං සභායකා නෙන්නි, තුම්මාකං එත්ථ කිං හොති දුට්ඨිවෙට්ඨකා”ති වත්තුකාමො භංසානං සීඝ්‍රවෙගතාය බාරාණසිනගරෙ රාජනිවෙසනස්ස උපරිභාගං සම්පත්තකාලෙ දට්ඨට්ඨානතො දණ්ඩකං විස්සජ්ජෙත්වා ආකාසඨිගණෙ පතිත්වා ද්වෙධා භිජ්ජී. සත්ථා ඉමං අතීතං ආහරිත්වා –

“අවධි වත අත්තානං, කච්ඡපො බ්‍යාහරං ගිරං;
සුග්ගහිතස්මිං කට්ඨස්මිං, වාචාය සකියාවධි.

“එතම්පි දිස්වා නරවිරියසෙට්ඨ,
වාචං පමුඤ්ඤෙව කුසලං නාතිවෙලං;
පස්සසි බහුභාණෙන, කච්ඡපං බ්‍යාසනං ගත”න්ති. (ජා. 1.2.129-130);

ඉමං දුකනිපාතෙ බහුභාණ්ණාකං විත්ථාරෙත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම මුඛසංයතෙන සමචාරිනා අනුද්ධතෙන නිබ්බුතචිත්තෙන භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

363. “යො මුඛසංයතො භික්ඛු, මන්තභාණී අනුද්ධතො;
අත්ථං ධම්මඤ්ඤෙව දීපෙති, මධුරං තස්ස භාසිතං”න්ති.

තත්ථ මුඛසංයතොති දාසවණ්ඩාලාදයොපි “ත්ථං දුප්ජාතො, ත්ථං දුස්සිලො”තිආදීනං අවචනතාය මුඛෙන සංයතො. මන්තභාණීති මන්තා වුවචති පඤ්ඤා, තාය භණ්ණසිලො. අනුද්ධතොති නිබ්බුතචිත්තො. අත්ථං ධම්මඤ්ඤෙව දීපෙතිති භාසිතත්ථඤ්ඤෙව දෙසනාධම්මඤ්ඤෙව කට්ඨෙ. මධුරන්ති එවරූපස්ස භික්ඛුනො භාසිතං මධුරං නාම. යො පන අත්ථමෙව සම්පාදෙති, න පාළිං, පාළිංයෙව සම්පාදෙති, න අත්ථං, උභයං වා පන න සම්පාදෙති, තස්ස භාසිතං මධුරං නාම න හොතිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

කොකාලිකවත්ථු තතියං.

4. ධම්මාරාමත්ථෙරවත්ථු

ධම්මාරාමොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ධම්මාරාමත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සත්ථාරා කිර “ඉතො මෙ චතුමාසව්වයෙන පරිනිබ්බානං භවිස්සති” ති ආරොචිතෙ අනෙකසහස්සා භික්ඛු සත්ථාරං පරිවාරෙන්වා විවරිංසු. තත්ථ පුට්ඨජනා භික්ඛු අස්සුති සන්ධාරෙතුං නාසක්ඛිංසු, ඛිණ්ණාසවානං ධම්මසංවෙගො උප්පජ්ජි. සබ්බෙපි “කිං නු බො කර්ස්සාමා” ති වග්ගඛන්ධනෙන විවරන්ති. එකො පන ධම්මාරාමො නාම භික්ඛු භික්ඛුනං සන්තිකං න උපසඬකමති. භික්ඛුහි “කිං, ආවුසො” ති වුව්චමානො පටිවචනමිපි අදත්වා “සත්ථා කිර චතුමාසව්වයෙන පරිනිබ්බායිස්සති, අහඤ්චමිති අවිතරාගො, සත්ථරි ධරමානෙයෙව වායමිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණිස්සාමි” ති එකකොච විහරන්තො සත්ථාරා දෙසිතං ධම්මං ආවජ්ජෙති වින්තෙති අනුස්සරති. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරොචෙසුං – “භන්තෙ, ධම්මාරාමස්ස තුමිහෙසු සිනෙහමත්තමිපි නත්ථි, ‘සත්ථා කිර පරිනිබ්බායිස්සති, කිං නු බො කර්ස්සාමා’ ති අමිහෙහි සද්ධිං සම්මන්තනමත්තමිපි න කරොති” ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං එවං කරොසි” ති පුච්ඡි. “සච්චං, භන්තෙ” ති. “කිං කාරණා” ති? තුමිහෙ කිර චතුමාසව්වයෙන පරිනිබ්බායිස්සථ, අහඤ්චමිති අවිතරාගො, තුමිහෙසු ධරන්තෙසුයෙව වායමිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණිස්සාමි තුමිහෙහි දෙසිතං ධම්මං ආවජ්ජාමි වින්තෙමි අනුස්සරාමිති.

සත්ථා “සාධු සාධු” ති තස්ස සාධුකාරං දත්වා, “භික්ඛවෙ, අඤ්ඤානාපි මයි සිනෙහවන්තෙන භික්ඛුනා නාම ධම්මාරාමසදිසෙනෙව භවිතබ්බං. න හි මය්හං මාලාගන්ධාදිහි පූජං කරොන්තා මම පූජං කරොන්ති නාම, ධම්මානුධම්මං පටිපජ්ජන්තායෙව පන මං පූජෙන්නි නාමා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

364. “ධම්මාරාමො ධම්මරතො, ධම්මං අනුච්චිත්තයං;
ධම්මං අනුස්සරං භික්ඛු, සද්ධම්මා න පරිභායති” ති.

තත්ථ නිවාසනට්ඨෙන සමථවිපස්සනාධම්මො ආරාමො අස්සාති ධම්මාරාමො. තස්මිංයෙව ධම්මෙ රතොති ධම්මරතො. තස්සෙව ධම්මස්ස පුනස්පුනං විචිත්තනතාය ධම්මං අනුච්චිත්තයං, තං ධම්මං ආවජ්ජෙත්තො මනසිකරොන්තොති අත්ථො. අනුස්සරන්ති තමෙව ධම්මං අනුස්සරන්තො. සද්ධම්මාති එවරූපො භික්ඛු සත්තතිංසහෙදා බොධිපක්ඛියධම්මා නවවිධලොකුත්තරධම්මා ච න පරිභායතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානමිපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

ධම්මාරාමත්ථෙරවත්ථු චතුත්ථං.

5. විපක්ඛසෙවකභික්ඛුවත්ථු

සලාහන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං විපක්ඛසෙවකං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තස්ස කිරෙකො දෙවදත්තපක්ඛිකො භික්ඛු සභායො අහොසි. සො තං භික්ඛුහි සද්ධිං පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිව්වං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “කුහිං ගතොසි” ති පුච්ඡි. “අසුකට්ඨානං නාම පිණ්ඩාය වරිතු” ති. “ලද්ධො තෙ පිණ්ඩපාතො” ති? “ආම, ලද්ධො” ති. “ඉධ අම්මාකං මහාලාභසක්කාරො, කතිපාහං ඉධෙව හොති” ති. සො තස්ස වචනෙන කතිපාහං තත්ථ වසිත්වා සකට්ඨානමෙව අගමාසි. අථ නං භික්ඛු “අයං, භන්තෙ, දෙවදත්තස්ස උප්පන්තලාභසක්කාරං පරිභුඤ්ජති, දෙවදත්තස්ස පක්ඛිකො එසො” ති තථාගතස්ස ආරොචෙසුං. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්වං එවමකාසි” ති පුච්ඡි. “ආම, භන්තෙ, අහං තත්ථ එකං දහරං නිස්සාය කතිපාහං වසිං, න ච පන දෙවදත්තස්ස ලද්ධිං රොචෙමි” ති. අථ නං හගවා “කිඤ්චාපි ත්වං ලද්ධිං න රොචෙසි, දිට්ඨදිට්ඨකානංයෙව පන ලද්ධිං රොචෙත්තො විය විවරසි. න ත්වං ඉදානෙව එවං කරොසි, පුබ්බෙපි එවරූපොයෙවා” ති වත්වා “ඉදානි තාව, භන්තෙ, අමිහෙහි සාමං දිට්ඨො, පුබ්බෙ පනෙස කෙසං ලද්ධිං රොචෙත්තො විය විවරි, ආචික්ඛං නො” ති භික්ඛුහි යාවිතො අතීතං ආහරින්වා –

“පුරාණවොරාන වචො නිසම්ම,
මහිලාමුඛො පොඨයමන්වචාරි;
සුසඤ්ඤතානඤ්චි වචො නිසම්ම,
ගජුත්තමො සබ්බගුණෙසු අට්ඨා” ති. (ජා. 1.1.26) –

ඉමං මහිලාමුඛජාතකං විත්ථාරෙන්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම සකලාභෙනෙව සන්තුට්ඨෙන භවිතබ්බං, පරලාභං පත්ථෙතුං න වට්ටති. පරලාභං පත්ථෙත්තස්ස හි ඤානවිපස්සනාමග්ගථලෙසු එකධම්මොපි නුප්පජ්ජති, සකලාභසන්තුට්ඨස්සෙව පන ඤානාදිනි උප්පජ්ජන්ති” ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අහාසි –

365. “සලාහං නාතිමඤ්ඤෙය්‍යා, නාඤ්ඤෙසං පිහයං වරෙ;
අඤ්ඤෙසං පිහයං භික්ඛු, සමාධිං නාධිගච්ඡති.

366. “අප්පලාහොපි වෙ භික්ඛු, සලාහං නාතිමඤ්ඤති;
තං වෙ දෙවා පසංසන්ති, සුද්ධාජීවිං අතන්දිත”න්ති.

තත්ථ සලාහන්ති අත්තනො උප්පජ්ජනකලාහං. සපදානවාරඤ්ඤි පරිවජ්ජෙන්වා අනෙසනාය ජීවිකං කප්පෙන්තො සලාහං අතිමඤ්ඤති භිලෙති ජිගුච්ඡති නාම. තස්මා එවං අකරණෙන සලාහං නාතිමඤ්ඤෙය්‍යා. අඤ්ඤෙසං පිහයන්ති අඤ්ඤෙසං ලාහං පත්ථෙන්නො න වරෙය්‍යාති අත්ථො. සමාධිං නාධිගච්ඡති අඤ්ඤෙසඤ්ඤි ලාහං පිහයන්තො තෙසං විවරාදිකරණෙ උස්සුක්කං ආපන්නො භික්ඛු අප්පනාසමාධිං වා උපවාරසමාධිං වා නාධිගච්ඡති. සලාහං නාතිමඤ්ඤති අප්පලාහොපි සමානො උච්චතිවකුලෙ පටිපාටියා සපදානං වරන්තො භික්ඛු සලාහං නාතිමඤ්ඤති නාම. තං වෙති තං එවරුපං භික්ඛුං සාරජීවිතතාය සුද්ධාජීවිං ජඩ්ඝබලං නිස්සාය ජීවිතකප්පනෙන අකුසිතතාය අතන්දිතං දෙවා පසංසන්ති ථොමෙන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

විපක්ඛසෙවකභික්ඛුවත්ථු පඤ්චමං.

6. පඤ්චග්ගදායකබ්‍රාහ්මණවත්ථු

සබ්බසොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චග්ගදායකං නාම බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර සස්සෙ ඛේතනෙ ධීතකාලෙයෙව ඛේතනග්ගං නාම දෙනි, බලකාලෙ බලග්ගං නාම දෙනි, බලහණ්ඩකාලෙ බලහණ්ඩග්ගං නාම දෙනි, උක්ඛලිකකාලෙ කුම්භග්ගං නාම දෙනි, පාතියං වඩ්ඪිතකාලෙ පාතග්ගං නාම දෙනි ඉමානි පඤ්ච අග්ගදානානි දෙනි, සම්පත්තස්ස අදත්ථා නාම න භුඤ්ජති. තෙනස්ස පඤ්චග්ගදායකොත්ථෙව නාමං අහොසි. සත්ථා තස්ස ව බ්‍රාහ්මණියා වස්ස තිණ්ණං ඵලානං උපනිස්සයං දිස්වා බ්‍රාහ්මණස්ස භොජනවෙලායං ගන්ත්වා ද්වාරෙ අට්ඨාසි. සොපි ද්වාරපමුඛෙ අන්තොගෙහාභිමුඛො නිසිදිත්වා භුඤ්ජති, සත්ථාරං ද්වාරෙ ධීතං න පස්සති. බ්‍රාහ්මණී පන තං පරිවිසමානා සත්ථාරං දිස්වා වින්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො පඤ්චසු යානෙසු අග්ගං දත්ථා භුඤ්ජති, ඉදානි ව සමණො ගොතමො ආගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතො. සථෙ බ්‍රාහ්මණො එතං දිස්වා අත්තනො භත්තං හරිත්වා දස්සති, පුනපාහං පච්ඡං න සක්ඛිස්සාමි”ති. සා “එවං අයං සමණං ගොතමං න පස්සිස්සති”ති සත්ථු පිට්ඨිං දත්වා තස්ස පච්ඡතො තං පටිච්ඡාදෙන්ති ඔනමිත්වා පුණ්ණවන්දං පාණිනා පටිච්ඡාදෙන්ති විය අට්ඨාසි. තථා ධීතා එව ව පන “ගතො නු බො නො”ති සත්ථාරං අඩ්ඨක්ඛිකෙන ඔලොකෙසි. සත්ථා තත්ථෙව අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණස්ස පන සවනහයෙන “අතිච්ඡථා”ති න වදෙනි, ඔසක්කිත්වා පන සණ්කමෙව “අතිච්ඡථා”ති ආහ . සත්ථා “න ගමිස්සාමි”ති සීසං වාලෙසි. ලොකගරුනා බුද්ධෙන “න ගමිස්සාමි”ති සීසෙ වාලිතෙ සා සන්ධාරෙතුං අසක්කොන්ති මහාහසිතං හසි. තස්මිං බණෙ සත්ථා ගෙහාභිමුඛං ඔහාසං මුඤ්චි. බ්‍රාහ්මණොපි පිට්ඨිං දත්වා නිසිත්තොයෙව බ්‍රාහ්මණියා හසිතසද්දං සුත්වා ජබ්බණ්ණානඤ්ඤ ව රස්මීතං ඔහාසං ඔලොකෙන්වා සත්ථාරං අද්දස. බුද්ධා හි නාම ගාමෙ වා අරඤ්ඤෙ වා හෙතුසම්පන්නානං අත්තානං අදස්සෙන්වා න පක්කමන්ති. බ්‍රාහ්මණොපි සත්ථාරං දිස්වා, “හොති නාසිතොමිති තයා, රාජපුත්තං ආගන්ත්වා ද්වාරෙ ධීතං මය්හං අනාවක්ඛන්තියා භාරියං තෙ කම්මං කත”න්ති වත්වා අඩ්ඨභුත්තං භොජනපානිං ආදාය සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා, “හො ගොතම, අහං පඤ්චසු යානෙසු අග්ගං දත්ථා භුඤ්ජාමි, ඉතො ව මෙ මජ්ඣෙ භින්දිත්වා එකොව භත්තකොට්ඨාසො භුත්තො, එකො කොට්ඨාසො අවසිට්ඨො, පටිග්ගණ්ඨිස්සසි මෙ ඉදං භත්ත”න්ති. සත්ථා “න මෙ තව උච්ඡිට්ඨභත්තෙන අත්ථො”ති අවත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, අග්ගමිපි මය්හමෙව අනුච්ඡවිකං, මජ්ඣෙ භින්දිත්වා අඩ්ඨභුත්තභත්තමිපි, වරිමකභත්තපිණ්ඩොපි මය්හමෙව අනුච්ඡවිකො. මයඤ්ඤි, බ්‍රාහ්මණ, පරදත්තුපජීවිපෙතසදියා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“යදග්ගතො මජ්ඣකො සෙසතො වා,
පිණ්ඩං ලහෙථ පරදත්තුපජීවි;
නාලං ථුතුං නොපි නිපච්චවාදී,
තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති”ති. (සු. නි. 219);

බ්‍රාහ්මණො තං සුත්වාච පසන්නචිත්තො හුත්වා “අහො අච්ඡරියං, දීපසාමිකො නාම රාජපුත්තො ‘න මෙ තව උච්ඡිට්ඨභත්තෙන අත්ථො’ති අවත්වා එවං වක්ඛති”ති ද්වාරෙ ධීතකොච සත්ථාරං පඤ්ඤං පුච්ඡි – “හො ගොතම , තුමිහෙ අත්තනො සාවකෙ භික්ඛුති වදථ, කිත්තාවතා භික්ඛු නාම හොති”ති. සත්ථා “කථරුපා නු බො ඉමස්ස ධම්මදෙසනා සප්පායා”ති උපධාරෙන්නො “ඉමෙ ද්වෙපි ජනා කස්සපබුද්ධකාලෙ ‘නාමරුප’න්ති වදන්තානං කථං සුණිංසු, නාමරුපං අවිස්සජ්ජිත්වාච නෙසං ධම්මං දෙසෙතුං වට්ටති”ති, “බ්‍රාහ්මණ, නාමෙ ව රුපෙ ව අරජ්ජන්තො අසජ්ජන්තො අසොවන්තො භික්ඛු නාම හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

367. “සබ්බසො නාමරුපස්මිං, යස්ස නත්ථි මමායිතං;
අසනා ව න සොචති, ස වෙ භික්ඛුති වුච්චති”ති.

තත්ප් සබ්බසොති සබ්බස්මිම්පි වෙදනාදිනං වතුන්තං, රූපක්ඛන්ධස්ස වාති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං වසෙන පවත්තෙ නාමරූපෙ. මමායිතන්ති යස්ස අහන්ති වා මමන්ති වා ගාභො නත්ථි. අසතා ව න සොවතීති තස්මිඤ්ච නාමරූපෙ ඛයවයං පත්තෙ “මම රූපං බිණං...පෙ... මම විඤ්ඤාණං බිණං”න්ති න සොවති න විහඤ්ඤති, “ඛයවයධම්මං මෙ බිණං”න්ති පස්සති. ස වෙති සො ඵවරූපො විජ්ජමානෙපි නාමරූපෙ මමායිතරහිතොපි අසතාපි තෙන අසොවන්තො භික්ඛුති වුවුවතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ උභොපි ජයම්පතිකා අනාගාමිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

පඤ්චග්ගදායකත්වාත්මඤ්චත්ථු ඡට්ඨං.

7. සම්බහුලභික්ඛවත්ථු

මෙත්තාවිහාරීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ භික්ඛු ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිඤ්ච සමයෙ ආයස්මන්තෙ මහාකච්චානෙ අවන්තිජනපදෙ කුරරසරං නිස්සාය පවත්තපබ්බතෙ විහරන්තෙ සොභො නාම කොට්ඨකණ්ණො උපාසකො ථෙරස්ස ධම්මකථාය පසිදිත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිතුකාමො ථෙරෙන “දුක්කරං ඛො, සොණ, යාවජීවං එකහත්තං එකසෙයාං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වත්වා ද්වෙ වාරෙ පටික්ඛිත්තොපි පබ්බජ්ජාය අතිවිය උස්සාහජාතො තතියවාරෙ ථෙරං යාවිත්වා පබ්බජිත්වා අප්පභික්ඛුකත්තා දක්ඛිණාපථෙ තිණ්ණං වස්සානං අව්වයෙන ලද්ධපසම්පදො සත්ථාරං සම්මුඛා දට්ඨුකාමො හුත්වා උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා තෙන දින්නං සාසනං ගහෙත්වා අනුපුබ්බෙන ජෙතවනං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා කතපට්ඨසත්ථාරො සත්ථාරා එකගන්ධකුටියංයෙව අනුඤ්ඤාතසෙනාසනො බහුදෙව රත්තිං අජ්ඣොකාසෙ වීතිනාමෙත්වා රත්තිභාගෙ ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා අත්තනො පත්තසෙනාසනෙ තං රත්තිභාගං වීතිනාමෙත්වා පටිවුසසමයෙ සත්ථාරා අජ්ඣාට්ඨො සොළස අට්ඨකවග්ගිකානි (සු. නි. 772 ආදයො) සබ්බානෙව සරහඤ්ඤෙන අභණ්. අට්ඨස්ස භගවා සරහඤ්ඤපරියොසානෙ අබ්භානුමොදෙන්තො – “සාධු සාධු, භික්ඛු”ති සාධුකාරං අදාසි. සත්ථාරා දින්නසාධුකාරං සුත්වා භූමට්ඨකදෙවා නාගා සුපණ්ණාති ඵං යාව බ්‍රහ්මලොකා එකසාධුකාරමෙව අභොසි.

තස්මිං ඛණෙ ජෙතවනතො විසයොජනසතමත්ථකෙ කුරරසරනගරෙ ථෙරස්ස මාතු මහාඋපාසිකාය ගෙහෙ අධිවත්ථා දෙවතාපි මහන්තෙන සද්දෙන සාධුකාරමදාසි. අට් නං උපාසිකා ආහ – “කො එස සාධුකාරං දෙති”ති? අහං, භගිනීති. කොසි ත්වන්ති? තව ගෙහෙ අධිවත්ථා, දෙවතාති. ත්වං ඉතො පුබ්බෙ මය්හං සාධුකාරං අදන්වා අජ්ජ කස්මා දෙසීති? නාහං තුය්හං සාධුකාරං දමිමිති. අට් කස්ස තෙ සාධුකාරො දින්නොති? තව පුත්තස්ස කොට්ඨකණ්ණස්ස සොණත්ථෙරොසාති. කිං මෙ පුත්තෙන කතන්ති? පුත්තො තෙ අජ්ජ සත්ථාරා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා ධම්මං දෙසෙසි, සත්ථා තව පුත්තස්ස ධම්මං සුත්වා පසන්තො සාධුකාරමදාසි. තෙනස්ස මයාපි සාධුකාරො දින්නො. සම්මාසම්බුද්ධස්ස හි සාධුකාරං සම්පට්ඨිත්වා භූමට්ඨකදෙවෙ ආදිං කත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා එකසාධුකාරමෙව ජාතන්ති. කිං පන, සාමී, මම පුත්තෙන සත්ථු ධම්මො කටීතො, සත්ථාරා මම පුත්තස්ස කටීතොති? තව පුත්තෙන සත්ථු කටීතොති. ඵං දෙවතාය කට්ඨන්තියාව උපාසිකාය පඤ්චවණ්ණා පිති උජ්ජජ්ජිත්වා සකලසරිරං ඵරි.

අට්ඨස්සා එතදභොසි – “සවෙ මෙ පුත්තො සත්ථාරා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා සත්ථු ධම්මං කට්ඨං සක්ඛි , මය්හම්පි කට්ඨං සක්ඛිස්සතියෙව . පුත්තස්ස ආගතකාලෙ ධම්මස්සවනං කාරෙත්වා ධම්මකථං සුණ්ණස්සාමි”ති. සොණත්ථෙරොපි ඛො සත්ථාරා සාධුකාරෙ දින්නෙ “අයං මෙ උපජ්ඣායෙන දින්නසාසනං ආරොවෙතුං කාලො”ති භගවත්තං පව්චන්තිමෙසු ජනපදෙසු විනයධරපඤ්චමෙන ගණෙන උපසම්පදං ආදිං කත්වා (මහාව. 259) පඤ්ච වරෙ යාවිත්වා කතිපාහං සත්ථු සන්තිකෙයෙව වසිත්වා “උපජ්ඣායං පස්සිස්සාමි”ති සත්ථාරං ආපුච්ඡිත්වා ජෙතවනා නික්ඛමිත්වා අනුපුබ්බෙන උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං අගමාසි.

ථෙරො පුනදිවසෙ තං ආදාය පිණ්ඩාය වරන්තො මාතු උපාසිකාය ගෙහද්වාරං අගමාසි. සාපි පුත්තං දිස්වා තුට්ඨමානසා වන්දිත්වා සක්කච්චං පරිච්ඡිත්වා පුච්ඡි – “සච්චං කිර ත්වං, තාත, සත්ථාරා සද්ධිං එකගන්ධකුටියං වසිත්වා සත්ථු ධම්මකථං කට්ඨෙයි”ති. “උපාසිකෙ, තුය්හං කෙන ඉදං කටීත”න්ති? “තාත, ඉමස්මිං ගෙහෙ අධිවත්ථා දෙවතා මහන්තෙන සද්දෙන සාධුකාරං දන්වා මයා ‘කො එසො’ති වුත්තෙ ‘අහ’න්ති වත්වා ඵවඤ්ච ඵවඤ්ච කට්ඨෙයි. තං සුත්වා මය්හං එතදභොසි – ‘සවෙ මෙ පුත්තො සත්ථු ධම්මකථං කට්ඨෙයි, මය්හම්පි කට්ඨං සක්ඛිස්සතී’ති. අට් නං ආහ – ‘තාත, යතො තයා සත්ථු සම්මුඛා ධම්මො කටීතො, මය්හම්පි කට්ඨං සක්ඛිස්සසි ඵව. අසුකදිවසෙ නාම ධම්මස්සවනං කාරෙත්වා තව ධම්මං සුණ්ණස්සාමි, තාතා””ති. සො අධිවාසෙසි. උපාසිකා භික්ඛුසඤ්ඤා දානං දන්වා පූජං කත්වා “පුත්තස්ස මෙ ධම්මකථං සුණ්ණස්සාමි”ති එකමෙව දාසිං ගෙහරක්ඛිකං යථෙත්වා සබ්බං පරිජනං ආදාය අත්තොනගරෙ ධම්මස්සවනත්ථාය කාරිතෙ මණ්ඩපෙ අලභිකතධම්මාසනං අභිරුය්හ ධම්මං දෙසෙන්නස්ස පුත්තස්ස ධම්මකථං සොතුං අගමාසි.

තස්මිං පන කාලෙ නවසතා වොරා තස්සා උපාසිකාය ගෙහෙ ඔතාරං ඔලොකෙන්තා විවරන්ති. තස්සා පන ගෙහං සත්තහි පාකාරෙහි පරික්ඛිත්තං සත්තද්වාරකොට්ඨකයුත්තං, තත්ථ තෙසු තෙසු යානෙසු වණ්ඩසුනබ්බෙ ඛන්ධිත්වා

යපයිංසු. අන්තොගෙහෙ ඡදනස්ස උදකපාතට්ඨානෙ පන පරිබං ඛණිත්වා තිපුනා පුරයිංසු. තං දිවා ආතපෙන විලිනං පක්කුලීනං විය තිට්ඨති, රත්තිං කසීනං කක්ඛලං හුත්වා තිට්ඨති. තස්සානන්තරා මහන්තානි අයසඬ්ඝාටකානි නිරන්තරං භූමියං ඔදහිංසු. ඉති ඉමඤ්චාරක්ඛං උපාසිකාය ව අන්තොගෙහෙ ධීතභාවං පටිච්ච තෙ වොරා ඔකාසං අලහන්නා තං දිවසං තස්සා ගතභාවං ඤත්වා උමඬ්ගං හින්දිත්වා තිපුපරිබාය ව අයසඬ්ඝාටකානඤ්ච හෙට්ඨාභාගෙනෙව ගෙහං පවිසිත්වා වොරජෙට්ඨකං තස්සා සන්නිකං පහිණිංසු “සවෙ සා අම්භාකං ඉධ පටිට්ඨභාවං සුත්වා නිවත්තිත්වා ගෙහාහිමුඛි ආගච්ඡති, අසිනා නං පහරිත්වා මාරොපා”ති. සො ගන්ත්වා තස්සා සන්නිකෙ අට්ඨාසි.

වොරාපි අන්තොගෙහෙ දීපං ජාලෙත්වා කභාපණගබ්භද්වාරං විවරිංසු. සා දාසී වොරෙ දිස්වා උපාසිකාය සන්නිකං ගන්ත්වා, “අයො, ඛහු වොරා ගෙහං පවිසිත්වා කභාපණගබ්භද්වාරං විවරිංසු”ති ආරොවෙසි. “වොරා අත්තනා දිට්ඨකභාපණෙ හරන්තු, අහං මම පුත්තස්ස ධම්මකථං සුඤ්ඤාමි, මා මෙ ධම්මස්ස අත්තරායං කරි, ගෙහං ගච්ඡා”ති තං පහිණි. වොරාපි කභාපණගබ්භං තුව්ඡං කත්වා රජතගබ්භං විවරිංසු. සා පුතපි ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොවෙසි. උපාසිකාපි “වොරා අත්තනා ඉච්ඡිතං හරන්තු, මා මෙ අත්තරායං කරි”ති පුත තං පහිණි. වොරා රජතගබ්භමිපි තුව්ඡං කත්වා සුවණ්ණගබ්භං විවරිංසු. සා පුතපි ගන්ත්වා උපාසිකාය තමත්ථං ආරොවෙසි. අථ නං උපාසිකා ආමන්තෙත්වා, “භොති ජෙ ත්වං අනෙකචාරං මම සන්නිකං ආගතා, ‘වොරා යථාරුචිතං හරන්තු, අහං මම පුත්තස්ස ධම්මකථං සුඤ්ඤාමි, මා මෙ අත්තරායං කරි’ති මයා චුත්තාපි මම කථං අනාදිසිත්වා පුනස්පුනං ආගච්ඡසියෙව. සවෙ ඉදානි ත්වං ආගච්ඡිස්සසි, ජාතිස්සාමි තෙ කත්තඛිං, ගෙහමෙව ගච්ඡා”ති පහිණි.

වොරජෙට්ඨකො තස්සා කථං සුත්වා “එවරුපාය ඉත්ථියා සන්නකං හරන්තානං අසනි පතිත්වා මත්ථකං හින්දෙය්‍යා”ති වොරානං සන්නිකං ගන්ත්වා “සීසං උපාසිකාය සන්නකං පටිපාකතිකං කරොපා”ති ආහ. තෙ කභාපණෙහි කභාපණගබ්භං, රජතසුවණ්ණෙහි රජතසුවණ්ණගබ්භෙ පුත පුරයිංසු. ධම්මතා කිරෙසා, යං ධම්මො ධම්මවාරිනං රක්ඛති. තෙනෙවාහ –

“ධම්මො හවෙ රක්ඛති ධම්මවාරිං,
ධම්මො සුවණ්ණො සුඛමාවහාති;
එසානිසංසො ධම්මෙ සුවණ්ණො,
න දුග්ගතිං ගච්ඡති ධම්මවාරි”ති. (පෙරගා. 303; ඡා. 1.10.102);

වොරාපි ගන්ත්වා ධම්මස්සවනට්ඨානෙ අට්ඨංසු. පෙරොපි ධම්මං කථෙත්වා විභාතාය රත්තියා ආසනා ඔතරි. තස්මිං බණෙ වොරජෙට්ඨකො උපාසිකාය පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමාහි මෙ, අයො”ති ආහ. “කිං ඉදං, තාතා”ති? “අහඤ්ඤි තුම්හෙසු ආසානං කත්වා තුම්හෙ මාරෙතුකාමො අට්ඨාසි”න්ති. “තෙන හි තෙ, තාත, බමාමි”ති. සෙසවොරාපි තථෙව වත්වා, “තාතා, බමාමි”ති චුත්තෙ ආහංසු – “අයො, සවෙ නො බමථ, පුත්තස්ස වො සන්නිකෙ අම්භාකං පබ්බජ්ජං දාපෙපා”ති. සා පුත්තං වන්දිත්වා ආහ – “තාත, ඉමෙ වොරා මම ගුණෙසු තුම්භාකඤ්ච ධම්මකථාය පසන්නා පබ්බජ්ජං යාවත්ති, පබ්බාපෙථ නෙ”ති. පෙරො “සාධු”ති වත්වා තෙහි නිවත්ථවත්ථානං දසානි ඡිත්ථාපෙත්වා තම්බමත්තිකාය රජාපෙත්වා තෙ පබ්බාපෙත්වා සීලෙසු පතිට්ඨාපෙසි. උපසම්පන්නකාලෙ ව නෙසං එකෙකස්ස විසුං විසුං කම්මට්ඨානමදාසි. තෙ නවසතා හික්ඛු විසුං විසුං නවසතකම්මට්ඨානානි ගහෙත්වා එකං පබ්බතං අභිරුද්ධ තස්ස තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය නිසිදිත්වා සමණධම්මං කරිංසු.

සත්ථා වීසයොජනසමත්ථකෙ ජෙතවනමහාවිහාරෙ නිසිත්තොව තෙ හික්ඛු ඔලොකෙත්වා තෙසං වරියවසෙන ධම්මදෙසනං වචන්ථාපෙත්වා ඔභාසං ඵරිත්වා සම්මුඛෙ නිසිදිත්වා කථෙත්තො විය ඉමා ගාථා අභාසි –

368. “මෙත්තාවිහාරි යො හික්ඛු, පසන්නො බුද්ධසාසනෙ;
අධගච්ඡෙ පදං සන්නං, සඬ්ඛාරුපසමං සුඛං.
369. “සිඤ්ච හික්ඛු ඉමං නාවං, සිත්තා තෙ ලහුමෙස්සති;
ජෙත්වා රාගඤ්ච දොසඤ්ච, තතො නිබ්බානමෙහිසි.
370. “පඤ්ච ඡිත්ථෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ;
පඤ්චසඬ්ඛානිගො හික්ඛු, ඔසතිණ්ණොති චුච්චති.
371. “ඤාය හික්ඛු මා පමාදො,
මා තෙ කාමගුණෙ රමෙස්සු චිත්තං;
මා ලොහගුලං ගිලී පමත්තො,
මා කන්දි දුක්ඛමිදන්ති දය්භමානො.
372. “නත්ථි ඤානං අපඤ්ඤස්ස, පඤ්ඤා නත්ථි අඤායනො;
යම්හි ඤානඤ්ච පඤ්ඤා ව, ස වෙ නිබ්බානසන්නිකෙ.
373. “සුඤ්ඤාගාරං පටිට්ඨස්ස, සන්නචිත්තස්ස හික්ඛුනො;
අමානුසී රතී භොති, සම්මා ධම්මං විපස්සනො.

374. “යතො යතො සම්මසති, ඛන්ධානං උදයබ්බයං;
ලහති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානනං.
375. “තත්‍රායමාදි භවති, ඉධ පඤ්ඤස්ස භික්ඛුනො;
ඉන්ද්‍රියගුත්ති සන්තුට්ඨි, පාතිමොක්ඛෙ ව සංවරො.
376. “මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙ, සුද්ධාජීවෙ අනන්දිතෙ;
පටිසන්ථාරවුත්තස්ස, ආචාරකුසලො සියා;
තතො පාමොජ්ජභුලො, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති” ති.

තත්ථ මෙත්තාවිහාරීති මෙත්තාකම්මට්ඨානෙ කම්මං කරොන්තොපි මෙත්තාවසෙන තිකචතුක්කජ්ඣානෙ නිබ්බත්තෙත්වා යිතොපි මෙත්තාවිහාරියෙව නාම. පසන්තොති යො පන බුද්ධසාසනෙ පසන්තො හොති, පසාදං රොවෙතියෙවාති අත්ථො. පදං සන්තන්ති නිබ්බානස්සෙනං නාමං. එවරූපො හි භික්ඛු සන්තං කොට්ඨාසං සබ්බසංඝිකාරානං උපසන්තතාය සංඝිකාරූපසමං, පරමසුඛතාය සුඛන්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං අධිගච්ඡති, වින්දතියෙවාති අත්ථො.

සිඤ්ච භික්ඛු ඉමං නාවන්ති භික්ඛු ඉමං අත්තභාවසංඝිකාරානං නාවං මිච්ඡාචිතක්කොදකං ඡඩ්ඛෙන්තො සිඤ්ච. සිත්තා නෙ ලුහුමෙස්සතිති යථා හි මහාසමුද්දෙ උදකස්සෙව භරිතා නාවා ඡිද්දාති පිදහිත්වා උදකස්ස සිත්තතාය සිත්තා සල්ලහුකා හුත්වා මහාසමුද්දෙ අනොසිදිත්වා සිසං සුපට්ටනං ගච්ඡති, එවං තවාපි අයං මිච්ඡාචිතක්කොදකභරිතා අත්තභාවනාවා වක්ඛුද්දාරාදිඡිද්දාති සංවරෙන පිදහිත්වා උප්පන්තස්ස මිච්ඡාචිතක්කොදකස්ස සිත්තතාය සිත්තා සල්ලහුකා සංසාරවට්ටෙ අනොසිදිත්වා සිසං නිබ්බානං ගමිස්සති. ඡෙත්වාති රාගදොසඛන්ධනාති ඡින්ද. එතාති හි ඡින්දිත්වා අරහත්තප්පත්තො තතො අපරභාගෙ අනුපාදිසෙසනිබ්බානමෙව එහිසි, ගමිස්සතිති අත්ථො.

පඤ්ච ඡින්දෙති හෙට්ඨාඅපායසම්පාපකාති පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනාති පාදෙ බද්ධරජ්ජුං පුරිසො සත්ථෙත විය හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙන ඡින්දෙය්‍ය. පඤ්ච ජහෙති උපරිදෙවලොකසම්පාපකාති පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනාති පුරිසො ගිව්‍ය බද්ධරජ්ජුකං විය අරහත්තමග්ගෙන ජහෙය්‍ය පජහෙය්‍ය, ඡින්දෙය්‍යාති අත්ථො. පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙති උද්ධම්භාගියසංයොජනානං පහානත්ථාය සද්ධාදීති පඤ්චන්ද්‍රියාති උත්තරි භාවෙය්‍ය. පඤ්චසංඝිකාතිගොති එවං සන්තෙ පඤ්චන්තං රාගදොසමොහමානදිට්ඨිසංඝිකානං අතික්කමනෙන පඤ්චසංඝිකාතිගො භික්ඛු ඔසතිණ්ණොති වුවචති, වත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණොයෙවාති වුවචතිති අත්ථො.

ඤාය භික්ඛුති භික්ඛු ත්වං ද්වන්තං ඤානානං වසෙන ඤාය වෙව, කායකම්මාදීසු ව අප්පමත්තවිහාරිතාය මා පමජ්ජි. රමෙස්සුති පඤ්චවිධෙ ව කාමගුණෙ නෙ විත්තං මා රමෙස්සු. මා ලොභගුළන්ති සතිවොස්සග්ගලක්ඛණෙන හි පමාදෙන පමත්තා නිරයෙ තත්තං ලොභගුළං ගිලන්ති, තෙන තං වදාමි “මා පමත්තො හුත්වා ලොභගුළං ගිලි, මා නිරයෙ ධස්භමානො ‘දුක්ඛමිද’න්ති කන්දි”ති අත්ථො.

නත්ථි ඤානන්ති ඤානුප්පාදිකාය වායාමපඤ්ඤාය අපඤ්ඤස්ස ඤානං නාම නත්ථි. පඤ්ඤා නත්ථිති අඤායන්තස්ස “සමාහිතො භික්ඛු යථාභූතං ජානාති පස්සති”ති චුත්තලක්ඛණා පඤ්ඤා නත්ථි. යම්හි ඤානඤ්ච පඤ්ඤා වාති යම්හි පුග්ගලෙ ඉදං උභයමිපි අත්ථි, සො නිබ්බානස්ස සන්තිකෙ යිතොයෙවාති අත්ථො.

සුඤ්ඤාගාරං පට්ටිඨස්සාති කිස්මිඤ්චිදෙව විචිත්තොකාසෙ කම්මට්ඨානං අවිජහිත්වා කම්මට්ඨානමනසිකාරෙන නිසිත්තස්ස. සන්තචිත්තස්සාති නිබ්බුතචිත්තස්ස. සම්මාති හෙතුනා කාරණෙන ධම්මං විපස්සන්තස්ස විපස්සනාසංඝිකාතා අමානුසි රති අට්ඨසමාපත්තිසංඝිකාතා දිබ්බාපි රති හොති උප්පජ්ජතිති අත්ථො.

යතො යතො සම්මසතිති අට්ඨතිංසාය ආරම්මණෙසු කම්මං කරොන්තො යෙන යෙනාකාරෙන, පුරෙහත්තාදීසු වා කාලෙසු යස්මිං යස්මිං අත්තතා අභිරුචිතෙ කාලෙ, අභිරුචිතෙ වා කම්මට්ඨානෙ කම්මං කරොන්තො සම්මසති. උදයබ්බයන්ති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං පඤ්චවිසතියා ලක්ඛණෙහි උදයං, පඤ්චවිසතියා එව ව ලක්ඛණෙහි වයං. පිතිපාමොජ්ජන්ති එවං ඛන්ධානං උදයබ්බයං සම්මසන්තො ධම්මපීතිං ධම්මපාමොජ්ජඤ්ච ලහති. අමතන්ති තං සප්පච්චයෙ නාමරූපෙ පාකටෙ හුත්වා උපට්ඨහන්තෙ උප්පන්තං පිතිපාමොජ්ජං අමතනිබ්බානසම්පාපකත්තා විජානනං පණ්ඩිතානං අමතමෙවාති අත්ථො.

තත්‍රායමාදි භවතීති තත්‍ර අයං ආදි, ඉදං පුබ්බට්ඨානං හොති. ඉධ පඤ්ඤස්සාති ඉමස්මිං සාසනෙ පණ්ඩිතභික්ඛුනො. ඉදානි “තං ආදි”ති චුත්තං පුබ්බට්ඨානං දස්සෙන්තො ඉන්ද්‍රියගුත්තිතිආදිමාහ. වතුපාරිසුද්ධිසිලඤ්චි පුබ්බට්ඨානං නාම. තත්ථ ඉන්ද්‍රියගුත්තිති ඉන්ද්‍රියසංවරො. සන්තුට්ඨිති වතුපච්චයසන්තොසො. තෙන ආජීවපාරිසුද්ධි වෙව පච්චයසන්තිස්සිතඤ්චෙ සිලං කථිතං. පාතිමොක්ඛෙති පාතිමොක්ඛසංඝිකාතෙ ජෙට්ඨකසිලෙ පරිපුරකාරිතා කථිතා.

මිත්තෙ භජස්සු කල්‍යාණෙති විස්සට්ඨකම්මන්තෙ අපතිරූපසභායෙ වජ්ජෙන්වා සාධුජීවිතාය සුද්ධාජීවෙ ජඩ්ඝබලං නිස්සාය ජීවිකකප්පනාය අකුසිතෙ අනන්දිතෙ කල්‍යාණමිත්තෙ භජස්සු, සෙවස්සුති අත්ථො.

පටිසන්ථාරවුත්තස්සානි ආමිසපටිසන්ථාරොන ව ධම්මපටිසන්ථාරොන ව සම්පන්නවුත්තිනාය පටිසන්ථාරවුත්ති අස්ස, පටිසන්ථාරස්ස කාරකා භවෙය්‍යානි අත්ථො. ආචාරකුසලොති සීලමිපි ආචාරො, වත්තපටිවත්තමිපි ආචාරො. තත්ථ කුසලො සියා, ඡෙකො භවෙය්‍යානි අත්ථො. තතො පාමොජ්ජඛහුලොති තතො පටිසන්ථාරවුත්තිනො ව ආචාරකොසල්ලොනො ව උප්පන්නෙන ධම්මපාමොජ්ජෙන පාමොජ්ජඛහුලො හුත්වා තං සකලස්සාපි වට්ඨස්ස අත්තං කරිස්සතිති අත්ථො.

එවං සන්ථාරා දෙසිතාසු ඉමාසු ගාථාසු එකමෙකිස්සාය ගාථාය පරියොසානෙ එකමෙකං භික්ඛුසනං නිසින්නනිසින්නට්ඨානෙයෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා සබ්බෙපි තෙ භික්ඛු ආකාසෙනෙව විසයොජනසතිකං කන්තාරං අතික්කම්ත්වා තථාගතස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං වණ්ණොන්තා ථොමෙන්නා පාදෙ වන්දිංසුති.

සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු සත්තමං.

8. පඤ්චසතභික්ඛුවත්ථු

වස්සිකා විය පුප්ඵානීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පඤ්චසතෙ භික්ඛු ආරබ්භ කපෙසි.

තෙ කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරඤ්ඤෙ සමණධම්මං කරොන්තා පාතොව පුප්ඵිතානි වස්සිකපුප්ඵානි සායං වණ්ටතො මුච්චන්තානි දිස්වා “පුප්ඵානං වණ්ටෙහි මුච්චනතො මයං පයමතරං රාගාදීහි මුච්චිස්සාමා”ති වායමිංසු. සත්ථා තෙ භික්ඛු ඔලොකෙත්වා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම වණ්ටතො මුච්චනපුප්ඵෙත විය දුක්ඛතො මුච්චිතුං වායමිතබ්බමෙවා”ති වත්වා ගන්ධකුටියං නිසින්නොව ආලොකං ඵරිත්වා ඉමං ගාථමාහ –

377. “වස්සිකා විය පුප්ඵානි, මද්දවානි පමුඤ්ඤති;
එවං රාගඤ්ච දොසඤ්ච, විප්පමුඤ්ඤෙට්ඨ භික්ඛවො”ති.

තත්ථ වස්සිකානි සුමනා. මද්දවානීති මිලාතානි. ඉදං චුත්තං හොති – යථා වස්සිකා භියොසා පුප්ඵිතපුප්ඵානි පුනදිවසෙ පුරාණභූතානි මුඤ්ඤති, වණ්ටතො විස්සජ්ජෙති, එවං තුම්හෙපි රාගාදයො දොසෙ විප්පමුඤ්ඤෙට්ඨාති.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංසුති.

පඤ්චසතභික්ඛුවත්ථු අට්ඨමං.

9. සන්තකායත්ථෙරවත්ථු

සන්තකායොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සන්තකායත්ථෙරං නාම ආරබ්භ කපෙසි.

තස්ස කිර හත්ථපාදකුක්කුච්චං නාම නාහොසි, කායවිජම්භනරහිතො සන්තඅත්තභාවොව අහොසි. සො කිර සීහයොනිතො ආගතො ථෙරො. සීහා කිර එකදිවසං ගොවරං ගහෙන්වා රජතසුවණ්ණමණිපවාලගුහානං අඤ්ඤතරං පවිසිත්වා මනොසීලාතලෙ හරිතාලවුණ්ණෙසු සත්තාහං නිපජ්ජිත්වා සන්තමෙ දිවසෙ උට්ඨාය නිපන්නට්ඨානං ඔලොකෙත්වා සවෙ නඬිගුට්ඨස්ස වා කණ්ණානං වා හත්ථපාදානං වා චලිතත්තා මනොසීලාහරිතාලවුණ්ණානං විප්පකිණ්ණතං පස්සන්ති, “න තෙ ඉදං ජාතියා වා ගොත්තස්ස වා පතිරූප”න්ති පුන සත්තාහං නිරාහාරා නිපජ්ජන්ති, වුණ්ණානං පන විප්පකිණ්ණභාවෙ අසති “ඉදං තෙ ජාතිගොත්තානං අනුව්ඡවික”න්ති ආසායා තික්ඛම්ත්වා විජම්භිත්වා දිසා අනුවිලොකෙත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොවරාය පක්කමන්ති. එවරූපාය සීහයොනියා ආගතො අයං භික්ඛු. තස්ස කායසමාවාරං දිස්වා භික්ඛු සත්ථු ආරොවෙසුං – “න නො, හන්තෙ, සන්තකායත්ථෙරසදිසො භික්ඛු දිට්ඨපුබ්බො. ඉමස්ස හි නිසින්නට්ඨානෙ හත්ථවලනං වා පාදවලනං වා කායවිජම්භිතා වා නත්ථී”ති. තං සුත්වා සත්ථා, “භික්ඛවෙ, භික්ඛුනා නාම සන්තකායත්ථෙරොන විය කායාදීහි උපසන්නෙනෙව භවිතබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

378. “සන්තකායො සන්තවාචො, සන්තවා සුසමාහිතො;
වන්තලොකාමිසො භික්ඛු, උපසන්නොති වුච්චති”ති.

තත්ථ සන්තකායොති පාණානිපාතාදීනං අභාවෙන සන්තකායො, මුසාවාදාදීනං අභාවෙන සන්තවාචො, අභිජ්ඣාදීනං අභාවෙන සන්තවා, කායාදීනං තිණ්ණමිපි සුචුට්ඨ සමාහිතත්තා සුසමාහිතො, චතුරි මග්ගෙහි ලොකාමිසස්ස වන්තතාය වන්තලොකාමිසො භික්ඛු අබ්භන්තරෙ රාගාදීනං උපසන්නතාය උපසන්නොති වුච්චතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො ථෙරො අරහත්තෙ පතිට්ඨහි, සම්පන්නානමිපි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

10. නඩගලකුලන්ටෙරවත්ථු

අත්තනා වොදයත්තානන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො නඩගලකුලන්ටෙරං ආරබ්භ කටෙසි.

එකො කිර දුග්ගතමනුස්සො පරෙසං හතිං කත්වා ජීවති, තං එකො භික්ඛු පිලොතිකඛණ්ඩනිවත්ථං නඩගලං උක්ඛිපිත්වා ගච්ඡන්තං දිස්වා එවමාහ – “කිං පන තෙ එවං ජීවනතො පබ්බජිතුං න වර”න්ති. කො මං, හන්තෙ, එවං ජීවන්තං පබ්බාපෙස්සති? සවෙ පබ්බජිස්සසි, අහං තං පබ්බාපෙස්සාමිති. සාධු හන්තෙ, සවෙ මං පබ්බාපෙස්සථ, පබ්බජිස්සාමිති. අථ නං සො ටෙරො ජෙනවනං නෙත්වා සහන්ටෙන, න්හාපෙත්වා මාලකෙ යපෙත්වා පබ්බාපෙත්වා නිවත්ථපිලොතිකඛණ්ඩෙන සද්ධිං නඩගලං මාලකසීමායමෙව රුක්ඛසාඛායං යපාපෙසි. සො උපසම්පන්නකාලෙපි නඩගලකුලන්ටෙරොත්වෙව පඤ්ඤායි. සො බුද්ධානං උප්පන්නලාභසක්කාරං නිස්සාය ජීවන්තො උක්කණ්ඨිත්වා උක්කණ්ඨිතං විනොදෙතුං අසක්කොන්තො “න දානි සද්ධාදෙය්‍යානි කාසායානි පරිද්භිත්වා ගමිස්සාමි”ති තං රුක්ඛමූලං ගන්ත්වා අත්තනාව අත්තනාං ඔවදි – “අභිරික, නිල්ලජ්ජ, ඉදං නිවාසෙත්වා විබ්භමිත්වා හතිං කත්වා ජීවිතුකාමො ජාතො”ති. තස්සෙවං අත්තනාං ඔවදන්තස්සෙව විත්තං තනුකභාවං ගතං. සො නිවත්තිත්වා පුන කතිපාහව්වයෙන උක්කණ්ඨිත්වා තටෙව අත්තනාං ඔවදි, පුනස්ස විත්තං නිවත්ති. සො ඉමිනාව නිහාරෙන උක්කණ්ඨිතඋක්කණ්ඨිතකාලෙ තත්ථ ගන්ත්වා අත්තනාං ඔවදි. අථ නං භික්ඛු තත්ථ අභිණ්භං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “ආචුසො, නඩගලන්ටෙර කස්මා එත්ථ ගච්ඡසි”ති පුච්ඡිංසු. සො “ආවරියස්ස සන්නිකං ගච්ඡාමි, හන්තෙ”ති වත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පාපුණි.

භික්ඛු තෙන සද්ධිං කෙළිං කරොන්තා ආහංසු – “ආචුසො නඩගලන්ටෙර, තව විවරණමග්ගො අවළඤ්ජො විය ජාතො, ආවරියස්ස සන්නිකං න ගච්ඡසි මඤ්ඤෙ”ති. ආම, හන්තෙ, මයං සංසග්ගෙ සති අගම්මිහා, ඉදානි පන සො සංසග්ගො ජීන්තො, තෙන න ගච්ඡාමාති. තං සුත්වා භික්ඛු “එස අභුතං වත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොති”ති සත්ථු තමත්ථං ආරොචෙසුං. සත්ථා “ආම, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො අත්තනාව අත්තනාං වොදෙත්වා පබ්බජිතකිව්වස්ස මත්ථකං පත්තො”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමා ගාථා අභාසි –

379. “අත්තනා වොදයත්තානං, පටිමංසෙථ අත්තනා;
සො අත්තගුත්තො සතිමා, සුඛං භික්ඛු විභාහිසි.

380. “අත්තා හි අත්තනො නාටො, කො හි නාටො පරො සියා;
අත්තා හි අත්තනො ගති;
තස්මා සංයමමත්තානං, අස්සං හදුංච වාණිජො”ති.

තත්ථ වොදයත්තානන්ති අත්තනාව අත්තනාං වොදය සාරය. පටිමංසෙථාති අත්තනාව අත්තනාං පරිවිමංසථ. සොති සො ත්වං, භික්ඛු, එවං සන්නෙ අත්තනාව ගුත්තකාය අත්තගුත්තො, උපට්ඨිතසතිතාය සතිමා හුත්වා සබ්බිරියාපටෙසු සුඛං විහරිස්සසිති අත්ථො.

නාටොති අවස්සයො පතිට්ඨා. කො හි නාටො පරොති යස්මා පරස්ස අත්තභාවෙ පතිට්ඨාය කුසලං වා කත්වා සග්ගපරායණෙන මග්ගං වා භාවෙත්වා සච්ඡිකතඵලෙන හවිතුං න සක්කා, තස්මා කො හි නාම පරො නාටො හවෙය්‍යාති අත්ථො. තස්මාති යස්මා අත්තාව අත්තනො ගති පතිට්ඨා සරණං, තස්මා යථා හදුං අස්සාජානියං නිස්සාය ලාභං පත්ථයන්තො වාණිජො තස්ස විසමට්ඨානවාරං පච්ඡින්දිත්වා දිවසස්ස තික්ඛන්තුං නහාපෙන්නො භොජෙන්නො සංයමෙති පටිජග්ගති, එවං ත්වම්පි අනුප්පන්නස්ස අකුසලස්ස උප්පාදං නිවාරෙන්නො සතිසම්මොසෙන උප්පන්නං අකුසලං පජහන්තො අත්තනාං සංයම ගොපය, එවං සන්නෙ පයමිත්ඤ්ඤානං ආදිං කත්වා ලොකියලොකුත්තරවිසෙසං අධිගමිස්සසිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

නඩගලකුලන්ටෙරවත්ථු දසමං.

11. වක්කලිත්ටෙරවත්ථු

පාමොජ්ජබහුලොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො වක්කලිත්ටෙරං ආරබ්භ කටෙසි.

සො කිරායස්මා සාවත්ථියං බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තිත්වා වයප්පත්තො පිණ්ඩාය පටිට්ඨං තථාගතං දිස්වා සත්ථු සරිරසම්පත්තිං ඔලොකෙත්වා සරිරසම්පත්තිදස්සනෙන අතිත්තො “එවාහං නිව්චකාලං තථාගතං දට්ඨුං ලභිස්සාමි”ති සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා යත්ථ ධීනෙන සක්කා දසබලං පස්සිතුං, තත්ථ ධීනො සජ්ඣායකම්මට්ඨානමනසිකාරාදීනි පහාය සත්ථාරං ඔලොකෙත්තොව විවරති. සත්ථා තස්ස ඤාණපරිපාකං ආගමෙන්නො කිඤ්චි අවත්වා “ඉදානිස්ස

ඥාණං පරිපාකං ගත”න්ති ඤාත්වා “කිං තෙ, චක්කලි, ඉමිනා පුතිකායෙන දිට්ඨොන, යො ඛො, චක්කලි, ධම්මං පස්සති, සො මං පස්සති. යො මං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති”ති (සං. නි. 3.87) වත්වා ඔවදි. සො එවං ඔවදිනොපි සත්ථු දස්සනං පභාය නෙව අඤ්ඤත්ථ ගන්තුං සක්කොති. අථ නං සත්ථා “නායං භික්ඛු සංවෙගං අලහිත්වා බුද්ධස්සභි”ති උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය රාජගහං ගන්ත්වා වස්සුපනායිකදිවසෙ “අපෙහි, චක්කලි, අපෙහි, චක්කලි”ති පණාමෙසි. සො “න මං සත්ථා ආලපති”ති තෙමාසං සත්ථු සම්මුඛෙ යාතුං අසක්කොන්තො “කිං මය්හං ජීවිතෙන, පබ්බතා අත්තානං පාතෙස්සාමි”ති ගිජ්ඣකුටං අභිරුහි.

සත්ථා තස්ස කිලමනභාවං ඤාත්වා “අයං භික්ඛු මම සන්තිකා අස්සාසං අලහන්තො මග්ගඵලානං උපනිස්සයං නාසෙය්‍යා”ති අත්තානං දස්සෙතුං ඔහාසං මුඤ්චි. අථස්ස සත්ථු දිට්ඨකාලනො පට්ඨාය තාවමහන්තොපි සොකො පහිසි. සත්ථා සුක්ඛතළාකං ඔසෙන පුරෙන්නො විය ථෙරස්ස බලවපිතිපාමොජ්ජං උප්පාදෙතුං ඉමං ගාථමාහ –

381. “පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු, පසන්නො බුද්ධසාසනෙ;
අධිගච්ඡෙ පදං සන්තං, සඬ්ඛාරුපසමං සුඛ”න්ති.

තස්සත්ථො – පකතියාපි පාමොජ්ජබහුලො භික්ඛු බුද්ධසාසනෙ පසාදං රොවෙති, සො එවං පසන්නො බුද්ධසාසනෙ සන්තං පදං සඬ්ඛාරුපසමං සුඛන්ති ලද්ධනාමං නිබ්බානං අධිගච්ඡෙය්‍යාති. ඉමඤ්ච පන ගාථං වත්වා සත්ථා වක්කලිත්ථෙරස්ස හත්ථං පසාරෙත්වා –

“එහි චක්කලි මා භායි, ඔලොකෙහි තථාගතං;
අහං තං උද්ධරිස්සාමි, පඬිකෙ සන්තංව කුඤ්ජරං.

“එහි චක්කලි මා භායි, ඔලොකෙහි තථාගතං;
අහං තං මොවයිස්සාමි, රාහුග්ගහංව සුරියං.

“එහි චක්කලි මා භායි, ඔලොකෙහි තථාගතං;
අහං තං මොවයිස්සාමි, රාහුග්ගහංව වන්දිම”න්ති. –

ඉමා ගාථා අභාසි. සො “දසබලො මෙ දිට්ඨො, එහිති ව අවිහානම්පි ලද්ධ”න්ති බලවපිතිං උප්පාදෙත්වා “කුතො නු ඛො ගන්තබ්බ”න්ති ගමනමග්ගං අපස්සන්තො දසබලස්ස සම්මුඛෙ ආකාසෙ උප්පතිත්වා පඨමපාදෙ පබ්බතෙ ධීතෙයෙව සත්ථාරා චුත්තගාථා ආච්ඡේදන්තො ආකාසෙයෙව පිතිං වික්ඛම්භෙත්වා සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා තථාගතං වන්දමානොව ඔතරිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ අට්ඨාසි. අථ නං සත්ථා අපරභාගෙ සද්ධාධිමුත්තානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙසිති.

වක්කලිත්ථෙරවත්ථු එකාදසමං.

12. සුමනසාමණෙරවත්ථු

යො භවෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො සුමනසාමණෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. තත්ත්වං අනුපුබ්බි කථා –

පදුමුත්තරබුද්ධකාලස්මිඤ්ඤි එකො කුලපුත්තො සත්ථාරා වතුපරිසමජ්ඣෙ එකං භික්ඛුං දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගට්ඨානෙ යපෙන්නං දිස්වා තං සම්පත්තිං පත්ථයමානො සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා සත්තාහං බුද්ධජපමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඝස්ස මහාදානං දත්වා, “හන්තෙ, අහම්පි අනාගතෙ එකස්ස බුද්ධස්ස සාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො භවෙය්‍යා”න්ති පත්ථනං යපෙසි. සත්ථා කප්පසතසහස්සං ඔලොකෙන්නො තස්ස පත්ථනාය සම්ප්ඤ්ඤානභාවං විදිත්වා “ඉතො කප්පසතසහස්සමත්ථකෙ ගොතමබුද්ධසාසනෙ දිබ්බවක්ඛුකානං අග්ගො අනුරුද්ධො නාම භවිස්සසි”ති බ්‍යාකාසි. සො තං බ්‍යාකරණං සුත්වා ස්වෙ පත්තබ්බං විය තං සම්පත්තිං මඤ්ඤමානො පරිනිබ්බුතෙ සත්ථරි භික්ඛු දිබ්බවක්ඛුපරිකම්මං පුච්ඡිත්වා සත්තයොජනිකං කඤ්චනථුපං පරික්ඛිපිත්වා අනෙකානි දීපරුක්ඛසහස්සානි කාරෙත්වා දීපපූජං කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු කප්පසතසහස්සානි සංසරිත්වා ඉමස්මිං කප්පෙ බාරාණසියං දලිද්දකුලෙ නිබ්බත්තො සුමනසෙට්ඨිං නිස්සාය තස්ස නිණ්භාරකො හුත්වා ජීවිකං කප්පෙසි. අන්තභාරොතිස්ස නාමං අහොසි. සුමනසෙට්ඨි තස්මිං නගරෙ නිව්වකාලං මහාදානං දෙති.

අට්ඨකදිවසං උපරිට්ඨො නාම පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනෙ නිරොධසමාපත්තිනො වුට්ඨාය “කස්ස නු ඛො අජ්ජ අනුග්ගහං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා “අජ්ජ මයා අන්තභාරස්ස අනුග්ගහං කාතුං වට්ටති, ඉදානි ව සො අට්ඨතො නිණ්භං ආදාය ගෙහං ආගමිස්සති”ති ඤාත්වා පත්තවිවරමාදාය ඉද්ධියා ගන්ත්වා අන්තභාරස්ස සම්මුඛෙ පච්චුට්ඨාසි. අන්තභාරො තං තුච්ඡපත්තහත්ථං දිස්වා “අපි , හන්තෙ, භික්ඛං ලහිත්වා”ති පුච්ඡිත්වා “ලහිස්සාම මහාපුඤ්ඤා”ති චුත්තෙ “තෙන හි, හන්තෙ, ථොකං ආගමෙථා”ති නිණ්භාජං ඡඩ්ඬෙත්වා වෙගෙන ගෙහං ගන්ත්වා, “හද්දෙ, මය්හං යපිතභාගහත්තං අත්ථි, තත්ථි”ති හරියං පුච්ඡිත්වා “අත්ථි, සාමි”ති චුත්තෙ වෙගෙන පච්චාගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස

පත්තං ආදාය “මය්හං දාතුකාමතාය සති දෙයාධම්මො න භොති, දෙයාධම්මෙ සති පටිග්ගාහකං න උභාමි. අප්ප පන මෙ පටිග්ගාහකො ච දිට්ඨො, දෙයාධම්මො ච අත්ථි, උභා වත මෙ”ති ගෙහං ගන්ත්වා හත්තං පත්තෙ පක්ඛිපාපෙත්වා පච්චාහරිත්වා පච්චෙකබ්බද්ධස්ස හත්තං පතිට්ඨපෙත්වා –

“ඉමිනා පන දානෙන, මා මෙ දාලිද්දියං අහු;
නත්ථිති වචනං නාම, මා අහොසි භවාහවෙ. –

හත්තෙ ඵවරූපා දුප්ථිවිතා මුච්චෙයාං, නත්ථිති පදමෙව න සුභේයා”න්ති පත්ථනං යපෙසි. පච්චෙකබ්බද්ධො “ඵවං භොතු මහාපුඤ්ඤා”ති වත්වා අනුමොදනං කත්වා පක්කාමි.

සුමනසෙට්ඨිනොපි ඡත්තෙ අධිවත්ථා දෙවතා “අහො දානං පරමදානං, උපරිට්ඨෙ සුපතිට්ඨිත”න්ති වත්වා තික්ඛත්තුං සාධුකාරමදාසි. අථ නං සෙට්ඨි “කිං මං ඵත්තකං කාලං දානං දදමානං න පස්සමි”ති ආහ. නාහං තච දානං ආරබ්භ සාධුකාරං දෙමි, අන්තභාරෙන පන උපරිට්ඨස්ස දින්නපිණ්ඩපාතෙ පසිදිත්වා මයා එස සාධුකාරො පවත්තිතොති. සො “අච්ඡරියං වත, භො, අහං ඵත්තකං කාලං දානං දදන්තො දෙවතං සාධුකාරං දාපෙතුං නාසක්ඛිං, අන්තභාරො මං නිස්සාය ජීවන්තො එකපිණ්ඩපාතෙනෙව සාධුකාරං දාපෙසි, තස්ස දානෙ අනුච්ඡවිකං කත්වා තං පිණ්ඩපාතං මම සත්තකං කරිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා තං පක්කොසාපෙත්වා “අප්ප තයා කස්සචි කිඤ්චි දින්න”න්ති පුච්ඡි. “ආම, සාමි, උපරිට්ඨපච්චෙකබ්බද්ධස්ස මෙ අප්ප භාගහත්තං දින්න”න්ති. “හන්ද, භො, කභාපණං ගහෙත්වා එතං මය්හං පිණ්ඩපාතං දෙහි”ති? “න දෙමි, සාමි”ති. සො යාච සහස්සං වඩ්ඪෙසි, ඉතරො සහස්සෙනාපි නාදාසි. අථ නං “භොතු, භො, යදි පිණ්ඩපාතං න දෙසි, සහස්සං ගහෙත්වා පත්තිං මෙ දෙහි”ති ආහ. සො “අයොන සද්ධිං මන්තෙත්වා ජාතිස්සාමි”ති වෙගෙන පච්චෙකබ්බද්ධං සම්පාපුණිත්වා, “හත්තෙ සුමනසෙට්ඨි, සහස්සං දත්වා තුම්භාකං පිණ්ඩපාතෙ පත්තිං යාවති, කිං කරොමි”ති පුච්ඡි.

අථස්ස සො උපමං ආහරි “සෙයාථාපි, පණ්ඩිත, කුලසතිකෙ ගාමෙ එකස්මිං සරෙ දීපං ජාලෙයා, සෙසා අත්තනො තෙලෙන වට්ටිං තෙමෙත්වා ජාලාපෙත්වා ගණ්භෙයා, පුරිමපදීපස්ස පභා අත්ථිති වත්තබ්බා නත්ථි”ති. අතිරෙකතරා, හත්තෙ, පභා භොතිති. ඵචමෙවං පණ්ඩිත උච්චිකයාගු වා භොතු, කට්ඨජුහික්ඛා වා, අත්තනො පිණ්ඩපාතෙ පරෙසං පත්තිං දෙන්තස්ස යත්තකානං දෙති, තත්තකං වඩ්ඪති. ත්වඤ්ඤි එකමෙව පිණ්ඩපාතං අදාසි, සෙට්ඨිස්ස පන පත්තියා දින්නාය ද්වෙ පිණ්ඩපාතා භොන්ති එකො තච, එකො තස්සාති.

සො “සාධු, හත්තෙ”ති තං අභිවාදෙන්වා සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “ගණ්භ, සාමි, පත්ති”න්ති ආහ. තෙන හි ඉමෙ කභාපණෙ ගණ්භාති. නාහං පිණ්ඩපාතං වික්කිණාමි, සද්ධාය තෙ පත්තිං දමිමිති. “ත්වං සද්ධාය දෙසි, අහමපි තච ගුණෙ පුපෙමි, ගණ්භ, තාත, ඉතො පට්ඨාය ච පන මා සහත්ථා කම්මමකාසි, වීරියං සරං මාපෙත්වා වස. යෙන ච තෙ අත්ථො භොති, සබ්බං මම සන්තිකා ගණ්භාහි”ති ආහ. නිරොධා වුට්ඨිතස්ස පන දින්නපිණ්ඩපාතො තදහෙව විපාකං දෙති. තස්මා රාජාපි තං පවත්තිං සුත්වා අන්තභාරං පක්කොසාපෙත්වා පත්තිං ගහෙත්වා මහන්තං භොගං දත්වා තස්ස සෙට්ඨිට්ඨානං දාපෙසි.

සො සුමනසෙට්ඨිස්ස සභායකො හුත්වා යාචජීවං පුඤ්ඤානි කත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා දෙවමනුස්සෙසු සංසරන්තො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ කපිලවත්ථුනගරෙ අමිතොදනස්ස සක්කස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගණ්භි, අනුරුද්ධොතිස්ස නාමං අකංසු. සො මහානාමසක්කස්ස කනිට්ඨභාතා, සත්ථු වුළුපිතු පුත්තො පරමසුබ්බාලො මහාපුඤ්ඤො අහොසි. එකදිවසං කිර ඡසු ඛත්තියෙසු පුච්චෙ ලක්ඛං කත්වා ගුලෙහි කිළින්තෙසු අනුරුද්ධො පරාජිතො පුච්චානං අත්ථාය මාතු සන්තිකං පහිණි. සා මහන්තං සුවණ්ණථාලං පුරෙත්වා පුච්චෙ පෙසෙසි. පුච්චෙ බාදිත්වා පුන කිළින්තො පරාජිතො තථෙව පහිණි. ඵචං තික්ඛත්තුං පුච්චෙසු ආහටෙසු වතුත්ථෙ වාරෙ මාතා “ඉදාති පුච්චා නත්ථි”ති පහිණි. තස්සා වචනං සුත්වා “නත්ථි”ති පදස්ස අසුනපුබ්බතාය “නත්ථිපුච්චා නාම ඉදාති හවිස්සන්ති”ති සඤ්ඤා කත්වා “ගච්ඡ නත්ථිපුච්චෙ ආහරා”ති පෙසෙසි. අථස්ස මාතා “නත්ථිපුච්චෙ කිර, අයො, දෙථා”ති වුත්තෙ “මම පුත්තෙන නත්ථිති පදං න සුනපුබ්බං, කථං නු බො නත්ථිභාවං ජානාපෙයා”න්ති සුවණ්ණපාතිං ධොවිත්වා අපරාය සුවණ්ණපාතියා පටිකුප්ථිත්වා “හන්ද, තාත, ඉමං මම පුත්තස්ස දෙහි”ති පහිණි. තස්මිං බණෙන නගරපරිග්ගාහිකා දෙවතා “අම්භාකං සාමිනා අන්තභාරකාලෙ උපරිට්ඨස්ස පච්චෙකබ්බද්ධස්ස භාගහත්තං දත්වා ‘නත්ථිති පදමෙව න සුභේයා’න්ති පත්ථනා නාම යපිතා. සචෙ මයං තමත්ථං ඤත්වා අප්ඤ්ඤාපෙක්ඛෙයාම, මුද්ධාපි නො සත්තධා ඵලෙයා”ති වින්තෙත්වා දිබ්බපුච්චෙහි පාතිං පුරිසංසු. සො පුරිසො පාතිං ආහරිත්වා තස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා විවරි. තෙසං ගන්ධො සකලනගරං ඵරි. පුච්චො පන මුඛෙ යපිතමත්තොව සත්තරසහරණිසහස්සාති ඵරිත්වා අට්ඨාසි.

අනුරුද්ධොපි වින්තෙසි – “න මං මඤ්ඤෙ ඉතො පුබ්බෙ මාතා පියායති. න හි මෙ අඤ්ඤදා තාය නත්ථිපුච්චා නාම පක්කපුබ්බා”ති. සො ගන්ත්වා මාතරං ඵචමාහ – “අම්ම, නාහං තච පියො”ති. තාත, කිං වදෙසි, මම අක්ඛිතිපි හදයමංසතොපි ත්වං පියතරොති. සචාහං, අම්ම, තච පියො, කස්මා මම පුබ්බෙ ඵවරූපෙ නත්ථිපුච්චෙ නාම න අදාසිති. සා තං පුරිසං පුච්ඡි – “තාත, කිඤ්චි පාතියං අහොසි”ති. ආම, අයො, පුච්චානං පාති පරිපුණ්ණා අහොසි, න මෙ ඵවරූපා දිට්ඨපුබ්බාති. සා වින්තෙසි – “පුත්තො මෙ කතපුඤ්ඤො, දෙවතාහිස්ස දිබ්බපුච්චා පහිතා හවිස්සන්ති”ති. සොපි මාතරං ආහ – “අම්ම, න මයා ඵවරූපා පුච්චා බාදිතපුබ්බා, ඉතො පට්ඨාය මෙ නත්ථිපුච්චෙව පච්චෙයාසි”ති. සා තතො පට්ඨාය

තෙන “පුවෙ බාදිතුකාමොම්හි”නි වුත්තකාලෙ සුවණ්ණපාතිං ධොවිත්වා අඤ්ඤාය පාතියා පටිකුප්පිත්වා පහිණති,
දෙවතා පාතිං පුරෙන්නි. එවං සො අගාරමජ්ඣෙකෙ වසන්නො නත්ථිති පදස්ස අත්ථං අජානිත්වා දිබ්බපුට්ඨෙයෙව පරිභුඤ්ඤී.

සත්ථු පන පරිවාරත්ථං කුලපටිපාටියා සාකියකුමාරෙසු පබ්බජන්තෙසු මහානාමෙන සක්කෙන, “තාන, අම්මාකං කුලා කොචි පබ්බජිතො නත්ථි, තයා වා පබ්බජිතබ්බං, මයා වා”නි වුත්තෙ සො ආහ – “අහං අතිසුබ්බමාලො පබ්බජිතුං න සක්ඛිස්සාමි”නි. තෙන හි කම්මන්තං උග්ගණ්හ, අහං පබ්බජිස්සාමිති. කො එස කම්මන්තො නාමාති? සො හි හත්තස්ස උට්ඨානට්ඨානම්පි න ජානාති, කම්මන්තං කිමෙව ජානිස්සති, තස්මා එවමාහ. එකදිවසඤ්ඤි අනුරුද්ධො හද්දියො කම්මලොති තයො ජනා “හත්තං නාම කහං උට්ඨාති”නි මන්තයිංසු. තෙසු කම්මලො “කොට්ඨෙසු උට්ඨාති”නි ආහ. සො කිරෙකදිවසං වීහි කොට්ඨම්හි පක්ඛිපන්නෙ අද්දස, තස්මා “කොට්ඨෙ හත්තං උප්පජ්ජති”නි සඤ්ඤාය එවමාහ. අප්ථං හද්දියො “ත්වං න ජානාසි”නි වත්වා “හත්තං නාම උක්ඛලියං උට්ඨාති”නි ආහ. සො කිරෙකදිවසං උක්ඛලිතො හත්තං වඩ්ඪෙන්නෙ දිස්වා “එත්ථෙවෙනං උප්පජ්ජති”නි සඤ්ඤමකාසි, තස්මා එවමාහ. අනුරුද්ධො තෙ උභොපි “තුම්හෙ න ජානාමා”නි වත්වා “හත්තං නාම රතනුබ්බෙධමකුළාය මහාසුවණ්ණපාතියං උට්ඨාති”නි ආහ. තෙන කිර තෙව වීහිං කොට්ඨෙන්නා, න හත්තං පවත්නා දිට්ඨපුබ්බා, සුවණ්ණපාතියං වඩ්ඪෙත්වා පුරතො යපිතහත්තමෙව පස්සති, තස්මා “පාතියංයෙවෙනං උප්පජ්ජති”නි සඤ්ඤමකාසි, තස්මා එවමාහ. එවං හත්තට්ඨානට්ඨානම්පි අජානන්තො මහාපුඤ්ඤො කුලපුත්තො කම්මන්තෙ කිං ජානිස්සති.

සො “එහි බො තෙ, අනුරුද්ධ, සරාවාසත්ථං අනුසාසිස්සාමි, පයමං ඛෙත්තං කසාපෙනබ්බ”න්තිආදිනා නයෙන භාතරා වුත්තානං කම්මන්තානං අපරියන්තභාවං සුත්වා “න මෙ සරාවාසෙන අත්ථො”නි මාතරං ආපුච්ඡිත්වා හද්දියපමුඛෙහි පඤ්චහි සාකියකුමාරෙහි සද්ධිං නික්ඛම්තිවා අනුපියම්බවතෙ සත්ථාරං උපසඩ්ධම්මිත්වා පබ්බජී. පබ්බජිත්වා ච පන සම්මාපටිපදං පටිපන්නො අනුපුබ්බෙන තිස්සො විජ්ජා සච්ඡිකත්වා දිබ්බෙන වක්ඛුනා එකාසනෙ නිසින්නොව හත්ථනලෙ යපිතආමලකාති විය සහස්සලොකධාතුයො ඔලොකනසමත්ථො හුත්වා –

“පුබ්බෙනිවාසං ජානාමි, දිබ්බවක්ඛු විසොධිතං;
තෙවිජ්ජො ඉද්ධිපන්නොම්හි, කතං බුද්ධස්ස සාසන”න්ති. (ථෙරගා. 332, 562) –

උදානං උදානෙත්වා “කිං නු බො මෙ කත්වා අයං සම්පත්ති ලද්ධා”නි ඔලොකෙන්නො “පසුමුත්තරපාදමුලෙ පත්ථනං යපෙසි”න්ති ඤත්වා පුන “සංසාරෙ සංසරන්නො අසුකස්මිං නාම කාලෙ බාරාණසියං සුමනසෙට්ඨිං නිස්සාය ජීවන්නො අන්තභාරො නාම අහොසි”න්තිපි ඤත්වා –

“අන්තභාරො පුරෙ ආසිං, දලිද්දො තිණභාරකො;
පිණ්ඩපාතො මයා දින්නො, උපරිට්ඨස්ස තාදිනො”නි. –

ආහ . අප්පස්ස එතදහොසි – “යො සො තදා මයා උපරිට්ඨස්ස දින්නපිණ්ඩපාතතො කභාපණෙ දත්වා පත්තිං අග්ගහෙසි, මම සභායකො සුමනසෙට්ඨි කහං නු බො සො එතරහි නිබ්බන්නො”නි. අප්ථං “විඤ්ඤාට්ඨියං පබ්බතපාදෙ මුණ්ඩනිගමො නාම අත්ථි, තත්ථ මහාමුණ්ඩස්ස නාම උපාසකස්ස මහාසුමනො චූළසුමනොති ද්වෙ පුත්තා, තෙසු සො චූළසුමනො හුත්වා නිබ්බන්නො”නි අද්දස. දිස්වා ච පන වින්තෙසි – “අත්ථි නු බො තත්ථ මයි ගතෙ උපකාරො, නත්ථි”නි. සො උපධාරෙන්නො ඉදං අද්දස “සො තත්ථ මයි ගතෙ සත්තවස්සිකොව නික්ඛම්තිවා පබ්බජිස්සති, බුරග්ගෙයෙව ච අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති”නි. දිස්වා ච පන උපකට්ඨෙ අන්නොවස්සෙ ආකාසෙන ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ ඔතරි. මහාමුණ්ඩො පන උපාසකො ථෙරස්ස පුබ්බෙහි විස්සාසිකො එව. සො ථෙරං පිණ්ඩපාතකාලෙ විචරං පාරුපන්නං දිස්වා පුත්තං මහාසුමනං ආහ – “තාන, අයොසා, මෙ අනුරුද්ධත්ථෙරො ආගතො, යාවස්ස අඤ්ඤො කොචි පත්තං න ගණ්හාති, තාවස්ස ගන්ත්වා පත්තං ගණ්හ, අහං ආසනං පඤ්ඤාපෙස්සාමි”නි. සො තථා අකාසි. උපාසකො ථෙරං අන්නොතිවෙසනෙ සක්කච්චං පරිවිසිත්වා තෙමාසං වසනත්ථාය පටිඤ්ඤං ගණ්හි, ථෙරොපි අධිවාසෙසි.

අප්ථං එකදිවසං පටිපග්ගන්තො විය තෙමාසං පටිපග්ගිත්වා මහාපවාරණාය තිච්චරඤ්ඤෙව ගුලතෙලතණ්ඩුලාදීනි ච ආහරිත්වා ථෙරස්ස පාදමුලෙ යපෙත්වා “ගණ්හථ, හන්තෙ”නි ආහ. “අලං, උපාසක, න මෙ ඉම්නා අත්ථො”නි. “තෙන හි, හන්තෙ, වස්සාවාසිකලාභො නාමෙස, ගණ්හථ න”න්ති? “න ගණ්හාමි, උපාසකා”නි. “කිමත්ථං න ගණ්හථ, හන්තෙ”නි? “මය්හං සන්තිකෙ කප්පියකාරකො සාමණෙරොපි නත්ථි”නි. “තෙන හි, හන්තෙ, මම පුත්තො මහාසුමනො සාමණෙරො හවිස්සති”නි. “න මෙ, උපාසක, මහාසුමනෙනත්ථො”නි. “තෙන හි, හන්තෙ, චූළසුමනං පබ්බාපෙථා”නි. ථෙරො “සාධු”නි සම්පට්චිජිත්වා චූළසුමනං පබ්බාපෙසි. සො බුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණ්. ථෙරො තෙන සද්ධිං අධිස්මාසමත්තං තත්ථෙව වසිත්වා “සත්ථාරං පස්සිස්සාමි”නි තස්ස ඤාතකෙ ආපුච්ඡිත්වා ආකාසෙනෙව ගන්ත්වා හිමවන්තපදෙසෙ අරඤ්ඤකුට්ඨකාය ඔතරි.

ථෙරො පන පකතියාපි ආරද්ධවීරියො, තස්ස තත්ථ පුබ්බරත්තාපරරත්තං වඩ්ධමන්තස්ස උදරවාතො සමුට්ඨි. අප්ථං කිලන්තරූපං දිස්වා සාමණෙරො පුච්ඡී – “හන්තෙ, කිං වො රුජ්ජති”නි? “උදරවාතො මෙ සමුට්ඨිතො”නි . “අඤ්ඤදාපි සමුට්ඨිතපුබ්බො, හන්තෙ”නි? “ආමාචුසො”නි. “කෙන ඵාසුකං හොති, හන්තෙ”නි? “අනොතත්තතො පාතියෙ ලද්ධෙ ඵාසුකං හොති, ආචුසො”නි. “තෙන හි, හන්තෙ, ආහරාමි”නි. “සක්ඛිස්සසි සාමණෙරා”නි? “ආම, හන්තෙ”නි. තෙන හි අනොතත්තෙ පන්නගො නාම නාගරාජා මං ජානාති, තස්ස ආචික්ඛිත්වා හෙසජ්ජත්ථාය එකං

පාතියවාරකං ආහරාති. සො සාධුති උපජ්ඣායං වන්දිත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා පඤ්චයොජනසතං යානං අගමාසි . තං දිවසං පන නාගරාජා නාගනාටකපරිවුතො උදකකීළං කීළිතුකාමො හොති. සො සාමණෙරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා ච කුජ්ඣං, “අයං මුණ්ඩකසමණො අත්තනො පාදපංසුං මම මත්ථකෙ ඔකිරන්තො විවරති, අනොතත්තෙ පාතියත්ථාය ආගතො භවිස්සති, න දානිස්ස පාතියං දස්සාමි”ති පණ්ණාසයොජනිකං අනොතත්තදහං මහාපාතියා උක්ඛලිං පිදහන්තො විය එණෙන පිදහිත්වා නිපජ්ජි. සාමණෙරො නාගරාජස්ස ආකාරං ඔලොකෙන්වාච “කුද්ධො අය”න්ති ඤත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“සුණොහි මෙ නාගරාජ, උග්ගතෙජ මහබ්බල;
දෙහි මෙ පාතියසං, හෙසජ්ජත්ථම්හි ආගතො”ති.

තං සුත්වා නාගරාජා ඉමං ගාථමාහ –

“පුරත්ථිමස්මිං දිසාභාගෙ, ගඬිගා නාම මහානදි;
මහාසමුද්දමජ්ජෙති, තතො ත්වං පාතියං හරා”ති.

තං සුත්වා සාමණෙරො “අයං නාගරාජා අත්තනො ඉච්ඡාය න දස්සති, අහං බලක්කාරං කත්වා ආනුභාවං ජානාපෙත්වා ඉමං අභිභවිත්වාච පාතියං ගණ්ඨිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා, “මහාරාජ , උපජ්ඣායො මං අනොතත්තතොච පාතියං ආහරාපෙති, තෙනාහං ඉදමෙච හරිස්සාමි, අපෙහි, මා මං වාරෙහි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

“ඉතොච පාතියං භාස්සං, ඉමිනාවම්හි අත්ථිකො;
යදි තෙ ථාමබලං අත්ථි, නාගරාජ නිවාරයා”ති.

අථ නං නාගරාජා ආහ –

“සාමණෙර සචෙ අත්ථි, තච වික්කම පොරිසං;
අභිනන්දාමි තෙ වාවං, හරස්සු පාතියං මමා”ති.

අථ නං සාමණෙරො “එවං, මහාරාජ, හරාමි”ති වත්වා “යදි සක්කොන්තො හරාහි”ති වුත්තෙ – “තෙන හි සුට්ඨු ජානස්සු”ති තික්ඛන්තුං පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා “බුද්ධසාසනස්ස ආනුභාවං දස්සෙන්වා මයා පාතියං හරිතුං වට්ටති”ති වින්තෙන්වා ආකාසට්ඨදෙවතානං තාච සන්තිකං අගමාසි. තා ආගන්ත්වා වන්දිත්වා “කිං, හන්තෙ”ති වත්වා අට්ඨංසු. “එතස්මිං අනොතත්තදහපිට්ඨෙ පන්තගනාගරාජෙන සද්ධිං මම සඬිගාමො භවිස්සති, තත්ථ ගන්ත්වා ජයපරාජයං ඔලොකෙථා”ති ආහ. සො එතෙනෙච නිහාරෙන වත්තාරො ලොකපාලෙ සක්කසුයාමසන්තුසිතපරනිමිතිචසවත්ති ච උපසඬකම්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙසි. තතො පරං පටිපාටියා යාච බ්‍රහ්මලොකං ගන්ත්වා තත්ථ තත්ථ බ්‍රහ්මෙහි ආගන්ත්වා වන්දිත්වා ධීතෙහි “කිං, හන්තෙ”ති පුට්ඨො තමත්ථං ආරොචෙසි. එවං සො අසඤ්ඤෙ ච අරුපිබ්‍රහ්මානො ච යපෙත්වා සබ්බත්ථ මුහුත්තෙනෙච ආභිණ්ඩිත්වා ආරොචෙසි. තස්ස චචනං සුත්වා සබ්බාපි දෙවතා අනොතත්තදහපිට්ඨෙ නාළියං පක්ඛිත්තානි පිට්ඨවුණ්ණානි විය ආකාසං නිරන්තරං පුරෙන්වා සන්තිපතිංසු. සන්තිපතිතෙ දෙවසඬිසෙ සාමණෙරො ආකාසෙ යත්වා නාගරාජං ආහ –

“සුණොහි මෙ නාගරාජ, උග්ගතෙජ මහබ්බල;
දෙහි මෙ පාතියසං, හෙසජ්ජත්ථම්හි ආගතො”ති.

අථ නං නාගො ආහ –

“සාමණෙර සචෙ අත්ථි, තච වික්කම පොරිසං;
අභිනන්දාමි තෙ වාවං, හරස්සු පාතියං මමා”ති.

සො තික්ඛන්තුං නාගරාජස්ස පටිඤ්ඤං ගහෙන්වා ආකාසෙ ධීතකොච ද්වාදසයොජනිකං බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙත්වා ආකාසතො ඔරුය්හ නාගරාජස්ස එණෙ අක්කම්ත්වා අධොමුඛං නිජ්ජිලෙසි, තාචදෙව බලවතා පුරිසෙන අක්කන්තඅල්ලවම්මං විය නාගරාජස්ස එණෙ අක්කන්තමත්තෙ ඔගලිත්වා දබ්බිමත්තා එණපුට්ඨා අහෙසුං. නාගරාජස්ස එණෙහි මුත්තමුත්තට්ඨානතො තාලක්ඛන්ධපමාණා උදකචට්ටියො උග්ගඤ්ජිංසු. සාමණෙරො ආකාසෙයෙච පාතියවාරකං පුරෙසි. දෙවසඬිසො සාධුකාරමදාසි. අථ නාගරාජා ලජ්ජිත්වා සාමණෙරස්ස කුජ්ඣං, ජයකුසුමවණ්ණානිස්ස අක්ඛිති අහෙසුං. සො “අයං මං දෙවසඬිසං සන්තිපාතෙන්වා පාතියං ගහෙන්වා ලජ්ජාපෙසි, එතං ගහෙන්වා මුඛෙ හත්ථං පක්ඛිපිත්වා හදයමංසං වාස්ස මද්දාමි, පාදෙ වා නං ගහෙන්වා පාරගඬිගායං බිපාමි”ති වෙගෙන අනුබන්ධි. අනුබන්ධන්තොපි නං පාපුණ්තුං නාසක්ඛියෙච. සාමණෙරො ගන්ත්වා උපජ්ඣායස්ස හත්ථෙ පාතියං යපෙත්වා “පිච්ථ, හන්තෙ”ති ආහ. නාගරාජාපි පච්ඡතො ආගන්ත්වා, “හන්තෙ අනුරුද්ධ, සාමණෙරො මයා අදින්තමෙච පාතියං ගහෙන්වා ආගතො, මා පිච්ච්ථා”ති ආහ. එවං කිර සාමණෙරාති. “පිච්ථ, හන්තෙ, ඉමිනා මෙ දින්තං පාතියං ආහට්”න්ති ආහ. ථෙරො “බිණ්ණාසවසාමණෙරස්ස මුසාකථනං නාම නත්ථි”ති ඤත්වා පාතියං පිචි.

තඬ්බණඤ්ඤවස්ස ආබාධො පටිපස්සමිහි. පුන නාගො ථෙරං ආහ – “හත්තෙ, සාමණෙරෙනමිහි සබ්බං දෙවගණං සන්නිපාතෙන්වා ලජ්ජාපිනො, අහමස්ස හදයං වා ඵාලෙස්සාමි, පාදෙ වා නං ගහෙන්වා පාරගඬගාය බිපිස්සාමි”ති. මහාරාජ, සාමණෙරො මහානුභාවො, තුම්හෙ සාමණෙරෙන සද්ධිං සඬගාමෙතුං න සක්ඛිස්සට්ඨං, බමාපෙන්වා නං ගච්ඡටාති. සො සයම්පි සාමණෙරස්ස ආනුභාවං ජානාතියෙව, ලජ්ජාය පන අනුබන්ධිත්වා ආගතො. අට්ඨං ථෙරස්ස වචනෙන බමාපෙන්වා තෙන සද්ධිං මිත්තසන්ට්ඨං කත්වා “ඉතො පට්ඨාය අනොතත්තඋදකෙන අත්ථෙ සති තුම්හාකං ආගමනකිව්වං නත්ථි, මය්හං පහිණෙය්‍යාට්ඨං, අහමෙව ආහරිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා පක්කාමි.

ථෙරොපි සාමණෙරං ආදාය පායාසි. සත්ථා ථෙරස්ස ආගමනභාවං ඤාත්වා මිගාරමාතුපාසාදෙ ථෙරස්ස ආගමනං ඔලොකෙන්තො නිසිදි. භික්ඛුපි ථෙරං ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තච්චරං පටිග්ගහෙසුං. අපේකච්චෙ සාමණෙරං සීසෙපි කණ්ණෙසුපි බාහායම්පි ගහෙන්වා සඤ්චාලෙන්වා “කිං, සාමණෙර චූළකනිට්ඨං, න උක්කණ්ඨිතොසි”ති ආහංසු. සත්ථා තෙසං කිරියං දිස්වා චිත්තෙසි – “භාරියං චතිමෙසං භික්ඛුනං කම්මං ආසිවිසං ගිව්‍යං ගණ්හන්තා විය සාමණෙරං ගණ්හන්ති, නාස්ස ආනුභාවං ජානන්ති, අජ්ජ මයා සුමනසාමණෙරස්ස ගුණං පාකටං කාතුං වට්ටති”ති. ථෙරොපි ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසිදි. සත්ථා තෙන සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙසි – “ආනන්ද, අනොතත්තඋදකෙනමිහි පාදෙ ධොවිතුකාමො, සාමණෙරානං සට්ඨං දත්වා පාතියං ආහරාපෙහි”ති. ථෙරො විහාරෙ පඤ්චමත්තානි සාමණෙරසනානි සන්නිපාතෙසි. තෙසු සුමනසාමණෙරො සබ්බන්තවකො අහොසි. ථෙරො සබ්බමහල්ලකං සාමණෙරං ආහ – “සාමණෙර, සත්ථා අනොතත්තඋදකෙන පාදෙ ධොවිතුකාමො, සට්ඨං ආදාය ගන්ත්වා පාතියං ආහරා”ති. සො “න සක්කොමි, හත්තෙ”ති න ඉවිජි. ථෙරො සෙසෙපි පටිපාටියා පුච්ඡි, තෙපි තථෙව වත්වා පටික්ඛිපිංසු. “කිං පනෙත්ථ ඛිණාසවසාමණෙරා නත්ථි”ති? අත්ථි, තෙ පන “නායං අම්හාකං බද්ධො මාලාපුටො, සුමනසාමණෙරස්සෙව බද්ධො”ති න ඉවිජිංසු, පුටුඡ්ජනා පන අත්තනො අසමත්ථතායෙව න ඉවිජිංසු. පරියොසානෙ පන සුමනස්ස වාරෙ සම්පත්තෙ, “සාමණෙර, සත්ථා අනොතත්තඋදකෙන පාදෙ ධොවිතුකාමො, කුටං ආදාය කිර උදකං ආහරා”ති ආහ. සො “සත්ථරි ආහරාපෙන්තෙ ආහරිස්සාමි”ති සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හත්තෙ, අනොතත්තතො කිර මං උදකං ආහරාපෙථා”ති ආහ. “ආම, සුමනා”ති. සො විසාබාය කාරිතෙසු සනසුචණ්ණකොට්ටිමෙසු සෙනාසනකුටෙසු එකං සට්ඨිකුටඋදකගණ්හනකං මහාසට්ඨං හත්ථෙන ගහෙන්වා “ඉමිනා මෙ උක්ඛිපිත්වා අංසකුටෙ ධ්විතෙන අත්ථො නත්ථි”ති ඔලම්බකං කත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා හිමවත්තාහිමුබො පක්ඛන්දි.

නාගරාජා සාමණෙරං දුරතොව ආගච්ඡන්තං දිස්වා පච්චුග්ගන්ත්වා කුටං අංසකුටෙන ආදාය, “හත්තෙ, තුම්හෙ මාදිසෙ දාසෙ විජ්ජමානෙ කස්මා සයං ආගතා, උදකෙනත්ථෙ සති කස්මා සාසනමත්තම්පි න පහිණටා”ති කුටෙන උදකං ආදාය සයං උක්ඛිපිත්වා “පුරතො හොට්ඨං, හත්තෙ, අහමෙව ආහරිස්සාමි”ති ආහ. “නිට්ඨං තුම්හෙ, මහාරාජ, අහමෙව සම්මාසම්බුද්ධෙන ආණන්තො”ති නාගරාජානං නිවත්තාපෙන්වා කුටං මුඛවට්ටියං හත්ථෙන ගහෙන්වා ආකාසෙනාගඤ්ඡි. අට්ඨං සත්ථා ආගච්ඡන්තං ඔලොකෙන්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – “පස්සට්ඨං, භික්ඛවෙ, සාමණෙරස්ස ලීලං, ආකාසෙ හංසරාජා විය සොහති”ති ආහ. සොපි පාතියසට්ඨං ධ්වපෙන්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා අට්ඨාසි. අට්ඨං සත්ථා ආහ – “කතිවස්සොසි ත්වං, සුමනා”ති? “සත්තවස්සොමිහි, හත්තෙති. “තෙන හි, සුමන, අජ්ජ පට්ඨාය භික්ඛු හොහි”ති වත්වා දායජ්ජඋපසම්පදං අදාසි. ද්වෙයෙව කිර සාමණෙරා සත්තවස්සිකා උපසම්පදං ලභිංසු – අයඤ්ච සුමනො සොපාකො වාති.

එවං තස්මිං උපසම්පන්නෙ ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “අච්ඡරියං ආවුසො, එවරුපො හි නාම දහරසාමණෙරස්ස ආනුභාවො හොති, න නො ඉතො පුබ්බෙ එවරුපො ආනුභාවො දිට්ඨපුබ්බො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථං, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මම සාසනෙ දහරොපි සම්මා පටිපන්නො එවරුපං සම්පත්තිං ලභතියෙවා”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

382. “යො හවෙ දහරො භික්ඛු, යුඤ්ජති බුද්ධසාසනෙ;
සොමං ලොකං පහාසෙති, අබ්භා මුත්තොව වන්දිමා”ති.

තත්ථ යුඤ්ජතිති සට්ඨි වායමති. පහාසෙතිති සො භික්ඛු අත්තනො අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණෙන අබ්භාදිහි මුත්තො වන්දිමා විය ලොකං බන්ධාදිහෙදං ලොකං ඔහාසෙති, එකාලොකං කරොතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

සුමනසාමණෙරවත්ථු ද්වාදසමං.

භික්ඛුචග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

පඤ්චවිසතිමො වග්ගො.

26. බ්‍රාහ්මණවග්ගො

1. පසාදබහුලබ්‍රාහ්මණවත්ථු

ඡීන්ද්‍ර සොතන්නි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පසාදබහුලං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර බ්‍රාහ්මණො භගවතො ධම්මදෙසනං සුත්ථා පසන්නචින්තො අත්තනො ගෙහෙ සොළසමත්තානං භික්ඛූනං නිව්චභත්තං පට්ඨපෙත්වා භික්ඛූනං ආගතවෙලාය පත්තං ගහෙත්වා “ආගච්ඡන්තු භොන්තො අරහන්තො, නිසීදන්තු භොන්තො අරහන්තො”ති යංකිඤ්චි වදන්තො අරහත්තවාදපටිසංයුත්තමෙව වදති. තෙසු පුටුඡ්ජනා “අයං අම්භෙසු අරහත්තසඤ්ඤී”ති චිත්තයිංසු, බිණ්ණාසවා “අයං නො බිණ්ණාසවභාවං ජානාති”ති. එවං තෙ සබ්බෙපි කුක්කුච්චායන්තා තස්ස ගෙහං නාගමිංසු. සො දුක්ඛි දුම්මනො “කින්තූ ඛො, අය්‍යා, නාගච්ඡන්ති”ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා තමත්ථං ආරොවෙයි. සත්ථා භික්ඛූ ආමන්තෙත්වා “කිං එතං, භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡිත්වා තෙහි තස්මිං අත්ථෙ ආරොචිතෙ “සාදියං පන තුම්භෙ, භික්ඛවෙ, අරහත්තවාද”න්ති ආහ. “න සාදියාම මයං, භන්තෙ”ති. “එවං සන්තෙ මනුස්සානං එතං පසාදභඤ්ඤං, අනාපත්ති, භික්ඛවෙ, පසාදභඤ්ඤෙ, අපි ව ඛො පන බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තෙසු අධිමත්තං පෙමං, තස්මා තුම්භෙහිපි තණ්හාසොතං ඡෙත්වා අරහත්තමෙව පත්තුං යුත්ත”න්ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

383. “ඡීන්ද්‍ර සොතං පරක්කම්ම, කාමෙ පනුද බ්‍රාහ්මණ;
සඬ්ඛාරානං ඛයං ඤත්වා, අකතඤ්ඤාසි බ්‍රාහ්මණා”ති.

තත්ථ පරක්කම්මාති තණ්හාසොතං නාම න අප්පමත්තකෙන වායාමෙන ඡීන්දිතුං සක්කා, තස්මා ඤාණසම්පයුත්තෙන මහත්තෙන පරක්කමෙන පරක්කම්මිත්වා තං සොතං ඡීන්ද්‍ර. උභොපි කාමෙ පනුද නිහර. බ්‍රාහ්මණාති බිණ්ණාසවානං ආලපනමෙතං. සඬ්ඛාරානන්ති පඤ්චන්තං ඛන්ධානං ඛයං ජානිත්වා. අකතඤ්ඤාති එවං සන්තෙ ත්වං සුචණ්ණාදිසු කෙනචි අකතස්ස නිබ්බානස්ස ජානනතො අකතඤ්ඤා නාම භොසීති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදිති පාපුණිංසුති.

පසාදබහුලබ්‍රාහ්මණවත්ථු පඨමං.

2. සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු

යදා ද්වයෙසුති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සම්බහුලෙ භික්ඛූ ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්ඤි තිංසමත්තා දිසාවාසිකා භික්ඛූ ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා නිසීදිංසු. සාරිපුත්තත්ථෙරො තෙසං අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා ධීතකොච ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡි — “භන්තෙ, ද්වෙ ධම්මාති චුච්චන්ති, කතමෙ නු ඛො ද්වෙ ධම්මා”ති? අථ නං සත්ථා “ද්වෙ ධම්මාති ඛො, සාරිපුත්ත, සමට්ථිපස්සනා චුච්චන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

384. “යදා ද්වයෙසු ධම්මෙසු, පාරගු භොති බ්‍රාහ්මණො;
අථස්ස සබ්බෙ සංයොගා, අත්ථං ගච්ඡන්ති ජානතො”ති.

තත්ථ යදාති යස්මිං කාලෙ ද්විධා ධීතෙසු සමට්ථිපස්සනාධම්මෙසු අභිඤ්ඤාපාරගාදිවසෙන අයං බිණ්ණාසවො පාරගු භොති, අථස්ස වට්ඨස්මිං සංයොජනසමත්ථා සබ්බෙ කාමයොගාදයො සංයොගා එවං ජානන්තස්ස අත්ථං පරික්ඛයං ගච්ඡන්තිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සබ්බෙපි තෙ භික්ඛූ අරහත්තෙ පනිට්ඨතිංසුති.

සම්බහුලභික්ඛුවත්ථු දුතියං.

3. මාරවත්ථු

යස්ස පාරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මාරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිරෙකස්මිං දිවසෙ අඤ්ඤතරො පුරිසො විය හුත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛිකම්මිත්වා පුච්ඡි — “භන්තෙ, පාරං පාරන්ති චුච්චති, කින්තූ ඛො එතං පාරං නාමා”ති. සත්ථා “මාරො අය”න්ති විදිත්වා, “පාපිම, කිං තව පාරෙන, තඤ්ඤි විතරාගෙහි පත්තබ්බ”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

385. “යස්ස පාරං අපාරං වා, පාරාපාරං න විජ්ජති;
විතද්දරං විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ” න්ති.

තත්ථ පාරන්ති අජ්ඣන්තිකානි ඡ ආයතනානි. අපාරන්ති බාහිරානි ඡ ආයතනානි. පාරාපාරන්ති තද්‍රහයං. න විජ්ජතීති යස්ස සබ්බමිපෙන “අහ” න්ති වා “මම” න්ති වා ගහණාභාවෙන නත්ථී, තං කිලෙසදරටානං විගමෙන විතද්දරං සබ්බකිලෙසෙහි විසංයුත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

මාරවත්ථු තතියං.

4. අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණවත්ථු

ඤායිනීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිර වින්තෙසි – “සත්ථා අත්තනො සාවකෙ, ‘බ්‍රාහ්මණා’ති වදති, අහඤ්චමිති ජාතිගොත්තෙන බ්‍රාහ්මණො, මමිපි නු බො ඵවං වත්තුං වට්ටති” ති. සො සත්ථාරං උපසඬකමිත්වා තමත්ථං පුච්ඡී. සත්ථා “නාහං ජාතිගොත්තමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං වදාමි, උත්තමත්ථං අරහත්තං අනුප්පත්තමෙව පනෙවං වදාමි” ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

386. “ඤායං වීරජමාසිනං, කතකිව්වමනාසවං;
උත්තමත්ථමනුප්පත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ” න්ති.

තත්ථ ඤායිනීති දුට්ඨෙත ඤානෙන ඤායන්තං කාමරජෙන වීරජං වනෙ ඵකකමාසිනං වතුහි මග්ගෙහි සොළසන්තං කිව්වනං කතත්තා කතකිව්වං ආසවානං අභාවෙන අනාසවං උත්තමත්ථං අරහත්තං අනුප්පත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණවත්ථු වතුත්ථං.

5. ආනන්දන්ථෙරවත්ථු

දිවා තපතීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා මීගාරමාතුපාසාදෙ විහරන්තො ආනන්දන්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

පසෙනදි කොසලො කිර මහාපවාරණාය සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිනො ගන්ධමාලාදීනි ආදාය විහාරං අගමාසි. තස්මිං බණෙ කාළදායින්ථෙරො ඤානං සමාපජ්ජිත්වා පරිසප්පියන්තෙ නිසින්තො හොති, නාමමෙව පනස්සෙනං, සරීරං සුවණ්ණවණ්ණං. තස්මිං පන බණෙ වන්දො උග්ගච්ඡති, සුරියො අත්ථමෙති. ආනන්දන්ථෙරො අත්ථමෙන්තස්ස ව සුරියස්ස උග්ගච්ඡන්තස්ස ව වන්දස්ස ඔභාසං ඔලොකෙන්තො රඤ්ඤො සරීරොභාසං ථෙරස්ස සරීරොභාසං තථාගතස්ස ව සරීරොභාසං ඔලොකෙයි. තත්ථ සබ්බොභාසෙ අතික්කමිත්වා සත්ථාව විරොවති. ථෙරො සත්ථාරං වන්දිත්වා, “හන්තෙ, අජ්ජ මම ඉමෙ ඔභාසෙ ඔලොකෙන්තස්ස තුම්භාකමෙව ඔභාසො රුච්චති. තුම්භාකඤ්ඤි සරීරං සබ්බොභාසෙ අතික්කමිත්වා විරොවති” ති ආහ. අථ නං සත්ථා, “ආනන්ද, සුරියො නාම දිවා විරොවති, වන්දො රත්තිං, රාජා අලඬකතකාලෙයෙව, බිණාසවෙ ගණසඬගණිකං පභාය අන්තොසමාපත්තියංයෙව විරොවති, බුද්ධා පන රත්තිමිපි දිවාපි පඤ්චවිධෙන තෙජෙන විරොවන්ති” ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

387. “දිවා තපති ආදිව්වො, රත්තිමාහානි වන්දිමා;
සන්තද්ධො බත්තියො තපති, ඤායි තපති බ්‍රාහ්මණො;
අථ සබ්බමහොරත්තිං, බුද්ධො තපති තෙජසා” ති.

තත්ථ දිවා තපතීති දිවා විරොවති, රත්තිං පනස්ස ගතමග්ගොපි න පඤ්ඤායති. වන්දිමානි වන්දොපි අබ්භාදීහි චිත්තන්තො රත්තිමෙව විරොවති, නො දිවා. සන්තද්ධොති සුවණ්ණමණ්ඩිවිත්තෙහි සබ්බාහරණෙහි පටිමණ්ඩිනො චතුරඬිගිනියා සෙනාය පරික්ඛිත්තොව රාජා විරොවති, න අඤ්ඤාතකවෙසෙන ධීතො. ඤායිති බිණාසවො පන ගණං විනොදෙන්වා ඤායන්තොව විරොවති. තෙජසානි සම්මාසම්බුද්ධො පන සීලතෙජෙන දුස්සීලාතෙජං, ගුණතෙජෙන නිග්ගුණතෙජං, පඤ්ඤාතෙජෙන දුප්පඤ්ඤතෙජං, පුඤ්ඤතෙජෙන අපුඤ්ඤතෙජං, ධම්මතෙජෙන අධම්මතෙජං පරියාදිසිත්වා ඉමිනා පඤ්චවිධෙන තෙජසා නිව්වකාලමෙව විරොවතීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

ආනන්දත්ථෙරවත්ථු පඤ්චමං.

6. අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණපබ්බතචත්ථු

බාහිතපාපොති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණපබ්බතං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකො කිර බ්‍රාහ්මණො බාහිරකපබ්බජ්ජාය පබ්බජිත්වා “සමණො ගොතමො අත්තනො සාවකෙ ‘පබ්බජිතා’ති වදති, අභඤ්චම්භි පබ්බජිතො, මම්පි ඛො එවං වත්තුං වට්ටති”ති වින්තෙත්වා සත්ථාරං උපසඬ්ඛමිත්වා එතමත්ථං පුච්ඡී. සත්ථා “නාහං එත්තකෙන ‘පබ්බජිතො’ති වදාමි, කිලෙසමලානං පන පබ්බාජිතත්තා පබ්බජිතො නාම හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථාහ –

388. “බාහිතපාපොති බ්‍රාහ්මණො, සමවරියා සමණොති වුච්චති;
පබ්බාජයමත්තනො මලං, තස්මා පබ්බජිතොති වුච්චති”ති.

තත්ථ සමවරියාති සබ්බාකුසලානි සමෙත්වා වරණෙන. තස්මාති යස්මා බාහිතපාපතාය බ්‍රාහ්මණො, අකුසලානි සමෙත්වා වරණෙන සමණොති වුච්චති, තස්මා යො අත්තනො රාගාදිමලං පබ්බාජයන්තො විනොදෙන්තො වරති, සොපි තෙන පබ්බාජනෙන පබ්බජිතොති වුච්චතිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අහොසිති.

අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණපබ්බතචත්ථු ඡට්ඨං.

7. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

න බ්‍රාහ්මණස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකස්මිං කිර යානෙ සම්බහුලා මනුස්සා “අහො අම්භාකං, අයොයා, ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතො, අඤ්ඤෙසු අක්කොසන්තෙසු වා පහරන්තෙසු වා කොපමත්තම්පි නත්ථී”ති ථෙරස්ස ගුණෙ කට්ඨංසු. අට්ඨෙකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො බ්‍රාහ්මණො “කො එස න කුජ්ඣති”ති පුච්ඡී. “අම්භාකං ථෙරො”ති. “නං කුජ්ඣාපෙත්තො න භවිස්සති”ති? “නත්ථෙතං, බ්‍රාහ්මණා”ති. “තෙන හි අහං නං කුජ්ඣාපෙස්සාමි”ති? “සචෙ සක්කොසි, කුජ්ඣාපෙහි”ති. සො “හොතු, ජානිස්සාමිස්ස කත්තබ්බ”න්ති ථෙරං භික්ඛාය පට්ටං දිස්වා පච්ඡාභාගෙන ගන්ත්වා පිට්ඨිමජ්ඣෙ මහත්තං පාණිප්පහාරමදාසි. ථෙරො “කිං නාමෙත”න්ති අනොලොකෙත්වා ව ගතො. බ්‍රාහ්මණස්ස සකලසරීරෙ ඩාහො උප්පජ්ජී. සො “අහො ගුණසම්පන්නො, අයොයා”ති ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා “බමථ මෙ, හත්තෙ”ති වත්වා “කිං එත”න්ති ව වුත්තෙ “අහං විමංසනත්ථාය තුම්භෙ පහරි”න්ති ආහ. “හොතු බමාමි තෙ”ති. “සචෙ මෙ, හත්තෙ, බමථ, මම ගෙහෙයෙව නිසීදිත්වා භික්ඛං ගණ්හවා”ති ථෙරස්ස පත්තං ගණ්හි, ථෙරොපි පත්තං අදාසි. බ්‍රාහ්මණො ථෙරං ගෙහං නෙත්වා පරිච්ඡි.

මනුස්සා කුජ්ඣිත්වා “ඉමිනා අම්භාකං නිරපරාධො අයොයා පහටො, දණ්ඨෙතපිස්ස මොක්ඛො නත්ථී, එත්ථෙව නං මාරෙස්සාමා”ති ලෙඩ්ඬුදණ්ඩාදිහත්ථා බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහද්වාරෙ අට්ඨංසු. ථෙරො උට්ඨාය ගච්ඡන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස හත්ථෙ පත්තං අදාසි. මනුස්සා තං ථෙරෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තං දිස්වා, “හත්තෙ, තුම්භාකං පත්තං ගහෙත්වා බ්‍රාහ්මණං නිවත්තෙටා”ති ආහංසු. කිං එතං උපාසකාති? බ්‍රාහ්මණෙන තුම්භෙ පහටා, මයමස්ස කත්තබ්බං ජානිස්සාමාති. කිං පන තුම්භෙ ඉමිනා පහටා, උදාහු අහන්ති? තුම්භෙ, හත්තෙති. “මං එස පහරිත්වා බමාපෙසි, ගච්ඡත තුම්භෙ”ති මනුස්සෙ උයොපෙත්වා බ්‍රාහ්මණං නිවත්තාපෙත්වා ථෙරො විහාරමෙව ගතො. භික්ඛු උජ්ඣායංසු “කිං නාමෙතං සාරිපුත්තත්ථෙරො යෙන බ්‍රාහ්මණෙන පහටො, තස්සෙව ගෙහෙ නිසීදිත්වා භික්ඛං ගහෙත්වා ආගතො. ථෙරස්ස පහටකාලතො පට්ඨාය ඉදාති සො කස්ස ලජ්ජිස්සති, අවසෙසෙ පොටෙන්තො විවරිස්සති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති වුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණං පහරන්තො නාම නත්ථී, ගිහිබ්‍රාහ්මණෙන පන සමණබ්‍රාහ්මණො පහටො භවිස්සති, කොධො නාමෙස අනාගාමිමග්ගෙන සමුත්ථානං ගච්ඡති”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමා ගාථා අභාසි –

389. “න බ්‍රාහ්මණස්ස පහරෙය්‍යා, නාස්ස මුඤ්චෙට්ඨ බ්‍රාහ්මණො;
ධි බ්‍රාහ්මණස්ස හත්තාරං, තතො ධි යස්ස මුඤ්චති.

390. “න බ්‍රාහ්මණස්සෙතදකිඤ්චි සෙයොයා, යදා නිසෙධො මනසො පියෙහි;
යතො යතො හිංසමනො නිවත්තති, තතො තතො සම්මතිමෙව දුක්ඛ”න්ති.

තත්ථ පහරෙය්‍යාති “බිණාසවබ්‍රාහ්මණොහමස්මි”ති ජානන්තො බිණාසවස්ස වා අඤ්ඤතරස්ස වා ජාතිබ්‍රාහ්මණස්ස න පහරෙය්‍යා. නාස්ස මුඤ්චෙට්ඨාති සොපි පහටො බිණාසවබ්‍රාහ්මණො අස්ස පහරිත්වා ධීතස්ස වෙරං.

න මුඤ්චෙට්ඨ, තස්මිං කොපං න කරෙය්‍යාති අත්ථො. ධී ඩ්‍රාග්මණ්ණස්සාති ඛිණ්ණාසවච්ඡාග්මණ්ණස්ස භන්තාරං ගරහාමි. තතො ධීති යො පන තං පහරන්තං පටිපහරන්තො තස්ස උපරි වෙරං මුඤ්චති, තං තතොපි ගරහාමියෙව.

එතදකිඤ්චි සෙය්‍යොති යං ඛිණ්ණාසවස්ස අක්කොසන්තං වා අපච්චිකකොසන්තං, පහරන්තං වා අප්පට්ඨපහරණං, එතං තස්ස ඛිණ්ණාසවච්ඡාග්මණ්ණස්ස න කිඤ්චි සෙය්‍යො, අප්පමන්තකං සෙය්‍යො න භොති, අධිමත්තමෙව සෙය්‍යොති අත්ථො. යදා නිසෙධො මනසො පියෙහීති කොධනස්ස හි කොඬුප්පාදොව මනසො පියො නාම. කොධො හි පනෙස මාතාපිතුසුපි බුද්ධාදීසුපි අපරජ්ඣකිති. තස්මා යො අස්ස තෙහි මනසො නිසෙධො කොධවසෙන උප්පජ්ජමානස්ස චිත්තස්ස නිග්ගහො, එතං න කිඤ්චි සෙය්‍යොති අත්ථො. නිංසමනොති කොධමනො. සො තස්ස යතො යතො වත්ථුතො අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගානං ගච්ඡන්තො නිවත්තති . තතො තතොති තතො තතො වත්ථුතො සකලමිපි වට්ඨකුක්ඛං නිවත්තතියෙවාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු සත්තමං.

8. මහාපජාපතිගොතමීවත්ථු

යස්ස කායෙන වාචායාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාපජාපතිං ගොතමීං ආරඛිත කට්ඨෙසි.

භගවතා හි අනුප්පන්නෙ වත්ථුස්මිං පඤ්ඤාත්තෙ අට්ඨ ගරුධම්මෙ මණ්ඩනකජාතියො පුරිසො සුරහිපුප්ඵදාමං විය සිරසා සම්පට්ඨිත්වා සපරිවාරා මහාපජාපති ගොතමී උපසම්පදං ලහි, අඤ්ඤො තස්සා උපජ්ඣායො වා ආචරියො වා නත්ථි. එවං ලද්ධුපසම්පදං ථෙරිං ආරඛිත අපරෙන සමයෙන කථං සමුට්ඨාපෙසුං “මහාපජාපතියා ගොතමියා ආචරියුපජ්ඣායා න පඤ්ඤායන්ති, සහන්තෙව කාසායාති ගණ්හි”ති. එවඤ්ච පන වත්ථා භික්ඛුනියො කුක්කුචවායන්තියො තාය සද්ධිං නෙව උපොසථං න පචාරණං කරොන්ති, තා ගන්ත්වා තථාගතස්සපි තමන්තං ආරොචෙසුං. සත්ථා තාසං කථං සුත්වා “මයා මහාපජාපතියා ගොතමියා අට්ඨ ගරුධම්මා දින්තා, අභමෙවස්සාවරියො, අභමෙව උපජ්ඣායො. කායදුච්චරිතාදිවරහිතෙසු ඛිණ්ණාසවෙසු කුක්කුචවං නාම න කාතඛිඛ”න්ති වත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

391. “යස්ස කායෙන වාචාය, මනසා නත්ථි දුක්කට්ඨං;
සංවුතං තිහි යානෙහි, තමහං ඛුම් ඩ්‍රාග්මණ්”න්ති.

තත්ථ දුක්කට්ඨන්ති සාවජ්ජං දුක්ඛද්‍රයං අපායසංවත්තනිකං කම්මං. තිහි යානෙහිති එතෙහි කායාදීහි තිහි කාරණෙහි කායදුච්චරිතාදිපට්ඨෙසනිවාරණත්ථාය ද්වාරං පිහිනං, තං අහං ඩ්‍රාග්මණ් වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

මහාපජාපතිගොතමීවත්ථු අට්ඨමං.

9. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

යම්භාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරඛිත කට්ඨෙසි.

සො කිරායස්මා අස්සජිත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලං පත්තකාලතො පට්ඨාය “යස්සං දිසායං ථෙරො වසති”ති සුණාති, තතො අඤ්ජලිං පග්ගය්‍යෙත තතොව සීසං කත්වා නිපජ්ජති. භික්ඛු “මිච්ඡාදිට්ඨිකො සාරිපුත්තො, අජ්ජාපි දිසා නමස්සමානො විවරති”ති තමන්තං තථාගතස්ස ආරොචෙසුං. සත්ථා ථෙරං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්චං, සාරිපුත්ත, දිසා නමස්සන්තො විවරසී”ති ප්‍රචිණ්චා , “භන්තෙ, මම දිසා නමස්සනභාවං වා අනමස්සනභාවං වා කුම්භෙව ජානාමා”ති වුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, සාරිපුත්තො දිසා නමස්සති, අස්සජිත්ථෙරස්ස පන සන්තිකා ධම්මං සුත්වා සොනාපත්තිඵලං පත්තතාය අත්තතො ආචරියං නමස්සති. යඤ්චි ආචරියං නිස්සාය භික්ඛු ධම්මං විජානාති, තෙන සො ඩ්‍රාග්මණෙන අග්ගි විය සක්කච්චං නමස්සිතඛිඛොයෙවා”ති වත්ථා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

392. “යම්භා ධම්මං විජානෙය්‍ය, සම්මාසම්බුද්ධදෙසිතං;
සක්කච්චං තං නමස්සෙය්‍ය, අග්ගිහුත්තංව ඩ්‍රාග්මණො”ති.

තත්ථ අග්ගිහුත්තංවාති යථා ඩ්‍රාග්මණො අග්ගිහුත්තං සම්මා පරිවරණෙන වෙව අඤ්ජලිකම්මාදීහි ව සක්කච්චං නමස්සති, එවං යම්භා ආචරියා තථාගතපට්ඨෙතං ධම්මං විජානෙය්‍ය, තං සක්කච්චං නමස්සෙය්‍යාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍ය සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු නවමං.

10. ජට්ඨබ්‍රාහ්මණවත්ථු

න ජට්ඨානී ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං ජට්ඨබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර “අහං මානිතො ව පිනිතො ව සුජාතො බ්‍රාහ්මණකුලෙ නිබ්බන්තො. සචෙ සමණො ගොතමො අත්තනො සාවකෙ බ්‍රාහ්මණානි වදති, මම්පි නු බො තථා වත්තුං වට්ටති”ති සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡි. අථ නං සත්ථා “නාහං, බ්‍රාහ්මණ, ජට්ඨමත්තෙන, න ජාතිගොත්තමත්තෙන බ්‍රාහ්මණං වදාමි, පටිච්ඡිද්ධසච්චමෙව පනාහං බ්‍රාහ්මණොති වදාමි”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ —

393. “න ජට්ඨානී න ගොත්තෙන, න ජච්චා හොති බ්‍රාහ්මණො;
යම්හි සච්චඤ්ච ධම්මො ව, සො සුචි සො ව බ්‍රාහ්මණො”ති.

තත්ථ සච්චන්ති යස්මිං පුග්ගලෙ වත්තාරි සච්චානි සොළසභාකාරෙහි පටිච්ඡික්ඛිත්වා සීතං සච්චඤාණඤ්චෙව නවච්චිධො ව ලොකුත්තරධම්මො අත්ථි, සො සුචි, සො බ්‍රාහ්මණො වාති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍ය සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ජට්ඨබ්‍රාහ්මණවත්ථු දසමං.

11. කුහකබ්‍රාහ්මණවත්ථු

කිං තෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කුටාගාරසාලායං විහරන්තො එකං වග්ගුලිවතං කුහකබ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කපෙසි.

සො කිර වෙසාලිනගරද්වාරෙ එකං කකුධරුක්ඛං ආරුය්භ ද්වීනි පාදෙහි රුක්ඛසාධං ගණ්හිත්වා අධොසිරො ඔලම්බන්තො “කපිලානං මෙ සතං දෙථ, කභාපණෙ දෙථ, පරිවාරිකං දෙථ, නො වෙ දස්සථ, ඉතො පනිත්වා මරන්තො නගරං අනගරං කරිස්සාමි”ති වදති. තථාගතස්ස භික්ඛුසඤ්චිකපරිවුත්තස්ස නගරං පවිසනකාලෙ භික්ඛු තං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා නික්ඛමනකාලෙපි නං තථෙව ඔලම්බන්තං පස්සිංසු. නාගරාපි “අයං පාතොව පට්ඨාය එවං ඔලම්බන්තො පනිත්වා මරන්තො නගරං අනගරං කරෙය්‍යා”ති වින්තෙත්වා නගරවිනාසභීතා “යං සො යාවති, සබ්බං දෙමා”ති පටිස්සුණිත්වා අදංසු. සො ඔතරිත්වා සබ්බං ගහෙත්වා අගමාසි. භික්ඛු විහාරුපථාරෙ තං ගාචිං විය වීරවිත්වා ගච්ඡන්තං දිස්වා සඤ්ජානිත්වා “ලද්ධං තෙ , බ්‍රාහ්මණ, යථාපත්ථිත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ආම, ලද්ධං මෙ”ති සුත්වා අන්තොවිහාරං ගන්ත්වා තථාගතස්ස තමත්ථං ආරොවෙසුං. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව සො කුහකවොරො, පුබ්බෙසි කුහකවොරොයෙව අහොසි. ඉදානි පනෙස ඛාලජනං වඤ්චෙති, තදා පන පණ්ඩිතෙ වඤ්චෙතුං නාසක්ඛි”ති වත්වා තෙහි යාවිතො අනිතමාහරි.

අනිතෙ එකං කාසිකගාමං නිස්සාය එකො කුහකතාපසො වාසං කප්පෙසි. තං එකං කුලං පටිජග්ගි. දිවා උප්පන්තබාදනීයභොජනීයතො අත්තනො පුත්තානං විය තස්සපි එකං කොට්ඨාසං දෙති, සායං උප්පන්තකොට්ඨාසං යථෙත්වා දුතියදිවසෙ දෙති. අපේකදිවසං සායං ගොධමංසං ලභිත්වා සාධුකං පවිත්වා තතො කොට්ඨාසං යථෙත්වා දුතියදිවසෙ තස්ස අදංසු. තාපසො මංසං බාදිත්වා ව රසතණ්භාය බද්ධො “කිං මංසං නාමෙත”න්ති පුච්ඡිත්වා “ගොධමංස”න්ති සුත්වා භික්ඛාය වරිත්වා සප්පිදධිකපුකභණ්ඩාදීනි ගහෙත්වා පණ්ණසාලං ගන්ත්වා එකමන්තං යථෙසි. පණ්ණසාලාය පන අවිදුරෙ එකස්මිං වම්මිකෙ ගොධරාජා විහරති. සො කාලෙන කාලං තාපසං වන්දිතුං ආගච්ඡති. තදිවසං පනෙස “තං වධිස්සාමි”ති දණ්ඩං පටිච්ඡාදෙත්වා තස්ස වම්මිකස්ස අවිදුරෙ යානෙ නිද්දායන්තො විය නිසීදි. ගොධරාජා වම්මිකතො නික්ඛමිත්වා තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්තොව ආකාරං සල්ලක්ඛෙත්වා “න මෙ අප්ප ආවරියස්ස ආකාරො රුච්චති”ති තතොව නිවත්ති. තාපසො තස්ස නිවත්තනභාවං ඤාත්වා තස්ස මාරණත්ථාය දණ්ඩං බිපි, දණ්ඩො වීරජික්ඛිත්වා ගතො. ගොධරාජාපි ධම්මිකං පටිසිත්වා තතො සීසං නීහරිත්වා ආගතමග්ගං ඔලොකෙන්නො තාපසං ආහ —

“සමණං තං මඤ්ඤමානො, උපගච්ඡිමසඤ්ඤතං;
සො මං දණ්ඩෙන පාහාසි, යථා අසමණො තථා.

“කිං තෙ ජට්ඨානී දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාට්ඨා;
අබ්භන්තරං තෙ ගහනං, බාහිරං පරිමජ්ජසි”ති. (ජා. 1.4.97-98);

අපි නං තාපසො අත්තනො සත්තකෙන පලොභෙනුං එවමාහ —

“එහි ගොධ නිවත්තස්ස, භුඤ්ජ සාලිනමොදනං;
තෙලං ලොණඤ්ච මෙ අත්ථී, පඤ්ඤං මය්හ පිප්ඵලී”ති. (ජා. 1.4.99);

තං සුත්වා ගොධරාජා “යථා යථා ත්වං කථෙසි, තථා තථා මෙ පලායිතුකාමතාව හොති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

“එස හියොයා පචෙක්ඛාමී, වම්මිකං සතපොරිසං;
තෙලං ලොණඤ්ච කිත්තෙසි, අහිතං මය්හ පිප්ඵලී”ති. (ජා. 1.4.100);

එවඤ්ච පන වත්වා “අහං එත්තකං කාලං තයි සමණසඤ්ඤං අකාසිං, ඉදානි පන තෙ මං පහරිතුකාමතාය දණ්ඨො ඛිත්තො, තස්ස ඛිත්තකාලෙයෙව අසමණො ජාතො. කිං තාදිසස්ස දුප්පඤ්ඤස්ස පුග්ගලස්ස ජටාහි, කිං සබ්බරෙන අජිනවම්මෙන. අබ්භන්තරඤ්ඤි තෙ ගහනං, කෙවලං බාහිරමෙව පරිමජ්ජසී”ති ආහ. සත්ථා ඉමං අතිතං ආහරිත්වා “තදා එස කුහකො තාපසො අහොසි, ගොධරාජා පන අහමෙවා”ති වත්වා ජාතකං සමොධානෙන්වා තදා ගොධපණ්ඩිතෙන තස්ස නිග්ගහිතකාරණං දස්සෙන්තො ඉමං ගාථමාහ —

394. “කිං තෙ ජටාහි දුම්මෙධ, කිං තෙ අජිනසාටියා;
අබ්භන්තරං තෙ ගහනං, බාහිරං පරිමජ්ජසී”ති. (ජා. 1.4.98);

තත්ථ කිං තෙ ජටාහීති අම්භො දුප්පඤ්ඤ තව බද්ධාහිපි ඉමාහි ජටාහි සබ්බරාය නිවත්ථායපි ඉමාය අජිනවම්මසාටියාය ව කිමත්ථොති. අබ්භන්තරන්ති අබ්භන්තරඤ්ඤි තෙ රාගාදිකිලෙසගහනං, කෙවලං හත්ථීලණ්ඩං අස්සලණ්ඩං විය මට්ඨං බාහිරං පරිමජ්ජසීති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

කුහකබ්‍රාහ්මණවත්ථු එකාදසමං.

12. කිසාගොතම්වත්ථු

පංසුකුලධරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතෙ විහරන්තො කිසාගොතමී ආරබ්භ කථෙසි.

තදා කිර සක්කො පට්මයාමාවසානෙ දෙවපරිසාය සද්ධිං සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා වන්දිත්වා එකමන්තෙ සාරණියධම්මකථං සුණන්තො නිසීදි. තස්මිං බණෙ කිසාගොතමී “සත්ථාරං පස්සිස්සාමී”ති ආකාසෙනාගන්ත්වා සක්කං දිස්වා නිවත්ති. සො තං වන්දිත්වා නිවත්තන්ති දිස්වා සත්ථාරං පුච්ඡී — “කා නාමෙසා , හන්තෙ, ආගච්ඡමානාව තුම්හෙ දිස්වා නිවත්තති”ති? සත්ථා “කිසාගොතමී නාමෙසා, මහාරාජ, මම ධිතා පංසුකුලිකත්ථෙරීනං අග්ගා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

395. “පංසුකුලධරං ජන්තුං, කිසං ධමනිසන්ථනං;
එකං වනස්මිං ඤායන්තං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ කිසන්ති පංසුකුලිකා හි අත්තනො අනුරූපං පටිපදං පුරෝන්තා අප්පමංසලොහිතා වෙව හොන්ති ධමනිසන්ථනගන්තා ව, තස්මා එවමාහ. එකං වනස්මින්ති විචිත්තට්ඨානෙ එකකං වනස්මිං ඤායන්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

කිසාගොතම්වත්ථු ද්වාදසමං.

13. එකබ්‍රාහ්මණවත්ථු

න වාහන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො එකං බ්‍රාහ්මණං ආරබ්භ කථෙසි.

සො කිර “සමණො ගොතමො අත්තනො සාවකෙ බ්‍රාහ්මණාති වදති අහඤ්චම්හි බ්‍රාහ්මණයොනියං නිබ්බත්තො, මම්පි නු බො එවං වන්තුං වට්ටති”ති සත්ථාරං උපසඬකම්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡී. අපි නං සත්ථා “නාහං, බ්‍රාහ්මණ, බ්‍රාහ්මණයොනියං නිබ්බත්තමත්තෙනෙවං වදාමි, යො පන අකිඤ්චනො අගහණො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමි”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ —

396. “න වාහං බ්‍රාහ්මණං බුමි, යොනිජං මත්තිසම්භවං;
භොවාදි නාම සො භොති, සවෙ භොති සකිඤ්චනො;
අකිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ යොනිජන්ති යොනියං ජාතං. මත්තිසම්භවන්ති බ්‍රාහ්මණියා මාතු සන්තකෙ උදරස්මිං සම්භූතං. භොවාදීති සො පන ආමන්තනාදිසු “භො, භො”ති වත්ථා විවරන්තො භොවාදි නාම භොති, සවෙ රාගාදීහි කිඤ්චනෙහි සකිඤ්චනො. අහං පන රාගාදීහි අකිඤ්චනං චතුහි උපාදානෙහි අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො බ්‍රාහ්මණො සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

එකබ්‍රාහ්මණචත්ථු තෙරසමං.

14. උග්ගසෙනසෙට්ඨිපුත්තචත්ථු

සබ්බසංයොජනන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො උග්ගසෙනං නාම සෙට්ඨිපුත්තං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. චත්ථු “මුඤ්ච පුරෙ මුඤ්ච පච්ඡතො”ති (ධ. ප. 348) ගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරිතමෙව.

තදා හි සත්ථා, “භත්තෙ, උග්ගසෙනො ‘න භායාමි’ති වදති, අභූතෙන මඤ්ඤෙ අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොති”ති භික්ඛුහි චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තසදිසා ඡින්නසංයොජනා න භායන්තියෙවා”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ —

397. “සබ්බසංයොජනං ඡෙත්වා, යො වෙ න පරිතස්සති;
සඬගාතිගං විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ සබ්බසංයොජනන්ති දසවිධසංයොජනං. න පරිතස්සතීති තණ්හාය න භායති. තමහන්ති තං අහං රාගාදීනං සඬගානං අතීතත්තා සඬගාතිගං, චතුන්නම්පි යොගානං අභාවෙන විසංයුත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛ්‍යු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණති.

උග්ගසෙනසෙට්ඨිපුත්තචත්ථු චුද්දසමං.

15. ද්වෙබ්‍රාහ්මණචත්ථු

ඡෙත්වා නද්ධිත්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො ද්වෙ බ්‍රාහ්මණෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තෙසු කිරෙකස්ස වුළුරොහිතො නාම ගොණො අභොසි, එකස්ස මහාරොහිතො නාම. තෙ එකදිවසං “තව ගොණො බලවා, මම ගොණො බලවා”ති විවදිත්වා “කිං නො විවාදෙන, පාඡෙත්වා ජානිස්සාමා”ති අවිරවතිතීරෙ සකටං වාලුකාය පුරෙත්වා ගොණෙ යොජයිංසු. තස්මිං බණෙ භික්ඛුපි න්හායිතුං තත්ථ ගතා භොන්ති. බ්‍රාහ්මණා ගොණෙ පාඡෙසු. සකටං නිව්වලං අට්ඨාසි, නද්ධිවරත්තා පන ඡිජ්ජිංසු. භික්ඛු දිස්වා විහාරං ගන්ත්වා තමත්ථං සත්ථු ආරොවයිංසු. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, බාහිරා එතා නද්ධිවරත්තා, යො කොච්චි එතා ඡින්නදතෙව, භික්ඛුනා පන අජ්ඣත්තිකා කොධනද්ධිඤ්චෙව තණ්හාවරත්තඤ්ච ඡින්නදිතුං වට්ටති”ති වත්ථා ඉමං ගාථමාහ —

398. “ඡෙත්වා නද්ධිං වරත්තඤ්ච, සන්දානං සහනුක්කමං;
උක්ඛිත්තපලිසං බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ නද්ධිත්ති නය්හනභාවෙන පවත්තං කොධං. වරත්තන්ති බන්ධනභාවෙන පවත්තං තණ්හං. සන්දානං සහනුක්කමන්ති අනුසයානුක්කමසහිතං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිසන්දානං, ඉදං සබ්බම්පි ඡින්නදිත්වා ධීතං අවිජ්ජාපලිසස්ස උක්ඛිත්තත්තා උක්ඛිත්තපලිසං, චතුන්නං සච්චානං බුද්ධත්තා බුද්ධං තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ පඤ්චසනා භික්ඛු අරහත්තෙ පතිට්ඨතිංසු, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

ද්වෙබ්‍රාහ්මණචත්ථු පන්තරසමං.

16. අක්කොසකභාරද්වාජචත්ථු

අක්කොසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො අක්කොසකභාරද්වාජං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තස්ස හි භාතු භාරද්වාජස්ස ධනඤ්ජානී නාම බ්‍රාහ්මණී සොනාපන්නා අහොසි. සා බිපිත්වාපි කාසිත්වාපි පක්ඛලිත්වාපි “නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති ඉමං උදානං උදානෙසි. සා එකදිවසං බ්‍රාහ්මණපරිවෙසනාය පවත්තමානාය පක්ඛලිත්වා තථෙව මහාසද්දෙන උදානං උදානෙසි. බ්‍රාහ්මණො කුජ්ඣිත්වා “එවමෙවායං වසලී යත්ථ වා තත්ථ වා පක්ඛලිත්වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස චණ්ණං භාසති”ති වත්වා “ඉදානි තෙ, වසලී, ගන්ත්වා තස්ස සත්ථුනො වාදං ආරොපෙස්සාමී”ති ආහ. අථ නං සා “ගච්ඡ, බ්‍රාහ්මණ, නාහං තං පස්සාමි, යො තස්ස භගවතො වාදං ආරොපෙය්‍ය, අපි ච ගන්ත්වා තං භගවත්තං පඤ්භං පුච්ඡස්සු”ති ආහ. සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා අවන්දිත්වා ඵකමත්තං යීතො පඤ්භං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“කිංසු ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කිංසු ඡෙත්වා න සොචති;
කිස්සස්සු ඵකධම්මස්ස, වධං රොවෙසි ගොතමා”ති. (සං. නි. 1.187);

අථස්ස පඤ්භං ඛ්‍යාකරොන්තො සත්ථා ඉමං ගාථමාහ –

“කොධං ඡෙත්වා සුඛං සෙති, කොධං ඡෙත්වා න සොචති;
කොධස්ස විසමුලස්ස, මධුරග්ගස්ස බ්‍රාහ්මණ;
වධං අරියා පසංසන්ති, තඤ්ඤි ඡෙත්වා න සොචති”ති. (සං. නි. 1.187);

සො සත්ථරි පසිදිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. අථස්ස කනිට්ඨො අක්කොසකභාරද්වාජො “භාතා කිර මෙ පබ්බජිතො”ති සුත්වා කුද්ධො ආගන්ත්වා සත්ථාරං අසබ්බාහි ඵරුසාහි වාචාහි අක්කොසි. සොපි සත්ථාරා අතිථිනං බාදනීයාදිදානමපම්මෙන සඤ්ඤත්තො සත්ථරි පසන්තො පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. අපරෙපිස්ස සුන්දරිකභාරද්වාජො බිලිඬිගකභාරද්වාජොති ද්වෙ කනිට්ඨභාතරො සත්ථාරං අක්කොසන්තාව සත්ථාරා විනීතා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණිංසු.

අපේකදිවසං ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, අච්ඡරියා වත බුද්ධගුණා, වතුසු නාම භාතිකෙසු අක්කොසන්තෙසු සත්ථා කිඤ්චි අවත්වා තෙසංයෙව පනිට්ඨා ජාතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, අහං මම ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා දුට්ඨෙසු අදුස්සන්තො මහාජනස්ස පනිට්ඨා භොමියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

399. “අක්කොසං වධබන්ධඤ්ච, අදුට්ඨො යො තිතික්ඛති;
ඛන්තිබලං බලානිකං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ අදුට්ඨොති එතං දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසඤ්ච පාණිආදීහි පොථනඤ්ච අන්ද්‍රබන්ධනාදීහි බන්ධනඤ්ච යො අකුද්ධමානසො හුත්වා අධිවාසෙති, ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා ඛන්තිබලං, පුනර්පුනං උප්පත්තියා අනිකභුතෙන තෙනෙව ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතත්තා බලානිකං තං ඵවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අක්කොසකභාරද්වාජවත්ථු සොළසමං.

17. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

අක්කොධනන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

තදා කිර ථෙරො පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං පිණ්ඩාය වරන්තො නාලකගාමෙ මාතු සරද්ධාරං අගමාසි. අථ නං සා නිසිදාපෙත්වා පරිවිසමානා අක්කොසි – “අම්භො, උච්ඡිට්ඨබාදක උච්ඡිට්ඨකඤ්ඡියං අලහිත්වා පරසරෙසු උච්චිකපිට්ඨෙන සට්ඨිකකඤ්ඡියං පරිභුඤ්ඡිතුං අසිතිකොට්ඨනං පභාය පබ්බජිතොසි, නාසිතම්භා තයා, භුඤ්ජාහි දානී”ති. භික්ඛුනම්පි භත්තං දදමානා “තුම්භෙහි මම පුත්තො අත්තනො වුළුපට්ඨාකො කතො, ඉදානි භුඤ්ජථා”ති වදෙති. ථෙරො භික්ඛං ගභෙත්වා විහාරමෙව අගමාසි. අථායස්මා රාහුලො සත්ථාරං පිණ්ඩපානෙන ආපුච්ඡි. අථ නං සත්ථා ආහ – “රාහුල, කහං ගමිත්ථා”ති? “අය්‍යිකාය ගාමං, භන්තෙ”ති. “කිං පන තෙ අය්‍යිකාය උපජ්ඣායො චුත්තො”ති? “අය්‍යිකාය මෙ, භන්තෙ, උපජ්ඣායො අක්කුට්ඨො”ති. “කිත්ති වත්වා”ති? “ඉදං නාම, භන්තෙ”ති. “උපජ්ඣායෙන පන තෙ කිං චුත්ත”න්ති? “න කිඤ්චි, භන්තෙ”ති. තං සුත්වා භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, අච්ඡරියා වත සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස ගුණා, ඵවංනාමස්ස මාතරි අක්කොසන්තියා කොධමත්තම්පි නාභොසි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, බිණ්ණසවා නාම අක්කොධනාව භොන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

400. “අක්කොධනං වතවත්තං, සීලවත්තං අනුස්සදං;
දන්තං අන්තිමසාරීරං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ප් වතවත්තන්ති ධුතවතෙන, සමන්තාගතං චතුපාරිසුද්ධිසිලෙන සිලවත්තං, තණ්හාඋස්සදාහාවෙන අනුස්සදං, ඡළින්ද්‍රියදමනෙන දත්තං, කොටියං ධීතෙන අත්තභාවෙන අන්තිමසරීරං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු සත්තරසමං.

18. උප්පලවණ්ණාපෙරිවත්ථු

වාරි පොක්ඛරපත්තෙවාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො උප්පලවණ්ණාපෙරිං ආරඛ්භ කථෙසි. වත්ථු “මධුවා මඤ්ඤති බාලො”ති ගාථාවණ්ණනාය (ධ. ප. 69) විත්ථාරිතමෙව. චුත්තඤ්ඤි තත්ප් (ධ. ප. අට්ඨ. 1.69)

අපරෙන සමයෙන මහාජනො ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසි “බිණ්ණසවාපි මඤ්ඤෙ කාමසුඛං සාදියන්ති, කාමං සෙවන්ති, කිං න සෙවිස්සන්ති. න භෙනෙ කොළාපරුක්ඛා, න ච වම්මිකා, අල්ලමංසසරීරාව, තස්මා එතෙපි කාමසුඛං සාදියන්ති”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, බිණ්ණසවා කාමසුඛං සාදියන්ති, න කාමං සෙවන්ති. යථා හි පදුමපත්තෙ පතිතං උදකඛින්දු න ලිම්පති න සණ්ඨාති, විනිවත්තිත්වා පන පතතෙව. යථා ච ආරග්ගෙ සාසපො න උපලිම්පති න සණ්ඨාති, විනිවත්තිත්වා පතතෙව, එවං බිණ්ණසවස්ස චිත්තෙ දුට්ඨොපි කාමො න ලිම්පති න සණ්ඨාති”ති අනුසන්ධිං සට්ඨන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො ඉමං ගාථමාහ –

401. “වාරි පොක්ඛරපත්තෙව, ආරග්ගෙරිව සාසපො;
යො න ලිම්පති කාමෙසු, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ප් යො න ලිම්පති එවමෙවං යො අඛින්නරෙ දුට්ඨොපි කාමෙ න උපලිම්පති, තස්මිං කාමෙ න සණ්ඨාති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

උප්පලවණ්ණාපෙරිවත්ථු අට්ඨාරසමං.

19. අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණවත්ථු

යො දුක්ඛස්සාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණං ආරඛ්භ කථෙසි.

තස්ස කිරෙකො දාසො අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ පලායිත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. බ්‍රාහ්මණො තං ඔලොකෙන්තො අදිස්වා එකදිවසං සත්ථාරා සද්ධිං පිණ්ඩාය පටිසන්තං ද්වාරන්තරෙ දිස්වා විවරං දළ්භං අග්ගභෙසි. සත්ථා නිවත්තිත්වා “කිං ඉදං, බ්‍රාහ්මණා”ති පුච්ඡි. දාසො මෙ, භො ගොතමාති . පන්නභාරො එස, බ්‍රාහ්මණාති. “පන්නභාරො”ති ච චුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො “අරහා”ති සල්ලක්ඛෙසි. තස්මා පුනපි තෙන “එවං, භො ගොතමා”ති චුත්තෙ සත්ථා “ආම, බ්‍රාහ්මණ, පන්නභාරො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

402. “යො දුක්ඛස්ස පජානාති, ඉධෙව ඛයමත්තනො;
පන්නභාරං විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ප් දුක්ඛස්සාති ඛන්ධදුක්ඛස්ස. පන්නභාරන්ති ඔභිතඛන්ධභාරං චතුහි යොගෙහි සබ්බකිලෙසෙහි වා විසංයුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො. දෙසනාවසානෙ යො බ්‍රාහ්මණො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි, සම්පත්තානම්පි සාත්ථිකා ධම්මදෙසනා අභොසිති.

අඤ්ඤතරබ්‍රාහ්මණවත්ථු එකුනවිසතිමං.

20. බෙමාභික්ඛුනිවත්ථු

ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ගිජ්ඣකුටෙ විහරන්තො බෙමං නාම භික්ඛුනිං ආරඛ්භ කථෙසි.

එකදිවසඤ්ඤි පට්ඨමයාමසමන්තරෙ සක්කො දෙවරාජා පරිසාය සද්ධිං ආගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ සාරණියධම්මකථං සුණන්තො නිසීදි. තස්මිං බණෙ බෙමා භික්ඛුනි “සත්ථාරං පස්සිස්සාමි”ති ආගන්ත්වා සක්කං දිස්වා ආකාසෙ ධීතාව සත්ථාරං වන්දිත්වා නිවත්ති. සක්කො තං දිස්වා “කො එසා, හන්තෙ, ආගච්ඡමානා ආකාසෙ

ධීතාව සත්ථාරං වන්දිත්වා නිවන්ති”ති පුච්ඡි. සත්ථා “එසා, මහාරාජ, මම ධීතා බෙමා නාම මහාපඤ්ඤා මග්ගාමග්ගකොච්ඡා”ති වන්වා ඉමං ගාථමාහ –

403. “ගම්භීරපඤ්ඤං මෙධාචිං, මග්ගාමග්ගස්ස කොච්ඡං;
උත්තමත්ථමනුප්පත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ ගම්භීරපඤ්ඤන්ති ගම්භීරෙසු බන්ධාදීසු පවත්තාය පඤ්ඤාය සමන්තාගතං ධම්මොපපඤ්ඤාය සමන්තාගතං මෙධාචිං “අයං දුග්ගතියා මග්ගො, අයං සුගතියා මග්ගො, අයං නිබ්බානස්ස මග්ගො, අයං අමග්ගො”ති එවං මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව ඡෙකතාය මග්ගාමග්ගස්ස කොච්ඡං අරහත්තසංඛාරානං උත්තමත්ථං අනුප්පත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

බෙමාහික්ඛුනිවත්ථු විසතිමං.

21. පබ්භාරවාසිතිස්සත්ථෙරවත්ථු

අසංසට්ඨන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො පබ්භාරවාසිතිස්සත්ථෙරං ආරඛ්භ කථෙසි.

සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා අරඤ්ඤං පටිසිත්වා සප්පායං සෙනාසනං ඔලොකෙන්තො එකං ලෙණපබ්භාරං පාපුණ්, සම්පත්තක්ඛණෙයෙවස්ස චිත්තං එකග්ගතං ලභි. සො “අහං ඉධ වසන්තො පබ්බජිතකිච්චං නිප්ථාදෙතුං සක්ඛිස්සාමි”ති චිත්තෙසි. ලෙණෙපි අධිවත්ථා දෙවතා “සීලවා හික්ඛු ආගතො, ඉමිනා සද්ධිං එකට්ඨානෙ වසිතුං දුක්ඛං. අයං පන ඉධ එකරත්තිමෙව වසිත්වා පක්කම්ස්සති”ති චිත්තෙන්වා පුත්තෙ ආදාය නික්ඛමි. ථෙරො පුනදිවසෙ පාතොව ගොවරගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. අථ නං එකා උපාසිකා දිස්වා ව පුත්තසිනෙහං පටිලභිත්වා ගෙහෙ නිසීදාපෙන්වා භොජෙන්වා අත්තානං නිස්සාය තෙමාසං වසනත්ථාය යාචි. සොපි “සක්කා මයා ඉමං නිස්සාය භවතිස්සරණං කාතු”න්ති අධිවාසෙන්වා තමෙව ලෙණං අගමාසි. දෙවතා තං ආගච්ඡන්තං දිස්වා “අද්ධා කෙනචි නිමන්තිතො භවිස්සති, ස්වෙ වා පරසුචෙ වා ගමිස්සති”ති චිත්තෙසි.

එවං අධිස්මාසමන්තෙ අතික්කන්තෙ “අයං ඉධෙව මඤ්ඤෙ අන්තොවස්සං වසිස්සති, සීලවතා පන සද්ධිං එකට්ඨානෙ පුත්තකෙහි සද්ධිං වසිතුං දුක්ඛරං, ඉමඤ්ච ‘නික්ඛමා’ති වත්තුං න සක්කා, අත්ථි නු බො ඉමස්ස සීලෙ බලිත”න්ති දිබ්බෙන වක්ඛුනා ඔලොකෙන්ති උපසම්පදමාළකතො පට්ඨාය තස්ස සීලෙ බලිතං අදිස්වා “පරිසුද්ධමස්ස සීලං, කිඤ්චිදෙවස්ස කත්වා අයසං උප්පාදෙස්සාමි”ති තස්ස උපට්ඨාකතුලෙ උපාසිකාය ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ගීචං පරිවත්තෙසි. තස්ස අක්ඛිති නික්ඛමිංසු, මුඛතො බෙළො පග්ගරි. උපාසිකා තං දිස්වා “කිං ඉද”න්ති විරට්ඨි. අථ නං දෙවතා අදිස්සමානරූපා එවමාහ – “මයා එස ගහිතො, බලිකම්මෙනපි මෙ අත්ථො නත්ථි, තුම්භාකං පන කුලුපකං ථෙරං ලට්ඨිමධුකං යාචිත්වා තෙන තෙලං පචිත්වා ඉමස්ස නත්ථුකම්මං දෙථ, එවාහං ඉමං මුඤ්චිස්සාමි”ති. තස්සතු වා එස මරතු වා, න සක්ඛිස්සාමහං අයාං ලට්ඨිමධුකං යාචිතුන්ති. සචෙ ලට්ඨිමධුකං යාචිතුං න සක්කොථ, නාසිකායස්ස හිඬගුචුණ්ණං පක්ඛිපිතුං වදෙථාති. ඉදම්පි වත්තුං න සක්කොමාති. තෙන හිස්ස පාදධොවනඋදකං ආදාය සීසෙ ආසිඤ්චාති. උපාසිකා “සක්කා ඉදං කාතු”න්ති වෙලාය ආගතං ථෙරං නිසීදාපෙන්වා යාගුබ්ඡ්ජකං දත්වා අන්තරහන්තෙ නිසින්තස්ස පාදෙ ධොවිත්වා උදකං ගහෙන්වා, “හන්තෙ, ඉදං උදකං දාරකස්ස සීසෙ ආසිඤ්චාමා”ති ආපුච්ඡිත්වා “තෙන හි ආසිඤ්චාමා”ති චුත්තෙ තථා අකාසි. සා දෙවතා තාවදෙව තං මුඤ්චිත්වා ගන්ත්වා ලෙණද්ධාරෙ අට්ඨාසි.

ථෙරොපි හත්තකිච්චාවසානෙ උට්ඨායාසනා අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානතාය ද්වන්තිංසාකාරං සප්ඤ්ඤායන්තොව පක්කාමි. අථ නං ලෙණද්ධාරං පත්තකාලෙ සා දෙවතා “මහාවෙජ්ජ මා ඉධ පටිසා”ති ආහ. සො තත්ථෙව යත්වා “කාසි ත්ව”න්ති ආහ. අහං ඉධ අධිවත්ථා දෙවතාති. ථෙරො “අත්ථි නු බො මයා වෙජ්ජකම්මස්ස කතට්ඨාන”න්ති උපසම්පදමාළකතො පට්ඨාය ඔලොකෙන්තො අත්තතො සීලෙ තිලකං වා කාලකං වා අදිස්වා “අහං මයා වෙජ්ජකම්මස්ස කතට්ඨානං න පස්සාමි, කස්මා එවං වදෙසි”ති ආහ. න පස්සසිති. ආම, න පස්සාමිති? ආචික්ඛාමි තෙති. ආම, ආචික්ඛාමිති. තිට්ඨතු තාව දුරෙ කතං, අප්පෙව තයා අමනුස්සගහිතස්ස උපට්ඨාකපුත්තස්ස පාදධොවනඋදකං සීසෙ ආසිත්තං, නාසිත්තන්ති? ආම, ආසිත්තන්ති. කිං එතං න පස්සසිති? එතං සන්ධාය ත්වං වදෙසිති? ආම, එතං සන්ධාය වදාමිති. ථෙරො චිත්තෙසි – “අහො වත මෙ සම්මා පණ්හිතො අත්තා, සාසනස්ස අනුරූපං වත මෙ වරිතං, දෙවතාපි මම වතුපාරිසුද්ධිසීලෙ තිලකං වා කාලකං වා අදිස්වා දාරකස්ස සීසෙ ආසිත්තපාදධොවනමත්තං අද්දසා”ති තස්ස සීලං ආරඛ්භ බලවපිති උප්පජ්ජි. සො තං වික්ඛම්භෙන්වා පාදුද්ධාරම්පි අකත්වා තත්ථෙව අරහත්තං පත්වා “මාදිසං පරිසුද්ධං සමණං දුසෙන්වා මා ඉධ වනසණ්ඨෙ වසි, ත්වමෙව නික්ඛමාහි”ති දෙවතං ඔවදන්තො ඉමං උදානං උදානෙසි –

“විසුද්ධො වත මෙ වාසො, නිම්මලං මං තපස්සිනං;
මා ත්වං විසුද්ධං දුසෙසි, නික්ඛම පවනා තුව”න්ති.

සො තත්වෙව තෙමාසං වසිත්වා වුත්ථවස්සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා භික්ඛුහි “කිං, ආවුසො, පබ්බජිතකිව්වං තෙ මත්ථකං පාපිත”න්ති පුට්ඨො තස්මිං ලෙණෙ වස්සුපගමනතො පට්ඨාය සබ්බං තං පවත්තිං භික්ඛුනං ආරොචෙත්වා, “ආවුසො, ත්වං දෙවතාය එවං වුච්චමානො න කුජ්ඣ”ති වුත්තෙ “න කුජ්ඣ”න්ති ආහ. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරොචෙසුං, “හන්තෙ, අයං භික්ඛු අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති, දෙවතාය ඉදං නාම වුච්චමානොපි න කුජ්ඣන්ති වදන්ති”ති. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “නෙව, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො කුජ්ඣති, එතස්ස ගිහිහි වා පබ්බජිතෙහි වා සංසග්ගො නාම නත්ථී, අසංසට්ඨො එස අප්පිච්ඡො සත්තුට්ඨො”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

404. “අසංසට්ඨං ගහට්ඨෙහි, අනාගාරෙහි වුභයං;
අනොකසාරිමප්පිච්ඡං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ අසංසට්ඨන්ති දස්සනසවනසමුල්ලපනපරිභොගකායසංසග්ගානං අභාවෙන අසංසට්ඨං. උභයන්ති ගිහිහි ව අනාගාරෙහි වාහි උභයෙහිපි අසංසට්ඨං. අනොකසාරින්නි අනාලයවාරිං තං එවරූපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

පබ්භාරවාසීතිස්සත්ථෙරවත්ථු එකථිසතිමං.

22. අඤ්ඤතරභික්ඛුවත්ථු

නිධාය දණ්ඩන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො අඤ්ඤතරං භික්ඛුං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරඤ්ඤෙ වායමන්නො අරහත්තං පත්වා “පට්ලද්ධගුණං සත්ථු ආරොචෙස්සාමි”ති තතො නික්ඛමි. අථ නං එකස්මිං ගාමෙ එකා ඉත්ථී සාමිකෙන සද්ධිං කලහං කත්වා තස්මිං බහි නික්ඛන්තෙ “කුලසරං ගමිස්සාමි”ති මග්ගං පටිපන්නා අන්තරාමග්ගෙ දිස්වා “ඉමං ථෙරං නිස්සාය ගමිස්සාමි”ති පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධි. ථෙරො පන තං න පස්සති. අථස්සා සාමිකො ගෙහං ආගතො තං අදිස්වා “කුලගාමං ගතා භවිස්සති”ති අනුබන්ධන්නො තං දිස්වා “න සක්කා ඉමාය එකිකාය ඉමං අට්ඨං පටිපජ්ජිතුං, කං නු ඛො නිස්සාය ගච්ඡති”ති ඔලොකෙන්නො ථෙරං දිස්වා “අයං ඉමං ගණ්හිත්වා නික්ඛන්තො භවිස්සති”ති විත්තෙත්වා ථෙරං සන්තප්පෙසි. අථ නං සා ඉත්ථී “නෙව මං එස හදන්නො පස්සති, න ආලපති, මා නං කිඤ්චි අවවා”ති ආහ. සො “කිං පන ත්වං අත්තානං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං මම ආචික්ඛිස්සසි, කුශ්ලමෙව අනුච්ඡවිකං ඉමස්ස කරිස්සාමි”ති උප්පන්නකොධො ඉත්ථීයා ආසාදෙන ථෙරං පොථෙත්වා තං ආදාය නිවත්ති. ථෙරස්ස සකලසරීරං සඤ්ජාතගණ්ඩං අහොසි. අථස්ස විහාරං ගතකාලෙ භික්ඛු සරීරං සම්බාහන්නා ගණ්ඩෙ දිස්වා “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡිංසු. සො තෙසං තමත්ථං ආරොචෙසි. අථ නං භික්ඛු, “ආවුසො, තස්මිං පුරිසෙ එවං පහරන්නෙ ත්වං කිං අවච, කිං වා තෙ කොධො උප්පන්නො”ති. “න මෙ, ආවුසො, කොධො උප්පජ්ජි”ති වුත්තෙ සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා, “හන්තෙ, එස භික්ඛු ‘කොධො තෙ උප්පජ්ජති’ති වුච්චමානො ‘න මෙ, ආවුසො, කොධො උප්පජ්ජති’ති අභූතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති ආරොචෙසුං. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, බිණ්ණසවා නාම නිහිතදණ්ඩා, තෙ පහරන්නෙසුපි කොධං න කරොන්තියෙවා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

405. “නිධාය දණ්ඩං භූතෙසු, තසෙසු ථාවරෙසු ව;
යො න හන්ති න සාතෙති, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ නිධායාති නික්ඛිත්වා ඔරොපෙත්වා. තසෙසු ථාවරෙසු වාහි තණ්හාතාසෙන තසෙසු, තණ්හාඅභාවෙන ථීරතාය ථාවරෙසු ව. යො න හන්තීති යො එවං සබ්බසත්තෙසු විගතපටිසතාය නික්ඛිත්තදණ්ඩො නෙව කඤ්චි සයං හනති, න අඤ්ඤෙ සාතෙති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අඤ්ඤතරභික්ඛුවත්ථු බාවිසතිමං.

23. සාමණෙරානං වත්ථු

අවිරුද්ධන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්නො වත්තාරො සාමණෙරෙ ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකා කිර බ්‍රාහ්මණි වතුන්නං භික්ඛුනං උද්දෙසහත්තං සප්පෙත්වා බ්‍රාහ්මණං ආහ – “විහාරං ගන්ත්වා වත්තාරො මහල්ලකබ්‍රාහ්මණෙ උද්දිසාපෙත්වා ආනෙහි”ති. සො විහාරං ගන්ත්වා “වත්තාරො මෙ බ්‍රාහ්මණෙ උද්දිසිත්වා දෙථා”ති ආහ. තස්ස සංකිච්චො පණ්ඩිතො සොපාකො රෙවතොති සත්තවස්සිකා වත්තාරො බිණ්ණසවසාමණෙරා පාපුණිංසු. බ්‍රාහ්මණි මහාරහානි ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා ධීතා සාමණෙරෙ දිස්වාච කුපිතා උද්ධනෙ පක්ඛිත්තලොණං විය තට්ඨවායමානා “ත්වං විහාරං ගන්ත්වා අත්තතො නත්තුමත්තෙපි අප්පහොන්තෙ වත්තාරො කුමාරකෙ ගහෙත්වා ආගතොසි”ති වත්වා තෙසං තෙසු ආසනෙසු නිසිදිතුං අදත්වා නිවපිට්ඨකානි අත්ථරිත්වා “එතෙසු නිසිද්ථා”ති වත්වා

“ගව්‍ය, බ්‍රාහ්මණ, මහල්ලකෙ ඔලොකෙන්වා ආනෙහි” ති ආහ. බ්‍රාහ්මණො විහාරං ගන්ත්වා සාරිපුත්තත්තං පටං දිස්වා “එට්, අම්මාකං ගෙහං ගමිස්සාමා” ති ආනෙසි. පෙරො ආගන්ත්වා සාමණෙරෙ දිස්වා “ඉමෙහි බ්‍රාහ්මණෙහි හත්තං ලද්ධ” ති ප්‍රච්ඡිත්වා “න ලද්ධ” ති වුත්තෙ චතුත්තමෙව හත්තස්ස පටියත්තභාවං ඤත්වා “ආහර මෙ පත්ත” ති පත්තං ගහෙත්වා පක්කාමි. බ්‍රාහ්මණී “කිං ඉමිනා වුත්ත” ති ප්‍රච්ඡිත්වා “එතෙසං නිසින්නානං බ්‍රාහ්මණානං ලද්ධං වට්ටති, ආහර මෙ පත්ත” ති අත්තනො පත්තං ගහෙත්වා ගතො, න භුඤ්ජිතුකාමො හවිස්සති, සීසං ගන්ත්වා අඤ්ඤං ඔලොකෙන්වා ආනෙහිති. බ්‍රාහ්මණො ගන්ත්වා මහාමොග්ගල්ලානත්තං පටං දිස්වා තට්ඨ වත්වා ආනෙසි. සොපි සාමණෙරෙ දිස්වා තට්ඨ වත්වා පත්තං ගහෙත්වා පක්කාමි. අට් නං බ්‍රාහ්මණී ආහ – “එතෙ න භුඤ්ජිතුකාමා, බ්‍රාහ්මණවාදකං ගන්ත්වා එකං මහල්ලකබ්‍රාහ්මණං ආනෙහි” ති.

සාමණෙරාපි පාතොව පටියාය කිඤ්චි අලභමානා ජීසව්ජාය පිළිතා නිසිදිංසු. අට් නෙසං ගුණතෙජෙන සක්කස්ස ආසනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සො ආවජ්ජෙන්තො තෙසං පාතොව පටියාය නිසින්නානං කිලන්තභාවං ඤත්වා “මයා තත්ථ ගන්තුං වට්ටති” ති ජරාජිණ්ණො මහල්ලකබ්‍රාහ්මණො හුත්වා තස්මිං බ්‍රාහ්මණවාදකෙ බ්‍රාහ්මණානං අග්ගාසනෙ නිසිදි. බ්‍රාහ්මණො තං දිස්වා “ඉදාති මෙ බ්‍රාහ්මණී අත්තමනා හවිස්සති” ති එහි ගෙහං ගමිස්සාමා” ති තං ආදාය ගෙහං අගමාසි. බ්‍රාහ්මණී තං දිස්වා ච තුට්ඨවිත්තා ද්විසු ආසනෙසු අත්ථරණං එකස්මිංයෙව අත්ථරිත්වා, “අය්‍ය, ඉධ නිසිදාහි” ති ආහ. සක්කො ගෙහං පටිසිත්වා වත්තාරො සාමණෙරෙ පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා තෙසං ආසනපරියන්තෙ භූමියං පල්ලඬකෙන නිසිදි. අට් නං දිස්වා බ්‍රාහ්මණී බ්‍රාහ්මණං ආහ – “අහො තෙ ආනිතො බ්‍රාහ්මණො, එතමිපි උම්මත්තකං ගහෙත්වා ආගතොසි, අත්තනො නත්තුමත්තෙ වන්දන්තො විවරති, කිං ඉමිනා, නිහරාහි න” ති. සො ඛන්ධෙපි හත්තෙපි කවිජායපි ගහෙත්වා නික්කඩ්ඪිසිමානො උටියාතුමිපි න ඉව්ඡති. අට් නං බ්‍රාහ්මණී “එහි, බ්‍රාහ්මණ, ත්වං එකස්මිං හත්තෙපි ගණ්හ, අහං එකස්මිං හත්තෙපි ගණ්හිස්සාමි” ති උභොපි ද්විසු හත්තෙපි ගහෙත්වා පිට්ඨියං පොටෙන්තා ගෙහද්වාරතො ඛති අකංසු. සක්කොපි නිසින්නටියානෙයෙව නිසින්නො හත්තං පරිවත්තෙසි. තෙ නිවත්තිත්වා තං නිසින්නමෙව දිස්වා භීතරවං රවන්තා විස්සජ්ජෙසු. තස්මිං ඛණෙ සක්කො අත්තනො සක්කභාවං ජානාපෙසි. අට් නෙසං ආහාරං අදංසු. පඤ්චපි ජනා ආහාරං ගහෙත්වා එකො කණ්ණිකාමණ්ඩලං විනිවිජ්ඣිත්වා, එකො ඡදනස්ස පුරිමහාගං, එකො පච්ඡිමහාගං, එකො පට්ඨියං නිමුජ්ජිත්වා, සක්කොපි එකෙන යානෙන නික්ඛමිති එවං පඤ්චධා අගමංසු. තතො පටියාය ව පන තං ගෙහං පඤ්චජ්ජදගෙහං කිර නාම ජාතං.

සාමණෙරෙපි විහාරං ගතකාලෙ භික්ඛු, “ආවුසො, කිදිස” ති ප්‍රච්ඡිංසු. මා නො ප්‍රච්ඡිත්ථ, අම්මාකං දිට්ඨකාලතො පටියාය බ්‍රාහ්මණී කොධාහිභූතා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නො නිසිදිතුමිපි අදත්වා “සීසං සීසං මහල්ලකබ්‍රාහ්මණං ආනෙහි” ති ආහ. අම්මාකං උපජ්ඣායො ආගන්ත්වා අම්මෙ දිස්වා “ඉමෙසං නිසින්නබ්‍රාහ්මණානං ලද්ධං වට්ටති” ති පත්තං ආහරාපෙත්වා නික්ඛමි. “අඤ්ඤං මහල්ලකං බ්‍රාහ්මණං ආනෙසි” ති වුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො මහාමොග්ගල්ලානත්තං ආනෙසි, සොපි අම්මෙ දිස්වා තට්ඨ වත්වා පක්කාමි. අට් බ්‍රාහ්මණී “න එතෙ භුඤ්ජිතුකාමා, ගව්‍ය බ්‍රාහ්මණවාදකතො එකං මහල්ලකබ්‍රාහ්මණං ආනෙහි” ති බ්‍රාහ්මණං පහිණි. සො තත්ථ ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණවෙසෙන ආගතං සක්කං ආනෙසි, තස්ස ආගතකාලෙ අම්මාකං ආහාරං අදංසුති. එවං කරොන්තානං පන තෙසං තුම්මෙ න කුජ්ඣිත්ථාති? න කුජ්ඣිමිහාති. භික්ඛු තං සුත්වා සත්ථු ආරොවෙසුං – “හන්තෙ, ඉමෙ ‘න කුජ්ඣිමිහා’ ති අභූතං වත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොන්ති” ති. සත්ථා, “භික්ඛවෙ, ඛිණාසවා නාම විරුද්ධෙසුපි න විරුජ්ඣන්තියෙවා” ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

406. “අවිරුද්ධං විරුද්ධෙසු, අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බුතං;
සාදානෙසු අනාදානං, තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ” ති.

තත්ථ අවිරුද්ධන්ති ආසාතවසෙන විරුද්ධෙසුපි ලොකීයමහාජනෙසු ආසාතාභාවෙන අවිරුද්ධං. හත්ථගතෙ දණ්ඩෙ වා සත්තෙ වා අවිජ්ජමානෙපි පරෙසං පහාරදානතො අවිරත්තා අත්තදණ්ඩෙසු ජනෙසු නිබ්බුතං නික්ඛිත්තදණ්ඩං, පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අහං මමන්ති ගහිත්තා සාදානෙසු තස්ස ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං තං එවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාමණෙරානං වත්ථු තෙවිසතිමං.

24. මහාපන්ථකත්තෙරවත්ථු

යස්ස රාගො වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො මහාපන්ථකං ආරබ්භ කට්ඨසි.

සො භායස්මා වුළුපන්ථකං චතුහි මාසෙහි එකං ගාථං පගුණං කාතුං අසක්කොන්තං “ත්වං සාසනෙ අභබ්බො, ගිහිභොගාපි පරිහිනො, කිං තෙ ඉධ වාසෙන, ඉතො නික්ඛමා” ති විහාරා නික්කඩ්ඪිත්වා ද්වාරං ථකෙසි. භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, මහාපන්ථකත්තෙරෙන ඉදං නාම කතං, ඛිණාසවානම්පි මඤ්ඤෙ කොධො උප්පජ්ජති” ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා” ති ප්‍රච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා” ති වුත්තෙ “න,

හික්බවෙ, බිණාසවානං රාගාදයො කිලෙසා අත්ථි, මම පුත්තෙන අත්ථපුරෙක්ඛාරතාය වෙව ධම්මපුරෙක්ඛාරතාය ව කත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

407. “යස්ස රාගො ව දොසො ව, මානො මක්ඛො ව පාතිතො;
සාසපොට්ඨ ආරග්ගා, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ ආරග්ගාති යස්සෙන රාගාදයො කිලෙසා, අයඤ්ච පරගුණමක්ඛනලක්ඛණො මක්ඛො ආරග්ගා සාසපො වීය පාතිතො, යථා සාසපො ආරග්ගෙ න සන්තිට්ඨති, එවං චිත්තෙ න සන්තිට්ඨති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

මහාපන්ථකත්ථෙරවත්ථු වතුච්ඡතිමං.

25. පිලින්දවච්ඡත්ථෙරවත්ථු

අකක්කසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙච්චනෙ විහරන්තො පිලින්දවච්ඡත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සො කිරායස්මා “එහි, වසලි, යාහි, වසලි”ති ආදීනි වදන්තො ගිහීපි පබ්බජිතෙපි වසලිවාදෙනෙව සමුදාවරති. අටෙකදිවසං සම්බහුලා හික්ඛු සත්ථු ආරොවෙසුං – “ආයස්මා, හන්තෙ, පිලින්දවච්ඡො හික්ඛු වසලිවාදෙන සමුදාවරති”ති. සත්ථා තං පක්කොසාපෙත්වා “සච්චං කිර ත්ථං පිලින්දවච්ඡ හික්ඛු වසලිවාදෙන සමුදාවරසී”ති පුච්ඡන්වා “එවං, හන්තෙ”ති වුත්තෙ තස්සායස්මතො පුබ්බෙතිවාසං මනසිකරිත්වා “මා බො තුම්හෙ, හික්බවෙ, වච්ඡස්ස හික්ඛුනො උප්ඤ්ඤායිත්ථ, න, හික්බවෙ, වච්ඡො දොසන්තරො හික්ඛු වසලිවාදෙන සමුදාවරති, වච්ඡස්ස, හික්බවෙ, හික්ඛුනො පඤ්ච ජාතිසතානි අබ්බොකිණ්ණානි සබ්බානි තානි බ්‍රාහ්මණකුලෙ පච්චාජාතානි, සො තස්ස දීඝරත්තං වසලිවාදො සමුදාවිණ්ණො, බිණාසවස්ස නාම කක්කසං ඵරුසං පරෙසං මම්මසට්ඨනවචනමෙව නත්ථි. ආචිණ්ණවසෙන හි මම පුත්තො එවං කට්ඨෙ”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

408. “අකක්කසං විඤ්ඤාපනිං, ගිරං සච්චමුදිරයෙ;
යාය නාහිසපෙ කඤ්චි, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ අකක්කසන්ති අඵරුසං. විඤ්ඤාපනින්ති අත්ථවිඤ්ඤාපනිං. සච්චන්ති භූතත්ථං. නාහිසපෙති යාය ගිරාය අඤ්ඤං කුප්ඤ්ඤාපනවසෙන න ලග්ගාපෙය්‍යා, බිණාසවො නාම ඵචරුපමෙව ගිරං භාසෙය්‍යා, තස්මා තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

පිලින්දවච්ඡත්ථෙරවත්ථු පඤ්චච්ඡතිමං.

26. අඤ්ඤතරත්ථෙරවත්ථු

යොධ දීඝන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඤ්ඤතරත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

සාවත්ථීයං කිරෙකො මිච්ඡාදිට්ඨිකො බ්‍රාහ්මණො සරීරගන්ධගහණයෙන උත්තරසාටකං අපනෙත්වා එකමන්තෙ යිපෙත්වා ගෙහද්වාරාහිමුබ්බො නිසීදි. අටෙකො බිණාසවො හත්තකිච්චං කත්වා විහාරං ගච්ඡන්තො තං සාටකං දිස්වා ඉතො විතො ව ඔලොකෙත්වා කඤ්චි අපස්සන්තො “නිස්සාමිකො අය”න්ති පංසුකුලං අධිට්ඨන්තිවා ගණ්ඨි. අථ නං බ්‍රාහ්මණො දිස්වා අක්කොසන්තො උපසඬ්ඤාමිත්වා “මුණ්ඩක , සමණ, මම සාටකං ගණ්ඨසී”ති ආහ. තවෙසො, බ්‍රාහ්මණාති. ආම, සමණාති. “මයා කඤ්චි අපස්සන්තෙන පංසුකුලසඤ්ඤාය ගහිතො, ගණ්ඨ න”න්ති තස්ස දත්වා විහාරං ගන්ත්වා හික්ඛුනං තමත්ථං ආරොවෙසි. අථස්ස වචනං සුත්වා හික්ඛු තෙන සද්ධිං කෙළිං කරොන්තා “කිං නු බො, ආවුසො, සාටකො දීඝො රස්සො ථුලො සණ්ඨො”ති. ආවුසො, දීඝො වා හොතු රස්සො වා ථුලො වා සණ්ඨො වා, නත්ථි මය්හං තස්මිං ආලයො, පංසුකුලසඤ්ඤාය නං ගණ්ඨන්ති. තං සුත්වා හික්ඛු තථාගතස්ස ආරොවෙසුං – “එස, හන්තෙ, හික්ඛු අභූතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති. සත්ථා “භූතං, හික්බවෙ, එස කට්ඨෙ, බිණාසවා නාම පරෙසං සන්තකං න ගණ්ඨන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

409. “යොධ දීඝං ව රස්සං වා, අණුං ථුලං සුභාසුභං;
ලොකෙ අදින්නං නාදියති, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සත්ථො – සාටකාහරණාදීසු දීඝං වා රස්සං වා මණ්ඩුත්තාදීසු අණුං වා ථුලං වා මහග්ගප්ප්පග්ගවසෙන සුභං වා අසුභං වා යො පුග්ගලො ඉමස්මිං ලොකෙ පරපරිග්ගහිතං නාදියති, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

අඤ්ඤතරත්ථෙරවත්ථු ඡබ්බිසතිමං.

27. සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු

ආසා යස්සානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො සාරිපුත්තත්ථෙරං ආරඛිත කට්ඨෙසි.

ථෙරො කිර පඤ්චිනික්ඛුසතපරිවාරො ජනපදෙ එකං විහාරං ගන්ත්වා වස්සං උපගඤ්ඡී. මනුස්සා ථෙරං දිස්වා ඛහුං වස්සාවාසිකං පටිස්සුණිංසු. ථෙරො පවාරත්වා සබ්බස්මිං වස්සාවාසිකෙ අසම්පත්තෙයෙව සත්ථු සන්තිකං ගච්ඡන්තො භික්ඛු ආහ - “දහරානඤ්චෙව සාමණෙරානඤ්ච මනුස්සෙහි වස්සාවාසිකෙ ආහටෙ ගහෙත්වා පෙසෙය්‍යාථ, ය්‍යෙත්වා වා සාසනං පභිණෙය්‍යාථ”ති. එවං වත්වා ව පන සත්ථු සන්තිකං අගමාසි. භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අජ්ජාපි මඤ්ඤෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස තණ්හා අත්ථියෙව. තථා හි මනුස්සෙහි වස්සාවාසිකෙ දින්නෙ අත්තනො සද්ධිවිහාරිකානං ‘වස්සාවාසිකං පෙසෙය්‍යාථ, ය්‍යෙත්වා වා සාසනං පභිණෙය්‍යාථ’ති භික්ඛුනං වත්වා ආගතො”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තස්ස තණ්හා අත්ථී, මනුස්සානං පන පුඤ්ඤතො දහරසාමණෙරානඤ්ච ධම්මිකලාභතො පරිහානි මා අහොසීති තෙනෙවං කථිත”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

410. “ආසා යස්ස න විජ්ජන්ති, අස්මිං ලොකෙ පරමිහි ව;
නිරාසාසං විසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ ආසානි තණ්හා. නිරාසාසන්ති නිත්තණ්හං. විසංයුත්තන්ති සබ්බකිලෙසෙහි විසංයුත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

සාරිපුත්තත්ථෙරවත්ථු සත්තවිසතිමං.

28. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරවත්ථු

යස්සාලයානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං ආරඛිත කට්ඨෙසි. වත්ථු පුරිට්ඨසදිසමෙව. ඉධ පන සත්ථා මොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස නිත්තණ්හභාවං වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

411. “යස්සාලයා න විජ්ජන්ති, අඤ්ඤාය අකථංකථී;
අමතොගධමනුජ්ජත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ ආලයානි තණ්හා. අඤ්ඤාය අකථංකථීති අට්ඨ වත්ථුනි යථාභූතං ජානිත්වා අට්ඨවත්ථුකාය විචිකිච්ඡාය නිබ්බිචිකිච්ඡො. අමතොගධමනුජ්ජත්තන්ති අමතං නිබ්බානං ඔගාහෙත්වා අනුජ්ජත්තං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරවත්ථු අට්ඨවිසතිමං.

29. රෙවතත්ථෙරවත්ථු

යොධ පුඤ්ඤඤ්චානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා පුබ්බාරාමෙ විහරන්තො රෙවතත්ථෙරං ආරඛිත කට්ඨෙසි. වත්ථු “ගාමෙ වා යදි වාරඤ්ඤෙ”ති (ධ. ප. 98) ගාථාවණ්ණනාය විත්ථාරිතමෙව. චුත්තඤ්චි තත්ථ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.98) -

පුන එකදිවසං භික්ඛු කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අහො සාමණෙරස්ස ලාභො, අහො පුඤ්ඤං, යෙන එකකෙන පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං පඤ්චකුටාගාරසතානි කතානි”ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්තිසින්නා”ති පුච්ඡිත්වා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ, “භික්ඛවෙ, මය්‍හං පුත්තස්ස නෙව පුඤ්ඤං අත්ථී, න පාපං, උභයමස්ස පහීන”න්ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ -

412. “යොධ පුඤ්ඤඤ්ච පාපඤ්ච, උහො සඬගමුපච්චගා;
අසොකං චිරජං සුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ප උභොති ද්වෙපි පුඤ්ඤානි ව පාපානි ව ඡඩ්ඛන්වාති අත්ථො. සඬගන්ති රාගාදිභෙදං සඬගං. උපච්චගාති අතික්කන්තො. වට්ටමුලකසොකාභාවෙන අසොකං අබ්බන්තරෙ රාගරජාදීනං අභාවෙන චිරජං නිරුපක්කිලෙසකාය සුද්ධං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොකාපත්තිච්චාදීනි පාපුණිංසුති.

රෙවතත්ථෙරවත්ථු ඵකුනතිංසතිමං.

30. වන්දාහත්ථෙරවත්ථු

වන්දං වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො වන්දාහත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බි කථා - අතීතෙ ඵකො බාරාණසිවාසී වාණිජො “පච්චන්තං ගන්ත්වා වන්දනං ආභරිස්සාමි”ති බහුනි වත්ථාහරණාදීනි ගහෙන්වා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි පච්චන්තං ගන්ත්වා ගාමද්වාරෙ නිවාසං ගහෙන්වා අට්ඨියං ගොපාලදාරකෙ පුච්ඡි - “ඉමස්මිං ගාමෙ පබ්බතපාදකම්මිකො කොච්චි මනුස්සො අත්ථී”ති? “ආම, අත්ථී”ති. “කො නාමෙසො”ති? “අසුකො නාමා”ති. “භරියාය පනස්ස පුත්තානං වා කිංනාම”න්ති? “ඉදඤ්චිදඤ්චා”ති. “කහං පනස්ස යානෙ ගෙහ”න්ති? “අසුකට්ඨානෙ නාමා”ති. සො තෙහි දින්නසඤ්ඤාය සුඛයානකෙ නිසිදිත්වා තස්ස ගෙහද්වාරං ගන්ත්වා යානා ඔරුය්භ ගෙහං පවිසිත්වා “අසුකනාමෙ”ති තං ඉත්ථීං පක්කොසි. සා “ඵකො නො ඤාතකො භවිස්සති”ති වෙගෙනාගන්ත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. සො තත්ප නිසිදිත්වා නාමං වත්ථා “මම සභායො කහ”න්ති පුච්ඡි. “අරඤ්ඤං ගතො, සාමී”ති. “මම පුත්තො අසුකො නාම, මම ධිතා අසුකා නාම කහ”න්ති සබ්බෙසං නාමං කිත්තෙන්තොව පුච්ඡිත්වා “ඉමානි තෙසං වත්ථාහරණානි දදෙය්‍යාසි, සභායස්සාපි මෙ අට්ඨතො ආගතකාලෙ ඉදං වත්ථාහරණං දදෙය්‍යාසි”ති අදාසි. සා තස්ස උළාරං සක්කාරං කත්වා සාමිකස්ස ආගතකාලෙ “සාමී, ඉමිනා ආගතකාලතො පටියාය සබ්බෙසං නාමං වත්ථා ඉදඤ්චිදඤ්ච දින්න”න්ති ආහ. සොපිස්ස කත්තබ්බයුත්තකං කරි.

අප්ප නං සායං සයනෙ නිසින්නො පුච්ඡි - “සම්ම, පබ්බතපාදෙ වරන්තෙන තෙ කිං බහුං දිට්ඨපුබ්බ”න්ති? “අඤ්ඤං න පස්සාමි, රත්තසාධා පන මෙ බහු රුක්ඛා දිට්ඨා”ති. “බහු රුක්ඛා”ති? “ආම, බහු”ති. තෙන හි තෙ අම්භාකං දස්සෙහිති තෙන සද්ධං ගන්ත්වා රත්තවන්දනරුක්ඛෙ ඡිත්තදිත්වා පඤ්ච සකට්ඨතානි පුරෙත්වා ආගච්ඡන්තො තං ආහ - “සම්ම, බාරාණසියං අසුකට්ඨානෙ නාම මම ගෙහං, කාලෙන කාලං මම සන්තිකං ආගච්ඡෙය්‍යාසි, අඤ්ඤෙන ව මෙ පණ්ණාකාරෙන අත්ථො නත්ථී, රත්තසාධරුක්ඛෙ ඵව ආභරෙය්‍යාසි”ති. සො “සාධු”ති වත්ථා කාලෙන කාලං තස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්තො රත්තවන්දනමෙව ආහරති, සොපිස්ස බහුධනං දෙති.

තතො අපරෙන සමයෙන පරිනිබ්බුතෙ කස්සපදසබලෙ පතිට්ඨිතෙ කඤ්චනාථුපෙ සො පුරිසො බහුං වන්දනං ආදාය බාරාණසියං අගමාසි. අපස්ස සො සභායකො වාණිජො බහුං වන්දනං පිසාපෙත්වා පාතිං පුරෙත්වා “ඵහි, සම්ම, යාව භත්තං පවති, තාව වෙතියකරණට්ඨානං ගන්ත්වා ආගම්ස්සාමා”ති තං ආදාය තත්ප ගන්ත්වා වන්දනපුජං අකාසි. සොපිස්ස පච්චන්තවාසී සභායකො වෙතියකුච්ඡියං වන්දනෙන වන්දමණ්ඩලං අකාසි. ඵත්තකමෙවස්ස පුබ්බකම්මං.

සො තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා ඵකං බුද්ධන්තරං තත්ප බෙපෙත්වා ඉමස්මිං බුද්ධජපාදෙ රාජගහනගරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලකුලෙ නිබ්බන්ති. තස්ස නාභිමණ්ඩලතො වන්දමණ්ඩලසදිසා පභා උට්ඨහි, තෙනස්ස වන්දාභොත්ථෙව නාමං කරිංසු. වෙතියෙ කිරස්ස වන්දමණ්ඩලකරණනිස්සන්දො ඵස. බ්‍රාහ්මණා වින්තයිංසු - “සක්කා අම්භෙහි ඉමං ගහෙන්වා ලොකං බාදිතු”න්ති. තං යානෙ නිසිදාපෙත්වා “යො ඉමස්ස සරීරං භත්ථෙන පරාමසති, සො ඵවරුපං නාම ඉස්සරියසම්පන්නිං ලභති”ති වත්ථා විවරිංසු. සතං වා සහස්සං වා දදමානා ඵව තස්ස සරීරං භත්ථෙන ඵුසිතුං ලභන්ති. තෙ ඵවං අනුච්චරන්තා සාවත්ථීං අනුජපත්තා නගරස්ස ව විහාරස්ස ව අන්තරා නිවාසං ගණ්හිංසු. සාවත්ථීයම්පි පඤ්චකොට්ඨන්තා අරියසාවකා පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාභත්තං ගන්ධමාලවත්ප්භෙසජ්ජාදිභත්ථා ධම්මස්සවනාය ගච්ඡන්ති. බ්‍රාහ්මණා තෙ දිස්වා “කහං ගච්ඡවා”ති පුච්ඡිංසු. සත්ථු සන්තිකං ධම්මස්සවනායාති. ඵප්ප තත්ප ගන්ත්වා කිං කරිස්සප්, අම්භාකං වන්දාභස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ආනුභාවසදිසො ආනුභාවො නත්ථී. ඵතස්ස හි සරීරං ඵුසන්තා ඉදං නාම ලභන්ති, ඵප්ප පස්සප් නන්ති. කුම්භාකං වන්දාභස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කො ආනුභාවො නාම, අම්භාකං සත්ථායෙව මහානුභාවොති. තෙ අඤ්ඤාඤ්ඤං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්තා “විහාරං ගන්ත්වා වන්දාභස්ස වා අම්භාකං වා සත්ථු ආනුභාවං ජානිස්සාමා”ති තං ගහෙන්වා විහාරං අගමංසු.

සත්ථා තස්මිං අත්තතො සන්තිකං උපසඬකමන්තෙයෙව වන්දාභාය අන්තරධානං අකාසි. සො සත්ථු සන්තිකෙ අඬගාරපච්ඡියං කාකො විය අහොසි. අප්ප නං ඵකමන්තං නයිංසු, ආභා පටිපාකතිකා අහොසි. පුන සත්ථු සන්තිකං ආනයිංසු, ආභා තථෙව අන්තරධායි. ඵවං තික්ඛන්තුං ගන්ත්වා අන්තරධායමානං ආහං දිස්වා වන්දාභො වින්තෙසි - “අයං ආභාය අන්තරධානමන්තං ජානාති මඤ්ඤෙ”ති. සො සත්ථාරං පුච්ඡි - “කිං නු බො ආභාය අන්තරධානමන්තං ජානාමා”ති? ආම, ජානාමිති. තෙන හි මෙ දෙථාති. න සක්කා අපබ්බජිතස්ස දාතුන්ති. සො බ්‍රාහ්මණෙ ආහ - “ඵතස්මිං මන්තෙ ගහිතෙ අහං සකලජම්බුදිපෙ ජෙට්ඨකො භවිස්සාමි, කුම්භෙ ඵත්ථෙව හොප්, අහං පබ්බජිත්වා කතිපාහෙනෙව මන්තං ගණ්හිස්සාමි”ති. සො සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා උපසම්පජ්ජි. අපස්ස ද්වන්තිංසාකාරං ආචික්ඛි. සො “කිං ඉද”න්ති පුච්ඡි. ඉදං මන්තස්ස පරිකම්මං සජ්ඣායිතුං වට්ටතිති. බ්‍රාහ්මණාපි අන්තරන්තරා ආගන්ත්වා “ගහිතො තෙ

මන්නො”ති ප්‍රවීණතී. න තාව ගණ්භාමීති. සො කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා බ්‍රාහ්මණෙහි ආගන්ත්වා ප්‍රවීණතකාලෙ “යාථ තුමිහෙ, ඉදානාහං අනාගමනධම්මො ජාතො”ති ආහ. භික්ඛු තථාගතස්ස ආරොවෙසුං – “අයං, භන්තෙ, අභුතං වත්වා අඤ්ඤං ඛ්‍යාකරොති”ති. සත්ථා “බිණ්ණසවො ඉදානි, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො වන්දාහො, භුතමෙවෙස කපෙති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

413. “වන්දංව විමලං සුද්ධං, විජ්ජසන්නමනාවිලං;
නන්දිභවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ විමලන්ති අබ්බාදිමලරහිතං. සුද්ධන්ති නිරුපක්කිලෙසං. විජ්ජසන්නන්ති පසන්නවිත්තං. අනාවිලන්ති කිලෙසාවිලත්තරහිතං. නන්දිභවපරික්ඛිණන්ති තිසු භවෙසු පරික්ඛිණතණ්හං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

වන්දාහත්ථෙරවත්ථු තිංසතිමං.

31. සිවලිත්ථෙරවත්ථු

යො ඉමන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා කුණ්ඩකොලියං නිස්සාය කුණ්ඩධානවනෙ විහරන්තො සිවලිත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ සුජ්ජවාසා නාම කොලියධිතා සත්තවස්සානි ගබ්භං ධාරෙත්වා සත්තාහං මුල්භගබ්බා දුක්ඛාහි තිබ්බාහි කටුකාහි වෙදනාහි ථුට්ඨා “සම්මාසම්බුද්ධො වත සො භගවා, යො ඉමස්ස ඵවරුපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය ධම්මං දෙසෙති. සුජ්ජපිපන්නො වත තස්ස භගවතො සාවකසඤ්ඤා, යො ඉමස්ස ඵවරුපස්ස දුක්ඛස්ස පහානාය පටිපන්නො. සුසුඛං වත තං නිබ්බානං, යථිදං ඵවරුපං දුක්ඛං න සංවිජ්ජති”ති (උදා. 18) ඉමෙහි තිහි විතක්කෙහි තං දුක්ඛං අධිවාසෙන්නී සාමිකං සත්ථු සන්නිකං පෙසෙත්වා තෙන තස්සා වචනෙන සත්ථු වන්දනාය ආරොචිතාය “සුඛිනී හොතු සුජ්ජවාසා කොලියධිතා, අරොගා අරොගං පුත්තං විජායතු”ති සත්ථාරා චුත්තක්කණෙයෙව සුඛිනී අරොගා අරොගං පුත්තං විජායත්වා බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඤ්ඤා නිමන්තෙත්වා සත්තාහං මහාදානං අදාසි. පුත්තොපිස්සා ජාතදිවසතො පට්ඨාය ධම්මකරණං ආදාය සඤ්ඤාසීල උදකං පරිස්සාවෙසි. සො අපරභාගෙ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිතො අරහත්තං පාපුණ්.

අපේකදිවසං භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “පස්සථාචුසො, ඵවරුපො නාම අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නො භික්ඛු එත්තකං කාලං මාතුකුච්ඡිමිං දුක්ඛං අනුභොසි, කිමඤ්ඤං පන අඤ්ඤෙ, ඛුං වත ඉමිනා දුක්ඛං නින්ටීණ්ණ”න්ති. සත්ථා ආගන්ත්වා “කාය නුත්ථ, භික්ඛවෙ, එතරහි කථාය සන්නිසින්නා”ති ප්‍රවීණ්ථා “ඉමාය නාමා”ති චුත්තෙ “ආම, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො එත්තකා දුක්ඛා මුච්චිත්වා ඉදානි නිබ්බානං සවිජ්ජත්වා විහරති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

414. “යොමං පලිපථං දුග්ගං, සංසාරං මොහමච්චගා;
තිණ්ණො පාරඤ්ඤානො කුසිං, අනෙපො අකථංකථී;
අනුපාදාය නිබ්බුතො, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සත්ථො – යො භික්ඛු ඉමං රාගපලිපථඤ්ඤාවෙව කිලෙසදුග්ගඤ්ඤව සංසාරවට්ඨඤ්ඤව වතුන්නං අරියසච්චානං අජ්ජට්ඨිකකමොහඤ්ඤව අතීතො, වත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණො හුත්වා පාරං අනුජ්ජන්නො, දුට්ඨො කුසිං කුසිං, තණ්හාය අභාවෙන අනෙපො, කථංකථාය අභාවෙන අකථංකථී, උපාදානානං අභාවෙන අනුපාදිගිත්වා කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතො, තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ ඛු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

සිවලිත්ථෙරවත්ථු එකතිංසතිමං.

32. සුන්දරසමුද්දත්ථෙරවත්ථු

යොධ කාමෙති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙතවනෙ විහරන්තො සුන්දරසමුද්දත්ථෙරං ආරබ්භ කපෙසි.

සාවත්ථීයං කිරෙකො කුලපුත්තො සුන්දරසමුද්දකුමාරො නාම වත්තාලිසකොට්ඨිභවෙ මහාකුලෙ නිබ්බන්තො. සො එකදිවසං පච්ඡාහත්තං ගන්ධමාලාදිහත්ථං මහාජනං ධම්මස්සවනත්ථාය ජෙතවනං ගවිජන්තං දිස්වා “කහං ගවිජථා”ති ප්‍රවීණ්ථා “සත්ථු සන්නිකං ධම්මස්සවනත්ථායා”ති චුත්තෙ “අභමිපි ගමිස්සාමි”ති වත්වා තෙන සද්ධං ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ නිසිදි. සත්ථා තස්ස ආසායං විදිත්වා අනුපුබ්බං කථං කපෙසි. සො “න සක්කා අගාරං අජ්ඣාචසන්නෙන සඤ්ඤාලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං වරිතු”න්ති සත්ථු ධම්මකථං නිස්සාය පබ්බජ්ජාය ජාතුස්සාහො පරිසාය

පක්කන්තය සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාවිත්වා “මාතෘපිතුහි අනනුඤ්ඤාතං තථාගතා න පබ්බාජෙන්නි”ති සුත්වා ගෙහං ගන්ත්වා රට්ඨපාලකුලපුත්තාදයො විය මහත්තෙන වායාමෙන මාතෘපිතරො අනුජානාපෙත්වා සත්ථු සන්නිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො “කිං මෙ ඉධ වාසෙනා”ති තතො නික්ඛමිත්වා රාජගහං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරන්තො විනිනාමෙසි.

අට්ඨකදිවසං සාවත්ථියං තස්ස මාතෘපිතරො එකස්මිං ඡණ්දිවසෙ මහත්තෙන සිරිසොහග්ගෙන තස්ස සභායකකුමාරකෙ කීළමානෙ දිස්වා “අම්භාකං පුත්තස්ස ඉදං දුල්ලහං ජාත”න්ති පරිදෙවිංසු. තස්මිං ඛණෙ එකා ගණිකා තං කුලං ගන්ත්වා තස්ස මාතරං රොදමානං නිසින්තං දිස්වා “අම්ම, කිං කාරණං රොදසි”ති පුච්ඡී. “පුත්තං අනුස්සරිත්වා රොදාමි”ති. “කහං පන සො, අම්මා”ති? “භික්ඛුසු පබ්බජිතො”ති. “කිං උප්පබ්බාජෙතුං න වට්ටති”ති? “වට්ටති, න පන ඉච්ඡති, ඉතො නික්ඛමිත්වා රාජගහං ගතො”ති. “සවාහං තං උප්පබ්බාජෙය්‍යං, කිං මෙ කරෙය්‍යාමා”ති? “ඉමස්ස තෙ කුලස්ස කුටුම්භසාමිතිං කරෙය්‍යාමා”ති. තෙන හි මෙ පරිබ්බයං දෙථාති පරිබ්බයං ගහෙත්වා මහත්තෙන පරිවාරෙන රාජගහං ගන්ත්වා තස්ස පිණ්ඩාය වරණවිථිං සල්ලක්ඛෙත්වා තත්ථෙකං නිවාසගෙහං ගහෙත්වා පාතොව පණිතං ආහාරං පටියාදෙත්වා ථෙරස්ස පිණ්ඩාය පටිට්ඨකාලෙ භික්ඛං දත්වා කතිපාහව්වයෙන, “හන්තෙ, ඉධෙව නිසීදිත්වා හත්තකිව්වං කරොමා”ති පත්තං ගණ්ඨි. සො පත්තමදාසි.

අට්ඨ නං පණිතෙන ආහාරෙන පරිවිසිත්වා, “හන්තෙ, ඉධෙව පිණ්ඩාය වරිතුං ඵාසුක”න්ති වත්වා කතිපාහං ආලින්දෙ නිසීදාපෙත්වා භොජෙත්වා දාරකෙ පුච්චෙහි සඬගණ්ඨිත්වා “එථ තුම්භෙ ථෙරස්ස ආගතකාලෙ මයි වාරෙන්තියාපි ඉධාගන්ත්වා රජං උට්ඨාපෙය්‍යාමා”ති ආහ. තෙ පුනදිවසෙ ථෙරස්ස භොජනාවෙලාය තාය වාරියමානාපි රජං උට්ඨාපෙසුං. සා පුනදිවසෙ, “හන්තෙ, දාරකා වාරියමානාපි මම වචනං අසුණිත්වා ඉධ රජං උට්ඨාපෙන්නි, අන්තොගෙහෙ නිසීදාමා”ති අන්තො නිසීදාපෙත්වා කතිපාහං භොජෙසි. පුන දාරකෙ සඬගණ්ඨිත්වා “තුම්භෙ මයා වාරියමානාපි ථෙරස්ස භොජනකාලෙ මහාසද්දං කරෙය්‍යාමා”ති ආහ. තෙ තථා කරිංසු. සා පුනදිවසෙ, “හන්තෙ, ඉමස්මිං යානෙ අතිවිය මහාසද්දො හොති, දාරකා මයා වාරියමානාපි වචනං න ගණ්ඨන්ති, උපරිපාසාදෙයෙව නිසීදාමා”ති වත්වා ථෙරෙන අධිවාසිතෙ ථෙරං පුරතො කත්වා පාසාදං අභිරුහන්ති ද්වාරාති පිදහමානාව පාසාදං අභිරුහි. ථෙරො උක්කට්ඨසපදානවාරිකො සමානොපි රසගණ්ඨාය බද්ධො තස්සා වචනෙන සත්තභූමිකං පාසාදං අභිරුහි.

සා ථෙරං නිසීදාපෙත්වා “චත්තාලියාය බලු, සම්ම, පුණ්ණමුඛ යානෙහි ඉත්ථි පුරිසං අච්චාවදති විජම්භති විනමති ගිලසති විලජ්ජති නබෙන නබං සට්ඨෙති, පාදෙන පාදං අක්කමති, කට්ඨෙත පථවිං විලිබ්බති, දාරකං උල්ලඬිසෙති ඔලඬිසෙති, කීළති කීළාපෙති, වුම්බති වුම්බාපෙති, භුඤ්ජති භුඤ්ජාපෙති, දදාති ආයාවති, කතමනුකරොති, උච්චං භාසති, නිචං භාසති, අවිච්චං භාසති, විච්චිචං භාසති, නව්වෙන ගීතෙන වාදිතෙන රොදිතෙන විලසිතෙන විභූසිතෙන ජග්ගති, පෙක්ඛති, කට්ඨං වාලෙති, ගුය්ගහණ්ඩකං වාලෙති, ඌරුං විවරති, ඌරුං පිදහති, ථනං දස්සෙති, කච්ඡං දස්සෙති, නාහිං දස්සෙති, අක්ඛිං නිබ්භතී, හමුකං උක්ඛිපති, ඔට්ඨං පලිබ්බති, ජීවහං නිල්ලාලෙති, දුස්සං මුඤ්චති, දුස්සං බන්ධති, සිරසං මුඤ්චති, සිරසං බන්ධති”ති (ජා. 2.21.300) එවං ආගතං ඉත්ථිකුත්තං ඉත්ථිලිලං දස්සෙත්වා තස්ස පුරතො ධීතා ඉමං ගාථමාහ –

“අලත්තකකතා පාදා, පාදුකාරුය්හ වෙසියා;
තුච්ඡිපි දහරො මම, අහමිපි දහරා තව;
උභොපි පබ්බජිස්සාම, ජිණ්ණා දණ්ඩපරායණා”ති. (ථෙරගා. 459, 462);

ථෙරස්ස “අහො වත මෙ භාරියං අනුපධාරෙත්වා කතකම්ම”න්ති මහාසංවෙගො උදපාදි. තස්මිං ඛණෙ සත්ථා පඤ්චවත්තාලියයොජනමත්ථෙකෙ ජෙනවනෙ නිසින්තොව තං කාරණං දිස්වා සිතං පාත්වාකාසි. අට්ඨ නං ආනන්දත්ථෙරො පුච්ඡී – “හන්තෙ, කො නු බො හෙතු, කො පටිච්චයො සිතස්ස පාතුකම්මායා”ති. ආනන්ද, රාජගහනගරෙ සත්තභූමිකපාසාදනලෙ සුන්දරසමුද්දස්ස ව භික්ඛුනො ගණිකාය ව සඬගාමො වත්තනීති. කස්ස නු බො, හන්තෙ, ජයො හවිස්සති, කස්ස පරාජයොති? සත්ථා, “ආනන්ද, සුන්දරසමුද්දස්ස ජයො හවිස්සති, ගණිකාය පරාජයො”ති ථෙරස්ස ජයං පකාසෙත්වා තත්ථ නිසින්තකොව ඔහාසං එරිත්වා “භික්ඛු උභොපි කාමෙ නිරපෙක්ඛො පජහා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

415. “යොධ කාමෙ පහන්ත්වාන, අනාගාරො පරිබ්බජෙ;
කාමභවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සත්ථො – යො පුග්ගලො ඉධ ලොකෙ උභොපි කාමෙ භිත්වා අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තං පරික්ඛිණකාමඤ්චෙව පරික්ඛිණභවඤ්ච අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ සො ථෙරො අරහත්තං පත්වා ඉද්ධිබලෙන වෙහාසං අඛිභුග්ගන්ත්වා කණ්ණිකාමණ්ඩලං විනිවිජ්ඣිත්වා සත්ථු සරිරං ථොමෙත්තොයෙව ආගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දි. ධම්මසභායම්පි කථං සමුට්ඨාපෙසුං, “ආවුසො, ජීවිහාවිඤ්ඤෙය්‍යං රසං නිස්සාය මනං නට්ඨො සුන්දරසමුද්දත්ථෙරො, සත්ථා පනස්ස අවස්සයො ජාතො”ති. සත්ථා තං කථං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, ඉදානෙව, පුබ්බෙපාහං එතස්ස රසගණ්ඨාය බද්ධමනස්ස අවස්සයො ජාතොයෙවා”ති වත්වා තෙහි යාවිතො තස්සත්ථස්ස පකාසනත්ථං අතීතං ආහරිත්වා –

“න කිරත්ථි රසෙහි පාපියො,
ආවාසෙහි වා සන්ථවෙහි වා;
වාතමිගං ගහනනිස්සිතං,
වසමානෙසි රසෙහි සඤ්ජයො”ති. (ජා. 1.1.14) –

එකකනිපාතෙ ඉමං වාතමිගජාතකං විත්ථාරොත්වා “තදා සුන්දරසමුද්දො වාතමිගො අහොසි, ඉමං පන ගාථං වත්වා තස්ස විස්සජ්ජාපෙනා රඤ්ඤො මහාමච්චො අභමොවා”ති ජාතකං සමොධානෙසිති.

සුන්දරසමුද්දත්ථෙරවත්ථු ඛත්තිංසතිමං.

33. ජට්ඨෙත්ථෙරවත්ථු

යොධ තණ්හන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ජට්ඨෙත්ථෙරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බි කථා – අතීතෙ කිර බාරාණසියං ද්වෙ භාතරො කුටුම්භිකා මහන්තං උච්ඡුඛෙත්තං කාරෙසුං. අපෙකදිවසං කනිට්ඨභාතා උච්ඡුඛෙත්තං ගන්ත්වා “එකං ජෙට්ඨභාතිකස්ස දස්සාමි, එකං මය්හං භවිස්සති”ති ද්වෙ උච්ඡුයට්ඨියො රසස්ස අනික්ඛන්තත්ථාය ඡින්නට්ඨානෙ ඛන්ධිත්වා ගණ්හි. තදා කිර උච්ඡුතං යන්තෙන පිළුනකිච්චං නත්ථි, අග්ගෙ වා මූලෙ වා ඡින්නිත්වා උක්ඛිත්තකාලෙ ධම්මකරණතො උදකං විය සයමෙව රසො නික්ඛමති. තස්ස පන ඛෙත්තතො උච්ඡුයට්ඨියො ගහෙත්වා ආගමනකාලෙ ගන්ධමාදනෙ පච්චෙකබුද්ධො සමාපත්තිතො වුට්ඨාය “කස්ස නු බො අජ්ජ අනුග්ගහං කරිස්සාමි”ති උපධාරොත්තො තං අත්තතො ඤාණජාලෙ පට්ටියං දිස්වා සඬගහං කාතුං සමත්ථභාවඤ්ච ඤත්වා පත්තච්චරං ආදාය ඉද්ධියා ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. සො තං දිස්වා පසන්නචිත්තො උත්තරසාටකං උච්චතරෙ භූමිපදෙසෙ අත්ථරිත්වා, “හන්තෙ, ඉධ නිසිද්ධං”ති පච්චෙකබුද්ධං නිසිද්ධාපෙත්වා “පත්තං උපනාමෙථා”ති උච්ඡුයට්ඨියා ඛන්ධනට්ඨානං මොචෙත්වා පත්තස්ස උපරි අකාසි, රසො ඔතරිත්වා පත්තං පුරෙසි. පච්චෙකබුද්ධො තස්මිං රසෙ පිතෙ “සාධුකං වත මෙ අයොග්ග රසො පිතො. සවෙ මෙ ජෙට්ඨභාතිකො මූලං ආහරාපෙස්සති, මූලං දස්සාමි. සවෙ පත්තිං ආහරාපෙස්සති, පත්තිං දස්සාමි”ති වින්තෙත්වා, “හන්තෙ, පත්තං මෙ උපනාමෙථා”ති දුතියමිපි උච්ඡුයට්ඨියං මොචෙත්වා රසං අදාසි. “භාතා මෙ උච්ඡුඛෙත්තතො අඤ්ඤං උච්ඡුං ආහරිත්වා බාදිස්සති”ති එත්තකමිපි කිරස්ස වඤ්චනචිත්තං නාහොසි. පච්චෙකබුද්ධො පන පට්ඨං උච්ඡුරසස්ස පිතත්තා තං උච්ඡුරසං අඤ්ඤෙහිපි සද්ධිං සංචිඡ්ඤාකාමො හුත්වා ගහෙත්වා නිසිද්ධිං. සො තස්ස ආකාරං ඤත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “හන්තෙ, යො අයං මයා දින්නො අග්ගරසො, ඉමස්ස නිස්සන්දෙන දෙවමනුස්සෙසු සමපත්තිං අනුභවිත්වා පරියොසානෙ තුම්භෙහි පත්තධම්මමෙව පාපුණෙයා”න්ති පත්ථනං පට්ඨපෙසි. පච්චෙකබුද්ධොපිස්ස “එවං භොතු”ති වත්වා “ඉච්ඡිතං පත්ථිතං තුය්හ”න්ති ද්විති ගාථාහි අනුමොදනං කත්වා යථා සො පස්සති, එවං අධිට්ඨන්ත්වා ආකාසෙන ගන්ධමාදනං ගන්ත්වා පඤ්චන්තං පච්චෙකබුද්ධසත්තානං තං රසං අදාසි.

සො තං පාටිභාරියං දිස්වා භාතු සන්තිකං ගන්ත්වා “කහං ගතොසි”ති වුත්තෙ “උච්ඡුඛෙත්තං ඔලොකෙතුං ගතොමිහි”ති. “කිං තාදිසෙන උච්ඡුඛෙත්තං ගතෙන, නනු නාම එකං වා ද්වෙ වා උච්ඡුයට්ඨියො ආදාය ආගන්ත්වං භවෙයා”ති භාතරා වුත්තො – “ආම, භාතික, ද්වෙ මෙ උච්ඡුයට්ඨියො ගතිතා, එකං පන පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා මම උච්ඡුයට්ඨිතො රසං දත්වා ‘මූලං වා පත්තිං වා දස්සාමි’ති තුම්භාකමිපි මෙ උච්ඡුයට්ඨිතො රසො දින්නො, කිං නු බො තස්ස මූලං ගණ්හිස්සට්, උදාහු පත්ති”න්ති ආහ. “කිං පන පච්චෙකබුද්ධො කත”න්ති? “මම උච්ඡුයට්ඨිතො රසං පිචිත්වා තුම්භාකං උච්ඡුයට්ඨිතො රසං ආදාය ආකාසෙන ගන්ධමාදනං ගන්ත්වා පඤ්චසත්තානං පච්චෙකබුද්ධානං අදාසි”ති. සො තස්මිං කට්ඨෙත්තෙයෙව නිරන්තරං පිතියා පුට්ඨසරිරො හුත්වා “තෙන මෙ පච්චෙකබුද්ධෙන දිට්ඨධම්මස්සෙව අධිගමො භවෙයා”ති පත්ථනං අකාසි. එවං කනිට්ඨෙන නිස්සො සමපත්තියො පත්ථිතා, ජෙට්ඨෙන පන එකපදෙනෙව අරහත්තං පත්ථිතන්ති ඉදං තෙසං පුබ්බකමිමං.

තෙ යාවතායුකං යත්වා තතො වුතා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තිත්වා එකං බුද්ධන්තරං බෙපයිංසු. තෙසං දෙවලොකෙ ධීතකාලෙයෙව විපස්සි සම්මාසම්බුද්ධො ලොකෙ උජ්ජපජ්ජි. තෙපි දෙවලොකතො වචිත්වා ඛන්ධුමනියා එකස්මිං කුලගෙහෙ ජෙට්ඨො ජෙට්ඨොව, කනිට්ඨො කනිට්ඨොව හුත්වා පටිසන්ධිං ගණ්හිංසු. තෙසු ජෙට්ඨස්ස සෙනොති නාමං අකංසු, කනිට්ඨස්ස අපරාජිතොති. තෙසු වයප්පත්තකාලෙ කුටුම්භං සණ්ඨාපෙත්වා විහරන්තෙසු “බුද්ධරතනං ලොකෙ උජ්ජන්තං, ධම්මරතනං, සඬ්ඝරතනං, දානානි දෙට්, පුඤ්ඤානි කරොට්, අජ්ජ අට්ඨමි, අජ්ජ වාතුද්දසි, අජ්ජ පන්තරසි, උපොසථං කරොට්, ධම්මං සුඤාථා”ති ධම්මසොසකස්ස ඛන්ධුමනිනගරෙ සොසනං සුත්වා මහාජනං පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං ධම්මස්සවනාය ගච්ඡන්තං දිස්වා සෙනකුටුම්භිකො “කහං ගච්ඡා”ති පුච්ඡිත්වා “සත්ථු සන්තිකං ධම්මස්සවනායා”ති වුත්තෙ “අහමිපි ගමිස්සාමි”ති තෙහි සද්ධිංයෙව ගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ නිසිද්ධි.

සත්ථා තස්ස අජ්ඣාසයං විදිත්වා අනුපුබ්බිං කථං කට්ඨෙසි. සො සත්ථු ධම්මං සුත්වා පබ්බජ්ජාය උස්සාහජාතො සත්ථාරං පබ්බජ්ජං යාචි. අථ නං සත්ථා “අත්ථි පන තෙ අපලොකෙතබ්බා ඤාතකා”ති පුච්ඡි. අත්ථි, හන්තෙති. තෙන හි අපලොකෙත්වා එහිති. සො කනිට්ඨස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “යං ඉමස්මිං කුලෙ සාපතෙයාං, තං සබ්බං තව භොතු”ති ආහ. තුම්භෙ පන, සාමිති. අහං සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජ්ජසාමිති. සාමි කිං වදෙට්, අහං මාතරි මනාය මාතරං විය, පිතරි මතෙ පිතරං විය තුම්භෙ අලත්ථං, ඉදං කුලං මහාභොගං, ගෙහෙ ධීතෙනෙව සක්කා පුඤ්ඤානි කාතුං, මා

එවං කරිත්ථාති. මයා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මො සුතො, න සක්කා තං අගාරමජ්ඣෙ ධීතෙන පුරෙතුං, පබ්බජිස්සාමෙවාහං, ත්වං නිවත්තාහීති. එවං සො කනිට්ඨං නිවත්තාපෙන්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො න විරස්සෙව අරහත්තං පාපුණි. කනිට්ඨොපි “භාතු පබ්බජිතසක්කාරං කරිස්සාමි”ති සත්තාහං බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඨස්ස දානං දන්වා භාතරං වන්දිත්වා ආහ – “භන්තෙ, තුම්හෙහි අත්තනො භවතිස්සරණං කතං, අහං පන පඤ්චහි කාමගුණෙහි බද්ධො නික්ඛම්ත්වා පබ්බජිතුං න සක්කොමි, මය්හං ගෙහෙ ධීතස්සෙව අනුච්ඡිකං මහන්තං පුඤ්ඤකම්මං ආචික්ඛාමි”ති. අප් නං ථෙරො “සාධු සාධු, පණ්ඩිත, සත්ථු ගන්ධකුටිං කරොහී”ති ආහ. සො “සාධු”ති සම්පට්ඨිත්වා නානාදාරුති ආහරාපෙන්වා ථම්මාදීනං අත්ථාය තච්ඡාපෙන්වා එකං සුවණ්ණබවිතං, එකං රජතබවිතං, එකං මණ්ඩවිතන්ති සබ්බානි සත්තරතනබවිතානි කාරෙන්වා තෙහි ගන්ධකුටිං කාරෙන්වා සත්තරතනබවිතාහෙව ඡදනිට්ඨකාහි ඡාදාපෙසි. ගන්ධකුටියා කරණකාලෙයෙව පන තං අත්තනා සමානනාමකො අපරාජිතොයෙව නාම භාගිනෙයො උපසඬ්ඨකම්ත්වා “අභම්පි කරිස්සාමි, මය්හම්පි පත්තිං දෙථ මාතුලා”ති ආහ. න දෙමි, තාත, අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං කරිස්සාමිති. සො බහුම්පි යාවිත්වා පත්තිං අලභාමානො “ගන්ධකුටියා පුරතො කුඤ්ඤපරසාලං ලද්ධං වට්ටති”ති සත්තරතනමයං කුඤ්ඤපරසාලං කාරෙසි. සො ඉමස්මිං බුද්ධප්පාදෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨි හුත්වා නිබ්බත්ති.

ගන්ධකුටියං පන සත්තරතනමයානි තිණි මහාවාතපානානි අහෙසුං. තෙසං අභිමුඛෙ හෙට්ඨා සුධාපරිකම්මකතා තිස්සො පොක්ඛරණියො කාරෙන්වා චතුප්පාතිකගන්ධොදකස්ස පුරෙන්වා අපරාජිතො, ගහපති, පඤ්චවණ්ණානි කුසුමානි රොපාපෙසි තථාගතස්ස අත්තො නිසින්තකාලෙ වාතවෙගෙන සමුට්ඨිතාහි රෙණුවට්ටිහි සරීරස්ස ඔකිරණත්ථං. ගන්ධකුටිප්පිකාය කපල්ලං රත්තසුවණ්ණමයං අහොසි, පවාලමයා සිබරා, හෙට්ඨා මණ්ඩයා ඡදනිට්ඨකා. ඉති සා නච්චන්තො විය මොරො සොභමානා අට්ඨාසි. සත්තසු පන රතනෙසු කොට්ටෙතබ්බයුත්තකං කොට්ටෙන්වා ඉතරං සකලමෙව ගහෙන්වා ජණ්ණුමත්තෙන ඔධිනා ගන්ධකුටිං පරික්ඛිපිත්වා පරිවෙණං පුරෙසි.

එවං ගන්ධකුටිං නිට්ඨාපෙන්වා අපරාජිතො, ගහපති, භාතිකත්ථෙරං උපසඬ්ඨකම්ත්වා ආහ – “භන්තෙ, නිට්ඨිතා ගන්ධකුටි, පරිභොගමස්සා පච්චාසිසාමි, පරිභොගෙන කිර මහන්තං පුඤ්ඤං හොති”ති. සො සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්ත්වා, “භන්තෙ, ඉමිනා කිර වො කුටුම්භිකෙන ගන්ධකුටි කාරිතා, ඉදානි පන පරිභොගං පච්චාසිසාමි”ති ආහ. සත්ථා උට්ඨායාසනා ගන්ධකුටිඅභිමුඛං ගන්ත්වා ගන්ධකුටිං පරික්ඛිපිත්වා පරික්ඛිත්තරතනාරාසිං ඔලොකෙන්තො ද්වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි. අප් නං කුටුම්භිකො “පච්චිසථ, භන්තෙ”ති ආහ. සත්ථා තත්ථෙව යත්වා තතියවාරෙ තස්ස භාතිකත්ථෙරං ඔලොකෙසි. සො ඔලොකිතාකාරෙනෙව ඤත්වා කනිට්ඨභාතරං ආහ – “එහි, තාත, ‘මමෙව රක්ඛා භවිස්සති, තුම්හෙ යථාසුඛං වසථා’ති සත්ථාරං වදෙහී”ති. සො තස්ස වචනං සුත්වා සත්ථාරං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා, “භන්තෙ, යථා මනුස්සා රුක්ඛමුලෙ පවිසිත්වා අනපෙක්ඛා පක්කමන්ති, යථා වා නදිං තරිත්වා උචම්පං අනපෙක්ඛා පරිච්චන්ති, එවං අනපෙක්ඛා හුත්වා තුම්හෙ වසථා”ති ආහ. කිමත්ථං පන සත්ථා අට්ඨාසි? එවං කිරස්ස අහොසි – “බුද්ධානං සන්තිකං පුරෙහත්තම්පි පච්ඡාහත්තම්පි බහු ආගච්ඡන්ති, තෙසු රතනානි ආදාය පක්කමන්තෙසු න සක්කා අම්හෙහි වාරෙතුං, පරිවෙණම්පි එත්තකෙ රතනෙ වොකිණ්ණෙ අත්තනො උපට්ඨාකෙ හරන්තෙපි න වාරෙතීති කුටුම්භිකො මයි ආසාතං කත්වා අපායුපගො භවෙය්‍යා”ති ඉමිනා කාරණෙන අට්ඨාසි. තෙන පන, “භන්තෙ, මමෙව රක්ඛා භවිස්සති, තුම්හෙ වසථා”ති චුත්තෙ පාවිසි.

කුටුම්භිකො සමන්තා රක්ඛං යපෙන්වා මනුස්සෙ ආහ – “තාතා, උච්ඡිගෙන වා පච්ඡිපසිබ්බකෙහි වා ආදාය ගච්ඡන්තෙ වාරෙය්‍යාථ, භන්තෙව ගහෙන්වා ගච්ඡන්තෙ පන මා වාරයිත්ථා”ති. අන්තොනගරෙපි ආරොවාපෙසි “මයා ගන්ධකුටිපරිවෙණෙ සත්ත රතනානි ඔකිණ්ණානි, සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා ගච්ඡන්තා දුග්ගතමනුස්සා උභො භන්තෙ පුරෙන්වා ගණ්හන්තු, සුඛිතාපි එකෙන ගණ්හන්තු”ති. එවං කිරස්ස අහොසි “සද්ධා තාව ධම්මං සොතුකාමා ගම්ස්සන්තියෙව, අස්සද්ධාපි පන ධනලොභෙන ගන්ත්වා ධම්මං සුත්වා දුක්ඛතො මුච්චිස්සන්ති”ති. තස්මා ජනසඬ්ගහත්ථාය එවං ආරොවාපෙසි. මහාජනො තෙන චුත්තනියාමෙනෙව රතනානි ගණ්හි. සකිං ඔකිණ්ණරතනෙසු බිණ්ණෙසු යාවතතියං ජණ්ණුමත්තෙන ඔධිනා ඔකිරාපෙසියෙව. සත්ථු පන පාදමුලෙ තිප්පසමත්තං අනග්ගං මණ්ඩරතනං යපෙසි. එවං කිරස්ස අහොසි – “සත්ථු සරීරතො සුවණ්ණවණ්ණාය පභාය සද්ධිං මණ්ඩපං ඔලොකෙන්තානං තිත්ති නාම න භවිස්සති”ති. තස්මා එවමකාසි. මහාජනොපි අතිත්තොව ඔලොකෙසි.

අපේකදිවසං එකො මිච්ඡාදිට්ඨිකමුග්ගමණො “සත්ථු කිර පාදමුලෙ මහග්ගං මණ්ඩරතනං නික්ඛිත්තං, හරිස්සාමි න”න්ති විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං වන්දිතුං ආගතස්ස මහාජනස්ස අත්තරෙන පාවිසි. කුටුම්භිකො තස්ස පච්චිනාකාරෙනෙව “මණිං ගණ්හිතුකාමො”ති සල්ලක්ඛෙන්වා “අහො වත න ගණ්හෙය්‍යා”ති වින්තෙසි. සොපි සත්ථාරං වන්දන්තො විය පාදමුලෙ හත්ථං උපනාමෙන්වා මණිං ගහෙන්වා ඔවට්ටිකාය කත්වා පක්කාමි. කුටුම්භිකො තස්මිං චිත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි. සො ධම්මකථාවසානෙ සත්ථාරං උපසඬ්ඨකම්ත්වා ආහ – “භන්තෙ, මයා තික්ඛන්තුං ගන්ධකුටිං පරික්ඛිපිත්වා ජණ්ණුමත්තෙන ඔධිනා සත්ත රතනානි ඔකිණ්ණානි, තානි මෙ ගණ්හන්තෙසු ආසාතො නාම නාහොසි, චිත්තං භියො භියො පසීදියෙව. අජ්ජ පන ‘අහො වතායං මුග්ගමණො මණිං න ගණ්හෙය්‍යා’ති වින්තෙන්වා තස්මිං මණිං ආදාය ගතෙ චිත්තං පසාදෙතුං නාසක්ඛි”න්ති. සත්ථා තස්ස වචනං සුත්වා “නනු, උපාසක, අත්තනො සත්තකං පරෙහි අනාහරණියං කාතුං සක්කොසි”ති නයං අදාසි. සො සත්ථාරා දින්නනයෙ යත්වා සත්ථාරං වන්දිත්වා “අජ්ජ ආදිං කත්වා මම සත්තකං දසිකසුත්තමත්තම්පි මං අභිභවිත්වා අනෙකසනාපි රාජානො වා වොරා වා ගණ්හිතුං සමත්ථා නාම මා හොන්තු, අග්ගිනාපි මම සත්තකං මා ඩස්සතු, උදකෙනපි මා චුස්සතු”ති පත්ථනං අකාසි. සත්ථාපිස්ස “එවං හොතු”ති අනුමොදනං අකාසි. සො ගන්ධකුටිමහං කරොන්තො අට්ඨසට්ඨියා භික්ඛුසතසඬ්ඨානං

අත්තොවිහාරෙයෙව නව මාසෙ මහාදානං දත්වා දානපරියොසානෙ සබ්බෙසං තිව්වරං අදාසි. සඨසනවකස්ස විවරසාටකා සහස්සග්ගනකා අගෙසුං.

සො එවං යාවතායුකං පුඤ්ඤානි කරිත්වා තතො වුතො දෙවලොකෙ නිබ්බත්තිත්වා එත්තකං කාලං දෙවමනුස්සෙසු සංසරිත්වා ඉමස්මිං බුද්ධස්පාදෙ රාජගහෙ එකස්මිං සෙට්ඨිකුලෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා අඬ්ඪමාසාධිකෙ නව මාසෙ මාතුකුච්ඡයං වසී. ජාතදිවසෙ පනස්ස සකලනගරෙ සබ්බාවුධානි පජ්ජලිංසු, සබ්බෙසං කායරුල්හානි ආභරණානිපි පජ්ජලිතානි විය ඔහාසං මුඤ්චිංසු, නගරං එකපජ්ජොතං අහොසි. සෙට්ඨිපි පාතොව රාජපට්ඨානං අගමාසි. අථ නං රාජා පුච්ඡි – “අජ්ජ සබ්බාවුධානි පජ්ජලිංසු, නගරං එකපජ්ජොතං ජාතං, ජානාසි නු ඛො එත්ථ කාරණං”න්ති? “ජානාමි, දෙවා”ති. “කිං, සෙට්ඨි”ති? “මම ගෙහෙ තුම්හාකං දාසො ජාතො, තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙනෙවං අහොසි”ති. “කිං නු ඛො වොරො හවිස්සති”ති? “නත්ථෙතං, දෙව, පුඤ්ඤවා සත්තො කතාහිනිහාරො”ති. “තෙන හි නං සම්මා පොසෙතුං වට්ටති, ඉදමස්ස බීරමුලං හොතු”ති දෙවස්සිකං සහස්සං පට්ඨපෙසි. අථස්ස නාමගහණදිවසෙ සකලනගරස්ස එකපජ්ජොතභුත්තා ජොතිකොත්ථෙව නාමං කරිංසු.

අථස්ස වයප්පත්තකාලෙ ගෙහකරණත්ථාය භූමිතලෙ සොධියමානෙ සක්කස්ස භවනං උණ්හාකාරං දස්සෙසි. සක්කො “කිං නු ඛො ඉදං”න්ති උපධාරයමානො “ජොතිකස්ස ගෙහට්ඨානං ගණ්හන්ති”ති ඤත්වා “නායං එතෙහි කතගෙහෙ වසිස්සති, මයාපෙත්ථ ගන්තුං වට්ටති”ති වඬ්ඪකීවෙසෙන තත්ථ ගන්ත්වා “කිං කරොථා”ති ආභ. “ජොතිකස්ස ගෙහට්ඨානං ගණ්හමා”ති. “අපෙථ, නායං තුම්හෙහි කතගෙහෙ වසිස්සති”ති වත්වා සොළසකරිසමත්තං භූමිපදෙසං ඔලොකෙසි, සො තාවදෙව කසිණමණ්ඩලං විය සමො අහොසි. පුන “ඉමස්මිං යානෙ පථවිං හින්දිත්වා සත්තරතනමයො සත්තභූමිකපාසාදො උට්ඨහන්තු”ති වින්තෙත්වා ඔලොකෙසි, තාවදෙව තථාරූපො පාසාදො උට්ඨති. පුන “ඉමං පරික්ඛිපිත්වා සත්තරතනමයා සත්ත පාකාරා උට්ඨහන්තු”ති වින්තෙත්වා ඔලොකෙසි, තථාරූපා පාකාරා උට්ඨතිංසු. අථ “නෙසං පරියන්තෙ කප්පරුක්ඛා උට්ඨහන්තු”ති වින්තෙත්වා ඔලොකෙසි, තථාරූපා කප්පරුක්ඛා උට්ඨතිංසු. “පාසාදස්ස වතුසු කණ්ණෙසු වතස්සො නිධිකුම්භියො උට්ඨහන්තු”ති වින්තෙත්වා ඔලොකෙසි, සබ්බං තථෙව අහොසි. නිධිකුම්භියු පන එකා යොජනිකා අහොසි, එකා තිගාවුතිකා, එකා අඬ්ඪයොජනිකා, එකා ගාවුතප්පමාණා. ඛොධිසත්තස්ස නිබ්බත්තනිධිකුම්භිනං පන එකමුඛප්පමාණං අහොසි, හෙට්ඨා පථවිපරියන්තාව අගෙසුං. ජොතිකස්ස නිබ්බත්තනිධිකුම්භිනං මුඛපරිමාණං න කථිතං, සබ්බා මුඛජින්නතාලඵලං විය පරිපුණ්ණාව උට්ඨතිංසු. පාසාදස්ස වතුසු කණ්ණෙසු තරුණතාලක්ඛන්ධප්පමාණා වතස්සො සුවණ්ණමයා උච්ඡ්වයට්ඨියො නිබ්බත්තිංසු. තාසං මණ්ණමයානි පත්තානි, සොවණ්ණමයානි ඛන්ධානි අගෙසුං. පුබ්බකම්මස්ස දස්සනත්ථං කිරෙතානි, නිබ්බත්තිංසු.

සත්තසු ද්වාරකොට්ඨකෙසු සත්ත යක්ඛා ආරක්ඛං ගණ්හිංසු. පඨමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ යමකොළී නාම යක්ඛො අත්තනො පරිවාරෙන යක්ඛසහස්සෙන සද්ධිං ආරක්ඛං ගණ්හි, දුතියෙ උජ්ජලො නාම අත්තනො පරිවාරයක්ඛානං ද්විති සහස්සෙහි සද්ධිං, තතියෙ වජිරො නාම තීති සහස්සෙහි සද්ධිං, චතුත්ථෙ වජිරබාහු නාම චතුති සහස්සෙහි සද්ධිං, පඤ්චමෙ කසකන්දො නාම පඤ්චති සහස්සෙහි සද්ධිං, ඡට්ඨෙ කටත්ථො නාම ඡති සහස්සෙහි සද්ධිං, සත්තමෙ දිසාමුඛො නාම සත්තති සහස්සෙහි සද්ධිං ආරක්ඛං ගණ්හි. එවං පාසාදස්ස අත්තො ව ඛති ව ගාල්හරක්ඛා අහොසි. “ජොතිකස්ස කිර සත්තරතනමයො සත්තභූමිකපාසාදො උට්ඨිතො, සත්ත පාකාරා සත්තද්වාරකොට්ඨකා වතස්සො නිධිකුම්භියො උට්ඨිතා”ති සුත්වා බිම්බිසාරො රාජා සෙට්ඨිවජ්ජන්තං පහිණි. සො ජොතිකසෙට්ඨි නාම අහොසි.

තෙන පන සද්ධිං කතපුඤ්ඤකම්මා ඉත්ථී උත්තරකුරුසු නිබ්බත්ති. අථ නං දෙවතා තතො ආනෙත්වා සිරිගබ්භෙ නිසිදාපෙසුං. සා ආගච්ඡමානා එකං තණ්ඩුලනාළිං තයො ව ජොතිපාසාණෙ ගණ්හි. තෙසං යාවජීවං තායෙව තණ්ඩුලනාළියා භත්තං අහොසි. සවෙ කිර තෙ සකටසතම්පි තණ්ඩුලානං පුරෙතුකාමා හොන්ති, සා තණ්ඩුලනාළි නාළියෙව හුත්වා තිට්ඨති. භත්තපවනකාලෙ තණ්ඩුලෙ උක්ඛලියං පක්ඛිපිත්වා තෙසං පාසාණානං උපරි යපෙති, පාසාණා තාවදෙව පජ්ජලිත්වා භත්තෙ පක්කමත්තෙ නිබ්බායන්ති. තෙනෙව සඤ්ඤාණෙන භත්තස්ස පක්කභාවං ජානන්ති. සුපෙය්‍යාදිපවනකාලෙපි එසෙව නයො. එවං තෙසං ජොතිපාසාණෙහි ආභාරො පච්චති. මණ්ණාලොකෙන ව වසන්ති, අග්ගිස්ස වා දීපස්ස වා ඔහාසං නෙව ජානිංසු. “ජොතිකස්ස කිර එවරූපා සම්පත්ති”ති සකලජම්බුදීපෙ පාකටො අහොසි. මහාජනො යානාදීනි යොජෙත්වා දස්සනත්ථාය ආගච්ඡති. ජොතිකසෙට්ඨි ආගතාගතානං උත්තරකුරුතණ්ඩුලානං භත්තං පවාපෙත්වා දාපෙසි. “කප්පරුක්ඛෙහි වත්ථානි ගණ්හන්තු, ආභරණානි ගණ්හන්තු”ති ආණාපෙසි. “ගාවුතිකනිධිකුම්භියා මුඛං විවරාපෙත්වා යාපනමත්තං ධනං ගණ්හන්තු”ති ආණාපෙසි. සකලජම්බුදීපවාසිකෙසු ධනං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තෙසු නිධිකුම්භියා අඬ්ඪගුලිමත්තම්පි උනං නාහොසි. ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ වාලුකං කත්වා ඔකිණ්ණරතනානං කිරස්ස එසො නිස්සන්දො.

එවං මහාජනෙ වත්ථාභරණානි වෙව ධනඤ්ච යදිච්ඡකං ආදාය ගච්ඡන්තෙ බිම්බිසාරො තස්ස පාසාදං දට්ඨුකාමොපි මහාජනෙ ආගච්ඡන්තෙ ඔකාසං නාලත්ථ. අපරභාගෙ යදිච්ඡකං ආදාය ගතත්තා මනුස්සෙසු මන්දිභූතෙසු රාජා ජොතිකස්ස පිතරං ආභ – “තව පුත්තස්ස පාසාදං දට්ඨුකාමම්හා”ති. සො “සාධු, දෙවා”ති වත්වා ගන්ත්වා පුත්තස්ස කටෙපි – “තාත, රාජා තෙ පාසාදං දට්ඨුකාමො”ති. “සාධු, තාත, ආගච්ඡතු”ති. රාජා මහත්තෙන පරිවාරෙන තත්ථ අගමාසි. පඨමද්වාරකොට්ඨකෙ සම්මජ්ජිත්වා කච්චරජඬ්ඪිකා දාසි රඤ්ඤො භත්ථං අදාසි, රාජා “සෙට්ඨිජායා”ති සඤ්ඤාය ලජ්ජමානො තස්සා බාහාය භත්ථං න යපෙසි. එවං සෙසද්වාරකොට්ඨකෙසුපි දාසියො “සෙට්ඨිහරියායො”ති මඤ්ඤමානො තාසං බාහාය භත්ථං න යපෙසි. ජොතිකො ආගන්ත්වා රාජානං පච්චුත්ගන්ත්වා

වන්දිත්වා පවිෂ්තො හුත්වා “පුරතො යාථ, දෙවා”ති ආහ. රක්ඛො මණිපථවි සතපොරිසපපාතො විය හුත්වා උපට්ඨති. සො “ඉමිනා මම ගහණත්ථාය ඔපාතො බණිතො”ති මඤ්ඤමානො පාදං නික්ඛිපිතුං න විසති. ජොතිකො “නායං, දෙව, ඔපාතො, මම පවිෂ්තො ආගච්ඡා”ති පුරතො අහොසි. රාජා තෙන අක්කන්තකාලෙ භුමිං අක්කමිත්වා හෙට්ඨිමතලතො පට්ඨාය පාසාදං ඔලොකෙන්තො විවරි. තදා අජාතසත්තුකුමාරොපි පිතු අභිගුලිං ගහෙන්වා විවරන්තො වින්තෙසි – “අහො අන්ධබාලො මම පිතා, ගහපතිකෙ නාම සත්තරතනමයෙ පාසාදෙ වසන්තෙ එස රාජා හුත්වා දාරුමයෙ ගෙහෙ වසති, අහං දානි රාජා හුත්වා ඉමස්ස ඉමස්මිං පාසාදෙ වසිතුං න දස්සාමි”ති.

රක්ඛොපි උපරිමතලානි අභිරුහන්තස්සෙව පාතරාසවෙලා ජාතා. සො සෙට්ඨිං ආමන්තෙන්වා, “මහාසෙට්ඨි, ඉධෙව පාතරාසං භුඤ්ජිස්සාමා”ති. ජානාමි, දෙව, සජ්ජිතො දෙවස්සාහාරොති. සො සොළසහි ගන්ධොදකසටෙහි න්හන්වා රතනමයෙ සෙට්ඨිස්ස නිසිදනමණ්ඩපෙ පඤ්ඤන්තෙ තස්සෙව නිසිදනපල්ලඬිකෙ නිසිදි. අථස්ස හත්ථධොවනුදකං දත්වා සතසහස්සග්ගතිකාය සුවණ්ණපාතියා කිලින්තපායාසං වඩ්ඪෙත්වා පුරතො යථයිංසු. රාජා “භොජන”න්ති සඤ්ඤාය භුඤ්ජිතුං ආරභි. සෙට්ඨි “නයිදං, දෙව, භොජනං, කිලින්තපායාසො එසො”ති අඤ්ඤස්සා සුවණ්ණපාතියා භොජනං වඩ්ඪෙත්වා පුරිමපාතියං යථයිංසු. තතො උට්ඨිතඋතුනා කිර තං භුඤ්ජිතුං සුඛං හොති. රාජා මධුරභොජනං භුඤ්ජන්තො පමාණං න අඤ්ඤාසි. අථ නං සෙට්ඨි වන්දිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගෙහ “අලං, දෙව, එත්තකමෙව හොතු, ඉතො උත්තරිං ජීරාපෙතුං න සක්කා”ති ආහ. අථ නං රාජා ආහ – “කිං, ගහපති, ගරුකං කත්වා කටෙසි අත්තතො හත්ත”න්ති? දෙව, නත්ථෙතං, තුම්භාකං සබ්බස්සාපි හි බලකායස්ස ඉදමෙව හත්තං ඉදං සුපෙය්‍යං. අපි ව බො අහං අයසස්ස භායාමිති. කිං කාරණාති? සචෙ දෙවස්ස කායාලසියමත්තං හවෙය්‍ය, “හියො රක්ඛො සෙට්ඨිස්ස ගෙහෙ හත්තං භුත්තං, සෙට්ඨිනා කිඤ්චි කතං හවිස්සති”ති වචනස්ස භායාමි, දෙවොති. තෙන හි හත්තං හර, උදකං ආහරාති. රක්ඛො හත්තකිව්වාචසානෙ සබ්බො රාජපරිවාරො තදෙව හත්තං පරිභුඤ්ජි.

රාජා සුබකථාය නිසින්තො සෙට්ඨිං ආමන්තෙන්වා, “කිං ඉමස්මිං ගෙහෙ සෙට්ඨිහරියා නත්ථි”ති ආහ? “ආම අත්ථි, දෙවා”ති. “කහං සා”ති? “සිරිගබ්භෙ නිසින්තා, දෙවස්ස ආගතභාවං න ජානාති”ති. කිඤ්චාපි හි පාතොව රාජා සපරිවාරො ආගතො, සා පනස්ස ආගතභාවං න ජානාතෙව. තතො සෙට්ඨි “රාජා මෙ හරියං දට්ඨුකාමො”ති තස්සා සන්තිකං ගන්ත්වා “රාජා ආගතො, කිං තච රාජානං දට්ඨුං න වට්ටති”ති ආහ. සා නිපන්තකාව “කො එස, සාමි, රාජා නාමා”ති වත්වා “රාජා නාම අම්භාකං ඉස්සරො”ති චුත්තෙ අනත්තමනතං පචෙදෙන්ති “දුක්කටානි වත නො පුඤ්ඤකම්මානි, යෙසං නො ඉස්සරොපි අත්ථි. අස්සද්ධාය නාම පුඤ්ඤකම්මානි කත්වා මයං සම්පත්තිං පාපුණිත්වා අඤ්ඤස්ස ඉස්සරියට්ඨානෙ නිබ්බත්තම්භා. අද්ධා අම්භෙහි අස්සද්දහිත්වා දානං දින්තං හවිස්සති, තස්සෙතං ඵල”න්ති වත්වා “කිං දානි කරොමි, සාමි”ති ආහ. තාලවණ්ටං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං බිජාහිති. තස්සා තාලවණ්ටං ආදාය ආගන්ත්වා රාජානං බිජෙන්නියා රක්ඛො වෙය්‍යන්තස්ස ගන්ධවාතො අක්ඛිති පහරි, අථස්සා අක්ඛිති අස්සුධාරා පචත්තිංසු. තං දිස්වා රාජා සෙට්ඨිං ආහ – “මහාසෙට්ඨි, මාතුගාමො නාම අප්පබ්බද්ධිකො, ‘රාජා මෙ සාමිකස්ස සම්පත්තිං ගණ්හෙය්‍යා’ති භයෙන රොදති මඤ්ඤෙ, අස්සාසෙහි නං ‘න මෙ තච සම්පත්තියා අත්ථො’”ති. න එසා, දෙව, රොදතිති. අථ කිං එතන්ති? තුම්භාකං වෙය්‍යනගන්ධෙනස්සා අස්සුති පචත්තිංසු. අයඤ්ඤි දිපොභාසං වා අග්ගිඔභාසං වා අදිස්වා මණිආලොකෙන්තෙව භුඤ්ජති ව නිසිදති ව නිපජ්ජති ව, දෙවො පන දිපාලොකෙන නිසින්තො හවිස්සතිති? ආම, සෙට්ඨිති. තෙන හි, දෙව, අජ්ජ පට්ඨාය මණිආලොකෙන නිසිද්ධාති මහන්තං නිපුසමත්තං අනග්ගං මණිරතනං අදාසි. රාජා ගෙහං ඔලොකෙන්වා “මහති වත ජොතිකස්ස සම්පත්ති”ති වත්වා අගමාසි. අයං තාව ජොතිකස්ස උප්පත්ති.

ඉදානි ජට්ඨස්ස උප්පත්ති වෙදිතබ්බා – බාරාණසියඤ්ඤි එකා සෙට්ඨිධිතා අභිරුපා අහොසි, තං පන්තරසසොළසවස්සුද්දෙසිකකාලෙ රක්ඛණත්ථාය එකං දාසිං දත්වා සත්තභූමිකස්ස පාසාදස්ස උපරිමතලෙ සිරිගබ්භෙ වාසයිංසු. තං එකදිවසං වාතපානං විවරිත්වා බහි ඔලොකයමානං ආකාසෙන ගච්ඡන්තො එකො විජ්ජාධරො දිස්වා උප්පන්තසිනෙහො වාතපානෙන පවිසිත්වා තාය සද්ධිං සන්ථවමකාසි. සා තෙන සද්ධිං සංවාසමන්වාය න විරස්සෙව ගබ්භං පට්ඨති. අථ නං සා දාසි දිස්වා, “අම්ම, කිං ඉද”න්ති වත්වා “හොතු මා කස්සචි ආවික්ඛි”ති තාය චුත්තා භයෙන තුණ්හි අහොසි. සාපි දසමාසව්චයෙන පුත්තං විජායිත්වා නවභාජනං ආහරාපෙන්වා තත්ථ තං දාරකං නිපජ්ජාපෙන්වා තං භාජනං පිදහිත්වා උපරි පුප්ඵදාමානි යපෙන්වා “ඉමං සිසෙන උක්ඛිපිත්වා ගඬිගාය විස්සජ්ජෙහි, ‘කිං ඉද’න්ති ව පුට්ඨා ‘අය්‍යාය මෙ බලිකම්ම’න්ති වදෙය්‍යාසි”ති දාසිං ආණාපෙසි. සා තථා අකාසි.

හෙට්ඨාගඬිගායමිපි ද්වෙ ඉත්ථියො න්භායමානා තං භාජනං උදකෙනාහරියමානං දිස්වා එකා “මය්‍හෙනං භාජන”න්ති ආහ. එකා “යං එතස්ස අන්තො, තං මය්‍හ”න්ති වත්වා භාජනෙ සම්පත්තෙ තං ආදාය ථලෙ යථෙත්වා විවරිත්වා දාරකං දිස්වා එකා “මම භාජනන්ති චුත්තතාය දාරකො මමෙව හොති”ති ආහ. එකා “යං භාජනස්ස අන්තො, තං මමෙව හොතුති චුත්තතාය මම දාරකො”ති ආහ. තා විවදමානා විනිවිජයට්ඨානං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙන්වා අමච්චෙසු විනිවිජිතුං අසක්කොන්තෙසු රක්ඛො සන්තිකං අගමංසු. රාජා තාසං වචනං සුත්වා “ත්ථං දාරකං ගණ්හ, ත්ථං භාජනං ගණ්හා”ති ආහ. යාය පන දාරකො ලද්ධො, සා මහාකච්චානත්ථෙරස්ස උපට්ඨායිකා අහොසි. තස්මා සා දාරකං “ඉමං ථෙරස්ස සන්තිකෙ පබ්බාපෙස්සාමි”ති පොසෙසි. තස්ස ජාතදිවසෙ ගබ්භමලස්ස ධොවිත්වා අනපනිතතාය කෙසා ජට්ඨා හුත්වා අට්ඨංසු, තෙනස්ස ජට්ඨොත්ථෙව නාමං කරිංසු. තස්ස පදසා විවරණකාලෙ ථෙරො තං ගෙහං පිණ්ඩාය පාවිසි. උපාසිකා ථෙරං නිසිදාපෙන්වා ආහාරමදාසි. ථෙරො දාරකං දිස්වා “කිං උපාසිකෙ දාරකො ලද්ධො”ති පුච්ඡි. “ආම, හත්තෙ, ඉමාහං දාරකං තුම්භාකං සන්තිකෙ පබ්බාපෙස්සාමිති පොසෙසිං, පබ්බාපෙථ න”න්ති අදාසි. ථෙරො “සාධු”ති ආදාය තං ගච්ඡන්තො “අත්ථි නු බො ඉමස්ස ගිහිසම්පත්ති.

අනුභවිකුං පුඤ්ඤකම්ම”න්ති ඔලොකෙන්තො “මහාපුඤ්ඤො සත්තො මහාසම්පත්තිං අනුභවිස්සති, දහරො එස තාව, ඤාණම්පිස්ස පරිපාකං න ගච්ඡති”ති චිත්තෙන්වා තං ආදාය තක්කසිලායං එකස්ස උපට්ඨාකස්ස ගෙහං අගමාසි.

සො ථෙරං චන්දිත්වා යිතො තං දාරකං දිස්වා “දාරකො වො, හන්තෙ, ලද්ධො”ති පුච්ඡී. ආම, උපාසක, පබ්බජිත්ථ, දහරො තාව, තවෙව සන්තිකෙ භොතුති. සො “සාධු, හන්තෙ”ති තං පුත්තට්ඨානෙ යපෙන්වා පටිජග්ගි. තස්ස පන ගෙහෙ ද්වාදස වස්සානි භණ්ඩකං උස්සන්තං හොති. සො ගාමන්තරං ගච්ඡන්තො සබ්බම්පි තං භණ්ඩං ආපණං හරිත්වා දාරකං ආපණෙ නිසිදාපෙන්වා තස්ස තස්ස භණ්ඩකස්ස මූලං ආචික්ඛිත්වා “ඉදඤ්ච ඉදඤ්ච එත්තකං නාම ධනං ගහෙන්වා දදෙය්‍යාසි”ති චත්වා පක්කාමි. තංදිවසං නගරපරිග්ගාහිකා දෙවතා අන්තමසො මරිච්ඡරකමත්තෙනාපි අත්ථිකෙ තස්සෙව ආපණාහිමුඛෙ කරිංසු. සො ද්වාදස වස්සානි උස්සන්තං භණ්ඩකං එකදිවසෙනෙව චික්කිණි. කුටුම්භිකො ආගන්ත්වා ආපණෙ කිඤ්චි අදිස්වා “සබ්බං තෙ, තාත, භණ්ඩකං නාසිත”න්ති ආහ. න නාසෙමි, සබ්බං තුම්හෙහි වුත්තනායෙනෙව චික්කිණිං, ඉදං අසුකස්ස මූලං, ඉදං අසුකස්සාති. කුටුම්භිකො පසිදිත්වා “අනග්ගො පුරිසො, යත්ථ කත්ථචී ජීවිතුං සමත්ථො”ති අත්තනො ගෙහෙ වයප්පත්තං යිතරං තස්ස දත්වා “ගෙහමස්ස කරොථා”ති පුරිසෙ ආණාපෙන්වා නිට්ඨිතෙ ගෙහෙ “ගච්ඡථ, තුම්හෙ අත්තනො ගෙහෙ වසථා”ති ආහ.

අපස්ස ගෙහපට්ඨනකාලෙ එකෙන පාදෙන උම්මාරෙ අක්කන්තමත්තෙ ගෙහස්ස පච්ඡිමභාගෙ භූමිං භින්දිත්වා අසිතිහත්ථො සුවණ්ණපබ්බතො උට්ඨගි. රාජා “ජට්ටකුමාරස්ස කිර ගෙහෙ භූමිං භින්දිත්වා සුවණ්ණපබ්බතො උට්ඨිතො”ති සුත්වා ව තස්ස සෙට්ඨිච්ඡත්තං පෙසෙසි. සො ජට්ටසෙට්ඨි නාම අහොසි. තස්ස තයො පුත්තා අහෙසුං. සො තෙසං වයප්පත්තකාලෙ පබ්බජ්ජාය චිත්තං උප්පාදෙන්වා “සවෙ අම්හෙහි සමානභොගං සෙට්ඨිකුලං හවිස්සති, පබ්බජිතුං දස්සන්ති. නො වෙ, න දස්සන්ති. අත්ථි නු ඛො ජම්බුදිපෙ අම්හෙහි සමානභොගං කුල”න්ති චිමංසනත්ථාය සුවණ්ණමයං ඉට්ඨකං සුවණ්ණමයං පතොදලට්ඨිං සුවණ්ණමයං පාදුකඤ්ච කාරාපෙන්වා පුරිසානං හත්ථෙ දත්වා “ගච්ඡථ, ඉමානි ආදාය කිඤ්චිදෙව ඔලොකයමානා විය ජම්බුදිපතලෙ විවරිත්වා අම්හෙහි සමානභොගස්ස සෙට්ඨිකුලස්ස අත්ථිභාවං වා නත්ථිභාවං වා ඤත්වා ආගච්ඡථා”ති පහිණි.

තෙ වාරිකං වරන්තා හද්දියනගරං පාපුණිංසු. අථ නෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨි දිස්වා, “තාතා, කිං කරොන්තා විවරථා”ති පුච්ඡිත්වා “එකං ඔලොකෙන්තා විවරාමා”ති වුත්තෙ “ඉමෙසං ඉමානි ගහෙන්වා කිඤ්චිදෙව ඔලොකෙතුං විවරණකිච්චං නත්ථි, රට්ඨං පරිග්ගණ්හමානා විවරන්ති”ති ඤත්වා, “තාතා, අම්භාකං පච්ඡිමගෙහං පච්ඡිත්වා ඔලොකෙථා”ති ආහ. තෙ තත්ථ අට්ඨකරිසමත්තෙ යානෙ හත්ථිඅස්ස උසහප්පමාණෙ පිට්ඨියා පිට්ඨිං ආහච්ච පථං භින්දිත්වා උට්ඨිතෙ හෙට්ඨා වුත්තප්පකාරෙ සුවණ්ණමෙණ්ඩකෙ දිස්වා තෙසං අන්තරන්තරා විවරිත්වා නික්ඛම්මිසු. අථ නෙ සෙට්ඨි, “තාතා, යං ඔලොකෙන්තා විවරථ, දිට්ඨො වො සො”ති පුච්ඡිත්වා “පස්සාම, සාමී”ති වුත්තෙ “තෙන හි ගච්ඡථා”ති උය්‍යාපෙසි. තෙ තතොව ගන්ත්වා අත්තනො සෙට්ඨිනා “කිං, තාතා, දිට්ඨං වො අම්භාකං සමානභොගං සෙට්ඨිකුල”න්ති වුත්තෙ, “සාමී, තුම්භාකං කිං අත්ථි, හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකසෙට්ඨිනො එවරුපො නාම චිතවො”ති සබ්බං තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. තං සුත්වා සෙට්ඨි අත්තමනො හුත්වා “එකං තාව සෙට්ඨිකුලං ලද්ධං, අපරම්පි නු ඛො අත්ථි”ති සතසහස්සග්ගිනිකං කම්බලං දත්වා “ගච්ඡථ, තාතා, අඤ්ඤම්පි. සෙට්ඨිකුලං විචිතථා”ති පහිණි.

තෙ රාජගහං ගන්ත්වා ජොතිකසෙට්ඨිස්ස ගෙහතො අවිදුරෙ දාරුරාසිං කත්වා අග්ගිං දත්වා අට්ඨංසු. “කිං ඉද”න්ති පුට්ඨකාලෙ ව “එකං නො මහග්ගිකම්බලං චික්කිණන්තානං කයිකො නත්ථි, ගහෙන්වා විවරන්තාපි වොරානං භායාම, තෙන තං කුමාපෙන්වා ගම්ස්සාමා”ති වදිංසු. අථ නෙ ජොතිකසෙට්ඨි දිස්වා “ඉමෙ කිං කරොන්ති”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං සුත්වා පක්කොසාපෙන්වා “කිං අග්ගිනකො කම්බලො”ති පුච්ඡී. “සතසහස්සග්ගිනකො”ති වුත්තෙ සතසහස්සං දාපෙන්වා “ද්වාරකොට්ඨකං සම්මජ්ජිත්වා කවචරජඩ්ඩිකාය දාසියා දෙථා”ති තෙසංයෙව හත්ථෙ පහිණි. සා කම්බලං ගහෙන්වා රොදමානා සාමිකස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා “කිං මං, සාමී, අපරාධෙ සති පහරිතුං න වට්ටති, කස්මා මෙ එවරුපං දුලකම්බලං පහිණිත්ථ, කථාහං ඉමං නිවාසෙස්සාමි වා පාරුපිස්සාමි වා”ති. නාහං තව එතදත්ථාය පහිණිං, එතං පන පලිවෙය්ගත්වා තව සයනපාදමූලෙ යපෙන්වා නිපජ්ජනකාලෙ ගන්ධොදකෙන ධොතානං පාදානං පුඤ්ජනත්ථාය තෙ පහිණිං, කිං එතම්පි කාතුං න සක්කොසිති. සා “එතං පන කාතුං සක්ඛිස්සාමි”ති ගහෙන්වා අගමාසි. තෙ ව පුරිසා තං කාරණං දිස්වා අත්තනො සෙට්ඨිස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා “කිං, තාතා, දිට්ඨං වො සෙට්ඨිකුල”න්ති වුත්තෙ, “සාමී, කිං තුම්භාකං අත්ථි, රාජගහනගරෙ ජොතිකසෙට්ඨිස්ස එවරුපා නාම සම්පත්ති”ති සබ්බං ගෙහසම්පත්තිං ආරොවෙන්වා තං පවත්තිං ආචික්ඛිංසු. සෙට්ඨි තෙසං වචනං සුත්වා තුට්ඨමානසො “ඉදානි පබ්බජිතුං ලභිස්සාමි”ති රඤ්ඤො සන්තිකං ගන්ත්වා “පබ්බජිතුකාමොම්හි, දෙථා”ති ආහ. සාධු, මහාසෙට්ඨි, පබ්බජාහිති. සො ගෙහං ගන්ත්වා පුත්තෙ පක්කොසාපෙන්වා සුවණ්ණදණ්ඩං වජිරකුද්දාලං ජෙට්ඨපුත්තස්ස හත්ථෙ යපෙන්වා, “තාත, පච්ඡිමගෙහෙ සුවණ්ණපබ්බතො සුවණ්ණපිණ්ඩං උද්ධරාහි”ති ආහ. සො කුද්දාලං ආදාය ගන්ත්වා සුවණ්ණපබ්බතං පහරි, පිට්ඨිපාසාණෙ පහටකාලො විය අහොසි. තස්ස හත්ථෙතො කුද්දාලං ගහෙන්වා මජ්ඣිමපුත්තස්ස හත්ථෙ දත්වා පහිණි, තස්සපි සුවණ්ණපබ්බතං පහරන්තස්ස පිට්ඨිපාසාණෙ පහටකාලො විය අහොසි. අථ නං කනිට්ඨපුත්තස්ස හත්ථෙ දත්වා පහිණි, තස්ස තං ගහෙන්වා පහරන්තස්ස කොට්ටෙන්වා රාසිකතාය මත්තිකාය පහටකාලො විය අහොසි. අථ නං සෙට්ඨි “එහි, තාත, අලං එත්තකෙනා”ති චත්වා ඉතරෙ ද්වෙ ජෙට්ඨභාතිකෙ පක්කොසාපෙන්වා “අයං සුවණ්ණපබ්බතො න තුම්භාකං නිබ්බන්තො, මය්හඤ්ච කනිට්ඨස්ස ව නිබ්බන්තො, ඉම්හා සද්ධිං එකතො හුත්වා පරිභුඤ්ජථා”ති ආහ. කස්මා පන සො තෙසමෙව නිබ්බන්තති, කස්මා ව ජට්ටො ජාතකාලෙ උදකෙ පාතිතොති? අත්තනො කතකම්මෙනෙව.

කස්සපසම්මාසමුද්ධස්ස හි වෙනියෙ කරියමානෙ එකො බිණාසවො වෙනියට්ඨානං ගන්ත්වා ඔලොකෙත්වා, “තාතා, කස්මා වෙනියස්ස උත්තරෙන මුඛං න උට්ඨහති”ති පුච්ඡී. “සුවණ්ණං නප්පහොති”ති ආහංසු. අහං අත්තොගාමං පටිසිත්වා සමාදපෙස්සාමි, තුම්හෙ ආදරෙන කම්මං කරොපාති. සො එවං වත්වා නගරං පටිසිත්වා, “අම්මා, තාතා, තුම්හාකං වෙනියස්ස එකස්මිං මුඛෙ සුවණ්ණං නප්පහොති, සුවණ්ණං ජානාපා”ති මහාජනං සමාදපෙත්තො සුවණ්ණකාරකුලං අගමාසි. සුවණ්ණකාරොපි තඨබ්බෙණ්ණෙව හරියාය සද්ධිං කලහං කරොත්තො නිසින්තො හොති. අප් නං ථෙරො “වෙනියෙ තුම්හෙහි ගහිතමුඛස්ස සුවණ්ණං නප්පහොති, තං ජානිතුං වට්ටති”ති ආහ. සො හරියාය කොපෙන “තව සත්ථාරං උදකෙ බිපින්වා ගච්ඡා”ති ආහ. අප් නං සා “අනිසාහසිකකම්මං තෙ කතං, මම කුද්ධෙන තෙ අහමෙව අක්කොසිතබ්බා වා පහරිතබ්බා වා, කස්මා අනිතානාගතපච්චුප්පත්තෙසු බුද්ධෙසු වෙරමකාසි”ති ආහ. සුවණ්ණකාරො තාවදෙව සංවෙගප්පත්තො හුත්වා “බමථ මෙ, හන්තෙ”ති වත්වා ථෙරස්ස පාදමුලෙ නිපජ්ජී. තාත, අහං තයා න කිඤ්චි චුත්තො, සත්ථාරං බමාපෙහීති. කින්ති කත්වා බමාපෙමි, හන්තෙති. සුවණ්ණපුප්ථානං තයො කුම්හෙ කත්වා අත්තොධාතුනිධානෙ පක්ඛිපින්වා අල්ලවත්ථො අල්ලකෙසො හුත්වා බමාපෙහි, තාතාති.

සො “සාධු, හන්තෙ”ති වත්වා සුවණ්ණපුප්ථානි කරොත්තො තීසු පුත්තෙසු ජෙට්ඨපුත්තං පක්කොසාපෙත්වා “එහි, තාත, අහං සත්ථාරං වෙරව්වනෙන අවචං, තස්මා ඉමානි පුප්ථානි කත්වා ධාතුනිධානෙ පක්ඛිපින්වා බමාපෙස්සාමි, ත්වම්පි බො මෙ සභායො හොහි”ති ආහ. සො “න ත්වං මයා වෙරව්වනං වදාපිතො, ත්වංයෙව කරොහි”ති කාතුං න ඉච්ඡී. මජ්ඣිමපුත්තං පක්කොසිත්වා තථෙවාහ, සොපි තථෙව වත්වා කාතුං න ඉච්ඡී. කනිට්ඨං පක්කොසිත්වා තථෙවාහ, සො “පිතු උප්පන්නකිච්චං නාම පුත්තස්ස භාරො”ති වත්වා පිතුසභායො හුත්වා පුප්ථානි අකාසි. සුවණ්ණකාරො විදත්ථිප්පමාණානං පුප්ථානං තයො කුම්හෙ නිට්ඨාපෙත්වා ධාතුනිධානෙ පක්ඛිපින්වා අල්ලවත්ථො අල්ලකෙසො සත්ථාරං බමාපෙසි. ඉති සො සත්තක්ඛත්තුං ජාතකාලෙ උදකෙ පාතනං ලභී. අයං පනස්ස කොට්ඨං ධීතො අත්තභාවො. ඉධාපි තස්සෙව නිස්සන්දෙන උදකෙ පාතිතො. යෙ පනස්ස ද්වෙ ජෙට්ඨභාතිකා පුත්තා සුවණ්ණපුප්ථානං කරණකාලෙ සභායා භවිතුං න ඉච්ඡීසු, තෙසං තෙන කාරණෙන සුවණ්ණපබ්බතො න නිබ්බන්ති, ජට්ඨස්ස වෙව කනිට්ඨපුත්තස්ස ව එකතො කතභාවෙන නිබ්බන්ති. ඉති සො පුත්තෙ අනුසාසිත්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බන්තිත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පාපුණ්. සත්ථා අපරෙන සමයෙන පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං පිණ්ඩාය වරත්තො තස්ස පුත්තානං ගෙහද්වාරං අගමාසි, තෙ බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඤ්ඤා අභිසංඝාතො අදංසු.

භික්ඛු ධම්මසභායං කථං සමුට්ඨාපෙසුං “අජ්ජාපි තෙ, ආවුසො ජට්ඨ, අසීතිහත්ථෙව සුවණ්ණපබ්බතෙ ව පුත්තෙසු ව තණ්හා අත්ථි”ති. “න මෙ, ආවුසො, එතෙසු තණ්හා වා මානො වා අත්ථි”ති. තෙ “අයං ජට්ඨත්ථෙරො අභුතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති වදිංසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තස්ස තෙසු තණ්හා වා මානො වා අත්ථි”ති වත්වා ධම්මං දෙසෙත්තො ඉමං ගාථමාහ –

416. “යොධ තණ්හං පහන්ත්වාන, අනාගාරො පරිබ්බජෙ;
තණ්හාහවපරික්ඛිණං, තමහං බ්‍රුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සත්ථො – යො ඉධ ලොකෙ ඡද්ධාරිකං තණ්හං වා මානං වා ජහින්වා සරාවාසෙන අනත්ථිකො අනාගාරො හුත්වා පරිබ්බජති, තණ්හාය වෙව භවස්ස ව පරික්ඛිණත්තා තණ්හාහවපරික්ඛිණං තමහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්සුති.

ජට්ඨත්ථෙරවත්ථු තෙත්තිංසතිමං.

34. ජොතිකත්ථෙරවත්ථු

යොධ තණ්හන්ති පුන ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ජොතිකත්ථෙරං ආරබ්භ කථෙසි.

අජාතසත්තුකුමාරො හි දෙවදත්තෙන සද්ධිං එකතො හුත්වා පිතරං ඝාතෙත්වා රජ්ජෙ පතිට්ඨිතො “ජොතිකසෙට්ඨස්ස මහාපාසාදං ගණ්ඨිස්සාමි”ති යුද්ධසජ්ජො නික්ඛමින්වා මණිපාකාරෙ සපරිවාරස්ස අත්තනො ඡායං දිස්වා “ගහපතිකො යුද්ධසජ්ජො හුත්වා බලං ආදාය නික්ඛන්තො”ති සල්ලක්ඛෙන්වා උපගන්තුං න විසහි. සෙට්ඨිපි තං දිවසං උපොසථිකො හුත්වා පානොව භුත්තපාතරාසො විහාරං ගන්ත්වා සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුණන්තො නිසින්තො හොති. පඨමෙ ද්වාරකොට්ඨකෙ ආරක්ඛං ගහෙත්වා ධීතො පන යමකොළි නාම යක්ඛො තං දිස්වා “කහං ගච්ඡසි”ති සපරිවාරං විද්ධංසෙත්වා දිසාවිදිසාසු අනුබන්ධි. රාජා විහාරමෙව අගමාසි.

අප් නං සෙට්ඨි දිස්වා ව “කිං, දෙවා”ති වත්වා උට්ඨායාසනා අට්ඨාසි. ගහපති, කිං ත්වං තව පුරිසෙ “මයා සද්ධිං යුජ්ඣාපා”ති ආණාපෙත්වා ඉධාගම්ම ධම්මං සුණන්තො විය නිසින්තොති. කිං පන දෙවො මම ගෙහං ගණ්ඨිතුං ගතොති? ආම, ගතොම්හිති. මම අනිච්ඡාය මම ගෙහං ගණ්ඨිතුං රාජසහස්සමිපි න සක්කොති, දෙවති. සො “කිං පන ත්වං රාජා භවිස්සසි”ති කුජ්ඣි. නාහං රාජා, මම සන්තකං පන දසිකසුත්තමිපි මම අනිච්ඡාය රාජුහි වා වොරෙහි වා ගහෙතුං න සක්කාති. කිං පනාහං තව රුචියා ගණ්ඨිස්සාමිති? තෙන හි, දෙව, ඉමා මෙ දසසු අභිගුලිසු විසති මුද්දිකා, ඉමාහං තුම්හාකං න දෙමි. සවෙ සක්කොප්, ගණ්ඨාපාති. සො පන රාජා භුමියං උක්කුටිකං නිසිදින්වා උල්ලඬිසන්තො

අටියාරසහත්ථං යානං අභිරුහති, යත්වා උල්ලඛසන්තො අසීතිහත්ථං යානං අභිරුහති. එවංමහාබලො සමානොපි ඉතො විතො ව පරිවත්තෙන්තො එකං මුද්දිකමිපි කඩ්ඪිතුං නාසක්ඛි. අප් නං සෙට්ඨි “සාටකං පත්ථරං, දෙවා”ති වත්වා අඬුලියො උජුකා අකාසි, විසතිපි මුද්දිකා නික්ඛමිංසු. අප් නං සෙට්ඨි “එවං, දෙව, මම සන්තකං මම අනිච්ඡාය න සක්කා ගණ්හිතු”න්ති වත්වා රක්ඛො කිරියාය උප්පන්නසංවෙගො “පබ්බජිතුං මෙ අනුජාන, දෙවා”ති ආහ. සො “ඉමස්මිං පබ්බජිතෙ සුඛං පාසාදං ගණ්හිස්සාමි”ති වින්තෙන්වා එකවචනෙනෙව “ත්වං පබ්බජාහි”ති ආහ. සො සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව අරහත්තං පත්වා ජොතිකත්ථෙරො නාම අහොසි. තස්ස අරහත්තං පත්තක්ඛණෙයෙව සබ්බාපි සා සම්පත්ති අන්තරධායි, තම්පිස්ස සතුලකායං නාම හරියං දෙවතා උත්තරකුරුමෙව නයිංසු.

අපේකදිවසං භික්ඛු තං ආමන්තෙන්වා, “ආවුසො ජොතික, තස්මිං පන තෙ පාසාදෙ වා ඉත්ථියා වා තණ්හා අත්ථි”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථාවුසො”ති වුත්තෙ සත්ථු ආරොචෙසුං – “අයං, හන්තෙ, අභුතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති. සත්ථා “නත්ථෙව, භික්ඛවෙ, මම පුත්තස්ස තස්මිං තණ්හා”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

416. “යොධ තණ්හං පහන්ත්වාන, අනාගාරො පරිබ්බජෙ;
තණ්හාභවපරික්ඛිණං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

ඉමිස්සා ගාථායත්ථො හෙට්ඨා ජට්ඨත්ථෙරවත්ථුමිති වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

ජොතිකත්ථෙරවත්ථු වතුතිංසතිමං.

35. නටපුත්තකත්ථෙරවත්ථු

භිත්වාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළචනෙ විහරන්තො එකං නටපුත්තකං ආරබ්භ කපේසි.

සො කිර එකං නටකීළං කීළයමානො විවරන්තො සත්ථු ධම්මකථං සුත්වා පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තස්මිං බුද්ධප්පමුඛෙන භික්ඛුසඬ්ඨසෙන සද්ධිං පිණ්ඩාය පවිසන්තෙ භික්ඛු එකං නටපුත්තං කීළන්තං දිස්වා, “ආවුසො, එස තයා කීළිතකීළිතං කීළති, අත්ථි නු බො තෙ එත්ථ සිනෙහො”ති පුච්ඡිත්වා “නත්ථි”ති වුත්තෙ “අයං, හන්තෙ, අභුතං වත්වා අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති ආහංසු. සත්ථා තෙසං කථං සුත්වා, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තො සබ්බයොගෙ අතික්කන්තො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

417. “භිත්වා මානුසකං යොගං, දිබ්බං යොගං උපච්චගා;
සබ්බයොගවිසංයුත්තං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ මානුසකං යොගන්ති මානුසකං ආයුඤ්ඤෙව පඤ්ච කාමගුණෙ ව. දිබ්බයොගෙපි එසෙව නයො. උපච්චගාති යො මානුසකං යොගං භිත්වා දිබ්බං යොගං අතික්කන්තො, තං සබ්බෙහි වතුහිපි යොගෙහි විසංයුත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

නටපුත්තකත්ථෙරවත්ථු පඤ්චතිංසතිමං.

36. නටපුත්තකත්ථෙරවත්ථු

භිත්වා රතිඤ්ඤාති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළචනෙ විහරන්තො එකං නටපුත්තකංයෙව ආරබ්භ කපේසි. වත්ථු පුරිමසදිසමෙව. ඉධ පන සත්ථා, “භික්ඛවෙ, මම පුත්තො රතිඤ්ඤා අරතිඤ්ඤා පහාය ධීතො”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

418. “භිත්වා රතිඤ්ඤා අරතිඤ්ඤා, සිතිභුතං නිරුපධිං;
සබ්බලොකාභිභුං වීරං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ රතින්ති පඤ්චකාමගුණරතිං. අරතින්ති අරඤ්ඤවාසෙ උක්කණ්ඨිතත්තං. සිතිභුතන්ති නිබ්බුතං. නිරුපධින්ති නිරුපක්කිලෙසං. වීරන්ති තං එවරුපං සබ්බං බන්ධලොකං අභිභවිත්වා ධීතං වීරියවත්තං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසුති.

37. වඩගීසත්තේරවත්තු

චූතිං යො වෙදීති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො වඩගීසත්තේරං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

රාජගහෙ කිරෙකො බ්‍රාහ්මණො වඩගීසො නාම මතමනුස්සානං සීසං ආකොටෙන්වා “ඉදං නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං, ඉදං නිරවජානායොනියං, ඉදං පෙත්තිවිසයෙ, ඉදං මනුස්සලොකෙ, ඉදං දෙවලොකෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං”න්ති ජානාති. බ්‍රාහ්මණො “සක්කා ඉමං නිස්සාය ලොකං බාදිතු”න්ති වින්තෙන්වා තං ද්වෙ රත්තවත්ථානි පරිදහාපෙන්වා ආදාය ජනපදං වරන්තා මනුස්සෙ වදන්ති “එසො වඩගීසො නාම බ්‍රාහ්මණො මතමනුස්සානං සීසං ආකොටෙන්වා නිබ්බත්තට්ඨානං ජානාති, අත්තනො ඤාතකානං නිබ්බත්තට්ඨානං පුච්ඡා”ති. මනුස්සා යථාබලං දස්සි කභාපණෙ විසතිපි සතම්පි දත්වා ඤාතකානං නිබ්බත්තට්ඨානං පුච්ඡන්ති. තෙ අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්වා ජෙනවනස්ස අවිදුරෙ නිවාසං ගණ්ඨිංසු. තෙ භුත්තපාතරාසා මහාජනං ගන්ධමාලාදිහත්ථං ධම්මස්සවනාය ගච්ඡන්තං දිස්වා “කහං ගච්ඡා”ති පුච්ඡන්ති “විහාරං ධම්මස්සවනායා”ති චුත්තෙ “තත්ථ ගන්ත්වා කිං කරිස්සථ, අම්මාකං වඩගීසබ්‍රාහ්මණෙන සදිසො නාම නත්ථි, මතමනුස්සානං සීසං ආකොටෙන්වා නිබ්බත්තට්ඨානං ජානාති, ඤාතකානං නිබ්බත්තට්ඨානං පුච්ඡා”ති ආහංසු. තෙ “වඩගීසො කිං ජානාති, අම්මාකං සත්ථාරා සදිසො නාම නත්ථි”ති වත්වා ඉතරෙහිපි “වඩගීසසදිසො නත්ථි”ති චුත්තෙ කථං වඩිසේත්වා “එථ, දානි වො වඩගීසස්ස වා අම්මාකං වා සත්ථු ජානනභාවං ජානිස්සාමා”ති තෙ ආදාය විහාරං අගමංසු. සත්ථා තෙසං ආගමනභාවං ඤාත්වා නිරයෙ නිරවජානායොනියං මනුස්සලොකෙ දෙවලොකෙති වතුසු යානෙසු නිබ්බත්තානං වත්තාරි සීසානි, බිණාසවසිසඤ්චානි පඤ්ච සීසානි ආහරාපෙන්වා පටිපාටියා යපෙන්වා ආගතකාලෙ වඩගීසං පුච්ඡි – “ත්ථං කිරි සීසං ආකොටෙන්වා මතකානං නිබ්බත්තට්ඨානං ජානාසී”ති? “ආම, ජානාමී”ති. “ඉදං කස්ස සීසං”න්ති? යො තං ආකොටෙන්වා “නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස”ති ආහ. අථස්ස සත්ථා “සාධු සාධු”ති සාධුකාරං දත්වා ඉතරානිපි තිණි සීසානි පුච්ඡන්ති තෙන අවිරජ්ඣන්ති චුත්තචුත්තක්ඛණෙ තට්ඨ වත්තස්ස සාධුකාරං දත්වා පඤ්චමං සීසං දස්සෙන්වා “ඉදං කස්ස සීසං”න්ති පුච්ඡි, යො තම්පි ආකොටෙන්වා නිබ්බත්තට්ඨානං න ජානාති.

අථ නං සත්ථා “කිං, වඩගීස, න ජානාසී”ති වත්වා, “ආම, න ජානාමී”ති චුත්තෙ “අහං ජානාමී”ති ආහ. අථ නං වඩගීසො යාචි “දෙථ මෙ ඉමං මන්ත”න්ති. න සක්කා අපබ්බජිතස්ස දාතුන්ති. යො “ඉමස්මිං මන්තෙ ගහිතෙ සකලජම්බුදීපෙ අහං ජෙට්ඨකො භවිස්සාමී”ති වින්තෙන්වා තෙ බ්‍රාහ්මණො “තුම්හෙ තත්තට්ඨ කතිපාහං වසථ, අහං පබ්බජිස්සාමී”ති උයොසෙන්වා සත්ථු සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධුපසම්පදො වඩගීසත්තේරො නාම අහොසි. අථස්ස සත්ථා ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං දත්වා “මන්තස්ස පරිකම්මං සජ්ඣායානී”ති ආහ. යො තං සජ්ඣායන්තො අන්තරන්තරා බ්‍රාහ්මණෙහි “ගහිතො තෙ මන්තො”ති පුච්ඡියමානො “ආගමෙථ තාව, ගණ්ඨාමී”ති වත්වා කතිපාහෙනෙව අරහත්තං පත්වා පුන බ්‍රාහ්මණෙහි පුටියො “අහබ්බො දානාහං, ආවුසො, ගන්තු”න්ති ආහ. තං සුත්වා හික්ඛු “අයං, හන්තෙ, අභුතෙන අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති සත්ථු ආරොචෙසුං. සත්ථා “මා, හික්ඛෙවෙ, එවං අවචුත්ථ, ඉදානි, හික්ඛෙවෙ, මම පුත්තො චුතිපටිසන්ධිකුසලො ජානො”ති වත්වා ඉමා ගාථා අභාසි –

- 419. “චූතිං යො වෙදි සත්තානං, උපපත්තිඤ්ච සබ්බසො;
අසත්තං සුගතං බුද්ධං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණං.
- 420. “යස්ස ගතිං න ජානන්ති, දෙවා ගන්ධබ්බමානුසා;
බිණාසවං අරහන්තං, තමහං බුම් බ්‍රාහ්මණං”න්ති.

තත්ථ යො වෙදීති යො සත්තානං සබ්බාකාරොන චුතිඤ්ච පටිසන්ධිඤ්ච පාකටං කත්වා ජානාති, තමහං අලග්ගතාය අසත්තං, පටිපත්තියා සුට්ඨු ගතත්තා සුගතං, වතුන්තං සච්චානං බුද්ධතාය බුද්ධං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො. යස්සානි යස්සෙන දෙවාදයො ගතිං න ජානන්ති, තමහං ආසවානං බිණාසවාය බිණාසවං, කිලෙසෙහි ආරකත්තා අරහත්තං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ඤ්ඤි.

වඩගීසත්තේරවත්තු සත්තතිංසනිමං.

38. ධම්මදින්නත්තේරවත්තු

යස්සානි ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා වෙළවනෙ විහරන්තො ධම්මදින්නං නාම හික්ඛුතිං ආරබ්භ කට්ඨෙයි.

එකදිවසඤ්ඨි තස්සා ගිහිකාලෙ සාමිකො විසාබො උපාසකො සත්ථු සන්තිකෙ ධම්මං සුත්වා අනාගාමිඵලං පත්වා වින්තෙසි – “මයා සබ්බං සාපතෙය්‍යං ධම්මදින්නං පටිච්ඡාපෙතුං වට්ටති”ති. යො තතො පුබ්බෙ ආගච්ඡන්තො ධම්මදින්නං වාතපානෙන ඔලොකෙන්ති දිස්වා සිතං කරොති. තං දිවසං පන වාතපානෙන ධීතං අනොලොකෙන්තොව අගමාසි. සා “කිං නු බො ඉදං”න්ති වින්තෙන්වා “හොතු, හොජනකාලෙ ජානිස්සාමී”ති

භෞජනවෙලාය හත්තං උපනාමෙසි. සො අඤ්ඤෙසු දිවසෙසු “එහි, එකතො භුඤ්ජාමා”ති වදනි, තං දිවසං පන තුණ්හිභුතොව භුඤ්ජී. සා “කෙනවිදෙව කාරණෙන කුපිතො භවිස්සති”ති වින්තෙසි. අප්පං විසාබො සුබ්බනිසින්නවෙලාය තං පක්කොසිත්වා “ධම්මදින්නො ඉමස්මිං ගෙහෙ සබ්බං සාපතෙය්‍යං පටිච්ඡාහී”ති ආහ. සා “කුද්ධා නාම සාපතෙය්‍යං න පටිච්ඡාපෙන්නි, කිං නු බො එත”න්ති වින්තෙත්වා “තුම්හෙ පන, සාමී”ති ආහ. අහං ඉතො පටියාය න කිඤ්චි විචාරෙමිති. තුම්හෙහි ඡඩ්ඞිතං බෙළං කො පටිච්ඡිස්සති, එවං සන්නෙ මම පබ්බජ්ජං අනුජානාමාමි. සො “සාධු, හද්දෙ”ති සම්පටිච්ඡිත්වා මහන්නෙන සක්කාරෙන තං භික්ඛුනීඋපස්සයං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. සා ලද්ධුපසම්පදා ධම්මදින්නත්තේරි නාම අහොසි.

සා පටිවෙකකාමනාය භික්ඛුනීහි සද්ධිං ජනපදං ගන්ත්වා තත්ථ විහරන්ති න විරස්සෙව සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පත්වා “ඉදානි මං නිස්සාය ඤාතිජනා පුඤ්ඤානි කරිස්සන්ති”ති පුනර්දෙව රාජගහං පටිච්චාගඤ්ජී. උපාසකො තස්සා ආගතභාවං සුත්වා “කෙන නු බො කාරණෙන ආගතා”ති භික්ඛුනීඋපස්සයං ගන්ත්වා ටෙරිං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසින්නො “උක්කණ්ඨිතා නු බොසි, අය්‍යෙති වත්තුං අප්පතිරුපං, පඤ්ඤමෙකං නං පුච්ඡිස්සාමී”ති වින්තෙත්වා සොනාපත්තිමග්ගෙ පඤ්ඤං පුච්ඡී, සා තං විස්සජ්ජෙසි. උපාසකො තෙනෙව උපායෙන සෙසමග්ගෙසුපි පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා අතික්කම්ම පඤ්ඤස්ස පුට්ඨකාලෙ තාය “අව්වයාසි, ආවුසො, විසාබා”ති වත්වා “ආකඞ්ඛමානො සත්ථාරං උපසඞ්කමිත්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡෙය්‍යාසි”ති වුත්තෙ ටෙරිං වන්දිත්වා උට්ඨායාසනා සත්ථු සන්නිකං ගන්ත්වා තං කථාසල්ලාපං සබ්බං භගවතො ආරොවෙසි. සත්ථා “සුකථිතං මම ධිතාය ධම්මදින්නාය, අහම්පෙනං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්නො එවමෙව විස්සජ්ජෙය්‍ය”න්ති වත්වා ධම්මං දෙසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

421. “යස්ස පුරෙ ව පච්ඡා ව, මජ්ඣෙ ව නත්ථි කිඤ්චනං;
අතිඤ්චනං අනාදානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තත්ථ පුරෙති අතීතෙසු බන්ධෙසු. පච්ඡාති අනාගතෙසු බන්ධෙසු. මජ්ඣෙති පච්චුප්පන්නෙසු බන්ධෙසු. නත්ථි කිඤ්චනන්ති යස්සෙනෙසු යානෙසු තණ්හාගාහසඞ්ඛාතං කිඤ්චනං නත්ථි, තමහං රාගකිඤ්චනාදීහි අතිඤ්චනං කස්සවි ගහණස්ස අභාවෙන අනාදානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

ධම්මදින්නත්තේරිවත්ථු අට්ඨකිංසනිමං.

39. අඞ්ගුලිමාලත්තේරවත්ථු

උසහන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො අඞ්ගුලිමාලත්තේරං ආරබ්භ කට්ඨෙසි. වත්ථු “න වෙ කදරියා දෙවලොකං වජන්ති”ති (ධ. ප. 177) ගාථාවණ්ණනාය වුත්තමෙව. වුත්තඤ්ඤි තත්ථ –

භික්ඛු අඞ්ගුලිමාලං පුච්ඡිංසු – “කිං නු බො, ආවුසො අඞ්ගුලිමාල, දුට්ඨහන්ථිං ඡත්තං ධාරෙත්වා ධීතං දිස්වා භායී”ති? “න භායිං, ආවුසො”ති. තෙ සත්ථාරං උපසඞ්කමිත්වා ආහංසු – “අඞ්ගුලිමාලො, භන්තෙ, අඤ්ඤං බ්‍යාකරොති”ති. සත්ථා “න, භික්ඛවෙ, මම පුත්තො අඞ්ගුලිමාලො භායති. බිණ්ණසවඋසභානඤ්ඤි අත්තරෙ ජෙට්ඨකඋසභා මම පුත්තසදිසා භික්ඛු න භායන්ති”ති වත්වා ඉමං ගාථමාහ –

422. “උසහං පවරං චිරං, මහෙසිං විජිතාවිනං;
අනෙජං න්හාතකං බුද්ධං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ”න්ති.

තස්සත්ථො – අවිජ්ජිතවිට්ඨෙන උසහසදිසතාය උසහං උත්තමට්ඨෙන පවරං චිරියසම්පත්තියා චිරං මහන්නානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසිතත්තා මහෙසිං තිණ්ණං මාරානං විජිතත්තා විජිතාවිනං න්හාතකිලෙසතාය න්හාතකං වතුසච්චබුද්ධතාය බුද්ධං තං එවරුපං අහං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති අත්ථො.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණ්ණිති.

අඞ්ගුලිමාලත්තේරවත්ථු එකුනවත්තාලිසං.

40. දෙවහිතබ්‍රාහ්මණවත්ථු

පුබ්බෙනිවාසන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා ජෙනවනෙ විහරන්තො දෙවහිතබ්‍රාහ්මණස්ස පඤ්ඤං ආරබ්භ කට්ඨෙසි.

එකස්මිඤ්ඤි සමයෙ භගවා වාතරොගෙන ආබාධිකො හුත්වා උපවාණත්තේරං උණ්හොදකත්ථාය දෙවහිතබ්‍රාහ්මණස්ස සන්නිකං පහිණි. සො ගන්ත්වා සත්ථු ආබාධිකභාවං ආචික්ඛිත්වා උණ්හොදකං යාවි, තං සුත්වා බ්‍රාහ්මණො තුට්ඨමානසො හුත්වා “ලාභා වත මෙ, යං මම සන්නිකං සම්මාසම්බුද්ධො උණ්හොදකස්සත්ථාය සාවකං

පහිණි” නි උණ්හොදකස්ස කාජං පුරිසෙන ගාභාපෙත්වා ඵාණිතස්ස ව පුටං උපවාණත්ථෙරස්ස පාදාසි. ථෙරො තං ගාභාපෙත්වා විහාරං ගන්ත්වා සත්ථාරං උණ්හොදකෙන න්භාපෙත්වා උණ්හොදකෙන ඵාණිතං ආලොලෙන්වා හගවතො පාදාසි, තස්ස තඬ්ඬණෙයෙව සො ආබාධො පටිපස්සමිහි. බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “කස්ස නු ඛො දෙයාධම්මො දින්නො මහජ්ඵලො හොති, සත්ථාරං පුච්ඡස්සාමි” නි සො සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං පුච්ඡන්තො ඉමං ගාථමාහ –

“කත්ථ දජ්ජා දෙයාධම්මං, කත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං;
කථස්සද්ධි යජමානස්ස, කථං ඉජ්ඣති දක්ඛිණා” නි. (සං. නි. 1.199);

අටස්ස සත්ථා “ඵවරුපස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දින්නං මහජ්ඵලං හොති” නි චත්වා බ්‍රාහ්මණං පකාසෙන්නො ඉමං ගාථමාහ –

423. “පුබ්බෙනිවාසං යො වෙදි, සග්ගාපායඤ්ච පස්සති;
අථො ජාතික්ඛයං පත්තො, අභිඤ්ඤාචොසිතො මුනි; (සං. නි. 1.199);
සබ්බචොසිතචොසානං, තමහං බුමි බ්‍රාහ්මණ” නි.

තස්සත්ථො – යො පුබ්බෙනිවාසං පාකටං කත්වා ජානාති, ජබ්බිසතිදෙවලොකහෙදං සග්ගඤ්ච වතුබ්බිධං අපායඤ්ච දිබ්බචක්ඛුනා පස්සති, අථො ජාතික්ඛයසඬ්ඛාතං අරහත්තං පත්තො, අභිඤ්ඤෙයාං ධම්මං අභිජානිත්වා පරිඤ්ඤෙයාං පරිජානිත්වා පහාතබ්බං පහාය සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකත්වා චොසිකො නිට්ඨානං පත්තො, වුසිතචොසානං වා පත්තො, ආසවක්ඛයපඤ්ඤාය මොනභාවං පත්තත්තා මුනි, තමහං සබ්බෙසං කිලෙසානං චොසානං අරහත්තමග්ගඤ්ඤාණං බ්‍රහ්මචරියවාසං වුත්ථාභාවෙන සබ්බචොසිතචොසානං බ්‍රාහ්මණං වදාමිති.

දෙසනාවසානෙ බහු සොනාපත්තිඵලාදීනි පාපුණිංසු. බ්‍රාහ්මණොපි පසන්නාමානසො සරණෙසු පතිට්ඨාය උපාසකත්තං පවෙදෙසීති.

දෙවහිතබ්‍රාහ්මණචත්ථු චත්තාලිසං.

බ්‍රාහ්මණචග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ජබ්බිසතිමො චග්ගො.

නිගමනකථා

ඵත්තාවතා සබ්බපඨමෙ යමකචග්ගෙ වුද්දස චත්ථුනි, අජපමාදචග්ගෙ නව, චිත්තචග්ගෙ නව, පුජ්ඵචග්ගෙ ද්වාදස, බාලචග්ගෙ පන්නරස, පණ්ඩිතචග්ගෙ ඵකාදස, අරහත්තචග්ගෙ දස, සහස්සචග්ගෙ වුද්දස, පාපචග්ගෙ ද්වාදස, දණ්ඩචග්ගෙ ඵකාදස, ජරාචග්ගෙ නව, අත්තචග්ගෙ දස, ලොකචග්ගෙ ඵකාදස, බුද්ධචග්ගෙ නව, සුඛචග්ගෙ අට්ඨ, පියචග්ගෙ නව, කොධචග්ගෙ අට්ඨ, මලචග්ගෙ ද්වාදස, ධම්මට්ඨචග්ගෙ දස, මග්ගචග්ගෙ ද්වාදස, පක්ඛණ්ණකචග්ගෙ නව, නිරයචග්ගෙ නව, නාගචග්ගෙ අට්ඨ, තණ්හාචග්ගෙ ද්වාදස, හික්ඛුචග්ගෙ ද්වාදස, බ්‍රාහ්මණචග්ගෙ චත්තාලිසානි පඤ්චාධිකානි තිණි චත්ථුසතානි පකාසෙත්වා නාතිසඬ්ඬපනාතිචිත්ථාරවසෙන උපරවිතා ද්වාසත්තතිභාණවාරපමාණා ධම්මපදස්ස අත්ථවණ්ණනා නිට්ඨිතානි.

පත්තං ධම්මපදං යෙන, ධම්මරාජෙනනුත්තරං;
ගාථා ධම්මපදෙ තෙන, භාසිතා යා මහෙසිනා.

සතෙච්ඡා වතුස්සතා, වතුසච්චවිභාවිනා;
සත්තස්සද්ධි චත්ථුනං, පඤ්චාධිකා සමුට්ඨිතා.

විහාරෙ අධිරාජෙන, කාරිතමිහි කතඤ්ඤුනා;
පාසාදෙ සිරිකුටස්ස, රඤ්ඤො විහරතා මයා.

අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං, අත්ථාය ව හිතාය ව;
ලොකස්ස ලොකනාටස්ස, සද්ධම්මට්ඨිතිකමයතා.

තාසං අට්ඨකථං ඵතං, කරොන්නෙන සුනිම්මලං;
ද්වාසත්තතිපමාණාය, භාණවාරෙහි පාළියා.

යං පත්තං කුසලං තෙන, කුසලා සබ්බපාණිනං;

සබ්බෙ ඉප්ඤ්ඤානි සබ්බසංඝා, ලහන්තු මධුරං එලන්ති.

පරමවිසුද්ධසද්ධාබුද්ධිවිරියපටිමණ්ඩිතෙන සීලාවාරජ්ජවමද්දවාදිගුණසමුදයසමුදිතෙන
සකසමයසමයන්තරගහනජ්ඣොගාහණසමත්ථො පඤ්ඤාචෙය්‍යන්තියසමන්තාගතෙන තිපිටකපරියන්තිප්පහෙදෙ
සාට්ඨකථෙ සත්ථුසාසනෙ අප්පට්ඨනඤ්ඤාණප්පභාවෙන මහාවෙය්‍යාකරණෙන
කරණසම්පත්තිපනිතසුඛවිනිශ්ශතමධුරොදාරවචනලාවණ්ණයුත්තෙන යුත්තමුත්තවාදිනා වාදීවරෙන මහාකචිනා
පභින්නපටිසම්භිදාපරිවාරෙ ඡළභිඤ්ඤාපටිසම්භිදාදිප්පහෙදගුණපටිමණ්ඩිතෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ
සුප්පතිට්ඨිතබුද්ධිනං ථෙරවංසප්පදිපානං ථෙරානං මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඤ්ඤාකාරභූතෙන විපුලවිසුද්ධබුද්ධිනා
බුද්ධසොසොති ගරුභි ගහිතනාමධෙය්‍යෙන ථෙරෙන කතායං ධම්මපදට්ඨකථා –

තාව තිට්ඨතු ලොකස්මිං, ලොකනිත්ථරණෙසීනං;
දස්සෙන්ති කුලපුත්තානං, නයං සද්ධාදිබුද්ධියා.

යාව බුද්ධොති නාමම්භි, සුද්ධචිත්තස්ස තාදිනො;
ලොකම්භි ලොකජෙට්ඨස්ස, පවත්ති මහෙසීනොති.

ඉති තෙව්භාසිකවතුසතගාථාපඤ්චාධිකතිසතවත්ථුපටිමණ්ඩිතා

ජබ්බිසතිවග්ගසමන්තාගතා ධම්මපදවණ්ණනා සමත්තා.

ධම්මපද-අට්ඨකථා සබ්බාකාරෙන නිට්ඨිතා.